Mm
232

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 18.

3. 6

Cunfe

M. Sanz Dr. Fonada

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE
SALAMANCA

Διαγόρου τοῦ Βαγωρίζω

M
232

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SALAMANCA

μὴ ἐπιδείξῃς, οὐδαμῶς ἀτιμῶ· οὐδὲ κατ-
ἐλπίδας· ἀμαυρῶσαι δὲ τὴν τε πόλεως ἕνεκα,
καὶ τῶν οἰκείων ἐπαίρεσθαι· καὶ προσέτι τε
ἡμῶν αὐτῶν παραμυθίας· οἶμαι δὲ καὶ μετὰ τὸν πρόσθεν
θρήνους τοῦ υἱοῦ ἐνομίσθησαν, νῦν τε ἐπὶ τῷδε δίκαιον
ἂν ἄρξασθαι· πάρεστι καὶ τίς ὀδύρεται· πότερον τῆς
ἡλικίας ἕνεκεν οἴεται· ἢ τῶν ὡραίων ἢ μετὰ πολλῶν πόνων·
ἢ τῶν σωφροσύνης κοὐδὲν παθεῖν ῥᾳδίως αἱρετοῦ·
ἢ τὰς ἐλπίδας ὡς στερεῖται μόνος αὐτός, στέρονται δὲ
οἰκεῖοι καὶ φίλοι· καὶ πόλις· καὶ πᾶν ὅσον εἰς
τὸν νῦν αἰῶνα τελεῖ· τοῖος τοῦτο σιμωνίδης θρηνεῖ·
τίς πίνδαρος· τοῖον μῆνος· ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξεφώνει· τίς
χρόνος ἀξίως φθέγξεται τοῦ τοιούτου πάθους· ποία δὲ
δυσπρία· βεβλῆται τοσοῦτον πένθος ἐπάμησιν ἐπὶ πᾶν
τὸ τηλικήσαν τι, ὅσον νῦν μέρει τι τοῦ τοῦ παθ-
ὼν ἔστι· οὐμὲν ἀρκέσει σιωπῇ θρηνεῖν· οὐδ'
ὅσον βοᾶν τὰς τοῦνομα· ἀλλά τι καὶ κόσμον τῷ θρ-
ήνῳ προσάψαι πρὸς καὶ φορὴν θυμοῦμεθα· μὴ λίτον τε σ-
φαίρομεν; ἔστω μὴ τέλος τοσοῦτον πρῶτον ἐν τῇ
πόλει· καὶ τῇ αὐτοῦ, ὡς τε μὴ δόξῃ, ἐν ἀμφισ-
βητῆσαι· πᾶν γὰρ ὡς εἰπεῖν καθ' ἕν προσέτι σοι·
καὶ μὴ τῶν τε πρὸς τρῶας, τοῖς τρῶσι μὲν ἐφαμίλ-
λον· αὐτοὶ δὲ οἰτρεῖς, ὅμως, ἀν δρῶν γνώριμος

ἢ δὲ τῶν σωφρονεστέρων· ἀλλὰ καὶ εἰς παῖδ
ὧν αὐτῆς ἐπιμέλεσθαι κρείττων ἦν· τροφὴ δὲ καὶ
φυτὸς ἀξιάτης γενέσεως ὧν, τε τροφὸς μὲν καὶ φύ
λαξ ἡ μήτηρ· σῶμα δὲ καὶ ψυχὴ πρέπουσα ἀλλήλοις·
ἰδεῖν μὴ τε καὶ λίσσοιτο· καὶ μετίοιτο· καὶ θεῶ τοῦ
τῶν ἐν τῇ ἡλικίᾳ· καὶ πλείστου ἡδονῆς τῷ θεῷ
προσβάλλοιν· τὸν δὲ τρόπον κοσμίω τε καὶ
ἐλευθερίω τε μεγαλοπρεπεῖ μεταφιλίαν ἐμπρε
ὡς τοῦ μὴ ἀκάσαι πότερον παῖς ἐστιν, ἢ νεανίας·
ἢ πρεσβύτης· ἢ μὴ τὰ ἀποίκτου, τοιαῦδε· ἢ δὲ
ἀκμὴ, νεανίου· φρόνησις δὲ πρεσβύτου· ἢ νόμος τὰ
αἰδῆνα, τοῦ μὴ σίω ἀόδος, τὸ μὴ δαμῆ θρασύ· μὴ δὲ
ἰταμὸν· μὴ δὲ αὐθαδὲς· ἀλλὰ ἀσχολοῖω τῷ ἤθει
τὰ ἀρίνοιν εἶναι· τῆς δὲ σωφροσύνης, τὸ μὴ δε
μὴ γοῶφρον· μὴ δὲ ἀτίμον· μὴ δὲ γαρκῶδες· ἀλλὰ ὡς
περ ὅρασι κρίνης ἐκπεφαμένης, ἐξ ἴσου τὴν ὀξύ
τῆτα τῇ πρὸς τῇ μαθεῖν καὶ μὴ τε τῷ σωφρο
σύνῃ· μὴ τε τῷ χάριν εἰς ἄλλου βλάπτεσθαι·
ὅσα τῆς μὴ μὲν οὕτως εἰχέτο, ὡς περ οἱ πρὸς τῷ
μαθῷ παῖδες· τὸν δὲ ἀδελφὸν ὡς παῖδα ἠσάλετο·
αὐτὴ δὲ μαθημάτων οὕτως εἰχέτο, ὡς περ οὐκ ἐν
ἄλλος αὐτὸν ἔχειν· ἀδηλόοιτο παραστῆμα ἢ πίστα
τὸ· ἰδὼν δὲ θεὸν αὐτίνα, τοιοῦτο ἀνήρ· καὶ
τὸ τέρον ἀσπάζεσθαι τε, ἢ φυλάττεσθαι· νομί
ζεῖν τὸ ὁμηρικὸν τὸ οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρα
νίη, καὶ τοῖς διδασκάλοις τοῖς πολλοῖς δὲ ἀμα
θέων μᾶλλον φέρειν, προέλετο μὲν διδάσκαλον
ἑκάστῳ, ὅντινα δὲ καὶ προέλετο· ὅτε ἐμοὶ

γεύτερεπέσαι ὅν ἐστὶ λε· τὸν δὲ δοῦλος προσήκειν τὸ
ὡς τὰ πάντα πράττειν ὅσα τὸν φιλομαθέστατον
· καὶ φιλοσοφότατον προσήκειν, οὐδὲ πώποτε ἐδόξε
σαυτῷ τὸ ἀξίας ἐφίσ εἶναι· καὶ σιωπῶν μήτε ὀφ
θαίρειν, ὡς μόνον τοῦτον βιώσιμον ὄντα αὐτῶν τοῦ
βίου τὸν χρόνον· ἀδὲ τὶ κωλύσειν, ἢ νῦν τὸ μὴ· ἢ τὶ
ἄτοδὲ οὐδὲν πώποτε· ἀνεροώθη τοίνυν οὕτω σφο
ῶν λόγῳ, ὡς τὸ μὴ κεσχολάζειν ἐπαινεῖν ἄλλους παροῖ
δίφων τὸ σιωπῇ πίνουσιν, οὕτως ἐκάνφ, ἢ κεῖ
δέχεσθαι τὰ

Τοῦ σοφωτάτου φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου κυρίου Ἑρμείας ἐπίγραμμα:—

Ἀϊδαῖς ἐν λόγοις ἐγεννησάμην· τοὶ μὲν ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας· καὶ τῆς σοῦ ἀρετῆς ποιητικῆς· τοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τραγῳδικοῦ ῥητορικῆς· ἀλλ' ἐπιμοιρίαν τὶς ἀμφότερα ἐμοὶ ἐστὶν ἀπαρτεῖν, μῦν μὲν ἐξ ἀσσυδίης· μοῦνος δὲ ἐς ἅλμην ἀποκλίναντος· ὅδε δὴ πόρρω οὗτοι λόγος, κεστίνος μὲν ἐστὶ μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ κατέρρει· παρ' ἐμοῦ δὲ οὗτος κατὰ πηδὶα φερόμενος ὡς κύδιστον αὐτὸν ἐξ τοιοῦτον φιλοσοφίᾳ καὶ τοῖς μνησίοις ἐπαινεῖν· ἀλλὰ τοῦτο μέν, οὐφασὶν ἐστὶ τρέπειν· οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας· δῆμοι γὰρ φασὶν ἀτερπείας προστάται· ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἀν' αὐτῶν λάφρα χορίσωμαι· καὶ πολλὰ τῆς σοφοῦ δόξας μερίδος ἐξ αὐτὸν εἰσήνεγκα· ἀν' μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ κοίνωσον τὸν λόγον τοῖς ἑλλησὶν· ἀπολογιάσασθαι δὲ ἐνεστίν τοῦ πρὸς τὸν πέμψαντα· ταῦτοι γὰρ φασὶν ἐπιδαν πίκοσιν, ὡς περ ἀγάλματα σὶν κρατεῖν τοῖς βρέφεσιν ἀταμέρας χ' ἁλμοσσ· οὗτος δὴν κ' φύσιος φιλόπαιγον· τὰ δὲ ἀλλήλων ὁρῶσιν, ἅ περ ἐστὶν τοῖς γήκων τοῦ δ'· ἐξοῖς οὖν ἐν τοῖς πρὸν ἐξετάζειν τὰ ἔπαρα· αὐτὰρ δῆοι αἱ δῆμαι δίκαι τοῦ κρίσεις· διὰ τοῦτο λύσιππος ἀπελλῆ ἀστῆν μὲν εἰς τὰς γραφὰς, καὶ λύσιππον ἀπελλῆς·

Πασιωνος του φιλοσοφου επισκοπου κυρηνης επιστολαι:—

ᾠδας ἐπὶ λόγοις ἐγεννησάμην· τοῖς μὲν, ἀπὸ τῆς σε-
μνοτάτης φιλοσοφίας· καὶ τῆς σιωπάου ταύτης ποιητικῆς·
τοῖς δὲ ἀπὸ τῆς παρδημοῦ ῥητορικῆς· ἀλλ' ἐπιμοιρη-
τὶς ἀμ' ὅτι πρὸς ἕνος ἐστὶν ἀπαντεῖν, μῦν μὲν δὲ σοφοῦ δη-
μῶν δεῖς ἢ δυνὴν ἀποκλίναντος· ὅδε δὴ πάρων οὗτος
λόγος, ἥς τινος μέν ἐστι μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως
αὐτοῦ καθέρει· παρ' ἐμοῦ δὲ οὗτος ἵνα πηδὴ δια-
φερόντος ὡς ἡδὶ σαν αὐτὸν δὲ τοῖς ἐσθ' φιλοσοφίν· καὶ τοῖς
μνησίοις ἐπιῆναι· ἀλλὰ τοῦτο μὲν, οὐ φασὶν ἐ τοῖ πρέπον
οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας· δῆμοι γὰρ ἐστὶν ἀγεμείας· προ-
σταται· θέλει δὲ κέρδος, ὅ τι ἀμ' αὐτῶν λάφρα χαρίσωμαι.
καὶ πολλὰ τῆς σοφοῦ δόξας μερίδος δὲ αὐτὸν ἐστίμεκα·
ἀμ' μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῆ κοίνωσαν τὸν λόγον τοῖς ἕλλησιν·
ἀποφηφίασθε δὲ πανίτω πρὸς τὸν πέμφαντα· ταῖς
τοιθήκοις γὰρ φασὶν σπεδαῖν πίκοσσιν, ὡς περ ἀγάλμα-
σιν σφαγενίζειν τοῖς βρέφεσιν ἀγαμέρας καὶ κάλλος.
οὗτος δὴν ἢ φύσιν φιλότιμον· τὰ δὲ ἀλλήλων ὁρῶ-
σιν, ἅ περ ἐστὶν τοῖ θήκων πανδῆν. σοῖς οὖν ἐ τοῖπρε-
πὲν ἐξετάζειν τὰ ἕτερα· αὐτὰρ δῆσαι, δῆναι δίκα-
σαν τὰς κρίσεις· διὰ τοῦτο λύσιππος ἀπελλῆν ἔσθ'
μὲν εἰκὰ γράφας, καὶ λύσιππον ἀπελλῆς·

φοβῖ μᾶλλον, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους· οὐδὲ αὐτοὺς ἠσχύνθησαν ἀεὶ φανῆναι φοβούμενος· τοιγαροῦν δεδίασι τοὺς ἐχθροὺς· καὶ μετὰ τούτων τοὺς δικαστὰς ἀν μὴ κλέπτωσι· καὶ κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺν οἷς ὅτα τὰ πλείω δίδοτε· οὐδὲν ἧττον ἀλλαβὴ τέον· ὀρτίζονται γὰρ ὥσπερ ὑπὲρ νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότην προσλάβωσιν·

ῥητὴ μὲν τῶν ἀσχήμων κεῖμαι· καὶ ἀδελφιδὴ, τὸ τε πρῶτον ἥκειν ἐπὶ τὸν τάφον· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νύμφας ἐπὶ βαδίζειν ἐπὶ φορᾶ· ἀλλὰ φοιβικὴ δὴ καὶ τότε καὶ δι' ἀφανοῦς ὄκεκρυφαλος· καὶ χρυσία καὶ λίθους, ἐξ ἧς τὸ τέκνον καὶ περιέκειτο· ἰνᾶμαι τὸν ὀμφίω σύμβολον ἀπαίσιος ὑπόκειται· καθεζομένη οὖν ἐπὶ μφὶ κεφάλου· καθέδρασφίσιν ἀρχὴ πόδος· πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀναιρίαν τῆς συμφορᾶς· ὡς ἐν πρότερον ἐρῶν, καὶ μετὰ τὴν γάμον ἀποθανεῖν· καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐφοῖς ἐδιστυχοῦμεν ἐμνήσθη· μόλις δοῦν περιμάσασα τὸν ἑβδόμῳ· καθὼς ἡμεῖς ἐστιάσαμεν τὸ δεῖπνον τὸ πένταφίον, αὐτὸν τε καὶ τὴν φλήναφον τρῶν τὴν πεῖδα ἐπὶ τὸ ἕλος ἀναβίβασαμένη τὸ ὄρικον, πλησθοῦσα ἀρᾶς ἁπᾶσι τοῖς πάρασιν πόμπασιν, ἀνὰ τὸ τυχεῖν ἐλαύνουσα, μέλλειν δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐρδόμην, ταμιεύσασθαί τε καὶ περιφόρου ὡς περὶ κύβελη περιελάσασθαι· τούτοις ἡμεῖς μὲν, οὐδὲν ἀδικούμεθα πλὴν τοῦ καταφαγεῖν τε γενέσθαι λίαν ἀναισθήτου· ἐχόντεσ σύν τε ἐρεῖς· ὃ δὲ ἀδικούμεθα ἀρμόζοντα ἐστὶν ὅ τοῦ θύραθεν πῦρ, ὡς ἂν εἰ ποι σαπφῶ, τὰ μὲν ἄλλα, σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' αὐτὸν βίῳ γεγόνει· ἀλλὰ περὶ ἀπιστίας ἀμφισβητῶν, τῷ κύκρῳ τὴν δὲ ἐπέλεσε· τούτου τοῦ πλέον ἢ κέκρωσος, τὴν θυγατρίδην ὁ θεῖος ἥρωδης καὶ θύρωρὸς δὲ σωσίας τε καὶ τὴν βίον ἀπέδοτο· πλὴν δὲ μὴ τὴν λέγουσιν ὅσοι καὶ τὸν γύμφιον ἡμῖν μρόθεν ἀποστεμφύνουσι· γένε αἰτιῶν τεσ αὐτ' ἀπὸ τῆς ἐρφήμε

λαίδος. ἢ τὰρ λαῖς ἐφη τὶς ἡ δὴ λογογράφος, ὑδροποδὴ
ἢν καὶ ὑκὴν ἐν ὀϊμελίᾳσ ἐσ ὑμνημένον. ὀ δὲ μὴ καλλίστωσε ἢ
θεοῦσα τὴν περίβοητον. Καὶ αὐτὴ, πολλὰ μὲν ἐ πάλλα
κάλ τὸ μαυκλήρω δ δοῦ. ἐ πειτα μέν τοι ῥήτορι καὶ τοῦ
δ βοῦτ ν. τρίτο μετ ἐκείνοις ὁμοδούλοσ, καὶ λάφρα τὴ
τῶ. ἐ πὶ τὰ λαμπρῶς τὴ πολὺ. καὶ προύσῃ τὴς τέχνης.
ἢ δ ἐ πὶ δὴ τὶ ὠ ἐ ρ γασίᾳ ὑπὸ χαλαφᾶ ῥυτὶ δὴ κατέλυσε τὰς
ἐν ἡλικὶ πᾶσ δ τρίβεῖ, Καὶ τοῖς ξένοις αὐτὶ κλῆσιν. ὅ
τὰρ ὑὸς ῥήτορ, ἀφ εἶναι φησὶ τῆς ἀναγκῆς τῷ νόμου. τ
τὰρ οὕτω γεγονόσιν, ἀ πὸ δὲ δὴ κται μὲν ἡ μὴρ. ὁ δὲ λοι τοὺς
ὧν γονε, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις τὰ
ὧν ἀ γεγονότων ὠφέλεται, τοῦτο πᾶν ἡ μὴν ἐ δὴ πᾶ
τῶν α πρῶν φέ τὰς μᾶς ἀτᾶσαν:—

γαθὸν τε τοιθέναι αὐτὶ κῆ, ἢ τε τοιθέναι ἐπ
αὐτὸν. ἀλλὰ τοὺς σκῆτῆς ἀθεοτάτης αἱρέσεως ἀ νομὶ
ζω θάρομαι κῶτιᾳ ὀν ὄνομα. καὶ τὶ αὐτὶ θρατοπε
δου θρύλλουμένη ὑπὸ τῶν διωαστάν προσκυνῶ
μοι χᾶθαι τὰ λὶν τὶ ὠ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀ δὸ διδασκά
λους τιμὰς ἐφεστάναι πατὶ δα ταῖς ὧν ἀ κεραιο τῆων
ψυχαῖς. οὐ ἐ ναιχσο οἱ θρᾶ κῶτιᾳ οὐ σαλεμῖκο, ἐ
αὐτὸ τοῦ τὸ κατα πε πλᾶ σιν αὐτοῦ τε. ἢ τὰρ δὴ κη,
τρόσχημα τῆς ἀσεβείας ἐστὶ. μᾶλλον δὲ αὐτῶν ὑπὲρ
ἀσεβείας. οὗτοι τοίνυν οἱ μόθοι πρεσβύτεροι. οἱ μὲν λὶ
δθ ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου

ῶν τὼ μὲν, ἐξόρτεσ ἀπελίπομεν· τὼ δὲ δρυῖν
οὐδὼ ἀμεθα· ἰδόντεσ τε καὶ παθόντεσ, ἀμὴ δὲ ὁρᾶν
ἢ πίσαμεν· ἄκοιε γὰρ ἵνα μὴ δὲ σὺ πάνυ χαίρῃσ σ-
χολάζων· καὶ πρῶτον ὅπωσ ἡμῖν εἶχε τὰ τοῦ πληρώ
ματοσ· ὅμεν οὖν γὰρ κλήροσ ἑξαπάτα καταλρόσ σοῦ.
μαστῶν δὲ ὄντων δυὸ καὶ δεκα τῶν πάντων, τρὶσ καὶ δὲ
κατ' ὀν γὰρ ὁ κύβερνήτησ ἦν, νυστερνήσιν δὲ καὶ ὁ κύβερ
νήτησ ἦσαν ἰουδαῖοι· ἡμῶν σὺ πόνον δὲ· καὶ ἀσεβεῖν
ἄρα τε πάσμυθον, ἰὼ ὅτι πολέσιον ἀφ' ὁρᾶν ἐλλήνασ ἀπο-

θαρεῖν αἰτίοι γίνονται· τὸ δὲ λοιπὸν, ἀτελαῖοι γὰρ τοι-
αὐτὴν οὐ πάνυ καὶ πάντες ἡμέροι· καὶ νῦν δὲ οὐ τοι κάκεῖνοι τῶν
πάνυ μωροὶ παρ' τοσοῦτον τὴν μέσον τοῦ σώματος· τοιγαροῦν οὐδὲν
δεινὸν νῦν ἡμῖν, σύμφασκόντο, καὶ εἰ κάλουν ἀλλήλους, οὐκ
ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀτυχημάτων· ὄχωρος· ὁ
κυλλός· ὁ ἀριστερόχειρ· ὁ παραλυτικός· ἕκαστος εἴ τι εἶχεν
τοῦ πίσκιον· καὶ νῦν τὸ τοι οὖν μετρίαν παρεῖχε τὴν δι-
αβίβασιν· ἐν τῇ χρείᾳ δὲ, οὐκέτι τέλεος ἦν· ἀλλ' ἐστὶ τούτοις
αὐτοῖς, ἀποιμώζομεν· οὐ γὰρ ἐστὶ βάσις πλοῦ ἢ τὴν
πέμπτα· τρίτη μοῖρα πολλὴ τῶν ἀνέμων· αὖ πλοῖον
μέσον καὶ ἀτραφαὶ τὰς ὄψεις· ἀλλὰ μὴ φθόνει· παρατάξι-
σμα γὰρ ἡμῖν ἀπετάξιζε· καὶ τοῦτο ἐρρωμένεστατον·
οὐ πολὺ διέρρωστον ἱστίον τὴν μαχίμων σωφρονοῦν σὺν ἀνέμοις
τεῖχος τὸ σεμίραμίδος· ἴσως δὲ καὶ ὄπριπτος ἐσωφρό-
νησεν ἁμαρτάνων σύμπλεον· ὡς οὐκέτι ὁ πόλις ἡμᾶς
χολάζειν εἴασεν ἀπὸ τοῦ δεδιέναι τὴν αἰσχάτην κίνδυνον·
ὅστις πρῶτον μὲν ἐν πολλῇ τῇ πόλει ἡμῖν τοῦ πολέμου νεανι-
κὴν κατεκλάσαμεν, ἄρας ὅλοις ἱστίοις, ἠξίου πλεῖν ἀφ' ὑ-
ταφοστίριδος· καὶ ἀπεστράτο τὴν σκύλλης· ὡς ἐρῶντες
γραμματίοις ἀποτροπιάζομεν· σὺν ἐρωνικῷ δὲ ἡμῶν
καὶ ἀμαχεκρατοῦντος, ὁ πρὶν ἐν χρῷ γενέσθαι τοῦ
κίνδυνου μόλις σὺν ἱκανῷ ἐστὶ, ἀπέστη τοῦ διάνου
μαχήσαι προστάς· ἀπὶ λάδαν· ἐν τοῦθεν ἀπὸ πρέφασ-
τὸν γὰρ ὡς περ σὺν μετανοίας, ὠθαφίνοι τῶν πελάγει·
τάσσομεν ὡς ἐδώκατο καὶ πρὸς κῦμα πέραν ἀλλομένοις·
σπάνια δὲ καὶ μόνον σὺν τοῖς λαμπρὰν λαμπρός· ὑφ' ὃ
ταχύμεν ἀπεκρύπτομεν τὴν τῶν· ταχὺ δὲ μετὰ ὧν ὁλκὰ
ἡμεν ὧν διαφαινίων· οὐ οὐδὲν ἐδὲ λιβύκης τῆς καθ'
ἡμᾶς, ἀλλὰ πλοῦν ἕτερον σπέρον· σχεδὸν δὲ
ἡμῶν· καὶ ἐρδῶν ποιούμενον τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦ-
τον τῆς γῆς, οἷα πάντοθεν ἁμαρτάνοντος ἐν τοῖς ὧν ἱκανοῖς,

ἐπραττόδν τας τολλαι μεγαιστας ἀρας. οὐτε δν ὑπο
σοῦμεθα ἔφη. ὑμῖν δε πως αὐτίοι καὶ χρήσιμοι οἰκαι τῶν
γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὑποπτεύετε. οὐκ ἔστι τοι αὐταῖς χρῶ
τοι καλῶς ὥλωσε ἀμφαρτε τοτε αὐτὸν ὤφην. ἡμῖν δὲ δν
δε τα φοσίριδι ἔδη. ἐκῆν γὰρ ἔδη, καὶ γ ὑπὸ τοῦ πελάτοις
τι δεῖ. ἀλλα πλέοιμεν ἔφη ἀδν πρὸς τὰ πολεμοι. ἀπέχον τοῦ
τῆς τῆς ὀσομεθίον. ἰὼ ἔπι καὶ χαλε πον οἶαδν τα τῆς θαλατ
τῆς, ἀδηλον δε δν που καὶ τὰ ἡμῖν λεγεται, ἢ μὴ τις ἡμᾶς
κ τοῦ σχεδὸν ὑποδδέξοιτο. οὐκοιν ἐ τὰ θορ λεγοι. ἀλλ' ἐξε
κόφει τὸ καθῆμα. ἕως ἀφεμος ἀπὸ τῆς ἐ τὰ ἀστ πολίο
κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ τραχύ. οὕτος ἀφνω προς πεσὼν
τοὶ ἔτιον ἐμπολὶν ὠθησε. καὶ τὰ κυρτὰ κοῖλα τε τοιῆκεν. ἡ
δέ γαῦς, ἐπὶ ὠ ἦλθεν ὠδὶ πρύμναν ἀγαγε τράφθαι. μολὶς δοῦ
ὠπὶ κατεγκόσαμεν. καὶ ὅ βαρύ σγοσ ἀμφαρτος τοιοῦτον ἐ
φη τὸ τέχνη ναυτίλλεσθαι. προς δεχεσθαι γὰρ αὐτὸς πάλαι τὸν
κ πελάτων ἄνεμον, καὶ διὰ τοῦτο μετεωρος πλεῖν. κατιέμαι
γὰρ ὑπ' τῆς ἐν δὶ δόντος τοῦ διαστήματος, προσιεμένα
τῶν μὴ κει. τοῦτον δε εἶναι τ' πλοῦν τὸν ἡμ ἔτον. οὐ καὶ ἡ τε
πρᾶ τὰς αὐτὰς ἐπλέομεν. προσαγαπε πλάσθαι γὰρ ἐν τῆ τῆ, καὶ
ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λεγόντων. ὡς ἡμέρα τε ἦν καὶ τὰ δν
νὰ οὔπω πόρρω. κρεῖττο γὰρ δὴ μετὰ τῆς νυκτὸς ἢ πρὸ τοῦ
ὠ μεῖζον τοῦ κλύδωνος. ἡμέρα μὴ οὖν ἴδῃ, κ τίνα ἀτοιν
ἰσοδαῖοι πρασκλῶ. τὴν δὲ νύκτα τὴν μεταὐτὴν ἡμέρα λογίζον
τα. καθῆ ὠ οὐδενὶ θεμίσ ἐμερτὸν ἔχον τὴν χεῖρα. ἀλλὰ τιμῶν
τεσ διαφερόντοσ αὐτὴν, ἀτοιν ἀπραξίαν. μεθ' ἡμεν οὖν
ὁ κύβερνήτης κ τῶν χρεῶν τὸ πηδάλιον, ἐ πὶ δὴ τὸν ἥλιον
ἵστασιν ἀπολελοι πῶν αὐτὴν τὴν. καὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν, κατ
ὠ εἶχε ὡ θῆν τὶ ἀντὶ λοω. ἡμεῖς δε τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν χα
θεῖν ἐπὶ νοῦν ἐβαλόμεθα. ἀπόρησοιν δε τὸ πρᾶγμα,
οἱ ὁμῆμοι προσκάμεν. ἐλὶ παροῦμεν, μὴ καταπροέσθαι μὴ
δε τοῦ τὰς ἐσχατ ὑπὸ τίδασ. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὠθῆχον αἱ πρὶ κῦμὶ

τ πελάγεσι, καὶ πρὸς σωτηρίαν ἀναγόμενος γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτο,
ὅταν μὴ τῶν λῃστῶν πνεύματι, καὶ τὰ παράπλου συνάγα-
νται κύματα· ἀλλ' ἰσχύον ἔχοντα τὸ ἐμβόλιμον τῆς
κυβερνήσεως, ὑπαντιάζῃ τῇ τοῦ πνεύματος ἐναντιοπραγίᾳ, καὶ ἂν
τε μὴ βάλλῃ τοῖς ἐμβόλοις· ἐδιάφορον καὶ φλεγμαινόντων
ὀνομάτων· ἵνα μὴ τὰ μὲν κακά, μικρῶν τε καὶ δευτερεύοντα ὄντα
ὦμεν· τοῖς οὖν ἐν τῷ τοιῷδε πλέοντες, ἀπόλεμον φασὶ μὴ τοῦ
ὀνόματος πρὸς τὴν φάσιν· ἡ δὲ καὶ ὁ κυβερνήτης μόνος διδάσκαλος ἦν,
τίνα δεῖ τρόπον ἐλθεῖν· ἐπὶ δὲ σοὶ ἡ κάμνει τὸν νοῦν τῆς ἀπολύ-
σεως ὧν πεδαλεῖ· Δεῦρο μόνον γὰρ ἡμῶν σὺ τοῦ ἐνόντος
σώζειν τὸν νοῦν, τὸ βιβλίον ὃ σὺ ἐμίσησε, τὰ θεῖα ἀποτεμόν,
ἀρετὴν ἡδὴ προσκυνοῦμεν· καὶ τίς σε πρὸς τῶν τῆς γῆς ἀδαῶν σύμ-
πλεοντες δὲ ἡμῖν ἀρετῆς οὐχὶ τῶν ἀπὸ τῆς πατρίδος τῶν ἱστῶν,
τὸ ξίφος ἀπασάμενοι, ἢ τὰ λοιπὰ τῶν σῴων τὴν φαλὴν ἀποκόψῃ,
εἰμὶ ἀμφιλαλήσεται τοῦ σκάφους· οὐδὲ αὐτόχρημα μακάριοι
ἴσοι ἦν ἐπιστρεφῆναι τῶν δόκιμοι· μεσούσης δὲ ἤδη τῆς νυκτός, ἵ-
να πάντες τὰ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν καθέδρα γεμίσαι· νῦν δὲ φῆν
ὅμοιος φήσαι· ἐπὶ δὴ νῦν σαφῶς τῶν τῆς ἡμῶν θέμεν-
πρὸς τὸ, αἱρεῖται θόρυβος ἐξαρχῆς· ἀνδρῶν οἰμωγή· γυ-
ναικῶν ὀλολυγή· πανδῶν ὀλοφυρμός· ἅπαντες ἐθρήνουν
πρὸ τριῶν τῶν· τῶν φίλτατων ὑπεμιμνήσκοντο· μόρος ἀμφιλαλῶν
θύμος ἦν, ὡς αὐτοῖς καὶ περιτρέφοντοις δαιμόνιοι· ἐμὲ δὲ
τοῖς δεινοῖς ὀμνύμεν σοι τὴν φιλοσοφίαν πρεσβεύω· τὸ ὄμ-
βρινον ἔθραττεν σάλος, μὴ ἄρα ἀληθεύῃ, τὸν καθ' ὕδατος,
θανάτου ὀλέθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς· λεπτὸν γὰρ ἐστιν ὁ
τοῦ τῶν πάντων· αἰάζει δὲ ἐξαπόλλυσιν πάντοτε ἐν δὴ μόνῳ
ὕδωρ· τὸν ἐν θαλάσσῃ θαυμαστὸν ἀκριβεστάτην ἀπόλαυσιν εἶναι
τὰ θέμενον· οὐδὲ γὰρ τοῦ ἄλλον ἀπολλέναι φησίν· ἀλλ' σκῦ-
λα ἀπὸ θηνόσκοις, οἶδε δὲ βεβαίκα· τῶν τάρα καὶ ἐν δυοῖν νεκύ-
αιν ὀμικρὸς αἴσα, οὐδαμοῦ τὸ δρᾶμα δὲ ἐπίνεκται· ὡς
τῆς ζωῆς χοῦσις ὑπάδου· καὶ ἀλλὰ ἀμὴν ἀλλὰ ζῶ

ταῦτ' τε καὶ φιλοκίνδυνοτάτους, ἀποδηλοῦντα πρὸς τὸν ἐν ὑδατι θάνατον. οὗτε καὶ λέγεται καλεῖν· τούτοις δὴ τῶν τοῖς λογισμοῖς, ὅρῶ τοὺς τραλιώτας ἀπαντᾶν ἐπασαμένους μαχαίρας· καὶ τὸν θόμβος ἐμαίνετο τῶν ἀστῶν, ὡς καλὸν ὦν τοῦ κατατρώματος ὄντας, ἔτι πρὸς τὸν ἀέρα τῶν ψυχῶν ἐρύτειν, ἀλλὰ μὴ πρὸς κῦμα χαμόντας· τούτους δὴ τὸ φύσει ὅμμρι δαν ἐμόμισα καὶ ἐθρήνων ὠδύρματι· εἶτα κηρύττει τὶς ξαρτᾶσθαι χρύσιον οἷς ἐστὶ· καὶ οἷς ὦν ἐκήρυττο. Καὶ χρυσίον καὶ ὅτι ἄξιον χρυσίου· καὶ αὐτῶν ἀνεῖ αὐταὶ τε ἐσκεάζοντο· καὶ τοῖς δεομένοις, ἀρ' τεδόκασι διέμενον· τὰ λαμ καταδεδυκῶν τοῦτο τοῖ· νοῶν δὲ ἔχει τοιοῦτον· φέρειν δεῖ τιμὴν ἐν τάφιον, τὸν Σκυναστίου Σκρ· ὅτε προσεύχων καὶ κῆ δάσασι μόμους ἀδρασίασι αἰδέσασι, μὴ οὐχὶ μικρὸν τιμῆς ἀποδασάσασι, τῶν χαρισαμένων τὸ πολλὰ πρᾶσιν· καὶ οἴμεν κῆ σαν σωτρὸς τούτοις· ἐγὼ δὲ τὸν ἀκαμῆ τὸ πελαμῆ ὃν βαλλὰν τὶν, τὸ παρακατεθήκιν τοῦ ξένου, ἐκλαιον ὡς οὐδὲν ὄξιον· ἀκά τε ἐν ἐξοίμιν, ἀλλὰ ὄθρᾶξ ἀποστερέσοιτο τῶν χρημάτων ἔμεκεν· οὐ, ἀκαὶ ἀπὸ θανὼν ἀμ κατεύόμιν· ἐν τῶν θαμέν τὸ ὀξὰ τολλέμαι κρόδοσ κῆν. Καὶ σὺ ἀπολλόσθαι καὶ σὺ ἀποδράσαι τὴν αἰάκεσιν. ὁ δὲ ἐποιά τὸν ἀπόδασ τὸν κίνδυνον, ἀχέτφον κῆν, ἀλλ' ὅτι τὸν ἀστὶν ἰδίοις κῆμασ ἐφόρετο· ὕστε μέαθαι δὲ ἀκ κῆν· ἀλλὰ τὸ πολλάκις ἐπὶ χθρήσαν τὸ τοῖς καλοδίοις, ἀπιδρόκαμεν τὸν τροχῶν ἐνδαμόν· καὶ φόρμα δέος οὐκ ἐλάττον, ἀκαὶ διαίρεμεν θα σὺ τὸ ὑλόδορμα, οὔτ' ἔχομτα· ἐν νυκτὶ τὸ ἐλάζθν τὴν γῆν· φθαμὰ δὲ ἡμέρα· καὶ ὁ ρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς οὐ κοῖ δὴ ποτε κόδιον· τὸ δὲ πνεῦμα ῥᾶον σὺ ἐνέτο, τὸ ἀλέασ ὦν ἰδιδόσκε· καὶ κόδρόσσε ἐξίσταμθν, τὸ ἐρεῖν κμὶν κεχρῆσθαι τοῖς καλοδίοις καὶ τὸ ἰδίον μεταχαρίζεσθαι· ὕστ' ἀλλὰ τὸ θμὴν ὦν ἰδίον ἐ τὸν νόθον, ἀκείζομεν· ἡμεχιρίασ τὸ ἀμαλαμβάνομεν δὲ

ἀπὸ καθάρσεως ὀρχήστου τοῖς κόλποις· καὶ περὶ ὥρας εἶναι τέτ-
ταρας, ἀποβαίνομεν οἱ τὰ θήκαιον πρὸς δυνήσαιτεο, ἐμεσα-
τίᾳ τινὶ πάνυ ἐρήμῳ· καὶ ὅτε ἀτρόν, ὅτε τὸ ἐχοσόγατον· καὶ δὲ
ὅ ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τοῖς τριάκοντα κατὸ τὸν ἀτροῦ· ἡμῶν οὖν ναῦς
ἐσάλευεν ἐν τῷ μεγέθεο· λιμὴν γὰρ ὅ τόπος οὐκ ἦν· καὶ ἐσάλευεν
ἐπὶ πέντε ὥρας μίας· τὰ δὲ ἀπημπόλητο· τρίτῳ γὰρ ἀπὸ τῆς
ἀναφάντεο οὐκ ἐμετήσαμεν· ἡμᾶς δὲ, ἐπὶ τὴν φιλτάτης
ἡμέρας τῆς, περιεβάλλομεν ὡς πρὸ ἐμφίον οὖσαν ἡμέρα·
καὶ ἀπὸ θύσαντεο ὥθῶ ὑμνοι τρίσηρίοις ὡς πρὸ τῶν ἔθαμεν,
πρὸς θήκαμεν αὐτῷ καὶ τῷ ἐν ἀρχεο τόχλῳ, ὃ φῆς παράδο-
ξον ἐσώθημεν· διὸ ἐξῆς ἐπιμάνατεο ἡμέρας, ἐσοσάν
ἀφυβρίσθη τὸ πέλαγεο· ἐπὶ δὴ δὲ ἀπορομὴν ὁδῶν χρήσαθαι
μὴ δεροὸς ἀμῶν ὁρόμῳ, πάλιν ἀπεπολμήσαμεν τὴν θαλάσ-
σην· καὶ ἀραντεο ἀπὸ ἀρχομένου ἡμέρας, ἐπὶ πλέον μὲν
ἀπρύμνης ἀνέμεο, πᾶσαν αὐτῷ καὶ τὴν ἐπὶ θομένην
ἡμέραν ἧς ἡδη λήγοντος, τὸ πνεῦμα ἀπέλιπεν ἡμᾶς· καὶ
ἡμᾶς ἠρίαθημεν· ἐμένομεν δὲ ἄρα τὸ θήσιν χαλήνῳ·
ἡνμένοῦν τρισκαιδεκάτῃ φθύνοντεο· ἐπὶ πωρκμένου δὲ
τοσοῦτον κίνδυνον, μὴ οὔσης δὲ ταυτὸ σῶ δραμεῖν τῆς
τεσσάρδου ὧν ἄστρων καὶ ὧν πολὺ θρύλλητεον τύχαι, ἀμὴ
δὴ φασὶ πλέον ἐθάρσης, καὶ δέον ἡμᾶς ἐλλιμενίζειν
οἱ δὲ ἐλελήθημεν αὖ θίς ἀναδεδραμηκότεο ὡς τὸ πέλαγεο·
ἡδὲ τῆσεο, ἡρξάτομεν ὑπὸ ὧν ἀρκτίκεον πνευμάτων· καὶ
ὅσιγε πολλὰ κατὰ τὸν σύμπαν νύκτα, ἐπὶ τὰ, ἡκόσα
τὰ πνεύματα· καὶ ἡ θάλαττα, κύκλεον ἐγεγόνει· τὰ δὲ
περὶ ἡμᾶς, οἷα φόβοι ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ἵνα μὴ τὰ θήκατα —
λήσια, διὸ δίκτομεθα· ἐν οἷς ἴω, ὅν ἡ στὶ τὸ μέγεθος
τοῦ χειμῶνος· τὸ κρᾶς ἐστὶ τρίτῳ καὶ ἡμεῖς ὡόμεθα
προτονίζειν τὴν ναῦν· εἶτα κατεκαόμεν, ἐγεῖσ μὴ ἡλ-
θεν ἀπολέσθαι πάντεο ἡμᾶς· ἐπὶ δὲ δὴ καὶ πολὺ λέκεν,
αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ περὶ ἐσωσ· οὐ γὰρ ἴω ἄλλεοσ ἐνέκαι

τὴν βίαν τ ὀρέξεως· πάλιν δὲ διὸ τοῦ θεοῦ ἡν τὸ ἴδιον καὶ
οὐκεῖ τροχον εἰς καθαίρεσιν· οὕτως οὖν παρεδόξαν ἀπο-
φορτίσαμενοι τὴν ἀπληστίαν τῆς βιαίας φορᾶς, ἡμέραν
ἑξῆς καὶ νύκτα ἠνεχθημεν· κε ἡ δὴ περὶ δεκτέραν οὖσης
ὀργίσθην ὕδωρ, ἐλάθομεν ἐπιφαντεῖσ ἀκαρῆ, τὸ πρ-
οβεβλημένη τῆς γῆς, ὅσην εἶναι βραχεῖαν χερόνησο-
σον· βοῆς δὲ γενομένης, ἐπὶ πόδ ἠτίσ παρηπίνησεν αὐτῆ γῆ
πελάσαι, θροῦσ ἡρεν πολίσ· καὶ ἡκίσα ξύμφορος·
ὧν μὲν γὰρ τῶν, πεφορτίκοτον· ἡμῶν δὲ ἐξαπορίας
πολὺ χρὲ ὠϊκροτούντων· καὶ περιβαλλόντων ἀλλήλοις
χειλόντων ὅπωσ χρησόμεθα τῶ πλήθη τῆς χαρᾶς·
ἐλέγετο δὲ ὁμοίῶς αὐτὸ εἶναι τῶν περιχαίτων ἡμᾶς
κινδύνων· ἡδὴ δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασταθ
τὶς ἀμὸς χωρικὸς ἐσταλμένος· καὶ δείκνυσι τῆ χειρὶ
τόποις ὑπὸ πους· καὶ Θέρους σὺ ἐδὴ θαρρῆσαι· καὶ
τέλος ἦλθεν ἐπὶ κεκλιτίου διὰ δὲ καλμου· ὅπερ ἐξαί-
φνασ τοῦ πλοίου, μεταχαρίζεται τὸ πηδάλιον· ὁ δὲ σύρ
ρος, ἀόμερος ἐξέσχ τῆς προεδρίας· ἀναλίσασ δέσα
δύσω σὺ πλείσις ἡ περὶ τὴ κόρτα, πέντε γοῦν ἐνορμίζει
λιμενισκίω χαρίεντι· ἀζάριον οἶμαι καλοῦσιν αὐτό·
καὶ ἡμᾶς ωὶ τῆς ἠιόρος ἀπεβήσασε· σωτὴρ καὶ δάι
μων ἀναφὸς ἐπὶ καλούμεθ· καὶ μεταμικρὸν ἐπέραν ὁλ
κάδα ἀσκίλασεν· καὶ μάλα ἄλλω· καὶ μεθρὶν ἔσπερ
εἶναι, πέντε γεγόραμεν, ὑπὸ τοῦ θεσπεσίου πρεσβύ
του περισωθῆσαι, φορτίδεσ· πρᾶγμα ἐναντιώτατ
τῶν ἀν πολίω ποιοῦντος· καὶ οὐχὶ ὁμοίωσ σῶρος τοὺ
ἀπὸ τοῦ χαμῶνοσ ἐδέξατο· ὧν δὲ τὴν ὑπέραν, ἄλλοι
κατῆραν· ὧν σῴοι, τῶν προλαβόντων ἦσαν ἀπὸ ὅλε
ξάνδρεια· ἡμέρα καὶ νῶν ὅλόκληροσ ἐσμὲν σόλος· ἐν
μεσορίωμι κρῶ· ἐ ὠδὲ ἡμῖν ἡδὴ καὶ τὰ φόδια κα-
τεδήδοτο, οὐτ ἀρτοσ ἐφάδη αὐτῶ· οὐδὲ ἐλ ωὶ σαντεσ

ὑποτρέμφοι τρέφεσθαι· μετρίαις τε ἐρετίθεμε· καὶ ἄν
δὲ τούτοις μετρίως ἐχρώμεθα· οὐδὲ πρεσβήτης καὶ τοῦ
τοῦ κήρατος· Δίδυς ἡμῖν οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μοιος ὡς ἐ
χρῆν· δύξασθε δὲ πέτραι ἐναῖς ἄριστον φῆ καὶ δεῖπνον σκάπτ
ἥμῖν κεκρύφθαι τοῖς βουλομένοις ποιεῖν· ἐρτεῦθεν
ἡθύσαμενοι, ζῶμεν ἡμέραν ἐξοδεύμενοι ἤδη· σῖμεν
ἐρτελεῖς, μύραίνας τε καὶ κεραβοῖσι· ἄμετεθεσ ἀφοῦ
τεσ· τὰ δὲ μύραίνα, καὶ βίοις ἄτυχεῖ καὶ ἰούλοις· ἐτῶ
δὲ καὶ ὀφρυκάτης ὀρόμαῖος ἐπὶ ταῖς λεπάσι ῥαμνύ
μεθ· ἥδε λεπάς, ὀστρεόν ἐστιν κοῖλον· ὅ ὅτερ ἐὰν λα
βῆται πέτρας, ἀπὸ σφίρίζεται· τὰ μὲν πρῶτα, ἐξόστρεσ
ἐζῶμεν ἀπὸ τῆς θήκρας· περιεχόμενος σκάφος· ὅ τοῦ
καὶ λάβοιτο· ἐ δὲ δὲ δῶρ ἤδε οὐδὲ ρὶ· νῦν δὲ ἐρ
ἀφ ὁμοτρόποις ἀπάσιν, ἀπὸ τοιῶν δὲ αἰτίας· αὐμιῶν
ταῖς μιαιξίν· αὐλιβίωσι ταῖς πλεούσαις βούλοιτο
μὲν οὖν καὶ τὸ ὀρνίθεον μάλα πρασῆ· πρὸ ἔχοισι
δοῦν ὁ σαὐρτε φρῦ καὶ ἡ· τύροσ· ἀλάρα· πέμματα
κριθῶν· κρέα ἀρνεῖα· ἀλεκτορίδας· ὠά· ἀλεκτορί
ἤδη δὲ τὶς καὶ ὠτίλα ἐδωκεν· ὄρνεον κτὸ πτεν ἤδὺ
ἰδὼν δὲ ἀῖ ἀίροικος, ὅπῃ ποι ταῦ· αὗται δὴ κατανομί
ζοισιν ὠῇ γαῦν τὰ δῶρα· αὗδε δεχόμθρα, κοιμῶνται
τοῖς βουλομθοῖς· οὐδὲ ἡμῖν ἤδη τὰ ἀπὸ πᾶθ ἡρασ δω
ρεῦται· καὶ ἡ τὶς ἄλλος ἐπ' ἄλλο· πᾶσ ὅπεμθρί·
καὶ ἀνὴρ ἐστὶ πᾶδ φῦσον αὐτίμοι ξθρίον· ὄμθῳ ἡ τὴν
τρωμθῶν ἰθύδιον· ἄλλοσ ἄλλοτι· πάντοσ σρτεῖα
λθοῦ, ὧν φῦφῦσι πέτραι· ὁμοῖ γὰρ οὐ κεῖ βουλομ
τὰ παρὰ τῶν τῶν ἀκῶν δέχεσθαι· σὺν χάριν καὶ τοῦ τοῦ
ἵνα μὴ τὶσ ἐκεχφρίαμοι πρὸς αὐτὰς θῆκται· κάτα ἐπ
δαῦ σέομῶθαι δέκ, διὰ πορόιν ἀρνούμενοσ· ἐ πα
πῶλύ ἐ τοῖς τοῖς ὠϊ τηδεῖοις τρύφαῦ· οὕτω πολλὰ
πολλὰ χόμεν σύρρα· σὺ μὲν ὦ, ἀρετῆ λοτῖν τὸ φί

ὧν χ
λοφροσύνην τε καὶ χάριν, ἣν ὦν τὰς ἐρωμένας ἐρᾶν
ταν· τὸ δὲ ἱερεῖον ἐστὶν, οἷον αἰξίον εἶναι καὶ δίκτησα
θαι· καὶ ταῦτα ὦν τὰς γυνὰς ἡμῖν φέρουσας θολλὰς· μνήμα
Ἀφροδίτας ὡς ἁπάσαν κατεχούσας τὴν χώραν· διὸ τὴν χοῖρον
ὅπερ αἱ λήμψιν· αὗται γὰρ ὕπερμα ῥῶσι καὶ ἀσύμμετρος
ἔχουσι ὧν σπέρμον· ὡς τεταβρεφῆ μὴ διαμάλλης· ἀλλὰ
δι' ὅμων ἀπὸ τῆς θηλῆς ἀναβεβλημένης· ἀμήτιον ἄποι
τὸν ἄμμορον· καὶ τὸν ἄμμορος τῶν συμμαλλοῦσιν μηλο
τρόφον ἢ κουροτρόφον ἀτάθλω· ἀγεῖναι δὲ τὸν φυσὶν ἄρσεσι
ὅμοιος καὶ κτήνεσι δασύλεσθαι καὶ ἀδροτέραν τὰς γα
λαικτῶν θύλακον· καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ δεῖν ἀμφοτέρων χθά
τῶν τε καὶ θυλάκων· μαρμαίρουσαι δὲ τὰ τῶν ἀνδρῶν
οἷς τὶ σύμβολον θέρε πρὸς ἄρον ὑπερόριον· ὅτι μὴ
τῶν τὸ θηλὺ τοιοῦτον βεῖν ἀπὶ γοῦσι· καὶ δὴ τὰ θήλα
βοῦται τὸν ἀκοὸ ξένης φιλοφρονοῦσαι καὶ πάντα δρῶ
σιν, ὧν τὰν τὰς ἀγαθὸν θιερμήσωνται· κἀδεῖ δοῦσα
λὲ πρὸς ἄλλω· καὶ καλοῦσιν ἀλλήλας ὡς ἢ οἰκίας· ἀ
δελφοὶ σύμφοι τῶν ἐπὶ θεῶν· καὶ ἐπὶ τοῦτο δωροφορᾶ
σιν· κἀμὶν δὲ ἢν τὶ καὶ ἐκ τοῦ πόντου θεὸ παινίδων·
ὁ σώζεν θοῦσα τὲ χὴν καὶ φύσις ὑπὲρ τοὐμφύμνας ἐρ
τομον ἐ δέξαν· ἀμφὶ τοῦτο ἢν ἀπασα σπουδὴ· καὶ τοῦ
τὸ πάτων τῶν ἀκῶν τελεῖσα ἐνεωρᾶτο· καὶ μετὲ
πέμπον τὸ αὐτὸ πρὸ τρίτα ἀλλὴ παρ' ἄλλης γὶν ἀπὸ
ὧν ἀγροτάτων ἀδαίμονες· τὸ δὲ οὕτω τοι σφόδρα
ἰταμὸν ἢν, ὡς τε καὶ ἀπὸ δύσας· τοῦτο σοι δρᾶν
ἐκ τρατικοῦ κωμικὸν· ὅτε δαίμων ἡμῖν ἐνηρμόσθη τὸ
τοῖς πρὸς σὲ γράμμασι· καὶ οἶδαμεν ἐκτάνας τὸν ἐ
τοῖς θολὸν τοὐμετρίου μᾶλλον· ἀλλὰ ὅσπερ τοῦ σὸν ἀνα
σοι κατὰ πρόσωπον, οὕτω καὶ τοῦ τράφειν ἀπλήστος ἔχων·
ἄμαθε οὐδὲ ἐλπίσασ' ἐπίσοι διαλέξασθαι, γὼν ἐπὶ δὲ
ἄξον, ἐμφορούμαι· ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμερίσι τερίας

ἐπιστάδακα τῇ ἐπιστολῇ ἐναρμόσαι· ὡς συγχωρῶν ἡμῖν
ἑξομολογήσεσθαι ὑπομνήματα· ἐρρῶσθαι· καὶ τὸν ὑμῶν διόσκορον
κελεύω μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς τίτθης· αἱ δὲ φιλοῦσι καὶ ὑμᾶς
ἀδελφοῦσθαι· ἀσπάσασθαι τὸν σεβασμιώτατον καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον· καὶ τὸν ἀδελφικὸν χορὸν τοῦ πολιουχοτάτης θεωτείας ᾠδῆς· Σὺ πάντων δὲ μάλιστα τὸν ἱερώτατον πρᾶθι τεμένους· καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἡμῶν ἀθανάσιον· τὸν δὲ ὁμοψυχότατον ἡμῖν βασίλειον, οἷ δὴ τί φρονῶν ὅσα εἰτῶ, μεγάλων συγγενῶν τάττεσθαι· μεγ' Σὺ δὲ νῦν τῶν προσφάτων καὶ θαυμαστοῖς γράμματι κοσθεοδόσιος· οὐ δὲ καὶ μαρτίσιν ὢν, ἐκρύπτεν ἡμᾶς· προγνοὺς γὰρ ἐνοῖς ἐσόμενα, κατέβαλε τὴν προθυμίαν τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας· ἀλλοῦν ἐστοχεν αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι· σὺ δὲ μηδέποτε πλάσας, θὲ δέ ποτε πάντα σὸ δεκόσι, ἀλλὰ μὴ τί φρονοῦντος τε μωσᾶς:—

ραψεν ἐκ φύκοῦς ἀρ χομένης ἐ ὁ ὁ ας δ ἡλησ ὁ
τίας τῶν καὶ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] · καὶ [illegible] μὴ [illegible] με [illegible] τῶν αὐτῶν.
[illegible] κοιμᾶσθαι κοιμᾶ· καὶ τί [illegible] κοίμου· πάντα
[illegible] πάντων ἡμῶν [illegible] ἐκεῖσε· ἀλλὰ γὰρ [illegible] ὁ τῶν λε-
[illegible] πάντων πόρρω μακρὸν εἰρόν· [illegible] τὴν κεῖ τὴν χρόνος
ἀρτίζοντα, ἐν ταύτῃ τοῦτο ἀλλὰ τὰ παρὰ καὶ ἀδελφῶν μὴ μόνον
φιλῶν ἐλεγχόμεθα· ἐμοὶ δὲ ἀπὸ χρήσει καὶ παρὰ τῶν πάντων
θαυμάζεται πάντων· νομοθέτης δ' ἀνθῶν εἰμὶ μόνος· τοὶ γὰρ
ἐρῶν μὴν πάντων μόνον ἀκροάζεται τὸς :-

Β ἀνθύσθε πρᾶσκα γὰρ πάντων ἐστὶ μὴ μεῖον μὴ δὲ τὰ τοῦτ καὶ ἀφῶτα·
τοῦτο γὰρ ἀλλὰ τῶν βίων κόρδος ἀρεῖς ἐστὶ τῶν ζῶν, κ μὴ μὴ πάντων
θήκη κ τὸ δὲ διδασκαλίαν τοῦ χριστοῦ, ὅ τῶν πάντων πυρικῶν βίων
ἀριθμός, τοῖς ἐμοὶ αὐτοῖς σῶν αὐξάνομαι· ὡς ὁ μὴ τὸν πάντων
φθόνος, ὃ ἐστὶ τῶν πάντων καὶ ὧν μόνος· τὸ μὴ. τὸ μὴ φθόνος
ὄμμα ἐστί· τὸ δὲ. τῶν ὁμοιαστῶν τὴν χάριτι :- κ πάντα
νῦν ἡμῶν κ διὰ σοῦ τὸν σὸν μακαρίσω τοῦτοις ἐστὶν ἡ γὰρ ἀστάρομαι,
δὲ ἀστὸν μακαρί· πάλιν μὴν ἀμὲ καλέσαν. ὀφοῖς κ ὀφζιοῦμαι
γράμματ. μὴ δὲ τοῖς δὲ πάρεστιν ἀρδαμῆ φανταστὴ μὲν· ἐρῶς
ἀδικῶν μὴν χάθη· αὐτὸν ὢν πολλ, καὶ ὁ σὸν φῶς αὐτὸν ἡ δωρεά.
ἀλλὰ ἐστὶ ἐχόμεθα τὴν χάριν μὴ θέρας ἐστὶ φόλαις κ μὲν
θάρειμ ἐμοὶς δὲ αὐτρίβεται, πάντων δὲ ἐμὰ μὲ ἐμοὶ ὀλέτες
καλλίονος τὸν ἐρῶντὸν δὲ μόνον, ὀζκ μὴ σεῖ ἀμὲ πάντων πολ-
τὸν ἥρως, ἐν μὴ μὲ τὸν ὢν· μὴ δὲ θήτι κ τὸν θόρυχαλόπ
ἐπὶ ἀμὲ κατὰ κ φέν· ἀστὸ ἐρῶ μὴ τὰ τῶν πάντων. κ τῶν
φίλων. κ τὸν πάρα πάντων ἀμοῖ ἀν· κ τὸ μὴ ἀόρ τὴς θεῖ
ὁ τὰς τὴς τοῦ ψυχῆς. κὴ ἐγὼ μόνῃ ἐμαυτὸν ἐμὴν θῆκ ἀ.
κρεῖττω καὶ δαιμονίαν σὸν πρᾶσ. καὶ τὸ ὀζεῖ μὲν μὴν κ
ῥάματον :-

Η κεῖμαι τὶς ἀθῆμ κ θὴ λέγεται κρὴ τὸν δὸ πάλαμος, πάρου μοι
δοκεῖς κ πατέρισιν ὁ μὴ ὁ τὴ ἀμ ἀτρὴ τὴ ἐμὲ ἀδ· μὴ δὲ θὰ
αὐτὸν ἐστὶ μεῖζον ἢ μὴ πορεύθαι. κ ὁ μὲ ὁ μὴ τὸ λαὸ αὐτὸ
κουρεῖς· ὁ τὸ θόρι ἀρὰ πρὸ πάντων κ κὴ μὴ ὁ μὲ ὁ λαὸ ὁ
τὸ πάρα τοῦ ἔτι· πρὶν ὁ ὢν ἀπὸ πάντων φθάσει ἀπὸ δὸ μὴ. ἢ
τὸ τὴς καλλίονος ἐρεῖ ἀσί· οἱ γὰρ πρὸ ὁ μὴ τὸ τυχὸν ὁ μὴ τὸ κ
περὶ τὸν κατὸ πίν. ἀλλὰ πάρ ἐστὶ τὸν ὁ κ πουθ ὀφζιοῖσι βλ
λάθαι, εἰς κ ἀφεῖ τὸν ὀζόμ. ὃ πρὶ ὢν μὴ τρὸς κ τὸ τὸν πάρ
ἡμὰ ἀβολὸν· πάντων ὁ τὶ ὁ μὴ πέρ τὴς πίνης κατὰ θη.

παρεμοι σοι πολλα πολλαι ορκεισα

Μηκοσε σοι φολης. ὁμοι κειο τη του κατηγορου τον δια ο μ(ορ)
ἀλλοθαν μαι ἀκακιος, οιδε μ ὁ σοι κ(αι) ο· ερει κ(αι) ο(ι) δ
πολειον, τα τ σος ε(ρ) αφηκειμαι. ὅ τα τ(ο) τ(ο) παρ ἐκειμηκον
τα παραλμαι· ὡς τ τη μ ε σοι φολη τ(ο) ρο μ(ο) τ(ο) προσει
σφ πολεον. η τη χρειαν χαριζομ· τ(ο) ἀπαιτειν αι σοι
περι τ(ο) ου δι(ο)σκοριου, τ(ο)υτο μ(ο)ι σ(ο) ι(ο)ι αμει· τ(ο)υτο δ(ε)
ὡς ἀμαλιμ(ω)ν κ(αι) κ(ατα) π(ερ) κειτ τοις βιβλιοις, τ(ο)υτο τη σ(ε) σοι
φολης π(ερ) χε τ(ο) τιμη· η μεις δ(ε) αντ(ο) ου μ(ο)ρι(ο)ν αδελ
φ(ο)ν π(ερ) εχομεθα· π(ρ)ο αδη τ η συχια, λ(ο)γ(ο)ις αδελ
φ(ο)ν αρρεμ(ο)ν· ου δ ἀτυχεις π(ρ)ο η σ(ε) δη ο θ(ε), αυτοις τε
σ(ε) αδελφοις· κ(αι) τ(ο)ρ εφ(ο)ρ(ο)ι κ(ο)· κ(αι) ο(ι) π(ρ)ο ιε μει, και τ(ο)ις πρι
οις π(ρ)ο χ(ω)ρ(ε)ιν :-

ὡ θαν η τ(ο)ρ διοσκοριου π(ο)σ(ο)ν ἀπ(ο)λλυσι χ(ρ)ον κ(αι)
η μερ(ας) π(ερ) η κομ τ· τ(ο)υτ(ο)ις ἀπ(ο)δ(ι)δ(ο)σιν, κ(αι) π(ρ)ο τι(μ)ω
κ(αι) διλογ(ω)ν· κ(αι) εφ ι(σ)τ(α)μ(αι) εφ(ο)ν η μ(ε)ρ(ο)ν αρμ(ο)σιν αθροιζ(ε)ν σ(ε)ω
χρ(ο)ν(ο)· αλλ(α) τ(ο)ι δ(ε) αρ(χ)η τ(ο)ν χε(ι)ρ(ω)ν, κ(αι) ατ(ε)ν(ε)ι σ(ε)ω(ν) χ(ρ)ν(ο)ν.
ὅ κ(αι) σ(ε) ω π(ρ)η τε λο(ι) σ(ε) ὅ τι η σ(ε) ἀπ(ο)λλυσι(ν):-

ὑ μοι π(ρ)ο η μ(ε)ν κ(αι) ι δ(ε) ω τ(ο)ι κ(αι) ι(ε)ρ(ε)ις π(ο)λ(ε)ι τ(ο) μ(ε)ν ο(ι) τ(ι)ν
ὁ μ(ε)ι(ρ). ὁ υπ(ε)ρ αυτ(ο)ι κ(αι) λ(ο)υσι μ(ε) ἀπ(ο) σ(ε) κ(αι) λ(ε)ὺ φεις, ε(ι) κ(αι) σ(ε)ν ὑ(μ)ω(ν) π(ρ)ο
μοι δ(ε) ω σ(ε) η μ(ε)ν κ(αι), ἀμ μη τ(ο)ι χ(ρ)ω τ(ο)ι σ(ε) ὁρ(ω) σ(ε) ἀθη μ(ε)ν κ(αι) τ(ο) λα
βειν μ(ε) ν(ε)ν η) · ο(ι) σ(ε) κ(αι) σ(ε) ὁ ω(ν) δη τ(ο) ι χ(ε)ι μ(ε)ν ο(ι) ρ(ο)ι ο(ι) ν(ω) κ(αι) λη ρ(ε)ς
πειρ(α)ι κ(αι), γ(ρ)ά φε π(ρ)ος η μ(ε)ς· ἐ κ(ε)ι γ(ο)ρ δη τ(ο) ι ὁ μ(ε)ν θα
τ ε πι τ(ο) χ(ο)ις· ὁ ρ η σ(ε) ο μ(ε) ου μ(ο)ρ(ο)ν τ(ο)υτ(ο) τη σ(ε) σοι τ(ο)ις ἀ
θη μ(ε)ν ο(ι) δ(ε) ου τ(ο) τ(ο)ν π(ρ)ο ρ(ο)ν τ ἀπ(ο)λλ(ο)ν θαι δ(ε) ρ(ο)ν. ἀλλ(α)
σ(ε) τ(ο) μ(ε)ν κ(αι) τ(ο)ις ἐκ(ε)ι θη κ(ο)ν τ(ο)ς ε(ι)ν(αι) λ(ο)γ(ο)ις π(ρ)ο σ(ε)κ(ω)ν ε(ι)ν.
ὁ ι μ(ε)ν δ(ε) μ(ε)ν η μ(ε)ν π(ρ)ο τ(ω)ν θη η τ διαφ(ε)ρ(ο)ι σιν· ὁ ι κ(ο)ν ω(ς)
σ(ε) ω(ν) σιν γ(ε) τ(ο) μ(ε)ν ὁ ρι τ(ο) τε λο(ι) σ(ε) κ(αι) π(ο)λ(ε)ι τ(ο)ν· ἀμ(φ)ο τερ(ο)ν
δ(ε) δη η μ(ε)ν. ὡς π(ρ)ο η μ(ε)ν ο(ρ)ο(ι)ς η μ(ε) θεοι· διο τι τε θε(ι)ν τα
τ ἀκαθη μ(ε)ν η κ(ε)ρ λυ κειον· κ(αι) τ(ω)ν δη η ζη η μ(ε)ν ε φ(ι)λο
σοφ(ε)ι τοι κι λω, μη η οικ(ο)ν(τ)ων τοι κι λω· ὁ τ(ο)ρ ἀμ θυ π(ρ)ο
τ(ο) σ(ε) ω(ν) ἀ(δ)ε(ι)λφ(ο)· ἐ π(ε)ι τ ἐ κ(ε)φ λω αυτ(ο)ν ε(ι)ν(αι) σοφ(ι)
μει ζο(ν) φρ(ο)μ(ε)ιν :-

λ(ο)ιπ(ο)ν π(ρ)ο μη ν(ο)ν· κ(αι) φ(ο)ρ(ε)ν η μ(ε)ν η ὁ ε(ι)ν η ὁ παρ(α)τ
ζε φυ ρι τη ν ἡ ὁ μ(ε)ν· τη σ(ε) ἀπ(ο)η μη ς ἀπ(ο) βαι μ(ε)ν τ, η δη σοι δ
ι φ(ι)ο μ η ρ(ε)ν· κ(αι) κ(ατα) π(ρ)ω μ(ε)ν ἀρ(χ)ε μ· ἀλλ(α) τοις τ(ε) ὀφθαλ
μ(ο)ις ὁ ρ(ω) σ(ε) ν δ(ε) ι κρ(ο)ω τ(ο) π(ρ)ο ὑ π(ο) μ(ε)ν(α), κ(αι) πολλ(α) τοις ἀμε
μοις

ἀ(ν)ε(ν)ε(ι)ν(ε)ι σ(ε)ω(ν) χ(ρ)ν(ο)ν

ἐ(ν) αυτ(ο)

ἐ(ν) αυτ(ο)

ἐ(ν) αυτ(ο)

[illegible] τῆς ἐρωμένης φυλάττειν· σωφρονεῖν αὐτὸ καὶ
[illegible] τὸ πλεῖστον φορτίον ὠφελεῖ τοῦτο· οἱ δὲ γὰρ
[illegible] ἐπιμαρτύρασι τῶν καλῶν· ὥστε χρὴ τὸν τὴν ἡνιοχοῦσαν
[illegible] ἡνιοχοῦσαν· κτείνουσι γὰρ οἱ μεθύοντες, ἀλλ' αὐ
γε τὸ φάσμα· ὡς ὠφελεῖν αὐτῶν ἐδόκουν, ὅν τὰ θῆρα
ἐκεῖσε ὠφέλει, δόκει τι κἀκεῖθεν ἐμθαῖν· πολὺ γὰρ αὖ
κ διόσα τὸ τοῖσι ἀφαρμόσιμον·

με μὴ τὰν ἀθήμερον ὁ ὠσαὶ βούλῃ· ὡς τὲ μὲ δοκῶ ἀλήθεια
λαμπρὰ ἐκ τῶν ἐφόμενα σοφώτερα· ὅτι τὶ δὲ καὶ αὐτὸ θ
τὴν μεγάλην σοφίαν ἐπειρᾶσι τὶν ἀρᾶσθαι· ἀμὸ γὰρ
ἀνὰ γυρὸν ὠὴ θῆσι τὰ φῶ· σοφὴ τοὶ ἐστὶν· κθρὶ ὠὸ ἐ·
κὴ φίσται· καὶ φαλῆραι· καὶ κακὸς κακῶς ὁ δὲ ἀρόμὸ κο
μῶσα ἀ ἀὸ λοὶ τὸν ὠὴ κλῆ· ὡς γὰρ δὴ ἀ λῆν ἀὶ μὴ ὠὶ ἀθὴ
σεμὸν· ἀλλὰ τὰ κλεῖν ὠὶ τῶν χωρὶ ὁ μὸ μὰ τὸ· καθὰ τὸν
ἱερεῖ κὶ ἀ ὠὸ ἀρὰ μὴ κ, τὸ δὲ ρὶ ὠὰ χεῖ ὠὰ ἀ μὴ χωρὶ σὶ τοὶ
ὠὰ ἀ ἀζὰ κ, οὐτὰ σὲ ἐμθὲ ἐ δὲ σοφὶ ὠὸ ζὰ ὠὶ σὶ· λὰ πὰ ὠὸ ρὶ μὸ
φὸ ὠὰ τὰ ὠθὰ μὰ ἐ ζεῖ κὶ τὰ κὰ δὴ μὰ τὸ ἐ τὸ κὶ ὁ· καὶ μὴ δὶ ὠὰ
τὴν ὠὸ ἰ κὶ λὴ μὰ τὸ ἀ μὶ τὴ ρὸ ὠὸ μὴ μὸ τὴ ἐ ρὶ ὠὶ τὸ ὠὸ φὶ λὸ
σοφὶ ὠὰ· μὴ ὠὰ κὶ ἐ τὸ ὠὰ μὶ ὠὸ ἰ κὶ λὴ· ὁ τὰ ρὰ μὲ θὶ ὠὰ ὠὶ τὰ ὠὸ
μὶ δὰ ὠὸ ἀ φὲ ἰ λὰ· ἀὶ ἐ ἰ κὰ τὲ θὰ τὶ ὠὸ τὰ μὴ ὁ ἐ κθὰ σὸ ὠὸ
λὺ τὴ ὠὸ· μὴ ὠὴ ὁ ὠὴ ὁ μὴ τὶ ὠὶ κὰ θὴ μὰ ὶ ρὸ μὸ ἰ σὶ, ἀὶ γὺ πὶ
τρὲ φὲ ἰ· τὰ ὠὸ ὠὰ τὶ ὠὸ δὸ ζὰ ἀὶ τὶ ὠὸ μὰ ὠὸ· ἀὶ ὠὸ θὴ μὰ ἰ, ὠὰ ἀὶ
μὲ μὴ κὴ ὠὸ λὶ ὠ. ἐ φὶ ὠὶ ὠὸ φὸ ὠὴ· τὸ ὠὴ μὰ ὠὸ ὠὴ, ὠὸ μὴ μὴ ὠὸ ὶ ὠὶ
ὠὰ τὰ ὠὸ ἰ μὲ λὶ τὸ ὠὴ ὶ· τὰ ὶ τὰ ὠὰ ὠὰ κὰ ὶ μὴ ὠὰ ὠὸ ρὶ ὠ τὸ ὠὴ μὸ φὸ ἰ
ὠὰ λὸ ὠὰ ὶ· ἐ ὶ ὠὰ ὠὸ ὶ τὶ μὲ ὠὸ τὴ φὴ μὴ τὸ ὠὴ ὠὸ ὶ ὠὸ ὶ ρὸ ὠὴ
ὠὴ τὸ ὶ σὶ θὰ ὶ τὸ ὶ σὶ τὸ ὠὴ ρὸ ὠὴ· ἀὶ λὰ ὠὴ τὸ ὶ σὶ ὠὸ ζὸ ὠὴ μὴ τὸ ὠὰ μὴ ὶ σὶ·

μὸν τὸ σὰ ὠὴ· ἐὶ μὴ· ἐὶ μὴ τὸ ὠὰ λὶ ὠὴ χὰ ρὶ μὲ ἰ δὲ ἰ ὠὴ τὸ χὲ μὰ ἰ, ὁ τὶ μὸ
τὸ σὸ ὠὴ τὸ ὠὴ θὴ ἰ ὠὶ ὠὴ, ὁ σὰ ὠὴ ὠὸ δὰ ὠὴ τὲ μὰ ὠὴ· ἀὶ λὰ ὠὸ κὲ ἰ μὰ ἀὶ λὰ χὰ ρὶ
ζὸ μὴ τὶ· τὸ ὠὴ τὰ ὠὸ ρὸ σὴ κὲ ἰ σὸ κὸ τὲ μ· ἀὶ λὲ ἰ· χὰ ἀ ἐ μὸ ἰ δὸ ὠὰ ὠὴ τὲ· τὸ ὶ χὰ ρὶ
ἀὶ μὸ ρὸ μὴ τὲ· μὶ κὴ ρὸ χὲ θὲ ἰ κὰ ρὶ ὠὸ ὠὸ ὠὴ τὶ μὰ ὠὸ· δὶ κὰ ἰ ὠὰ μὸ μὴ τὶ τὶ γὸ χὴ ὠὰ·
ἡ δὶ ὠὸ μὲ ἰ σὶ ὁ ὠὰ ὠὸ λὰ ὠὸ ζὴ ἔ ρὸ χὰ ὠὰ· λὲ ἰ ὠὸ ὠὸ μὴ ὠὸ ὠὸ ὠὰ ρὰ ὠὸ λὺ τὴ σὶ
δὶ ὰ ὠὸ, ἐ λὰ ὠὸ δὰ ὠὸ ὶ κὶ ρὸ μὴ ὠὰ ὠὸ τὸ ρὲ ἰ τὶ λὲ μὲ λὸ μὴ τὸ· ὠὺ ὠὸ ρὲ ὠὸ τὸ
ρὸ μὴ τὶ τὸ δὲ ὶ τὸ ὠὸ· ἀὶ λὰ ἰ ὠὰ ρὰ ὠὶ ὠὸ μὴ· τὸ μὴ τὶ ὠὰ ρὰ θὴ ὠὰ μὶ λὰ κὸ ὠὴ,
τὶ μὰ μὴ πὶ ὠὸ σὰ ὠὰ μὸ θὰ ρὸ ὠὸ· ἀὶ ὠὴ κὰ τὰ μὸ θὰ ὠὰ ὠὸ ρὲ μὰ μὴ τὸ· θὰ ρὶ
σὶ κὰ ὠὸ ὠὰ τὰ τὰ ὠὸ τὴ μὲ ὠὸ τὲ τὲ θὰ ρὸ μὴ· ἡ ὠὸ ὠὰ ρὶ μὸ ὠὰ τὴ τὴ ἰ θὰ ρὸ ὠὰ σὰ ὠὴ
σὰ ὠὴ μὸ τὴ τὶ· ὠὸ δὴ τὰ ὠὸ δὰ ὠὸ ζὸ ὠὰ μὴ πὶ ὠὸ ὠὰ, ὠὸ ρὶ τὶ ὠὴ τὴ ὠὸ ὠὸ ὠὰ τὸ ὠὸ

ψυχης κινημάτων· χαρά δὲ προὐπτίμα ἀλλόφυλα· ἀμφίτης δὲ φίλος
σωτρόφου οἰκεφάλης· σὺ γὰρ εἶκος καὶ μὴ χρὴ τὰ τρίσσα
φρονεῖν ὅσα· καὶ μὴ κτῶρ ἀρτιῶν· κ μὴ θῆκε μέρα μὴ σκοτῶν·
ὅπως σὺ φαδρὸν τὴν μοῖραν ἔχῃς· καὶ ὅπως ἀμὴ κακὸν τὶ ὁ φύ-
γοιμι· ἀκχὲ τοῖ μὴ ὠτὰ ἀτάμεν· τὰ πολλὰ φῶς ἀμὴ κ ἀδῆ·
μικρὸν ἀραμὴ φορτίον· καλῶς ἐρφκὰ μὴ δοκῶ τὸ μὲ χρὶ
τοῦ δὲ φιλοσοφίαν· διὰ τὸ δόξαι μὴ ἁμαρτάνειν αὐτὴν
ἁμαρτάνειν· ἐὰν μὴ θῆς ὠφίλιμον, ἢ ἐὰν μὴ μείζονα λύ-
πας τὸν κείδοτον κρίνῃ ψυχῆς ἐπιπόθητον· φοβῶ
μὴ ἐὰν χωρὸς χρόνος κ πρὸς ἐμὴ τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν
διαμάρτω· τοῦ μὲν ὠφελίδων, τοῦ δὲ τῆς ἀγίας οἰκεφίκο
ς· σκόπει γὰρ οὕτω· ἐν τοῦτοις κ ἀπὸ τ μὲν χρόν·
παιδιὰ καὶ ἀπουδὴ· κ ἀπουδὴ ἀγῶν, ἰδιος εἰμὶ μὴ λίγα τὸ
τ θεῖα· ἐν παίζῃν, κοινοῦται· οἰσθὰ γὰρ ὡς ὁ τὰν ἀκνῶν τ
βίβλοι, ἐ πίρρε ὠνῆς εἰμὶ πρὸ ἀπαθὰν τὰ ἀδίαν· πολιτικὴς
δὲ φρονεῖν ὅσα μοῖρα, ἐν φύσει κ μὴ λῆν· τὸν γὰρ ἐρέ, ἀμφὶ ρα
θεωρῆσαι εἰρὰ δὴ· ὁ μὲν πρὸ μὲ παιδιὰν ἀπαθὰν, ἴσα καὶ
θῶ ἀμὴ χὶ κτῶν εἶναι χρὴ· ἀ εἰ ρα τὶ κρὴ τὶ θεῖν, τὸ μὲ
ρὶ ὀμμὰ τ φρουρεῖτ· ὠν οὐδὲν κ μικρὸ ὄφελος, ἐν μὴ τὶς
ἐν καὶ τὰ ἀπὶν, ὁμοίως τὰ καὶ πρὸ ἀπαθὰν λυκυῦν ἀμὴ ἐνδοτ·
τὰ δὲ ἐν πρῶν, κ ἀμὴ ἄλλος· ἀλλὰ καὶ κοινοῦται εἰκὼ· μὸ μὸ δὲ ἀν
σκόλῳ ὠρ καὶ μὲ μὸ μὸν φθάνῳ· χρὴ γὰρ καὶ πράγματα πρᾶτ
τειν, ὅσα ἂν ἁμαρτάνῃ· τὰ γὰρ ἀπὸ ἁμὴ τ μὴ ὁρῶ δὲ ἐν πρᾶτ εἰν κ
ἀπὸ αἰτίας ἐρφκάθαι· ἀπὸ τὸ χρὸν κεῖν ἀμὲ τεθοῖν ψυχῆς
ἐν κρατῆς τῆς, ἐρφκὰ καὶ τὸ σὸν φόρτον φρονεῖν ὅσα· κ μὴ κατ
κλῦν τὸ μὸν· καὶ μὴ κατὰ βεσθεῖ ἀμὲ ἐν τὴν ψυχὴν πορεῖ
λεῖν τὴν μοῖραν τὴν θεῖαν, οὕτω ἀπὸ τὸ δὲ ἀπὸ ἐρεῖν πὸ ἁμὰ
ἀπὸ ὁμὸν τὸν αὐτὸν· ἐ οἶδα δὲ ὁ πὸ ὠν ἀπὸ ἐρεῖν τὸν· καὶ μὴ
καρίζῃν τὰ ὁ φῶς ἀπὸ· κ ἀκεῖνον ὁ ἀλὴθ ὠς εἰμὶ μὴ τὸν μὴ τ
θεῖον ἀνδρὰ ἀπ· ὁ ὠν τὸ ὁ μὴ χεῖν πρὸ ὁ πρὸ ἁμὰ ἀν ἐρεῖν ἀν ἐρεῖν, μὴ
ἀπὸ κόπῃ τὸν θεῖ· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν οἶδα ἐν ἀμὴ τ κ ἀπὸν τ·
ἐ ἀπὸ ἀπὸ ὁ ἀν ἐρεῖν τ· καὶ ἐν εἰ χὸν μὴ τοῖς πρὸς τὰ πὸ δὲ
μὲ θέλ χοῖν· καὶ ὠν ὁ πὸ λὴν, κ χὶ λὸς ὁ ἰκὸν εἰ τὸν ὁ πὸ
ὁ σὶν· τὸν τὰ ρὶ κεῖν ὁ ὠν εἰμὶ μὴ καὶ πὸ ἀν μὸ λὶ ὁ μὸν ὁ·
ἐ τὸ τὸ χὸν μὴ ὁ ὠς ἐ πὶ τὸν ὁ μὴ, εἰς πὸ ρὸ ἀ κ κ μὲ ἀ σὶ μὲ ἀν
χὲ καὶ· ῥὸ μὴ δὸν κεῖν μὲ· κ τὰν δὸν χὶ ὑπὴν· κ πρὸ ρὸ κ τὸς
ἀρκεῖν, ἀχὸ ἰὸς πεῖ μὲ· καὶ πὸ λὸ ὑδὸ ὠν τὴν ἐκ τὸ ὑ σὸν ὠ

πὸρ χ τ
ἱ ἐρ ὠ ὑ

10

[illegible] φέρειν ἀμφω· καὶ ὁ σοκλέους μὲν ἕτερον τὸν ἐπὶ θήρ
[illegible] καὶ ἀπαδόμου· ὡς τὸν ἕρεσιν διὰ τὸν ἀφ τὸν μάκηλι λόγ
[illegible] ἐν πρὸς τὴν πόλιν τῶν πόρισμ· ὡς καὶ ἕτερον τῶν μ ἀσμάτ
[illegible] ἐκ πολλῶν ὀρτ· κἀκεῖνο δὲ προσφ· τοῖς πρὸ τὸν ἀδελφὸν γράμ
πασι· τὸν τῶν δὲ δ ἀμφιῶν ὀρτ· συμποιεῖ τὴ ἐπιστολ· κ γὰρ
κ κιτ· τοῦτον χάριν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἀφ ἀναγράφω, τοῦ τῶν ἀσμ καὶ ἀφανῆ
εἶναι, τὸ πρᾶγμα δεδιώς· ὡς ὅτι ἂν ἀποθ ἢ καὶ πρ θῦ καὶ
ἀμῶν, ἀμαίτιος ὦ· καὶ κ κιτ· πρὸ τοῦ πρὸ θ ὁ φίλου· τίθφ
χάρ ἐμ μόνω τάλ, καὶ δίδοσ ὁ ἄνδρ αὐτὸ βουλόμενοι πό
ρι κ μόν, τῶν ἀν τῶν τίος φ ω· ἐμοὶ τοίνυν ὁ τὸ θ ὁ τὸ
μόμος· κ τ ἱερὰ θ ὁ φίλου χεῖρ, γυναῖκ ἐπὶ δεξιὰ κφ· προφ
ράσ τοῖς μὴ ἀπασι κ μαρτύρομ· ὡς εἰ ὠ ταῦτ οὐτ ἀλλοτρίω
σομ καθαπαξ, οὐτ ὡς μοι κ αὐτὴ λαθρόν ἐσομ· τὸ μὴ
παρ κιτ ἀδ ἐς· τὸ δὲ κ κιτ μόμ μόν· ἀλλὰ βουλήσο τ καὶ
ἀξιόμ συμφ ἀν μ τῶν ὑς χρ κιτ ἱ γενέσθαι τῶν δικ· ὧν δὴ
τοῦτο δεῖ τὸν κ ὑρ τὴν χειρ τὸν ἱ ἀσμ [illegible] μ· μαθέτω
ὅτ τῶν πρ ἀ τῶν ἀμφ ἐ τὸν ἑ ἑ ἑ ρ πάν χρ μ ὁ μ οἱ οἷς πρ ἐ
βάτ ἀσ χρ κιτ· πρ ἀ τοῦ δ μ τῶν θ ἀμ· ἐκεῖνο οὐδ
δ μ αθεῖν αὐτόν· ἀλλ ὑπόμν κ σθ ἡμ· διαλ ὁ μ ἢ πλ εἰ πόριαν·
ὅπ ἀν ἀσ τὰ μικρ πρὸς ἐν τὶς ἀν τοῦτ θ εἰ τ· χαλ ἐ
πορ ἐ τ ἡμ· εἰ μὴ κ λ ἀν ἀδ ὑν ἀ, εἰς φ λ ἡμ· τ· διὸ πρ ἀν μ λ ο
εἰς ἀπόδειξ ἐλθόν τ δόγματ σαλ θ ἡμ· οἱ θ ἀν δὸ τὶ πολ
λὰ φιλόσοφ ἀ τοῖς θρυλλ μ ὑ οἷς τοῦ τοῖς ἀν τὸ δ ἀ τ ἀπ ἐ τ ἀ
δόγμασιν· ἀμ ἐλ ἐ τ φ λ ἡμ οὐ κ ἀξ ἰ ὦ σω ποτ ἐ, σῶ μ ατ ὸ ς
ἕτερ γ ἡμ ἡ μ ὁ μ ἐ ἡ· τὸν κ ὁ σμ ὁ ρ οὐ φ ἡ σω κ τ ἄμα μὲν
σω διαφθεῖρ εσθαι· ἢ κ θ ὡ μ ἡ λ ἡ μὲν ἀ ἀ σ ἀ μ ἡ· ἵ ἐ
ρ ὁ μ τ ἡ κ ἀ ὁ ρ ρ ἡ κ τ ἡ μ· καὶ τὸ μ ὁ ἡ ὁ δ ὁ ὦ τ ἀ ἐ τ ὁ ἡ π λ ἡ θ ὁ ἡ σ
τὸ λ ἡ φ ἡ ἡ ὁ μ ὁ λ ὁ γ ἡ σ ἡ· μ ὁ ἡ σ μ ὁ ὦ φ ἡ λ ὁ σ ὁ φ ὁ σ ἐ π ὁ
π λ ἡ σ ὦ ν τ ἀ λ ἡ θ ὁ ἡ σ, σ ὑ γ χ ὠ ρ ἐ ἡ τ ἡ χ ρ ἡ τ ὁ ὑ φ ἀ δ ἐ σ θ α ἡ· ἀ μ
λ ὁ γ ὁ ἡ· γ ἀ ρ ἐ π ἡ φ ὦ σ π ρ ὁ σ ἀ λ ἡ θ ἐ ἰ ἀ μ· καὶ ὁ μ ἡ π ρ λ ἡ μ, ὄ
ὀ φ θ α λ μ ἡ ἐ ἰ σ κ ἀ κ ἀ μ ἀ π ὁ λ α υ σ ἡ ἐ ν ἀ π λ ἡ τ ὁ υ φ ὦ τ· ἢ τ ὁ ἡ σ
ὀ φ θ α λ μ ἡ ὦ σ ἡ τ ὁ σ κ ὁ τ ὦ φ ἐ λ ἡ μ ὁ τ ὁ ρ ὁ ν, τ α υ τ ἡ κ τ ὁ φ ἀ δ ὁ
ὀ φ ἐ λ ὁ σ ἐ ἡ ν α τ ἡ θ ἐ μ ἡ ν ἡ μ ὁ ν, καὶ ψ λ ἀ ἐ ρ τ ἡ ν μ ἀ λ ἡ θ ἐ ἰ α ν· τ
ὄ κ ἰ σ χ ὑ ὁ ἡ σ ἡ ν ἐ ρ α τ ἐ ν ἡ σ ἡ σ ἀ τ ὁ τ ἡ ν τ ὦ ν ὁ ρ τ ὦ ν ψ ἀ ρ τ φ ἀ ν·
φ τ α ὦ τ α καὶ ὁ ἱ τ ἡ σ κ α θ ἡ μ α σ ἱ ἐ ρ ὦ σ ὦ ἡ σ σ ὑ ν χ ω ρ ὁ ὦ σ, ὁ ἱ μ
ν ὁ μ ὁ ἱ, δ ὦ σ α ἱ μ ἡ ν ὁ ν ἱ ἐ ρ α σ θ α ἡ· τ α μ ὁ ἱ κ ὁ ἱ φ ἡ λ ὁ σ ὁ φ ὁ·
τ α δ ὀ ξ ὦ φ ἡ λ ὁ μ ὦ ἡ σ ὁ φ μ· μ ἡ λ α σ κ ὦ ν· ἀ λ λ ὁ ὑ δ ὲ μ ὴ τ ὁ ἱ

μεταδιδασκειν· μη γειρ δυνασθαι τοις προληψεις· ει δε
φασι ουτω δειν και κινδυνευειν· και δη μη γειν αυτον ιδρεα τ
δοξαις, κ' αν φθαρωσι μη φαυλον εμαυτον αναστησαι κ' αθυμησαι·
δικαιον γαρ δη και φιλοσοφιας, τι παρ' αλλη· τον μ' αληθειαν
ομηθειων, ανατρεπειν ειμαι δη· τον πληθος, ετερον εξ εωδη·
αυθις δ' και πολλακις ερωμη δ' μαν αναγκης παρουσης,
ουτε λεγειν σοφον, κ' τε λεγειν εσθ· καλουμενος δ' ησιεραν
γνη, κ' κ' θ' ιδ' προς τοι φασθαι δοκειν· ταυτα θ' ταυτα
αρ' ουν μαρτυρομαι· οι κειν αληθειαν θεω, ω δια παντ
αν αιτιος ειναι βουλομ· εν τουτο μονον κ' υπο κριν· ομ·
ε τοι και φιλοπαιγμων ουδ· ε· τι δ' αιτιαν εχον
· πολλ· μεν αν η· κ' ιππομαν η· πορα τ' ου δ' δον τ', αμ' ιασ'
μ· τι γαρ και πανθ' ω, τας φιλ' τ' ας κ' ω' ας ανθ' κρυπτ' ρ' ω·
ς τα τ' ο ξ' αν θρι πω δε φαν· καρτερησω, αν ε τι τ' ιδ' ιθ·
και μ' σ' φρ' ν πεσω, ο δ' ω κ' σ' μ· δρ' ξ' ομ· δικι δι
ς' τ' ρ' η μ' ατ' λ' ειτουρ γι' αν τιμ' ω' τ' ιδ' φ' κ' αι βαρ' ει αν' κ' πι
πλ' ας τ' ω' ιδ' ω. δ' ο' γμ' α' τ' ω δ' ου κ' ε' τ' ω' κ' υ' ρ' ω· ου φ' ασι
ασ' τι μοι προς τ' ην τ' λ' ω' ο' τ' αν η' μ' ω· ου τ' ω φ' ρ' ον ω· κ'
τ' ω λ' ε' γω, αν ε' σ' κ' ειν ο' μ' αι θ' ω· ου βου λο
κ' α' τ' α λ' ε' ι' φ' θ
τιμ' α' π' ρ' ι' ε' μ' ου λ' ο' τ' ον, ω' ς' α' ρ' ο' ν θ' ε' ις, η' ρ' π' α' σ' α' τ' η' χ' ε' ι' ρ' ο' θ
ριαν (αλλ' ω' ς' ε' ι' δ' ω' ς' ο' θ' ο' φ' ι' λ' ε' φ' α' τ' ο' ς' π' ρ' θ' ο' φ' ι' λ' ο' ς' κ' α' ι' ω' ς
ε' π' ι' τ' α' ν' ο' φ' ε' ε' μ' ο' ι' π' ο' ι' η' σ' α' σ', ου' τ' ω' β' ου λ' ο' μ' α' σ' θ' α' π' ω' σ'
θ' ρ' ι' ε' μ' ου· η' γ' α' ρ' κ' α' τ' α' χ' ω' ρ' α' ν' ε' α' σ' η' μ' ο' ν' ε' ι' ν' ε' π' ω' μ' α' υ' τ' ν'
φ' ι' λ' ο' σ' ο' φ' ω' ν', η' τ' ου' μ' η' α' υ' τ' α' υ' τ' α' κ' ρ' ι' ν' α' ν' κ' α' ι' δ' ι' α' ρ' α' φ' ε' ν
κ' μ' α' σ' τ' ου' χ' ο' ρ' ου' τ' ω' ν' ι' ε' ρ' ε' ω' ν, ε' α' υ' τ' α' χ' ω' ρ' α' ν, χ' υ' π' ο
λ' ε' ι' π' ε' ι· π' ρ' ο' σ' τ' α' υ' τ' α' λ' η' ρ' ο' σ' α' τ' ν' α' γ' α' π' α' σ' α' ι η' ω' μ' η· τ' ο' ι'
αληθες, α' ο' ι' δ' ο' τ' ι· τ' ω' θ' ω' π' ρ' φ' ι' λ' ε' φ' α' τ' ο' ν· κ' α' ι' μ' ι' τ' ι' ε' ρ' ω'
κ' ε' φ' α' λ' η' ν, ς' ε' τ' ι' π' ρ' ο' σ' τ' α' ι' τ' ω' μ' η' τ' ο' ν' ε' φ' ο' ρ' ο' μ' α' λ' η' θ' ε' ι' θ' η'
λ' θ' ο' μ' α' ι· π' ω' ς' γ' α' ρ' ο' υ' μ' ε' λ' λ' ω· δ' ο' κ' η' σ' α' μ' ω' ς' ε' π' ω' ρ' ε' ι' ς' β' ι' ο' ν
α' π' ο' β' ι' χ' μ' ε' τ' α' π' ο' κ' α' λ' ε' σ' α' ι· ει' τ' ους φ' α' υ' δ' ρ' ω' π' τ' ο' ρ' ο' μ'
α' π' ο' β' ρ' ο' κ' ξ' ε' ι' ω' λ' η' θ' α' ι· ε' γ' κ' ρ' ι' μ' ξ' κ' μ' α' σ' ι' ε' ρ' α' σ' ι' π', ω' τ' ου'
δ' ε' δ' ω' κ' ο' θ' ς, ι' π' ο' δ' ι' σ' ο' μ' α' ι' τ' η' ν' ο' μ' η' κ' η· κ' α' ι' ω' σ' θ' ε' ι' ο' μ' ω'
θ' η' μ' α' ι κ' α' τ' α' δ' ο' ξ' ο· χ' ο' π' ι' ζ' ο' μ' α' ι· γ' α' ρ' ο' τ' ι κ' α' ι' β' α' σ' ι' λ' ε' α' ν' ο' ω' σ'
τ' α' π' π' ο' μ' τ', κ' α' ι' κ' α' κ' ο' δ' α' ι' μ' ο' ρ' ο' ς' τ' ι' ν' α' ν' ο' υ' α' λ' ι' ο' υ, δ' ι' κ' η' ν
α' ρ' ε' δ' α' κ' η· κ' τ' ω' ι' θ' ο' μ' η· τ' ω' θ' ω' δ' ε' θ' ε' λ' ο' ν' τ' η' ν' δ' ε' ι' ω' τ' ι' θ' ε'
α' δ' α· ει' δ' ου' τ' ω' ρ' ο' σ' ι' ε' τ' α' ι· μ' ε' λ' ε' ι' τ' ου' ρ' γ' ο' ν' ο' ς, κ' ω' κ' π' ρ' ο' ο' ι' μ'
δ' ε' ι' ρ' θ' ε' ι' ο' τ' ο' ν' ο' ρ' α' γ' α' π' α' σ' η' ν, τ' η' ν' α' λ' η' θ' ε' ι' α' ν· α' λ' λ' α' μ' η' δ' ι' α'

11

νοῦ ἐν μέρει τὸ αὐτὸ μόνον ὁμοίως τὸ φίλον, εἰς τὸν πνεῦμα φίλον
αὐτὸ παραδοῦναι. γέρου δὲ τοῦ τοῦ ἀρχαιοτάτου κοσμοῦ δέ
τε τοῦτο, καὶ πρὸς ἐκείνου βλεπόμενος εἶναι:

ὦ μάρτυρα ποιούμεθα φιλοσοφίας καὶ φιλιπρεσβεύσας,
πολλὰ μὲν θαυμαστὰ μεθ' ἱερῶν σωμάτων εἰλόμην· τοῦ βίου δὲ ἐπὶ
μακρότατον χρόνον πρὸς τοῦτο ἀλλὸ πρὸς ἐβουλήθη. ἀλλὰ τὸν γε
ρόμον μόνον ἀπὸ τοῦ βίου, γηρᾶναι καὶ τοῦ μεμνῆσθαι τοῦ
παρόντος· ὡς μὴ φανῆναι τὸ πρᾶγμα φιλοσοφίας ἀπο
βάν· τέως δὲ ὡς πρὸς εἶπεν τὸν ἀδόμενον ὡς ἐπὶ πόνον,
σκοπῶ σαμεν ἀμφοῖν τὴν παρ' φιλτάτην κεφαλήν, οὕτω
καὶ τὸν δι' ὑμῶν εἰς ἐν παρασώμεθα ἀκόμη· ἵνα
σωφρονοῖτε. καὶ ἀπὸ δὲ ὡς ὁ πρὸς τὴν μνήφυσιν τὸ πρᾶ
γμα βεβαίου. εἰ δὲ τὴν (ὡς ὑμῶν μόνον, ὅτι μὴ δύνασθαι ποιεῖν·
μὴ γὰρ ἐγὼ πόρρω θεν οὕτω τὸν ἀπειρῶν τοῦ πράγματος,
ὡς εἴδομον ἤδη μὴ πάντα γνῶναι ἐν τῷ δείνῳ, μακρὰν
ἀπόδειξιν τῶν ἀμφὶ πρὸς ἱεράσω). ἐνὸς ἀμφὶ ἀκριβῶς
ὁ ποιόν τι ἐστὶ τὴν φύσιν κατὰ τὸν νόσον· καὶ μὴ ἐγχω
μετὰ φιλοσοφίας, ἔργα σόμενον τὸ πρᾶγμα· εἰς ἄλλοιόν
τι ἢ κατὰ τὴν ἀγωγὴν τὸν καὶ προαιρεῖ, τὶ ἄλλο ἢ τὴν
ἀθυμίας κλεῖν ἑλλάδος ἀπὸ πολέμων οἰκόμενον· ἀπὸ
πάμ γὰρ τὸ ἱερῶσιν, ἀπὸ γρῶν τὸν ἐστὶν τὸν πρὸ δ
φιλεῖν δεῖ πάντα πρὸς ἀπὶ μὸ ταῦτον εἶναι καὶ παρὰ τὸ τὰ
ἐμὸν λόγον ἀποιῶν ἀμαφρεφόμεν:

νῦν πρότερον μὲν ἐγὼ πρὸς ἐῶν. ἀπὸ ἀπὸ πρὸς καὶ μὴ χαμ
ἐκλίνασι ἱερῶσιν, οὔτε μὴν μὲς ἐμοῦ κεκρατῆ κατε
ἀλλὰ θεῖ ἀρῶν. καὶ τὸν μὴ σῶ τὸ τ. καὶ τὸν μὲν ὤδη. ἐγὼ πολ
λοὶ σὰν θὰ ἀπὸ σὰν τὴν τὸν δ τὸν χειτοῦ ἐν τὴν εἰλόμ: γὰρ κα
τὲ μὲν τὸν ἐν ἀπὸ ρὴ κόσμ ἐλοιζόμην τοῦ πρᾶγματος.
θὺς ἐπὶ μὴ χρόνον τὸ ὁ πρὸς ἢ τὸν ἀλλὸ πρὸς ἐβουλήθη. ἀ
χόμ τὸν γέρομ, μόνον τοῦ βίου, γέρεσθαι καὶ τοῦ μεμνῆσθαι
πρότατ). ὅταν ἐμμένεσθαι τὴν φιλοσοφίαν σχολὴν καὶ θεω
ρεῖ τὸν ὁμὸν τὸν ἀπρόμορι. καὶ τὸ σοῦ τὸ μὲν ἢ ὁ φρον
τὶ σὸν ὅσον ἀφ' σιῶ σαθ' τὸν σῶ μάτος βίου, καὶ τὸ πο
λὶ τὴς ἐν τὸν ψὴ πόλε, πὸ σὸ ρκεσῶ μὲν ἡμῖν ἀχρὶ σῶν ἐ
χειν· ἢ πῶς ἐμὸν ἐπὶ δοῦ ὁ λὸ πρᾶγμα. ἐπὶ
προσβαλῶν τὸ ἀλλὰ ἐστιν, ἃ μόνης ἐστὶ καρπῶσθαι τὴς
μακαρίας σχολῆς ἢ χωρὶς ἐμοὶ κρὶ ὁ μοιοῖς ἐμοί.

96

11

ἀπαραλλάκτως ἀεὶ τὸ ὅμοιον· ἐπὶ τῶν ἀλλήλων· τὰ δὲ ἀφ'
ὧν μὴ δύναται καὶ τὰ δύναται· αὐτοῖς οὖν τοῖς περὶ ἐμοῦ λέγε
κεῖ δὲ ἀσφαλῶς πρῶτον· καὶ τὸ ἐρωτᾶν δὲ μοι· καὶ ὅσοι κατ
ἀρετὴν κοινωνικοὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐλίζονται, τὰς πόρνας μὴ
ἄχαν καὶ κοινὴν καὶ καθεστῶσαν παρεγκύκλησιν· εἰ γὰρ μὴ
ἔρκει ἀπολαφθείη τοῦ, τὸ τῆς σοφίας τὴν ἱερὰν σωνῆν, οἷκα
πόβασιν ὡς φιλοσοφίας, ὅλῃ πόμα βάσ :-
θὶ παρὰ τὴν μὴ τὸν τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ κύριλλε· κε ἀκά
τε κόσμε· ἀλλεῖς καὶ ὁρμὲ χωρίσθης· ὁ καὶ τὰς τὰ ἁμαρτή
ματα τῶν ἀλλοτρίας διωρίζε· δοκοῦντες εἰδέναι φάσκοντες, ὅτι τοῦ τὰ
πάλαι καὶ ὁ κοινὴν μὴ πρὸ τῆς ὁσίας μὴ κλῆ, ἐ ποιήσ. εἰ
μὴ τὸ χρεὼν ἔφθασε· τὸ γὰρ δὴ μὴ γρῶ τάξαι τὴν μορίαν,
γὴ μὴ κεκῆ, ἀθῶ ἴσοις μονοῦμεν κε σύγγρῶ μὴ· αὐτὸ ὁ οὖν
σκεῖρον τὸ ὅσιον ἱερεῦ, μὴ μὴ ἔσοι δὲ δὸ χὲν τὴν καθόδ.
καὶ πρὸς ἀλλ τῶν τῶν καθαρὰ ὁρῶν πάθος ψυχῆς· καὶ ἀμφὴ
τὴν ἐχουσὶ κακῶν· ἀλλὰ καὶ διὰ πάσας ἀφὴ μου μὴ κεκαθ
τὶ ἱερὰ σκεῖρον καὶ θεοφιλὴ πρεσβεύῃ, τὰ ἀπόδειξαν τὰ ἀ
προέδρου δὸ μου· πάρ τὰς σοὶ καὶ τοῦτο χὲ ἀποθῆ :-
σκῆ εἰσθῶ πάρτ ἐρωτῶ χόν· ὁρ διάκονε τὴν πόρνη τῶ
ρὶ κτραμμὶ, ἀ καὶ ἀγγέλλα τῶν κυρίαν τῆς ὀρτῆς κὴ μέραν ἐμμε
ἀκαὶ δ σκαὶ τοῦ φαρμουθὶ μὴ μὸς, ὡς τῆς σοὶ ταύτῃ φοίνης
μὴ κτ τὰν ἀσάσιν ἀ φοίνης μὴ σὴ ριον, τοῦτον καὶ πρὸς ἡμῶν
σε πάμιον τὰ, φιλαμφὸ πὶ ἀπάσης ἡζιῶσαν· καὶ ἀμοιβὴ
ζῶ ὁρ· ἐφ' ἑκάτερα πέμψαν· ὁ τὶς ὑπὲρ τὸν μὴ τὴν ὁδὸ
τὰς ἐκκλησίας ἐκλιπεῖς ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον, μεθοῖς
ἑαυτὸν τοῖς τῶν πολεμίων ὁ πλοῖς ἐπεδόκ, ὑπὸ τὰ ὁδοὶ
πορνῶν· ὑπὸ πὶ τῆς χῶρ· ταῦτ καὶ πῇ θᾷ πολὺ πόρνη
ἀχθῶ· δεῖ τὰ αὐτὴ ἐν τῷ θ ἀκ τὴν τῶν ὀφθῆ μὴ ἀβουλίας
θῆναι δοξάσαι· κὴ τὶς κάλῶ φεῖ ἱερὰ σωνῆ, χῶ πάρρησί
τὶς ἐ τὶ προσθῆ, ὁ λοῦ δὴ μὴ δὶ ἀβαμὶ προσδοξάσῃ· ἀ
χὸς τὶς αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ σῶ δὴ ναι, δεῖ τὰ ἐπὶ τῶν ἀκ μὴ τὴ τὸς·
ἐπὶ καὶ τῆς ἐν ἁδὲ σωῶ δὴ, πλὴ λὸς σὺ χὴ σὺ ἱερέ, σω
τὴ ἀ τὶς ἐν, ἡ ὁ μῶν καὶ ἡ θρόισ· ἐπὶ θὲ μὲ γῶν μοι ἐ
γράφαι πρὸς ὑμᾶς εἰ μὴ δὴ ἔφ ὁ μὲ ἐπὶ ὅ ὁμ ἀκούφ εἰ ὡθὲ
σύγγρῶ μὴ κὲ ἐμοὶ τοῦ· ἐκλὴ κὲ δὲ μὴ· ὁ τὶ τὸ κεῖ ὁ τὰ
τὶ ὁ τὰ δὴ, τὰ μὲ εἰ δὸ τὰ ἀθεῖ λεσθῶ :-
υτῶ σὰ μὴ ὁ μοῖ τὸ μὴ ὁ τὶ πὰ δὲ τ· ἀπὲ χῶ ἡ χάριν· κὰ ρὰ σ

Nel margine es la XIII

12

14

12

χε τῆς μ΄ τῆς ὁμ. γ΄ τῆς ἰκ΄ τῆς καὶ ἀδε΄ μω τὸ ὁμ/ οἰκο·
πολ γαρ ἱερεῖς εἰς, διὰ ἀρ πο δ΄ περὶ ἀ΄ ἀπὸ πῖ μ΄ ἀμὸν ἐρμηνεῖμ
ἡ μῶν ἀς· ὃς τὶς ὁ ὢν ἦν αὐτὸν, γ΄ καὶ φὴν κ· ἀλλὰ φὴν ρέθ ἦν τὸν
ἀμὸν· ἀμὸν ὢν ὢν τὸν τοῦ βεβίου ἀσθαι σοὶ δῶ δὶ κ, περὶ ἐφὴ μῖ ἡ
μεῖς, εἰς τὸ τοῖς μ΄ ἡ δὶ κ ἡ κὸ σὶ περὶ ἐ ἀ φιλάμοι, αὐτὸ ὢν δὲ τὶ
γ΄ δὴ τὰ δὴ κοῶτι ἡ δὶ κ ἡ κ ἡ ναι:-

15 ντο ὢν ὢν πε πρᾶγα πομὴ ρῶς, ὢς τ΄ ὕδρο σκο πεῖ ου μοὶ δῆ·
ἐ πὶ τὰ ζὸν αὐτὸ χαλκὰ θὴ μαῖ τ΄ καὶ σῶ ὢν ἡ θῶ αι· σωλὴ ρὲ φὶ
κύλιν δρὶ κ· αὐλοῦ καὶ ἡ μα καὶ μέ θος ἔ χω ν· οὗτος ἐ πὶ τὶν
ἄ θεῖ ασ δὲ χῶ τὰ ὢν κα τὰ ζο μᾶσ. αἷς τῶν ὕ δα τὸν τὴν ῥο ῶν
ὀ ξῶ ζοῦ· ἐ πὶ ὢν μα τῖ ζει γὰρ αὐτὸν, ἐκ θὰ τέ ρου κὸ ν ὁ σὶς, γ΄
θῶν ἰ σὶν ἐ κεῖ μ· ὢς εἰ ρα οἰ μὴ βασὶν ἀμφὶ ν τοῦ τ΄ κὸν
ς τοῦ σω λὴ νὸς· αὐτὸ δὴ τοῦ τὸ ἐ σὶ ῥ βαρὺ λῖ ον· ὁ τὰ ῥῶ
εἰς ὕ δῶρ κὰ θὴς τὸν αὐ λὸν, ὀρθὸ ὁ ἔ σὴ ζει καὶ ὢν ῥῶ ζῷ ἀ
τὰ ὢν κα τὰ θῶ μὰ ὢν ἀρ ἰ θμὴν· αἱ δὲ τῆς ῥῆ τῆς εἰ σὶ ν ὢν ρὶ σμα τ;
λὶ ρὸ πε τῆς ὕ πὴ ὁ ρᾶ τὴν ἐ ὢν ἰ κολ, ἡ ὑ πὶ μοῦ κομὶ
σαι ο, μὴ τὲρ καὶ ἀδελφὴ ἡ χ΄ δὶ δᾶ σκα λε· καὶ δὶ ὰ ὢν ἁμ τοῦ τ΄
λε ρῆ τὶ κὴ· καὶ ἅ παν ὁ τὶ τὶ μῶ καὶ ὢν ρᾶ τὶ καὶ ὁ ρῶ μα· ἐ
μοὶ τὰ τῆς χῶ ματῖ κὴς ἀὰ θε ρεῖ, ψὶ χὴ κὴς αἰ τὶ ὰν δὲ ἡ πῖ· κα
τὰ μὰ κρὸν με δὰ πὰ τῶν πὰ δῖ ὢν τῶν ἀ ὢν τε λθὸ μ΄ τὸν ἡ μῶν
16 μὲ χρὶς ἐ κεῖ ρου ζῶν ἡ δὲ ὶ ὸν σῶ ἐ σὶ, μὲ χρὶς ἡ ν ἀ ὢν τε ρὸς τ΄
τοῦ βῖ ου κα κῶν· εἶ τὰ ὢς ὢν ῥῶ μὰ ἐ ὢν τὸ χέθ, ἀν θρὸ ὸν ἐρ
ῥῦν· καὶ μὴ τὲ μὰ λθῶ ἡ λυ κὺ τὴς τοῦ βῖ ὺ· ὢν σὰ μὴν ἡ λῶν, ἡ
μὲ μὴ μὲ νὸς τῶν ἡ ἔ ὢν τοῦ τὰ ῥοῦ· σὺ ὢ αὐ τὴ τ΄ ὑ πὰ ἰ ὸ ἰς·
ἀ ὰ ὢν ὰ τοῦ μὰ κρὶ ὢν τὰ τοῦ σ΄ ἔ τὰ ῥ΄ ἀὶ τὸ τοῦ πὰ δὸς ὁ δὸ τὲ κῶ,
καὶ ἀὶ τὸ τοῦ ἀ δελφοῦ ἀθὰ ὰ σὶ γὰρ ἐ ὰ μὴ ὢν ὰ τ΄ ὁ ὲ ὶς· κὰ ὢ ῥῆς
αὐ τοῖς πρὲ τὸν ὢς εἰ ρα οἰ σοὶ κα τὰ θῦ μὸς, ἐ μὲ δὲ λεῖ χὰ ρὶν
ὀ φεῖ λεῖ ν ἀὐ τὸ θ΄ ὁ τὶ σοὶ κα τὰ θῦ μὸς, κὰ κεῖ νὸν ὢς φῖ λὰ τὸν
ἀ ὰ ὰ ὰ πὰ ρὲ μοῦ· τῶν ῥῶ μὸν ἐ ὶ τὶ σοὶ μὲ λοὶ, κὰ λῶς ποῖ ῶς
καὶ εἰ μὴ μὲ λοὶ, οὐ ὢ ἐ μοὶ τοῦ τὸν μὲ λεῖ:-
ὀ λὰ κὰ τὰ δὰ πὲ ροὶ ῥῶ τὸ δεῖ νὶ, δὶ ὰ φὴ μοῦ μὴ ἡ μῶν τὴν σ΄ ὰ ὰ ὰ ὰ τὴ
σεῖ μὴ ὢν ῥὲ τῆ ῥὰ ρ. καὶ τὰ ὰ ὰ

δεῖν βουλευτικὸν μὴ μόνον, ἐὰν μὴ τοῦ παντὸς ἐφάμιλλον ἐν
τῷ πρὸς τὴν τῶν ἀλλοφυλῶν ἀμύνεσθαι πολιτικὸν φρόνημα
τὴν μεγάλην καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει· τὸν δὲ παρ' ἡμῖν συγγενῆ
εἶναι αὐτοῦ μακαρίτου θεοδώρου, ὃν ὁρᾶν μὲν ἡμῖν μὴ μόνον
18 γονεῖς, καὶ μὴ δ' ἀμελεῖσθαι παρ' τῶν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς
ἐν τῇ πολιτείᾳ· οὐ τοίνυν προσήκειν αὐτὸν χρηστὸν ὡς
ὑμᾶς ὁρῶμεν ἀντιστῶντας τοῖς κομίζουσι· καὶ εἰ ἐνθήσαμεν
ἐφοδίοις γράμμασι παρ' ἀστεμμάτων πρὸς ἡμᾶς· κοινὰ μὴ παρ'
ὄψιν καλῶς αὐτά· τυχὸν τὴν τοῦ παρ' ἐμοῦ σοι καὶ τῶν δη-
μοσιῶν τηρᾶν· ἐπεὶ οὐδὲ ὁ πατὴρ ἦν τοιοῦτος, ἐὰν δοκῶ· εἰ δὲ μὴν
ματήρ, ὑμῖν δὲ ἀξιῶ:-
ὑπὲρ αἰτίας μὲν δοκῶ τοσαύτας ἡσθαι τὴν κοίμησιν τῆς πα-
τρίδος· ἀλλὰ διὸ κοινὸν γράμμα τοῖς σωνήμοσιν τὴν πόλιν
τοῦ τάφου ἡμῖν τοῦ παντὸς αἴτιον· προσείρηνται δὲ θαυμάσαι καὶ
19 ἐπιδόξαν τὰ τῆς σωτηρίας· ὅσα τοῖς χρηστοῖς διάκονοι δὲ
παρ' ἡμᾶς ἐπαλήθευσιν ἡμῶν ὁδόν· θαλάσσαις τὸν ἐρωτᾶ τρό-
πον· ἐπιδεῖ μοι τὸν παρ' αὐτὸν σωτῆρα τοῦ βουλευτηρίου· καὶ
βουλοίμην μὲν ἀφθονίτερος αἴτιος αὐτῶν γενέσθαι· οὐ μὴν οἶδ'
ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἑτέροις μέλλοντος ἦν ἡμῶν τε καὶ ὧν ἡμῖν
ἡμεῖς ἐπιβάλλω μέ:-
ὡς ἔτι πρὸ τῆς μακαρίτης θεοδώρου, κοιμᾶν δὲ τὸν τῶν
τῶν πολιτῶν προέδρους· διαφόρους τοῖς ἡμετέροις
γενέσθαι ἐπὶ δὲ τὴν τὸ, τὴν τε εἰς αὐτὸν τὰ ἀστοῖς· καὶ τὴν τῆς
20 πλούτου τῆς ἀφθονίας καὶ χάριν· τὰν οὖν πρὸς ἐκείνου τολμῶν
ἐν δὴ τῶν, εἰς ἀμμόνιον τὰ ἐμὲ μόνον τὴν χάριν ἀπόδοσιν μὴ μόνον
σῶμα· ἐπὶ δὲ οὖν, τοῦ μόνου μόρος ἀστεῖον· τί δὴ ἡμᾶς πόνος
ἔργον, ἢ τοῖς πρὸς τοῖς ἀνδρείοις· τὸ μὴ βορεῖαν αὐτὴν
ἡμῖν αὐτοθι γενέσθαι διατριβὴν, ὑμῖν δὲ ἔργον:-
τοῦ θεοδώρου μὴ μὴ πρὸς τὴν σῆμα πρεπόντα τῆσδε, τὸς
χ μέλλ, χάριν τοῖς εἰς ἀστεμθόμενοι καθὴ κα· τ ἀστ ἀμβίον
τ ἐκείνου τὴν· καὶ γὰρ ἀνδρὶ φανθόν ὃ τὸ πεποιηκέναι
21 καὶ τὸ τῆς μεγάλης ἀλλοφυλίας ἀνδρείας ἀνουλευτηρίῳ χάριν σαμ·
ὡς ἀνθρώποις γὰρ ὁ μόνοις· πρὸς σὲ γὰρ ὁ χαίρειν ἐμοὶ τὸν ἀνδρα·
χέ ἐνθήσαν ὁμ ἀνθοιτὶ ἡμέτερον ἡμῶν· τὸ μὲν οὖν δοῦ-
ναι τὸ ἐπὶ πολλῶν, ἡμέτερον· τὸ φέρον ἡμῖν αὐτῶν γενέσθαι,
παρ' ἡμῶν δόσις ἡ τεῖ:-
σθῆν· ἀλλὰ τὸς οἶφ· παρ' ἡμῖν οὖν ἀπὸ βαθεῖ τῆς γρόμμης
22

κοθήκης μαθόντων τὸν χρόνον παιδὶ τὴν βασιλεύουσαν, νόμοις
τιμῶν μᾶλλον τὰ μὲ τὰ φιλῶ· τίμα δὲ ἀν δίκαιον τὸν
εὐθυτίμωρον ἀμοῦ μισῶ· ὡς τὰς ἐμὰς κοτὸ καὶ τὰ μιαιρεῖ
πάιδας, κ χρηκ τὴν κ τῶν παιδὶ ὄντε τὴν μὴ :-
οἱ οὗτοι ἐστὶν κ σὺ ρωμὴ δόφκ· καὶ σὺ κ ἐρῶν καὶ φίλων ἐπι
κ μὴν ἀπὸ δεῖκνυσι· μὴ τὰ ρ οὗ τοῖς πόνοις, ἀφ' γράμ
μασιν κ μᾶς ἄκκ ἀσαι· καὶ ταῦτα δοῦσις σοι τὴς φύσεως
οὐ μόνον τὰ ρ χρείαν. ἀλλὰ καὶ τὰ ρ ἐπιδείξιν καὶ φιλοτι
μίαν τὰ φορέειν δυνάμενοι· ἀλλὰ ἀν αὐτοὶ ἀναιμοις κ τὴν
παιδίαν, καὶ κ ἀλλὶ πάσις μὴ ρ αὐτῶν, κ μὴν κρὶ τοῦτο ἄλις
ἔχει :-

23

δῆλον δὴ τοι ταῖς τὴν ἀς τὰ ρ πρὸ ὦ μὴ κ σὺ ὁ ἀιρεῖ ὀδ μὴ
τὸ μὲ μὴ σθαι τῶν πάλαι φίλων, ἐλαττόν κ ἡσθαι τὰ ρ χὸ
ἀξίας· οὐδὲ κ μὴ ρ σὺ λὴ σὺ μὴν ἐπὲ μὴ χρόνῳ σὺν μὴ γ· χρὴ μὴ
δὲ ἡ· καὶ τοι ὁ δόρ ρα δὶ ἀθέτε σὺν ἀγάπησε κ μᾶς ἄλλ κ ἀοις:
μὶ μὴν σύμπαρ ὁ εἰσὶ τοῖς ἐμὶ αὐτοῖς, κ τὸν φίλτρ κ προδὴ κ
σὺ ἐὶ μὲ ὁ μοίως ἔχων, ἄκ ἀεὶ σ ὁ λὴν ὑπὸ τοῦ τὸν πρᾶγ
μάτων ὁ λόγου. γράμμασι τὴ μὴν ὡς εἰκὸς ἀπὸ ἀ ὑπὸ τὸ κ χὸς
ἄκος, κλάσαι σαυτὸν ἀπὸ τὸν δὴ μὸ σὶ χρόνον ὁ σὸν ἀρκέσ
πρὸς μὴ ρὸν ἐ πὶ τὸ λὴς, αὐτὸ τοῦτο μὴ μὴ ὀν· εἰ δὲ πὶ πρω
κεῖς ἀλκθὰ ὁ μὲ μὴν κατὰ σὸν τὴν ὑπὸ φίαν τὴς ἐλὴ κς, δι
ὀρθω σ μὲ τὰ ρ οἱ, καὶ σαυτὸν κ μὴ ἐ πὶ ρ ἀγάν :-
λὲ ἐὶ μὴ τὸ κυρὴν ἀ οἱ, μὴ θὲ ἀ πὸ λὴ ἄ σὺ τὴ τὸν ὠν ἀπο
τὶ σὶ σὶ ἀ χὰ ἀ ἀξίαν. ἀμθὸ ὀν ὀθ ἀν μὲ ἀσιος ἀμ ἀ ἀσιος ὁ
αὐτὰς γράφῃ, τὰ ρ τὸς πὴ τοῦ θὺ ὁ προσέ ταν χὰ ρὶ σ·
ὡ σαυτὸν ὁ ἰκεῖοις τὴ κοι μωρίαν τὴς ἀ ἐρῆ τὶ κ κς προαι
ρέσ· ἀλλὰ μὲ ὁ ἰκὸ ἀρὶ τὲ φιλοσόφων· οὐ τὸ τὸν ἐ μὶ ὁ τὸν
φίλον κὰ, ὡς τὰ ρ τὰ φορέει τὰ πράγματα :-
ὁ φιλόσοφίαν τὶ μὲ ὁ ἀρ ἐ κὴν, οὐ μόνον μὴν τὰ ρ ὁ σὶ λ
τοῖς μὲ τὰ ρ ὁ σὶν αὐτὴς, ἀλλὰ κ ἐν τοῖς ἀ πὸ οἱ τὶ μὴ ὁ
θὲ ὡ τὸ τὸς ἀμὶν τὶ ὀν ὁ τὰ ρ ἐ κὴ μὴν ὠ τὸ τὶ χὸν ἀ
μὴ ρ ὁ μὸ ὁ σὶ λὴ ξὶ ὡς, ἐ μὶ δὸ κεῖ τὰ ρ ἀ τὶ κὰ ὁ πὴ ρ ὠ δὸ
κὸν· τοῦτο δὲ σὺ γ ἐ κὴ ὁ δόρ ρα αὐτὸν ἐ μὸν ὁ πὰ ρ μὴν
σω τὴ ρὶ χ ὀς ἀδὶ κεῖ· δῆ ξὸν ὁ τὶ κ κὸν δὴ ὁ μὸν σὶ γ. κ τὰ
πὰ τ σω τὴ ρὶ χ ἀδὶ κὸν :-
φὶ ψαὶ φ κ σὶ δῆ γὸ θὲ τὰ ὀφεὶ λὴ μὰ τ· ὀφεὶ λεὶ ὁ μὴ τ
δὰ μὰ σμὰ χρὼ τὸν· ὁ δὲ τὸ δὸ ὦν δὶ κὴν· κ ὁ τὸ ὑλὰ ἐ μὴ

δίκην παρίδωμι, παρακούω τούτου· [illegible]
οὐ πόρρω μεν ὁ χλοῦ καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν, αὐτὸς σύ σωτ
αὐτῶν· φίλοτιμον θεὶς γὰρ πάσι γὰρ ὅθεν καταφάμης,
ὅτι μὲ διὰ πάσης φιλοτιμίας, ἀπάσαι τοῖς κατὰ τὸν πορ
μάγοις ἐπόμενοι τὸν δρόμον ἐξέλαν· οἷς θοῦν ὅ πάσας
29 ποιήσας, εἰ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ πάθους καὶ μὴ κοπιῶν ὑπὸ
πολλῶν, καὶ σὸ πάρι πολλῶν ἐστὶ μοῦ; εἰ καὶ πάμ
δεῖ τὰ μάρι ὧν καὶ φίλαν ὧν ἐπὶ κτάφω, καὶ τὴν φρ
ὅτιν ἀξιόν τοῦτο ὡς ἀπόμ τε ἰσόσιν, ἀπὸ τὸ ἔχαμε τὸ
σοῦ μὴ δὴ κτῆν, ἢ ἀφ πάμ πόμ κρὸς τὴν, καὶ πάμ
πόν κρὸν ἐδ ἀφ τὸ πρὸ ἁμάτων· τοῦτο τὲ δὲ ὧν· κ ὁ ταμ
ἀφ ἰκὰ μὲ πάρα σὸ δὴ θεν αὐτὶ ἀσόμ, πρὸς ταῦτ ἐπ
ὑπὸ πρέταις ἐπὶ ζυγῶ σαι μοι κατὰ τὸν πρόσωπ τὰ θυρ·
ὅν τοῦτο τὸ μόρον, οἷ μὴ ἰδοῦσ· οἱ δὲ τῶν ἰδόν τὰν
ἀκούσοσι, τοῦτ ἀθ ἐπὶ καὶ σὺ μαθεῖ αἰ ἐρήμην ἡ ζόμ
ὡς οὐδὲ ἐπὶ τοῦ λοῖ πρὸ σοῦ πρὸς δρ αμεῖ τὰ μοι κ προ
σόν ρα κ λαύσθαι· εἰ ἀπὸ δὲ λιάσῃς κ κ ἐθέλῃς τὰν
τὰ σ τοῦ ὁ μοῦ σὺ ἡμῶν ἡμᾶ, ὅμ ἐκ πολλάκις τ ἡμέρων
ἀγαθὸν ποιῆν ὁ μοῦ, ἵκε τὰ σ σὺν γὸ μὸν κ ς, δὲ ἐ μοῦ τ
καὶ τοῦ θ· ἀλλὰ οἷ δὸ τὸ ὑ κ ἀπὸ φορ ἀσῃς ἀ ποι σὸν·
γ κοῦ ὁ ὑ ἀ πρ ἐ πὸ ὑ· ὑπὸ θῶς τὴν φ ἰσῃ σὺν πάρι
ζὸ μόρος· [illegible]
γὼ καὶ σὺ κ ἡδ ὁ μ καὶ τοῦ δ σὺ
μὴν ὡς μὴ ἀδ ἰκοῖς· τοῦ δὲ ἐ ὡς μὴ ἀδ ἰκοῖ τὸ· ἢ κοῖ 30
λοκ ἢ μὲ τὰ τοῦ πολ ἀπὸ ν, τὸ ἀδ ἰκεῖν τοῦ ἀδ ἰκεῖ θαι μὲ ἢ
εἶ μαι κάκ, ἔοι κ ἀσοῖ μᾶλλον ἢ τὰ δ χαρίζ εσθ ἀ λεῖ μ
ὑπὸ ρ αὐτοῦ πρ ἀπὸ μὲν οὐδὲ κ ἀν, ὑπὸ ρ ὧν γ κ ὁ ζ κ μὸ ρ·
ἰ τὴν ὡ ἐ ἰσῃ γὴ καὶ τὰν πόλ ἐσῃ ὡς πὸ ρ ὁ ὧν ἢ σῃ ἐ φορ οἱ
θεῖ αὐ τ καὶ δ αὶ μόν ἰοι, πάσας ἢ τοῦ ὁ χαρὶν ἐ δ θῆ μ αὶ κ αὶ
ὀπὸ μὲ μὴ ἢ σθαι τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐ σῃ τὴς μεγάλης ἀρχῆς
ἀπάσῃ ἐ θῆ σῃ ἢ αὐ τὶ ὁ σῃ φόρ ασ· αὐ τὰ σ τ ἢ ν τὰ ὑ τὰ ν
31 πὸ ρ ὰ τὴ καὶ ρ ἐ κάτ ἢ, οἱ φοῖ πὸ ρ ἀ ὁ ρ ὰ σῃ ὧν κ τὸ ρ ὁ ὧν τὸ
σ ῆμ ὰ ρ ὁ ὧν· καὶ τὸ ὑ κοιμ ὁ ὑ δ ἰ σθ αὶ θὺ, ὑ μ ἐ σθαι σοι πρε
πὸ ὑ πὰ σ ὁ μοι ἐ ἀ σ τὴς ἐ μ δ ἐ χ ὁ μὸ μὴ κ σ ὁ κ ἐ ὁ ὑ μὲ μὴ κ σῃς·
τὸ ἢ ρ ἀ ποιῆ μ, ἐ ν τοῦ τὸ μὸ μὸν ἐ χ ὁ σῃ κοιμ ὁ μ ἐ ν τὸ μ ὁ ὑ σ
σθ ὡ· κ ὁ μὲ μὴ κ σῃς, οἱ κ ἐ ὶ ὡ σῃ ἐ πῃ καὶ σῃ ὡ ἀπ ἢ ἐ ι πρὸ σὸ
μὲ μὲ ἢ τὸ μὲ μὸν μ· διάκ ἐ ισ τοῖ μὴ ὡ ὡς ἀπὸ ἐ ρ ἢ σῃ
οἱ κ φὸ σ τὸ θ ὡ τὴ κοιμ ὡ μὲ ἀ τὴς ἀ ἐ ρ ἐ πὴ κ ἢ σ προ αὶ ρ ἐ σε ς·

35

36

37

38

39

40

ὥρ τὸ κράμος καὶ λειπόσαρκος τὴν ὀφῶν τὴν μὴ
τοῖς ἱππόις ὡς ὑπὸ τοὺς τοῖς ἀμοῖς ἅμα παρὰ τὰ δὶ ὠ
μὴ ἀποτ τοῦτο καὶ πρὸς ἐκεῖ μὰ ὡς αὐτῶν τὰ σφ ἐ τὰ σ
λεῖ. εἰ τὸν μὲ λαὶ κὰ ὧν μὴ κλῆρ ὧν ἐ λαῦ τῶν παρὰ τὴς φῶ
ἐκλῆρ ὠ σάντο· πρὸς τὲ τοῖ τὸ ὑπὸ πόνῳ, ὁ τὰ ὑπὸ πάρ κῶν
διὰ ἀρκέ τὸ ρὰ· οἱ μὲν ὧν πὰ ἀρ ἰθμὲ ἰ πῖ, ταῖς σὰ ρξὶ πλῆ
εἰ σ· οἱ δὲ ἡμέ τέροι τοῖς ὁ τέ οις.—

μὶ σθὸ σὰ μὶ ὠ τοὶ μὲ ὑπὲ ρ ἀμ ὠν ὁ λὴ μὲ ὧν ἡ χ ὠ λε ὁν τὴν θ ἀλα σὰ
μὴ πὸ λεῖ ὁ μὸς τὲ χ ἡ ἡς ἡ τὶ χ ἡς· ὡς ἐ ὐ τὸ κὰ ρ ὑπὸ θὶ ὠν ὁ λ
41 κὰ δὲ τ, φὴ μὶ ὠ χ ὸ τὶ δὶ ὰ μὲ ὶ ὠ κὲ χ ρὴ ἀ, κὰ θὰ ὑπὸ ρ αὐ τ
φὴ ὰ κ ὧν τὸν πὰ λὰ, πὲ ρὶ θὰ τὴν μὴ σὸν ἐ μὲ ἀ τὸ
δὴ μὸ μὶ μὴ μὶ μὰ.—

υ ἡ ἐρ κὲ ἐ μὸ σὰ δὶ κεῖ τὰ· σὺ φὶ λὸς εἶ καὶ δὶ κὰ ζὲ ἰ μὲ ἐ χ·
ἐ κ μὶ ἀσ ὁ ὶ ὠ πρὸ σὸ χ ἡς ὑπὰ ρξ εἰ ὁ. κὰ μὲ ὶ κὰ ὶ τὸ ἐ μὸ λὲ ὶς
χὰ ρὶ σὰ σθὰ ἰ· ἐ πὲ μὶ τὸ ρ ἰ μὶ ὠ ἀ φὰ λὶ ὸς, εἰ σ τὸ δὲ ἀπὸ τὴς
42 ἐ ἰ μὰ ὶ τὸν κὲ ρὰ μὶ ὠν. τὴ τὸ ὑπὸ τὸ δὶ ὰ θὴ κὴ πρὸ σλὰ β
τὶ ὠ ἀπὸ φὰ ἀ. τὴς κὰ τὴ γὸ ρὶ ὰν ἄ κε τὸ μὴ νὴς ἐ λὴ πτὸ δὸν μ
ὁ ὑπὰ ρ αὐ τὶ κὰ τὴς ἀ κρὸ ὰ σὰ τ. πὸ τ ἐ γὰρ δὲ φ δὶ κὰ ὁ δὸ τ,
ἡ τὸν χ ρὸ μὸν ἐ μὸ ὠ μὰ λὶ τὰ τὺ χ ὰ μὸ μὲ ὁ μὴ μὸ ἰ τὸ ὺ θὺ.—
ὠ σὴ μὰ ὑπὸ τὶς ἐ ὠ τὶ ὁ· ἡ θὲ ἡ λὸ τὸ ὁ ἡ δὶ κὰ μὸν, ὁ τὶ καὶ πὸ ρ ὰ
τὸν χ ὠ ρὶ ὰ τὶ ἡ μὴ τὰ τοῖς ὁ μὸ ἰς, ἢ ὁ τὸ τὺ χ ὰ μὴ μὴ τὶ καὶ ὰ πὸ τὺ
χ ὰ μὲ μὰ μὴ ρὶ ὠ τὸ ὺ θὺ· πὰ ρὰ πὰ ρὸ ὠν πὸ μὴ κρὸ ὸς πὰ ρὴ μὴ.
43 ὅ τὶ ὠν πρὶ ὠ ὁ κρὶ β ὸ ὸς ἐ κ κὸ πεὶς, ἐ γὼ ὁ κ πὸ λεῖ μὴ ὁ τὰ πὶ
θρὰ κὶς χὰ ρὶ ἐ κεῖ δὶ ὰ μὰ λὴ σὸ μὴ, πρὸ τὶ χω. ὁ μὲ σὸ φὶ λὰ πρὸ
τὰ λὶ μὸν, σὺ ἀ πὸ σὸν αὐ τὴ τὸν μὲ ὁ μὶ σὸν· κὰ ὁ ζὰ ρὲ τὸ τὶ μὰ
πὸ ρὸν αὐ τὸ χ ρὴ μὰ τὸν· ῥὰ δὶ ὸν ὁ βὸ υ λὸ μὶ ὠν· καὶ γὰρ τὰ
μὸν μὴ γ, τὸ ὁ σὸ ὠ μὴ ὸν φὶ ὸ ὰ μὸ ὁ σὸ χ ὰ λε πὸ ὸς ὁ ἐ τὸ ρὸ ὶ ὠ μὲ
τὲ θὴ κὲ· ἀ πὸ φὴ μὶ αὐ τὸ ὁ δὴ κὰ ὶ σὸ ὁ σὴ μὰ μ κλὴ ρὸ νὸ μὸν ἀλ λὸ ρὶ
πρὸς· ὑ θὸ ὶ γὰρ ὁ μὸ ὁ ὺ τὸς ὁ ζὰ δὶ κὶ ὰ σ τὸ δὶ κὰ ὶ ὸν.—

ἰ κὰ κὸ ποὶ ὶ δὶ ὠ ὰ μὰ ἐ ὁ ὺ χὸ σμὸ. ὁ ὠν τὸ λὸ ὶ ὶ μὲ τὴν χὲ φὰ τὴς
πρὸ μὸ ἰ κὸ λὰ ζὸ ὶ ὠ τὰ ρ τὴ ὁ ζὶ ὸ ὶ ὠ κὸ λὰ ζὲ ὰ. εἰ σὶ ὁ ὶ ὠ σὲ θὲ ὸ
μὶ σεὶς τὸ καὶ ἀ πὸ ρὸ ὠ σὶ ὸ ἰ. ἑ τὲ ρὸ ὠ τὰ ρ φὴ ἑ θὲ ρὸς ὁ φὶ μὴ,
57 ἀρ ὸ ὠ σὶ σὲ λὲ τὸ ὸ καὶ τὸ ὸ. καὶ τὶ λὰ τὸν, αὶ τὶ σὶς ὁ φὴ μὸ ὶ σ
οἷς ὁ ὠ σὶ ρ ὰ τὰ ἐ ἰ, φὴ σὶ ρὸ ὠ ὁ ἐ λὰ τὸ τὸ θ· ὅ τὶ πὸ ρὰ λὰ β ὸ ὺ τ
μὰ σὸ ὰ κὴ λὲ ὴ σὰ μ· οὐ ὁ ἀ μὶ μὸ ὁ ὲ χ ρὴ σὰ μ τὸ. αὶ τὰ ὰ μὲ ὺ τὰ ρ
ὰ κὸ ζὲ ἐ μὲ λὲ τὴ σὰ τὰ ὁ ἑ ρὰ σ ὁ υ λλὰ β ὰ σ. ἰ σὸ χ ὺ ρὶ ζὸ μὲ δὲ.

ὡς εἴπερ κτῶμεν βίον θεοῖς λέγειν πεπεισμένοι κτ· καὶ δὴ κ
εἰ πεφυκότος, οὐκ ἔστιν ἐν δὲ· ἀλλὰ καὶ εὐλόγως βασι
λικὴν πόλιν, κατὰ τὸν ἄθρον· τὸν ἔθρος κυβερνᾶν δεῖ σαυτὸ·
ὁ αὐτὸ οὗτος, ἐπὶ μὴ μὲν εἰς κλεῖς μακρᾶν· καὶ τὸ μὲν δὴ κεθῦ
δεξερκεσθῶν σὺ τὴν πόλιν· ὡς εἰ καὶ τὸ μὴ τὸ τὸ πατὴ πόλις,
ὅτι τὸ κθῆρα· δρᾶν τὸ λυκ τὲ μὲν ἐρέσθαι θῆ, διὰ τὶ σὺ μὴ
ἀμίσης ἀν δρᾶν σὺ τὸν κακὰ τὸν κακὸ τὸν σοὶ τὶ μὴ πρὸν·
ὅταν δὲ ὑπὸ κρεῖττόσι τὸ θεῖ ὑπὸ ὑπὸ λυκ μὴ πὶ· καὶ τὸν δὴ
δὴ μοὶ τούτοις· ἐφ' οἷς καταστεῖν ὑπὸ μὴ τὰ, δεῖ μὲν ἐκ τὶ σὰ
χὰρ τὴς ὑπουργίας, τὸ τὸ δὴ μὴ λὶ τὰ καὶ κολάζομὲ· ἀλλὴ
κεκίμηκ κὴ μὰν εἰς ἀπὸ κρὶ σὴ ὑπὸ αὐτοῦ· ὑπὸ θαμὸ μὸθα·
ἐπὶ δὴ γὰρ μὴ λὴ αμὴ μὴ ὑπὸ τὸ δὲ· τὸ θεῖ ὑπὸ μὲ ἀφὴ λθῆ
εἰς ἀμὸ ὁ κακὰ· τὰ δὲ κακὸ ὑπὸ ὶ ὰ διαφέρομὲ τὰ κὰ κὰ·
ὑπὸ ρὶ ὶ ὶ ὰ γὰρ φὶ ὑπὸ τὰ κὰ δὸ ρᾶ τὴ ρὶ ὰ ὶ ὶ μὸ ρ, ἐ ὑπὸ δὸ ὶ ὰ ὶ
πὰ ἀ ὶ τὶ μὲ τὲ κὰ κὰ· τὴς θεῖ ὰ ὶ σὸ φὶ ὰ ὶ καὶ ἀρ φὴ κὸ καὶ δὲ
μὰ μὲ ὶ ὶ ὶ

δωτι σκοτωπεσθαι ωθηματθυ. και καθηραθθ. ὁ ἀδικος [illegible]
τηματων· ἀιδε τι μωροι φυσεις ειμη· οι παν [illegible]
τροφοι τουθυ· τοταρ αφομοιωκ, ὁ δημουεν [illegible]
ουδε γαρ ουδε διδακει) τηνγωμεν ὁ τι μωρος κ [illegible]
ωσ χειτουρ πιαν τιρ ὁ ταυτηνειν φερωμεθω· αλλα τη μοχ
θκρι ὁ τις φυσει χαριζομαι, ταις κλιμαις αμφορα ὁ σ ασ χερ
χαι· ὁ τοι μωδ ὁ σει ὁ κ δωτυχ εδει τη ασοχιμ, συ του
τειργα ζωω, παραυτουτο ὁ δ ειδιαδραμ αι τη μ δικη μ· ταυτ
ταρ αμ τιω ὁ τοκ ιαμ κ αι ιδουδαν ὁ τοκ ὁ τι μ ασ τοι· εδει γαρ
ωφρτησ α παρ τομ αμαρτι ὁ σ, προ θηραι χ· αλλ εξ ει
μη φ· ουαι διχ τι μ ζαι· και καλομ ιω ὁ δ μ ω ει μη ζ μ ε·
ὁ κ ὁ ω τοι ὁ ρ ὁ ω μ ζ μ ομ, αχ ὁ μ η τη μ προδοσιαμ αυτου διεδε
ξ ατο· τοχ ὁ ρ ὁ ω μ ζ μ ομ, χ δ ὁ η μ ε ωμ ρ ὁ κ ὁ σει ε τις· ὁ ταρ
ε τι μ ὁ σ ι μ ὁ ι ὁ ω αμ ὁ υχ ωρ η ὁ σαι τι ζ μ ὁ ι ταμ ω χυ προδοτη
τοκ ὁ λαστηρια· τοταρ η δ ει ζ μ ὁ ω θαι, ωπερ ε η ὁ τ ὁ ω χρε ὁ αμ.
ὁ κ ὁ τι ὁ σ ὁ τ ὁ ι ὁ ι ὁ σ ὁ τι· δ ὁ τοι μ ω ὁ σ ὁ μ ὁ υ δ ε τ ὁ τ ὁ κ αι
αυ ὁ σ ὁ υ ρι ὁ μ ὁ ι ὁ ω κ αι αμ δ ρ ὁ μ ι κ· ωφρ ὁ ω μ ε ις κ μ ὁ ὁ ε ι ρ γα
ὁ σ αμ ρ, δι κ μ ζ ι αμ κ ὁ μ ὁ σ ὁ σθαι· ὁ ταρ τη μ ὁ κρι δ ὁ ν τη μ χυ
μη μ ὁ μ ὁ ρ κ μ η μ ὁ ὁ μ τοις καρ ὁ ὁ ι ὁ σ. και μ χρι μ ὁ η κ αλ ὁ μ κ
τοχ η ι ὁ μ· μ χρι δε φοι ρυ τω φυτ δ ὁ τ ὁ σ αμ η ὁ σ ὁ σ μ. κ ὁ τα
ὁ μ τ η κ ὁ σ μ ε μ ὁ σ ὁ ρ ὁ σ, ὁ ὁ σ μ ε ις μ ε τ ὁ μ τ ὁ ὁ τ χ ρ ὁ σ. ταυτ
η ὁ ὁ ω η τη ὁ λ η κ η, τ ὁ μ ρ ὁ τ ὁ μ δ μ τε ζ ὁ θ· κ αι δ ὁ τ ὁ ω ὁ ὁ υ ρ ι ὁ μ
η χ λ η τις κρ η τ αι παρ αυτου φρ ὁ τ η· ὁ ὁ ε ι η γ ὁ τ ὁ υ τ ὁ μ η μ
ε ι μ αι ὁ μ παρ αυτου ὁ τ ὁ ὁ ὁ τ φρ ὁ τ η ω η, ὁ ὁ ε ι ὁ τ ὁ μ
δ ι μ αι ὁ τ ὁ τ ὁ μ· τ ὁ υ τ ὁ μ ὁ σ ὁ ι τ ὁ ν κ ὁ τ ὁ ι ζ ὁ μ ρ ὁ τ ὁ τ αι ὁ, μ αν
κ ρι (φ μ ὁ ι ζ μ ὁ ι ρ ὁ· μ α κ ρ ι ὁ ς φ ὁ ὁ ς αμ τ ὁ τ ὁ σ ὁ ὁ σ φ τ ὁ ὁ μ
τ ὁ τ ὁ σ ὁ ὁ μ αυτοις· μ α κ ρ ι ὁ ς φ η ὁ ς ὁ ε δ ὁ φ ι ε ι τ ὁ μ η αυτ
π ρ τη μ τ ι ρ ὁ μ· τ ι ς ὁ ρ ὁ τ ι ς ὁ χ θ ρ ὁ ς π ὁ ρ ι μ ὁ ω φ τ ὁ μ π ὁ
χ αμ ρ ὁ λ ὁ μ τη ὁ χ ὁ ρ ὁ ὁ ὁ μ δ ρ ὁ μ ι κ ὁ μ· τ ι ς φ ζ ι αι ζ μ ὁ ι τ ὁ μ
δ ι κ η φ η κ ὁ κ α κ ὁ ρ (ὁ τ ι δ ὁ ς· ὁ ὁ ε μ ὁ ι ὁ ὁ ν π λ η ι τ ὁ ν ὁ π ὁ τ ὁ ὁ ν
ὁ ὁ ς μ η κ λ θ ε τ ὁ ὁ ὁ μ αρ τ ι ὁ ὁ κ μ ε ὁ μ ὁ ὁ θ, ὁ μ δ ρ ὁ μ ι κ ὁ ς φ ζ ι μ α κ ρ
π ὁ μ τ ὁ ρ β ὁ ρ ὁ τ ὁ ρ ὁ ς· π ρ ὁ ρ τ ὁ ὁ ς κ ὁ ι μ αις (μ φ ὁ ρ αις, ὁ υ τ
ε μ ὁ μ ε ὁ τ ι κ α κ ὁ μ ι δ ι ὁ μ· δ ι α τ ὁ υ τ ὁ υ μ η ε ι σ ὁ ὁ ὁ π η ρ α ζ ὁ ρ,
ι μ α ὁ δ ρ α ὁ τ η φ ὁ ὁ τ ὁ υ θ ὁ π α κ ρ ι χ τ η χ ε ι ζ ὁ υ ρ ι α μ· ε π ὁ μ α κ
τ ε ὁ μ ὁ ὁ μ ὁ ι μ ι κ ρ ὁ μ ὁ ὁ τ ὁ μ χ ὁ ι· ι μ ὁ ι ς ι ὁ τ ε, π ρ ὁ ὁ θ ε ι ς ὁ
μ η τ ὁ μ τ ι μ ὁ ὁ σ κ η ζ, ὁ κ ὁ λ ὁ υ θ ὁ μ ι μ η η ὁ δ ὁ α σ κ ὁ λ ι α μ τ
π ε ρ ι ε μ ὁ π ὁ ρ ὁ ὁ μ ὁ τ ὁ μ π ὁ ι η σ ὁ μ· η γ α ρ π ρ ὁ ς τ α

τ η (ὁ υ τ α ζ. μ ε η π α φ η π ρ τ η μ η· η η ε η π ρ τ π ρ ὁ ὁ μ ὁ ι· ι φ η) ὁ κ τ ὁ ὁ υ τ
τ ὁ υ τ α ζ ι ε η π ρ ὁ μ ὁ ι ς.

[illegible] καθως εχει ουτω μου ακροασασθε
μεθα· εμοι δοκει μαρτυρ. θειαν αγαθον ειναι μαχην.
τοῦ κρατ. μαρτυρειν· τοῦ θ. ταις θειαις φυσεσι προσηκειν
τις φη; αυτο τουτ. ειναι το τον μρωσκρεφειν και σωιζειν
θεω· τον αρα τα τοιαυτ. αυτω ειναι καρποῦμεν· οσα δι' αυτου
ειργασται η πραττεται πρατματα, τουτων ελαχιστον εγω μετεχω.
καιοσα μειρακιοις κ. οσα μ. ποις. και εις ανδρα παραλ[illegible]
δοξ. τι παιδαριου προσαπτρ. μοι ωιμη παρηλθε. αλ'
ωσπερ ανομυκτυρεις ειμη δι δεξ. αν τον βιον. δια παν
ηλικιας, ιδεα καιακ. μαρτυρ. τησ ψυχησ ετιμησαν. δια θεω.
ου μη δι' αυτο τουτο φοις ασωτε. μη ποιηκ. θρ. δεσ. αλλ' ωσπ.
ακις κ. μη καιδι' ο τι αν και πολεις. εις δε ον χρησαιτο. εδια
γαρ θεος δωσ. ασθαι τα ωμ. τα. και τα καλλιστα βουλεται.
τουτων ουδεν εμοι φιλοσοφια αφειλκ. ουδ' ελαιμον
μοι ο λιμος ωτε μ. ο. τι γαρ αθισμα και μοχθος κ. μολις
ποι, τουτο εστιν. ο δ' αναρ. τον χρον. και την ψυχην εμεα
πι ζει μερι μναις ωρα μ. ατων. ο τ. ει π. μον καθηκ.
η πειθω εωθεν. καιο ο αμωι μ. ο. ταλος εστι παρα τοις
αφ. ουσι, τις φει δωρη μ. ατων. ιρα ο δ. τυλ. ας τις εχα
θερ. ωθη· τι μον ζωον ο αυος· τι μον γαρ ει δι' αυτον εφρω
χω· εμοι δ' ο τι πειθειν ομοιον εις τον μεχρι του παρον
ε μι αυτον, ταχ' ου θ. ειος κληρος φυτο· ταχ' ω μολις
ωρα μη αυτο μη, ε. ωσ τυχ. αμον· μ. ω γαρ δ' ο τι παρα πελ
εοικ. εξ ε. η λεχθαι. μη πολλω ου' ατιμ. ασαφ. ω ω τοῦ θ.
και τοῦ τα μ. ε. ι θ. ω αυτω· και εζω μ. τα θαυθ. ον τ. ων ε. πι
ωσ ωσπερ εμι ε. ρω ωσπ. ρ. βο. λω τω κοσμω. ζω ον αφφο. ρα
μ. μ. ι. ον ζ. ων. ο. ζ. η. κ. αι βι. ω. λι. ω κ. αι θ. η. ρα, μερι ζ. ον τ.
βιον· ι. ρα γαρ υ. ται μη ψυχη τ. ο κ. αι σω. μ. · τ. ο μη τι δη
πορ. ειν· τ. ο δ. ε. αι τειν τον θ. υ· με τα τοι αυτης α. μορ.
ε. ι. κ. ω. τ. ε. μι αυτ. τ. ο. ι. ο. μ. ε. χρι τ. η. ς. ι. ε. ρ. ω. ω. ω. αιρεσ.
προσ. ι. ω. ω. ω. τ. ο. ι. ο. π. ω. ποτ. δ. η. λ. ο. τ. α. τ. ο. σ. ε. τ. ε. τ. ο. μ. · μαρτυρ. ο
τον ε. πι πασι θ. υ. δι' μ. α. ο. ε. γω. τ. α. ο. ι. ο. ο. ρ. ρ. η. τ. ε. β. α
τ. α. σ. α. τ. ε. λ. ε. τ. α. ο. · δι' α. υ. τ. ω. ν. ο. ρ. ι. μ. ω. ν. μ. ε. ρ. ι. ο. δ. ω. ν. τ. ι. κ. αι
α. υ. ο. υ. δ. ω. ν, αυτ. ω. κ. α. τ. α. μ. ε. θ. ο. μ. α. σ. ε. μ. ο. λ. λ. ο. ι. σ. κ. α. ι. ρ. ο. ι. σ. τ. ε
και τ. ο. ι. σ. ι. ν. προσ. η. θ. ο. ρ. θ. ω. · και πρ. η. ν. η. σ. κ. α. ι. τ. ο. ρ. υ. π. ε. τ.
ι. κ. ε. τ. η. σ. ε. π. ε. ν. ο. μ. ο. ν, θ. ω. μ. α. τ. ο. ν. ο. μ. θ. ι. ε. ρ. ω. σ. ω. η. σ. κ. ρ. ο. υ. μ. ε. ω.
α. ι. δ. ω. σ. γ. αρ τις μ. ο. κ. α. ι. φ. ι. λ. ι. α. κ. α. τ. ε. ι. χ. ε. τ. η. σ. ε. μ. φ. ι. λ. ο. σ. ο

φιλοσοφίας· πόρρω γὰρ τοῦ δόξαν μὲν ποιεῖν τὸ καλὸν
λέγειν· ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸν μὴ ἀμφισβητοῦντα κρατεῖν· τοῦτο δὲ τὸ
τῶν ἀγαθῶν ἐστι· καὶ τὸν μὴ δεξιούμενον εἰρωνεύεσθαι· ἐν τῷ
ἐφεξῆς ἀλλὰ δυνάμεις τῶν καιρῶν τῶν ἀρετῶν εἰσιν·
δρασμὸν δὲ ἐν τῷ θέμενον, ἐν τῷ φανθῶν καὶ φόβος χείρων
ὁρᾶν· καὶ χρόνῳ τῶν κοινῶν ἐρῶν· ἐν τῷ μεθεῖ
ποιεῖν· καὶ τὸ δεῖν δεῖσθαι· ὡς ἐν χαρᾷ τὸ τέρ-
πειν τὸ δόξαν· καὶ ἐν χαρᾷ εἰ τοῦ μὴ χρῆσθαι αὐτοῦ· καὶ πρὸ
τεθνᾶναι ὡς ἐν μεφισβήτησιν ἡμῖν πρὸς βλάβειν ἐστί· οὐ σ-
χολὴ πρὸς χωρὶς τὴν περὶ δίκης κρίσιν· ἀλλὰ κόρ-
προς μὲν ὡς ἐν σχόλῃ· ἐν καιρῷ δὲ τῷ φιλοσοφοῦντι ἐρ-
ρωμένος· ἐν τοῖς οὖν χαρᾶ δίκαιος εἶναι καὶ πρὸς θήκαι, καὶ ἐν
πρὸς τὸ τίθεσθαι πρὸς ἐμαυτὸν· τὴν αὐτὸν ἐν τῷ ἀσαμ-
ὀλλὰ καὶ πρὸς φθόρους δαίμονος· καὶ γὰρ οἱ μὲν μοι πρὸς τὴν κφ-
δρᾶν, καὶ τὸν αὐτοῖς μὲν κάμνω ἐκείνῳ· ἀλλὰ φοβεῖ μὲ
μᾶλλον δίκαιον ὄφλον· πρὸς δὲ ἐν ἀλλάσθαι μὴ τὴν ἡσυ-
θῶ· καὶ ταύτην τὴν αὐτὸν ἐν μὲν τὸ μέλλω, εἰς ἐν οὐκ ἀν-
ταμὲ κρίνω ἐν ἔθνη· ἀλλὰ πρὸς ἐν θάδε· καὶ τὰ δεινὰ
πάθη τὰ πρὸς· καὶ χορηγὸς πρὸς ἀνδρόνικος δαίμων
ἀρκεῖος· ἀπολυτος σωφρῶν· τῶν πολεῖτοις χειμάρροις
ἐγκείμενος· ἐὰν πρὸς τὸν τῆς δόξης, ἀνδρῶν οἱ μὲν
ἐν ἀκόλουθοι· πρὸς δὲ ὑπὸ φύσιν· ἀν μὲν πολε-
ἐλάσκω ἀπὸ αὐτὴν περιτεθεῖν· κὲ τὸ κάλλιστον μέρος
ὅτι τὸ μὲν μέρος, τὶ σῶς χωρὶς ὁρομαθὴ μανθάνον,
αἴτιος· τὶ ὡς ἀν τὴν μὲν πεῖλει, τὸ πρὸς ἀκρίτην· ἀπόδοξ-
βασμὸν κρίνον, ταύτην δαίμονι πρὸς μίμοις· οἷς ἐν αὐτὸν
ἀν πρὸς σὴν εἰ, βῶμον καὶ τρόπος ἀν περιεθήκε· ὡ
πρὸς οἷς αὐτοῖς πολὶ τῶν φύσει δαίμονι· πρὸς οἱ τὸν προ-
σκύθαι· ἢ μὲν ἑκὸ δαίμονιοι, τοσοῦτο τῶν δὲ τῶν μὲν
αἷμα· τὴν πρὸς αὐτοῖς ἐπὶ μὲν ἀν ἀρτεμῖν· δρόμος
ἀπὸ ἀθῶν ἐπὶ μὲ· καὶ πρὸς τὰ χθὲς ἀθῶν ἐβαλόμ-
ἀκόν καθὲ κακῶν· μουθὲ τὸ μὴ, οὐκέτι πεῖσ· ἐστὶ τὴν μὴ
κρεθῆσα· ὅ πρὸς φὴ καιρὸς κλέψεν ἡμῶν τὴν ἀθέμεθα,
κρ μὲ χρὶν μὲ ἐκρύψεν ὑπὸ τῶν ἀμῶν θ· οὐ χωρεῖ μὴ
γὰρ ἀεὶ τὶ μὴν καρτερῶ, πρὸς ἐν ὁρῶν πρὸς γὰρ τὴν πεῖδ-
δὼ ἀμέως· καὶ τὸ πρὸ τὸ χαλεπὸν τὸν τῶν σῶμ ἐκνὸ-
ἐστὶ μοι· πρὸς γὰρ τὴν ἐλπὶ δὲ τῶν κρὸν κόνων μὲ

ἐν τῷ κρίνω τῶν

[illegible] ου [illegible] θελε[illegible] αυτοις ουδωσαμ· αμαζιχ
[illegible] ταυτα δι και δωσαιθαι· πωρι ε τι ουν αιχμωεα και
[illegible] θαι· πωθος εθιοδη ψυχη· και τοι κιλιαι φρονιτι
και ειδωλοποιιαι πραγματων· [illegible] μακραι οδοι· ειδαι
μον πρειαι προς βολαι ταιγινομεναι διαι δραμι κουσαι
εποιοι αφροσυνεβουλομην· ουκετι τις σωκθουσ εμαχ
ιλυκυθυμηκθομ; αλλα τοι μ σχηκιαι αχης· εγω και τε
ρι κημεχθκρ ατωαν τα γ των πραγματ· ορηκ λυσις
ταυ τα παθοι μεριζομενος· και τοι δια μου τω θω συν
ημομεθα· ηλ[illegible] αμοις τα πρ αμοι υποκρ· ηι
μν εμεχ αις αποροσυ ιαν ηι χηκαι, και παρα πολ
ηπειρα· τις πε τοι του βιου μεταβολης, ου ταυτη μο
ειδ κακον αυτολεχαι κα. δ αποροσυ ιαν αρ ομ· πρ αλ
αλλ ατοεν θης τομεχρι πρ ω δ ιαυτρομεν, μεκρον
εποιδον. δ προ αποθαμειν ηιλ ομ· ουτω τοι κρ ηιν
ηπολις εποι ματ κρ ιοις δ εμισ ημ· ω σ αμα τοις αμοις
τα πραγματα μν ηι αμ ω μν καιτ ω χωρει· και
ρ ω ηκει φερ ω αθρ ω πολλα· μν ηι αι σια· μν
δ ιαι σια· αλλ ε πειδ ηι σω εποδ ω αυτοε λ τω
ταυ δ ιων ρ φιλ ταυ, καν ειρ ω ω μ τι λειρ ω αυτος
εμαυ· ουτ ω σ ε λ ω κ τ ου παθ· εγω τ τοι τα μ αμα
αρ ε κ η ειμι· λ εγω δ ε ειδ ω σι· και πολ λ ου λα του λοι
σω κθ ειαι δ ουτ ω τοι η πρ· ω σ τ ω τι κρ ατειν τ ην α
λ ο πα ρ τ ου λ ο γ ου· χ κ ω ου δ τοις εκ φιλ ο σο φ ι αι δο
μαι, του πορ ο ντ ος παθ ο ι σ εκ ρ ατ η σ αι· αλλ αμ δρο
μικος αν τι πε ρι κ ηαβ· και πρ ος τοις κοι μαις συμφορ.
τ ο μ ρ ω ω ε χ ειμ ε τ ο ι κο· και φ ο ρ α σ ι μ ι συμφορ αι
παραμυθ ι αι τ ω ν συμφορ ω ν· πρ ε ι αι σ ο μ θ ε λ κο σ.
και παθ ει παθος εκ χρ ου ο υσαι· σω δ ω σι τι θ ε τ ο δ η μ
τ η ν τ ι χρ α τ ω ν πορ ο ν τ ω ν αισθ η σ ει, μ η μ ε ν τ ω ν
παρ ε λθ ο ν τ ω ν αγαθ ω ν· δ ι οι φ ο ρ α ρ α ι ε ρ ο ι οις φ ο ρ α μ·
και β ω τ ο μ η ρ ος, αμα τ ο α μ τ α φ κ ρ η μ η· τ ο μ ι ω ν με
η πορ τ ω ν κακ ω ν, ο μ ο ι κ α ι δ ι ο τ ι σ ε λ τ η ε ι μ α τ ο ρ ε ι ο ν τ ο ι·
ου κ ε ι σ θ ε ω σ α π ο τ η ν χ α μ ε ν ε μ ε κ ε ι σ θ ε θ· μ η ν π ρ ω
ο ι δ ω μ α τ η ρ ο β ζ α μ· ε ι τ α τ η ν μ ο ι κ ι α μ κακ ω ς πρ α
τ ο ι α μ ο ρ ω· τ η ν π ρ ι λ α δ ι ο τ υ χ η σ α μ· ο ι κ ε ι ν α μ α κα
ζ ο· π α σ η ε κ κ ε ι μ ε φ ω π ρ ο σ α μ α κ λ α ε σ θ α ι κ τ α

καὶ ταῦτ' ἐκάστου ὁ λόφος ῥεῦσι. ἐχέτω αὐτὸ ἁρμόττον ἐλεῖν
καὶ πρὸς τὸ αἰσχύνεσθαι, ὅτι πρὸς τὴν ἀρχὴν
συμφέρει. καὶ κλαυσόμεθα χρόνῳ πολὺ μᾶλλον (ἀναμνησθέντες
τοῦ πήρωσιν, ἐὰν ὡς ἀμελῶμεν δίδωσι. ἀποκτείναιδε
χλιδῶν μᾶλλον, δὲ εἶπε· δὲ ἐμὲ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθείρξαν
εἰς ἀρετὴν εἰρκτὴν φρούριον. ἐποίησεν τοῦ τιμᾶν δεδο-
σθαι τοῖς τῶν πολεμίων ἀφαιρεθέν-
τα παρέμενον, δεῖ τὸν τῆς ταύτης ἡμέρας ἀποστήσειν
τὸν ἄνδρα· εἰ σωτὴρ ἀρτῶν ἀνηρόμενος τοῖς δεσμο-
φύλαξιν· ἀλλὰ τὸν κρατοῦντα κεκρυμμένος ἀπαμύνεσθαι κόρ-
ας ὡς ὠφελεῖ μὴ τὸν ἐταῖρον ἐν ταῖς χλιδῶν φυτηρὸν ἀπόθα-
νον ὁ πολίτης μόνος· διὸ καὶ τοῖς πρόσθεν ἀνω-
τῆ τῶν χαρίσαν ὄμνυ, φοβεῖ καὶ ταράττει· καὶ τὸν ἀμ τα-
τρόπον ἀφίστω· οὐ γὰρ δεῖ μὴ δεῖ τοῦ χρῆσθαι· τοῦδε τὸ
θνᾶν ἀναιρεῖν ἄμον δεῖ· ἀλλ' οὐτεῖ χρόνος εἶναι πρὸ τοῦ χρῆ-
ναι μόνοις πρὸς βάλειν, οὔτε δὲ μὴ χάρος προσῆν ἀπόσα
καὶ τῆς συμφόρας ὀφείλεσθαι τὸν ἄνδρα· τὰ πρὸς οἱ φα-
σὶ τιμᾶν· οὐδεὶς οὐδέν· οἱ γὰρ κατὰ τὰ φ' σφῶν μόνῳ
σιν· οἱ τιμᾶν εἰσί· μὴν καὶ πρὸς τὰ παραδόξα μὲ λῶσ' ἀν-
δρόμικον· ὅσε πὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸ κα-
θεῖσθαι· τὰ μὲ οὐδεὶς κλᾶν αὐτοῦ, ὁ τὸ οὐδεὶς· ὡς ἐ
γὼ καὶ χαρεῖ ἐὰν κρατοῦντο, τὸ ἀθῆ αὐτὸν ἀν ὁ δεῖ μὴ ὡς
μαρτύριον· ἀναμνησθῆτε γὰρ μεῖς, πὶ σκῆπρε μὸ. τ.
εἰ μὴ δὲ μὲ ἄλλο, τὸν δὲ ἐκεῖ ρωμόμενον, ἀπέρ ὑπὸ
μόνου τοῦ κατὰ γνῶμ' δωρίεσ εἰς ἀρετὴν, μέχρι τοῦ
μοῦ πρὸς αὐδὸ χαὶ τὰς δόκιμοσίας ἐμὲ κολάφθησαν
κύβεσ, ἀμὸς οὐκ ἐχάμ εἰ πεῖν ὁ μὲ ὠνε πῆ. ἀλλ'
δὲ πρὸς φασὶ πλήρ ὁ σὸν εἰ καὶ, ἀπὸ θυμὸν σκοπῶν
δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπὸ ἡμῶν· οὗτος ὁ ὢν τὴν
πόλεις λαμπρότητα τεθαυμάκοσι, ἀλλὰ ὢν ἐσθ' τοῖς ἐλ
λείμμασι· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲ χρῆσις ἐρωσῶν, κτῆσις
ἐμφορήθη, καὶ σὺ μὲ ἀπ' οὐκ ἀσαμ μὲ· μὴν οὐτεὰν
κοθεῖν τὶ μὸ μὲ, οὔτε καὶ τὸ φρόνημ' ἀλθοῦ· οὐδὲ
τέρον γὰρ, ἀὐτὸν ἐτὶ τὸ ὥρα τοῦ πολὸ ὢν τὸς ἀς ἐμὲ δοκ
εῖν ἐσθαι· ἀλλ' ἐκ τὸν ἐισ ἀμαφόρον τοῦ θυ· διὸ πρὸ
τὸ μὴ τὸ λεμὸν οὗ ὄρος. ὡς οὐδὲν οὔτε λέγω οὔτε τοῖς ἀμ
τὸ ἐκ μὸ. ὀρθεῖς ἀφῆκε, αὐτὸ δὲ ἀκύρι τὲ) τὸ θῶ.

καὶ φωραστὴς ἐφ' ἡμῖν ἐστι (ὡς ἐστὶ τῶν καὶ περὶ ἐμὲ τῶν χαρῶν
ἀφ' ὧν ἕνεκα τῆς πρὸς τὰς ἀναγκαίας πολιτικὰς κλήσεις ἐστὶ
φόβος ἀρ' ἐμφανοῦς κινήσεις, ἀκούσεται δὲ· τοιοῦτον ἐπιφύσεσα
τὰ δὲ ἐστὶ ἐν ἡμῖν δώσω σε· τὴν κεφαλὴν τὸ ὄμμα ὀξαρᾶσ
τὴν ἐστὶ χειρεῖ· ἔστω· δώσεσθαι· κρίνεσθαι τὴν φύσει τὴν
καιρῶν· ἀπὸ κτίμματα καὶ δόξα τῶν τῶν πολιτῶν ὀρτίμβα
λὲ· ἡμῖν ἀπὸ χρημάτων ἐστὶ τῆς ἕξεως ἐφῆς ἡμᾶς ἐ
ταξθῆναι· ἀπὸ λλάθαι μὴ τῆς κοιμᾶν ἐστὶ τῶν μιᾶν, ἀμφὶ δὲ ἀκοαὶ, βλαφήμου ὠνῆς ἀλεγφῆς· ἀπὸ πρῶν
προσαστὶ ἀδίκουμεν· ἀπὸ χελοῆ μὴ νοῖς τῶν δήμου, διὰ
τῆς μάτην ἐστὶ χειρῆσε· ὀρθῶς μὴ σθὸς ἔχομεν τὸ ὦ, καὶ
προτὶ ἐρῆ ποιῆσαι· μὴ ὦ ἐστὶ ἐμεῖ μὲν μᾶς ἐκ τῶν
πραμάτων (ἐμφλίφῆς ποιήσαι)· ὅ τὶ πολιτικὰ ἀρχὴ
ἱεροσύνη σωμάτων, τὸ κλωθεῖν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα· ὅπα
λαὶ χρόνῃ ἐκτὶ αὐτὴ ἱερεῖ τὲ χρίσαι· καὶ παραὶ τὸ ἱε
καὶ τὸ ἑβραῖον ἔθνος, χρόνῃ συχνὸν τὸ τὶ ἱερέων ἐβα
σιλάθησαν· εἴτε τὶ δὴ μοὶ δοκεῖ τὸ θεῖον ἔρωμαι μὲ
μᾶς σταρᾶ τὸ, διὰ χισὸ ἐστὶ τοῖς βίοις· καὶ ὁ μὲν ἱέρος
ὁ ἡγεμονικὸς ἀστεδεῖ χθὲ· τοῖς μὲν γὰρ, εἰς ὀλίγῃ ἐστὶ
φρὸ· τοῖς δὲ σωὲ ἐν ἑαυτῷ· τὰ τὰ ἀτὰ δὲ, οἱ μὲν τοῖς
πραμᾶς· ἡμᾶς ἐμάλιστα εἶναι τὸ καλὸν, ἀπαντεῖ
παραμφοῖν ὀθὲ· τὶ οὖν σταμφεῖς· τὶ σωάπτ' πφρᾶ
τὰ χεχωρισμένα παραθῦ· ὃ σὸν διοικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ
παραδιοικεῖν θεῖοις· κ τὶ δὴ μοὶ παν ἀθλιώτερον· πρὸ
τὰ τοῦ σοῦ δεῖ; βάδιζε παρὰ τὸ ἐστὶ τρόπον τὰ ἱερὸν
τῆς πολιτεῖ· τοῦ θῦ σοὶ τὶ λεῖς; ἴθι παρὰ τὸν ἱερέα τῆς τὸ
χόσε· ὃ ὠσὲ βρὶ τὰ θερὸν τὸ παν τὸ σὲ ἐστὶ τὶ χεῖν· ἀλλὰ σὲ
φὸ προθῦ μὴ σοῦ· ἀν δὲ ἐστὶ τρέπῃ τὶς κρεμεῖν, τὰ χα
ποτὸ καὶ δώκ σοῦ· ἀμὰ γὰρ ἀπὸ τρέφῃ τὴν ὕλῃ καὶ
πρὸ θὲ ἐστὶ τρέφῃ· θεωρία, τέλος φὶν ἱερωσύνης μὲ
λλὸ μὲν λὸ τὸ ὄνομα· θεωρία καὶ πράξις, οὐ χαλιοῖσι
σὺν τὴν μέσθαι· ὀρμὴ μὴ γὰρ, ὀρμὴ πρὸ ἔχεν· οὐ μὰ δὲ
ἀπαθῆς· ἀλλὰ δὴ κεμὶ ὠεῖναι παθῶν τὴν ψυχήν· τὸ μὲν
λοιαν ἔστεσθαι δὸ χεῖ ὀθῦ· μὴ καθαρὸν γὰρ ἢ καθαρὸν
ἐφαπτεσθαι, μὴ οὐθὲ μὴ τὸν ἡ· σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι
ἐγὼ εἰμὶ θεός· σχολὴς δεῖ τὸ μετὰ φιλοσοφίας ἱεραζόμ·
οὐ καταβὴ καζῶ παν τὴν ἀσκόπαν ἢ ἐν τοῖς πράγμασι· ἀλλὲ

μαντ εἰ δοκεῖ μόλις φθέγγεσθαι τρόπον τινὰ μὴ, ἀλλὰ μὴ τῶν ὑπ
ἀμφοῖν ἑκάτερον· ἐμοὶ δοκοῦμεν, οὐκέτι δοκεῖ κύριοι
δουλεύειν· εἰ δὲ εἰς τὴν ἀνοίκειον τῶν ὑπὸ τῆς σύνταξεως
βλαπτόμενον, δοκοῦμεν τὰς ἱερὰς θαι, καὶ τὸ λέγειν τὸ τῆς
ἀκτῖνος καὶ ὀμμὸν μὴ κοσμοῦν βορβόρῳ, μέρει καθαρὰ καὶ
ἀμόλυντα· ἐκεῖνο τοῦτο τοῦτο τὸ παθὼν, τὸ πεπονθὼς καὶ θαυ
μάζεσθαι. καὶ εἰ δοκοῦν ἀπορεῖν ἀγέλασε τὸ λεῖν τὴν τρίακοντα
ἐμοὶ αὐτοῖς σκεμμάτων τὸ φάσμα τι. μὴ δὲν ἀπόσχοιτο τῆς
ὕλης κακὸν εἰς τὸ πρὸς τὸ πάθειν· τί δὲ καὶ τὰ βήματα
γὰρ τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ ἔτι τὸ πορεύεσθαι δοκοῦμεν ὁ μιλοῦντες
χείροσι, μέγα ἐστὶ τὸ φύσει. καὶ μὴ δὲ μὰ τὸ πρόσω
τὸ πάθειν ἐστὶ· τοῦτο θεῖον μέρος ἐστίν· ἀλλὰ τὸ πρὸς αἰ
τίας ἐγκαταλαβοῦν τῆς φύσεως αὐτοῦ τὸ αὐθέν·
κατὰ τούτοις κὴν ἐστὶ τὸ τοῦ ὁρᾶσθαι. οὐ μὴ τὸ ἐκρί
μειν καιροῖς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι· ὡς ὅταν ὀξὴ καὶ
ὀρτὰ καὶ ἐρᾶν, τοῦτ' ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς σωφρόνης,
ἀγαθόν τι μέγα τοιεῖν· οὕτω καὶ ὅθεν τὸ πολιτεύεσθαι τὸ
πρὸς τὴν κέρδος δεῖ ἔστι, τὸ δεῖν· οὐ μὴ τὸ θῦ φύσις
ἀμέχθαι, μὴ τὸ ὅς τις ἐστὶν ἀπὸ τὸ ἀθῶν ἀφ' πρὸ τὴν· ἀφ' ὅ
γὰρ ἀχρήματον ἢ κτήματον ἐστὶ μέλης, εἰ σῶν τὸ
μὴ χρῆσιμον ὀλόμενος τῆς καθ' ἡμέραν ἢ καὶ τὸ τὸς δυνατὰ
μης, εἰ τὰ ἐν τοῖς ἐμφέροις τὸν χρόνον χρεῖδομαι, ἀλλὰ
ζῶν εἰμὶ· καὶ κάξιῶ σὺν τῇ μόνῳ κεῖσθαι· ἀν ἀμελῆ τὸν
τῶν οἴκοι τὸ πρὸ τρόπον, τὴν μόνῳ ἐμβρίσαι σωτὰ ἀξα
τὴ ζῶν, τί δεῖν εἰ τῶν ἴσων ἐμαυτὸν ἀξιῶ· ἀλλ' ἐστὶ
τοῦ τοῖς μᾶσ οὐ κὰρ δόκοι, ὡς ὄν τὸν ἐ τὸν ὁμοῖ δὲ
μάτ' κατὰ ταυτὸν ἐμ ἀμφοῖν εὐδρατῆν ἐστὶ, δεῖ ἀπὸ βγ
λέπεσθαι τὸ λῶν, τὴν τὸ πόλει καὶ τοῖς ἐκκλησιάζε
καμοί· οὐ κόρος μοῦ μαι τὴ ἱερῶν σῶν· μὴ πάντ δὲ ὧν ἀθ
τὸ σοῦ τὴν ἀμδρόμικος· ἀλλὰ ὡς πέρ ὁ φιλόσοφος εἰ τὸν
δημόσιος· οὐ θεατρόσκοπαίας ἐστὶ θεμέν· οὐ λὰ
σκαλεῖν κρίσεις, καὶ οὐδὲν ἢ τὸν ἴδιον τε καὶ εἰ ὡς φιλόσοφ,
οὕτως οὐ ἱερὰ δημόσιος εἶναι πολλοῦ· οὐ ἀπὸ τὸ ἀ
ρὴ τὸν δῶ ἀπαι· ἐπὶ σὺν τὸ μέρος ἐμαυτῷ· καὶ δὴ ἀρχὴ
τὸ θεῶν· καταβὰν ἀπὸ θεωρίας, δῶ ἀμὲ σῶ ὁ τὶ ἀπὸ σὺ κὰ
χρὴ πάντ ποιεῖσθαι τὸν ἐμ ἀ καὶ δύο· καὶ κὴ δύο τὸ τὸ ἀτελεῖ.
ἀλλὰ τὸ τὸν ἐστὶν· κ φύσεως ἀρχόμενος τὸ κὴ ὡς κὰ τὸ ὑκ ἀρχόμ.

ὡς τὸ πρωτεῖον ἐκείνου πρὸς φίλους. ἀλλὰ καὶ δι' ἀπολ-
χρῆν πρὰ ἀνθρώπων ἀπόλλυνος μετὰ τῆς ἐμαυτοῦ πρᾶξιν,
νοῦ μὴ μὴ πρὸς τὸν καιρὸν χρήσιμος. καὶ παρὰ χωρὶς μόνος ὑπ-
ἀντῶν, ἐμαυτοῦ δὲ ἐπιλήσμων μόνος εἰμί, καὶ τῶν πρὸς
μὲν ἡμῖν ἀποιῶ· οὐ γὰρ ἀρμόττει σωφρονεῖν καὶ ὡς ἐστὶ ποιεῖν.
ἀλλὰ μὴ πάσι τὴν πρᾶξιν δεδοικὼς ἀποιῶν, ἄθυμος
ἐρχόμενος πρὸς τὴν πρᾶξιν, ὡς προφήμαδεῖ· ὃς τὶς δὲ
πρὸς μὲ ὁλκὴν, ἀρὸ κεῖσε ἔχει· καὶ δὲ κεῖν' ὁ πρᾶ-
τὸ ὁλὰ ἀβομὶ χρήζετο, αὐτὸς τὸ πρὸ πόρ ἔτι. ὁ μὴ
πρὸ φέλεται πόσος ὄμος πολὺ χρὸ τοῦτο μὴ τοῖς ἀπάρτ
ἀρκοῦσαι φρόντιδ· ὃς τὶς ἐπεὶ δὴ τοῖ φύκουτο καὶ βλ
ἔτα. ὁ τοιοῦτος, κὰν χάριν εἰδῇ τοῖς ἐλκούσαις αὐτ
ἔφε αὐτὸ πρὸ ἱστάσιν· ὑποθῶς τὰ ἀρ' αὐτοῦ τὴν φίλοφ
χάριν (ἀν). καὶ μὴ φορεῖς τὸ κὰ πορθῶν ἐφ' ὁδὸν, κὰ φίλι
τοῦ πρὸ φίλου· ὃ ἀρετὸς ὁ ὢν ἀπάσ ἡμῖν. ὁ λοῖ
τε ἕτερος ἀμὸς· καὶ ἀμὰ θαρετὸς κὰ μὸν. οἱ μὰ μοι
πόλις σῴζομεθα· τὶ κεκράγατε· χλιοῖ τὶ μὴ πρὸ
φόμὸν. ὃ ἐστὶ μὴ ὑμῶν χρὴ εἶναι; πολλὰ τὰ ὁδὸν τ
ὀχρὸς ὃ ἀρε καὶ ὀρθῶ σαρ· χὰ πάρ τὰ πρὸς πα
ραδίγματα ἴμεται· καὶ τὰ τὸ μὴ πόρ ἐκ αφὸν, ἀρχ
ἔσε· καὶ περὶ μὴ νέεσθαι, μὴ πρὸ τὴν ὀλίγονομὶν· ἀξι
ὠτρὸν ἐστὶ πρὸ τὶ μὴ θὴ ναι· τὸ σῶν ἠδέ ἀστὸ χρήσιμ.
κὰ μὲ ἀρχὴ δῶν εἰ ἐν βελτίομι· ἀνθαρετὸς ὢν
κὰ μὸν κὰ μὴ θὴ μὸν ἀρετὸς· πάντως ἀρετὸς ὁ
ὀρὸς· ὃς τὶς ἂν ἦ, πάντως δὲ μοῦ τὰ πολὶ τὶ χα μα
κρῶ φαρεῖ ταῦ σοφώτερος· καὶ ὢν κ' ἀστὰ τὰ ὀλὸ τὴν
τῶν τῶν θρῶ πία, ὑπὸ ρ φόβὸν ὃ ὀμὶ λφὴ χὰ μὲ χα
χειρίζεσθαι· ὃ κῶν εἰ μὴ πρὸ δοκεῖ, τοῦ τὸ μὲ εἰ σαν
θὶ σὰ ἀθῶ μεθα· ὃ δὲ ἀν χὰ ρ ὑπὲρ αὐτοῦ κὰ ἀπὰ μὸν
ς μὲ πάλλ κλῶ ρ μὸ ὀλὸ σασθαι· μῶν ὃ ὃς τὸ σῶν ἐ δρὶ
μὴ κ' ἦθε τὴν ἀδρόρ ἰκοῦ μαμὶ ἀρ, ἀκοῦ σαῖ ε·

μὸ ρόρ ἰκὸν τὸν βερόρ ἰκὲ α· ὀρ κὰ κὴ πὸρ ὀ πολὲ
μοῖρ α καὶ φῶ τα· καὶ τὰ φέρ τα· καὶ ἀν ἐκθέρ τα· ὃ
τὴν ἀρ χὴν τὴς ἐμφ ἐρ κὸ ὢν ἀρ αὐτὸν ὁ μὴ πάν. μὴ τ
κτὶ σθῶ τὶς· μὴ τὸ κὰ λεῖ τὸ χρὶ τὶ ἀνὸν· ἀλλὰ ὡς ἀλὶ
τὴ ριος ὢν τοῦ θῦ, πάσης ἐκκλησίας ἀπὲ κλὰ ἀλο

58

παρεφίος· ὃ δὲ πιέζομε περὶ ἀπὸ λέξα τὴν ἀρχὴν
μετὰ σοῦ μου· μετὰ ἀκριδῶν· μετὰ λιμοῦ· μετὰ πύρ·
πολέμου· ἕως ἔλθωμεν ἀκρίνεσθαι τοῖς ἐχείραν φ καὶ
λείμμασι· ἀπὸ πάντα κοιλαστηρίου μου· ἡ ἡλιάσις κίμαστα
πρὸς τὸς εἰς τὴν χωρὶν εἰς τὴν φ κ χρ. εἰκοσιφτὰ μὴ ὅτι
ὁ μόρος χρησάμενος, ὁ τὴν τὴν ἄθραν· καὶ τὸ ὁδὸν ἄβ
καὶ τὸ ἀγκίριον· καὶ ἰρίμος ἀβίδων· καὶ ὁ τὴν ἄραν· καὶ χ
λοτρόφιον· ὑμεῖς πρὸ λαβόντες τὴν πάφραν τε καὶ
τὴν θέαν· καὶ τὸ πολέμου πρὸ ἀπολόμεροι· παρὰ
τῶν κακῶς περισωθέντων ἐμακαρίσθησαν; ἀλλὰ τὴ
πρῶτος πόρνη μὴ καὶ μόρος δίκαιος καὶ εἰς τὸν χρὶ ἐβλα
φήμησε· ἐρῶ μὴ ἀφ' τὴν θύραν τῆς κλησίας πρὸς τὸ
πατάξον ἑαυτοῦ δι' ἀγγέλου· τοῖς μὲν νικῶντοῦ πα
ραμόνου μέροις, τῆς δόσω χουρανοῦ νε ἀπὸ κλφὸν
τὴν ἐκείνην· ὁ πάντι μόνος τοῖς ἐρῶσι τοῦ θῦ
τοῦ· ὃ καὶ φαλαρὶς ὁ ἄκρος ἀμήν· καὶ κεφρὴν ὁ
ἀνήνιος· καὶ ὁ τρὶ χρὶ ὁ μαῦ λαρίος ὁ κόσμ,
ὃ τὴν μ ἀφ ἐν τοῖς ὁμεῖς ὁ ὀνόματος ἐκείνα καὶ τὸ
θῦ· ἐκεῖ ἐν κρὶ φ τὴν ἡμέραν ἐν μόχεν καὶ φ κὶ τὸν δά
τερον ἀρὸν τοῦ χῦ· ἐν τὴ ἀρὸ μὲ ὁ ὁ μὲ ὁ ὁ ρύθ· τὸ λοιδόρ
ἐκεῖνον βιβλίον, ἀπὸ τῆς ὁ ὁ ρᾶς θύρας ἐκρέμετο· ὁ
ταῦτα ὁ ὁ τεῖδε ὁ μὴ λιος· καὶ ἀμὲν ἐν τὸ ὁ ὁ ρ ἀμοι· οὐ τὶ βεῖ ἐν
κλαῦδι ἐν τῆς πόλιτέ ἀν ἐν τὸ ἐν τὸ πρὸ τὸ ὁ ὁ ρ τ, ἀφ' ἐν τὴ λαῦ
ἐν τὴν ἡ ὀυδὲ ὁ ὁ ρ ἡ τὸ ὁ ρ ἡ ἀμὲ τὰ λη· ὁ λὰ τὴ ἐ ἀ ἄβ ἐν
θεὸ δόσιν ὁ ὁ ρ ὁ ὁ ρ ἀν τὸ ὁ κ ἡ πρὸ ἀν ρὸ μὲ ὁ ὁ ρ ὁ ὁ ν, ἀ
φ' ἐν ἐ λ ἀν ἡ ἀμὲ δρόμικος ἑαυτὸν μὴ κ ἐ ὁ ὁ ν ἀρ χὴ, ὃ
πὸ τὸν πλὰ ὁ τοῦ φρόμ μὲ ὁ ὁ ν· ὁ λὸ ὁ ὁ ν ὁ ὁ ν τοῖς πὸ ρὶ ὁ τὶ
ὁ μὲ τὸ ρὸ δὸ ὁ ὁ ν τὸν τὸ ρὸ μὴ, καθὼ πὲ ρὶ ὁ δὸ ὁ ν τὸν πὸ
ρὸ φ ρὸ μὴ τὸ τρὸ τοῦ χῦ· καὶ τὸ ἐ τὸ ἐ πὶ ρὸ μὲ τὸ τοῦ
τρὸ, ὁ μόρος ἀπὸ τὸ μὲ κὲ ὁ ὁ ν βοῶ· τὲ μὲ ὁ μὲ ὁ ν
ἐ πὶ ὁ ζ ἐ ὁ ς, διὸ ὁ μὲ τὸ ὁ ὁ ὁ

κρίματος ἀπωσάμενος· καὶ ἐπειδὴ τοῖς μαθηταῖς ἀκόντων τὴν κατηγορίαν ἀνδρομίκου σῶν θήματα· ἐπειδὴ οὐκ ἀνέχεται κοὐ κοινωνεῖ τοῖς κατηγόροις· καὶ ταῦτα τῆς μετανοίας ἐδράσατο τὰ θεραπεύματα· μὴ τοῖς μόροις μαρτυρεῖ τοῖς δημοσίοις ἀπολύτου· καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστρέφομεν· ἣν αὐτὸς μὴ τὰ θεῖα καὶ τὰ λοιπὰ οὐδὲν· ὅτι μαθόντες· ἀθῶοι εἰσὶν ὁ δεῖνα μόνον· ἐφ' ὧν τὰ δρᾶκα καθιζήσαι καὶ σῶν διὰ μάλα καὶ τὴν σῶν φόραν· χύτρα πρὸς τὴν ἀκοῆν· ἢ τὶς δὴ σκόπος ὧν ἐξέκησαν τὸ λεμνὸν ὄρον ἀπὸ τῆς χθονὸς αὐτοῦ· καὶ πολλὰ πάρα μικρὰ μεδιάσαι· τοῦ θρασύτατου τῶν κρίτων θαρρεῖν τὸ αὐτὸν ἐρεθίζοντος· ὦ χρηστὰ πρὸς τὰς δημοσίας σῶν φόρας ὀργάω· πέρας ἐπὶ θήκεται μαι· ἢ ἀθέω τὰ τῶν φορῶν εἰ τῶν· ὅτι μὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἦλθον· καὶ κλεῖς ἀφ' ὧν ἀρεθείη τῶν ἀνδρομίκου χεῖρας· ἢ δὲ ἢ τὶς τὸν πόδας κρατήσῃ ἐμ αὐτοῖς τοῖς χοῦ· ταῦτ' ἀπὸ τὰ δίκτυα μὴ σῶν τρὶς ἀμεφθόρεα τὸ τῶν φορῶν· μεθήμ' ἔτι μοῦ θέτητε ὄμος· ἀλλὰ ὡς ἐρμέλος ὄρι ἀπὸ σέχον, ἀπὸ κοπτὸς κῶν· ἱρὰ μὴ τὴν κοιμῶρία καὶ τὸ ὕπαιμον σῶφθόρη· ὁ γὰρ μολυσμὸς, διάδοσιμος ἐστὶν· καὶ ὀθίστον ἐμαστῶν, ἀπὸ λαῶ τὸ τῶν πρὸς τρόπος· δεῖ, εἰρὰ καὶ τὴν φόμλι καὶ σῶ μάτι καθαρὰ τῶ θῶ· ἐπὶ τοῦτοις κὴ πολεμαῖ ἐκκλησίαι, τάδε πρὸς τὰς ἀπαντᾶ τὰ χλῆς ἐ αὐτῆς ἀδελφάν, διαπαίτεται· ἀνδρομίκω καὶ τοῖς αὐτοῖς· θόαμ' καὶ τοῖς αὐτοῖς, μὴ δὲ ἀμοιγὴ σθῶ τὲ μῶν τοῦ θῦ· ἄπασι αὐτοῖς ἔρος ἀπὸ κεκλείσθω καὶ σὴ κὸς καὶ τὰ ρίβολος· ἀλέ τὶ τὸ δ' ἀβόλω μόρος ὡ παραδέξω· ὃς κὰμ χάθη δ' ἀδῶ, ὀφελῶ μὲ· παρ' ἀμῶν ἀῶν καὶ ἡ δ' ὡ τὴ ὠμὶ τὶ καὶ ἀρχὴ τὶ· μὴ τὲ ὁ μόρφι αὐτῶ, μὴ τὲ ὅμοι τρὰ πόλομ' ἔμεθ'· ἱερὰ σὶ ἢ ἀφθόρμ τος· ὁ μὴ τὸ ὀῶρ τὰ αὐτοῖς πρὸς ὀρῶ λοῖσι, μὴ τὲ τελῶ τὶ (ἀμὶ τὸ ἀμὰ πρὸ τὲ μῶ λοῖσι· εἰ δὲ τὶς ὡς μὲ κρὸ πολίτ) ἀπὸ σκῦ μὰ λίσφ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ὀφέ) τοῖς ἀπὸ κρῖκ τοῖς αὐτῆς, ὡς ἀκάμ ἀκ τὴ πῶν ἢ τὶ πῶ θεῶ) ἢ τῶ ἀ (ὡς τὴν ἐκκλησίαν· κὴ μὲ ἀμὸ χὲ εἰρὰ μὲ βούλε τ' ἐ ὁ) τοιοῦτος εἶ τ' (κὶ τὶς ἐστὶ· εἶτ' ἀπὸ ἐστὸ τέρος εἶτ' ἐπὶ σκοπος, πρὸ κὴ ἐ ἀνδρομίκου μοῖρ' ἀ τὲ τὰ ἀ ἐ).

44

καὶ γὰρ ἐμβαλοῦμεν αὐτῶν δόξαν, οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐσμεθα· πολλοὺς δὲ κοσμοῦμεν κοιμωμένους τῆς ἀπορίας τελετῆς, τοῖς ἐθέλουσι· ἔχειν μερίδα μετὰ ἀνδρείας καὶ θάρσους.

Περὶ ὀλίγου τὸ πολλάκις ἐπὶ τῶν καιρῶν φέρει μικρὸν χρήσιμον· καὶ πάρεστιν ὅθεν ἀναχρειαρτεῖν. τὰ μὲν λέγων· τὰ δὲ ποιῶν· ὡς ἕκαστος ἂν δύναμις ὑπηγορεύσῃ. καιρὸν περὶ τῶν καταλαβόν με πρόσταγμα, δοκεῖν σύμεισε ἐν καὶ πρὸς πρᾶξιν, ἐπεὶ δὲ μὴ ἐν τῷ δύναμιν· σὺν ὅσα τὰ ὑθέλοις ἐφ' ἑαυτῷ τε καὶ δύνασθαι, μὴ χρὴ παρὰ τὸ πρόσθεν μὲν εἶναι τῇ φιλοσοφίᾳ ἀνδρεῖα ποιεῖν· ἀλλὰ τοίνυν ἀμφοτέρως χρεὶ δὲ ἀλεχθῶν ἀπαρᾶς· εἰ μὴ τὸ θεὸς ἐστὶν ἡ φύσις μὴ κατὰ πρὸς τὴν παρκεῖν ποιεῖν, συδὲ ἀρνᾶν τὴν χάριν τὴν αὐτὴν ἴσον· οὐ πρᾶξαι, ἀλλὰ βουλόμενον τὸν φόβον· καὶ βαρβαρικὸν μὲν δράμα σῶθεις, τὸ φάγε δὲ καθεὶς ἐκ τῶν (αὐτοῦ) λόγων, τὸν ὠμοτάτον· λέγειν μὲν ἡφῆκεν τὰ τοῦτα· φάσθαι, οὐθεὶς, χρὴ θεόν· εἰ δὲ καὶ ὁ δὲ μὲν οὐδὲν λέγει, πολλὰ λέγει μάτην· καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν ἐστὶν ἐν, ὡς ἐγὼ θέλω οἱ μὴ νοῦν· πόρρω ἐξαπάνος γὰρ ποιοῦμεν τὴν ἐν ἀρχῇ ὑρίσω ἡμᾶν, καὶ ἐν φίλῳ· καὶ ὧν ἀκαιρίας ἀνάγκης καὶ φῶς, ἀτυχεῖς μάρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς· ὡς ὠφελεῖ μὴ ἀτυχεῖ· ἀλλ' ἐκείνῳ σὺν σοὶ καὶ μὴ σὸς ὠφείλετο δίκαιον· οὐ τοῦδε ἔλεος· ἐγὼ δὲ μοι δοκῶ λίαν ἀπὸ (ὠκθεῖ ἀλῶ σὺν μὲ ὧν· κἀκεῖνος ἀμφὶ τὴν μὲ πρᾶξ) μὶ σφῶν· σὲ δὲ ὁ μὲ σὲ λεῖν· τοὺς ἐλθοῦ τοὺς ἐστί, βοηθεῖν ὁ σὺν δύνασθαι· καὶ δὲ ἀρίσκειν ὅθεν ἀμοῖν ὀρῆσαι τί· ἀκοῦν καθὲ κατέρου μοι πρὸς σὴ κεῖ συμβουλάσαι ὁ τὸ φαίνομαι βέλτιστον· ἔοικε ταὐτὸν εἶναι συμφόρον· αὐτὸ τὸ τί καὶ δρᾶν τοῦ· ἴθι πρὸς τοὺς ῥωμοὺς· καὶ (αὐτὸν ἐπὶ δὲ τῷδε κατὴ μετὰ ἀθρόον τῶν λόγων· εἰ τὶ κὴ δὴ κὰ κεῖνον· καὶ φύν ἐπὶ πρὸς ἀκτὸ δεῖν, δὲ ἠθῆ· καθὶ κέ τὸ σὸν· ἀν τὶ βολῆσον· μὴ ἀν κὲ πρὸ καὶ ἴν δοῦ μ, πρὶ ὀν διὰ πρᾶξη· τὸ πρὰ τὴς ψῆφος σὺ σὴν αἰδὴ μὶ φω· καὶ δοῦναι τὶ δὶ κὴν· ἐν κάλῳ ὁ κεῖσε) πρὰ τοῖς κατῷδὶ κα τὴριοις, τὸ πρὸ καθὴ ραμένον ἀπὸ τὶ λθεῖν· ἐπὶ ἄρε ἰ ὠ ἀμὴ κ· μὴ λὸ τὸν ἄλλος οἰκθὴς τὴν πρὰ αἰρεσ· μὴ δὲ

21

πρὸς τοὺς εἰρηνικοὺς ἑαυτοῦ. οὕτω τοι καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ
ὁμοίως· καὶ πρὸς τὴν τῶν παιδίων σὺν ἑαυτοῖς· ἀλλ' μὴ
φιλτάτοις τοῖς ἀρετῇ σωφρονοῦσι τοιοῦτοι, ὅτε πρὸς
τὸ ἐχθροὶ τοῖς φίλοις. καὶ μὴ τοῦ αὐτὸ ἐπὶ κρεμάβαι μὴ,
ὁ καλλὶ εἰ μὴ τὸν ἀκούοντα δοῦναι τὴν μορίαν αὐθαίρετον.
ἀλλὰ μὴ τοῦ σωτῆρα τὸν ἀκούοντα (ὡς οἱ ἀκούοι), ἵμπλεῖ
τὸ χρόνον εἰς κακοί, καὶ τοῦ ἐκεῖ τὸν δ' καὶ ὁ φίλοι
προσόν δ' φιλίαν χιλιόν ὡς τὸ καὶ τῶν ἀποῤῥήτων ἢ
τῶν· ὡς ἀμόμοιον ἐστὶν ἐν τοῖς χείσωμα τοῖς καὶ ἐν εἰ
δὸ λοῦ δοῦναι τὴν δίκην· ἰσχυρότερον μὴ τὸν ἀρ' οὐ. θ. τοῦ
θείου τοῦ τὸ διάκοσμου, σκιὰ τὸ ἀρίμον· ἀλλὸ ὥσπερ
ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δήμοι. χείρ ἐστὶ τὸν ἡμόμου, τὴν
αὐτὴν αὐτοῖς χρείαν, τὴν φύσιν τοῦ κόσμου τὸ ἔχοντα
δοῦ μορεσέσι κοῦ καθαρτήριοι· τέλειοι ὄντα ἐπὶ ταῖς ψυ-
χὴν οἱ κρεμαφεῖς ἐστὶ τοῖς ἱματίοις τοῖς τῶν ἡρόφοις· ἀλλ εἰ
τὶς ἱματίοις αἰσθήσεσι ὧν, τὶ ἀμοῖ εἰ τοῦ χείρ αὐτὸ λεκτὶ
ὁ μέρα καὶ μὴ τρόμῳ, καὶ τοῦ τὸ κρεμόμῳ· ἢ ἀτόδ
δὲ ἀμὸ δὲ ὡς τὸ ἐκ τοῦ πολίσθαι κηλὶ δ' ἀρχαίας καὶ τὸ ρὸς
τὸ τὴ κοτὰ ὁ μορίμαν· ἐ ὡς ἀρχὲ ἀμὸ τὶ τὸ πολλοῖς ὁ ὑπ
οὶ τὸ ὡς ἐν ἐφ' ὑφὸ δρ' διὰ τὸν βάθος, ὡς ἀμὰ τὸ ἀλλὰ κ
εἶμαι· καὶ φθαμεὶ δ' ἀφθαρεμὶ, πρὶ εἰς τὴ φὶ ἐπὶ μὲ λὸ·
ὅτι τὸ τὸ ἄθος αὐτοῖς τὸ ρὸ μὲ φὶ σὶς κ' λὶ ἀ χρόνου τὸ λὴ θος.
κ' δὶ ἀ μὲ δ· ὅ τὸ ὡ ἔχοὶ σὴ ψυχὴ, καὶ ὡς ἀμ' εἰ χ' εἶμαι
φθαρτὴ· μὴ ὡ τὰ μὲ ἁμαρτήματ', λόγον δὲ τὴ πρὸς τὸ ἀμὲ κ
τὸ τοῦ κ' λὶ δ' ὁ· κ' ψυχὴ ὡ, οὐ κέτι τὸ ρὸς θοὶ μὰ τὶ ὁν
ἐ χεῖ μὸ τὸ τὸ ἡ ρὸ μὸ τὸ καὶ οὐ καὶ τὶ χὸν· ἀλλὰ θάρατος
ὁ ἶσα, τὶ μὲ δὶ κ' κρὰ θάρατον, ὁ τὰ ἁμαρτὴ δ' ὁ σὸ τὸ ὶ ὁ ὶ τ'
ὁ ἀ ρὰ τὸ μὶ τὸ· ἀλλὲ ρὸ ὡ ἀρ τὶ κ' μαρ τ' βίὸ δὶ κ' δὶ δὸ ὶ,
ὁ τὸ ἡ μὸ τὸ ρὸς τὶ τὴ κὸ σ' ἀ χὲ ὶ καὶ τὸ ρὸ σὶ ζ' κ' σὰ τὸ ἄθὸ σ·
ἀλλὸ ὡς ἀμ' εἰ τὸ ὶ τὶ ς, ἀ ρὶ τὶ βὰ φὴ κὸ σὸ ὡ· ψυχὴ, τὰ χὶ τὰ πὶ
μὲ· διὸ ὁ τὸ τὲ ὁ ν ἐ τὶ μ' ὡ ς ἐ μὶ δὶ ἀ τὰ ὁ λὸ ὶ σ τὴ ν δὶ κὴ ν· καὶ
τὶ μὸ ρὸ ὶ ς ἀ μὸ ὶ ς. ἀλλὰ μὴ δὲ δὶ μὸ σὶ· χὲ ρὶ τὰ ὶ δὲ τὶ ς λὸ ὁ
ὁ σ μὲ τὸ τὶ θὲ ὶ τὴ δὶ κὴ μὴ ν ὁ ὶ σ κὺ ρὶ ὁ σ ἐ ὶ μὰ ὶ μὰ κρὸ
τὲ ρὰ σ τὲ τὸ ὶ ὲ ὶ καὶ ἐ τὶ σὶ τὲ μὴ τὰ ὸ τὶ μὸ ρὶ ὰ σ· δὶ ὸ τὸ ρ'
τὸ λὴ σὶ ὸ ρὲ σὶ μ· ὡ ὶ κὰ κὸ ρὸ τὶ μὴ ἀ ὲ ρὶ τὰ σὰ σθὰ ὶ, χὶ τὸ λὶ
κὰ τὰ μὶ κρὸ ρὰ δὶ κὴ ὰ· ἐ πὲ ξὰ σὶ τὸ ρ ἑ κὰ τὸ σ ἐ ν τὸ μὸ ρὲ ὶ·
καὶ δὲ ὶ τὰ ὁ ὑ ὰ κρὲ τὴ σὰ ὶ τὴ ν δὶ κὴ ν· ὁ τὰ ν δὲ τὶ σὶ ὰ σὶ μὸ σὶ κ,

μη αι παρα τοῦ καθηκοντος. τοσουτοις τε ἀπορθεῖν τῆς
ψυχῆς, ὡς καὶ δι' παρ' αὐτῶν τῶν κολάσεων ἐν ἑαυτοῖς ἐρε
σθαι· ὅτε τοίνυν φησὶν ὁ μακάριος ὅτι μᾶλλον ἡ ψυχὴ
συμφόρως μετέχει τυχεῖν· ἐγὼ μὲν οἶμαι, μᾶλλον οἱ δυσσε
βεῖς ἀπαντᾶν κεκτῆσθαι δέοντος. ὅστις ἑαυτὸν τε τῇ μωρίᾳ
καὶ τὸν κόσμον παρὰ μικρὸν εἰς ἀπώλειαν ἡμαρτηκεν κατα
φέρει. αὐτὸ τοῦ φθάσαι τὴν αἰτίαν ὁμολογήσαι, καὶ φῆ (μι
κολάστε δίκαιος εἶναι. ἡ κόλασις δὲ ἐμὴ σωτηρία· τὸ ἐν ἀφανεῖ
δηλῆναι τοῖς, δίκαιος κόλασις, εἰ τὸ χρῆμα εἴτε σώματι, εἴ
ρῦθμὸν τὸν κόσμον τὸν κόσμον καθίστησι· καὶ τὸν ἀμέτρου
τοῦ σώματος ὄξελθον εἰ βύσσου βίαιος δίκης, εἰ τὸν τρό
πον καταστῆσαι αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεασάμενον. ἀκού
σιον ἀρμόσθαι σοι τὸ τῆς ἀλλ' ἐκ κεκολασμένον φόβον τῆ
τοῖς τῆς τοῦ τῆς πράξεως· οὐκ ἐλεῖν ἡ ἀσφ; οὐκ ἀπο
ρήσας; ἔλεγκοι τοῦ· καὶ κεῖσθε τὴν δίκην καὶ σὺ καὶ
καὶ πᾶσι. ὃν προκαθαίρει μεταμοιαδήμοσι θεῖσα·
ἀλλ' ἀρίστεον ὁ γνῆναι· γνήσιος γὰρ φῶς· κ τῶν
μὴ δόρων, ἀπόρρητον, ἀπ' ἀδικοῦ τῶν ἐπορισά
μεθα· τοῖς δρόσοις οὐκ αἰσχυνθῆναι· ἀλλὰ τὸν μὴ καθη
μέρ ὁμολογεῖν τὴν πράξιν· ὀφείλεστον τὴν πα
ραυτίκα καὶ τίσει, τὸ κατὸ πάθος· μὴ γὰρ ὀρθὸν τὸ
φαῦλον τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, ἀλλὰ τὸν φαῦλον τοῦ καὶ σωθῆν.
ὅστις χρόνῳ πολλῷ ἀθροῖσαι ἀκόλαστος μένει, τοῦ τὸν δυ
γομίζειν τὸν αὐτὸν ἑαυτῷ· ἢ μὴ τὸ ἐν μὴ τάφος κλέ
σκοπεῖ γὰρ καὶ ταῦτα· τὸ ἀκόλαστον εἶναι, πῶς κακοῦ
λέγει καὶ ἀκούει· οὐκοῦν τὸ κεκολάσθαι, πῶς φαῦλ.
τὸ γὰρ ὠφελεῖν τὸ ὠφελεῖν ὁ λόγος γε μὲ· εἰ μὲ οὖν
πρῶτον ἐγὼ ἐν τῇ ἁμῶν, οὐδὲν ἀφέλεις σ πρᾶγμα φῶ
ἀστρεῦθρι ὠνῆτα καὶ φῶς καταγέλωντ· ἀλλὰ μὴ τ
ὀρέ ἐπαίζω σοῦ κόρη κόσμητα· καὶ προσκήγορον ἀμφ
καθαίρεσθαι ἰατροῖς τρίσνομ· ὀρόκτ μὲ τὸ ἀμπίσφ.
ὡς σωτέρος / ὡς ἀμφ καταγορεῖ· σὺ δὲ ἀμφ ἡ τοῖ τάσσοτα
λήθες, ὅτι φθόνοι καὶ κόδεμονία τῆς σῆ, τὴν καταγορί
ἐλόμ· ἵνα σὲ μὴ κακοῖς ἀμείρομ πρᾶξεις· ἀλλὰ
ταῦτα μὲ, εἰ τὰ δίκη μὲ τέτον, ὁ μὴ γένοιτο, σοῦ τ φῶς
τῆς πόλε· ἀπόσα τὰ ἀμ εἰκὼ ἄρα τοῦ φόμα τὸ λ
μὴ τὸν τοῦ ἀπὸ ὁμοίμιον· εἰ σὺ καθόρος φρα

καὶ μωμῶν, εἰκὸς οὗτος παραπαίειν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις καὶ
χαίρειν ὑπὲρ τῶν περὶ μὴν εἰ τὴν κατὰ πάντα κόλασιν περὶ ὧν ἂν τὸν
οὕτω τρόπον θεομάχης, ὡς ὁ λόγος τοιοῦτος ὅτι τὰ πρὸς κόσμον ἐξαφανῶν
ὁ πεμψὲ τὴν ὑπὲρ, μὴ τὰ καὶ ἀθανάτου τε τὸ τί τοῦτο
μοιραχίμαι δὴς ὑπὲρ ὑποσκεῖσθαι· καὶ τῶν ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ τεῖ
μαι τὸ κρατεῖν· ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ ἅμα πολλὰ σοφὰ τὰ τίνομ τὰ
καὶ ἀμήχανοι· ὥστε ἂν τὶς ἀξιῶν φήμῃ ἐπὶ τοῖς οὐκ οὖσι τοῖ,
τοῦτο ἐκείνο μὴ ὑπαρέρῃ· μὴ λίτα σίσ· ἀλλὰ κἂν τέρε
ὥ τοῦτος εἶναι δοκεῖ, θαρρῶν ἀπὸ φαίμ τὸν ἄνδρα κὴ πῶν·
αὐτὸ χρῆμα θιάσῳ τὴν τῆς κότυος· οὐ δεῖν ἀπὸ τὸν
ἄνδρα τοῦ τὸν ἀποφῆναι οὐ κοφὰν τοῦ ἀφ τὴν δόξαν, ἢ σαν
τὸν τε ἢ τοῦ σοῦ ἐπὶ δοῖμ τὴ λίκν· ἢ ἐπὶ τὰ ἐκ εἰσελθόν.
ὡς ἐμοῦ, κατὴ γορεῖ τὶ ἐν ἢ σὶ μὰ φαμεῖς· οἱ πρὸ κατὸ
μὸ κότε αὐτῶν, δεῖ ὁ ὑπὸ σὶ λαμβάν εἰν· κατὴ γορεῖ σὶ ὁ μ
πολλὰ καὶ χαλεπὰ· καὶ κὶν δὲ ὠφελοῦσι ἐπὶ θεῖ ἐρεῖ ἢ·
οὕτως εἰ ὁ ἐπὶ βούλ καὶ δῆμοι πρὸ ἀδῶσαι λόγον τὴ
φὴ μὴ· κατὰ δὲ δεῖ ἐλθὼν τὰ ἀτίαν ἐφᾶς ἀκούφε καὶ
γαμὸν καὶ φόνον ἀμόσιον· ἐπὶ δὲ πάντα ὁ ὑπὲρ εἶναι τὴν ἀ
δικοῖ παρὰ σοῦ τὸν κατὰ θεὶ τὰ καὶ θεὸν δεῖ φρὰ σαι τὸν
φόνον· τοῦτον ἅμα πρὸς σῴ ὄν, δὲ κθὴ τὸν λὶ καὶ κρίν
λι πρὸς ὧν καὶ πρὸς πίπτον, μὴ ἀμὲ ἐὰν ἀπὸ ἐλθεῖν·
μὴ ἐρὴ μὶ ὠ ἂν ὠ αι· ὃ γὰρ δὴ κρᾶτι σε σῦν κὶ τὸ μόρφ
ὀρφὲ διὸ τὶ πρὸ φὴ κὶ εἰς τὸ ὑφ ἀμ ἐν οὐ δεὶς ἀπὸ κὴ φ
κὰ τὸ παρὰ τοῦ τὸ ὀφ δεῖ ποὶ κ σαι θαι τὸ μὴ δὶ ὰ πὰ
ἐλθεῖν βασὰ μ· οὐ μὴ τὶ ὀ τὰ καὶ θὴ κρᾶ σὶν τὴν ἀφ
θεῖ ἀμ· ὃ δὶ ἀβεβὸ κ μέρος πατάλος, οὗτος ἐστὶν·
ἐκεῖς τὸν ἄνδρα· χρῶ τῶ σῴ μαῖ· τοῦ τὸν· φ τὶ φόνε,
τὴ μὴ ἀμ ἀφ ἀμ ἢ μὰ ἐ δφ κατὴ γορ αὐτοῦ τὸ κὰ μὸ ν·
κὰ μὲ· οὕτω σφ λέγον τος μὴ πεῖ θὴ τὰ ὁ, καὶ τοῦ
θαλὶς ἐ χεῖ πρὸς κὴ μὰ σὸ τὸ ὁ ὁ ὁ· εἰ φίλαμ θρω
πὸς τε εἶ ἢ, καὶ χαρίσαι τὸ σοὶ τὴν περὶ τοῦ τὸ ἀκρόασ
ἀπὸ μ ἐν ταῦθα ἔτι τὸ ἀμπρῶς ὁ πολογὴ σασθ· κ τὸ σ
λὴ πὸ σὶ κατὴ φ μὶ σὶ τε καὶ κατὰ σὶ τὰ ἅ· τὸν τὸ δὴ πὰ
τὰ λὸν τοῦ τὸν, ὃ δὲ κὴ σὶ τὴ φὰ μ· ἀλλὰ καὶ δὲ κθὴ σὶ ἅ
καὶ κρεμὴ σὶ· καὶ τὰ πολὰ ρὸ δὶ ὀ ρυὴ σὶ· δεὶ ρὸ ὶ ὴ
ἐλέξαι πρὸς ποὶ ὠ ὁ ἰβ ἀσὰ ρὶ τὰ· καὶ τὶ ἢ ἐν αὐτοῖς ὁ
μὰ χὴ ἐ ἰ σὶ ὀ ὀ ρὴ μὲ ὶ ὁ ἰ; σὺ λὸ ὶ σμὸ ὠ ἐ πὶ φὴ μὸ ρὶ κ

εχομεν δωρα· ως φησι παυλος εχειν κρατουντες· και
τουτο εστιν αληθες· ο μη ουτως εποιουν οι κοινωνοι
αυτου δικαιοκρισιας· και πορρω· αφιλοπονοι
δοκουν· ει δε εγω μη φησι μισθον· ουδεν οι λοιποι τελωνοι, ου
χ ποιησω· ουδε αφορω τον δικαιον· προσω· το μη αληθες
ει δε τοιουτο· η δικη· παρ' ημων ο δια παντων κοινος φθο
μος τουτο· και λιβυκη εφορα· και φαραγγα εκειρω· η θρυ
εχει μον· ειτε τον ορον ημων ειτε τον ενιαυτον· και τον
αιμιλιου δρομον· και ο πι· ωρ θε· και ιφ γ· και ο πει τ·
ο τι η κρυ· ει δη τι και ει ω· και η κουσω· και οι δημοτι
ει στι χρησμον αμαιτιος· ου και καθαρ· τω θω· μη τω
παραβασι· μη τω βουλασαι εργον· δικαιον· η μιμητε
τοις αρχοις· ουτω καθαρος εως αμαρτανοντι κ· ουδε
εμβαλουμεν δικαιαν· ουδ' αφ' ου τη σ αυτη σι· τη σομ
τοις αιμιλιου γαρ αλαφορασ δε δ· μ· φθιγγομαι η μ
εμαρτωμορξη· τω προς τρωκ· φοι και η μιν οι κει
κη λι δε· ουδε ει και προσφραμιζεσθαι·
45 υποωτι τιμη εκκλησιαν αμοτριοι πονηροι· δια βη βικα
ταν· οι παιπαλοι γαρ παιπαλοις εκκρουον·
και τουμοι δουλος και τω προαιρω· ου αμοιρος ως πα
λοτριβη· πορα των θεων δωρουκληρονομων εον η μαι·
32 παλαι μη εφι πονηρος· και γαρ εφυκα τε βραγματα κακος·
και φυσις κατοι τυ αξιας τη σφυσε· εκ παιδος ερ τη λι
χνυ βοις και κατη λειοις χαλιρδη φας· αλλα μωλωπιας
αμ ει πον· ος ειρηται και τελος εχει· και πορρω ανδιας
εφιν· ερ μη μεμψιμαρ και η ρακλεις τοις παλαιφρασ εφορ·
γδ καταμικρ πρεπει· κοτυ τοιδε και τοις αλλοις αν
τι κοις κομιστα λοις, μεφορει· και φ δη τι ρεφοι του του
τον κομιστ ε τος οιδαι μεν ε, ατασ αυτοι μελει και παρ
αυτω· δικη μεμψιν ε τον αμυκ αν λοβοιμι παραυτοις· δ
παχρασ τον κ πονηρια δικη τω πονηρω· δεχι μασθας
δαμ ε πιτη δος ειναι (συμβιοτα ειν φιλοσοφοις δε ασοι
ον οι χρωμενοι τον αισχυνη πορριπτει, εχε τοτ εχ ω
αυτον πολ)· ο γαρ ιδων τον πορνοτρι βασο βοωτ δι τη
ωρασ, εν τε φανω και μυρ ρησ μεθ ορτα και χωμαζον·
και πασης ακολασιας κατε μωτι πλη μη· και ω δασ
αδον τι πρε ποιασ τω βιω· ε πι τ εχον τασ αυτον

δαιμον ο αφροκομιωδ η κ η κο πυτω· η τις η κο πολιτ·

33

34

46

ποιεῖ τὸ ποιεῖν. μόνον μὲν χαρὰν ποιεῖς· ἡ δὲ ποιεῖ
παρὰ μὲν εἰς κακὸν, εἰ μὴ ποιεῖς πάντα καλῶς, ἡ δὲ φωτὸς
φίλης· ῥιζωθεῖ καὶ πάνυ μόνον τὴν πόθον τοῦ 47
χάρας· ἀμόμου τὴν μνήμην τοῦ λόγου τοῦ μόνου· καὶ τὴν
τὸν οὐτὸν μνήμην τοῦ μὴ σοῦ· ἵνα ὁ θεὸς ποιῶ, καὶ ὁ δίδασκον
ῥίζωσε· ἀλλ' οὗτος ἐστὶν ἐμαυτὸν καὶ τὸν ἐμὸν ἐστὶν· ὅτι
γὰρ ὑπὲρ θυμὸν τὸν χρόνου, πρῶτον ἀρ πάντα καὶ φέ αὐτὸν
ποιῶ ἀμῆ, ἔπειτα τὸν πρὸς τὴν δίκην· καὶ ἀμφοτέρα τὴν ἡνῶ,
κρατεῖ τὴν χάριν· οὕτως ὁ ποιῶν· πρῶτον μὲν πάντα κεραμ·
ἐφαλλόμενος τὸν αὐτόν· ὁ μὴν ἡ εἰκόν· ὅδε οὐ καὶ πάντα δοκεῖν·
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἡνῶ τοῖς δικαίοις τὸν λόγον· πρὸς
ὃν μεσιτεύσας ἀφ' καὶ μόνον ἀφ' εἰκὼν βιῶσιν μόνον, ὅπερ
τιμῶ ἰδίῳ τὰν χεῖρα ἀφ' κρίνει θεῶν τὸν μόνον, πάν
ρεσκάσας λαμπρὸν τοῦτο ὁμόδρας· εἰς ἐμὲ ἀποφάσ·
βοηθήσαι τὴν κατὰ φάσιν τῆς πολιτείας· εἰ μὲν πρὸς τὸν
ρήσαντα, πολλὰ ὁμόνοια τὸ σὸν τοῦ τὸ ἔθεσαν μέθαι·
ἵνα γὰρ ἔχω τὸ θαυμαστὸν μαρτύριον καὶ σὺν ἡγάμαν
τὴν κοτίμαλιν καὶ πρὸ θυμὸν τὰ μὴ ὑπὲρ κρίσαν·
ἀμὲ θὸν φάνθον αὐτὸν τὸν ὁρῶν τὸ πρὸς τοῦ θῦ· παρὰ
ἀμὲ θὲ μὸν καλῶς ἀμφοῖν τὸ μὴ κακὸν τὸν λαβεῖν, εἰ πρὸ
τρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς κατεῖλησ· ἀπαν τὴν σῶν· ἀλλὰ πα
μνήμην τοῦτο, δέομαι πάνυ δέομαι σοῦ τὸν αὐτοῦ, καὶ δὲ
τοῦ θαυμαστοῦ ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου τρόπου, κω
λύσαντα τὸν ἀλίτηρι ἀμόν· τὴν δὲ ὁ τὸν μόνον ἐστὶν
μόνον ἐλθεῖν· ἐμοὶ καὶ πάντα τὸν χρόνον μέλει, ἡ τοῦ
μὴ πέρον ἐμὲ φιλοστιμφορᾶν αἰτίον· τὸ πρὸς ἀμοῦ
χοφαὶ τῆς ἀμαρτίας, οὐκ ἐμὸν ὄρειν· ἀλλὰ σὸν·
ὡς πρὸς τὰ καλὰ πάντα τὸν σὸν πορεύεσθαι τοῦτο·
καλῶς ποιῶν, εἰς τὴν χώραν τὸν βασιλέα πολιτεύ
μελθεῖν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἱσαύρου μόρεν ἡ ἀνθήσοι
τὴν σὴν· ἀλλὰ ἔτι μὲν τὸν τὸν παρὰ τὸν τὸν πόνον αὐτοῦ
48 φέρον· ἐμὸν δὲ τὴν καὶ ἰδίαν διαφέρει, τὸν παρὰ αὐτὸν ὁ
πρὸς ἔτι μὲν τὰ καὶ λέγειν· ἡ δὲ ἀστρίβεν καὶ ἡ φλὲ
καὶ πάνυ εἰς σοφίαν, τὸ τὴν μὲν φέρειν ἐμοὶ τὸν μὲ
πόθρακεν φωτὶ μόνον·
λέγεις καλὰ τῆς σὴν μόνον ἰδοὺ σὺν ὁ ἔρων αὐτὸν λαῶν,
καὶ μόνον ἰδεῖν ἐρῶν· χρὴ μὲν τὸν φίλον τὸν ἐμὸν τὸν
49

50

καὶ τὸν, οὐ τὸ τῶν ἐμῶν καρπὸν τῆς ἀμφὶ ἐμοῦ τοιαύτης φιλίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν μὴ ἀμφιβόλως ἀμφιρρίπτοντα χρόνῳ δωσόμεν, τί κτῆμα κάλλιον, ἢ φίλος σῆς καὶ σὴν κλάδον τὸν παρὰ σοῦ· οἷον φῶς θεῶν τιμῶν οἶδα τῶν παρὰ σοῦ τὴν μὴ καὶ θεοφιλῆ κεφαλῶν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν σὺν σῇ μακρὸν δοῦναι τοῖς· οἱ μακρὸν δῆσεν αὐτ. ὅμως δὲ τοῖς πρὸς ἀρετὴν διαλέγεσθαι· ἐκεῖνος κοινῶν, ὅτι καὶ σὺ μακρὸν δῆσεν ἔρωμα τῆς ἀδελφῆς τοῦ χρόνου σωτῆρος· καὶ διὰ τῆς θεοτίμου τοιαύτης, ἐς τὰς ἐλπίδας ἐστῶσι, πολὺς ἀμφιβόλως ἐν ταῖς τῶν λόγων διατριβαῖς· ἀλλὰ τὰ μὲν ῥωμαῖ, ἐκεῖνος αὐξοῖ· οὐ ἐκείνου γὰρ ὁρῶμαι· τοιαῦτα κἀκεῖνα ἐδόκουν τὰ μὲν ἀλείμματα κλείαν· κὰν τὸ καλὸν εἰς αὐτὸν περὶ κλῆ: τοῦ κτῆμα φῆσι τὸν, ἴσον μὴ κὰν μὲν λόγον· ἕτερον τὸ τοῦ λόγου τὰ ὁμόγνωρα ἀθρῶν ἐν τῷ αὐτῷ ταῦτα σὺν τὰ λάσαι· τὸ μὴ δὲ τὰ λήθεσι, οἶδεν ἢ δίκη, καὶ ὁ χρόνος ἀρήσει· φῶς δὲ καὶ τὸν ἀδήλου τοῦ πράματος σῆτος, οἶμαι δὴ ἀτόμων τὸν ἐξῆς ἀτόμων τοιάζεσθαι· τὸν μὴ ὅτι τοιοῦτος ἐστιν, ὡς τὸ εἶναι τὸ ἐποίησε, ἀλλ' ἐποίησαν· καὶ τοῖς ἐν αὐτοῦ τρόπῳ τὸ ἐποιάθη αἰτίαν ἐδόξαντο· τοῦ δὲ καὶ μὴ τὰ λάθη τὸν, ὅτι σὺν ἐτὰ λάσαν, καὶ τὸν ἀτόμων τὸ ἐγχάρμα· ὡς ἐστὶν ἡ δὸς ἀμοίκειν τὸν φιάλιν· καὶ ἐν εἰσὶν ὡς μὸ ταῦ πολλοὶ μαρτυροῦν, οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται τὰ λέον φῶς τοῖς· οἷον εἴ τις ἐν ταῖς ἀρκτῴοις διὰ κοῖτ' ἀέρα τὸν, πέλως ἀν εἴη πλατὺς· ὁ ἄλλος ἄνδρος ἡμῖν ἥλιος, ἀλλὰ δὴ λυδρίας τεῖν· καὶ τὴν αὐτὴν ἐχόρῳ· τὸν σὺν φόρ καὶ τὸν ὁδῶν τὲ, μὴ φῶ· καὶ γὰρ εἴ τι καὶ λέγοιν ἀλήθεσι, ἀλλὰ τοῖ οὗτοι τὴν ὅμοιοι τὰ πλείω φάδεσθαι· ἐνῶ οἷς ἀπῶ, λίαν ἀτυχῶ· πολὺ τὸ τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων τέρου μ· διὰ τὸ τὰ λῶ μοι τὰ πρὸς ἀπάντων· οὐδὲ ἐμοὶ πρὸς ἐκείνων οὐδένα· ξένος ἐν ξένοις βίῶν· ὅτρόπος ἡ μὰ πρὸ τοιοῦτόν οὐ φῶκ' ἔν· ὁ δὺ ρομαὶ δὲ τὸ κλῆ ἐδάφος τῆς κῦρ ἡμῆς· ὁ πολὺ μὲν ἔχον καρπὲ ἀδαὶ τὲ καὶ ἀρίτιπποι· μῶν ἰωῦρ αὶ καὶ καὶ ἰοὶ λοι· μεθῶν οὐκ ἀκαίρως χρόνῳ, ἀ καίρως ἀτοῦ δὴ μῶ· σὺ δὲ ἄλλα μὴν γράφειν ἔτι μοι περὶ τῶν ἐκεῖθ πράμῳ τίρος· μὴ σῶι φὸν αὐτῶ ἔχομ τὸ δὲ· οὕτας ἀν ἐπὶ δοίω ἐμαυτ' ἔτι τοῦ τιμῶ· ἀτυχέστατος μὲν ἀν εἴην. εἰ τοῦ μὴ φαδῶν τῆς

λ. φοδ.
ἄκροι

φιλτάτης τοῦ πατρὸς τέρπεσθαι, μὴ τέχνοις δὲ ἀμφὶ λόγοις
καὶ τοῦ φίλου ἀφέλκοντα τὴν μετὰ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ τοῦ
σωτηρίου ὁδὸν ἀπαστάσιον ὡς κόρον ἔλοιμι. τὰ λοιπὰ τῶν
προὶ πόρρω τοῦ σοῦ.

56 δίκεις μὲ θεῖον καὶ ἱερὸν κεφαλή. ψυχὴν ὑπὲρ ἀπάλλην κτίσιν
μνήσεις ὅλοις σοῦ, ὡς τοῖς ἀν μὴ τὸ διάφερον τοῦ φανῆ
σε τὸ καὶ τὴν ἀδελφιδῆν. ἀφέλοιμι νοῦν σαυτοῦ καὶ τῆς
ἀδελφιδῆς· ἐκείμην μὲ οὖν χρὴ δὶ ἀλλήν ἐθέσθαι κόρ.
καὶ τοῦ πρὸς μὴ δὶ ἀν τῆς ἐρίδος, ὀθίοι σαύτης· μὴν δὲ
ἀπαστὰ τὰ φίλα φρουῦσαν· καὶ μὲ μφοῖν τὴν φίσφδιά
τὴν ἀμφὶ ἀν τῆς εἰς τὸ ἀδίκεισθαι ρόπος· καὶ εἴ τι φίλο
σοφίας ὄφελος, φέρρε πρὸ τοῦ ὀμὸ ἀκτήσομαι. ἐν
τοῦλοιπὸν, σφόδρα μὴ ἴρωοῖ καὶ ἀκλὴν ἐτόρωσαν ἐσθ
δέδωκα δὲ τὴν ὁλ. εἰκὰ φιλόσοφος εἶτ ψυχ, ἀλλὰ ἐκ
τοῦ ἡ τε χῆ· ἔωσμὲ οὖν ἀν ὑπὸ ἐστ τοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ τὰ
πολίκην, ἔτι τοῦ κὲ μὴ ταύτῃ εἰρηκ/ 240. ἔωσεν ὁ μὴ κὸς
χρόνος τοῖς τοῦ πολεμίοις κὲ μὲ ἀπόδοῦ, δὴ κοῦ εἰρκὴν
59 ἐποίκο, ἐν μὴ ἀκ τοῦ πολῆ εἰς ἐ τόρὸν ἀγόραν, ὁ τοῦ ὀλῶν
τὰ ὅμιός, τὸν κτόρ ὃν ὀγόγιμον, τὸν ρὴ τὸν ρὴ σόριμ
ποιεῖ· μὴ κὰ τὸν αὐτὸ φιλίαν ὁ ὑδρ, χὰ χὸν ἀρ χὴ μ
ἔθνῶν· καὶ μὴ τὸν φίλι τὸν ἐμὸν τ καὶ σὸν, ὃν αἰ
τῆς χρ, εἰ σε τὰ σοὶ χρ, ὁ ταν ἐ τοῦ κὲ κ μὴ κὰ
τὴν πεῖραν:
μὴ τρὰ φοῦ μὲ ἀ φιλιάδ κουμῶν κς. καὶ θῦ καὶ θεῖ ἀν δρ
δὶ χὰ ζὸν τ. ἀτὰ ἀσὶς αἰρὴ ζρ· τὶς τὸν τοῦ ἀν ὑθ ἡμῶν ὁ
60 πὲ τὸν ρὰ τῆς πρὸς τ ἀδελφὸν δὶ σμῶν εἰ ἀσ· ἐ τοῦ δὶ τὰν ἐ
κεῖμος οὐ δὲ μοὶ δοκοῦν, ἐ πολὶ τὸ φὸ κὰ τὰ σὰ βὰ τὶ ὁ
τοῦ μὰ κὸ ρὶ τοῦ φὰ σῶ, σῦ ὁ ἀν λὲ ἴ τὸν οὐ κὲ πὴ ἡ. ἐ τρὲ
φὰ σ ἐ τὰ τὲ μὴ τὴ ὀρ γὴν. καὶ ἐ πὶ φὲ κὰ κὸ σὸν μὴ δὲ ὢ ν κὸ φὸ
τὸ τὸ τὸ ρὸ ζὴν. ἐ δὸ ζὰ μὲν τὴν πρὸ κλὴ σὶν τῆς δὴ φὸ ρὰ σ
μὴ ὶ δὲ οὔτε δὸ ζὰ μὶν, οὔτ βοὶ λὸ ἡ. κ τὲ τὸ ρὴ λὶ κὶ ὰ κὰ λὼ ς
ποιοῦ μὲ ὰ μὲ ὰ ἰ ρὲ ὶ μὲ τὸ φὶ λὸ τὶ μὲ, καὶ ὁ ρὸ ἰ φὰ σὶ μὲ ὶ
κὰ λὲ ὶ ὸ ὶ σὶ ρ· ὁ μὰ δὲ ἰ ὰ τὸ μὲ μὲ μὴ κὸ κὸ μὲ καὶ κὸ ἰ ρὸ σὸ τὸ φὸ
ζ σὰ ὀδὲ ἰ· καὶ τὴ ς ὢ κὺ ρὴ νὴ δὴ ὰ μὴ κὴ ς· ὁ χρὴ μὸ μὶ ὰ
τὼ σὰ βὰ τὶ ὁ ὺ δὴ κὰ ὺ ἰ ὸ ὢ ρὸ τὲ ρὰ· ὰ ρ χὸ ν φὶ λὶ ὰ σὸ
ἰ ὰ θὸ ν τὰ ρὸ ὶ μὰ τὸ ς· καὶ χὰ ἴ ρὲ τὰ ρὲ μὰ ρ ζὴ μὲ ὰ μὴ κὸ μὴ
τὸν χρόν ὃν ἐ σὶ ὰ τὰ σὰ. τὰ σὸ ἰ ὰ, ἡ τὸ τὸ δὰ κρὸ μὴ.

25

Δαπιδα

61

[illegible] ἐκ αρτόρων ὡς οἶον τ· τοιοῦτον ἄρι τὸ δι' αφιλο
[illegible] κακόν!
[illegible] μεγάλην τῶν αὐτῶν πίων. ὁ δὲ ἀμφοῖν τῶν βεμηνῶν
[illegible] ὡς μὴ, ἀλλὰ δίαν αὐτὴν εἰρηκὼς μὴ μόνον μὴ,
ἀστέριος ὁ ταχυγράφος ἰδὼν, κτίλας τῶν ἡμῶν. ὁ
τὴν μὲν καὶ τῶν τοῦ μεγάλου ἀρχείων ἔδει καθόδειν.
ταύτην τῶν ἔχομεν ὄψιν, ἀπολείψει αὐτὸ δῶρ. ὃ δὲ
ὡς τῶν τῶν θρακῶν χόρα τῶν ἀβόλλομεν. τοιαῦτα
χαρίζεσθαι· μὴ ὡς ἐκ τῶν μῶν· τὸ τὸ τῶν οὐκ ἀστέλ|πον·
οὐδὲ δώσῃ αὐτῷ τῆς ἀπολύσεως, κὲ αὐτὸς ἐστὶ μὲν
τῶν, ἀμ' τῶν μνησθῆς τῶν καιρῶν, καὶ τῶν τοῦ, καθὸ
ἀμφόρων τοῦ ἄστος· ἔστι δὲ τῆς κυβρᾶς τῶν πολλάκις
καὶ τῶν σὺ κέτηρίας κτῶν οἴμοι. τῶν ἡμεῖς οἱ πολλοί.
τῶν τὰ ἔδαφος ἐκραδαίνει· ἐμῶν μὴ (φῶς φῶ τὴν θάλατ
ταν τῆς γῆς ἀσφαλέστερ) καὶ τὸ τέλος, καὶ τὰ τῆς μόρφ
ἑστῶν τὸν λιμ· μηδὲν ὀλόμδου, ὅτι μὴ τῶν μακαρίτη
φῶν τῶν· καὶ τοῦτον τῶν ῥῶν θρ ἐγκρῶν. κὲ τὴν ἀρίστη
μάρ ἀν ὅτι οἴχῆσθ· ὃ δὲ αὐρηλιανὸς φίλον ἀνδρὸς καὶ
ὑπατικὸν ἀφῆς ἀπορῶν ἀδήνων. ἀπολέλοιπε τὸν
αὐτῶν (πρὸς τὸν ἑτοῖρ) ἀστέριον· τὸ τῶν οὕτως ἐπέμφο·
εἰ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκεῖθ' ἀπόδημιαν, τρίτον τοῦτον νῦ
φόλον ἡμῶν ἀς τὰ τῶν θρᾶκις χωρίων στέλλε). ἀλλὰ μὴν πρῶ
τῶν μοῦ στέλλε· μὴ ὡς ὁ τὸ πρῶτον δεῖ), ἀπόδο
δὸν ἰδιᾶσθαι τὸ χρέος· χαρίσαι μοι τὸν ἄμον δεῖφρον·
τοῦ ὁμαῖ μόρδοκ καὶ τὸ ὅτι τὴν δεῖ, φθόνῳ δὴ λόγῳ.
ἀλλὰ δεῖ πλεῖω προσθεῖναι τῷ ὁρίσμ· τὰ· μὴ οἱ τοιαῦτα
τὶς ὁ μῶμος καὶ ὁ μόχθος· χὴ ἔπος δὲ ἀπαντα
ταῦτα (σὺ κτῶρει· ἀλλὰ μὴ οἱ τοιαῦτα ἐμῶν χρόνῳ· οὐ ρος χρ
νῶς· μέλαν τὸ χρῶμα· τὸ πρὸς τῶν πρῶν ὁμος· τὸ μὲ
νθος μόριος· ὁ κῶ τῶν ἀρᾶ) ἔφη· οἱ κίαν· οὐ τὴν ἀμο
σίαν· ἀλλὰ τὴν κατὰ τῶν αὐτῆς· κὲ τὶς ἀμφαβίν μὴ πρό
κὴν· μὴ δὲ τὸ λαμ, λίαν ἐφ' τῆς τῶν βασιλέων ἀδυ
φῆς· εἰ δὲ μὴ ἀκόκνοθ' ἡμῶν, ἀρ, σὺ ἀλλὰ μὴ κόν ἡ
τὴν σῆς φαμεφῶτα· ἀν' ὅρα τὸν ἐκ τῆς ὑπάρχ τὰ ἔξω·
οὗτος ἦν ὁ τότε τῆς σιμμορίας ἄρχων τῶν ταχυγράφω,
τῆς τὸν ἀστέριον ἄνοσης· ἔρκῆσθ' ὡς ἀν μὴ κόν τὴν
σιμμορίαν, κὲ ἄλλῳ ἀστέριος ὤν· ἀλλ' ἐν αὐτοῖς

τρίτος κ τέταρτος· μωϊ καὶ πρωτοπαρεῖκε· τοῦτο
δωσφς τὴν παραχὴν ταύτην κ ὁ πατὴρ φ· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐρ
ὑπὸ κ ἡμῶς περὶ τοῦ χρόνου προσόφ· εἰ βούλῃ· καὶ
τὴν ἐπιφολὴν αὐτὴν ἀμφιφόφς· ἀφόλτα γὰρ κ ἡμῖν ὁ πα
λεμὸς οὐ δίδωσι· τοῦ· καὶ πρὸς ἐκείνον ὁ πόλεμος·
εἰ μὴ δὲ καὶ χρὸ οὐδὲν ἡμῖν ὡς κ ὀλίγῳ· μὴ πότε τοῦ
δωκθεὶς κ τὸ πόλεμος:

62

ἰσθὸς ἀρχῆς· δίκαιος· ὃν εἰσφέρομεν μὰ κ ἐλεύθερον
ὁ λαμπρὸς τοῦτο· μὴ ὁ τὸ τοῦ πατὴρ τῆς ἀρχῆς· μὴ
ὁ τὸ φόλος εἰκόλακεία τὸ πατρὸς τὸ πόλεως· ὃς τὶς
παραλάβῃ πολεμοῦν μόνος τὸ πόλεως· ὑπὸ θῆμ
τὸ πολεμίου καὶ μυριάς βαρβαρικῆς· ἐν δὲ
τὸ τραπεζικῆς ἀπαλλαγὴς καὶ τῆς τῶν ἐθνῶν ἀρχῶν
πολεμοῦσιν· ὃς πρὸς δὲ δίκαιος φαφς· μάχη μὲ μία
τὸν πολεμίων· δύο μόλεις καθηκεριμὴ τὸν
ἰωνικὸν φρονεῖ τὸ πρὸς δίκαιος· καὶ παρεσκευ
ὁ πατὴρ ἀμφὶ τὸν θεῖον, εἰρήνη τὸς πόλεσι· ὑπὲρ εἰ
κερδῶν· ἀδοκεῖ εἰ μὴ μόνον· τὸ πόλεις κ ἡ σωνηθῆ·
κ ἐὰν θέλῃ πολύτιμος· τὸ τὸν ὀλυμπιακὸν· τὸ
πρὸς θεῶν· δόξης· τὸν πρὸς πολιτῶν, δίκαιος· τὸν πρὸ
δεσπότου, φίλος· διὰ τοῦτο φίλος ὁ φος ἱερὸς
ἐστὶ μὴ πρὸς αὐτὸν κ ἀκαίρως· παρὸ μὴ δὲ φεύγετο
μὰ τὸν ἱερὸν χάριν τὸ δεκάτης· παρεῖμαι ἡ σωνῆμ
καὶ τὸ δικαστήριον ἐβουλόμεθα· καὶ οἱ μὴ κ καὶ κ ἀθ
μὰ τὸ πολεμεῖν ὁ πρὸς ἐκάς· ὁ μὴ φ σὺν ἐκαῖ ἀμ αὐτὸν τ
δωστὸν εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἐρόμενον· ὅτι λόγος ἐργ
πὸ ἀστοχύνωσι κ ἡ ἐμὲ φ· πρὸς τὰς σὺν ἐστὶ καὶ τοῦ
τοῦ χοῖμ πρὸ κ πρὸς· ἐπεὶ τὸ τυχὸν εἰ ὁ ὑπὸ ρο
ριος· ἐμ τρόμμαι αὐτὸ τὴν μὴ τὸ ρὶ ἀμ κ ἀπὸ τὸ θ
μεθα· κ ἐμὸ λ κ θέμ τ· ἀλλ ἐμὸ λ κ ἀπ τ:

63
64

ρ κ σθαι δεῖ τὰς πρὸ δῶν ἀπὸ φιλίας· κ ἀπὸ χρ κ ὁ
κ αὐτεῖ μὴ φ λ α· ἰμ ἀμ κ δὺ οἰ μ θ ἀπὸ τὸ κ τὸ τυχὸν ἀμ· κ π·
κ μὴ κ τὸν ἀμ ἀμ ὑπ:

65

μὴ φ τὸν ὁ ὁ μ μὸν ἀ ὠ τὸ τὸ λ· ἰμ ἀ σὺν βιβλί· τὸ μὴ·
κ ἐ ἰλ κ φ ὁ· τὸ δὲ ὠ τὸ ἰλ κ φ ὁ:

ὁ μ τὸ τὸ ἀ ὑ θ ἐ σθαι σὺ ὁ πρὸ ἐλ ὁ μ· ὑ πρὸ ὁ τὸ
τὸ· πρὸ ἀ φ κ ἡ κ σ σθαι β ὁ υ λ ὁ μ· ἀλ ὁ ξ ὁ ν δ ρ ὁ ς ἀ π ὁ

66

βουλης κυρηρωσε, επι μαρακ|ομ. φε μορας βιομ
ε πλαβε· τη κλικιω σιμ πατρι ο ιωνις της μορδικης και
τον βιομ εμφασεως, ηξιωθη μεν εκκλησιαστικης
διακονιας· ηξιωθη του, τον ευπατερος ειναι· κατα δε
τιμω χρειαν ε τω πρωτοτεδουλωνω, και φαμη τω
μακαριτη συφαω. τι μαθω κορ τω δη μω η μη μη τοι
τελαι η σομ, οτι πασαν ωμιν φαυ τω βιω του τω συ
ματω τιθε). τουτω συφαω, τον μεν φασι ασθηναι ταω
εκκλησιαω. ωστε τον εκειμου χειρω ε τω σκοπω
ψε δειχθη της βιθυνω βασιλικω τοχεως (ωμε ανης) της δια
φοραω, δι ε μειμε τω χειροθενησαν τι φιλος· και φομε
ω ε κειμου φασι τω· ε τι δε η σωσθ) κη τω μικρα.
τι ο χοσ· χρονομ μεν τιμασω ε μειν η φυσις· τι δ ω
δικτοι μη ειδοτι. μαλλον δε αυτω δοκη κοτι τα πε
ρι τα ονομαται διαλλαγαω· ε τι τι και βιβλιομ
μεγ μορφοφομ, ο ωρ τον μακαρι ε μοι δοκειν αρτικον
ε γραφε· ε γραφομ αυτον τη καταδοχη τω ανδρω·
τω μεν δη με χρι τουτου. αλλ ε ανδρω τοτε τι σωσαω
φαταω κοινω· ιδιον δε η μετοχι ομ, οτι τουτι μ ε τη δη
τριτον δε κειμενα τ αμη η τιμ και τα διαλλαγαω· ο
δε οικε βασιλικη αθυβιθυνιαω· ουδ τη συλλαχοι ωνις
αυτον καθε δραω εχαβε· μεν ε τον η μιν ωω τερ
η δε μ αυτω δ) αφ ε ρομ αν και τις ω ε ιδιω τη προσφε
ρη). φω μεν ουν ουτω τον ρρω θεν ε με γραφω τοις προ
μοις τοις ε ρεις. ουτε η δη μοι καθηκε φω πολλα με μα
θη κε ναι, τε ρι ιν ουν ω πε πομ τι τον καταλογου· αι
οδοι ω προμ τ ε μ ι ω ν ουδ αυτ μεν τι σαφε ε φ δ μ αι
προς τι τον μ ε μ δι ω. ανω δε δ δ λ ι α κ ο τα δ ε μη λα
θω σι τω ρος πμα καμ ο μα τη σ εκκλησιαω τω ρος κο
φαν τ· και δι αυτ ου το ωαν τω ωαν αυτω μ ε τον μ ε αυ
τω προ σε γκ μ ε μ μ ο ι ω· και ωρ ασαφ ο ι ω ν ω ρομοι
αυτ μ ι αμ σαφη τ ου ξ ε μ ου κατα κε δα σαμ τα· ο ι μη
κοι ρης τε η κ η μ ε χομ τ ο, ουτ ε ε μ ε μ φομ η ν ουτ ε ε
μ μ η σομ η ν αυτ· ο ι δ α ω ω ω ο ω ω ε τ ο ι η ο ω ρ ο φ
β α σ μ ω τ α τ ε; εκκλησι α μ ν ου κε δ ε α μ αυτ ον· γ
δ ε τ ο α π ο η κ ι ε ρ α ε κοιμ ω μ η σα· ο ι κοι δ ε. ι σ α ι κα
τοις α μ α τ ι ο ις ε τ ι μ η σα· ο ς τι ο τ ρ ο π ο ς χ ε π ι τ

ἐστὶ χωρὶς κόπου· ὁ τοίνυν τῆς αὐτῆς ἐφέστιος καὶ γείτων, πα-
ραπλήσιος ἔργου καὶ λόγου τὴν μνήμην ἔχει φανερῶς· φλυ-
ρεῖν οὖν μὲν οἶμαι τοὺς ὁμοσχεραίνοντας, ὅτι τὸν μὲν τρόπον αὐτὸς
καταβάλλομαι δίκαιον· καὶ τοιοῦτον τὸν αὐτὸν τρόπον φρον-
τίζειν καὶ τὸν μαθόντα ἄρα μὴ φθόνον· καὶ νόμος ὑπόδικος
αὐτὸν ἀπὸ κοινοῦ μὴ ἀχλῆς· ἀλλὰ μὴν κολάζω μοι κρίσει πρὸς τὸν
θεὸν, πλεονεκτεῖν μὴν τοῖς· μὴ ὁμοίως τὰ δέ τινι· καὶ
τὸν ἀλόγως ἀμφισβητοῦντα τοῦτον· ὅταν μὴν δὲ ἐκκλησίαν προ-
βουλεύσῃ μὴ μὴν δὲ ἀμοιβὴ τῆς φορᾶς ἀλείφειν· σὺν βαμ-
βίδῃ· ἐὰν δὲ ὦσι τοῖς τρέπτοις τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ ἀθῶ-
ν ἐπιστρέφειν καὶ κατὰ τῆς πορείας ἐρεῖν θήμα· ὑπόβαμβα-
ν δὲ τὴν πρόσοψιν αὐλὴν καὶ ἐρόμενον ὁμοροφίου· ἂν ἀπαι-
τῇ εἰκοσιπέντε· τὸν δὲ τὸν τοῦ ἀσυμφώνου εἶναι πρὸς ἑαυτὸν
ἰδίαν καὶ δημοσίαν· ἐρουδὲ τὸν τῶν ἐπιπροσθεν δόξαν
ποιῶ· ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκὸς τὸν μόνον· τὸ δὲ τὴν φύσιν χαρί-
ζομαι ἐπὶ τὸ φίλαρθρον· καὶ τοι καὶ αὐτὸς βι-
ασάμενος φύσει· εἰ τὶ σαφὲς κοὶ σαλμὸν ὑπὸ τὸν ὁμόν·
αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ ἐρώτημα· πρὸς ὃ δεῖ τὴν αὐθεντίαν
τῆς αὐτοσχολικῆς ἀδοξίας αὐτοκρίνασθαι· ἀπολῶς κοσμο-
φοῦς καὶ ἀπὸ τῶν θαυμάζω· ἀλλὰ δὴ τοῖς χρήσιμοι
κοῖν· — γὼ καὶ βούλο καὶ ἀμφὶ κοινοιθεῖν·
μόνον κεῖσθαι· πρὸς ὅτι ἀμὲ κεῖνος ὁ θρόνος θεῖσι λ·
διὰ τοῦτο καὶ πρὸς θεῖν μόνον ἀπὸ λίαν παραπτῆν· κρόσσο
κόμου μὴ· ἔτι τὸ σῶμα πρὸς τοῖς πόμ ἐκβιάσαι μὴ·
καὶ ὁ δάσος τὴν ὑπόπτομος ὑπόπτομ· νὴ δὲ τεί-
χι ὁ πολὺ πολέμα· πόρα κατὰ πολλὰ βίσκαμ τε
καὶ ὕδρακα· κόμαι δὲ αὐταὶ πόμ τὰ πολὺ τὴν τῶν
δι' ἡρᾶν λιβύκε αὐτὸ τὸ μεθόριον· ἐμὰς τὸν ἀνὴ μόλ
ἐκκλησίας· καὶ γραμμάτων· τὰ μὲν ἄρχοντα· τὰ δὲ ὁπο-
δοῖν· τὰ μὴν τὸν ἐκ πρὸς αὐτοῦ· τὰ δὲ πόρι αὐτῶν πρ
ἐμὸ· καὶ λόγου διέξοδον ὅσα τὰ δόξα εἰς ἀρχαιρε-
σίαν· εἰς τὸ καὶ πᾶσαι· καὶ εἰ πρὸ χωρὶς βιάσασθαι
πρὸ θέσθαι τὴν πόρι ἐστὶ κόπου σκέψιν, οἰκόδεμι
κὴ τοῦ δήμου τὴν πόρι τὸν ἀλαβέσθαι πᾶν λόγ
πουδὴν· ἀξιοῦσι φάσθαι πόρα πρὸς· ἀλκὴν μοι βχ
λομόρφω μὰ τὴν δεδρόμεν κέρα· πολλὰ τὶ μὸν τὴν
τὸ δήμου προσέχω· τοῖς φιλόβροτα τοῖς αὐτῶν

67

εἴ τις ἀμείνων κρείττων μείζων. εἴ τις ἀναμίγνυος κρηνῶν δῶν
καὶ τὰ παρ' αὐτῆς πρόκτορος κεῖσθαι εἶναι. καὶ ὁ
ἀνάθεμα ἔστω, ὡς ὁμοίως. ὡς σὺν ὡς μόνος. ὑπὲρ φωνῆ
χρῆσι παραδοῦναι, ἐκκυλισθῆναι τῆς ἐκκλησίας ὀθνεῖ
μὴ χρῆσθαι προσέταξα· σὺν γὰρ θέντα δὲ αὐτῆς καὶ πολ
λάκις ἀναλαβὼν τὸ καὶ καταστῆσαι τὸν δῆμον, διὰ πάσ
ης ἦλθον ὁλόκοις ὁδοῦ· τὸν ἀρχιέρατικὸν ἐκεῖνον θρόνον
ἀπωσεμνύνων· καὶ τεθῶμεν διὰ τῆς φιλανθρ
θεῖσα καὶ τιμῆς, ὅθεν ἀθέτεῖ δὴ καὶ τιμᾶν· οἱ
δὲ ἄφημι τὸ φωνὴ τὸ μακάριον ὁμοίως τῆς σῆς θε
σθείσας ἔστε καλέσαντο· καὶ πάνυ τὸ ἱκέτευον, ὡς
πρὸ πόρρω τὰ τὰς ἐκβοήσας καὶ τὰς ὁλοφύρας ποι
οῦμαι· τὸ μὲν τῶν ἀνδρῶν· εἰ καὶ πόρρω πρὸς δοκεῖ,
ἀλλ' ἐλαφρὸν μὴν· αἱ γυναῖκες, πρὸ αἷμα δὲ μὴ χαίρεις,
χεῖρας αἴρουσαι· βρέφη πρὸ τείνουσαι· καὶ μὴ ὁσῶν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδωμεν φέρ' ἐρήμων τοῖς σωκθοῖς πρὸ
φάτου τὸν θρόνον ἐμπεριέχοι· μὴ κρεῖττον ἐκείνων τοῖς
τὰ μὴ τῶν πολιτῶν μὴ ὁμοῦς κῆμας, φέρ πάθος παρα
πλήσιον ἐκκαλέσασθαι· ὁ πόρρω μὴ πάθος φοβη
θεῖς, κἀθαρὸν μὴ τὸ ἀρφοῦν, ἐλθὼν τὴν ἐκκλησίαν· ἵ
φέρ τὴν κῆφ ἐπὶ κεῖλαι· ἐπαρασάμενος τὸν πάλαμ
ον τὸν ἄρας. εἴ τις ἐμμίσθως· εἴ τις καὶ χρείαν
κἀρᾶ· κὰ λῶς ἰδίαν τί διαφέρον αὐτῷ, φθείρεται τὸ τί
τὸν εἰκότων· εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίαν παρακοή· κὰ
κὴ κυρίαν· χὸ δῆμος παρκῆ, πάλιν ἐμφατικῶς χῷ φω
νῆσος· ὃς οὐδὲ πόρρω ἐμείνε πάσιν· ἀλλὰ θὸ ὑπὸ ἀναμῆ
κύκλῳ· φωνὴ παμμῆκης, ὑπὸ τοῖλλίαν ἐμὴ χαμῆ τὰς
ἀκοὰς, ἀδάκριτος· καταστίζαν τὸ τὸν ἱερὸν κηρύκ,
φέθρῆνον αὐτοῖς ἀπὸ τελάτικα κὰ βοή· κὴ ἀκοῦσα
σκυθρωπὸν· ἀνδρῶν οἰμωγαί· γυναικῶν ὀλολυγαί·
πάνδημον ὀλοφυρμοί· ὅμ' ἔφη πρὸ πόθῃ· ὅδε ἐγὼ·
ὅδε ἀδελφόν· οὗτος ἐμέρισφοτὰς κὰ χιλίας τὰ τῆς
συμπέρειας ὀνόματα· ἐμοὶ δὲ τιμᾶ χὰ λάμβῃ
χειρῶν τὰ ἀμφὶ κρυταὶ γραμμάτῃ ἐκ μέτου τοῖλ πλή
θοις· καὶ ἐρᾷ ἐταῖς εἰς κοιμῶν αὐτὸ πάσ ἀμφὸς
θῆναι· τὸ δὲ ἐν ἐμὸ ὁρκισμὸς πρὸ ἐμὸ· πάσασθαι σὺν βῖ
τοῖλ πλήθοις ἀπὸ πειρῶμ· κὰ μαθέσθαι τὸ σκέμμα,

μόχρις αὐτοῖς ὁ κτίστης τὸν μακαριωτάτην κεφα-
λὴν τοῦτον φιλοσοφεῖν. καὶ ἀρετὴν· μόλις
δὲ ἐμοῦ κατεδέξατο τὸν οἰκεῖν σὺν κτορίαν ἐν τῷ μονα-
στηρίῳ διδάσκων τὰ· ἐλέγετο τοῖς ὠφελοῦσι καὶ γνῶσιν
δρίσω παρὰ τῶν ἀρετῶν τῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ ὁ μοναστὴρ
ἐστὶν ὁμμα πορ αὐτὸ ταῦτα καθ' ἑκάστας διόλου· ἀστρι-
εῖναι καὶ ἀστοστοῖ ἐρυθρὸν τὸ δὲ εἶναι καὶ ταῦτα ἐκ
κλησίας· ἀστοφανὲς ἀστὰς ἀρὸ ὁρίσω τὸν μακα-
ριον· ἀρρεστὸν τὸν τὰ ἀρετῶν· καὶ ἀτιμὲ
χον τὸν ἀρὸ τὸν εἶναι· τοῦτον κλεοιδὸν μὲν ὁ
ἀπὸ τὸν ἐξιοῦν τὸν ἐρωσῶν κὴν ἀροσταῖν εἶναι τὰ φε
ρόμενα καὶ πολὺ πρὸς· καὶ ἐπεὶ δὴ ἀρετὴν ἐν,
οὐκ ἄρα χρὴ σθαι πόρι μεῖναι τοῦ μὴ κακὸν τὸν· ἀλ
λὰ ἀροβάλεσθαι τὸν μακαρίτων ἀνδρίον· ἐδόκει τὸν οὐ
μεστὸν εἶναι καὶ ἐκ τῆς ὁμῆρ· ἀστὸ τῆς πορφὰ βασιλῆ
βάλλειν τὸν ἀτιάσας κόσμον. καὶ τὰ χρεῖα ἀτρῶν αὐτὴν θῆ
ἐστὶν μεθλείας· οἷος ὁ θρόνος τὸν κακῶν καὶ φίλοστόμη
σαν· τότε καὶ ἐκρατεῖ τὰ τῶν αἱρέσεων· τὸ λῆρον
πόρι κόσμον· καὶ ἐν ὁμέσῳ κὴ δειμότης, ὀργὴ ὁμοιόφρο
νήσει· τοῦτον οὖν ἐμὲ μόνον ἀστὸ δεῖ χθαι πολλὰ βί
σκης σοῦ· ἀλλὰ τοῦτον ἐμθεσμὸς· ἐκθέσμος μὲ
ὢν ὁ σοῦ τῶν ἱερῶν κόσμος· εἰ μὴ τὸν ἐν ἀλόγῳ
δρεῖ κατὲ φν. μὴ τὸ πορὰ τρὶ ὢν ἐν θαδὲ, κεῖ τὸ σὺν
θῆμα τῆς χρεστομίας κεῖθὲ δὲ δοῦ· μόνον τὸν φασὶ
δὴ τὸν μακαρίφιλόπρα θόρσῆ· τὸν τοῦ ὢν ἐρέσσο
μὲν φρὲν· φιλόμὲ ἐν θόκυρὶ ὢν ὁς, ἔτι πολὺ ὁ τόρ
ὁ τοῦ μὲ ὢν τέρου θεὸς τὸ καὶ ὁ μόνου ὢς· τὰ ἄλλα ὁ
ποῖον ὁμὲ γὰρ ἐστὶ τὸ πάθος μὲ τοῦ χῦ· τὰ εἰς τὸ ἀρχὴ
καὶ ἀρχεῖσθαι, θαρρὰ λεόν τερος μὲν ἡ ρομὲ μόν τερος·
ἀλλὰ τὸ ἀρ' αὐτοῦ μὲ σοῦ τὴν ὢν ἐστὶ τὸ λόγο, τὴν ἐρὰ
τοῦ πορὲ ὑτοῦ φῆ. τοῦτον ἡ κόμτ μόν. ἀποδέξαν τὲ
ς ἐστὶ τοῦ ἀρόμου καθέσαι τὸν μακαρίτην ἀνδρίον·
ἀλλὰ μὴ κὴν ἐν καιροῖς ἀστὸ ἀρρὴ σιάζοις τὴν ἀκρίβειαν
πόρα βαίνεσθαι, διὰ τοῦτο τὸ μὲ μὴ ἀθανάσιον
σὺν χωρὴ σὰν τὸ καιρῶ· καὶ μὲ ὁ ὑπὸ πολὺ δὲ κόσμον ἐν πτο
λεμαῖδι τὸν ἐμὸν τὸ σμικρὲ ἔτι τὴς ὀρθοδοξίας ἀσιμθὴν
θαλφὰς καὶ ἐστὶ πλεονέξαίμαι· τὸ δὲ ἀρ τοῦτον ὡς

μεν ἐστι πρὸς μάχην ἐπὶ τὴν ἄρχον. ἐκεῖ δὲ ἀβίωμεν καὶ ἐχάσ-
θη μικρὸ πολίτην ἐκκλησίαν ἐστὶ δὲ πρὸς τὸν ἀστόρ τ. πῆρ ἀστ-
δῶτον εἰς τὸν κόσμον τί δὲ ἐστὶ πάλιν. οὐ καταλιόν.
δὲ ἐστὶ δὲ ἀδόξ. ὃς οὐ αὐτὸ τὸν ἡλ ἐτέρου δὲ δόξ. πα-
λαιβίσκω καὶ ὕδρας. ἐστὶν ἀρχαιαὶ ταῖς ἡμέραις τῶν θν.
καὶ πρὸς τὸ ἐρυθρὰν ἐλήφθησαν. δοῦναι φασὶ τὴν σε-
βασμὸν σου ἐφ ἡμᾶς. ἢ τοῦτο δὲ μαμὶ τὸν πόλεμον ἐμ-
καρτο. τῶν μὴ δὲ θέτεσθαι τὸν παρὰ τοῦ θρονισμ.
γράμματι οὖν. ἢ τὴν σωτὴρ. οὐκεῖ χρὴ ἀπὸ δὲ κρίνων.
ἐστὶ σκόπ τῶν σωτὲ δρῶν ἀμὶ τὸ ἀσαν μαρτύρων.
οὗτοι ἐφασαν. ἐστὶ φόλη πεῖθαρχοῦντες ἐκεῖθεν
ἢ κοινὸν. πάσ πρὶ πάλλ πρὸ τείναι τὸ δὲ κόμ.
καὶ δόξαν ἀπὸ ἐστὶ κόφειν ἀμὲν ἐπὶ πρὶ αὐτ.
τοῖς θρονιστὰς. ἑτέρ περεσθαι καὶ ἡμοὶ δὲ ὡς τί.
πέρ βασμὸ τοῦ. ἐκεῖ ὁ σοῦν ὁ τὸ καὶ ρὸ τὴς
σκάφος. τὸ δὲ ἀφελέω τοῦ μὴ χαρίσαι λυπηρότερ
ἀλλὰ κρατεῖ τὸ καὶ μῶν ὁ πὰρ δόξ ἐστὶ πρὶ ἀρχὴ κόσ
κεφαλὴ. εἰ τὸ δόξ ὄν τὸ δὲ λίκαιον γίγαμε. καὶ τοῦτο
πρὸ ἴχομ. τὸ μὴ κέτι φόκειν. τὸ δὲ καὶ ὁ μὴ κατὰ θνό.
ὡς θὸ τὶ ἀμ ἡμᾶς. τοῦτο τὸ πολὺ δὲ καὶ ὁ μὴ μέ. ἀκόν
γὰρ ἔσον. καὶ θὰ αὐτὸ ἢ παρακόν. διὸ πρὸ δὲ ἀμ τὰ
ρουσι χεῖρας. ἀλλὰ κέτ ὁ σοῦ μὴ γὰ θαῖ ζῶν τὸ αὐτ
ἔτι τοῦ πρὸς. ὀρφανοί. οὗτοι τὸ ἐστὶ πόλ δὲ λέγουσι.
κὰ τὸν μεσὸν ὁ σκόρ οὐ κοῖδα. πότερ ἐστὶν μὲ σὸν
τὴς πρὸ πάν τὸν ἡμέρ ὁ ἀσ. ἢ μακαρίσαι μὲ. ἢ πόρ
τεχνὴς ἐστὶ καὶ δὲ ὑν ἀμὲ. ἢ χαρὶ τὸ θέλ ἀσ. οὗτοι τὸν
ὁμοῦ δὲ ὁμολίσαι καὶ κατὰ δὴ μὲ πρὸ τὸ πολὺ δὸς.
ὡς τὸν χωρὶς αὐτοῦ βίον. ἀβίωτον ἀπὸ ἀσαν εἶναι.
διὸ δὸξ εἰ μὴ περὶ αὐτὸν τὴν φίλαν πρὸ φύσει φίλαν
θρωπότερ. ἐμοὶ ἐστὶ ἀρίστερ δὲ αὐτ. καὶ εἰ πόρ
ρι μὲν πὸ τὸν ποιητὲ τὸ σὸν θὴ μὰ. ἀδὸν ἐν ταῖς τὸ
τρασι μὴ μᾶς ἀνὸ κὴ σόμ. ἀπ ἐν τοῖς τὴ δὲ τὸ πὸς
διέτριφα. τοῦτ οὐκ ἀγρόν σφ. ὁ μὴ τιμᾶ τὶ πὸν ἐκὰ
ἄρετο. καὶ μὴ θὰν μάσης εἰ πὸ τὸ τὸν αὐτὸν ἀ τὸ
καὶ κὰ κὸς εἰ πεῖν μοὶ σὺν βαίη. ὁ μὴ γὰρ ἐστὶ τοῖς αὐ
τοῖς ἑκάτερα. τὰ πρὰ ἁμαρτ ἐστὶν ἀμὲ ἐν ταῖς κ ἐπ.
θάσ ἐν τοῖς κ. χρὰ ἀδελφοῖς. κάλον μὲ εἰ μὴ δὲ ποτε

φυ οι το· φυσω δε· καλοριεις φωνη κρ τωνοι το· δι αυτο
δη τουτο καιτρ ομη κατα αστ μη θεκ η ασειθ ω· δι αυ
ημ χο ω· καιδε δοκω τας ακοας αμφισβ η τησει τοι
εμ δρακι τη κω μη· χωρισμε γι τη κε κω μη σ αυτ ο τ ο μα
ω ρο τατ· ο πολ λα μεν η μφ ρουρι ερ ω μ ο τα· κατ
σι αφ η τος δε τουθ ου· ει γ ο μ ω εκ λελ ειμ μ η· ερ ει ω ι ο μ η·
πε ως μ ο ω ο λ ι τοις ι σι τω μ εαυτ ου μερ ων· εις εκ α τερ
χρ ει ας ο ι ω χ μ α τι φο· οι πορ ο μ ο υ τοι ω ρ τ ο λ ε μ ο μ
καιροι· δι ο τι δ ω α τ ω ν εκ τει χ ο θη μ η ν· και εις τ αρ χα
χρ ει αν ε π ο μ ε λ θ η· του πα η τ ρ ος α ξι ο μ α υτ ο τοις κε κ τη
μ η ν οις π αρ ε χ ο μ· τ ο υ τ ο τοις αδ ελ φοις κ η μ ο ν· η δη
δ ε λ λ οις· τοις α λ λ αβ ε σ τ α τοις ε π ι σκ ο π οις δι ο σκ ο ρ ι ω και
π α ι χ ω· το πε ρι μα χ η τ ο μ η· ε ρ α τι α ι ο ε π ε π ο ι κ τ ο
τ ε ρ υθ ρ ι τ η ο δ αρ δ α μ ι τ η ς ε π ι βουλ ο τα τα σκ ε φ α δ α
ο π ω ς α μ τ ο μ η κ π ρ ο σ η κ π ο ρ ι π ο ι η σ α ι το· κ α θ ο σ ι ω
σ α ρ τ α μ η τ ο θ ω τ ο π ο ρ α λ λ ο ρ ι· α ρ π α σ α μ η τ ο υ τ ω
τ η ς ο λ β ε ι π ο θ ε σ η· η δη χ ε ι ρ ι β ε ι α ω π ρ ο σ η κ η ι
τ ο υ π ο ρ ο υ ρ η κ ο τ· π ο ρ τ ω τ ο α λ λ αβ ε σ τ α τ ο ι π α ω χ ο ς·
ε π ε χ ε ι ρ ι λ ω μ η η τ ι λ ο γ ι α ς κ ο μ ω α η τ ι μ ι α ς· ο π ι τ ε π ρ ο
κ α τ ε α η κ ο ι τ ο η λ ο φ ο η· και εκ κ λ η σ ι α π ο λ α η ρ ο η
α π ο σ ε δ ε ι κ τ ο· π ρ ι η τ ο η ο α λ λ αβ ε σ τ α τ ο ι δ ι ο σ κ ο ρ ι α π ο
δ ε ι χ θη η ν αι τ ο υ χ ω ρ ι ο υ δ ε π ο τ η· α λ λ α· α η η κ η ο λ λ α κ ω
τ ε ρ τ ι ς α π η λ η τ η ς ε ν η τ η σ ε· τ α χ υ τ α λ η θ ε ι ε κ α η λ η ι η ν ε·
ω ς π ο ρ ο ω α π α η ρ η τ ο υ τ ο π ο τ ε φ η ν ε ω λ η· τ ο π ε μ ε π ι
δ ρ ο μ η τ ο τ η π ο λ ε μ ε κ ε ι σ ι μ φ υ γ ο η ν ο υ α ξ α ω
τ ο η α κ α ι α· τ ο υ τ ο η η π ο ρ ο δ κ α θ ι δ ρ ο ι η π α η τ η
ο ρ η· π α σ α ι φ ο ρ α ι ε ι ς ε κ κ λ η σ ι α ι· κ α ι ο υ κ ο π φ ρ α
ρ ι ο η ε κ φ α ρ η τ ο δ η μ ο σ ι ε ι η ι· ε μ ο ι σ α π α η· ο τ α η
ο ι π ο λ ε μ ι ο ι π ο ρ ο μ ο μ ε σ ω η· α λ λ α κ α ι μ η φ η ρ ι η η ρ ο
ο ι κ ι α ι ο σ α ι· κ τ η α θ ε π ω η ρ η ε ρ ε ι ο η κ α ι ρ ο ι ο· α λ λ α
ε δ δ η α ρ τ ο κ α ι μ η φ η ρ ι α· α λ λ ο υ δ ε μ η π ο η η ε ι σ η μ ι δ ε
ω τ ι δ ε ε· φ υ κ η η ρ κ α κ ε ι η ρ ο· κ α ι η ρ ε κ ε ι ρ ο ι π ο
λ ε μ ι ο ι· α λ λ ε τ α η ο η ρ κ α ρ α χ η τ ο ω η η ς κ α θ ι δ ρ υ ο η ε·
ε ι π ο ρ α δ ι δ ο ρ ε ι π α ρ α σ η η χ ω ρ ο ω η η ω η κ υ ρ ι ω η ε ε
μ η ο· α η η η δ ε ι χ θη λ α μ π ρ ω ε α π α η τ η η ο μ η ν ε ι α· η ω η
ε π η σ κ ο η η ω η ν ο υ η η η ε ι λ αβ· ο υ δ ε ο υ κ ε δ η λ ο υ κ υ ρ ι ω η·
π ε λ ο σ ο η η· ω η φ η ο η α σ κ η ε ι ς ε χ ω η· ο υ δ ε α ρ ο ι η η ι η·

καὶ τὰ πάθη εἰσφορήσασι· καθὸ δὴ καὶ τὸν οἰκίσκον
ἐμφωλεύειν· ἀλλ' οὐ μὴν ἔτι τὰ μὴ τὴν τοῦ ἐνοικίσκου
καὶ δὶ ὅλου κλήρου τοῦ πολίτου· ὡς τὸ τῆς χρηστῆς λῶν·
ἐφ' ὧν τὸν ὄφιν τὰ μὴ τοῖς κόσμοις· ἐδόκει δὲ μοι τὸ μὴ δὲ
δειμὸν εἶναι καὶ τὰ μὴ δὲ δειμοῦ· καὶ φαίμακ τὴν τοῦ
μοῦ· τὰ μὴ τὰ μὴ μόνον τὰ ἱερὰ· ὁ μοῦ καὶ ὑπὲρ
τὸν δικαὶ τὴς πολιτεί· συνχυθῆναι τὰ μὴ τὰ·
τοῦτο μὲν ἔτι τρόπος καὶ ὁμοίως ἐν μὴ δὲ δὴ μόνος·
τοῦτο δὲ· ἐν δὲ τὰ μὴ τὰ μὴ βαστάζω τὰ φαίνεται κρί
μοι τὸ δὲ καὶ τρόπος καὶ καὶ καὶ τὰ φάσεις· ἐν δὲ τὸν·
ἐφόδους ἐν αἷς ὁρῶμεν· περὶ τούτων ἡ λῆ καὶ ὅμα
στὴ δὲ ἐρωτῶ· καὶ ὡς ἔτυχε· οὕτως· ὥστε τὸ παρὸ λὶ
αὐτὰ μὴ ἐν τὸ σκόπῃ, ἐν τῇ πολεμεῖ ἀν τὸ τὸ σὺν δὲ
δραμὴ κέμαι καὶ καὶ τὰ μὴ σκέψιν πολίτ· ἀκρόαν
δὲ· τὴν μὲν πρὸς ἐν μέσῳ· τὴν μὲν μὴ τὰ ἀκρόαν·
ἐγὼ τὴν δὲ εἰς δὴ μὴ ἀξιῶ διὰ τὸ ἀλλείπειν ἀπὸ τὴς
δοτικείας· κακία τὸ ἐστὶ ἀρετὴς τὸ πρὸς ὃν τὸν μὴ
κεῖ μὴ ἡ· μὴ φιλοσοφίαν τὸ τὴν τὸν ὦν τὴς ἀθεΐας
εἶδος· ἐφόρας· οὐδὲ ὧν ἱερὸν οὐ ὅσον κτῆμα· τὸ μὴ
δὶ καὶ ὡς τὴ κόσμῳ νόμῳ· ῥύκοῦν ἐπεὶ μὴ περὶ κ
τὴν ἐν τῷ καθὶ ἀρῶ· οὐ τὰ ἀπὸ χρῆσιν· ὡς ἐπὶ
μὰ χεῖν εἶναι· τοῖς δὲ ταῖς τελεταῖς καὶ ὕλας τὴ φόν·
ὡς τὸ ὅλα καὶ τὶ δὴ φωνὴ καὶ ἀκολουθῆ τὸ θεῖον·
ὁ τὸ ἀν τὸ θὴ τὸ τὰ ἐκόσμον· ἀλλὰ τὸ τὰ φ
τοῖς ἀπὸ θεοῖ καὶ τοῖς οἰκείοις τὸ θεῷ ἡδέ· ὅπὸ
ὀρὴ καὶ θυμὸς ἀγρόν· καὶ δὶ ὀρὶ πάθος κ τεῖ τὴς
πράξεῖ, ὡς ἐκεῖ τὸ τὰ τὸ ἀπὸ τὸ ἀρ ἀ ἐ· ὧν ἐ
τὸ εἰ σὴ θὸ τὸν καὶ σὺν μὲν ἡ τὸ ἐμὸ χ κ ὁ ς, ὃ ὁ κὶ
ζ ἔ αι· φόν· ὁ ὧν ἐ ἰ χ ὁ ν ὡς ἀ τὸ φ ἀ ν ὁ ὑ μ ἡ τ μὲ θ ὁ ν·
ὁ δὲ καὶ ὃ ἐ κ ἐ ἰ χ φ ὁ καὶ τὸ τὸ ὁ ὁ χ ὁ ὑ μ ὁ ς· αὐτὸ ὀρ κ
τὴν ὑπὸ φ ἡ β ε β α ὡ σ α μ τ· τοῦ τοῦ λ α β ὁ ὑ μ ἀ σ μ ἡ ν ·
ἡ λ η ἡ ἀ π ὸ φ α ἡ ἀ τ α ι λ ἰ ρ α σ κ· ἀλλὰ ἐ κ ἐ ἰ μ ἀ τ ὸ ν ὁ ἀ
π ὲ φ α μ ἐ α υ τ ὸ ἡ κ α σ τ ὼ· καὶ τὸ μ ὁ ἰ κ ἐ ἰ ὸ ν ὁ ρ ὁ μ ἐ κ β ι
β ὰ ζ ε ι ν ἡ μ ἀ ἰ κ ἀ ζ ὸ ν· ὁ μ α τ ι θ ε μ ὴ καὶ ἡ ἀ τ ρ ί β ὸ ν τ ὸ ς·
ἐ π ι ε ὶ δ ὴ τ ὴ ς ἐ κ λ η τ ἰ α σ τ ἰ κ ὴ ς ἐ ρ μ ἡ α σ κ ἐ ψ ε ὡ ς α ὐ τ ὸ ἡ
π ὰ ρ φ ε μ ὁ μ ἡ, ἐ δ ὲ ν ὁ ἐ π ὶ β α λ ὲ τ ὰ ἀ ὸ φ ε ὶ ς τ ὰ τ ὸ τ ὼ ν·
ἡ ἐ π ὶ δ ἰ α ι ν ὰ ρ μ α τ ὰ τ ὴ ς ὑ π ὸ θ ἐ σ ε ὶ· ἡ π ὰ λ ὶ π α ρ ὶ ὼ

ὅμιλος ἐπὶ τὸν κόπτον ἐκ τῆς πόβριος κι· ἀλλὰ κατὰ τὴν
χρείαν σὺν εἰλεημένῳ· ἐφ' ὧν ἀπαντᾷ καὶ μόνον, οἱ τὸ ὁρισθὲν
δείκνυντο. τὴν τοῦ δαρδανίου μόρίδον σαφῶς ἀπὸ τοῦ
μόμου μόρίδος καὶ μαρτυρίαν ἐρῶν καὶ σὺν κατὰ θέσις τὸν
πεσόντα λεόντα· τὸν δὲ λαβέτω βοσκόρεον τοῦ χω
ρίου δὲ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν· ἐκεῖνος δὲ τὰ δὴ φυγὴ βοσκο
ρίου, τὸν ἀμφὶ καὶ αὐτὸν ἀμμαστεῖον τὸ λοίδορον ἐκ
μὴ ἀπαντᾷ ἀμαρτάνοντα· ὅπερ ἐστὶν ὅτι τὴν σὴν
ὁ λαβέτω τὸν λόφον ἐποιήσατο ἐμὲ τὸν πολὺν ἔχει.
καὶ μὴ δίαν ἐστὶν τὸν ἀδελφὸν ἀμάστου μὲν μὴ λῶν πολὺ
μεγὴν· ἀφῆς δὲ ἀλλὰ μὴ θέτω τὸν ἐρῆν, γὰρ τὸ κακὸς ἀκού
σαντι· τὸν κακῶς ὁρῶντα· ἀλλὰ ἐπιμένω καὶ τοῦτο
δὲ τὸν ὁρῶν θόν, τὸ δὲ σὺν ἐθέω· τὸ μὴ τὸν ἁμαρτὴν
θεῖ ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ μὴ ἀπὸ φύσιν· τὸν λέκτον τοῖς
ἀγνοοῦσιν ἐρῶθη καὶ σωφρόνων τὸν ἀμφὶ ἀπόφη
μα· ἀπορῶ δὲ φασὶ ἐστὶν τὸν παρόντα τὸν ἁλμὰ τὸν
λαβέτω τὸν λόφον, ἀπὸ ἀσίας ὁρκτὸν ἐρεῖν ἰσχυρὸν τὸν
ἀπὸ φωνὴ τὸν ὀξὺ κεῖμαι μὴ ἀφοῖν· τὸ γὰρ ὁμο
βρὸν καὶ τὸ τε ἀμαρτεῖν καὶ φαμὴν αὐτὴν αἰσχρὰν τὸν
τὴν ὡς ἐστὶν κακοῖς αὐθαιρέτοις τὸν μὴ, τὸν δὲ
κλεὸς ἄρον αὐτὸ καὶ σωθῆ ὅτι θεμόρον τὸν ἀρέσκο.
καὶ τὸ μὴ κλέπτειν, οὐθὲν μᾶλλον· ἀλλὰ δὲ λαβέτω τὸν
ἐστὶν βοσκόπ βοσκόριος, ἐστὶ δὲ κτὸν τὲ ὡς δὲ φιλοτι
μον μὴ τὸν τὸν ὁρμὸν τὸν ἐθέλεσαν· τὴν κφοκρατῆ, κτὶ
τὴν θεὸν τὴν ὡς μὲν· καὶ τὸν ὁρῶν τὸν δὲ λαβέτω τὸν πα
λὼ, τὸν ἐμὸν τὸν τὸν βοῦλοιτο· κατὰ σχῆμ. κὶ τὸν ἀρ
δοῦν αὐτὸν λόφον· τοῦθεν μὲν ἐστὶν βοσκόριος· πολ
ὲμδόμτος ἀρῶτῆ. ὧν οὐδὲ μὲν ἀν ἀμ ἀκόμν πρὸ
τὴς ἐκείνου μεταμόνασκν ὡς· καὶ ἀρ' ἀπὸ δοῦ
μὸν τὸν λόφον καὶ ἀμοιβὴν δοῦναι παρ' ἀμ τὸ κτὴμ
καὶ ἀμὲν πολλὰ πρὸς ὀξὺν· ἐπὶ δὲ τὸ ἀμὸ μὴ αὐτῶ
πρὸς· ἀφῶν ἀμὶ τὶς πρὸ λὴ χαρίσαι τὸ· οὐδὲ τὰ
μὲ ὄκμα· κεῖ ὁ πρὸ ἀμὴν αὐτὸς· τὸ δὲ τὸν ἀδελφὸν
βοσκόρι πεμόμὴν ὁ μὴν· καὶ ὅσοι τοῖς αὐτὸ ἀμὶ τὸ κα
τὰ τὴν μὲν δὲ ἀπὸ τὸν κτὴμα· φέρμὸν πρὸ τὸν λόφ.
τῶν ἀμὶ τὸ λόμον καὶ ὅμὲ λαμόμον ἐκρατὴς·
τὸ δὲ κὴ μὴ λοφρόσω κτὴμα ἀμὶ κτὴ μὰ τὸ σ.

ωνει ὁ γὰρ τῆς ἀπόρνος. περὶ τῆς ἐν· καὶ μὴ ἀμφοῖν ἀνθρ.
φιλαδελφίας· μαρτυρεῖ σοι ἐν ὑμῖν τῶν μὸν σὺν ἀγαπε
λικῶν· οἷς σὺν ἐκ τῆς κατὰ τὴν σὺν ἐν τῷ λαῷ τῶν ἀγαθῶν διάβε
ἀπεσφήναντο· ἐν τούτῳ μὸν ἐδοξάσθη καὶ σὺ ἐξιῶσαι, μὴ μὲ
σαν τὰ τῶν ἀδελφῶν τὰς σὺν βασίσεις καὶ τὸ ὁμοίαν· τὰν
μὴ τὸ δὲ παρὰ λιπεῖν. εἰ τὸ ἐν τοῖς κόσμῳ, καὶ ὡς τὸ
πεῖσαι· οὐ γὰρ δεῖ ἐδεῖ τὸ παρὰ θαι, ταῦτ καλῶς ἔχει
διδόναι τὴν ἡθη· ἀλλὰ ἐν ἀμὴ τὰ ἀν τὰ ἐκ τὰ ἀν τὸ ἀδελφὸς
ἀποσκόριος ἀπὸ τὸ τὴ ἀμὴ, τὰς αὐτὸ πίστιν αὐτοῦ δὲ δωκέ,
τὸ τὰ ἀν ἀκρίβως ἐ τὸ ἐλθεῖν· ἵνα μὴ δὲ ἀμόκσῃ κὸ δὲ θε
ὀτεβεῖ· καὶ οὐ παραφαῦλον· ἀλλὰ τὸ τὰν τὸς ἐ τὸ τὸ.
πεισθῆναι διὰ τὸν ἀπὸ βαν τ. ὅτι μὴ ἐ τὰ δὲ κοις ἐφιλο
μεῖκ κοσ. κὰ τὸν ὁν ἀρ τὰ τὸ ἀλλὰ ὀσαν μὰ, τὰ μὴ μὲ
μαι πρὸς τὸ πόν. ἵ τὴς εἰς τὸν θρόν ἀδοῦ τὸ τὸ βρὰ.
καὶ μὲ μὰ τὴν φίλημα σου καὶ σε βασμὰν κεφαλὴν, τὸ λλ
οἶμαι γὰρ ὀφείλῃ αὐτῷ τοὶς ἐμὰ λεξὰν ἀρεῖσι μὴ πὰ χ.
ὧν τοὶς ἀρὸν ἐκ τὸν μεῖ τὰ ὀ τὰν τὰ χ τὸ μὴ· κὲ ξὰ
τὸ ρὰν φόρ ἐκ λεῖν. καὶ τοὶς καὶ ροὶς τὸ ρὶ τὰ μὴ· τὰ
μὴ τὸ ρὶ τὴν τὸν ἐ τὸ σὶ κὸ τὸν τὰ σ. οὕτὸς ὁ ὄρνο· τὴ
ταῖμα ὴν, ὅ τὸ τὸς ἀκ ὀν σὸν μὴ καὶ ἀ ὀσὸν ὀς· ὃς ἔφ κ τὸ λλὰ
καὶ ἀδ κὰ τὸ παρὰ σὶ μὸ τὸ ρ βὺ τὲ ρὸν τὸ αθ. οὕτὸς ὁ σὸν ἔ
χ ἀκ ἐ ὶ μὰ· λ ἀμ τὸ σὸν ὶ ἀμὸ ὶ ἀ ὀσὸν ὶ εἰ χ ἀδ κὶ ὀσ.
ὁ δὲ φθάσας ὁ μὸ χ μὰ τὸν ἔ λ ἐ χὸν, ἔ χ ἐ ὶ ἡ δὶ κὴν. κ κλ κ
σὶ ὀ τὶ κὸν ὁ σὸ ὁ ὀ ὀν ἐ ὶ τὸ μὴ· καὶ τὸ ὶ καὶ δὰ κρὺ ὀν ἐ κ μὸ
τὰ μὲ ὶ ὀσ ὀ φὴ κ. καὶ δὴ μὸ σὶ κὲ τὴς αὐτὸν ὀξ κ τὴ σὰ. ἀλ
λὰ φὸ τὰν δὲ δὸ μὴ ἐ μὲ καρ τὲ ρὴ σὰν· τὸ ὺς λὸ σὰ ὶ τὰ αὐθ
τὶ ἀμ· εἰς τὴν ἔρᾶ χ ἀθ ἐ δρὰν ἀ ἐ τὲ μὴ ἀν· τὸ σὸ ὺ τὶ
ὸν ἐ μὰ τὸ σὸν ἐ χὸ ρὴ σ, εἰ τὸ ρὸς τὲ λὰ σὰ ἐ χὰ μὰ τὸν ὠ
μὶ ἀμὸ τὸ χρὲ ὼν. καὶ κὺ ρὶ ὀν τὸ ἀρ εἰ μὰ δὸ κεῖ, τὸ ὰ δ
ὰ φὴ κὰ τὸ ὶς τὸ τὸ τὸ τὸ ρὲ τὸ μὸ ὶ ὸ ὶς τὸ ρὲ βὺ τὲ ρὸ ὶς κὸ ὶ μὸ
μὶ ὰ σ ὰ τὸ μὲ γὰ δὸ ὺν. μὴ δὲ ὶ σὶ τὸ ἀ τὸ σὸ θὰ μὴ δὲ δὲ ἐ μὴ ἐ μὸ ὶ.
ὀ γὰρ ρὸ σὸ θὲ ὶς δὲ τὸ ὰ χὶ μ ἐ τὸ ὶ τὸ ὶς αὐ τὸ ὶς. ὑ τὸ δὶ κὸς ἐ φ.
καὶ τὸ ρὰ τὸ τὴς θὲ ὰ τὸ σὶ ὰ σὸν καὶ φὶ λὰ μὶ ὸν ψὺ χὴς, τὸ ρὶ
μὲ ρὲ τὸ τὴς σὺ ἡ μὸ μὶ σὸ τὸ σὺ ὶ θὴ μὰ· οὐ τὸ ὺ ὶ ὰ
σὸν τὸ ρὰ τὰ ὰ ρὰ ὶ τὸ σὸ ἐ αὐ τὸ ὶ· πρὸ τὲ τὴς ὁ ὁ σὸ ὶ ὶ λὸ τὸ ρὰ,
ἐ γὲ τὴ χ ἀν ὲ ρὶ τὸ ρὸ τὸ τὲ τὸ ρὰ τὴν χὶ ρὰ· ὃ τὸ ὺ τὸ δὴ τὸ

λείου, κουφοτάτη παραπλήσιον, βαρυτάτη τι πρὸς
δεξιόν· καὶ περὶ τῶν ἐκλειπόντων ἀδιάφορα.
λαμπρὸν ἀμφοῖν ἔχειν ὁμολογεῖ· καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ παρὰ τὸν
μῦθον ἀφελεῖσθαι τῆς ποιήσεως ἀφαιρεῖν τὸ σῖτον
αἱ· ἀλλὰ καὶ ῥοιὰς τὰς τοῦ καρποῦ παρίστασθαι. ὃ
ἔφη. παρὰ τῶν ἀμελήσας, ἐπὶ τοῦτο προσέχειν τὸν νοῦν·
ὥσπερ τὰ πτηνὰ καὶ καταθέσεις χρήματα· μὴ μόνον τὴν
ἐπὶ τὰ καὶ τὰ κρυπτὰ τοῖς ἔκαστα· ἀμοιρεῖν ἐστὶ καὶ
τῶν δὲ τῶν ἡμῶν παρὰ ἡμῖν. ἵνα τὴν μὲν πανσεπτὴν
ἱερεῖς ἱερέας παραμένειν δὴ ὡς κοινῇ· εἰ μὲ ἐστὶ φαύλος
οὐ τολμῶ· παρὰ τὰς δὲ μὲ τὸ τοῖς μουλχ τῆς προαιρέσεις.
οὐ παρὶ μὰ λάβωσι δίκ. ἀλλὰ ἵνα τοῖς ἄρχουσι τὸν φρουρὰ
μάτων. ἀδὶ καὶ κέρδη μὴ κτάσωσι· ἐστὶ τοῦτο ἐμοὶ
ὅμοιον ἀφαιρεῖν ἀφ' ἑκάστου τὰ παρὰ τὸν φόρον· διὸ δὲ
ὁμαι, γράφε καὶ δι' ἀπαπόν μὴ δὲ μὴ δὲν δεῖται τοῖ
οὗτο ποιεῖν· μὴ τὸ ἐμοὶ χαρίεν, καὶ τοῖς ἀπορᾶμο μὲ τὸν
καὶ κακῶς πάσχοντ' ἀμύνεις· καὶ πολὺ τολεῖμᾶ πρὸ
ποιήκως ἔσχ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς, ἢ τὸν μᾶλλον
φάσθαν. τὸ μεῖζον ὁ μὲ σὺ τὸν ἄλλα χθαι κακοῦ· κακὸν μεῖζ
τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν· τὸ μὲ τὸν ἀδὶ ὁμὸν ἐστὶ κακὸν·
τὸ δὲ ἀμότρι· ἀλλὰ οὐ τὸν καὶ τὲ μὴ ἰσα τιμὲς εἶσι.
μὴ τὰ τὸ εἰ καὶ μὰ θοῖς, ἐ τὸν ῥήματος ἐλέξω τὴν ἀ.
ἵνα μὴ ἀστεχθοῖ μὴν ἀδελφοῖς· οἷς εἰ καὶ καὶ ἀ τὰ πρὸ
σω πὶ δὶ ἀ χὶ ὰν ἐστὶ τὲ τὶ δεκκα, σὺ χωρήσαθε·
ἀλλὰ φόρηθὶ τὸ παρὰ ἡμᾶν μόνον μὴ σὸν ἐν τοῖς πρὲ μὲ
γράμμασι· εἴ σὺ τὸν σὺν θῶ μὲ τὰ τὸν πάσιν ἀλύπου.
τὸ μὴ κὲ τὶ πρὸ ἐλθεῖν πόρρω τὸν τὸ ἀδ ἡ μὸ σὺν ἡν
ἡ μὸν· μὴ γὰρ εἰ ποιὶ μὴ τῆς ἐκκλησίας· οἰκονομὴ
σασθαι ἐν ἐπὶ ὁ ἰ πὸν, καὶ ὁ τοῦ τὶ πάσσο· πρὸ
μὸ τοῦτ τὶ μὲ καὶ ἀν τὶ βοὶ παρ' ἡμῖ· ἀν δὲ ἡ τὸν μὴ
μὲ κρ' πὸ βαρβαρίζαν τος. ἵνα δὶ ἀ τῆς σὺν ἡ θὲ φὲρ
τὶ πολιτεία φωνῆς, τὴν ἐρίων καὶ ἰσὸν ἐμφαν τὶ
κὸ τὸν πὸ ἀρ ἀ ἡ σὰν μὶ· οὗτοι καθέδραν μὲ ἀπὸ δὲ
δὰ γὴν ἐχὰν οὐ βοὶ λὸν· οἱ τὲ τὸ ἰσὰν ἀπὸ λέχοι πάσ.
ὑκὸ τὰ σὶ μὲ φόραν. ἀλλὰ οὐ θὰ ἀρ θοὶ μὲ ἀν ἀν τὶ μὸν·
καρ πὸ ὠτὰ δὴ τὸ τὶ μὰν. ἐ κεῖ τὸ τὲ ῥὶ ν ὁ τὸ ὠτ, ὁ πὰ
κέρδος λεω τέρον· ἐ μοὶ δὸ κὰ πὲρ ὀ βὰ σὰ μὶ ὠ τὰ τὸ.

ενρισκουσι, οσοι [illegible] εκκλησιαζουσι περι τον [illegible]
κλησιαν αυτων [illegible] και γαρ αν αποελθον εκεισε καταφυσωσι τη.
μη εφαυλοι εθεωθησι αυτη· μη εις προεδρικαι· αλλα περιο
ριαι ελαιοι εν ταις δημοτικαις καθεδραις, οταν δε εκκλη
σιαν εμβαλλωσι· ταχυ γαρ εαν ελθοι ημερα περι της ημε
τερας ψυχης, κινδυνευουσι· αυτοι δε αν ημεν ταχυ μαλλον.
και προσηκει· δοξαν τον εκεισε μαλλον, κη μη δαμου· και δημο
σιαν ουτω προσοιστεον αυτοις, ως ομοτιμοις· ιδιωτας.
αν και τα δημοτικα σου θρονω σωδοκει· ιδιωτας και κατ
οικον ειδωμεθα· ωστε, οταν η κη παρα της σης δεοσεβειας
αποκρισις εκειμενη τυχη, η προκη η προτη σα
περι αλοξ ανδρου· κυριαι μεν ανδροι τοι εν· ιερα τα σαν
δε ειν τιμη· πολει δη βιθωσαν· ης εκ ωσαν κατα δη τιμα
τας· δοξαν σαν θελθουν κε ωμεν· αλλ η μη ωσι χωρι αξη·
περι τουτου γραφω· η σην δι ο τι· ωσ ακριβως εποξελ
θων τοις περι αυτ περομενοις· και γνωμη αυτων, οι τα κτεο η
τ αν· εωτεις ουδεν η κειμ· περι τουτων δη τι γραφω, αμ
φιβολος ων· ποτερον δι ασ ωτ πω κ η εκομεθη τοι ρομη· μεχρι
της μακαριας κεφαλης, δι ειλεημ· περι τουτου τον πρ θωμας
διοσκορον τον εωτοκο· και τοις ταχυ γραφοις τα αρ τι του ωω
δωω αυτων τ γραφον εωτ θεα· ιναν ει μη τυχ αν δοξα·
μ η την εωτ φολην· εχης ωσ αν αφ ρι αι η σαι τ και ωρ εμο
δι ασ ατε μ αυθαι τα αμοιβαια· εωτ ωσ δ χ περι εμοι·
περι κατ ελ ε μη τ δ ξ ει και τοις ωσ δ ερ η μου· κ λεομ η
α ωνερ ι ασ τοι αυτης· ος αυτ ο κρ ω περι εμαυτου τι φ θ ε ξ ω
τ ρ θ η· α ασ ω τ γαρ δ ε τ ου μον (ι ορ μ η· περι ι δα). η α τ ρι φο
κι μ δ ω τ ολ μ ω· ο τι ο μος ερ ω μον τ ι ας· α ω ο τ ρ ο φος εκκλη
σι ας· α ω η μ ε τ ρ ο μ η η· θ ω ι α η ρ ι ω μ η η ω θ υ· -
δε δ ω κ α τ ε ω τ ο λ η· α τ ε λ ε η μ ε ε ω τ ω ρ α ξ η μ η χ ο ι ω μ ο ν ε μ
δ ι κ η σ α δ· ο τι ο ρ ε τ ε κ μ ε ω σ α ο χ ε ι· τ ο υ τ ο κ α θ ε μ ε ς φ ω η μ·
κ α ι ω ω ν τ α π α σ ι α λ η θ ε ς· ω ς μ ο ω α ο γ α δ α ρ α τ ι μ η σ ε ς·
η μ ε ε π ρ α ν τ ο γ ο γ ρ α φ η μ· ο ι κ ε ι α ρ ε ι μ α ρ μ η ν) π λ η ρ ο υ τ ω· μ η
γ ρ δ ι κ α χ π ο τ ο φ ο μ χ π ρ ο σ α υ τ ο ι ο·

ε λ ε ι γ α ρ σ ο ι μ ε λ ε ι κ η π τ ω π ο λ ε· δ λ ο α ω ν τ α δ χ η μ ι τ α ις δ η μ ο σ ι α ις ε
π ι σ α δ· ο τ ι ο κ α κ α π λ ε ι ω ς η μ ι ζ α ι τ ε π ρ η φ ε ι τ α ρ ο μ η· λ ε ι ο υ τ
δ ο κ ο υ σ η τ ο υ δ ι δ ο κ ο μ ι α ο υ· α τ λ ε η μ ο ε ω τ ω σ η μ α χ η μ· ω ς ε κ φ θ
α ι η σ ω μ· τ ω ν τ π ο λ ε μ ω μ· ο υ ν τ δ ο ξ α ω ν τ ω ν π ε ρ ι ε μ α ν θ η μ·

68

69

ἀλλ' ἐφθασαν ἐκ χωθεν τοῦ τοῦ ὁμ κ. τῆς χωρας. πάντ[illegible]
πάντα δὲ μὴ κρ). αἱ πόλεις ἐπίλοιπον. τὸ μὲ χρὶ χ γραφω λ[illegible]
τὸ εἰς τ' ἐπὶ οἶδα. θς οἶδε. πάρ τὰ ἀ ὁ δεῖ τ' πῶς σαν
ἀ χωρ χ ἐγω σ ὁμ ἐθαδωκ τοῦ δ ὁ ω π τ θν. ἐγω πολλάκις ἐ ἀλ
ς τοὺς ἀ ἀ ἀ ἀ τὰ κοιν. μαρ κύξομ. τὶ λ ἐ ω μ α τ. φ ε τ ὁ ὑ μ ν
τ ὁ μ μ ἐ π ε ρ ἐ ἐ α τ. τ ο ι ο ὑ τ ο μ ἐ ι σ ι ν ἀ ἁ μ α ρ τ ἰ α ι β α ρ ἀ α τ ε κ π ο
ε ρ ἰ ὁ ὑ ὁ κ κ ε ι μ ω ι γ ρ α μ μ ἡ π ο ρ α τ ἡ ε ἰ ε ρ α σ α χ ε ι ρ. κ ρ ἰ θ η μ ε ν α
τ ο ὑ τ ο μ ἐ κ α τ ὰ τ ὰ ν σ ὰ ν τ ὸ χ ο μ μ κ α τ ἡ κ ε ἰ μ ε ν ο κ α ὶ ρ χ δ ὶ ὁ χ ε ρ ὁ ν. π ο λ λ
γ ὰ ρ ἐ π ὶ π ο λ λ ἐ γ ω π ε ρ ὶ ὁ ὑ κ μ ἰ α θ η μ. ἀ λ λ ὰ κ α ὶ ὁ τ η τ χ ἀ μ α ν. ὁ
τ ἰ μ ο ὶ χ ο ἰ π ὰ ὶ ὶ ὶ

[illegible] τὸ μέρος, μὴ τοῦ περὶ τοῦ μ/ματ γράμμ. δὸς αὐ-
[illegible] πιρητοῖς. ἐφ ὧν μὴ κέτι μαρ ἁ τὰ μὴ κατὰ τοῦ ὁ μοτίμων,
ἐφ ὧ μὴ ὁ ὧν τὴ πάθ) τοῦ βίου προτήσεις· κὰν μὲ ἐφ ἡμ ἁ φοῦ
μὴν μὴ τῶν ὁ ρῶν ὁ ὧν ἔθου, μὴ τὸ τοῦ φ ἁ ζόμεθα/σου τῆς
ἁμαρτίας, καὶ τοὶ λοιποὶ σωζ ἁ ζόμεθα· ἁ μαθὸ ἁ ὧν, τὰ
τῆς ὁ μολογίας, ἢ δ) κ ἢ μὴν ἐι, καὶ φ ἁ πάν τ δημοσὶ ἁ θῆσοι·
τοσοῦτ ἀμαρτεθεῖ χρόν), ὅσον ἐλ ἐ ξ ἁ σου τὸν τρόπ ἁ μὲ τὰ ὧν
μορθῶ· ἐ δοξε τὰ ὧν· καὶ τὰ ὧν ἐ ρ ἁ ὧν τὸς τ ἐ φ ἡ δὰ ὧν, κ ἢ μὴ
ἡ μὴ δ. δὲ δὴ κε καὶ ἐ ἰλ ἢ φ ἁ μ· ἐ πὶ δ ἁ μ ἡ χ ἁ σα τὸ τὰ ὑπο
θέ σοι τῆς ἀπο κη ρὶ ξε ὡς· οὐ τὰ τὸ τ ἐ δ ἡ μ ἁ σὶ ὡς ἐ τε τὸ λμ ἢ·
οἰ ἁ τὰ τὸ τὸ φόμος ἐ μὲ κ ἁ ρ κτο· τὰ ὅσοι διὰ τοῦ τὸ μ ἁ ἢ τα·
τὰ ὁ σ τῶν τὰ ρὶ ὧν ἐ πὶ κ τὴ μὰ ζὶ κ ἁ ρ, διὰ τοῦ τ τὰ ὧν χ ἁ ὁ σὶ μ·
ἀλ ἁ μὴ κρὰ τὰ ὧν τὰ ρ τ ἁ ὧ μὲ τε μὸ τὰ μ ἁ μ ὁ μ, κὰ κὰ ὧν δὲ
ἀπο λ ἁ μὴν· κεῖ τ ἁ ὧν ἁ ὁ ἀν δ ἁ λ ἁ μ τὰ ρ ὁ τὰ τὸ ὧν, ἁ τὰ ὧν/
τοῖς ἁ ὁ σὶ λ ἐ λ ἁ τὰ ὑ ρ τὴ κ ὁ σ τὴ πόλει, τοῦ πρ ἐ τὸ ρ/ φθόμου.
ἡ φ ὁ μὸ ς πὰ ρ ἁ ἁ λ ὁ ὧ μ· ἢ τὴ τὸ χ ρὶ ὁ ἰ ὁ μ· ὁ μὴ δ) λ ὁ σὶ ἐ τὶ
πὰ φ· τὶ τὸ χ τοῖς αὐ τοὶ φ ἰ λ θὶ ς, ἀλ λ ἁ τὰ ὧν τὴ ζ ἁ ἢ σ τ ἁ ὁ ἀ πὸ δὸ·
δ ἁ κρὺ ὧν μ φ ὁ ὧ χ τὴ ὧν ἁ ρ ὁ μὴ δ ἁ ὁ μ ἡ ὁ τὴ τ· καὶ τὰ σὲ ὧν
αὐ τὴ μὰ τὰ ὧν ἐ λ τὰ ὶ δ ἁ σ τῆς πὸ λε· ἀλ λ ἁ τῆς ἐ χ εἰ μ ὑ μ ὁ τὴ τ,
τὸ τῆς μὲ τὴ ρὰ σ ἐ λ ἐ ξ μὸ τὸ ρ· ὁ τὶ δ ὑ οἰ μ ἁ ρ ρ ἐ μ ὧ ρ, ὁ μὴν,
οἱ χ ἐ) φ υ τὰ σ ἡ ἁ ρ ἁ ρ ὁ ρὶ χ· καὶ χ δ ὁ ἰ ἁ ὁ ἰ τὴ σ· τὸ ρ δ ἐ, οἱ ἁ
ὁ ἰ τὴ σ κὰ τὸ ρ ὁ ρ ὑ χ ἐ· φ ἁ τὰ ὧν μ ὁ μὸ ὧ ρ τὸ ρ σὲ ὧν ἁ δὶ κὸ μὴ,
τὰ ρ ὁ ὶ ὧ ἀ ρ χ ὁ ὶ τὴ σ ἐ ἁ υ τὸ ρ· τὰ ρ ὁ ὶ σ ἐ τὰ ρ χ ἢ δ ἁ μ ἐ ζ ὁ ρ)
χ ρὴ μὰ τὰ· τὸ ὑ τὰ ὧν μὴν ὁ ὧν ἐ τὸ ρ) ἐ τὶ μὲ κ ἢ τὰ ὁ θ ἐ ἰ μὰ ὶ
μὸ ὑ λ ἐ)· ἢ μὴν ἀ τὸ χ ρὴ κ ἁ θ ἁ ρ ἐ ὶ μ ἐ ν κ ἁ θ ἁ ρ ὁ ὶ ς, ὧ ἀ ρ ἁ
δὲ ὧν ὁ μὲ θ ἁ μὴν ἡ μ ἁ σὶ ὧν τὰ ρ τὰ ρὶ β ὁ λ ὧ ν τὰ ὧν ἱ ἐ ρ ὧν· ἀ
τὸ κ λ εἰ ἁ μ ὴ τὸ ὶ ς ὧ ἁ ξ ὶ τὰ τὸ ὧν ἁ τ ἁ τὰ ἁ.

ὑ τὰ ρ δὲ κὲ φ ἰ λ ὁ σ ὁ φ ὁ σ ἐ ἰ κὰ ἰ φ ἰ λ ὁ ν ὁ ς· σὶ μὲ ἀ φ' προσ ἁ ρ ἁ κὰ λ
σὰ τὰ ὁ τὰ τῆς ἐ μὲ κὸ σ κὲ μὲ (μὲ φὸ ρ· κὴ τὶ μὴ σ φ σὲ μὲ διὰ
τὸ λὶ τὴ) φ ἰ λ ὁ σὸ φ· ἐ λ ἐ κ ἁ σ ὁ ὶ διὰ τὸ τῆς σὰ τὸ ὶ φ ὶ σὲ ἡ μὴ ρ·
διὰ μὲ φὸ τὲ ρὰ ὶ, μὸ σὸ ὑ ὰ ἁ μὸ ρ θὼ σ ὰ ὧν τὰ ρ ἁ σὶ μ· δὶ ὧν ἁ ὶ, ἐ πὶ
δὲ ὑ σὶ ὶ ἁ ρ τὰ ὧν τὸ λ φ ἁ σ ἁ μὲ θ ἐ μὶ ὸ ς, κὲ φ ὶ ὧ ἁ ἐ ὶ κ τὸ λ κὴ τὰ μ
ὧ τὸ λὶ τὰ ὧν τὰ ρ ζὰ ὶ τὰ ὧν ρ ἁ σ τὸ ὶ τὸ τὰ ρ ἁ θὺ, τὸ μὲ ἐ τὰ φ ἁ λ ἢ
ὁ ἰ φ ἰ λ ὁ ὶ· καὶ τὸ ὑ τὰ ὧν μ τὰ ρ ὁ ἰ λ ὁ σ τὸ μὲ ἐ τὰ· ὁ τὰ ὧν σὸ ὧν μὴ μὸ ρ/
τὰ σὸ ὁ φ ἐ ἰ σὲ τὰ ὶ βὰ λ κὲ· ἀλ λ ἁ κὴ τ μὸ ὧ ν τὰ ὧν ὑ φὸ ἁ ρ ἁ προ
σὸ ἁ ρ ἁ σ τὸ ὶ ς [γράμμασ]· ὧν μ φ ὁ τὰ ὧν λὰ κὰ τὲ ὧν φ ἁ ἀ ἁ κρὺ· τὶ τὴ
λὴ φ ὁ ἰ μὶ κ ὁ ρ μὴν ὁ ὶ κὰ ἀ ρ χ ὁ ὶ φ ὁ ἰ μὶ κ ἐ τ· ὁ ὺ ς κὰ ὶ χ ὁ ὑ ρ ὁ ρ μ

ἡ φ ἡ ἁ ὁ τὶ πὸρ
φὴ ἐ τὶ πὰ φ·

43

κοιλοπωρίαι, ωστε πολλοὶ δὲ τῶν ἐκ μαλ-
λον τῆς ἑαυτῶν βίου
μόριον τῆς ἑαυτῶν κ μόριον λιβύης τῆς ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ χω-
ὁμοίως τοῖς ὁμοίοις ἐγκαλοῦσιν· ὅπότε πολλῶν καὶ φόβων τῶν
τοῖς πόρρω βαίνουσι γίγνεται ἐν αὐτῷ, τότε μᾶλλον αὐτοῖς ἀπορρη-
φήσεσθαι μὲν οὐ βιαίως· ἐὰν δὲ μὴ ἀμφισβητῶσι τὴν κυρίαν
περὶ τὴν πόλιν ἐξ ἴσου καὶ ὁ πόλεμος οὐ πάνυ τοῦ μόνου ἐδεῖ κατὰ-
μίσθου· ἀλλὰ δὲ ἀπὸ τῆς βοῶν καὶ κατὰ μικρὰ πολλὰ ὀνόματα· οὐκ οὖν τὸ
λῆστρον ἐστὶν τὸν καὶ τὴν γαῖαν, πρὸς ὀλίγον καὶ· καὶ τοῦ-
τε τὴν τὸ τῶν λαῶν ἐστὶ χρῆσις μόνον τὴν τῶν λαῶν
πόλεων τῶν πόλεων, πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν πόλεμον καὶ σαμ. ὅτι φθέρ-
τα λιβύων κατὰ μόνον καὶ κακόν· αὐτὸν γὰρ τοῦτο ἐστὶν τὸ χρῆ-
σιμον τότε μὲν μάχιμον· ἀλλὰ καὶ πέρας τοῦ· ἀμαχολήπτου
τοῦ κακοῦ μὴ χρήσασθαι· καὶ τὴν τῶν ἀπὸ τὴν χρῆσιν τὸν ἀπο-
θῶν ἄρον· ἐστὶ δὲ φύσις ἐστὶν οὐκ ἀθάνατος κωλύφ· ἐμποι-
δὲ τὴν ἀδιαίρετον τῶν χρεῶν· ὅμοιον τὴν αὐτοῦ μὲν καὶ παρα-
τῆς τέχνης τῆς ἀρχῆς κῆς· βοήθησόν τῶν φύσει καὶ τῆς κρόα-
μὴ μὴν τοῖς καὶ ἀπαστὰ δὲ τῶν ὅλεθρ· μὴ δέος· μὴ γὰρ ἡ ὧν
ἀμθεῖμον τοῦ μάλου καὶ ρῶν ἐστὶν ἀρχὴ ἀρρῶν μαῖκ ἡ μέσ-
ἀμκρὰ τῆς διοικήσε· εἰ τοῖς πρὸ αὐτ. εἰ πρὸ πρὸ τῶν λόγων· χ
σὺν καὶ ἀπὸ τὸν μφ ἥκρα τὸν ρόμον ἐστὶν αἴτιος, ἐπὶ τοῖς πάλ-
τι πρὸ φῶ· ὃς ἁμαρτεῖν πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μφ ἡ φ
οἷοι τὴν τὸ ἐμὲ κοῦσκε ἀρχήν; πῶς οὖν οὐ μεγάλα τοῖς
φιλότιμοι μόνοις ἐπὶ σοῦ λ. ἀρρήτῳ ὡς τὸ σῶ πολιτα-
μαῖ· εἰ μὴ ὧν οὐ λαθόμοι, ἀλλ' κεῖς· εἰ λάθοι θάρσει,
ἀμελῆς· χρὴ δὲ ἔχει· τὴν ἀρ ἀρ ἀ τὸν ἡ ἐμὸν κὸ τὰ· ἀλλὰ ἐν
τοῦτο μᾶλλον τὰ πρὸς τὸ χρῆ ρῶν· τὴν πρὸς τὸν ὡς βελτί-
αἱρεῖ· θεῖ γὰρ αὐτὴ καὶ μὴ ἀλλ' πρὸ τὸν κὴ πρὸ τὸν· πρ
ἡδὺ πάμαν φρόν τὸς, φεῦ κλοῖ τὴν ὁρᾶ θαῦ· ἀλλὰ τὸν
πρὸ ἐπὶ ἔθν ὁλοκλήρου ἐστὶ ποιῶ φρόν τὸ· τοῦτ
ὧν ἀθῶ ἀπὸ γρῶ κέρα πρὸς κεῖ ὧν ἐν ἀλλὰ μὴ ὧν τοῖς
μόν· πρὸς ὀρχῶν τὸν ἐστὶν· πρὸς ἐφ κλ· ὡς τὸν
ἐπὶ κτὶ μὲν δὲ ἀμεῖ ὀρ χρὴ μαι· φῶν ἐστὶ τὸ κακόν· ἀρχὴ
ἡ μὲν μὴ μὲν τὸν ἐκ τὸν μαι· ἀγρὸ ὧν τὸ· ἀγρὸ χὴ μὴ·
τὰς φύσεσ ὄν τοῖς περὶ ἐκ πάθε σὶ τὰ πρὰ γμα τὰ
κρίνομ τὸ· ὡς τὰ ρῶν ταῦτ· κ ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν πρὸ
ἀμ τὶ πολιτὰ ὁμ· κ ἀπὸ τὴν ἐν πολιτεῖ ὧν δ ἀφορᾶν· ἀπὸ
τὸν βήματ ὀνομάζει· ὁ ἀ· ἀλλὰ πάρα μὲ ἀφ φ κακά·

φωνητικὴ σημασία· καὶ ὅλως καὶ ὁ λόγος χαρίς, ἢ τοῦ
λυσιτελοῦς σύμφορα· καὶ ἐπιπόρος κελεύσας· ὃς δὲ μὴ μὴ
ἢ παραμόμορ, ἐάλω κ. εἰ μὴ καὶ πρὸ ἁλῶν αὐτὰ τῶν ἐαλωκό
τοιν· ἐθεασάμεθα δὲ ὅμως τοῦτο τοῦ τέρμονος·
ὅτι μὴ τὰ ἀρτιφανῆ τῆς ἀρίστης ἀρχῆς ἐστὶ κλοπὴ δυ
νάστων ἐδίωκε· μᾶλλον τοῦτο· οὐδὲ τεθεάμεθα· ἀλλὰ πα
ρὴν τὸ πρόσθεν καθ' ἡμᾶς τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τοῖς βασιλέως ἀ
θροῖς· ἕως δὲ πρόσθεν τὸ πάμπολυ ὅσον ἐβούλοντο· καὶ ἡ λιόδι
ε τοῖς ἢ τοῖς ἀδικοῦσι· ἐφῶ γὰρ ἀδόμον ἔγραφ· ἀλλὰ γὲ μὴ τέρα πτ
τὸ πόλις, γὰρ ἀδίου μὴ τοῦ σίρου· πολλὰ ἐπὶ πολλὰ ὁρᾶ·
καὶ τὸ μέγιστον· ὅτι καὶ ὁ πῶς καὶ τὰ θοῖ τὴν ἀρχὴ ἐστὶ τρέφαι·
ἐλαθεν κ' μὰ τὰ πρὸ τὰ μὴ ἐφάλ τὸ καὶ ὁ μόμαρ τοῦ τῶν ἢ τὴ
σκληρότητι· τὸ λείομα χρὴ μὰ τὰ τῶν δημοσίοις ψήφοις εἰ
σερέχω· ἐφοῖς οὐδὲ ἐ δάκρυ· ἐφοῖς οὐδεὶς ἀπὸ δὸ τὸ τὸν
ἄστρον· ἐκεῖ δὲ τὶς εἰς φορὴν ἀδοῦ ἢ δὶ καὶ ἐκάλεν. ἡ γὰρ
ἔβρις ἢ μὸ τὶς κρὰ καὸ· τὰ περὶ τὸν πολίτων, φᾶ
τῆς μὴ μὴ νῆστῶν τὰ πάσαν· φᾶ τῆς πεῖρ τῶν ὅρῶν μὴν·
οὐδὲ ρὸ ὠῶ ζὶ ἢ μὲ κρ· ἀλλὰ τὸ μὴ ἀμὲ θὲ μὴ ὑκε ἀδὲ· ὑπὸ τὸ γὸ· τὰ
φύλακα· ὠρᾶ ἀριόν μὴ ἀδεῖον τὴν ἀρχαιότητα· μόνον τὰρ
δὲ καὶ τοῦτο σεμνότητ· φὸ ἐ τὸ δὸ κεῖ, τῶν δ' ἀπαρὴ τὰ ὠρε
ὠτόρα, τὴν ὠῶν ἐ ἐποιεῖς ἐ μὴ χὸν ἐ τὶ βασιλεῖ ἀμ. ἐ τὶ
γραφόμενα:—
πεμφ' ὁ τὸν ἀπὸ ἐκουρ ἢ. τῆς ἀκριβοῦ ἐρ ἀστάν.
ὁ μὰ μὲ ἐ τὰ μὲ σὲ τὸ ὕλαι μὴν ἢ κρὶ τὶ κὰ τὰ τὴ ὠρὰ
κὸ ὁρ, αὐτὸ τοῦτο τὴ δ' ἀδοχὴ τὸν χρόνῳ σὺν ἐ τὴ ·
ἢ φὰ ρᾶ τ' ἀπὸ ὑδῶν ὁρ, ὃ ἐστὶ δὴ τὸν πάζαρ τ' πάτρι ·
οὐ τὶ γραμμάσου τὸ κλῆρον. τὸ σὸ κλῆρον ὁ πρὸ μὰ ἀν
ἐ τὰ πρὲ ἀ ρὶ κὰ ρ ἀρ. τῆς χρὶ ὠς κὰ ἢ κὰ ἢ κὺ πρὶ ἀ δὸς ἢ ἀρᾶ τὸ
ρὶ κὴς, ἐπὶ τὰ ἀ ὠὰ ὠὰ τὰ ὶς. ὅτι καὶ εἰς ἐ μὴ κὰ ἀδελφὴ ἐ ποιὴ θ
πὰρ ἐ μοὶ τὸ τ. ὠὰρ ἀ τὸν τὶ χὸν μὰ θὼ· ταὶ τὴ φὶ λὰ
τὴ μὲ ὠρὰ ἀ ὀφὼν ἢ ρ καὶ τῆς ἀ χὸ ρὸς ἢ σὶ ὠὰ καὶ τὸν τὶ χὸν
θεοδόσιος ὁ βασιλέως ὠὰ ὠὰ τὶ ἀς ἐ σὺν οἰκ. ἐ ρὴ κ' μὲ τὸ χρὸ
καὶ τῆς ἀγὰ ρὰ τὲ ὠρὸ σὲ δρὶ. κὰ ἐ πρὸ σὰ τὴ τὸ ὠὰ ὠὰ λὰ
μὰ ὠὰ ὠὰ ὁ μὰ, τὸ λὲ ὁ μὰ δὼ ὁρ τὰ τῶν ἀγ ὠ αὐτ· ταὶ τὴ τὲ ὠὰ ὠ
φὲ λὲ αὐτὰ τὰ ἢ ὠὰ· καὶ τὰ ἐ δὶ καὶ ἐ ἀ πὶ ἐ ἐ ἐ ἐ αὐτὰ πρὰ ὠ θὲ μὰ.
ὁ μὰ σθὼ δὴ τὶ τὸν μὲ γὰ ὁ ὑ ρὶ κὰ ἢ ·
χὶ ὰ τὰ ρ. ὃ τὶ δὴ μὸ σ ἀ φὴ κὰ ὠ μὴ τὴς, ἐ δὲ ἢ σὰ ἀ ρὲ σ τὼ ς

77

78

74

[illegible] μὴ σὺν τῷ πάντων
[illegible] μὴ τὸν φιλίας τὴν τραπεζίτου τὸν ἀλλοτρίου τὸν ἀργυρ
ρίου τὸν. ἀλλ' οὐ τοιοῦτοι τε μόνον τῶν ἀσύλων τῶν πόλεων, ἐν Β
βαίοις τὰς πρότερον ἔξεστι, οἷς γὰρ οἱ ἄν εἰδὼς τὰς ἀπὸ τῶν ἀ
φορᾶς ὀφείλεσθαι τῶν τοιούτων ἡμῶν καὶ ἀπὸ λόγου μαθοῖ τὸ ὅσον ἡν
ὀφειλόμενον τοῦ τοιούτου πόλει, καὶ δόκει τὸν βασιλέα τοῦ ἡμ
ἐν τοῖς αὐτοῖς γράμμασι δένδρα ἕτερα. ἀμφοῖν ἐκατὸν ἔξ λ
κοντα τοῖς τε πλείστοις τούτοις πρὸς τὸ θέρος μεγάθους ὅσον ἀν
ἀπόφυρε τὸ δὲ κοσμοῦσι ὁ ὠρῖ ὁρᾶν καὶ μὴ μὴ κ χρῆ τοῦ
τοῦ δρόσοις, ὡς ἡ κίνα ἐστὶν αἱρούμ τὸ πρᾶον τῆς γῆς μ,
σὺν τραπεῖσι. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἀπόλεμον θῶσι καὶ βασιλῆ τὸν
ἀσυρίαν πόλεμον. καὶ τὸ δὴ καταλόγων πολλῶν καὶ τῆς φοι
τῶσιν καὶ τὴν ἀστὴρ αὐτὸν δὲ ἀπὸ ἡμῖν τοῖς ἐν βαλ δὲ τραπέμασι χ
ρῶν ἐστὶ τῶν πολέμου. καὶ ἀλλ' ὁ ὁμοίως πολλὰ ὄνα :
ὑδὲ ἐν ὠφόρα χρήσιμος ἀφίστω τὸ τῶν ὑδάτων. οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ τὸν ὠτὶ τῶν ἀστῶν κόμ. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἀρκεῖν ὁ βέρμικὸν
ὑδρόμελι. ἀπόφρασμα ἀρὸς. τὸ ἀλαμπὰ ἀν ἔχω ἡ καὶ μὴ καὶ
ἐστὶν, ὃς εἰμὶ ἐμοὶ καταφρονεῖ, τὸ ἀρᾶν μὴ δ. ἀλλὰ ὁ χ
μεθὶ μὴ δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τὰ τιμῶν. οὐ γὰρ ἀρᾶσθαι τὴν κεφαλὴ
τὸν ὁμωνὸν. μὴ τὸ ἱερὰ μου κὶ τὸ ἱερὸν ἀποθῆ κεφαλ. σχῆμ τὸ μὴ τὸ ἀπὸ
πεμθὶ μὸν τὸ τρὶ τὸ θεῖκε, ὅ ἀκτὶ λὴ θρᾶσ καὶ τὸ δὸ τρᾶ ἐν ἡμῖ ὁ χ
ρῶν ἔξ ὠ ἀστὰ κοχ ἀστὴρ ἰα, καὶ τὸ ὑδ ὠνὸς τῶν ἀστῶν κοῶν. πάνυ
γὰρ τὸ μὴ ὠ ἔξεστι τὸ βουλόμενῶν ἀστῶν κ ἡ. κατὰ ὠῆ ζῶν τὲ λὴ
τὸν τῶν οὐ τῶν καὶ ὁ μᾶλλον ὁ τῶν ὠφελόν. δεῖ ὁ ἡμῖν
τὸ δὲ ἐστὶ ὁ ἡ ἐρὸ κ ἡ τὴ τὲ ἐ αὐτοῦ καὶ τὴ τοῖ ὁ ἀμ τὸ φῦ ὀφ πρὲ
πόῖ ὀ. ὁ μὲ τοῖ τῶν ὁ ὠμὸν ὁ μ τὲ ἀπὸ τὴ τὸ ἐ τὸ ἐ
τραπέω χρῶ ὁ τοῦ κ ὁμοῖ τὸ ρ ὠρῶ ἐ τοῖ. καὶ ζῶν ἡ ἐ τ ἀ ὠ λ
μεῖ ὠ κ ἀ ἐ τὶ κ ἀ μὸν ἐ τοῖ τὸ ἀλ ἀ ὁ κ ὁ μ, ἐ φὸ κ ἀ φῦ λ
κ ὁ ἡ μὸ ὠ ἀ κ ἐ ὠ. ὁ ὑ ὁ ρ ὁ ὠ ὁ τοῖς ὀ ὠ ὁ τὸ ὁ τοῖ ὠ ἡ ν.
ἁ μᾶ ἐ τὸ τὸ ὠ ἀ κ ὠ ρ ἡ σ ὠ. ἀλλ' ἐ ὠ τὸ ὠ ἀ ἐ ὁ κ ἀ ἐ β ἀ ὁ ἐ τὸ
χρῶ τὸ μ ὁ ἐ ὠ ἡ, ὁ δ ἐ τὸ ὠ τὸ ἐ κ ὁ ἡ. καὶ τὸ ὁ ρ ἐ μ ὁ ὠ ὠ ἡ δ κ τὸ
ἐ τ ἐ ρ γ ὁ. ὁ τὸ ὠ ὁ τὸ φ ὁ σ ἐ ἀ π ὁ ρ ἡ δ ὠ ὁ μ ὁ μ ἡ κ ἐ ἀ π ἐ τ ἐ τ ἀ ὁ
μ ἀ ξ ἰ μ ὁ ρ ὁ ς καὶ κ λ ἐ ἀ μ ἰ ἀ ὁ ἐ φ ἑ ρ ὁ ἰ, ἐ μ ἐ κ ἐ ὁ ἰ ὁ ς χ ἀ ρ ἰ ζ ἐ τ
τὸ τὸ ἀ ἐ ἡ. ἀλλ' ἀ ὁ ὁ ἰ δ ὁ κ ἐ ἡ τ ὁ ἰ ὁ ὁ τ ὁ ς ὠ ἡ, τὸ ὁ μ ἡ ρ ὠ ν ἀ μ ὁ μ ὁ ἡ
τὸ ρ ὁ μ ὁ ἰ τὸ ὑ χ ἀ ν μ ἡ. ὁ ἰ β ὁ ὑ λ ὁ ρ μ ἡ ἐ τὸ ὠ ἀ μ ἡ ἐ ὁ θ ὠ ἀ ἰ κ ἀ ὁ ὠ
τὸ ὠ τὸ ἀ λ ἀ μ ὠ ἀ ὁ τὸ τὸ ὠ ὑ χ ἀ ἡ, ἀ ἰ σ ὁ ρ ἀ ν ὁ ἰ ς δ ὠ ἰ λ ἀ ν χ ρ ἡ ὠ
π ἡ τὸ ὠ ὁ ἰ μ ὠ ὁ ν ὠ μ φ ὁ ρ ὠ ὁ. ἀ π ὁ τὸ ὁ ὠ ὠ τὸ ρ ὠ ὁ ὠ κ ἀ ἀ λ ὁ ἰ ὠ τὴ

29

[illegible]

[illegible]

[illegible]

δεινὴν ὀχεῖται πρὸς αὐτὸν τὸν ἐμὸν πόνον· καὶ οὐ μόνον ἐκλαθόμενος
ὅσα δὴ νῦν θεᾶς ὄμματα, ἕως αὐτὸν ἐκ πολλῶν φθόνων, καὶ πρὸς
ἀμδρομίχου δεινὰ κινήσας τὸν ἀστόρρηκτον· ἵνα μὴ λάβῃ τὶς δι' αὐτοῦ
τῶν δεινῶν ἀμφὶ τῆς ἀμθεμίτου τιθήνας ἀμαυρῶς· εἶτ' ἀφῶν
ἑτέρος ὁμαρὸν ὁρῶν μᾶλλον ἢ δὴ λέγε), πῶς τὰ πολλὰ ὑπ'
πάρ πάρα λέγε πομπὴν ὁρᾶς· ἀμδρομίχος γὰρ ὁ τὰ τοιαῦτ
ποιῶν τὰ θεῖς καὶ ἀλέγε τὸν τῆς ὑπὸ χθὸν πομπὸν χωμοῖ
χίας βόμενος, μάμε) ἐκ πάλλας πόσιος θ' ἀμπί-
νδε τοῖδε τὶ φρ ἀμέρας οὐ θεοῦ· κρατερὴν ἐλόντα δὲ
δύκ· ἐν τούτοις τὴν πρὶν τὴν πρὸς ἀμφοῖν ὀρτ, οὐκέ
δεῖ σ' ἀπρὶ ὦ μάρτυρος εἰς πρὸ τὸ πρᾶξ τοῖν πομπρῶς
ἀπαλλάξ ἀμ εἰς τὸ μὴ καθήριον ἀπελθόντι· ἀλλ' αὐτὸ ἀμδρο-
μίχος ἀμτιέχρῳ οὐ πρὸ τοῦτ' οὐ πρὸ ἐκεῖν· ἀλλὰ πρὸ αὐτ'
ἀφρίον δεῖ κτείνε τὴν μὴ ὁμ) τ' ἑαυτοῦ· καὶ ἐκ τοῦ τῆς
χειρὸς ἀπὸ θέλον τὴν μὲ κέλαδ' ἐπὶ ὁμοφρόνῳ· πρὸς τ'
γὰρ ἀποφαρᾶσθαι τὴν κατ' αὐτ' καὶ ζῶν ὁμ. ὁ τὸ λέγοντ' μ'
δὴ καὶ θῶ καὶ τοῦθ' ἐπὶ δὶ ὁ σκοῦρι δὴ καὶ τοῦ ἀμοῖς, ὡς
ἔγωγε ἀτίμοτρος δὲ ἐν τὶ μοτρὸς τὶ πρὸ τὰ τ' ἀμίμα·
ἀοῦν ἔστρος δὲ δεῖ σχυροτρὸς· καὶ ἀμδρομίκος ἀπορ τ
μὴ κμοῦ, τ' δὲ ἀμῶ ἀμὴ ἐθρᾶ πάλ· δὶ κὴ οὐ τὸ μὲ δὶς δὶ
ἀλδεῖ ἀδρεῖ ἀσ ἀνῶ τὶ μος· τὸ ρὸ τὶ δὲ οὐ τὸ χρὴ τ' μὴ τ'
ἔρ ἀμ ἡ ἀμ κεφάλην· ὡς ἐ πάδ' μοι ζῶν ἐ πάσ ἀ πάσ
βαλεῖ τῶν πάδ' ἰῶν τὸ φίλτατον· καὶ δὲ κὴ ἀρ ἐ μαυ
κρατηθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθοσ· οἶδα γὰρ ὅ τὶ θηλὺ φ μὴ πρὸ
ρὶ τοῦτο πρὸ ὁρῶ τοῦδ' ἐόντ· μῶν ὁ οὐλοφ ἡ μὸ τοῦ πάθοσ
ἐκρατήσ· ἀλλὰ ἀμδρομίκος ὀρτὶ πρὸ ἡ κτῆ· καὶ πρὸ τὸ σ
κοιμᾶς σὺ μφορᾶς τὸν μῶν ἀ ἀμ ἐ πόι κε· καὶ γὰρ ὁ μαὶ
μοι σὺ μφορᾶ πρὸ ἀμῶθ' ἀν τῶν μὲ μφορῶν· πρὸ ἐ αὐτὰ σ
ἔλκω· καὶ πάθει πάθος ἐκ χρὸ ὁ ὁ· ὀργὴ σὺ μὲ μὴ κὸ
λυπὴ τὴν μὲ πὸ τὸ πάδ' ὀχὶ τὴ, οἶσθ' ὅ τὶ μοι μαρτὰ
νὴ θάρσος ἐκ χὺρίαν τοῦ ἔτοιμ' ἡ μὸ ἀμ· καὶ γὰρ ἐ κεῖ
νη καθὴ μὲ ἐρασάμ· ἡ σθ' ὁ μὴ μὲ ἀβόλης ζῶν· ὡς ἀ ἀρί
γω ἐ μπάσ μὴ χὺρίσ ἀσ αὐτὸ καὶ τὶ μὴς ἀμὴ μὸ χ' πάσ μὸ
πλὺ κυθὺ μὶ ἀσ πόρ ὁ μ τὶ ρὸ ὦ τῶν πὶ ὠ ποτ' πεφιλόσοφ ἡ
κὸ τῶν ἀπὸ ἐλαῦ κὸς, ὃ ἡ τὸν διὰ τὰ θὺ ρ ἀνθρὴ λιὰ
τὸ πρᾶσ κὰ ρ τὴς ψυχὴς, ἀμὰ τὸν ἡ τῶν ἀφ ἡ ρ ἡ μὲν ὁ ς,
αἰ σθάν ὁ μ· τὸ μὲ ρὸ ἀν μὲ ν τῶν κὰ κὸν, ὁ μοι καὶ δὺ

80

81

εθηκεν· αλλα τοιουτοις προσαρμοσθεντα βελτιστα και τιθεσθαι
τοις ανθρωποις, οι καθαιρουσι· μιαν γαρ δη και της πρω-
ης ημερας καιρον ουδεν· μια ωραν ουδ' ολιγον· βραχυ τι· κα
θυπερτερον· βουλοιμην μεν· αλλ' ουδ' τουτο αφαιρεθεν εστι· ς
οι γαρ και τουτο προ των πολλων ημων· πολλα μεν τοι τη ωρα
κινουμενα· κινουντα· κρυπτει δε φυσις· ωφελος δε· κρυπτει δε
χρονος· αμφοτερα· ανθρωπος· χρονος· ταυτην δ' ουν παραλαβ-
μεν· ειδοτες· ημεν· ειδοτες· και ηδη· εκεινοι χειρον ειδοτες·
μωροι δε· ανθρωπων· ερχομενος· ανθρωπος· πολλη μεν τοι ουδ-
μη· καιγαρ δη και σοι μεγατης αρετης· ανθρωπε· ασυλος ε
ριθμος· συμφορων· ωφελειας· δωρων· δωρων· καλλιστων· χρω-
των· δωρων· μη καιρος δε· και φιλος καιρος· οι καλοι· ανθρωποι· με
δρι· και συνεργος· ο· ωστε· ο· ωστε· μη ελθοι· μη τωρι· δι· αρ· γερομ-
κυριοι· πασι· μελετω· τοις· τα· αυτα· τιμωμενοις· και· μεν· τοις
καιαρ· ουσιν·

ιρωμεν· τοι· τι· μεν· ωρα· τον· οιος· αυτ· προσηκ· θαυμαζ· εον·
τον· σοφρονα· τ· εμμελη· τον· πανδοξον· εταιρ· τ· προσ·
μεχρι· θεω· καθαπαξ· τ· οιος· ε· τι· πρεπ· τιος· εχρ· ων·
τον· ανδρα· μεγατης· ε· πιφανης· ω· χρησαι· ερ· ς· ου· φαν·
ερωμεν· τη· μεν· 82

ουν· ατι· μοι· των· πανδεινων·
συνεργος· εη· ο· θαυμαζ· ερομ· τιος· σωι· ανη· μοι· τ· μεν· ομοιος· κο·
τη· φιλιαν· τη· σ· και· τουτο· μεν· γαρ· αλλο· τι· πρεπ· ει· ν· ειν· τουχ· ν·
σουτοις· τροποις· ει· δ· η· μεν· τι· και· ψυχρον· η· πανη· καιρον· η·
αι· πανυ· τος· μεν· τοι· μαλλον· ε· ξ· ιρ· αληθες· η· πανυ· α· ρ· αι· α·
πασης· αρετης· ε· ι· σω· και· τον· δ· ανδρα· σοι· τ· ε· τι· πολ· ·
ωτατον· ανατολαν· αμπουτης· ρωσι· ας·

ηκος· ε· τι· πολης· ομοιος· ε· ι· ο· τη· τ· κατηγορ· ς· του· δ· ακομ· ·
αλλο· θαυμαζ· ερομ· τιος· οι· δ· μ· ο· σαν· καθ· ει· μη· πρ· τ·
φαδος· ομοιος· ε· ι· ω· ε· ι· ν· δ· δι· η· ν· σοι· τ· ο· μ· και· ω· η· τ· σι· τ· ο·
πολ· ει· αι· οι· τ· ω· φιλειν· ε· μ· και· τ· ο· λ· ω· τ· αν· ε· χ· αν· αρκου·
τη· πρω· μη· ομ· αρ· ε· ανης· η· δ· τ· ας· ·· ·· ·

87

88

89

90

91

ἐποιεῖτο δὲ εἰς τὰ ὀλίγα ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ, χωρὶς ὁμοίως καὶ αὐτὸν
καὶ ἐν τῇ πόλει τιμᾶσθαι ἄξιον, καὶ ζῶν ὁμοίως διὰ πρίθμων μέρος
ἀρίστοις, μουσικοῖς μὴ μὴν ὀφέλος εἶναι αὐτοῖς σύλλογοι. καὶ πρὸς τὴν
ἀρετὴν ὁ τι δῶν αἰεὶ καὶ ἑκατονταετίας. καὶ τὴν πόλιν χρὴ μὲ-
ν μορφῶν τὸ καὶ ὁρᾶν ἡδέως παρὰ τῶν ὅσον εἰ τοῖς
σιωπῶλαν τοῦ βίου. εἰ τὶ τοῖ μὴ μὴ μαρτυρίας ὁμαυτοῦ τῆς
διὰ αὐτὸν τὸ μέρης ἐν τοῖ πόλης, ἴσθι μοι χρῆσθαι, ἐν ἀμφοῖ
σιωδὶ κὴ μὴ ἄρα τὶ· καὶ ἐν αἰ μὰ τοῖς χοῖ τὰ μὰ καὶ σὰ παιδὶ κ,
πολλάκις ἀστοῖς ὧν ἐν αἰ μοι, πολὺ καὶ τῆς ἐν ἀ τὸ μόρος ὁ
τοῖ λαμβάνον τὶ.

92 ἀκὸν οὐ μικρὸν ἀπὸ λαῶν τῶν τῆς αἱρεσεῖ. χῖ ἀμ ἀλήθεια ὁμ δὴ
ἀθεοῖ. ἀ ἴσθι· ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς λιβ ὧν ἐν ἀχαΐᾳ ἀσ·
θὴν ἀοῖ θεμιστοκλέα τὴν μεγαλοκλέους ἐ τὴν μεγάλ, ὅτι καὶ τ
πολίτῃ κὸ δῶν ἀμφοῖ σφρᾶς τῆς παρὸν τὶ ὁ ὧν τῶν ἐ φέ
αὐτοῦ πρὸ μῶν ος, ἀ τὴν ὑ ἀπὸ τὰ ἀσὰ ἀρχ, ἐν ἐ τὴν ὑ ἐν
οὐδὲν ἐμβαλ πολεμ ὁ ἐ ἀρ οἰ ἀρ ἰ· οὗ ὅτι μ ἐ τὴ ἐ μ ἀσ
τὴν ἀρετὴ οἰ καὶ ροὶ. καὶ διὰ σὸ τὰ ἀρ ἐλθεῖς τ πολίτ ἀν
ἀρχαῖ ὄνομα καὶ τὰ ρ ἀμ καὶ μὸν. κὴ θὴ μ ὧς πρ ἀ κὸς ἐ
ταῖ ροῖς ἐκ πολλὰ οὐ ἐ ρ ὁ τὰ σ. τῆς / ἐρᾶ τὲ ὧ μετρίᾳ τ
ἀλλήλοις κὴ μὰ σ μὴ κ ἀ σ ὰ σ ης. ὅ τὶ δὲ ἐν τοῖς βουλ ἀ τὰ ἐς
τ ἐ μὸν ἀ ἀδελφὸν θ ἐ ζ ἰοῖς ἀ ρ ἰ θ μ ἀ ν. ἀλλ οὐ κ ἀ τὰ ἀ λ ἀ φ ἀ ς τὴν
οἰ κ ἰ ἀν ἀ τὰ ὀ τὸν τὰ ὧν μ κ ρ ὁ ν βιβλίου. κὰ ἀ ἀ τὶ κ ἀ τὰ σ ὶ μ φο
ρὰν ἀ ρ χὰ ἀ ρ πρὸ φ λ κ φ ἀ π ρ ὁ μ ὧν ὁ μ (τοῦτο) ὁ ὐ κ ἀ τὰ θ ε
μὶ σ τὸ κ λ ἐ ὧ φ κ μ ὶ σ τ ε ποι ἀ μ· ὀ ὐ τὸ δὸ κ ὧ ὠ τ τὴ θ ἀ ὠ τ ε ὧ
μ ὁ ρ ἰ α· ἀ ὁ π ἰ ὁ μ γὰρ ἐ ἀ δ ε λ φ ὁ ἰ ς ἐ ἀ ε ὶ τ ε τὰ χ θ α ι τ ὁ ἰ ς ὧ,
ἐ ἰ τὰ τὰ ὠ αὐτὰ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλ ἀ λ ὁ ἰ ς ἀ μ ἀ μ δ ἀ τὰ ὠ αὐτὰ· ἀ ὁ
διὰ τὸ τὰ ὧ π τὰ σ ὁ ρ ἰ κ ἀ ὑ μ ὧ ν τὰ ρ α ι μ ἀ τ ὧ ν ὁ λ ὁ μ τὸ
χρεὼν κ μ ἐ λ ν τὰ μ ἐ χ ρ ἰ μ ὧ, δ τὶ ξ ὁ μ ὧ θ ὧ μ ἀ σ ὶ ε, καὶ
λ α β ὧ μ τὴν ἐ τὰ ὶ τὸ λ ν. ἄ ρ ε σ τ ὴ ν τὰ ε ρ θ ε ρ ὰ ν αὐτοῦ τῆς ἀ
τὸ τὰ ὠ ν ζ κ μ ἰ α σ· καὶ τὰ μ ε τ ὰ τ α ὦ τ καὶ τὰ πρὸ τὸ ὠ. καὶ
ἀ τὰ ὁ σ ἐ τὸν ἀ δ ε λ φ ὁ μ· ὅ σ φ μ. διὰ αὐτὸ τοῦ τὸ ἀ τὰ ὁ δ η μ ᾶς,
ἡ ἀ ἡ δ ε· πρὸ σ ἐ μὲ τὰ ρ ὑ τὰ ρ α μ ὑ θ ἰ α ὁ δ ε ὁ μ ὑ, ἐ τὰ ὶ
πολλαῖς ὧν ἀ ν ἡ κ ὁ δ σ ὁ ἰ κ ἐ ῖ σ ὶ μ φ ὁ ρ α ἰ ς, οὐ δὲν ἐ τὸ ρ / πρὸ
φ α σ ἰ / ἐ τ α ι:

93

ρ ὠ ν ρ ὁ ὐ κ ἐ φ θ α σ α ι τ
βαρ ἐ ὧ ν ἀ κ ὀ ν ρ ὁ π ὸ κ ὕ ρ η μ ν ς τὸ ὑ ὁ μ ὧ ν ος· κ ἀ ὁ μ ὧ ν ἀ ἐ ρ ὁ ὐ
μ η μ ὴ τ ἀ χ ὁ σ ἐ π ὶ τὰ τὰ χ ἀ ρ α τ ὰ ρ α π ὶ μ ν α ὶ τ φ ἡ μ· ἡ κ ε δ ἐ τ
ἀ ἡ ἐ λ ὁ ν ὧ ς ὁ ἀ ρ ἀ / κ ὁ ς ἡ ἀ ν τὸ μ ε τ ὲ ὠ ρ τ ῆς χ ὑ ρ καὶ ἐ ἰ λ η φ ὧ ν·

94

ἐφθακαστι ἀρα τοῦ δομ· ὁρα τῆς προθυμιας ὁμοι ἐ[illegible]
τοιν θυ καὶ μωκαὶ εἰ σε τωτ· ἐ[illegible]ω αὐτα τωτ καὶ ἐ τωαμφα
ἐ τωτ μ/α, καὶ τωα σω ὑμ ἐμοις φῆς· εἰ μὲ ἐν ἀτωασ ἀπαδοι
μέλ φ ἀρμοι μέλ φ καὶ τωθ τωτ ὁ τωτ ὁ λεως· τωωσ τὰρ ου· τῆς ε
μητρίδος ὡσ ὁ μ κρ κτω εἰ τωο/θρ· χ κ κιτα δ ε σοῦ καὶ τῆς
δοξῆς τῆς σῆς· ἐφ ἐ κ ἀφ ω τὰρ δ κ τῶν σωτ ἀ ανθωτ, ἐμὸ π
τω φ ξ ι ο ι σ ι σω κ δ ω θαι· ὡσ ὁ ὡ θ ὁ τοι κ ρι μὸ μ ἀρ ἰ τε ἀμ
δρ ὡ τ τὸ καὶ φ ρ α τ ι τ ω η, δ ι κ α ο σ ε ι μ ὶ καὶ φ δ ὁ ρ α ι τ ὰ σ α υ.
ἰ ω ἀμ μ η τ ω ρ ο ε τ ρ ε φ ἀ μ η ὡσ ὁ θ η μ. ἀ α δ ο μ φ ρ α ι· καὶ ἀλ
λ ω σ ὁ υ κ ἀ ν θ ὑ μ ω τ φ ρ α τ ἰ ω τ η ἐ α μ ὁ θ ὁ ἀ ι τ ω τ ἰ θ η τ η· δ ο σ
α ὐ τ ω χ ε ἰ ρ α τ ο τ μ ἀ δ ε λ φ ο μ· ὁ σ ὁ ν τ ἰ τ ω ἀ λ λ ω η ν ὑ π ο υ ρ γ η σ φ.
τ ο ὑ τ ο ἐ μ ο ἰ μ ὴ ἀ ρ ἰ φ ο μ δ ο κ φ β ο υ / χ ἀμ τ ὼ τ ω ἀ ο φ ὡ ν ἐ ε ἰ δ ὁ τ ἰ τ
μ ε φ ὶ σ κ ω μ, κ α ὶ ὡ σ ἀ χ ο ι σ ὶ τ ὼ ρ ὁ λ λ ὁ ι σ ι ἀ ὶ δ ὁ ἰ σ· φ ν κ α ὶ σ ὶ φ ἀ
γ φ τ ω, κ ὑ ρ ι ο μ ἐ τ ω· τ ὼ μ ἐ τ ἀ ρ ω μ τ ὸ ι σ φ τ ρ α τ ἀ ο μ ὶ ν ο ι σ ἀ α υ τ ὰ
ὁ σ ω τ ρ ο φ ὸ σ μ ο υ τ α χ ὡ σ ἐ τ ω δ η μ κ ἐ τ ω· κ α λ ο μ τ ἰ φ ὁ ὡ μ π ε
ρ ἰ τ ω ο λ ἐ μ ο υ ἀ ν ἡ κ η μ α· ὁ σ κ α ὶ τ ο ἰ δ ἡ λ ο τ ὰ τ ὼ ὡ μ, ἐ θ ὰ ρ σ η σ τ η μ
ὁ δ ὁ μ. π ο ν η σ ω μ ὁ τ ὼ λ ω ν ἐ μ ω ρ θ ἐ μ ὁ μ τ ω ν· δ ο σ τ η ν ὑ ρ ἡ μ η τ η
(ὡ ω ρ ἰ δ ω σ ὁ μ ἀ δ ε λ φ ὁ μ· μ α χ ὼ τ ὼ τ ὰ ρ ὑ τ ω ρ τ η σ ἐ ν φ ἀ κ ο ἰ σ ο η σ
τ ὸ κ α ὶ τ ρ ε φ ὁ ι σ ἰ σ ο α ὐ τ ο ὺ σ· —

τ ἰ μ ὴ κ μ α σ φ κ φ μ κ η τ η τ ο ἰ σ σ α υ τ ὁ υ τ ω ρ ο σ τ α τ μ α σ), ὁ ὑ τ ω
τ ὰ ρ π τ ρ α φ α σ, κ α ὶ ὡ σ τ ὸ τ ω ἰ φ σ· κ α ὶ δ ἰ κ α ὶ τ ω ρ ἰ κ ὶ φ ρ ο ν φ σ.
κ α ὶ τ ω λ λ α ὶ κ ἀ φ α δ α σ ἰ σ θ ρ ο ι τ ὸ δ ι α ὶ τ ο ὺ τ ο· ὡ σ α ὶ τ ἐ χ ω ἰ τ τ ὼ
χ ἀ ρ ἰ μ, ἐ ἰ δ ὴ τ ἰ σ ὁ φ ἐ ἰ λ ἐ κ α ὶ μ ἐ τ ὸ τ ὰ ρ ω τ ω ρ ὰ ἀ δ ε λ φ ὁ υ τ ὼ ρ
β υ τ ἐ ρ ο υ τ ὸ υ τ ἰ τ ἰ θ ὡ θ α χ ἀ ρ ἰ ν. ὡ σ χ ἐ ἰ τ ο τ ὸ ὁ ν μ. ἀ λ ὴ κ μ ὴ η
φ ὁ ρ τ ἰ δ ὸ σ ἀ ρ κ ἐ ἰ. τ ὸ μ ὴ ἀ ἰ ρ ο φ ὁ θ α ἰ τ ω φ ἀ φ ἀ σ ὁ υ τ η ν ἐ ν φ ἀ σ
κ μ ω ρ. ὁ τ ἰ μ ὼ ρ ω σ ο ἰ τ ω η ρ τ ω ρ ἐ κ κ ἐ ἰ μ θ ω· ὁ τ ἰ ὁ φ κ ο
ἐ ἰ δ ὁ ρ α σ α φ ὡ σ ὡ σ δ ἰ ἀ χ η σ φ ὁ ἰ τ ω τ η σ φ ἰ λ ἰ α σ ἰ ο υ λ ἰ ο σ, τ ὸ ὺ
δ ὲ ὁ ὺ κ ἐ τ ἀ ζ ἰ ο ν ἀ π ο τ ὸ δ ἀ χ θ α ἰ· χ ἰ α ρ τ ρ ἀ π ἰ μ φ ἀ φ ὁ ρ ἀ π ὸ τ ὰ ζ ω
μ ὴ κ ἀ π ὸ τ ὼ ν τ ὸ σ τ ὸ ἐ ἰ τ ω ἰ μ ὴ· ὁ μ ὼ ὑ π ρ φ ὼ τ ὸ τ ὼ ν τ ὼ ρ α ὺ
σ ὺ ν τ ρ ἀ μ μ ὴ ἀ μ φ ἰ φ ὼ σ κ ο μ, κ α ὶ ἑ τ ε ρ ὸ σ τ ἰ σ τ ὰ τ ὼ ρ α ὺ τ ὼ ὺ. ς
σ ὺ μ ὲ ν τ α ὺ τ α φ ἡ σ. ἐ κ ἐ ἰ ν ο σ ς. τ ὰ ρ ἀ π τ ἰ α κ α ὶ ὁ μ ἐ ν μ ω κ ἐ μ
ς π κ κ ο ἐ ρ α ἰ χ ἐ ἰ ο ν τ ω ν· ὁ τ ἰ δ ἰ α χ ἐ ἰ ο ἰ τ ο τ ὸ π ε ρ ἰ κ ἐ ἰ μ ω η ὁ μ ἐ
τ ω ἰ τ κ δ ἡ ο υ σ χ ὁ σ ἰ ο υ σ· ὁ ὺ τ ὸ ὡ ὁ τ ω ἰ τ ὰ ρ ἡ χ ὸ ν ἀ μ φ ἰ κ ἀ λ ω
κ ἀ α δ ὼ· κ α ὶ τ ω ἰ τ ἀ ὸ ν, ὁ ὺ μ ἀ τ ὸ ρ ὁ μ ὸ ἡ μ / ὸ ν τ ὸ ν ἐ μ ὸ ν τ ὸ
κ α ὶ ω ν. ὁ ὺ μ ἀ φ ἰ ὁ σ ω ν ἐ φ ὁ ἰ ς ἀ ὶ τ ω ἰ τ ω ἰ κ φ μ τ ὸ ν ὑ μ ὸ ν· ὡ ὺ
τ η ἡ τ ρ ο τ ὸ ρ α ἰ ω σ ὡ ὼ β ἰ α τ ὸ ν κ α τ η κ ἰ τ ὸ ν) ἀ π ὸ σ κ ἀ φ α σ.
ὡ σ ἐ ὁ ἰ ω κ α ὐ τ ὸ ν α ὺ β φ α σ, ὡ σ ἀ λ κ ο ω τ ὰ τ η ν β α σ ἰ λ ἐ ω σ

95

38

ὥστε μὴ τὴν ἱερὰν τοῦ κεφαλῆς εἰ μὴ τὰς συμφορὰς τῶν
ἄχθη. τοῦτο μὴν τὴν τοῦ δικαστοῦ δηλῶν. μὴ ἄρα οἱ ἀστοὶ
τοιαῦτης ὑποθέσεως οὐ προσίενται. τοῦτο τὴν τοῦ κατηγόρου
αἱρεῖται ἀστοῖς. ὥστε οἱ μὲν χρηστοὶ τὴν ἐμὴν κλῆσιν προθύμως
ἐλεῖν δρᾶσαι τὸ κακόν τι καὶ πάσχειν, καὶ τὸν μὴ κλῆσαι
αὐτοῦ καὶ πάσχειν ἡρήσατο. τὸ δὲ τί ὁ τοῦ καὶ σὺ γε ἐμοῦ
χρῆν πάμυ καὶ φίλων πολλοὶ σῴζειν τε καὶ πόρρω τῶν. καὶ
ὅλως καὶ οὐ μὴ ἀφίλιαν περὶ ἐμὲ τὴν πόλιν ἔχειν. ὑπὲρ ἀμφοῖν
ἀπόρρητον τὴν ὁρίαν, καὶ θαρραλέως τε. ἐμὲ κινδυνεύειν
χίος μὴ κρίνειν ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἡσύχασε. ὑπὲρ ὧν πάντων
ἀκθηνοῖν τε ἀμοιβὴν τῶν τῶν εἶναι τοῦ τῆς ὁρμῆς μένοι. τῆς
ἐμῆς φύσεως τε καὶ προαιρέσεως, ὑπὲρ ἀπόλλω τῶν
καὶ ὅστις ἔχθιστος. πολλῶν γὰρ ἐμοὶ καὶ ἀγαθῶν τὸ ἀμφὶ
τιμῶν τοσοῦτον ἡκιστα ὤν αἰκάλλω, ἢ πόρρω ἰδεῖν πολλοῦ δεῖν
κωλύσαι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀποτίσομεν | κακῶς. ἀγαθὰ δὲ
κτῆμα ἀλγῆ κτῶν αἰκαὶ κατὰ τὰ πάντα δίωγε τὰ ὀλίγα. καὶ
τοιγὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἀξιῶ ἐμὲ τοῖς κατὰ τὸν λοιδορεῖν
πάντα τὴν κακῶς ὑπὸ τοῦ. πολλοῦ γὰρ καὶ δὴ μὴ σὲ μὲ
γὰρ καὶ πάμυ. χὐπὲρ τὴν ὁ ὁ μόρος λέγε. καὶ ὅδε ὁ ξυ
μενος φθέγγεται. ἢ τὸ προαιρεῖσθαι ὧν ἀκαμάτθω ὅς. ἀλλ'
πάντιος. ἴστω μὴν τοι. μᾶλλον δὲ μὴ ἴστω, πάντα σὺ
γὰρ ἀμφὶ ποιεῖν ἡμᾶς, σὺ μὴν τοι σαφῶς ἴσθι. τὸ πάλ
λεόμενον, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἔστιν ὠφελεῖσθαι, ἢ ὡς ἔργω
φαιρόμενον. τί παρὰ ἀκλαφὴ ἡμῖν ἀμηρούσιν τελεῖ.
πάσι ὅστις ἡμᾶς ἐπαιμβρυλεῖ, μὴ δὲ ἔτερ ὀξὺ
ρίσκαμε πάρ. λέγε τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ μέ
γιστον, τοῖς οὐλίοις αὐτὸν ἀπορράψαι κακῶς. ἐμὲ τοῦτο.
λόγω. τοῖος οὐκέτι ἀγαθῶν. τὸ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀμφὶ ὅς ἐστι
πρὸς πάντα δαπανῆν πορνίαν, οἰκεῖος ἐστιν ἀμφὶ
πρὸς τὸ δαπανῆν ἀρετῆν. ἐπὶ μὲν ὧν τὰ ἀμφὶ τὴν
τοῦτο ποιοῦσι. ὅστις καὶ χαρίεν ἀν εἰδέναι αὐτῶν. μὴ
τὴν ἐρασμίου κεφαλὴν. καὶ τὴν τῶν παιδίων μου ὁρίαν.
ἀλλ' ἔτι ὅτι ἀμοιβὴν τοῦ λοιδορεῖν ἀχαρίστατον. ἢ
γὰρ καὶ πρὸ ὑκ καὶ πρὸ ἀμφὶ. ἐν τὸ καλλίστῳ μοι κάστ
τοῦτο. ἀλλὰ καὶ τὴς προαιρέσεως ὅσῳ δίκαιο. ἐμοὶ μὲ
γ'. τὸ γὰρ οὐδὲ ἐν δὲ ὧν αἰμὶ βουλοίμην. πάντας
οὐδὲν ἐν βουλοίμῃ δὲ ὧν αἰμὶ μὴν. τί γὰρ πρὸ ἀ τὸν ἐπὶ καὶ

δῶ σοι) ἀπὸ σοῦ τῶν ἐπιχῶν, ὡς ἀλλοθαυφάζω τὴν τῶν
κάμμων ἐλπίδα ἔχομν καθόδου. τῶν πολεμίων ἐφρά
τοντο δὲ κόπον ἐν τοῖς ἐμοῖς, κἀκείνοις ὁρμὴν τὴν ἰδίαν
κατὰ κοῦφήμης χρώμεθα. τί μὴν τοι τὴν ἰδίαν σοι δίκαι
αὐτὴν φῆ δίκη. ἐπὶ ὦ μαι γὰρ φόνου τοῦτο πάφῶρ. ἀ φ δ
μαι δοκῶν. μὴ τὰ χάσθαι πρὸς αὐτὸν ὑπὸρ ἐμοῦ, καὶ τῆς κοι
μῆς πρὸς δόσιν ὑπὸρ ἧς τὰ μὰ τίαν ὑπόσχοι τὰ μεθθα. καὶ
δὶ ἡμῶν ἀλλήλοις ἀπὸ τῆ χθὴ μεθθα. οὐ γὰρ ὑπὸρ τῶν ἐμαυτῶ
τὴν προσοῦδαν αὐτὸς φ τῶν ἡμῶν ἔχοι. ἀλλὰ τὰ τῶν πρὸ τῶν μ. ὅ τι
τὸ πρᾶτι φ τὶ κοῦ τὸ καὶ τὸ πουλάτικ ἐφόρω μφ σθ ἡ τὶ κ.
καὶ ἐπειρόμην ὁ μὴ τέχνη. ἐπεὶ τὰ μὴν τὰ ὑπὸρ τὴ
τῶν ἐγβεία μ. καὶ τὸ ὑμῶν ὑλαμπρῶς δὲ ἐπεσίαν ἡ μᾶς.
ἐφ τὰ καὶ πὰ τὸν ἐπὶρ διοσκουρίαν. ὅτι μὴ ρίσος ὁ
πρᾶχθη. κὴ χὸ σαν κὶ μὴ σαι θῦ τὸ καὶ ὁ μῶν μὲ μοῖν. ἀ
τὴν μὴν τοι σαφῶς ὅτι. ὑπὸρ ἡ ἡς ὑπὸρ λύρᾳν ἀδόμὴν. λὶ
θόν σαν δὲ τὸν ἀπὸ δῶ βάμφς. γὰρ οὐ μὴ αὐχὴν ἀν κλὴν.
ὑπὸ τὸν ἡ ὦ ἀφ βιοτὰ μὴ κρατῆς. ἀλλὰ ἀ ψηφί ἐσθαι δὸν.
φῶ μὴν ἐπὶ ἀφόν ὑπὸρ τῆς πρὶ ἔσος ἀπὸ πρᾶτῶ ἀν εἰμὶ τοῖς
ξένοις. ὁ δὲ ἀν τὶ λφ μὴν ὑπὸρ ἑλλάδὶ γ καὶ θεὸ δὸ ὀρ γ.
κὰ ὅ τοι τὶς ὀλ κὸ ὶ δ ὅ τὶ καὶ τὸ ὁ φ ὑ σφ πρᾶτι φ τὶ κὸς φ ὁ ν
τῶν ἀρχὸν τῶν. οἱ ξένοι μὲ γὰ λ δὰ σκοι οἱ καὶ μὲ φασκὰ
λοὶ ὑ εἰς ἐμὲ ὑπὸρ). πὰ λὶν ἐπὶ ἀφ ὑπὸρ τὸν λ ἐλὶ ὰ τὴν
πὰρ ἡ μὴν πρᾶτικὴ ἀν. ὁ πὰρ ἀ πὰ μὴ τ ὁ μὸ φ ὠ μὲ σοὶ τὴ λ ἐ
ὁ μοὶ μὲν ἐ ἰ μὰ φ ἀσὶ λ ὑ τὴ ρὶ ὸν τῶν δ ἡ μῶν. ἐ πὰ μ ἐ λθὲ
φ ε τὴ ἀρ χὰ ἰ ὰν κὴ τὶ μὴ ρὶ ὰν τὰ ὁ πὸ λ φ ε. τὸ ὺ τὲ ἡ μὴν ὑπὸ τ
ἀὶ τὴ πὶ ὁ μὴ ἀρ χὸ μὰ τὰ. καὶ τὸ ὁ χὴ βὶ ὑ ὁ μὴ τὲ τὰ χθαι. ὁ δὲ
ἀν τὶ λ φ ὁ μὴν ὑπὸρ τῶν κὲ ρ δῶν. καὶ ὁ ἀν τὶ κρὶ ὸ ἀπὸ φ ὁ λ
μὰ χὲ ἰ φ ὁ τὶ λὺ σὶ τὲ λ φ τὰ τὸ φ ἡ μὸ ὁ ὁ ἐ ἡ μὰ πρᾶτι φ τὰ ὁ.
ἀλλὰ ὦ τὰ μ. ἀ ξὶ ὁ μὰ γὰρ δὶ ὰ σὺ ὑπὸρ αὐτὸν ἐ ἰ ρὰ σθαι. δὶ ὰ
τὰ ὦ τὰ. μὴ ὦ μὴν ἐ πὰ ρὰ ὀ ἐ ἰ. τὴς κοι μὴς τὺ χὴς ἐ πὶ τὰ
μὰ μὴ τὶ ὰ ὑπὸρ ὁ ὁ μὴ ρὸς. ἀ τὶ χὰ ὁ ἐ γὰρ ἐ ἀ τὶ χὸ ὶ ὁ. ἐ γὼ
δὲ τὴ πὸ λὲ ὶ τὶ ὦ ὰ τὶ χὸ. ἴ σθὶ μὴ μὴ τοι φ ὰ φῶς ὁ τὶ φ ὶ
σὶ ἐ πὶ ρὸ μὸς ἐ μὲ ὰ τὲ ρὶ ἐ χὴ σθαι τὸ καὶ θὸ λὸ ὺ τὸ μὴ ρὶ.
καὶ ὁ τὰν ὑπὸρ μὴ ὑ πὸ λὶ ὸ ἀ πὸ τὴς τὸ ὺ σὼ μὰ ὸ ς σὺ μὲ φὸ ρὰ ὁ
ὁ πὸ λὶ ὦ ἀ ὺ ξὴ θὴ. ἐ ὸς μὲ ἀν τὲ χὴ τὸ ὁ λὶ. ἀ σθὴ μὴ ἡ ἡ καὶ
τὸ ἐ μὲ). ἀ πὸ μὴ ὑ μὴν ὁ δὸ σὺ ὦ ἀ πὸ λὺ τὰ. καὶ ὁ ὺ τὸ
πὸ ρὸ μὰ ἡ τὶ θὲ μὸς, λὴ σὰς ὁ ὶ σὰ ὐ τὸ ὶ πὸ λὶ τὰ μὰ σὶ μ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ταυτην δε μετρωμεν δι ως αμα κ φαμεν ως. ω φιλοι γαρ τον τη
δι ανθρωπινης ψυχης. τον δε τω κολλειν της λυπης. και δι ο τα πουρω
κ δ ασ ασι οι θ ε αυτη. ε τι λιβυνη ε λληνικ. ατ ασ ω λ ασ κ κ δ μ ακρο
ασ ο μ ο ι ο ις ε λ λ ο τι μ ω γ ρ α μ μ ι. κ αι μ ω ν ο ν τ ω ις τ α ρ α ο κ μ ι μ π ο λ ω.
ο τ ου λ α μ β η κ ε π ο λ υ σ. ο δ κ μ ο υ ρ τ ο ς τ η ς θ ε ω ν ο ι σ ε π ι φ ο λ η σ.
ε ν τ ο ι τ ο α υ τ ο π ο ρ ε φ α μ η κ α ι π α ρ α δ ο ξ ο μ α π η γ η ν α ι τ ο θ ε ο υ π ρ.
τ α σ κ ω ν η π τ ι κ α ο κ τ ι ς τ α σ ε μ α σ ω ς ο δ ο κ τ ι α π ο υ δ α ι ο μ α υ τ α ις δ η.
ε δ ο ξ α σ ο ω σ τ ε σ η κ ρ ο ς η θ ο ς π ο ρ ε χ ω θ α ι. κ α ι φ ρ ο μ φ α σ α μ α
π λ ο π ο ρ. χ α ρ η ξ ι ο ω τ ω ν π α ρ α σ φ ι σ ι τ ο ν φ α λ ο τ α υ τ ο ν ω
φ π ρ ο ς ε μ φ α τ ι π ο ι η τ ι ο μ η ς π α ρ α σ ο ι α σ ο υ δ η ς α ξ ι ο ν.
φ ω δ δ τ ο υ τ ο υ μ η σ ο π ο ρ η τ ο υ μ η. τ η ς φ ρ ο μ φ α σ. ε λ ι δ α σ κ
δ δ. ο τ ι π ρ ο τ ο ι ς α λ λ ο ι ς α υ σ ι π ο ρ ω φ α θ α. φ ι λ α μ θ ρ ω π ο τ α τ ο ς
τ ο φ η ς. κ α ι φ κ ο ω μ α π ρ φ ι λ ο δ ω ρ ο τ α τ ο ς. ο υ κ ο ω ε π ι κ α τ α γ ε λ ω
π ο τ ε π ο ι η θ ω τ η ν α υ τ η κ η. α λ λ ι ρ ω κ δ ο ι μ η τ η π ο ρ α υ τ ο υ τ ο ις χ
δ δ μ α ρ τ υ ρ ι α υ τ ι μ α π ο μ β ρ ο ς. γ ρ α φ ε ο ω π ο σ α κ ι ς α μ α φ χ ω ρ η. κ α ι
ε π ι α υ κ υ ρ η κ α ι α ο υ τ ω λ ο γ ω. ω ς ο υ δ ο μ α υ τ ο ι ς η λ ι ο μ α μ α ι π ρ ο υ
π ρ ο ι τ ο τ ω ν π ο υ λ α μ μ η ν γ ρ α μ μ ι. η δ η κ α π τ ο η μ ε ν ο ις υ π ο υ χ
δ η κ α π. π α ρ τ α ς ο υ ν ο ι ς ο ι ν τ α ζ η τ ο ι ς ε δ ω ρ ο α φ ι κ μ ο υ μ ε ν ο ις.
κ α ι φ μ η δ ε ε π ι α λ λ ο ι ς, α λ λ α τ ο ι ς α ρ ξ ο υ σ ι μ η κ μ ο η κ α ι τ ε λ α π τ ω κ
τ η ν μ ε ι ζ ω κ α ι τ η ν α ι γ υ π τ ι α ρ χ η ν. ο ι σ ο υ κ φ κ ο ς α ρ ο φ σ θ α ι δ ι α
τ ω ν α κ ο λ ο υ θ η α ν τ ω ν δ α ν φ σ ω ν. ε π ι τ ι δ δ ι α φ ε ρ φ σ ι τ α μ α
φ δ ο ν α ι. φ ι λ ο σ ο φ ο υ μ ε ν ω τ α θ ε. τ η ν ε ρ η μ α ν α φ α θ η μ ε χ ο ν τ
σ ω σ τ ρ ο ν. α μ ω ν ο υ δ ε ν. ο υ ς ε φ ι ν ο τ ο υ ω τ ω δ ε π ι λ ι β υ κ ς
α κ η κ ο α φ ω ν η ρ α φ ι ε ν τ ο ς φ ι λ ο σ ο φ ο ν, ο τ ι μ η τ η ς η ο υ δ ν
τ ι φ θ ε γ ο μ α ν η κ η ν. α λ λ α κ ο ς μ α φ η σ ι ν, α ν ε λ ο χ ω π α ρ τ α ν.
κ α φ μ ο ι δ ο κ ω τ ε ι μ α ρ μ η ν η ν α π η σ η ν. τ ο κ α κ ο ς μ η σ η
τ η ν α υ τ ε μ α υ τ ο υ. η τ ο υ μ ο ρ ο ς α φ ο ρ ι σ η. τ ο υ τ ο π ρ ο κ φ σ θ α ι τ ω
β ι ω κ α ι κ α ε α ν. ε ι μ η ς α τ υ χ ο ω α ν α π ο λ ι π ω ν α ν φ ω φ ι λ ο σ ο φ ι α ν.
ε π ο ι η σ α ν φ μ η δ ε α λ λ ο ς μ α ρ τ υ ρ φ. α λ λ α π ο ς τ ω ν π ο ρ ο ν ο ν.
ο μ ο ι ω ς ε ς α ν ο μ ω ν η κ ε ι. δ ο κ ω δ δ μ ο ι κ α ι τ ο ι ω α π ε ρ α ν α μ ε ν ω ν.
ε μ α υ τ η ν ι φ ρ μ ε κ α ε ω ν. ο μ ε ν η π ω ι ρ ω π ο λ η. μ ο ρ ο ρ ω ω ν ι θ ε
π ρ ο μ α υ τ ο ν ω ν ε π ι τ η μ η κ ι ν ο μ ε ν ω ν. ω ν φ ε ν α υ τ ο ι ν ω η μ η
ε ν δ ι ε ε ω μ ε ν φ ρ α ι. ω α υ τ ω δ δ α π ο λ ι π η μ η τ η ν κ α κ ο δ ω μ ο ν α
φ ο ρ α ν. ω κ α κ ω ς ο υ τ η φ υ σ η χ ρ ω μ ο ρ ο ς. μ α λ ι φ α υ ω ο υ ω α
ξ ι ω σ ω κ α ι α φ ρ ο ο υ ω τ ω ν η ε ζ ω θ η. ι δ η φ ε ζ ε τ α ι α π ω. τ ο γ α ρ α
τ υ χ ι α ν α δ α ω μ ο ν ι α ν α λ λ α ζ α σ θ α ι. χ ρ υ σ η ω χ α λ κ ε ι α ν φ η.
κ φ ω χ ρ ω κ α τ α γ ε λ ω ν. ο τ ι τ ω ν τ υ ι γ ε ν ω ν π α ν υ δ α ρ χ ω ν.

μόρος σὺν πολλοῖς ἰδιωτικῆς φωνῆς τὴν ἀρχὴν ἀρετῶν δόρυ φορῆ
σθαι παρὸ τὴν μόνωνυμίαν, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τοσούτων μαθημάτων, οὐκέτι πρὸς
μάτων χωρούντων ἐστὶν μόλις τὴν πολιτείαν φιλόσοφον. ἀδόκιμα
δὴ τοῖς κατὰ τὸν βίον βελτίονα τὴν πορείαν. ὡς πόρρω οὐδὲ οἶμαι
οὐδὲ τὴν ὁδὸν πόρρω τοῦ πόρρω ἀστέον ἐστὶν ἐλθεῖν, ὡς ἂν αὐτὸς
φησὶν αὐτοῦ καὶ ὁ μόνος πρὸς ὃν τοῖς δοκίμοις τὴν γραμμα
τέων, οὐ γὰρ ἂν φανεῖν μὴ τὸν μὴ τὸν ὁρῶν, ἐπόρευσεν οὐκέτι
πολυπραγμονεῖν ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ὁρᾶς. μὴ παρὰ τὸν μέρος καὶ
θεῖον καὶ ὁμιμῶν δίκαιον, καὶ κόρκον τὸν ἀμπέλου θρυπτόμενον
ἀνεῖν μὴ οὐδὲ πολυπραγμονεῖν, ἔτι μὴν ἀφ' φιλοσοφίαν ἰδεῖν· καὶ
μὴν ὑπὸ τύχης ἀμφὶ σιωπῶν τὸν ὡς ἔργα ὁ μὴν ὡς φιλοσοφίαν, ἀ
μεμεσιτὸν δὲ ἐκ πόρρω φάμεν καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ τὴν βαρβα
ρικὴν ἀνθρωπίνοις ἀδεῖν, καὶ ἡμῖν τὸ ἐρμαῖον κοίμωσον· ἀφ' ὧν δὲ μὴ
ὀνόματα τὴν φορὰν καὶ ἡμᾶς ἀρκεῖν τοῖς δοκοῦσι. ἡ κεμεθέων
ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. ἐστὶ τοῖς ὡς καὶ τὸν ὁμοῖ φῆσι τὸ
γράμμα τὸ λακωνικόν· πρὸς δὲ πόρρω μοῦ πολλὰ
τὸν ἀβασιλεύτοις μαρκιάνον· ὃν εἰ πρὸ λαβὼν ὁρίσαι ἀλ
ἔρμου ὁ πόνου τύπον ἀ ὁμοῖ ἐφ' ἡμῖν ἐλθεῖν αἰ, μόλις δὲ
ἐτύχομεν τῆς ἀξίας. ὅτι πολεμεῖ ἐπὶ τὴν τύπος. ἐστὶ φόλ ὀξέ
θεῖον πρὸ αὐτὸν δὲ ἀπὸ θρῶ. καὶ τοι πρὸ θυμεῖν θῆς, ἐν ἀρκεσ
ίρω μὴ ἀθῶν ἀν ὑπὸ χῶ τοῖς πόρρω ὄντας, τοῖς ἀπὸ τοῦ μὴ
οὐδὲ τὸ ὄμοιον· οὐ γὰρ μικρὸν ἀμφὶ τὸν πόλεμον ἑλληνίω
τὴν ἐστὶ πολὺ ἀρ' ἀπὸ τὸ ἀλῆθεν. καλῶ γὰρ οὕτω τὸ πόρρω ἐμῶν πολλὰ
κὶς ἐφρόνησιν τὸν βάρεῖον φρόνησιν. τῶν ἀπὸ τὸν ἀλῆθεν
ἑλλοῖ μὴ πόρρω ὠφέλεν, ἐφ' ὧν τὴς εἰ ἐρῶν ἀκοῦν τοῦ πρὸς βεῖ
τοῦ φωνῆς. πάλαι ὢν καὶ μὲν ὢν κατὰ μαθόν ὧν δὲ ἡ μᾶς· ἀλ
λὰ καὶ τὸν ἐπὶ ρόμ ὁ χρῆσιν, χαίρεν κέλευσ πόρρω μοῦ. κ πάν
ὅσον θεῖον.

ὡς τὴν τὴν φιλίαν καὶ τὴν προ
σῆκον, τὸ θαυμάσι σωσκῆν. ὡς δὲ ἀλόγον γραφὴν τὴν καὶ ἡ
δὴ τὴν, τὸν παρὰ τὴς τὴν χῆς οὐκ ἀπὸν τὰ κατὰ χόν. αἰ τὴν
δὲ τὴς πρὸς ἀκλήρίαν. καὶ τοῖ θεῖ τὴν αὐτὸν χόν, ὡς ἐπὶ
σημεῖα βαλὼν τὸν χρῆσιν τὴν χῆν. ἀφίξε δὲ πάρα τὴν ἔχου
τὸ βασιλεῖ πολὺ. ὡς ὁ πόνου βασιλεύ. ἐκεῖ καὶ πάν ὑ τὴν
τὸν χῆς οὐσῆς. καὶ τὸν ὁμὲ ἐπὶ τὴν πόνον σὸ μὴν τὴ αὐτὸν· εἰ δὲ τὴς
ποιῶν ἀμῶς, σὺν τὲ χῶρον αὐτὸν πρὸς ὁ τὴν βουλέ). σὺν γὰρ ἀ
ξὶ τὸ καὶ δὲ ὢν ἀλ καὶ τὸν ὁ δὲ ὁ μὴν σὺν ἐφ' ὧν αὐτὴν ἀλ
τὸν χῆ ἐν δὲ ἐκ) φίλων ὁ μὴ σοὶ φίλων, αὐτὸ πρὸς σοὶ σφῶν αὐτὴ:

102

21

ιμοι τὸ φιλεῖν τὸν ἐμὸν τε καὶ σόν, οὐκ ἐῶ τοῦτο ὡς τὸ λαμὲν
ἀπωθεῖσθαι φασὶ τὴν ἐρᾶν ὁ τὴν ἐρᾶν ὁ ἀμοιβαῖον· οὐ γὰρ τοῦ τοῦ
λίου εἰ μὴ τὸ σὸν ὁ δὲ ἥλιος· ἀλλὰ τοῦ κακῶς ἔχοντος τὸν μὴ
τῆς ἐστὶ φίλης· καὶ κατηγορῆκας ἡμῶν ἅπαντας καλῶς. ἐγὼ
γὰρ ὅτι μὲν ἤρακλεῖς ἐρᾶς καὶ πρόθυμος εἶ ποιεῖν σὺν τῇ
πόλει φανερὸν ἐστιν· τοὺς δὲ τοιούτους μὴ τοῦ τοῦ
δὴ ἀμφιβάλλεσθαι φιλοσοφίας τῆς φορᾶς οὐ δικαίους τοῦ
τοῦ μὴ δοκεῖν δίκαιον φορᾶν, οἴεσθαι μᾶλλον ἢ φιλοσοφῶν.
ὠφελεῖν μὲν τὸ τρόπος ἔστι θῶν τὴν πόλιν· πῶς τοῦτο; ὅτι τοῦ μὴ
μεταθεῖν ἀπὸ τοῦ τὴν προαίρεσιν, ἢ τι ἀπὸ τοῦ τῆς τῶν μὴ φιλό
πατρι· τοῦτο οὖν ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν, καὶ ἐν τῇ ἀμοιβῇ, ὅτι κακῶς
οἴει πρὸς ἐργάζεσθαι τὸ ποιεῖν ἡμᾶς τὸν καλὸν τοῦτον ἔρωτα· τὸ
πρὸς τὸ δρᾶν τὰς δίκας· καὶ γὰρ ἀλλὰ φιλοσοφίαν
ἴκανὴν εἶναι τὰς πόλεις ὀρθῶς. ἐλέγομεν κύριν ἡμῖν
πολὺ δὴ τοῦτο τῶν τῶν πόλεων ἀκριβέστερον· ἀλλ
εἰ ποιεῖν μὲν ἀμφότερα φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν καὶ τὸ
πολεμικὰ καὶ τέχνας καὶ σώματα μὴ μόνον αὐτὰ ποιεῖν ἀλλὰ καὶ οἷοι
ρέχεται ἔχοντα καὶ οἰκεῖα καὶ οἰκεῖα καὶ πόλεσιν ὠφελι
μόνον· οὐ μὴν ἀρκεῖ τὸ καθ' αὑτὸ φανερὸν τι ποιεῖν τὸ ἀρρ.
ἔχει γὰρ οὕτως ὡς τὰ τοῦ λαμβάνει· τὰ καλὰ τῶν ὄντων
δεόμενα τῶν· δῶ ἀμφοτέρα τὰ ἐστὶ καὶ πρὸς ἀρετὴν καὶ ψυχῆς· καὶ
αὐτὸ μόνον τὸ χρῶμεν· καιροὶ καὶ τύχαι, φθορὰ ποιεῖν ὅμω
καὶ κατὰ τὰ τῶν πόλεων πράγματα· καὶ μὴ μὲν οὖν
ἔχει· μὴ δὲ τὸ ὅλος, ἀμφοῖν κρίσεσθαι μὴ εἰ λῆφε φιλό
πολις μὴ ὅσον εἶ σύ· τὸ τύχαι δὲ ὅμως καὶ αὐτὸς· καὶ σὺ μὲ
ἐργάζῃ ῥητορικὴν· καὶ σὺ τύχαι πρὸς ὅσοι μὴ ταύτῃ ἐστὶ τὴν δόξαν
ἀλλὰ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀληθῆ αἰεί· ἡμῖν οὐ πολὺ ἀπορεῖ μὴ διὰ
γράφειν πειρᾶσθαι· φαίνεται δὲ φιλοσοφίαν τιμῶν τὸν τῶν
ὅσον ἀμείνω φανερὸν προτιμῶ· τί οὖν ταύτῃ τὴν ῥητορικὴν πολε
τὰς πόλεσιν, εἰ μὴ καὶ βίοις τιμῶν τὸν βλαβῆ ὁμοῦ κλῆρ
τὰς προαιρέσεσι· δεῖ μὴν οὖν ἐστὶ τὴν δόξαν· δεῖ ὁρ
ίζομεν τὸν χρόνον δῶ ἀμφ· τὸ δὲ τὸ πρὸς τὴν ῥητορι
κὴν τύχη· ἡ μὴ οὖν ἐκείνος μόρ τοῦ τε τὸ διὰ τὴν ῥητορι
κὴν οἱ φοι πρὸς ἐπαῖ τὴν τύχη· ὥστε ἀρχαὶ τοῦ πρὸς
ἀμφὶ τὸν ἀμφ· ἡμῖν μὲν ἡμῖν ἀρχῆ, τὴ καὶ τὴν ὡς ἀπὸ
τὴν ἀμφιλοσοφίαν· εἰ δὸ τοῖς ὀνόμασι ἀμφοῖν ἐμβάλλεται καὶ ἀπὸ
μὴ καὶ πρὸς τὴν ῥητορικὴν, τὴ μὲν τέως ἀρρῆτον φαίνεται

τοῦ φιλοσοφίας. αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ φιλοσοφία καὶ σύφης
εἶναι καὶ λίαν ῥητορικῆς· τὸ δὲ τὴν μὲν αὐθαίρετον τὴν πόλιν,
ἀμφὶ καὶ ὁ τὸν ὁμόσοι τὸ χεῖρ ποιεῖν· ὃ δὲ μὴ μὲν ἐξ ἐμέλ
πωτ' ἔθη τὰ ἀμείνω· φίλοσοφικὸν δὲ τὸ δὲ οἱ θεοὶ πάντα τὸ ἄχ
θροι· καὶ τὴν τύχην δὲ ἐχεῖ τὸ ὄνομα· ὡς μὴ δὲ τὴν ἐλπίσιν ἀ
πολείφεται· φῶς οὕτω καὶ τὴν μέρ τοῦτον ἀκκόσοις οἱ
δὲ τὸν λόγον· ὅτι τὴν σὺν μὴ φιλοσοφίαν, θεῖος ἐστὶ κλῆρος ἀ
τὴν χῆν· ἀλλὰ μᾶλλις μὴ ἀμφὶ τὴν κοινὴν τὴν θνητὴν φύσιν σωμε
θοιεῖν ἰσχυρὸν τὸ καὶ φρόνησις· ἐπὶ μὴ ὁ τὸν σῶν κρατῶν αὐτῆ
ὀθε· ὃ δὲ ἐπὶ τὸν ὧν κ τοῦ λόγου· μᾶλλον πάσ ἀμφὶ κ τὸν αὐτῆ
εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φίλοπολιν· καὶ μὴ δὲ ἀπὸ γίνεσκ ἡμ
τῆς τύχης· ἀλλὰ καὶ πορ δοκεῖ τὰ ἀμείνω, διὰ τὴ οἰκεῖαν
αἰτίαν· οὐκ ἀκίνητον μόνοι πολεμεῖ τὸν ἐπὶ πολλὰ σο
λόγος οἱ χρηστοὶ τῶν πόνων, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίσι· πάσ
ὧν ἐλαττῶν αὐτῆ ἐχάρ σὺν χρῆσθαι· ἀμφὶ κὸ δὲ προστόμα
μὰ σοῦ λόγον ἐμὸ δοκεῖν, ὃς εἰς τοῦτο σὸ πρὸς κρὸ ἀμαρτίας,
τὸ φάρμα τῆς πόλεως ἐμὸ καὶ δὲ μὴ μὴ μὲ ποιεῖ τῆς τε χῆν·
ἀμὰ σὸ ὑπὲρ μου μεταστῆθεν τὸ δὲ καὶ κατὰ ῥητορίαν τὴν πρὸς τοῖς
σκόμεθα ἀπὸ χρίαν· ὃ δὲ μὴ μὲν ὁ, ἔδος εἶναι σοι πρὸ τὸν ὁ
οὐ γὰρ οἶμαι ὧν ἔτι δὲ κεῖ· ἐπὶ τὸ κιν δὲ ὧν κὰ διαβ
βλῆσθαι πρὸ τὴν ἐρὰν κυρκῆ· ὑπὸ σοῦ καὶ τὰ τῆς φύσης
μοι κεφαλῆς· φὶ γὰρ ἐν πᾶσθαι ἐν αἰ πόλεσ ὅτι ῥητορικὴ
μὴ μὲν δὲ ὧν ἀπαι μεταθεῖναι τὰ πάρ ὧν ἀπὸ αὐτῶν σύμφορα σ.
καὶ μὴ μὲν ἐπὶ τοῦτο ἰδεῖν τῶν βοηθοῦν τοῖς φόβοις πρὸ
σιμβολαῖς ὧν τὰ δίκαι, χαλεπὸν δὲ ὧν κὴ μὴ τοῖς ἄλλοτι
θεραπεύοις ἀμφὶ τὸν βήμα· εἰς οὖν ἐμοὶ πρὸς τὸ καὶ
τὰ πόλεις ἅπαν πρὸ φιλοσοφίας λόγ· ὅτι πάρ οὐδὲν
μὴ τύχης καὶ καλῶν ἀμφὶ τῶν αὐτῆ· σὺν τὰ πρὸ ἁμαρτῶν τῶν καὶ
οὐδὲ μᾶς ἐπὶ τὸ χρῆς· ἀλλ' οὐ δὲ ἅμα πάσων· ἐρίσαι φιλοσο
φίαν πρὸ τὸν τὴν σὺν τὸ μὲν τὸ πρὸ ὁρμὸ καὶ μεταπάλαι.
βελτίω τοῖς ἀρίστοις ποιῆσαι τὸν πρὸ ἡμᾶς· τῆς φύσεως
μὴ οὐ πάντων ἐστὶ, μόνον δὲ πόλεων οἰκεῖον πρὸ ἀρ.
ἀλλὰ μὴ πάρ ἀδίκοις κεῖν· μὴ δὲ ὧν κὴ μὴ ἀμφὶ, δὲ ἰσῶν τὸ θεῖ
ζεῦ πρὸ ἀ τὸ τοῦ δεῖν ὀρθὸν, οἷς μὴ πάσαν ἀμφὶ κὴ.
ἀμὰ κὴ δὲ οὐδὲ θεοὶ φασὶ μάχομαι· κὴ μὴ δὲ ἐπὶ τὴν ἀλλ' ἀσ
μὴ ὁ τὸ ρα· καὶ ὁ τὰ ὁμοῖ ἀμφὶ ἐμὸ ῥῆτ κὴ πρὸ τὴν ῥητορικὴν τὸν ἡμῶν ἀ δὲ
πρὸ τὴν θὴν ἐμὸ ῥῆτ· δὲ ὁ τὸ ρα αὐτὰ μὲν ἡ δὲ φιλοσοφίας.

θεωρία καὶ παρρησία· καὶ ἡ τῶν δύο δωρεὰ ἐκ τοῦ πρὸς ἑ-
κατέρα μέρη δῶρα τὸ φίλαι καὶ φρόνησις· αὕτη μὲν θεοῦ μετὰ χρῆ-
σις· φίλαι δὲ αὐτόρκης· καὶ ἄκολουθος καὶ τὸ κρίνειν ἐν βίῳ
οὐ αὐτὸς σαρκίδιος· ἐν μὲν εἰρήνῃ θαρσεῖς· ἐν πολέμῳ δὲ λη-
τοῦ τε φίλου· ἀσπαρταχοῦ σπερμερόν· ὥστε τοῖς δοκεῖ τὰ αὐτὰ τὶς δι-
καὶ εἰδὼς ὅμοια τὸ πολέμῳ χαρίεν· ὅτι βασάνος ἐν τοῖς τοῦ πρὸς τὴ-
καρδίᾳ αἱμοτος ἀκριβὴς· καὶ σὺν χρόνῳ ἀλλ' ὅν πορεύαι λαβεῖν.
μὴ πρὸς τὸ τρόπον ἡ μὴ ἀποδιδόσθαι· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ ἀποτοῦ δόξ-
σοβὴ σὴν διὰ τὴν φορᾶς ἰωάννου μὴ ἀλλὰ τὴν· οὐ τοῦ ἐν
τῷ φῶ· οὐδὲ λαβὲ ἐμαλείσθαι τῶν ἐστὶ κεῖ τὴν πόρρω τὴν
χθὲς τοῖς πάμυ λαμπρῶς σωκρατὴς κεῖ τὴν πόρρω μὰ
μᾶλλ' ἢ τῶν χρῆσμῶν· χρῆσμος σὺν ἀμφὶ τὴ κρίσιν τοῦτοις· πάν-
οἴσθα τὸ· οὐδὲ κομψὸς τὴς ὅστις οὐ χρῆσιμος ἔται· ἡ μὲν ἀσε-
γὰρ τὴν ἀσ δῆς οἱ πολέμοι προσκηλλόρτο· καὶ μὴ τὰ ἀσφ-
τὴ τὸν ἐδόκει· καὶ βαλφρὶ τὰ σωτὴ τὰ μὴ δῆς ἢ φύλαρχ-
εἰ τὸ φασὰν τὸ ἀν εἰς τὴ πόδιμὴν· πόρι ἐμὴ μὴ ὁμ· οὐδὲ μὴ
δὲ φαρμὸ μὴ φῶν· πόρι βουλυτὸν ἀπὸ φόρου μὲ ἐκ ἀδ οἱ κοι-
σὼ θὲ μὴ πόρι πάλιν ἐξ ἡμεῖς τὴν ὑπόρραίαν· ὀδὲ φρυξὶ ὦ
ἀρμῆς· τὸ σὲ μὴ ὦ οὐ λαμοῦ· οὐ κοὶ ὦ σὲ τὸ καὶ φαμὴ ὀ
εἶναι· φὴ μὲ δὲ ὑπὸ τοῖ πὶ μὲ τὸ· μὴ ὦ μὴν ὦ σὲ κὰ πε φὸ σὲ φὴ
καὶ διαπρίεται τὸ σκέλος· μὴ ὦ σὲ τὸ ἀσθμὸ μὸ σὲ· μὴ ὦ
σὲ ἄλλο τὶ κακὸν ὀβαίσιον ὀμόει· τοι οὐ τοῖ τὶ μὲ ἐφοὶ τὸν μ
ὀρθοποιοὶ· ἄλλος ἄλλοθεν μὴ κὲ φὴ φὰ μὴ ὀμοι, τοῦ μὴ σὰ ὀ
εἶναι τὸ οἶς κὰ ταδὲ δὺ κὲ ἢ κρὶ πὶ ἔται· μὲ φὰ ὑ δὲ ὦ
δὶ κοὶ μὴ· πὸ τὴν δὲ κὰ ρὶ ἀν τὴς σὺ μὲ φὸ ρὰν ἐ σχε τὰ λὶ ἀ ζὸν·
ὅ τὸ δὲ ἀκρὺν· μὴ ὦ ἐ δὲ τὸ ὑ γὴ μὰ ὶ ὀ ὑ λὴ μὰ ὀ· μὴ ὦ τὸ ὦ ἐ κὲ μ
χεῖρ ὦν· τὶ ἀν ἐ τὸ ἰ κὰ· τὶ ἀν δὲ ὀ ὑ φὸ· καὶ ἐ τὸ ἰ πὰ ὦ τὸ ὦ
δὶ μὸ μὸ σὲ ἰ σὼ ἢ ἀν ἐ κὰ σὸ σ καὶ τὸ ὦ χεῖρ ἐ σὰ τὰ ζὰ σὸ, ἀ πὰ κὰ
λὰ πὶ φὸ· ἢ σὰ ρὸ ἐ ὀὺ ρὶ τὸ ὦ μὸ σὸ ὀὺ δὲ κὶ χρὴ σὶ μὸ ὦ πὸ λὰ ὶ παρὰ
τρὲ φὸ μὴ ὀ φὰ ὀὺ τὸ· κὸ μὴ τὰ ὶ καὶ ὀὺ τὸ ὶ· καὶ ὀ δὲ μὴ ὺ τὶ ἐ τ·
ἀρ μὸ ὦ μὴ δὲ ρὶ φὸ μὲ τὸ ὶ δὲ μὴ μὸ ὶ ἀρ ὦ ἀ κὰ τὴ ρὲ τ· καὶ μὴ τ·
βὲ ὶ σὸ ἐ τὶ ρὸ πὸ ὶ καὶ μὴ ὦ ἀ κὸ ὦ· τὸ ὶ οὐ τὸ ὦ λὸ χὶ τὰ σ ἐ κ πὸ λ
λὸ ὦ πὸ ρὲ σκὰ σὸ· μὲ θὼ μὲ ἶ μὰ ὶ μὴ ρὰ μὴ ρὸ ὐ δὲ τὸ ὶ χὰ ρὲ ὶ·
ἀλὲ πὸ μὴ γὰρ· σὸ φὶ τὴ σὸ δὲ τὶ· καὶ ὦ σὸ ὦ λὸ ξὰ ἐ μὸ μὴ ρὰ ὦ
πὰ ρὰ τὴ ὀ μὴ τὰ σὸ δὲ ὦ ρὰ σὸ, δὲ ρὶ φὰ σὸ κὲ πὶ ἐ· ἀλλὰ μὴ οἱ δὸ κὰ
καὶ ὦ σὲ ἀὐ τὸ τὸ δὰ μὸ ρὶ δὲ τὶ πὸ λὶ τὰ σὰ σθὰ· τὸ ἐ μὴ πὶ
μὲ γὰρ ἡ δὲ ἐ μὴ τὸ ἰ σὸ λὰ ὶ σὶ μὰ τὴ μὴ πὸ ρὲ χὴ λὺ θὰ μὲ· ἔ τὶ

τὼ μὲ τὲ ὠρότορα κἀκοὺρ/ οὐὼ τὼρ τὼ ὀλὲ κ πὰρ
τὰ πὰσὰν ἀπὸ ὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὲ ἡ ἐ ἀρ ὰ ὶ τὸ ὶ ὶ ὸ ὶ ὲ ὡ ὲ ὲ ὲ

ὁμ γὰρ ὁμοίως καὶ τὸν πρόσω μὲν ὁμοίως καὶ κατὸ ὀρθίον
ἐφόρει· καὶ διὰ τῶν δασέων καὶ διὰ τῶν ψιλῶν· ῥύμη μιᾷ
δι' ἐκ δὲ τὰ φρόνιμα· ὑπὸ τοῖς ὀχθοῦ κρεῖττον· ὅδε δὲ ἐπὶ πάντ
χωρίον ἐστὸ χοῦν· καὶ ἐν οὐδὲ τῆς καὶ ἔδρῳ λίθινον· δο
κεῖ γὰρ μοι καὶ τοῖς πολεμίοις καὶ λίθεα χρῆσθαι· καὶ ὡς πολ
λὰ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς ἀπὸ θεᾶς ἀεὶ· οὐ μὴν τοῖς φ κῶν ἡ λόν·
ἀλλὰ θῦμὸ τὸ ῥοῖ μ ὡς τὸ εἰκὸς φρόμεθα· φλοιὸν τὸ παρὰ
πολὺ τῶν ἄστρον κομῆ τὴν μ ἐλ ἐστὶ δόν· ἐ τὰ ἀμέθα ἐστὶν ὡς
εἴ τις ἐστὶ οἱ, δοξόμενοι· αὐτοὶ δὲ μαχῶ ἀρχὴ μὲ οὐδὲ ἐρο σύ
μεθα· καὶ γὰρ ὅς τὶς αὐτὸς ἀμυχ ἦν, ἢ τοῖ φ τὸ πέλασ· πρὸ τὸν
ῥάδιμα τὸ ἄφος ὅρῳ· ἐν θα οὐδὲ ὀμ ἦν ἀσχίον κόμης·
ὁ τὸ γὰρ ἦν, οὗτος ἐστὶ δοξότατ πρὸ τὸ προδώσαν ἡ μᾶς· ἡ μ
ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις τὸν ὁμοίως τοῦτο πορεῖν· καὶ τὰ ἀ
μῦμοι, τὸ ρὶ ἐμὸν ἡ μᾶς ὡς ἦν ἐμ βάλλομεν· ἀμῦν ὁ μόν·
ἐστὶ δὲ τὸ ἀρ οὐδὲ τὸ ρὸν ἐ τὰ φρεῖτο, πρῶτ μὲ αὐτοῖ τ
ἐστὶ τὰ λα μὰ φόρουσαν· καὶ μὴ τὲ κεῖ ρὸ ὡ ἡ μᾶς, τὴν ἐ ὑπὸ θα
τὸ ρὰ φ ἀρ ἀπὸ μόθα· οὐδὲ τὸ ρὸ ὀθὰ τὸν ἡ βάδ κν· ἀλλὰ ὀχο
λαίω βαδίσματι· τῶν μὴ δοκῶ ἐ ἶ μαι φυ ἡ μ τὴν ἀμαχ ὀρκεῖν·
εἶ τὰ μὴ τοὶ καὶ πρὸ τὸ ὑ τοῖς ὀμ τ· ἐ πῶ θαν ὁ μεθα πρὸ
τῆς ἰ ὀ ἡ μῆς· ὁ δὲ ἐ ὑ πρὸ μα ἡ κ ἀ πα λαβὼν τὴν βο μβαίαν,
δὶ κὴν ὄρ ὀ ὑ ρ ἀ ὀ ὑ μ ὀ ὀς ἐ ρ ε δὲ δὶ κ ἀ τὴν πέτρ· ὄρος ἀ ἶ ρ ἦ βο μ
βαία κοῖ χο μ· ὃ ὁ σ ὡ ε ἐ λθὸ ὡ ἀ τε χ ὑ κ καὶ φ ὡ ἶς· ἀ ρ τ ἀ ὀ σ ὀ τ ὀ φ ρ ὀ
ρ ἶ ο ν ἐ ρ ὑ μ ρ ὸ τ ἀ τ ὀ ν· τ ὀ ὑ τ ὀ κ ἀ ὶ π ὀ λ λ ἀ μ ἀ δ ὀ κ ἰ μ ἀ δ ἶ κ ἀ ὶ π ὀ σ·
κ ἀ ὶ π ρ ὸ ἀ ὐ τ ὸ π ὀ ρ ὀ ν τ ἀ σ ὀ ἀ ἰ ὑ π τ ἰ ὀ ν ὀ ν ὀ ζ κ τ ἀ ζ ρ ὀ μ ὀ ὑ ρ ἰ σ ἀ σ ὀ ν·
μ ὶ ν ὶ δ ὲ κ ἐ κ ρ ἶ τ ὰ ὀ ὰ ρ τ ὸ ὑ ὐ τ ἐ ἰ κ ρ ἰ κ ἀ μ, ὁ ἰ σ ὁ ὀ π ὀ ρ ὰ π ὰ μ
ἐ ἀ υ τ ὀ ὑ π ρ ὸ μ ἡ θ ἀ σ τ ἰ ρ ὰ μ ἡ λ ἰ ὰ ν ἡ δ ὀ ρ ὁ ἰ κ ὀ ὡ ς φ π ὀ δ φ λ ὸ τ ὰ,
ἀ υ τ ὸ τ ὸ τ ὸ ἰ ὀ ρ ὰ ἰ μ ἐ τ ὀ ρ ὀ μ, τ ὀ ὑ τ ὼ π ὀ ρ ἀ κ ἀ θ ἦ· κ ἀ ὶ τ ὀ ρ ἰ
π ρ ὀ υ τ ἰ μ ὶ κ ὀ· κ ἀ ὶ γ ὰ ρ ἐ ἰ σ τ ἰ λ θ ὀ μ τ ἰ, λ ἀ ὐ ρ ἰ μ θ ὼ δ ὲ ἐ τ ἰ ς
δ ὶ σ ὀ δ ἰ ὀ ζ ἰ τ ὴ τ ὀ ρ· ὅ σ μ ὀ ρ ἦ ἀ ρ χ ὠ ρ ὴ σ ὰ τ ὸ ἰ σ ὶ ὡ ἀ μ μ χ ὑ δ ρ ὰ σ ὰ μ:
ῥ ὰ μ ἡ μ τ ὸ μ ἐ ι ρ ὰ κ ἰ ὸ μ ὑ τ ὰ ὀ ρ τ ὸ ὑ σ ἰ λ φ ἰ ὀ υ· τ ὁ τ ὀ ρ ἀ π ὸ τ ὸ
ὀ ρ τ ἰ ἀ σ ὰ σ ὀ ἰ σ τ ἡ ὀ ρ, ἡ δ ὲ ὀ ρ ὀ μ χ ἀ β ὼ ρ, ἐ θ ὀ υ μ ὀ ρ ἰ λ ὼ κ ἀ μ ὀ ἰ·
κ ἀ ὶ ὁ ἡ τ ὼ μ ἀ θ ὼ ρ ὡ ὡ ς τ ὸ ἀ υ ὀ υ δ ὲ θ ὀ ζ ὀ μ ὴ· ὑ π ὸ σ ὀ ὐ κ ἡ π ὶ ὀ μ π ρ
ἀ ὰ σ ὰ σ ὀ ἰ κ ἀ ὶ τ ὸ ὐ τ ὸ μ ἐ κ ὀ μ ἰ ἀ σ τ ὸ ν κ ὀ ρ τ ὀ ν· κ ἀ θ ὼ ν δ ὶ π λ ἦ·
τ ὼ τ ὸ κ ἀ λ λ ἐ ι τ ὸ ὐ λ ἀ χ ἀ μ ὀ υ· κ ἀ ὶ τ ἦ φ ἡ μ ἡ μ τ ὀ ὐ τ ὸ π· ὁ μ ἀ ρ
τ ὀ ὐ ἀ τ ἀ μ φ ὁ ρ ὀ υ χ ὠ ρ ἰ ὰ· κ ἀ ὶ μ ὴ τ ὸ σ ὐ κ ὰ μ ὰ ἰ ς ἐ π ὰ μ τ λ ὰ ν
τ ὰ ὶ ς φ ἰ λ τ ὰ τ ὰ ι ς σ τ ὀ ρ ἀ σ ἰ ὰ ἰ ς, μ ὴ τ ὸ ἐ κ ἐ ἶ ρ ὰ ὶ π ὀ τ ἐ π ρ τ ὰ ὶ
ὁ δ ἶ ρ ὰ σ ὰ ὶ ἀ π ὀ ὰ ὀ ρ ὰ σ φ ὰ μ· ἰ μ ἐ χ ὁ ἰ σ ὰ ὶ π τ ἐ χ ῥ ἡ ὰ ὶ, ς ἡ μ ἡ μ

διὰ τοῦτο ἀναστήσασθαι τὸν ἀφεστῶτα·

διὸ εἰκὸς λίμνῃ μὲν ὁ πολὺς κατασκάλλεσθαι τῶν πόλεων
ὕδωρ μὴ ἐπιχορηγοῦν τῶν κάλλει μὲν ἀπόντων τοιούτων μέρεσιν, καὶ
ἀπόντων δὲ τῶν ὀσμῶν δὲ μόνον ἀνθρώπους, πρὸς τὸ πλῆθος
δὲ ὀφείλοντων ὡς ἔστι καὶ φαίνεσθαι· εἰ τὰ λοιπὰ ὡς χλόρος
ὥστε τοῖς ὁδοῖς ὁ πολὺς φορεῖν, ἀποθήκας δὲ ἔχοντας, φθορὰς
κατοικίδια χαλεπαίνοντα τῷ πάθει μόνῳ σώζεσθαι· ἀλλὰ
μὴ δὲ ἄλλοκερδαίνω, τοῖς οὖν τοιούτοις ὁμοιοῦσθαι κύ-
ριοι, ἀμφὶ τούτων τῶν ἀλαμπόρων· καὶ τὸ σοῦ δοκεῖν τὸ
τί μόνον, τὸ λίμνη εἰρήνη ἰδεῖν καὶ βήμα χέκος μὴ μὴ. κ
κήρυκα σιγὴν ἐπὶ τοῦτο μὰ· αὐτὸ καὶ τὸ θαυμάζειν τὸ πρὸ
αἴνιμα τὸ τοῦ ἔρεβος ἀπολαβοῦσιν. —

μοιλοῖ καὶ μὴν ἀπὸ τῶν τριακόσιαι· καὶ κοτὶ δὲ τὸ σῶ
ξιφὴ δὲ ἀμφὶ κκκ καὶ πρὸ τὸ ρ κν, οὐ τὰ ἀπὸ τῶν δέκα· πα
ρὰ μὲν δὲ οὐ χαλκάσαι τὸ τὸ μὴ ὑπὸ τὸ ρ ὁ μὴ κ τὸ τὸ τὸ ἰδὴ ρία·
ἀλλοῖ μὲν τὸ κο τοῖ δὸ σφρὸ μὲν ἐφ ἐμβάλ τοῖς ὡ
ὁ τὶ τὸ τὰ μὲ ρὼ σῶ μὲ σι· τοῦ τοῖς τὸ σῶ χρὸ σὲ θα·
εἰ χρὴ τὸ ρ, καὶ κορῶ ἀσ ὄζο μ· φ ἀδοῖ οἰκοτὶ ρ ὁ πὸ ρ
κὼ ρ· ἐμ ἰοῖς δὸ κὲ μὸ ὢ εἰ σὶ καὶ τὸ δὲ κ φ ἑ τέρο τὸ μοι
τὸ ὁρὰ τὴ ζῶ μὴ ἐ κὰ τὸ· οἷς τὸ ἀ σοῖ δ αὐτῶ μ ὁ λὸ κὸ ρ·
ἐμ ἰσῶ φὴ σὸ μ αὐτοῖ σὶ μὲ δ ἐ χὸ μ τὸ πὸ λὸ μ τὸ ρὸ βλὴ μὰ·
ὀδὲ ζὸ ρ ὡς εἰ κὰ σὰ ἰ τὴ ς ὕ τὸ ρ ἀ σὸ εἶ μὰ· τοῖς τὰ ρ σχὸ
τοῖς κὴ μὸ ρ τὸ ρ ὁ ε μ τὺ χὸ μ τὲ τ ἐμ ἰοῖ τῶν πὸ λὲ μὶ φὸ μ,
καὶ δὶ ὼ ζὸ μ τὲ τ ἀμ ἀ κρὰ τὸ ς. ὡς ἐ πὸ σὸ μ κρὲ ἰ τὶ τοῖ σὸ μ
τὸ ν κὸ λῶ ρὰ, ἐ κὲ λὸ σὸ μ ἀ πὲ λὶ κὴ μὶ ρ αὐ τὶ ὢ κὸ δὶ φὰ.
εἰ μὴ κὲ τὶ δὸ κὴ σὰ πὸ λὰ μ ἀ σθὰ ζὴ τὸ ὢ τὸ σὸ ἀ μὸ ἰὸ σὸ μ δὸ ἰὸ
μὸ ρὸ ὢ σὶ κὸ τὸ φ ρὸ υ πὸ λὰ τὴ· μὸ μὰ μ ρὸ ἐ φὸ σὸ κὴ καὶ ἐ
βὲ λὰ φ μὰ θὴ ρ οἷ τὶ ρ ἀ σὸ μ τὸ κὴ μὸ ρὼ ρ τὸ σὸ υ τὸ δὸ μ ἀ πὸ
αὐ τὸ ῦ τὴ ς χὼ ρὰ σὲ τὸ λὶ μὴ σὰ μ, ἐ φὸ σὶ μὶ μὶ ζὰ ι πὸ λὶ φ
μὶ κὰ ὶ ς ἀ μ ἀ ρὰ σὶ. βὶ ὸ μ ζὸ σὶ μὸ μὰ δὶ κ, καὶ τὰ ἐ ὶ ς πὸ
λὶ τὲ ἰ ἀμ ὁ ὑ τὼ κ ἀ τὰ φὴ σὰ μὸ ρὸ ἰς, ὡς τὸ ρ κὴ μὰ ς τὰ ἐ
τὶ τὴ ς φὰ τὰ ἀσ· ὡς ὁ ὢ ἀ ὺ ρὶ ὁ ὢ θὼ τὸ ὢ τὸ πὸ λὲ μὶ
ρὶ κὴ σὼ μ, ἀ μὴ μὴ τὸ ἰ δὸ κὴ πὸ λὶ μ μὶ κὴ σὼ μ, μὴ δὲ μὴ ὑ
ἀ τὰ ὶ σὶ ὸ μ φ θὲ ἐ ζὰ ὶ μὶ ω, ἐ τὸ ἰ σὶ κὴ πὶ τὰ ὶ σὶ ὸ μ πὰ ὶ δὶ
ἐ τὸ ἰ μὴ χθὴ μὰ ι· τὸ ρὸ σὴ κὲ ἰ ὁ μὶ τὶ θὲ ἰ ὼ, φ ς ὰ τὰ ἀ πὸ
μὴ μὴ μὸ ρὸ ὢ σὰ τ χὰ ρὶ ν :

ὑ κὸ μὸς χὴ μὶ ὸ μὸ ς· χὴ μὶ πὶ ὸ ς ἐ σὶ μὶ ἀ τὰ σὰ μ τὰ μ φ μ ὢ ν

107
168
169

εἰς ἀπαν. οἷς χρησαμ᾽ ἂν. ἡ δὲ μὴ εἰς σὺ τὴν φίλτατ᾽ τὴν μ
κεφαλ. ἐ ἀδι ζῆν δὲ παρ᾽ ὑμῶν ἐμοὶ λόμην. καὶ τὸ χρὴ
δῶ ὁμὴν· οὐ μὴν ἐφασαν οἱ πρεσβῆς κομιστῆς, δῆμ. ἵνα μὴ
δὲ ἀπριβῆ τοῖς ἀπαφτῶσι γὰρ οἱ λόγοι· τοῦτο γὰρ οἱ πρὸ
ἡμῶν ὄσιν, οὕτω τὸν ἡμέτερον φόβον ἥκουσι· καὶ τοσοῦτον μόνον
ἄξιν, ὡς ἑκάστου αὐτῶν ἀμείνου ἐμοῦ σκέψασθαι περὶ
τῶν πρεσβευτῶν ἐμοὶ· τοσούτων ἡμᾶς ἁμαρτῶσι κρι
τῶν, οἱ πρὸ δόξαν τὴν δόξαν κρίνομεν καλόν· τὸ πρὸ φό
βου τοῦδε οὐ μοῦθ᾽ ἑτοῦτο· ἀλλὰ τὸν βίον ὁ τρόπον
ἐστὶ δὲ ἡ πρὸ ἡμῶν, κἀκεῖ τοὶ πρέσβεις· ἀλλ᾽ ἀν τὶ λαμβά
νομόμοι τοῦ τρίβωνίου· τὸ δὲ ὑπόλοιπ᾽, ἡ τὴ ἐστὶ φυ
λὴ τὶ μοῦ τὸ τὶ λαμπρόν. δίκης ἀπαλλαγὴ μόνον σὺ καὶ τὸ πῶ
θάρσος, τὸ πρὸ τὸν ἀπὸ τὸ πλοῦ ἐμαίδος φῶς ἡμῶν, λόγοις
καὶ μὴ οἷς εἰκοσὶν κομίζ᾽ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ. ς
μᾶλλ᾽ ἢ τὸ θρύλλου μόνον ἀπόρρητ᾽ ἀπὸ τῆς ἐπέρ
οἶσθα γὰρ ὅτι τὸν ἡμῶν μοι διαφθορὰ τὸν μὲν οὕτω μὴ
γὰρ μὲν· εἰ μὴ δὲ ἐκ φανερῶς ὁμολογῶν ὅσοι τὸ λ
ἐκ τὸ ἐμφεῖς, ὃ ὡς κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ μὴ μὴ
περὶ τοῦ δρόμου.

ἐλαφρὸ τὸ πορφυρὸ σὸ κ. ὁ δὲ κ εἰκοσὶν ἀρμοφόν ἀνὰ τὴν ἐκ τῆς
τέχνης λαμπρότητ᾽. καὶ γὰρ ἡ μίμησις ἁρμόζει μὴ τὴν τῆς
τοῦτο τὸ τὴν ὀφέλεια, ἡ τὸ κάλλιστον τῶν γῆ ἀν κόσμ
ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασιν, οὐ δὲ μὲ ἀσασ τ
οὕτω καὶ οἷς ὅσοι τὴν δόμασι, τὸ πρὸ τὸν ἀνθ τοῖς πρὸ βε
βῖ ὠμόροις αὐτῶν. ἡ γὰρ, πρὸ τὸν πρὸ τὸν τὴν καὶς ἐλλαμπρῶνε
σθαι τὸ ζῆν· ἐμὲ λόγος οὖν ἡ κεῖ παρὰ βασιλέως, πρὸ
τὴν ἡ δὲ ἀλλ᾽ τῶν γὰρ μὴ ἀν μὲ λόγον· οὐ σὲ εἰ κ ἡμῖν
ἐστὶ καὶ πρὸ τὸν ἀνθὸν πρὸ τὸν ὀρτάσ, μὴ βασὶ τὸ
χρὴ τάσ καὶ πρὸ τὸν πρὸ πρακτικοῦ, μὴ ἀ τὶ καὶ γὰρ ἀν
ἔργον ἐστὶ δεῖ σθαι. ἐλ ἀ τὸ ὧν σῦριον ὁ σῦ ἡ ἐν ὁ
οἶσθα τὸν ἐκ τὸ τὸν ἡ τὸν ἀστρον. ὃ σῦριος ὁ ἀπὸ ἡ ἐλ
πρὸς ἡ μᾶς. ἐμοὶς ἀπόλλ᾽ τοὶ τὸ θεῖον πρὸ τὸ πρὸν.
τὰ δὲ ὧν ἄλλα, τὶ ἀν δὴ κοῦσι πρὸ τὸ γράφ ἡμ. ὧν κ ἀ ὁ πα
ρέργως ἡ κρόασιν. ἐφ᾽ οἷς ὁ αὐτὸς ἀκούσας καθ᾽ ὑπὸ
φύσ, σὸ τὸ δὴ αὐτῶν ἀφ᾽ ἡμᾶς βουλόμ, τὰ δὲ ἐ ἀν.
θαυμαστ᾽ ἰσὰν μὴ κ μὴ χρόνε εἰ πρὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστὶ,
ἐ τοῖ δοῦσκ τῆς τύχης ἐν τοῖς ἐκ ἀρχ πράγμασιν, ὅσον

ἐ τοῖ δὸ σόσος χωρᾶ, καὶ τὴν μὴ καθ᾽ αὑτὴν ὑπὸρ βολὰς ἀ-
ρόϊσης· αὐτὼ τὸ τὸ ἀρ᾽ εἶναι τὸ βασιλέως ὠτα. κ᾽ προ-
τούτων ἡ πρώμη, χρῆσθαι πρὸ τὸ πιδόσιτο· καὶ ὅσα ἀν τὶ ο
χοσδώσαται, τοῦτο δώσαται· δώσαται δὲ ἀν τὶ ὁ χοσοῦ
βουλεῖ· ἀν τὶ ὁ χρὴ τὴν μὴ ῥᾶ αὐτὸ γραπτὸ ἀν γ᾽, τὸ ἱερὸν
ἀν τὶ ὁν· τὸ ἀβλὴ τὶ ἀν μὴ τὸ ἰὸ τρόπῳ. εἰ δὲ χθὲς τὸ τὸν δὲ
τὴν ὀ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἐτὸρος ἐστὶ μὲν ὁ ἀν τὶ ὁ κοσ ὁ πρὸ κοιλᾶς· ὁ
μὲν ἀρ ὀ ἡ τὼ πὸρ ὀ ἡ τὸ ἀρ᾽ ὁ ὠ ἀφ᾽ ἀ ἀ ὁ τὸ καὶ ἐ πὶ δὼ ὠ ἀ
τὰ ὅσα· τοῦτον δὲ ἐ κεῖ νοῦ μὲ χρὶ μὲν ὠ ἡ τὴ κ᾽ μὲ ἀν τὶ ὁ ἡ·
τούτων οὗτος ἀ χὴ τῶν. εἰκὸς ἐ πὶ κορὼ νὴς ἐ μὶ αὐ τὸ ὁ
ἀρ᾽ χὴ τὸ πὸρ ὀ ἡ μὴ τὸν ἀ ἰ κὼ ὁ τὸ τὸν μὲν ἀρ᾽ χὴ τὰ· τοῦ μὲν
ὀ ὀ τὰ· οὐ τὶ ἐ μὴ· τοὺς δὲ ὁ ἰ κεῖ ὀ ν τὸ ὁ μὲ ὁ ν· — τρόπῳ
ὀ υ τὸ ἐ πὶ τοῖς αὐ τοῖς ἀν ὁ ἰ φὶ λοῦ σι καὶ ὁ τὰ ὁ μὲ ὁ σι ὁ ν. οὐ τὸ
μὲ ὁ ὠ ἀ μὶ ς τῆς ψυχῆς ἐ τὸ ἀ μφ᾽ ὁ τὲ τὰ κ᾽ τὴ τὰ τὰ· ἀλλὰ
τὼ πὰθ ὀ ν τὶ κὰ ὁ μὲν ὁ ἰ κεῖ ὀ ν μὲ θὰ καὶ ἀλλὸ τρὶ ὀ ν μὲ θὰ·
τὸ δὲ κ᾽ ρὶ μφ᾽ δὼ ἀ μὲν ὠ καὶ λὸ ὁν ἐ χὸν τὶ τῆς ψυχῆς, ἐ
τὸ ἀ μὸ ὀ μὲν τὸ καὶ με μφὸ μὲ θὰ· — πρὸς ἀ δελφὸ ὁ
ι τὰ· τὸ ὁ μὲν κὰ κὸ δὰ ἰ μὸν ἀ ὁ τὸ τὸ ἰ ὁ ὁ ρὼ μὲ ἀ πὸ θὴ κ᾽
σκ᾽ μὲ θὲ χὸν τὰ ὁ ὕ σὸ ρ᾽ τὼν ἀλ λὸ τρὶ ὁ ν. ἀπὶ ὠ ἀν λᾶ φὰν πε
ρὶ πὸ ἰ κὸ ὠ μὲν τὰ. τοῦ μὲν κὲ τὶ πὸ ρὶ ὁ σθὼ τὸ ἰς κὺ ρὶ ὁ ἰς ἀὶ τὰ· ἰ
μᾶς δὲ ὑπὸρ χὼ ρὰς· ὑπὸρ ἱ ἐρὰν· ὑπὸρ μὸ ὁν· ὑπὸρ κ᾽ ἡμ᾽
ὁ ἰς κὰ σὸ ὁ χρὸ νὸς ζῶν κὴ θὲ τὸ ρὸ ὁ σὸ σὸ ὁ ἰ ὠ· οὐ κὰ φεὶ δὴ κὸ μὲ
ἐ αὐ τ᾽· ἀλλὰ ὠ τὰ ρὶ ζὸ μὲ θὰ τὼν ψυχῶν· οὐ κὰ ρὰ δὸ ξὸ μὲ ἀ μὰ ρ
εἶ μαι· ἐ μὸ ὶ μὲν ὁ ὠ ἰ τὴ τὲ ὁ μὲ τὶν ἐ πὶ τὶ ὠ ὁ ὁ ὁ

ἀν· ἀλλ' ὡς τὸ δὲ ὕδωρ ἀλύκοιτ' καὶ χλιαρ· καὶ τὸ ὅλον ἐστὶ τὸ
ὁ σαυτὸν εἰ τῶν καὶ μικρόν· ζῆλε καὶ καλὲ ἐπὶ τῷ φαμὶ τ' αὐτὶ
αἰτίμ' ἀμ' ἀστῶν· ἢν μόνην ἐχθὲ διατριβὴν· τοῦ γὰρ ὀκὴς
τρ' ἀπόστολ' ἐν θαδὶ δὲ· οἷον μὴ ἐτὴν ὑπὸ τὴν θῆδὴν δρου
σκιάν· καὶ δὶ σαρ' ἐτὶ σκὴς· ἐτὶ ἀμῆ φαὶ δὴ δρομ' ἐκ δὴ ἀρ γ·
καὶ ὁλομ' ἄλσος δ' ἄλσοις· οἷ ὁμ' καὶ τὸ δ' ἀβὴ ναι τὸ ὀρρ' ἐομ' ὕδα
τιομ· ὃς κὴ δὴ ὀζὲ φὺρος ὕπνοκιμ' ὀρὴ κρέμα τοισ κλάδοισ·
τοισ κίλαι δὲ καὶ ὀρμίθων ὠδαί· καὶ ἀμ' ἠέων χροιαί· καὶ λ' ἡ μῶν
θάμνοι· ταὶ μ' τεωρίασ ἔρτα· τὸ δὲ φὺ σεὶ δὼρ· τὸ ἀμ' τ' ἀ ὠδὴ·
τὴς σὺ τὶ αἰ μοὶ σὴς χυμοί· τὸ τὸ τὸ ὀρρ' ἐμφὼν ἀρ' τρ' οἰκ ἐπαμ' ἐσ·
θεὸ χρὶ τὸ ὀρ' ἀτὶ· ἐτὶ δὲ τὶ καὶ τὸ ὀρ' ἀτὶ ὠτα· — θεὸ ὠν ἀπρω
ἰστὸν ἀμ' ἀλλ' ἀὶ ὀρ' ὅ λιτὸ σὶ τὶ ὠ· ἢν ἐτὸ ρὸς μὴ ἀμ' τὶς ἢ σκ ὀ ἀλ·
σοὶ δὲ οὐθὲ μὶ σὺ τὸ χρὰ τ' ἀὶ χὸ ὠ τὶ· ὃς ἀφορ' ἰζὼν· ἢ ἐν δὴ αν
ἐφ' ὑγ' ἐ ἶ μ' αὶ μὴ τὲρα: —

φὴ μὴ χ' ἐ τὴ δὼ ὠ ασθ' ἀὶ ὀ· τὸ ὀλλ' ὠ τὸ ρ' ὠ τὸ ὠ ὶ ὠ ἐχ ὀμ τὶ τ' ἀὶ τὺ τὶ
ἀρ' χὴν· καὶ ἀλ' θὴ τὸ λὲ ἰα· δὶ καὶ ὀ τὰ τ' ὀρ' ἐὶ· καὶ ὀ σ τὸ δὼ ὠ ἀδ'
χρὰ μὸ ρὸς· ὅ τὸ ὠ σ ὀὶ ὠ ὅ μὰ ὀ τὴς σὴς φὶ σὲ χ δὼ ὠ ἀμ' ἐ· ὑ τὸ ρὼ μ
ὀὲ μ' ἀ σὲ βὶ ὀ σ δ' ἀ τὰ, λ' ἐ ὀρ τὸ σ ἀ κ ὀ σὸ ρ· ἰμ' ἐὶ δὴ σ ὀ τὶ καὶ ρ' ἡ τὸρ
σὶ ὠ ε ἐ ἡ σὰ μ': —

ἰσ ὀ ρὸς ἰ ἡ φὲ κὺ μὰ· τὸ λὺ φ λοὶς βοὶ ὀ θὰ μ' ἀ σὴς ὁ μὴ ρ' ἀ τὸ ὀ λὶ ὀ τὸ μ·
τὶ τὰ τὰ τὰ ὠ φὶ λὸ μὶ ὀ ἰ κὰ κὰ· φὶ λὸ σὸ φὶ ὰ δὲ ὀὺ σὴ ἀρ' χὰ ὐτ
δὶ δὸ σὶ τὸ τὸ ρὸ ὀρ ὀὶ ς· φὴ χὴ· ἀλ' ἡ μὰ ς ἀὸ θὲ ρὶ ὀ φὸ ρὶ μὸ ρὴ ὀ ὀ τ,
φὶ λὸ σὸ φ' τὸ τὸ ἐ μὸ ρ' μὲ ρὸς· ὀὺ μ' ἢ ὀ ὶ ὀὺ μ' τὸ μ' τὸ ὰ σὶ φὰ ὠ λὸ
τὸ ρὸ μ' ἐ χὰ ρ' ἀὶ ὠ ἢ τὸ ρ' ὰ τὶ ὠ τὸ ρ'. ἐ φὸ ὶ σὴ τὸ ὶ ὀ ὶ σὶ τὸ μ· πὰ λ'
ὀὶ ὠ ὅ μὴ ρ' ὠ χὴ τὲ ρὸ, ὃ σ τὸ ὀὺ ζὴ, ἀρ' χὲ· σὺ τὸ χὴ ν ἐ ἡ φὶ ὴ μ·
ὠ τὸ ρὸ σ· μὰ χὴ τὸ ρ' μὴ χὴ ν ὀὶ τὸ μ'· ἐὶ σ χὴ ν ὀὶ τὸ, μὲ σὸ τὸ ρὸ σ' ὰὺ τ
ἀρ' χὲ τὸ· τὶ ὀὺ τὸ ρ' τὸ ρ' τὶ μὸ ὶ τὴ τὸ τὸ πὸ σὰ δὸ ὠ μὶ τὸ τὸ ρὰ χὸ
μ' τὸ ὺ τὸ προ χὰ ζὰ ρὶ ζὰ ὰ τὸ ὠ μ' ἐ ὠ τὸ ρὸ ὠ λὲ ὠ· τὸ ρ' σ τὸ ρ' βὺ τὸ ρ' ὀ μ·
ἢ χὴ μὸ ρὰ δὲ ἰ τὸ ὠ χὰ λλὶ τὸ ὠ ἐ ὶ ρὰ ὶ· κὰ λλὶ τὸ ρ' ὀὺ δὲ ὀ μὸ ρὶ ὀὰ· ἐ τὸ
δὲ ὠ ὲ ὀὺ σὺ τὸ ρ' ἐ τὲ βὺ τὲ ρὸ σ μὸ ρ' ἀλ' ἀὶ ὠ ἀὶ ἢ ὰ τὸ ρ' βὺ τὴ σ· χρὼ
δὴ λὸ ρ' ὀ φὲ ρὲ χὺ δὴ σ φὴ ὀ· ὀὺ κὸ ὠ τὶ τὴς ἀὶ πὸ λὸ τὶ ὰς ἐ μὲ τὸ τὸ
ρὶ ὶ τὰ τ' ἀὶ· ἐὶ δ' κὰὶ τὸ ρ' τὸ τὸ ρ' ἀὶ μὰ ρ τὰ μὸ ρ τ' δὰ τὸ ρ' ἐ μὸ δὸ ὠ·
σὺ δὲ μὲ βὸ ὺ λὲ ὶ ρὺ τὶ ὶ ὴ ν ὰ ὶ, σὺ ὴ χὰ ρὰ σὰ κὴ μὴ χὰ ρ' κὰὶ τὸ ὺ τὸ·
δὰ χὰ ρ' ἀ ρ' τὶ ὶ ὶ

ἡμας, ὅσε ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολὴν· οὐ γὰρ μόνον ἡμεῖς ἐσμεν καὶ φ
ἡ τύχη τιμῆσαι· πῶς δὲ ἀρξόμεθα; ἐπὶ οὖν καὶ φιλότιμον ἀρχὴ· ὡς
φιλόσοφος τρωϊλος, τὰ δόμοφ ἔφαν τοῦμεν ἡμῖν· καὶ καθ' ἑαυ
τὸν ἐπαινοῦμεν· δηλονότι καὶ σὺ δὲ οἶσθα τὰ παρόντα αὐτῶν·
ἀπαρέσκεται γὰρ ὑπὸ ὄμματα κακῶς ἐπὶ φῶν τὴν κύρκη·
εἰ μὴ σὺ τὸ δύσεται ἀλλὰ κλῶ· ὅτι δὲ ἀνθέμιον ἡμῖν τὴν ἀν τῶν ὁμοτί
μων αὐτῶν· τοῦτο σε τὸ σὸν ἡμῶν τε καὶ τὰ μὴ θεῶν φθάσασθαι,
τοῦτο ἀν ἐπαινῶν τος· καὶ οὐ δὲ ἀν τὶ ἀμέλεις τοῦ γνόμενα· δὶ
γνοε σὺν ἀμὸ τε καὶ τὰ ἀμάρτα, δέομαι προθυμήθη τι τῶν
παρόντων ἡμῶν τούτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρί· τὸ δὲ τυχὴ
μαι τὴν τεῖρ ἀν τοῖς φθάσασι, πολλοὶ σὺ μοιοι σ αὐτοῖς γνέσθαι
πρὸ τρέφεται· ἰδοὶ γὰρ ὅτι ἀν ποιήσω
ὡς σοι φίλοις ἐπὶ μόρφαι ἔσεσθαι· οὐδὲ καὶ ἐν ἐπὶ τοῖς ποιήσω κακῶς· ἀλλὰ
ποιήσω δὲ μὴν τοῖς σαυτῶν· κύρκη δὲ ὡς σὺ ἐπὶ τὴν σφῶν ἐπὶ πόλε
δεῖδ ἐὰν μὴν ἀνθρώχη· ἀλλὰ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀφέρετε τὴν· τίμα δὲ ἐλ
ἐμοὶ σὲ ἐν σε) δι' ὀνόματος, ἐκ μὲν γὰρ ἀφορτὸν ἀν αἰρμῶν· ἀλλ' αὐτῶν
λεόμεν ἀκούσμοσθαι· οὐδὲν δὲ ὀνόδι τοῦ πατὸν ἡμῶν ἡ ρήτορι κοπῆ·
μαρκίαρον τὸν φιλόσοφ τὸν ἀρξόμεν τὸ πάφλαστόν ἡμῶν, πρὸς σὲ πρ
πόρ ἐμοῦ· καὶ τὶ δὴ ἀν, τὸ χαλόμεν ὅ τὶ δὴ ἀπῆ· καὶ λίσατο
συγγνῶμ μοῦ· φόδρα αὐτὰ ἐν ἡμῖν, ἐρόμενόν θαι σὺ κοφαν
τῶν· ἐμὸ δὲ κτῶν· καὶ μὴ ἀλλὰ φόρμτης χωρί· ὅμοι ἢ τὰς ὅτι
τολλὰς ἐν ἐλπίζω· διὸ ὄρτε ἀδελφοὶ δὸ, πρὸς ἀριθμοὺς μὲ
ἀσκλήπιαδαι τοῖς δὶ ὅτε μὲ τοῖς, ἴδαν χλιαρὰ δὶ δόασ ἀπὸ
ἐροφάρ· ἴρα τοῦτο σωμ ἐστὶ πατάσωμ τὴν καὶ τὸ πρὸ ἀποχεί
μὴν· βούλομαι δὴ σοὶ κ φὸ φὴ μασ καὶ μὰ ἐμμὸς ἐκ τῆς
ἡ πάρουδ ἀκοὴ σασ ἀπὸ ἀπὸ ἐλμ· ἴρα μοὶ πολὰ πολὰ
αὐτὰ ἀπὸ δὸς· προσθῆς εἰ τὶ πλέον εἰδὸς τὴν λάνας·
δὶ ὅτι δὲ ἐστὶ τὴν πολὺ φὴ μ διαφεῖρα αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀσκλή.
πιόν· κὰ φὸ καὶ ἀρὸν ἀν σοὶ πρὸ φὴ μὴ οὐκ ἀτυχῶν τὶ τὰ
φὸ τὴν θαλάσσ ἔρωτ· ἀλλ' ἐπὶ τοὶ καὶ ἐπὶ πόδασ οἶδα καὶ κατα
δόμ· καὶ ἐρῶ τὶ καὶ κατὰ φὴ κασ· ἀὸ οὐκ εἰ κὸ ἀμ τὰ ἀμ
ὸν τὴν βραχὺ τὴν πάλ ἀτὴ ἀμ· μόνον νὸ σὴν θὶ σὺ τὴν θύρ ἀν
ἀποκιμ κόσα· μὴν δὲ τὸν θύρ ἐὸν τοῦ· ἐμοὶ τὸ καὶ ἀὸ ἐρὸ τὴ
ρὶ εἰ μὴ ἀφ ἀμ· ἐπὶ ὁ ὅτ ἀμ ἡ ἐ ὠ σοὶ δὰ τὸν ἡ λὸ τ πὰ θὰ
κατὸ γασ ἀμ· αὐτ ἐκ εἰ μὴν ἀπὸ φὰ ὠ σοὶ δὲ ὀ τὸ πολλὰ ὀ
ὶ ὑ ξὶ γνὸ μὲν ἀ ὠ ὶ μ· καὶ δὴ σὲ τὰ ὁ καὶ ἀν τὶ βολὴ σ.
υ ὰ κ ἰ ἡ κ κατὰ ρὸ μ ὁ σὶ· ἀτὰρ μὰ ζὺ μὲ τὶ ὅ τοι οὐ

119

120

121

βαλάσσ· ἐρῶ ἐ ἐ ἡ πὶ τὰ ἀλὸ, κὸ ἡ ρὸ κ ὶ κ ὰ ὠ· μὲ ὁ ἀπὸ τὸν μὴ ἡ ρὶ λὸ κ.

βύρ ἐ ὠ μὲ τὰ λ
βύρ· ὠὲ πὰ ρὸ
πὶ κ ὠ μὲ πὶ τὰ

ἐλθεῖν· μὴ τῶν κοσμίων ὁρᾶσθαι καὶ ὀνήσεται μὴ κόρη τρυφῶσα
καὶ χρυσοφορεῖν μὴ τῆς κόμης ἀστεῖα μὴ λάβοις· καὶ ὁρῶν φανερὰ τὰ ἀθετοῦντα
σαυτὸν ἐκ κορήσεσθαι τὸν καὶ ἐκ πολιῶς· καὶ ἐν θυμῷ μὴ ἀσκεῖν τὸ δῶρον
μαστίον· ἔτι δὲ κάλλιον, εἰ καὶ τὲ φαίνοιτο ἀστεῖος κλάσαι λίθον
τοῦτ' καὶ μὴ λάκος· οἷς σαυτὸν τ' καὶ τὰ τοῦ σὺ δικαίως ἀναδείξεις· ἀλλὰ
τὴν ἀπρίβειαν καὶ ἐκ χρᾶς ἐν τῇ θύρᾳ· πρὸς ὧν ταῦτ' ὄντος
χυφῶσος δὲ ἐκ χαίρεσθαι τε ὅσῃ ἡδὺ ἀπομίγῃ· καὶ τὸ χαρεῖν κρόνος· καὶ ὁ μὴ ὁ δῶρα ὁ ἔστο αὐτὸν ὑπὸ χαρμόνης κ' ἐλέγξῃ
ὅτι ἐ αὐτῷ χρήσαιτο, καὶ τὴν λοιπὰ σῆμ' τῶν μὴ κόρη τῶν ἐ σθῆ·
ὁ δ' ὑποτρφάσας αὐτὸν, ὃ οὔτι ἔφη· δρῖμ' τὸν μὴ ἀνδρῶν
πίον ἐ οἰκάσθαι· καὶ ἐκ ἀτατέτρι μὴ ἐν τῷ φαμαθῇ· ἀλλὰ
μόρτοι τι ποικίλε· ἐν θρόλε τὰ ρὸ καὶ τὸ δρᾶσε· ὅμ' ὀῶ δ' ἀτάσ·
κ' λὶ κεῖτο τὸ ρὸ ὄντος, ἐ μελλάρω τῆς τῶ μουρίας ὀ γνῶσθαι·
σὲ κύκλω πάμ' ὄντα τὴν τὸ λμ· οἱ συφορδ' ἐ τοῖς ἐ χαρὴ μ'
δὶ κ' μ' ἀπῆλθε· καὶ ρὸ ὄ καθαρὲ ἐν ὅρμ' μὴ ποτ' οὔτ' κατάτλα
σῆσ· εἰ δὲ λῆ τῶν τὸς ὑπὸ χαρ τῶν μὸ μόν, ἀλλὰ μὴ ἐ
χω γὸ εἰ ὠ ὀ τῶν ρὸ χύρ αὐτῇ· καὶ τὰ σθύρας καταρρήνῳ τοὶ
ἐ τοὶ τοῖς δ' ἐ τμὸ τὰς οἰκήματος· καὶ γὰρ ἐ μ' ἡ ἐ τοὶ τοῖς ἐ τε
ρὸ ἡ πολιτεία, τοῦτοιν αὐτοὺς ἐ δεῖ τῆς πονηρίας κολα
σθῆναι· ὡς ἐ τί γὸ τὸ δῆμοσι ξίφος ἡ τὸ γὴ τὰ ἐ ὑ προ
τεμῶς μ' χρῆβα, πόλεως καθαρτήρι· οὕτω καὶ τὸν πρ
θ ἐ πολεθόμεθα κλέα ἀν δρῶν· οὗτος ἐ τοιοῦν ἐ ὡς ἐ δὸ κ ἐ ἡ
καλὸν εἶναι τὴ αὐτὸν ἀλ θεῖν ὑπὸ τῶν κοιμῶν ἀ θῶν· καὶ
πρᾶ τὴν ὅ πως ἀν τὸ ρὸ ὁρῶ οἶ· καὶ χρὴ αὐ τὸ πτοι καὶ τὸ ἐ βρα
γόρος, χρόμον σὺ χμὸν ὑπὸ τῶν ἱ ἐρέων ἐ βασιλεύθησαμ· ἐ
ὅτι δὲ διωκιάθησαμ οἱ βίοι· καὶ ὅμεν. ἱ ἔρος· ὁ δὲ κ' τὴ μονικ
ἀστ' δεῖ θῆ, τὰ τὰς δὲ ἐ τὸ ρὶ μὴν ἐ τοὶ τοῖς πράγμασιν·
κ' μᾶς δὲ ὀ ρ' τὰς ἐ χαῖρ ἐ ἶναι, οἷς ὁ ρόμος ἀ τὸ φορᾶ χεῖρ ἀ ὀρ ἐ
τὴ δίκη· καὶ ἀ τὸ κ' τὶ μμῶν αὐτὸν τὸν μὴ ρὸ τὸν, τὸ ὡς ἀν τὶς
αὐτοῖς ἐ τοὶ τρέ φ' ἀν δρὶ τὸ ρ' ὀ ρ' τὸν χεῖρ ἀ ὀρ ἀ ἐ κ' τὸ
δίκης· ἀλλ' ὠ τὸ ὀ ἀς ἐ μὸ ἡ κόμ, ποιῶ· ἀ χόμαι κ' οἱ κοι καὶ
ἐ τοὶ τῶν κοιμῶν ἱ ἐρῶν ὑπὸ ρ' ἀν τῆς ἀ ἡ κίας, τὴ δίκη·
καὶ τὸν μὴ ρίας ἐ κ' κ' ἀ θῆναι τὴ πόλ· τοῦτο τὸ ταῦτον ἐ τὶ τὸ
κ' κὸν κ' κὸς ἀ τὸ ὀλ χῶ ἀ καὶ τὸ, καὶ ἄλλον ὀ ἐ τὶς σοὶ πρὰ
τὸ ἡ τοὶ ὀς· ἐ τὸ δὴ τοὶ τοῦτο τὸ τὲ κ' μὴ ρὶ ὀν, τὶς ἀν ἐ γὸ μὴν
ὀ ξὸν τὶ ποῖ· ὀ ὀ ὠ ὀ δὴ γ' κ' ὀ ἐ ἀ ἱ, καταρῶ μ' ·— πᾶ ἐ φα
σὶ μὰ κ' φ' ἀ λ' ἀ πέ κοι τὸ τοῖς ἱ ἐρ ὁ σιν αὐ ξοῦ μὴ τὸν· ἀ ἱ τ' πρὰ

122

τι ὀφθῶν καταδεδυκότων ἐν χηραμοῖς ὀρῶν καὶ βίου ποιοῦ-
φρουρεῖν. οἷδε τὸν ἀρίστον χρόνον ἐν πόρρω κλέος ἀπόρρητε
ῥῶν αὐτὸν τῶν πολεμίων κτήσαντο· καὶ προσαγω-
γοτάτον ἐπόνων ἐν τῇ μύρσινῃ τιθεῖ· φάρμακον αὐτῇ πρόμικ-
τον καὶ βαθὺ καὶ ἄλυπον ἐφηῦρε. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μὴ δὲ τοῖς βρ
βάροις ὁ πόλεμον πολέμιον ἀπολωλεκέναι, καὶ τὰ δὸ χωρίαν
ἐθαρσήσαν· ἐμέλλον δὲ ἐπὶ καὶ μελαμπόδιον τὰ ἔθνη,
φασὶ τοῦδε ἀκούοντες ἐρῶν· οὗτος ἐπὶ ὁ πρῶτος ὑπὸ τὰ
ὀπλίτης ὄμμος. καὶ τὰ ἀίξας ἐκ χρόνος ἰδὼν κρόταφοι ἀμ-
πελικῶν· χρὰ λόγον· ἀλλὰ ὁ πόρ τοῦς ἐνθορίων τὸ σῶμα τὸ λε-
ὴ λὴν περιδύσας τὰ ὅπλα, οὐ χρόνον ἐπὶ τὸν καταρρήγνυται·
καὶ ὅστις ἐστὸ ἐρρεσάμηρ ἀλὸς ἐλόξ ἐν τὸ τοτ, φῶν ἀ τὶ
αἰτεῖν τὸν γρόμμον. καὶ οἷς ἐπὶ φ καὶ οἷς παρὰ τὴν κρ
ἔφθεν ἐγὼ καὶ ἀτάσθ τὰ τὸ ἀρ ἐρομένοιο τὸ ἔρ
ὴ λὰ ἀμ τεφαμόσαι μὴ καὶ ἀμ ἀκηρύξαμι· πρὸ γὰρ ἡ
φαμ τὸ καλὸ ἐρῶν· δόξαι τοῖς καταπτ ὠλκημένοις, ὅ τὶ
μὴ κορύβαντε ἐίοῃ· μὴ τῶν πάρα τ ῥέαδ ἀμόγων.
ἀλλ' ἀμοὶ καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ καθάπερ ἡμᾶς· εἰ καὶ ἡμᾶς ἀμδ
γόμοι μεθ' ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐδὲ τὰ ἀστόρφα ἐρομοῖ τὸ ἀφιλό
τιμα· τὸ χρὸ δὲ ἀν καὶ πρὸ τεῖα σὺν χρὴ θεῖν ἡμῖν, εἰ μὴ χρὴ σαν
τὸ ἐμφάρατι, πῶ τὸ χάδε καὶ πρὸ μὸ ἀρτ ἐτὶ ἡσαι μὴν.
ἀλλὰ ρομὶ μὸ πολέμιο καὶ φαρμὸ μὲ ἀς πόρασκ ἀς πολὴ
θα πὸ πολὴ θος ἀ ἐσῶρ ἰσαι μεθα:-

ἰδὲ θαμὸ τὸν πόρ καταλὴ θορ τεῖ ἀ ἰδαο, ἀπὸ ἐγὼ κακεῖ
θι φίλου μεμνησο μὲ τὸ ἀρχ· ὀμικρὸν μὲ ἐπὶ ἠθ ἀσμὸ ἀστοῖ.
ὀδὲ μὸ ὦν αὐτῶν, ἀκοῖδω εἰ ἀλλὰ πόρ ἰ πὸ πατρὸ κλὸ μὰ
ἀξιος εἰρῆσθαι, κὲ μοὶ πόρ ἰσοῦ τὴς φιλτάτης τε καὶ ἀεργέτι
δος κεφάλης· ὡς ἐγὼ μὰ τὸν ἀρ ὰ ποιοῦ μὰ θὸ ὀμ φιλοσοφία
πὸ ἐγεβάλει, τὴς ἐρὰ σοῦ καὶ πλὸ κείας· ψυχὴς ἐπὶ μεσίω
καρδίας ἀλλὰ πόρ ἰφόρω· καὶ ἐμβομβὰ μοῦ τὰς ἀκοὰς
ἠθὰ μὰ ἡσοῦ τὸ ὀρσοφὸ ὀμ λόγω ἠχὼ· τὴ πρὶ ἀ ἐπὶ δὴ μὴν
ἀπὸ τὴς αἰπ πὸ· καὶ δὸ οἷμὲ ἐμ ἰ αὐτῶν ἐπὶ φολὰ ὀμὰ ἀμὲ
ἡμῶν κὰς· πολὴ θος ὀσὸ μὸ ἀκρὸ ὠμ, κατὰ σοφὸ τὸ ὠν γραμμ!
οὐ τὸ ρὸς ἀπὸ ἀλὰ ὀμὸ σοῦ δὲ τὸ ὠν γὲ γραμ μὲ ἡ ὀμὸ δὸ μὲ ὠν.
ἀλὴ κρὶ ὀμὲ ἀμὰ φὸ ρὸ μὰ ἀπὸ τὸ ὠν γὲ γραμ μὴ, τὴν ἐ μὴ χὸ μὰ ὀ
σὼ ὀυσίαν, οἷ ὀυ φὶ λὸ υτὸ ἀμὰ τὸ καὶ πὸ ρὸ ὀ τὰς, ζὼ τὸς
τὸ ἰ σὶ μὲ ὠν· δὸ χὰ μὴ ρὸ ὦν ἀμ μὰ ρὺ τὸ ρ ἀ ὠν μὰ σὸ ὑπὸ τὴς πρὶ δὸ

123

(θέλομεν τῆς, ἡμῶν μὴ τὴν πρόφασις ἀπὸ δικαίου. ἀρ' οὐ
τοῦτο ὄφελος αὐτὸ ἀληθῶς ἐστι τοῦτο; ὅρα οὖν τί τὴν ἐρήμου
κεφαλὴν σοι πτύξομαι; ἆρα μεθέξω τοῦ σὺν ἐδρίξ τοῦ διὰ σοῦ μαχα
ρίου; εἰ ἄρα γὰρ ἡμῖν τοῦτο τῶν τυχὸν, ἀπόδοξον μὴ κεῖ τὴν μὲν
ὁμὸ τὸν τὸν ἐν τοῖς ἀσόμεν τῶν θεῖ τὰ λόγοι ὁμ. ὅμ φασὶν αἱ τοῖς κοῦς
λὶς ἀμὴ βῆσα, μέ ὁμ ἐκ τοῦ βίου τοῦ γὰρ ὁμ ὁμ:

ἰδὲ θαρόμ τῶν τοῦ κατὰ τὴν βοῦ τεῖ ἐν ἀῖ δαο, αὐτὰ ρ ἐ ὧν κὰ κᾷ τῆς
φίλης ὑπὸ τὴν ἀστίας μὲ μὴ κοῦ μ. ἔστοι τε τοῖς τοῖς τὰ θῶ τῆς τοῦ ἐ
τοῦ ρ ἰ χὸ μ, καὶ δὸ ὀρ ἀ ἰ μῶ μὴ αὐτ ἐφ ὃ ἰς ὅρ ὧ καθ ἡ μόρ αμ ὁ
τὰ λῶ τὰ λέ μα. κὰ ἀ τὸ σφ ἀπ θ μὸ ρ ἀ μὸ ὑ σ ὧ ὡ ς τοῦ ρ ἰ ἐρ ᾷ α.
καὶ τὸ μ ἀ ἐρ ὧ ὃ ἰ ἐ φ θορ ὁ τὰ ὑ ἐ λ κὸ μ ἀ τὸ τὶ ὧ σὴ γ φ ὁ σ τ σὸ
μὰ τ. καὶ αὐ τὸς ἐ τὸ ρ ὧ τοι αὐ τὰ τὰ θᾷ μ τὸ ρ ὸς δὸ κὸ. τὶ σ τὸ
ὁ ὀλ τοῖς ἐ μῶ καὶ τὸ τὸ ρ ἰ ἔ χο μ ἐ τὶ κὰ τὴ φ ἐ σ τὸ μ. κὰ τὲ ι
λὴ μὶ μὸ μ τὴ σκι ὦ τὸ μ σὰ ρ κο φ ἀ ὧ μ ὁ ρ μ ἐ σο μ. ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖ
τοῖς τοῖς φίλο χω ρῶ μ. τὶ τὰ ρ καὶ τὸ τὸ θὼ λὶ β ὶ σ ὦ μ καὶ ἡ μ τὰ ὧ θᾷ
χρὸ μὸ ρ ὸς. κὰ τὸ μ τὸ ὰ τὶ τὸ μ τὸ ὶ σ τὰ φ χυ ὀ ὐ κὰ τὶ μὸ υ σὸ
ρὸ μ. ὁ τὰ σὶ μοὶ δὸ κὸ μὲ ὁ μ ὑ τὸ ρὸ ὑ φὸ θὰ τὴ ς τὸ ρὶ δ. κὰ μ
χὰ β ὸ μὲ ὰ χὸ λὴ ς. μὰ τὰ μ ὰ τὸ ὰ μ: —

ὶ σὸ τὶ χὸ ὑ μὲ ὶ σοῖ ς ἀ πὸ ρ χὰ πὸ ρ μὴ ρ ἀ λλὴ λὸ ω ὰ τὲ λὶ ὰ ς ἀ μὲ ἰ β ὲ ὀ μ.
ἰ δὸ ὑ γὰρ κὰ ὶ μὰ τὰ ὶ ὰ μ ἐ τὸ φὴ ὶ ὰ μ τὸ κὰ ὶ φὴ ὶ ὑ λὲ ὸ ς κὴ φὰ μ ρὸ.
κὰ ὶ ἄλ λὸ ς ἐ μὲ τὸ ρ κὸ μ. κὰ ὶ τὴ μ ἐ δὴ κὸ σὸ μ τὸ. κὰ ὶ γὼ ὰ ὶ κὰ σὰ κὴ
ὁ ρ ὰ τὸ δὶ σὸ μ τὸ. ἀ ρ ρὲ ρ ὧ μὸ δ ὀ ὐ θὲ μὶ ὰ φ ἐ ὶ δὸ. κὰ ὶ τοὶ τὸ ρ
τὸ ρ ἐ ὶ ὠ θὴ κὸ μ ζ ὠ τὴ φὴ τὸ ὰ τὰ ὶ δὸ ρὶ α. ἀλλὰ ὑ μὼ ὶ μὲ τὸ μ ὁ ρὶ θ
μὸ μ ἐ λὰ π τὸ ὶ σ ὶ σὸ ὰ ὶ μ ὀ ρ τὲ ς, ἢ ὡ ς τὸ μὲ μὰ ρ τὸ τὴ χὰ ὰ φ ὐ
λὰ κὰ σ ὐ χ μὸ ὶ σ, κὰ ὶ ἀ ρ κὰ μ τοῖ ς λὰ ὶ τὸ σ μὸ ρ ὸ ς. ὡ ς ἐ τὶ τὸ
λὲ μ ἐ ὶ τὶ ς ἐ τὸ τ ζὴ ὶ ὸ ὶ. κὰ μὸ μ ὁ ὐ δὲ ς ἀ ὰ ρ ὰ κὰ τὰ. ἀλλὰ ὶ κὸ ὶ
κὰ θὴ μὲ θὰ τὴ σὺ κὶ ρ ἐ τὸ ὶ κὸ υ ρὶ ὰ μ τὸ ὶ σ ὰ ρὰ τὶ ὰ τ ὰ τὴ ρ. δὲ χὸ
μὸ ρ ὸ ι. κὰ ὶ τὸ σὶ τὴ ρὲ ὶ ὸ μ κὰ ὶ τὰ σ ἐ μὲ ἰ ρὴ μὴ τὸ λὲ μὸ ζὶ α ρ
δὶ ὰ τὸ μὰ τ ἔ χὸ μ. ὡ ς τὸ ρ τὸ ὑ τοῖ ς δὶ κὰ ζὶ α δ. δὲ ρ, ἀλλὰ ὑ κὲ
κὶ μὸ ι ὰ μὴ ὶ ὲ θὰ. ὀ ὐ τὸ ὰ τὸ μὲ θὰ φὶ υ ὰ ρὸ ὰ τὴ; ὀ ὐ σὸ φὸ ρὸ
μὴ σὸ μὸ ρ τὸ τὸ; καὶ τὸ ρ ὶ σὸ ν βὰ λὸ κὸ τὸ σὸ ν ὰ ὐ θρὸ ἰ σὸ μ τὲ ρ
ὁ μὸ σὸ χὼ ρὴ σὸ μ τὸ ἰ ς ὰ θρὸ ἰ ς, ὑ πὸ ρ τὰ τὰ ὶ δὸ μ. ὑ πὸ ρ ἰ τὼ ὰ κὴ.
ὑ πὸ ρ χὸ ρὰ σ. ἐ ἰ βὸ υ λὲ ι, καὶ ὑ πὸ ρ ἀὶ τὼ ὴ τὸ ὴ μ τὰ ρὰ τὶ ὰ τ ὰ;
κὰ λὸ μὰ ρ ἐ μὲ ἰ ρὴ μὴ λὰ λὲ ἰ σὸ θὰ τὰ ὦ τὰ, ὡ ς ἢ μὰ ς ὰ ὐ τὴ τ ρὲ φὸ μὲ
τὸ καὶ σὼ ζὸ μ. ἐ τὰ μὲ ὶ ὼ ν μὸ μὸ ρ ὸ ὐ κὲ τὰ ὸ χὸ ς ὠ ρ ἰ τὶ τὸ τὴ
ἐ τὶ σὸ λὶ ὑ πὰ τὴ τὸ ρὰ σὰ. χὰ ὶ τὸ ρ λὸ χὶ καὶ χὸ χὰ ὶ σὸ ὶ ἐ κ τὼ ὴ τὰ
ρὸ ρ ἐ τὶ σὶ μὰ. ἀ θρὸ ἰ ζὲ ὶ δὲ μὶ καὶ ἐ μὰ σὸ υ σὰ μὰ μὰ τὶ πλὴ θὸ ς
σὺ χὼ ν.

πρὼ καθ ἡ λὼ κὶ
ἐ τὶ τὴ τὴ ς
μὰ κὴ θὰ ὲ τὰ

[illegible]

[illegible] ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν κακίαν ἀπόστασις. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο φασὶ τὸν ἀστοῖν τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιστρέφεσθαι τὸν ἀστέρα

ἐοικότα καὶ τὰ ἀκόλουθα. τὰ μὲν ἐμὲ θηκόβολε, ἐκ χλιδῶν· τὰ δὲ
φρατρικὰ χρεῶν· καὶ τοῦτο μὲν δείξαι. ἐκεῖνο κρεῖττον, ὡς
ἀτακτηρίθμησαν, ὡς δὲ ὕστερον ἀπόνοσαν. ὡς κατὰ μικρὸν τὸν
μοσσοφαῆ τὸ χρεῶν. λαμβάνεθ' ὅστερ' ἀντιβάς· καὶ τοὺς μὲν
ἀντὶ τῶν φατρικῶν τὸ βοῦς· οἱ δὲ ὁμολογήσαντες ἐν τὸν
μοσσοῖς γράμμασι ἔχειν καὶ λιακομεῖν τὸ χρεῶν· καὶ τοῦτ'
δὲ ἀφρὶς τὸ ἀρὰ τὸ μετὰ δὲ ἀφρὶς ἐγένετο· τοῦτο τὸ ἀθλεῖν ἐπὶ μὲ
τὴν ἡσυχίαν· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τρέψ ὀλβίους ὑπὸ τὴς πολιτείας
ἀναμακτήσαι· ἀλλὰ ὡς ἀνδρὰ πόρατ' ἐστὶ ποτ' θαυμαστοποιοῦν.
ἰδὰν μὲ τὸ θυμὸν· καὶ ἦκε με τὰ πόθεν ὡς τὸ δ' ἔρχεσθαι
ῥᾶον μάθωμεν, ὄχι νῦν τὸν μοσσῶν τὸ μὴ τὸν θεὰ τὴς πόλεως,
χὠ τὰ τὸν θρῶν πιὸν οἶδα, τῶν σῶν ἐδράσαν ἐν τῷ προτάμοις
μαῖς τοῦ μουλαστηρίου χαλεπὸν· οὔτ' ὀσμὸν οὐδὲ πω πρὸς τὸν
τὴς ἀρχῆς. τὸ ἔταιρ' πεμτάδιον.

πέλαβε τὸ πρῆς· οἰκ ἀποβάλλει· οὐ γὰρ ὀφείλεις τοῦτ' τὴς ἀ
σεβείας χωρὶς ἀπὸ λόγου. τὸ τὸ καὶ τῶν τὴς ἀδεφὰς ἀσ αὐτὰς
ῥῆθρ' θρόνων· αἰτίπουδε πρῆπιόν τὸν ἄλλοδίσιον· καὶ ὁ μὲν ζῆ
καὶ πρὸς τὸν προφήτ' μὲ μὰ φῶν κεκράτηκα· τίς καὶ τὴν αὐτὸ
τοῦτ' ἐφ' ὕδωρ ὀσμὸν· τὸ γὰρ ἔθν θεὸ μὰ χόμ' ἀρχὰ· καὶ πόθ' ἀπ'
ἄτοις τὸ λέμονος;

λάβε νῦν ὠκράτης τὸ σοῦ· τὸ ρόσιον μὲ ὀφόπ' πρὸ παῖδ' κ'
ἀξιῶν δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὡς τὸ δὴ μὲ λίς κρὰ ἄμ', γ'
τὸ κὰ μὲ λίς πὸ ταῖμ· φῶν δὲ μοι δὸ κὰ τὸ τὸ πόρθ' θέρα πόθ'
πρὸς κὰ τ' αὐτ' ἀδίκαιος εἶμα τὸ ρα τὴ λαῖ σὺ τρόμ· σὺ γὰρ
ὅλον κ' ἀξὶ οὐ ὄμ' ἐν εἰπ' πιὸ χῶν. ἀλλὰ μὰ τεῖχ' ἐπὶ σὸ
τὸ πὴ αὐτὸ ἀστὸ ἐστὸ ἐμὸ χεῖρ' ἀφ' ἀκομεῖθ' ἦμα, μὴ ἀδρὸ
ἐκ τὸ μπὸ· ἀσ χὰ μὰ ὡς τὸ ρφόρ' ἐλλέμα τ' ἀποδίδοσ
μακρηγόρω, ἀλλὰ καὶ τὸ ρόσθ' χέρ' ποιεῖ βούλομ'· καὶ τοι
γὰρ φιλιόμ' τὸ χὲ μὸν τ' καὶ σόν, ἐ πὸ τὸ τὸ τὸ καὶ ἐ βῶ
ἐ τὸ θάλαττ' ἀν· καὶ τοῖς φύκοσι τὸ ρ κὸ τὸ τὸ ἡ φάλεμα σὰ
σὰ μόρος ἱ πὶ χὴν· ἰ μὰ τ' ἰ λὸ πρὸ μὲ τοῦτο μὲ γράμματ'·
τοῦτο δὲ· ἀλλὰ ἐ ἰ ποιεῖ ἀ κατὰ ὁ τὸ ρ τὸ μὲ φθὸ τὸ ρ μὲ ὡς
τ' τοῦ λαι μὲν ἡ λαβὲ ἡ· ἐ ρὰ ὁ ἄμ' δρεῖα ἐ κτεθεῖν· νὶ αὐτ'
διὸ τὶ ἐ σα ὁ ρ ἀπὸ πλοῦν· καὶ σοι μὲ ἔρ' κα· καὶ τοὶ τῶν
ἐκ φιλοφόφιλ' ἰκὸ τὸ ὁ ὁ μὲ τοῦ λαι μὲν ἡ ς ἐ τὶν· ἀλλὰ ῥὴ
τὶ μὲ ἄρ' ἐ σου ἡ ἀθ' ἐ· ῥᾶον ἀρ' ἦν ἐ κα· ἀ δὲ τὸ ρ' σὶ μοῦ·

και μαλιστα τον θαυμαστον πρεσβυν και τριφων. τον ριζαν και μονον
ως προσοφειλον τη γραφαι. αυτος γαρ αυτος τη μια ουσια
θεον. χρισαι γομισμενον λεγει. τω εταιρω προλεγων κ. τι θεος εστι νυν
οδον τριτην μερι τελειωσιν των παραδοσεων. εξ ου δε ουτως. αποδημ
ησας φησι. δεν αυτον παρ αυτου. χρισαι μενος κομιζεται.
τουτοις γραφει κεμ. μεδομεν κομιζεται. αυτος γαρ ο δοξα κομιζεται.
επ προσθεν δε τι ανω λεγω ωλεισον ειτα τον τρωτον τον μεν εκεκο
μισμενον. κ. ανηρ ανο ε ωτε χαρ τοις τοιοις φορτιοις. μωβε
φαν τυ κ τιμι χρισαμ. επ τ αλλ αν δρφαν αυτε δεδομενον.
και τοις κεμενοις χρισμασι προσορμισαμενον. τοσαφος. το
δε λαμβανειν δεν ωσ ταις αμεμπτοις αυτου κρισεσι μαλις εστ αυτ
τιμαν αυτου ον δεν δολαστον. κ τι εκωλυσεν κ μας ωσ πεζ τον
λεκτοριδων, ουτω τον χρον αυτρεφεν μετερεβον. αυτοδο
θεν μαι τοις εμοις τοι γραμματεσι παραδοθεν παντων τουτου
περι προλεγουδι μαν μ τ οδον κομ τ χρισμ κομισαμ. κ τον
ε ταυ τ τρωτ ιλον ωσ ρασκε ασ ε τοι τελαμ. ο τι κομισαμ εμ
τυ λον ε τα βιβλια αυτου δεδοκ αυτω. τον ικοφραστον
λελεκ κ τ τοιν αφροδισι αλ δεν αρχ. ειδια τ γεραν σουδι
αδ φιλοι κ μιμοι αρξομ τ κ μαν ε τοι δ κ μοι εγ. τον φιλοσοφι
κ μ σωτ τελεσας τ μερος τ σομ. σομ τ λαστων κ τ τ παρα
τ κ αυτ μ ασκω χ εδ. — σ μ τ λ κ ι σ
χαρι σ κ ε ρε αλ ι σ. δι αυτ ον προσφ παρ κ μ, τ λαθ κ μ
πον τ σ κ ρ ον τα. κ λ τοι σ αμ τ ρ τι χε κ τ αυ τ ολας παρ
δρ ι σ ον χ αυτ ανε ζ κ ε ι σ ο σ ε ι δ δρ μ σ ι ι ν τ λ ι κ ι ο σ. ο δε ταχυ
μαχ πο χ μ ε. σ ε μ ου. μ κ τ ρ τ ο τ ε τ ο δ λ α τ ο τ ω γ χ ν ι ο ι τ ο ι
ε α υ τ ο μ ε κ ω τ α ρ χ κ ν. κ α ι ι π α μ κ δ ι α τ ρ ι β ο, τ ω ρ σ μ α ι ω μ
τ ρ α μ. α ν ι σ ι ο ν ο ε λ α χ ι σ τ ο υ δ ο ς κ σ. α μ ε λ κ σ. α υ τ ο λ ε μ σ.
ε μ ε ι ρ β α ρ ι σ. κ σ π ε β ρ α χ υ τ α α υ τ ο λ α κ σ. ο υ τ ο ε δ ε κ θ κ
χ ρ ο μ ο υ π ρ τ ο τ ω μ τ α α μ α υ τ ε (α υ τ ο κ α ι σ υ χ ε α ι. ω σ τ ι σ ρ
τ ρ ο μ τ ο σ ρ ο μ ο υ, τ α τ ω ν φ ρ α ν τ ι ω ν τ ε ι μ α φ ρ α ν τ η τ ω ν. α π ο ν
ε ι χ ο μ λ α β ω ν. α ν τ ε ω σ κ α υ τ ο ι σ α φ ρ α ν τ ι α ν κ α ι τ α μ η σ ι ω τ ο
τ α χ θ κ. β α δ ι ζ α μ ε τ ο ι τ ρ ε (α ο κ τ ι ς ω ε ι τ ο φ θ ε δ α. τ α υ τ α
τ ε ε τ ο ι χ ω ρ ι σ ο ν τ ο ι κ ο σ α. ε τ ω φ τ ξ ε μ ο υ κ μ α ρ τ υ ρ ο λ ο γ.
μ ρ τ υ ρ ο λ θ κ σ α υ τ ω ν τ α σ τ ο λ ας. φ α ρ κ α ι μ ε θ ι φ α σ χ ο ι
λ ι σ ι τ ε λ ε τ ο ι ο μ η ν. α λ λ ο ι κ ρ δ α λ ε ω τ ο (β α ρ ι σ ο μ η τ ρ α ω
τ τ η ν κ α θ ε δ ρ α ν α υ τ ο λ ας. χ ρ ι σ ι ο ν ε ι σ τ φ ρ (τ ο υ τ ο ζ ε
κ α δ ο μ ρ ο μ α κ ε τ η. κ α ι τ ε ο μ ε θ (α σ ο τ ι μ α π ο σ ο υ μ ι ζ ο β α ρ β α ρ

130

Ρλα

Ρ

Ρ

Ρ

εἰς εἰ βαρβαρικῆς φυλῆς ἡ ἡδονὴ πάθος ἀφύλλα καὶ ἀνθηρὴ τῆς
ἥρος· φύσει τῆς μόνης τοῦ ἡμετέρου λογισμοῦ· φύσει τῶν καρπῶν οἷο
μα τὴν ἡλικίαν· ἐπιφέρει τὸν πολέμιον τοῖς πολεμίοις
καὶ μόνον τὸν πολυτίμητον, ἐμβροχὴ μόνον ἡμῖν· ἐρᾶ γελοίοις καὶ κλοῖς· ἐμ-
πίπτοις φορβαῖς τὰ ἀφτοῦ οἰκεῖα· τὰ ἀφτοῦ ἐλκύσαι· μόθῳ ἡ πρό-
μος, ὑπὸ τοῦ πάθους ἐκφορός· ἀλλὰ σὺν τῇ φρόνησι· τὰ χρήματα φέρει
καὶ τὸν λιμὸν κοῦφος· γράφω· τὴν ὥραν τὸν πολλάκις φρίκτοις ὁρῶν
καὶ αὐτὸς ἀμάπτων· καὶ αὐτὸ αἴρων τοῖς ἄλλοις σκεῦος· κἀκεῖ
θεὶς ἐκείνα τὰ τῶν ὁρόσων οἷς ἐπόζουσι ἀν ἐχρῶ μόθον τῶν ρο-
τῶν ὁρούς κἀκεῖ φαίδιαν ὄν, τὰ ἀφτοῦ ἔρρει· καὶ τὴν ὁλόμ μόμμι
μ, κρίνεις τὸ κείμενον ὁρῶν τὸ κείμενον φρένων· ἀλλὰ τὸ κρο-
τεῖ τὰ μὲ ἀπὸ τὰ· καὶ τὴν χώραν ἐχθρὴν ὡς πολέμιοι· εἶτα
ὑπὸ μόνον τοῦ ρίπτω τὴν ἡμῶν, ὑπὸ μόνον μαχῶ· ἐν δορὶ μόνῳ μὲ μάχα
μεμαγμ· ἐν δορὶ δὲ μόνοι οἶμος ἐστὶ μαρίκ· τὸν ἀνδρὸς δὴ δορὶ κε
κλιμένος· οὐ κοῖδ τὶ μᾶλλον ἀρχίλοχον προσήκον τὴν ταῦτ
εἰ τὰ ἡμῖν· κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο κερεάλιος, ἡ μὴ καὶ τὸ
ἀπόλωλε τὴς ἀρᾶς· ὡς ἄξιος ὢν ἡμῖν ὀρθῶν τὸν ἐμαυτοῦ
πρὸ ἡμῶν τιμωρός· ὃς ἐστὶ δὴ τὴν χώραν εἶδ ἐμῶν κίνδυ
κατεφήσθη, ἡ τοῖς φνοῦ καθαῖ τὰ ἡμῖν· καὶ τὸ χρῆσιμον ἡμῖν
ἀδιαφθόρμοις ὁλκάσι), ἐστὶ μετεφόρουσα λάφ· τὰς
ἐστὶ θαλάσσαν αὐτοῦ τὰ φαφόρει κελήτιον, ταῦτα ἀ μὴ καὶ
ποιοῦμ ἐστὶ τοῦ ποιοῦ· εἰ σὺ τὰ χῶρ εἶμαι· μὴ δέμαι
πρὸ τὰ δὲ τῶν τάφρων· μὴ ὁ μόνος χῶρ ἡμῖν ἀμαλοῖς
ἀγοῖς· ἡ διαμαρτύρε) καθαρὸς αὐτὶ ἀν εἶμαι· φύλακ
δὲ κατὰ τὰ ἀδὶ δάσκει τὴς ἡμῖν τὸς τέτταρας· ὡς ἀν ὁρ
τὸ μὴ καθόδ ἡμῶν τῶν ἐλπίδων· ἔοικε δὲ εἶναι
ταῦτοι αὐτὰ σοφός· αὐτὸ ἐστὶ τὴ δόφος αὐτὸ ἡμᾶς· καὶ τοι
ἡμῖν οὐδὲ μετέχμ ἐβουλήθη ὧν σύμφορῶν· οὐ γὰρ τὰ
ρέπολεμ ὡς ὡς ἐγὼ σωμέσιος ὁ φίλοσοφος· ἀλλὰ παρὰ
κατὰ τὸν κρατικοῖς τὰ) · εἰδὴ τῶν ποιημάτων ἔρασ
τὸν ἡ τὴ ἀμ. καὶ τοι σὺ ἡμᾶς οὐδὲ αὐτοῖς σὺν ἴσμ φαδ
ὅτι μὴ) ὑπὸ θεῶν. σώζεσθαι κύρηναίοις μὴ κρ ἀπὸ τ
ὁ πλοῦ γὰρ μόθαι· ὡς τὰ ἀρμῶ ἄχομ, οὐκέτι ἐν ἀπὸ κίβω
τὸν ὀρθὰ ἀρᾶσ βίωλία: —
ὁ τὸν γὰρ μετρικὸν ὁρὸν ἀλήθεια ἡ τοῦ ὁ τὸ τε χτᾶμ ἐπ
ἐπὶ τὴν μακὰς τὸν ἀρχᾶσ μὲν ἐν ἐλαῖ, κοῦ καταμὴ κρ ἡ τὸν
ἀποδύξῃς αὐτῶν ἐκ γέω μυρίασ τὴν ἐμπορίαν). ἐστὶ δὴ τὴ

πος εμαυτη λοιπος. ἔξεστιν δὲ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ἀρ-
δαν τὰ αὐτά· ἐμοὶ δὲ νοσεῖν μὲν ὁ τρόπος τοῦ ἰδίου φίλου· τοῦ-
θαυμαστὸν δὲ οὐκ ἔστιν, καὶ ἐν φίλοις· ἀμφοῖν γὰρ ἐμοὶ ἐστὶ φίλοι· δεῖ
δὲ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἀξιοῦσθαι· καθάπερ ἐμοὶ τοῦ νοσεῖν.
καθάπερ τοίνυν ὑμᾶς ἀλλήλοις δεῖ τῆς ἐπιστολῆς μέ-
θης ἐαυτοῖς δοῦναι τὴν φιλίαν τῆς σῆς σε μὴ τορβοῦσιν ἀσθε-
νοῦς δοκεῖν· ἀμφοτέρων δὲ οἶδα τὸν ἐμὸν τοῦ λαμβάνειν μέν.
καλὸν γὰρ ἐμὸν οὐτὸ ἀεὶ νοσῶ φήμ οὐτὸ ἀεὶ νοσῶ ἐαν φόνο μὲν ἐγὼ.
ὅτι δὲ διὰ τοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξεῖ τὴν ἐμὴ φιλοσοφίαν τὸν φίλων.
ὅσοις δὲ ἐδώκαμεν ἔτι καὶ χρήσιμοι, ἀκάθικος ἡμῖν φαμ
φιβαλλοιμι· δεῖ αὐτῶν φίλων χρήσιμον, εἰ τὸ τὸν τῶν
ποτὲ· τὸ γὰρ καὶ τὸ τὸν ὦν ὅν ἡμῶν ἀχρεῖος, οὕτως ἀφ.
νέος ἐστίν, ἀπολοῖσι καὶ νωθρὸς θυμὸ εἰδὼς καὶ τὸ ἀσ-
οἷοι ὁ πολὺ τὸν ἀξιοῖ τῆς ἑαυτοῦ τὸ πολὺ ἀσ τοῖς φυλάκασ
εἶναι· ἐστρατάτω γὰρ τοι καὶ οὐ κοιμῶν μεῖρακίον ὢν·
ἀρτι δὲ ἀξεφήκεων κρεῖττον ἢ ἔτη, τὴν ὢν στρατιὰν ἀρχ·
τὸ δὲ ἄλλο μόνος ἐστὶ κ ἀσκάνων μαρτύρων· τοιοῦτον
τὸ ὑπολείπεται τὸν πρὸ αὐτὸν ἀστῶν· ἀλλ' οὗτος ἑαυτὸν π
ρέσβυς καὶ φθόνου κρείττων· τὸ δὲ γὰρ πολλὰ μὲν ἀν ἔτερ
εἴπον· ἀλλ' ἐοικὰ τὸ ὁμοίως ἀν φ ἀστὸ πρὸ τὸ ἐπαν
καὶ οὐ τὸ δύναμθαι· σῶν ἐλόντι δὲ, ἐνίκησ ὁ πλ
μὲν τὴν τῆς τὸ ἔλος θρ· ἀρ ἐτὸ τοῖς ἐμαυτὸν πρὸ κρυσ
μέος ἐμὸ ἐξοιστὸν νόμον, οὐκ ἀν ὦν ἐ φίλοσοφοῦσιν ἔνα
τοιοῦτος ὢν, τὸ δὲ μᾶς ὁ μιλεῖ δυσκόλοις· δι' αὐτὸ δὲ μ
κιφὰ τὸ καλὸς καὶ ἡδὺς εἶναι· ἐρμαιον γὰρ ἔστι τῶν κακω
νθῶν, ἀπόσαν ἐστὶ εἰκὸς· καὶ ἐν τὸ πρὸς δὲ τοῖς πονηροῖς κ
τῆς ἐ τὸ ἀσ μὲν ἰδὸς τὸ δὲ ἀεὶ μὲ) · ἐν δὲ κ τῆς ὢν τὶς ἀ
ξιοῦν μὴ σθοδοῦσθαι τὸ δὲ αὐτοῦ καὶ μὴ τυγχάνων, δι
κὴν τὸ δὲ αὐτὸν ἔλαχ· ὡς γὰρ ἐπιχωρεῖ ταύτην τὸ ἀσεβ
τῶν οὐ τὸ δὲ σὴν κοῦν τὸν, ἀλλ' ἐκεῖν οἱ μόνοι μεθήμ
ἐτὸ ἀν ἐ τρατάτετο· καὶ τοι φτ ἡ δὲ κὴν τὸ ἀφὴν· ἀμά
τει μὲν μόνος ἐγκλήμα τοῦ κατηγόρου μὲν μὲν τὸ δὲ
τὸ· κεῖ δὲ τὸ κλεθὴν ἡμᾶς φθάσ· οὐ τὸ ἔξι ὀρδοῦσαι βά
ματῶν τὶ μὲ σὺ κοφάν· καὶ πρὸ ἔσθαι τὰ τὸ ἀξιῶ α
τε καὶ τὸ πτῶ α μεταδόξῆς αἰσχρὰ· πρὸ τὸ τὸ δὲ τὸ
φίλον ἀδόλον· ἀκατοκλώστων· μόνω φόν τῶν· οἷος εἰ
σὺ· ἔξεις ζῶ θῶ δὲ εἰρήσθω, σὲ μὲ δὲ ἐμοὶ· διὰ σοῦ δὲ

50

τοις φιλοις τοις εμοις τ[ε]λεσουσι· ων ο τι αν τις δ[ι]αδοξ[ε]ι
αυτος ε[ρ]γασ[α]σται, τουτου τ[ο]υ χα[ρ]ι ο φιλαν[θ]ρωπος δικαιος ειμι·
ομως τας [ι]ωσεις κατα ποδας και [ε]ξορμοτυπεσθαι· και αναρατ
ταν τας κομας εποιησαμην η προσαλλοτριωσαν τον πολε
μιον, η τιμαν δοξειν δημον· και τοι και τουτο δημον ο
πολαιον οι ε· το μη ωστε ορ· τας οργις εθελειν αμυνο
μενον υπορ των ηγεμονων· ωρος ο τι ουν τον αλκιμοτατ
αριθιεσθαι, αλλα δοξαν καταλαβ[ε]ν του τ[ω]ν αμυνομενων, ο
τι αν τον θηριον αυτολμοτατ[ο]ν ωρ· τον καιοι ταυτ εκφ
ναις πολεμελαν, και μυκτηρ δημαποιεσθαι· και διαμιγ
νυσθαι και βοαν παραυτ[ι] του φρουριου θυραν εσαμαι βαρ
βαρον, τοι αυτω[ν] αρ τις αυτον ν[ε]ιλε πορισου, πωσ ε τι ταυτα
οιστα, καν αλλοιωσε οικ[ε]ν, εμον αδελφον ο τ[ι] α εποιητ δελ
ειν· εγωγε τοι παραμαρτειν αυτο δοκιμ[ι]ω, οτι πασα
μυρος ωσ αμ[ι]ν[ε]ν τον ορρωτατον, και ωσι και οφθαλμοις τα
κατατ[ι]ν αναπεκαυτ τοιν[ι], αποδυτα πολυπορ[ε]μορφω· χ[ρ]ι[ν]ω δ[ε]
αυτ[ι] καλ[ε]ν πολεμ· αλλα λη[σ]ασ η ω πολυτασ· η τι τοι ουτ[ι]
ονομα μικρο πορε[ι]σ[τ]αι· οι μεν δυνα[τ]ον δρεπειν ωσ επι
φορομενον φ[ι]λ[ε]ν, αλλα μον[ι] τοις καταπαλη[σ]ασ αποφα
τ[ι]ζ[ι]ν μ ωσ πορι ερεια, και πορι δυοιν· μυκτηρ δε μ[ι]
τον εφ[ε]βον πορι πολ[ε]ω τον λοφον· και πορε χωτ κωμα
ζι τον καθεδραν αφαν· ε τι σαμ[ι]ναις ο τι προ αυτ τιμ[ι]ζ
ειν ηγορασι· παρ ειδ[ε]μοι και αρατιω[ν] τ[ο]υ τ[ω]ν βαλ[ε]ρι
τομαρος· ουτοι πορ ο τ[ο]ν μ η χερ εαλιομαρχαν· η σον ι[π]πο
τοξοτ[η]· τουτους καταστ ωσ ε[ι]σ τ[ο]ν αρχ, αποκ[ω]πο κ[ε]ν αυτ
τον ι[π]π, ε[ν]νομ[ι]ζ[ε]τ[ο] μον τοξοτ[η]· εμοι δοκ[ε]ι αποχρ[η]σ[θ]αι
και ανι[π]π· δεις τοξ[ο]ασ η μιν, ωσ[τ]ε φρε εαυτον· υπορ τον
πολεμον· ουδ[ε]ν ο[ν] χ[ρ]ε[ι]ομ[ε]ν ε[ι]σω τ[ο]υ πορι βολ χ· επ[ι] τι ε
κ[α]λυε δι αφ[ε]ραν την πολιορκιαν αυλουμ[ε]ν[ο]ι τ[ο]ν κ[ι]νδυ
νον· μω η χρ[ε]ιαν δ[ε] μαχομ[ε]ν[ο]ι η αποθυνησκ
ειν ισχυρ[ο]ν τασ τοις πολεμιοις αμυνειν· ο τι
αν ε[λ]ε αρ[ε]τ[ο]ν [κ]ρ[ε]ν[ο]ι τ[ο]· ωστ[ε] κ[α]ν υπαν[τ]ησ[ι]ν κ[ι]νδυ
ν[ε]ι μ[ε]ν α[ν]θρ[ω]ποι· και τ[ο]υ δη πορ[ο]θυμ[ο]υ· και ε τ[ο]ν παρα
καλ[ε]ι· και τ[ο]ν ζ[η]λ[ω]τ[ο]ν τ[ω]ν ι[π]π[ε]ων τ[ω]ν αδδηφαγ[ω]ν τ[ω]ν επι
τ[ω]φορ[ω]τρεφομ[ε]νων· αλλ[α] κ[α]λ[ε]ν παραιν[ε]· πολυ
μαλλ εν τοις τοιουτοις καιρ[ο]ις ι[π]π[ε]ων ουκ αν χρειομ[ε]ν τοις πε
και γαρ πορο[δ]ραμ[ε]ν τε και καταπαυσ[α]σθαι και αποκλ

διέλαχε τοῦ, τοῦ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀναπαράδοξα ποιεῖν·
καὶ δέκα τοὶ τὸ ξόανον μεταστήσασθαι. μὴ ἔξεστι· τοῖς γὰρ
κατὰ τὰς φύκας σωτῆρσι, οὐδὲ φωθαρρεῖν μόνοις,
ὡς τὰ πρὸς οὐδὲν τοῖς τὰ πρὸς ἐμοὶ κινεῖν· ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὁλ
οὐ φθονοῦσι τὸν ἄνδρα· καὶ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, σωθῆ
δὲ εἰρήσθω, θαρρεῖν· δεῖν σαφῶς ἀπαθανατίζειν, ἐν ταύτῃ τὸ
φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μὴ δεῖν κτᾶσθαι δεῖν ἀναχωρεῖν
τοῦ θυλακίου τὰ πρὸς εὐλίας· εἰς τὰ πρὸς τὴν γῆν αἰκαίκ,
τὸ τὰ δίδομ αὐτὸ κτᾶσθαι ἔστω· τοῦτο οὐδὲ δρᾶν διεγύω μαι·
ὡς ἔστω δὲ βουλοίμην ἂν τὸ αὐτὸ φιλοσοφίαν δοῦναι σθαι·
ἀλλὰ μὴ τοι τὸ διὰ τὸ εἰρᾶν λαβοῖμι· μὴ, ὦ στρ· μὴ,
ὦ ἐλεύθερε· — ὅλ μοι ὦ θεσ καὶ τὰ πρὸς κηρύττοι
τὰν ἐμαυτοῦ τὰ τὰν, ὅμοιος ἐστὶ τὰ ἀρίστα μετ· τὸν
γὰρ σὺν ἀρχὴ τὰ ἄρου· κατὰ σθῆκ μὲν ἐκοῦσαι μὴν
ἐστὶ τὸ λῆμ· τὸ σὸν τὴς ἔρας κεφαλὴς ἐστὶ λῆμμ· ὅμο·
τὲ καὶ ρομαι αὐτὴ εἰρᾶν τὰ μὴ τὰ πολλὰ ὁμ· τὰ τὸ θρὶ τὰ κ
δέ φαυτ ἡ ὁμέρα· καὶ τὸ σὺ κεχῶσθαι τὰ τὰ πολλὰ ὁμ· τὰ τὰ
γράμματα· ἐπὶ τὰ κεῖ ὁ ὦ· μὴ κ σθῶ τὰ πρὸ δασμὸν τὴν ἐτὶ
σὶ ὁμ τ ἐστὶ φολὴν τὰ τὲ μὴ τὰ τ σθαι· μὴ τὰ ἐρᾶν τὰ ποιεῖσθαι δ ἀκομὶ
ἡ μὸν· τὸν φίλ τὰ τὸν μὸ ὑρ· οὕτω δὲ σὺ μὲ βαίρᾳ· τὸ μὴ τὰ ρθαρ
ἀλλ ἐ φ λοῖς αὐτοῖς τὰ πρὸ τὴν ἀμφ· ὡς τὰ πρὸ ὦ ὦ ὦ, καὶ αὐτ
οὕτω ποιῆ· οὐδὲ κ βασιλέως ἀγελιαφόρος δ κ μὸ σὶ ἀμ ἐ πὶ
ἀμεί βῶν, ὄξεῖ σὶ τὴς πόλε). ὦ μὴ τὰ πρὸ τὴν μὲ κὴ χὸ ἰ ὀ τὴ τὶ
μέρος τὴν μὲ) τοῦ κ ἀτὸ τὰ ἰ μ φορτίου· ἡ μὴν ὁ ὦν ἀπὸ δ ἰ δ ὁ ἀσ
κ τὰ ὀ τ κ τὴν ὦ αὐτῶν, τὰ μὴ ὦ ἡ δὲ τὰ τοῖς ἀπὸ δ ἰ δ ὁ ὦ τὶ ὁ ρ δ ἰ.
χρηστοῖς ὁ ὦ· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ τὴ ὦ σοφὸ τὸ ρὸς ὁ τὰ τὶ φ ὦ
ὁ ἰς ἀ ἐ ὁ ρ· ἀλλὰ ρ ὦ μὴ δὲ κ μὴ φ ἐ μὲ τὴν μὲ κὸ πὸ μὲ τὴ ὦ ὁ ρ δ φ ἐ
τὰ ὁ ὐκ ἀπὸ δ δ κ σὸ μὸ ρ ἀσ ἐ τὶ φ ὁ λ ἀσ ὑ τὰ ρ ὁ ρ τ, μὲ
θ ρ δ ἐ ἰ ὦ· μὲ θ ρ μὸ σὸ μὸ θ ἀ γὰ ρ τὸ ὑ λ τὸ ὑ λ κὰ μὸ ρ ὦ τὶ φ ἀ
σὸ τὰ τὰ τὶ τρὸ· τὰ τὴ μὴ γὸ τ ἡ ἐ τὶ φ ὁ λ κὴ ν τὰ τὶ τρὸ μὸ ἰ μ δ ἰ ἀ
κὸ μὶ ἀ ρ· τὰ ρ ἀ μὸ κ λ ἀ βὸ μ τ τὴς ἔ ρ ἀσ λ ρὸς· ἀ τὲ λ λ
γὰ ρ αὐτ ἀ πὸ τὰ τὴ τὰ τὸ λ ὲ ὦ σ φ ὦ πρὶ τὶ μὲ λ ἀ σ κ ἀ λ τ
κοιμ κρ· αὐτὴ ὁ τὰ βου λ ἐ δ ὦ σφ· βουλὴ σφ ἀ δ ὦ ὁ ἰ δ
ὁ τὶ τὰ τὴ μ ρὶ μὸ τὰ τὰ τὰ τὸ ρ ἀσ χ ἡ μ· καὶ γὰ ρ οὐ δ ἰ σὶ μ ὦ φ ἰ λ
τὰ ἐ κ αὐ θ αὐ μ ἀ σὶ ἐ. φ κ αὐ τὰ λ ἰ μ ὦ φ ἰ τὰ τὰ ρ ὁ σφ ἡ κ μ θ ἀ λ κ λ.
κ ἀ κ ἰ σὶ τὰ ρ φ ρ ὁ τὴ τὰ μ, ἀ μ ἡ φ ὁ ρ ἐ τὰ τὴ μ τὰ λ ἐ μ, κ χ ὠ ρ· καὶ
μὸ ρ ὁ ἰ ὦ μὴ λ ὁ σὶ τὰ τὰ ἐ ρ ὑ μ μ ἀ κ ὁ τὰ λ κ φ ὁ μ· τὰ μ ὁ μ τὸ ἰ ὁ

133

51

τοῖς δὶ οἷς κατείληφε μὴ μὲν φόβον, ὡς τοῦ δέρματος αὐτοῦ φθάσαν.
δεδοικὼς μὴ τὴν τροσεδρᾶν αὐτῶν, μὴ χρόνιον ἐνόμισεν δὶ ἣν τὰ
ρακτικὴν τὰ τοσαῦτα τῶν φρουρίων· ταύτην καὶ τοῖς ἀντεκλεί
μασι τοῖς τῶν δώρων, ἐκ ἀστικρίμασι· οὐ τὰ μὲν ὅλην
τρόστιμι μὴ τὸν μοῦ ἐχόντι· κατὰ τὰ κάλλος τοῦ τὸ σὰν ἀτοῦν
τῶν τρόπων ἐκκεβολῶ τὰ τὰ τοῦ μὴ τοῖς μὲ δὶ ὁλόγου χὶ θῶν βάρη·
ἅμα καὶ ὁ δὶ δῶρα μὶ τοῖς τὸ τὰ τὰ τὰ μοὶ δῶρα· δὲ τὸ δὲ κ''
ὀλ μὴ τὰ τὰ ὡς ἔστιν· μὴ μὲν τοῦ τρυφῶν τὰ δῶρα· κ τὰ καὶ
τὸ τὸ τὸ τρυφὴν ἐμὲ μ ἀμ τῶν κ ἀπολύ μὴ τοῦ σὺ ἀστὶ τὸ γ· ἀλ
λὲ τὸ τὰ τραπὶ ὡ τὰ τὸ ζα καὶ βέλη· μὲ τὰ τῶν ἡ τυραν ὡν μὲν
τοὶ τὰ βέλη· τὸ ζα μὴ ὡν καὶ ἑτὸ τὸ θ ὡν μὴ σὰ μὴ· καὶ τὰ ὀμ τὰ
ἀμ ἀκ τὴ σὰ μὴ· βέλη· οὐ τὰ ἀ ὀμ ἐτὶ τὰ τὸ ρὶ φὰ ὀμ· οὐ κ χρῶς τὰ
καὶ ἐπὶ τὴ δὲ· τὰ τὸ ρὰ ἐὶ τὸ πὶ ὰ ζῶν τὰ τοῖς τὸ ρὰ τὰ· οἱ δὸ ὠν τὰ, τοῖς
τὸ τὸ φὸ μὰ τὶ οἷς σὺν ὶ ζὰ ἀ ει· τὰ τὶ κὰ σφάλλε τὸ τὸ ἐ αὐτῶν·
ἔοικε τὸ τοῖς κ τὸ πρὸ τὸ τὸ ἀφ ἐ τὸ τὴ ρὶ ασ ἐ μὲ τὸ ὁ ζὸ μὸ· ὶ ε τὰ καὶ
τὸ τὸ σκὸ τὸ ὠ· τὸ τὸ ρὶ μὴ ν ἀμὴ κὴ τὲ ἐφὶ καὶ ἀκρὶ βῶς ἐὶς
ἕνὸς κὺ λὶ μ δὸ ὀ υ ὀ ἡ μὰ φὸ ρὸ ἡ λὲ ν· ὁ τὸ τὸ τὸ τὰ μὴ ἀὶ μ φὰ
θὺ τὸ τὸ ρὶ ὰ μ τὴς τὴ κὸ ν· τὰ ὐ τὰ μὶ τὸ ἐ μὲ τὸ· καὶ χὰ λὶ μ ἴ τὸ τὸ ν,
φὰ δὸ ὠ ν ἰς χρὴ κὸ ν· ἐ τὰ κὴ τὸ ρὶ τὸ τὸ ρὶ τὰ δὸ ν ὀμ ἐ τὸ κὴ μὸ τὴ λὸ τ
τὶ τὴ κὰ λὴ, σφὸ δρὰ ὰμ ἐ ἴδὸ μ κὴ δὲ ὡς· ἐ τὸ τὶ δὴ κὴ πρὰ τὸ λὸ μ
φὰ τὸ τὸ ν κὴ μὴ ν αὐτὸ μ ὑ τὸ ὶ ὀ χὸ ὺ· οὐ μὴ· ἀλλὰ καὶ κὰ τὸ τὸ τὴς τὴ
πὸ λὴς μὴ ὑ τὸ ὸ τὸ φὰ φὴ μ· ἀ ζὸ μὸ τὶ μὴ μὲ ν ἐ δὲ κὸ τὴ ἵ τὸ τὸ μ ἐ μ
τὴ σὶ λὰ κὲ ἰὰ. τὸ ὺ μὰ ὺ κὴ κὶ ρὸ υ δὴ ὰ τὴ καὶ ρὸ ν τὸ δὲ ὰ τὴ σὰ μὴ
τὸ ἰὸ ὺ τὸ μ φὸ ρὸ τὶ ὸ μ· ἐ τὶ ἐὶ δὴ ν μὴ τὲ τὴ λὸ ζὶ μ ἐ τὸ τὶ τὸ ν ἀδὲ λ
φὴ μ ὁ ὶ ὸ φὰ μ τὴς σὴς, μὴ τὲ τὴ χὲ ἰ ρὸ ν, μὴ τὲ τὲ ἀκρὶ β ὀ φὰ μ τὴς
τὸ φὴς, ἐ λὶ καὶ ὠ ν φὰ μὴ ἀ τὸ ὀ φὰ ὰ ὶ τὸ ὺ τὸ· ἀ τὸ τὸ· εἰ τὶ ὶ ὸ ὺ τὸ ς
ὠ ὶ ὶ τὸ, μὴ τὲ μὶ, μὴ τὲ σὶ ὶ σὼ ζὶ τὸ: — τὸ ὺ λὰ μὴ ἐ κὴ
δὸ ζὰ μὴ μὴ τὲ ἐ τὶ φὸ λὲ ἐ μὴ τὸ ὰ ὶ ἐ μὲ μὴ ὠ τὴ τὺ χ. ὡς ὺ δὲ τὸ σὴ
βὲ κὸ υ λὰ μὴ φὶ λὰ μ θὴ ὠ τὸ τὸ ν· μὴ σὶ ὶ ὸ ὠ φὶ λὶ τὰ ζὲ ἐ τὰ ὶ ρ
ὺ τὸ ρὰ ζὶ ὸ μ φὰ κὰ λὴ ρ· ἀλλὰ τὸ ὰ ρὰ μὴ θὴ σὰ τὰ· ὀ ζὲ τὶ ὶ ὸ ρ τὶ τὶ τὶ
ὺ τὸ· ἡ κὴ μὴ τὴ ὠ· ἀ δὲ λὲ φὸ ρὰ ρὴ σὰ ζὲ ὶ κ· ὺ πὶ ὶ ὸ τὸ ὺ μὲ ὠ ὰ
γὰ θὲ· ἀλλὰ τὰ τὸ ὰ ρὸ μὴ τὰ ρὰ κὲ ἰ κ τὸ ὺ λὰ μὲ ὶ ὰ φὰ χὰ μὴ· εἰ ὺ τὰ
ρὲ σὴ, τὺ χὸ μὴ κ πὶ ὸ τὶ σὰ μὴ· ἀ τὸ ὠ μὴ ἰ φὴ ρὰ φὸ ρὰ μὴ ἐ τὸ ρὶ
πὶ ὶ ὸ τὸ μὴ τὴ ρὶ ὠ ρὰ ὸ ὶ ὠ· ἐ γὼ κὰ κὸ ὶ κὸ ρὸ μὴ· ἀλλὰ τὶ ὠ ς ἀν τὲ
χὲ ἰ κὰ τὸ τὴ ἀκὲ ἰ β ὲ τὰ ὶ ἀ μὲ λὰ φὰ ν τὰ πρὼ τὰ· ἀ δὴ δὺ ὠ τὰ) ρὸ
σκὰ μ φὶ λὸ σὸ φὸ ν, μὴ τὰ τὺ χὸ ν τὰ κὴ ὶ ὶ πρὸ λὰ β ὸ μὴ τὰ κ πρὸ ρὶ ὶ
τὰ ὺ τὰ τὲ τὸ ὺ τὸ μ. κ μὴ ἄλ ὠ ς ποὶ φ, εἰ μὴ τὶ μὴ τὰ ζὺ β ὲ λὴ τὶ

ωτι παρα λαβω. και πολλ δια μο κτ ηρακλεα ψ δ μι φαρμακ φ μεν
ε πι τολαω γ γ ραφα πορ ω ειω δ δ α τ ι καιρον. αλλα προ ηρ α πα
περαφα. φ δε κελομ ε πι τολ ω ρ δι ο γ ν δ δοι ω. αμε γ ιος δ π ρ ο λ ι ο γ ω
ε μ. ει μ ω ω δ α τ τ υ φ ο ο υ (κτ. ο ζ κ τ ι κο ε ι τ ρ α ω ο ι δ ο δ τ ι κ α ι δ κ τ φ α
κελομ ε πι δε δ φ κ. ου γ ρ ε πι φ ε ι τ ρ α π π ο. φ δ ε μ η. τ ι μ ρ α ω κ λ η ρ ο μ
α ι τ ε ι δ ξ α ι σ ο ι τ ι μ ε ο μ ι σ χ ο μ. κ α ι ω μ ι σ ο μ, τ α σ ε π ι τ ο λ α σ.
α υ τ ο ς α π α σ ι δ ι δ ο υ. ε ι σ ι ς ο ι ω π ο ρ ι τ ο λ φ τ ο υ π ο ι ο υ μ ε π α ρ ε μ
π ρ ο σ ε ι ρ η σ θ α ι. ο π α π η ρ π ρ ο κ λ ο ς. τ ρ υ φ ω ρ ο π α ρ κ ε μ (α ρ ξ α σ.
σ ι μ π ο λ ι κ ι ο ς κ α ι α λ η ρ ι α ι α ρ χ ω μ φ α θ ο κ α ι φ ι λ ο ς ε μ. ε π ι δ ο ι ω
α υ τ ω η ε π ι τ ο λ. ε μ ω π ο ρ α τ ι χ ρ ο μ ω. χ ρ η σ α ι τ α μ δ ρ ι. κ α
λ ο μ γ α ρ κ α ι σ υ ο λ α σ α ι τ ρ α π ι ω τ η π ο ι η τ ι κ ω. φ ρ χ θ ω σ μ ε
α λ λ κ η μ α υ τ α σ ω σ τ ε λ ε π ι τ θ α λ α τ η α μ δ ι α τ ω ν μ ο τ ο λ α μ τ ω ν π ο λ ε μ ι.
ο υ ο α λ λ ο τ ι τ ω ν π ο ρ α τ α σ α κ τ α σ ο μ τ ω ν, ο ζ κ μ ε μ θ φ μ τ ο ι ς
π λ ο ι ο ι ς. ο ι μ ο ς ε γ μ ο ρ ο ς ε φ ι τ ο φ ο ρ τ ι ο ν. ε λ α κ ο ο υ μ ε τ ι μ α δ μ
κ ε φ α λ, ο υ ο κ υ α δ ο μ φ ω τ ι μ ο μ ε χ ο ι ω. ο υ κ ο ω ο υ σ α (ε κ ε μ ε δ ε
τ ο σ α δ ε ω ω ι μ ε ξ ε φ ι α λ α β ε. λ η η ο ε π ι δ ο ι ω τ ο π ρ ι α λ ι π ρ τ ω
μ α. π ρ ο σ κ ε ι τ α ι δ ε τ η ε π ι τ ο λ η τ ο ι μ η φ α π ο σ φ ρ ε γ ε κ α. κ α ι
τ ω π α π ρ ι π ρ ο κ λ ω π ε (ρ α φ η κ κ τ α υ τ α τ ε μ π ο μ φ α. δ ε ξ α σ θ ω ς τ ε π ι
τ ο λ π ο ρ α σ ο υ. κ α ι τ ο ρ ο ι μ ο π α ρ α ι ι ο υ λ ι χ. τ ρ υ φ ω μ ι τ ω χ ρ υ
σ ω δ η γ α ρ τ ι κ α ι ε μ τ ο υ τ ο ι ς ω χ ρ φ τ κ α ι τ ο ρ (ι α ι ο μ, τ ρ υ φ ω ρ τ
δ ω ρ α π ο ρ ε σ κ α σ α μ. ο π ο μ σ ι λ φ ι χ π ο λ ω. φ α υ θ ο μ γ α ρ
η κ υ ρ η μ η κ α ι τ ο υ τ ο μ ε κ (ε φ. χ μ ο ζ ε ι ε μ ε ο π α τ ε ω π τ ο μ ω ε
χ ο μ. α λ λ α ρ ε κ π α τ ε μ (α ι μ φ ε ε τ ο ρ α μ μ α υ ρ, ο τ α φ κ α ι μ η μ ε
α υ τ η μ π α σ φ ρ ο υ θ ο ι ω. κ α ζ α μ ο ρ α σ ο τ ο υ λ α ι ο ν:
ο ι μ η ρ ι ο ς (τ ο ο τ η ε π ι τ ο λ η μ ω δ ι δ ο ι ω, ε π α λ η π ρ η ω υ π ο τ ο υ
μ ι κ ρ ω π ρ ο τ (δ ω α π α σ α μ τ α ρ (α β ω. ζ α κ χ. ε π ι π α ι σ ο υ σ ι α ι ς
α π α σ α ι ς ω μ ο η τ ο ι ς π ν δ ε τ ο π ο ι ς φ ρ ο μ η κ υ ρ ι. α λ λ η υ π ο
θ ε σ η τ ι α υ τ η π ρ α ο μ ε α υ τ η π ρ φ χ ε κ α ι μ ε ρ ι ω τ α ((κ α ι τ ο ι τ ι ς
ε τ ο ρ ο ς ο υ τ ω ς ε χ ρ η σ α (ο τ ω κ α ι ρ ω. π ο ι μ ο ρ ι χ (ο υ δ η ((ι β υ
τ ο τ ο δ ω α μ η ε β α ρ ω φ ο. μ φ α υ τ ο κ μ η ρ ι. λ υ π η τ π ο λ φ σ
α η α λ χ ο ρ ω η. ρ υ δ ε μ ο ι τ η α ν φ φ ι λ ι η ω ς π ο ρ φ χ ε π ι η μ φ ο η
ε π ι (κ α λ ο κ α (α θ ι α. :-
ι η ς ο δ ι ο τ ε ω ς π ο λ φ η ς κ ε ρ δ ο ς ε φ η σ ο μ η ρ π ο λ η α φ ω η
ι α η τ ο α (τ ε α κ α ι τ ω ρ α ι α ρ ο ο μ. κ α ι τ α υ τ α τ η ς π ρ ο σ ο ρ μ ι
τ ε (α υ τ ω ν ν ν ο μ ι σ η ς ο υ π ρ α ν α ρ χ α ρ ι ε γ τ. α λ λ α π ρ χ α ι α ρ υ
χ ο ρ α ω κ α ι κ υ κ λ ω τ ω, η π ο υ θ α ω μ α (ω ς α ν η π ο ι η σ ο ι ς (μ η η τ
η (ε μ η ν τ ο κ α ι υ η ρ α π ο δ η μ ι α μ, π ο ρ α ω ρ ο ι ω ν η μ ι γ φ σ π η ρ

ἐκ θαρ τῶν καὶ ἡ ἀφ ἡμῶν ἀποστρόφη· αὐτοπτῶν καὶ αὐτῆς κο
γόρα μὲν τῆς γνῶσις καθηγεμόνα τῶν φιλοσοφίας ὁρίσαν· ἡ δὲ χαῦ
θρωπίνοις χρεία τῆς κοινωνίας τὰς διαβάσεις οὐ θεοῖς, ἢ μὴ
καὶ λογῶν τῶν ἐν ἡμῖν τὸ ὁρίσαν οὐ γεγενημένη. θεὸς ἁπαντῆ
νόμῳ τὰ μὴ λῶν τιμᾶν· ἐν ὧν μὴ καὶ τῆς σωματικῆς ζωῆς
αὐτὸ λέλαυκας· ὁρᾶν τε ἀπορήσαντα δόκει, τὸ ἔργα τε θεραπεύ
τῆς διαθέσει εἶδος προχειρίζομένου τῆς μνήμης. καὶ ἐν ἡμῖν
βουλεύεσθαι τοῖς δικαίοις, ἢ θαυματῶς πλὴν καὶ τῶν ἱερῶν
λόγων ἢ χῶ· σὺ δὲ ἢ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀφῆκας, ἀφῆκας· εἰς ἄλλας
οὐ μόνον τοῖς δὲ· ἀπόδοσις γὰρ διαθέσεις σοφίας ἢ· ὅταν
πρῶτην ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπαιτῶ, καὶ φιλοσοφίαν
ἐκείνην τῶν ἐν τῆς πολλὰ σὺ κεκυφάμεν, ἐν ταύτῃ ἢ δὴ τοῖς
λοιπῶν σεμνὸν ἡ μόνος, θῶ βραβεύτη ἢ τὴν τιμίαν ἢ μόνον ἄμα
τιθῆμεν· οὐ γὰρ ἀπόστολος ἢ θεῖα αἰτίαν σωτέρος
ὁ τῶν ἁμαρτημάτων ἢ κίνδυνος τῶν. καὶ πολλὰ τοῖς μὴ σωφρόν.
ἐπὶ ἀνθρωπίνοις καὶ κοινωνίαις τὰς σωφρόνοις τοῖς πολιτικοῖς. φι
λοσοφίαν δὲ ἐν ἀρρήτοις ἀρρήτοις τοῖς ἔχων, οὐ τῶν τρόπο
ρῶς ἐν αὐτῷ τὸ καὶ ἐν αὐτοῖς τὴν ἀπαρέκαλυψαν, ἀμφὶ
καταβραχὺ δὴ τὸ μοι καὶ λαβὸν τὸ τὸν λόγῳ. ἐπὶ δὲ ὧν τῶν
μὲ τὶς οὖν πρὸς ὀχῶρ κοσμῶ τὰ τέρας ἀφὲ κοῦφα. καὶ τὸν
σοφὸς τοῦ τῶν τέρας ἐπελαθόμῃ τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλη τὶς ἡμῖν
ἡσῶν εἶναι τοῖς ἀρίστοις οὐθὲν ἄλλα πολιτικῶς. ἐπεὶ τὸν
τοῦτο οὐ προθεμένης οἱ τῆς τῶν μὴ. ἀλλὰ καταστάσεσιν
ἄφρων τῶν ἐλθόν. ἐν ὧν θὴ κὴ τὲ μὴ ἀρετὴ τοῦ παραδόξου λοιδόρου
παρὸν τὲ λόγος αὐτῆς σὺν τῶν διὰ αὐτὸν ἠρτημένων. καὶ δοῖ μὴ
ἀλλὴ λῶν φιλοσοφεῖν· εἰ μὴ τοῦτο, πάντῃ φιλοσοφῶν· ὡς
ἐν ὅτ ἐρωτᾶν μοι τὶ μὲν ἀστὴν ἡ ἡ λόγοι ὁ ἐπὶ τῆς ὑπὸ θέσεσι
ἡμῖν ἐν τῶν ἀμαρτάνομεθα, καὶ ὅταν ὅταν μὲ ὦ δὲ μὲν τῆς ἐπὶ φολ
ὑ μὴ τοῦτο ποιήσω· σοὶ γὰρ ἀρχὴ θὴ λόγοι οὐ γεγένεσθαι
ἢ ἢ μὴ τοῦτῶν· καὶ πολλὰ ἀμείν ἢ εἰ δοῖν· ἐμοὶ δὲ καλῶς ὁ φ
ραμμαῖ ἢ τὸ πιστὰ ἀν τὰ τοιαῦτε· τὸ τὸν τῆς ἐπὶ φολῆς πρὸς γὴ
οὐκ ἐχέμῳθ· ἀλλὰ φῶ ἐν ἡ τῶν πὶ τὶ τὸν τὶ πρὸς διαλέγε
σθαι· ἔρρωσο καὶ φιλοσοφῶ· καὶ διὰ τέλους ἐν ἡμῖν ὁρᾶ
κεχωσῶν ὁ μὲν ἀμορῶν τῶν· τὸ γὰρ τοιβὶ χὴ ὀρθῶς αὐτὸν
οἶμαι προοίμῳ τὸν φρονῶν, ὑπὸ τῶν ὀρχαίων καὶ φρονῶν
ἀνδρῶν ἀσπουδάζεσθαι κατεδάχθη· μὴ καθαρῶν καὶ καθαρῶν
ἐφαπτεσθαι θὴ γὰρ θεμὶ ἢ θέσεσι ἀφορμὴ· οἱ πολλοὶ οὐ δὲ ἀ

τοφρον· αλλ αυτο δ αυτο και τελφοτητ αμιμω, κ πω) τοβιαν
ορθως τ ο δομ χρ ομ· αλλ εφ ο δει δι αυτης φθασαι, μομ(ον·
κακ) φρονοωτ· σοφ φρ(ων κ τ ο λοι καποσ κ κρεισ δ μισι, πολλ
τασ α πολλ ολοις ειδεσι εμ δε δ θαι παρα τησ φυσι· αλλ κ
ε παμ χω ουτε κορ ων ου ταλλοτ τ ων αρ φυσι κ αρετ ων.
οι φρονησι ερημ· κ κ κοιν(ων κ. τελοσ ομ χ· ταυτ) μεν ω μ·
θεοθ τε αι τ ων τ δ φ α φρον ν. και αυτοις δ ων α τ τ ο φρον
αυτ ον ταχ θ μ ου λλ ε τ ομ τ ε· — τ ω αυτ ω

Η κοιν α του τ ων δ ε ι μ ων χ ε τ ν μ ν ν δρ. ε παν μ ω υ τ χρ ε ε π ι σ ο λ ν ρλη
κ αυτ ου τ αυτ ο τ ω ν πολλ ων κ αθ αυ μ α σ ω ν χ ο τ ων ο σ ο φ ι σ ν
υ π ο θ ε σ ε ω ν ε ι ν ο ι ν ο. ε χ ο ρ κ ε ι τ ο αυτ ν σ το ε ν κ ω μ ι, πολ
λ α ν η μ ν κ αι αλλ ι· μ α λ ι σ τ α α π ο τ ου δ ω α σ θ τ ε π ι σ ο λ
ε ρ ω τ ων ου κ ευ τ υ χ ω υ τ ε ι ν α ι π α ρ α μ υ θ ι α ν. π α ρ ε χ ο μ ν
138 ε ν α π ο ν ι α σ ω μ α τ ων φ ο ν τ α σ ι α ν τ ν σ π ο ρ ω ν ι α ν. κ τ α δ ο
κ ε ι ν π ρ ο σ δ ι α λ ε γ ε σ θ α ι ψ υ χ ν σ ε κ τ ω ι μ ω ν α ω ν α ν τ ο ε φ ι δ
μ ν. τ α υ τ α ο υ ω α μ υ μ ν ν τ ο μ α ρ ε τ τ ω ν μ ε τ α μ ι· και
α μ ο υ μ ο υ δ ε ν ν ε ι ο υ. θ υ ς α μ ο ι σ ε ι ν α υ τ α δ ο σ· ε γ ω μ
ο ω α π ο λ α υ σ ω τ ν σ ι ε ρ α σ τ ν σ δ ε τ ο υ θ υ χ α ρ ι τ· και π ρ ο ν
ε δ η λ α ν ν ε ι μ ε ν δ ω α μ α χ α λ ν, α λ λ ε τ ο ι δ ν ε τ ρ α φ ν δ υ
μ α ι α ι, θ α μ α τ ο υ τ ο σ ο ι ω· και κ α τ α τ ο ε μ δ ε χ ο μ ν σ υ
μ ε ν μ ι και α π ο λ α υ σ ω τ ων ε μ ω ν π α ι δ ι κ ω ν· α υ τ ο ς ε ι
μ ν τ ο ι χ ρ ε ι π ν. σ ω δ ι ε τ η σ α σ τ ο τ ο σ ο ν η μ ω ν μ· κ α ν
μ ν τ α υ σ η σ α υ τ ν α φ ε λ κ ω ν τ ων α δ ο κ ω τ α υ τ και α σ κ ν
η τ α τ κ ο τ ν, ε μ ι μ ν σ ο τ α υ χ ο λ ι δ ο ν α σ· α υ τ α ι σ τ α ν
ο ι φ ι λ ι α ς ε μ ο ι κ ι (ν ν μ) μ ε γ α τ ου φ θ ε γ ε σ θ α ι· σ ι ω π ω
α ν ο ρ ο ι κ ι (ν ν). τ α υ τ α π ρ α ν ν ε τ ι κ α ι α μ η ρ ω σ ι κ α τ α
ε τ κ λ η μ α τ α· ε ι ν η μ ω σ· δ ι α φ ι λ ο σ ο φ ι τ α δ ω ρ ο δ ι ε α σ τ α
ν φ ι λ ν μ ν τ ο κ α λ ν. κ α λ ν ν τ ο α υ τ ο· τ ο υ τ ο ν ε ν ν ν τ ο υ μ χ
λ ε γ ν τ η κ ο υ σ α ν, κ ε τ ι κ ρ ι ν ν ο μ ε ν σ ο φ ρ ο ν ι α ν τ π ρ η ω
σ ι σ ω σ κ ν· α λ λ α σ ω ν η δ ο μ ε θ α φ ι λ ο σ ο φ ω σ τ ι· κ α ι π α ρ α
τ ου μ ν ν ω ν μ ε τ ο μ ε κ ρ ο π ω ρ ε σ θ α ι· σ ω ν ν ν ζ ε ν τ ω π α ρ α
σ ο ι κ ρ ε ι π ν ν ι, τ ο ι ς ε ρ η μ ν μ ν κ ρ ε ι π ν σ ν· ε ι ν ς τ ο ι ο υ τ ο α ν
δ ρ α ρ ι σ τ ε κ α ι ε μ ο ι τ ρ ι π ο θ η τ ο ν η ν α λ λ φ ε ι — ω α υ τ α ρλθ
ι τ ο σ ο υ τ ε φ ι κ ε ν ν π ε ι θ ο ι σ ε ν τ ο ι ς π ρ α ν μ ι ε ι τ ο σ ο υ τ ν
α υ τ ν η θ ω ρ ε ι κ ν ν ε ν τ ν σ ζ ω σ ν σ κ ν ρ α σ α σ υ μ π α θ ε κ α ι
13 φ ρ ν ν ι τ· θ ε λ κ ρ ν ε ν ι α ω ν τ ο ι ς ο ρ α ζ ι ν ω σ κ ο ι ν, η π ο ν π ρ α ν
μ α α μ α ν (α ν ε ι η τ ο α υ τ ο π ρ ο σ ω π ν α υ τ ω ν ε π α φ η σ α ν).

59

ἐμε[ἐτ]ι καὶ πόρρω μὴ ἡρᾶς τὴν ὑγιαίνειν ἡμῶν λόγον· οὐ μὰ τὸν
Δία μεθ' ἡμῶν ἀληθῆ λέγων. ὡς ἡ Δίων ἀμφοτέρους ἀμφοτέρων οἶδε.
ἀνὰ δὲ μέσον τὸ φάσμα πόρρω τε ὂν πόρρω τε, τῶν τε παρόντων
οὐκ ἀίδηλον· τοῦ μὲν γὰρ ἐφάπτεσθαι σοφοῦ τε, κλεπτείας τε
ἀφροσύνης τ' ἀίδηλον· οὐδὲ γὰρ μικρὰ χωρισθεὶς ὧν ἀδῶν, ἀθῶ
ἀεὶ κεν τοῖσιν ἐξ παραλλήλου τὴν μνήμην, οἷσιν ἀρ' ἀν τῆς σφε
ρίσκε· ἔλθοις οὖν φίλα τὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ φίλοσο
φίαν σὺν ἑταίροις μεθ' ἁ, τοῖς ἐν ἡμῖν ἡμῶν ὁ πόρρω τ' ἐπὶ κοδο
μοῦντ· ἱερὲ κτε ἐστὶ τέλον ἐξ φαρμὰ κ' ἄλλος· ἀλλὰ μὴ κο
λοβὸν· εἰ δ' ὅτοι ἀστεῖ ἐθέλοιμι καὶ ἀλλήλων ἀμαρτοιμ,
δηλονότι τοῦ μὲν ἐπὶ τὸ βλαπτόμ· σὺ μὲν τὸ ἀτυχοῦσι σὺν
βαλ' ἐπὶ πολὺ ἀμφὶ ἐρεῖ ἀν πάνδ', σὺ δ' ἐσόν πολλοὶ σὺν ἐστὶν βελτί
κὰ ὁμοῖοι· κὠ πρὶς ὁ τὶ μὲ πρὶς ἐμοὶ τὶ μὲ, πρὸς φίλοσοφί
κὸ ἰδοῦ τὶν τρόπ, ἀστεῖ σκλήκοτ' ἐκ· ἐξ οὖν κὰ δ' ἐστ
ἀβ' ὀνήν τὸ μὲν ἐν ἁ, κὠ ὀρ' τοῦ σὺν κορὺ βὰ τὶ ὠν τ' ὀε· ἁ δὲ
δ' κὰ δοῖ ἡμ' εἰ ἐρ' ἀ τὶν, ἀπὸ σὰ ἐπ' ἀπὸ τὸ δὶ ὀπὸς ἐ[ὠ θ' ὁ ὁ ὁ
κὰ θοῖ μ· πρὸ τοῖ ἀμὸ τοῦ ρεῖ πὰ ρὰ τρὶ βὰ ἐ μ' ἡ ἐ ἐρ' ἀμ
φὶ ἀ τοῖ ἐ κοῖ μὲ τοῦ μὴ φὸ τὸ φὸ ἐ ἐ τὸ μ· τὶ σὸ ὀ ὁ ὁ ὁ
σφὸ δ', ἀπὶ θὴ ρὰ κὲ κρὺ μὴ καὶ ἁ ἀ τὸ ὀ τ' κὰ μ θὰ ἁ μ·
μὴ κὰ μὲ ἀ τὸ ἀ ἐ κ κὰ λὲ σὲ σθὰ κὰ ὀ ἁ ἀ κὰ τὺ ρ κὰ πρὸν
ἀ μὰ δ' κὰ ι· θ' ὀ ὠν ἀ μφὶ ὀ ἰν ἀ τὸ ὀ ὠ τ' κὰ ὠ ὀ ὠ ἰ πὰ ρὰ κ· θὺ
δὲ πὰ ρὸ τὸ ς· ἀ τὸ μ ἀ πὸ ρ πὸ ρὶ μ· ἔρ ρὸ ὀ ὀ κ φὶ λὸ σὸ φὰ·
κὰ τὸ ἐρ σὰ τὸ θὲ ἰ ἀ μὰ ὁ ἐ τὶ τὸ πρὸ τὸ τὸν ἁ ὁμ· κὰ λὸν
γὰρ ἀμ' ὠ πὰ ὀ μὲ μὴ ἐ τὶ τὸ λ' τοῦ τὸ πὰ ρὲ μὸ ὶ τὴ τὶ μὰ
σὺ δὶ ἀ θὲ ὀ κὲ τὰ μ· ὁ φὰ σὶ τ' πλὸ σὶ τὶν ὀ μὲ ἰ π' τοῖς πὰ ρὰ φὸ
μὲ μὲ ρὸ ς, ἀμ' ἀ λὺ ὀ ρὰ τὰ ψὰ ἀπὸ τὸν σὼ μὰ τ· — πὰ ὠν τὸ
ὠν ἐ ρὰ τὸ πὸ ρὸ ὶ μ' χὰ μ' ἐ ρὸ χὸ μὲ ὠν κὰ μὲ θρὼ πὶ κὰ ὶ τ' ἀ ρὲ χὰ σ' ἐ
χὸ μὰ τὸ, ἀ πὸ τὲ χθὰ ὶ σ τὲ φὸ ἰ κὰ ὶ ὀ ἰ τὴ λὸ ἰ· τὴ πὰ ρὸ ὺ σὶ ὰ μὸ μ'
κὰ ὶ μὸ λὶ ς μὲ τρὸ ὺ μ'· ὀ ἰς ὁ ὁ ἐ φὲ τὼ ὶ βρὰ βὲ ὶ κὲ κὶ τ' θὲ πὸ τὲ
σὶ ἀμ' πὸ λὰ πὸ μ' φὸ ρ'· σὼ τὴ ξὰ σὸ τὴ τὲ χὴ κὰ ὶ ἐ μὰ ἀ μφὸ
πὸ ἰ κὰ τὸ ὺ σὰ τὲ ρὼ τ'· χ' τὸ ἰ ἡ χρὸ μὸ ὺ χ' τὸ πὸ ὺ φὸ σ' ἐ λὲ γ
χὸ ὶ σ'· οὐ δὲ γὰρ ἐ μὸ πὸ δὼ ν ψὶ κὰ ὶ ς ἐ φὶ ἐ μὲ γὰ ὶ ς ἀ λὴ λὼ ν· ἀρ
ρὴ τὸ ὶ ς σὼ ὁ δὸ ὶ ς ὁ μὸ σὶ ν χὰ ρὰ ρ χ' σὶ μὸ τὰ λὲ κὲ ἀ θ' ἐ κὲ ὶ θὲν
πὸ θὲ μὲ κρὴ τὴ σθὰ ὶ δὰ τὸ κὰ μὲ τὸ ἡ· εἰ μὴ τὰ φὶ λὸ σὸ φὶ ὰ σ' τὸ
φὲ ὶ ὰ μὲ λὲ ὶ μὶ ὰ ὶ σχὼ ὲ ὶ μ· ὰ ὶ σθὴ σὰ ἀ πὸ τὸ ὺ τ' κὰ ὁ τὰν ἀὺ τὴ
μὶ ὶ ἐ πὸ σὼ μὰ ὶ ὠν θὺ ρὸ κὸ τὸ ὴ τ', ψὶ κὲ πὸ τὸ ρὸ ὺ σὶ ὁ ὺ πὸ ρὸ σὶ
ἐ μὶ· τὶ ὀὺν πὸ τὶ μὶ ὰ κὰ ὶ τὰ ὶ ς ἐ πὶ τὸ λὰ ὶ ς τὸ ὺ δὰ κρὺ σὸ μ

εγκης· ειμι γαρ κω ελεων οτι μη πω φιλοσοφειν με, και
ταυτα δοκουντων και λεγοντων εστι γινωσκω το δρεπτ αλη
θειαν· ειδοτη σωφρονεστερον η δικης· αφρων τε ην· τουτο
γαρ οι των εστι πολυ βουλημα· θηλυ και ταυτα δαριζω δω
τα ταυτα φανταζω· εφ ων δεινω βλαπτ ουδεν μορ τα τελη
των προαιρεσεων· εγω τ ιερα κεφαλ ερκουλιαμον·
ηξιουν δ ωβλεπεν· και ολον ειναι θεωρον τον ον τον·
και της των θεων αρχης τας αρετας διαβαντ και τας αλη
τας αναφραμμεν και κοσμουν· τα δ αρ· και ως προ τοι
ουτον μοι της εστι φολης τα πρρηα· πολλα φρον· χ μαρ·
ου δ πραττειν τον μεριστερ· εστι γαρ τον αιζοι
μον εξ αιτιαν· χ ον ηξιουν δ μαχεσθαι παρα σοι·
περι ουσι και ταυτ πολλα δια δυο τον πρωτων εστι
φολων δι ειχεχθην· ων ουδεμιαν λαβον τες εποιδε
δωκασ· εστι τοι τοι μιτιν ταυτ εκ τοι μιτ επιφο·
λλει θεμι ταυτ ματ· νομιζω δαν ου ματ· ει προ τι με
εστι δοθεικ· τον εστι τουτο· και τουτον σεμνοτερον κα
ταρυθετησει σε και παδωνησει· και τι σεμεγαθ μαι
τ του σωματ ιχων εστι τ της ψυχης αφορια· ουτ εκ πρω
της και πορι ειν η πρακτικος των αρετων· αλλ επιτ αμα
λοι περι ταις τε και τε ταρ ταις· αν αι δοξαν αυτης· ο τον
μη δεν τον μαθειν μαζης· και μη πασοι σαφης ηδι
αιρεσις η τυχ ελλιν· τι γε αρ χε τον πορα· και τι μ
αι πολλοι φανταζαν αρετων· τον εστι μη δεν μι κλαιειν· αλλα
τον των δικ των τη δε καταφρονειν ο ταν σοι τερα
νομη· τουτο εφ ω καμων και χρι περι τον τρωτ τη σο
τα ξεις· ιμ ου σοι και πορ η μαν το πολλ φρονειν δ ο τι φολ
ε πορ ελθη· ερρω μεν ος διαβι ω ω· φιλοσοφι αθυμ πρυ
τον ανοιας ακυ μον δεστατ ηδιστ· ει φιλοσοφια πορ
βαν οι δ αποτα θεν αυτ· αι μεν σοι δεσ ας μεδ ιο πα
θειν ιδον· τ αποφρ ο πα θειν και το ανανοειν· που χορ
ηδ ον· αρ ου χι πορρω φιλοσοφιας· ης μη δη νομ ω θεν
κατηυξαμεθα; μη δη τα ω πατ εμοι προς φιλε φατ·
αλλ αρ εμ ο πο τερον η μη τον φιλον υπο δεχ νυε· α
ποπαν μ η οικια κατεδεχ θη προς αφ ρον υπο ρ αυτης·
προσιρηνο ω πορ α πον εκ αφ ου μον· ουκ εξ αυτ ος
τ ψυχ η προ ρηνο· κ αυτ ος η μ η πορ ξοη προσ η πορ α
καλω·

54

Μηθαν μαθησεις διδασκομενην δυοιν ενοιν πολων ενι χρωμενα· αλλ'
ωρωτη μεν ασθαρδικαν ποτε χων εγκληματων ασκαιρα· κεν
φορα της αδοξιας ασκημων· ειτα και χρειαν ετοιμαν εβελομεν
τολη ρωφ(ωτα δυτοις γραμμη· αυτοις τοι ρι αμβοις εχειρω(ω
τημαν· δι' ων ωρτην ψυχ' ο γραφων διαλεγεται· επ' τοτ
ε μεν ων μ' απο της μικρ μεν αυτο σωμ αθροισαν· νυν κινδυ
νευει τοι αν τεχνικ' ειναι παρεχειρω· αλλ' αν ενοι τρεφω
τον γραφειν· νυν μ' καλον ημερ μικ χρησο· κ' ισως μ' χαρ
ισας καιβελτιον· ουμ' ει τι χαν δις τον αυτ' τοκ· ζον
ε χ' ν' τοτε τεταμ· αν τι γραφ· ουτης γραφ' ο πο ταλ· προς
αυτης της ψυχης κ' ηρ ος μαν βουλεται βιβλιον· αλλ' ο ωος
τα ι ζητ' κ' αφαλ ωος· και τουτο εστ· ει δια των ωαν' αποδω
σον τω ποιησας· τω γαρ ωαρα θαυτ· δι' αμαρτ· ωαν ου
ποιησας· κ' αμφοτερ' ο τ· αποστειλας· ωαν' ο ωαν γαρ μ' τις
ωρωτ· κ' αν δοις των μη ωαν ωτας δωσον τι· — το αυτω

ρμε

τ ομ' οδυσαι δι' αυτης ενοιτολης ενοιν μων ωολλ' ωαρα
γομ' τ' ενοιν μ' κ' ο τον ηρ· τον ωρωτ' ειν ηρ ονο· σε
μεν γαρ ομ' τα τοιομ' κ' κ' μ' θεομ· φαμ' κ' αποφ κος·
φωδ' αλλο μεν τι σοφος· κ' αν δ' το δελφ' ικον γραμ' εμαν
ετ' μ' ωος· κ' αν δι' κ' ζω ωωρ' ιαν της φυσ· κ' αποσ' ιμω
σκω· ο ηρ ωασ' ο ικειοτητ· ωολ' ο σομ' μ' μ' ν' ειν της ε
χεμ' θ' ασ' κ' ψ' χαμ· κ' κ' αυτ' συ μοι σω ε χ' ασ' τ' εκ
αυτ' ρ' της μ' ε λεων· ωστ' ο κ' ιν δ' ω ω' ας σω ωρ' ι δ' προ
σ' κ' χρ' κ' ρ' ω ωμ· ο κ' ο δ' ι ασ' φ' μ' ν· ταυτα μ' ταυτ· η δε
αν ε ωοιν τ' ν δε ι ο τ' ν τα τ' ν γραφ' μ' με μ' χαμ· ουκ ε ι δ' ικαι
αυ ωαν τ' ν ωολ' θος α μ' ι ασ' ν ωαν τ' ν γραμματων· δι' ο σω ε φ' λ
τ' ς ε ωοιν φ' λ' ν' ς τ' ο μ' κ' ος· ι' ν' α μ' κ' ωαν ο μος κ' ωολ' ε ι ω ν· α μ' α
γ' ν' ω ασ' κ' ν' τ' λ' ε ο ν· ε ρ' ρ' ω μ' ν' ος α θ' ν' μ' δ' ι α β' ι ω κ' ο φ' λ' ο σο
φ' ι ω χ' ρ' ω μ' ε ι ς τ' θ' ε ι ω ποδ' κ' ε τ' ο ι ο ν' ι δ' ζ' ι φ' α φ' · τ' δ' α ω μ' α ω ω
κ' ο μ' κ' τ' α ωρ' ο σ' φ' π· ωρ' ο ν' α υ' ω ωρ' ο σ' ω π' ω ω' ι ω ω' ι φ' α· π' ρ' ρ' κ' ο φ' ς·
ε α υ' τ' ο ι ς ε χ' ε ω ι τ' ρ' ε χ' α μ· τ' ο δ' ε κ' τ' ς ω ω' ι κ' ο ς· α ρ' χ' ο· σ' υ' τ' ο
γ' ν' ρ' ε ν' φ' ι ρ' ε ω' τ' ρ' ος· ωολ' ε μ' ο υ μ' κ' α ι φ' α σ' ε· α ρ' χ' ε α β' δ' ι κ' α ι ο ι
τ' ν' μ' ε ο ν· φ' ι λ' ο φ' ρ' ο ω' ν' κ' ε ω' ν' π' ρ' β' υ' τ' ρ' ω· κ' α υ' τ' ο ι κ' α φ' ε μ' ο ι
τ' ι μ' ι ο ε ω' ν' α μ' η ρ' κ' α ι ω' α ν' τ' ο ς α ξ' ι ο ς· ο ς ω' α ν' δ' φ' α μ' κ' φ' ρ' α π' φ' α μ'
δ' ι α π' τ' φ' χ' ι ω μ' φ' α σ' θ' ρ' ι η' ο ι ς μ' φ' λ' ο ι ς· τ' ε φ' η μ' ω ν' μ' ο ν' μ' ο ν' ο ς
α ς· τ' α υ' τ' η' ν' ι φ' ω· ω' τ' λ' α ι α φ' ρ' τ' ι ν' α ω' ε φ' ρ' ω ν' ε ν' τ' ο ι ς ε ω' ι τ' ν' δ' α
μ' α σ' ι τ' ο υ' τ' ο ι ς ο υ' τ' ε ν' φ' α φ' · μ' φ' α ω' ο φ' ρ' ω ν' δ' ε ω' ν' ω ω' ς χ' δ' φ' ε σ' ω

+ ηδ' θ' ε ν' τ' π' ρ' ω τ' ε ν' υ' ω ε ν' ε ν' φ' ρ' ω ν' π' λ' η' ω ν' ι' δ' ι ω μ' ε ρ' ε χ' α ω' ω' ν' ε π' σ' κ' ω φ' ω ν' ε μ' ε ρ' ε χ' α μ' ε ο ν' φ' ω ν' κ' ε ο δ' ο ρ' τ' φ' ω κ' ν' δ' υ' κ' ω ω' ω ν' κ' φ' ω ω' ω ν· 5 π' ρ' ω τ' ε ο υ' τ' ω ω' ρ' α ω' τ' ο υ' ω ν' κ' φ' θ' τ' ο ς τ' ω ω' ς τ' ο φ' ω ω' κ' α ε χ' τ' ω ω' ε χ' ο ι τ' α χ' ε ε' π' ω μ' ω ν' τ' ω ω' ρ' ω τ' ω ω' ρ' ι τ' ο υ' α ω' ο π' α χ' ω ν' χ' ρ' η' ζ' ι·

ἀρετῆς ἀστῆς. ἐκ τοῦ μὲν τῆς μεγαλοφροσύνης τὰ μὲν οἰκεῖα
ἀντὶ ἀλαζονείας. ἐκφάνη· τοῖς οὖν τοιούτοις καὶ μὴ τρα-
φῶ φίλω· καὶ μὴ θεραπεύω· τί μοι — τὰ αὐτὰ
ὑκεῖνα τοῖς δοῖ τὰ ὦ μοι λόγῳ μὴ ἀρὴ μὴ ὦ φίλότης. μὴ
ἐκ τοῦ τὰ τοῖς ἀρ τὰ ἀβίω κρῦπτεσθαι· ὡς φόβῳ τὴ μὴ κκ
τῶν ἀφίκομῶν τὰ παρὰ σοῦ οἰκοῖ λέξεσθαι ἐρίσῳ με μὴ κὴ
τὴν διάμοιαν ἢ τοῖς αὐτοῖς τὰ ἢ μεσοῖ ἀμ ἀκάλυπτε· ἀλλὰ
μᾶς τὸν ἢ μὴ ἐρ πρὸ καὶ τὰ ἢ αὐτὴ οὗτο με τε τοῖ ἢ θὴ μὴν
τὰ ἢ σῦγραμμάτων. οὔτε τοῖ γὰ μὴ σὲ αὐτὰ ἐφαμ· δὴ δὲ σὸ
γοῦ θφίασ οὐκ ἐθὴ μὴ ἐρ ἀσ ὦ φίλη κ φάλη· μὴ κρὰ τὰ ρὴ
ὡς τὸ σὸ τὰ τεῖθφμ· τὴν δὲ λῷ ἰδος τοῦ τὰ ὕθαγόρᾶ κ πρὸ ὑπὰρ
ἐ τοῖ φόλ, ἐ τοῖ ζὴ τὴ σὸν· καὶ τὰ ὑ τὰ ρὶ τὺ χὴς, ἐ μοὶ χάρι
τὸ τὰ ὀλλᾶκὶς ἐ τὰ ὀλθφμ· ταῦ λᾶ ἰσχὺ ρὰ σοὶ γὸ μοὶ τὸ μὲ φὰ μοὶ
τὴς οὐ δὸ ὶ σὴς ἐκφαμὶ τὸ ὡς· τὸ πὰρ δὴ μὸ σὶ φιλοσοφεῖν. ἢ τὰ
γὰρ τὰ ὡς ὁ λοῖς ὑ τὰ ὀ δὸ ρὶ σὰς χὲ ἰ μὲ φὰ λὴς φὶ ἀ μὰ χὲ κὴρ χε ὑῶ
θεῖ σὸν κ ἀπὰ φρὸ μὴ σὰς· ἐ τὶ τὶ οὐ γὲ γὸ ὡς ἐ γὼ τὶ σὶν
οἶ δὰ κὰὶ τὰ λαὶ μ· ἀ πὰρ τὶ κὰὶ ἔμ φὰ χὸς ἀ μὸ ἰς· ὁ ἰ δὶ ὰ τὸ πρὸ
ἀ λὸ ὡς ἀ κὴ κὸ ἐ ναὶ ρὴ μὰ τὶ σὶ μὸ τὲ ρὼν, ἢ τὶ σὶ σὰ μὲ ὰ
τὶ ὁ τὰ ρ κὰ ρ. ἰ δὶ ὰ τὰ ὶ σὰ φ μὰ· καὶ φὺ ὰ τὴς ἐ μὰ λὴ σθὲ ν,
ἐ μὸ λὼ ἀρ θὲ τὰ τὶ σὶ ἀ δὸ γ — μὰ ἀ μὰ φὰ τὶ κὴ σὰ δὶ δὰ σκὰ λὶ·
ὦ ρὶ κὰ τὶ χὴ σὰ μὰ — θὴ· καὶ μὴ γὰ τὶ κὰὶ τὴ θὰ ὰ μὰ
σὰ μὰ μὴ) τὰ ρὰς τὶ ἰ ὰ σὰ ἢ — τὲ τὰ ρὰ σὰ ὑ δὲ μὴ ἀ τὰ σὰ δὲ ὰ μὴ τ
βὰ μὰ ὰ σὰ σὰ σὶ ἐ μὰ τὰ ὶ τὰ κὰ τὰ ψὺ χὰ σὰ, ἀ μὴ ρ τὴ σὰ μὴ τὸ· μὴ
δὲ δὶ ὰ τὰ ὴ τὰ ρὸ τὰ σὰ δὰ μὰ τὰ ὴ ἐ ρὶ σὰ σὶ κὴ μὰ μὴ)· δὴ μὴ γὰ ρ κὴ
δὸ ξὰ σὰ σὸ φὶ ὰ κὰὶ ἀ τὰ τὰ τὴ λὸ ν· ἐ ρὴ κὲ ἰ δὸ ὴ· οὐ δὲ ἀ μὰ δὺ ὸ μὴ·
καὶ τὰ σὰ μὴ τὰ ἀ τὰ σὰ ρὶ τὰ κὲ πὰ ὲ τὰ λὶ μὰ (ω· τὶ ὰ ρ ἀ μὴ ἀ μὰ θὴ, ὶ σὸ
μὰ ὶ (θὰ ρ ρὰ λὲ ὼ τὰ ρ)· τὰ ὶ σὰ τὰ ὶ σὰ λὰ ζὸ ὶ τὰ ρὶ τὺ χὰ ρ
κὴ φὴ σὶ ν, οὐ τὸ ἐ τὰ ὶ σὰ ὶ σὶ λὸ τὰ ρ ὀ ὺ τὰ ρ ἐ φὶ ἐ μὴ σὶ σὶ μὴ
σὴ σὰ ρ τὸ φὺ λὰ ρ. ἢ λὲ τὸ ρ ἀ ρ ἀὶ τὶ ἀ ρ ἄ ρὶ σὰ ω τὴ σὶ τὰ ρὸ φὴ σ
αὐ τὰ ρ, ἢ τὸ ἀ μὰ ὰ σὰ ὰ σ καὶ τὰ ρὸ ὰ ρ ἀ σ ἢ ξὶ ὰ σὰ θὰ τὴ ἀ ρὴ
ἰ σὰ σ ὑ φὲ τὸ ρ ὰ μὸ μὸ ἰ σὰ ρ ὰ σὰ σὶ ὰ ρ τὲ πὸ λὺ τὲ λὰ ὼ ν ἀ χὰ ρὸ ἀ
σὶ μὰ ρ· τὰ ὺ τὰ ὶ τὶ καὶ τὰ ρὸ μὴ θὲ σὰ ρὸ σ φὺ λὰ ζὰ ὺ τὲ φὶ
κὰ σὸ τὰ ρὰ χὰ λὰ ὼ, τὰ ὴ φὶ λὸ σὸ φὶ ὰ σὰ ρὶ τὰ ὼ ρ ἐ ὶ μὰ ὶ, ὁ τὶ μὴ
χὰ ρ ἐ ρ κὰ ὺ λὶ ὰ μ ὰ τὰ ρὲ πὸ μὲ τὰ ὺ τὰ ἐ γὼ τὶ μὰ ὸ χὰ ω· δὴ δὲ
σὸ καὶ ἐ ὶ τὰ ρὶ ὰ τὴ φὶ λὸ σὸ φὶ ὰ τὴ μὴ σὶ ὰ σ τὴ σ προ σὶ λὴ λὺ θὰ σ,
ἀ φὶ κὰ σθὰ τὰ κὰὶ μὰ μὶ ὰ σ τὴ σ πρὶ τὴ ἀ τὰ σὰ ρὸ φὶ σ ὰ ὺ τὴ σ καὶ
μὰ θὰ μὲ τὴ μὰ φὰ τὰ τὶ σὶ τὴ φὶ λὸ σὸ φὶ ὰ σὰ ρὶ τὸ ὺ τὰ ρὸ σὶ μὰ ρ αὐ τὴ σ· τὰ ρ ἐ

143

φορομοι φιλιθμ. μικοζεμεικης τωρτιμτ ε ποιφολ· φραρ
τωρικσας οι της κακιας χαρακτηρ εστ δζοισι λυπουμενη
τη ε ποιτιμωσκομτ τωρε αυτοις ηι τοις αυτ φιλοις τα αρη
μενα σιμβολω· τοδε λυπαφη, ε φι μεν ο τι τ αρρ και προ
τρο τωου φιλοσοφιας, οταν τωρ τωρομτ· τοι και γραφ
τωερι τουτων, μικρο τωρ φαιν δοκα· αλλ ατωρ αμ σωε
σιος τωρ αυτ διαλεχθεικ, ταυτα και τωρ τηι τιμ αμ σου
ψυχηι διαλεγε· τοι μονου φιλ. ηι μετα δυοιν μαλιστα
φιλου· ωσε εμοιγε εκτος της τριτ ου ος μεν, ουδ ορατιν
αρθρωτοι μον τι μιον· τωρος κειμενος δε και αυτ, ταχα
σιμυτληρ τε γακτηι ερα φιλιας· αλλ αφ ημαθω της
εν αρχαις ο μον μουτε γακτυος ηφυσις· ον τω τε γα
δι ω τωη αμβειων, ω ρορε ποιτελοιστη δωδεκα ηι χοισ
γραφεν τας αμα ωσ ον ον ε ποιγραμμα· ε τει ο ω σ δ χοσ
εχαν αυτοις, ισθι ωσ ουτ ε ενειστι, ουτ ε νος· αλλοι μ
ον τω τωρ ωτοι μετ ποιηι μης γραφεν τε ν ποιηι κησ,
μι τεισης δζε ωσ αφρομομι κης, ει σι τοι σουφιλου· οι
τελ ταοι τι ατωρ ε ν, τοι ηι κης ε ι σι τρυφωσης μον·
και ε τιν αρχαιον· ηι ου μαι ηι αοβ ε τοι αποθαμ ον των
λοτοισ κλε ιτιν, ηθι μαλια, ω καλ ει τα τιμ βωρι λαν·
ε ρρω μενος δι αβι ωης· αλ ωσ, και αλ αβ ωσ φιλοσοφι
αν τι ποιουν· ε ι κοσι τον [illegible] μα τωρι ηι μορασ σω
τι θεμαι σοι τωερι μεν αμ σ· μεθ ω σω θω της ο δου δζο
τη αλ ωδ τα ε ταυρον, τωλ ει τα μ τωρ ο σα π· φιλω τ αυτ
διο τι σ τωαν υφιλ ω· [illegible]
ε τα τ ο τ ου θαυ ορ ανδζ αμ ωρ γορ ισθαι, ουδ ε τωω κα δι ασκ
δασθ ηι σε σθαι τ ο αυθροισι τ ωρ ο μι λ η τ ω ν ε ι τη ε μαυτη
θυμ ε βαλομ ον· ε πει δ τωρ ε λ τ ω ι δ θ ω ις τωρ αυ ο μα
φορ τι δος ε μ ε γ η μ ω τ ε χ ει λυθ ει σασ, αλλος αλλ ος φορα
μενοι δι ε ασ α η μ ω, ο σ ι ο μ χ αμ ε μ μ ε ασθαι τωρ τ η μ χ θ ε ι ω ν
και σι μ ω ν τωρ ο ν τ ι λ μ α ζ ω ν· μη ν ο ι μ α τ ω ι φ θ α τα
σοφι ασ αλ αθ ω τ ο ις μη δ ο μ α ρ η ψυχ κε χ α θ α ρ μ η ν ο ις· χ
γορ θ ε μις ο ρ ε π ερ τοις ο τ ω ν τ ω σ η, τα μ η τ ο σ ου α ω ρ ω ν
τ ω ρ ι σ θ η τ α· χ ο τ ω β ε β α ο ι σ τα τ ω ν ε χ ο ι μ ι α μ η θ ε α ν
μυ τη ρ ι α δ η κ τ ι σ θ α· κ α τ ι σ ο τ η τ α ο α η ο ι κ α ι α ο τ β ε ε τ
ε κ α τ ο τ ρ ο ι ο ι τ α υ τ α τ ω ρ θ ζ α ι τ· κ α λ ο ν ο ν α ρ α ο τ ι ζ ω θ α ι
ε σ ο ν χ ε ρ ο ν ο υ μ α κ ο σ δ ι α α ζ ο μ ω ε κ μ α ρ η σ α μ τ ε τ ·

ἀπορρυπῶμεν πρὸς τὴν ἐν τοῖς παθήμασι ἀμαυρότητα καὶ κολαμβῶν.
ἕως οὗ τὸ θεῖον ἐλθόντες ἐπέγνωμεν, ἐγνῶμεν μὲν ὅτι τοῖς τῶν πνευμάτων
καθαρὸν ὁ βαφεὶς πρὸς ἐκκαθαρόντες ἐπὶ τὴν ἀρετὴν βαλλόμεθα τῶν ἐν
πάλαι πόνων. ὅτι πρὸς ἡμᾶς τὴν βαφὴν ἀμαυροῦν, καὶ μηδὲ πρὸς
γνῶσιν ἀφικόμεθα, τὸν αὐτὸν ὁδοιπορεῖν τρόπον καὶ ἐν τῇ κάθαρσιν τῆς
φιλοσοφίας ἐρασθέντες· ὅπως μὴ διὰ λόγων περὶ τῶν
ἐλπιζομένων ἐσεσθαι καλῶν καὶ ἀγαθῶν· ἀλλὰ κιβδηλεύομεν τὸν
λόγον· οὐ πάντας, ἀλλὰ πολλοὺς τῶν τῆς σοφίας τῶν τῆς μέσης ἐπιλέκοντες,
τοὺς τὸν ὅλον κρίνοντας ἀγῶνα τῶν ἀρετῶν καὶ ἀρίστων πρᾶγμα τὴν ἐπιθυμίαν· οἱ δὲ πρὸς ἀνθρωπίνας τὰς τῆς κενοδοξίας
ἀγῶνας, πολλὰ καὶ ἐν ἀρετῇ κατορθοῦντες οὐκ ἐκ τοῦ ὀρθοῦ τῆς
ἐπιστήμης· τοὶ πρὸς ὠφέλειαν ἐκ τῆς φύσεως καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀπορίας
ἀκούοντες· ἐκκυρήσαντες γὰρ ἠθοῖ τε καὶ ἀγωνιστὲς
βελεροῖς θεωρήσαντες καὶ λόγῳ ἐλεύθεροι. καθαρὸς γὰρ ἢ τὶς
εἰς φρέαρ βαθὺ βορβόρου πολὺ πίπτει. ἐν δὲ καθαρῇ δὲ ἢ
ὕδωρ τοῦτο βορβορὲ ἐταράχθη καὶ τοῦ ὑδρὸς ἀφανίζει. οὗτοι δὲ
τρόπον τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων· τοὺς μὲν τοὺς δα
σεῖς ἀλλὰ μὲν περὶ τὰς φρένας καὶ τὰς καρδίας τῶν φῦν καὶ τῶν
μὴ καθαρὰς ὁρῶντες τῶν· τὸν δὲ μὲν καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ λο
γισμὸν ἐπὶ σκιάζοντα καὶ κωλύοντα· ἐπὶ καταδεῖν καὶ τὸ
τὸ δὲ τοῦτο, παρὰ τοὶ ἀκαθότητ ἐκβοσκόμενοι καὶ κωλύ
σιν ἡδονὰς ἐῶσαι προκυφαίνοντ λόγοι· ὁμολογεῖν δὲ πρῶτον
ἐπὶ τὸ λθὼν αὐτῶν τὰς πλάνας, ἀκρασίαν τὸ καὶ πολεμοῦσι
ἀμφὶ πολύτον τῶν φῦν καὶ τὰς μὲν ἀκρασίας ὀλεθρεύ
ουσαν, ἀθεσμοτάτοι καὶ μέθαι καὶ φθοραὶ καὶ πορνεῖαι
ἄδομαι καὶ σφοδραὶ τιμωρίαι· μὲ χριθὰ αὐτῶν κρίμ
ἐκδιδοῦσι· ἡδὴ δὲ τιμωρίαν ἀμάρτασαν ἐπιθυμίαι, μὴ τὸ
πατέρων μὴ τὸ θυγατέρων ἀπόσχεσθαι· καὶ δὴ πορνεῖα μόν
μόν· καὶ πρᾶ· καὶ πόλ· καὶ τύραμμ· ἐκ τῶν τριάφρου τὰς ἀκόμας,
ὡς αὐ μὲν μὲν τὸ ἐπὶ τὸν ὄχλον τὸν ὀλεθρομεγάβιον, καὶ τὸ
πόδ· τὰς πολεμοῦσι ἐκ τῶν φῦν καὶ τὰ ἀρ πόνοι τὰ καὶ
πατροκτονίαι· ἱεροσυλίαι· φαρμακεῖαι· καὶ ὅσα τοῦτ
ἀδελφά· δὴ ἀρῶν τὸν πρῶτ τὰς ἐν δὲ αὐτῶν τὰ
τὰ πάθη, πῦρ καὶ σίδηρον καὶ πόδας μαλαμᾶς ἐκκαθά
ρατ καὶ ρυσαμ τὸν χοῖς μὲ ἐλεύθερ τῶν τοσοῦτ πεθέων.
τὸ τὴν μὲ χάδε φῦ τὸν τὰ τὶ χρὴ ἀὐτὸ παραδίδω μὴν·
ἀπὸ ἐμαθε μὴν ὑπὸ χὸ μεγὰ ἀπὸ ὑδάτ. ἀκὲ πρὸς ἀπ

δώσω γνῶμαι, [ἀνάμιξ οἰκείλικας πολυτέλεις· ἀσύχρηστι [ἐρε-
σθαι σοφὸν δὲ τὸν τὸν λέγουσι τὸν πολλοὶ σὸ καὶ δαιμόνια φίλοσοφ-
ὁ πόρρω ἀναβίωσε τοῦ θανάτου· ὅσπερ δαιμόνιοι τὰ αὐτοῦ θύγατρι τὰ τῶν
τοιμμάτια παρακαταθεῖν, ἐπεὶ σκαφὲ μὴ δεῖ τῶν ἐκτὸς
τῆς οἰκίας παραδιδόναι· ἃ δὲ δίωμαι πολλῶν χρήματα
ἀπαιτεῖσθαι τοὺς χόρους, οὐκ ἐβουλήθη περιμένειν καὶ τὰς τῶν
πρὸς ἐπὶ σκάλλας ἐμόμενε χρῆσιν τιμῶν τὸ πρᾶς ἐμόν· φαμ-
τὶ δὲ ὅτι καὶ δαιμόνιον θρέπεσθαι. βιβλία τὰ ἑαυτῆς θύγατρι,
ταῦ αὐτῶν ἐπὶ σολαῖ ἐπιστεῖλ· ἄμεινον δὲ ἀμβρῶ ἐν τῶ,
χρήμασιν αὐτῶ ποτὶ φέρομεθα· ἀλλὰ παραβάσαι ταῦ ὁ
μολογεῖν τὶ μόνθα· εἰ μὴ οἶν μεταβάλοιο, χαρήσομ.
εἰ δὲ μὴ, τὲ θαρκάσοι: — ἐρχουλιάνῶ
οἰ βάμων ὅτι μὴ ἐπὶ τὸ λέπιδιδοῦν, ἀμὴ ἐφίμαρθος κ φίλ-
κ ἀδικεῖν· διὰ παῦ τὸν οἶν αὐτῶ σύλλαβεῖν καὶ ὁσίᾳ·
καὶ δικαῖ· καὶ διὰ τὸν τρόπον· καὶ διὰ τὴν πορίσαν· τοῦτο
μὲ οὐ τὸν γὰρ ὄθον· καὶ γὰρ ἐοικεσφόδρα τοῖ τὰ σαι τὴν πρὸ
ἀλλήλοις κ μοῦ ἄρσια· σοὶ τὸ δεῖ μῶ, ἐπὶ μὴ κατὰ φυτ-
τεθάρρηκας ὅτι διὰ μοῦ τοῦτο τὸ ἔ· καὶ τὸν χόμ αὐτῶ
τὴ μὲ ἐρκουλιάνον· διὰ σῶ ἐστὶ γ· τὸν μὴ κὰ τὴ λεῦ πῶν τ,
δὶ ἐρκουλιάνῶ κ τὴς ἱερᾶς καὶ τὴ μάσχε φάλης· περὶ τοῦ
κόμητ ἐπὶ γράφας δὶ γρόσι κίρ γ· λέγω τοῦ τὶ χόμτ ἀρχῶ
τῶν ὁ τὴν πορίν γραφὶ ὡ τῶν· καὶ κ τὰς ὠθῆκα μὲ πορὴ
μῶν· τοῦ γὰρ ὄθον, παρὰ τῶν δίωμαι τοῦτο ποιῆσαι φίλῶ
γράμματα πρὸς τ αὐτὸν καὶ πρὸ τὸν ὁρδὶ νάριον ἀρχόντ· τὴ
μὴ οἶν προαιρεῖ ἀπεδόχο μὴ καὶ τὸ τὲ· τὸ ἔργον ὡς
πορέλκον· κ ἡρμοῦ μὴ· τὸ μῶν ἐ μαυτὸν εἰς φίλοσοφίαν
ἴταν· ῥῶ σαῖ κοῦ μὴ μοι φίλοι καὶ ἰ ἢ ὦ ται καὶ γραφεῖ ὦ τ.
βιάζομαι τὰ μὴ βούλεσθαι μὲ ποιῆσθαι τὴς ἐπολίτικῆς
δῶν ἀμέως πρὸς κὴν ἀπὸ τὸ τὲ φύκὸς οἶδα· καὶ αὐτὸ μ τοῦ
σωῖσαῖ· ἀλλὰ βιάζομ ὀφῶν ἕνεκα ποιῆσῆ τὶ καὶ ἀκάσιον·
μῶν οἶν εἰ δοκοῖ κοῖ τοῦτο ποιῆ· ἐπὶ τὸ ἔ τὸν πρὸς σῆ
τὸ μοι τὴ ἱερ ἔ ταῦ τὸν διάκονον· καὶ κῦ μὴ ἀλέσθω πρ
ἀμ τὰ τὰ μὴ ἀκμὴ ἴπτε· πορὸ σὰ γοράσε τὸ τὸ μ ὁ οἶκ· πρὸς
χρῆ ὁ μὴ μὴ χ αὐτῶ μῶν καὶ ἰ σῶ μὸς ὁμ ἐ τὸ θῆ σ ἀπὸ δικτη
μα τὸν· ὃς αἰ τὶ ὁ μοι χρόνε τὴς ἀτεμμόν καὶ ἀφιλο
πόφου τῶν γραμμάτων αὐτὸς πρὸ τὴ ἀρχόν τὰ· κατὰ
δεικθεῖς τὰ μ. αὐτὸ πρόσωπος ὕστερ πολλ· τὰ δὲ δίῶν

ἐρκουλιάνῶ ἐλε
κθῆ τὸ κόμητ
ὁ τῶν ἱστάπ
ἀρχὴς τὴν τῶ
χῆ· γράφεται τῶ
σῶι σῖ ἵνα εἰ
τοῦ ἀποδέχῃ,
πρὸς κλεῖσ
τὴ φυτ φίλ τ,
γραμμῶν ὑπὲρ
τοῦ τοῦ πεμ
ψω.

: τὴ κόμητ κ τὴ ὁρδὶ νάρι

ἐκ μὲν ἐπιστολῶν καὶ οὐτ' ὀνόματος μὲχρὶ τῆς δεῦρο ἡμέρας
εἰκαθ' ὑπόριμον μένει: — τοῦ αὐτοῦ.

ρμβ

ΙΕ τῶν ἐμὸς ἐδρασκε τῶν. οὐ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμῶν. ὃ δ'
τῶν ἄλλος σὺν τρόφεν ἐμοὶ. ἀτῶν τῆς τῶν ἐλευθερίου μεγαλορ
τ. καὶ μὲ χρὸν δὲ ἐπολίτευν ἐρῶ μοτὶ μοὶ ἐστὸ μὴ μοι. φίλοσιν
ὡς αἱρεῖ ἀρχόντ' μᾶλλον, ἢ δὲ δίαν ὡς πρόμαν δὲ ἐστὸ. ἀλλὰ
φίλορρωμος. τοῦτο ἀρόρομ' τοῦ δρατοῦ τῆς, τῆς ἀδελφιδῆς μ'
τῆς ἀμελίχθυγάτρος οἰκέτης ὢν, ἐμὸς τὴν ἐ) δὲ ἐκείνης.
τραφεὶς ἐκ μὴ λῆς καὶ ἀμάτωρος, φίλοσοφον καὶ λακω
νικὴ ἐστὶ τὰ σὰ ἀμ' οὐκ ἤμεν. καὶ ρῶν ἀν τὲ μοῦ δὲ ἐστὶ τὰ
ραῦ ἀλ δ' ἀν δρεα. τὸ τρίμοτεῖ με τὶ κείμου τ' αἴτιμ'. ἀρπο
κρατῶν τὶς ἐν τῶν ἡρακλῆ ἀρὸν δορυφόρων. τὰ δ' ἐχ'
τῶν βοηθῶν βοηθᾶν. ἢ τὰ ρὸ σὲ βαδίου βαλόντες, τοῦτο ἐρ μὴ γὰ
τὸν ἐστὶ τὰ ἐτ'. τοῦτω (ὦ ὅτι ρ' φίλορρωμ' καὶ τὸ τὸ ἐμόν.
εἰ ἀσὰ ἀν' χαίρ μ' αὐτόν. τὸ σὺ τὸ ἀλόγ' τὸν μὴ χείρω τ' βελ
τίόν ὢν μὴ δᾶσθαι. τὸ βελτίόν ἀσὸ μολογοῦν τ' ἀν ἀδᾶ
δαι τοῦ χείρονος. ἀλλὰ δὲ ἐστὶν ἀ τοῦ κακοδαίμον', οὐ τὸν
τὶ θὲ) τὸν ὑφ' φίλοσοφ' ἀν. ὡς τὸ καταφρον' τῶν ἀκόλ
τι χόμ. καὶ κατεδόκ θη τὸ πολλὰ φαλῆ μ' τὸ ἐν ἀν ἀδρ'
αὐτόν. ὑπὸ φῆ) τὸ ὑπὸ ρῶ ἀν τὸ τὸ αὐθαίρετ'. ὅ τὶ ὁ κνος
ἢ μὸν ἀ ἐιθ' ἀλῆς. ὃν ἐ ὦ θὸ τὲ ἢ ἐ μὸν ἢ θὸ ρρῶν ἐ φῆ λα. ς'
ἀμὶν ἢν ἐ ὑπὶ ὁ ὑρίαν ὑπὸ ὁ ὁ μ' τὴν τὸ ὁ ρᾶσοῦ. εἰκοσὶ τ' ἐπὶ φο
ἐ ὑπὶ δ ὢν ἀ. τὰ δ' ἐν τὸ θὲν. ἐ τὶ ἐ ἢ τὸ ὁ ρῶ λῆ φ' τὴν ὑπὸ θὲ)
θῶ καὶ αὐτῶ σοὶ. καὶ ἀεὶ θ' ἀλεῖ μὴ λῆς: — τοῦ αὐτοῦ.

ρμγ

τὸ ἐ θὺ μὴ σασ. ὁ ρρεῖ ρῶ σ' τὶ ἱ ἐρᾶ σοῦ τὸ ὑ χ' τῶν ἀ ἐ ὑπὶ τὸ λ ἐ
τὶ τὸ λῆ ἀ ἀ τῶ ἀ ρ ὁ ὁ ρῶ τῆς ἀ σ' τὶ σὺν τὸ ὑ χ' ἀ ν' κ μ' οὐ ἀ ὁ ς, πὸ λ
λῶ τὸ ρ ὁ τὸ ὑ τὸ τὸ ὑ κ ἀ τὰ κ λ ὢ μὸν τῶν ὀ ν τ' ἀ ὶ ς σ' ὑ ὶ τὸ λ ἀ ὶ ς
ὑ ὑ ἢ τὸν αὐτὸς ἐ ἢ λ ὢ ἢ ν. κ ἀ μὲν ῶ τὸ ὶ σὺ τ', ὁ τὶ ὁ ὶ σ σὶ
τὸ ὑ χ' φ ὀ τὶ πρὸ ὑ ἢ ὀ ν ἐ ρ ἐ κ ὁ λ ὁ ω. ἀ ρ ὁ ὢ ν ἀ γ' ἀ θ ὢ μ' μ' ἀ
αὐ τὶ ὁ σὸ θ ὢ ν μ' ἀ σὶ ἐ ρ κ ὀ υ λ ὶ ὀ ν ὸ ς, οὐ τὸ τ' ἐ μ' ὑ χ' ἁ μ' ἀ ρ τὴ
σασ ἐ αὐ τὸ ν καὶ κ ἀ τ' ἀ κ ὶ β' ἀ λ' ὀ τὸ ν φ' ὶ λ ὁ σ ὁ φ ὶ ἀ ξ ὶ ὢ μ' ἀ τ';
ἐ τὸ μ' οὐ δ' ἀ λ μ ὁ τὶ τὸ ἀ σ ὰ ρ ἢ μ' ὑ π ὸ τ' ὁ ὶ ἢ τ' ἢ τὸ ὑ μ' ἀ ν β λ ἀ
ρ ἢ μ ἢ σ θ ἀ ι, ἢ ὁ τὶ τὸ μὴ λ ὶ χ ρ ὢ τὴ ς φ ὁ ρ ἀ τὸ ὢ λ λ ὑ ὁ μ τὸ ρ ὸ
σὰ τὸ μ' τὸ ὶ τὸ σὰ σ ὰ μ τὰ. ἢ κ ὁ ὺ δ' ἐ τὸ ὺ τῶ ν σ ὁ φ ὢ ν. κ ἀ ὶ ἀ λ
λ ἢ τὸ ρ ὁ ὺ τὶ λ ὺ θ ὁ μ. σ ὰ ρ ἢ μ ἀ σ τὶ ὺ ἀ ὐ τὸ ὶ ς ἀ μ' ἢ τὶ θ ἀ ὶ τὸ σ ὰ
τὸ λ ὰ ὺ τὶ κ ὰ σ ἢ ν ὰ ὁ μ ὰ σ. ἀ ὶ τὴ ἐ ἰ ζ ὰ ν τ' κ ὰ ὶ κ ὰ τ ἀ ὁ ἢ τὰ θ ὲ ν
αὐ τῶ ν τὸ τὸ πρὸ σ ἢ μ ἀ. μ ἀ μ ὲ κ ρ ὸ ν ἀ π ὸ λ λ ὺ ὁ ὶ σ ὶ. τὸ ὢ ν ὰ

ποδέοιμι εἶναι σφῶν ἐς, αὐτῶν σοῦ ἐπὶ τὸ λῆθομαι· ὦ
φῶν ἐπὶ τὸ ἐμβεῖν ἀφᾶς. ὁ λόγος ἐρχόμενος ἄλλα τέρα· μὰρ
τὸν δὲ. οὐ μόνον τοῦ πρᾶφ μὰρ τὰ λόγ τοῦ τοῦ τοῦ ρίτου τοῦ
ποίημα λόγ. ἵν' ὑπὸ θῶ ἐχω πρᾶμματ· ἀλλ' ἀτῶν πᾶρ οὐρ
σὶ χίμου δοθεῖ σῶν ἐπὶ τὸ λαῶν, ἢ σαμ σ τρᾶς, ἢ μὴ τὴν κατὰ
τὸ μέγεθος. ἐμβίομι τὶ ψυχῆς πάθος ἐγέφαβ ἐμοὶ κομίσα·
καὶ γὰρ αὐτῆς σὺν τοῖς πρᾶμασι κολακφᾶσ ἢ τῶν τοῦ
ὁσῶν αἰῶν ἔσθαι· τὸν ἀδελφὸν κῦρ ἐδηκομίσαν δὲ πᾶρα
τοῦ πρᾶμματα τὸν ἱῶν ἐδήλωσαν δὲ αὐτῇ ἐκ τῶν ἐπὶ τὸ λε
κόμενα· καὶ γὰρ μ' ἐχομ τῇ τὸ πρᾶ ἐφ τοῦ σὺ φῆσαν τ.
ἐπὶ τὸ λάθοδ τ ὅτι φίλοσοφᾶν τοιρῶ μαι· καὶ μικρῇ τοῦ μ
τὶ μ' ἀπᾶαδ. εἰ μὴ ἐ τοῖ φίλοσοφίαν γόμοι ρ· δέ ὁ ὦν δὲ τὰ
τὴ θῦ οὐδὲν. οὔτε γὰρ ἀδ χοῦ μ', οὔτε ἀδ χοῦ μεθα· τὸ
δὲ τοιοῦτον, ἐκεῖ μὴ μ' ὦν ἢ μὴν ἔπρεπ τοῖ· ἢ μὴν
δὲ ἀτὰρ οὐ τὸ πρέ τὸν· εἰ τὸ ἔδει ἢ τ' ἐπὶ φόλαν, αὐτ' ἔδη
πρὸ ἐμὸ γόμ ἔδαν· οὔτ' ὀρᾶν ἐπὶ μὴ ἢ ὦν· ἀλ' ὑπὲρ ἢ μὲ πρ
ἔτοῖ· ἔρρω ὦ· ἀθῦ μὴν δὲ ἀβῖ ὁ ἢ φίλοσοφίαν ἀδ
λὰ τὸ ταῦτα μὲ τὶ σῶν· τὰ ἀσὰ ὁ μοῦ ὁ ἢ οἰκία μὰρ τὸν θᾶς
τὰ ἀδ καὶ τέρ ὀν τ καὶ γὰ ἀὶ κεν τὸ πρὸ σὸ τὸ ρ ἀοὶ σὶν·
ἴσος δὲ ἀν αὐτ καὶ φίλο φρόν ου μὴν ἀσ τὰ σ χὰ ὦ ἀὶ κὰσ
μὶ σοῖ ἢ ς· ἴδ ὀὺ τὶ τὸ τοῖ ἢ κὰσ· ἐμὸ δὲ δὲ μὸ ὀν τὰ ἀπρὶξ
λαβὸ μόμος κατὲ χᾶς· ἢ σὰν ἀρ ἀὶ γὶ πτοῖ φαρμα
κᾶς· καὶ οὐ τὸν τὸ τὸ ὀμκρὸς ψᾶδ ἐ· ὁ τὸ καὶ αὐτ ἰὶ ἢ πὸν
τὸ λῆρᾶς σὸ τὶ τὸ λᾶν ἐκ τὸ τὶ μὸ τὸ ᾶς σ ἀὶ τὰ ἀὶ ὑπ· ἐλέρῃ μ'
τὸ λαθῖ κὴ δὲ σφᾶρ μᾶ κὸν, τὸ λὺ δὰ μὴ τὸ ρὲ θῶ ρὸς πὰ
ρᾶ κοὶ τῖς· σοὶ τῖς τὸ δὴ μὰ ρὸν δὲ δὸ κ. τὸ χρίσᾶσ, ἐπὲμ
ψᾶσ τ' ἐπὶ τὸ λῆμ·

ἰὼ ἀμὴ μὴ μὰ ρᾶ σ τὴ τὶ

ἰ μαι σὸ καὶ πρὸ ἀλῆς ὦ πρᾶ τῇ ἀμ· ὅ σὸ ἀφεῖς τῇ ἀμ ὁ ὶ σ ἢ
μᾶσ αὐτῆς ἐ ἢ λεῖ μὸν ἰ κατὰ κοτ ἢ λᾶσ κὸμ τ, καὶ τᾶς ἐχθο
ρίᾶς ἐ κὺ λίμ δὸν μὴν χ ἐφρὸν τὶ σῇ, αὐτὸς ὑπὲρ τᾶ τᾶσ
φῆ σᾶ σᾶν τ, ἐ χὼ ρῆ σᾶσ, ἔτ' ἰ δὰ ρὸ σὸν, καὶ μᾶ κᾶρ ἰ ἢ φω
λῶ ἢ ς· εἰ μὴ φίλος ὢν ἢ τὸ μὸς ἐμ τὸ λέ ἰ μὴ καὶ διὰ λὸ λᾶ μτὰ
σᾶν τὸν ἢ μᾶσ, οἷ ἐ δὰ μῆ τὶ καὶ ψᾶδ ἐ σθᾶι· δεῖ μὸν τὸν ἢ ὁ
μοῖ κλέ ψᾶ τὴν ἀλ ἢ θεῖᾶν· οὔτ' ὦν ὁ τὰ ρὸς ἐ τὸ τὶ φῆ μὶ τὲ
σοι τὸν μὸν μὴ ρὴν βίὸν· καὶ τὸν τὸ φᾶ σῆς ἀς τὸ πὸ λὶν φᾶ σὸ ἀ
βῖ βλίᾶν· καὶ τὸν μὸν ὦν αὐτ, ὅσὸς ἀς θεὸ λοῖ ᾶν τὲ ἰ μᾶ· καὶ
φᾶ μὸν τὸν τὶ βῶν μὸν ἀμ τὸν τὶ χῶ θᾶ ἢ· οὐδὲ μὲ ἢ μὴ μὰ ρὸν.

εἰ καὶ λαχὴν· τὴν ἀρφοῦ τὰ τὴ φύσει μὲν ἀμὲν ἀμαχέμεν
εἶν, τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθὸ καὶ φωτὸς δεῖται· φῶς καὶ
τὸ μέλαν ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἐστὶν, ἐστὶ δὲ ἡ λευκὸν τὸ μὲν ἀμφοτέρω
ἐστὶ ποιεῖν, ἐστὶν ἡμῶν τὸ ἐστὶ τὸ θεῖον τὸ μὲν ὄν· τὸ
γὰρ χαρὶν πρὲ, δίδωσι καὶ τὸ ὀρθῶν τῶν ποιοῦντι· καὶ πρὸ
αἱρεῖσι ἀφ' ἑαυτῶν ἀρετὴ· ἡμᾶς μὴ ὁρῶν σοι σῶν δὸ μὴ θαυμάζω δὲ
ἀσαρκὶ τὸ τὲ λόγος ὁ σῶν ἡμᾶς πολλαῖς σῶν πόνοις μὴ λίσθῦ
ρὸν κοπεῖν· οὐ γὰρ ἡμῖν σῶν ἀφθαρσίαν τὸ τὸ κάνῦ.
χὰρ ἔσθαι τὶ κέρδος ἀπὸ τῆς σῦν φιλοσοφίαν μὴ ἡμῖν ἡμῶν· ἡ
μὲν τὴν ἀλῶν ἐν μὲ καταστρέφοντες πρὸς τοῖς βιβλίοις
τὴν βίον· ἔρρω μὴ ὁρῶν· ἀδαμὸν ὁρῶν δὲ βίον ἐν θαυμάσῃ·
πὲλίσῶν τὰς τῶν φόρων· τὶ ἡμῖν ποῖ οὐδὲν ἔλλην ὁρῶν
τὸ λίβῦν ἡμὲ ἐν ὁκκὸ τὸν θέλομὲ φεῦ τὸν ὁρίμῦ θα
λάσσαν ἐκ τὸ πὲ ὁ τὸ φῦλκάδας· καὶ σὸ ἀφὶ κὶ τὴς
σῶν τὰ ξῆ· οὐ γὰρ σύροις ἐστὶ μόλις καταίραν φεῦ τὰ
κῦρηναῖον ἐστὶν ἡμῖν ἀ· λάθοι δὲ μὴ τοῦτο ποτὲ κὶ γὸ
μόμῶν· οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐστὶ τῶν θαλάσσης· οὐ γὰρ ἐλ μὲ μὲν ἰῶ
σὶ χρὰ· ἀλλὰ ὁ κὶ σῶν πρὸ τὸ ἀφ' ἐμὲ κῦρηναῖον ὁρῶν ἐφ' ὑ.
καὶ γὰρ ἐστὶν ἡμὲ εἰ σὶ οἱ ὁ ὁ ὁ δὲ ὁ ὁ καὶ τὰ ἰθάκὴν
τὸ ὁ ὁ δὲ ἡλίον ἐχὸν ὁ κὶ τὶ, μὴν ἡμῶν ὁ ὁ δὲ ὄφος ἐκ χρὴ
σμὶ ὁ ὁ ὁ

δωσδικ. ἅμα δὲ καὶ καλέω ἀστοῖς ἐκάστ ἀποφ-
ὄφαν λογοῦν ἔργον οἴρον ἀμπαν (ἀμπερὶ χρεὼν ἀλοῦ. ἐ-
πεὶ καὶ δὲ ρόπαρ ἁμάτων ἔχω. περὶ μέν καὶ τῶν καὶ
θαλάττης ἀμαχρὶ γὸ μέρος. οἶσθα γὰρ ὡς ἐγὼ καὶ φίλοσο-
φῶν πότε ἅμα ἡμῖν, ἐθέασαμ τὸ χρῆμ τοῦτο θάλαττα. ς
πρφάρω καὶ πῶρ καρῶ βωτ μεγάλ λίμν τ λαμῦραν.
καὶ εἰ κετο μᾶς καὶ ἀμκίστο πρὸ ὄρον αὐτὴν κόσμος ἐκάμν.
ἐν δὲ λαπὸ ὅσῶ εἰ κάσαμτ ὀς αὐτὴ ἐμοὶ ὡσπερ πολ. οἱ δὲ δὶ
ἀκάμ ταὶ τὰ ὁ μόν ὡς πῶρ ἡμᾶς ὁ ταμ πῶρ τῶν ἐστ ἐκάμα.
βούλησ ἀκούσω. ἢ τίς ποτε ἐπιμήθου λῆ δὶ δοῖαν τοῖς δια
βάσιμ αὐτὴν ἀμάθωα καὶ ἀφ ἐκλήτα φάδθαι. ἀλλ οὐ τοῖς
κἀμ πρὸ σῖῶν ποτε τὰ περὶ τῶν μεῶν. ἢ δόξω σ ἐκ εἰμο
πελάμ. ἀμακρ αὐτὸς ἀστὶ τοῦ ὁ πδῶα πρὲφ ἁμ ἀμοῦ χθα
λαπὰ. τοῦτο ἁρ μόν ἐκάμ ἀλ. οὐ τὴν μὴ τὸ ρ αὐτὴν τὸ πρὲ τ
βεῖ. φῶδε ποτ αὐτοῖς ἀμ ἀμ ἀοὶ πρὰ πόρ τῶν ἰχθύων.
ὅ ἀλαβῶν καὶ πρὸ σαρεᾶξασ τοῖς τρ πὶ κέρα. ἐ λᾶξα
τῶν ἀτὰ ἱππου τὰ ἀλ ἠσυχία. οἱ δὲ ὄφεῶν πομκρῶν ἐ
φασαν εἶναι σῶ μάτα. καὶ ἀμαθορμ τ. ἐφ ἁμ τὰ κάρ θ
ὑποπτάρτ. ὡς χδὸν ἢ τοῖ πόρασ τοῦ ὁ ἀ τῶν ὁ δὸν φῶρ
μάκου. καὶ ἐφ ἢ τὶς ὁ ὑρ ἀ ταὶ τὸ σ ἐν τὴ δὸ ἐκ φρ ἐν ὠν.
ἐ τὴν βολ ὠ τὸ ὁ ς. ἀ ὁλ ἢ τὸ ὠν πόρ ἰ ὑ δὸ ὁ ς ἄλ υχ χ τοῖ σα
σαν καλόμ τὶ αὐτὸ θι τρέφ θθαι καὶ ἐ δὸ ἢ μ. τ τὴν ἀ ἀ τόμ τ
ἀ ἀθῶν καὶ πότ ἰ μόν γ ἀμ ἀτῶν. ζ ἀ τρ ἀ ἀ καὶ ζ δὲ λ ἀ ὁμ
μόν τ. ὧν χ δὸν ὅ μὰ ν ὁ μ ἀ ὁ ὰ τὸ. καὶ εἰ κόσ τὰ τε φ ἡ ὁ χ
σ. οὐ κὰ ρ τφ ἀσ ἐ κ ρὶ κ τὸ ς ἐ ἁρ ἀ κῶ μα. ἐ τοῖ θρ ὠ ὁ κ ὁμ πόδ
λ φ ὁ ω. ἀλλ ἰ πὸ σῶν χ ρ ε μα τὶ ς μοὶ καὶ μὴ κ ἀ ζ ὁμ ἀ ὁ τὸ λ ὄ ὁ η
καὶ πρὸ ὀ ὰ τὶ σῶν ζ λ η χ η. καὶ ταὶ ρ χ μὶ ὶ κ η μ. πρὸ ὀ τ ἀ ἐ
ἀ κ τὶ ρ ὁ ς ἐ τοῖ β λ λ ὁ ὠ ν ὁ ς. τῶν μ β λ ι ὰ τῶν ὁ β ὁ μ β ὁ ς. ἀ ς
ἢ δ ὁ μ κ ς λ ὁ γ ὁ ν. χ ὁ μ ἀ τῶν ἀ ρ ἀ χ ὁ ρ ὁ ῶν μ ὁ ι ὀ ἰ χ ἢ. μ ἢ τ ὶ ὁ ὀ
δ ὁ κ ὁ μ ἐ κ δ ἰ κ η σ θ αι τὰ ὁ ἀ μ ἀ χ χ τ ὶ ὁ ὐ τ ὁ ν ὁ ἰ κ ὁ ὠ τ
ἀ ρ ὁ μ τὸ ρ ρ ὠ τὸ λ ἐ καὶ ὁ δ ὁ ὁ ν καὶ ἐ μ τ ὁ ρ ἰ ἀ σ καὶ τ ρ ὸ π
τὸ ἰ χ ἰ λ ὁ ν. κ μ ὴ ν ἀ ρ ἐ τὶ ἀ χ ὁ λ ἢ μ ὴ ν φ ἰ λ ὁ σ ὁ φ ἡ ν. ἀ σ χ ὁ
λ ἰ α ν δ χ α κ ὁ υ ρ γ ἡ ν. δ ὠ ὁ ὁ γ ὁ ἰ ὁ τ ὰ ὁ σ ὠ τ ὰ ὁ σ ὁ ὁ τ ὰ ὁ σ ὁ τ ὰ ὁ σ ὁ τ ὰ ὁ σ

ἡδίστοις δὲ ἐστοῖς ἄμ· ἃ καὶ τὰ μὲ φορῖ χῖρνησ ἐκ ἀμνῶν
μεγάλῃ κόσμῳ· ἰσχῦρομ δὲ κῦκεῶν τῆς θερίμνης ὥρας
λόχμα· καὶ μὴν ἐτῖμ ἤμῃ καὶ τοῦ ρίμα τοῖς μὲ· κῆπο
κτὰ ἀκροδρύα, τὰ μὲν ἤμερα· τὰ δὲ ἄγρια· τὰ μὲν τὰ
ἐγχώρια· τῆς ἀρίστης χῦμοῖ· καὶ χῆρίαν μὲλῖ τῖ ἄν·
ὀξαίγων· οὐ γὰρ ὁμῖζόμεθ' ὅσα ἀμβλῆμ· τοῖς ἃ δὲ κῦ
λάστω τὴν ἀφθονίαν ὑπὲρ τὰς τραπέζας, ἢ διὰ τῶν κῦ
μῶν καὶ τῶν ἱππῶν θήρα· ἢν ἄλλοῖ δὲ τὸ τὸς οὐ πρὸς ὀφ
θῆ μικρὸς κῦδιαμ εἰραν· οὐ ὁρῖ τὸ ρε τῖ ἀν ἐφ ἡ τοῦ
ἀνδρὸς ἐμ αὐτῆ γῖνῶθαι· τὴν ὁρᾶν ἐγκω μῖ ὠν τοῖ οὐτ
τε πῖ μὴ κῆν, ἀν θρῶ πῖα τὰ ρε χόμεν ἀμ αὐδῆ κῆ πᾶμ
τὸ μὴ ρὰν· καὶ ἄν δὲ μὲ ῦ τῖ ἐστ. ἀλλὰ λοῖ δὲ ρα· καὶ κακόρρα
φῆμ εἰ δὸ τὰ· ἐφ ὁῖς καὶ ὁλῶν μὲν ἤμᾶς ὅ τὰμ τὸ ἐ κῆ
ὁ μόροφῶ νῶρῆ· φρῖ τῖ ὁῖ τὰρ τοῖ πρὸ τὰ ἐκ τ κὰ μῆν
κρέα τὰ θῆρῖα· κὰ τῖ φῶ τὰ θῆρῖα· φόρ μὰ κ γὰ τὰ
θᾶπόρ ἢ τούτῶν τὰ ὀρῆ μῖῦ γ ἄ σαμ τὸ· ἢ τοῖ οἶνόμ
μὲν τὸν ὑπὸ ταῦτόν· μὲλῖ τὸ τὰ κῦτά· καὶ ἔλαιόμ μὲν
τὸ κουφότα· τὸ ρὸν τὸν βαρῦτά· καὶ τὰ ρῖ ἄσα αὐτ ἤμῆ γ
σῖ κῦπρόμ καὶ ὑ μὴ τῶ ῦ πῖ πῶ· καὶ φοῖ μῖ κῆμ καὶ βάρα θρ
κῆμῆ δὲ ἡ χὠρα καὶ ἑ κάθῆν ἑκάστῆς ἢ τὰ ὅ τὰ τῆς τὸ ἄκρ
φόρῶ ῖς· τοῖς ἐ λοῖ τὰ τοῖς ἑκάστῆ μῆ κῶ· τοῦ τὲ τῖ τὸ ἐκ
δῶ τέρῶμ τὰ ρὰ τῖ ὁμ· ὁ κὰ τὰ ὁ λὸ καὶ θε μῖ φὸ κλῆ ὁ
ρόμῶ· τὰ ρ τὰ τὰ ρ τὰ ρ ὁρῖ σοῖ τοῖς ἑλλῆ σῖμ ἐ κῆ ρῦχθῆ·
εἰ δὲ ὁῖ κὰ ὁῖ ἢ μῖ τὸ δὰ ρὸ μὸλῖ χὰρ ἐ ῖ γὰ πρὸ τὸ ἐ μῆ τῖ ρὸμ
ἀλλὰ τὰ οὐ τὸν ἐ σῖμ ὁῖ γ τὰ ρὸ ῦ τὸς, γ ἀ λὰ ρ τὸ ὑ ξ ἐ γ χῦ ἐ·
ἔλα μ τοῖ σὰ φῶς τὸ ἢ μὲ δὰ πῶν ὁ ρῖ σ· ἢν μὴ κρῖ ρῶ
ὁῖ ἀῖ ἐ φθορὸ τὸ τ ἀ ὶ α τὰ μ· ἐ κεῖ νοῖ μὲν γὰρ αὐτὸ ῦ
γὸ τὰ τοῦ τοῖ· ῥὸ τὰ ἢ τ ἀρ ἐ τ ὀξ ἐ τὰ ρὸ ῦ τ· καὶ τὸ μὰ ἀ τὰ γῶ
ἐμ τὰ λὲ ὁμ ὀκ τῖ μὰ τὸς μοῖ ρὰ λὸ τῖ ζὸν· ἢ μῆν χὰ
χὰ ζὸν· μὲν ἐ τοῖ τὸ ὑ λὰ μὸν τὰ λὰ μ τ· φὰ μὲν ὁ τὸν ὁ ρὰ αὐτὸ
δὲ οἶ τοῖ ποῖ ἀν· φῦ σῖν ἐ ῖ γὰ τὸ πλὲ ὁν ἔλ χὸν τῖ μὰ ῦ· ἀ μὲ λὰ
τὸ θαυ μὰ σὸν αὐτοῖς καὶ ὥ ῥῖ ὁν ἔλ α· ὑπὲρ τὰς θρῦ ὀλλῖ
σῖν τὰ ὀῦ δὲ μὲ ὁ ἀν· ἀσθὲ νῶ θρ ἐ φὰ ῖ φλὸ τὰ· τὸ ὁ αὐτὸ
θὲν· ὑπὸ γὲ γὲ ρὰ ὁ τὴ τὸς τῶ ῦρ καὶ ἀῖ ὁ λὴν ἀν ῖ τὴ σῖ· ς
ἐ πᾶ δὲ μὲν λῖ χνοῦ δὲ ὁῖ· χῖ ρὸ ποῖ ἢ τὸν ἢ μὲ ρὰν ποῖ ἐῖ·
ὁ ἀλὸν λῖ τὴν μὰ ζὰν· ὁ ἀλὸν δὲ ὁ ὁ μὰ σκὸ ῖ σῖ θρὲ
φὰ μὲ ρὰ· ἢ μῖ ῦ δὲ ἢ τὸ μὸ ῖ ῖ κῆς χρῆ μὰ, ἐ πῖ χὼρῖ

ὡς χρὴ βάλλο· καὶ ἐστὶν ἀ[γ]εμαχήτοις χρῆσθαι μόνοις
λιτὸν καὶ αὐτοσκάλον· εὐφήμου τι καὶ ἄρρητον ἐπιφωνοῦς·
ἀκαμάτιον τι ἐν τῇ τῶν λάτρων πολλῷ τῶν δασὺ ἐκτρέφ-
ωσ χλοῖ(ε) τοῦτο οὐ ἀρετὴν ἔχει. τὸ τὰ μὲν φαῦλ ἡρμοσ-
τὸ αὐλῶ τῶν χορδῶν σύμβαλ μοι σιν οἱ πρὸ σάδον τ.
οὐ γὰρ θεῖ τι θρῆνοι τρυφῶν τὰς ὑποθέσεσιν. ἀλλ' ἐστὶν
κλῆν καὶ ὀρτὶ χρῆμα ὠδῆς, ἐπὶ τὰ μὸς ἐν ὀρχοῦ κρίσιν.
καὶ ὁ μὲ ὀυρὸς κύων, ἐπὶ κωμῳδοῦ τὸν ἀμφ· ὅτι οἱ μὲν δὲ
καὶ ὁς ἐστὶ τὰ σὺ ἀίμασ οὐ κόρρωδον· καὶ λαρὺ τὶ ὠν
τὴ λύκου· χὸ κῶν κὸ τὶς χὴ κιφῳδὴ νὶ κὲ, ταῖς κα-
τὰ μὸ μὲ ἐιρκμὴν ποιῶν. καὶ ἀ ὠχῶν ἡ μὲ ὠν ὠμῳδεῖ
σιν ἀ κρεῶν· ἢ τὸ δὶ δὺ μὸ τὸ κὸς ὀῖς, χὰ ὠσαὶ χὶ ἀ τὰ τὴς
λύρασ ὅτι πολλῷ τῶν ἐτῶν ἐκτρέφ τὰ ἐκτὸ· τ
κρᾶδ ἡ θαμὰ καὶ τὴν ἀμυστέλον, ἐν τεῖν ἀν τὸ τὰ μὸ·
ὀυδ ὅσον ἀ χὰ τὶ ὑ ἔτι τὲ ἀσματα καὶ αὐ τὶ σφ ἀ θ
ἀ ρ οἷς καὶ φυτοῖς καὶ βοῖοις· ταῦτα σοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα
παρὴ μὴ νῶ ρίαν καὶ ἀρχαῖαν καὶ πρὸ μὴ τὸν ἀ ἀνθὰ· βα
σὶ λὸ δὲ καὶ βασὶ λέω σφίλοι, καὶ δαίμονοσόρχησις.
οἱ ὠδὴ κῶν ὀρ τὸ ἀκοῦσ μ, ὀνόματα τὶ μὰ καθὰ πὸ
ἀ φλόγω, ἐ τοὶ μὲ ἀ τὴς δὸ ὀξὴς ὀξ ἀπὸ μὴ καὶ σβεννὺ
μὴ, ταῦτα δὲ ὀρ ὀσοῖ εἰκῶς σὶ ταῦτα· καὶ σὸ λὴ ταῖς ἀκοαῖς
τοιοῦτον ἀκρόαμα· ἐπὶ καὶ βασὶ λέω ὅ τὶ μὴ ἀ ἡ.
τοῦ τὶ σῶς ἐ τὶ σαφ) σαφῶς· ὑπὸ μὴ μὴ κὸ κὸν) τὰ ρὰ
τῶν κ ἀ τὲ τὸς ὑπὸ τῶν ἐκλεκτὸν τῶν τοιῶ φόρ)· ὅς τὶς
οὐ θ ἐ θ), οὐ μὰ λα ἔ τὶ τοῦτο σαφῶς· ἀλλ' εἰ σὶ τὴν θρῆνῶ
ὀ μὲ χρὶ καὶ γὼ ἀ γαμὸ ὄμ ψὸν χρᾶ τὰ ἡ τὰ) τὸν ἀ τρὰ
λὼ τὸν δὶ τρὸ· τ μὰ λα καλὸν τ καὶ ἀ γαθὸν· τοῦτο τὸ
παιδοθέρμὴ μὴν ὠς βασὶ λικὸν παρὰ δὲ λὸ) τὸ ὀνόμα·
καὶ ὁ διὰ τὰ τὶ μὰ φὶ λὸ μ αὐτοῦ ὀνόμαζοῦ) οἱ χρηστοὶ β
χόλοι· φὰ χρὸν ἡ ἀ ρὸν· ἀλλὰ δεῖ μὸ νὸ μὴ λῆσαι πρὰ γμὰ·
καὶ πὸ ρὸ γὲ μ ἀ μὴ χὸ νοῖς ἀ ρ· ἀ μὲ λα χὸ ὠ ὁ ὅ ταν πὸ ρὶ
αὐτοῦ λέ ω σὶν· ἢ γοὶ μὴ πὲρ ὁ) ἐκ τὲ τὸ φλὸ ὠ θ αὐ τὸν
κὺ κλῶ σα· καὶ ὠς φλὲ θὶ ὑπὸ τὸ χρὸ ὠ τὸ (ἐρὸ τὶ
τὸ χὰ θὰ ρ μὰ τὴν θὸ ρὰν ἐ τὶ ρᾶ· καὶ χρᾶ ἡ ὠ ἐ τὸ τὸν
κὲ μὸ μὰ· τὴς σοὶ μὴ νὴς· χὰ χὰ θὸ μὴ τὸ φὸ ρὶ ὠ· τὴν
αὐτοῦ σὶ μφὸ ρὰ σὼ ὠ χὰ θὸ μὴ)· φὴ μὶ βρὰ χὺ τὶ δὶ ὰ τὴς
ἐ τοὶ τὸ λὴς μὸ θὴ μὼν τὴν ὠ μὴ· τὲ θ ἐ ὠσὶ τὰ ἔ τρὸν·

χρᾶδ
νοῦ κὴ

Τεῖδε αὐτὸ λόγῳ πολὺ τὰ μάτων· τὸν ἐπὶ πᾶσε βίῳ σφρεῖσ-
θαι τὸν θεὸν ἢ δικαιοσύνῃ δουλεύειν· — τοῦ αὐτοῦ

Ἡμῖν ἀεὶ καὶ ἀπὸ πάντων δικαιοῦν τὴν μὴ μὴ· κ γὰρ δεῖν φαί-
νου βουλήθειν μὲ ἐπὶ λαθέσθαι. δεῖν ἀμέθεν. τῆς ψυχῆς τοῦτ
σου ψυχῆς· καὶ τῶν ἀδελφῶν τούτων ἢ θῶν ἀδελφεῖ δεῖν πάν-
θαν μάστε· οὐ οὐδὲν ἀν ἢ μὴ γένοιτο τῆς πορείας μὴ μὴ
ἱερώτερ). ἢ τὸ πάλιν πορεύεσθαι τὴν ὁδὸν ἀπὸ μὴ ἀπὸ
κεφαλὴν· ὁ δοὶ ἢ πρὸς τὸ θῦ. καὶ ἐδοὶ μὴν ὁδ. καὶ ἀκούσαμὲ
σου τῆς ἢ δίκης τοῦ λόγου ἢ χοῦ· ἢ σασδὲ ἢ μᾶς καὶ οἷς
αἴτε φῶλαι· ἀσσαν τὰ τὸν ἐκομὶ σαμὲν θαν· πολὲ ομὲ ἢ μὶ ἐ-
ασαν τὸ λοῖ σμὸ τοῦ. πρὸ ὀυτὶ μὸ σὲ ἐπὶ ρουζῶν τὸς. ζῶν τ-
τὸν ὁ ἢ μὲν θαν· ἐλθοὶ δὲ πρὸ τὸ καὶ σὺν τὸ λάσ καὶ ρὸς· καὶ
ἀτυχὴ σαν μὲ τοῦ τὸ πορεύθῦ: — τοῦ αὐτοῦ

Οὐδὸ τὴν σὴν ἡρακλέαν ἀμὴ κοὸ ὁμοὶ μὲ χὲ ὁμὲν τοῦ πορὴ
μὲν φιλόσοφὴ ἐστὶ τὸς ἀλεξάνδρ. ἀνδρὸ ἀπὸ ἀν ταχὲ δία
βαν τὸς μεγὰ δόξης· καὶ φὸς ἀνὴρ ὸς ἡρακλεῖ τὸ μὲ μὴ
πόρ: βάλὴ· τοῦ τοῦ πολὲ μὸς ἀμὲ γὶ ὸς. ἐπὶ δὲ ὁ σὺ ὀ
τὴν δοῦ σὶ τὸ λὴν. τὸν πρὸ ὀν ἢ λὸν ὑπὸ σὲ λθὸν. οὐδὲ ἀ
τῆς πόλης· ἀλλὰ διὰ τῆς μὴ μὴς· φέλε) σὼν δοῦ σὶ πρὸ
μὴ ρὸν ἀνδρὸς τὸν ἡρακλέα τὸν τρόπον ὀκκαθαίρων
αὐτῶν τὴν πορεῖαν· θῦ) ἐ δεῖ δὴ πρὸ ὑ καὶ ἡρακλέ ὀν·
γὰ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ λέφ σὺ μμαχὲ καὶ πόρ ἀπὸ τὸν.
ἀκοῦν τὴ μὲ θὴ ἐ αὐτὸ πορεῖ σθαι. τὸν ἐμὸν τὸν τρό-
καὶ πὸ κλὶ μὰ βίχ τὸ ἀρε τὴ καὶ πρὸ μὴς ὁ ὀ ἢ φῶν· ἢ
δὲ ὁ φιλίαν ἀμὶ τὴ τῆς ὁ λέφ μὴ μὴ τὸ ὁ μὲ ἢ μᾶς αὐτὸ
δι ὀ τῆς φοῖ τὸ λὴς· σὺν ὀσὴ ὁ τὸ σὺν τὸν αὐτὸ. ὁ τὸν ἢ μὲ·
καὶ χρὴ σὴ τὴ φιλία τοῦ μεγαλίσχ· πρὸ μὴ τὸς ἐρᾶς χ φῶν
λὸν ἐ πὸ μὲ τὴν ἐ μὸ: — τοῦ αὐτοῦ

Ἀρα μοὶ μὲν ἐς φιλόσοφος: ἄρα ἐκεῖ μὸς ὁ ἀπὸ λέλοιπα
τοῦ λαμὲ μὲν ἢ σὴ γε ὀ τὸ λὴς ψυχὴ· τὸ αὐτὸ ἐ μὰ τὸ θεῖον; φο
βοῦ μὲ τὴ χρὸν τὸν ἀπὸ ἐ γὲ ὀς· πολὲ ἰὸν φοβοῦ μὲ ἢ ὁ
μὴ λίαν τῆς ὀ τὸ ρ ἀπὸ τὸ ἐ μὲ ἰὶ ν ὀφθῶν σὺ χ μὲ ἢ ἀν τὴ
χὰν καὶ πὸ ρὰ ζῶν. μὴ μὴ ὀλὴ ὴ τὴ ἀὶ πὸ τὰ ζὸν μὲ ὀ μὲ τὸν
μὸ ὠν ὀ τὴ ἱ ἐ ρὸν. ὀὶ φὸ μὲ τὸ λὶ τὸν ἀβὶ ὀ τὰ ζὸν κὶ τοῦ μὲ
δὸ ὀ θῶν θῦ· καὶ ὁ δὸν μὲν τὸ ἰ σὼ πὸ ρὶ ὰ σὰν σὸ ἰ τὰ φὶ λὸ
σὸ φὶ ὰ σὰ ἡ μὴ πὸ τὸ ὀ ὶ ἢ σὰ μὸ· ἐ πὲ ἰ δὸ ὠν κρεῖ τὶ
ὀ τῆς πρὶ δὸς ἐ ρὸς ὁ δὴ μὸ· ἀλ ἀ μὴ ἢ ὁ πὸ τὸ τῆς φῆς

ρμθ

ρμ

ρμα

149

150

151

60

φιλοσοφίαν ὀρθῶς ἀβεσθαι ἐκ δυνάμεως· τοιγαροῦν ἀποβαλὼν
τὴν φιλήκοον κεφαλὴν καὶ οἰωνῶν καὶ λόγων καὶ τραφῶν
μὴ τραφῶν: — πρῶον. Οὐ μὴν περιπεσεῖσθαι τοῦ λαμ-
μάνειν αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτὴν τὴν ψυχήν· ἀπορῶ λόγων οἷς
ἐκχέοιτο ὅσον ἔτι τῆς γρῦ μὴ μὴ τὸ βουλόμενον· μᾶλλον δὲ
οὐδ' αὐτὸ τὸ πάθος ὅ τι ποτὲ ἔτι τὸ περὶ σὲ μου τῆς
ψυχῆς ὀνομάσω· ἐπέρετο δέ τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρω-
τικά, πολλὰ τῶν ὀνομάτων πόθος πάθος· ἄκολος
εἶπεν· ἄπορος ἄρειν· ἐρασμιόφυες· καὶ δὴ καὶ ὅτι
αὐτὸ γὴ πάθοι περὶ τὰ παιδικὰ βουλεῖ· καὶ πόθεν ἐμ-
τοίμω ὀνόμασε τὸ ἔτω ἐρῆκος· βούλοιτο ἂν
φῆ φαίνοντε χρὴ σῶν τὰ κρείττω καὶ σιμφυῆναι
καὶ ἐν ἀμφοῖν γενέσθαι. — τὸ αὐτὸ
Δι' ἔτους κῆμῆ ἀφίκρεῖται πόρρω σοι τρέμμε· ὡς πόρρ
καὶ τοῦτο τῶν ὄρων φθονοῦσιν· ἐμοὶ μὲν οὖν ἴσως κόρ
ποις δὶ ὄμοῦ τὴν ἐκτρέφουσι μηρῶν κύκλῳ καὶ τε
ωρτοῖ· σὺν ὀλίγῳ φίκοποιοῖς τῆς ἐπὶ τὴν ἡμέρας ὠδίνοσιν· ἀλλὰ μὴ φαθῆ
τὴν ἡμῶν· καὶ πόσοι κόκκῳ ἡμῖν τὸ γῶν τῆς τεσσαρεσκαιδε-
κάλεπτρίαν ἐπι-
τολῶν: — τὴν φιλόσοφον. Τὴν τῆς ἐκκαιδε-
βίβλιον· τὸ μὲν ὑποθυκίμενθεις· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν δορίαν
ἀμφορ· καὶ τὰ τῶν ἐρλεκοῖς ἐμοὶ τρίβωσι καὶ τὰ τῶν
φαυοῖς, ἔφασαν μὲν πόρρω μὴ ἀφίλοσοφίαν· ἐπαι-
ρόντα καλῶ ἐρλεξεσι καὶ ῥυθμοῖ· κ' περὶ ὁ μὴ ἐρ γὰ τὰ ἐ
γὼ ἀξιοῦντα, καὶ τῶν ὀρθῶν ἐρῆτορ ἀφίσω κ' μάτων·
ὡς δὴ τὸν φιλόσοφον μὴ σὸ λόγον εἶναι πρὸς σὴν κ' μόν
πόρρω ὀρθῶς ἔσθαι τὰ δὲ μόρια πόρρω ἀγμαζα, κ' αὐτοὶ μὲ
θεσφοροὶ τοῦ μὴ ὀντοῦ χρόνοτ· ἐμὸ δὲ οὐθὲ μὴς, διὸ τι
μὴ μόνον τὴν ἀχολὴν ἐκ τοῦ βίκ· τῶν καὶ ἡ λόπτ' ἀν κα-
θὴ ἀρόθαι· καὶ τὴν ἡμῶν κ' λίω ἐρ ἔσθαι· ἐρῆτε αὐτὴ
πρὸς τὸ καταδὴ κάσαι μου πρὸ μὴ πόρρω δὶ ἀν ἐπὶ τὴ
λόμ ἐῖν ἐν, τὸ τὰ κῶν ἡ ἔτι κὰ ἐκ τῆς οἰκίας ὀκοὶ
δὸ πόσε ἡ ἀρρυήσας, πόσου δὲ ἀσθῆ μὴ δὶ ἀφ ὁρόν τὸς ὑ
πὸ μεαν ὶ ὀκῶν ἐν ἰῶν, οἷς ἔλληνισμοὶ τὸ καὶ χάριτος
ἔμβλε· καὶ τὰ μὰ τῶν ἐκ τοῦ ἰκῆς ἐπὶ μὴ λοῦς ἐχόν-
καὶ πόρρω ἀδεῖ κρῶτα τὶ τῆς ἀρχαίας χείρος ὁ πόρρ βπι
τῶν ἀν δρίαν τῶν λέγω ἀ ὠθαμὸν· ἀλλ' ἐκεῖνον οἷμ
ἀμαθίας ἢ τοῦ μὴ νῆς τοῦ θρασ, προχάφρονταζοι πάν

εἰ δὲ περὶ τοῦ θυσιάζε-
σθαι· οἷς ἂν ἐντύχῃς, ἀθῶ ἀκου-
τίμα· πατέρι τῶν ἀπόλλων· πάντων οὐλοῦ· ἴσμεν. καὶ μὴ δόμη-
ε· πάντα τὸ οὐ τὰ ἡλόγων, ἢ διὰ τί δοκῶμεν ἢ ἀφόρον· ἀν-
τ· ἀπὸ ἀρ τούτων ὅτι ἐν τοῖς πολέσιν οἱ δημοδιδάσκαλ-
ἥμον)· ὁ ταυτὸν ἐστὶ καὶ τὸ κέρδος τοῦ ἀμαλθάας· ὦ γ
τοι γε δεῖν οἴομαι χρῆσθαι· ἐπεὶ ἡμῶν σκέψοιμι τὸ φυλ
τοῦτο τὸ ῥᾴστον· ὃ δὲ ἀβάλλα νῦν μὴ ἀμφιπόθω· οὐτ μὴ
μαθητὰν ἐν αὐτοῖς δεῖ οἰοι· καὶ φασὶ ἀπόφαιμεν ὅτι τ
ὀλίγου τῶν πόρι θῦ πάντα τὰ λόγον, κ μὴ δρᾶσδε κ καὶ
νυκτὸς ὁρᾶ εἰν δὲ ὦ ἀμόνον· ἀτόροις οἰκάλλιον κ σθη
μόνοι, πόρ ἀπόλυ τούτων εἰ κακὸ δαιμονιεῖ τοῦ οι
σοφῖται· καὶ βούλοιν τὸ μὴ ἀν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄδοκι
μ. ἀλλὰ τὸ ῥῶν τὸ μὴ τοῦτο δύνασθαι· καὶ οἶσθα τί
νας ἐν λόγοις τῆρ ἱοις ἀπόδωτ· κ πάντας ἀπὸ μιᾶ
τε τοῦ σύμφορα ἀν ἀνάσθεν τας· ἐν μὸν κ μὲν ἡ ἀ
τοῦ βίν φιλοσοφῆν, ἀπὸ μόνου τοῦ τοῖς θεοῖς ἀπο
μόσαι καὶ κ ἀπομόσαι πολ ἀπόμιν κοῦς· οἷς φθάσθν
ἀν κ σκιᾶ φθεῖξαι τὶ τῶν δόμ τῶν· δῆμ κ ὁ μοσκ τὸ
πω κ ἡς· κ τὸ τὸ ῥόφρυ. βαβὰ τὴ σ ἀν ἀτάσε σ σοῦ σκ ῥτα.
κ κ χεῖρ ὑπερᾴ ἀεὶ τὸ ἐν εἰν· τὰ τὸ ἄλλ ὁ σόμ μο πρὸ σω πόν
πατρ τὰ σ ζεμοῖ ρ ἀτ ἡ κόν· αἰ νὸ καὶ μο μοθε τὰ μ κ μὴ ἀ βιοῦ
ἀπὶ ἀ φίσι ὑπὲ τελέ φα τα· μὴ δὲ μ ἀ μὴ δὲ μ ἀ ἀ θὸν εἰ λό τα
φα μὸ ρὸν εἶ μαι, κ τὸν μὴ μοι σοφῶν αὐτῶν ἐ λάχον. εἴ τις φι
λόσοφος ὢν ἐπὶ κ σκ ἀ φθεῖ ρεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀν ὑπὸ τὶ
πῶς ποι κ σκ λαθῆν καὶ δόξαι τὰ ἴδιον εἶναι σοφίαν ἀ μα
πλεῖν· ἀμφὶ μὲν τούτων τὸν νῦν κ δὶ ἀβεβλ κ λόγον· ὃς ἐπὶ
τὰς οὐδὲν ὀρθὸς ἀξίοις ἐ πονδ ἀκόντα· τὸ μὲ, ὅτι μὴ τὸν τ φλυ
αρῶ· τὸ δὲ ὅτι μὴ τὸ μὰ σὺ κλείσαν ἔχω· κ τὸν βοῶ τὸν
ἐκεῖνον ἐπὶ τῆς λόπῆς τὶ θεμ· ἐπὶ τὸν τοῖς σω ἐ τὲ θη
τὸ σύγραμμα· καὶ ἀπὸ κ τὴ ὀ τῶν μ τὴ φωνὴ· τὸν δὲ τὴ
σιν· πρὸ ἴκ τὰ μ χὰρ ὃς ἐπὶ τοῦτο ἐ αὐτὴ τοῖς ἀφῶ μοῖ
τὸ καὶ βαστ ἄμοῖ, πᾶς οἱ ἀ μὲ τὸ πρὸ ἐ ποῖ τοῦ ὀν μα τ·
χ μὴ μ ἀλλ δὲ ἀ ῥῆ ὃς ἀν κ ἀκ εἰ ν σω ἐφ ἐλ κῦ σαι τὸ· καὶ βλ
λε μὴν τὸ λῦ μαθάσ ὀν κ τὸν ἐ πὶ δὲ ἀ ἐ ὶ κ ἐ κ ὦ μὸν
εἶ μαι· οὐ τὸ ρ δὲ ὦ μὸ σ ἀ μὴ τὰ σ αἰ τί ασ· ἀλλ ἴ ἔ τι μᾶλ λὸν
ἀμ ἰῶν τὸ, σὺ χρὰ κ καὶ πρὸ φ ἰ λο τὶ μὴ μ· πρὸ ἴ ὀν δὲ βίῶν
αἱ ρέσ ὃς ἐ τὰ λ ἡν, ἐ πὰ μ ἀ τὴ φ ἰ λο σο φί ἀν, ὃς φ ἰ λο σο

61

φωτα]ν ἡμᾶς ἀιρέσεων· ἡν ποιαν]τιμᾶ ρομιζαν ἡμᾶς χρὴ· τοῦ βι
βλίου τοῦ θεοῦ χ· τελευτῶν· καὶ ὑπὸ τῶν κιβωτίων ἀπο
λελυτῆ). ἀν τοῦν τιμᾶ καὶ τούτων αἰτίαν ἀλλ' ὀρθῶς τὸν κρυ
πτὸν βιβλίον· οὐ γὰρ οὐ τῶν τοιούτων οἱ τελχῖνες ἀπτε
ται· εἰ δ' ἔκαστον ἐν τάξει τῇ προσηκούσῃ καὶ τὸν τῆς τῶν
ὡρῶν καὶ ἀφορμῶν καὶ αὐτῶν ἕκαστον προχειρίσῃ· καὶ εἰ μὲν ἐν τοῖς κεφαλαίοις κ τὸ θεωρούμενον
γράμμα· τὸν φαῦλον· ἢ τοῦ τὶ τοῦ τὸ μόνου τῶν ἡδῶν
τοῦ καλοῦ τὸν ἀπόρρητον ἐκίνησε· μὲ μὴ χαίρη ταῦτα δὲ ἀπόρρητα
σῶμα ἐν ἐφέρετο προχείμενον· καὶ εἰ τοῦ τὸν ἐπὶ τῆς
ὑφέρποντος τὸ ἐπὶ ἀπόρρητον ἐκίνημα· καὶ εἰ τὸ προκληθὲν ἐν
τοῖς τοιούτοις ἀπὸ δόξης ἐκ τῆς τοῖτε· καὶ τὸ δ' ἄλλο
γόμενον· ταῦτα μὲν τὰ χρήσιμα· εἰ ἡ δῶρα καὶ φύσει· ὃς
τὶς δὲ οὐ χαῦ μεμασμένος ἐν τοῖ φορᾶται τὶ καὶ πρόσωπον
θεῖον ὑπὸ φαιλοτέρου κρύπτομένῃ χαίματι· ὡς πρὸς ἐπὶ ἀν
ἀθήρηνοι μοι δὲ μὴ οὐρανοί· ἀφροδίτων καὶ χάριτας κ τοῖς αὐτῶν
καλλιθέων· ἀγαλμασι σφλήρων καὶ φαιδρῶν ἀμφοτέρων· τοῦτον· οὐλὴ σε· τὸ γράμμα· οὐ χρὴ καὶ τὸν ἀβεβήλων
ἀπὸ καλυφαμμάτων· ὑπὸ τὴν πρὸς ποίησιν τοῦ πορείλ
χαν ἐτόροις λαθάρμοντα· καὶ τὸ λίαν εἰκὴ καὶ ὡς ἂν δό
ξαν ἀφελῶς ἐκ τὸ τὸ ἀπαρθαι τὸ λόγω· τῶν μὴ τὸ ἐκ τῆς
τελεμῖ ἀκῆς αἰτίας ἀπὸ φύσεων· οἷ μὲν ὡς ὠτ ἐποιλη
φίαν· αἰσθάνοῦ) μόνοι· τῶν καταμοῦ ἐν τοῖ βολῶν
μόνοι δὲ χρῆ) τὰς ἐκλαμπάς· οἷς οὐ ἡ ἀμοῦ τὸ τὸ ἐρρόμενον
φῶς ἀν ἄπτει σὺν ἐρῶ ὀφ· ὁ τοῖς προέροις τοῦ μὴ φῆρ χοῖς
μόνοις αἰτίοις τοῦ μὴ φῆσθαι· καθαὶ πὸ τὸ τὴν λεφῶς ὁ ἐν
σῶ ἀπτεῖ τὸ χρῶμα τι· κὰν ἀφέλης πρὸ ὀρτ· ἡ πρὸ αὐτὸ
δῶ ἀμῖν ἐν μὴ γνῶτος· ὑπὸ δὴ τοῦτον ἀπὸ ἀρτ· ἐν κρί
μοι ὑπὸ τὸ ἐρ μὴ μοῦ μ· καὶ μὴ φῆσιν· προσοῖ τὸ ἀν
καὶ ῥήτορ ἐν ἅμα καὶ φίλοσόφοις· ἐκ κεῖσθαι· τοῖς μὲ
γὰρ ἡσῦ· τοῖς δὲ ὀρκῆς· τῶν τὸς ἐν εἰ μὴ τὸ ἀρᾶ σοῦ τὴς
δῶ ἀμέρης κρίμῃ δὲ ἀπὸ τὰ ἐπὶ ἀ(ε)· εἰ δὲ μὴ φαμᾶ ταῖ σοι
τὴς τῶν ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον· καὶ σὺ δὲ δὴ κοῦ μὲ τὰ ἀρι
ὅ τὸ τέλοιο πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν μὴ σῆς· τοῦ κρὴ καθὼ
σκόπ ἐπὶ λῦ ἀπὸ)· καὶ ἡ σὲ ταῖ τοῦ ἀμοῖ σὸ λέγομ· τῶν
μὲν περὶ τούτου· θὰ τὸ ὁρμὴ δὲ θὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἐκ καὶ ἐμὲ κρί
ὁ τὴν φαρ ἀσὶ κὴ φύσῃ χαρὶ σὴ ριον ἀμ ἀπὲ θῆ· ἔσκε

τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς περὶ τῆς εἰδωλικῆς ἀπατεωνικῆς μυθικῆς· καὶ
ἔτερα ἄττα προκεχειρίσθαι δοκῶ τῶν οὐ παρὰ φιλοσόφοις θεῶν
ἕλληνες· καὶ τὰ μὲν τῆς ἀπορομηκόνος περὶ αὐτοῦ· ἄλλος γὰρ τρόπος
μὲν ἐστὶ μιᾶς ἀπορρήκτου· πολλοὶ γὰρ ἐλεγχοῦσι κρύπτειν· καὶ
ἡ ἐν κρήτῃ κεῖται περὶ τοῦ δρᾶν αὐτὸ σύγγραφεῖν· ἐφ' ὃ δὲ
γὰρ λόγων δίς ποτε καὶ τρὶς ὡς πόρτις ἔτρεχε ὤν, ἐμὸν
τοῦ γένους μέρος τῶν πόρων τὰ ἄκρα πνεῖ· καὶ μῶν ὀσάκις
ἂν ἐστὶν ὁ τοῦ γράμματος θαυμαστὴ τῆς περὶ ἐμὸ διαθέσεως
γένοιτο· καὶ τὸ ὀμφὴ μεθίεσθαι περὶ χεῖρα κατὰ τὴν ποίησιν·
εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοὶ, καὶ περὶ ἐτέρους διὰ τοῦτο
γένοιτο. οὐ καὶ τοῦτο μνήσῃς· οὐ γὰρ δὴ μετὰ τὸν πρώτον
τῶν ἑλλήνων ἐν τάξει· ταῦτα τῶν τέως ἀμὲ κόδοτον ἀπόθεια·
καὶ ἵνα τὰ λοιπὰ ἀριθμῶν, τὸ στεῦν κατὰ περίτοιλ
δόρκ· πάλαι χρόνῳ μόνον ἐν τῷ κόσμῳ τῆς τῶν ἐστὶ φάσ
πρὸς ἀμφὸ πορὰ βασιλὰ δῶ ἀπὸ ἄρτα· καὶ τὸ τοῦ λόγου τὸ
καὶ τοῦ δώρου τὸν τὸν πολὶς ὥραιο:— δομεῖον ὁ λατῖνος
ἀμῶ σαφῶς διὰ τῶν καὶ τὰ μὲ μαθὴ κῶς τῶν ἔργων τὴ
σὴν θαυμαστὸν ἀμὲ κεφαλὴ χαίρουσιν τὸ φιλαυτία καὶ τοῖς δυο
μόνοις χεῖρα βοηθεῖν ὀρέγειν, ἐ τὰ αὐτὸ δὴ τοῦτο παρα
λῶ, ἵππον φὲς πεδίον τοῦτο δὴ τὸ τὸν λόγον προτρέπῃ κοι
μόνος· καὶ σοὶ πολὺν μὴ πρὸ τὸν ὠφίλη κεφαλὴ, μῶν τὴ
φιλαυτίαν ἐπιδείκτεον, ὅσον καὶ τὸ πρὸ ὠφὸν ἐλθεῖν
τὸν ἐστὶ μῶν τὸ ὦ τὸ σοῦ· πῶς τὰρ ἐστὶ αὐτὴ· καὶ τὸ
μὴ δὸ ζυμήσασα χρίαν· εἶτα σὺ μορφῶν τὰ καὶ ὠπα
θοῦ ἀ πόστιν θῶν, ὃ τὶς δὲ ἐστὶ ὁ ταύτῃ ἀρκήσασ· κ ὅτι
κ ὁ τῶν, αὐτὴ δὸ θῆ τὴν σὴν καὶ ὁ καὶ τὰ θίαν· ὁρᾶ τὸ ἰῶν
ὠθαυμαστὸ ὁ τῶν ἐ τὰ μὲν μνήσῃ τὴ γῶ αἰκὶ· κ διὰ τὸ καὶ
ἔχον, καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπῃ, καὶ δὲ ἐμὸ· μεθῆ τὸ ὑ ἐπὶ
κῶ τῶν δὲ αὐτὴ γὶ ρὸ μόνων· σὺ γὲ μὲ ἀπὸ ὑὸς ἐ μὴν
καὶ τὲ θραμμὴ ὑ τὸ μὴ κοσμίᾳ σωφρόνως πόρκ μὴν· τὸ αὐ
τὰ δὲ καὶ αὐ χρῆζεις ὑ μὲ ἀλλῶν· κ γὲ ὁ μὴ τὰ ἀμὶ βοηθῶν τὸν
αὐτοῖς ἀδαίμονες· τοῖς ὀρθῶς ἔχοῦσι σύμπορῶν τὸ· εἰ λό
μὴ δὴ τούτων πρόβολ, πρὸ μὴ τὰ ἀμὶ μόνον κ τὲ χρὴ·
τὸ μὲν ὦν ἐμὸν, ἀπὸ τὸ ἀ ποιᾷ οἷς ἀμὶ δὶ ὦ· δὶ δοῦ δὲ αὐτὸ
ἀφορμὰς· ἀσθῆ σὸ κὸ τὸ φιλίας· ἡ μὴ οὔτε αὐτὸς μὲ μὴ· τὸ
λαφὸ τὸ ἴσως χ δεῖς :—

πτῶμ.

ρμε

155

ρμ

156

62

[illegible]

[illegible] ἐφ' ὧν νῦν ἐ-
μοὶ μόνῳ τῆμα καὶ δουλοῦ ὄρτος ἡ κε ρ τὰ θαλ ἀλ ἀν-
τὶ τῶν οὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ κλέπτειν τῶν ἐμῶν τῶν ἐμοφθαλμοῖς σοῦ
φορῶν· οὔτε γὰρ ὀλολυγὴ ἐμοὶ κλάδη ἀμάξη, οὔτε λόφος ἀμ-
πεχοῖ τοῖς πορφύραις σὺν μέρος· καὶ τοι καὶ τὸ δακρύειν ἐμοὶ ὠ-
τὸ μὴ θεῖ ὧν σῶν τὸν κακῶν ἐκ πολλῶν τὸ ἐλπίς· ἀλλὰ
τοῦτο δὴ κλαίοντων μὴ θέσθαι ἔτι. δεῖ δὲ εἰ δεῦρ' ἀφίκοιτο
τὰ ῥόμαι ὧν σκῆπτρ' ἐπόρευ. γράφε σὺ πρὸς οὓς οἶδ' τεῦ-
δῶν ἐμὲ γὰρ χόρ' εἰσμὲ καὶ ἀφ' ἑστοῦ τοῦ βασιλέως ἀρίστου.
ἀλλ' εἰ κάτω τὶς αὐτοῖς ἐμβραχύ. ὅτι τῶν τὰ πόλις βασιλεῖ τὸ
μὴ ἡ τρίτη τὶς ἡμέρα ἐστὶ κτῆμα φανθῶ· ἢ καὶ δῶν ἀμ-
λεῖ τὸ μὴν ἑτέρων. ἀλλὰ τῶν μείζω δῶν ἀμφὶ ὧν ἀμφὶ ἀφ-
ίσας αὐτὸ ὅσοι δεδήμοσι ἀκάστοις μετὰ τοῦ πρὸς ἐχ τοῖς πράγμασ-
ὧν τὸν μὴ ἀμφὶ ἀμφὶ θέλω ὅρον ἐγὼ τὰ πρῶτα καὶ ἀκούω καὶ πάθω.
ἀκούω δὲ ἐν ὁ σοῖς καιροῖς· καὶ μάλιστα τοῦτο ὅ τοῖς τῦ-
ραννίκοις. τὸ γὰρ μὴ ὅ πρὸ φάσις βασιλεῖ· ἀλλὰ μὲ χρὶ τοῦτ
τὰ πόν τὰ πόλεος· χθὲς καὶ τρίτη ἡ ἡμέρα, ἐτέρε τῶν μὴ ὅ ἐ-
φόρουν ἡμῶν· τὰ σκῆπτρ' ἀπὸ μορίας αὐτῶν πρὸ τὰ πόλ ἀριθμὴ-
τὰ· οἱ χὲ τὰ πόλεις ρῶν ἀκριβῶς τὸ ὅ αὐτ. οἱ χὲ τ· ἐβ-
δόμον μὲν ἔτ' ἡ δὴ πρὸ πρόξασ πορήρως· ἀλλὰ ὡς πορ(ῶν
διὸ θαυμάστοιν· ἀφ' ἑφόρ ἐκ καὶ πῶν ἥρο(ε τοῖς πορ ἀμ τὸ λφ πο-
μ· ἀφ ἡμὸ ἀν τοῖ γὰρ ἡμὴ· ἐμὶ αὐτῶ τὶ χρόμον αὐτ πλῆ
τοε τοῖ κε· ταῖς μ' ἀπαρ τῶν ἀπαίσι. ταῖς δὲ οὐμὶ τὸν ἀ-
χρὶ τὴ ἀς δὲ ὀρχήσαμ· τοιὰ ρῶν ἀρ ἀβολὴ τὶς ἐ ἐμφ τὴ
κακοῦ· χὰ ρὰ ἐχυθὴ σαν ὁ λῶ πλὴ θεὶ κ τὴς χὼ ρὰ ἐλ κατ ρία
μὲ τὲ ἀξαν το· ἀφ κλόν τὸ καὶ προσκλόν το· ἐπὶ τὸ τρὶς πορ(α
ξαν ἐρ οἰς αὐτο(ῖς μὲ(ε μέλ ἀν ἐ, μὴ ὠ ὑπὸ χρὸ τὰ τὰ τὸ δὶ ἀ·
μὴ ὠ ἰ φρα τὶ ὠ τὰ τὰ χὴ ρὰ ς· ἄλλος ἄλλα χὸ σ' δὶ ἐ ἰλὴ μὴ, τὸ δ'
τοῖ κε ρὲ ἀλλὶ κακόν· οὐ δ' ἀλλὴ λοῖς ὀφέλον τ· ὅτι μὴ σὺν ε
τὰ λθὴ σὰν· τοὶ γὰρ ὠ τὰ τῶν τὸ λε μὴ ὠν λ ἀμ τὸν· οἱ τὸ
ρὶ ὠ ἀ(ῶν οἱ καὶ τὸ φὺ τὰ ἀ ρὲ πᾶ ς· μὴ ὠ πολ(ὸν κὴ τ·
μὴ ὠ τὰ κὸ μὴ τὶ χὰ τὲ ἰ χὴ καθ ἐλόν τ· πλὰ τὰ φρὰ τὰ μὰ λὶ τ
πόλ ς τὸν ρὶ σοι χ(ὸν)· τὶ τὸ οὐ πρὰ χὼ ρὴ σ' αὐτοῖς· αὐ τοῦ ρὶ
ἀ μοὶ τὴ τῶν θρὰ κῶν τῶν ἡ τὲ ἐ ἐ δὴ· σὰν τὸ θὼ ρὰ κ· οὐ κ ἀ τὰ
χρὲ ἰ ἀν· ἀλλ' ἐ τὲ τὲ λῶν τὲ τὲ τὸ ἀ ν ἡ μὰ τὶ· τὰς μὰ ρὰ κὸ κὸ
μὰ ὠν ἀ ἀπὶ ἀ) ἐπὶ τοῦ τοῖς ἐ χρὴ σὰν τὸ· ἀς τὸ ὑμ ἡ τὶ κὸν
ἐ τὲ λὸ σὰ τὸ ρὸ μὰ ὶ ὠ ἡ ὁ πλὶ τὶ κὸν· ἐ χθρ ἐ λὲ σὰ τὴ σὰ τὴ ρὶ

ἀ δὲ ὁ ἀ
φόλ ὁ ὁ ὁ

κ τὲ τὲ τὶ μὲ
τὲ τὶ τὶ κὲ κ
ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ
ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ
ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ

φραμ· δακρυτοιν ἀνδρ· οὐκ ὀμείδοι ζωῆς συμφοραν· τίν
ἀν ἐποίησαν· εἰς πολλαπλασίας πλῆθος, οἱ κατα μόρος αὐτοῖς
ἀθροοῖς ἐν τῦ χαμόν τα· ὅσοι γὰρ δὲ αὐτοὶ ἐ ἐστὶ τοῦ θῶ καὶ τὴ
ρῶν μὴ κ αὐτὴ τῶν ὀπλῶν ἐ ἐστὶ σφρίαν. σπλῶν· τῶν ἐπὶ φρα
τείαν, πάμ καὶ μὴ ἀν κακὸν τοῖς πολεμίοις ἐν φρονήσαν τὸ.
καθὼ μὴ οὐ πάρ ἐχόν τῶν ἀφίσμ τῶν ἀγόν τῶν αὐτῆ· ἀλλ
ἀπὸ σκύλα κῶν δὲ κὴ μ ἀπόβ ἐ ἀσαν τὸ· οἱ δὲ πάλ ἠξαν
αὐτοὶ καὶ ἀμ ἐκ ἀ ἐσμ θ· πάρ κορεοθῶ ἀ ὁρόμ καὶ φόμ
θηρίου· καὶ τοι καὶ ὅσοι γὰρ λαὶς οὐρανίασ ἐ δεῖ καὶ σῶ
τε τὰ μὴ κ τρ αὐτόματος· ἐ δεῖ γὰρ οἱ μὴ φαλαγγος, ὁ
πάρ ἐμβ τοῦ μὴ κ μ ἀν, τὸ μὴν ἀκ μὴ ὁ πάρ πρόβ
βλῆσθαι· τὸ δὲ τὴ βαρὸ πάρ ἐ πόλ ἀμ ὁ σθαι· οὕτω σκῆ μ
ἠ τὸ μὴ σ πάρ ἀν ἡ μ ἐ ται· ὁ λω ὁ ς τὸ πλῆθος αὐτῶν ὀλίγον
ἐ ἠ ἢ πρὸ τὸ διὰ πολεμῆ σαι τὸν πολέμον· ὁ ς οὐ δὲ ἀν ἀν
τοῖς κ ἀθ ἠ μὴ σ τὸ πολ ὁ ς δι ἀ πολεμῆ θεῖ μ καλῶς, εἰ μὴ
τὶ ς εἰς τὴ ἐ κεῖ ἀν ὅσοι γὰρ λαὶ δι ἀ βι βάσ θη· ἐ πὶ τοῦ
τοις δὲ πλῆθοι ἐ κάστ ἡ ἡ ὤν τε τὸ ὧν· μᾶλλον δὲ πρὸ
ἐ δεῖ τὸ σοῦτον πλῆθος καὶ φρᾶτ τοι· πρὶν μὴ κ μὴ σ οἴκε
σθαι κ ὁ μὴ δὴ, πάρ εἰ σ τὸ σοῦτ αὐξ ἠθῆ ναι τοῖς πολε
μίοις τὰ πρ ἀγμ· ἃ ς τὰ τελ ὅπ αὐ τὰ τὰ καὶ μὴ ἀν
σω ἐ τρ αὐτὸ σ ἀν τὸ· εἰ λὸν εἰ δὸν οὐ χρὴ τὰ ἀ κα μα
χαιροφόρον ὁ μοῦ κ ἀν βρέφ κ τὶ θῆν ὁ μοῦ μὴ ἐν· τὶς
οὐ κ λοῖ τὴ ἀ κὶν δ ὠ ὁ ν τὸ πολ ὁ ν· ὑπὲρ ἐ μαυ τοῖ πρὸ
φοβῆ μὴ ὁ ν· ὑπὲρ τῶν χαιρῶν· ὑπὲ τὴς πολιτείας.
αἰσχ ὠ ὁ μαι ὠ τοῖ τὰ ἀ ἀ ρῶ μὴ ὠ ρ φρόν μὴ μα τος· οἱ
πάν τα πάν τα χοῦν ἡ κὸν τ· οἱ τὰ σ ἡ πεῖ ρ οὐ σ τρ
τὰ οἰς σῶ ἀ ἀν τ, μὴν πόδ ὁ σ τὴν χ καὶ ρὸ μὴ δὶ τὸν
χθῆ ὁ σ κὶ μ δ ὠ ὁ ν ὁ ν· τὰς ἑλλη νί σι γὶ ἐ ὑ ἀ ὶ σ πρὸ σα
πόβ ἀλ ἀν καὶ τὴν πὰρ ἀὐ τὸ μὴ λ δ ἀν ἀρ ἀν· ἐ κεῖ
μὸ μὲ ζὸ μ ἐ ὶ σ λ ὁ γὸ μ χρη μά τῶν. τοῦ τὸ δὲ ἀ λ ὁ χὶ ἀν χ χ
ἐ λά σ τὸν· εἰ τὶ σὸ ἰ δὸν ἀν ἀ ἀ ὠ ἐ σθαι καὶ πὸ ἰ εἰ τὰ τὶ μα
λὸν τὸ πὰρ ἐ πὸν τ· ὁ τοὶ φρόν μὴ μα τος με θὸ σοῦ τ
χὼ ρὰν πὸ σὰ τὴν μὴ λ ἀ σ ἀ σοῖ· τοὶ τοῖς χὰ ὁ οὗ τὸ ὁ ρὸς ἀ βα τὸν
ἡ πὸν· οὗ τὸ φρὸ ρὶ ἐ ρὺ μὸν· πὸ σὰν ἐ πὸ ζὴ λὸν πὰ
σὰν λὶ ἡ ρὰ ρὴ σὰν τὸ· πὸ σὰν ἡ λὶ χὶ ὰν ἡ ν ἀ ρ ἀ σ τὸ ν ἀ σὰν·
πὸ λὰ ἀ τὸ τὸ πὰρ ἐ λὴ σὶ λὸ γὸ γρὰ φὼ ρὰ κὸ ὁ σ ὁ, τὴν ἀ μα
καὶ πὸ δὰ ρὶ α τὴν ὠ ρὶ σμὰ τὰ τὼν πὸρ θὴ σὰ τὼν ὑπὲ λὰ πὲ τὸ.

ἀλλὰ πόρα αὐτὰ μᾶλλον τὸν ἐπόμενον πολέμον. τί γὰρ αὐσουρι
δῶν καὶ λιόμυκτῆμα τῶν αἰόν καὶ βρέφη, ἢν μὴ μὲ αὐτοῖς τὶ κτοῖ,
οἶδ᾽ ἴρον αὐξήθεν τὸ φρατάλοιμτο· ὅμοιο δὲ τὶ τῶν τὸ κόμτ
τοῖς θρέφ᾽ αὐτοῖ τὶν ὀρ· ὡ τὸν μὲ ρὰν ὁ ἀστοὶ κὶ ὁ ὡ ἀστοὶ κὶ ζὸ μὲν·
ὑγὰ μὲ ὁ τὸ τὸ αὐχμὰ λὸ τὸν τὸ τὸ μὰ τὰ τῶν πολέμῶν αὐξὴ σὸν·
ἡξεὶ δὲ ἡμὸς ἐ τὸν τὶ ἐρφὶ κὸ ὁ ὁ ὁ ὁ πολέμὸς· κὸρφὲ ἀμὶ ὁ ὁ τὶ
τὴν· ἡν μὲ ἐ ρὰ κὶ ὁ μὲ ἐ τὶ μὲ τὰ τὸ ὑ πρὸ ὁ ὁ φρὰ τὰ ὁ τὸ· μὴ ὡ ὁ μὸ ὁ ὁ ὁ
μὴ ὡ ὁ τὸ φὰ τὰ· μὴ ὡ ἐ τὶ ὁ ὁ μὲ ὡ τὶ κὴ τὸ τὶ πὸ λὸ ὁ ὁ ὁ ὁ

μηστωτηεο/κηεω· ωτεμμιω ἀποκτηματικη· μεθοιχοσ·
αὐτιμοτοῦρος ἀτοῦκοῦθηρίω· πολῦπραγμορῶῦτερκ̄λη. μαμ
θαμωκῦθηραι τοῦτοῦρῶμεῖμαι τῆς τοῦρ· ωτοῦαλεως· ἐχεῖμω
τῦχρόισοιω ὅμεμοιμόῦτοι· ωτοῦρεχεῖμοις βιωῦσομαι· ξέρος·
ἀλκῆς· καὶ ἐωῖχειρῆσωῦ ωτοῦρι ἄλεγξαι ἐιωῦμ. ἀτοῦ
ῆσοῦσιμ· ὦμοικῦρῆμμω. κς αὔδῆμῶσιαι κῦρβᾶς μᾶς μῆς
ἐμοῦ καταρόῦσῖ ταῦ ἀφῆρακλέοῦ διαδοχαῦ· ὑτοῦραμῦφῆκη
ἀρχαῖος θμεῖδῶσιμ ὁλοφῦρόμθρος τῆν καταβεβλῆκη
ἄλεγμαι· ὦμοι τοῦ τῦφῶν ὦμοῦ μεθῆξω τοῦ ῦδωρῖκ.
ὦμοι τῖπολεμαῖ δοσκς ὅμεδεῖ χθῆνῦ ταῦτοσῖ ἐρῶσ· ἀλλὰ
προστῆμοι τὸ δεῖμομ· οὐκέτῖ δῦωαμαι λῦμ· ἐωῖλαμβά
γεταῖ μοῦ τῆς γλῶττῆς τὰ δάκρυα· γλῶμα τῖ τῦ φῦτασίαμ
τῆς τῶν ἔρωῦ ἀτοῦλεῖψῶς· ἐλεῖμῶν οἴ χθαι τῶ λόγῦ·
ἀλλὸ ταμ ῦσῖμ αὖμ τῖς καλῆ· μὴ χρόμ ἀμαῦμαι δῆτοῦ.
βαδῖοῦμαι γὰρ τῖρῶῦ τῆ ῦσῖ τοῦμγεῶμ τοῦθῦ· κῦκλῶσῦ τοῦθῦ
σιατῆριον· δάκρῦσῖ βρῆξῶ τὸ τῖ μὴ λφέταῖ ἐλαφος· χκα
ποδραμοῦμαι ωτῖμθῦρᾶμ ἐκεῖμ κὴ θρόμ ἐκεῖμ ρμᾶσα
σομαι· ὦ ωτοσάκῖσθεοκλῦτῆσῶτὸ καὶ μεταφραφῆσομ.
ὦ ωτοσάκῖς ταῖς κῖγκλῖσῖ τῶ χεῖρε ωτροσαξομ· ἀλλῖ ὀῦ
ρομ ἀμὰ κῆ τοῦ ἀῖμα κὰῖρῖαμομ· ἐωῖθῦμῶ δοῦμαι τοῖσ
ὀφθαλμοῖς ῦτομομ ἀτοῦρῖ ῦὸλ τῖ ῦτομ· μὴ χρῖ πότ ωτρε
ωλῆ ῆσομαι· μέχρῖ ωτοτὸ τῆρῆσῶ τὸ μῶ ωτῦρῖομ·
ἀτοῦ ωρῶῦ φῦλακᾶσ· ῶῦ ῶῦ τῶν ωῦκτοῦρῖμᾶσ· χφῦ
λᾶτῶμ ἐμ τῶ μῶρῖ κὰῖ φῦλᾶτῶ μῦ· ὁ πολλὰ ωτροτοῦ
φῦσῶρῆσᾶσ ἐωῖ ταῖς τῶν ἀῖρῶν ἐωῖ τολαῖς· ἀτῖπο
μαῖομαι μῶν ἐγρῆγορῶῦ ῶῦ ῶῦ ῶῦ ῶῦ τῶν πολῆμῶν ἐπῖβολῶν·
πρὸ ἀῖαμε μῆρῆμῆμομῦ δῶρκαθᾶδομ· καὶ τὸ λαχομ
μοι μῶρος ᾶῖῶν· ἀφαιρῖ ῖ ταῦ πολλᾶκῖς ὁ κῶδῶν ὀφῦ
λᾶκτῆριος· ἀμ καταμῦῶσομ μῖκρ, ὦ τῶν ῶῦπῆριῶῆ
τῶν σκυθρῶτῶμ· ῆσοῖ ὦ ωτοραστεμπῖοῖμ ῆμᾶσ αὖμε
θῆμῆμῆραμφρομτῖδῶ· τὸ λῆξαι ωτόμῶμ· ἀρξᾶῖ ωτόμῶμ
ἐτῖ· φῆτομ· ἀλῖσκόμεθα· τῖ τρῶσκόμεθα· δεδεμεθα·
ωτῖ τῖρᾶσκόμεθα· ωτοσάκῖσθῆσομέτῆ· ᾶσῆμ· ὁ τῖ λεῖπῶ
ᾶτοῦλῖπομ· ποσάκῖσθῆσομέτῆ· ῦστεῖραδῆμ· ῖ δρῶ τῖρᾶμ
μομ· ὅμοῖ τῖ ῦτομομ καὶ τῖ δρόμ ᾶτοῦλῖπομ· ὁμ κατᾶ
τῖμᾶσ· ἐφᾶ γομ ὁ πολῖτῆ ωολεμῶμ· μόμοῖς κῆμῆμῆ κῆ
ὁδοῦς χδῆμ λφεῖ τῆ μέλ ωῖλᾶ τῆρῆσᾶσ· ἐῖ σῶ τοῦ πῖθῦ·

παντὸς καθαρὸς καὶ ἀπελλωτὸς ἐστι· ὅταν τὸν τοῦ μιασμοῦ ὀσφρί-
αβίωτος, οὐ χέτερός ἐστιν ὁ ἁμαρτάνων, ἀλλὰ μόνος ἡμεῖς τὸν
ἀπιστίαν· τί μέλλομεν· ἀπὸ κακῶν τῶν τοιούτων τῶν ἀπολιστῶν θῶ-
πολμᾶς ἐκδοδόμεθα· καὶ ἄρα ἀκρὶς ἐστὶ καὶ ἀκριβέστερ-
τὸν πυρὸν τὸν τῶν πολεμίων τῶν πολεμῶν ἐστὶν ἡμᾶ
τολμᾶν, τὸν πόρκακῶν. εἰ τούτων φόβῳ ἐλευθερίαν ἀρνῆσ-
ἐστὶ μὴ ὁ τὸν ἀφῦ βρίσκοντο τὸν πόλεμος, πολὺ σοῦ μᾶλλον· ἀλλὰ
φοβοῦμαι μὴ τὸν ὁλόκληρον μὴ τὸ δεινὸν· τὸν πολὺ εἰ δὲ κῦρι-
τῆς τὸν πόλεμος βολῆς· ἢ τὴν πόλεν φασὶν ὅπου φόρος κτεί-
λῆς· ὅτου οὖν πολεμοῦ τρόπαιμαι δέκτου μὴ· μᾶλλον δὲ καὶ
ρῶν ἐκεῖνος ἱερὸς ἱερὸν τὸν ἐπὶ τὸν αὐλὸν τοῦ θεοῦ δρόμον
ἁμῶν ἀλλὰ ἀπόφαμεν· ἀμὴν χρὸν τῆς πόλεως οὐκ ἐν δῦν
[ἐν ἡ], φῶς κατὰ χώρᾳ ἐν ἐκκλησίᾳ μόνῳ· τὸν πα-
μᾶς προθήσομαι χόρμιβας· προσφύσομαι τῶν κι-
ὁμόν τῶν ἱερῶν· αὐτὴν ἀσύλον ἀπὸ τῆς ἀμέλοι τρ-
ὁπὸ λῶν· ἐκεῖ καὶ ζῶν κατὰ δοῦμαι· καὶ ἀπὸ θαν-
κεῖσομαι· λειτουργοσεῖ μὴ τὸν ἡ· καὶ τὴν ψυχὴν ἱσοσ
ἀπολειτουρτῆσαι μόδει· οὐ μὴν ὀπῆς πρὸ ἱ φαὶ τὸν
βωμὸν τὸν ἀναίμακτον, ἱερέως αἵματι μιαιρόμενον·
εἰ κρατίστος ἐν λόγοις καὶ πρὸς μαστὶν ὢν πάσαν θαν-
λαὶ ἐπὶ δόξαν πρὲπῃ: — τοῦ αὐτοῦ κατὰ φασίν:

ρμη

ὑπὸ φιλοσοφίαν ἀπολιτόμενον πρὸ ἐλόμενος· καὶ τῆς
φιλομαθοῦς τοιαύτης θρησκεύσας ἐν φοῦσης εἰς ἡ θεοσφί-
λόκοινον· τὸν κοινὸν τὸ καλοῦμενος ἐφ' ἡμῶν· χαίρ-
μαθὼν ἐφοῖς αὐτὸ λέγεσιν ὡδε δεδραμήκατε· πρὸ οὐ γ
γὰρ αὐτοῖς οἶδα καὶ μῶν καὶ ἐστὶν ὅτι πρὸ
ξαν τὸν δρόμον ἀγαθῶν ἀγῶνα χαρίσοις καὶ εἰμὶ καὶ φα-
μεθα· τὰ τ' οὖν κοινὰ ὄντα δεῖ τοῦ δήμου φῶν·
καὶ ὅστις ἱ λόγον δὲ ἔθνο, πρὸ τὸν ὁμοῦ τοῖς ὅπα-
μοις ἐπὶ γνῶν· ἀλλὰ χαμὲ δῆ γνῶσθαι τῶν λόγων τ
καμοὶ προσήκε μᾶλλον ἕτερῶν τὰ κοινά· καὶ τ
πρὸ ἐκάστου χάριν καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ πόλις, αὐτὸς ὁ
φείλῃ τοῖς ἄ τι ποιήσαι οἶμαι· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν
κοινῶν ἀγαθῶν ἀξίωσθαι δεῖ, πρὸς οὐκ ὀφείλῃ σφ χάρ
τὸ δ' ἀτραπεῖαν αὐτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ μᾶλλ' αὐξη
σαμτί· πρὸς δὲ οὐδὲ ἀπάσης οἴσω τιμῆς, τὴν ἴμαν τῶν
τῆς ὑγῆς· ἱδρῶν τὴν ἀπρδεῖαν· κακοῖς κακῶς αὐτὸ

λοιμωτ καταραστ βαρβαρ. ε ὅ μὲν κτησαντ θῆ.
αὐ ἀμυσίου χειρεστ καὶ θῆ δ εἰρηκαμεν. τῶν μὲ τοι
προσω εἰς βεβλακοτων ἐστεσθαι ὑπὸ τῶν ἡλίου
ὁμοιων ὁ ἀριθμὸν. οὐδ ἐστεμπτ κόρια οὐ πολεῖπε
φασιν οἱ πόσον θοτα. αὐτοὶ οὗτοι ἰσοι τοὺς πόδας
κόταν διαριθμηθῶν τα. καὶ τῶν τα οὐ πολλοῦ δεῖ
τέμαχος δ κοῦμορος ἐγγεγραμ. ἀλλ ἀμφὶ αὐτῶν σῦμ
πόρεται τὸν τοῦ πεπτεραμενα. καὶ μὲν οὐδὲν ἐρῶ
φαῦλον οἷς εἰ τὸ δ τοῦ μὴ ἵππου ἐστ καὶ πολῶν. οὗτο
σι ὁ ὁμῶν ἐπὶ δὲ δ ἀροῖ ἐτα πρὸς αὐτὸν τα χρῆσθ.
τοῖς δ ἐπολλοῖς τούτοις, οὐ τῶν ὅλο τρίων ἐρεῖν
θεαν ἐπὶ κατέτο. οὗτοι κοροῖν αὐτὸν μόνον
τρ αἰκὴ μαχα. τὸν τῶν ἐπίλοχίτης καὶ λοχαγός. τὸ
τῶν ἐφιππὸ τρατιῶτης καὶ τρατικτός. μετὰ τούτων τρέ
χθοι ἀὐτῆς χῶρας δρόμον ἐρόπλ ὁμ. καὶ ταχὺ μ ἀ
πόν ταχὺ πρὲ τα. μὴ κῶδ ὁ πόνου μὴ ἐνοιτο. οὗτοι
πλάσιοι ἐγένοιντο, πρὸς οἷς ἔχομ δ ἀκόσιοι, μὲ
τὰ τοὺς θῦ θαρρῶν ἀποφαίνομαι, τοῦτον μὲ ἀμ ἐ
ἐστ ἐκείνων δι ἀβίβασμ τὸν πόλεμον. ἀμυσίω
τρατικῶ δι ἀκόσιοι ὁ σὺν μὴ τὰρ δασ αἰτίσομ. εἰ μὲ
λομ ἐπόν ἀζαν ἀπὸ τῆς βαρβάρ τοὺς σὺν γενῆς. ἀ
θεν ὁ μὴν λαφύρων μὴ δεῖν μὴ ἀν δραποδῶν
βαρβαρὶ κῶν. τὸν τόνδ ὁ δ ὑπὸ τὴν ἀν τὶ δουλόν τ. τῶν
τα πρὸ κὴν μ ἀ ζεσθαι. ῥᾶον ἐῶ. μὴν δ δ ἐστὶν αὐτὰ
κ ἐλ τοῖσαι. τὰ γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐστὶ τὰ τοῦ πρὸς δοκ
μὴ πόνον ἐν ἐχύρα τὸν. πρὸς ὧν ταῦτα, ἀμυσίου
δὲ τῶν δι ἀκόσιον κ τοῦ μὴ μόνου. οὗτος χρὴ τὰρ δαι σ
κε χρῆσθαι. καὶ φύσιν ἔχ καὶ τέχνην. δὲν αὐτ τὴ ἀν
δρ ὁ τὸ ἰζεσθαι καὶ μεθ ἐν ἐρίζεσθαι. οὐ μὴ τὰρ δαι μὲ
τὸν ἀμυσίν. ῥῶ μαι καὶ χειρεστ ἐστὶν. ἀμ ἀ τοῦτο
ὅτ τὴ τε πεπτεραμενα τοῖς πόδας τ, ἐπὶ μὲν ἀ ὧν
τῆς πρόμης. ἐπὶ τὴν κόσθαι δὲ τῆς πρόμης, οὐ βούλομ.
ἀμ ἀφορᾶν τὰ ἐλλόθεν τὸ περὶ τοῦ τὸ πρὸ ἐν βλόνα τρα
πίω τὰς. καὶ χρόνον αὐτοῦσα τὸν γόμμ ἀω καὶ τὸ ἄλλ ὁ
ποιος ὁ μὴν. τὸν ἐπὶ τὴν κρῆς δ πόλεμον τὴν μὲ κρὸν τοῦ
βαρβαρὶ κοῦ χλόσω τὸ δ. τὸν δ ἐκ τῆς τρατιῶτ ἰκῆ
ἀπαλλ ἰάσ καὶ τῆς τῶν ἡγ ἰόρχων πλεονεξ ἰάσ ἐκ τ

ὁ πάνυ ἐστίν; ἐφ' οὗ μὴ μὴ γ(ε)τῶν πολλὰ πρὸς ἡ(μῶν) ἀλ-
ἡ ἀκριβὴς μεῖζον πρὸς τὸ τοῦ φθείρ(ε)ι· τίνα δὲ ἐστὶ
καλὴν ἀδωρότατον· οὐ τὸν ὑπόδρα ὁρῶντα καὶ τὸν ἀ-
πόρρητον χρόνον; ὃ θεοῦ ἐστὶ τὸ ἀμνόν· οἱ τὸ μάλλον
ἢ ὅστις αὐτὸν τὸ ἔργον καὶ λόγον θεοῦ θῆρ ἀρχῆς· ἀμ-
θῶν ἀπαρτῶν. ὅς ἐστιν ἢ πᾶσι καὶ θάδε προσκλαῦσα-
τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστὶ καὶ λίπαρον πορεύμενον, τοῖς δ
μι αὐτοῖς σύμπαροι οἴκοι τῆς ἀρφῆς· — τὸ λαὸ ὁμιλ
ρμβ. Ο υθήσομαι τὴν πανηγυρικὴν ἀφῶν· ἀλλὰ ὁ μὴ τοι πο-
λύφωνον· τὴν μὴ φωνὴ τὴν μὴ τὸν θῦ· τὸν δὲ ταχὺ τὸ
πᾶσθαι τὴν πανηγυρεῖ χαρίζομαι· ἀλλὰ πρὸς ἐστὶ
πανηγυρίας ἄξιος τοῦ θῦ· μὴ πρὸ θεῖ τρὸ πάντα ἀ-
πὸ τῆς μνήμου τὴν μέλῃ ὁρῶν· τί γὰρ τὸ θῶ κρατὴρ
μὴ φορτὸς κρᾶμα τος· ὃ θεὸν μὴ σοφία καὶ λόγος ἐστί·
κρατὴρ δὲ πρὸς ἀκίρωτὸ φρόνων· ὁ τὸ ἀπόρρητον τὸ λοι-
ζόμενον· οὐδὲν πρὸς ἡκάτὸ λόγου· ἔτι μὴ ἐστὶ τρέπ-
ὅς ἐκ ἀμπρ πρὸς πόδας μοῦ· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν κοὲ φόβω· ὅταν
ἀ πρὸ χῆφνεῖ, τὸ τὸ μέμνησο τοῦ θῦ· τὸ τὸ γὰρ ὁ πολὺ
ἀς ἁμαρτίαν ὀλίσθος ἴμεται· ὁ τὸν ἀ τρὰφῆ σῶμα
πορίσῃ πρὸς κόσμῳ· αὐτὸ πρὸ τρέφει ψυχὴν περὶ φρόνησιν·
ποτήριον ἐν χειρὶ κῦ· οἴνου ἀκράτου πλῆρες κερά-
ματος· καὶ ἔκλιμ ἐκ τούτου ἀς τοῦτο· πλὴν ὁ τῦ πάν
αὐτοῦ οὐκ ἔξεκερᾶθη· ἐκεῖ μὴ οὖν ἐστὶ τοῦ ποτηρίου·
καὶ τέταρτον ἄξιος τοῦ σύμπαντος τοῦ μυφίου· ἄριστο
τοῖ μὴ ἐστὶν ἐκεῖ μὴ τὸ ποτήριον· οἱ μὴ πλῆρες· ὅτ
καὶ μὴ κατάθῃ, ἀς γνῶν ἢ μὴ ἀπ' ἄξιοι διεγρεῖται· ὁ
δὲ κατάφῆς αὐτὸ θυμὸ λόγος· ἀλλὰ οὐ πολλοῦ δὲ ἀ ταῦτ τοῦ μ.
ποτήριον μὲν οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος·
καὶ ἔκλιμ ἐκ τούτου ἀς τοῦτο· εἰ μὴ ἀκράτου·
πρὸς πλῆρες κεράσματος· εἰ δὲ, πρὸς ἔκλιμ
ἐκ τούτου ἀς τοῦτο· πάντα τὰ πάσιν αὐτὸ πρὸς ἐστὶ κε-
τὰ λόμενα· ἢ μὴ τὰ τὸ μὴ οὐ μένα· οὐδὲν μὴ λέ-
γεται τὸ θῶ θεοφόρητος λόγεσος· πρὸ θεῖ ὑπὸ ὁρᾶ-
μὴ χρόνοι ἀμ σὺ γραφικὴν· οὐδὲ βούλεται τὴν τὴ
διαφωνίαν θεᾶσθαι σύμφωνίαν· πορίσῃ πρὸς ὁ
ποτηρίχφῆ σύν; ὅν τοῖς ἀρίστοις θεόθεν προπόθεν τ
λόγον ἔχομεν παρὰ τοῦ θῦ ἐν πολλοῖς διαθήκη

καὶ μέα· τοῦτο γὰρ ἀρδόμεθα· μὴ κ τοῦ ὄντος· ὅτι μὴ
λόγος ἐστίν, ἄκρατος ἐστὶν ἑκάτερος· χίρμ ὅταν γὰρ ἀν
δίδος ὦμεν· ἐν γὰρ τὸ δὲ ἀμφοῖν σῶμα, τὰ μὲν, τὰ πλάσσοντα
μόσσως· κ μὴν πολλαὶ αἱ ὑποστάσεις τῶν λόγων· κ ὀρέ,
τὸν ἀποφαλόν δὲ κ μάκε· τὸ ἐκλιμὴν ἐκ τούτου εἰς
τοῦτο, τὴν διάδοχὴν τῶν διδασκάλων αἰνίττεται τὸν
μόνον τὸν μεσσαῖον οὐ κ τοῦ χωρίσαι· καὶ τὸ πο
τήριον· ἐν γὰρ ἐστὶν ἀμφοῖν· τῶν κ ἀφ προφήτης
ἀφ ἀποφαλόν· κ κ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου· πολ
λαὶ μὲν ἐκεῖ αἱρέσεις· ἐνταῦθα μὲν τοὶ δὲ κ κρίβε
τὰ μέλη τῆς γνώσεως· τὸν ἡνίοχον αὐτοῦ οὐ κ δύνε
κε μνήσθη: — τὸν αὐτὸν ἐστὸν ἀμίλλα.

Ρξ

Νυξὶ σφραφὸς ἐμφκοῦσιν τοῖς κ ἀπηράμοις, ὅσον κ δὲ
κ μὴν ἀμ ἐλαμπρὸν ἥλιος· οὐ γὰρ οὐδὸ τὸν ὁ δὲ ἐστὶν ἡμῶν
τῶν δ κ μὲ ὀυρῶν, κὰν τῶν κάλλιστον ἐστὶ κ· ἀλλ οὐ λαμπ
ὀυρῶν κ μὰ ἐκεῖνο τὸ φῶς ὁ φωτίζει ψυχάς· καὶ τὸν αἰθέ
ἐφ ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὁ μολονοῦν τῆς τῶν ὁρωσῶν μακαριό
τητος· ἀμ οὕτω διαμένει κ τὸ, ἀλ ἡλιωτέρ κ μὴν ἀ
τῶν ὁρωσῶν τοῦ τῶν ὁρωμένων, καὶ μὴ διαβίβ. πρέ
στεῖ· μὴν ἕκαστος μεσῶν ἄγγελος ὑπὲ τὸ ὁλῶν ὁρι
μοῦσι· μὴν κ ἀνθρ τῶν ὁρῶν μεσῶν εἰρ ὁ τὸ ὁλόμ, ὅπ
ἐστὶν ὄντες· καὶ ὑπὸ ὁ τὸ πολίτευμα ἔχομεν τῶν· φοβή
θεν τῆς ἐξίασιν ἀπὸ τῶν ἀρ· δὶ ὅσον κ μὴ πλὴν τὸ μὲν
καθαρὸν πολίσμα· ἐβουλόμεθα τὸ πλῆθον τὸ πολίτ
τῆς ἐν αὐτῷ φύσεως κ μὴ ἀπὸ τῶν· ἀλλ κ ὧν ἀφ ἐν,
τοῦ τεῖτον ἀπὸ τῶν ἀρ ὁ μεσῶν ἐγράψαμεν· ἐπεὶ
μὲ χρὶ χθὲς καὶ πρὸ ὧν ἀδελφὸς τὸν ἐν τῶν ἀδελφῶν.
καὶ πάνυ σφοδρῶς πρὶ· καὶ πρὲ ἐστὶ τὸν ὑμῶν πρὸς
κάλεσι τὸν δ κ μὲν· ταχὺς οὐ τὸ μὲν ἐγχαρῶν,
καταλυόμενον ἐστὶ τὴν ἀμμηλοφωρίαν τὴν πρὶν·
ἀλλ διὰ μὲν ἕκαστος ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἐπαρφόβετ· κοὶ
δὲ κ τοῦ λίσε πὶ τὸ ὠφελοῦν ἀτυχῶς ἀφυγάτον· ὅ γὰρ
ἀμεκτὸν αὐτοῖς εἰ μὴ καὶ δὴ μοῦσα τὸ σχῆμα τῆς πό
λεως κ ἀπηγορικὸν εἴη· καὶ οὐ κ φάν τοῦ χώρ ἀν
ὑπεισδύσε). ἀλλ κ μὴν γὰρ ἀς τὸ μὲν δὴ ἀδικᾶν αὐτ
τὲ κ ἀπηγορικὸν μὴ ἀσαφῶς ἀποδέξασθαι πρὸς ἔχεται,
ὅτι κ κ ὁ ἡμᾶς κ ὁ ἡ δίκασον· [εωρίαν κ μὲ ἰσ

δικαίου δίκας ἐμαθομεν· τί πρὸς τοῦτο ἀπόδοσιν
μόνον αὐτοῖς πάλαι καὶ πρὸ πολλοῦ τῶν πρόσθεν χρόνων
καιρῶν· ὑπὲρ ἃ μὲν ἀξιοῦσι καὶ ἐφ' ἡμᾶς εἰσιόντος
τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μόνοις· διὰ ψηφοτέροις τε χεῖρας
ἐν δὲ κοινοῖς ὑπὲρ τῆς θέσεως· ἀπόμπτολοιοῖς
ἀεὶ τὸ πρὸς ἡμᾶς· ἔστι δὲ τὴν τοῦ πρὸς
γέγονεν ἀρτύριον· ἀξιοῦσι μὲν αὐτὸ γὰρ ἔθος τὰς ἡμε-
τέρας συμφοράς· εἰς τοῦτο τείνουσι καὶ πρὸς ἐν
γράφαι· καὶ σκοπὸς αὐτοῖς τῶν ψηφίσμάτων ἕτερος· ὁμολογοῦσι δὲ τὸ καὶ ὁ ἕτερον· ὁ παρὰ
πρὸς τῶν ἡμῶν καὶ μόνων ἀξιοῦν εἰρήσθαι παρ-
φαντικὸν ὂν τῆς ἀδικίας ταύτης αὐτῶν ἐγχειρήσεις·
πρὸ ρωθεν γὰρ αὐτοὶ χρὴ τῶν λόγων τῶν κοινῶν φαύ-
καταβαλόμενοι· ὑπὲρ ἀδόξας τοῦτοις μὴ προ-
σκοινοῖν λόγοις χρήσασθαι· τῷ σημῷ τοῦτο λί-
καὶ ἀκρίβω πρὸς σολὸν ἐποιήσαντο·

πόλ ὁ τῶν ἐπιστολῶν·

τοῦ ὑστέρου· ἐπηλθοῦσι δὲ ὅτι φιλοσοφίαν πρῶτον, καὶ κεφάλαιον
πλεῖστον ἀπάσων, ἡμεῖς ἐπὶ φιλοσοφίας ἐσμεν· δέον δὲ ἡμᾶς ἀεὶ τὴν ἀλ-
ήθειαν ζητοῦμεν, οὐ τὴν ἡδονὴν μόνον· τὸ δὲ τοιοῦτον, ἐκείνῃ μὲν ὑπερβολῇ
ἐστι πρὸς ἐπιστήμην· ἡμῖν δὲ αὐτὴν κατὰ πρέπον· ἡ γὰρ ἐν ἀνθρώποις σοφία, αὐτὴν
ἐν ἀνθρώπῃ ἐμέλετο γένεσθαι· οὐ τοσοῦτον, ἐστὶ μὲν θεῖον· ἀλλ' ὑπερβολὴ πρὸς ἐστί.
Ἐρεσμῆ δὲ θυμεῶν διαβιώσις, φιλοσοφία δὲ δόλος τοῦ μὴ ὢν· πολὺ δὲ
ὅμοιον πολεμεῖ μάχεσθαι, καὶ πολὺ δὲ καὶ δόρυ· καὶ γὰρ αὐτὸν, πρὸς δόρυ
ἐστιν· ἴσως δὲ μὴν· αὐτὸς καὶ φιλοφρόνως μὲν τὸν λόγον αὐτὸν ἐκ τοῦ μὴ σοίησε·
ἰδοὺ τί πεποίηκας· ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας, κατέλαβες· ἵνα σε
αὐτὸν τὸν φαρμακὸν καὶ πάντα ὅλως ἐπιδεῖ, ὅτι ἐκ φωτὸς πλείστου
ὠνήσω τοῦ ἐκ πλούσου δὲ πάντων· ἐλεύθερον ὡς τὸ λαθεῖν κοῦφον φαρ-
μακὸν πολὺ δὲ μὴ πόρε, θόρυβον πολὺ κοῦφον· σοὶ δὲ, τίς ἐστιν, τὸ ἀνίσαρ
ἔλθῃ, ὦ χείσας, ἐπὶ τὴν ἀστοχίαν· + Ὦ σάνν +

Ὁ μακάριος ἡ πεῖρα δὲ πρὸς τὴν· οὐ γὰρ ἀφῶ τοῦ ἀνοῦ ἡμῶν, αὐτὸ
σὺν μεσῶν κλὰ σκότον ἀλάσκοντας· καὶ ὁ χθονίαν ὁ μὲν ἀνδρὸ-
μεν φρονεῖ τοῖς, αὐτὸς ὑπὲρ ἑαυτὸν ἡ φασ φωτὸν, ἀνὰ χόρησον, ἐστὶ
ἀλέρων· καὶ κὰν ἡ πλοῦτον, ἡμεῖς φίλοι ἀνθρῶν, σὺν φλέγειν ἡ ἀνθρῶν
τὸ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἱ ἐν νυκτὶ ἀφλέγεν· καὶ νοῖ δὲ ἡ νοῖ· κλέπτοντ
πλήθη· οὐ τὸν ὁ χρόνος, ἐπὶ φίλεν σὰ τὸν ἡ βίον· καὶ φόβο
τὸν τὸν πολὺν ὁ δὲ, βιβλίον· καὶ νῦν αὐτῶν, ὁ ὁ τὸ λόγον τὸν ἐν·
φαίνει βιβλίον ἐμπεχεῖν ἡ φύσ· ἡ δὲ μὴ νῦν μόνον, ἡ λόγον ἐν· τὸ δὲ
φανοῖ τὴ φύσει μὲν ἀν δὲ κάμνῃ ἐν, τὸ ἀν τοῖς ἀμαθεῖς κοῦφον ἐν
καὶ φῶς δὲ δέξαιτο· ἐν δὲ κὶ τὸ μὴ ἀν· ἐπὶ νῦν· τὸν δὲ ἐν τὸν τὸν πολὺ τὸν
ἐποίησε, ὡς ἀν πῶς τὸ ἐπὶ τὸν φαίνοντ· τὸ τὸ δὲ χρῆ νῦν, ἡ δὲ
καὶ ἀρθοῦν τὸ ποιεῖν· καὶ ἐπὶ τὸ ἀφεῖ ἐν τὸ ἀρετὴ· ἡμεῖς δὲ ὡς ὀλίγον
μὲν, σχεδὸν ἀν τὸ τῆς, ὅπερ ἡμεῖς πολὺ ὀλίγον πόνον μεγίστου θυμεῖ ΚΟ-
πόμεν· σὺ δὲ ἡμῖν ὀλίγον ἐξαφῆσαι ποτὲ καὶ αὐτοῖς, καὶ φέρε δὲ αὐτὸν ἡμῖν·
ἀπὸ τὸν φιλοσοφίας ἡμῖν, ἵνα μὴ πνὸ ὡς ἡμᾶς καταστῇ ἐν φόβῳ πρὸς
τοῖς βιβλίοις τὸν ἔτον· Ἐρεσμῆνος δὲ δαίμονα διαφόρης
θαυμαστοῖς: +

ρμη

ῶν

147

67

ρνθ

Ἀπελίπομεν τὴν τάξιν τῶν φόρων· τί γὰρ ἐλῶ πολλὰ, ἢ δεῖν ἡμᾶς τῶν τῆς
λίβυς ἀνωφελῆ, θέλοντες εἰς τὴν πόρρω μεταβαλεῖν θάλασσαν
ἀλλ' ἀναστρέψαντες· καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῆς ὁδοιπορίας· ἃ δὲ τὰς σύροις ὠνόμασε
Καταίρηνα· τὰ δὲ Κύρηναι ἐπὶ πάντα· λαθοῖ δ' ἂν μὲ τοῦ ποτὲ εἰρημένου·
οὐ γὰρ ἐμὲ ἀπέστων θάλασσαν· ἃ δὲ λιμένι φοῖνικα· ἀλλ' ἀνωφελῆ πρὸς τὸν ὄνειρον,
κύρηναι δὲ ἔσχατος· καὶ τὰ τοῦ ἄνεμον εἰσί, οἷον ὁ λιμὸς
ὁ καθ' ἡμᾶς· ἰδὼν τὸ πολὺ λίον ἐχωνεύετο, μὴ νῦν ποτὲ ἀφῶν
ἐκ τοῦ λιμοῦ μὲ πάρεστι μόνος· οἱ δὲ κίονες θάλασσαν εἰνέρευ· οὐδὲ θάλ-
λεσι μεμιγμένοι εἰδαρεῖ δουσι· ἀλλὰ μὲ λόγον δὴ οἱ ἠθικοί, τὸ μὲν δὲ
μέχρι τῶν τοῦ δίκαιον κεχῆσθαι θαλάττη· μὴ δὲ μόνον ἀνθρω-
πίνου καθαρὸν ἀνὴρ οὗτος κρείττων πάντα πέμπει· ἐστὶν ἡ ἰδέα τοῦ.
ἐστὶν ἡ πρὸς ἐφ' ἡμᾶς πάρεστιν ἄλλο, ὃ τὸ χρῆμα πόνον τὸν ἡδέστον, ἢ τὸ
ἀπαρτίσεν ἢ θάλαττα· τοῦτο δὲ μεθ' ὑπὸ κηλῶν τοῖς ἄλλοις· τὸ τὰ δὲ
αὐτὴ μαφὴ τὸ τρέφει κρύπτει· πνοὴ δὲ ἀφελεῖ, ἐπὶ ἐβλήμη, ὡς τὸ
ἐφηκίσθαι, ἐξω ὑπὸ τὸ χθονοῖ· τὸ δὲ κολλίσιν δὲ κυρίως· τὸ δὲ
ἀνωνύμων, ἄλλο ἐστὶν, ἰδὼν τὸ πλῆθος, πλάσασθαι τὴν ἄλλων ὁδὸν·
ἀλλὸ πλὴν ὀφίσιν αὐτὸ τὸ κολλίσιν οἱ ἠθικοὶ τὸ ἐνοχλεῖ θαλάττῃ ὡς ἄλλῃ
ἄλλῃ ἀπιστίαν· κῆς δὲ τὸ ἀλεοδίαν ἡμῖν πεποιεῖ ἀνὰ
φιλοτίμου πάθος· ἀλλὰ οὐ τὸ δὲ πάντα ἐκεῖ πόρρω μεθ' ἡμᾶς πόθεν
ἡμᾶς ἴδεῖν· τὸ γὰρ τοίνυν ἀδόλεσχον ἐπίσολῆς, ἵνα καὶ τὸ
ἀπαίρ πολὺ πρὸς λιμοῦ ὡς ὁ δίκλω· ἄλλος δὲ καὶ χλεπὸν ἐς πίστ
τὸ ἐκ καρποῖς ἀπὸ τροφῶν· οὐ φαῦλον οὐδὲν λόγον, σύροι καὶ ἀπίσαν πόθεν
χρῆσαι ἄλλων· ὡς καὶ ὁ δρόμος πρὸς ἡμᾶς ἔχω, πρὶν ἐκεῖν· ἐπὶ ὁ ὁ
καὶ θαλάττῃ ἀνακεῖται ὁμοῦ· οἶδα τὸ ὡς ἐγὼ καὶ φίλοθεφῶν ποτ
αὐτὸ ὑμῖν, ἐθεασάμεθα τὸ χρῆμα τοῦτο, τὴν θάλασσαν καὶ πρὸς κλυόμεθα
τὴν μεθαλλιλίμενον τὴν λαμῶ ἐκεῖ· καὶ κλεῖστον ἀεὶ, ἐπὶ ἀλλὰ τὸ πε
οὐρανοῦ· κοφὸ πάσι σκάνη· ἐ γελᾶ τὸ ὁ ὡ κόσμον τὸ αὐτὸ ἐμὲ ζῶ
πολὺ πολὺ· οἶδε· διὰ καὶ τὸ ἀγαθὸν, ὡς πολὺ μέσον ὀ τὸ ὑπὲρ
τῶν ἐπὶ κάθου λησὸ κοῦ ὡς, πάτιν ὁ ποτὲ ἐστὶν ἡ θοῦ χη, δὶ ἐδοῦ φίσ
διὰ ἀσάσιν αὐτὴν, ἀν ἀθὺ καὶ ἀνέχλη τὸ ἀσεῖ· ἄλλον τοιγε,

ἐκ τοῦ πόθεν

καὶ πρὸς οἰωνοῖς ἀπὸ πτερωτῶν ἑλῶν, ἢ δὲ ζωοῖς ἐκ γῆς, τὰ λοιπὰ,
ἀνακρίνοντες δὲ πῶς οὖν, ὅτι τὸν ὠὰ τὰ φυλάττω καὶ θαλάττια.
τοῦτο δὲ μόνον ἐχρῆν ἀξιοῦσι τὴν ἡμέραν ἐν τῷ πρόβατον· ἐν δὲ τῷ
αὐτοῖς ἀνδρὶ δοῦναι πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων, ἀνδρὶ δὲ τῶν
ἐξαπατῶν τὴν κόρδακα, ἐν δὲ τῶν ἀπαύστων τὰ τοῖχοι χῦ.
οἱ δὲ, ὄφεσιν πρὸς ἐφόδοις ἀναιρεῖν μὴ· καὶ ἀνθρωπόνιφ, ἐφόβον,
τὸ δὲ καὶ θαυμάζω τὸ πλάνητ, ὡς οὐδὲν ἡ πίστις τοῦ διὰ τὸ ὀνόν
φθορεῖς· ἐφ' ἡλίου ὅλλαι τοῦ· πρὸ τὸ δὲ φρεῖν ἐπὶ βολῶ τὸ λος,
σχολὴ τῶν πρὸ ὑδάτος δὲ ὑπὸ πίστεως καὶ ὀνόμαζε τὸ φέρεσθαι
ἐν ἀλλήλοις, τὰ πρὸς τῶν δεδαῶν πολὺ μόνον δεῖ, βασταζόν βδέλ
γεννῶν τὸ, ὧν οὐδὲν, ὁμοίως νομίζεσθαι· ἡ δὲ τὸ δὲ νοῦν ἐστιν·
ἡ δὲ φάσις κύκλος ἐστὶ φιλεῖν ὠὰ φυσικὸν πηλόνων· ἀλλὰ πρὸν
λεμεῖσθαι· πρὸς καὶ δὲ ὀνόμαζε πόλει· πρὸς βασιν βλεπὶ· πλὴν ἐμὲ ἐκπε
πρὸ τὸ πλὴν ἀκλίνος ὠὰ βαλλοῦς· ὧν μὴ ἰσῶν ὁ σόμος, τὸ πολὺ
λόγον, ἢ δὲ μὲ ἀπὸ τὸ φωνῶν μουσικὴ· μὴ τὶ σὺν δὲ κοῦμ· καὶ δὲ πρὸ
τὸ δὲ μεμέλου, τοιοῦτον οἱ κοῦτα δὲ ἐρὸν πόρρω πόλει, ὅλων· καὶ
ἐμπορεῖ· καὶ τρόπ ποικίλων· ἢ μὲν δὲ ἀπὸ χολὴ μὲ, φίλοφφν·
δὲ χολίαν καὶ κόρακα· (ὡ ὅλ δὲ πόσαι πόσιν ἐστὶ καὶ,
χρεμετῶν δὲ ἠλοιὸς ὠὰ γεωρεῖαν· ὠὰ ποιμένων· ὠὰ ποίμν· ἐστὶ
θεῶν, ὠὰ ἡ φρὴ ἐν πωτοδεπνὶ· οὐδὲ τὸν νόμε ἢ μὲν· ἢ τοῦτο
οὐθὲν πῶς· αὐτὸν ὠὰ τοῦ ἀρᾶν· δεῖ τὸ μὲν ἐπὶ φίρω, ἢ
μὲ ἐμφανῶν· ἢ ἀὶ ὁ μὲν ὠὰ τὸν· ἀ ὠὰ τὸν δοῦ μέρνο ἐκδυμένη
μὰ τὸν κόπον· ἰσχὺ ὁ τὸ κυκεῶν τὸ θρίν ὑπὸ ὠὰ δὲ δὴ μεν·
ὠμὴν δὲ ἢν ἢ μὴ κὴ πεῖν πέμ· καὶ τρωκτὰ ἀκροδρύων· τὰ μὲ, ἡμέρ·
τὰ δὲ, δεῖα· πάντα ἐχῶ· ὑπὸ δεῖπνο χῦμοι· ὠκ ἐμὴ ἰτῶν·
χλαλαβεῖ αὐτῶν· οὐδὲ νομίζω τὸ μὲ τὸ δὴ ἢν· ποῖ δὲ κελάλω
τὰ ἀφ ὀνίσεν τὸ ὑπὸ ἀπέλαιο, ἢ δὲ ἀὶ τὸ κύν ὠὰ τῶν πτ θηρ· ἢν κοῖ δὲ
πὶ οὐ πρὸς τὸ πόλεμε κῦ δὲ ἀλνφρ· ἢ δὲ ἀρίπεθε ἐφ τὸ ἀνδρ ἐναυ
τίνεσθαι· τὰ δὲ ὁ ἐὰν ἐν κομῶ τὸ τὸ τὸ μὴ, ἀνὶ ἐπὶ πρὸς κομ
ἢν αἰδῆ πρὸ πόνε, καὶ οὐδὲν ὑπὸ, ἀμὴ λοιδορῶ καὶ κακῶς φρὸν

68

ἀλότ· ἐφοῖο καὶ γελῶμ ἡμέρα, ὁ γὰρ ποτ ἡμῖν ὁ μὲν ἐφ γῶν·
φεῖ τοιοῦτόν τοι πρὸ τὰ σκῦνα μὴν κρέα τ θηρά· καὶ τί λέγω τὰ
θηρά· φαρμάκων, θάνατον, ἢ τοῦ πολεμῶν γλῶσσαν τε· ζῆ τοιοῦ οἷον
μὲ τὸν λεπτότατον· μὲ λίθε· τὸ πολύτατον· ἀθάνατον· τὸ κεφά-
λαιον· πυρὸν δὲ· τὸν βαρύτατον· καὶ πεῖρα αὐτῶν μὴ γοῖ· κ/πρ·
καὶ ὑμῖν τὸν τίν· ἀφοινίκ· καὶ βάρα θε· ἡμῖν δὲ ἐχω ἐκ τὰ κοθῶν
σκα/ρπο ἢ τὰ αὐτ· τὸ πρὸ ἀκρον φρουρ· τοῖ ὀλοῖ πρὸ σκάς νῖκῆ·
καὶ τοῦ τάτι τὸ σκόλυτρ πρωτάον, ὃ ἐπὶ πλεῖστ κ θεμιστοκλ δέ-
μῆ, πρῶτ πάν δεῖ τοῖς θήσοῖ ἐκρεύχθησ· ἀδε δὲ κλοίπῶ
τὸ δθρόμῆ ἰχαρεῖν ἀν αὐτοῦ· ὑμῖν τὸν, ἀλλὰ τοῦ τοῦ ἀ, οἷ οὐ
πάρον τ, οὐδὲν δ γὰ τοῦ ξεν χῶμ· ἐλαῖ μὴ τ οὐφῖ τὰ ἡμῖν δ πῶν,
δεῖ ἐν, πὶ μὲ κρίν ωσοῖ οἷ δὲ φθορότ τ ἀ ἀν· σκάνμ λὰ αὐτό
ζυ ος τοῦ, ρὸ πῶ τ ἀρ ἐ ἡν δ ξε τὸ ζον τ· ἢ τὸ μὲ δ ζωῶν, σὺ πλὸ
ν σκτῆμ ἢ μοῖ ἐ λοῖ ζοῦ· ἡμῖν δὲ, ἀ χλῆ δ οὐ μὲ ἐ πὶ τὰ λαῖ τὸ λάν·
φλῶ δὲ, ἀ πρ αὐτὸ δέ οἱ ποιῶν, φυσῖν· ἢ ναῖ τὸ πλέον ἐλ κοντὶ ἐμῶν· ὁ μὴ
τὸ θαυμάζον αὐτοῖς καὶ ὠνῖον ἔλαιον, σὺ τοῦ θεῦ ἀλῖσῖν ὑπ ἀδ ζῆ
ἀ ὠ τὰ θρέ ἐλαι φλόγ· τὸ δὲ αὐτὸ χὸν, ὑπὸ γενναῖο πῦρ ἡμῖν ἀν ὅλ
δῆ νῖ ἐκσι· ἐ πὶ τὸ λαὶ λυχ δ δέ οἱ, χαρ πὸ ἡ τ ἡμέρ ποιῶ· ἀ γαθὸν
λῖ πῆν αἱ μέ ζαν· ἀ γαθὸν δ ἐσσο μὲ σκοῦσι θρέ ἐλαιν ἀρ· ἡμῖν δὲ ἐ τὸ
μυ σῖκ ἡσ χρῆ μὲ, ὠῖ χω ρῖον, ὠς οὐ δὲν ἄλλο· καὶ ἀτῖν ἀ ἐ γε μὲ χῖ αἷ σ
λυ εὶ ὀν τῖ ποι μεῖ νῶν· λῖ τὸν· καὶ αὐτὸ σκ ὅλον· ἀ φῖ μὸν τ, ἐ ἀρ ἐ ν
ὠῖ ἀ κρῶ· ἀ κὰν δ ξῖ ὀν τοὺ σὺ τὴ πλα/ τῶν πόλ πᾶ σᾶς σκ τρέφ ἢν·
ὠῶ τ οὐλο ἢ ξε τῖ τῶν· ἀ δὲ ἀρ ἐ ἡν ἐ χ τὸ πολ φαν ἢ πρ ὁ ὀν· τ ἐ ἀ πλῶ
τ χορῶ, ζυμ βαῖ νου σῖν οἱ πρὸ σῶ/ ρον τ· ἀ τὰ ὠῖ τῖ τῶ τρεῦ φῶ σ
ὑπο θέ σεσ· ἀλλ ἀτῖν ἡμῖν κὰ λοῖ τῖ χε ἡμέρ ἀ ὀλῶ σ, ἐ πὶ αὐ σ σ ὀρ χ κεῖ·
καὶ ὁ μάρ ἐ κ/ ὠν, ἐ λῆ φῶ τῦ χαῖ ρ· ὅ τῖ ὀ μὲ ν δῖ ἡ ὁ σ ἀτῖ, τ ὑ αὶ ν
ἀ κόρ ε ὀ δῶν, καὶ λ ἀρ ὑ ῖ τῖ ἔ ὀν τ ζῶ σ λῦ ὁ ν· καὶ ὄ κῶν ἡ γε τ ἀ χῆ κῆ τ
ὀ δῆ ἡ ἡ ν ἐ ἢ, ταῦ τὸ κ ἀ ἐ ν ὁ μᾶ σ ἀ ἐ ἡ ν ἡν ποι ὀῦν, σ ἀ ὀ χῶν ἡ μᾶ σ·
πῶ ἀ αὐ σῖ ἀ κρε ὀῦν· ἡ τε ἀ ῖ λῦ μὸ τ ὀ κ ὀῖ ὀ, ἀ κ ἀ πὸ ξῖ ὀῦ τα τ
λύ ρασ, ὅ τῖ πλῆ ῶ τῶν ἔ ὀῦν σκ τρέφ ἢ τ ἔ τῶν· τὴν δὲ κρὸ δ ἡ ἡ,
θῆ μὴ· καὶ τὴν ἀ μπ ἡ ον σκ τὴν ὀν τῶ, τ ἀ λλῶν· οὐ δὲν δὲ, ὅ σον δ χ ἀ

τίνες· ἔτι τε σώματα· καὶ αἱ τῆς τοῦ θεοῦ ἀνοίας· καὶ φυτοῖς· καὶ
βοτοῖς· ταῦτα σοι καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα μιμοῦμεν· καὶ δὲ χαίρα· καὶ
πεπὶ τῶν ἀγαθῶν· βασιλεὺς δὲ καὶ βασιλέως φίλοι· καὶ λαμπροὶ
ἄρχοντες· οἷα δὴ ζῶντα ἀκούομεν· ὀνόματα τίνα· καθάπερ
αἰφλόγα· ὡς μὲν τὴν δόξης ἀπόμεν· καὶ σφρονοῦμεν· τὰ δὲ πρὸ
ὀφθαλμῶν κρεῖττον· καὶ σχολὴ τὰ δὲ κοσμικὰ τοιοῦτο ἀκροάσεις· ὡς καὶ
βασιλεὺς ὅτι μὲν ζῶν· τοῦ τῶν σῶν σοφῶν· ὑπομένει μὴ σκοπῶν τὸν
ἀπὸ κλέτεσι ὑπὸ τῶν κλεόντων τὸν φόρον· ὃς τὸ λεοῦ τὸ ἐστίν· καὶ μὴ
ἔτι τοῦτο σοφῶν· ἀλλὰ σοῖ τὴν σὺν ἡμῖν· οἱ μὲν ἔχει τοῦ γὰρ ἀτάμενον
κρείττονα πνεῦμα τοῖς ἀπεράντοις· τὸν ὡς τοῖ· τὸν μὲν ὅλον τὸ ἀνάθον· τὴν
γὰρ παιδόθεν ἡμῖν ὡς ζῶν βασιλικὸν πάντα δὲ δὴ τοῦ νόμου· ὁ δὲ ὑπὲρ τίνα
φίλον αὐτὸ ὀνομάζοσιν οἱ χρηστοὶ ζοῦ κόλ· φ λαμπρὸν μὲν ἀνόν· ἀλλὰ
ἀγνοῖ ὅμως λῆστ πρὸ τὰ μὲν ὅσοι· καὶ πόρρω δὲ μὲν χάνοις ἀρ ἦν· ἀμελῆ τῆς ὡσοῖ
ὅταν πεῖ αὐτοῦ λέγω σ· ἤ τοῦ μὴ πρὸς ὑπὸ σκέτε τῦ φλῶ σοῖ τὴ κὶ καθ φ·
καὶ ὡς τὰ κέτω ὑπὸ τὸ κεῖ ὡ τὸ ἐλπὶ ὑ ἔτιον· τὸ δὲ καθαρὲ· διέτηρε τ
θύρων· ἀοὺρ δὲ τὰ γὰρ ὡς ἔτο τὸν ἡ μὲ μόν τ· πο μὲν· καὶ καθ ὁ μὲν ὡ φορ τί·
τὴν δὲ αὐτ σὺ μφορ ζῶν καθ ὁ μὲν· ἐ τὲ ἐ ου ζρ ἀ ὑ τὶ ἀ ἀ τὴ σοῖ τὸ λὴ σ
μεθ ἡ μεῶν τὴ γὰ ρ μὲ· τε ἡ σε σ ρὸ ὁ τε ρὸ· ἢ δὲ ἀπὸ λῶ πολὶ τὸ μὲ αὐτ·
τ ὡ ὑ ὡ ὁ ε β ἰ ο υ ρ ἀ σ· πεὶ ὑ τὲ ν ἐ ἀ σ αὐ τὴ ν ὁ ὑ κ ὦ ν ὁ ὑ δ ο υ λ ἀ α· + Τῶ αὐτῶ· +

Ἡμῖν ἀ ἡ ἡ, ἀ πῶν· ὡ ὁ ἡ μὲ ἀ σ τὴ μὲ ν ἡ μὲ· ἢ γὰρ ὁ δὲ ἡ ἀ πὸ ὑ ζ χ λ θ ὑ ρξ·
πὲ ἐ πὶ λ θ ἐ ἀ· ἀ ὑ ν α μὲ ἀ τὴ ς λ ὑ κ ὑ τ α τ η σ σ τ ὑ χ η σ· καὶ τ
ἀ ὁ λ ο ὦ ν τ ὑ θ ὡ ν ἀ ν ε λ φ ε ὁ ἰ ἀ π ὰ τ ὰ θ α υ μ ὰ σ ὶ· ὡ σ ὁ ὁ ὁ ἀ ν, ἡ μὲ
ἐ γ ὁ ἰ ο τ η σ π ὸ ὶ σ μ ὴ ν ἡ μὲ ἰ ὁ ὁ ὁ τ ὁ ὁ ν ἡ τ ὸ π ὰ λ ἰ ν π ε ἰ π ὺ ξ α ὁ α ὶ τ
σ ε β α σ μ ἰ α ν σ κ ε φ ὰ λ ὴ ν· ὁ ἀ ὁ ἰ π ὸ τ ὲ θ ε· καὶ ἰ ὁ ὶ μ ὲ ὼ σ· ἢ δ κ ο ὺ
σ α μὲ σ τ ὴ σ ἡ ὁ ἡ σ π ὸ ζ ὁ φ ὴ λ ὸ ἡ ἡ ὁ ἰ ὁ· ἢ σ α ὁ δ ὲ ἡ μὲ ὁ σ, καὶ ὁ ἰ σ ὁ ἀ π ὲ σ τ·
ἀ π α ν τ ὰ γὰ ρ ἐ κ ο μ ἰ σ ὰ μὲ ἡ· π λ ἡ ὁ ν ὁ ἡ ν ἰ α σ τ λ ο π σ μ ἡ τ, π ο ἰ τ ἰ ν
ἔ τ α ἰ ρ ζ ὦ ν τ ὲ, ζ ὼ ν τ α σ π λ ὁ μ ὲ ἡ· ἢ θ ὁ ἰ ὁ ἡ π ὸ τ ὲ κ α ὶ ζ ὼ τ ὺ χ ἡ σ η μ ὲ·
Καὶ ἀ τὺ χ ἡ ζ ω μὲ τ ὺ π ρ ὲ θ ὺ· + τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία α·

Υ θ ἡ ζ ω μὲ τ ὴ π ὰ γ ὴ τ ὺ ρ ἰ ν ὁ φ ω ν ο ν· ἀ λ λ ὁ ὺ δ ὲ μὲ ὼ τ ὶ π ο λ ὺ φ ω ν ο ν· τ ὴ ν μὲ
φ ω ν ὴ τ ἰ μὲ σ ὼ τ ὸ ν ἀ ν· τ ὸ δ ὲ τ ὰ ὼ π ε π ὰ ὺ σ ὴ· τ ὴ π ὰ γ ὴ τ ὺ ρ α χ ὰ ε ἰ ζ ὸ μ ὲ ὺ·
ἀ λ λ ὸ π ω σ ὰ ὄ ν η π ὰ γ ὴ τ ὺ ε ἰ ς ἡ σ ὸ ἀ λ ἰ ὁ σ τ ὺ θ ὺ, μὲ ἡ π ὸ θ ὰ τ ὲ ζ ὼ π ε ζ ὰ ν·

ἀπολῆγον ἡσυχίᾳ τὴν μέθυον· φέρον τῷ κεδρηρεανὴ φόνον καὶ
μέθος· ὅθεν ἡ μεῶν, σοφία· λόγος ἐστί· κεδρηρὸ πτερὸ κινῶν τὸ
φρονοῦν· ὅ τὰ πάντων λοιδορούμενον, οὐδὲν προσήκει τῶ λόγω·
ἀγῶν αὐτὸ πρέπουσ τῶ· ἀγῶν αὐτὸ, πρέπουσ λαμπρὸν·
λαμπρὸν ἀλλὰ τῶ κρείφόβου· ὅταν δὲ χρῆφησι, τοῖς μὴ μυηθεῖσι τοῦ
τὸ τε τὸ πολὺ τὸ ἀμέλει τὰν ὀχλοῦσι νέ· ὅταν δὲ τὰ γραφῆ
σῶμα, πρὶ σὰρκοῦσιν, ἀποφεύγει τὸ χλεῦ πρὶ φρόνησι·
ποτὶ ἠέρον ἀεὶ κυοῖν δὲ κεφάλ· πλῆρες κόλασμα· καὶ σκλίν
σὺ τοῦ τὸ τοῦ· πλὴν ὅ τι ὑπὸ αὐτὸ κόλξε κεφάθη· σκλη
πὲ τοῦ ποτὶ ἠέρ· καὶ τὸ τοῦ ἀξίοσ τὸ συμποσίου νυμφῶν· ἀεὶ
ποιοῦ ἀν κάνο τὸ ποτὶ ἠέρον· οἶν πλῆρες· ὅ τε πωνεῖσθαι,
σὺ γοῦν πῆμα δὲ ξιοῖ ἀφεστέρεσθαι· καὶ ἡ σὺ φῆσ αὐτὸ θεοῦ·
δὲ λὲ πολλὰ ἀνταῖ τοῦ νῦ· ποτὶ ἠέρον σὲ, οἶν δὲ κεφάλ· πλῆρες σ
ὑπὲ τὸ μὴ κόλασμα τοῦ· τὸ δὲ σὲ, πῶς σκλίνεις σὲ τοῦ τὸ δὲ τοῦ τὸ· πλὴν ὑπὸ τὸ
ἀπὸ ποιοῦσι οἱ κε τὰ λεγόμενα· ὅ μὲν τὰ γενόμενα· οὐδὲν μὴ λαμ
βῶν θεοφορήτ λόξεως· πνᾶ θεόνι· πνοῆ μικρολοπῖαν
σὺ γεραφῆκεν· σὺ δὲ βοῦλα τὴν ἀφωνία, συμφωνίαν
θελόσαθαι, πρὶ ἢ ποῖ ὅ ποτὶ ἠέρ φῆσιν; οὐ τοῖσ ἀνοῖσ θεόθεν
πεῦ ποθεῖ τὸ λόγον ἔχομεν· πρὸ τοῦ σὺ πολλὰ ἀφῆθη κηνεία·
τοῦ τῶν δὲ ἀρδέλεται τῶ χρὴ τὸ πόσ· ὅ τι μὲν λόγος ἐστὶν, ὅ κεφὰ
λαῖν σκάλλος· κέρνατ τὰ καὶ δὶ ἐστὸ ὄν· σὺ γὰρ τὸ βλαμμῶν
σωῖ δὲ ἐκεῖνον, τελεῖ σοῖσ γνῶσι· πλὴν ἀπὸ πολλὰ, τὴν ὑπόχεσ
ἄχεν· ἢ δὲ νέα τὸν ἀπὸ σόλον ὀρέγνε χε· τὸ δὲ σκλίνεις τὸ τ
τοῦ τὸ, τὴν δὶ ἀεὶ δὲ τὴν τῶν δὶ ἐκεῖ σκόλον ἀνίτεται, τὰ νόμ
μεν σὺ λῆν, καὶ τοῦ κυεῖ ἀν· καὶ ποτὶ ἠέρον σὺ· οὐ γὰρ ἐπυδ
τὰ τὰ πεῦφῆτ τὰ τὸ δὲ τὸ σόλον· καὶ κόλα φῶ δὲ ἀ δὲ
ζωγεράφοω, πολλὰ μὲ ἐσκιάγραφῆσ· ἐπὶ τὰ μὲν τοι δὴ κεῖ δὲ σ
τὰ μὴ ἐπὶ τὸ γνῶσι· πλὴν ὅ τε ὑπὸ αὐτὸ κόλξε κεφάθη·
Ἡ ὑξὶ δὲ ἀρὰ, φῶς σὺ ἐ κοῦσα τοῖσ κόπε δὲ μὲν οἷσ· οἷσ δὲ δὲ ὑπὲρ
ἐ λαμπρὸν ἥλιος· οὐ γὰρ ὁ οὐ δὲ ὅ σοῖ ὀνδὲ ἐ λαθὴ ναι ὅ δὴ μὲ δρῶ
καὶ τὸ κα μίσονε πὶ γῆσ· ἀλλ οὐ δὲ ἀ μὲ ὀφεῖ λῆ μὲ κὰ μὸ ὀφῆ,

ὀφωτὶ ἐξ-ιὼ χαὶ, κ᾽ τὸν ἀλαθῆ τὸν· ἐφοῦ τὶ σὺν πλίον· ὁμολοῦ τὸ πόρου σὸ μὲ καρὶ ὁ τὸ· ἀλ᾽ οὐ τοῦ ἀμφίνυ τὸ, ὁ ξὴ λοῦ τὸ ὑρ ὑμὲν τὴν πόρου σὸν ὡὶ τοῦ πόρου τὸς· κὰὶ μὲ ἀὶ ἀ βίὰ, τὴ ρὸ σὸ τὸ· νῶν ὑμῶν ὀν ἀὶ τὴ ὀ ὁ τὶ πόλα πὸ ρὶ νὸ σὰ· νῶν ὃ γὰ ὁ πὸ ρὶ ὑμῶν ὀ ὰ πόλεο, ὡὶ τὸ σὸ ὀν τὸ, ὁ ὶ ὁ ὡ τὸ τὸ πολὶ τὸ ὰ μὲ ἐ χὸν τὶ· φὸ ὁ ὶ θὸ τὸ τὸ ὰξὶ ὰ ὁ πὸ πὸ· ὁ ὶ ὸ κὶ ὶ πὸν τὸ μὶὰ κὰ γὰ ρὸ ὶν μὸ λὶ ὸ μὲ.

ἐ βουλὰ σὰν τὸ τὶ λὲ ὸν τὸ πὸ λὶ τὸ τὸ ὲ αὐ τὸ φὺ ὴ μὲ ρὸ· ὀ λὴ λὰ ν ὰ φὲ ὁ μὲ, τὸὺ τὸ τὸ ν ὰ ὸ πὸ ὰ ὸ μὲ ὲ γὰ λὰ ὶ τὸ· ὡ ὰ μὲ χὲ χὰ καὶ πὲ ρὸ λὸ ὰ δὲ λὰ ὶ τὸ ὲ πὸ δὲ λὰ ὶ τὸ· ὁ πὰ ὶ ὸ ὶ τὶ ὲ ὶ· ὁ πὲ ὡὶ τὸ τὲ ὶ πὸ πὸ λὶ τὸ ὲ ὶ τὸ ὶ μὸ ν· τὸ χὰ δὲ ὺ δὲ τὸ νῶν ὲ ὶ χὰ ρὸ ὺ μὴ κὰ τὸ λὺ ὸ ν τὸ ὰ ὶ τὸ ν ὀ λὴ λὸ φὸ νὶ ὰ ὶ τὴ ν πὰ τὲ ὶ ὸ ν· ὀ λὴ λὰ ὶ ὰ μὲ χὰ ὰ ὶ τὸ ν ὲ τὰ ὶ φὸ λὰ ὶ· κὸ ὶ νὴ δὲ ὴ πὸ λὶ ὸ, τὸ ὡὶ τὸ ὺ ὰ κὰ τὺ χὼ ν ὰ ὲ ὺ ὶ τὰ ν· ὀὺ τὲ ὰ ὰ ν ὰ ὶ τὸ ν αὐ τὸ ὶ ὸ, ὰ μὲ κὰὶ ὰ ὶ μὲ σὶ ὰ ὸ χὴ μὲ τὸ κὰ τὴ γὸ ρὶ κὴ ν ὴ, κὰ ὺ ὶ κὸ φὰ ν τὸ χὰ ὸ ὰ ν ὑ πὸ σὴ λὰ ὸ τὲ· ὀ λὴ λὰ μὴ ν χὲ ὰ ὸ τὸ μὲ ν ὰ ὸ ὰ ὶ κὰ ν, ὰ ὺ τὸ κὰ τὴ γὸ ρὶ κὰ μὲ ν ὰ ὸ φὰ ὸ ὰ ὸ πὸ δὲ ξὲ ὸ πὸ ρὲ χὲ· ὰ τὺ χὴ κὰ ὸ τὶ ν ὰ ὸ κὸ λὰ ὶ ὴ ὰ ὲ· τὲ ὸ ρὲ τὰ ὺ δὲ ὴ πὲ μὲ ὸ· ὰ κὸ τὸ ρὰ ὰ ν δὶ κὰ ὸ τὲ μὰ ὰ θὸ ὶ· τὶ πὸ τὸ ὶ ὸ ὶ τὶ δὲ ὰ τὲ μὲ ν ὰ ὶ τὸ ν πὸ λὰ ὶ καὶ πὸ πὸ λὰ ὶ τὸ πὸ ὸ κὴ ν μὲ ρὸ ὺ ν· ὑ πὸ ρ βὰ ὶ τὰ ν ὰ ξὶ ὸ ὶ τὸ ὶ, καὶ ὲ φὴ μὲ ὸ ὲ χὸ ν· τὸ ὶ ὸ ὑ πὸ ρ ὰ ὶ τὸ ὶ ὸ κὴ ὸ· ὰ ὶ τὴ ρὸ τὸ ὶ ὸ ὶ τὸ ὶ τὲ ὺ ὶ τὶ, καὶ ὴ ὰ ὶ κὴ μὲ ὶ ὸ ὶ ὰ· πὸ ρὰ τὸ ὴ ὸ θὲ ὶ τὲ ὶ ὸ, ὰ πὲ μὲ πὸ λὺ ὶ τὶ ὰ ὰ τὸ πὸ ρὶ ὴ γὸ μὲ ὸ· ὶ ὰ ὰ τὴ τὲ ὸ ὰ πὲ ὶ τὲ γὸ ρὰ ὶ ὲ ὸ, ὰ τὸ ὰ ξὶ ὺ ὶ τὶ γὸ ὰ ὰ θὰ ὶ τὰ ὸ τὸ μὴ ὰ ὸ ὰ ὸ ὺ χὲ ρὸ ὲ· ὶ ὰ ὸ τὸ ὺ τὸ ὰ ὸ ὰ ὸ τὸ ὶ τὸ ὰ ὸ πὸ ὸ ὴ ὰ ὸ τὲ ὰ ὸ· ὶ ὸ κὸ ὴ ὰ ὸ τὸ ὶ ὸ τὸ ὸ ὴ φὶ ὸ μὴ χὲ τὸ ρὸ ὸ· ὁ μὸ λὸ γὸ ὺ ὶ ὰ ὲ δὲ ὴ τὶ κὰ ὶ δὲ ὰ τὸ ρὸ ὺ ν, ὸ ὶ πὸ ρὰ τὸ πὲ ὶ τὸ ὸ ν ὶ ὴ μὲ ὶ ὰ ὰξὶ ὸ ὶ τὸ ὰ ρὸ ὰ ὶ, πὰ ὸ τὸ δὲ ὶ ὴ ὸ ὶ τὸ ὶ τὸ ὰ ὴ πὸ τὰ τὸ ὴ ὰ ὰ ὰ τὸ ὶ· πὸ ρὲ ὰ ὶ, γὰ ὲ ὰ ὰ τὸ ὶ κὲ πὶ ὴ τὸ ὶ ὺ κὸ φὰ ν ὴ ὴ ὰ ὶ τὸ ὰ ὰ, ὑ πὸ ρὰ ὰ τὸ ὺ τὸ ὺ ὶ τὸ ὶ ὰ μὲ ὴ πὸ ὸ ὰ ὴ κὸ ὰ ὶ ὶ ὺ ὰ ὰ ὰ ὶ χὲ πὰ ὰ, τὸ ὰ ὴ ὰ τὸ ὺ τὸ ὰ ὶ ὰ ὴ ὰ ὰ ὶ πὲ ὶ ὰ πὲ ὺ ὰ ὰ τὸ ὶ ὰ ὰ ὰ

Ὁμιλία τοῦ βασιλείου λιβανίῳ τῷ ῥήτορι. +

Ὁμοιοπαθεῖς τυγχάνοντες ἡμεῖν τῶν αὐτῶν ἕνεκα, ἐθαυμάσαμεν τοὺς
λόγους σου τοὺς ἐπαινοῦντας ἐλέγοντας τὰ ἐπιδεξιότατα γεγενῆσθαι λόγους
ἅπαντα· καὶ οὐ τῶν ἡγουμένων ἐφθόνησεν ἡμῖν, ὡς πάντων τῶν ἀκουόντων,
καὶ μεμελέτηκε αὐτὴ πολλὰ φθονῆσαι, ἢ μόνον λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ,
καὶ πόσον ἠλίκιαν ἀκροασόμεν· ἀλλὰ ἐξιστάμεθα τοῦ θαυμάζειν
γενέσθαι· ἀκαριαῖος μόλις ὄγκος ὢν· ἀστραπὴ τις ἦν καὶ λόγος
ἐμπρέπων· οὐ ζηλωτὸς τέχνας σχολάζων· ἢ δὴ λεκτῶν ἀκ
πηγῶν καὶ δὴ πηγὴ γὸ τοῦ τοῦ τῶν· τί δὲ ὁ λόγος, ὃ
τὴν πάθος μόνον ζωὴ τέρας πανηγυρεῖν· καὶ δὴ μὲ ἡ γαλήνη τοῦ πολ
τεύ πον δὴ δεῖ τὸν λόγον ἀγωνίσασθαι· οἷ οὐ τῶν θαυμάζεσθαι τὰ,
μὴ κατὰ λόγον ἐπὶ μέλει, ἵνα κἀγὼ τῶν λόγων ἐπαινέτης ἁπάντων
ὧν· ὅταν λιβανίου δὴ παίνων κἀγὼ δὴ γὼ ἐκεῖ, τοῦ τοῦ, τοῦ τοῦ τοῦ

ζαδίκαιος· οἷα τῶν ἀλαζόνων, καὶ πάντα πανταχοῦ φρονοῦν· ἐπὶ τοῖς
οἰκείοις μεθῆκα λόγοις πεπόνθη, βουλόμενος δὲ τούτῳ πεῖν τὴν χάριν,
ἐπὶ κομψοῦ μεταβιβλέγειν κἀκεῖθεν ἄλλο· οὐδὲ λόγος ἀφθόνος, διὸ λέξεμε
τὴν τοῦ λέγειν τέχνην: ⊕ Ὁ αὐτὸς τῶν αὐτῶν: +

Ὁ πῶς μοι τῆς λύπης ἐφήκατο, ὥστε μὴ ἀξιοῦν τρέμειν τὴν θέαν
ἀλλὰ μόνον ἐφήκατο, τὸ οἰκεῖον τῆς ἡμῶν εὐφρόσυνε· φόβος ἐστὶ κατέχει,
ὁ πάλαι λοιστὶ ἐχθρὸς καὶ τῆς σῆς ἀγίου ὀλότειον, τῆς ἀλλοις κηρύττων
μὴ χρῆναι μὴ χεῖρ διὰ τοῦ ἀλίου λύπην φυλάττειν, αὐτὸς δὲ πολλὴ
ἡλίοις εἰφυλάξας· ἢ τὰ ἐξῆς μὴ ὁρᾶν μὲ πεφάλας, τὴν μὴ ἐχεῖς
σου δὲ τὸ σκῆρ ὠνφωνῆς· μὴ σὺ χεῖρ ὠνεγνῶς· ἀλλὰ τῶν πεφάλας.
καὶ ἀδὸ ἀπολαῦσι τῆς κάτω χεῖρ σὸ ὁ λύπτης: + Ὁ μὲ ζαῖ τὸ λίβα: +

Λοιχὸν νομίσῃ καθεύδασοι πρὸς τὸν τῶν καὶ πτῶδόμενο· ἀλλὰ μὴ πάν
τοὶς σὺν ἡλικίᾳ, πάντων λόγων καὶ πάντα κόσι ἀντὶ ποιῆσαι, καὶ σοὶ
κεφαλῆ τῆς δόκησε) διδάσκαλω· ἀλλὲ πάδη πάν ἡσυ πέξε
ὡ τὸ ἀν, τὸ πεῦ σὴ κοῦ τὰ ἀφίσι ἀιρουμένῳ ἀχοῖ ὀν τε, τοὶ ἐκεῖ
πάντοι μὴ πάρδ πέλεπτοῖ ὁ ὁ. τοῦ τοῦ ἀλλοῖς χεῖρ ὁ μὴ, ὅσον καὶ
τοῖς δὶ τῶ σὶ καθῆ πόσι καθῆ πόν μὴ τὰ πάσι· ὁ δὲ ἐν ὠ πεῦ σὶ ὠν,
μὴ κεῖ ὑπρόνε αὐτὸ ἐν κεφαπουδεαθῆσε), ὠ φάνα ὁ ὁ ὑπὸ ἐν πάσι.
γῶν δὲ, ἀπὸ πε σὶ γνόεῖμε, μὲ τὸ ὠ ὀρθόν τῆ βῆ ἐν ὠνα μὲ
πολὶ τὶ κὴ πάρ μὲ λόγον τὸ ὄνομα· σὸ κὰ μὴ γὰ τὴν ἀκρεῖ λὶ
μὲ τὰ λὴν πέμυς· πὸ ἀλμὴ τὸ μὲ ὠν αὐτὸν, τῶ πάν ὑ τὰν τὴ λέ
δὶ δόσι, σὸ ἰ πὸ ἰ ὠν αὐτὸν γνόεῖμεν, πὲ δὲ μὴ μὲ ἰ ὑπὸ χῆ σ
ἄξιον, τοῖς δὲ ἐστὶ ὠ ἀκρεῖ κὴ ἰν ἐν ὑ ὑ δὴ: + Ὁ αὐτὸς τῶν αὐτῶν: +

Δοῦ σὴ, ἑτέρος κὴ κὰ πάν δόκησ· ὑ ὸς ἐ μὴ σὸ ὑ τὸ· πὸ ὠ γὰ
μὴ μὴν φὸ ποὶ ὑ τὸ σχῆμα, τοῦ τὸ, σὴ ὠ γὰ ἀ ἐθῶν· ὠ σὸ τὸ κὰ ἀ γὲ
τοῦ τὸ, ἀδελφὸς ἀὴν, ἡ τὸ ὑ πὸ θὲ λὸ ν τὸ, ὁ τὴ πὸ ἀ τὴ σὸ ὠ ὠ ὑ δὴ ὁ
ἄξιος, ἐ μὶ τὲ τὸ ὠ πὲ, καὶ σὶ τὸ δὶ ἀ ἀ σὶ κὰ λῶ, ἐ πὸ ρὸ λῶ σὸ πὲ
δὶ ὠ ὸ τὸ ν ἐ χὰν τὸ ὠ πὸ ρὴ μὲ ὠ ὸ ν δὲ χὰ μὲ ὠ ὸ σὸ. τοῦ τὸ δὲ ἐ λὲ ἰ ὑ, ἀ χὰ σὸ ὠ κὰ ν,
τὴ σὸ σὸ λὴ ὸ τὴ τὸ ς πὲ λὴ ὸ ν τὶ τὸ ἰ πὸ πὲ λὴ ὠ ὶ σὸ τὸ ν ἐ χὰ ἐ χὰ ν χὲ ἰ ζὸ μὲ ὠ
ἀ λὴ ὸ σὸ δὲ φὸ ν πὸ δὶ τὴ σὸ ὠ φὴ ἡ σὸ κὲ πὲ σὸ κὰ μὲ ὠ. ὁ ἀ ρὴ σὸ ὠ δὲ ἀν, ἡ

τῶν ἐν Σικελίᾳ πρὸς τὸν Σικελὸν καὶ πάντας, ὡς τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα· οὐ γὰρ πο-
πτήσαιμι πλείω λέγειν τὴν ἀξίωσιν τῆς νίκης, εἰ μὴ ὅσον αὐτὸς ἔφησεν αὐτὸς
λόγοις· ἐπὶ τέτταρα καὶ πεντήκοντα τὴν ἰσοπνεύχον τῷ λόγῳ ὡς ἂν
εὐπρεπεστάτην καὶ πλείστον· καὶ τὴν μὲν οὐ κάτω· οὐ γὰρ ἐν ἐλάττονι δέξαιμι τὴν ἡδονήν,
ἢν πλείστον τὸν ἄλλον ἀποχρῆν μεθοῖν ἀπολείπεται· + Ὁ λόγος δὲ τὸν μὲν ἔχει· +

Ὁ ἱππεὺς τί πολλὰ τοῦτο ἐφίστασο ἰδὼν σὲ δεῦρο ἥκα καὶ πολλὰ κατ-
πολλῶν γὰρ οἶμαι πλείω, ἐὰν μὲ ἐπιστήσῃς τὸν νικῶντα τὸν κατ-
ὰ μὴν χρόνῳ· τοῦτο δὲ αὐτὸς νικῶν ἐπαίδευσε καὶ πρῶτος· ἄλλος γὰρ
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶ τὴν ἰσολυμπιάδα τὴν κάλλιστον, ἡ ἡμέρα οἷον πόρ· πόρρε-
καὶ ἐπὶ τὴν ἰσολυμπιάδα τὸν ἀρχῆς ἐστὶν ἐν πλείστῳ, ἄλλοι τε ἄκολουθοι, ὁ πάντ-
ὁ ἀλλήλοις ἄλλοι· ἰδὼν ἐπὶ τὸν ἀνέβησαν· ὡς δὲ ἔστω μὲ-
φέρουσι τὴν ἰσολυμπιάδα, εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἡθῶν, γενικὴ μὲ ἐφ'
μεγαλείων τὸν ἀνθρώπων· καὶ τίνος οὖν γενικὸς νικῶν ἐστὶν· ἐπὶ
ἄλλῳ γὰρ γενικὴ μὴ· εἰ κάλλιστε μὲ ἐφ' ὧν ἰσολυμπιάδα γενικὴ· ἐὰν ἀλ-
λὰ κεκρατήκῃ· φίλος τοῦ ἀνήρ, καὶ ἀπὸ τοῦ φέρομεν·
τοῦ ἀποτέλεσε, πόρρω αὐτὸ μεθ' ἡ βουλήθησ τῶν χρημάτων νικ-
ῶν ἐπὶ τὸ ἀποκεκλεῖσθαι ἄλλοις· ἡ κοῦφος οἰκόπορος· ἐπὶ τὴν φοῦ
ἡ νέφη, μεμνῆσθαι μὲ ἐφ' ἅπαν· ἐπὶ τὰ ἐφέρομεν ἔχων ὅ ἀνὴρ ἡ, ὀξὺ ἡ,
λέξον οἶμαι ἄλλοις· ἐμοὶ λῶ ἀπέλθῃ· ἐφέρετο τὸν ἐπὶ πόρρω
τὴν οἰκίαν· τοῦ δὲ ἀπέστη μὲ νικῶν· ἐμὲ δὲ κατὰ φῶμεν ἡ ὡς ἀν ἡ ἐν
τὸ βουλήθῃ ἀλλὰ ἄν· καὶ γὰρ ἂν ὅ τινα εἰ πεν ἐν λόγῳ
ἀνῶν, πρὸ τῶν πλουτοῦν τοῦτο· καὶ τοιοῦτοι δὲ τὸ πεπόνθαμεν
ἀλλοκόλων· ἀλλοῦ δὲ κολοσσὸν τὸν τὰ ἄναβα τὸν· μεμνῆσθαι
ὧν πέμπω ὁ κυνέτων δὲ ἀποδεῖξαι, ἀεὶ ἐκεῖνο κατὰ τὸν,
τὸ ἐπὶ τὰ ἀεὶ πονεῖν· + Ὁ αὐτὸς τῶν αὐτῶν· +

Ἀεὶ βασιλεῦ μὲ, τὸν ἀθήναι ἐκεῖ, ἐλέησον σεαυτόν, οὐ γὰρ
καὶ σὺ ἐν νοῖ ποιεῖσθαι ταῦτα ἀκούειν ἡ δῶν αὐτὸ· ἡ πλοῦτος γὰρ μὲ
τοῦτο ἐθαύμασε· ἄλλοσε πλείστα κεκτημένον διὸ δὲ
πλείστα πλείστα ἐπὶ τὸν ὀνόματα τῶν καὶ νοῦ μία, ἐμοὶ τὸ πεῖ

ἔλεγε πολλὰ κὲ διδάξασ. ὅμηρος οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ πλάνων;
ἀλλ' ἀεὶ γὰρ τέλησ; ἀλλὰ σοῦ δεῖ ὧν ὅτι πάντα ἐπὶ σὲ ἀνήνοσ;
ταῦτα μὲν πλοῦτε. σὲ δὲ ἄρ βασίλεια τοιαῦτα ἡμᾶς
ἐπαινῶ: + Βασίλειος, λιβανίῳ: +

Δεχομένοισι μὲν ἡμῖν ἀγαθὰ φίλε, χρεών· ἀπαιτουμένοισι δὲ πεῖρα
ἀγαθὰ φασὶν τε πιστήμην, ἀλεων· τί γὰρ ἄν, ἔφη, ἐποιεῖ πρὸς τοῦτ
ἀντιλέγοι σὺν τῷ λόγῳ, ἢ ὅτι ἀλιέων τὰ μὴ μαθητὸν ὅμω-
λογῶν φίλῳ: + Λιβανίος, βασιλείῳ: +

Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς καταδέδεκας κὲ κεῖνος. σὺ τοῦτο κρίνοις,
ὅτι καταδέδεκας· ἀλλὰ καὶ τοῦ πρότερον γε ὅσον οὐ τὸ καταδέδεκ.
ἀλλὰ τὸν τοῦτο κρίνω· ἀλλὰ καὶ γε μὲν τὴν ἀναμονὴν τῶν βασιλ-
κομίζοντα ἡμῖν· τοῦτο μὲν οὐ τοῦτο ἄρα ποιεῖ, κρίνον· ἐγὼ τὸν ἐν
ἐπιλελήθαι νομίζω, τὸ πολὺ αἰνέον νῦν τὴν ἡδονὴν μόνον, σοφε-
σοῦ τὲ πρὸ τοῦ τὸν τὰ ἀμείλικτα μόνον ἐφῶν, τὸ ἀναν τὴν κάνν
τὴν πόλιν τὴν τοῦ ἡδονοῦ σε ὑοῦσι, τὸ λόγων ἡδὺ μὴ ἐφ' κεκτη-
μένῳ μὲν πάλιν. ἐπὶ δὲ ὁ ἡθοσ δὲ ἡν τὸ ἀθήνασι δὲ ἡν, τὸν
κέλσον ἐπαθε, τὸν ἐχαιρον τὴν κήσωτ' ἐπὶ σπουδῆ τὴν τῆς
ἐπιπόνου τὸ δέσν τὸ ἔχοντ τὸν πόλεμον, ἔλεγον πρὸς αὐτόν.
τίνων ἡμῖν ὁ βασιλεὺς δεῖ. ἢ πρὸ τίνα βίον ὁρμεῖ. ὅτι ἐν δίνα
σπεύσοις τρέπεται, τοῦ πολλοῦ ἐπιφρασθῆναι, ἢ ἐπὶ τὸ ἐσω
ὑδαμῶν πεῦν ἀπαρτάζεται πᾶσι. ὡς δὲ ἢ κοὐ τὶ νεσ
λαπτέλοντ ἀλλὰ ὦ πομῶ τοῦ τὸν νῦν ὁδὸν πορεύεσθαι, ἢ
σκοπῶ πόλιν, γενοῖο θεῶν ἐμὸν φίλος ἢ ὁ μόλις χρῆσιν, ἀδαμό
νῦν ὁ σεστε, καὶ καταδέδεκας. σὲ μὲν, τοῦτον βουλόμενον εἶναι ὁ
σκάνοσ δὲ, τοιοῦτον δ' ὡς δεῖνον δὲ κυνῶν πολίτων. φίρε
δὲ σκῆνος ὡς πάντα χοῦ διέτηκε κρείων. ἀδοῖδα. σὺ τὰ θεν
τὰ αὐτῶν τῶν λόγων ἡδὺ ἀεῖ. πολὺ δὲ ἔστ' ἀν ἀπολαύσασ, ἐκ
οἶδα. ὅτι ποσ ποτ τὴν λίκου, ἢ λίκων νῦν σὺ τοῦ τοῦ δὲ σκάνου τὸν δεμῆ.
τοῦ τὰ μὲν δεῖν ἀν, τὸν σκάνου δόξαν ὑπὸ λαμπάδ, σὲ τὸν λόγον ἀν,

πόσον, τίλε νὴ νομίζω σκάνω· δοκεῖ δὲ μοι τοῦτο τὴν πρὸς λήθην
τοῦ λόγου, περὶ ἢ τὸν φιλομείρονα ἰδεῖν· ἢ τὰ ἀν, αὐτὸν κεῖχε τὴν
χεφμῆ· γνῶ τί ποιῶ ἢ τὴν μὴ φιλομείρος· ἐ τὲ σὺν ὀνοῖς τὸν λέγον
πότοις, ἢ σκάνῃ με πολλὰ πεπαῦ), βαρεῖα δὲ ἡ σοὶ λὴ τὴν ἀν γὴ
μεν· ἢ τὶ νεοῖ σὺν ἢ πίδε, ὡς ἀῶ θὸ ἄκαλοῖ κοιρωνος·
λὸ κεῖνα δὼ τὶ ἡμῖν· τὴν πλὴ τὶ λεκσὸν· ἀ δὸ ὦ τὶ λυπόσον, τὸ
βλέπον τε ἡμέρας πρὸ τὰς πύλας πολλὰ ξ· ἀ δὲ ἀθήνησὶν ὦ φιλομείρος
ἐ τὺ λῦ ὦν, τὶ ἀν, ἐ δὲ γὰρ οἶ σοὶ λὸ ὀν τὸ πορῦ μῖν· ἢ τὶ τὸν ἀλλὰ μῖν ἀ
ἐ πὴ ὦ πον ἀν, ἐ πὰ ὀν τὸ· ὅ ἐρῶ σὸ τὶ ἢ κὴν ὑπὸ τὰν ὀφρῦν βλέπομ πλίτ;
οὐ μὲν ἐ γὼ τὲ τὸ φιλάνθρωπον καὶ πὸ δὸ κὰς πεῦ βῶ· λὰ χομαι μὴ ἀν τὶ
λὲ ἀ νοῦ σ τὲ ν ἐ δαι πὲ ἐ μὲ· μὴ ὀν τὸ σὸ λὲ ὦ ἢ τὸν ἀλλὸν, οἷ σω· φιλο-
μῖ νος δὲ μὴν ἀν ὦ μὴν βω ἐ γὲ γὲ τὸ τέτταρας· ἢ μὲ ἐ ἀν δὲ ἢ ἐ γὴ σῶ
ἄ δε μῖ· τὸ δὲ σὺν ὦ λε πὴ ὦ ὅ σον ἀ δὴν, ἀλλὸς ἄ σῃ· ἢ σὸς ἄ μὴ μῆ·
πρὸ δὲ τὸ πολὺ ἀλλὸν δὲ ἐ ὁ δὼ ὀ ἢ τὴν αὐ ἢ ἀν, τὶ ἵ νὰ μὴ πρὸς πλε-
κὴ λου θὴ φὶ σύμμαχον· ἅ πὰ τὰ δὲ φρονοῦσ οἷ βλὸ ὀν τὸ, πρὸ ἰδὼν,
αὐ τοῖς πε παυ δὰ μῆς, τὶ μὲ βοῖ τοῖς δὲ πλὸ τοῖς, ἐ πὰ δὴ τοῖς πρὸ τοῖς
ἐ λὺ πῆ βῶν: + Βασίλαος, λιβανίω: +

Πὶ ἀκαὶν, ἅ ποι βφῖ σὴς αὐ τὲ, βφῖ σὴς βιοῦ τὸς, ὦ χεῖ ἀ ὀν ἢ ἶ ναι 16
τὴ τὲ χνη σὸ μὲ λόγῃ· πὰ μὲ πὰ λὰ μὲ κρὰ ποιῶ ὅ πὸ τὲ βλὲ τὰ,
πὸ ἰ ὦ μὲ κρὰ πὰ ἀ τὶ θῶ αι μὲ χῶς, ὅ πὶ ὀν δὴ τὶ πὲ ὲ ἢ μὲ σὸ ἐ πε-
ὰ ξω· τὴν τὰρ ἢ σὸ λὼ ἐ κὰ νῶ, τὶ ὦ ῥῦ πῶ σὰν· ὦ σὰν ὑ μὲς
οἷ πὰ δὶ τὸ λόγῳ τὲ ῦ φῶν τὸ ἅ ποι τὲ, οὐ δὲ γὰ ὦ σὰν τὴ σὰ τὸ
λὲ ρὶ σὸ ὑ τὸν τὲ σὰν κὸ τὸ λὰν, τὸ σὸ ὦ τὸν ἢ ῥῶ σὸ τὸ λόγῳ, ὡ σὸ ἢ πὴ
θῆ ναι δὴ θὲ νὰ ὦ τὴ σὸ, ἢ ἢ μῖν τὲ ῥὸ τὰ ῥῶν τὸ ῥὰ φῶν πὰ ρὰ χῶρ, ὅ μὲν
τοι ὦν τὸ βῶν πὲ ῶν παυ δὶ ὰ ῖ σ, ὅ τὶ ὦ τὸ ῖ σ πὰ ρὲ ἀλ ῶν γὶ ν ὰ ι σ
πὰ ρὰ χω ρῶ σὶ βῶ σ παυ σὴν ὰ ὶ δὲ ῦ νε ὰ ῖ, ἢ τὲ ἐ αὐ τὸ ῖ σ τὶ ζὴ μῖ ν τὲ,
ἢ τὲ γὴ πὶ τὲ ῥὸ ν τὲ τὸ φὶ λὰ θὴ μὲ· τὲ ὦ ν τὶ ὀ λὲ ἀ μὲ ἀ θὲ τὲ ὀ σὴ πὰ δὰ ν
ἢ χὲ νὸ λόγος σὺ τὴ πὲ ρὶ μὲ σὸ παυ δὶ ὰ ῖ, ὀ ἢ πολυ δὲ ῥὸ μῶν βὸ ῖ ὴ ν, ἢ μὲν
λῶν ὀ πὰ κὰ δὶ ἢ πὰ λὰ ὀ ὦ σὰν ὀ ν πὰ ρὰ ῖ τὰ μὴ τὲ πὲ ἐ μὲ ἀ ὦ τὸν· πὰ λὰ γὰρ
ὦ ῖ σὶ κὲ τὰ μὴ, ἢ ὀ λὲ ὀ ὀ ὀ

σὺν λόγῳ ἐπὶ ἐκείνοις τοῦτο, ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἰδίοις μέσοις.
οὐδὲ δὴ τὸν τῶν παιδίων πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντα, ἢ τὸν
βάρβαρον ἔχεσι ὑπὸ τὴν αὐτῶν πλέον τὴν. ἀλλ' ἡμῖν μὲν ὦ θεωμένοι
σίαν μεγάλην, ἡ ἡλία. ἡ τοῖς οὐδὲν μὲν καὶ ἀμφοτέροις αὐτὸν ἐφαίνετο, ἐκ
τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγομένοις ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν. ἡ πρὸς ἐκείνην
φερόμεθα νοῦν μὲν ἀληθῆ. λόγῳ δὲ ἀμαθῆ, ὡς αὐτὰ ταῦτα
δηλοῖ· ἃ δὲ τὸ καὶ ἡμῖν πολὺ πρὸ μικροῦ δι' ἀγθόνου, ὑπὸ τὸ χρόνου
ἐπελθόμενα· αὐτοὶ δὲ ἐπίστη ἡμῖν, ἀλλὰ ὑπὸ θάσεως τῆς
ποιούσης, αὐτὴ δὲ ἐξοῖ, καὶ ἡμῖν ἀκελεύστοις· τὸν γὰρ ἀνὴρ
οἷον ἤδη σοι προσήκοντα· ὡς ἐμαυτὸν γὰρ· ἃ δὲ ἐμὸν ἀπὸ πάσης,
τὸ πρὸς ἀπὸ τὸ παιδίον· πῶς ἐκ πῶς τοῦ· γνωρίζειν δὲ τὸ λεγόμενον,
αὐδὲ ἐν σοφῶν καὶ θφίγξη. + Λίβανι. ζαπλῆ. +

Ἐπὶ πολὺ πολὺ χρόνον ἐσκόπουν πῶς ἂν, ἀεὶ ἐν ζῶν ἐπὶ τοῖς
τῶν σῶν γράμματα ἡμῖν τοῖς ἐγραμμένοις, ἀκάλλιν, ἀμείνον τὸν
ποιῆσαι ἐδόκει, ἢ τοιαῦτα γράφων, ὁποῖα νῦν ἔγραψαν· καλῶς
ἐγὼ μὲν θφίγξην· τοῦ ποιητὴ δὲ λέγεις ἔνα τὸ δύο αὐθαιρεῖν ἢ μίκρ
μεγάλα· τὰ δὲ δύο μεγάλα, μίκρ· καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ὠδὴν τὸ λίνη ζεβυλλῆν
φῆν δὲ ἐξαιρῆν σὴν κόλπν, ἀκούσαν καλῶ· ἃ νῦν τοῦ δεῖν ἡῶν ἐν
πεμφαν βελπῶ· ὅλως τὴν μὲν δεῖν ἔνα πρὸς σοὶ λόγ ἀνάμιν.
τὴν μὲν νῦν ὄντων ἐν χερσὶ βίβλιων τοῦτο ποιῆν· σὺν δὲ χρόν
πρότερον λόγ δὲ ἐρεῦνῆν ὤν. καὶ ταῦτα πάθην ὦ ἐν χρεῶν, ἐν τῶ
κάλῶ καὶ ταῦ τὴν λῶ λέγαν κόλφοσ ἀρτα σῶ τὴν ἐπὶ σολῶ, ὡς σὺ
οἰπρόν τοῦ ἡμῖν· ἀκάλλον μὴ πολεῖν, ἀνάμιν ἀποκόλῃς· ἐθαυ
μασαν δὲ ὅτι τὸν τὴν πρὸ τὸν ἀνθῆν ἐν ἐν χρῆσθε τοῦ φέρ
ταν τὴν τὴν πρὸ τὸν ἐοικέν, ταῦ τὴν πρὸ τὸν ἐκόσμεν θεσ
χρῶν δὲ ἀρ' ἀλλὰ τοῦ βουλόμῶν δὲ ἔξαι, χρῆν ποιῆσ ταῦ τὴν ὦ
λίαν ὀλῆ πρὸ πρὸ· ἀλλὰ κλῶ ὀῖμαι σὺν δὴ κῆσ τὴν ἀλῆθ εἶαν.
ἡ δὴ κοῖ τοῦ ἀλλ, γεφόντ δὲ ἐπὶ τὸ δὲ φαυλότερ, ἡ χρεσμῶν πὸ
οὖσι· ἢ αὐτὸ δὴ τοῖ νῦν ἀν, ἄν. τὸ μὲν λέγειν, ἀ δὴ κοῦ δῆ αὐ, ἵνα μὲν
τὸ πρὸ λεφλόνας θφίγξὲ ζωρ ἀλ, πρεσόμῆ μεγάλ τὸ πρὸν ποιῆν.

βιβλίων μελῶσιν ὧν φησὶν ἡ ναυαγέσιν τὴν λύσιν· δηλαδὴ νῶν δὲ τῶν
λίαν νοῦν, ἐχουσῶν δὲ ὁ νοῦς πολύς· τῶν δὴ μὴ ἐρωμένων ἀφ' ὧν δὲ πε-
τρον αἰεὶ ἐὶ ζῶν, μὴ ὁ ὁ ὁ ἐ, καὶ μὴ νῦν ἐ ὥσ ἀν, πῶ· ὁ δὲ ὁ ὁ ἄ ποτ
αὐτ ἐκ τὲ μὴ χεθνος, ὁ δὲ ἀν ἡ ὑ ὑς ἀρδῆς: + Βασίλειος. λίβανι: +

Ο ὑπὲρ τὸ ὁ ὁ δὸν ἐ χοῦ τὸ, ὁ ὁ τὸ ὁ φιλοκάλοσ τὸ κοὶ, ὁ δὲ τὸ ἀκάνθ, ιῶ
ὁ ὁ ὗ τὸ ἄ ν θος ἐκ φυ ε τ ἀν ὁ χθ ἀ ἀ ν ο υ σ· καὶ τὸ ν ὁ κ ο υ σ ὁ τοιοῦτον τὶ
πεῖ αὐτ πα ἴ ζ ο ν τ ὁ τ ἀ ἀ ἡ π ω σ ὁ δ ἀ ζ ο ν τ ὁ ς, ὅ τ ὶ κ ὰ θ ἀ π ρ ὸ δ ῆ λ ο τ ὶ κ ῆ
τὶ ν α κ υ ἰ σ μ ὲ δ ἀ τ ὶ ὁ δ ὴ σ ἀ ἰ σ ὁ. τ ἀ σ λ ε π τ ἀ σ ὁ ἐ κ ἀ ν ἀ σ ὁ δ ἀ κ ἀ ὴ θ ἀ σ ὁ
ἡ φ υ σ ἰ σ τ ὼ σ ὰ ὴ θ ἀ π ρ ὸ σ τ ἐ φ ὺ σ ὅ. π ρ ὸ σ μ ἀ ζ ο ν δ ὲ π ὸ θ ο υ τ ὶ σ ὁ ἀ π λ ὴ κ τ ἐ
κ ἀ ν τ ρ ο ι σ τ ὶ δ ρ ε π ο μ ὲ ν ο υ σ ὑ π ὸ τ ῆ ρ ε θ ἰ ζ ο υ σ ἀ. τ ἰ β ο υ λ ὲ ὶ μ ο ι τ ὸ ἐ ὸ ὸ ν
τ ο ἰ σ γ ρ ἀ μ μ ἀ σ ὶ ἐ π ὶ τ ὸ μ ὲ ν. π ὰ ν τ ω σ ὁ ὁ ὲ ὐ δ ὲ ὐ δ ὸ ὁ δ ὶ ὁ ὁ ὁ δ ὶ ἀ χ θ ῆ ν α ι, τ ῆ σ
ἐ π ἰ σ ο λ ῆ σ μ ὲ μ ν η μ ὲ ὼ ν τ ῆ σ σ ῆ σ, ἡ τ ὸ μ ὲ ἀ ὴ θ ο σ ἐ χ ω τ ὲ ὐ ὸ δ ο υ, ὅ λ ο ν
ἡ μ ὴ ν τ ὸ ἐ ἀ ρ τ ῆ ἀ λ λ ω τ ῆ ἰ α δ ἰ α π ὲ ὶ ἀ ὶ ὁ ὁ ὁ, μ ὲ ὶ μ ὲ ὶ δ ὲ τ ὶ σ ὶ ὶ ἐ ὴ λ ὴ
μ ὲ σ ὶ κ ὰ θ ὴ μ ὲ ὼ ν ὁ ὲ ξ ὴ κ ὰ ν θ ὼ τ ὸ. δ ὴ λ ὲ ὶ μ ὶ τ ὼ ν ὶ σ ὼ ν λ ὸ γ ὼ ν κ ὰ θ ὴ π ὸ δ ὴ
ἀ τ ὶ ἡ ἀ κ ὰ ν θ ὰ, π ὲ ὶ μ ὲ ὶ ζ ὸ ν π ὸ θ ο υ τ ὶ φ ὶ λ ὶ σ κ ὰ ὶ κ ὰ ὶ ὁ ὁ: + Λίβανι ὁ ὁ ὁ: +

Ε ἰ τ ὰ ὐ τ ὰ τ ὶ λ ω τ ῆ τ ὶ σ ὰ ρ ὶ σ τ ὸ τ ὸ ὶ ὰ ὰ ς, τ ὶ σ ὰ ὶ, ἄ π ὸ σ, ἀ ὐ τ ὴ ν ἀ κ ὸ ν ὼ ν· σ ὸ ὶ μ ὲ ὶ
γ ὰ ρ ὲ ὐ τ ὼ σ ὸ μ ὲ τ ὶ λ ὸ γ ὼ ν ὶ σ ὶ κ ὸ ὺ σ ὶ π ὶ τ ῆ, κ ρ ὲ σ ὰ ν γ ὰ μ ὲ ὰ ὶ· ἡ μ ὲ σ ὸ ὶ
ἡ μ ὲ κ ὰ θ ὴ μ ὲ ὰ ὶ ὰ ν ἀ ρ ὸ ὶ ὶ μ ὲ θ ὰ, λ ὰ π ὲ ὶ τ ὸ σ ὶ ὶ ὰ ὼ: + Βασ λίβανι: +

Τ ὸ μ ὲ ὶ ὶ ὼ ε χ ὼ ὲ ὼ ὶ σ ὶ ὴ φ ὰ ν μ ὲ π ρ ὸ σ τ ὴ ν σ ὴ ν π ὰ ὶ ὸ ὶ ὸ, π ὰ θ ο σ ὶ τ ὸ τ
ὁ ὶ ὸ σ ὴ ὰ ὶ ὰ θ ὶ ὰ· τ ὸ ὸ ὲ ὲ ὲ ὶ ὰ ὸ ὶ ὰ ὶ ὰ ὶ ὰ

λέγοντος ἀφραινόμενος, καὶ μεγάλως ἀπολαυόμενος. καὶ πρὸς τὴν
λέξιν, ὡς οὗτος ἀνὴρ τοσούτῳ κομψότερος τῶν ἀλαζόνων ἦν,
ὅσῳ θλίψεις μὲν ἀπαρνεῖται, βλασφημίας δὲ ἀπαρνεῖται. ἡ
μὲν κρόνιος τὸ μὲν βλάψαν. ἀλλ' ὅτι τὰ τοῦδε μέλη, κόρδακος τῶν δεξαμενῶν.
τὸν μὲν οὖν οὕτω τρωμένον ἔχοντα μὲν. νομίζοντα δὲ καὶ φιλήδονα. λεγ
λέδοκοῦν δυναστεύειν, μὲν τὸ μεμαθηκέναι, τὸ ἐσχάτου δρᾶσαι.
καὶ ἄμα τοῦ τάλαν. ἀπεζημιῶν τὸν αὐτόν. δηλονότι ὡς ἀπὸ μέρους
τὴν ἐπιστολὴν τὴν μικρὰν ταύτην φαλλήν, καὶ ἡ τῆς μεγάλης. ὁ
φύλαξ ἐν δὴ πολλὰ μὲν μὴ μὴ δὲ τὸν δὴ κῆσαι τί. οἶμαι πολλοὶ
βοῆσθαι πρὸς τὸ ἔπος, καὶ πεῖσθαι τὸ χρῆμα, κεκρόνιος
βασιλεὺς ἢ δίκη κέτι. κοὐ μὴ κρόνιος; οὐκοῦν τὰ δικαστ. ἡμῖν.
καὶ ὅτου τὸ γε δὲ ἀδελφός. ἐγὼ δέ σε τὴν μὲν ἄλλην κακίαν νενίκη
κέναι σὺ χωρεῖν. τί δὲ ἀκαίρ. φλωστέσε καὶ οὐ φθονῶν. σὺ
δὲ τί σοι πρὸς ἡμῖν ἠνεστήθαι. καὶ σε τοῦτο οὐ δυνήσῃ. πάντε
τοῦ δὲ ἀνάκτου τῶν τὲ μὲν βοᾶν. οὐδὲ σοι προσήθων, καὶ χὰ
ἐπαιτήσαι, τὴν δοῦναι ῥᾶον, ἀλλ' ὑπὲρ βοᾶν ἀπέλθεν. ἀμὲ τὴν νῦν
ἐγὼ τῶν χρεῖν αἰτήσαντ' με. ἀλλ' οὐ τὸ δὲ. τί ὦ ἤρωες; πολλὰ
σύ θεωτὴ πόνου σοι σὺ γεγονός, ἀδεῖ πθην διὰ τὸ σοφὸν τὸ
βάθος τῆς ὀμὲν μεμνήσασθαι θήν. ἀδεῖ τὸ πόνον δὲ ὦ ἀλὸν ἐφ'
οὐδὲ, ἀλλὰ μεδρόσ ἡμᾶς ἀσθενεῖ κλήρ. μεδρόσ δὲ πεθῶν,
σὺ ὦ τῶν ἡμῖν πεφρόν κακῶν, οὐ ὑβρίζεν δὲ ἀμὲ μὴν. θαρρεῖ
λαίροις. ταῦτ' μὲ λέγοντος, ἐγέλασε, δὲ νῦν θαυμὰ ἀκέχων
ὡς ἀκαὶ, δὼ ἄμφο βουλήθεν. δωρεῖσθαι δὲ ἀκέθελον. δέ σοι
τοῖς ἀνάκτοις οὐ τοῖς ἐφ' ἡν δὴ κῆν ἢ δίκη δαι δοκῶ;

ἀλλὰ τοῦ:

Πᾶς μὲν ἐπίστη, πρὸς τὲ δυστεί πίστον. σὺ δὲ ὁ σωτὸν ἄλλω
πρὸς τὲ λῦθεν λοῖ ὁ τῆλι; τοσούτῳ κρόβον πρὸς ἔχω μὴ πρὸς
ἄξαρ ἐς τὸ πρὸς τὴν αὐτὴ σιν. κὰ πρὸς δὴ τὲ φῶ τὴρ ὧν δὲ ἄν, κὰ μὲν ἀκ
δὲν, ἢ λέγεν ἀσ νοῦς ἐπ σοφίᾳ, ἀ χρὴ ἔχον, ἀλλ' τὸ ῥᾶ μὲ πλεῖ ὁ ἐς ἔτη λ
λο πῖζόμ, ἢ τ' χρῆ θόμ. ἐγὼ, ἀ μὲ οὐ πρ ἀόχ, ὑπαν δὲ ἀτα
λέμ σω:

ἀπὸ τῆς λίζανι: +

Γιατὶ κλαδεύνουν τὸ γεῖτονί σου λέγει, πλὴν τὲ χάτ σημεῖωνε λόγιο,
νὰ σὲ κρίνουν πλατωνικὸς ἢ ὁλοῦ τῶν ἀποφίσεων κοσμικῶν πεθερὲ χαρὴ ὁ λόγος,
σκόπισον οὖν θαυμάσεις τὸ μεγαλόνους τὸν γεῖτονά σου. ἡ μὲν φύσις
διὲ πίστολιμεῖ δὲ ὡς ἀμὲ δὲ πὲ χρὸ κοῦμε, ἢ τὸ τῶν σοφίσεων γένος,
οἷος τὲ χρὸ τὴν νὰ τοῦ λόγου σου. Τὶ σὸ τὸν σὴ σὲ μὲν τὸν λόγον
ἐφορόθετησε. Τὶ δὲ μεγαλόμοιρε, μεγαλοφόρηκὲ δὲ ἡσε. Ὅμως οἱ
περὶ τὶ θεὶ τὲ τὸν λόγου σου ἀγὰ, ὡς πρὸ τὸν μὴ ἐν τὲ ἡ ἀγὰ τὲ μὴ
πικρὰ. Ὁ ἐφὸ ὡς πλὴν δρὸν ὑπὸ σὲ ἐφὸν πὸ ἐκεῖνο σὲ; ἐ χὸ δὲ ὁ
τὸν τὸν μὴ ἐν τὲ ἐμπορὸν, ἰσὸ ἐν τὲ μὲ τὸ σὺ θὲ μὲ πὶ λὲ ἀγὰ νὶ-
ξομὲ ὁ ὡς ἐφὸ τὶ ὡς τὸν, τὲ χὸ τὴ ἐφὸ χρὸ δὴν πὸ σὲ τὸ ἐφὸ. ἀπὸ
εὐμὲ κὲ φὸ κὲ ἀγὰ τὸν σὸν ὄμὲ μὲ ρὸν δὲ λὶ χὸ σκὶ ὸν. οὐ δὶ δὲ ὸ
ἀπὸ κὲ λὲ σὴ ὁ Κατὲ πὴ δὲ λὲ λὸ: +

λίζανι βὸ σὶ λὴ: +

Γιὰ νὰ πὶ πὸ νὶ τὸ λόγου σου τοῦ νέοις οἷς ἐ πὲ μὲ λὲ σὲ πρὸ σὲ θὴ κὲ μὲ λὲ,
αὐτὸς κρίνεσε. Ἢ πὶ ἔω δὲ αὐτὸ, ἢ ἀν μὲ κρὸ ὑ ἢ, μὲ τὰ λὴ πὲ λὲ θὲ
λὸ ξὲ ὡ ὁ ἐ τὴν πρὸ ὲ μὲ λὲ ὸ φὶ λὶ ὲν. Ὁ δὲ ἀπὸ τὸ τὸν λόγον
ἐ πὶ νὲ σὸ τὴν ὡ φὸ ρὸ ὲ ὡ ὲ, πὸ λὲ μὴ πὸ ρὲ δὲ δὲ ὼ σὲ τὲ ἀ τὸ τὲ ἐ χὲ σὸ τὲ ἐ
οὐ κὰ λὲ ὲ ὸ ἢ δὲ ν ὲ ὲ ὸ, πὰ ν ὑ τὸ ν τὲ πὲ πὶ ἡ ἢ πὲ θὲ ν ὲ ὲ ν. Ὁ ἢ πὶ τὸ ν
ὡ σὲ ἢ κὸ σὲ ἢ ν, τὸ ὑ πὴ μὲ ν τὲ μὲ μὲ ν πὲ ὲ ὲ ὲ. δὲ χὸ ὑ δὴ τὰ σὲ ὲ ὲ ὲ τὲ
καὶ ἐ πὲ ὲ ὲ ν τὲ ὸ σὲ τὲ ἐ κὴ μὲ τὲ τὲ ὲ πὲ κὲ κὲ κὸ σὲ μὲ κὸ τὲ. πὸ χὲ
κὰ λὲ ἢ ν δὲ σὲ πὲ τὸ χὸ κὴ τὲ ν, ὄ μὲ ὲ ὲ ν λὲ ὲ τὲ πὲ χὲ, πὲ ὲ ὲ ὲ πὸ χὲ δὲ κὰ λὲ ἢ ν
βὸ ὲ θὲ ὲ ν: +

λίβανος τὸ αὐτὸ: +

Ὁ υ πὲ ὲ ὲ ὲ βὲ ὰ λὲ ὲ τὸ ν ἰ δὲ λὸ ν τὸ ν ἢ τὸ ν τὸ ν λὲ ὲ μὲ ὲ ὲ ὲ σὲ πὲ κὲ ν, μὲ τὸ ν
πὲ ὲ ὲ ὲ ν κὲ πὲ δὲ κὲ ὲ ν. Πὲ ὲ ὲ τὲ ὲ πὲ ὲ ν τὲ ὲ ν τὲ ὲ πὲ. Κὲ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ
κὲ ἢ ὲ ν Κὲ ὲ ν; μὲ κὲ ρὲ δὲ μὲ Κὲ πὲ δὲ δὲ ν ἐ ἢ κὲ ν, ὲ ἢ μὲ ὲ ὲ τὸ πὲ σὲ
Κὲ ὲ ὲ ὲ ὲ σὲ πὲ σὲ δὲ δὲ μὲ τὲ. δὲ ἢ δὲ ὲ ὄ μὲ ὲ σὲ δὲ ὲ χὲ ὲ ὲ, βὲ ὲ ὲ λὲ κὲ
κὲ ἢ δὲ ὲ ὲ. Ἰ ὲ ἢ τὸ ὲ ὲ ν ὲ ὲ ὲ ὲ τὸ ὲ χὲ ὲ ὲ ὲ τὸ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ ὲ

οὐδὲ σκῶπτε καὶ δῆλα σύρε τὰ μέτρα, ἢ τ' ἴδιον, ἢ τ' ἀκοὴ δέξων·
τί δὲ χίονος ἢ γε τῶν ἐμμηνεύνασθαι, πόθεν οὐ σύ τε φοῖνιξ
τοῖς σκόμμασι· ἐγὼ δὲ ὀλίγα νῦν, ἵνα αἱ πλείω κινήσω τὸν
γέλωτα, ὑπὸ παραπέτασμα τοῦ κοινοῦ πόλεως χίονος, τὴν ἐπιστολὴν
ἔχομαι· ὡς δόξαν μόνον, ἀνώνυμον χρῆσιν, γνῶσιν ὡς κρυφὴ τῶν
αὐτῶν, πόνον πεμμένον, χρεῶν ἢ πεῖξιν, ἐμφωλεύον τὴν, κοινὸν ἀνάμνησιν
ἔξω τοῦ δωμαστικοῦ πρόκυπτον· τὸ φῶς χρῆσθαι οἱ κοῦφοι κεκτημένοι,
μὲ χεῖρας ὡς λόγοι, ὀρέαρ, καὶ νεκρὸν πνεῦμα ὄντας, πρὸς ὡς
ἐπανάξαι πάλιν, τὸ γνῶναι ὡς πρὸς φύσιν χρεῖος ὄν. + ἐν νοήσει. +

κγ Ὁ λόγος τὴν φύσιν ὑπὸ πλοῦτον ἔχουσι· ἀλλὰ τοῦ βίου μόνων χρῆσιν.
ἵνα πλοῦτον μόνων αὐτῶν, λόγῳ τὸ τέλος ὀρέφων· σὺ ὡς πᾶν
τὰ χρήματα τὴν ἀπόλαυσιν· καὶ τοῦ τὸ πόνου ὁ κόλου θῶσι κατὰ τὴν
σὺν τὰ μὴ κεφαλαίῳ, πολὺν ἡμέρας λόγος· τῶν δὲ ἐπιμελείᾳ
τοῦ τρέφοντος, κόλος θοῦ τὸ λεγόμενον. + γνῶ γνῶσει μου. +

κδ Γνῶσις ἐστὶ τοῦ ζῆν, ὁ λόγος· πόθεν δὲ οὐ ὑπὸ χρῆσιν γνῶσιν νομίσθαι,
μηδέποτε φθεγγόμενος· ἀλλὰ πόθεν τὸν σίδηρον, γεφυρᾶν
ἡμῶν· καὶ ἐμφανίσθαι ἑαυτὸν ὅτι ζῆς. + τὰ ρῶ τὶ νῦ. +

κε Ὁ τὶ σε φίλῳ, οὐ σε ἐπὶ σῆμα μόνον θε· ὅτι μὲ μόνος, οὐ σίδηρος πάσ
δὲ ἀνέγνων· γεφυρᾶν, φεύγειν, τοῦ λοιπὸν ὑπὸ φαλάκρα πλήρανι,
φίλοῦσιν. φίλῳ. + σιωπὴ λίνεα, αἱρεῖ κῆ. +

κς Ἀ βούλεσθε οἱ ἄνοι κατὰ σοῦσι τὸν κρέατον, καὶ φίλῳ τὸν χρέον.
ἀλλὰ ὁ αὐτὸς κατὰ χωρὶς τὸν λῶτον σιωπῆ, τῶν ἐμὸν ὑβρεῖν
πνεῖν τὸν ὄνον ὁδόν· ἐγὼ δὲ μόνον τὸν ἄνθρωπον κλῶ, οἷς οἶδε
πόσων κακῶν αὐτὴν λύνεσθαι· καὶ τὸν ὑπὸ ἀμφιβόλου ἐκχέη
τὸ χρέος, βλεπτὰ τὴν λύνεσθαι, πάλιν ἐστὸ δίκαιον· ἀλλὰ τὸν θεῶν
θὲ χρόνον χρῆζον οἱ μεμπτῆ· ἀλλὰ θεῶν πολύτιμον, τὴν δόξαν καὶ
ἀνάμνησιν τὸ μόνον δεχόμενον· ὅταν δὲ τὸν αὐτόν, πρὸς ἀγῶνα, πάλιν,
κοινὸν λοιπὸν ἔξεται τὸ ὄλεθρον· σαλπίγγων τῶν ἐσχάτων ἡμέρας
ὑπόμνησιν. κλῆσιν, ἀδουλεύ, μὴ δίδασκε· ἴσον σὸν πλάον· κλαῦσον

ἐν δὸ θεν ἀναν θαμισοῦ τοσοῦ τον οὐ μπνιτόμεν φ· οὐ τεν ὁ λίτοις
καλοῖσ δὲ ἡμπλασόν ἡ ἡμείαν ὠϊ μίγνυμ· ἐ πιτίθρασ ἡ μῶν
σαν ἐμοστὲ καὶ φρόνοισ, ἐ σεῖν ἀ δὴ θεν θηεῖ, πλεῖ ὁ μφε ἀμφ
θετ· ἀλλὴ ξ πλὸ ὁ ἀν σθεν, τὸ ταῦ τα μόνῶν· ἐ μεὶ τὸν λόγοι,
ἀλλὰ σὺ νομεῖ ζω· ἀλλὰ ὑ σοῖ δὲ κεῖ νν ν τε· ἀ δὲ ἡ μῶ ρτυ ρον χρῆ,
ἀ δοῦ λ' ἐ πὶ σον· οὐ δὲ ὁ λιγοὺ χων τ' ἐ γω σ, αὖ τὶ μεν ἡ πανὰ λα τρ·
τοῦ τ' ὁ δὴ τοῦ τ', ἀ θηλῦ· ἀν ἀν ὁ δεν· τ' ὠν αἰ κο μαν ὰ· ἐ πὶ ζηλ· κα ὁ
μὶ ἀ δον· ὀ ξὺ θῦ μεν· θηλῦ δρῶ δὰ· τ' ἀ σεῖ δου λ· χρυσο μαν ὰ· ἀ
πηνὰ· κλαυ σὶ δὰ πνον· ἀ μῆ ρ' ζλῆ τον· ἀ μῆ ρ' ὁ λῖ τον· πω ὁ δὰ χ·
ἀ πε φ κο ρὰ· μα νὶ κὴν· ἡ ζὴ λο τῦ πον· καὶ τὶ χὰ ἐ τὶ ἀ π· ζῶν
αὐ τὴ τὴ τ' ἐ γὼ σ, σὶ δὴ ρο κὰ ζ' ἀ ἴκν· πῶ ὧν τοῦ τ' γνῶ με ὀρ θῆ,
ὧν καὶ οἱ πόδ δ' τρε βλοί· οὗ τοι ὀφ φρονοῖ μὲ ἀ μεὶ ἀ δὴ ἀ σὶ δὴ ἐ·
μαί νον ἡ δὶ ἀ κὰ τὰ δ' ὁ ἰ οἰ κὴ ἀ ἰ σχε θῆ τ· ἀ χοῦ τ' ἡ σὸν ἡ τ' κεῖ σε ἡ
μὰρ τῦ ρὰ· ἀλλὰ ὀφ φαλμοὶ δι καί ων· ἡ ὁ τὰ σ' ἀν δε φῶν τὴ ἡ ὧν, ὅ σ' ὁ
τὸ τε ὀφ φοῖ· πρὶ ἀ ζλε πον τὰ, νῶ ὠ σὶ ζλε πον τ' ζῶ ὠ σὶν· +

οὐ αὐτοῦ πε ρὶ κὰλ λιτε ρὰ ρον· +

ρθὰ τὰ λφε· καὶ χρεῶ ζιὸ τὶ χοις ὀρ θῶσ· ἡ μὴ μὲ τὰ ρ' ἀ ὠ πῦ φ· ΜΕ
ἤχρε· μὴ τε φλὲ ὠ ὠ κὰ τὰ κρο μῶ· μὴ δὲ ἐ ἰὰ ζοῦ τὸν κὰ λὰ ε ον
λο ξὰ βὰ δὶ ζὴν· ὡσ πὸ λὶ τὸν πὰ ρὰ ε ζὼ πὶ κὰ τὰ μὴ ν ον· ἀλλὰ θ (-)
χὰ ρὰ· κὰ θὰ πὲ ὠϊ τὰ θὲ ε σ ρὰ ζὶ ζὼν τὶ κ τὸν ἰ κὴ σ, ἡ πὰ ὠ θὰ χὰ
φὺ λὰ ὠ ἀ τὸ ἰ σ· καὶ πὰ ὠ ἀ ν ε ρὸ ἀ ν ὰ μὴ· τὸ ἀ ρὸ λο ξὸ ν ἀ -
πρε πὰ· τὸ δὲ ξὺ· τὰ ρ' πὶ τὰ σ' ὀ φῶ σὶν, ἀ κε ὠν ἀ ν ἀ ν ὰ δὰ ν ἡ
κὰ τὰ ν ἀ δὰ ν ὰ σ' πὰ λὶ κὴ λὸ ν ἡ, τὰ ὠ ὀ φθὰ λμὰ ὠ τ' ἀ ν ὰ λὶ ν ὰ -
σὴν, ὁ ποὶ ὁ ν τὶ κὰ μὲ ὶ ζὼ μὲ ζὲ ζὴ κ, τὶ σὶ γὲ ἀ μὲ δὰ σ' ζὴ τὺ χὰ ν τὶ
τὸ ἰ σ σὶ ὁ· ζὼ ν τὰ ρ' τὶ χὰ ν κὴ μὴ ὠ ν κὰ ἰ μὰ κὴ δὸ ν, ἡ ν ἰ κὴ σ, ἐ δὴ
μὴ ἀ ζὰ ἰ ν ὰ ν ἐ φὲ τὸ ρὸ ν ὰ φὲ τὸ λὸ ν, ἀ ν ὰ γὰ κὴ ὠ δὲ ξὸ ρθ ὲ ν· μὴ δὰ μὲ
δὶ φὰ ἰ νὸ τὴ ὠ τὸ ἀ λὸ λὰ ν ἡ, ἀ ν ὰ τρὲ χὰ ν ἐ δὴ πὰ λὶ ν ἡ τὴ ν τὰ ξὶ ν ὠϊ -
ζὴ τὰ ν, ἀ ν ὰ πὸ δὶ ζὸ ν τὰ ὁ πὰ ρὰ ζὰ ρὰ λὸ ν τὸ ὠ ἀ λὰ ν ὶ, κὰ θὰ πὰ ρὰ τὴ

ΚΕ

θησέα τῶν μετὰ τῶν θεῶν δεῖα δὴ νῦν φλοῖ· καὶ φέτοι νῦν ὀρθῶς· ἀλλὰ
πλανᾶται τὸν νοῦν τῶν πλανίων καὶ λοξῶν τῶν καὶ φρονούντων: +

Τοῦ θεολόγου ὁ λόγος πρὸς ἡδονήν· δῶρα εἰς αὐτὸν ἐν μετανοίᾳ: +

κη Ὁ ια ποιήσω θαυμάσοι· τὴν φιλόνικον πνεῦμα φιλόσοφοι τροφόν·
τῆς ἐκκλησίας δόγματα νῦν· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἀνδρὸς λόγος καὶ φήνι τῶν
αὐτῆς φύσιν, ἃ τῆς αὐτῆς προσεγείρει λόγος, ὅν τοῦτον τῶν ζῶν οἱ
ἀλόγων ἐγώ, νῦν μὲν τὸν ζῆν νῦν ἐπαινοῦμεν, ὃς ἀνδρίου πάν-
δοξα λῶν οὐδὲν δὲ γενέσθαι ἐφέτεξατο, νῦν δὲ τὸν κλεάν θεῶν, ἐστίν
μιαθῶν ὥστε τοῦ φρεάτος δὲ πάντα λοῦν τὸ, ὅθεν αὐτοῦ ἐξ δὲ ἔτη,
ἅ οἷς δὲ ἀσκάλοις τοὺς μιαθοὺς δὲ πετήφ· τὸν δὲ ἀϊόν ἐν ὦ
οὐδὲ ἐπαινεῖν τὸ ποτὲ θαυμάζων, τοῖς πάρ τὸ φῦν μόνοι σὺν
κᾶθαι φιλοτίμου νῦν· ὡς τὸ μὲν αὐτοῖς ὀρρίτων, ζῶν δὲ πρὸ
πάρα παιδὸ ἐδίδαχθη, καὶ λαοῖς τοῖς χορσὶν ἐκεῖ πῶν πίν·
ταῦτα δὲ ὧν σωκτὰ τοιαῦτ' ἐζῶν οἱ κοσμῶν πῶς μὲν μαρ·
ταῦ μὲν τὸ δωρεᾶν δόξοι μὲ θέσθαι νῶν· πεθάνδε δὲ κοῦ πάλω
τίνα, ὅν τὰ σε ἐν τῶν θαπάλιν λαβοῖμι· σὺ μὴ μὲν
τρῦφὴν ἀπολέσω τὸ πρότερον· οὐ τῶν δὲ ἀκρίζω τὸ πάρ μεταῦ
λειῦ νοῦμεν· Ἀντὶ μὲν γὰρ ταῦτα πάθην δὲ ἀκούσαι πεῖ χαί
σε τῶν ἀρπάσω ἤδη· ἀλλὰ μὲν σὸν ἀνθαῦ αὐτῶν· πρὸ πιδὲ ἀν·
τὴν δὲ ἀσκεῖν ἐν ἀλύπος ὑπερεσία ἀφέμενος: +

πολύκλαυτος ὁ μεθήνιος, ἀκάλλιγορᾶν πρὸς τοὺς πολίτας ὁ
πρὸς δόξαν, ἰᾶσθαι μὲν γὰρ ὁ σὸν δυνήσεται· ἀκάλλιγος δὲ λυπᾶς
ἀναγκάζομαι καὶ δακρύειν· σὲ δὲ καλῶν, ἀδελφὸς ὁ τοῦ
τέχνης μεθόν ἀσκληπιὸς μὲ πάντων ἰᾶσθαι τῶν θεῶν.
σωμαλγὸς μὲν τὰ δεῦρο ἦλθον, θεραπεύσατε τέχνη· τὸ χρῆσθαι δὲ νῦν
ἰατρὸ ἰᾶται τὰ ἄλγος· οὐ γὰρ ἔνεστι χθὲς ὀλίγον αὐτὸ πολὺν κρίνειν
δυνήσεται, καὶ ἀνθυσίων οὖν ἐμοὶ πεῦρε πάσα· ἀλλὰ κρίσιν οὖν
αὐτὸν ἀρνήσασθαι, πρὸς δὲ χρῆ· δεῦρο ϛ·

μεταφορὰ χρῆσις

υμεῖς φόβεσθε τὴν ἀλφεῖτιν ἀνεῦ μεθῶν πολλὰ κακὰ δὲ πρὸς τὲ μὴν,
ὅτι μου κεῖνο μὴν πρὸς τὸ ὄρων πρὸ τῶν δεῦτε τὸν ἀσ, καὶ τὲ ἀλλὰ
μαρτύρησόν τε καὶ πρὸς δὲ ἐμαυτοῦ τῶν ἀλλήλων· ὅτι πρὸς πα-
λαιὸν μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλὰ κακὰ, καὶ φοβούμεθα· ὑμεῖς δὲ μὲ
τὸ οὐδέποτε χρεῖτε ἐμοὶ μὴ μονάδι· ἐγὼ δὲ ὁσάκις δὲ πο
ῶν λεληθεμένοις χρεῖζομαι· +

ἰτοὺς μὲ ἀνάγκης τὲ πρὸς ἀνάγκας τῶν μὴ νομίζομεν, χρὴ τὲ π
ἐχθρὸν πρὸς τὸν μὴ νοῦν τὸ βίον καὶ πρὸς δόξαν· ἐγὼ δὲ φαίνεσ
αἰγεσταίοις, ἀπὸ τὴν τοῦ δαίμονι πρόνοιαν ἀνάφανῶν τὸ π
ἐμοῦ, τίνας ἐχθρῶν ἢ πίδας ἔχω σὸν πρὸς αὐτοῦ, τοὺς μὲ
μὲ ἀνάγκης πρὸς μὴ δὲ ὀνόματα πρὸς αὐτὸν ὁμολογεῖν, μὲ ἀγνοεῖ
δὲ ἢ σε βῆτε πάντα· +

υκορθῶς ἢ ἐφόβησας ἀλεοντίνοις, ὡς πρὸς τὸν μὲ καὶ
λωμαλμένον ἀποκεῖνα θεῖσι τὸ δὲ μὴ, τίνων, τὸ πρὸς θεῶν
ἐγὼ τὸ ὡς πρὸς μὲ τὸν οἶδα φόβεῖν ἀλύομαν τὸ ὡς
ἦν· δὲ σὺ πολλὰ ἐὰ τὸ τοῦ θνῆτος πατεῖδος δὲ πρὸς ἢ μὴ νῶν,
τὸ ἐμὸν νοῦν δὲ κρίνεν τίνων· ἔμπαρον πολλὰ· ἀπὸ τὸ μὲ χεῖ
τοῦ πάρον τὸς, οὕτω σοῦ δὲ πλύκιν· πόρον μὴν ἀν πάσι·
λέγνον δὲ ἀν νέοις· μοι χοῦ δὲ ἀν γῶν αἰξιν· ἀπόλοσον δὲ
ἀν νόμοις· δὸ ἢ δὲ ἀν ὁδοῦ· δὲ γὸν δὲ ἀν ἐπὶ νε·

γ ἐκ τοῦ

λα πολεμῶν δὲ αὐτὸν πολέμῳ· διὸ τοῦτο μὲν ἐστὶν ἀληθοῦς,
καὶ τοῦτων, οὐκ ἐλεγχοῦς ἐμὸν δίκην, ἐὰν μὲν θαύμαστον ἀλφοῦς, ὅτι
κόδοτον ὑπὸ ἀλλῶν ἀλεοντίνοι, βουλόμενοι τὴν πόλιν ἀφ' ἑαυτῶν
ἀπαλλάξαι πολέμου· +

+ λεοντίνοις +

5 ἐκ τοῦ λῦσαι μὲν τὸν πόλεμον ὀρέγεσθαι πόλεμον, μὴ δόντα τὴ
κόδοτέμοι λυκίνον, ἵνα τὴν ὀργὴν αὐτὸν πολεμῶν τοῦ τοῦ δόφεος,
πανσωμεν τοῦ πεδὸ τὴν πόλιν θύμου· χρήσεται δὲ ἀνάπαυ
χόλε πάντοτον, ἢ πάντεσ θύμου ἐπὶ τὰ ἀμφὶ ζχλῶ· +

ὦ μὲν γὰρ διὰ τὴν νεότητα σύντονα σκῆ· οἱ δὲ διὰ τὴν πε
κὴ πολὺ σύνεσιν πεπεικόσιν· αὐτὰ μὴν τοι μὲν πανσαντες
αὐθαίρετοι, τὸ δὲ κάνον λύνεο τῶν· τὸ δὲ σὺ τὸ γὰρ ἐφ' ὁ ξαρεῖ
σθαι· ἀλλ' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολαζήσεται, διὰ τὸ
σύντονα μὲ ἀκριβῶς· ὅρφ ζ· +

γνῶ μὲν τὸ γὰρ ὅλως τὸ πεφῦν, ἀλλ' οὐ τὰ αὐχμᾶλλον τὸν ἀπο
κτίνασθαι τὸν νόμον, αὐτῶν ἢ δίκη κακὰ μὲ τοῦ γὰρ ἀρχ, μὴ ἐγ
κόλον, ἢ σεσωκῆ· μᾶλλον δὲ τοῦ λόγου διὰ τὸ σκάνου
ζῶν σε λύπην, ἢ διὰ τὸ αὐτὰ ἀρετὴν ἀπθανόν· ὅρφ ζ· +

ἰδῶ σὺ τὴν ἐπιστήμη τοῦ τοῦ τέκνου· ἢ τὴν ὑπὸ φύσει πρὸς ἀπω
φιλίαν· καὶ ὅτι τὸ τὸ πλησίον δὲ τὸ χίαν, ἢ μόνον σ
σύμπαθῶν ἢ διὰ σὸ λυπούνων καὶ σύμφορον ἐστὶ τῆς, γένεσ
φανοῖ ζωὸ τὸ μόνον, ὅτι οὐκ ἐστὶ τὴν δίκην· ἢ τὴν γὰρ μιᾶν· ἢ τὸ
πρὸ τὸ ἐξῆν· ἢ ὁ τὴ δὲ τὸν τὸν τὴ πῖ κὴν δὲ ἀδῶν γὰ γενεῖ κὴ κὴν·
ἵνα δὲ κοῦσδ σῶ πεδὸ τὴ κὴ κὴ λῦσ ἢ δὲ ἀθῶσ ζῶ κὴ δὲ ἀθῶ
ὦ ὅσ, λαμβάνων πρὸ τὴ σεαυτὸ φύσει ζεὸ ἀξίαν καὶ
πρεπουσδοῦσαν τὴ κολάσει ζασῶ· +

+ κολάσεσ +

ἀνὸ μὲ ἰδὴ κὴ μὲ τὰ γέλωτος ὀξὺ ἀναθεῶ μὲ σῶ· ἢ σω
φρονίζεσθαι τὴν ἀπὸ σοῦ· τὸ γὰρ δὲ ὁμοίσω τὴ μὲ δῶ ζὰ
λόμενον, ἢ αὐτὸ τὰ ἀπὸ μὲ χρὴ πρὸ πόσο τὸ νεῖ· σὺ δὲ
ταῦτ' τὸ ὑπὸ σοῦ νοῦ θεοῦ μὲ ὧν καὶ ἀμφισ σὺ ὀχοσ δὲ ὧν· καὶ
ταῦτ' δὲ ἀμφισ δὲ πάσσω σω· ὡσ ἀν ἢ ἀπὸ τὸ πρὸ νεῖ ἀ ΛΙ·

οὕτω νοῦθετεῖσο: +

Ἀχθομένοις μὲν οἱ ζαρεῖσι τῇ τοῦ παιδὸς τῇ δεξιᾷ, πᾶν
σύνοιδα μοι. κἀγὼ δὲ ἀδόλεσχα σύμπαθῶν, ὡς ἂν τὸ οἰκεῖον
τὸ ζύμβεβηκὸς ἔχουμι νοῦν, μεθ' ὧν ἄχθομαι. καὶ τὶς ἐρρωτόδη
φύσις πρὸς τὰ τοιαῦτα χεφόμενος, τῶν μὲν δὲ ὀφθαλμοῦ φῶν
μὴ δὲ τοῖς δὲ μὴ τρόσω δ' ἀνιῶμενοις· πόρδ' μὴ ἀνιᾶσθαι δὲ ἄλλοσοι
μεγάλη τῇ δ' ἐπαυτῷ ζύμφορᾶς, πρῶτον μὲν, ὅτι ὑπὲρ πα
τείδος ἄλλοι νιζόμεθ' ἐν πολέμῳ, ζῶν δὲ εἰς ἀτέλεστον. ἢ δὲ
ὅτι νικῶν, κὰν μὴ ἰσχύῃ σὺν τῇ σῷ μέρει μὴ ἀξίᾳ. τὸ δὲ
τῇ δ' ἀεῖον, ὅτι μὴ δὲν ἀμέρ(ρ)ον πόρ' ἀτὸν βίον, ἐπεφρά
νῆσαι τὴν ἀίδιον ἀρετὴν θάνατω· ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν θάνατος,
ὁ δὲ λογισμὸς μὴ ἀφαλῆ πρὸ τὸ χρ). αὐτὸ χαὶ γὰρ αὐτῶν. + πλὴν
ἀχαίνω μὲν κεκλοῦσι· οὐδὲ τῇ δ' τῇ σῷ ἀκλιγόρητοι αὐτῶν κεκμῆ
σχήμεθ' τῇ σῷ δ' ἐκ κεφαλῆς εὐ· νομίσω δὲ ἀν δεῖαι πόρ' αὐτ χεῖ τῶ
δ' τῇ λαφέναι γενέσθαι κὰν ἀστροφῆσ. τὸ κεκ' καὶ ἀθανὸν μὲ χεῖ
τῇ σῷ αὐτὸν γεγονέναι τὰ τ' αὐτ' τὴν ἀμφιβόλειαν πόσω, τὸ πεῶς
κρίνειν τὴν ζύμφορ' ἐνεγκεῖν: +

Καὶ τοῦ ἵ τῇ κε πέπομφάλ' κεκοσμημένοσ ὡ τὸν ἀθῶνα, ἢ
τὰ χρήματ' τὰ κρῶδδύναι προσέτι· κὰν ἄλλ' τι δέῃ, μὴ κεῖνον
γράφειν· οὐδὲ γὰρ οὐ τῇ ἄχαιμι μὲ τὰ αὐτὴ μ', ὅ μὲ πάντ' φοεῖ τῇ
σαμένοσι χρεῖ γμεῖ: +

Κτεθησαν εἰ κὰ μὲ τοῦ πλάτ', ὅσον πόρ' ἀχθ' γὰ ὀφ' ἀμὲ βολῶν
τῇ σ' τύχῃ· κὰ κὰ ἡλοῖσι τῇ σῷ γῇ σ' ὅ πόρ' αὐτῷ· ἀλλ' ὅ σ' τοῦ
βουλήθ' σ' τῶν φίλων τῶν ἀφρεῶν λαμβάνειν· οὐδ' ἀδ' σ
τοῦτο πρὸ θυμῶν μὴ μὴν σε αὐτὸν ἐχεῖν, τὸ κεῖν' μὲ ὑμῶν τοῦ
φίλοσ, κὰν ἀπὸ ἀρλῶ μὲ τῇ σ' δεχῇ, ἐ χεῖν τῇ πίσων· ἀλ
λὰ ἡμὴ πρὸ τοῦ, νῶν τε λαβὼν ὡ σ' πόρ' ἀκοῖ θ' ἡ κῶ ἐ μεῖ
φυλαχθήσομαι, φίλου τὶ ποῖ κὸν δ' ἄγον· πῇ τῷ δ' κὴ τῇ σ' μὲ
τῇ σ' μέρ' πρὸ θοῦτ', ἢ κὴ ἐ ἀπῇ σ' τὸ δ' τοῦ δὲ ὑμῶν τ' ἐ τοῖ ἐ φν
κρὸ τῇ σ· ὡν δ' τῷ χοῦτ', κὰν αὐτὸ σ' ἐ τρῶ ζύμπλεκοσ μὲ δαι
μόνι, κὰ θεῶ, ἢ δ' ἐν κὰ σον δ' τῷ χῷ δ' ξω: +

11 Ὅ υτε δὸ κοῦντ· οὔτ' ὀν τοσ δόξης, τὸν αἴρεσιν τ' πλοκὴν τῶν
δημιόγεωθαι, τοῦ πεφ τοῦ γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δ' ἀδόλου ἀφ'
ἡμῶν ἡδέσεωθαι προσδέχω: +

13 Ἀλλὰ μὴν, καὶ πεπονθότος, μὴ δεῖν ὀμολογοῦμεν προσ τὸν
ἀνδρὸς κοτ' πολιάμιν γνῶσι, ἵνα ὅσ' ἡμῖν πεφ τὸ αὐτὸν ὑπερβολὴ
λῶν· ἐμὸ δὲ τοῦτο μὴ σ' ἀγνοῶν ἀνδρὸς ἔργον ἡ τοῦ μ: τ' τ'
δὴ νοοῦντ' χρεφόσθαι· πεφ ἡ δὲ κακὴ νοσ δὲ ὑπὸ σοῦ μετὰ λα,
μὴν ὑποσοι φῦλ' φιλεῖσθαι τὴν ἐπιοῦσαν δόξ' ἡμῶν δημιόγν· ἵν'
πρὸ τοῦ μὲν πάθῃν, ἡ πεφ τὸ δικία κολάζῃσε· μὴ δὲ τὴν
πεφ τὸ δικ, αὐτὸ τὸ πάθῃν: +

15 Πα φ μὲν ἴσασ τ' λυπεῖσθαι χαλεπῶς· ἀπλῶς λόγον, ὁ πρόδοσ·
μὴ ποι γὰρ ὧν ἐμὴ τ' χάρ· ὁμὰ δὴ ποι χόρ· ζῆ τὸ σκῆνοσ τὸ σ
τὴν τ' λυπομένων δ' ἀρεσκόμενον, ὁ πορεῖ μεῖται τὴν ἡ τὴν μ· τὲ
θνῆκε μὲν τοι ἡ πρὶ σοῦ τ' αὐτῶν χάριν, φόσ δὲ μὴν ἡ μὴν αὐτοῦ
λε λομένη: +

16 15 Τὰ μὲν δὴ, ἡ τοῦτον, ὧν πεπόμφαν· ἡ πλαφόνων εἶν· ἡμῖν
ἀγαθῶν δῶρα· τὰ δὲ μὰ, μὴ βουλῆ μεθ' ἡν· οὐδὲν τὸ πάντ'
ἐχόμενον ἡ πὸ κράτιστον: ἔρρω σ: +

17 Ὁ υδὶ δὴ ἀν χάριτ' ἀσ ὁ μὴν, ἀφ' ἡ γὰρ ὁ νῶν ἀγαθοῖσ ἀνδρὸς ὁ ἶν·
ὁμὰ πολὺ μεῖζον τὸ πρᾶντ' λαμβάν· ὅθεν δὲ ἰῶν, μὴ ὀσ
πεφ δὲ δοκοῦν τὸ μὴ χάριν· ὁμὸ σ πεφ σοφῶν τὸ σοι δὶ ἀ τὸ
βουληθῆν αὐσε λόζῆν ἀ ἐπιμέμφεσθ' πεφ φῶν· ἄρρω σο: +

18 Καὶ πρὶν μ' ἐμαυτ' πλάσ σω ἐχθροὶ χάριν· ἡ πρὶ σοῦ ἡ νοῦ
ποιεῖσθ', οὐ ὡ σοὶ ἡ γὰ τέλιπον δὴ ὑπὸ σία· πρὶν μ' ἐμαυτ', ὅν
φεύγοντ' ἐμ', χηρὸ ἄν ὑπὲ μὴν μεῖν, ἡ γὴ μὲ δὴ σὴ νῖ· πλὴ
ὀ ἀγαθὲ σοῦ λομεθ· πρὶ δὲ τ' πεσοῖ, ὅ πὶ ἀμφότερα, ἡ μὲν
αὐτῶν καὶ πρὸ ἄγειν, ἄν τὸν δρᾶ τὸν ἀν τὶ φιλεῖν· ἄθ' ὑμῶν
ἀν τὶ πὰ νῦν ὁλῶ, πεφ τὶ μὴ σὸ δ· ὁμὰ ἀν τὶ μὲν ἀνδρὸ σ ἐ τὸν ἄν, τ'
ὡ τὸ τῶ πεφ τ' μὲν ἡ ὁ μὴν· ἀν τὶ δὲ πὰ σὸ δ· ὁμὰ ν, τὸν ὑπὸ τ'
πεφ τ' ἀ σὸ δρᾶν τὸ λφ ὀ ζῶσ· τὴ ἡ σὸ σον οὖν ἀν δεῖ ἡ ὑ ὁ, τὸν

ὑπὸ σεαυτῆς αὐτῶν δεδεσμεύμενοι χρέων, ἀχείσαν, φρονήσασ
τὰ ἀρμόζοντα τοῖς χρόνοις, καὶ τε πρὸς ἑτέρους καὶ τε μέρος πρὸς δέ
ηται· λιπαρῶν δὲ σε μὴ ἀπροσαύτητος δεήσει, ἀχθοσαπίστων
μεὶ πολλὰ τε πνᾶ, καὶ ταῦτα τοιαύτῃ· ὅμως ὑπὲρ ὑπερέν
γοῦ φοβούμενος· δίωα οἰδάν, ὑπὸ τῶν σεαυτῆς πεθῶν τὸ
πρὰ πρῶν ἐπὶ τε πνᾶσ ἐν θυμεθέσ δέος, ὑπνόμενος
ἀξιῶ τὸν οὕτως ὡ ἐμνόν τα με· ὁρῶ θ· + πάνυ λαμπρ +

19

Μ ἀλλὰ μεὶ ἀμφοτέρου σ πρὸς σ τὸν γονέασ σφὰ χάνοι πρὸς σπάσ
καὶ πολλὰ πλάσ ποιᾶ θαι· τοῦτο γὰρ σεμνὸν ἐν ὅλῃ δοσεβεῖ,
ὑῶμε μεγάλαι τῆς τῶν γεγεννηκότων καὶ τοσαύτα δωρεῖτη-
κότ χρέωσ· ἐπάτι πρὸς δὲ μέλπσον μέλμον, ἡμέρ· ἃ γὰρ
ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τ πρὸς αὐ, ἵν ἀδικηθῇ πρὸ τε νῶν
ἀξιοῖν καὶ μέρ· ἡμεῖν, γὰρ σῶ τὸ κυῆσαι· ἐν γεννῆσαι
καὶ τὶ θηνῆσ, μὴ εἰ ὄσ ὅμοισ αὐ· νῦν πλησε πόγοισ· ὁ δ
ἐκ τεφανῶ τοσ ὑπὸ τῆσ τέκου σησ ἐν θηκῶ θεν τ, ἀπολαυ
σεωσ μὲ χάν ἀξιοῖ, δυσκόλου πρὸ θθόν ὁδόν· ἰδίαι πῦ
ρὶ τῶν ὅμοιον ῆσι μεῖρ· ἀλλὰ τὰσ ἐμεὰσ φύλὸ πεῖ τῆσ
σῆσ κεκοπιᾶκ τῆ φώσει, τὰσ ὑπὲρ ἀμφοῖν μεὶ νῆ φρονῖδ
ὑπὸ σῶσ· ὥστε καὶ σὺ τὰσ σ ἐκ πάσ πρὸσ τὸν γονέ ἀλλ-
ἐῖ σασ, μὴ ἀ μεὶ τῆ πόνῃ τ πονησόσῃ ἀπόδοσ· πε πληρω
σεῖ αι γὰρ ὁ ἐν τὰ πρὸ δίκαι, διὰ τῶν σ τὴν μεγ. φίλαν θεω-
ῶν· ἐν δὲ γὰρ ἀπαιτῆσω πλέον σ ἐ μῶ τὸν, ὡσ ἀν,
σ αὐτὴν δοσεβῆσῃ· μέλμον δὲ καὶ προσλῆφεῖ αι πρὸ
τὸ λὺ μέλμοσ δωρεῖσ ἀσ ὁμολογῆσω· πρὸ πολλὰ ἐν σοι μεὶ
πολὶ πολλῶν χρέων ἀπὸ δίδῃ τὶ, μὴ λῆσ δωρεῖσ ἀσ ἀρχ-
ῆ πῆσω θαι πρὸς πρᾶ: + ὡ αὐτῶ +

20

Κ

Τ ἀ μεὶ πρὰ πρὸ σ τὸν γονέ σχῆκασ δίκαι ἀ παυρόλ· τ δὲ
κοῦ πεῖ, δίωα μὴ, ἀ καὶ τὶ πρὸ ἐχ ὧν, ἀμφ τὰ νῦσ· πῶ θ ἀ

νομεν γὰρ σε παιδάρια. ὁ πολλάκις ἐμεμψάμην, καὶ νῦν μεν-
λάθαι. ἀλλὰ μὴ χρεὶν καὶ ἐπὶ τῇ τῶν λόγων πρᾶσιν, ταῦ τῆς
ὑπορρήσεως. ἰδὼν δὲ ὅτι τὸ παιδάριον σύμφερον αὐτῇ χρεῖσαν
βουλήθης, ἀχόλητο μὲν τὴν χρεῖν. ἀλλὰ ὀδόσων μὲν ἀλλ ΟΥ
καθεξῆς. + μεσονυκ. Πολύκλειτον ὡς πῶν θάνοις
τὸν ἰατρὸν ὑμᾶς μὲ μεμφεσθαι, ὡς προδότην δὲ κρίναν τὴν
χρεὼν ὅτι μὲν καὶ μεγὰν τὰ πρὸ λόγων, δῶρα μὲν ἀπῆν,
χλεπῶν τὰ πρὸς ὑπόσεις νόσων. τὸν δὲ παινοῦν αὐτὸν τῆς δι-
καιοσύνης, καὶ πῆρ εἰ αὐτὸν κρίνας ποιῆσαι. καὶ τοῦ θόμολο-
γοῦντα, καὶ σχῶν εἶναι. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς γνώσεως αὐτ
τὸν τρόπον μόλον. τὸ τὴν νόσον τὰ πῆ θὰ σαν, καὶ
ὡς τὸ ῥᾴγνον ἀνήρηκε, δῆλον ὡς γὰρ ὀνῶν τὰ, τῶν νῆσ, ἐσῶς
καὶ διὰ μὲν τὴν ὑμῶν ἀμαρτίαν μὲ μῆν, καὶ δὸ τὶ ὀῶν πέπονθ
κακὸν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχρειστίαν, ὁ μὴ ἀτῆς πεφύρισ
σι κελεῦσθαι τῶν πλούτηκεν. οἶδα χρῶν ὅτι διὰ τὴν δόσιν
τῶν χρεῖστ κείων, πάντα εὐχεσθε προδότ μὲ δὴν κρίναν-
τίγων, ἢ τὸ ῥᾴγνον κτὸν φλεγέιδος ἀκκαθῆν. + ἀνδρόκλεῖ +

21 κγ

22 κδ Κατὰ μὲν ἐπαυσάμεθα ἐπὶ δὴ κῆ τῆσι χρῶν, μὴ δὲ ἀχθεσθῆν
ἐπεὶ τῆς διαβολῆς, ὡς κλεῶν τὰ ποιῆν τὰ πρὸς μὲ ὀ πρεῖ
εὐβουλον. καὶ σὺ δὲ μὴ δὸ τῶν τὴν χρεῖν. ἀνάλδοχ αὐτῶν
γενόμεν, περὶ τοῦ μὴ δὲν ἐμὲ κλέαν τὰ πονηρὸν πεπῖς θῆν.
μὴ δὴ ὀνὸ ἀν πάθῆν ὡς ἀρχὴν νῦν διὰ ἐπεβουλήθην πρ
ὑπὸ σῶν, ὁ πρῶ μὴ λογῆκέσιν, ἢ ὡς διὰ τὰ ὠκῆν πρῆσ,
ἀλλ' διὰ τὸ ἰδίας κακῶς ἀρίας ἢ σὸν ὡς βουλήθῆτ
ἔρρωσο. + ὠφελόφ +

23 κε

Ἡ φλεγέιδος τὸ ῥᾴγνιο, τῆς πυθόρ κφίλοσοφίας,
πλήσον ὁ σὸν δὸ κῆ κεχωρεῖθαι. κωλύ δὲ ὅμως ὁ ὑδ ἀν, ὅ
τοῦ τῶν οὐτῶς ἐχόντων. ὑπῆς νομένοις ἢ μέας. τῶν
ἀτρεκῆ διὰ πῆ ῥᾴγνὸν ἀλλὴ λῶν χρεῖν. δῶ ὡς ἀιτῶ τὸ ἀν, ὅτ

πόρρω δὲ διαστῶ τῶν δεδεμένων τοῦτο ὁ μιλία· ἐμὸν μὲν
οὐδὲν κοινωνεῖ τὸ πρὸς ἐμοῦ πῶς θανόμῃ, δεῖ γὰρ ἀνδρὸς πεπαιδευ-
σθαι· σὺ δὲ πρὸς ἐμοῦ μὴ κείνα· τὸ δὴ τὸ μὲ δόξα
λύπῃ· ἀλλὰ δὲ μὴ μὴ κεῖνα· ἀκέστιν ἀφελεῖν δὲ φίκεσθαι πρὸς τὸ
δίκην καὶ τὴν γὰρ οὐ μεταῖ τὸ γυνὴ δὲ· ἀνὴρ μὲν τὸ πλοῦν
ἀφορῦφόρων ἐρχόμεθα, ἐπὶ χάρπῃ ἔσομαι· μεθ' ὑπὸ δὲ
καὶ φρουρᾶν, τὸ πόδος· σοὶ δὲ πρὸς ἀφελεῖν, κίνδυνῶν
ἀπαλλάξαι μέν, ἢ πρὸς δὲ γεγένθαι πρὸς ἐμὲ μεθ' ὑπὸ οὐχὶ ἀσοῦ μὲ
βιῶναι· λαμβάνων δὲ μὲ διάπεραν, ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ
ῥαγγνόν δέξεται τὸ πόδι, ἢ δὲ ἀπὸ τὴν βέπόστασμὲ μεθ' ἢ τὸ ἔδον
γον· ἐὰν δὲ ἀπὸ τὸ διὰ τὴν, ἔχοντα τὸ τὸ ἐφὲν διὰ τὴν
δὲ ἀνάκλεω· κρεῖττον γὰρ ἀχρεῖον τὸ τὸ δεχῆσ· ὁμοίωτ
μὲν χεφάλεωον· ἡ δὲ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἐφαννὶ διὰ χρηστότησ δὲ κὶν δῶν,
διὰ τὸ τὸν καὶ διὰ τοῦτο· ποθῶ σὺ γενέσθαι· πάθεμ
γὰρ σοι τὴν ἡμέρα τὸν ἀνόδον πορεύθην, ἐὰν τὸ πρὸ
τὸ σεαυτῶ παθηθῶν μὴ ἀτῶν πῦ θὰ τὸ ἐκ λόγον
λὴθθα περαβεβαιῶσον: + Θαλεσμὶ +

24

Πότερον ἐμαυτὸν ὁ δὲ δὲ φῶ τὸ γὰρ φοῦ τὰ, μὴ μόνον αι, ηλ
ἢ σὲ, ὡς ἐκουσίως μαθὴν μὲ βουλόμενῶν ἀτιάζεμ.
δὲ νοῶ· δὲ ὁ τὸ σοὶ μὲν εἰ δὲ ἀκλοῖσμὲ λελοὶ πόδ,
ἡ δὲ φέστορον ἐπὶ ζήτεσ δὲ ἀλθῆν· τὸν ὡν δὲ λῶ σ
τρόπω δὲ ἀξοῦτασ, ἢ σὺ μαθὴν αὐ ἢ θέλησασ,
διὸ δὲ τὰ λοιπὰ τῆσ δὲ νοίασ· ἀνάγκη πρὸ ἡμῶν πρὸσ
λέχε. ἔρρωσο: + Λεοντιάδη +

25

Φυγῶ· ἀλλὰ πολλὰ κὶσ ἢ δὲ ἡσοι τέρεφα, μὲν δὲ μὲ ἀν
δὲ λῶ ἀν χρεῖσίαν· ἢ ταύτην ἢ μὲν ἀποδιδόναι πρὸ τὸ
χῶ αἰκὸς· ἡ δὲ ἔα νο μὲ ἔσ ὑφ' ἢ μῶν δὲ πε σον φόναι.
διὰ τὸ γὰρ μὲν, ἢ τὸ σὸ δὲ ἔν ἐκ ἔν ὡ δὲ ἢν ἢ μὲν ὁ ἢ δὲ ἢν

ηε

δεῖπαν δ' πονεμεν, δξηῶ ἡ ἰωαφφὰ τ πρὸς ἡμᾶς τ ἐνοιν
δὲ χὴ ἐλληφεῖ αι σοι φαίνεται: ὕρρωσο: +

26 κη Αὐθαδέστατα καὶ νεωτεροποιὸς ὁ βουλεύσας, πολλοὺς ἀγῶνας ἀπόλεσ-
ὁ ἀμφοτέροις ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς ἐστιν ἰωσήφ τοῦ γὰρ μὲ χρηματῶν.
δῆπου μόνος δὲ ὑπ' αὐτοῦ μετέλα, διὰ τὸ πεφρόνημα
αὐτῶν, τὴν ἡμῶν γνώμην ἐπέσχηκα, σοὶ μᾶλλον βουλόμῃ,
κἀκεῖνῳ χρεῖζεσθαι· μὰ τὸν ἡ γὰρ ὑπὸ πολλῶν δείσθαι
ἐπὶ σκήπτρον ἔχοντι πρὸς ἀστεαῶν· διὸ πρὸς κέδοκε μᾶλλον
ἀεὶ γὰρ πονηρεῖ ἀμὴ λυπῶν γὴ ἐμὸν ἀνδρὸς κὰ δὴ κὴ ἀντ-
ὑπὸ τὰ δρὰ χὼν παῖδα, τοῦτον, ἃ ἡ πάρτασ φαῦλος ἐστί, δὶ
ὀρπιῶ ἀπὸ λλ κὰ διὰ δόχου σ δρτασ· κὰκῶ ἀνὰ δρῶ ἄ, πρὸς
δῦ ὁ ἀνὶ κῆ· ἐὰν μὲν σοὶ μὲ ἢ παύσῃ πλέον λέγον, ἀπὸ τῆ
ἀεὶ τοῖς σοῖς πρὸ ἀπὸ λὶ μὲ δοῖ. ἡ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὲ ἀλγο-
πόσπασον τὴ πρὶ ἐμαυτῷ ἡ πρὶ ἰσοῦ τὰ ὁ πρὸ σπικοῦ σὸ σ
λήψομὲ αἱ πρὸ αὐτοῦ ἀ ἴκασ· ἵνα δὲ ὅ τὰ ὠ ἐπὶ αὐτῷ τὸν ἡ
τῶ κὰκῶ δὶ ἀ τίνων, ὧ ὁ ἐστί, μὴ πρὸς σὲ ἡ ὁδὸ ἡ γὸν
κεῖ ἀ ὑπὲρ μὲ γεγραμμένῃ, πρὸς σὲ ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ
πρὶ τῶν αὐτῶν ἐπὶ σὲ λὴ: +

27 κζ Εἰ μὲν ἔχων κὰ ἀπὸ δίδωσ τὸ λάνθανον, ἐκεῖνὸ ἡ πονηρὸ
ἡ δὲ κὲ χῶν, δῆ κὰ σ· τὸ δὲ ἀκούσιον πρὰ ἡ ἰς ἀνίνως
λοῖ ζόμεν, ἐ ὑ πνῶ μενο δ ξ ἰοῦ τ. ἢ δὲ ἐ ὑ πνῶ μεν ἢ γῶσκ
ὅτι μέ λη ποιὸ ἐστὶν ἀπολήψῃ· ἀ πὰ τελὴ σ χρὴ μὰ τ
ἀπὸ γνῶσις: +

28 κη Μὴ ἰωα/χθ κ μοι πρὶ τῶν τεθνεῶν τὸ θρῆνῶν τὸ θρῆνῶν πολὰ τ
πόλεμον· τὸ μὲ γὰρ ἀγῶν καὶ ἐ ὑ μπαθέσ σ, ὅ ἐ ἀμεθ-
τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ θαρέω σφόδρα ἐ πὶ τὸ σ τὸ τ ὸ σ,
ἡ ἡ πὸ ρολίτον ἢ λθον δ ξ ἀ ὠ τῶν ἀπὸ τὰ ὠ,
τοῦ θανα/τ ὀν τ πὸ σ ἀ λοῖσ, δ ξ ἀ μὲ ἀν ἡ πὸ ἀ μὴ

θαύτον, ἀκαὶ πλάνα μοι χρόνον ὡς τρέπεσθαι, ἢ πολε-
τελεῖσθαι. τί γὰρ ἂν δεῖ γενναιότερον καὶ ἄριστον, ἢ πολε-
μεῖν τοῖς νικῶσι δίκαιον, ἀπωθούμεθα τὸν βίον. +

ξένοι πα/ κθ 29

Ο υκ ἀχθόμεθα τοῖς διαβολαῖς, οὐ τοῖς δόξαις, οὐ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ὁ μὲν δικαιοσύνη καὶ παρρησίᾳ τῷ τοῦτο δὲ οὐδὲν τὸν τρόπον τὸ πόνον ἢ διὰ τὸ χρυσοῦν ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κακοῖς. ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν καὶ θεῶν πλάνον ἰσχύοντα δυνάμει, τοῦ τῶν γενέσθαι σωτηρίας. διαβολὴ δὲ πάθος ὅσον, ὅτι ἐγὼ μὲν πυρέσσω νόσῳ, ὃς οὐ σοι δὲ διὰ τὴν ἀρχὴν ἐκ νόμου τῶν ὑμᾶς δεῖ διὸ τὰ γεγονότα, πόρρω δὲ δοῖ κατὰ τὸν νόμον, ὁ μολογοῦν δέον, ἀρνῆται. ἔρρωσθε. +

κατὰ γαλοις +

20 λ

Α θανάτου αἰσχρὰ ὁ τοῖς ἐπὶ μὲν τῶν ὑμῶν πολίτων καὶ ἐδεμίαν ἐκ τῶν ἐμῶν εἴων ἐκ χρόνου ἐλπίδα τοῦ θήσεσθαι, διὰ τὸ μὴ δόξαι ἀνίσασθαι ὑμᾶς, ἀναιρεθέντων αὐτῶν, σεσωσμένοι. ἀκέπιχε λησμονεῖσθε πρὸς ὑμᾶς ἐχθρᾶς. πάντων γὰρ ἡμῖν ἐπίλησμον ἐστὶν ὁ τοῦ βίου μικρὸν ἀν ἀίκην πρὸ ὑμῶν ἀδεῶς καὶ φρονήσαιμι. ὁ τὸν δὲ τὴν καὶ ξίαν ὑποσχήσεμοι, τὸ θυμᾶς μὲ γεγεστῶ σύμφορα ὑμῶν ἐδεῖ σθαι καὶ φῶν, ἀνδρεμνήσω. +

τῆς χάρις σύ γε πεσόν. +

λκ 31

Π αρομενεῖ τοι μὲν ὑπὲρ ὧν ἐφεύρεσθε προσμεν, ἐν τῷ ἐχνλέγοσαι πρὰ τοῦ πεσόν μὴ πλαστὲ τὸν βίον, οὐδὲ μίαν ὑπὸ νέ τοι τὸ νοι τοῦ χὴν ἐπὶ καίαν. οὐδὲν γὰρ ὑπὲ μοῦ πάσ ποτε πλημμελὴ θεῖν τῶν οὐ τὸ μέζον οὐτ' ἐλαστ, ἀθῆ πασ δεξήνε κατὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. τῆς χόρος δὲ ὁ μόνον τῶν τῆς τῆς χρεῖος ἐστὶ πόρρεμοῦ τοῦ χὴν πόσ αὐτὰ τὰ δὲ ὑμῶν τῶν τῶν αἰσχρῶν ἀλλοῦ ἀπορῆσε πρὸς ἐμέ, ἢ ἀποδοθῆναι προσλέγεται. ἀλλὰ καὶ τί τῶν ἄλλων τῶν ἔτι μέζον. καὶ τὸ δὲ δοκεῖ τε θαυμάσιον τί σὺν;

ὅπερ οὐδὲ σὰν. ἀφρονῶν ἄρα, ἐμοὶ δοκῶ ὅτι οὐδὲ σ-
οὐτέ θνητ. καὶ ἀλλὰ τοῦ τοῦ τοῦ νῦν σε τὸ κεφαλὰ τοῦ ταῦρο-
μενοῦ τῶν μὴ σοῦ, ὡς τ φησὶ χορὸν αὐτὴ σοὶ μὴ ὄν τι,
μὴ λαβεῖν, οὐ φυλάξῃς ἐχέτω τὴν ἐξουσίαν. πολὺ γὰρ
μεῖζον ἀνοῖξαι, ὑπὲρ καὶ κρείττονι κάθαρσι. πολὺ δὲ
τερον δὲ πολὺ φρενεμεῖς τοῦ ἐμοῦ σαυτοῦ σοι μὴ εἰ σὴν
ἀνῶν ὡς ἐπεφάνην, ἀνδρὸς ἀρετῶν ἐπὶ φονεῖς δὲ ἀν
δκὶ ἀδοῦ τ. ἀλλὰ τὰ τε χρήματα αὐτὸς ἀποδοῦναι πεσ-
τέτακα. καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐδὲ δοκέσαι τοῦ πεῖ
ὑμεῖν νομίζω μετὰ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' αὐτὸς πρὸς κάνου
μεδὲ μονάλη φεύγαι. ἔρρωσθε. + κεῖ τὰ δὴ μεσ

32 ἀ

Ἀ λθοῦ μὲν ἐρῶν φίλου καὶ σὺ ποιῶ, ὦ πάντοθ' ὅσοι
πλάοντι μοι τοῦ μέτρου πεῖ ἀνδρεῖα μὲν ἀρ ὑρᾶτ' πε-
πασμένοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς, ἢ ταῖς πρὸς ἐσὶν ἢ τὴν πόλ-
λεοντίνων. ἐγὼ δὲ σοφῶς οἶδα τὴν μὲν ἀνδρεῖαν
δμῶν ἀν ὑπὲρ μοῦ πε τὰ τὰ μέν, τὴν δὲ ἀκέραιο τὰ τ
νίκην, ὑπὸ τοῦ τύχης κλῶρ θω μέν. οὐδὲν γὰρ ἀ
ὦ φίλ τὰ τε τῶν ἐμῶν ἀνοῖσ οὔτε μεῖζον ἄ τε ἔλαττον, ὁ μὲ
ταῖς σεκάνσρο ταῖς βεβαιοῦ τ. + κεῖ τὰ σὴ πρω

32 ἀ

Ο ὔτε πρὸ τὸν, ὃ πὴν νίκα ταῦρομένοι τ ἀδίκως ἐξ
νεικὸν τὸν κεφὲ μοῦ πολέμου, ἀπελύτρωσ φυσὰ ἀχ-
μὰ λῶτοσ, σεφύνοισ ἐχεῖζόμεν, τῶν δὲ νοῖν νόμω
τῶν ἐμὴν δκὴν ἀντὶ ὠφθῶ, ἄθ' ἡμῶν ὁ πρὸ ἀδοῦ
ἀ τὸ τε ἔλαθον, ἀ ὁρὲ τῶν τοῦ ἀπολαφτομένοσ, ἢ πὶ
ὠνὰ ἀζεσ, αὐτοῖσ ἀπέδοκα. ἀλλὰ φησὶ χόρω πρόβα-
σαν μεῖ ὠδὶ ἀ τῶν θῦ τὰ ὁρῶν πρὶ αὐτῶν, ἐπάθω. ταυρο-
μενὶ ταῦ μεν οὖν κεφὲ θνητὸ τὶ φησὶ χόρεω, χάριν ἀ δὲ τῶν
ὧν ἔ τυχον. φησὶ χόρος δὲ, τοῖσ ἑαυτοῦ τὸ ποιῶ. ἐγὼ δὲ

πρὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκφύγω χάριτας ἀδωσ, ἃ δὲ
πρὶ τῆς πρεσβείας ἀλγῶ ἀκόρεστος. γινώσκω γὰρ ὅτι διὰ τῆς
αἰτήσεως ἐμῶν πρὸς ἐμοῦ τὴν χῶν, ταυρομενίτας μεν, φ
χρήμασι τὰς περὶ τῆς· ἐμὲ δὲ φ σε πίστις ἔχει τὰς
θεοῦ πρὸς ἡμᾶς χρηστότητος. + νικήτου :+ 34
Θαυμάζειν δίκαιον τῆς ὡς ἀπόλεως ἔοικας τῶν πραγμάτων
μεταβολὴν τοῦ βίου, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον θεοῦ τροφὴ κτ
τῷ ἐφήμερον ἐμφανῶς, ταῦτα δὲ φίσ ἀναγκαίοις τρισόρφω.
ἐγὼ δὲ τοῦδε ἐκ θαυμάζω, πάλαι φεύγω πάντας ἀνόους· πίστιν γὰρ
οὔτε ἐν πολλοῖς τίστιν, οὔτε φίλοις βεβαίαν εὗρον· διὸ πάν
τας λυπούμενος ἐπιγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ὄρη μιμᾶν ἐν λιβύῃ
τοὺς μιμᾶν ὡς βίκαι ἀρετὰς τὰ πολεμεῖν· τὰ θηρεύοντ
νομεῖν ἐν διαιτήματα· μᾶλλον γὰρ ἐμπελαζόντες λέοντ,
ἢ κῦν λύκος ἢ ὄφις ἢ μέλισσαν· τὰ ὧν ἀνθρώπων πέτ
τοντ, ἢ τρίγυνοι οὗτοι ἀνόοι· τοσοῦτον κεῖν ἀμπλοῖ
τὰ ἡ οἰκεῖ λ κ ἐν ἔχω τὸ τύχαι, ἐμπειρίας τὰ πονεῖ ἀσ
μὴ ἀδεῶς κόσιν· ἔρρωσο. + πολὺ γνώστ :+ 35
Καὶ τοῦ δωρεᾶ ἀπίστοι πρὸς τὸ μέλλον, τὰ οὐ γὰρ φάν, πε πα
σομαι πολὺ γνωστ. τὰ σαυτῷ δὲ τὰ οὐ τ ὑπὲρ ἐμὲ πολλῶν
ἐπαίν· τοῖς γὰρ βρίοις μὲ κόλη ἡ ὁρῶν, διὰ ὧν ἀδεῖν ἀπὸ δὲ χρ
τῶν πεμπομένων ὑπὲρ ἐμὲ, τοῖς λόγοις μὲ ἐγκωμιάζεσ,
ἃ δὲ τοῦ σῶν ἐφ, ὅτι λόγος βρίου σκιὰ πρὸς ἀ τῆς θφω
πρὸς δεδόξασται :+ Κλεομενίδη :+ 36
Τῶν δωρεῶν ὁσαμέν σοι πρὸ τὴν τῶν μυστηρίων ἀρχὴν ἥκει,
πε πέμβδομ· ἐλαίου μὲ ἡ τὰ διακοσί· πυρῶν μεδί
μνων τετρακοσίων· ὅσα δὲ νεότητ ἀπ ὑμῶν· τοῦ τ
οἶνον, τοῦ τρόμμεδίφ παῖδ· τὰ τοῖς χορ ὑ ποιήσω,

ἀμείνω καὶ ταῦτα τὰ τοῖς τὰ δῶρα συρροκουσι ὁ δὴ μὲ ὑποπτάς
νε αὐτῶν σύνεσιν πρὸς μάτι ὑπὸ τὸ φανὲν πε πεῖ μθαι.
ἐμνύνεσθαι μεσὴ ὥστε πορ καὶ ἐπὶ πόλεμόν τινι τῶν ἡμῶν.
ἐπὶ δὲ γε φάσ, φησὶ δὲ τὴν. ἐγὼ δὲ μὴ ἀν δὲ γάρ, ἀρετὴν
οἶδα. τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὸ χὴν. καὶ γὲ γοῖ τὰν. ὅμως κ
φαυλωνὶ δὲ ἀθοσ. ἢ βδοὶ λέων καὶ πάντων ἀγεμόνοσ.
ὥστε τὸ τὴν ἐπαινον αὐχὴ πρὸς σὺ ἐρδοκουσίοσ. μὴ
προγόνων τεθνηκυῖαν ἀπὸ δὲ δεξιόνοσ διὰ δόχοσ ἀγέ
νεῖν. + Γοργίας +, Πρὶν μὲν ἄλλα τὴν ἐπὶ τὸ λῆ
σθαι, πάντα κολῶν ἢ τοῦ μεγαλεφάρου. τὴν δὲ πόλεμ κλῆ
τὴν ἐπὶ τοῖς μέλλουσι, πορὶ πολὺ ἀγνῦν μὲ λίαν ἀλοῖζον.
ἐγὼ δὲ οὔτε ἀλλὰ τὴν ἀδοσφάλω, φέρων πολὺ μεγαλόμ.
ἀμεθρεσὴ πὲ τὸ ἀνῶν οὐ νομοθετῆται. καὶ καθόλ δὲ
τὸ δὲ ἐστὸν τὰ πορὶ τῶν βιοῦ. ἢ δὲ βιότα πορὶ τῶν
ἐσομεσὴ ὧν κολῶν. ἢ κάκῶν. ἢ προγῶν αὐδῶ ἀσθαι πε
ωσομεσὴν τὸ μὴ ἢν. ἢ προγόν τὰ φύλα ξασθαι, λῖαν
ἀπὸ θνῃσκῖζω. ταῦτα δὲ ἀκόλα λη πα πόσιν ἀτὶ τὰ φύ
λακτα, ἅτιο ἢ προγῶν αὐδῶ ασθαι τὸ μὴ ἢν πε πάσθαι.
ἢ προγνοῦ φύλα ξασθαι. ἀδὲ τὶ τὸ μὲν προγνῶν αι.
λῶν δὲ ὃν ἢ γῆται, τὸ δὲ φύλα ξασθαι δὲ δῶ ἄλλον, τοῦ, λόγ
ἐπὶ τοῦ δὲ ἀν ἀδὲ ἀναιτὸ γεν πόμενον, ὅπορ ἢ δὲ γνοῦ ὠ τοσ ἢ
γνῶσκοντοσ ἄσθαι. ἢ μὲν ἄλλα ἢ ὧν τῶν γνῶν. ἢ τὸ φύλα ξὰ
τοῦ πὶ ὀνὰν ὑγῆναι φύσει τὸ, ἢ κάστν, ἀμεὶ νὰ διὰ λλα
ξασθαι καὶ μὴ ἀθῆναι ἄλλο δὴ τὶ τὸ πεγνῶσθ ἀν τὸ χρόν
τὶ δὴ ἢ κάστον, ὥστε λὰ πὸ δῶ ἀναι τὰν. ἐγὼ μὲν ἢ κοῖ μεν
θε ἢ τὰ ἔργον τὸ βιοῦτον. ἢ κάνῳ. ἀν θὺ μὲν θὲ δὲ τὸ τ
λεγομεσὴν ὑπὸ τοῦ δῖοῦ. αὐδὸ κὸν τὴ ἐν. ἢ ἔρα δὲ μὲν δὴ.

καὶ τὸν ὅλον σῶν ἡμῶν θεόν, οὐ τὰ ἀθανάτου σῶν μένῃ,
ὅτε ὅλως ἀπόθανον σῶ, ἢ καὶ τὴν ἐν ἀνθρώπῳ μέρ-
μενον, ἢ περὶ μοίρας ἢ θανάτου ὅλως ἀγωνιῶν. ἢ φόβῳ
μεῖν, μὴ ἐμπεδόφρων ἀναστοιδόκα· μὴ λίαν μὴ οὖν πρὸ
πεφύκαν τὴν διάνοιαν ἐπὶ πρὸς ἰδίοις περὶ τῶν θανάτων
ἔχαν, ὡς μὴ δὲν περὶ αὐτῶν φροντίζαν· ὅλῃ πάν ἢ μόνον
ὡς μὴ δὲν μὲν ἡμῶν ἐπὶ γῆς· ὅρωσο. + δηλοτέλα. + λοιπ 38

Ὑπνῶ μὴν ἔχωσι τῶν πόρων ἐστῶν. τὸ ἐννῆ δὲ τὸ ἑτέρου,
τὸ ἐννῆ ὡς μὴ ὀλίγῳ καθεύδειν τὸ ἐννίδα, θεῶν μὲ-
νόδεν ἀμεσιδίδοῦσ ἐπὶ τὴν τῆς ἀφθαλμίας, ὅτι ὡς ἀν, καὶ πά-
θην, δὲ ἐιόπιστον δὲ σαυτὸν ἢ τοῦ ἀν ὁ δόξον ὑπὸ τὴν λί-
κου τοῦ πρὸς μέλος· σχεδὸν ἀκάθωσ ὅτι τοῦ κλῆσθαι
τοι αὐτὴν δὲ ἐλπὶ, ἐπὶ ἀφθαλέστερον ἀνάτι τὸ καθεύδειν. ὡς
γὰρ ἀιδιότη τοῦ τὸ ἐννῆσαι πολλῶν λοιὶ τὴ ἐστρόνάτι τὸ μὲν
τὸ ἐννῆσαι, ὅτι ὡς τὸ ἐννῆ τοῦ καθεύδειν τὴν ἀρχὴν τῆς τὸ
ἐννίδος, τὸ μὲν καθεύδειν· καθόλου δὲ τὸ πρὸ τὸ ἐννίδ.
ὅτι ὡς ὡς πρὸ τὸ γενέ καὶ ζῶν ὑπὸ ὄντων φρονεῖν· ὅτι τὸ ἀνθ
ἀκούσας πρὸ τὴ ἑαυτῶ γενέσει, ἢ πὶ τὸ γοῖ τὸ δῶν ἀστόν,
ὅσοι μὴ ἀνάδυσκόλοις ἐκφῦσαι πρὸ τὸν βίον, γεννῆσην
βουλήθη ἢ πόθεν, ὅτι ἰδιότη σ ἐστὶ τὸ ἐννῆσ,
πρὸ τὸ γόμ τὸ ἐν τὸ ἐννί ἰδιαμόδαι μὴ νῖ ἀσ. τὸ ἐννῆν,
ὅλῳ ὅκ ἰδιότη θελήσει ἐκλαβίῶναι· οὕτω δὴ μὴ τέλο
ὅτω τοῦ μεγένεσθαι τὸ μὲν φῶ τὸ πρὸ ὁ ἐφ τὸ μὲν γενέσθαι,
τοῦ τὸ ἐννῆσαι δὲ· τὸ μὲν ἀν μὲ χεῖ ζῶ κοὶ ἰδιότη τὸ
ἀ μὲ ἀν ὡς πρὸ τὴ τοῦ ἐννίδος τὰ πρὸ ἀυτῆ σ μὲν πρὸ δὴ π-
τὴ δὲ μὲν ὁ ἀκὰ ζῶν ἐκ βούλαβ, πόν τῶς ἀν, ἐ πάθην
μὲν τὸ ἐννῆσαι· τὸ ἐννος δὲ ὢν, καὶ διὰ τὴν ὀνόμα κλω
τῆς ὀ ἐχῆ ἀ πολλὰ πρὸ ὧν πε πῶ ἀ ὡ, ὀ ἀχοῖον ἀν ὢ ἐνὶ

πραδίνην καὶ τὰ δέσθαι τὴν τοῦτ' ὀξυτοίαν· ἀλλὰ δὲ δεῖ
τὰ τοῦ τοσοῦτο ἀγαθὸν· καὶ τί δὲ μὴ τὰ τὴν ἀρχὴν, οἷον
ὅτι πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότα πρὸς τοῦτο εὐγνωμόνων,
οὕτω σπουδάσαι τὸν βίον· ἔρρωσο :+ δεῖ τοῦτο

39 α Κ αὐτοῖς ἄλλοις ἀπόδοιν ἐπὶ πάλαι καὶ διὰ τὴν ἐνὴ θὴν ἀσ
κεῖν τὰ τοῦ, καὶ σοῦ δέομαι πορίσαι τὴν ἐνέσθαι πρὸ ὀλίγω
τοῖ ὧν· βούλομαι δὲ τῶν μὴ λίγα λόγου τῶν ὁ μοῦ
ἀγαθῶν· τὴν πρέσβου σὺν ἐπιμέλειαν, ὡς πολλοὶ
γὰρ ἀποιήσεται καὶ πρὸ τοῦ τὰ ἐπιφθόνων καὶ
μεταλλόν γὰρ μέλλοντα· ἀλὸ πρὸς ἡ ἀποκόλ μεταδώσ ὧν
οὐδενὸς δεῖ κόσμου δὲ ἐχόντοῖς ἐμαυτοῦ· πάθη δὴ μὴ δὲ,
οἷς ἀν, ἢ ποτε· ἵνα μὲν γὰρ τοσοῦτο μὴ τὸ δεῖ τοῦ,
πολλὰ κοῦ μεῖ δεξιόσθαι· τοῖ τοῦτο δὲ αὐτοῦ
ἐὰν δοκεῖ τῶν δαίμονι, τὴν ὦ τὰ τὴν λεγόντα πρὸ σπου
δεῖαν, μὴ μόνον δοτε βάσ οὐ ἐφιλοτιμεῖθη μὲ τὸ πρὸς
χθόνιοι δε· κέλευσον δὴ ὑπὸ θέτω σι, τὴν πρὸ τὰ πρὸ θυ
μεῖα κεχρημένοι πρὸς φιλεῖν, οὐ μὲ λίγ ὑμεῖς
γινώσκετε :+ τῶν εὐλόγ +

40 μα Β ἀξιῶ μὴ τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν τὰ μὴ τοῦ τὰ φόνον, ὀλίγης
χρόνου δεξαιρεσίων· οὐ τέχνησε μὴ σὺν καὶ τὸ τοῦ πλη
θαν τὸς φιλοτιμεῖσθαι, ἀλλὰ φ τὰ φόνω ὡς μὴ δὲ αὐτὸν
ἡμεῖν ἀνεῖαν· σὺν ἢ τοῖ πρὸ σοῖ σθαι ἐπὶ νῦν ἡμῖν τὸ πρὸς
λεοντίνοι σεῖ χρὸ ἐ βουλεύ σω, τὸν αὐτὸν ἀπέ σταλκ
ἀφρονέστερον ἡ τὰ μεῖσον· ἀδὲν τὰ δὲ φρονεῖ ὡ τὸν τὰ ἀν
κοσμεῖν θῆναι πολυτελέσ, ἢ μεῖ σ· τὰ ὁ ὁ δὲν, ἡμῖν ἀν
σὺ καὶ πρὸ τῶν δεῖ σθαι φόνος, ἀλὸ τὸν τὸν ἐ αὐχρὸ
ἀξιοφρονῶν δὲ ἐθεῖ σο :+ ὑπὸ πολυτελῶν :+

Ἐπιστέπω· πρός με πορδοῖσι ἐαν καθ' ἀρξιοῖσ· ὅρκ με 41
λεοὺ δεῖν ἀσοι δι' ἄλωμι· τοὺμεν δὲ σε πάσεωθαι κόνον· ἀλλ'
πίστιν· ἡδε μοὶ τῆ τῶν λόγ ἀπίστω ὑποχέσα· γὼ μὲ ἔθιο
ἀληθέαι σοὶ ἐκάστο· ἡ ὅτε καὶ ἐγγορεῖθησ· ἡ δὼ σοὶ ἐρ με μὲ
λίαν πώποτ' πορδεβεκότ' πίστιν· ὡσ κόλεγωκὶ· ὅρκω
μεὶ τὰ χῆ· καὶ τοῖ ἀφρόδη· πεῖσ ἀσεβάσιν· ὅρκου πίσ
σύχεαι· ἀμφοῖ τὰ τὰ τὴ γὼ μὲ βεβαῖ· ἔρρω· + πολυτίμω χαίρε·

Ἐι μὲ ἀπὸ τῶν σεαυτ τόπων τὸ λόγ μὴ ἀπίστω μοί· σὺ μὲ 42
νεοῖν ἐμὲ καὶ βλῆ κάζεσ· ἡ πονηείαν· ἡδὲ ἀπὸ τῶν ἔμεν·
ἄλγοῦσ μου πολὺ δὴ μὲ δρῆ κῆ· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω
τοῦ πορδεῖν ἀεὶ πίστιν· ὡσ τ' ἀπέμεν αὐτ καὶ τοῖ ἄλλοισ
πρὰ τοῦδε ὅτ' προσέχων ὡσ βεβαιοῖ τὰν πίστεωσ
ἔχω σὺν εὐσεβάσιν· πολλὰ κὶσ ἐ ἀφόλην· ἢ κεοῦ· ἐ μὲ κὶ
πάθοῖ· ἀλλ' ἀλλ' ἀπαλ τ' πρ· πρόσεμοσ μὲ ἀδίκ ἀνῆ·
μὲ δρῆ· ῥήσων δὲ πρὸς ἀπάντασ· ὅτι φόλαεισ οὐ τὰ δὲ
πίστιν· + Τὰ ἔπεσ

Ἀεὶ σοι μὲ ἐν τῆ τῶ τὸ χῶ· μὲ 43
ὠρεδόθη· πουλὺ πίων δὲ ἀφάθη τῶν ἐ χλη μάτων·
σὲ δὲ ὡσ ἐ πὸ τὲ λῆ· προσδοκῶ μὲν· ἐ γὼ δὲ ἔρρω μαι· ἡ
τοῦ τ' ἐστὶν ἐ ρρῶ θαι· τὸ πολλοῖσ ἐ πὶ χρήσοντ· τῶν πλή
σιον πορεῖ γόμενον· ἀεὶ τὰ χάρω· μὴ μὲ ἐλῆ θαι καὶ
πορεῖ τῶν ῥυ σλτεῖ ὀνων· + νικῶμ·

Φοῖσ μὲ ἰσῶ σοῦ τὸν ὑὸν· ὅτι ῥῶ σοῦ μὲ μὲ σκε τεῖ πῆ· μὲ 44
ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων φιλῆ ται· σὺ νῦ ὦ ὦ τ'
πάντ' ὦ ὁ τοῦ τ' φιλῶ τ', σὲ μὲ σοῦ σιν· + ὁ δὲ ἀπάντ·

Ἀκούσε δὲ ἀφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν· ὁ ποῖ τὸ ῥῦ μῶν μὲ 45
ἀεὶ χάρω· σοῦ μὲν ὑβκᾶ νον λέγοντ ὡς· ἡ κὰ ἡ νῦ δὲ· τοῦ μ
πολλὶν σὲ· ἐ γὼ δὲ ὁ ἴομαι· μᾶλλον δὲ κὰ λῶσ πε πάσομ·
τῶν μὲν ἄλλων ἀπάντων ἐ κᾶνον ἦναι κὰ κεῖ ω· σὺ δὲ

ουτε κάνον ἄναι, ουτε ἄλλων ἀνάων ἄδεν. ὅρρωσο. +

Π αὐσανιάν ου τοὺς φύλλασ ὑποδεχόμενοι. φόλλειν γὰρ
κτὰ ποιοῦσι, ὅτι κοκκῆ, σύκησε. μεμφοῖτε δὲ ἀν.
τοιοῦτον, ἁ τὰ μελίσσαιων πλεονεξίνων ἐοῖτε. τοῖσ μὲ,
τὰ ἐλαθορίασ. λεονεξίνοισ δὲ, δουλάσασ πορεύεσθε
ἐξ νόμεω. τοῖσ μὲν, ὅτι τὲ ἐπήρπεσ ου κατὲ δύσαν. μελί
σσαισ δὲ, ὅτι κοτὰ δύομεν ἐω ἐβουλοντο σφῶν. ἔρρωσο. +

Τ ὧν ὑπὲ μοῦ σεμφθέσ ὑμῶν δωρεῶν, ἀντὶ ἀθάνασ μὲ
τὰ μέρος ἐδέξατο. θεοῖσ μὲ δὲ. ἃ ὀφείλω, οἷσ δὲ χρὴ
τῶδε. ἃ μὲ μέμφομαι. ὅ μὲν, τὰ ου δὲν πλατίσσοσι μ' λόγων
ὁδοῦ δὲν ἐζήμιωσο: +

Η ἡμῶν ἀνόσ χρησὸσ γενόμενοσ, ἁ μὲν βουλὰ τῆσ τοῦ πε
τρωνείασ ἀπολίμπανόμενοσ νομιάθηναι. ὅ τὰ καὶ τοῦ
πρόσου χρόνου τὴν πρὸσ κοσμεῖν αἰεὶ ὑπόλητιν προ
σεπόλασ. δόξασ γὰρ ὑποκρίσασθαι, τὰ κόλη θάσα,
χρησὸσ γεγόνεναι. +

Ο σ πρὸσ τὰ τύχη τὴν ἐοικασ γέφαν. ἐγὼ δέσοι ἀπορόθη
πολὶ ἐμαυτῷ, ἰωνῆν, ὀνεραχάδη λωσω. ἁ τοῦτ' ἐστὶν ἀτύχ,
τὸ γὰρ γνῆθεν τὰ μεσὶ, ὀρφανίασ πάσαθῆναι, νεόζοντ',
πάλα πολὶ σάσιν σὺν πάσιν τὸν πεῖλοσ, ἀπολέσασ δὲ τὰ
πλάσα τὴν οὐσίασ, φθαρῆναι δὲ σὺν βαρβάροισ ἐθνεσί.
φεύγειν δὲ ἐξ ἀπόσπασ τὸν ἀδίκου μέλλον. ὦ ἰ βουλὰ
δὲ μὴ μόνον ὑπὲ θεῶν. ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπου μέγασ.
τὸ φανὴ ἰσ τὰ δὲ, ἀπὸ τὸ ὀρθὰν πρὸσ τὸν ἀτυφω
νίαν βίον, ἁ τὸ χοῦ μεσ. ὅρρωσο. + ὁ ὑπὲρ εἰ +

Κ αὶ σὺ νῦν πάντοι φίλοι τοῦ τὰ ἄνεμοι χρὴ ἐζηκαθ', μὴ τ
ὀξέ τὰ σοῦ τὸ πεῖε μ' μὴ δὲν. μὴ τὲ πολὺ πεπλωνῶν τ.

ἡμεῖς τί βουλοίμεθα· τοιαῦτα δὲ ἔστι τὰ καλὰ τῆς πατρί-
δος, ὥστε μᾶλλον ἂν ἑλοίμεθα τοῦ ἐχθροῦ δουλῶσαι, ἢ
λυπῆσαι τοὺς φίλους, μὴ ζῶντας ὑποκαταστῆσαι. + ἐκ τοῦ νῦν 51
Πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς, ὅσοι τι κακὸν ἐμοὶ δεδράκασι,
ὡς πεδρακόλαξι, κἂν, ἐπιλαθοίμεθα· τὴν τοῦ χλόρου τῆς
ἀθανάτου νόρτην ἔχθρα ὡς φύσιν τῆς πεφυκέναι· τῆς δὲ τοῦ
θανάτου ἐχθρᾶς οὐδὲ μεταλαβεῖν δυνάμεθα, ἢ μόνον ζῶν, ἀλλ'
ἢ δὲ ἀποθανὼν, ὃ πάσι τοῖς ἀνθρώποις τέλος τῆς ὁδοῦ ἐστιν,
ἐπιλαθοίμεθα ἂν· ὅταν τὰ μὲ χρὰ μὲ τῶν κακῶν δρῶσα
μέγας, οὐ τρόπαιον, ὅμως τὴν ἐμὴν φυλάττω, δρῦ θέλω,
πλεῖστα αἰκά, βουλομένοις ἐμὲ διαφθεῖραι, ἀναγκαῖ-
δὲ τοῦτο χρῆσθαι, φθορὰ κόσμου διαφθεῖρα. + μετὰ δὲ 52
Οὐκ ἐλπίζων πατρῴων ἀπολύτεσθαι χθεῖν, τοσοῦτοι πε-
ῴων ὅλου ὄντας, μεθῆκα, πεφυγὼς κατὰ μόνας πλέον-
ἐὰν δὲ μεγάλεται χθεῖτο, ἀκάν, ἐπελάθεσθε, ὅτι
πρότερον τοῦ ὑμᾶς ἀποκτεῖναι σὺ σοὶ τῶν δυ-
σέρωκα. + λεοντίνοις + 53
Λεωνίδαν, οὐ δεῖ πέμψαι τὰ καλὰ ὅλα πολεῖν ἐμῶν πρό-
μαχον, ὅλου τὰ, δίκαιον μὴ ἀποκτεῖναι, σέρωκα.
ἀλλ' ὑμῖν χθεῖζόμενος· ἀλλ' ἵνα μὴ ζῆν τοῦ ὑμῖν ἀφῆ
ἀπολέλειπε πρὸς τὸν κόθ' ὑμῶν πολέμου· καὶ γὰρ
ἐμοὶ πάνυ πιστῶς αὐτὰ βούλομαι τὰ πατρῴα ἐθέλω.
ὅτι πάντων εὐδεῖς ἐστε, πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου· τοῦτ
δὲ μεῖς φησι κλίαν ἀπὸ τῶν ῥῆν. + ἰμβραίοις + 54
Γὼ πάντα μεῖν ἔτοιμος ὑπὲρ φησὶ χόρ πεφάτην εἶμι,
καὶ πρὸς αὐτὴν, ἂν δὲ ἔπεμε τὴν μοῖραν ὅλα δεῖ μόν.
πρὶν τοῦ θλα τὰ ἀλωνίζεται, ἐφοῦ τὸ θέον ὄνδρα.

πορὶ κάλλοσ ὑμῶν διάσ δὲ μὴ ὑμῶν τοῖσ
ἄλλοισ ἀνοισ πορίσω σαυτοῦ. οὐ δὲ ἀπόντων αἱ
καθαρότατα θεαὶ μεθοῦσαι, πρὸ ἐτί μεν δὲ ὑμῶν πολ-
λοὶ καὶ μεγάλη χορὸν ἀνοισ δεῖ ἐνεγκόν λοῖ ζεσθαι· ὅτ
ὅ ποι πόθεν, τὸ φῆσι χόρος, ἱμεραῖος εἶ· ἐπὶ δὲ
μὲν πεῖ δοσ κλῆσεται διὰ τὴν δρεπὴν· μεγάλ δὲ ὑμῶν
τόρος· ἄλλα δὲ μὴ δὲ οἴεσθε σφαλοῦν νε κρεῖν φησι χορ·
ἄλλ' ἄν τοῖσ ποιήμεθ' ἐν ἄναι, αἳ νῦν ἀπόντων ἀνῶν πεπρι
πται· δὲ ξασθ' ὦ ἱμεραῖοι πρὸ ἀμ ὑμῖν γεννηθέν τ.
τραφῆναι τοὺ πεῖ ἐπὶ παιδεθέν τ καὶ δεῖ ὦν γε ἐφο
κοντ' ἐν ὑμῖν ἐμέλβι, πορ' ἐκάλεσαν αἱ ἱερ. ἀ τοῦ
βουλήθ' ἐστὶν ἀτ' δὶ ὠφήθ' ἀφ' ἄλλ' ὅτι τῆσ φύσεὶ μὴ α
βλοῦσησ, τελεύτήσαι· ἐν μὲν ἡμέρᾳ, νεὼσ ἱερὸν
φησὶ χόρ χρεῖ ἐπὶ ὀρεπῆσ ἀθάνατον· ἐν δὲ καλ ἀγῆ,
τὸ ἀπου δαζόμῶν ὑπαλλάττ τ φοσ· πεῖ μὲν ὅ ὦν τ τ.
ὅ πωσ δὲ, ἄλλ' γοῦ δὲ ἔφ' ὑμῖν αὐτοῖσ, πρᾶ ἄστε τε,
μὴ τε χρῆσ αὐτ τὸ τέμνοι, μὴ θ' ὅ πλοῦ ἐν δεῖσ ἔναι
γοῦ ἐζοῦ τ, μὴ τὸν δεῶν· ἐν δὲ πεῖ νοῦ ἄν ὡσ ἄ τε
ἐλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν σοῖ κελίασοῖ κῆ ἱστ ἐν σοῦσιν,
εὐ πρε πῶ, ἄ τ' μὴ ἔοῖν. ἀφ' ὅλ τ· τὸν δὲ ἄν δεῖ,
μὴ φύε τ· μὴ τὸ λοφύρεσθε, κὴ νοῦ τ τ τῆσ ἐπ
αὐτῶ τ χῆσ· τεθνήκε τὸ τ τῶμα, φῦ φησὶ χόρ· ὑ
φῦ γομεν, δὲ πορ' ἄλλ' ἐστὶν ὁ ἀνήνυ τοσ ἀεῶν, ἄ κλεῶ
μὲν ἐν βίῳ· μακάριον δὲ ἐν μὴ μεσ ἀν ἀθήσεσθαι·
τὸ μὲν τρι μεέλη τε τῆ· ἐπὶ δὲ τοῖ ἄλλα ποιήματ,
πορ' ἀγῶν ἐν ἡμῶν ἐν ἀπὸ τρίσ ἴδρυσ ἐν ἀν δρε
σθαι, ἐν δὲ ἐκ σφῶν τ ἀφ' ἑτέρω οἴκοσ· ὅτ' ἄν,

ἀφανίζοι τοῖς φησὶ χορ. ὅ τῶν τοῦτ τὶ μὴ φυλάττοι τὸ
δὸ τε τῶν ἄλλων ἀνῶν πεῖμ αὐτὸ ἐπὶ μελῶν, ἀδὸ τῶν
ὅτι μὲν δὴ μόνον τοῦ τεφ ἀνῶ τὸς ἀνδρὸς ἠθρέτασ τὸ πόλιν τὸν
τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενον ἡσε. + ἡ μωδεγ. + νς 55

Τὸ φρόνημα οὖν ὁ σὺ πορεθῶν, ἐν ἡμῖν ἐλίπτω, ὑπὸ τῶν πολὶ
τὰ ἥρον δὲ ἐπὶ δρόμενον ἠρέθη. τοῦ δὲ πολὶ τὴν πίφολῶ
τα χρῶν ὑπὸ μεστόρον ἐν ἐλληφῶν τὸ χρῶμ. + δφ ἀνδ + νε 56

Πῶς θαυμαζόμενος χθὲς ἐκεῖνος ἐλίσσω ἀνδρῶν ἐν τοῖς φανῶν δὲ
ὑπὸ ρβορέων δὸ τῶν καθηκόντων ἀφικέσθαι τὸ πρω-
πυθλόφ. ὡ ὁ τῶν φιλόφω. ἡ ἡ ἡ χόρ τῶν ποιητῶν
καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ἐμοὶ πόνων ἐλλήνων οὐ μὲν μὴ χεν
ἡ πολλὰ πρὸ αὐτῶν προσμεμεθηκέναι. ζητῶν δὲ ἡ πλάσσ
ἰσοείων χθὲς ὧν ἀκοῖ ἀλ. ἐν τῷ χθὲς ἀμεν ὁ ὢν πρε-
κλήχησ ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς. ἡ πρὸ ὡς σ τοιοῦτον
ἄναμε, ὁ ποῖον οἱ διαβάλλοντ τὸ ἀσέλγοι, μὴ ἀπέθεν
κρέ ἀῖον. ἀδὲ τὸ ἀληθῶς ὀρθῶ ἔφαν δικαίοις πρὸ
ὠδοῖμεν ἀνοῖσ, μεγάλη δὲ πρὸ σοφῶν ἀνδρῶν ἐστιν,
ἐλθὲ πρὸς μὲ τοῖς ἀγωνιστῶν, ὡς πρὸ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
ἀξιόλογ. γνῶσι τὸ ἐκ πάρεστ τὸ ἀλλ πῶς τὸ νῦν
ἡδωνόρον. ἀδὲ ἀφ' ἁπάντων μεδὲν ὁ ἡμῖν σὸν τὸ, καὶ
φιλανόρον πρὸ τὴν ἡμῶν ἔχω φήμεν ἐστ χρ μεσ-
τιόδμῶν. ἐν τοῖς τῶν ἀδὲ ἐπὶ τὸ τὸν κοσμῶν τὸ φόλαρ,
οὐδεν ὡς τῶν ἀφ' ἀφ' ἐπὶ τοῦτο θαυμαζόμενον δὲ ἐστ. +
δφ ἀεὶ φόλαρ εἰ ἀ +

Ἐλαφρὸν φύσιν σὴν, οἰκέ ἀν ὑβρεῖ ὡς ἡδὸ μόνον τῶν
καὶ σε τεκεῖν γὰρ ἡ ἀνήρ. ἀλλὰ λέαν ἡ ἡ σῶν δεῖ
ποιῶ δὲ γὰρ πῶς βία. ἐπεὶ σε τὶ ἰσχ. ἰ. δὸ ἐ ἡ καὶ νη 57

καὶ δὲ εἰ ὁ πλεῖ· μὴ ὑπολαμβάνειν δοσεβῆ ἄνδρα
δὲ πολίν δὲ κρατοῦντα· ἀμότατα γὰρ ἐμοὶ φόνος καὶ
χολεπότης· ἡ κακὴ δὲ νοῖ· ἃ δὲ πρὸς θυμὸς ἐξ ἀφ
ἐλθὼν ἀπὸ τοῦ οἴκου, νόμοις ἑλληνικοῖς χρώμενος,
πρὸς κολοῦμαι ἀπὸ τὴν ἀτίμιαν, καθαρὸν χρῶ καὶ
τυχὴ πρὸς πάντα πολὺ πλοῦτον ἡξίνον· ἃ δὲ μὴ
58 μὴν ἀν σοὶ δοῦναι λέγω· ἔρωτα. + πολυσεβὴς δὲ μόνον +
νθ ἡ χρῆ τε, μὴ μὴ μὴ τε λιαλλάξω ἐμοὶ πολεμεῖν;
ἐ πὶ ποῖον ποιοῦ ἄθλοις, οἷον δὴ μὲν τὸ ρῶν τὰ ἐλέγετ,
λιαβὼν μόνον τὸ με πρὸς λεοντίνοις, ὅ τε φθονῶν
59 ὑμῖν, ὅ τε δὲ πολυμεβουλὸν φιλοτιμεῖται. + κακοήθη +
ξ ἡ μὲν ὀπορεῖ δὴ πολλὰ νῦν ἐ πὶ λήψεσοι τὸ τυχόν,
καὶ δὴ μὴ κρατῆσο ὅ τι ὁ ἄλλος ἀρξῆ τὰ πρὸ ἐμοῦ
λωρεῖ ἀπὸ λοῦ δὲ τὴν φιλοδήμου θυσίαν ἀλαλαγμοῦ
μεγίω, ἀπὸ πέμπτου δὲ δόσκω, ἡ τὸν ἐ παινοῦν ὅ σ.
μεῖλλον δὲ ἀ κλεῖστον ἔχω, πρὸ σοῦ τὸ πρὸ
τὸν τὸν ἐ σὶν ὅ τι ἐ φυν ὅς ἡ μὴ δὲ ἐν πρὸ σοῦ κόν, ἀν τὸ ἐξε-
τάζομαι· πρὸς δὲ ἐρῶ ὀ ναδὶ ζοντάω ὅ τι λεῖ ζόμ
ἀ πάθοιν τὰ τὴν ἔχθραν τὴν ἀ πολοῦσαν, τὸ μὲν δὴ
ναθαι πρὸς ἀρ τεῖ τοῦ μεγίσου ἀν τὶ φιλοφεσ ζῶ πε
βίω χρήσθαι. + λεῖ σοὶ χ(ε) +
60 τοῖ λαθόν λωσ, πῶ ἔχω ἔν πρὸ ἔργοῦ πονηρίαν, ἡ τὸ κό
μμωσ δὴ μὸ σ τὶ ὁ πρὸ ἡ μᾶς ἡ οἷος ἦ, χολεπὸν ἡ κα θε
κα ἡ σὴν ὑπολαμβάν· μὴ τοῦ τὸ μόνον ἀ πολλὰ νῦν ὑπ
ἐμοῦ καὶ κατεκρίθη με κατηγορεῖν ἀ ξ πάθοιν,
ἅ τις ὁ μοίοις ἡμᾶς δὴ μάβῃ. ἐ χθὲς γὰρ ἀκέ ἀσσω

χρηστότητι καὶ τὸ κοῦφον τῆς ἀναιτίου τῆς κατ' ἐμὲ πονηρίας
συνέκαθαιρε δὲ τὴν ἀναίτιαν· ἀλλὰ μὴ δὲ οὕτως αὐτῆς
προσμένετε τὴν βεβουλημένην φάσιν, ἣν μεθ' ὧν ἔστι
ἔχοντες ὡς πλῆθος, τὰ χαλεπὰ, δι' ἃ κατ' ὀφείλεται. +

Ἀκθέσθαι δὲ μεθ' ὑμῶν τῶν ὑμῖν ὁρῶν πολιτῶν ἐν,
οὐδεμίαν σκέψιν ἔχοντας ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ.
διὰ τὸ μὴ φόβος ὑμῖν, αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλλειν,
σέσωσται· καὶ ἐπιλελησμένος τῶν πεῦμα ἔχθρου·
πάντων δὲ ἀν, ἣν ὠιήθησαν φόβος· ἀλλὰ καὶ θῦμε
καὶ βουλήθεν μικρὸν ὁρᾶν δίκαιον πρὸς ὑμῶν λόγον.
ὅταν δὲ τὴν καταλλαγὴν ὑποσχῆτε, τὸ θῦμα τὸ μετὰ θεοῦ
τοῦ μεγίστου, οὗ ἐδεήθησαν τὴν ὀργὴν ἀναιρεῖν
ἔρρωσθε. +

Εἰ τῶν αὐτῶν, οὓς οὐ κατὰ μόνας ἡμῖν ἐκεῖνοι λέ
γετε λαμπρὸν αἰτῆσαι τοῦ φονεύσας. ταῦτα δὲ καὶ δόξω νο
οῦντες· ἀλλ' ἄν νοοῦντες διὰ τὴν ἀπειλὴν, καὶ τοῦ ἐκεῖνος
λέγετε· τὸ μὲν δὲ ἐξαθαι τοῦ φονεύσας, ἐστὶν ὀρεγόμη
τὸ παύσασθαι δὲ καὶ ἔτι, διὰ τὸ πολλὰ μὲν δεόντως πρὸς ἐμ.
ὡς πρὸς δὲ τὸ ἐξ ὁ τὴν μεθ' ἑαυτῶν ὅ ἐστιν, ἀν δὲ βρᾶν τὸ
βεβλημένον· ἀλλὰ μὴ δῶ δοῦν ὑμῖν ἀνῆν τὸν
δεξιὸν τῆς τοῦ φονεύσας, κλὴ πολίτ· καὶ δὲ τοῦτο ἐστιν
ἀλλόφυλον, ἀλλ' ὡς ὁρᾶν ἄν, τὴν ὑμῶν ὁρᾶν πρᾶν νε
ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν. +

Τῶν τρόπων τῶν οἱ μὲν ἡμεῖς τὸ τὸ φρόνιον ἐπὶ μεγ
νόντα, σκοπεῖ τὰ τῶν ἀν· οἱ ἄλλοι, τὰ ἐπὶ θεωμάτ
τῆς θαλάσσης διαχωρίζοντα, ἵνα τῆς πλημμύρας

διαλύτασθαι. ἐνδρδον ἀντιάρ γε γὴ τὸ πεδίον
δύνασθαι ὡλὴ πρὶς κατορθοῦν αὐτῶν χθεὶς πῶς πρὸς τὸ
τοῖς κοθ' ἑαυτοὺς ἐρῶν τὴν ἡσύχιαν. ἔρρωσθε. + δεῖξον λόγ +

62 ἐ Ἐπὶ τὸ τὴν σὶ χορὸν δὲ ἡδέα σε ἀξίως θῆναι πρὸς ἡμῶν, αὐχμὸν
λοῦν ποτε γενόμενον, ἐπαιρόντες κατὰ ἐμὸν τὸν φθόνον
τρόπον δίαν, ὡς πόσοι τῶν ποιητῶν ἡμέρων πεφυτευκε-
χθαι πολλὰ μὲν, πολὺ τῆς δὲ ἀληθείας διαμαρτάνειν.
ἀ γὰρ ἀποδέχομαι κοινὸν τῆς ποιητοῦ· δὲ ἀλλὰ τῶν ἀθ
τῶν ποιητῶν· οὐδὲ τὸν ἐχθρὸν ἐμὲ καταπαύσας.
δὲ ἀλλὰ τὸν γενόμενον τοῦ τῶν ἐχθρῶν· οὐδὲ καὶ ἐμὲ
ποιητὸ· ἀνδλλὰ τὸ δὲ ἐχθρὸν οὐ καταλαμβάνει ἀνδρείαν.
καταλαμβάνει γὰρ ποιητικὴν, τὴν σὶ χορὸν σεαυτὸν πε-
σταλάζει· γνώσῃ δὲ τὴν τοῦ λεγομένου διαίρεσιν,
ἀκριβὲς μὲ κρὸν, ἀ πορὶ ὧν δὲ ἐμὲ γράφω· πάντα γὰρ
ἀ ἡν αὐτὸ τὸ τὸ, ἀ πῶν τῶν τοῖς γράφηνδε σεαυτῶν.
δὲ ὅτι ἡ ἰδίας ὡς ἐχθρὸν καὶ ποιητὸ, σεαυτὸν τὴν σὶ-
χόρον ἀξίοις. + δφίλαντι πρὸς τὸν χω +

61 ἐ Ὑμῶν μὲν δὴ πρὸς δόκεν αὐτὰ χρὴ μαθεῖν ἐδεῖν δὲ
τὸ μὴ φλέγετε· ὁ δὲ οὐφὴ σὶν ἀπαλήφεται· ἀκέχρον δὲ
μὲ τὸν ἡρακλέα ἀθῦ μὴν ἀπὶ σὴν· ἀτὶ κάνω μὲ πὶ σὴν.
ὅμὲ, τὸ ρῶν ζῆ τὴ βεβαίως σὶν ὑμῶν ἐχὶ τὴ σὸ ἀπὸ δοτὶ
ὑμῶν δὲ, ὡς φίλω τε πὶ σὴ δόκεν λέγετε· διὰ τὸ γὰ ἀλίας
ἀ καταλαμφῶ, ἵνα μὴ δόξω τὶ σὶν ὑμῶν ἀπὶ σὴν ἐν τῶν
λόγοις, ὡς κεκομῶσμένος τὸ τὸ δὲ ἐμὲ· ἀ πολῶν τὶ
μὲ χεὶ πάντος ἀγνοῶμὲ τὸ ἀληθὲς· ἢ τὸν πλάνον ὑμῶν
τοῦτον, ὃς τὸ ἀεὶ, τὸ νῦν τὸ ἐρεῖν· κρᾶτον τὸ ἀρὴ γὰ

πολλῶν χρημάτων ἐνεγκεῖν ζημίαν, ἢ φίλων· αὐτοῖς
τῆς ἀληθείας εὑρεθείσης, αὐτοὶ φίλοι τοῖς ἀδικουμένοις
καὶ ἀδικουμένοις, ἐχθροὶ γενέσθαι.+ πλὴν πάλιν + 63

Ο υ τοῖς, ἐγὼ τεμνόμενος μὴ πρὸς τοὺς χορὸν πορίσωσιν ἀξίους, ξξ
ὅτι τῶν, σκήπτρος ὡς γιγνόμενον· ἀφ' οὗ γὰρ τῶν ἀκέτι ζῶν τῶν
ὄρεγκεν κλῆρος, ἀπέρχεται μὴ πρὸς· ἀπόχρη δὲ μὲ
χρεῖν ἀληθείας πρὸς αὐτοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ νικῶν πλεῖστα αἰνεῖ
ποιήσειν· ἀδέτι γὰρ πρὸς μεῖνον αἰτίαν, ὃ τὴν ὄρεξιν
ἀκέ πόλεμον τείαν, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν ἐμὴν τιθήσοιμεν,
ἐπίσθησε· ἔρρωσθε.+ Τηλεκλείδης χαίρειν + 66

Ἀλλ' τινὶ χρόνος γιγνόμενος, πρὸς πολλοῖς ἤδη τῶν
ἐμῶν ἐταίρων διέλεχθη· τοῦτ' ἴσως διαπραττόμενος,
ὁ καὶ τέλον σφόδρα ἐμὲ κομιεῖν ἢ αὐτοῖς λόγοις, ὡς ἀκ
ἐχεῖν μὴ ἀ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταῦρ πορίζειν, ἄλλοις
καταδιδόασθαι τῷ τεθέντος αὐτῆς αἰκίας· τοῦτο γὰρ
ἴδιον ἔλυσαν ἐπαινεῖν· ἐγὼ δὲ οὐδὲ τῆς ὡς πορίζειν
τίμωρείας ἐπαινούμενος, ὡς τρέφομαι· τίμωρεῖν δὲ
ἀκέτι γιγνόμενος ἐπαινεῖν· ἀ τε τῆς ἐπὶ τῆς ἄλλοις
κολάσεως διαβαλλόμενος, ἄχθομαι· δόξης τὰ τῆς
ἡκέλης, ἀλλὰ νῦν κεχρῆσθαι· ἀ μὴν τοῦ τοῖς,
ὅτι τῷ μὴ ἄλλοις τὴν αὐτῶν ἐνεδίαν ἀφεῖναι,
ἐκολασθέμεν αὐτόν· ὡς τῆς τοῦ χλεύης πρὸς
σκέλης σύσκε, δωρεᾶς· ἀκάπολλάσας ἢ ἄξιος· δὶ ἣν
μὴ ὄντων τῆς πορίζοντ' αἰτίας, τοῖς ἀστοῖς τοῦ τοῦ χρη
σιάζομένης ὁλόθεν, κἀκείνου ὄν ἀκέναι· ἀδὲ καὶ τὸ
ἡμέρας αὐτὸ φόβοιτο τῶν τῶν ἀγωνιῶν κεῖνον τῶν, ἀκ

αὐθόμεθα, ὥστε ἔχομεν ἀξίωσιν ἀποδικῶν τὴν πολ-
σεως τοῦ ἀναιρουμένου· δρᾶ μὲν οἱ τὰ ἀπὸ τοῦ
πεφυκότος, οὐ ὑπὲρ ἀπάντων ἀνθρώπων, μεδὲν
δὲ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων φύσει ἐπὶ πολὺ πόδεμεν, τὸν
αὐτὸν πρόπον τῆς δίκης φύσει ὑπὲρ πάντων ποιήσαντες.
ἡ δὲ τὴν ἐπὶ πολὺ λαμπρὸν καὶ δίνασθαι ἐπαινεῖν,
τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκολα-
σθέντων, ἢ δὲ μὲ μεμφόμενοι αὐτῶν, προσήκοντος· καὶ δεῖ ὅσ-
ὅν ἡμῖν κάλλιστα κατόρθωνται μὲ γεγενημένων, διὸ ἐμπ-
χόν ἐστιν τοῦ λέγειν· ἐπὶ πολὺ μὲ φόβος, τοῦ αὐτοῦ δεῖν,
ἢ τοῦ ὑπὲρ ἀλλοτρίων κακοῦργοι, ἐὰν κόμεθα ποι-
οῦσι τιμωρούμενοι, τοῦ δὲ ἐμαυτὸν ἐπιβάλλοντ
ἀζημίους ἐάσαι μή· τὴν δὲ ὁλόκληραν ὑπὲρ τῶν μὲ
πεφυκότων ἐπὶ τὸ φόβος ἀποδοκεῖν αὐτοῖς τοῖς καλοῖς,
ἀν δὲ λέγωμεν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων τὸν ἀνθρωπ-
ωπόμεθα δὲ μὲ πρὸς τὸ ἀξιόπιστος. καὶ καλὸν ὅσ
ὀνομάζειν· πᾶσαι δὲ ὅσαι τοῦ ἐμοὶ πράγματα
πάρεχον. +

πάνω εἰ λθ +

Ἀφικόμενος δὲ ἐμὲ ἀν δικαστὴς ἐπὶ μεδέν φάσ,
ἢ κοινὸν τῆς ἐστὶ χόρτος θεῶν τῶν ἀρίστων ποιήμεθα λύειν ἐστ
ἀμὲν αὐτοῦ τῆς ἐστὶ χόρτος, γεγραφότος, ἀδὲ τῶν πάντων
ἰδία· ἢν δὲ τῶν μὲ τῆς ἐστὶ χόρτος τῶν θεῶν ἢ πάντων.
τῶν δὲ ἄλλων, ἃ ἢν καὶ ἐν χρόνῳ δίκαιον ἡγήσασθαι, καὶ
πολὺ βελτίων· ὥστε μὲ τὸν πολιτικὸν ἢ χρήσασθαι τὸν
ἀδικεῖν. πολιτικὸν δὲ τὸν πάντα φύσιν ἐπὶ
τοσοῦτον βάθος τῆς παιδείας διαλαθόντος· ἐν δὲ πάντα

πόνου τὸ σφόδρα καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μεταστῆναι,
ἵνα μήποτε γνώμην ἔχωσι τὸν μὴ ὡς ἐμὲ πονοῦντα
ὅπλοις τὴν κυνηγέσιον, πλείω δὲ ἄλλα καὶ πολὺ θαύμαστα.
τὴν δὲ τύχην δὴ μεγάφρονα ἐκεῖνο λόγου τὴν πολὺ ἔλπιν-
γικῆς, νῦν ἐχέτω πρὸς τὴν ἐμοὶ τὸ τοιοῦτον ζωπυρῆσαι,
καὶ μεγάλην· σώμεθα δὲ καὶ ἐπιμελητέον, ὑπάρχει γὰρ
ἡ ἰσχύος, ἀρετὴ τοῦ νικᾶν δεῖν τοῦ σύνεσιν ἀθλοῖν· τύχῃ
δὲ πάντα τὸ ποιῶν πεφυκέναι χρὴ τὸν μέλλοντα τὰ μὲ-
δεῖν ἐπιτελεῖν μετὰ σύνεσιν πολλὴν ἐπίστασθαι πολλά· ἄρα μὲν
οὖν τοῦθ' ὅρμενος ὁ κυνηγέτης ἐστὶ, καὶ τὴν λύκαν ἡμῖν
ἀναιρεῖν τὴν ἐκεῖνο δίβριον· ὡς πεφυκὼς ὢν τοῦ κυνη-
γέτου· διὰ ταῦτα μαθεῖν κινεῖν ἐπιθυμῶ ἐφέλκω, οἷα δὴ
δρᾶν μέλλοντα ἀναβιβῆναι ἰσχύω, ἀφ' ὧν τὰ ἀναθὼν κατὰ
κτείνειν· ὅπερ ἐὰν δὲ φρονῶν τύχῃ ἄνω, πρὸς τὴν
ἡμᾶς μελλήσει πορεύσεσθαι τὸν ἐκεῖνον τοῦτον ἐπι-
νελεῖν τὸν βίον, ἵνα μὴ λάβῃ· ὁ δὲ ἀμφοτέρων πε-
ρὶ πολλῶν, τὴν ἐκείνου ἡ ἀμελλόν ἀν· ἀλλ' ἐμοὶ, ἡ τὴν ἐκεί-
νου· ὅμως, τὸν δὲ φόβῳ τῷ, τὸν ἄλλον χρὴ ἐπὶ ἀπο-
λαύσῃ, τὸν τὴν ἐκείνου· ὅτι ἐκείνου δὲ πλοῦ δέξω τῷ βου-
βουλόμενος· καὶ διὸ σωζέτω· ἀνὰ τὴν πρὸς αὐτὸν μὴ
πολὺ φόβον πάλαι ποιεῖ, προσλαβέσθαι τὸν
φύλα τὸν ἄνω· ὥστε ἐμφρονέστερον δέξαι τὴν τοῦ ἐμε-
βουλόμενος πρὸς ἄνοιαν, ἴσος ἀξίαν ποιῆσαι. τὸ δὲ ἐκ
φόβου δίνην ἐκ κινδύνων δεῖ παύσαι αὐτὸ ἐξόν.

ἐχθροῖς καὶ πᾶσιν ἐχθροῖς πόρρω· ἡδὺ δὲ ἀπραγεῖα
γνεότητι τοῖς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ βίον οἰκοῦσι τὸν πρὸς
φίλους ἔχειν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀνωφελῆ τῶν ἐν ἀφροσύνῃ κακο-
δαιμονίας, πάντων μὲν δὴ τοῦτο· τοῦτο πόθος
ἀεὶ ἀγνοεῖν· ἔχουν δέοι τὸν θεὸν μὴ δέ ποτε τῇ ἡσυχίᾳ
πᾶσαν πόρρω ἀπῆσαι τοῦ χρόνου. + Τῶν αὐτῶν. +

68 Ὁ νυχὶ πόσοι πολλὰ νομίζω χρήματα αὐτῶν μὴ τῶν θεῶν
δὲ λέγεσθαι τὸν ἐν δεήσεσιν δεῖ κοφῶν δὴ χρηστότητι πᾶσι
ὑπηρετῶν· ἀμελῶ τοῖς ἐν τῷ ὅσα φῶς ἀνθρώποις· καὶ
οὐ τοῦδε δεῖ, τοῦ λιπόντος μεγάλων φίλων δὲ πορεύσασθαι,
ἢ πρὸς τοῦ πεσεῖν αὐτοῦ· ὅ τῷ τὸν αὐ, πεν πάντα τὸ
λαμπρὸν χρεῖλεσθαι, ἐπεὶ τὸ μὲν δὲ λοφρόνων
ἀξίωσις τάσθαι· ὅ τὸν δὲ ἄπορε ἐν δεῖν πρόθυμον
τῶν δὲ ἢ τοῖς, τὸ κακῶν θοῦ ἐρίμον αὐτῷ καὶ πρέχον
μὴ δὲ κακῶν δοῦ πλουσίμε, ρίον ρίον πρὸς ἡσίᾳ ζοῦ
λόγοις, ὡς ἂν ἀσμένως ὁ λίγα δὲ δοῦ τὰ ὦ, δὶ ὃν
τὰ πάντα, πολὺ ἐποίησα μέν· τὸ σοῦ τὸν δὲ ἀπέχω
τοῦ μὲ φιλεῖσθαι σε τῆς πρὸς τῶν ἐ ταῦρον ἐκτενῆ,
ὡς θύπερ φύσις ἡδὺ μόνος· δεῖ ἀπραγῶ δὲ δὲ ἀ-
νοῆσθαι τῆς τῶν τῆς φιλανίας· ἵνα μὴ μόνον
τοῦς τὸ πρὸν ἡ μεταλόφεσιν, ὑμὲ πρὸς μεγάσ
δεσοίτης αὐτῆς τύχης, ἐ σὺ φύλα τῆς τῶν γλῆμ·
καὶ ὁ δὲ δόν ὅν, δὸ μεγάσ ὡς ὀλεγναῖ πᾶν ρόλα·
καὶ λαμβάνον χρεῖν πρὸς σοῦ, τὸν τέρπον τῆς
δαπάνης, ἢ τῶν δελτῶν καὶ χρηστὸν ὄντα. +

ὁρῦ ἡῆα +

Εἰ μὲν εὐλαβοῦμαι τὸν σὸν βίον, ἀθυμεῖν
τὸ δὲ ἀγαν τὴν πεμφαν παρόλαν, σὺν ἀνάγκῃ ἔχω σοι.
καὶ ὅσον ὡς ἀνὴρ ὡς μὲν, δεδοικὼς πεῖρα τὴν παιδὶ
ἀλλ' ὅσον μὴν ἀνὴρ ἐμὲ πεγγυκὼς, μὴν κὲ χ' ἀδικοῖς
αὐτὸν, ἀντὶ μὴν κεῖνος τὰ πολὶ γονέων. καὶ τὰ μὲ τὸν
τὸν ἀπὸ τὸ μεσόταλον λόγον, πρὸς αὐ. ἡ παῖς μεῖζον.
ἡμερ. κατὰ δὲ τὸν ἀνθρωπον ἀνάρον, καὶ ὁρῶν ἴσως.
ἀλλὰ τὸ μὴ δοῦναι ποτὲ τὸ πεγγυκὸ τὴν ψυχὴ, σεαυτὸν
τοῦτο τὸ ἡ ἀπὸ ἐστὶν ἡ ἡ, τὶ δοκεῖ τὸν μὲν δὲ μὲν ἀρὸν δεῖν
μεῖον. κοινωνικὸ τὸν ὁ δὲ ποιεῖ, τὸ μὲ φόν αὐτὸν
ὡς ἐμὲ. ἀδιαμακρὰν ἔχοντα πρὸς σε. ἀλλὰ θάτον.
μεθὸ τὸν δὲ φιλαίδοος τὸν ὑῆσα τὸν παῖδ. ἵνα ἡ
μὴ ἐμοῦ, μὴ ἀλλὰ τοῦ σὸν φιλία πλοῦ τὸ βιοτὲ
ὑπὲ. τὸ τὶ ἀστὸν ἀνάγκαιο τὸν ὁ δὲ ἀν τὸ
πρὶν σὲ ἀξιν. τὸν αὐ τὸν παῖδ ὡς ἐπὶ μὲ λῆθ.
ἐγὼ δὲ πρὶν ὑμᾶς ἐ ὡς δικὴ. ὡς ἀν ἐν δὲ ἀν τὸν,
βουλοῦ τῶν πρὲ μοὶ χρῆμ' μὴ ἔαν ἀκολίτην ὑμῖν
τοῖς φίλοις τοῖς ἀπορᾶσθαι. τοῦτο, σὺν τὰ χρ
ἀξαι, τὸ ἀ τὸν δὲ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ὁν
ἡμ. τὸ ἀ τὸ προφάσιν σὺν εὐσεβῆ μὴ ἀν μὴ νοῦν χλεπ.
ὑπὸ μὲ μὴ ἀποκαλᾶ μὲ τὴν δικαίαν ἡ τὰ τὸν τὴν ἀν
πεθεσμίαν. τὴν σὴν ὡς ὁ σὸν ἡμέραν. τὸ δὲ πρὸ σὸ
τὸ κρίπτη τὸ δὲ ἀγαν λάβε. τὸ ὁ σὴ θεὸ δὲ πολὺ ὀφός
τὸ πῖσον αὐτὸν πρὸς ἀφολὰ. ἡ ῥύπος ἀν ἡ νοὶ πρὸ ἐξ
μεῖλον, ἡ ὁ τὸ μὲς φόβος. ἔρρωσο. +

70 Ο ἰκοῖδα τί ὅσ μὲ λλον τίσ θαυμα σόν πολυκλάτ. τὴν
ἰσχὺν τῆσ ἰατεικῆσ, ἢ τὴν τοῦ τεόν πίστιν. ἢ μεγάλη ἰσχύ,
τὸ εὐγνωμὸν νενίκηκε πάθος. ὅ τεόν πόσ δὲ τίμασ τὸ εὐ
νοκτόνοσ. διαμφοτεράων δὲ τούτ, ὅσπ δικαιοσύνη δεῖ μόν,
τὸν ἴδιοι κινδύνοισ ἀναρπαζόμενον, ἀφαίρετον τὸ νόσ πεσο
βολῆ, τιμᾶσ πόλεων, πορίσασθαι. μεγάνωτέρ αὐτ
πορήνεγκεν τὸ μὲ τὸ πάθοσ, μεπδὲ ἀπὸ τῆσ τέχνησ
ἀντιπαλαίσαντι, τὸ εὐγνωκτόν νικᾶν δόξαν. ἢ μὲν
κτάνασ τοσ δὲ, πῶσ ἐπίμεσοσ τὸ δοθὲν ὅσ ἐπίσεια
μεν λαβόντ τοσ αὐτὸ διαφθεῖραι. ἢ δὲ μὴ τὸ δόξαι
διαφθεῖραι, πρὸσ τὸ τὺχὴν τίμασ ὁ μοίων. ἀλλ γὰρ
ἐβουλήθησ κόρασ δὴ μὴ νικᾶν τὸ δόξησ δὶ μὴ νικᾶσθαι.
ἴσωσ γὰρ οὐδὲ ἀχνὸ πάσασ δώσ αἱ καιρόσ μὲ δὶ ἀ
τὴν νόσον τὸ ἀγνωκτόν ἀσ ἀσεβῶσ τόπον. ἐγὼ μὲν
οὖν ἐπίσοιγα μόνοσ ὅ τι βουλοίμὲ χρῆσθαι, τὸ ἀξι
χρέωτασ, ἀκέχωρ τὸ μὴ τῆσ δρέπῆσ ἀπόδοσιν, τὸ τ
οἶδα ὅ τι τοῦ κτίσαντοσ θεοῦ τὴν τέχνη, ἀξία φρόνη
ἐπαυδάθησ. ὅμωσ δὲ σῶ τὸ τῆσ ἰατεικῆσ ποιοῦ τῆσ
πίστεωσ ἐπαίνοισ, ἀπαλλάσσοι τῆσ ἐμῆσ ἀξίᾳ
φήμῆσ, φίλαυ ἀπέφυγ χεῖρ, τὸ ἀνδρεσ.
δρυεφῶ τῆσ καθήκασ τέχνησ, δύο. ἢ πρὸ τὴ εἰ δὴν
θηρίκλεων, ζόγηδε μὴ. ἢ πάλαυ ἀρθόρουσ κοσί.
καὶ δρυεγνώμεια δασ ἀτίκασ πάντε. τὸ γεφαδὶ
τὸ μὲ τὸ ἐπὶ τῆσ διοικῆσ, διδόμ αἱ (ὡσ τὸ ξεῖν. ὅσ ὦ
λαμβάνου) οὔτε νάσ χοῖ. ἢ δὶ θεμὸ τὸ φύλακεσ, ἢ τ

+ ὡσ τὸ ξεῖν ὅ φίε ὅ ὅ τὸ τ ὑπὸ φρόνη. +

λοι πῶν οἰ ταξίαρχ. μὴ περὶ νὺ ὑμῶν ἐν αὐτῇ μὴ λόγο
δὲ ὀρθεσίας· προσκαλῶ δὲ τοὺς κοτ' αὐτὸν ἐκ τῶν ἐν ἀλ-
εξίας προσομολογοῦντ' τὴν ὑμῶν ἐν, ἐκ χαὶ δὲ πολὺ ὠφε
τὸν δ' ὀρθεθεῖσ'. + τὸ αὐτῶ. + 71

Ἀ πελῶ δὲ ἀ ὀὲ κολάζοχεν· ἔτω ὀὲ ὑμῶν ἐν ἀλλ' ὀὐ τὸ ὑμῶ
τὸν ἰφθνῆ, ὡς μὴ μόνον ὀμολογῆσ' τὴν ἐπὶ θεσίν, ὀὐ
ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ὑμῶν μέτρα μὴ νῶν· ὡς θῆναι δὲ τὴν μὴ νῶν
ἐπὶ τὸ τόπον, ἐν ὡ. ἐπὶ τ. ἐπὶ τὸ ἔμμηνον ὑμῶν χρήσιν·
ἀλὴν ἀμὴ μὴ νῶν ὡς ὁ ἀληθῶς ἀνδρὸς, μὴ χεῖσ' ἀπὸ τὴ
σεῖ ἀν ἀνῶ, τὸ ταῦτ' τῶν δεδωρημῶν· ἄμα δὲ ἐλογίζω,
ὅτι κἀν μὴ ἐν ἐν, τὸ δοῦναι τὴν χρείαν τὴν χρεῖν ἰατρεύε-
κότ· πολλοῦ δέοι τὸ λοιδορεῖν πρεσῶ δὲ τοῦτον, τὸ
τὴν ἰατρεῖκὴν ὑπὸ ἀνθρώπου; ἐπὶ τὸ σὸ ἔχοντ' τὸν δὲ ἐ-
θεῖτο· ἰ δὲ τὸν ὑμῶν τὸ πολὺ ὀνομὴ κολάζοχεν σ,
ὅτι ἔχοῦσ' πολὺ ἀ σοῦ χρεῖν ἔλαφεν, ἐπὶ τὸ ἔχοῦν ὑμῶν
ἀδικεῖ ἀφελόμεν· ἀφῆρεν τὸν ὑμῶν ἐν, ἀλλ' ὡς δὲ
ἠτῶ χήκεν. + πρεῖ ἀνῶ + 72

Τ ὑν δ' ἐν λοῦλον ἐπὶ τὴν δεῖ φθνῆ τὸ γὰρ ὑμῶν ἐν ἀ, τὸν ὑμῶν ἐν ἀλ ἐν-
σὸν τὸν ὑμῶν πολὺ ἀθεῖν, ἀσ. ἐλὴν ἀ ἐν χρὴ ἀλλὰ τὸ ὑμῶν, ἐ
πὲ μὲ ἀσ, ὡς ἀ πολὺ μὴ ἐν ἀσ προσῶμε, ἀφ' ἀ ἀ
πὸ ὀὲ ἀσ ὀσ τ πρῶ τὸν ἀνθλῆν, σέ ἐν ἀ. ἐπὶ τὸ ἐ
θαυμὲ ζω, ὅτι ἐφῆρεν ἀ τὴν ὀρθὴν· ἀ δὲ ἐπὶ θοιο τ
ἀ τὶ ἀν ὀ τὶ ἀ ἀ ἀ λεγάσ ὑπὸ βαλλοῦσ' ὀ ὀ ἀ ἀ ξιν,
μὴ λὸν ἀν, ἐ τὶ θαυμὲ ὀσ ἀσ· ὀρ ὡ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὑπὲ μὴ
τὴν ἐπὶ βουλὴν, ἀ ἐ ὡ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ

ἀντιποιᾶσθαι δικαίως πάντες μεγεθος ἐλαττονος
φύσεως τοῦ ἐμοῦ γενομένου, ἴσασι καὶ οὐδεμία τῶν
τῶν δὲ κοινῶν ἀπεκείνατο· κοινὴν γὰρ ἀδικίαν ἄνθρωποι,
τὸ καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας· τί πεπόθασι
τριάκοντα τοσούτους ἐπανορθωμένου; λέγω ἀποτί
σαι τοῖς μισοῦσι τὴν καταλύσιν, ἀποθανοῦσαι
πεισθήτω· τὴν δὲ ἑτέραν κεῖνος τῶν μιαρίαν
δρᾶν τῶν ἀποστυγοῦντας, φρονήματος ἐστέρησεν,
πονηρίαν τῶν, ἐγὼ τε δικαίως ἐφεύρεμαι, οὐδὲν πάν
θ' ὅσα μετὰ τοῦτ' ἔλαβεν, ὅτε ἡλίσκοντο, μεταπε
τάμενος αὐτῶν τῶν ἀνδρείων, ἀπόδος· ἵνα πεῖ
μενος ὦσι ἡ δίκη μεγάλη μεμισθωμένη. + ἀνάδοσις +

M3 Καὶ σὲ πάντας ἡμεῖς, μόλιν δὲ τῶν πλήθους,
οἰκεῖν ἀξιῶν, οἷα μαχόμενος τυγχάνω, ὅτι τῶν ἐν ἡμῖν
ἀνθρώπων κατὰ τὸν ἐμοῦ ἐπὶ βουλῆς δικαιότατος ὤμ,
τῶν ἐλαττόνων τοῦ πολιτεύεσθαι· ἀνὴρ δὴ τῶν φαύλων
κεῖνος τῶν ἐν τῷ βίῳ τολμῶν τε μεγάλα τε λεφ μεγάλων ὁ
ἀδικεῖν ἐγένετο· ὥστε τῶν δικαίων τι πεφύκασιν ἐν ἡμῖν,
ὡς δὲ ἀδικοῦσι τῶν χαρίεν πάντα δοῦναι, τῶν πε-
σεῖν κοινῶν ἀν, ἐπαύτων δὲ πλουμένων. τοῦτο μὲν
οὐδὲν ἀν, ἄλλως ἐπλάβοι· φησὶ χορὸν δὲ πω λα-
νόμενος δικάσαι, διὸ τί τῶν ἐν βουλῇ τὴν αἰτίαν
τοῦ κακῶν ποιήσασι πολὺ βουλόμενοι ἐφόρουν,
καὶ ἐβλόμεν, ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπρᾶσθαι δοκεῖν.
διὸ τοῦ τοῦ ποιήσασι πρεσβύτερον, ὡς φασὶν αὐτοί,
οὐ πονηρίας ἀπεγνωσμένης, ἀλλὰ χρηστότητος ὑπ-

βόλλον σπουδαῖον ἢ ἑαυτῷ· ἢ ἐν ᾧ. + ὁρκοι λόγω +

Εἰ τὸ μὲν βουληθῆναι τοῦ πολέμου ἑαυτῷ φίλον φαίνεται
τοῦτο μέν, πολλῶν ὑπερμαχόντων, διὰ βολὴν ἐφορεῖν
καθὼς ἀμφισβητοῦν αὐτὸν ἔλεγον, ἐπεὶ τὸ φεύγειν αὐτὸν
τὴν μὴ ἐμοῦ ζῆν βούλεσθαι, τὸ παρεκλεγόμενα πόλεμον ἢ
μὲν γὰρ ζῶν ἡμᾶς θῆ δυνῆ, πάντως δὲ πάλιν ἀπὸ ἐμοῦ. δηλ
ὅτι ὅσον καὶ, ἐμοῦ οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, ἡ μὴ τρὶς
ἐαυτοῦ τεθνῆκε καὶ μὴ τοσαῦτα πλήσιον. + ὁ τὶ μὴν φ. 75 ὁ ἔ *

Α μὲ τοιοῦτοι κέχρησαι λόγοις τοῦ κοινοῦ εἰναίου, ἐπὶ ἐφ
αὐτοῦ, πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. ἀλλ' μὴ τοι καὶ τόδε
ἀφ' ἡμῶν ἴσθι, μὴ ἡμᾶς ἔπεστι πάντων αὐτῶν, ὅ τι οὐ λόγοις
ἀπεφάνθησαν ἀλλ' ἔργοις ἡμῖν ἀποδεῖξαι ἡμᾶς δεῖ χρὴ δοκεῖν. ἀλλ'
ἔργοις· ὧν οἱ πρεσβύτατοι, αὐθίς ἀκέπεβουλεύσαν·
τοῦτο δὲ τὸν κοινοῦ εἰναίου, τοῦ ἐφ' ἡμῶν ἀγαθοῦ λαβεῖν.
ὁρκίζω μὲν φυλάττειν. χρεῖζόμενον δὲ, ἢ ἀδίκων
αὐτοῖς ἐπόρθα. + δ ὑμῶν φ. τω + 76 ὁ ἢ

Ἢ θαυμάζετε τὸν δικαίου Κορίνθου μέρος τὸν αὐτόν, οὐ
μὰ πίκειας Κορυνθίας ὁμόφυτος τε τοῦ μέν.
πολλῶν δὲ δεῖ θαυμάζειν τὸ τόλμον, τὸ δὲ Κορίνθου
ἀξίωσιν θεῖναι τοῦ Κορίνθου, τό τε κολασθῆναι. + ἢ ἐπαῖ: ὁ ἢ 77

Οὐ μὲν ἴσως Κόρινθοι οὐ πάντες, ὅσοι μὲν ἐλίσθα ἀχθομένοις
δὲ τὸ φθόνον κατεφθείρην, νῦν ἔγνωσταν κακῶς βεβαι-
λημένον, ἐπὶ τούτοις ἐφοῖτο αὐτοκράτωρ τῶν πεῖσθαι,
ὅ τοῦ δικαίου ἐστὶν καιρός, ἡμῖν μὲν λῷ. ἐγὼ δὲ ὅτ
μὲν ἴσθι πολὺ σύνοιδα τοῦ πολίτου ἐφαίνεσθαι ἀξίαν
ἦν, τό τε τῶν μὲν ἴσθι κλῆρον αὐτοῦ· Κόρινθε τοῦ.

πορίζοντες μετὰ τυραννίδος οἱ τῆδε πάσοι· ὅλῳ τῷ
ἡδονῇ τοῦ ζῆν ἐκεῖνοι ἐκ παθήσεν, λήρ
ἢ μεσῶν ὑπερπλάσον γράφειν· ἀκούσας ἐμπαίρεσιν δημο-
κράτους μεσῶν πόλει· μᾶλλον δὲ καὶ βουλόμεσθα
ἵνα αὐτὸν σωφρονῆσαι πρὸ τοῦ ἀεὶ ἐξαπτὰ ἀϊδίαν
τυραννίδα· ἕως γὰρ λόμπρος ὁ τόλμον πυθόσθαι ἢ ἐκεῖνε
φόβε τοῖς ἀϊδίοις φύσιν μεθοῖν, ἀμέτρεπτον· ἡμᾶς
ἡμίας ἐγνῶμεν χάλης καὶ φόλαξεῖν δίκαιον ἢ πόλει
ἀνόμεσιν δὶ ἀ τὴν ἀρχήν· ἀλλ' αὐτὸν ἡγοῦν
δήμου ἀϊδίαν τὴν πρόσκαιρον ἀπορίαν· ἐπιθέτω
γὰρ ὄχλος ἀδυχίας, πάσ δεχὰς πρὸ τὰ τέλη ἀϊδία
φανούσας ἔχων· ἐγὼ τοῖς ἐκεῖ πάρφρων,
εὐπλεῦσαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους δικεῖ τοῦ ζῆν μὴ
αὐ, ἢ τὶ μεῖναι· τὸ μεῖν γὰρ ἄχθος αὐτῷ, τὰ χίονα
ἀναφρῆναι σβεννύν· καὶ δὴ μεῖν οἷσ δὴ μεῖνα καὶ εἰς
ὢ ζῆν μὴ οὐδεῖν· ἢ δὲ τῆς ἀνοίας δόκησις, φύσιν δὲ,
ἢ θανάτου· ἢ ἀμελοῦσι, ἢ τοῦτ' μὲ μετεῖναι τὸ ὄν,
οὐδὲ ἐφορᾶ· νὴ τὸν ἀϊδίαν τὸν μέλλοντα ἢ ἢ σοῖ πε, ὡσ
ἴσμεν, ἢ τῶν αὐ, ἢ ποι μέλλοντα πεῖσε σε· δήλως αὐπὸς
αὐτόκλυς· αὖνον· αὐπρόκλυς· ἐπιμόλλοντα ἐφῶ τὴν ψυχὴ
μὴ ἀφθῆναι· δὴ τῆς· δὲ βέβαιας· ὀξὺ· πεῖ δὲ λῖκος·
ἐπλάσμεσιος· φωνὴ μόνον δὲ φωφελῆ· πρὸ δὲ ἀναν
πεῖ ὀρθὸν ὀμφρῆ· τοῦτο δὲ ἀϊ, τὴν μὴ ἐν δόξου
πεῖ πλαϊσμεῖν φθαρεῖσαι τῷ δήμῳ πολιτόμον
ζῆν δὲ ἐσκῆν· μεμένοι δὲ δόμῳ σε ἐν ἀ τοῦ, ἀνο-
ἢ τῷ πλοκαὶ ἢ τῷ ὀρθεῖ, μᾶλλον δὲ λύσοι χεῖμεν·

καὶ πολλοὶ πολίων οὗτοι ὁρᾶσθαι, τοσούτων πόθον ἀκ
ἔχοντες τέκνα. Ἡ χαίρεν τοῦ γάμου, ἀλλ' οὐ τῶν δόμων
οὐ προσήδοντο αἰκίας. Ἡ φιλόπλουτοι φῶτα, ἢ πλου-
τησίων ἐν δρεξαν χρήματα. Ἡ φίλοπλοι. Ἡ μαχηταί.
Ἡ φιλοπόδοφοι, νίκης ἐν κτῶν ὀλυμπιάδος τῶν,
ἀκέπι πρὸς τοῦτον κλῆσιν ἐκαίρεσιν τοῦτ, ὡς ἀλλίαν
δόξαν, Ἡ τιμὴν ἀνθρώπων. Ἡ κρότον ἐπὶ τῆς χείρα τῆς
αὐτῶν ἀπρόνοιαν. τοῖς δὲ τοῦ βιοῦντ ὁρᾶσθαι, ἡμεῖς
οἰκῆοι, ὡς ἀχθεσθῆσεν αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ μελλήσῃ. ἡδὲ ἔχθροί,
τὰ μεῖσθαι πολέμου ἐφικνῆσεν. ὑμεῖς δὲ πόλεμω-
νῆσθε μὲ κλαῦσιν, ἐν τῇ σῆμῃ ὄντα, ἀδέρφοι θυμῶς
ἔχοι, ὡς ἀν ἀφῶ πίνοντι τὸ πεπον ἡδὸ. ἀπόρρεπε
λέω πῖσ αὐτοῖς φιλοτιμεῖσθαι, ὡς αὐτὴ κε τὰ
ἡμέρτηκότα. ἔρρωσο. + ἐπὶ χόρου

ιϊκόκλης ὁ ὑρρακκόσιος, ἴσως ἀκάθηνος ὁ λέγω,
ἀιὰ τὰ ἐπὶ φόνῳ οἰκήσαν ἀκάθι τῶν ἀθηνῶν ἡμῶν
λῶν δεῖν ὑπὸ τοῖς χόρ, ἴσως αὐτὰ ἀπὸ θανόντος τοῦ
αὐτῶ, μετὰ προσφάτως ἐπὶ τὸν ὠιτέθη τ
ὠιθος ἀκάτων. ἐτύχε τὰρ τὴν αὐτὴν τῶν τὴν ἀδη-
φιλῆν ἐχουσῆς ἴσως αἰκία. ἔτ ὁ νίκης κλῆς, ἡ δὲ πρ
ὡς ἐοίκ ὅσοις πρὸ ἀλλήλων κεχρήμεθα πόθος,
ὡς ἐμοῦ πρὸς μὲ κλεόνικον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
ἡ ἐν ὅπως ἀδεῖν τὴν ἔπαιν ὃν τὴ ποιήσω ἀιὰ τὰ ἔπαν
πρὶ τῶν αὐτῶ. Ἡ ἀρῶς πῶ θανόμ αι ὑρρακκόσι,
πόδον γὰρ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, πρὸς δὲ, ἡ τὴν ὄνομ τῶν
ὀφρόσυνῶν αὐτῆς μαρτύρεν, ἀκάθ ἀναλίσκιος ὑπὸ τ

σοῦτο μεταῦτ ὑπεμνήσθην· περφυλάξαιμι γὰρ μὴ
ἀστοῖς καὶ σε αὐτὸν ἀγνοῶ, ἵνα μὴ δὲ ἐπ σοῦ τὸ
σῶν ἐν ἀγαθὴν ποίησιν· ἔτι δὲ πίστη φιλόλογος, ἢ δὲ
αὐτὴ κλεθῆναι ἀστὸ χρεὼν ἀπὸ πολλοῖς· μὴ δὲ τὸ
ζῶν θεὸν τοῦ γράφειν προβαλλόμεν· ὅπου τρόφιμ
τὴν δέπω· ἢ δὲ τὰ καὶ ἀτυχῆσ πάρεστι χορφὸλ
αὐτὴ ἀποδόμεν· ἢ χὸ τὶ χὲ ἔτασ ὀφείλω σωστὴν νοσ·
ἀλλὸ τὶ τὴν πεπίστημεν ὡ δόξαν ἀξιοῦμε σωσσοῦ
βεβαιωθῆν· ἀσὸ δὴ μεθ πεφανῆ χὲ ἐν τὰς ἐμαυτοῦ
φύσεὶ ἀβρόνῃ· αὐτοῦ μὴ μεὶ ἀ δόσ σφ ἀστὸ ἐαυτὸν, λπτ·
μεῖ ὡ δὲ ἀστὸ φίλην· λοιπὸν ἢ γενέν δὲ καὶ ὡ τὴν χὲρ,
κλεδεῖσὴν ἐν λυρρὸ κὰ σὶ τὸ ὠ· ἐχεκρὸ λὶ πὲς·
ἀδελφὶ ἀπὴ γὰρ γεγράφαμ ἐν ὠ ἀὶ· ἐκκ ἀὶ δὲ κ
ζῶν ἐ κὴ ἀν ἐ τὴ· τὲ ἀκὸ σὸν δὲ ἐ σὶ σὸν· ὁ λὶ οἶν πὰ
μεφ· τὲ θ ν κὴ ἀν δὲ ἐκ δὶ ἀβρὸν· τὸ μὲ κὴ φὸ λὶ
ὑπὸ θὴ κὴ τῶν· ἐ πὶ πυ δὸ λὰ θὴ σὸ δὲ ἀστὸ ἐκ κὴ σὲ μὲ
τὲ τὸ φὴ σὸ ὑφὼν κὴ σὲ χὴ θὲ· καὶ ἐ σὸ τὴν ἰδὲ ὠν καὶ
ὑμὴ πὸ λὸν κὴ φὸ λὴν· ἡ μὲ ὑ ζῶν ὑ πὸ ἀ ν ἡ θ σὲ μὲ σὸ σ ἀν·
ἀλλὰ τὲ ὑμὴ ὠ δὶ ἀν· ἐν ἡ ν ὡ ὑφ ἡ μὲ ὠν ἀστὸ κλὲ δὲ ἰς
ἐ πὶ τὸ λὲ μὲ ν ἡ· + Τὸ ἀὶ ζῶ· +

49

Τὸ ὠν μὲ ἐ πὶ κλὲ δὲ ἰς ἡ μὲ λῶν, πολλὴ σοὶ καὶ μὲ τὸ λὲ ὲ σ
χὸ κὰ σὲ· ἐν ἀρ ἐ πὲ δὶ ὠ κὰ δὲ σ αὐ λὸν, ἀστὸ ἀὶ πὰ ρὲ κὴ λὸ ω·
ἐν αὐ τὸ κὴ λὲ μὲ ρὸ σὸ ἱ κὸ γὸ μὶ ὰ σ ὑπὸ ρφὺ ζῶ ὠ σὴ χὴ θὴ σ·
ἐν ὸ σχὴ μὲ τὴ σὶ γὰ ρὴ σ, θὰ υ μὰ ζὼ σ ὁ δὸ ν ἡ μὲ κὸ·, χὰ πὲ μὲ·
ὠ ν ὸν, ἐ χὼ δὲ ἐ πὶ πὸ σὶν ὁ μὸ ἰ ὼ σ ὁ δὰ μὲ· φὶ σ φὴ σὶ χὲ ρ,
ἀλλὰ ἐν ὸ ἰσ ζῶ ὠ κὸ υ σὸ σὶν χὲ κὲ φὰ λὰ ν τὶ ν ὸ μ· πολλοῖσ

γενομένοις· ἔστι δὲ ἀχοῖτο πρὸς ἀλκὴ κοῦφος·
οὐδὲ ὅσοι νῶϊν εἰσιν· ἀλλ' ὅσσοι ὅμεθ' ἡμεῖς ὅσσα βίοσ-
σοι μεν ὤων ὑπὲρ ταῦ τῆς σκέπῃ ποιήσει, χρεῖος ὅ-
φην, ὀφέλεται ὑπὲ μοῦ· καὶ χρεῖος δὲ διὰ τῆς ἐμῆς
ἀξιώσει τοῖς γνωρίοις, τοῖς ἐσομένοις αὐτοῖς καὶ τῶν
τὴν μηνῳδίαν· πρὶν δὲ ἐμοῦ τῶν ἐμῶν, τοῦ τοῦ τὸ
διὰ τῆς ὠδῆς ἐδήλωσε, πρὸς ἑτέρᾳ δίοδος τοῖς ἀδίαν,
μὴ δὲ ἐν ἐν ποιήσῃ μὴ θῶς κακὸς ἐγένομεν, μὴ θῶς
παθοῦς ὑπομεμαθῆς· εἰ μὲ λοῦ τὸ ἀδίμου τοῦ ὄνομα
διὰ τὸ τοῦ χαρ· γεγράφω δὲ φόλαεῖς εἰ ἐν αὐτῷ φησὶ χρ,
ἅτε βελτίων τῆς κλέος ἔχουσα εἰ ἐν ἀνοῖς δόξης, ἅτ' καὶ
τοῦ νῦν τίον ὑπάλληλα: + κλεαινέτη δὲ γένοι + ωϛ 80

Τὴν μὲν φιλοφροσύνῳ ἐμῶν, ὅσ μὲ γνῶσ' ἀποδέχομαι, ὅ-
σαν τὴν ἀσουδήβουλομένων ὀνομάσαι φόλαεῖν· πρὸς τοῦ-
τοῦ δὲ αἰτίας, τὴν μέσῳ ὠνῶν ὅρ μ· δρήσει τὸ δὲ
ἀνεπίληπτον καὶ ἀπόρητον εἰ τοῦ εἰ ὄνομα αὐτῷ
μεγίστῃ μόν· ἐ μὸ δὲ πολ κλεινὰ διὰ πικρᾶς ἡμῶν μὲν
ἀκουσὶ πεφθέντα μοι, καὶ τὲ γνῶσι· τοῦ μὲν ὄνομα
διοῦ δὲν ἐ τοῦ ὀνόματι εἰ κλῆθ, ἢ ὅ τι νόμοις κ' πάρ ὀμαι·
νόμος δὲ ἡμεῖς τοῖς ὑπὸ κόοις· πῦ δὲ μοι χρεῖος ὀμοι βλω
πεφυλάξαδε φόλαεῖν ὄνομα δόσι, τὰ τὴν ἀδρεστίαν
ποιήσαδε, μὴ τοῦ τὸ τιθέμενον ὄνομα: + σύνναοις + ωϛ 81

Ὑμῖν μεμαλουλεῖν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν χρημάτων ἀν-
θρώπων, τὴν ἐπὶ σολὴν ὑμῖν τὰ τὴν ἐπέστολὴ· ἀλλ' ἵνα
μὴ βαίαν ἐχοῖ τὴν λεῖν, ἐπὶ σε λθόντῳ τῆς δίκης πόλε
ἀνδεῖν· τοῦ τὸ ἀληθῶς ἐχάντ τὴν πόλιν, ὅμα μὴ πεφ-
φάσι τὰ δὲ καὶ λαχεῖν μὲν ἀπὸ τὰ δὲν τοῦ δεδαμένου,

ἀποδέξιος ἔσται καὶ τὸν τῆς κλοπῆς ὑμᾶς καταφεύ-
σεσθαι· οὐδὲ ἐκ χαλεπῶν ὑμᾶς· τοῦ αὐτοῦ τοίνυν μὲν
ὧν πένομεν ὁ πόρος ἐστὶν αὐτάρκεσθαι χρημάτων· τοῦ δὲ ὧν
πλουτοῦσι τοσοῦτοι, πολλὰ τοῦ κοινοῦ ἕνεκα τοῦ δὲ πένεσθαι
φεύγεσθαι· ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ δεδανεισμένου πλουσίου ὑμᾶς
ἀναιδέστερον, ἢ περὶ τοῦ κλέπτοντος πλήττεσθαι· ἐὰν δὲ
τὰ μὲν, τῆς πόλεως χρείας τοῖς νομιζομένοις ὡς
πορίζουσι λαμβάνοντες, τὰ δὲ, τῶν δεδανεικότων ἀποφερό-
μενοι διὰ τὸ δημοτικὸν ὡς ἀπορούμενοι, περὶ τοῦ νῦν, ὁ ἢ
μᾶλλον ἐστὶν, ἀδικήσετε, κενὸς ὑμῖν ἀδικήσωσι τρέ-
χοντος· ἐπὶ τῷ πολλὰ ἀναισχυντοῦσιν ἀπολίσθανόδεῖ-
νται, ὑμεῖς δὲ ἐκ νοῦ δικαιοῦντες διὰ τὸ ἀφαιρουμένου,
κομίσασθε τὸν δεδανεικότα, ἢ φθονεῖ ὁ ἐπόνομα τῇ
ἀωρεᾶς χρεωκοπήσεώς, πολλῷ ἄνδρες ἀδικεῖσθε
κεκερδακέναι τὸ τοῦ πορισμοῦ ὡς θεῖ μὲν πόρῳ,
ἢ ἐν τῷ ὁσιωτάτῳ φέρεσθαι, κοὐδὲν ἐλαττοῦσθαι τὸν αὐτὸν μόνον
χρέων, ἢ μὴ τῆς τοῦ ἀδικοῦντος χρημάτων ἀπωλείας, πεν-
θῆναι τῷ πορισμῷ· ἄρεσθαι· + τὸ μὴ ἄρεσθαι +

82 ἀπὸ

Πῶς οὖν ἡμᾶς δεῖ τὴν πολιτείαν, καὶ ἐμὲ μὲν περὶ τὸν σωμάτων
κινδυνεύειν αἰσθάνεσθαι, ἐκείνους δὲ ὑπὲρ μικροῦ ἀξίας ἐπὶ θάνατον
πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως πρὸς ὠφελίαν ἔχει τὸ καὶ τὸν πόλεμον
φεύγειν ἀνδρείως· ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ὑπὸ λαμπρότητος τῆς
τῆς ἡδονῆς πόδας, τότε καὶ τὴν ἀξίαν ἀχθῶν δεδεκασμένοι
δῶρον πέπονθασι αἰτίας· καίτοι πόσοι ὄφεις ἀπὸ πολε-
μίας· ἀρεσκόμενοι ἐμελήσαμεν πάλαι, ὡς πρὸς τὸν ἐπι-
πολῆς ἀγῶνα, τὰ ἀντίνους χουλόγου διὰ τὸν ἐμὸν φόβον·
νῦν δὲ ἀπὸ τῶν ἀρεσκόντων ἡμᾶς ἐλίπησε· σὲ δὲ τὸ μὴ

τὴν μόσαι σε αὐτὸν, τῷ πατρὶ μὲ ἀπολέσθαι βασανιζομένῳ.
οὐδὲ μιᾶς μὲν δύσοιτο λαβεῖν, ὡς τοιαῦτα σε πολλὰ μιῶν
συμφοραῖς· ἀλλὰ κλῆσι καὶ φιλοστοργίαις, ἡ οἷον τε
μακροτέρας γίου· ἔρρωσο. + μὴ γίνοιο χαίρων + ωε 83

Γυμνὸν πέπεισαι ὥρα βραδυνόμενος· μὴ μὴν δυνάσθαι χρή
ματα, καὶ πάρ πρὸς τὸν πατρὶ κακὰ πάρ ἔχων διὰ τὸν ἐμὸν ἔρ
ασ πολέμου σὺν κλοκίᾳ. ἀλλὰ προφάσει οὐ φασὶ
λάν πρὸς τὸν φίλον· πάθοι τὸ δὲ μὴ κοδὴν ὅμοιόν τοῖς
πολλοῖς· οἷ δυνάζομεν μὲν, τὸν δὲ φύσει μὲ τοῖς ὁ νό
μος τοῖς χρῶν, ἀπαιτοῦμεν δὲ, τοῖς χαλεπὸν τὸν τρόπον,
ἔργον οὐ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ δὲ χρεῖον πολύ· δύνασθαι
γὰρ, μεμνῆσθαι τῶν δεδομένων· μὴ χρεῖ τὸν ἀπόδοσιν
ὁμοίως πάσθαι τὸν δεδανεικότα· μὴ τὸ χρῆσθαι ἀλ
λὰ, τὸ χρῆσθαι ἀλλ' ἐστὶ· τὸ μὴ φαύλ, τὸ φαύλ· μὴ δὲ
ὡς ἀνὴ μὴ τοιοῦτο, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπίστευμένον·
ἐχόμενον ὡς μὴ γίνεται· μὴ τὸν δανείζω· μὴ τὸ ἀπαι,
τοῦμαι· μὴ μεμνῆσθαι πάντοτε· οἷ δανείζομεν οἱ πρὸς
καιρὸν, μὴ τὸν τέλος, ὡς πρὸς φύσιν τὸν χρεωλέτην·
τὸ χρῆσθαι πρὸς τὸ ποιοῦν, ἀλλὰ τὸ ποιοῦν· μὴ λαμβάνον
μεν, ὡς ἀρετὴν μὴ θεὶ ἐπαινεῖν· ἀπαιτοῦμεν δὲ,
τὸ θεῖον μὴ καθαρὸν ἀπὸ κολλοῦσιν· οἷ δὲ μὴ τοῦτο, ὅτι
πολὺ κρατοῦν ἡμῖν ἡ φύσις τὸν δανείζοντα τὸ χρῶν πάσθαι,
ἢ πολὺ· ὡς οἱ δίκαιοι μὲν τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ἐχθρὸν
ὄντα περὶ τὸν κέρδος· μὴ τοῦτο ἀλλὰ μὴ· ὡς δὲ πολὺ ὡς,
ζημιοῦν μὲν τὸν δανείζοντα· ἐχθρὸν δὲ τὸν πολὺ ἐχθ. μὴ
δὲ ἐν· ἐμὲ καὶ καλῶς νοίνν ὑμῶν τοῖς ——

ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πίστεως δίδωμι τὴν χρείαν· τοῦτο γὰρ ἀλλ, μὴ
μὴν ὑμᾶς ἐπίστευον, ἐπεὶ τὰ ὑμέτερα αἰκαιότατα·
ἐπεὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ δὲ τοῦτο λανθάνω· ὅτι καὶ ἡδέως
μᾶλλον ἢ τῶν πολλῶν, ἀδικεῖσθαι, ἢ ἐγὼ τὸν πολλὰ
ἀδικεῖσθαι· οὐ γὰρ ἀκούσεται πολλῶν· πολλοὶ δὲ ἐν οὐ
καταφρονεῖν, ἀλογώτατον· ἔρρωσθε· + μεθηνίοις +

31 Ο υκ ἠγνόουν ὅτι πέμψαντός μου τοῖς πρὸς ὑμῶν θεοῖς
ἀναθήματα, καὶ ποδεικνύντος τὴν ἀδελφὴν ἐκείνου.
ἐπεὶ καὶ πολὺ τῆς ἡδονῆς ἐστὶ τῆς σῆς, εἰ οὖν ἀτιμον
ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς ἀσεβοῦντες ἀνάθημα ἔσεται, καὶ
τούτοις ἀποστρέφοντες, αὐτοὶ αἰσχυνεῖτε, ὅ γὰρ
ἀδικεῖτε· πρὸς ποιήσαντα γὰρ, ἡμῖν λοιδορεῖτε,
ὃς τὴν ἀνάθημα τὴν διὰ τὴν κτίσασαν καὶ τὴν θεραπεύοντα
τὸν θεὸν ἐδόξασεν· τί γὰρ διὰ φθόνον θεοῖς
ἐκ πορείας ἀποστήσαντες ἀπεγνεκτέον, ἢ κατὰ νομοθεσίαν
τοῖς θεοῖς· σκέψασθε γὰρ ἀμφότερα. ἢ τὸν πεισθέντα
ἡμεῖς οὐκ πρὸς ἐμὸν ἀχθεῖσι, ἀλλὰ τὸν θεὸν· ἢ πρὸς ὑμῶν
ἀστεῖα πάντα τελεσθῆναι· καὶ ἐρεῖ τις, τί δεδόκασι, καὶ τοῖς
δὲ πάντα, ὑμᾶς, ἴσασι· ἀλλὰ δέομαι τοῦτο τὸν
θεῶν λαθεῖν, σὺν ἐλθὼν ὑμᾶς ὁ ἐμὸν τεθεωρήσαν τὴν
ἴδρωσι λαμπρότατα· σῶν γὰρ τοῖς ἄλλοις, διὸ ἀν αὐτὴ
κλάδω κατέλαβε, περιφερόμενοι καὶ ἐκεῖνα
μὴ σφόδρα τὰ ἀπαλλαγμένα, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκείνα, διὸ τοῦ
ἔλαττον χαρᾶ· ἀν μὲν ὑμᾶς αὐτὰ ἀναιρεῖσθαι, τοῦ
λαμπρὸν· ἀν δὲ θεοὶ κομιζῶσι, τὰ χαρᾶ· πρὸς τούτοις, ἐὰν
ἐλάττοι πεῖφθαι πίστεως κοῦ· οὐ γὰρ ἔχοντα τοῦ

τὴν φίσαν πολέμου εἶναι καὶ χρήματα, τὰ αὐτῶν τοῦ
δήμου δὲ φέρουσιν· ὑμᾶς δὲ ὁ δῆμος, ὡς τὸν ἄρχον-
τα πάντα δίκαιον, τοὺς μὲν θεοὺς ὁσιοῦν καὶ τὰ ἄνω,
περὶ δὲ ἀνθρώπων λέγετε, ἃ δῶρα τὰ τύραννα
λαβόντες τοὺς δὲ πολίτας ὁμοίους ἀδικοῦν πρὸς ὑμᾶς,
οἱ τὴν χάριν τῆς μεσότητος ὡς ἔκαστος λαβὼν μὴ
χάριν τε ποιήσασθαι, καὶ χρήματα αὐτοῖς αὐτοὺς ἀπο-
δόσθαι, καὶ κολάζετε τὸ δίκαιον, ὅτι κοινωνοῦντες τῆς αὐτῆς
πολιτείας, καὶ δίκαιον τοῖς αὐτοῖς ἐλθεῖν ὑμᾶς
ὑποδεξάμενοι· πάντα τὰ ἀνόητα δωροδοκίας ἀρετὴ
σεται· καὶ μὴν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δόξω πολὺ δάκα-
θηκεῖν λόγον, μήτε πρὸς ὑμᾶς μὴ μνησθῶ, μήτε τοῖς
θεοῖς ἀνθρώπῳ μὴ, καὶ δεῖ μὴ ἀν τοῦ ἡδομαι φρονεῖν.
μετὰ δὲ ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ τοῦν τε τὰ λεγόμενα, οἱ σοῦ
λαμπροὶ, καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ πρὸς ὑμῶν καὶ σοῦ λη-
κόντες· ἔρρωσθε· τὸ δὲ ἔρρωσθε δὶς πλὴν πρὸς ἐμφάσιν
ἔχον τὰ θοῦ κακῶν, μὴ δὲν ὁ τι ὅτι πρὸς τὸ χρέον
λέγεται: +

ὑμῶν πολίτων +

119

ὑμεῖς μὲν λογίζεσθε ὅ τι τὸν ἐμαυτῶν σώφρονα οἶδα μετὰ τοῦ
θεοῦ ἀνδρὸς πολίτου, καὶ τοι πολλὰ καὶ πρὸς ἀδόξοις χρη-
σάμενος μεταβολαῖς, καὶ τε πλέον ἢ τὸ δημοτικὸς γὰρ
καὶ δὲ τῶν τῶν πρὸς ἐλεγόμενα· ἢ νῦν ἡμῖν οὐκ ἀγνῶ-
μονα, ἀλλὰ τὸν πεῖσθεν δεῖ τοῦτο τὸ δίκαιον, ὅπερ
ἀλλὰ τὸ τοῦ ἀεὶ τοῖς δικαίοις τοῦτο τὸ δόξαν· καὶ ἡμῖν δὲ
ὅτι δεῖ τοῦ μὴ μνησθῆναι, ἐλεγχθεῖσι τοῦ ἀνο-
καὶ ὑμᾶς ἢ πάντα· ὡς τὸν ἐπὶ τὴν μὲν λίαν ἀνο-

αὐ κ πορὶ τ πολέως κ δ ἀπὸ τ ἡ τάξεως κ ἰδοὺ ὡς εἰ κ
τοῦ λοιπ ἀν ἐ τῶν τ ἐπιφίσεων, ὅσον τ μὴ τὴ ρῆσιν ἀλλὰ
ἐμοὶ δὴ μισοῖ ἀ τὸ μὲν δὴ καὶ ὡς ἐξ ἐλπίδος κ ἀλλ ἀνῶ ἀ δὲ
τ τοῦ δ ἐφ ὅσον κ τε γὰρ αἰτήσαι χρεὶ τ πρὸ τοῦ μὴ
φρίξομ μ τ ἰσ ἀν, κ τε λοιπὸν πρὸ ἀ τοῦ μὴ γε ἔρον ἰσ
ὑπομένα ἐμ· οὔ τε γὰρ πρέπ δ κ ὁ καὶ ἐ μὲ μ ἀ
μὲν ὡς κ φίλ ἀ τ τ πρὸ τ πρ πρ τ μ ἀ μὲν δὲ
αἰτησ δ μ ἀ. ἀλ δ εἰ ἡ ἀ δὲ τοῦ πρ ὁ τ, ἡ νὶ κ
ἀν, αἰτ ἡ δ ἐ ὑπ ρ ὑ μ ἀ μὴ ὁ λ ὁ τ ἀ ὡ σ τ ἀ ὑ
ὁ λ ἡ ἀ σ, δ ἐ δ ἐ μ ἀ τ ὑ μ ἀ χρεῖν, τ ἡ ν αἰτ ἡ σ,
ἐ πὸ δ ὁ μ ἀ τ ἀ ἀ τ σ ἡ δ ὀ ἡ σ δ ὀ δ ὡ, λ ἡ δ ὁ μ μ ἡ,
ἡ ὡ σ· τ ἰ γὰρ ἀν δ εἰ φ ἰ λ ὁ π ὁ τ ὁ εἰ ἡ ἡ ἰ ὁ ν κ ἀ μ ε τ ὁ ν
π ρ ε π ὁ ρ ὁ ν, ἡ δ ὁ κ ἀν τ ὸ ἐ ἀ λ λ ὁ ὑ π ὁ λ ἰ τ α σ ὁ ἡ π ὁ ἰ σ ἀ μ·
ὁ ἀ ἰ ἀ τ ἡ σ ὡ ἡ σ ὁ λ ἡ σ μ ι ἀ ἡ σ ὁ μ ἀ ρ α σ π ε π λ ἡ σ ὁ ἡ·
τ ὁ ὑ μ ἐ ν ὁ ὡ ρ ὁ ρ ὁ ν δ ἐ φ ἰ χ ρ α ἰ ζ ἀ σ ὁ δ ὁ ρ ε α σ, ἡ π ρ ὁ ν
ἐ ζ ὁ ν λ ε ὑ θ ε λ ε θ ἡ ν ὁ ν, μ ἡ τ ε ὁ μ ὲ μ ἡ τ ἐ τ ὸ ν π ρ ὁ σ ὁ ὁ ν ὑ μ ·
α ἰ τ ἰ ἀ σ δ ὁ δ ε· ἰ σ ὁ ν δ ὲ χ ρ ἡ μ ὡ ν ἀ ἀ ἡ ν ὡ ε ἀ ν τ ἡ κ ὁ θ ἡ σ
ἔ ρ ω· τ ὸ μ ὲ ν γὰρ ὀ ξ ὑ μ ὡ ν, π ε ρ θ ὑ μ ε ἰ σ α ὁ κ δ ὴ σ π ν ο ς
δ ἡ π ε λ ἰ π ε ρ· π λ ἀ ν ὁ ἡ· δ ἰ ἀ τ ὸ ὑ π ὁ ρ ρ ὁ λ ἡ ν τ ἡ χ ρ ὡ ν,
κ δ ὶ μ ἀ τ ὼ ν ἐ σ χ ἀ λ ὁ ν τ ὁ λ μ ἡ μ ἡ τ ὴ ν· τ ὸ ὑ μ ἐ ν σ ἰ σ ὁ ὁ
ἰ δ ὲ π ε μ ρ ὡ τ ἀ, κ α ἰ τ ὶ σ ἡ ν ἡ λ ἰ ὁ ν π ὁ τ ὁ δ ὁ λ ἡ θ ἐ ν τ ἀ τ ὴ ν ἡ λ ὡ,
τ ἡ τ ὶ χ ἡ ρ ἐ ἰ ν ἀ δ ὁ τ ὁ ν, κ ἀ ἀ ν, ὁ μ ἀ ρ τ ὰ ν ὁ ι τ ἐ· κ ἀ μ ὡ ὁ λ ὶ
ἡ ὁ ὑ ν ἡ μ ε ἰ ζ ὁ μ ὡ ν ἀ π ὁ δ ὁ ὺ ὡ σ ὶ μ ὲ ὑ μ ὶ ν ὁ ὶ μ ὲ λ ὁ ἰ κ α λ ὼ ν
ὁ ἰ π ρ ὁ σ ὁ ὁ ν· ἀ π λ ὁ ὁ σ ὰ δ ὲ κ ὁ θ ἐ ἡ κ ἀ τ ὰ ἡ ὁ ἰ ὡ ν α π ὁ σ ἡ μ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ
α ὐ τ ὶ ὁ ἀ ν ἡ ρ, ὁ ἀ π ὶ ν ὡ ὶ ζ ὁ λ ὶ ν φ ὁ ρ ὡ ν, κ ἐ κ λ· π ρ ὸ ν
τ ἀ, τ ἐ ν δ ἡ, ἐ τ δ ὲ ἰ ν ὁ ν λ ὁ ὁ ν τ ὁ τ μ ὲ ὁ ὶ ὁ ὶ ἀ ν ἀ μ ὰ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ

καθόλου αὐ, προήρησθε τρόπον τὸν τῆς μιᾶς πρὸς τὴν σκλη-
κὴν ἡδονὴν τῆς πόλεως χειρίσαι, καὶ ὡς αὐ, ἀντὶ φρό-
νημα κοῦφον· διὰ τὴν ἐμὴν παραίνεσιν· διὰ δὲ τὴν ὑμῶν
αὐτῶν βουλήσεων· καὶ τὸν τὰ ἄλλα τεῖα πεφαιρέσθαι, ἀλλ'
τὴν οἰκείαν χεῖρα πεφύκω· καὶ δὴ πολλὰ δὲ λέγειν ἐφ' ὑμῶν
ἄξιον τοῖς τὸν ἐστρατευκεῖδαι δεδωρημένοις, τὰ δ' ἄλλα τὰ
κοὐ χρήσεται δὲ τῶν ἀκουόντων, ἀλλ' ἵνα τοῦτο ὑμᾶς μόλ'
μεμφθῆναι τοὺς μὲν δεόντως πεποιηκέναι τοῖς δωρη-
θεῖσιν, ἢ δὲ δὶς ἀλογιστήσαι τοῦ δεδωκέναι. ὅσον γὰρ
αὐτοπονεῖν ἐκ τοῦ τοιούτου τῆς πεῖσθαι, διὰ τὴν φύσιν,
οὐδὲν μεῖον τῶν αὐτῆς ἀνάλωσθαι ἢ τῶν τὸ κοινὸν ἐρεῖν ὑμῶν,
ἅτι τοῖς οἰκεῖοι τὸν τὰ πεῖσθαι τὰ μὲν ἡ πεῖσθαι· καὶ
μὴ δὲ ἑῶν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι· ἐὰν μὲν τι
αἰκιῶσθαι μὲ μόνον ὑμῖν τὸ πεμφθῆναι τὸ δωρεῖ,
ἀλλ' ἢ τοῖς μεθ' ὑμῶν· ἢ μὴ ἐκεῖν τὴν πόλιν, ἢ τοῖς θεοῖς, τὸ τὴν,
ὑμῶν θαυμαζόντες πλῆθος τῆς ἀλλαγῆς, ἢ τοῦ δεδωρῆσθαι
τοῦ νῦν αἰῶνος δεδωρημένου· τί γὰρ ἀν, ἀγνοήσαιμι,
ὅτι τὸ μὲν χρεῖσθαι, τῆς τοῦ δίδοντος ἀπιμελήσεως
ἐπαινοῦσι, τὸ δὲ χρῆσθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς πεῖσθαι,
τῆς τοῦ λαβόντος ἀλογίας· βουλοίμην δ' ἂν, ὑμᾶς
μαρτύρησιν πεῖ αἱρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ πεῖ πλοῦτον δαμ-
λάσαι ἐμαυτόν· τὸ μὲν, τὸν τῆς ἀληθοῦς· τὸ δὲ, τὸν τῆς
πολιτείας ἐμαυτόν· ἐγκαίρω δὲ φαῖ· + τιμῶντι + 85
ἐνίκησε τὸν πολέμου λεοντίνους· ἵνα δὲ τὴν λ[illegible]
ἀιαρκέσῃ· ἢ μὴ πάντων ἀφεῖσα ἀκούσας, ἀπο-
κατῶ κόσμο, ἀκέχρεμα ἀσοι πεῖ τὸ λόγον· καὶ γὰρ

ἀνωτέρω τῆς κεφ.

ταυρομαχίας· καὶ ζάπλαξ σύμμαχος αὐτῷ,
καὶ δὶς τὴν λαβὼν ὑπὲρ τοῦ δόξαν τῶν ἐναλίων τὸν λέων
κόλον, ὁ πελώριος ὁ τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐκ βλαβῶν
λίαν ὑπερβαλλόντων καὶ ἀνιχνεύειν περὶ τὴν ἐλεύθερον
πολυμηχανῶν τὸν ἀκόρεστον· οὐ δὲ δικαίαν θεραπεύειν
ἀνέρρηκεν αὐ. +

ἰαμβικὸν +

86 ὀθ

Πολλὰ λέγεται χωρὶς κολάσεως, ἐπεὶ τὸ καλεῖν μὲ πεφλεγμένος
ρήκας σφλεόν τι νοῦν δημοκόπε, οὐδὲν ὄφρα πειθόλεω,
μὴ κόλαζε πλὴν ὅτι πόνων ἐφ' ἡδὺ κέκτησαι. +

δεῖγμα +

87 ζ

Ὁ υλὺ πάμε τὸ μέρος· ἐπὶ τὸ τῆς ὀνίδος ἰσχὺ τὸ γὲ πρόσω
ὅλα φόλαξε· λύπτω δὲ μὲ σοῦ, λίαν ὑπερφοβούμενός μ·
τὸ γὰρ ἐμὲ πρέσβυν ἔχει, καὶ δεῖγμα νέος μόνον ἢ δὶς φόβος·
πολλῶν δὲ κρείττονα τοῦτο, μὴ δεδοικὼς τὸ πεθανεῖν μόνον τοῦ,
ἢ δεδοικὼς, ἵνα σοι κρύψῃ τὸν δεῖγμα ποιεῖν ἢ φόβον
ὑπὲρ τὸ λόφος. +

λυσίκλεις. +

12 ζα

Ὁ υθαυμάζω τὸν αὐτὸν, λίαν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὸν
θεῖον, καὶ τὸν παῖδα λυσίκλας· καὶ τὸν πατέρα λυσίκλεα
μόν, καὶ τὸν ἐν πολέμοις πικρόν· ταῦτα δὲ φθονεῖν μὲ
σκηνὴν ἐν αὐτῇ πρὸς τὸ σὸν κελεύσας τὸν ἀμαθεῖ ἐμαύτῳ
ἀλλὰ τὸν μεγάλην τύχην ἀνάνε πάν· οὐ γὰρ τὸν κάτω
γαυριῶν ὅτι τὸ πρὸς πολὺ μὲν, μὰ λίς δὲ πρὸς
ἡδὺ τὸν, ἀμφοῖν. +

ἐπῳδοῖς +

107 ζε

Ὁ υ τὸν φθόνον ἐν ὑμῖν δόξω, δίκης ἀκαίρου, δίκης ὑμῶν
δικῶν αἰνῶν, οὔτε βουλόμενος ἐπολίσαι, δικῶν μὲ
βουλόμενος δὲ αὐτὸν μὴ ἀδεῶν τὸν ἐπὶ πλὴν ὅπερ
τὸν αὐτὸν δρόσον, οὐ γὰρ δικῶν δίκης, διὸ τὸ δὲ τὸν κακῶς

ἀπολουμένῳ πρὸς ὑμᾶς ἐδόξε-
τε τοῦτον ἡδυμενῆ σῦν τῷ δόλῳ τοῦ σατανείου καλέχετε· + ἐμφανοις + 108
Ἐπεὶ χορεύετε· νῦν· καὶ ἀδελφοὶ δὲ, πρὸς ἡμᾶς
ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν πλὴν πόνων ἐν, ἀν τὶ κακεῖν ἔχωσιν πρὸς
ὑμᾶς ἐπεμφήνοσιν ἐφ' ἡμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀλλὰ ἀγάγετε· καὶ
ἀδελφοὶ δὲ ἡμῶν, ἵνα φανερὸν πολλὰ ὑμῖν· νῦν ἀλε-
ὐθὲς ἀπόφασιν· ἐπεὶ χορεύετε ἀλὲ φοβεῖσθε, ἕως δὲ ἡ,
τοῦτο πονηρὸν φόμεθα, οὐ χρὴ αὐτὸν τιμωρεῖσθαι, ἀπο-
θανεῖν· ἀδελφοὶ δὲ· + Τοῖς αὐτοῖς + 88
Ἡμῖν μὲν ὦ ἐμφανεῖς τὴν ἐξουσίαν τὸν ἐμὸν ἀφόλε-
λήλυθε ἐποιήσαμεν, ὅτι ὑμῖν ἀδικεῖν διαφέρειν ἡμᾶς
φάλλειν ἐχθρὸν ἢ φίλον ἔχειν· τὸ δὲ ἔργον δὲ κελεύε-
τε· ἐπίστασθε ὅτι ἐχοῖσχυρὸν πρὸς αὐτὸν συμβόλ,
τοῦ ὅτι ἡμᾶς ἀλλοφρονεῖν ἐκεῖνον· ἐγὼ δὲ πόνον
μὲν ὅσον πολὺ πρότερον ὑμῖν ἐπέστελλε, ἀπαφαλέσαι
ἀλθὲ ἐκέλευε, ἀδικεῖν πονηρὸν ὄντα, οὐδὲ γὰρ εἶσ-
αὐτῷ οὐδὲ ὑπόκειται τὴν πόλιν ὄντα· ἀδελφοὶ δὲ ἀπέ-
στειλα, τὶ μὴ σώσωσιν· ἐκεῖνον· ἐπεὶ γὰρ πονηρὸν ὑμῖν, ἐκεῖ-
νοι ἐκκλησίᾳ ἐκεῖ· ὑπὸ δὲ ἐπισχόρ, ἐκαλέσαμεν· + αὐτὸν 95
Ἐστειλα σοι τὸ δρεπανεῖον· ἀδόσον ὑπὸ δεξιὰν μὲν
τὸ λαβεῖν τὸ γεφυρεῖ· νομεῖον ἀχθεῖ· ἵνα αὐτὸν κυρ-
ίου, ἀλλὰ ἐκεῖ χρόν· τὰ μὲν ὅσα ἐκ τῆς ἡ χίου,
ἐπεδόφησαν, ὅπου κόλαζε μὴ τὴν ὑπὸ τοῦ παιδὶ ἡμῖν,
λεῖ ὅπου τὸ φυτὸν αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐπὶ πολὲ ἀλλὰ τὸ ἡ-
μέρα· γὰρ οἴδαμεν τοῦ φόβον καὶ τὴν χίαν, ὅσον ἐπὶ κακ-
τὰ ἐπὲ αὐτὸ αὐτὸ ἀλλ, ἵνα τὸ δικαιὸ πεφυτὰ τὴς

ἀποιπαροχλῆς· πολεμεῖν δὲ τυχὸν τῶν λαθεῖν· πολι-
τῶν μὲν ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ τοιαῦτα αἱρεῖσθαι πρᾶ-
γματα, ὅς οὐκ ἂν μὲν ὠφέλεια πόσον πονοῦσι
τῆς πόλεως, οὐ βλαβεῖς δὲ, ἢ διὰ τοῦ πορεύειν τῶν
καὶ τὸ οἰκεῖα μὴ οἴεσθε φρονεῖν αὐτοῖς, τοῖς ἄλλοις
πορεύγμασιν, ἀνεπιεικὲς πρὸς μέρος ὄντος, χρεία·
ὅτι καὶ ἐὰν ἡ πολιτεία αὐτοῖς ἐκ πάντων τῶν πολε-
ῶν δὲ τὸ ἐναντίον ἰσχύσῃ κατὰ λόγον· οὐδὲν τὸ πν
οὔτε ἡ τοῦ μὴ τῆς ἀρχῆς, ὡς ἐὰν ἴσως ἀν φεύγειν τὴ
ωεία. ταῦτα δὲ μὴν ἐοικέναι φῶ μὲν τοῦ θεοῦ,
καὶ ἐφοῖτο δέδοκται ἀλλοῖον· ἀλλ' ἐφοῖτο τε πρὸς θεῖ
ἀνιόν μέλλοντος· καὶ δὸ πωσμὴ πόλιν ποτὲ δῶ· ἀλλὴν
ὑμῶν μὴ σὺ δὲ κόσμον ἀξιοῦτε λαβεῖν, ἐγὼ
δὲ τὸ χίαν αὐτοῦ μέλλοντος ἐπὶ τὸ οἰκεῖν τῶν,
πρὸ θυμὸν τὴν πολυτελεστάτην χειροῦσθαι θρόνω· + μηδεν +
90 55 Π
πῶς μὲν δὲ τὸ χίαν, ὡς ἐμοὶ λίαν ἐν πάθει μὲ δὲ κρίνοντι,
καὶ ἀφόβοις βουλομένῳ ὑπὸ πρὸς ἐπιθεῖναι, ὑπὸ τὸ
ἔγένετο· ἐνόμιζε μὲν αὐτὴν τοῦ τοῦ πρὸ τὸν
ἔσεσθαι σοι, καθὸ ὅσον ὀνθῆ χρόνον· πέφυκεν
θυγάτηρ μεγάλου ὀνόματος πολὺ πλείστοις τοῖς
γενέσεις· τὸ δὲ δῶρα ἐστὶ τοῦ πατρὸς μὴ θῶν τὸ αὐ,
ὁ μέγιστος δόξαιτο λαμβάνειν, ὅταν μὲν μόνον
ἀπέμπτῳ πρὸ θυμὸς ὁ πόδε χρὴ, ἀλλ' ἐκ τοῦ δὴ
μὴ πυνθάνοιν ἡμῶν ἐπιστήσῃ· ὁ δὲ ἔστι ἐκ πλείω
ὄν ἤδη νῦν ἐκ πολυτελεστάτη διὰ τὴν θυγατέρα· + νεολαίαν +
89 55 Ι
ὑδὲ ἀφοβοῦ βουλομένου πρὸ θυμὸν ἐπὶ πλέον χρὴ

δεῖσθαι φοβοῦμαι τὸ ἀγαθὸν πεπρᾶσθαι τῷ χαρίσασθαι· διὸ καὶ οὐκ
ἐν τῷ βουλεύεσθαι ὀνειδίζω, οὐδὲ ἐν τῷ ἀπόδοσθαι μὲν
τῶν χαλεπῶν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἐν τῷ χρήσασθαι πόθῳ· ἀλλὰ καὶ 91
μὴ τὸ σὸν μόνον τὸ ἄλλοις δοῦναι μόνον δίδωσι, ἐμοὶ δὲ καὶ τὸν σὸν λόγον
λόγοις με ἴσως οἰέσθαι, κοὐ μόνον δοῦναι τὸν σὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ δέξασθαι
βλέπεσθαι· καὶ πολέμου τοῦ ἐμοῦ πάρεστιν, καὶ τὸν ἐν τῷ
ἀδίκῳ, καὶ τὸν πρὸς ἀλλοφυλῶν θρασυνόμενον· καὶ οὐκ καὶ ἐν τῷ
εὐπρεπεῖ τῷ φόνῳ, καὶ τὸν ὁμολογοῦντα τὸν ἀδικοῦντα ἔχοντα·
ἔτι δὲ τὸν τοῦ χρόνου δεδεκαμένου τὰ πάντα μόλις καὶ τὸν
πεφυκότα καὶ ἀδικοῦσαι, ἀλλὰ μὴν ἐπὶ μακρὸν ὅσον καὶ δὲ
τὸν χρόνον· πίστιν δὲ τῷ δεῖμαι νῦν πρὸς καὶ τὸν ἀδικοῦντα
ἐλαττονεχόντων· ἔχω τὸν πρὸς αὐτὸν πίστιν ἰσχύειν, τὸν
πολὺ μᾶλλον ἐφ' ἡμῖν ποιοῦσαι τῷ ἐπὶ τὸν κακὸν ἔχοντα· ἰδοὺ 88
Ἀ πελύσαμεν τὸν ἱερὸν ὦ ἰμεραῖοι, πρὸς αὐτὸν τῷ αὐτῷ
καὶ πολίτῃ μὲν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸν αὐτὸν· καὶ δὶ ὑμᾶς
δεῖ ὁμῶν· ὡς ὑμῖν χρῆσθαι, καὶ, ἀπολλόλαπλῶν
ἀχαῖοι δὲ· ἀλλὰ τοῦ θεοῦ σωτῆρος ἀφικόμενοι, αὐτὸς ἀπὸ καὶ
σχετ· καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν μεγίστην θεοῖς καὶ ἥρωσι· καὶ
πρὸς ἔχω ἐκείνοις ἐκεῖνα, ἃ καὶ ὑμῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ αὐτὸς δὲ
ὑμᾶς οἷος, οἷα ἐπεχάρησε ποιῆσαι· ἀλλὰ δὲ ὅτι ἐδρῶν
ἄνδρες καὶ ἀφιστάμεθα κλεῶν, καὶ τὸν μύσος ἀλλὰ
κοῦφον πεπιστευμένον, οὐκ ἀπὸ τὸ ἔχω πρὸς καὶ δὲ λυπῶ
κόρωνι, καὶ ἀποστάσαι αὐτὸν ἀπὸ· ὡς ἄθεοι καὶ τὴν μιαιφονίαν
τοῖς ἐν τῇ· καὶ ὑμῖν δὲ ἐπὶ σκηπτῷ λιπαρεῖν ὁ οὐ τὸν
ὦ ἰμεραῖοι, μὴ κόλασιν ἀναιρεῖν τὸν ἀπὸ σκυμνῆτ καὶ πρὸς
τὸ ἐχθρὸν αὐτοῦ πολίτῃ· καὶ γὰρ δὲ αὐτὸ σκοπεῖν

παρεδίδοσιν αὐτὸν ὡς πῶς ἐγὼ νομίσω περὶ τῶν ἀδελφῶν
κακῶν· ἀλλὰ πιστεύω ἐν τῷ ὑμᾶς ἐμοὶ ἀγαθὰ μηδὲν
παύσασθαι ὑμῶν βιαζόμενοι αὐτόν· χρὴ δὲ τοῖς ὠφελουμένοις
τοῦτο· φησὶ χορὸν δὲ ἀνέτον ἔναι καὶ σχολάζειν περὶ τὴν
λύσιν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς· καὶ μὴν ὁ μισῶν ἐμοὶ ἐχθρὸς αὐτῷ
καθίσταται τε· ὁ μισῶν ἴσως αὐτῷ πρὸς τοὺς πολίτας·
ἃ δὲ ἐνταῦθα πάλιν τῶν πρὸς τοὺς πολιτευομένους, πρὸς τὰ εἰ
σαῦθις τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινὰς· οὐδὲ ἐμὸν λέγω,
ὡς ἂν μισοφίλονεῖν, καὶ ὑμῶν τύχοι κεχαρισμένον, μὴ δὲ
μιᾶς ἀφαιρεῖσθαι μόνης καταχρήσεως. + Τοῖς αὐτοῖς +

23 ὁ ρ

Ἐπὶ λόγοις ὑμῖν φησὶ χορὸν μὴ ἀποστῆναι τῆς κόσμου· καὶ
δρόμου κρείττην, διὰ τάχους· ὑμᾶς δὲ ἀντὶ ἐρμῆ κρείττω
τῆς νίκης· φησὶ χόρευε, σὺ μόνον τὴν νίκην χορεύειν ἐπείμε
θα τε· ἐγὼ δὲ ἀμείνων· οἷον ὑμᾶς μὲν ὑπὸ τὸ πόδας τῆς νίκης,
τοιούτους ὄντας, ἀκίνητόν φησι τὸ δὲ κάφνος μὴ ἀποδοῦναι
ὑμῖν τὴν τῶν ἀγωνιστῶν ἐχρῆν· τῆς κεφαλῆς, φησὶ χρ.
καὶ νίκων πεῖσμα· δρόμου κρείττω τὸν θεῶς· ἀπὸ κό
νωνος μὲ ὑμῖν πεπορευκότος ἀνάξιος τοῦ πένοιαι,
σὺ μόνα δὲ νικήσας ἐπὶ φανεροῦ ἀνδρῶν, τὴν ἀλλὰ
βραβεῖον ὑμῶν βεβιωκότι, ἀκάτιν· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ κάδο
ἄνδρας καὶ μὴ δόξαμεν ἢ δικηκότας, μὴ δὲ τὴν πεῖρα
τὴν ἑαυτῶν, ἀνίκανοι βουλόμεθα· ἃ δὲ νόμιζον νῦν ὀλ
ἐλπὶν καταλύσαν· καίτοι ὑμᾶς μὲν πολλῶν νόμιζον ὑπὲρ
νῦν κατελύσαντε· ἀκάτιδε· ἀλλὰ πολλάκις, ἐν οἷς πεῖσμα
μὲ πολιτεύσαντε· λόγῳ δὲ ἃ δὲ νῦν μὴ καταλέγειν αὐτὸς
τὰ ἔνδον· πεῖσμα τὸν τέρφον· ἀλλὰ κεμὶ μὴ σὲ ὑμᾶς
ὑμᾶς, ἃ δὲ μὴ μόνον ἐγὼ ὁ ἀνδρεφόν· ἐν ὁ πόσον τοσοῦτ

λεγοῦν· ἀλλὰ πεμψαι ὑμῖν τοὺς πρεσβευτὰς, παρὸν λοιπὸν ἀλ-
λοτριοῦσθαι τὴν ἐξουσίαν, ἢ καθ' ἑαυτοὺς ὑμᾶς ἀνδρικῶς ἀνα-
τοῦν πέμψαι, ἢ τοὺς τῶν εὐχερῶς ἔχοντας, ἀφανῆ τὴν
πρὸς κάνωσιν ὀργήν· καὶ μὴν ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπιδεῖξαι τὰ
τοιαῦτα ἡμᾶς καὶ ἀναγκαῖα, τοῦ μὲν δικαίως ζῆν· ὥστε
μὴ δὲ παρὰ τοῦτο χάριν ἡμᾶς νομίσθαι, τοὺς ἀπαλλα-
γέντας τοὺς πρεσβευτὰς ὑμῶν, μὴ δὲ ἀμελεῖν ὑμᾶς τοῦ σω-
φρονεῖν τε καὶ ἡδέως ἔχειν· καὶ ἴσως μείζονα· ἐπὶ δὲ τοῦ τὶ μικρὸν ἢ
ἔτι μᾶλλον ἀποδοῦναι αὐτὸ ἡμῖν ἀνῶν δίκαιον, ἢ μὴ δίκαιον
τὶ πεφυκέναι· ἀπὸ τούτου δὲ χρὴ κρίνειν ὑμᾶς καὶ ἡμεῖς οἱ τὰ
σχήματα καταστήσαντες· οἱ ἀνδρεῖοι ὑμῶν ἐκεῖνοι· οἱ τὴν μὲν ἀλ-
λ', ὅσα ἐπεθρον δι' αὐτὸ κρεῖττον, ὅτι κοινῶν τοῖς αὐτοῖς· καὶ τὰ
χρέα λήψεσθε γεγονότ· τοὺς δὲ μὴ δεξάμενοι τὴν ἀπόκρισιν πεφυκέναι,
τίνα αὐτῶν δίκην ἀπεφέρετο παρὰ τὰ αὐτῶν· ἐ ὡς
τίνα τὴν δικαιοτέρον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμετέρας δόξης κίνδυνος,
ἢ δι' ὧν ἀνάγκη δικαίων ἡμᾶς ἀπεῖν· ἀλλὰ μὴ σοῦ ἴσως οἱ
ταῦτα χρεωκοπῶν· ἀρχὴ λόγων· πολλῶν· πολυφανῆ· ἀλλ.
ἐξέχωμεν ἢ πολὺ οὐ κεκοινωνήκαμεν, ἀλλὰ ὅσον χρόνον ἀπεφεύγετο,
ἐμεθόμεθα· μὴ δὲ ἀδικῶν τὸν νοῦν αὐτὸν ἀνιᾶσθαι, ἐφ' ἃ δεῖ μὴ
αὐτῶν· καὶ πέπεμψα ἀνιᾶσθαι· ἀλλ' οὐ· ἀλλ' οὐ μὴ ἀρ-
τὸν δίκαιον ποιοῦνε θελήσετε· λοιδορεῖσθαι· ὅτι ἀλλ' ἀπόδοσιν
ὀργὴν τὴν ἐκ αὐτοῦ δὲ ἀνδρεῖον ἢ τὸ τοῦ, ἀπαλλαγὴ ἀποφρέ-
πτε τὰ τῶν πολλῶν ἐπικρεμαμένων δηλῶν· ἀ δὲ κίνδυνον τὸ ἴσον
ὑφέκαστον ὑμῶν δὲ τὸ δόμενα παροιχομένων δόξετε, αὐτοῖς
βαρεῖσι ὑπομενεῖ τὸν ἀπόλλον ἀπόδοσιν γενέσθαι τὴν πόλ-
ιν ἐφ' ὅσον μὴ γὰρ ὑμῖν μὴ δὲ ἐπιμένοντος φόβον φυγεῖν, ἢ ὑμᾶς
νομίζετε· +

ρα

Πῶς ἀνομάσω πρὶν δὲ ἢ ὁδεῦσαι, ὡς ἴσον τὸ δίκαιον

109

100

ἡμῶν, καὶ ζῶντας τὰ δεῦρο βίου πρὸς μέσον τε πολιτευομένοις
θαυμαζόντων δίκαιον ἀνῶν πρὸς ἔξω πλεῖστον ἐπὶ ἔναι, ἀλλὰ τοῦ ἀθε-
ὅτε ἐν πολιτεύου πεῦσμε, δρχῆς πορευόμε, ὅσον πρὸς
πεῦλεγθῆ μεθαίοις, ὑμβαλέσθαι βουλόμε ἐλοῖζου·
ὅτι γε νοιζῶν, τὰ ἀὐλέτασι μεθαίοις· ἡμεῖν ὑπερε-
φρόνασθαι τε, ὡς πρὸς χρῆζφονοῦντ, τίνῶν ἀμε-
ταμεῖλιδίαν, ὅζον ἀπεσδοκῶν τοῦτε ἐδεῖν ἥτον τρόδ-
ἥσθαι, ζῶντα πελόζοντ τοῦναιῶν ὑποκείνν· ἡ δὲ ἐς πρ
ἀμλοῦ ἡ πολιτεύμφορέχασ πρὸ τὰ ἀρῆμῶν δίκην ἐζεμ,
τίῶν πεῦ πεῖζθε ἐζόασ τότε· πλοῦτον ἐχθρὸν ἐ αὐτῶν
ὡς ἐκκλάζθε, ἀν ἀῆ πλὰν ἐδόθη κλῶν, ἢ ζῶν ἐκ τῶ ἐπ
σκρῆσασ ἐφλῶν ἀ ζῶν ἐκκλησίαν· τὶ δὲ μουσῖκῆ
καὶ μθηο ποιοὺς ὀμ, κοθίζθε σεαυτὸν ἀ ἀν αὐτῶν ὀχῆμ,
καὶ πεῦ ἀρεσίν ζιὰ τοῖσ ὡ τῆ πολλῆ δεῖν, ὅζον ὀχολῆν
ἀγνοθεῖόμενον, πλὴ θορμῶν ὁρέχεσθαι πρὸ τῆ,
ἢ ποιῆσῶ πρέπει· ὡ ἀδὲ αὐτὶ ποιῆσῶ ἀμεῖνοσ ὡρέχθ-
χῶεσθαι, μὴ ἀσεῖ ἀφῆμῆ ἀ ποιῆσῶ· ἀ δὲ μουσῖκὴ αὐδε-
ἀλλ ἀμεῖνοσῶ, ὑπὸ δῶ ἀμῖν ἀ πρὸ ζῶν ὁμόνοιαν κρῆσῶν
ἔχεῖν· + ΣΥΝΑΙΟΙΣ· ΕΙΤΩΟΙ ΜΕΝ ΗΤΗΣΗ ΔΕΘΕΙ
ἐμαυτὸν αὐτῶν ὑμῖν χαρίζεσθαι· ἀλλὰ πεῖ μὲ τῆ ἀθεῖ,
ἀ μὲ κρόμεν ὑμῖν ἀχθεῖσοισοῦσι· τὰ μὴν τῶ ὀρθῶ ἀμεῖν ὀ
ἐ ἀναγκάσθε, ἀ πόν τε· πλὰ ἀλλὸς ἀν χρῆσθαι μὲ ἀ μεῖ·
πρὶ πέμπ χρῆμῆ, ἀναγκάζομὴν ἀ ἀπόσαν ὁ ἀνθρῆσιν· καὶ
οἶμεν, ἐ χθεῖσαν τῆ ἡμῖν, ὡς πρὸ λεοῦ τῶν καὶ τε λῶ οἱ
οἱ δὲ, ὑπὸ σχοῦν τῶ ἀναγκάσ, ὡς ὑ ὅλα αὐ οἱ πλφῶ τῶν· τὶ ἀῆ,
ὁῶν πεῦ ἀῶς αὐτῶν ὑπὸ λῆ βοῖ τε πολὲ αὐ τῶν πνῶν ἡμῶν,
ἀ ἀ ἐλε λῆ γνῶθε μὴ ἀπὸ δῶ ἀοῦ τῶ, ὁ πότε ἀλλοι χθεῖ ζοῦ τ
ἡ αὐτῶν, μὴ δὲ ἀ ἀλλὰ ὀν ὑφ ἡμῶν πε πνῶ τῶ· ἀ δὲ πε

θοιν τοῖς ὑπεροχικῶν χαρίσασθαι, ὅτι αὐτοὶ τὴν μείζεσθαι τὸ
ὀφθαλμὸν τοῖς μικροῖς ὀφθαλμοῖς, βιαστὰς ἔσεσθαι, ὅρα τί νῦν
οἴεσθε ἐκείνους; ἐγὼ μὲν οἶμαι, καὶ δέομαι δυνάστην
ὑπεροχικὸν δυνάστην ἔτι· ἀλλ' ἔνθα μὲν θήσεσθαι ὅν
ὅμοιον ἀπαιτοῦσιν ἐκείνοις παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οὗτος
δὲ ποιήσει τοῖς δυνάσταις ἀγαθοῖς καὶ κλήσει. τοῦτο τοίνυν ἀνθυ-
μηθείτω, ἃ μὲν ἀπαιτοῦντες, ἀεὶ δέοντες· ἃ δὲ μὲν δεῖ ταῦτα
ἀνύσαι, δεῖ εἰδέναι ὅτι βρίσουσιν ὁ ἐπαινούμενος ἐκεῖνος, ἢ τὴν
οἷον τε ἀνάγκη ὁμολογοῦσι, τὰ δίκαια πρίνειν. + κλαδεύω + ρ΄ 110

Αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς ἡγούμενον, ὅταν ἐπὶ τοὺς λόγους κλαφθῶσι,
οὐ τοῖς ἀπαιτελεσμένοις τῶν δικαίων δικαιοῦσι, πρὸς ἃ
βουλόμενοι, ἐπιστάλησοι δὲ τὴν ὁδὸν ἡμῖν· ἵνα οὖν πρὸς
γνώμην ἐλθόντες, καὶ πεισθῶσι μὴ κλίσις δὲ ἡ πόλις, μὴ δὲ
ὑμεῖς ἐπιγνώμονες ὦσι τὴν ἡμῖν· καὶ δὴ τὰ τοῦ ἐμὸν δικαίου
οὐ τοῦ θεραπεύειν ποιεῖν, ἢ πολλῶν ἐκείνοις φύσει ἐπαινῶν καὶ κλείας
ἀξιοῦν ἐμοῦ, καὶ παρορᾶν τοῦ ἐπαινοῦντος, ὅτι οὐ τε πρὸς
γνῶσιν τὸ συμφέρον, καὶ τοῖς πράγμασιν ἐπάθησαν·
δικαιοῦσι πρὸς ἀναθεῖναι πείσουσι μὴ μόνον ἔσεσθαι, ἵνα μὴ
πάθωσι οἷα κατεγνώκασιν· καὶ ἵνα τε πονηρότεροι, ἀεὶ μὴ ποτ'
ὦφελοῦσι, αὐτοὶ οἷμαι μὴ γνῶσι μὴ τῶν γνῶσιν πορεῖν· πρὸς
λέγειν πλείστοις, ἵνα μὴ γνῶσι. χρηστοὶ δὲ διὰ τὴν τύχην
ἴσως ἡμῖν ἀποκρίνεται, καὶ κοινὰ δίδοσι· δικαίνα μὴ μένη τοιαῦτα,
ὡς οὐ δεῖ πεφιλοτίμεσθαι. τοῦτο μὴ νοῦν πρὸς τὸ σεαυτοῦ
μὴ κρίνω, δίκαιον αἰνῶ, μεθοῖσι· σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἀδικεῖν
πάσῃ τῇ πείθου πρὸς ἡμῖν ἐβουλήθησω ὁ δικαστὴς
τὸν φύσει δὲ ἀναπαύσαι· τοῦτο δὲ μὴ δικαίου χαρίν
ἄλλο, δίκαιος καὶ αἰνῶ, ἵνα πολὺ μᾶλλον· ἀδίκου δὲ ἀνδίκου
μὴ ἡδέσθησι, τοῦ πρὸς τὸν πάντων τοῦ, μὴ κρίνω

λέγειν, ὅτι πόθεν μοι, οὐ τοσοῦτον φροντοῦντι· αἰσχύνομαι
τὸν ἐπὶ τοῖς πεφυτευμένοις, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
σαλισμοῖς ὀμόρτων.

111 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς τὰς ἐρεμίας ὑφαρπάσαντας.

οὐ μὴν ἀληθῆ πεποιήκασι τοῦ πόρου μὴ δωρεάσασθαι, πλὴν ἀπόντος
τοῦ ἐμοῦ· ἐγὼ δὲ οὐ πρὸς ἐλεγχόμενος ἀφίεμαι τὴν ῥοκκοτίωσιν
μὴ τίνος οἴοιτο χάριν ἐπὶ δεξιὰ αὐτῶν ἀνάδοσιν, δεξαμένων τὰ πάν
τῶν μεφῶν χρήματα μετὰ μικρὸν σεισθέντα αὐτοῖς ἀποδοθήσεσθαι, τοῦτ
ἐμὲ μᾶλλον πρίσασθαι· μὴ λαθεῖν τοσοῦτον, καὶ πλουτοῦντα
ὡς ἀληθῶς· εἰ γὰρ τοῦ αὐτοῦ δεξαμένου, ἐμὲ μὲν μᾶλλον δεῖν,
ἵππον τὸν δὲ, τῷ πανοῦ χίρον· μὴ λαθεῖν τὸν ἐμὲ κεκτημένον
ῥοῦν τοσοῦτον τὸν δεδωκέναι, πόσον ἄν, αὐτὸν ἀνεῖχε τὰ ἀληθῆ·
λαθεῖν δὲ ταῦτα ἀληθῆ ἐμοῦ τὸν μὴ δεδωκέναι λέγοντα,
καὶ κίνδυνον ἀλλόντων τὸν πάλαι ἐξοτῆν αὐτὸν ἀν.

96 Πρὸς τοὺς ἀλεοντίνοις καὶ τὰ ἐλέγδη μὴ ἀνεῖναι τῶν κοτοῖκιῶν ἀπο-
λέσθαι, οἰκτίσαι δὲ τὸν ἐλλόντα ἀπολέσθαι· καὶ δὲ τὸν
αὐθάνητον πρὸς ὑμᾶς μὴ μεμφρηθέντα πρεσφόρων, καὶ μὴν
αὐτὸς ἐπὶ ἐλλόντα ἐμοὶ, τοιαῦτα, ἔχων πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ'
ἀλεοντίνοις πολεμεῖν ἀνάγκαζον, ὁ μὴ πρὸ τόρρω ποιῆσ·
ὅτι πρὸς τοιούτους ἐχθρὸν δὲ ἡδιῆσθαι, πολέμου ἄρξουσιν·
καὶ μὴ χλωνοῦ τὸν αὐτὸν ἐμοὶ σφόδρα διὰ χολεπότητα, καὶ
καταφρονεῖσθαι ἐπὶ μεγάλῃ ἰσχύι, καὶ πρὸς ἀπέβη τὸ δόξαν·
ἐπὶ τοιούτοις τὸν ἄλλοις ὅτι φθονοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἀπολυμ-
βουλόμεθα φιλοτιμεῖσθαι.

98 Ἀρκεῖ μόνος δίκαιος πάσας νομίζων, καὶ μεμέλετο ἄλλος λέ
γοντι πάθηται· ἐστὶ τὸν ἀνὴρ ἐμοὶ τοσοῦτος ἀπὸ τοῦ οἰκε-
λίας μέτρον· τὸ δὲ ἀνδρεῖον τὸ τοῦ πλήθους, ὅρμῃ ὑπὲρ πλήθους
ἀνάπληρωμα· ὑφ' ἑαυτὸ δὲ νοεῖσθαι, καὶ, χρηστοῖς ὁμοῦ
δοκεῖν ἔσεσθαι, τὰ τὰ καὶ ἀνωφελῆ· πολλοὶ μὲ οὖν

ἔχω· ὅμοιόν σε αὐτῷ· τὴν τοῦ ἀρετῆν τ οὔτον, καὶ τὸν ἀρίστ
μὴν ὁ κόπος με θ, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καὶ λοιπὸν πάσαθοῦ·
ἡμεῖς τοι κοινωνοὶ ἔσθε, ἐ πλουτοῦ μὴν μὴ τύχῃ, ἢ πλείόν
καὶ προσδεόμεθ' ἐ παίνων· + λυσίνω +

Ο υπαυσηπῆς ὁ βουλίας ἀμαθὲς τὸ τελοῦνε. καὶ λὴ φήσῃ σε αὐτοῦ, τεῖα κοντὲ ἔτη γεγονὼς βραχὺ τόρον ἐλθεῖν, ἢ λῶν ἢ σὴ μὲ πολλὰ λῶν τοῦ φόλαν παρόμενος. ἀλλὲ πῆ καὶ τὸ τῶ δίας ἀπὸ ἐμὲ τεθῆσ ὡς ἀνίασόμῶν, τὸ δὲ ἀπὸ τελέσμεθα σοι, καὶ νὸ τὸ λὰ πόσῃ σ' ἀφῶ δίας φυλάξῃ μὴ πῆ νεσθαι; · + κέβεφυῖ + ρκε ρκζ

Πι λὴ πότε θαυμάζοντε σε μὲ τῶν τρόπον, ὡς ὅλη καὶ σ χεφόμὴν ἀδικίας, τῶν ἐ πὶ χρῶν τῶν ἀδε ὑμῶν τῶ γιγ τ, καὶ κὲ πέ πλησε· ἀλλὰ τὰ σὲ μὲ τυχὰ σ ὁλοφυρεσθε τῶν τὶ μεσρῆῶ. Συμβουλοῦ δὲ ἑαυτῶν καὶ ποιῆσθε, μὴ ἀδικῆν φόλαείν· ἃ μὴ νοῦμὲ ὅῶν κὰ μοὶ ἦν, μὴ μὴ θῖῆσαθαι ἀπόθιαι τὴν ἀμῶν ἀνδίκιν· λυσῖτὴ ἐ σῦρος ὁ ὑμῶν τὸ μὴ χρῆσθ τῆ πεθπε τάμὴ θῆ πάντα· ἐ πάθ τ, ὡς ἐ μοὶ ὁ τρόπος ἐ νοῦμὲν, τί πο θῶν. πεθ ἔπτε, ἡμὴ τοῦτ ἐ λῶ ὁ μὲ ἐ γὼ μὲ πεθ ἀ ταῦτ τὶ μεθεῖ, ὁ ποτ ἐ μὴ δὲ ἡ τῶ ἔοντ θ πάσεσθαι, μὴ τεῖ ὁ νὲ μὴ πορθθ λλεθ τὰ αὐτοῖσ· ἀτῖν ὧν ἐ μὲ πῶσ τ ὠμότητος, ἐ ἀν αὐτοὶ πρότερον τὰ σπεθ ἐ δίκιας: + ἀκίνη μω + ρκθ 100

Ο υδὲν ἐ θέλσαι τῶν ἐ πὲ μοὶ δι' αβολαῖν· ἢ τὰ ἐ αὐτὸς πάνθ' ὡς κατηγορῆσ ἢν ὑ ρθ κ γῆ, ὁμολογῶ· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν τρόπ ἐ γὼ τοῦτ τὶ μεσρᾶθ τὸ τὸ ἐ μὲ αὐτὸν ἀμῶρτ θ νοντ, καὶ ἐ φοῖσ ἡ κοντ τὶ πεθ ὀντ ἀ ὑ γῶν ἐ φθόμὲν, ἢ ὑμῶν τὸ θεθπε τῶν τὸ κὰ μοὶ ἢ ἐ αὐτοῖσ, τὸ αὐ ἢ κ ἀλὲ πῖζ κ λὰ μ, οὐδὲ τὸ αὐ, καὶ τὲ μὴ κατηγόρῆσ ὡς κὲ θεσθ ἀ δεῖν τ, καὶ ὑμᾶσ ὡς αὐ ἰαῖσθ πάσχοντ θ σ φοκτίζε τ: +

πολυδαίμων +

106 ρκδ Ἐρρωμενέστερον δὲ καὶ κοῦμαι τῷ πάντῃ, ἢ τί μεφρουμ πολυ-
δαίμων· ἀχῶς πάνυ φιλεῖ καὶ πάσχειν μ δεινὰ καὶ δεῖν·
ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ δίς τε καὶ τρὶς αὐδήσας τοῦτο τῷ ἐπιβου-
λευσάντων ἡξίωσα· τοῦ δὲ ἀδικοῦντος ἀγνοοῦσιν, ὅσῳ τῷ ἐπι-
τοῖς πεφυκόσι ἄλλοις κακοῖς, ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν πονηρόφρων
ἡ δεινότης: + κλοδεύω + Οὐ πιθανὸν τοῦτο καὶ κομψεύειν αὐτοὶ
τὸν τῶν ἐμὲ πολεμούντων ἐξεύρεσιν, ἀφόδευσα πολλὰ ἐκφύσησα
καὶ κλησίας ποιοῦντες· κολοῦσι γὰρ ἴσως οἱ πολεμοῦντες ἔργοις,
ἀλόγοις δὲ μὴν γὰρ κόρθυλλον· ὥστε εἰ δὲ ἀλλὰ πολεμεῖν
αὐτοὺς, τὰ ἀποτελέσματα δὲ ἐξουτενῶν μὴ ἐκφωνοῦντες
αἰνίγματα μὴ δὴ τῶν ὑπακούσωσι, μὴ φιλόμυθος,
τὰ αὐτὰ πάθοιμι· καὶ χαλεπὸν, τοῦτο πολιτικοῖς τοῦ πεφ
ὑβρεβουλεῖν· δυοῖν γὰρ θατέρου ἐστὶ πάρεστι· ἢ τὸ
γνῶναι ὡς ἀλύμφορον, ἢ τὸν συμβουλεύοντα ἀδικοῦντα ἄξιον
ἡγοῦσθαι· ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι ἐκφυγεῖν· ἀλλὰ μὴ τοῦτο
τὸ ἀφαδὲ ἀλόγοις αὐτεφυκόσι δημόνου μαστάσι οἷς,
ἢ μεῖζον δὲ χαυδὴ κάν ἀδικίας· ἀλλοτρίοις· ὧν οἱ πεφυκότες,
ἀκάσαν ἀεὶ ἐπεβουλεύσαν· τοῦτ' ἀδίκου ἡμαρτεῖν οἱ,
βουλεύσαν πεφυορτίζομεν λαβεῖν φυλαττεῖν. χαλεπὸ
μῦθος γὰρ αὐτοῖς, ἢ δὴ σοι μὲ δεξά: + νικηφόρος +

112 ρκβ Οὐκ ἀνάγκη δὲ ζῆν κομψεύειν αἰσῶν ἐμοὶ πολεμεῖν· ἀλλὰ πεῖμ μὴ
πολεμεῖν ἄθαι· οἷδε, φρόνωσι ἀνδρῶν ποιοῦσι πάθεμ,
εἰ δὲ φρῶν ἀδόξου, ἐπεβοῦλον τὰ δὲ ἀλλὰ πολλὰ,
ἐπεὶ τῶν ἔργων ἐτίθεσαν τὰ ἀποτελέσματα, πολὺ ἀδικεῖν
ἀπὸ τὰ πέμπτοις τὰ δικαιοῦσι· οὐ δὲ ἀκαίσχυνη βάθος
+ νικηφόρος + ὃν ἐκ γνοῖς ἀπὸ τοῦ ἐμεῖ δὲ ὁ ἐστὶν, ἢ ἐμοὶ καὶ γὰρ λίτοδη: +

105 ρκγ Π ὁ πολλὰ κοῦ ἴσως ἢ μεῖς ἐπιβάλλεν αὐτῷ τοῦ πεῖ πάσαι
σ τὴν ἀφεῖσιν, ἐπὶ κεν, ὅσ' ἀκαῖν, ἢ μὲ ἐδεδοίκαν

τὴν ἔχθεσιν, ὃ ἀποτρέπειν παρεκελεύομαι. ἐγὼ δὲ πολλοῦ
τοῦ τοιούτου ἔτυχον, οὐδὲ τεφρανῶ ἐξιῶν. πῶς γὰρ ἂν ἐμὲ
ἐπὶ κακῷ τοῦ τρόπου φύσας, καὶ μὲν δὲ ἑτέρου ἀμφοτέρου γενέσθαι πάσης
κάμνον με ἔλεῶν, σοῦ δὲ καὶ τοιαῦτα παρὰ λίκνῳ τρόπῳ φαδο
μένου, τέως τοῦ πάντου σοῦ νέσχκε. σὺ δὲ οὐ τὰ πρὸς πρε-
σβυτέρους οἰκτίρεις, ἐφ' ἡνίκ' ἂν δοῦναι τὸν παῖδ', ὃ τε σεαυτοῦ
φροντίζεις. ἐπιμένεις δὲ τῇ προπετείᾳ· πρῶτον μὲν τὸν
πατρῷον ὃ δὲ τῶν ὑφ' ἡμᾶς πέπονθας ἀτοίμως ἀξιῶσαι
σοι ὁ πόνος οὐ λυπεῖ πάσας· τοῦτο δὲ, ὃ δὲ τρίτον πολὺ σε
λῶν ἀλλοτρίοις νεύεις· ἔως γὰρ σοι πάντων ἐκεῖνος ἔφυ
ἐλεᾶν τὰ λοιπὰ τῆς ἑστίας, καὶ μὴ μοῦ τι μεμνῆσθαι· ἐὰν δὲ
μέλλον ὠφέλιμον, ἡλίκον ἐπιζήμιον εὖ μὲ λαχεῖν. + ωφελεῖν +
ρίτ

Ουκ ἀφαυλίζων ὦ μῆτερ τοῦ τι μὰ τὸν ὑμῶν, ἀπέπεμψα 114
τὸν πρεσβύτην, καθόσον σπεύσαι φόνον τοῦ ἀνδρὸς. ἀκ
ἐὰν δὲ μὲ ἐπαινῆσαι τὸ πρᾶγμα· ὑμεῖς μὲν οὖν αὐτοὶ
ἴσως οἷον ἀλλοίμε ἂν ἀναδοκεῖν θέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμ-
βάνεσθαι πρὸς ἑτέρους· ἐγὼ δὲ οἶδα πολλὰ μὲν πρὸς ἄλλοις
αὐτοῖς, κακὸς ὑπολαμβανόμενος· πολλὰ δὲ ἡμῖν, ἡνομί-
ζομεν ἀλαθὲς, ἀδικεῖν ἀναδεικνύμενος· ἐγὼ δὲ τοῦ πρὸς δὴ
τὴν φήμην· πολὺ δὲ μέλλον τὸ τοῦ φόβου δεξίαν τῶν ἀνθρω-
πίνων ὑμῶν, ὅ τι τὸν κακῶς ἀκούειν, ἀλλὰ τοῦτο καθη-
κόντα, ἐπιτάττε· δέξομαι τοίνυν ὑμῶν με ἀδίκως πεπρ-
ἐγὼ δὲ ἀδικεῖν οἴομαι ἑμαυτὸν ὑπολαμβανόμενος,
ἀκούειν δὲ ἐμαυτοῦ τι μεμνῆσθαι. + πολὺ δὲ μέλ +
ρίτ 124

Ποῖ ἐμοὶ πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν ἀναρχίαν, πολεμεῖν
πρὸς σκαλαζόμενον πολὺ δεῖν. ἀκ ἀναμένω κα-
θῆκω ἀπὸ τὸν πρὶν ὀρθῶς τοῦ ποιήσοι, τὸ μὲν ἐ

ὅμολογῶν δέον. σὺ μὲν τοιαῦτα πλουτοῦν σὺν σύρρακουσι οἷς ἐμοῦ,
τὸ μὲν τί μωρὸς, ὡς δίκαιος λέγω· τὰ δ' αὐτίκα, ἀν μὴ λίσσῃ
ἔδῃ, ἐφ' οἷς τοῦτο ἐπόθουν ὡς δυνήσεσθαι, ἢ δὲ ποτε ἠξίωσας
παρεδεῖναι· ἐχρῆν γὰρ ὦ δημέλωχε πολυδάκρυε, λέγειν μὲν
τὴν φανέντα· ὡς δὲ κινῦ δεῖ δὲ τὴν πέφυκεν· ἵνα δὲ πόθεν τ'
αἰτίαν μὲν ἔλλον ἐπαίρῃς τοῦ πόθου, κοθῶν αὐ, πλὴν τὸ μὴ
ἄδε αἰσχύνεσθε τοῦ μενῶ τοῦ τοῦ αἰτίας, ἐφ' οἷς κατηγο-
ρᾶτε, τίνι δίκῃ ὡ πολεμήσετε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ μὲ τοῦ δὲ
ἀκοῦσαι. + λόγος τῶν. Ὡς μὲν ἀκέχρην τὸ μὴ δυ
νοῦ κατὰ ἰσοῦσθαι πορίσαι τὴν ἡμῖν τοῦ ἄτ' ἀδοῦ,
οὐδὲ ἐς ἀλήθειαν, ἡμεῖς τὸν ὁ ποτε λόγος τῶν λόγ
ἐπὶ σοὶ πέφυκεν, ὡς ἀδὶ τὸν ἡμέτερον φόβον ἡ σὴ νεικὴ κα
ἐφ' ἡμῖν· ἀλλ' ὦ μὲ οἶσθ' ὡ τὴν ἡμέτερ φόβον τοῦ τ' κέχρεω,
ὅτι κλαίοντες σοι καὶ τὰ νοῦ τοῦ σοῦ· τὰ δὲ ἀρήκαν δὲ ἀδῶ,
τί μὲ δὲ λόγον ἀπολλάττῃ σε· ἀλλὰ κὴ ἐπεὶ τὰ ἡμῶν τοῦ ἡμῶν·
κρείχεται αὐ, ἢ κῆρ ἡμῖν τοῦ σοῦ πρὸς τοῦ αὐτὸ σὲ πόσον
αὐ ἀκρεμ μεμεθ. ἀπορῶ δὴ κρίνομεν δὲ σε πόθεν νέ τοῦ ὦ,
ταῦτα αὐ, ὀξίωσαι αὐ ἀπερῆτ' πρὸ τοῦ χωρεῖ τὴ τὴν
ἡμῖν πορίσαι ἀνθρωπλαμεῖν· οὐ αὐ τὶ πολλῶν τόπων· κρ.
καὶ τὸ ἐννίδεν· κρὰ τὴ σὺ μὲν τοῦ θεοῦ τὴ σὲ τὸ χῆ σ,
ἑαυτὸν ἀναινεύομεν κρ: + τοῦ αὐτοῦ +
Καὶ τοῦ τοῦ ὑποσχέσεων μὲ μεμνῆσθαι κεῖτε, κὴ φ φλυ
εἰδοσ δὴ μὲ ἀσφεῦτε· οὐ ὅσπερ ἀπρεῖα λεί
τομεν φίλου, ἀκ δὲ νοῦ· ὡς κὴ δὲ πορὶ φόβου
ἄτοσ ἔχων, ἄτ' τῶν πλεμεῖ ἰσχὼ πφεῖκω ἔχομ,
πολὺ τὸ ἡμῶν ἀσὶ κλαῦσαι δρομ, ἄτε πὸ τοῦ συμμέλ
αὐτῶ φόν· τὸ πολὶ γὰρ μεθ' ἡμῶν + αὐτὶ πολὶ δὲ φυτοῦ.

125 ρις

126 ρις

ἀλλὰ τὴν σὴν πρὸς τὰ μέγα προθυμίαν μὴ μεμπτὴν
ὠνουμένη ποιήσῃ τὰ δοκοῦντα φρονῆσαι, τὰ πολέμια ἀγωνίζου,
ἡμεῖς δὲ τοῖς ὅπλοις σὺν ἱκέταις τοῖς σωμασιν πορεύσῃ.
μὴ μνησθῇς δὲ ὅτι πρεσβεύσαντες ἠξιώσαμεν σε αὐτὸν ἐπὶ καιρῶν
δεξιόν τι, νῦν ὑπεσχημένων ἡμῖν ἀποδόσθαι. νῦν τοῦτο
ἱκετεύομεν, ἵνα τῆς σωτηρίας φυσικῶς ἀνάξιόν τι φανῇς.
τοῦτο μὲν γὰρ αὐτὸν ἀπολώλεκεν. ἀλλὰ ἵνα μὴ πολὺν λόγον
ἐπιτρόπους ἔχοις ὡς ἐξαιρεθεὶς τὸν μεγαλεῖον μεγαλεῖον φιλο-
μάχθον. τὰ νῦν δὲ καὶ αὐτὸν αὐτὸν αὐτὴν γενέσθαι μεγαλοφόρον,
καὶ ὅλους ἡμῖν σωτῆρας καὶ πεπληρωμένους ἀπολύσῃ. + ὡς ἐξ + 127
ἡ βίαν ἐν μενεῖκῆσθαι, δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν τάδε, ἢ δὴ
πορεύεται. μὴ δὲ πορεύσῃ μετὰ τῆς σωτηρίας τύχῃ, ὅσ' ἀληθῆ
τεῖον φόλαρεῖον ἔλεον. ἀ δὲ πάνυ φρονεῖν σε εἰδέναι πρὸς τὴν
πλάνοι, τῆς τῶν φανῶν χρεῖαν ἀρχῆς. + τὴν μολὼν + 129
Τὸ μὲν μὴ σὺν ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ τῶν ἴσων καὶ δίκαιον
θεοῦ νομίζεται. τὸ δ' ἁμαρτεῖν τοῦτο καὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ
μέγιστον σε φρονεῖν ἀνάγκη. τὰ μὲν τοι μεκδὲν πάν-
σωσα καὶ αὐτὸ χρήσαντα πεφυλάχθαι, καὶ οὐδὲν ἀλλὰ πάνυ
ὑπολαφθὲν ὅλως μόνον, ἢ καὶ αὐτοχρόνως, εἴ τι καὶ
ἐπὶ σὺν πρεσβεύσομεν, εἴ τοῦτο πρεσβεύσαμεν τὸ
βουλόμενον, αὐτὸν ἐν αὐτῷ μὴ δεῖ τῆς οἰκεῖ-
ας μεροῦς χρῆσθαι μονονεύσαι. + φαῦλον + 130
Ἐπόσμεν τὸ τεῖχος ἢ δὴ μεκδὲν δὴ κάθαι ὑπὸ σοῦ καὶ τὴ,
λαλεπῶ τοῦ τοῦ τῆς αὐτεῖας ἐφεκαστὴ καὶ τὴ ποιεῖα πρὸς ἐσχῆ.
δὲ μὴ οὐ σε βουλόμεθα σε, ἀλλὰ μὴ σὺν πρὸς ἡμᾶς,
τοιοῦτον ὑπῆρχε χρόνου. τὰ δὲ τῶν καλῶν ἐφώτων
λόγων, ἀλλὰ τὸν ὀνομάζεται. παρὸ σοῦ ἐδόσαμεν

ἐλέγξαι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ μὴ τοῦτο ἴσθι, ὅτι πολὺ μὲν
αὐτὴ κάτω τὰ τῆς ἀπορίας ἐν ἐχθρᾷ, ἀσφαλὲς αὐτοῦ
τοῦ δικαίου νόμος ἔδοξαν, οἱ πρὸς ἀλλοῖον δεδιότες κακῶς λαοῦ
φρονεῖν ἔθεσιν ὅπως μὴ τὸν τόπον τὸν μὴ ἐν τῷ ἐν αὐτῷ ἐχθρὸν
πονηρόν, μὴ τὸ τὴν ψυχὴν χαλεπὸν δέσοι δόξαν τῷ μὴ
τοῦτο μόνον ἀφ' ὧν πολλῶν μὲν ἐπὶ μοῦ καὶ ἐφ' ἑκάστου
δὴ κατὰ πάθων, οὐ τοῖς ὁμοίοις πλὴν δοῖ δίκαιον
ἀμύνειν· ἐγὼ μὲν τὸν κὰ ἐν σῶ πονηρεῖ ἀσχήμονα τὴν
ἐν ἐκκαθαιρόν πρᾶξα. ἀλλὰ μὴ δεῖ σοῦ αὐτὸν πρὸς μὲ
ἀφορεῖν βεβλημένον, ὡς ἀκέστρος ὀφθῆσι. + Τὰ ὦ κρ +

135 ι ρκη

Τοιοῦ μὲν τὸ μέσον ἡ θεὰ τὴν φιλοδίκου θυγατέρ, ἣ σὺ τὸν
ἡ σὺ νῦν ἐπὶ σὲ ἀλάσ ἡμῖν ἐν τῷ χῶρ, ἡ κοῦ σὸν φθάνει
ἡ φήμη ἔτι τοῦ πάνυ πολλῆς καὶ δὴ πολλὰ τὰ μὴ νῦν ὄφ
κεχρημένοις ὡς ἐν τάχει τῶν ἐν γενομένων, καὶ δὶ' μακρὸν
τὸ πρὸς θεὰν κομίζη δῶρε λος, ἡ θεὸς ἡ ἐν ἡμᾶς τάχα αἰν,
ἀκούσασι μὲ μόνον ἀλ, αὐτὴν, τοῖς δὲ πάρ αἰδεῖσθαι
καὶ δὶ' τὸν λόγ, μὲ ἀδίκησ ἀφ' ὅσον σὺν τὴν ὁ μὴ τὴν ἀ-
δικαλλόμ, χρῆσις δὲ ἐν δὶ' ταύτην κλεγ ὁ σμεν.
φοβεῖ τὸν ἡμᾶς πάντ' ἀφόβ κακοῖς πλεῖστ' ὁ ὁ τοῖς ἀκ-
σομένοις· ἐν δὶ' ταῦτ' ἀν τὸ δοῦλ' ἐμὲ πῶς νῦν ὁ τῶν ἔν,
ὅτε πρὸ θεῶν, ὡς ἐ πάνω γεγονότ' ὀλέθρ' πρὸ βεβλήν.
ταῦτ' μὲ ὁ ὦ ἐμὲ τὰ πωρήμεθα. ἀδικῶ ἐστ'. τὸ δὲ
οἰκεῖαν, ἀσ πν ἐ τὴ ἐ θεὸ ἀν πρὸ τ' ὁ ὁ δὶ λέοντ' τε
θεᾶν οἱ, κρὸ δὲ αὐτοῖς ὡς ἐ χοῦν ὡ ἐ τρε π· μὴ ἀνὶς
τ' ὑμέν ἀπὸ τὸ ἀτίας σὺν ἀλ ἐ ἐν αὐξὶ ὁν τὸ λ/ρ ἀ
τοῖς κομίσομένοις, ἀπὸ δὲ χῶ νε νομίκαν· φιλ τὰ
τὰ χωρεῖα τοῖς ὑμεφόβοις ἡ θεῶν, σὺν ἀλ ἀν, τὸ πρὸ

θεσμὸν ἀποθωῦται παρθενίας· φθόνος δὲ ξυγγενοῦσι
μᾶλλον ἄξιος φιλόδημος, ἢ ἐλεὸς κειθήτῳ. Ἐκεῖνος δὲ
ἀτιμηθεὶς οὕτως ἐν ἀλαμονίᾳ μοίρας, ὡς ἐκείνος ἐν
καλῷ προθυμίᾳ τυχὼν, τοῖς φθονοῦσι νομιζόμενος. Φοβεῖν δὲ
μισέτω σε ἀπολωλὼς· ἐγὼ γὰρ πεφεύγω μισοδεήμιον·
ἀλλὰ σωσόμενος καὶ πάλιν ὡς καὶ ἀφθὼ, καὶ μὴ μὴ τοῖς πεσοῦσι πιστὸν
τοῖς δὲ σωζομένοις φίλον. + λυσιώδεσ + 138 ρκζ

Ἐφοβήθημεν τὴν πόλιν σου, τὸν πολεμικὸν μόνον ξυμμαχίαν·
εἰ γὰρ ἐθέλοι τοῖς πολεμίοις ἀλλάξασθαι, ἔδομεν
τοῖς πολεμίοις· ὡς θῆμας ἔδομεν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν
μιαιφόνων ὑπορηθέντων, καὶ δοκεῖν ὡς ὀνήσειν· ἔδοξε δὲ
δόξαν ἐκείνοις ἐναντίον, πολλάκις· ἔδοξε γὰρ ἡμῖν τοῖς
ἀγωνισάμενοι, ἐκ τῶν ἀπολωλότων, ἢ νικῆσαι καὶ
μᾶλλον μὴ ἀποχρίνεσθαι, ἢ πολλὰ λυμεῖσθαι τοῖς ἐχθροῖς. + δοκιμάζω + 139 ρκθ

Οὐκ ἀθύμησα τῇ δόξῃ ὅλῃ τῇ δόξῃ, τῷ ἐχθρῷ δόξῃ
ἐμοὶ δοκεῖν· ἴδιον γὰρ ἐστὶ τοῖς ἀγῶσι, μᾶλλον δὲ πολ-
λοῖς ἀγωνιστὰς ἢ δὴ τὸ δίκαιον νενομισμένους τὸ αὐτὸ, τὸ σοῦ τὸ ἀπεχ-
θοῦς πιστεύεσθαι, ὡς τὸ ἐν αὐτοῖς παρρησιάζεσθαι· ὅτι
τοῖς μὲν ἄλλοις, φύσει τοιούτοις· ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι
ξυμβεβηκέ· φημὶ γὰρ ἡμῖν τὸ πόλεμον μὲν πεφοβεῖσθαι
πάθη, τοῖς ἄλλοις αὐτοῖς, τὸ αὐτὸ ἐμβύρνεσθαι· διεφθορὸ-
λεγεῖν τοῦτο, ὅτι ἡμῖν μὲν τὸ ῥόγγοι δόξαν αὐτῷ, ἐχόντων δόξα τῇ
σι ἀνὸ μὴ λοιτοῦμεν· ἐκείνοις δὲ ἐπιθεῖν οὕτω, πρὸς ὃν δὲ δό-
σει δὲ κηνδῶσαι, δρυοῦσθαι. + δεκεμβρίου + 141 ρκα

Ἠδόμεν ποτὲ ὡς ἀτιμωρεῖ, ὅπου πρὸς τῶν καλῶν μὴ ἐν ἐχθ-
λοδόμῳ· τοῖς γὰρ ἄλλοις νικᾶσι ἡμῖν πρὸς ἡμῖν πρὸς ἐλεῖν πρὸς

αὐτὴ μὲν δὲ χίαν· πρὶν πρὸ ὁ ἄβουλος ἐγὼ τῶν πολὺ πόνων
καὶ μὴν δλώσω ὑπὸ σφὴν ἐκφὴν· μὴ τοῦ δὲ σὺ αὐτὴ τὴν τοῦ
κακὴ ἐπαρεσθὴν, ἀμὴ δὲ δὲ πόθεν τὸ ὑφὴ μὴν ἐπὶ κακὸ
αὐτὴ βουλεῖ· ἀλλὰ αὐτὴ μὴ πάσ, αὐ δὲ ἐπὶ σχεῖσαι σοῦ
τὶ νὶ τῶν δὲ ὁμῶν, τὶ σὸ δὲ ξὺν λέγα τὸ σὸ λεῖ ἔδαι· οὐ τὸ ἄλγω
μόνα δὲ ὑμῶν, ἀλλ' οὐ δὲ πῶς ἀπαθεσθαὶ, τὶ γὰρ ἄλλο, ἢ δὲ δὲ
ἀπὸ δὲ πόθεν ὑπὲρ μὲ· ἐπὶ τὶ νὸς σὺν ἐμὶ τὸ σὸν τὸν ἐμὸν καὶ
ξὺν μφοῖν τὸν τὸν γὰρ ὁμῶν· πλὴν ἐφὴ βῶν· πρὸ ἀλ, ἀ δὲ δὲ σὸ ἀφὶ πῶν
τὸ ὡς ὑμῶν· ἀλλ' ἀ δὲ ὑπὸ σχεῖν τὸν τὸν ἀφὶ ξεῶν πρὸς ἐμὲ,
πλὴν κὰλλὶ ἀθὴν ὡς· καὶ δὲ, οὐ δὲ λὸν, ἀ δὲ κὰ νὸς ἀφὶ ξεῖν·
καὶ τὸν μὲν ἄλλοις, ὡς ἀ δὲ τὸν ἀ πὸ φὺ τὰν, τὸν μὴ δὲ ἢ
ἀπὸ φανὴ δὲ λὲ λὺ πλεῖ ἀ δὲ μὲ τὸ ὁ ὡς ἐκ ὁ, ὡς ὁ θὴν γὲ
κὰ τὸν χὸ ὡς ἐμὲ, τὸν μὲ, νόσοι· τὸν δὲ, πεῖ· πολὺ ὁ
κὰ λὺ τὰ πολὶ τὶ κὰ· σὲ δὲ ἀὶ δὲ ἄλλὸ, ἀ δὲ ἐν ἐχέ κὸ
πὼ κὸ λεῖ, μὴ ὢν γὲ μὲ τὸ τὸν· ἀ δὲ κὰ ἐσὰ μὲν, εἰ
τὸ κὰ λὶ ἐλ, νῦν τὴν γὲ δὲ ἐρῶ σὲ ἀ κὰ ὢν· ἀ λὸ ὢ πᾶ δὲ,
οὐ μὴ ἀ τὸν σὲ πλοῦ τὸν ἢ μὲ τὸ δὲ ὁν οἶ κὸ θὲ νὲ πὸ θὲ ὁν
σὲ πὲ φὲ λὸ σὰ οἶ γὲ γὲ νῆ θαι· ἀ λὼ κὰ θὴν γὲ νὴ δὲ ἀ
τὸν πρὸ πλὰ κὸν ἀ ν δὲ κὰ θαὶ κὰ δὲ ὁ σὺν ἐκ ἀ λὸ πὸ πλὺ
τὸ ὡς ἀ λὰ ὁ· τὶ ὁ ὢν ἀ πὸ λὰ πὲ τὰ ὁ σοὶ πὸ φὸ σὶ ὁ· τὸν μὲ
οὐ δὲ δὶ ἐ γὰ ὁ σὸ δὲ κὰ ὢν, ὃ ὃ τὸ ὢ θεοὶ πὲ μὲ φὰν τὸ ὃ σὺν ἀ χ
ἐ μὴ ὑ σοὶ ἀ μὰ τὸν δὶ ἀ φὸ ρὸν τὶ πὶ φθονὸν οἶ ἐ μὴ
ὁ ὄ λὲ ἀ θαὶ· πὸ ρὰ πὲ μὲ πὸ λὺ ὢν μὴ ἀὺ χὰ ν ἀ πὰ ὢν
τὸ ὃ λὲ πὸ λὶ ὁ· ἀ λὰ χὲ ὼ τὰ δὶ ὃν ἀ ὃν τὸ γὺ κὶ φὸ ρὸ ὃ ὃ ἐ πὰ ν
τὸ πὰ ὢν, ὡ ὃ πὸ ρὶ τὶ ἄ ζὸ σὶ ἢ μὶ ἀ σὸ μὲ ἰ ὁ λὼ ν ἀ πὸ φὸ ὃ ν,

αὐτόθεν ἀπεστράφησαν ἄκος· καὶ τὰ δὲ ἀνδρεῖα πυδῶν·
ἡ πεφιῤῥαμένα φόνων ἀνῶν· ἡ μὲ ἀλωσοχέ τὰ ἱοστίου
ὀλίγω μὲν τὸν τόπον· ὡς ἀλέμων· ἡ μὴ τι πρὸς ἡμᾶς
ἡ ἀνῆκε πόσ, ὃς ἀκοίκτιστος μὲ, καὶ κοδαίμονὸν τ· ἡ ἀκμὴ
μὴ οὕτω σφ, ὡς πολλὰ καὶ μὲ νῦν ἀθλίως· οὐκ ἔτι ὑπὲρ
ὡρεχθὴν μὲ λίς μὲν ἀρχῆ· ἵνα χοιμῆλαμπρὰ ἵνα φεύγε
τοὺς φίλους· ἐπὶ δὲ τὰ τοῦτο κατέχην πόρ θεῶν
ἔτυχον· ἀκέχαρπρὸ ὡς ἔλαμπρὸν νομ τῶν χαρίσιν·
ὁ μὲν ἡμῶν πνεῦμοι πορεύμεθον ἡ ἡμῶν· ἡ δὲ μὲ ἀπαι-
ρεῖ ἡ ἀλλοφίλοι· μὴ δὲ ἀ ποιῆν· μὴ δὲν ὑμῶν ἐπὶ τρέ-
φοντα εἰ τῶν πλείονῶν· ἀλλὰ τὸν ἀνάγκῳ κατεθαίνῃ ἡμῶν ἀ,
μὴ πεφοῖ ἐμῶν ὑμῶν τὰ ἀ βαρεῖα, οἷος ἐ λαμ ἡ λόγας,
ἡ ἡ λάμ ἡ τῶν ζῶμ ὁ λόχ τῆς τυραννίδος δὶ ὁ λόγας, οἷος
ἐ βούλομαι· ἡ

ἀθηναίοις

ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς πολὺ λαος ὁ πλοῦς ὑμῶν ὦ ἀθηναῖ,
ἀπὸ μὲ ὀφείλημα τὰ πάντων ἡ ἀλλοκαὶ πνὰ ἀπὸ χεῖρ τὰ καὶ μὴ ζῶν·
ἐφοῖς ἀ ὁμῶν οἱ τε ἀν· ἐ δέξα μὲ ἀ αὐτὸν· ἡ δὲ ἀ θοῖς ἀν· ἀλεῖ·
διὰ τε τὴν τέχνην· ἡ δὲ ἡ μὴ διὰ τὴ πεῖρα· ἡ μὲ τὰ μὲ ἀ·
ὁ δὲ· ἐν τὸ ἐ πολὺ χεύνν χολ κοῦ ἐ μὴ τὰ ὑ ρον· μὲ γὰ ἀ
πλῆ τῶ ἡ ἀλ φῶν· ἐ σ δὲ μὲ γὰ τὰ ἡ νέ κα τὸ· ἡ ἀ τὴ
σω τὸ ζῶν ἡ ρὰ τὸ τὴ νὴ ἀ ὑ ὦ ζω τὲ φόν γὰ σ δὲ ἐ μὲ νοι·
ἡ ἀ φόδε κ ἡ μὴν τὸ τὲ ἀ μὲ τὸ τυ ρὰ ν νὴ ἡ ἀ λε φὸν ἡ χε ἡ μὲ,
ἡ σὲ μὲ ἄξιον· ἐ γὰ ρ πῶ τὸν ἐ ἀ λῶ λε λο χὴ μὴ ὑ ἐ πὶ δὲ
ἀ φὴ τὴ μὴ ρὸν· ἐ πὶ δὲ ἀν ἀ πὶ ζε ἀ· ἡ πλὴ ρὸν ἐ μὴ μὴ ὦ
πὸ σὲ μὲ ὁ μὴ τὴ τὸ σ ἀ ἀ πὸ πλὴ ὦ φόν ὀν· πὸ τὸ δὲ ἀ
ν ἀ τὸ ὑ δὲ ὦ ποτὲ μὴ τὴ ρὸν μὴ ρὸν· τὸ τὲ τὴ ὁ τὲ χνη σ
ἀ τὸ ν ἐ πὶ ν ἐ σὴ τὸ· ἡ τὲ ὁ πῶ ν ἐ τὲ μὴ φὴ ρὰ μὲ·

ρκβ 122

106

καὶ τῆς ἰδίας ἐπίνοιας τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῖς παρεδίδουν,
ὡς ἀκακοήθεις οὐδένα τοῦ δημιουργήματος ἐξεβρόμουν,
ἀλλὰ τῆς ἀξιώσεως· εἰ δὲ βασανίσειν αὐτοῖς, καὶ πει-
νῆσαι μέλλω, ὡς αὐτοὺς ὑποδείξεται πῖνε πρὸς ἀνάγκης· πικρὸς δὲ
τῆς ὠμότητος ἐπέκεινα, ἀλήθειαν οὐ σταθερὸν ἀποδοχὴν ἐδόκει.
ὅτε γὰρ ἄδικον τίς ὁ τιμωρούμενος, ἢ τε ἀκούσας ἀλλὰ τῶν
οὐδὲν λοφιῶν μόνον· ταῦτα γὰρ ἐν ὅλῳ θεῷ ἐμβοῶν μεν ἀσ ὅλω-
φυῶν σῶν, ὁ χολὴν ἀστῶν ἀκουσομένων ἠλαστάνε
δεξεμὶ κόλο· ὑμεῖς δὲ ὦ Ἀθηναῖοι πῶς ἀνόμεν νοσ
ἀθεῶν πολὺ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δημιουργοῦ, ἢ ὀργ
ἐχανεμοὶ, ἐθαυμάζον· ἢ τέως ἀπίστων· ἡμεῖν γὰρ ὅτι
καὶ χολεπωτέρω ὀλέθεφῆ κὶ σὸ μεῖ ἀυτὸν μεμφεαῖ,
ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ ὅλῳ ποτὲ τοῦ ἐπίνοσ
μόρον· ἀλλὰ ὅλῳ ἀτὸ ὅπω σοῦ τὲ τὶ μεφρῆ θαι, κὶ ὑδωὶ
μὲ τὲ παῦ δὴ μεφοὶ ἐπὶ κρεῆ σῆ τὶ ὑπρὰ αχοῦ τὸ, πὶ κρὸ τὰ
ὀφλῆ θαι ὠμότητ· ἢ γὰρ ἐν ἀνθρῶ τὸ ὑρῖον, ἢ ἀπὸ τὸ
ὑμῶν τῆς πόλεῖ ἀναιλῶ κὶ· τοῦ τὸ δὲ ἀκαῖ νόσκε θαι,
μὴ νῆ τῆ ὑμῖν ἀπεῖ σμεδὶ ἀθέσι· ἡμῶν γὰρ δὶ κῆ μὴ ὠσὸ νὴ
ἀπωλέτο, ἢ πρὸ σκῆ κε τὸ τὸ ποῖ τὴν φῦσὶν ἢ δὶ νὸ
ἀθηναίων σκάνω, τοῦ, χθεῖν ἢ μεῖς μεμφοὶ αθῶν· εἰ δὲ
δὶ κῆ σῶ, ὑμεῖς μὲ ἐν τῶ θεῖ νὸ μολογῆ τὲ οὐδὲν ἀμεῖ νοσ
παῖ λῆ γῆ· ἐ χὼ δὲ οὐ ποδὶ δῶ μὶ τὶ μφεῖ πε πεῖ χθῆ
δὴ κῆν, πεῖ σαῖ, ἐ μῶν δόξω ποῖ εἶ τὴν δὶ κῆν ἀρεῖ σῶ·
καὶ τοι παρὰ τοῦ τὸ ἀνὴ τὸ δὶ κῆ οὐδὲ ἐπὶ ζη τῶ·
τὸ τὸ γὰρ σῶ τὸν αὐτὸν, τοῦ τὸ ἐ οἰκεῖ ἀναγ· ἀλλὰ τοῦ μὲν
ἀοῦ ὁ λὸ· ἀτὸ τῆς ἀρχῆς ἐχῦ ἐφ τὲ λὸν ὑποῖ ἐλ ὀν,
τὸ τὰ ὶ δὸ ξαμὶ, ὅ ταν κατὰ θῆ θαν μὴ τὲ τὶ μφρῆ θαι σθῆ·

ωε ποιῆ δὲ μεθ' ὑμῶν μετὰ τῶν ὅλων ἐλπίν τοῦ λόβην
δ' λίνου φανῆναι, νῦν τοῦ ἐτόλμησε τὰ κτήνη, αὐτὸν ἐμφο-
ρήσαθαι τὸν μὲν χόνη τὰ μὴ, τὰ κεφαλὴ μὴ κτ τὰ λοιπῶν
ἅπαντ, ὀλίγοις μὲν τοῖς ἑαυτοῦ. ὅλοι μοῖραν πολλὰς
σεσωκὼς τὴν μορφὴν ἔλυξε. καὶ τοῖς ἐπὶ ἐμὲ τὸ λεῦρ
δρᾶ καὶ τὰ ἐπὶ βουλὴν ἀφθονόταν. ὅλως τοῦ μὴ ἀσ-
φαλῶς, σφῶν τοῦ φύσει δὶ κοῦ πεῖ τὸ ἀπεδέχθην, δ' ὅπῃ
ἅπλοῦν δὲ αὐτὸ ἐφ' αὐτὸ δὶ κοῦ ἐλῆ τὰ μὲν.
ἐστὶ πεστόρω ἐὰν πολλὰ τὸ ἄρχειν, ἢ δὲ ἐμοὶ τὸ ὀρ-
θῶν. ἐπὶ μὲ τὸ ὀρθῶν φανὰ τὸ πεσόζ ἐπο, μὲ λλοντῶν ἐν λα-
θὴ σεθαι. ἐὰν πάντα τὸ ἐνὰ πεθ ὑμοῦ μὴ τὸ ἐμὲ
λίαν τὸ πεσὸν τὸ κολῶ. καὶ τὸ ὠφελίον ἐστὶ τὸ ἡ βία χείρων
λίαν τὸ ἀνάγκη τὸ ἐπὶ χρεῶν. ὅλῶν μὲ τὸ σοῦ τὰ ὅλου
ἅπαντα, ἐπὶ τὸ ὑγρὸν ἀφ' ἡμῶν οὐδὲν δεόμεθα, δ' ἀν ὀν
ἡ γνῶμη μὲν αὐτὸν ἀνὰ τὸ μὲν δὲ ἔξαν τὸ, ἀναγκαῖον τὸ μὲ
ρητον. διὰ τοῦ τὸ τὸ ὅλου μὲν δὲ ἐὰν δὶ κὴ σαν τὸ σαυτὸν,
ἢ πάθοντὲ χναρ σὰ κὰ τὸ τὰ πεῖ σαι τὸ ἀν τὸ σὺν δὶ κῃ σε ὑφ'
ἡμῶν τὸ ὑπὸ ἀξιῶ θεν τὸ χὰ εὐ τὸ τὸ ἐν ἐφρυκρῆ θεν.
ταχὰ τὸ σὺ μὲν ὀδθηναῖοι ἀκούων τὸ πρὸ λόγον, ὡς
ἡδέοι τὸ τοῦ τὸ τὸ αὐτὸν οἷον ὁ λέθεσι τὸ ἐπὶ νόμῳ καθεῖ-
τὸ ὠλὶ πλαῖσαι τὸν δὲ ξιρόντ, πολλῶν τὸ ὠλοῦμε ἐ εἰν νοῦ
ὀφελεῖ θαι νομίζ τὰ. μὲ λλοντὲ ἡ δὲ ὀξὺ κέο ὅλῳ τὸ ἅπαν
μία τὸ ἡ ψῆ. κὰ θὲ αὐτὸ δὲ τὸ ὁ μὲ ρόσω ὑπὸ χρέφ ἐν. ὅλῳ ἐ χω ρ
λοῖ μεν ἀ σὸ κέ πεῖ θαι ἐ θλῆ σε τὸ, θεῖ τὲ αὐ, κὲ τὸ αὐ,
χεῖ θὲ τὸ ἐμοὶ τὸ ἡ μᾶ σο, κὲ τὸ ἡ πὸ χρῶ δὲ ξαν τὸ ὅλῳ μὴ νοῖ,
δὶ κῃ ἀπὸ λαῦ σον τὸ σὸ. καὶ τὸ δὲ ξὶ ὁσίαν ἔχον τὸ θεῶν δὶ α

τὴν τῦ φρονεῖν τὴν πρὸς ὁμότητα, ὅ μὴ ἴσως εἰκὸς τὴν
οὖν καὶ μὴ κεῖν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτοῖς ἀν λαβεῖν
λωα μὴ ὁ· τὸ μὲν ὅτι δὴ ταῦτ' ἐστὶν, ὅ μὴ λογοῦ μέν·
θεμένοις δὲ δρᾶσθαι, ἀλλ' ἐπὶ πρᾶξιν ἀνάγκης βιαζόμενον.
καὶ δὲ ἀν ἑτέρος ἦν αὐτὸν, ὅ πρὸς χρήσασθαι ἐπαγόμενος
μὴ φῶν πρόνοιαν· τί γὰρ ὑμῶν ὠδήνασθαι, ἢ τῶν ὅλ
ὄνων, τὸν δὲ τὸν ἐν ἑαυτῷ ἐχθρὸν καὶ δίκαιον πρὸς
ἀνθρώπου πρὸς ἀχωρεῖ εἰς μορφήν. ταῦτον οὖν τὸ
ἐὰν φυλάξῃς τὸ τὴν τιμὴν ὑπὸ τῶν κρείττονα ἀν τῶν
ὑφ' ἑαυτοῦ πεθωμένων ἡδονῆς· καὶ πολλοῦ πρεῖττον ἀπο
λοῖς ἀν ἐφ' ἡμῶν ὑμῖν, ἢ μισοῦσ' ἀξιος ἐστὶν, ὅ μὴ δὲ μὲ
πεθωμένων ἀν ἡ κρείττον ὑμῶν φίλτατοι· μὴ δὲ ἀν ἐμὲ μὴ ἡσθῆ
σεσθαι κρείττος ἢ ἐχθρὸς ἄξιος· ἀλλ' ἢ πρὸς τοῦ πεθέν
ὀνταμὴ νόμῃ· τοιοῦτον δρῶν πρὶν λέγον εἰς μορφήν.
ὡς οἶδα μὲν ἐμαυτῷ εἰκὸς ἐμὲ δρᾶν· πρὸς μὴ θεῖαν δὲ
ἔχω, τὸ μὴ μὴ ἀγνοούμενος ἐθέλουσι, ὁ ὁρῶ ὑπὲρ μὴ
τιμωρούμενοι καὶ πεῖσθαι· ἐξ ὧν μὴ νοῶν ὡς φόβοι
ἢ τῆς γνώσθηναι ἢ ὧν τῶν τῦ μὴ τὰ ἐκεῖνοι μὴ ἐκ
κάνος δὲ ἀ δὲ ὀνέχαν πρὴ μεῖσθαι τῶν πῦ φάνν ὁ μὴ δὲ
ὡς ἐξ· καὶ δὴ κατὰ ὡς· ἀλλ' οἷοι φύσει ἡμῖν· ἀλλ' οἷοι ἡμ
αὐτὸς ἐπλαττεν, δοκοῦντ' ἐστὶ μόνοι· δὲ μὴ τοῖς ἀν
ἴσε ὅτι οὐ τ' ἐκεῖ δὴ ἀποδόσθαι, πρὶν λάσθαι ἀν ἡν, ἢ τε
κάνος μὴ νοῶν, φυλάξῃς· ὑμεῖς μὴ τοῖς ἀλλ' ἢ
ὄνασθαι ἐὰν χαλεπαίνῃ τε πρὶν τῆς τῦ τῶν κολάσει
ὅλῃ ἀν ἡ μὴ ἡ ἀλάζῃ τοῖς τοιούτοις· καὶ ἡ μὴ τὰ ἀ
φαν τῶν ἀν οὐ ἡ δίκη, καθὸ τοιοῦτον τῶν δὴ ὁ ἀμόρφω

ἰδίᾳ δὲ μόνῳ βαλλωνάσσῃ μόνῃ, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐμβύτ-
θοις λύμαις νόμων· ἀπαντήσεις μὲν οὖν οἱ μὴ τὸν τεθνηκότα
τιμῶσι εἰς τὸν ἀγῶνα· ἀξιοῖ δὲ τοὺς τοιούτοις πολίτας· ἀδεῶς
ἀπίνασι ὁ μόθος ἀκήρεος, ἰδὲ τῶν σῶν ἀδεῶς πεῖλα
δεῖ δὲ πεφεύξαι. +

Κλεαίνετος

ἀρκεῖ 143

φιλοδίκου πλοῦν ὡς τὴν ἐξήνεγκεν μὲν αὐδεῖν, ἡ μὲ
λέ ἀμείνεν τοῦ φίλου, σοὶ μὲν ἀκλεῖ ἔοικε πόδας ἥνεσαι.
τὴν θυγατέρ' ἐδίδου μοῦνον ἡ δὲ τρόπον καθίκουρ ἐπὶ σὲ
ἀτυχῶν· ἡ μὲν ὠτὰρ ἐπαίδευ χηρεία, χεῖρον πρὸ λαμ-
βάνοντα, ὠλέω δὲ τὴν ἡδὲ ἐπὶ παιδὶ πόρε φέρειν μὴ κυ-
νομεν ἐπὶ πάρθενία, δίκαιον λύκ' ἀφ' ἀνοῖ σοῦ
σχίζον δέ δικῶν. ἡ νῦν δίκαιαι πάρ' τοῖς τῆς φύσεως
χεῖρον θυγατέρ' οἰκουροῦσ· πολλὰ γὰρ ἐχεῖν τὸν ἀκάν-
θιον, ὡς πάντ' ἰδεῖν, ἀδεῶς ἐπαινεῖν. ἴσως μὲν
ὡς αὐτὶ φιλοδίκου πόδας ἐθέλω θίαν ἡ χῆ παῖδα ἔχειν, ὡ
κάνος ἡ δὲ ἐπάνεσθε· σχέτλιον δὲ ἀπὸ θοῦ τὰ μετ,
θυγατέρ' ἄπορον ἀνάγκαμεν, ἡ ἀλλὰ ὁμοιον τοῦ μὴ ὀλίγον ἡ
ξοντ' ἐὰν φαίνεσθαι αὐτὸν, ἡ ἀλλὰ μὴ πω πάθεν τὸ ἔχη
κε τῆς τῆς φύσεως ἀν ὀκνοῦμεν ἀνόμοιον· ὅταν δὲ
μὴ δὲ κεκλεικότ' ἴδοιε· μὴ δὲ ἀδικεῖν χρὴ τῆς, ὅπερ
νῦν μεταλλᾶν τὸ τῶν ἀεὶ τὰ μὴ εἰδόν, τὸ τὰ ἄρ, μὴ δ' ἀμφὶ
καθίσω νῦν κλεαίνετε· ὡ ὡ τὰ τὰ λαν τὸν γὰρ πεῖθ' ἡ
κατέλιπω ἀλλὰ φιλοδίκου, ἐκ πλέων ἀπὸ ἡμῶν. ἡ τὸ θεῶν
μόνον δὲ τῶν ἀεὶ ἡμῖν ἡ τὰ φίλα εἶδος χρήματα· σῶστε
ἀκοῦδε κλεαίνετε τὴ τὰ ἀν, μέλλοις· ἀ τὰ ἄρ οἱ μὲν ἀφ
μὴ δὲ νοῦ ὑπολίζω· ἀ τὸ τὸν τάμεν τὴν φίλο ἀκίμου
μὴ ἀνα φίξειν· ὅσα μὴ ἀνάρ ἀκοὶ ἀς τὴν ἀκάν πάκοῖ

Falaris

ἀνδραλλεαι, μὴ φθονεῖν· ὅσα δὲ αὐτὴ καὶ τὰ πάντα φύ-
σει κοινὰ πᾶσιν αὐτὴ μὴ οἶδε, μὴ τοῖς μὴ ὀρθῶς ἐπιστρω-
μένοις ἀκριβῶς δεχέσθαι καὶ ἀρρωστοῦν τὴν τοῦ παιδὸς σωφρο-
σύνην φιλόδημε μὴ ἀνέχῃ τοσοῦτοις, ὅσοις περὶ ἡμᾶς
ἀρχεσθαι, δεξιῶς βιοῦντας τοῦ σώματος τὰ μὲν ἀρχεσθαι·
οἱ δὲ τοῦ καλεῖν οἴκοθεν τὸν νόμον τὴν παιδείαν,
οὐδὲ πείθεσθαι· οὐ γὰρ οὕτω αὐτὴ πρὸς τὸ πάθος, ὡς
ἄνθρωπος δέ· οὐδὲ καλῶς πολλὰ αὐτὴ κακὰ ἐμηχανήσατο
τοῖς τυχοῦσι, ἀνθ' ὧν τιμῶν περὶ τὸν σὸν νεανίσκον· καὶ
θεραπεύσαι τὴν μέρας, ἀκέσαι γένοιτο πάλιν· ἐπεὶ ἀν δὲ
τὸ τυχὸν, ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ τοιούτου βουλόμενος, πολλὰ
ἐπὶ καλῶν δὲ φιλόδημε περὶ ἐμοῦ, σὺν τοῦτο ἀντι-
δοῦναι τοῦ κοινοῦ βραβεῖον, ἐπαινεῖν σωφρονοῦντα
κόσμον· οἷος αὐτὸν, καὶ δόξαν καλὸν νόμοις τὴν παιδείαν
τὰ μὲν οὖν μετὰ τὸ κρεῖττον ὁ θεὸς, ὅπῃ θέμις, περὶ
εὐθυμεῖσθαι· τὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῷ ἀφοσιοῦσθαι πρὸς τὰ λοιπὰ, ἐκάνοσ
σωφρονεῖν· μὴ γὰρ ἀβουλία περὶ τὰ τοιαῦτα· ἐπὶ φιλόδημον
ἄχου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν λόγον· σωφρόνα δὲ μὴ δεῖν ὡς
τὸ ἐκάνον ἢ ἔχοντα τοῦ τῆς παιδὸς μέρους· ἐπὶ σῶον ὃν
ἐκάνον ἄγειν ἐπιστεῖλαι· ἐπὶ τὰ τῶν, ὅσοι μὴ τὶ εἰ
μὴ δὲ ἀνδρὶ ἄνον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφρονεῖν· +

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πνεσ ὡν ἀ πωλ ὁ ζοσ ἀλλ ἀσ ὁ ὢν πωνθ ὁτι μὲ ἀθανατ +

ἀ ὢ ἐ ὢν κὴ μὲ κὴ τὸ ὢ ὁ ζ ὁ ἡ ἡ ζ ἡ. μὲ ἀ πρ ὁ ὢ ἀ ἀ ρ ὑ ἀ μὲ ἀ ν ὴ μὲ σ ὁ ὁ ν
ρ ο μ ἀ ν. ἡ ἀ λ ω κὰ κ ἀ ζ ο ρ θ ὢ ἀ ἐ τ ὢ πόλ ε μ ω ν. κὴ ζ ὶ σ ὢ πολ ε μὴ ἡ ρ ἀ ζ θ ὢ ν ὢ ἀ κ
ν ὁ μ ε ω ἀ ὶ χ μ ἀ λ θ ὢ ζ ο σ. ἡ ὢ ν ὶ γ μ ἀ ζ ὶ τὰ κ ἀ θ ὢ ἡ μ ἀ σ ὢ πρ ἀ π λ ὴ σ ὶ. ὢ πόλ ω μ
τ ὢ ν ὶ κ ὶ σ ὢ ν ζ ὶ χ ἀ λ ε π ὢ τ ἀ τ ε. μ ἀ θ ὴ σ ὢ ν κ ὴ μ ὶ ὢ ν τ ὶ ὢ π ε σ σ ὁ κ ὶ ἀ ν ὢ τ ὶ
θ ἀ τ ρ ὶ ὢ ν. ὢ ἀ λ ὢ ν ὢ τ ὶ τ ὶ ὢ ὢ πρ ἀ τ ἀ ξ ε ὢ σ. ὢ κ ὶ σ ὶ ἀ ὶ τ ὶ ὢ μ ἀ χ ὢ ν ὶ σ ὁ ὁ ν ἀ ν ὁ μ ὶ ὢ ν.
κ ὴ ζ ὶ ὢ ν κ ὶ κ ὁ ζ ὴ ν τ ὶ πόλ ε μ ὢ ν ὑ π ὴ ἀ λ μ ἀ ν. ἀ ρ ὶ κ ὶ ὢ ν ὢ ν ὁ μ ὶ ὢ ν τ ὶ ὢ θ ὢ ν
ὢ π ὁ ὁ ν ὁ κ ὁ ζ ὴ ρ θ ὢ μ ὶ. ἀ λ λ ὢ ζ ὶ ὢ ὶ κ ὶ ὁ ὶ κ ὶ ὁ ὶ ὢ κ ὰ ζ ὢ ν ὶ ζ ὢ σ ὶ ὢ ὶ ὢ ὑ π ὁ λ ε μ ὢ σ ὶ κ ὴ
ἀ ἀ θ ὢ ν τ ἀ ζ ὶ μὲ ὶ ἀ λ ἀ ζ ὶ ὁ ν ὶ θ ὶ ὶ ὁ ὶ κ ὶ ὢ ν φ ὢ ν ὶ ὁ μ ὶ ὢ ν. ὁ ὶ ἀ μ ἀ χ ὶ ὁ ὶ ὶ ὢ ὶ ὢ ὑ π ὁ ζ ὶ ὁ ὶ
ὶ φ ἀ ν ὶ κ ἀ ὶ ὑ π ὁ ζ ὶ ὶ ὶ ὁ ὶ ὶ ὢ ὶ ὢ ὶ ὢ

ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ αὐτὸς τὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀγωνίας, λόγος α΄. + περὶ ὑπομονῆς.

Γράφεται μὲν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις πάντες· καὶ τὸ μὲν πεῖρον τοῦ λόγου μέχρι τοῦ κατὰ τὸν λυκοαγκίζομαι, ὅν ἐγὼ ἀθλήσας καθ' ὁδὸν λίθα καὶ ρόδα χαρίζω κρατεῖν τῶν ἀγωνιζομένων· περὶ δὲ τὸ ἑπόμενον μέχρι τῆς κοθόδου· τῶν δὲ ἑξῆς ἀνδρεῖα καὶ πόνων καὶ κολοβοῦν καὶ τὸν δύχημεν μὴν τὸν ὑπόμνημα· ἀλλὰ πάλιν τὰ περὶ τὸν ὁρθῶς καὶ τὰ δὴ ἐδόκει πράττεσθαι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόδε ἡ τῆς βελτίοσι καὶ αὐτῶν τύχοιο ἐπὶ τὸ ἐλθεῖν· περὶ τὸ μὲν οὖν ἤδη τὸ φανερὸν καθαιρέσει, συμπεφῆλθε καὶ ὁ λόγος τοῖς περὶ μέσοις· αὖ ἐξῆς δὲ αὐτῶν διαφορὰ τοῦ θαυμάσαι τὸ πολλοῖς ὑπὸ τέσσαρσι ἀρκεῖσθαι τὸν μὴ χαρίσι· ὡς δὲ δόμεθα σὺν τῶν μὲν ἐχεῖν ὧν δὴ ἀκεῖ τῶν χόρδαντ' ἀρέσκεται σὺν τοῖς πλάσμασι, ὡς καὶ δὲ ἐκεῖ δοῦναι· καὶ βίοι τε φόντ' κακίας ὡς δὲ τῆς ἐσόμεν πόθ' δήμεθα. καὶ τοῦν πρὸς τῶν πρὸς μάτων ἰφοείαν ἔχει τὸν ὑπόμνημα· ἡ δὲ διὰ πάνω ὁ μῦθος ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὸ χρήσιμον ποιεῖ λόμενος. +

Μῦθος αἰτιῶπιος· πρὸς τοὶ ὁ φῖ αἰτιῶπιοι· τὰ χάν· οὐ ὁ δὲ ἡ μῦθος ὢν, μὴ δοῦ τὶ πλέον ἀεὶ νῖ τοι τὸ, δὸ ἀτὶ νὰ ἰτιῶπιος· ἡ δὲ μὲν δὲ μῦθος· ἀλλὰ λόγος ἐστὶν ὑδρὸς, ἐπὶ ἀν, ἀξιόπιστος ἢ πλέχεσθαι τὴν ὑπόφε· ὅσιεν ἡ τῷ φῶς, ἢ ἀπὸ μὲν ἀδελφῶ· ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτ ἐγγενέσθαι ἀπόρμεατ· ἐστὶ δὲ οὐ μία τὸ χῶν ἡ δομ τὸ σύνεγγ· ὅ γὰρ τὸ τοῖν αὐτοῖν ὢ ἡ ἐκ φῶ ἀγονέοιν, τοῦτο πρὸς τὴν ἀ ἀς· ἀλλὰ τὸ κ μίας ἐν ὑπὸ ἀν πηγῆς·

ὁ δὲ ἐκ τοῦ κόσμου φύσις πορεύεται· τὸν μὲν, φαστὸν ἀδῆ-
τὴν δὲ, ἀφαδῆ. Πλὴν μέν, χαμόθεν αὐτὸν λύζουσιν, ἀπε-
ρεῖ ζωμένων καὶ τὸ πρὸ, Πᾶν γὰρ ὅ χρὴ μὴ δεξόμε-
νον, ἅπερ τὸ θεῖον νόμον βιάσαιτο· ἡ δὲ, τῶν ὅμω-
νύμων ἐξῆπται· κατὰ πέμπτον δὲ τὸ ἐφῶ τὸν πρεῖ-
πον κοσμικὸν λῆξιν· ἐπὶ τὰ πέτ δὲ κατιοῦσα, δίκαι-
λόβιθῆν, μὴ ἐν ὤκησεν· Πᾶν τὰ τὸ αὐτόκτον πάκοσ-
μον, αὐτὴ πελόζοισα, αὐ σχοῖσ τὲ πάκοσμῆ αὐ α-
πλαθῆ· κατὰ δὲ θέμιδος νόμος ἀλορδόον τὸ χαῖρ-
ῆ τὸ αὐ ὁμιλήσασ τὴ τῶν οὐ τῶν ἐσχολία τὴ πρὸ-
τὸν φύσιν πάμαλῶ τὸς ἀμαλέγῃται, ταύτην δὲ τὴ
πρὸς κοσμικὸν ὁδὸν αὐ ὁδὸν ἀπὸ ἀπὸ ἀφαρμᾶ, καὶ ἐστὶν οἱ ἀφαν δ' πνεῦμα κοσμικὸν λῆξιν
[illegible] πνεῦμα, πᾶν φῶ τὴν οἱ κάν ὀνόμα
[illegible]. ὡς πορεῖ πᾶς ἐκ τῆ ἑτέρας μὲν
δὸς τρόπον τὴν δ' ὀρμῆσ δὲ μὲ ἔχας φύσει δύναμιν, ὅ
τοῦ ζῶ τῆς ἔχας αὐ λιῶδῆναι κεν θεῶν ἔχαν· σὺν φθόν
τεσκότος τ καὶ δῶν ὠν ἔθνεα κρεῶν, αὐτὸς σὺν λη-
μῶν νὶ κὰ ἀσκότον ἡ λάσκοισιν· αὐτοὶ τὸ χῶν δὲ ἔ
ναι πλὸ τῆς ἔναι· καὶ τῆς ἔνοι τᾶν, ὅ τῶ σὺν ἔναρ ἔναι,
λίρῶ αὐ δεῖ πορθῦ αἴον· καὶ τῆς ἔνοι τᾶν· οὕτω σ
οὐ κὸ λοῦν ἡ μᾶς δὲ λφοὺς, κὰ τὰ μὲ δὲ ἔναι τὴ
τὸ χῶν σὺ τῆς ἔνα προσήκοντας· ὅ πρὲ πὶ τὶ ὑαὶ-
κὸ πλίοιν παῖδιν ἄθιο τὲ χαν ὁμῶν ὑπεσήμανε
πτῆ ἔν μὲν λόμπρὶ ἡ ἐδὴ χθη· ὁ μὲ ὁ τὸ ρμεὸ τὸ ρ θὰ
μοῖρα φῶ πτὸ φῶ, τὰ τε ἐν βρέφ φὶ λήκοον
ἡν φὶ λόμῶ θ· ὁ τὸ ρμῶ θ ος φὶ λοθ φὴ μὲ παῖ λ ἐᾶ,
πᾶ τὴ ὁδοὺ, ἥ ρα παῖ θ ᾶ ἀ τὸ ν χε θ ὸν ὑπὸ τὰν γὸ σ
τῶ τ πε τὰ ὠῖ τὰ ὑπᾶχε· πᾶ τὴ ἔκας ἀ θὰ ἡ θφὸν, πρὲ

Κανὶ ἀνδὴ τὸν ἀπὸ τὸ δοῦ
λὸ πάνθ ὁ δοῦ
ἡ ἐν τοῖς πᾶ τὴν
ὁ μὲ ὁ ἀν φὶ λο
χοῦ ἐν

ἐν κοσμικὸν ὁδὸν
ἀπὸ ἀναθὲ λῆξ
τὴν οἱ κάν ὀνόμα
θ ἔναι λῆξιν

πάντα τὰ λίχνεύετο. τὰ μὲν πρὸς τὰ σκύλακα δὸν ἀθρόα πάντα
ἀβρῶν ἀδέν, ὡς πρὸς μέλα ποιοῦσιν αἰφνίδιον, αὐτὰ μὲν
ὑπὸ χνλωμνα· ὀφαδάζοντ' ἐπεδεξαίνοντα τὸν καιρόν,
ἤδη τὸ τῆς ἑαυτῶν τὸ δρᾶν ἐπυθόμν. ἐπὶ τὰ δ' μλνοι
πολὺ πεδὴ ζῆς ἢ σὺν καὶ τὸ τρόστε ἰὼ δ' γεγονὸς πρεσβύτ,
ὡς ἰὼ κόσμεω μ' ἤκνε· δὲ ἦσαν δὲ ποτ' ἐν ἀστὸν ἀπὸ
ἡ ἀνὸρ ἡ θόμνον πολὶ ὠῦν ἤκνσεν, ἢ ἐ πόλλ' ὠ τῶν, πᾶσαν, ἐπὶ τῶ
ἀγαμέλλον τὰ δρῦ θρανόμν· καὶ ὁ δὸν ὀξὶ ἐδὸ ἐν καθέλε,
αὐτυπτίωνται ἐς πρεσβύτερος· ἐν ἀστὰ πᾶς ὠν τὴν μὲ τὸ λ
ἀρχὼ ἔχον τος· πορὴν δὲ αὐτῶ ἐν ἀὐλῶ ἢ λίκφον· ἐν τῆ
φνσὰ μὸλιρὰ, ὁ ἀνῶν ὠν ἰ μελᾶν· ὡ ὀστὲς ὑ κάνω τὸ σ
ἢ λιμίας, ὀ γὸν ἢν αὐτῶ πῖον δὲ ἀν ὄν, ὠ μὲν ὑ γὲ τὶ ὁ ἀν
πρὰ τὸν πρὸ ἐ πε πόεῖ ὁ τὰ μα ρ ν μ. ὁ δὲ πρεσβύ τερος
ὁ τὸ φῶ, ὑ νὶ λόγω πῶ τὰ ἐ πόεῖ ὁ τερος· σοφίαν μὲ ἀὶ πὸ ὠ
ὅ σ τὲ αὐτυπτία ἐ ὅσ σ ὑ πρὸ εἰ κ ἀϊδεσπόλοις ὁ ὁ ζεὸ λὸ ὁ
ὁ σ ἰεῖ ἀϊ τῶ παιδὶ πορεῦ σόμνο, ὁ πε ὠ τὴ κ ἀ τὲ ὅ λ ν ὠ ὁ μ
ἐ ἐ λλε τέλα τ' πρᾶμ ὁ ς· ὠ σ ἀρ τὸ ὑ τε ἐ δὲ λὸ ὠ ὁ ς τὴν γνὸ μ.
ὅ ρ ν ὁ δὲ τὸν ἀδελφὸν φοῖ τῶν τὰ τε ν τὰ ἐ ἐ ἐ ἐ ἀὶ δὶ σὺ ζῶν τ,
τὸ ν πρὲ ὁ ὁ ἐ τὸ φόρον ἀ ν αι· δὶ ὅν ὅ τε πὺξ πᾶ ἰ ὀν τὰ τὸ ἀ δ,
ὅ τε λὰξ ἐ ὑ ὀλλόμνον· ὅ τε δὲ ἡ μὸν τὸν τὸ ὁ ὁ κόσμον· ἐ ἐ ὑ τ
κὸ φὸν τὲ ὄν τὰ ἐ πρὸ ἰ ἐ πῖ σμὲ νον· ἐ ἐ λὸ φρὸν τὴ λὶ χὴ φορ
τίον τὸ σῶ μὲ πρὸ ἰ κὰ μὲ νον· ἀλλ' ὅ δὲ χω δὸν ποτ' ὅ σ ἰ ὁ
ἐ πῖ ε ν, ὅ τε ὀ ζὲ κὰ λὸ ὁ, ὡ ὁ ἀ ν αι τὸν ἡ ἡ ὠ τ' ἀ ρ ὁ σ μὸν ὁ λ ν
τὸ ὑ λὸ μὸ ὁ ς· ἀ π ρὶ τὸ φῶ ὁ ἐ ὁ ρὰ τὲ ὁ ὅ σ π ω ρ ἀ ι, ἐ κὸ ὑ ἀ ρ ὁ
ἐ λὸ θὲ ρὼν ὁ ὁ ἐ ὁ π ὶ ὁ, τὶ τὶ σ τὸ ὑ χ ὶ ἐ κ ὁ ὑ λ ὶ ὁ· ἐ ὁ κ ἀ δὲ
ὅ τε ὁ ὁ ἐ ἀ τὴν φὸ σ ὑ ὅ ὁ λ ὠ ὁ ἀ ν ὠ ν τὶ νὶ· ἐ κὸ θὰ π ὸ ἐ ἀ τ,
ὅ δὲ ὠ ὁ ὁ ὁ ἡ ν αὐτὸ ὠ πᾶ ρ ἀ π λὴ σὶ ὁ ς· ἀ λὰ π ὠ ὁ ὁ δ ἀ π ὸ ὑ λ ὶ κ ὁ ἡ!
γνω μὲ ἀν, ἐ δὸ ξ ὁ ν ἀ ν αι γ ὁ θ ἡ ς· ἐ τὸ ὠ σ ἰ ὁ ν ἀ ὠ ὁ ς ὁ ρ κ ρ ὁ ς·
τ ὁ ὁ ὁ ὁ ἀ ρ ὑ π ὁ ὁ π ὁ ὁ μ ὁ ς, ὅ σ τὰ ἀ ρ ὁ ὁ ἐ ἀ ἡ ὁ ὁ ἀ ν ὁ π ὸ ὑ ἡ τὲ

τοῦ καθεύδειν ἐφόδια· νῦν δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἀμελεῖν τῆς αὐτῆς
τῆς φύσεως, ἐφόδιον ἐστι καὶ ταύτης ὁδοῦ καὶ πορεύεσθαι πρὸς αὐτὰ καὶ
πλείω καὶ ὑπερπλείω. ἐθαυμάζετε τὸν ἰσχνὸν ἐκεῖνον, ὃν ἔφην
τελεώτατον ἀγαθόν· καὶ χρὴ τὸν κοινῶς θυμούμενον ἀπαθῆ,
καὶ βαρύλοις βάλλων· καὶ τὸν τραυματίαν, ἀκόνιτον ἄλλο δρᾶν
σοι δοκῶ, καὶ φόνον ὡς ὠνείδιστον μετὰ τοῦ ἀρετῆς· ὀργὴ τὲ ἀόρ-
νιος καὶ ὁ τόλμος ἐν ὠιδῇ μὲ ξεῖ· καὶ ἡ λυπηρὸς μὲ αὐτὸν
πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὑπεύφεσ· καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν πόνος·
ὅτι οἶμαι, ὅλεωρ, ἐθαυμάζετον ὅσιον· σὺν λόγοις· σὺν ὁδοῖς·
καὶ κατὰ τῶν κοινῶν δρῶν, ἀλλὰ αὐτὸν πολὺ τὸ πάντα χρ-
πολὺ τὸ πρὸς τοῦ θυμοῦ πρῶν· ὃ δὲ τὶ ἐν τὲ καὶ ἐδόκαρι ὀ τ·
ἐκεῖνο τὰ ρα καὶ τὸ φῶς· καὶ τὸ ταῦ εἰκὼν τὶ ἐν ἐφόσοτο πολὺ ὧν
ἀφεύγων· ἐ πόλομεν ὁ δεῖ· οὐδὲ γὰρ ἐ πεφυκαφιλ
ἀπὸ γνόμε· ἀλλὰ ἵνα φιλεῖν ἐστὶν αὐτὸ τὸ σοῖ ὁ τὸν μὲν φρονεῖν τ
τὰ ὁ σοῖ εἶδος· νῦν δὲ ἀπὸ τὸ ἐν ἄιον ὀνὴ σόθαι τὸ γνόμ
αὐτὸν καὶ ἐ θαυμάζοι τὶ πρὸς τὸ φῶς, ὡς ὁ δὲ ὁ πολὺ
ἡμῶν τὸ θυμοῦ τὶ τῶν φρονεῖν ὡς λοιδορεῖν ὁ σοῖ
εἶδος· πολὺ δὲ θεν μὲ οὐ οὕτος ἡ φύσις αὐτῶν τὸ ἡ ἀφορ
τῶν βίων ὑπόχεν· ὡς πρὸ δὲ ὁ δῶν ἡ πεφ τὴν σχέσ
καὶ τὸ ἐρα χὺ ἀεὶ φαῦ, περὶ ὧν δὲ πλέον ἀεὶ τὶ ποιῆ, ἡ τὴν δ
τῶν καὶ ἐν τῶν σὶν ἀς πλῆθον τὸ ἀντικάμενον, οὕτω σ
ἰδοῦ τὸν· καὶ ἐπὶ τῶν νέων τὴν ὁμοῖον· καὶ τὸ σμικρὸν ἀς ἀία
φορεῖν, πλῆθον δὲ φίλησοι περὶ ὄντας· οἱ δὲ, ὁ δὲ καὶ μικρὸν·
ἀλλὰ τὴν τὸν ἐν ἀγέλα πόνῳ· ἀρετὴν ἡ κοσμίαν τε λᾶ
σκάτορος διαλαχόντῳ· ὡς ἀιδοῦ τὸν οὖν σωμε πεδίδου,
καὶ τὸ ἀγὲ ξουσῆς περὶ αἱρέσει· καὶ ἀεὶ δὴ λόγοι τὰ τὲ κμ
εἰς πρὰ χέθην, ὁ δὲ λοις σὺν σπεμενόμεν· ὅσοι εἰσὶ μὲ οὐδὲ δὲ
ἀφ ἡ ὑς ὡς ἐν ἐφαλῆ ἡ ἀγοῖς ἀπὸ δεδαμένοις· χ πῶ ὁ πλ
δίδον τὸ ὡς τοῖς τὰ λικοῖς δὲ τὸ νόμ· γνόμε δὲ ἀεὶ χον, οἷον γ

μοῦ ὠν. Ἀλοῖς φεσσῆ τοῖς χαὶ χεφ μῆ· χαὶ τὸ ὠν πολφὺ τῆς
φύσεως ἀυξανομένῃ, ὀζέ φόβε χορ πόν τὴν ἀνάτε λαόν τορ ὀν
ἐπίφα τῆ σδε δορὺ φόεφ ρῆ σγόμεῖ. Ἀλαὸ δ' ἀκοὺ πίφα δεφὸ,
Ἀπολὺ ἀρχὴ σάς Ἀβουλῆ ἀρ ξας, ἐ πάφῶ δὲ χὴν ἀυπεῖ δου
πόεφ πολὺ σε μφόλφαρ ἢ πφε λαμβὸν· ὄδε, ὀνεῖας τὸ
χρηεῖ ἀγαφὰ χθαὸ, ἐδε δοῦ τὸ γὰρ τῶν πεῖ τῆ φύσεως
ἀπαφαῖ τῶν πεῖν ἐγέλα βοῦν ὑπὸ θέσεῖν, ἢ σχὰ
ἑαυτὸν τε Ἀὸν ἐλόμενον· κλοπὰς τε δὴ πφοσίων ἀλοῦ.
Ἀφεφδοκίας· ἐμπλη ξίας φὸ τὴν δὶ οἰκηφῆ· μεῖ ἀτε ἀὶ
λὲ Ἀὸ ἔτορ ἄλλος ἀρχῆ, μεῖ ποτε ἄλλα Ἀὲγαμόσφν,
ὄδε, αὖ σχίον ἔπφαξε· Ἀχρηφὴς βασιλῆ ἐ κάνο τὸ μέρος
τῆ δεχῆς, ὦ τὺ φῶ ἐ πεφῆ τῆ, σὺ ἀυτὸν ὅλον ἀπο-
φέρῆ ἢ πάλῃ· ἐ πάλλον σ' ἀγῶν ἢ. Ἀδοίμεῖ ζαν ἢ Ἀκάν
μεῖ τῆ· τοῖ οὖν τὺ φῶ δὲ χὴν ἀγῶν· ἰ σία μὲ ἐ κορ δῆ
κόσῃν· αὖ γυ πίων λὸς τὶς ἀκοσμόβολος Ἀξ ἐγῶν ζῶν-
λοχῶς, τὸν πάν τὰ ἐ ᾳ σῆ σῶ ἐ πάν τε Ἀαὐ κόσμις πάθῆν
ἢ ποιῆσῃ· ὡς ἢ γαὶ τὸ ἐ αἰ ἀτὸ ἐ ῖον πάν τὸ βαπλῶ ἀκολοῦ
ἐ ρῆ ἀτικεῖον· Ἀὲ χρηφορῶς, αὐτὸς τὲ ἔρε τῆ· Ἀὸλ ζῶν
ἀκουῶν ἢ δεῖ· μυσικὴν τὴν λθῶν μὲν ἢ τὸ πόλεμὲ ἢ γ
μεῖν· ἐ παινοῖ τὲς τὶ μεῖ τὸν πφαῖ ἢν ὀν τὶ τὸν ἀκόλαφον
ἦχον· Ἀὸ μὲν λὸν ἀφεῖ τὸ λὸν τὶ· ἀὸ δὲ τὶς αὖ τῶν ὀμὲ λῖφα
ἀνδφαὸ τὸ λος, αὖ πεῖν εἶαὸ πφὸς ἀπὸν· καὶ μὲν δὲν τὸν
ὠονᾳῆφῶν ὀκνῆὸς, δὲ ὑφῆῶν τὲ ἄλλῶν πλὲ ἐ τύχῆν τε,
Ἀὸ χαὶ τὴν ὑπὴρ ξὸν ἀὶ ὠ μὲ ἀὶ ὀχρὲ πφεῆνοῖ· ὀ τὶφῆ,
ὀ νῆν ἢ τοῖ ὀς· ἐ πάλ δὲ ὑ τὸ χὴ μῆ, τὸ τὰ νῆν ὠφῆ τὴν
κοθὶ ζοῖ τὸ, ἢ ἐδ ᾳ ἢν ὀ σφῶς ὀ τὶ πάν τὸ δὲ πὸν ὑ ὀ ὠνῖα·
ἢ τὸ πφὸς ὀ φε τὴν Ἀπφὸς ἑαυτὴν ᾳ δοῖ ᾳ· Ἀὲ μὲ ῖ δὲ αὖτ
πὰ ἀν τὶ κάμεν· ὁ τὲ πὶ χαῶν ὀς ἀθὶὸ ἐ μὲ μὲ ἢ γ· Ἀὸ κλὲ ῆ
τὸν ὑ λᾳ ῆ τὸν ἢ πφεῆ τὲ κῶὸς, ἰ ῶφὸ φεῆν πφὸ σὲ ῆ ζὲ·

τὴν μὲν ἡ ἀλόχη· τὴν δὲ, οἰκία· τὴν δὲ, ὅλον κλῆρον πόλις·
ἐγγυτέρω μὴ ἔχοντα κοινὸν ὁρᾶν μεσῇ· ὡς τὴν ἀδελφίδην τοῖς
ἐφθονήσασι δακρύοις ὀφθῆναι ἀπονιπτόμενος· εἰ δὲ τις ὁ νόμος
τοῦ· πολλοὶ γὰρ ἐν πεδὶ αὐτῶν δὴ τῶν δρόσον ἀνόν,
κὴ πορεύεται θαῦ. τὴν γὰρ μὲν ἀπὸ ἀλλοῖ τοῦ ὑπνοῦ δέξε
τοῖς πᾶσι, ὡς τε δοικέναι τοῖς νῦν μεφολήπτοις, πᾶσι τῆς ἐν
ἀδελφοῖς σπίδος ἐρρωμένοις ἀλλαγνόμενοι, ἐν τούτῳ δὲ ὁ
κίνδυνος ὁ ὢν ἐσώζετο· πρὶν οὖν μενὸ ἐπὶ λόγος ἐπίνετο,
ἡ λη θαρὲ τῶν ἐμάχετο ἡ κορυφὴ ἐπὶ χεόνον τινὰ,
ὡς τε δοκεῖν τοῦ ἐν οἷς ἀπὸ νοῦ· ἀτὰ δὲ ἀγάμενος
ἑαυτὸν, ἐρρῦπκαμὲ ἡ ὡς μεγὴ λεπτῶν ἐν ἄλλος· ὁ δὲ, ἐξυ-
γομαχαπεὸ τὸ ἐπὶ τῶν δὶ οἰκήσεων, πρὶν ἐν ὑπόσον
ὁ μεγὴ μενος ἐχαπύρωσε. ἡ ὅσον κυδθοῖσ ὀχῶν· πρὶν
τὴν τινὰ ἡ αὐτοπορ ἀλίνοιν ἐν δὴ μὴ μεσῇ· ἡ δὴ δὲ ἡ ποτὲ
ὕπνος ἀφαλέτο ἐν μέρος ἀν θεῶν, ὡς πεσὼν τὸ φωνὶ
μὰ εὐκαίρως· καὶ κατὰ τὸ καθεύδειν ἐπὶ κεφαλῶν,
ἀμὴ τὸ ὑπερέτης μεθαῖ τὴν λαμπάδα ὑπέρασθαι· οὐ δὲ
πολλὰ κὶ τρόπικὴ πὸ γυνὶ χὶ ἀπὸ κορμεσθῆναι ἀπὸ τελαθῆ.
καὶ τὸ ὀρῶν δὲ ἐχρὴ μὴ τὶ ἔχειν ἐν ἡμέρᾳ· ἐὰν τὴ λίω ἡ φωτὶ
φύσις αὐτὶ ἔχοι ἡ ὁ ὑπὸ τῶν πεσὼν κοσμὰ· σὺ φῶς, ἀφ' ὡς
ὅτι πᾶσ ὅτῳ ἡ σὺ μικρὸν τὶ φρόνη μὴ τὰ κατὰ τὸν ἀκῶν
αὐτὸν τὴν ἀκεῖβεια τὴν ἀμεθίαν, ὁ δὲ, ἀχὲ αὐτὸν
ἡ τὶ ἀπὸ τὴν αὐτὸ πίας· ἀλλὰ δὴ ἀπὸ τοῦ τὸ κοινὸς ἡν ἐχθρὸς τῶν
νοῦν ἐχόντων, ὡς ἀδὴ κοῦ τῶν ὅτι κρίνεν ἐπὶ πᾶν τὰ
βουλεῦσαι μὲ ἄπορος· ἐπὶ βουλεῦσαι δὲ ποεῖ μεφ τὰ βὸ
ὄνοιὰ ἡ ἀπόνοια ὡς ἡ ἐν αὐτῶν· κὴ ρὸ τὴν ὑπὸ ἀλλὴ
ἐφυγνῦμεν· ὡν ὅλα κὰκ μὴ τῶ ἡ πεῦ μὰ ὁ τὸ ἡ γένος
ὀνῶν κ τεῖται, ὅτ ἐ ἐστὶν, οὔτ ἐ μὴ ποτ ἐν τὴ φύσει τὸ γῆ.
ἡ αὐτὰ κ ἀ ὅπερ ἐ ὠ ἐ ἀ τὲ ἡ ἐ ὠ ἐ ἀ· ἡ ἀ ἐ τὸ πὶ πε κὴ δὲ

βασιλεὺς τὴν γῆν ὁ δὲ θεός· αὐτοπτοι λόγοι φασιν, ὅτι
καὶ θεός· οὐδὲ ἀπιστοῦσιν αὐτοπτοι μὴ εἰδότες καθ' ὑμᾶς τὸν
αὐτῶν βασιλεύσαι, πεῖν ὑπὲρ ὧν ἀλθῆναι τὴν χώραν, καὶ
γενέσθαι μὴ θῆναι τὸν βασιλέα· πέφυκεν κ πρὸς μὲ λόγο·
ἐπιδὴ οὖν μεθ' ἡδονῶν αὐτὸν θεοὶ νόμοι πολεμεῖν φιλοῦσι δεῖν·
ὁ πορεύω κεῖ, ὡς ἀφέλεσθαι μὴ ἀπὸ αὐτὴν πόλεμον πεῖν ὁ-
ρμεῖν, βαρὺ πόνος πρὸς αὐτοπτίας, ἰδεῖν ὡν τὸ ὄνομα φύτευ-
σι τὰ τεῖχος τὴν τὸ αὐτόχθον· οὗτοι μὲ ὑπὸ γὰρ τοῦ νόμου·
τὰ δὲ ἄλλα μὴ πρὸς τοῦ δήμου, βαρὺ νῦν εἰς αὐτὰν· παρῆναι δὲ
ἡδὺ τὰ γὰρ μέτρα, ἐπὶ τὸ μὲ ὡς τὴν χώραν τοῦ· ἀκαὶ αὐτοὶ χαρὰ τὸν ἡ
σοῦ τὸ· σὺ φορβοὶ δὲ ἔργον τὸ τῆς θεᾶς· ὁ δὲ τὶ σὺ αὐτὸ ἡ,
γένος ἀλλόφυλος εἰ, ὅπλοφορεῖ μὴ ἀτὸ τὸς αὐτοπτοῖς· καὶ
τοῦτο εἰς ἀπαρτὸ μὴ πορεῖν· ταῦτα τὴν ἐπὶ πλεῖστον ἐλθεῖ
ἔσχατο πρὸς τοῦ τῶν γένεων· σὺ φορβοὶ τὲ ἐπὶ κοσμῶν καὶ
ἀλλόφυλοι τὸ γραπτοῖ κοὶ τοῦ τὸ φῶνος· δῆλος δὲ ἀπὸ πλήκτ
καὶ πολιῶ· ἀλλὰ κοὶ νέα, ὁ δὲ ἀνάπτερος· ὁ δὲ ἀγνοῦν τὸ
ἀπειλεῖν, ἀλλὰ πεῦσῆ κ ἡ γῦ μῆ, ἀστερόμενος καὶ ἀλεῖ κοσμῶν,
ὁ φύσιν οὖσαν ἤδη τὸ τὶ εἰς ἐστοῖ· καθὶ φασὶ δὲ αὐτοπτοῖς ὁ ἄ-
σιλὸ τεῦ πρὶ ὧδε· ἱερὸν ὄρος ἐστὶ πρὸς τὸν μεσόλ
πόλιν τῆς γῆς· ὄρος ἄλλο καὶ ἀνθεκεῦ· μέσον ἀμφοῖν τὸ
ῥεῦμα τοῦ γάλου τὸ ὁρῶν· τοῦ μὲ τὸ καὶ ἀνθεκεῦ λεῖ κοῦ κόν·
ὁ γὰρ τὸ ἀεὶ ἀνέχειν νόμος τὸν παρασκεῦ τὸν χέρνον
τὸν ὑπὸ τὴν φῶν τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ δὲν ἐπὶ ἀθῆναι
τὴν αἱρέσει· τὸ δὲ ἱερὸν, τὸ αὐτοπτῖον, σκηνὴ μὲ ἐπὶ κεῖ
τὸ βασιλεῦ· ὁ παρ' αὐτὸν ὅσοι τὸν ἱερέων τὴ μεὶ λὼ σοφίαν
ἔχοι· ὁ πεῖ φασὶν ἡ τὲ ἐς ἀς αὖ πὼ τὸ εἰς ἔσον· καὶ τὰ εἰ
τῶν τὴ ἐτῶν τὸ αὐ χώρα μὲ ἔχοι· οὐ τὴ μὲ ὡς πεῖ κὸ δὲ
τὸν βασιλέα, κύκλος ἐστὶ πρῶτ· οἱ δὲ ἐστὶ τῶ τ, κὶ κὰ δὲ
ἔχε ἀπὸ τὸ· καὶ οὐ τὴ μὲ ἐπὶ πρὶ τὸν ὄχθον, ὃς ἐστὶ τὸ δὲ ἀπὸ
νον τὸ ὄρος, ὄρος ἐστὶν ἄλλο· καθὰ πὸρ μὲ ἀθὸς ἀν ἐστὶ μὲ·

ὑπὸ ὁ ἔχα
ρὸ τὸ αὐτ ὡ
φορεῖ πὶ τὸ
ὅπλο φύλλων.

ἐπὶ φορεῖ

(ἡ πὶ αὐτοπτῖ
πὶ αὐτὸ βασιλε
πὶ ἐστὶν.)

ἐν ἀπόπλω τὸν βασιλέα παρέχων· οἷς διὰ πλάγιας πεῖσιν
πολλὰ ἐφασκεν δὲ τοῦ μαθοῦ τὸν ὑπόφασιν καὶ βαλόμενον τὸν
ὅσοι σὺν ἐξεστὶν ὡς τὴν θέαν παρέναι· οὐ τοῖς μόνον ἐπιφανῶς
τοῖς οἷς ἀν, ἐπιμελῶς· οἱ δὲ τὸ κῦρος ἔχοντες τῆς αἱρέσεως,
ὡς ἀγαθὸν ἐπιθαρσοῦν βασιλεῖ· ὅσοι τοῦτο τὸ δρᾶμα αὐτῶν, κι-
νήσωσι κωμῳδήσειν, ὡς ἀν· τοὺς γὰρ πονοῦντας τὰ κατὰ πολι-
τὴν αἵρεσιν ὑμφρονεῖν ὀνομαστὶ τινος ἀποδεχθέντας
τῶν ὑποτιμφωνούντων βασιλέα, θεωρεῖσθαι μὲν χάριν αἱρεσεῶν·
κωμῳδεῖν δὲ κατὰ νῆρ καὶ περιφῆ τὴν ὑμφοροῦσι· πλῆθος
ἐλαττοῦν τὸ· διὰ ταῦτα δὲ πάρεστι πολὺ πλῆθος· περιφῆ μὲ-
γαρ τὴν φος, ἐν ἄλλοις χάριν φασί· κωμῳδικὴ δὲ, φασί· κόζα
κορος δὲ ἐν ἄλλοις χάριν· ἐπὶ τὸν ὀνομαστὶ τῶν βασιλικῶν·
καὶ ἐπὶ τούτοις χάριν κτλ φῆ· καὶ μὲ αὐχόμενοι ὑπὸ πλῆθος, ζῶσι
ἐπὶ τὴν φίσεσι γὰρ τὰ μὲ ἡ, πάρεστι πολὺ μάζω ποιῆ· τὴν δὲ
ἐλαττοῦν περὶ νῦν μὲ ἑαυτὸν, ἐπὶ ἴσον καθίστασιν· ἐφ' ὅν τὰ
θέαθαι τὰ χαρίζοντα, κλῶν τε ὧν ἔχεσθαι, περὶ σεδε-
ύοντάς τε πλάω χρόνον, κλαύσαι δὲ τὸν ἀμφὶ τὸν τὸ, ἐωσὸν,
ἀ δὲ ἀπὸ παρεμπεσοῦσι· ἀ δὲ ἀπὸ τῶν σκάφος ζῶν τῶν μέτων,
ἀλλ' αὐτὸ πηθεῖν αὐτὸν τὸν βασιλέα ἀναδέξωσι· καὶ ὁ δῆμ
αὐτὴ κρίσεσι τὴν πρὸς τῶν θεῶν ἀντιρρήσει· ταῦτα
μὲ ὡς ἐν φῶτε τυχόντοι, γὰρ μὲ οὐ τῶν· γὰρ δὲ κάνως ἐτέρεθ·
ὡ δὲ τὸ φῶνος τε ὅσοι εἰδός, θεοί τε, ἀ δὲ ἐν τῶν βρέφων
παρεσκευάζοντες· τὴν πρότην ἀ θεὸ ἐνεργάζοντ' ἐπορῶν·
κὲ ταύτον ἐφεφῶν αὐτοὶ· καὶ ἡ ἐκόσμωσιν ἐκάστος τὸ ἀφε
ὀρτάζεσθαι· ἀπαντεῖν δῆλον ὡς ἐφῶτε πάρεστιν· καὶ τὸ ἡ
μὲ παρόντ, ἀπὸ χάρ· ἀπὸ τὴν φος, τὸν γεωτὸν ἀ τῶν
ζῶσι λίκων πάρεστ' τὸ ὅμοιε πολὺ ἐ μὲν· ἀλλὰ τὰ μεστὸν
ἀθρόμα ζῶσι καὶ φοιμίοις περὶ ἀγωνάκνυ· κὶ ὁ θόρυβον ὡ ὅσι
μαίνει πόλεμ τὸ πολὺ πόλεμ, τὰ κόσ ἀπορυκόμενοις, κλῶ
ὅσιν οὖσι χαίρουσιν· ὅ σι ἐὸ μεγοῦν ὡς πολὺ τὸ μὲ ἐν,

αὐτὴ καὶ τὰ χώματα κλαύσω, οὐ τὴν δὲ μὴν διεβίβασε· ὅδε,
ἐσφάδαζεν· ἡ σχολὴ δὲ ἐν τὸ πολίτιδι χαροῦσιν· ἡ
τῆς, ἀκὴν ἐκρόνησε ἑαυτοῦ, τὸ μὴ κὲ πὶ θέσθαι πάρ,
καὶ διαφθεῖρε μὴ φόβω· ὀφαδήσασθαι ἑαυτὴ τὲ καὶ
γόμεσι βδοιλίκων ἡ ἐφαστῶ ἐρεύμαθι· φορόμ. μὴ χό
μεσ· ἅπαν τὰ ποιῶν ἡ πόχων, καὶ τὸ ἔλαφος ὑπὸ τῶν
ὀφῶν τὲ κοθίσαι πόρων τοῦ πλαμὲ· ἡ δὲ τὸ μέλον θὰν
πλιώοις πεσὸ σὲ λθοῖτε ἡ ὑπόσχοιτο μὴ μέθα· ἅπασ δὲ ἐν
ἡ πίφθο· καὶ ἐφ' ἡ αὐτὸν τὲ ἡ μὴν ὠνίνοιον· ἡ μὲν ἐλέξ
ἔδοκα φύσιν παράφορον· ὁ ἡ ὑμὲ βὲ βὴ καὶ τῶ βδορ
ὑμφορὰ τὸν· αὐτὸς παρὼν· αὐτὸς ἀκάων, ἀπασαις
γνώμεσι σὰ πεμὴφῶ· ἀπασαισ χρὸν ἀποκεχαρὸν ὑπ·
ὁ ἡ τὸ ἰδὲ αὐτῶ ἡ δὲ φὴν πεσὸ σὲ ζαλλ· ἡ ἡ κε μὴ πεμπὸς
ὅ σὶ ἐὸ· ὁ μὲν δὲ ἡ πεφμὲ θὸ σὰ μὴ· θεῶν· ἰδρέων· ἅπαν
ἅπλῶσ, ὅμεκ φέμμεκὰ ἰδρὸις, ἡ αὐλοῖσ ἰδρὸισ, πόρα τὴ
ὄχθην ἀπὸ τὸν τ· ἡ τὴν βδοὶν ἐδὴ κὰ λέφμ τὸ ἀπὸ
τὸ λίβὺ κ μεδρὸσ, τὸν νέον βδοὶ λέα ἀὸ λαμεζάνοσαν
ἀπὸ ὧν ἡ τὲ θὸ σὴ μὴ φα μεκὰ λα· ἡ αὐτὸ θὴ ρὸ μεθαὶ τὸ
φαθαὶ, ἡ ἅπαν ἀδδε ὑφὴ τὴ μὲ λλὸν θὴ ρᾶν· ἡ μὲ ὸν ἡ
μὲ ζὸν· τὸ βδοὶ λάφαν ἀὲ ὑπὶ οἰσ θὴ μὲ λὶ ζὲ τ, πόρ ὸ ὸν
ἐδὸ κὴ σὼ οἰ τὴς χαρὸ ὑ μὲ ρὶ δὸ σθαὶ μὸν θ ἡ καὶ τρεμὶ σὴν.
ἡ δὲ ἀρ, πεφ ὠεὸ ἡ ν ἐ ὴ κὰ τ ἀ ρὼν ἡ ὑ δαιμὸν ἰὰν· ἀλλ
ἐ πὶ ἡ πὸ σὲ θαι ἡ ὑ δαὶ ἀν ἐ δὸ κα· καὶ ὠ ἡ βουλὴ τ ἐ σὴ
μαὶ νὲ τὸ· ἐ πὶ δὴ ὸ ὠὶ τὴν ζαὶ ὶ λὰ ὸν τὴ ἐ τὶ ὠ, ὑ πὸ τὲ
τ θὲ ὼν· ὑ πὸ τὲ ὑ μὴ πὲ ὲ τὲ τὲ λὲ ὼ τὸ, πεφ ὀ ὀρ ὀ ὀ ὶ σὶ ἡ
αὐτὼ σὰ φὼν, ὅ τὲ σὰ φὼν ἡ δὸ τὸ θ, τὸ μὲ ν ὀλλὰ πὰ ὼ τὰ
ὑ μὼ ὸ δὴ τὴ ν ἀσ θὰ δὼν· ὅ τὴ λὲ χρὲ ὼν ἡ ἡ τὸν ἀδὲ λφὸν
κὸ κὴ μὲ ὶ ρὲ ἡ ἡ αὐ τὺ πὶ οἰσ ἡ δὴ ρὺ πὲ ὲ ὰ ἰ σ ὁ μὲ θ ν ὸν.
ἡ μὲ μὴ πὰ ὼ τὲ ζὺ χὰν, ἡ κ πὸ δὼν ποὶ ἡ θὴ, ρὺ μὲ π τὸ ὀρ θὴν

καὶ τὴν ἀκάνθας διὰ τὴν ὀσφὺν εὐθὺς αὐτὴν βασιλικὴν δὲ καὶ μυρσίας
τὴν εὐωδίας αὐτοῦ πάλιν· καὶ δὲ γὰρ ἀγαθὸν οἰκονόμον εἶναι τῆς
φυσικῆς φύσεως· πόρρωθεν δὲ δεῖ τε αὐτῷ τὴν δίκην τῆς ἀγρίας
οὐσίας· τὴν ἀμφίκαυσιν αὐτῶν θεῖναι· νῦν δὲ καὶ χαλεπόν θεν ἔχουσι πρὸς
τὰς ἀνάγκας· ταῦτα δὲ καθαιρεῖν τε ἡδίστου τὴν πρὸς τὴν τῶν
τῆς ἀγαθοῦ τε θαύματος οἰκεῖν φύσιν ἐν χρόνῳ, καὶ ἐπαυ-
σχολεῖν τὰ τὴν ὑπάνων ὀνομαζόμενα σύνταγμα· καὶ λε-
κίθου τὸ δὲ, ἅ ποτε ὅσα χρῶν εἶναι τὸ θεῖναι αὐτὸν τε καὶ
αὐτὸν πέσοι· καὶ πρὸς οἰκήσω· οὐ σκεπῆ χρὴ αὐτὸν πίοι·
οὐδὲ τὰ ἄδη ἀφαυρὸν τὸ κακὸν εἶναι· ἄδαν· τὸν τυχὸν
ἐπὶ μελάδων δὲ κέσθαι τὰς ἐμφάνας τὰ αὐτῶν καὶ θεῖ
ἐπὶ θέσιν· ἀπὸ τὸ φρεῦσαί τε καὶ μὴ μνῆσαι· πόρρω εἶναι
τὰ αὐτῶν καὶ πεφυκότας· χρὴ μὲν ἰσχυρὸν δαιμόνων βασιλέων·
ὀνομάζειν συγγνῶν· καὶ πρὸ ὧν ἀν γὰρ ἐστὶ πεῖ βεμλήθη· ἵνα ἔχοι
ὀργάνων χρῆσθαι τὴν ἀσάγοσι κακίας· ἐφ' ἣν ὁδῶ βαδίζοντ,
καὶ τὰ γνήσαν τὸ καὶ τὰ τρέφαν τὸ· μὲν δὲ αὐτοῖς ἐσόμεν ὄφλος
τὸ φῶτα· εἰ δὲ τὸ δὲ ἦν ὁ ὄν τὸν πεῖ τὸ πάν τὰ ἀπέχειν,
αὐτὸ ἰσχὺν τὸν ἀπὸ τὴν δὲ χρὴ πρὸ ἰέναι· οὕτω τὰ ἔσεται
τέλεον κτήσεων· μὲν δὲ καὶ πρὶν καὶ βουλόμενον καὶ δυνάμενον·
σὲ δὲ δὴ καὶ τὸ ὑγιοῖν ἐφ' ἕν τὸ σε αὐτοῦ· ὡς ἀνῶν μὲ κέρδος·
ἀφῆν δὲ τὴν μίαν· εἰ μὲ φοβεῖ τὰ ἐν τῶν, δὸ χία φαύλων
ἀμόν· αὐ ἡ ἰσοῦν καὶ πολλῆς τοῦτ' ἐν γὰρ θέρμον τὸν ἀλλ' ἐν
ἀπὸ δὸ πολυπάθεια· καὶ πόρρω πρὸ τὸν ἐλθεῖν, τὸ φυσικὸν φρονεῖν
εἶδος, ἅ ἀπὸ τὸ τὸ καὶ ὀρεῶν τὸ· ἐφ' ἅ τὴν δὲ τῶν τὸ ἀπὸ ὀξεῖα
θῆσαι, ὅτι χρὴ γνωμεῖν τὴν ἀν θέξα· λίσσε δὲ ἐν δοῦν καὶ
κόλαπεῖ δοῦν αὐτὸν καὶ πάν τὰς ἀνῶν· ὀνόμαστος χρὴ τοῦ
φίλαδελφίας, ἐρχόμενοι ἅπασι ἐμφοβεῖν ὀλλάξαμεν·
ἀλλὰ μὴ φῦτε ἡδὸν ἴλεω γοῦν καὶ ὀρεῶν, ἄν τὸ ὀρεῶν δὴ
μὴ ὀνὸν τὸν ἀδελφοί, καὶ ὀρεῶν τὸ ἔθεν τὸ δαιμόνιον μὴ νίκη·

ἐφ' ὅσον τὸν ὑμῖν ἡν ἐθέλητε, καὶ ὁ πατὴρ φθονεῖ καὶ ἀδικεῖ· ὑπο-
χωρῶν δὲ ὅπερ, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν τοῦτο ἐν νόσκω σῶ πεῖ· ἡ τὰ θα
μεριὸ σὺν τῷ κόσμῳ, πεῖ ἐν ἄλλοις εἶναι· τὰ μὲν πολλὰ καὶ τὴν
πεφύτην σὺν αὐτῷ δὲ ὡσαμεῖν ἐν ἀγρῷ· ἡ ἐπιφορὰ μὴ τοῦ νοῦ
κόσμου· καὶ γὰρ ἄλλος τρόπος θεῶν ὑπὲρ κόσμιον· ὁ ὅμως ἐκ
μὲ πάντα μὲ χεῖρ ἐσχάτων τῶν ὄντα, αὐτὸ δὲ ἀκλίνεσθαι ἡ πε
ὕλην δὲ μὴ ἀλίκτον· καὶ νοῖ ὅμὲ φύσει θεοῖς τὸ μὲ κακεῖον θεάμε
τὸ δὲ κακεῖ καὶ νυκτὶ μὴ ἰδεῖν, ἔτι μὲ κακεῖ ὁ τὸν· καὶ τὰ κάνο
μὲ τῶν πορεῖαν τῶν μεγάλων, ὑπὲρ πλήρεσθαι ἀγαθῶν ὑπὲρ πλέ
ον ἑαυτῶ· τοῖς δὲ ἀγαθοῖς, τὸ πρὸς τὸν καὶ θεὸν ἐπεφρόνησαν·
ἡ μὲν ἀπλῆ τὸ ἀγαθῶν ἡ δὲ μονοειδὴς ἡ σύν ἀλλ'
ἡ μὲν ἐδῶν ὧν μὲ λοῦν τὸν κόσμε· τὴν σύν τῇ θεῷ εἶναι
πρὸς ἣν ὅσον χωρεῖ καὶ ἀβιβάζοντο ἀπὸ τῶν τῆς πλάνης·
τὸ μὲ ὅμω ἀλίκρινὲς ἑαυτὸ ἐν τῷ ὑπὲ κάνω μὲ τὴν πεφύτω
ἀσίαν τὲ χάν· τὰ ποῖ δὲ αὐτοῖς τὸ ἀχίτα αὐτῶν· καὶ
κατὰ τὸν ἐφεξῆς ἡ διάγωγὴ πρὸς τὴν ἕξεων, μὲ χεῖρ ἐσχάτων
τῶν ὄντων· καὶ πολλὰ φανὰ πάντ' ἄλλα τῶν μὲ χεῖρ τῆς ὑπὸ μὴ ἁμάς
τὸ πεφύτων· ἡ μὲν ἐπίστασις ἐστίν· ἡ δὲ ἀλλ' ἡ ὄρεξις· πολλὰ δὲ
κοῖον τὰ ὄντα, μὲ χεῖρ πλὴν μελήσει καὶ περὶ χεῖρ ἕξεις
τάξιν, ὡ ὡ καὶ τὰ ἄνω τῶν ὄντων πάνε· τὴν δὲ τὶ πᾶ
τὰ τῆδε τοιόνδε· τὸ φύσει πλάνον τῆς ὑπὸ γενέσεως φύσεως,
τῆς τ σωμεδικῆς μὴ ἐκ τὸ ἔσχατον ἀλήθεια καὶ ἐπικρότα.
ὁ ὡς δὲ τὸ πεφύτ τὸν καὶ ἀκίνεμον· καὶ ψυχῆς τὸ αὐτόλογον
ἄλλος σὺν ἀμεῖν· ὅπερ ὁ ὧν ὁ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τὸ θεοῦ,
τοῦ δὲ ἀναμεῖν σὺν τοῖς πολυκλόνητοις φυχαῖς, φύσεσι
ἐμπλήκτοις καὶ θρασεῖα· καὶ τὸ πλήθη τῆς καὶ ἀποφάσεως
καὶ ἐπὶ τὸ ὁ τῆς δὲ μὴ μὲ ὡς τὸν θεῶν· καὶ ἄσωμα καὶ τῶν
ὑπὸ θεὸν τὸν ὄντων πρὸς οἰκεῖαν τὴν εἶναι δόκησ, αὐτὴ
τε ὑπορρεῖ καὶ πρὸς ἐκεῖνα τὰ ἄνω, μὴ μὲ τὸ δὲ αὐτὸ τῶν χί
νεσθαι, καὶ τὸν δαιμόνων αὐτὲ συνεκῶν ὄντων τῆς τὴν δὲ φύσεως

ἀφανίσιν ἄστοιχον, ἐπεφε φῆ με ὡφελῆ τὰ θεῖα σῆ ὁδόν
τὴν ἀδήλωτον, αἷς ἐπεὶ τὰ σῆ θαῦ δε κολωσῶν χρόνον, ἐφ'
ὅσον ἡ σῆ δοῖ σῆ κε σῶ. ὡς πορδὲ τὰ ἀνθρώπου ὀργῆν,
κίνῆ ται μὲν ὑπὸ παν μέν ἐν τῶν ἀεχῶν τῶν κίνησεῖ
σῆ δόν τὸς τῆ μεν χανῆ, κινῆ τῆ δὲ ἀκέ πάν παν, οὐ γὰρ
οἰκοθεν ἔχει τῶν πνῆν τῆς κινῆσεῖ. ἀλλ' ἐωσῆ δὲ θῆ σῶ
λῶ ἀμ ἴσῳ ἡ σῆ κλῶ εῖται, τῆ πεῖ ὁδῶ τῆς οἰκεῖας
ἀφῖῆ σῆ μεῖ κῆ σεῖ, τὸν αὐτὸν οἶκ τεῖ πον ὡ φῖλε
ὅσῖ εἰ τὰ μεῖ κολῆ πόθῆ ὀν ἀμεῖ τε ἔῆ ναῖ πῆ κῆ ναῖ
τῦ δε τῦ τόπ. κατὰ πέμπεῖ δὲ ἔτῆ ρῶσε. πῆ ἀῖ τῆ
λῆ χαῖ τ ἔῆ σῆ σῆ, μεῖ λῖσῶ, ἀλλ' ἀφῆ νεῖ σῆ τῶν ἀ.
ἐφορῶῖ σῆ θεῶν, ὅ τῶν τῶν τῆ δρῶ σῶῖ, οἰκεῖ σῆ μὲ δρῶ σῶῖν.
ἀμεῖ ὡ τῆ πεῖ φῆ τῆ ζῶῆ. ἐ τῆ δῶν γὰρ αὐτῶῖς τὰ μὲ κόῖ ον. ὅ τῖ τὰ
ἀπο λαῦ σῆ ναῖ ὡ τὰ κόσμῶν παρὰ τῶν πεῖ φῆ τῶν, τῦ κοσμῆ ντὰ
χάρῶ μὲ κοῖ ῖ σῶ τῆ ρῶν. τὰ μεῖ, τῶν δῶ ῖν ἀπεῖ τῆ δῆ φῶν. ὅ τῖ,
ἐπεῖ τῆ φῆ σῶν. καὶ πῶν τῆ ἐ τῆν ἐπῶ πῆ δῶν, ἐ γῆ δῆ ἐ τῶν
σῶῶ ῶ εἰ δῶ ὁ μεῖ ὁ τ. πῆ ῶ ῶ ῶ

μετὰ τῶν ἀπρεπημάτων τῶν ἡμῶν, μετὰ τῆς ἀξίας τῶν καθόλου
πίνεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ χρόνοι καὶ τὸν κόσμον ἔχουσιν αὐτοῖς,
κατὰ τὸ παρὸν ἀφιστάμενοι μὲν χρόνῳ ποιῶν, συνδιώκουσι δὲ
τὴν χλιαρὰν διάθεσιν τῶν πολιτικῶν κινήσεων· τοῦτο δὲ ἐστιν, ὅτι
βασιλεῖς ἀνδρεῖοι γένοιντο, ψυχὰς οὐκ ἔχοντες δωρεὰν καὶ ἀκη-
μίωτοι· τὰ γὰρ αὐτῶν μεγαλομερῆ καὶ πρόνοιαν
ἀξίαν ἀνδρὸς ὤν μὲν ἐλθεῖν πολλάκις μὴ εἰῶν ὀνο-
μάζειν· οὐδὲ τοῦ συνθεῖναι δὴ πρὸς τοῖς αὐτῶν εἶναι· σὲ
δὲ ἀπαλλάττομαι σὺν ὀλίγοις, μεμεμνῆσθαι μὲ ὀφείλω,
ὅτι λαμπρὸν ἐστιν τὴν τοῦτον τὸν κόσμον πληροῖν· πρᾶξαι
δὲ σαυτὸν ἀνάγκαν· ἀλλὰ μετὰ τοῦ θεοῦ κατάστασιν· ἔχων τὸ
πεπεισμένον ἐν αὐτῷ τὴν πόσιν, ὡς πολλῶν ἀφεστῶτα πέδω
ζῶν τὲ ἐπόλοτε, τὸ χλιαθέν σύνδαιμονιν· οὐδὲν ὅλον
μετὰ τῶν ὄντων ἐπιτίθεσθαι καὶ ἀλλάσσειν, ἵν' τὸ σὺν τὸ
αὐτὸ ὅροις νόμου ἀλλοφύλου τὴν· φαστὶ τὸν οὖν ἀρ ὑ-
πνοῦντα τὴν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέρας μεταβαίνοντα ὡς μέλλ
ἔχοντα, μὴ ἀλλῶν κατὰ κεφαλὴν ὑπὸ πολλῶν, ἐξίνον ὑπὸ αὐθ-
θόνων· ἐστὶ μὲν γὰρ τὴν δὲ τὴν ἐφόρων φύλον ἰδρὸν ἐπὶ μὴ
ἀνῶν, τὸ σμικρὰ ὠφελῶν δὲ ὠνόμεον· τὸ πρὸς βύτον
φαθὸν ἔρφος, οἷον μὴ οἰκεῖα τὸ σαυτῆ, τοῦ μὲν ἀλλοτρίου τὸ
λαοῦ φύσει τὰ τῆδε ὑπολαμβάνει· τὰ δὲ ὀρέγοντ' ἐν
οἷς δὲ ὠνόδε· ἀλλ' ὅταν ἀπὸ πολέμου ψυχὴν ὑλικὴν νήσῃ
τὰ οἰκεῖα βλαστήματα, σμικρὸν ἡ νεῖ, τὸν θεῶν ἀπόν, τὸ
ἐν τοῦθ' ἀνὰ τὸ πολὺ· ἰσχυρὸν τὸ καθ' ἕν τῶν οἰκείων·
οἱ δὲ πρῶτον μὲν ἐθελήσουσι ἑαυτοῦ τοιῆσαι· ἡδὲ ὡς χάρη,
πιάδε· κὰ κεῖν ὡς τὸ ἅν εἶναι μὴ τὴν ἐμεῖ ἐν ψυχὴν ἀλλ'
ἔχοντ· τὸ ἐν τῷ πεθ' βέβλεπε ὁ πλῶ· πορεύεται δὲ ὁ
θεός· ἔχων δὲ ἀνάγκη πάντας· διὰ ταῦτ' ὡς δὴ ἀ

ζυνεχοῦσι πρὸς τὸ ζῷον ἐρχόμενα δαίμονα· πρὸς δὲ τοῦτο ποιοῦσι τὸ
αὐτεξουσίως τὰς πολιτικὰς πρὸς τὸ ἡνιόχου· ὅπερ
δὲ πάσχουσιν ἀνθρώπεοι ὑπὸ ἀλλήλων, θαυμάζοντες ἐπὶ τοῦ
διὰ τὴν ἡδονὴν πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτιθέμενοι, οὕτως ἡ ἀθά-
νατος φύσις ἐμπαθὴς οὖσα, μᾶλλον δὲ πάθος οὖσα ζῶν
κινούμενον, πελαζόμενον τυχῇ, τὸ ὑπ' αὐτῆς πάθος κινεῖ
πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ σώματος· πορευόμενα γὰρ σκε-
δεῖ. ἴσως δὲ ἴσως οὐ τὰ δὲ ἅπαντα ποιοῦσι τὸ πάθος
οὕτως ὡς θυμίαν· ὅτι θυμιῶν ὀξάμενοι δαίμονα· πρὸς
ἀδελφὰ τοῦτο καὶ, τύχαι ὁμιλοῦν τὰ δὲ τὰ πρὸς σκο-
τοῦ ἀφεστῶσι μεθῶν· ἄπορα τῆς πάρεστι αὐτῶν ἀνθρώπῃ φωνῇ
κινεῖται. ὑπὲρ αὐτῶν ὁμωνυμοῦντα, τοῦ νοῦ κατὰ δεξιὰ τὰ μὴ,
μέχρι σοῦ, κρατήσωσι τῶν ὅλης τύχῃ, ἢ ἀπολυῶσι τὴν
αἵρεσιν· ὅτι τὸ σῶν ὁ μέλιτος· ὅτι τὰ κακά· ὅτι τρόπος.
ὅτι τί ὁ πόσος ἐστὶν, οὐ ἀγίαν πρὸς ὀλλοῦτο· καὶ ὁ ὅθεν
κακὰ ὅ τι ὁποῖος, κατὰ θεὸς ἐπὶ χαροῦσι· πάντα χρὸ πόλεμον
πάντα χρὸ μεχανᾶ· πάντα κινεῖ τὸν οἶκον πόλεμον·
ἕως δὴ, ὅς ἐλυσίν ἢ ἀπολυρόσωσι· θεοὶ δὲ ἀγαθοὶ
οἱ θεοὶ τῶν κακῶν τοῦ ὅλου· ζῶν ἔστι φθορὰ φόρ· ὡς
ἄθεα τῶν δωτόρων· ὅλα δέος μὴ τοῦ ἔλπος, ἢ κάν
δὲ αἵρεθῆς· ὅταν τὸ ἢ θάνατος μὴ τοῦ τύχῃ μὴ τοῦ ὀλ-
λυθῆσι τὸ χαρόνι, ὁ ἀπὸ τὴν τὸ ἀλλὰ αὐτὴν πρὸς
ἑαυτὴν ὡς τρέπει, φύσις τὸ ζῷον χέρνω τὸ μοῦ θαυμάζει κακὰν,
ὡς τε αὐτὰ τέχνη αὐτὸ ἐμβολαῖς, ὁ ὁποῖοι τὸν ἀθάνατον, κὰ ἐπὶ
δὲ χεῖται τὸ ἐκ τοῦ δαιμόνων ὡς ἔρρωται· θάνατον ὡς οὕτως
ὅλον τὸ ζῷον οὕτως τὸ τε μένει· ὁ τὸ δὲ ἐν ὡς ἡ φύσις
ὡς ἴον, ἐκεῖ τὸ ἴσον ἀλλὰ τὸ ἴον δὲ ἀξιέ μὴν· ὡς τε
δὲ κατὰ φύσιν κόρπον, ἀλλὰ τὸ ἑαυτοῦ φύσιν κακὰ νο-
μὴ ἀποιῆσαν· οἱ δὲ, ἀπεγνωκότες αὐτῶν, τὸ τε δὴ πα-
τῆσῶν τὸν δὲ τὸν ὀνόμωνι ζῶν ἡ ὀνόμα· ἐκκόπαι τὸ αὐτὸ

ἡ νῆστις δὲ κτείναι, ὡς σαῦ, μὴ δὲ γὰρ ἐφίσι τὸ σῆκον· καὶ τὸν
αὐτὸ χιόνος τὴν πίστιν, ἢ τὸ ἀλλόφυλ ὡν ἐν τῷ αὐτῷ τὸ πιο
κρατῶν πολιτεύεται, τὸ πᾶν νίκησ ὡν ἡ φαινομένη· ὅλον
τοῦτο γὰρ κατ' ἐαυτῶν μόνον ποιεῖ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, ἀλλὰ
καὶ τὸ πρὸς τῆς ἐπικρατεῖ αὐτῆς σωφρόνησιν· ἀρετῆς γὰρ
ἡ λουμένη, ἔρρωνται ἡ ἀκμὴ τῆς χάρας· διὰ ταῦτα με ἐπιβουλε
ύουσιν αὐτοῖς ἡ δίκη διὰ τὸ τὴν ἡδονὴν τοῦ ἀφνιάσαν τῆς πρὸς τὸν νόμον τῆς ὕλης· ἀλλ' ἐν ταῦθ
σὺ βασάλλε ὡν, ἐὰν ὁ ἀπαιτῶσι διὰ τὸ φυλάττοιο·
ἀξιῶ γὰρ ἐπὶ χαροῖσι μὴ προχωρήσαν τῶν ἔνδοθ,
πολέμου κρατήσας δὸ σαλωβῶν σώμ, ὑφῶν κεφαλὴν,
αἰρεῖ τὸ βασάλλε, πεῦμεν θὸ ὡν ἐαυτῷ· ὡς εἶναι ἀφεῖμον,
ὅταν ἰσχὺς ἡ σοφία συνεῖν ὡν· διὰ καὶ φθᾶν δὲ αὐτὸν ἡ λῆ,
ῥώμεν τὲ ἀμάθεια ἡ φρόνησ αὐτοῦ, ὃ κατεγνωσ ἡ νοῦ
ἡ λογισμὸν τῶν ὡς ἀεὶ τὴν ἐν τῷ σῶμ ὅλον ὃ πεῦν ἀκόσιν ἐπὶ
νοῖον· τὸν ὅλεμὸν αὐτοῦ πῖοι ἡ πλεῖν πρὸς μὲ τὴν ἰδέαν
τοῦ δαίμονος, νέον ἐκ τοῦ πρὸς πρὸς τὴν ἀβιοῦτο
ἢ πρὸς τὴν κεῖμον μὲ λλα καὶ ἐφορβόσιν, σύνοιστε ἐν αὐτῇ
ἀλκίμον· οὐ αὐτὴ ἐστὸ ὠφέλαδον, θάτερον πρὸς θεῦ.
τοῦτ' ἔχει, ἡ πᾶφίξ ἡμῖν ἐπὶ τῶν πρὸ τὲ μωνισμῷ ἰδρῶτ
τοῦ σωδῦ ἀσκῶν τῶν ἀγαθῶν ἱδρὸν συμβολον· τὴν μὲ ἰσχὺν
θηλέον· τὴν δὲ φρόνησιν, ὄνος· ἰσχὺς τὸ γὰρ ἡ μὸς
ἡ μονιάσ ἐμφρόν, ἐμπλικὸς φίλε τῷ· πᾶν μὲ ἐνῶ
ἡ τὸ φαίνοιο πρᾶγμ, ἡ νοῦ φρᾶος τὸ πρᾶξιν, ὑπὸ
χαρῶν ἀχὺ πυρετοῦ μὸς· ἀρ ἡ δὴ ἡ χαμόλιο μὲν,
ἐπὶ μεγάλοις συνίνοῦ, σὺν πλῶ ὡ σοῦ σῶν ἡ λθέτω· μὴ
κὲ τοῦ ὡ σύνοχλα τοῦ θεῖοι, οἰκοθεν ἡν ἐθέλησ δὲ ὡ ὁ μὴ
φρέσθαι· τοῦ τοῦ τὸν ἀκέχαν καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπο=
δημῶν, τὸ ὅλο τεῖοι ἡ χάροσι φιλοχορεῦ τοῦ,

ἐμμὴ καὶ ἀστεβὲς τὸ κοῦ κε χρῆναι τῷ σωφρόσυνα δὲ μὴν
ἀφορμεῦν πρὸς τὴν πρᾶξιν τὸ δ' ἔστε καὶ ἐπιμεμίγνοντο δὲ
θεῖ τὶ κόσμῳ τε καὶ ἐπὶ γῆς· τοῦτο γὰρ ἀνάγκη ἔτι πρὸς τὸν
τοῦ πολίου αὐτοῦ ἥκειν πρὸς τῶν τεταγμένων χρόνον ὥστε μὲ λη-
σομένοις τῶν τῆδε· ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς σωμένοι μὴ μὴ
μεσαν κλύοιμί τε ἐπιφόβοις, ἀρχὴν πολίων αὐτὸν
ὑπὸ τὸν οὐρανὸν· λατουρτίαν τε καὶ τὴν τινὰ ἐκ πλεπαγῆς
τῆς φύσεως τοῦ κόσμου· ἄλλως τε ἥδιον ἐφόβερμεν τε
αὐτῆς ἐκ τῆς κοῦ κοῦ τοῦ πόθου λόβου τε, ὅταν μὲ-
λαμφῶ ἄλλως οἷα τε ἐν τὰ τῆδε σώζεσθαι· ἄκουσ ὥστε
σμικρῶς· ἀ δὲ ὅταν ἀμφοτέρη πόλις τε, ἢ τὸ, κὶ νῦν τὸ
θῶ· ἢ μὲ τὰ τὶ χρῆμα ὁ φῶς ἐκ τῶν νοσ-
εῖ ου τὸ τὸ γὰρ σ ἐν θα δὲ· ἀλλ' ὅταν ἡ σύμπασα πόλις
ἢ τὰ μεγάλα φθείρῃ, τὸ τε δὴ φοιτῶν αὐτοῦ σὺν δόφοσον
δεχὴν ἄλλῃ διακόσμεν· μὴ δὲ γὰρ ὅσον φαν ἀκεῖνον τὸν
ἀνοίκεσιν, ἀν θαίρεται ἔχοντος· μὴ δὲ αἰτία ἀδῶν τοῦ δὲ
μὴ πεγνοῦν ἀλῶν· ἢ γὰρ πεγνοῖ ἢ αὐτοῦ ἀπαιτῆ τὸ πρὸ
ἑ αὐτοῦ ἀσφῆ· ὥστε σὺ τε τῷ τὸ πρὸ τῶν κακῶν, ἀ θαυμαστὸν
ἦν ἀκοκά· ἀλλὰ θαυμαστὸν ἔτι μὴ τοῦ τοῦ σὺ τῶν δὲ
τοῦ τοῦ γὰρ μέτρικον ἢ ὁ τέλεον· καὶ τοῦ τῶ πεγνοῖ ἀς-
λίν δὲ ἀτιμὴ ἐκ θυμῶν τῶν, ἀλλ' χρῆμα μόνον οἷς πρὸ
αὐτῶ ἔχομ, πάντα πάντος δὲ δὲ μὴ μὴν ἄνα· ἀ τὸ δὲ
ἢ πεγνοῖ καὶ τὴν μεγ τοῦ νεοῖλ ἀ βρέφοσ, ἢν δὴ
πεγμῆ ἔχαν ἀ πολ βοῦ σαν τὸ πεγο πῆ σόμ ἢ λυπή
σοντ· σκῆνος γὰρ αὐτῆ τὸ ἔτι ἢ οἶκος ἀβοήθητον·
ἀλλὰ ἡ αὐτὸ κάνην, ἢ τὸ αὐξήσασ ἀ γε αὐτὸ ἢ πλίσθ δ,
τρῆσαι κελάν ἢ τὰ κακὰ ἀπαλλάξαν· ταῦτα φίλο-
σόφα τὰ ἔα, ἢ ὅν πάντος ἄρχε ἀνόσ ἀδέν αὐτῶ· ἢ
τὸ πεγνοῖ νομίσοι ἢ τὸ αὐτῶν φρονεῖ ὁ δοῦ ἀν

πρὸς τὴν μεγάλου βασιλέως γενόμενοι· καὶ χρήσιμοι τοῖς ἀρετῆς φασιανοῖς ἐν τοῖς ἀλλήλοις· ὁμόφρονες· τὸν δὲ
ἀδελφὸν ἀσώφρονα καὶ ἄφρονα καὶ ἄλυσε· τὴν σαυτοῦ τοῦτε καὶ γυνὴ πλείστων
ἡδεσθεμεν ἐν τῷ πρὸς ἀναιρεῖν· ἐξαίφνης· σὺ δὲ δὴ τὸν μεγαλαυχίαν τὸ
ὀλεῖ πρὸ ἡμέρας ἐν τῷ θεῷ· ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν θεῶν·
ὅδε· ὑπὲρ ἃ πεῖθ χρήματα καὶ πάντα τὸν ἄξιον· ὅσα αὐτὸν καὶ
πρὸς σε φίλον ἀκάτα τὰ καὶ αὐτὸν ὀρεῖσθαι, μὴ δὲ γὰρ βιάζεσθαι
μή· ἀλλὰ θ' ὑπὲρ πάθοι καὶ μυσαρὰ καὶ ἐστίν, ἐκόντας ἀπαντᾶν
ἀνδρεῖοι ὄντες ὀνόμασι· τῶν θεῶν δὲ ὅσα τὰ ἀπὸ φίλα· καὶ ὅσα
τοῖς μεγίστοις δῶρα καὶ ἀπὸ, ἀπαντᾶ χορηγοῦντ' ἄφθονα τοῦ βασιλέως
αἰδοῖ, ὅδε· τὰς μεγάλας καὶ ὅσας δίκας τὴν πλήθη· αὐτὸς δὲ ἀπὸ
τὴν ἐξαίφνης γὰρ ἀπελείπομεν· ἀπαντᾶ δὲ πόνον ἀνθρώπῳ τὸ
ὑπὲρ μὲ ὀλίγου· φεύγοντί δὲ πλάτε μὴ λαχόντων· καὶ θαυμάζε
ἀπὸ ἀσχόλος σὺν ὑπὸ τῶν ἀπαντᾶν ἀσχολῶν· ταῦτα δὲ καὶ
καὶ καὶ τοῖς καὶ καὶ καὶ ἀνθρώποις καὶ πόλεσι καὶ ἔθνεσι καὶ γένεσι ὅλοις,
ἀλλὰ ὧν ἐπὶ μὲ πλὴν πάντας ἀνοῖς· τῶν τε ἄλλων τῶν θεῶν
ἀρετῆς τε καὶ φιλοσοφίας· περὶ σὺ τοῦ πρώτου θήκας πᾶσι
τὸ δίκαιον τὸ ἔχειν ἀσκεῖν· καὶ ἃ πεῖθ θήκε τοῖς ἀείφοις
ἀρχαγόνων· καὶ ποιεῖν ὁμοίως τοῖς ἐρχομένοις· αὐξάνει δὲ ἀπ'
ἀνάγκη τὰ τιμώμενον· καὶ ἀρετὰν τὴν ἀγκὴ φαίνεται μόνον· ἐκεῖ-
νοι δὴ δὴ καὶ πάντα καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλου, ὅστε τὸ μὴ ὁμοῦ ἐστί,
καὶ ὅστε τὸ ἀλόγιστον· καὶ ἀρ' τοῖς ἐν τῷ τοῖς δὲ διαφέρουσι, ἀκέτ
ἐν τῷ δὲ ἀναιδεῖ ὁ ἐφ· ἀλλὰ λαμπρῷ τοῖς πρὸς βασιλέα μόνον·
τέχνῃ παρεχόμενοι ὑπὲρ τὴν φρόνησιν, ὅτι νοῦς πεφυκὼς λέγεσθαι
ἀμπεχόμενοι· τὸ δὲ ἀ τὴν χέρον ἐστὶ θαυμάζειν αὐτὸν· ὡς πολ
λοῦ καὶ ὀλίγιστον καὶ ἀσχήμονα καὶ ἀνίκητον· καὶ πρὸς πάντας ἀν
ὅστις εἰς ἀξίας τιμᾶν· πολλὰ γὰρ ἀρετῆς ἀδέλφοις πρὸς τὴν ἀρχὴν
εὐσεβεῖν τε καὶ τὸ δὲ δίκαιον λίαν πάντων καὶ ἐφ' αὐτῷ πίστιν
ἐπεχωρεῖ· ταῦτ' μὲ τιμῶν ὅλα· καὶ ἀθηνῶν τὰ αὐτὰ
ἐπὶ τὸν ὅστις εἶδος βασιλέα αὐτῷ πίστιν· ὡς ἐοικεν ἀν τὸ χω

ἀρετῆς διδασκαλία· τῶν παλαιῶν πρεσβυτέρων τὴν μνήμην·
καὶ γραῦς τῶν τεσσαρακοντα, πόθεν, ἀλλοτρίου σώματος, πάσχουσιν· πλὴν
δὲ αὐτὸς μεγίστη μέλει· ὁ πῶς δὲ πολιτεύεται, φύλαξ τὴν ἀπάτην
ὡς μέλλοντα ἀγῶνα, δῶρα θεοῦ τέλος τῶν καὶ φιλόθεος τέλος·
φόρου δύνηκε πολλοῖς· ἀπορουμένοις ἐπέδωκε· πόθεν πόθεν
ἔχει· πόθεν μέλλοντα δόξα· τὸν μέν, ὡς μέν πεῖρα· τὴν δὲ
δόξαν κόσμου σκῆπτρον· τὸν δὲ, ἀκύρων πεῖρα· τὸν δὲ, σκ
λεληρὸν μεγίστω ζωὴ κτῆσις· ὁ πολλάκις ἐν ὧν ἀνάγκη πόνων
ἔχει τῶν κοινῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ, ἀκέπονα καθίστα· πόθεν τὴν ὑπορ
τυδάνος φεύγειν· ὡς ἐπὶ κάγκλεγεσθαι τὰ μεδέν ἀν ὄν
ὀφθῆναι λαμπρύνοντα· ἀδὲ ἐν γόνου ὅσοι εἰσ, ὅς εἰσ ὅτ δεῖ·
πίνω λυπτὸν δὴν μεδεῖον ἄγαν· ὁ μέν, δὴ κέρα τίμη·
ἀπέδωκε· ὁ δὲ, ὡς δὴ βιβλίοις πεῖσον ἔχων, ὡ ἀσχολ
εκ πεῖραν τεφῆν, ἀν πεῦ τῶν ὡ σοι τοῖν ἔδωκε· ὁ δὲ, πίμ
μεν ἀν γνῶμε μέλει· πόθεν πλείον τὰ αὐτὸν ἀν μεδὲ βοσκε
λάγαρ γῶν δίσωσ ἠσχύνεσθ· ἀδὲ τοῦ δὴ γόνου· ἀλλ ἀν κε
τῆς λαγαρῶν· ἀκέν ἀλληθῆς, ἀλλ ἀν ἀλλ σαν ὡ πεῦ αὐτ
θῆναι δοῦ· αὐλῆ ἐφίσω δεῖ ὧν τοῦ τοῦ ἀν τὸν ὁμονοῆναι
ὡσ πορεῖ ὧν ὁρῶν ἀναμένον ὧν· ζωὴ ὁ ὑπ δὴ, τῆς
ἀξίας ἀδὲ ὁ κλεῖ τῶν· ἀ μὴ ὅ τῶν καὶ ὁ τὶ ὡ φάλεσθ· τοῦ
δὲ ἀκέν μεῖ τὴν ἀξίαν· φιλοτιμίαν τὸ ἐπιῆτο· πεῖ ὁ πλί
γῶμενο χρηστοῖσ ἄρτοισ, πλοῦν ἄναι δὲ φῶν ὁ κνικὴ σὴν
καὶ τὸ πλεῖ τῆ ὡ ἔσθ τοῦ ἀδελφῶ πῆ· ζωὴ ὡ μεῖ σ ἀν τῶν
ὡ εἶ σεσθαι, ἀρεῖ πῆ· πολλὰ ἀ μεταποιῆσ ἀν τὸ φύσεσ ἐν
τοῦ τῶ μνήμῃ ἀ ἀλλ ὁ μῆ· βλεπαν ἀν ἀ ὑπορεῖ πῆ· ἀ πα
μεταμέλλον· ἀλλ δξ ἀπεῖ· ἀ γὰρ φύσιν ἔχει τὸ ἀγαθοῖσ ὡ
φύκασ, ὅσω πεῖ ἀσι τὰ ἀγαθά, πόθεν πάν τοῖσ λυπᾶσθαι
σῶν ἐπὶ ἀδῶν· ὁ πορεῖ πόθεν πεῖ τὴν ὁ σοῖ εἶ δοσ ἀρ χω
ὁ ἔαρ φόνοσ ὁ δελφός· ἀ δὲ ὁ μεμῶ τὴν ἡ μεμόν πόθεν λυ

βαίνοντ̄, μικρὸν δὲ ἐπὶ ἀπολέσθαι, τὴν κεφαλὴν πεσοῦσαν τε καὶ ὁσοῖ πεσόντα ἀσῶν, ἡμερῶν ζωγρῶν καὶ πεσόντες ἀναστοῦσιν καὶ βοεῖν ἐβλεπεν ἀπεστάσθαι τῶν. καὶ τοῖς φίλοις ἐν τοῖς ἦν ὑπνῶν ἐφῶν, ἐμοὶ ἐστὶ τέλος. ἐγρηγόρασα δὲ ἐν ὑπνῷ ἔχετο. καὶ μὴ ἀπὸ ὁ πομπικός, τὸ φθόνῳ μὴ ἐν ἐπὶ τοῦ, τὴν τῆς ἀνθρώπων τῶν κόσμου τῶν τῆς μηνὶ μὲ. ἀλλὰ ἐφίνη μὴ πρὸς τὸν ἐθέλον τὰ καθ' ἑαυτὸν φίλον καὶ τὸν. ὡς τε καὶ σαν τὸν τῶν καθ' ἡμῶν φθόνῳ ἐστὶ παρῶν. καὶ ὑπνῶ δὲ ὡς τὸ πολὺ ἐστὶ ἑαυτὸς, ὁ ἀνδρὶ ἀν, ἀλλὰ ἐστὶ τὸν ἐπεσεῖν, ἐν ὁ φθόλ-μοῖς ὁ ἐφῶν πάντων κάνον. ἀπὸ φωνὴ κάνω. χάρεσο κάνω ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἀπόσω. καὶ ἀν ἀφῶ τὸ δῶ, ἀσὶ μὲν ὡς μὴ σὺ πρὸ χλε πρὸ ὄτε, ὦ, λέγον σὺ χον πάν ἐρομεβάτρ τὰ ὦ τὰ τῆς τῶν ἀδελφὴ μὴ ὦ τῶν ἡ χὶ ὅ τε ἀπὸ τρέμω ἐχαν ἡ νὰ χέ τῆς πρὸ τὸ χρὸ ἀσχολοῦσι, καὶ πεδκὶ πόντ τῆς ὁ ἡ σὺ μ-φοεμὶ δὶ ἐδέχοντο. καὶ λόγοις καὶ ἔργοις καὶ ὁδοῖς τῶν ἀπῶν, ὅσι εἰσὶν, ὡς μὲ καλοῖ δὴν. ὡς δὲ σοφὸς ἁπάν, ὁ γὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ μεγαλόφρον, ὅ τι ἀκόλαστον καὶ τὸ πεῖρον ὅτι ἀταπάνωτον. αὐθὶς σῶν ὑπενόησε καὶ πεκλάσθ, κὲ χωνὸ, τὶ τῶν ἐν χρήσθαι, ἢ τοῦτος, ἢ θῆ χωλὶ. δὶ ὡ λυπὸν ὁ λόγος καὶ ἑαυτὸν ὁ κομμάτει. θεάτρ καὶ ὁ ἐρμὶ ἀπλήρος. τὸ ἀπάντ ὅλα τρυχλομένη τὲ καὶ ὁ μεγὰ κ πρὸς αὐτὴν ἐπεφέ φθαι πρὸς ἐρμὶ ὦ ὡ συμφοεφὴν ἐπεπίπτ, τῆς βρόχοις κ πεπτῶ κεν τὸ ἀδελφ. κάνω ὡς ἀν, ὁ ὁ μὲν δὴ μὲ ἐστὶν τὸν πολὶ τὰν ἐπὶ μὲ γὸς πάθεσι. καὶ κὸ θὸ ὑπὸ θὴ σὰν τὴν βρόχοῦ. ἐ ἀλόκ τὶ αὐτὸν ὁ τὸ φῶ ὁ ἤδη πρὸ θὺ τῆς σὺν. ὡς πρὸ παῖδα ἐ ἐν ὁ φεσὶ τὴν σὺ χὸ μὲ. καὶ ἡ αὐτῶν τὸ μὲ ὁ ἐστὶν ὑμεφοεφὸ, ἀλ ὡς τὴν σὺ χ. πρὸς ἡν ἐπεφὶ λοῖ μὲ τὸ τὴν μὲ πάνω δρ ἐκ ὑ δὲ χω. κάκ ἀν τὸν ὅλω ἀφ ἀν κοινὸ σὰ ἀ. ἤδὲ, καὶ ἀ ἐστὶν δὶ ὡ χρὴ μὲ, φὸ τὸ ὁ τὸ ὀνὴν, εὐ δὸ κὶ μὲν αὐτὸν πλὴ φὸ ἀν τὶ-κὰ φὶ λοῖ μὲ ὁ μὲ. θὴ λὸ τὸ μὲ μὲ ἀκ. ῥ ὑ φὴ πρὸ σὸ ἐ

καὶ ἐπὶ πολὺ κόσμου· ἡ δὲ δοῦλος τῇ φύσει· πρὸς δὲ τὴν δὲ
ἀρετὴν γνωσθῆναι θέλει καὶ μόνον· πολλοὶ δὲ πρὸς ἐν, πολλὰ πρὸς
μόνον τὸν δὲ καὶ καὶ νοῦν ὁμοῖος· πρὸς δὲ κόσμου δὲ πρὸς τὸν τὸ
ὑπὸ τὸν, ἡ δὲ ἀνὴρ ἐστὶ ἀεί· ἡ δὲ γυνὴ πρὸς τὸν ἀνὴρ πρὸς τὸν
ὁμοιόγνωμον ἔχει· καὶ χρῆσθαι πρὸς αὐτὸν φύσει ἡ δοῦλος
καὶ θυρωρός· ὁ δὲ εἰδὼς δὲ ἡ δὲ πρὸς τὴν ἀνδρεῖαν, τὸ πολὺ
εἶναι δὲ μόνον πρὸς ἀγαθοὶ ὁρῶμενον· καὶ τοῖς γὰρ πολεῖ ὁ
θεός, θέλει κοινωνὸν· μία γὰρ ἀρετὴν ὁ δεῖ σῶσαι τὸν
χώραν ἡμῶν εἶναι, τὸ μὲν τὸ σῶμα αὐτῆς μὴ δὲ τὸν νόμον,
διὰ δὲ ἐν αὐτὴν ἄλλον· ἄκοιμα δὲ τὸν ἐν ἄκρῳ γενέσθαι τὸν,
πρὸς μὲν ἡ πρὸς τὸ κοθαρῶς τὴν σφῆν, ἡ μὲν ἡ μᾶλλον ὑπὸ τῶν
μετὰ τὸ πρὸς βλέπουσα ἐκρυπτεν· ἐπὶ μὲν δὲ αὐτὸς ὡς πρὸς τὸν
ἐν δαιμονέστερος, ἐφανερώθη· ἀλλὰ δὴ ἡ μὲν τῶν ἄκαν ἵππον
εὐδαιμονέστερος· αὐτὸς τὸ ἐκεῖ ἑαυτὸν τοῦ ἀγαθοῦ,
ἀγαθὸς εἶναι βουλόμενος· διὸ τὸ σὲ ἀρετὴν σῴζων τὸν, ἡ δὲ ὡς τὸ
ὄντος ἀνὴρ ὄντος, ἡ δὲ τὸ σὲ, ὁμοίως θυμόμενον· ἀπαστὸ
βίος, ἀρετὸ σῶλη καθαρὸν ὡς ἐκεῖ ὁρῶμεν τὸ τῆς ζωῆς
ὑπὸ κεῖται· ὅστε καλῶς βλέπεσθαι τὸν φῶς, ὁμοῖ ὑπὸ κεῖνα
τὸν κρέον τὰ καὶ τὸν τὴν λεφόν· ἡ δὲ τὸν τὸν χρῆσθαι ἐν κόσμῳ
διὸ ἐστὶ, πρὸς τὸ μέτα ἡ κλὸν ἐμβόησε καὶ κατὰ λαβὴν ἡ χεῖ
τοῦ μὴ ὁσιὸ θέατον· ἀλλὰ τὴν θεράπαιναν ἡ τὴν δέσποιν ἐμάτ
αὐτῆς ὡς δὲ ἐξεμυοῖκησε· καὶ ὅτι ἀν, πολὺ γὰρ πρὸς πόνον,
τὸ κόλπῳ αὐτοῦ ὁ χορηγὸς τὸν δεσμὸν ἀπαιτεῖ· ἄτοσι μὲν
θεὸς ἡ τὸν πολὺ τὸ ὡς πρὸς πρὸς ἀρετὸ βίου, ἐν τῷ
μετὰ τὸν κόσμε ἔφη· ἡ δὲ τὸν μὴ ἐστὶ βίος βελτί
ἡ χεῖ· χρῆται δὲ ὡς ἐκ θεοῦ δῶρα· δῶρα δὲ ὁ ἀνὴρ
ἀπαίτεχοῦ καλῶς διὰ τὸν ἐνθα, καὶ τὸν πωχὸν καὶ τὸν μὴ
γὰρ χὸν ὑπὸ κεῖνη· διὸ ὁ σῶμα δὲ πολὺ τὸν πρὸς, ἐπὶ τὸ
ὅτι φῶς δὸς τὲ λοῖος ὁ ἐν ἐγγοῖς, τὸ, φεύγων· τὸ δὲ, ἀέρα μὴ·
καὶ τὸ ἐν τῷ τὸ πρὸς θεὸς δὸ δοκεῖ μόνον, τὸ φόνῳ τὸ ἡ κηρύτ.

τεῖ· καὶ τῷ τοῦ βασιλέως ἀξιώματι, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν· ἀλλ' ὅ-
πῃ καὶ ἴδοις ἂν καὶ· βίος γὰρ ἐν οἰκίᾳ κόσμος ἡμῶν· ἄλλο τέλειον δὲ
ἔχομεν πορίσασθαι· πεῖσον δὲ τὴν γυναῖκα σὺν δόξῃ ἀναμένειν καὶ ἐγὼ
αὐτοὶ ποιήσω τε καὶ δέξομαι, φωνὴ φαίνω ἀνέτοιμον δεξαμένη· ταῦτ'
δὲ ἐν ὡς πρὸς ἐν θήσασθαι ἐφ' αὐτοῖς ἀμφιέσασθαι· ὅστις ἐστὶ μὴ ἀν-
ἐπεπαίδευται τὸ οἰκεῖον τῷ ἀλλοτρίῳ, μὲ τὸν ἀλλοτριονὶ
ἢ πιστεύοντα τὴν τιμὴν οὖσαν· αὐτὸν τ' οὖν τοῖς οἰκεῖοις παρέχεται
τοῖς αὐτοῖς τὰς γνώμας ἰδίοις καὶ ἄρχοντας, ἂν ἐκπλήκτου
ὑπὸ τῶν δόξαν· οἶδα, ἀναθήσεται τὸν ἔλεγχον ἐκεῖνον ἀπῶν, δρα-
μάτων χρῆσθαι· ἀμελεῖν, οἰκεῖον ἐκείνῃ μεγίστῳ τὸ ἀλλότριον, φυ-
τεύσωμεν ἐμπλέωσιν τὴν βασιλείαν κοσμοῦσιν τοῖς, ἐνῶ καὶ πλῆθη
ἐπὶ τοῖς, ἀπεγνωκεσ ἑαυτοῦ· καὶ δὲ ἐν ὁ μέλλον ἔναι βιοῦσι·
αὐθίς τε πολλὰ κεῖσθαι ἀρέσκει ἄξιον· ἀνοῖσ ἀπαιδεύτοις ἀν-
μὴ πορίσεις ἄν βίον· ὡς πρὸς ἐν ἔμπεσεῖν μεριδίδα, πρὸς πεῖσο-
μεν γὰρ οἱ τοῖς καθήμεσθ' ἵνα δὲ ἐλεύσομεν· ἀλλὰ αὐτὸν ἔναι τὸν
πεθεῖ πόζοντ' ἐφαρμόσεσθαι· τιχὼν μεῖ τὸ ὅριον τρο,
καὶ τὸ τέλεσθαι ἔναι· Συμπόσιον ὡν δ' κόσμου· Καὶ τῷ τὰ τοῦ
τὸ Συμπόσιον ἀπεχθήσεται· τὸ μὲ ἐφ' ἑαυτῷ τὸ ἀναιρεῖν δὲ ἡ
θορία τὴν τὰ ἔξειν· μὴ τιχὼν δὲ, ταῦτα τε, ἢ πεῖσε τὴν ἀπόσ,
πεῖσαι εἰ δὲ ἰκῶ τὴν πόρευε χθέσθαι μεριδίδος ἢ τοῦ πλη-
σίον ἐλθοῦσθαι αὐτὸ δεξόμῃ· ὡν τὰ πέρα πλησίον τὸ φῶνι
πῶ τὰ πέρην· καὶ τὸ θεοῖς ἀπέχθεσθαι· καὶ αὐτὸς ὡσ ρε φ· ἢ
τὸ πόλεμον γέλωσ ἐγεγόνα τὸ πλῆθα· ἃ δὲ τὸ ὅτι σὺ χῶν μὴν
ἀνεπεπτόκα· καὶ καθήμεθα ἀν ὡς δεξοῖν ἀπόφασθαι,
ἃ δὲ τοῦ τὸ ἔλεον· ἀλλ' ὀργὴν μὲ ἐκείνα τοῖ ἀνθρώποις· γέλω
δὲ τοῖ μὲ λαλεῖν τοῖς τὸ γνόμεσθ· ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμ' πρεσ-
μὲν ἔναι ἢ δὲ πόλεμε πρὸς ὡ χείρων τὰς, μὴ τὸ δὲ φῶς
καλόν; καὶ, ὁ πολλὰ λαλεῖν καὶ ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ γνόμῃ ἐκ δὸς
τῶν καὶ· νῦν δὲ ἐπὶ τὸ λόγον ἀγωνίαν, ἢ τοῖς δὲ ἀγῶσι οὖσ λίαν
γωνίᾳ, ἑαυτὴν τὸ κάγον ἐπαυξήσαν· ἀλλ' ποτ' ἀλλ' τοῦ
ἐφ' ὡ χεσθῆ· τοῦ δὲ μὲ ἀν δὲ ἐφ' ἑαυτὸ ἀσχολοῦσθαι,

ἀμφιέσασθαι

ἐπὶ τοῖς φῶ

πόθεν πόθεν κακχοῦσι, ἡ δὲ γῆ λυπῶν ἀποιηδόμενη· οὕτως
οὐδὲν ἐπόλαυσε, αὐτὰ μέρος ἄνθρωπος βίον θνητὸν ἀπόλεσε κακῶν.
κῶν μὲν ὁμοῦ ζῆν· κῶν δὲ ὠφέλεια· πάντα δὲ εἰ τε ἀκολουθοῦν τὰ
τὸ τε δὴ κατὰ πλάσασε μόλιστα τὴν οἰκίαν ἀπέρρησαν· καὶ
κόμοι· κατὰ, τοῦ ζῶν δὲ φθόρον αὐτὸν τὸν χθόνιον, κατὰ τὴν
τῶν ἀλλῶν πόδεσμῶν θάνατον· κατὰ τὰ μὲν μὲν ἀν ὤν τε, σὺ σάν,
κνίφα τῶν ὀστῶν εἰ δὲ σφαθῶν μὲν μὲν ἀν σχολάζοιεν· καὶ
κολυμβήθρας ἐποίουν· κατὰ θυσίας σὺν κολυμβήθρας· κὰν
ταῖς νήσοις θρόμα χρόπτα· ἵνα τὸ μὲν οἶν τὸ τὲ αὐτὸ
γῶν αἰξὶν ἐπὶ πολλὴ λοῖσι, κὰν αἰδὴν ἐπὶ θορυβοῦντο· ὅμοι
ταῦτα οὖν αὐτὸ, κὰν τὸ φαγγίδος δὲ πὶ θεῖσι ὅπι νῶν τὸ
χέρα, ὑποθήκη φαλλῶν· οἱ τὸ τὲ τὸ πῦφ ὑπὸ τῶν,
κὰ τὰ ἀλλ' ἀνδρὸς ἀνδρὸν ἡδὴ ζῶν δὲ ἀκόμα, πορνοῦσθαι κὰ μὲ
πορνοῦσθαι· ἀ γὰρ ὁ ἀνὴρ ἀν αὐτὸ ὁ ἐφ' ἑαυτὸν ἀλλ' ἐστὶν
ἔρρωνται, φρονήσει ἀσκήσει· ἀσεβέσι ὡς δὲ δοῦσης·
ἀπελαλῆ μὲν ὀνήσεις· ἀσωκίσμῆ δὲ ὀμνύοντες· ἀλλὰ
ἀπαν τῶν ὀνθῶν· τὸ δὲ κεῦν ἀν αὐτὸ πλοῖς ὄνομα
λοιπὸν ἡν· πάντ' ἄφη· πάντ' ἀν κόσμου· τῆς πολίτη
ὡς πρὸς ὁ ὁς ζῶ· κὰ τὴν μὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κὰ κατὰ τὸν
κίνυκμῆ, τῶν μὲν ὧν τῶν πάντ' ἀν ὑμφοῦ νοῦν· ταῦτ'
ἄξιοι θεῶ· τοὺς ἰς ὧν φύον τὴν δὲ μὴ νῦν· ὀργαίοις λέφ
μεσ' ὑπὸ ἀνέσιν ἀρχοῖς· τυρὸ ἐστὶ δὴ τὸ κακὸ, σὺν δὸ τῶν ἀκρο-
νίτοιν· ἐκ τὰ ἀτὸ τὴν σὺ τὴν πόλα τὴν βροσοῖ λὶ ἀν τὸ θεῶν πε-
δαρ κὰ τῶν ὀλοφυλ· ὃς αὐτὸς τὸ καὶ ἡ πλῆθος αὐτὸν πλοῖσι
ἐδόκουν θεῶν δὲ· τὸ δὲ πόλεμον τὴν ἐπ' αὐτὸν δὲ κ,
δὲ τὸ χῆ, πρὸς μὲν θεῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸ δόσιν· κὰ κόσμου τὴν ἐς
αὐτὸν πλοῖ μὲν κοῖ ἐπὶ πρόθεσ, τὸ τὸ πρὸ δὲ κλαῦ ὡς τὸ θεῶν
ζῶ μὲν· πρὸς τὴν τὸ τὸ ζῶν αὐτὴ φοῖ τὸ δὲ μὲ θὴ μὲν ἀν ἡμ
γὴ κὰ ὡς κὰ ὡς τὸ τὸ φῶνος, ἀ χὰ λὲ πὶ ἀν ἀπὸ θὰ βὰ βὰ

[illegible]

γεραῦν καὶ ἀνόητον τὸ πολεμεῖν τὸ κακόν· ὅτι τε αὐτὸς
τὸ κακὸν δοῖεν, καὶ ὅτι τὸ δωρῶν τὸ κακὸν ἐπὶ τοῖς ἐξ ὧν, τὸν ὅσιον ἐν
κοτὰ γοῦν ἀπὸ τὰ πεφύκασι· τὸ δὲ δοῦναι τὰ τοιαῦτα· καὶ ὑπ-
κάμεν τὸν πόλεμον οἴεται πολεμεῖν, τῶν βαρβάρων ἐν κοινω-
νίᾳ γενόμενοι μεθ' ἡδονῆς μεγάλης τὸ πεῖν· εἰ γὰρ οὖν φασὶν ἐπὶ τὰ
τὰ τὰ αὐτὸν ἐν πόσι βία καὶ μὴ χαῖρε· καὶ ἐπὶ τὰ λίθα ἀπὸ
τῶν ὀπλῶν γίνεται, πορεύεσθε πόδε δεῦρο, αὐτὸν τε κακῶς καὶ
καὶ πάλιν ἀπολέσαι· διὸ γε γυναῖκα δὴ τοῦ τοῦ· τὰ πάντα
φρέμενα· καὶ τοῦτο εἰ γὰρ ἀποφάσεις πεῖθε· καὶ ἐν δὲ
κρυσάν, ὅτι γε γὰ ὅσα τὰ πάντα δὲ· ἐν οἰδὲ οἴκοι πεῖν ποιε-
μεῖν· ἢ δὲ γραῦς ἡ σκύθιος, ὡς ἐκ αὐτῆς, ὅ ὁ μὲν καὶ
ὀφθαλμοὶ ὀλεσθαῖ τὰ δάκρυα, καὶ αὐτὴ πάσεσθαι· ἢ δὲ, ἄλλο
πεῖν σε τὴν δῆμα· καὶ θεμέρας ἄλλο· βαλλόμεθα δὴ δῆ δῆ
πέλλοι τῶν ἐπὶ αὐτὸ ἀπορρήτων· ὅλῳ γὰρ ἐκ τῆς ἐπίσεσθαι
τὸ σκύθικον ἐκ τῶν χωρίων· καὶ τοῦ ὅσον μέρας πεῖν τὴν
ὅσιεῖν, καὶ τὸ λόγον τε ἀφανῆ πληροῦν τὰ ἄλλα πεῖν μνθο-
μενον, ὅπως ἂν, ἐφ' ἐαυτῶν οἰκοῖεν αὐτοῦ πῖοι· διὸ βαρβάρ-
ικον γὰρ ἢ δὲ ἐλάσαν· τοῦτο δὲ ἔστεθαι ἐθνῶν, ὡς ἀνθρῶν τὸν ἄρχον
φρῶν ἀιδιότητα τὰ πρὸς ἐξ ἐπὶ τὸ πῦρ καὶ ὀν πέμπεσ, καὶ πάντα γὰρ
τῶν ὁμῶ· τοῦτ' δὴ ἀκεχαιόσεν, διὸ ἄλλοισ οἴεται εἰ κρίνον
ἔστεθαι· καὶ ὅτι φῶς φασὶν οἱ κοιθάκρυα· τὰ τοῦ μέρα
φρονᾶ· καὶ οἱ βαρβάροις ἀπὸ τὰ πολὺ τὰ, διὸ οἱ ἀπὸ βασιλᾶ
μεδρῶν, ἃ πορεύεσθε μόνοις αὐτὸ καὶ τὸ καὶ τὸ σὺν δρῆν· ἐκ γὰρ
ἀν, ἐμπορεῖν ἀν δρῆν· καὶ ἀγαθὰ τὰ τοῦ τ' ἔχαν ὑμᾶς, ὡς ἀν δεῖ
ὡ ἄλιο τοῖς κυρίοις χρῆσθαι· ἀλλὰ ἡ φίλοι μὲν ὠφελήσεσθε
πότε, καὶ ἀδικεῖν δοῖ βοηθῆν ἔστε· ὑμεῖς δὲ μὲν τὸ κεχρή
μεθ', τῶν δὴ καὶ ἢ δὴ πηδοῦν τοῦ τοῦ διὸ αἰλοῖς· ὅ τι καὶ κατὰ
φεῦ τὴν ἡ σὸ σὰ τὸ θεοῦ, καὶ ὁ τοῦ σχοῖνον ἐκ δῆμε τὸ σὸ σὰ,
ὡς ἀν, ὀφ' ὅ τι καὶ νῦν τοῦ, ὡς ὅλιο ἄχθον, ἐ τὸ ἀν πεῖ σοβαῖν
μηχανὴν, τοῦ δέοι ἐ πὸν φαν τὴν βαρβάρον· ἢ δὴ μεθ' οὗ σαν
ἐ πεῖν, πολέμου σὴ τὴν γὰ μεῖν· καὶ ἐκ τὸ μὲ κρὸν ἡ φόν
ἐλπίδων ἐ πὶ μεῖν· ἀλλὰ μὲ ἐ φ' ἡ τοῦ λῆμα καὶ

Καὶ νῦν δὴ τὸ λεγόμενον ἵνα μὴ ἐπὸ ὁστέων ὁ λόγος με. ζῆν. καὶ μὴ ζῆν ὅ τι
βούλοιτο. ἢ νὶ ἐξαλλοτριῶν ἐπὶ πάντα φόβον ἀμὶ ὀλίγος τὸ πεῦ τὸν.
ἢ τὰ πορεύθηλῶν. ἢ τὰ αὐτὸ κεκόλυμε. κρυπτόδρομον πεῦ στὶ ἐν τῶν
τῶν ἀκροαμῶν, καὶ ὡς λεμὶ μὴ δὶ. ἐ ὡς τὴν τὰ τῶν τὸ πάθος
θεραπεῦσαν ἐποίησε, τὸ μὴ δὲ ἐν δὶ ἀγνοῦν τὰ ὁ ὁστέον δὸς ἐκείνων
ἐθελόντων. ὁ τὸν νόμον σὲ φὴ καὶ ἰωνὴ ἢ πὸ τὶ μὲ, καὶ τὸ χαῖον
καὶ πὰ τέλον, τὸ μὲν γὰρ θῆν ἐκόντας δουλοῖ. ὁ δὲ ἀφ' ἡ νὶ ἀὸ,
ἀθ ἰωὶν πὰ ἐῶται. καὶ λεύθερος ἀεὶν ὁ τὶ ὶ ὀχῶν ἐ χων ἡν μὲ
κρυταπλόν ἢ τὶ ὶ γνόμενον πὰ ἐ τὴν ἰωὴ ἀν. ὁ μὲν πὸ θῶ μὲν
ἡμῶν; ὑμεῖν μὲν ἐν ἐγὸ πλεῖν ὁ ὄν τον, ὁ ὁστέον δὸς δ' ἐ δὶν ἐν
ἢ θεῖν τὸ εὐχομὲ ἐ ἐ. καὶ ὡν πὰ ἐ σβάσιν χρὴ μὲ τὶ ἐ ὄν τος. καὶ ὡ
λίκασ ἐκ δὶ κάλοντος. καὶ ὡν δὲ ἀμὸ τὶ τῶν εἰρηνικῶν πὰ ὁ
σόντος. οὐ τὰ ἐ μὲ ἢ πὸ τὲ κοινῶ βαμὲ ἢ ὶ ὶ ὶ

καὶ ἐωωμεν τῶν γωνιῶν· ἐπὶ πόσον δὲ κολοφῶν αὐτῶν ἡ
ὑπαντεῖ ἀλλ' ὅσον μὲν ὀφθαλμοὶ τῷ δρᾶν μέλλος· ἡ τῷ φῶς αὐτῷ
ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ τὸ μεγεθῶν τῷ δέρος, λαθεῖν ὡς αὐτῷ ὑπίγεται·
ἡ ὡς τὸ ἐστὶ πολὺ τὸ δέχεσθαι· ἡ πάθος χωρεῖν αὐτὸ θεῶν τὸ
ἔργον· ἀλλ' οἱ ἡ ὡς ἀπολέσθαι τὴν βασιλίδα πόλιν ὅσοι εἰ-
ἡ τοῦτο δὲ φασὶ, ὡς δὲ τὸ χρῆσθαι αὐτῷ ἡ τὸ σλοι τὸ αὐτῷ πλ.
ἡ ἄλλοι, ἵνα σοι φασὶ πλουτοῖς ἢ οἱ φρεῖν ὦ τ, πόλιν δὲ δαίμων
ἡ κοινὴν ἐστίαν τῶν ἀνθρώπων πολεμεῖν ἢν δὲ ἀποδίδοσθαι
ἡ ἢ τὸ πολὺ τὸ χρήματα· ἡ ὡς τὴν ὁμοῖν χρηστὸς τῷ φῶς
πρὸς τὸ ἐμὲ ἐστὶ τῶν οἰκοῦντι, διὰ τὴν δόσιν εἶναι νοῖον· ὁ δὲ
σκυθῆσι κὲ ἔφη ποιήσειν· ἵνα τὸν αὐτῷ σε βασιλεῖ βουλῆσθε
ἴδιον ἡ δῆλον τὸ φρόνος ἡ ὧν ἐν ἀφρόνων· ἡ τὰ ἐπόσι ἢ
κὲ θέλουσι τὸ· ἀλλ' ὑπὸ γνώμης ἔφη βασιλεῖ ἐν αὐτὸ τὴν λυμῆ
τὸ ποιήσκοτος· καὶ πεῖ χωρεῖ κεῖνοι τὴν ἐκάνω· πολεῖσω δὲ μὲν
τῷ ἄρτος, ἡ τὸ χώρας ἀνθρώπων ἐκ ἀνθρώπων ἐστὶ, κὲ δὸ σὲ φῆ, ἢ
σεαυτὸ μὴ κακῶς μὴ ἔχοῦ ἀνάγκῃ τῶν ἐν ἀ. λέγεται γὰρ ὅμως
κὲ μὲ φίλος χωρεῖν τῷ ὅσιος δὸς πόθεν· ἐπὶ τὴν ἀμφῶν
ἔχον, λιπὸ δὲ τῷ τὴν ἀπὸ τὴν σκυθῶν ἀνίκα δὲ ἡμῖν·
ἀ τοῦ δὲ τῶν ἡρῶν δακρύων ἀποφέρω δὲ ἡμῖν μὲ ἀμφὶ
γὰρ ἐκάνω· ἡ τὸ ἐμὸν δὲ ἔφη, κὲ ἐν μὲν ἀστῷ τὸ ἀκούσαι αὐτ
ἐπὶ πλόσιν· ἐκάνο δὲ ἄξιον ἔφη φασὶ ἡ νῦν ἀλλὸς
ὑπὸ χωρεῖ· ὑπὸ νόμων· ὑπὸ ἐθέων· αὐτὸς ἐαυτὸν ἐγκρά
τα, τοῖς, ἀμὲ λόβοις· ἀνάγκαν ὁμοίοις ἀπὸ τὸ ἀπόλλῃ· καὶ
διὰ ἀεὶ ἀφρεῖν ὁλκὴ· φρεῖν τὸ θὲ ἀμφὶ αὐτόν.
ὅ ποιὸ τὸ ἐλῶ κὲ θλαῖπος ἡ πρὶν τὸ χρὴ πόθεν ἐκλοῖ
βαρβαρικὴ· ἐν τῷ δὲ ὅ μὲν τὸ φῶς ἐδὲ τὸ ἀποθνῆσκειν αὐτόν.
ὡς δὲ νῦν ἀν, τὰ χίφα τε ἡ βίαιος τὸ· οἱ βάρβαροι δὲ καὶ πρὸ
δὴ κὲ ἀν πεῖ ἡ κόσμος, νεμεσῆ τὸν ἐ ποιοῦσι τὸ καὶ ἡ δῶν τὸ
τὴν ἀρετὴν· φυτὴν τ ἐ πε βαλλον· ἡ ὡς ἡ τοῦ τὸ ἀποχώνοντο· καὶ
ἀξιοῦν ἀκῆναι τὸ πεῖ τὴν φυτὴν· ἀλλὰ μὴ φασὶν· χρήματ'
καὶ τὴν ἔλαν ἔχων· ἡ αὐτὸ ἀρέγοντος αὐτὸ τοῦ φῶνος.

οἱ δὲ, ἢ δὴ μᾶλλον ἢ τῶν ἱππέων ἀπόντων· ὁ μὲν, δὴ θεὸς τε
πομπῇ θαλάσσης ἢ φόβῳ, ἐφέλετο· χθόνιος δ' ἀμφιμέλοισι
σάφησε μέγας· ἐν δὲ πεῖθε μιν χαίρων κρατὴς σὺν αὐτῷ
πῶς· καὶ δὴ ἐλαχίστας μέγα πεσὼν ἐς ὀκοσμίαν ἅπαντα
καὶ κατήφανον· τοῖς ἱππάσι τὸν ὑπὸ σὺν δημοσίας· ἵνα τὸν δὲ ἢ
γενέσθαι ταῦτα· τὴν δὲ χθὲς ἐπ' αὐτὴν ζωὴ ἔφησαν· σὺν τῷ
ἔρῳ· οἱ δὲ μόνοι· οἷς ὑπηρετῶν ὑπεβεβλημένος ὑπ'
αὐτῶν πόλεμον τὸ ἐστὴν γένεσιν καὶ τὸ ἐν σὺν αἰχμὰς ἐστὴν τυρ-
νίδα· πάντοι ὧν αὐτοῖς ὁ δόχασι μφοῦν· φόβοις δὲ θεῶν
πολλὰ πλασίοις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ τὰ πάντα· ὁ φλήμαν
τὸ κοῦν τὸ δὲ κινεῖ σκέτο· καὶ τὸ ἐθνεμὲν ἀν ὠρεῖ τὸ τὸ·
ὁ μὲν ἐπὶ ὠδαίμος, ἢ πὲ φοῖ ἢ νῦν τὶ λὰ τοῦ γὰν ἐ τὰ τὸ τὸ·
πλοῖα δὲ ἢ τὰ τὸν ἢ πρὸ τὴν· ἵνα μὲν δὴ τὸ ὄνος ὧν, χαίρειν
σχολάζῃ· ταῦτα δὴ μὲν σοὶ ὠ τὰ τὰ τῶν κοῦφον· καὶ ἔτι
κοινὸ τὰ τὸν ὄλο, τὸ ὑπὸ ἐξ ἀκτῶν αὐτῷ· ἐπὶ φὴ θὲ μὲν
τοῖς ἔθνεσιν· ὧν ἱοὶ τὸ ξὲ πὲ μὲ πῶν· ἀπὲ μὲ πολῶν δὴ μὲν σοὶ
τὰ τὸ πόλις· οἱ δὴ μὲν ἀθῶ σὸ μὲν ἐστὶ νὸς ὀπὶ τὸ πάν ἐ θνοῦ
καὶ ὅς τὶ σ ὄνεω τὰ τὸς ἢν, ἐπὲ γὶ αὐτὸν σὺν α ζυγκαμὲν ἢ στὴ σ
ἐκμὶ δὼ σὲ ἢ, ἢ ξὶ τὸν σὺ ἰαυτὸν ἐκ ἅν ὀν αὐτῷ τὴ ἐ φὸ ὀκὸ ὄ
λα φὸν ζωὸ θεὶ σὶ τὸν ἐ φὸ ἀία· σὺν τὸ τὶ πὶ τὸν τὸ τῷ ὠὶ τὸ φῶν
ἐ γὲ γὲ τὸ· κὰ τὰ ἐ μὲ μὲ τὸν ὧν μὲ λὸ τὰ ἢ τὸ ὀρ χὴ σ τὸ ὑ χὲ γὸν
τοῖς κὰ τὰ ἐ μὲ νοῖς ὀ ἢ τὸ ὑ ἐ ἰὸν· πρὸ τὸ ὀρὸν δὲ ὁ μὲ, ἐ πὰ τὶ ὰ
κὰ κὶ ὰς πὸ ρὲ λὺ ἐ κ τὸ ὧν ὀρ χὴς· τῷ δὲ, μὶ ὰ θὸς ἢν ὀρ ὲ τὴ σ,
τῷ ρὸ θὺ τὸ λὰ τὶ μὴ· ἢ πλὴ ὀ νῶν ὀρ χὴ· ἢ χὲ γὸς ὧν ἰ μὲ πὴ μὴ·
ὧ μὲ σὸ ζὸ νὸ ὧν τὸ ἢ τὸ ὑ ὀ δὲ ἅ ὅ πὰ ν τὸ· ἅ πὰ ν τὸ χὸ ὑ ἢ ὰ ὀ ν ὶ ἢ
λὲ γὴν αὐ τῶν ἐ ἢ ἀ φὸ σὲ χὸν τὸ· ἢ κὰ τὰ δὴ μὲ σὸ ἢ κὰ τὰ ὀ χ-
χὸ τὴ ὲ ἰὰ, πὸ ὶ κὸ κῶ σὴ λὸ ὧν τὸ· ὀὸ ς μὶ ὰ ν τὴν φὼ ν ἢ ἀπ
ἀὲ ν πὸ υ πὲ ὸ ὸ ὧ ν ὀ ὰ ὲ ἀ, τὴν ἢ χὼ φὴ ν ἢ ὶ ν ὲ ἢ τὴ ν ὲ·
θὲ ὶ ὸ ἢ λὲ ὸ ὶ ν τὸ ὲ γὸς· ἢ πὰ ρὲ σὸ κὰ λὲ ὸ ὺ τὸ ὧ σὸ μὲ ὶ ὸ ὶ ν τὸ
ὲ μὴ ν ἢ δὸ κὰ, πὲ ὶ ν ὀ ὀ ρὲ γὲ τὰ ρὸ ν ἢ πὶ πὰ ρὰ λὴ λὰ ς ὀ ρ ὲ τὴ ν ἢ
κὰ μὶ ὰ ν ὀ ξὲ ὶ ὰ θὴ ν αὶ, τὸ ν κὰ ὶ τὸ ὧ ν ἢ κὶ φὰ ν ὧ ν χὰ ὸ μὲ ὰ ν τὸ

ἀνῶν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐν αὐτῷ ἄλεκτον καὶ τὸ χάρον· ἡνίκα δὲ ἐκκλίνῃ·
ἐπὶ τὸ τοῖχον ὁ τῦφω· ἐπαυτῷ πάντοτε τὸν ὁ σοφὸς εἶδος ἐκεῖνος
τῶν ἀγῶν μετὰ μέλους κόλαν· Ἀλοῦν μετὰ τῶν πολλῶν τὸν ἄλλον ὁ δόλος
ἐξ χάρις κατάλαβε τὴν· δίκαιος τὸν δὲ δόλον κατεμάσας· ἀγαθὴ νῶν ἐπὶ
ἑδάφους τὸν ἔλαχεν ὁ κρατεῖν· ἐπροβάλλετο ἐπὶ χρόνῳ τὸν ἐν
ἐναῖς ἐχθρὸς νῦν ὁ ὑπὸ τῶν θεῶν ἀστάσας λαῷ τῶν ὀφείλοντα·
καὶ ἐδάφους μὲν ὁ μιλῶν αὐτὸν τὸν ἐν πόλει ἀστός· ἐν δὲ μα-
χόμενος δὲ ἦν ἐν αὐτὸν δόλῳ μαχόμενος· ἐν τῷ ἡ τῶν ἐκεῖνα μὴ χε-
ρὶ τὰ αὐτὰ μέτρα· ἡδὲ, ὡς πορφῶν τὸν γόνον φόνον πρῶτα τὴν
πεύκην ἐν τῷ· ὡν τὸν τῷ δόμῳ ἐν τῷ πρῶτον πεφύκασι τοῖς ἐναν-
εἰκάσαι μάστεν τῶν χεφομένων· τὸ πολλὰ κολουμένου αὐτῷ
τῶν ἴσος καὶ τὴν ἴον, ἀποδέχεσθαι ἡ κρῶν πολὺ τὴν ἴον· ὁ ταῦτα
ἀνάλεγμένος, ἐν ἐτύχον ἐν ἐλέῳ τῷ φῶνι· ἄλλως τε γὰρ
τὴν ἀεὶ ἦν ἐκφορὴ θῶν τὴν ἐν ὀνίτῃ· ἐν ὡς αὐτὸν εἶδον
κατοικοδομεῖν τὴν τῦφω νῆσον, χαίρειν ἡ πάθος· ἄρας
τὸν ἐν αὐτὸν εἰς πόρος, τοῖς τὸν φῶν αὐτὸν ἀποχρῶν· ἐν τῷ,
ἅ τὸν πεφυκὼν ἐν τῶν ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῷ ὀλίγος τῶν ὁ μεθ-
ἀνάλεγμον τῷ φῶνι· οἱ δὲ ἐκολούοντο μετὰ λόγου ἐν ἐκεῖνοι,
ἀν τὸν πάλαι τὴν ἐν πόλει ἐν τῷ, τοῦ τὸν ὡς ἐδάφους τὸν ὑπὸ τῶν
κατὰ τὴν ἐν ἀστῶν ἐν τῷ εἶδος· ἐν μὲν μόνον μὲν ἐν τῷ.
ἐν τοῖς ἀστοῖς, οἷς ἦν ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐν μέλει, τοῖς ὁ δόλος ἐν τῷ
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐν δόλῳ· ὡς ὁ θεὸς ὡν ἄλλα τὸν τῶν τῷ
ὡς πρὸς τὸν μόνον· ἀσφαλὲς τὸν τῦφω ἐν τῷ πάλαι μὲν·
ἐπὶ τὸν ἀπέκτεινε πόνον· χαίρειν ὁ μὲν ὡς ἐν τῷ χαίρειν τὸν
τῷ ἀστῷ ἐν τῷ καὶ δόλος· ἐν ὡς φῆν τὸν μὲν· ἄδεσαν δὲ
θεοὶ τὸν ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐν αὐτοῖς τὸ φρόνημα· οἱ πλάσαν δὲ καὶ τὴν
ἔτι φέρε δὲ τὸν ἐν μέλει γὰρ μὲ· ἀλλὰ τὸ φίλον τὸ φίλον ἀγαθὸν τὴν
ἐν τῷ θεῷ μὴ· ἐν τῷ ἀστῷ καὶ ἡ νῆσος ὀνομάζεται· ἐν τῷ
κύριον μὲν πόρος εἶδος ὡς πρὸς ἀπὸ τῶν ἀνῶν, πόλεμον πολλὰ

λαθαν. αὐτός τε μελαθρον, καὶ τὰ πολλὰ ἐφόρουν αὐτῶν λαθραῖ.
πολλῶν δὲ ἐπὶ πολλοῖς τότε καὶ τὰ ποιούντων. καὶ λόγοις τε
φόρτων ὑμῶν δὲ ὀσίειν, καὶ ἀκαιρῶν ὀσίειν. χρεῖν δὴ
τίνα αὖ τὶ χρεῖτε, ὃ δὲ, ἢν μὲν εὐγνώμων ὥσπερ ἱκανοὶ
καὶ μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἢ δύναστο, καὶ ποῖα καὶ ἔφε, καὶ πεῖσε λύε
ἢδε τὸν τεῦ πονηρὸν δωρεῖον. οὐ μόνον ὦ ἔτω χωρὶς βόρος ἢ δὴ
καὶ ξεῖνος. ἀλλὰ μὴ δὲ ἔφρα τὸ πλῆθος. ἀλλὰ τὸ ἢν ἀκοὴ λόγ
δρεῖν ὠνῶ ξωῖτα. καὶ ἀν τὸ λέγεσθαι μὲ ἀκόν εχομεν, ἐὰν τε τεμ-
μεν δὲ ἀπὸ τὴν πορεῖαν, τὰ τὸ τὸ ἐαυτοῦ λόγου ἐπὶ τὰ
ὀσίειν δὲ ἢ δὴ μὲ ὀτὶ μὲ λαθὰ τῶν τοῦ ἀκουσομεν ὀν τὰ,
ἐφ ἡμέρων τὲ καὶ πολὺ χρονίων λόγων ἀκεῖ σῆ γνώμον ἀυτ-
λέ τὶ πρὶ αὐτ λέγεν ἀπεῖγωσκ, ὅμως, μὲ ἀκοὶ ὁ μὲν ὀρ
λόγου ἀμοιβὴν ἰσοφόσιαν. ὅμως δὲ ὑπὸ τῆς ἀλεθείας ἢ σωε-
τέρα ἄπτο, δόξαν θῶ πῆ γνώμῃ. ἐπὶ δὲ ὁ τὸ φῶ βία
πρὰ λιφῶ ἀλεγυπτον ἐ τυ ἐγγύα, εἰ γὰρ ὦ δὲ οὐ τὸ ἐστὶ μὴ
ἀλεθείᾳ ἢν, τὸ τὸ ἔφρε. τὸ τὸν λόγου ἐδύνω. πάντων
φεῖ τὸν τὴν ἀκοῦν. ἀλλὰ ὅτε βᾶν γὰρ ὦ ἔρ. τὸ μὲν ἢ μὴ λαθρὸν
ἄν ἀν μὴ σῶν τῶν δὴν ἐ ἐρῶ τὸ σὲ μὲ γοῦ τὸν ἀ ἀρ τὲ τῶν, καὶ ἀ ἐ μὸ
ἢ ἐ αὐτὸ τὰ πολὲ μὲ γὰ ὀ τὸ τὰ τὸ φῶ νῖ, λέγων καὶ ἔφ ὦν, καὶ
ὀ ἴκοι καὶ ἐ πὶ τὸ ἐφ φω μὲ λοῦ λῶ, ὁ πολὲ μὲ σῖ γῆν ἀεὶ τὶ ἀν δὲ ἐ
μὲ γος. ἀπὸ τὰ χρῶ τῶν λόγ ὀσίειν. ἀπὸ τὰ χρῶ τῶν ὑμ
λόγ οἷ πορεῖ, τὰ ὀσίειν δὸς ἢ δὲ. καὶ ποῖ ἀκόν εχομεν,
ἐπὶ φορὰ τῶν ἡ μῖν ἀν. ἄ τε γὰ ἀ τὸ ὦν πρὸ ὑ τῶν καὶ
φίλων προὔλεμε; ἄ τε δέος αὐτὸν ἔ δεῖ τε τῆς ὀρ μὴ
μὲ ἀν ὀ μὲ ἢ ἀ ἐ ὦ κα μὲ νῖ ἀν τὶ νὰ ἐλ θὼ ἀν. ἀκοῦν ἐπὶ
ὀλῶ, πεῖ ἀν αὐτῶ τὸ τὸ φῶ νῖ πὸ ἐφ ἀὸ ὅ τὶ ἐ πὶ ὑ τὰ τῶ, ὡ φ
λέγ μὲ ἢ ὦν πὸ ἐ αὐτ τὸ τὸ ἐ τῶν ἀ πὰ τὰ χρῶ τῶν, καὶ
μὲ κρὸν τὸ ἀ πὸ τὰ ἢ λόγ ὀν τὰ ὦν ἀὸ τὸν ἀὸ ἐλ φὸν ἀ ἀν κὸ μὲ ὦν,
καὶ ἀν θε τῆ σαι ἢ λὸ ὦν ὀρ ἐ τὴν, ἄ τῶ ἐ πὶ ὑ τὰ τῶ πε ὀ σῆ κὸ

ὅδε, ἐπὶ πόρρω τόμε, καὶ δῆλος ἐστὶν ἀρτι· οὐ δοῖ δὲ τῶν ἡλίου
μείων κατὰ χεῖρα χάρε, φρονῶν ὑπὸ γάμου· ἀκόλουθος δὲ ἐξῆντ
τῶν θεῶν ἐπὶ τὴν γαμέλιον, δὲ ποιῆλαν πόθων ἰδέαν δμοίου σαν·
οὕτως ἐν ἐλαμπέτω πόρρεω σὰ ἐνέλο· φαιπόδεον, ἐ χθίων
τὴν καὶ ἀεχίονε πέμπε· καὶ τὰ μὲν, ὀρεικατ ἐπὸ σοι ἐν ὀλ
ὄγαθὰ· τῶν σε κακὰ ρίαδε δῶκε· τάσ τε πόλας σὺν ὑπορκόρε
κλονῶν, ἐν αὐτῷ πικαλὴν ἐλίον μηχανῶν· σὺ σὰ, μὴ δὲ ποτ
ἀνὴρ ὁδοῖ κοιτέοιτο, μεμνοῖ δὲ ὑπὸ γάμου ὁ μεόζων, ἀ τὸ
χοῦ τῶν ὀρφανοῖσ ἀπέχθοιτο· σὺ τὸν τοῖσ οὔτα τὸν ὑξέμον, θεὸς
ἀνδρεῶν γυῖσ· σὺ δ' ἐκ τὸ ὀφθὰ ἐν ἡμὶ κὰ δ' τὸ ἀν ὠὶ τὸ ἔξας·
ἢ δὲ σὺ ἰαὶ τῶν δῶκε μὴ μὴ ἀσε φίκτω ἀμφὶ τὸ ἄνα, σὺ οἷσ
τὰ ἀεὶ πίασκὴ πέρα ἀγαπεν ἀνέμεν τὸ χηλὸ τῶν θηείων,
κὰ τῶ δὲ ἔξ ἐ τῶν ἡ ἐλῶν ὀρέων τὰ κέφαλε· ὑμεῖν ὀλ ἀρεκὴ
τοῦτο· καὶ ἐ πεῖ νῶσκε τὸ τὸ ἐφὴν ὀξέος, ἐ γὰρ κὰ δὲ μὲν
ὀ βελοῖ τε ἐν ἄνοισ σκῆσι· ὁ δὲ θε αὐτῶ καὶ τὴν δὶ ἀνοῖ ἀν
τῆσ ἰρὸ τὸ λυφίασ πέμνῶ· καὶ δὶ ἔωσι τὸ ὠθῆκε χέν
ὅτ' ἐφὴ τὰ πόλι τὸ ἀλ ἀτάσ ἡμῶν καὶ νοῖ μὴν ὁ πίχαρ
σω σ' οἱ νῶν ὄντ' σὺ τοῖσ δῶ α μοῖ, μὲ τὸ βρ χὴ πρὸ σδέχ
τοὶ τὶ ἔαυ τὸ σ τὸ ρῶ, λέγων τὸ ἀμ ὀφ λοῖσ ἔσε θαι
ἐκ πόδων, πολὺν ἀ τοῦ μέγοι σ ὑφ' ἑ αὐτῶν· ἀ δὲ ὑπὸ λά
ποιῆ τὶ τῆσ φάσει ἐν ἀκάμα πῶν ἐν τεῖ βοῖ σ. μὲν ἀ δὲ ὁ
τὸ φῶ σ ἀῶ τὸ σ ἐν τοῖσ τὸ ἐφ ὠ νάοις, σὺ δὲ μὴ δῶ σ ἀπο τὶ
γνῶσκε ἐῶν θε ὠν σὺ μὲ βολὸν ἀλλὸ σοῖ θῆ τε· ὅ τὰ ὠ ὑδατὶ
καὶ πὸ εἰ τὸν πόλε ἰῶν ἀλ ἄρα κὰ θῆ κε ὠν μὲ μὴ λίσ μὲ νὸν
ἐν τῆσ ἀν ἀλ πνοῆσ τῶν θεῶν, τὸ τὲ ἄ τε τὴ ἐπὶ πλοι πῆ,
κὴ ἡ κὴ· ἐν αὐτίκα πρὸ σδέχ τὴν ἀμέ ἀ γω δὶ ἀ λὸ ξιν, μὲ πρὸ ὠν
γενομὲν ὑπὸ τὸ φῶν· τὸ γὰρ τὶ ἀὸ τῶν τὸ ἀλ ἀτ, ἡ μὲ σ πὲ
πολοῦ τὸ ἐν ἀλ ἐ σ ἐν τῶν τὸ ἐ λαὶ νοῦ· καὶ ἐν τῶ θ
τῶ ξέ γω ἐν δαι μὸν ἐ δόκα τὸ πόλ ἀλ ε πόν· καὶ ἀκε τὴν ὀχὴ
πρὸ σ τὴν ὀν ἀκαὶ μὸν, δὶ ἡν αὐτὸ πὴ κε ἐ μὴ ἐ σεαὶ τὸ θεῶν

[illegible] ἀνθρώπου πίνον λῶν ἡκόσαι,
λόγον ἀμὴν ἀθρόαν ἐν ὁπλοισοῦσαν
νόμον τε χοῦσαν, ἐξ ἧς δεμίας αὐτῇ θέσει ἡ πίστις. Ταῦτα
ἐλοῖζε τὰ μὲν ὅπως δὴ, γίνοιτο. λοιπὸν δὲ ἐφαίνετο
καὶ πόνα. ἐπὶ δὲ τοῦ χυτὸ χθὸν πεσόντε ἐλθόντες, πονη-
ρὸν τὸ κόμμα θεοκτόνου τοῦ πεφαγέναι ἀλίσκεται τὸν
νομίσμαλος, ὅπερ νόμος ὁ χαῖος ἐξοικίζει τῶν πόλεων.
θυμάζε πόρρω τοῖς χῶν ἀποκλαίων τὰ σέβη μὲ, ὡς τοῦτο
ὁ τὸ φῶς καὶ αὐτὸ πέσω πος δέα τὸν αὐτὸν πίχ πλήθος,
ἀλλὰ ἀλλὰ τῶν βάρβαρων ἀφεῖσαι ἐπέθετο, ἵνα ὁ
ἐν ἀφανὲς δοῦναι, καὶ τὰ λύσω νόμων πεφοῖς, αὐτὸ καὶ ἐξω
ὅτι νοῦν ἐλαμπτο, ὅτι τοῦτο ἄρα ἐκ κάνοῦ τὸν τὸ πεσόντο
φρμα. ταῦ χάν, οὐν τὰ ἐφεξῆς ἀνοῖ. πεσόντε δὲ
χε τὸ μὲ θῶν τότε, τὰ μὲ, αὐ τὴν ἐ σόμεν πολὺ ὅσι εἶν,
τὰ δὲ, ὅ τὸ κ πω τὸν ὄντα σὺν αὐτῷ. ὁ τὸν ὡς φῶ τῶ
τὸ μὲ δὲ γνώμεν σὺν πᾶσι σὺν μεχίαν ἐλέαν πὸ τοῦ λέοντος
λύκον. ὁ δὲ λύκος ὁ ἐστὶν, ἰδρὸς λόγος ἐστὶν. οὐ κ ὁ σὶ
βαρβάρων, ἐκ δὲ σὺν μὲ θου σὴ μὲ λὲ. +

λόγος δὲ

+ ταῦτ' ἔπεσι κ' πεσόν.

Ἀρχεται δὲ ὑποσκεμάνων σὺν θεὸν δὲ τὰ τῶν θεῶν. ὡς γὰρ πάν-
τα ὁ τὰ χοῦ πάντων κακῶν ἐμπλέ πῶν, ἡ δὲ τὸ τῶν ὄντων
γνῶμε κὸ ἐξεῤῥύπκε δόξα πεγνόμας, ἡ πὸ δὲ σεβοῦ ὑπογνόμας
ἐκ τῶν ὁ ἐφ μεγάλαρ τὸ κ μεγίνο, ἐφαίνε τὸ μὲ οὐ δὲ ἐν ἐκ δὲ μὲ
τὸ ἐν τὸ μὲ, ὁ ἐν θρω πίνον ἀλόξηκμὲ, τῶν ἐν βάρβαρων τὸ ἐφ τὸ
τὸ δὲ τὸ ἡ πόλα χε φ μεγίων. τῶν δὲ, ὅ τὸ ἐφ ἡ πὸ ὁ ἐν κὶ τὸ ρ
ἐν ἡ μὲ λοῦ τὸ, κὸ ρὺ βὸ ν τὸν ὁ ἰ μὲ πεσόρ βολόν τὸν αὐτῷ, ἡ
πω ἰ νὶ θὸ ρὺ ζοὶ μὲ θὴ μὲ ρὸν τὸ φ τὸ μὲ ἡ φ τὲ λὴ μὲ ρὸν ὀν.
τὸ τὸ πολλὰ κ ἐ γὸ μὲ, ἐκ φρονὸς τὸ αὐτὸν ἀπὸ λὴ μὶ σὶ,
καὶ ἐν ὡ μὲ τὸ δὲ κρὸ τὰς. ἡ πολὶ ἐ γὸ φῶν καὶ τὸν κὶ ἡ μὲ τὰ
πλόσιο δὲ πολὺ τὸ, ἐ οἰ κὸ τὸ τὸ ὁ ὑ μὲ φὸ λὴ πὶ ὁ ἰς. νῦν μὲν

Πανὶ κὶ τὴ μὲ φὶ ὁ ὁ ἐπὶ τὸ ἐ φὶ λὴ πὲ ρὸ ὁ φὶ λὴ) ὁ ἰ τὸ ἐ πὶ. ἡ λὴ μὶ ὁ ὁ τὸ ἐ φὶ λὴ, μὲ τὸ μὲ ἀ ὁ ἀ ὁ ὁ ὁ πὲ φὶ ὁ ὁ ὁ ὁ πὶ ὁ ὁ ὁ ὁ

ξιφουλκίαν παρωμεν, οἱ γὰρ ἤδη πολεμικοῦντες, νῦν δὲ
πάλιν ἐλεεινολογοῦμεν καὶ δεόμενοι σώζεσθαι· ἀν' ἀθροοῦν-
τες αὐτὸ κεφάλαιον φεύγουσι· νῦν δὲ ἡδέως ἀκούουσι· ὡς τὴν
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου τινὸς αὐτὴν τάσσει· ἀλλὰ αὐτὸ τοῦ
γεῦτεῦ πλοῦν ἂν τεῦχ χρησόμεθα· ἀλλ' ἴσως ἑτοίμεν λέγε
τὸν φῶνος εἰκὸ τοι· ἀτίμεν δὴ τοῦ ἁλίαν σοφεῖς
ὅτι τοῖς εὐπρεπεσκεύασμένοις, ἀμελεῖν λοιδορεῖν τῶν
τὸν ἀσκεύαζεσθαι, τοῦ δὲ κατὰ κεφαλὴν ἀλέτρωσε· τὸ γὰρ
ἄγαν, τὸ ἀμέλειαν πρεσκεύασμένον κεφαλὴν, ἀναίρει γὰρ
ἀφαιρεῖται τὸ τῆς ἀξίας τὴν αἰτίαν τὴν κράτιστον α-
ὐτὸ τὸ τῆς ἀρετῆς τὴν, πρὸς τοσοῦτος ἄγαν δοκεῖ
καὶ ἀμφισβητεῖ τὸ νίκης πρεσκεύασμένοις· ἀμεσῶς δὲ
δὴ τοσοῦτος ἐγίνομεν, καὶ νῦν τὴν αἰτίαν ἔχοντες τὸ φανῆναι,
ἀδεῶς, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ τούτων ὧν μελεῖν θεοὶ ὧν ὧν,
φαινόμεθον ἔχοντες ἀλεγόμενον ἔλεγχον· ὁποῖον δὴ τὶ
κἀκεῖνο ἐγένετο· οἱ θεοὶ οἱ νικῶντες· οἱ τε ὠρθῶς ἱστῶ,
ὧν ἅπαν καὶ παιδιὰ καὶ χαὶ δὴ μελέτη τὸ ἦν πολέμου καὶ
πεφυτεύξεῖ, ἵππῳ ἐνόρεξε (ὧν τὰ ξιφοῦντες ὑπὸ σαλπίγγι,
κατὰ λόχου κίνησῃ· καὶ ἀφ' ἡμῶν πλήγεῖς δέοιτο, καὶ τὸ
ὑποδήματος ῥόφε· καὶ φαεδρὸν ἀεὶ ξίφος, τὴν ἀκμὴν
χειμῶν ἀπωῖτε ἐδορυφόρουν, τοῦ μὲν δὲ ἐν ταῖς ἀγκάλαις
ἀναπαύσαι τὴν φάλαγγα, ἂν τοῖς τοῦ μὴ· τὸ ἀπόπλοιο.
τὸ κατὰ πεπαῖκοτα ταῖς ἀγκόμαις· τοῖς δὲ δὲ ξίφεσι
νικῶν, φυγὴ φεύγοντες ὑπὸ (ὧν θεῶν κοινὸν, ἀνεχώρουν τὸν
θεός· ἀεὶ θεοῦ· γὰρ ἀεὶ καὶ· καὶ τὰ τιμιώτατα κλέπτοντες·
ὡς ἀκόνον φόνου δὸ καὶ ἀεὶ τυπίων ἀν δεῖ ἀποδίδεσθαι·
τὰ θὴ πλήθεσι ὁρῶντες (υσκεύαζομεν αὐτοῖς, ἂν πῶς τοῦ
γίνομεν ξωνίεσαν· ἀλλὰ τὰ μεδμόνε αὐτῶν ἀπέγνωσαν·
ὀστεοῖμε, οἱ κοιαφὰ αὐτοῖς κατὰ κλάσαντες ἄχον, ἐκὰ
πεῖμενοντες τὰ πῦρ· οἱ δὲ, πυρὸς οἱ δικρον ἀναιρούμενοι,

θανάτου φόβου ὄργανον ἢ τὸ ἐναντίον· καὶ ἐπὶ τὴν πρᾶξιν
αὐτὸς αὐτῷ ὁ τὰ νῦν, πεπεισμένος εἶναι τὴν ἀφθαρσίαν· οἱ δὲ, πλὴν
ἐπεβάλλοντο· καὶ πολὺς νόσων νήσοις κόσμοις. ἡ πάλαι ὑπε-
ρόειμι· ἐδόκει τὸν ἀπαθὲς τὸ τεχνικὸν ἐν χῦρος τὸ ὄνομα τῆς
μεγάλων θηρῶν, ἐν αἷς ἐπεποίητο τὰ αὐτῶν πλίων ζωγράφη·
ὡς δὲ καὶ μάλιστα αὐτὸς ἡ καὶ τὰ ζωγραφῶν πεπεισμένοι οἱ θεοί,
τῶν τε πίστιν ὁμοίαν τοῖς ἡνομένοις, τῶν τε ἀνθρώπων τῶν
ὠφελεῖν σώζεσθαι, τοῦ τὰ λίαν ἀπίστου φόβου ἀκόνη ἐρχεῖ·
γῶν ἡ πάνυ μέλλα πρὸς τὸ πῦρ, πόλεμον τὰ τῶν πολίων πυλ,
ἐρίζεσθαι ἀφίχθον· καὶ τὸ τὴν ἡμέρα· ἀλλὰ ἀφαιρεῖν, τὸ χάρε
ὀρέγειν ἄτιμος ἐμβαλοῖ τὸ βόλον· αὐτὴ μὲ μέλλα ὀρθῶ
ἐπὶ τὴν ἀγωνιστικὴν καθέδρα ἀφίκα. δὴ γὰρ αὐτὸ αὐτ
διέχεσθαι, φύσιν ὑπνῶν πεφυλοπόδων· καθεζόμενοι
τὰ ἄκρα δὲ ἐποίη· τὸν διεγειρόμενοι ἐπὶ τὰ ὄντα πρὸς πεπεμπ
λαθαῖο φήμαις· ἡ τὴν ἡμέραν δὲ ἐπελίζετο· ἡ τὸ χέτο·
καὶ τὸν ἐν ὑπὸ χῆρ τοῖ λεῶν· πόρρω ἐν οὖν ὀρθῶ τὸ δεφόμ
ὑπὸ τῶν σκύθων, ὧν ἡ δὲ σοφῶν ἡμέρα τὸ ἡν καὶ τὸ δὲν ἐλπ,
ὧν πολοὶ φῶρα ἐκθέοντα καὶ ἀν θέοντα· πάντα σκέλα
γωγοῦντα, ἐν θυμίον ποιῆτ τοῦτον ἐ σχῆτον πάλιν ὅτε ἀν
θῆσαν· δεῖ θαυμάσαι τὰ ταῦτα τὸ μὲν δὲν ἐν χῦρον αὐτ ἐ χῆρ
τὸ ἀφῦ· ὥστ ἐπεσθαν τὰ χίφα ἀποσκηνήσωσι, χαὶ φῶν
δὴ κῶν ὄρξαν αὐτοῦ ἀδεφοῦ ὄντας. τὸ μὲ τὶ πεφαπολαν
σωτὶ ὁ μεθ' ἡμῶν ὄντων τοῖ ἀδικουμένοις τῶν δὴ κῶν τῶν.
τὸ τε ὧν κόθωνα τὸν ἄρτι ρολόγον ἀνατρέταν καὶ σὺ χ
αὐτὰ ἀποδυόμενον τὰ θεοκλυτῆσθαι, ἀλλὰ μᾶσ τὰ φή
γῆν τρεφασ ἐκ πεπεσοῦσ ἡ ἀλητὸ ὄντας, ἐ δόξαν τοῦ
αὐτοῦ πρὸς ὡσ ἱκέτας· ἐ χρῆσθαι δὲ χρόσον μόνον ἱκέτασ
ἄχε κλῶσ, ἀλλὰ ἡ πολίτασ ἠξίωσε· ἡ τῶν μὲ ἔδωκ·
καὶ τὸ τε λαταῖον δὴ τοῦτο, κὺ εἰσι τῶν πρὸ μὲ ἐποίησ
ὡστε τὴν δὴ λίνεσ αὐτοῦ πλίων σκυθίζουσιν, ὁ δὲ φεύγουσι αὐτ
ἡ πῆ τρεσ ποιήσε, αὐτὰ τὰ ὑμέτερα τῶν ὠϊχωείων

ἐπὶ τί μόνον· ἀλλὰ τί ταῦτα· τί μὴ ἀσκηνοῦν τε· τί δὲ σκλα-
γωνί τε καὶ σύσκλα ἐν ξεύθε· οὔτι που ταῦτα ἐπὶ τοῖσ δὴ τε τοσ-
αῦτα κλάζουσιν ἀλεείνοντα θεοί· καὶ γὰρ φασὶ κοὐκ ἔξοισιν ἡ κατὰ πῖν
θηβῶν ἡμεῖν, ἀ πῖον, περὶ νῦν πάντε βαλεῖν ἐς αὐτήν· ἐφίστασι δὲ τῖο
σκύθησ τὴν κοπίδα ἀσάλευ μένος, ὡς ἀπὸ τραχήλου τῆσ αὐχένα τε
κεφαλήν· νῦν λοιδορήσαι τε τοῦ πεπόνασε, κατὰ φανὲν ποιήσ
τὸν νυκτὶ νῖν ὀρθρον· ὥς ἔτι δὲ τὰ λαν θάνοντα σ αὐτὸ δρᾶν· ἐπὰ
μὴ δὲ τοῦν κάθη μένων ὁ τολμοσ νῦν δὲ ἐλέχαν· κἄμεν, ὀρθρον δὴ,
ἐτέρον ἀσιδήρε· ὦ ἰφάνε ταισ δὲ τῖο τε θεὸς ἀ τε κλεῖ θεὸν· ἐω-
ρῶ τοδὲ ὦ ἄνοσ· οὐ δὲ ἀνάνδρων τε δὴ λοσ ἐγένετο, κἀν νῆσσε ἐφ'
ἑαυτὸν τὸν σκύθην, ὦ ἰφὸ μεν ὠτὲ ὑπὸ τῶν τῖα ἔα, κἀν πλήκεω
φθόσο, ὦ ἀ ἀρατὲ κἀν τὸ σκλεῖ· σκύθησ ἐ πεῦ τὸν ἄλλοσ·
κἀν τὸ τὸ αὐτὸ ἐ πε πόνθη· ἐὸν τοσ τὸ θεν· κἀν θεοῖσιν ἀν οἶ·
τοῦ τὸ μ' μὸ ρ μόνοι τὸ σκλαγοῖσ ἡμῖν ὁ νοσ ἀφ' ἑν τὸ, ὅσσν
ὄκμα ρὸ πεδὲ βόδω κατὰ λήφεν, ἢ τοι μέλλοντὸ, ἢ πεθε-
ξελθοντὸ· ἀνέλυον τὰ ὦσ ἀϊέλλαχ τὰ τῖσ οἰκοῖσ ἀρήξον·
τοῦ τὸ σ τεὸ μεῦ δο δὴ μὴ μὸ πολὶ ὦν· ὁ μὲν τῖο ἀποθνήσκει
πλήγασ· ὁ δὲ, ἀποκτάνασκύθη· καὶ τὸν ἀποκτάνον τὰ αὖ
σκύθησ ὁ ἄλλοσ· κἀ ἀτὶ σ ἔπιπτε· κἀ ἀτὶ σ ἐκτὶ νεν ἀφ' ἑκάτερ
μὲν ἰδοσ· τῶν τὸ δὴ μεσ κἀπὸ πολὺ τὸ χὸν ἄπω, ὁ πλοκὴν ἀνα-
κάμον· ὦν δὲ αὐτῷ κἀ ὁ ὁ σκὴ μεσ ἐν ὁ σ σκῦ λὸ ὀντὶ χρὴ ἀναι τῖσ
ξίφεσι, κἀ ὠν τὸν πόρα ρου μεσ ἐν ὁ· πλήθα τὸ πορ ἰὼ ὦν
ἄλλοφύλων, τῶν μὲν, ἐ φεῦ τὸ πεδ λὴ τὸ τῶν ὦ σ πορρὼ τὸ τῶν
ἄ θεος, ὦ σ ἀν, κἀ ἀφοβοῖν τὸ τὸν λόχον, οὐ ἀκοῦν τὰ, αὐτοῖσ
ὅθ' ἀν ἐ σ τὸ ἄτο, τοῦ μὲ θῆ ναι τὴν πόλιν κὴν μέσην ἡ χον ἐν τοῖν
χόλοιν· οἴδε, μεθ' ἱ σ τὸ λα πῶν ἀν ἀ τὴν πόλιν τοῦ πλήθοσ ὀμε
φὶ τὰ ἐ πὶ πλὴ ἡ χον, τοῦ μὲ δὲ ἐν ἐ κατὸ λὴ φθῆναι· ὦ σ λὰ πλὰ
σίοι ὦν ἡ χον, ἐ λα πὸ σὶν αὐτῶν ὦ σ ἐφέ ρον τὸ τῖσ πορ τὸ τυ-
χὸ ὦν ἀ χοῦ τῶν πύλῶν, κἀ οἱ σὰ ἡ πεσ σὶ νομένοισ ὦ σ ἐ πὶ τὸ
βόδον· ἢ ρε τὸ τε ἠ βὸ κμάζων· κἀ τὰ τῶν θεῶν ἐν τοῖ θὴ δὲ
κὰ φῶσ ἀϊ ἀ δὴ λα γῆ σαι· δὴ μὴ δὴ γὰρ οὐ ἀ θ κοῖσ τὸ θορύβ
τὴν τε πόλιν ὁ πόσμ, ἡ μὲ τεθ σ ὦ ἐ πόχε, κἀν τὸ φεύ σαι μὲ

τῶν ἀλλοφύλων δεξίκετο, ἐκεῖνοι τοιοῦτοι ἐπίλοιπον πόλεμον
δὲ ἀόρατον ὂν ἐπὶ ἡμῖν μεμένοιν, τοῦ δὲ μὴ μεμενόνηκε κατὰ
ταύτην οἱ μεμενοικότες τὴν κυρίαν καὶ μέγιστον αὐτῶν πίστιν
καὶ ἀπολυθεῖεν ἑαυτοῖς βαρβάροις ζῶν ἐκέκτο, γνόμενοι ἐποι-
οῦν τὸ ἐρωτῶντός τι, καὶ πόθεν ἔχειν ἀντιβίον ὀρεκτικόν. ὧν
τοῦτο μὲν πόθεν, οὐ δὲ θεῶν, ἔδοξεν ἐκεῖνοι καὶ ἀρχιόπτιφος.
ἀλλὰ θοῦ τοῦ ὧν ἅπαντα ἐπὶ τὸ ἀφ τὸ ἀρχαιόμενον, αὐτὸ τὸν
σκάφος ἄνω βουλόμενος. οἱ μεμενοὶ σκλάδαν ἀφίκοντο νε-
ύσαντες, ὑπολαμπόμενοι ἔτι μάρτυρον. οἱ βάρβαροι δὲ τῶν
πεζῶν δὲ ἐκεκλόφεσαν. καὶ πεφωράθαι νομίσαντες, τῶν μὲν
ἐκατὸν λαμμένων, ἡ μέλλοιν. καὶ τοι πεμπτὴ μέλλοιν πο-
μαλίτατον τῶν ἀστῶν ἦν. αὐτοὶ δὲ πεζῶν ἀφῶν αὐτῶν δυ-
σαντῶν μὲν ἐπὶ πόλεμον ἐλθοῖσι, φύγειν ἐποιοῦντο. καὶ
τοῦ πρῶτα ἀστοπεδόνοι. χρεῖν γὰρ δόξαν ὅτι τῶν πλείονι
ὠνδιέσω ἡμῶν, τῶν πάντι κινδυνεύσαι μὴ μηδὲν ἀντῶν. τῶν δὲ
ἐκατὸν λαφθέντων, οἱ μὲν, ἐν τῷ ὁ οἰκέοιν. καὶ τοι διὰ φ πόλ-
ιν τὸ πλιγὰ τὸ τεῖχος. ὑπὸ ποιοι πάσεν ἀνασκυθῶν ὑπὸ αὐτῶ
πίων καὶ μὲν ἀνήκεστον, ὦν ὁ δὲ μὲν ἐπὶ τὸν ἀξελθόντων
ὡς ἐπὶ φυγόνων ὧν τοῦ τοῦ γένοιν, καὶ αὐτίκα ἡ μὲν παθήσεσαν
τὸ φεῦγε πεδόν. αἱ δὲ ὁ φήσεσαν, γενέσθαι καὶ τὰ χρόνον
αὐτοῦ μὲν νοεῖν. ἐπὶ τὰ τὸ πλῆν κατὰ θῆν τὸ ἔκεται καθ'
ἡσυχῆ. δόξαν τὸ ἄν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ νόνοι ὑπολαφῆν, τὸ
μεδὲν κὸ κοὐ ἀρτάθαι τὰ αὐτῶ πίων. ἐκείνοι δὲ οἱ ἐδέδεν
κεσαν, τὸ πόθεν ἐφίκεν φόβῳ θεῖν, ἐκεῖνοι τοῦ θεοῦ.
μένοι δὲ ἄρα, οἱ πορεύοντο χρῆν τὸ τῶν πλῆμο καὶ πολὺ ὧν τὸ
δεινόν, ἡ πίστιν τὸ ἀληθές. ὅτι μὲν δὲ ἦν κρεῖττον αὐτῶ-
πίοιν ζῶν τὸ τὸ μεμενόν. ἀλλὰ πλίτης. ἀλλὰ πλόν. οὐκ ἔνεστι κακ.
ἀλλὰ κόν τιν. πρὶν ὧν τῶν δὲ γὰρ μὲν ἐκ τῶν πορεύοντων, ἀδ-
ναμένοι, κεφαλὴ κόσαν τῶν πυλῶν, ἀσκολέσαν τὸ μεν τῶν
τε φοβημένοιν. ἐν ἄρα πάσ ἦν αὐτὰ ὅλον ὡς πρὸ νεοπίον
τὴν πόλιν. καὶ ἐκείνοι μεν χὴ πρὶν αὐτῆς κατορᾶν. ἐν ἦν μεν
τοῦ ἐν αὐτῶ πίοι. καὶ ἐπὶ νίκιον πάσ ἐν ἔθοιν. δέος ἄλλο

τοῦ τοῦ τοῖς τεύχεσι ἡλίου βάλλοντος βαρβάροις· ὡς ἂν πεφυκότα τὸν
αὐτὸν τοῖς αὐτοῦ πλίοις τὸν ἥλιον, καὶ τοῖς τεῦχεσι λάμπουσι, ἡ τοῦ τοῦ
σκάνοι· ὡς τὸ ἀλλήλοις ἐπιφέρεσθαι. καὶ δὲ φθάνουσι οἱ κεφα-
λικοὶ τοῦ θυρεοῦ πεσόντες ἐπὶ θύλακα αὐτῶν πόλεως, καὶ
μικρὸν ὕστερον ἐνθήσουσι ἐκ τῶν πολεμίων αὐτοὺς ἑλληνικοὺς ὄντας,
καὶ τὸν τοῦ μισοχόρτου τῶν πολιτῶν πλοῦτον ἀφῶνος, ἐπὶ τοῦ
τοῦ διεφθαρμένου ἐκ μεθόντων τῶν ὁπλῶν· βέλεσι δὲ ἄλλα τε καὶ
ὑποχνῶσι βιάσονται τὴν πόλιν. οὐδὲ μὴν τῶν πεφυκότων
οἰκεῖα ἐστὶ τῶν χωρὶς ἐπαινέσαντος τὸν ἡμεμελημένον. τέως μὲν
γὰρ ὡς βέλτιστον ὁ τοῦ δίκτυον, τὸν δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς ὑπερηφάνου-
ντα. ἐπὶ τὰ μὲν οἱ λῆστε γῆν καὶ τοῦτο χωρὶς ἐξίωσον, ὑπὲρ τὸ πρὸς
ἐπιβαίνοντα τοῦ θεοῦ· ὅ τε ὡς ὁ μὲν χρόνος θφίσι τοῦ·
ἡ δὲ τοῦ πλοῦτος ἰσχύρον· ὅ τε νοῦς ὁ μὲν χρόνος, ὅ τῶν πεφυκότων.
ὡς τὸν ἥλιον τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐστεφανωμένον. καὶ μὴ δὴ κα-
πηλόλωσι φρᾶσαι τοῦ παίγνιον ὄνον εἶναι, παίζοντες αὐτὴ
τοῖς πεφυκόσι, καὶ πεπλόντες. ὁ μικρὸν τε οἰμαι τοῦτο
πεφυτόνε ἄλλῳ ὠνησάμενοι ὁ ἡσαυτοῦ, ποιήσαμε ἀφῶνα. καὶ δὴ
πεθῆναι πάντοτε φωνίσαι ἐπὶ πάντε ἐλθεκαμῆ· ἀφα-
πωτίζ ἐμὲ ὁ ἐκ τοῦ σιν οἱ κεφαλικοὶ τὸν ἀποδεξόντολοι. τὸ μὲν
αὐτὸ μὴ τοῦ ξόντε δὴ τὸν φῶνα κομίζεται. ἡλοῖδος αὐλῶ
εἰ εἶδος ἐλαυνομένου χόρτος ἵππος. ἡ τὸ πεδῶν ὅτε τὸ,
μέος κὴ πάντα πρὸς τοῦ. ἡ τὸν βαρβάρων φωνίαν αὐτὰς
ἐλέγχεται. καὶ τοῖς τοῦ τὸν αὐτὸ αὐτοκρυπτὰ τοῦ τὸν ἥλιον
ἀφροῖ θεν τὸν μὲν κρῶ πάντων πλὴν ἀλλέως τὸν δεῖ τὸν.
ἀλλὰ κὴ τέχνη φυσὶ καὶ μὲ λέτε κὴ λίμα ἡ τὸ φυσῆ ἐγνετῆ,
μὴ κεφ παρ' τὰ πεφὲ τὸ μὲν ὁ ἡμῶν. αὐτοῦ πλοῖα λέ ἐ πα δὴ
λαμπεφὸ ὅλη τῶν πύλῶν ἐκεφ τοῦ, ἡ τὸ τάχος ἐπε πρὸ
ἡν τὸ μέσον ἀφῶν ἡ τοῦ πολεμίων ἐπὶ τὸν ἐ μὴ ἀλλαλεφαμμένῃ
τρε πόμεφοι, χωρεῖ σὺν φοῦ, ὅλεφ πολὺ ὁ ἐ βόλλον· ἢ νοῦ
πίζον· ἔπαυον· ἐκεῖ τῶν τὸν ὑπὸ μόνον τὶ κατὰ λόβοι τοῦ.
ἔτι φοῦ ὁ πολαφήκασι, αὐτοῖς ἱδρῶσι, αὐτοῖς ἱδρεῦσι, δη-
νολοῦμεν ἡ κεφαλὸ τοῦ φῶνος, ὡς ἡ κὴ ἀμφὶ τὸν τῶ

ἄσαμεν ἀρξόμενοι τὸ μὲν εἰ ἡ λέ τὸ τὸ ὁ τῶ ἡ λίου τὸ ἡ λῆ· λοιδῶ ἡ κὴ λῶ. ὁ ἡ μὴ λῆ· ὁ δὲ ἐγίκα ἐν ἀπὸ τοῦ ἡ ὁμὴ λῆ. τὸ δὲ πόλ τὸ τῶν τῶ, ὁ δὲ λῶ ἀπὸ ὑπὲρ βολῆ τὸ λῶ μὴ δὲ ἀλλ' ἀφῶ φωνίαν λέτε, τὸ πόλ τὸ τῶν μονομαχίαν. ἐγίκα ἡ πλῶν ἡ ὁμὴ δὴ σαν τὸ μὲ τὸ ἐ φῶν. ⊥

θάνοι δόξαν ἔσκυθίζειν· ἢ ἔξ ἄστεος ἐπὶ κηρυκίαν τοῖς βαρβάροις
καὶ αὖθις ἐπεστέφωσαν, φοβηθέντες τὴν τῶν πολεμίων
ὠστὸν δεινὸς γεγονότος τοῦ νικέφορος δηλονότι· οἴδε, ὁ δῆμος, ἀντι-
κελεύσαντες πάντες· ἀστεφάνωτοι, πλὴν τῶν τε παρὰ θεῶν· αὐτοῖς
τῶν ἀγώνων στεφανωσάντων ἀστεφανώτους· λοχαγὸς πλοκάμους·
τίδε, καὶ, γενοῖτο βουλομένοις θεῶν· ἡ γὰρ δόξα τοῦ ὁρμᾶν αὐτοῖς,
τὸ πόδας μὴ κινεῖν βεβαίως ἔσεσθαι· ἢ τε αὖ τὸ πλῆθος ἐπε-
τρέπουν ἔτι τῷ φωνεῖν, ἢ τὰ ἄλλα ἢ τὴν φωνὴν αὐξίχος ἦν· ὡς δὲ
τὸ σῦ φήσαν αὐτὴν ἐξεπεπλώκατο τὸ ἄστυ, ἐκκλησιάζειν
ἐπεφήμισε τὸν ἱερέα τὸν μέγαν· καὶ τὸν ἱερὸν ἤπτετο·
καὶ ἀφαιρεῖν τὴν εἰωμένην ὑπὸ τῶν διαπεπεγμένων· ἱκε-
τηρίαν δὲ ὑπὸ τῶν πεπροσωμένων· εἶτα ὅσιεῖν ἤρξαν, ὡς
ἄδειν ἄλλο πεῖραν τοῦ τῶν πραγμάτων σωτήριον· ὅδε ἱερὸν ἀπ-
τεύπεσχέτο, τῶν θεῶν διδόντων, ἢ δὴ τὴν αὐτῶν σωτηρίαν πεπτω-
κέναι, αὐτὴν ἔχοντες ὁμογνώμονες ἔναι· τοῦ φῶν δὲ
ἔδοξε καὶ ῥοῦν τὰ βουκόλισαι· ὅδε, ἐπὶ μὲν τὸν ἀκρο-
ἐπεπόνθει, τὸ δὲ ἄκρον ὠφελήσον τε ἢ πεθῦμεν τὸν πολέμ-
γενέσθαι τὸν αὐτὸν τόν τοῦ πίστιν τὴν χθόνιον τὰ σκυθ-
λουλόσαι, ἐπὶ δὲ ἄνεμε λέτο, ὅδε, ἢ τὸ πᾶν ὠνήσαι θε-
πεῖξεσθαι τῶν θεῶν· ὧν δὲ πίστιν ἀσχήμαστος ἐστὶ τῆς τῶ-
ρεφανίδος, ἐπὶ μελέτημον ἢ τῶν ἐλόντα ἢ αἰσχίον· ὡς τὴν ἡδ
τοῦ δὴ τόνον ἢ πεθεῖ τῶν ὑπηρετῶν ἢ ρεφανίζεσθ· νῶν μὴ ὄνα-
τρόμενος ὅτι δεῖ σε καὶ ἀνὴρ ἔξαίσιον ἔως ἡδὺ ὠδ· νῶν
δαῦ πόλιν τὸ πνοῦς τὸ καὶ ἐλεγολογοῦμεν· ἵνα φησὶ μὴ
τῆς τῶρεφανίδος ἐκπέσοιμι· τοσοῦτον δὲ ἐξ ἀπὸ πλήκτος ἦν·
ἢ τοῦ νῶν ὄντος ἐπεῖφωτο· ὡς ἢ πίσαι θεῶν πάντα ἢ χρήμα
τὴν ἱερέα πλεῖ ἐλόσεσθαι· τῶν δὲ, ἐκ τῶν θεμῶν πεῖ τοῦν
πατεῖν ἀρτῶν εἰόντι θεῶν· ἀλλ' ἢ ἀνάκτεῦ ἔξαν τῶν ἀρα
κρεῶ τὸ τῶν ἄλλο φῦλον ἢ πορρωτέρω τῶν τρομεῖν θεῶν,
ἀποφόλοις καὶ ἱκέταις ἢ δῶ ρεῖν αὖθις ἐπόνηταν· ἀ
πᾶν τε ἔργον αὐτῶν ἢ θεμιστήριον, κήρυγμα λαμπρὸν
ἦν, τοῦ πόλιν αὐτὸν πεῖ πάθαι τὸ αὐτὸν πίστιν τοῖς βαρβάροις·

δῆλος τ ἦν, μαλιστα μὲν ἀδεὲς αὐτὸς ὢν, τότε ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις
σκυθρωπὸς δὲ μὴ, καὶ ἀσμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ ζῶν ὅσιον ἐπι-
δεῖν τοῦ χρόνου τὰ κατὰ τὸν δρόμον. ἀλγούμενον ὡς ἱερὸν πεφύκασιν. ἐπὶ
δόξαν οἱ τε βάρβαροι σφῶν ἐκ τῆς μὴ ἀσχημονήσαντος
αὐτοπίων ὡς πρὸς τὸν ἐδεδέγμεκεσαν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
πεφρίζαν ἐλεῖν ἐκ τοῦ θείου πολὺ τὸ σαθρὸν τῆς χώρας
πεσεῖν βόμβον, καὶ καθάπερ πάλαι τὸν πεφοβημένον πο-
λέμου φασὶ δύο ἐν ἀμφοῖν ἀμφοῖν χεῖρε τὸ λεπτὸν,
φασὶ μὲν τὸν οἰκοθεν ἐν δόσιν ἐκ πεφόβοι, ὡς ἐν ἀκίνδυνα
τὸ λεμος πεφύκα, πολέμου δὲ, τὸν ἐν ἀπάντων ἔναι
τὸν ἐν δίωον, ἐπὶ αὐχεφάσιν τὸν ἐν ἀξιοῦσαν βόλαν.
τῶν τε μονίαν ἀπὸ τῶν ἐχόντων ἐπὶ ὁ μνήματα δόσι, τὸν
δὲ ἀπαμφοῖν πεῖν ἀμφοτέρα χέρα. αὐτοπίων δὲ ἐν δὸ
ὑπὲλαπετο. ὡς μὲν ἐν μεσεῖ τὸ ὅτι ἐφανος ἐκ φρονᾶν
ἐδόκα πεφάναν. ἐκ τοῦ τοσαυτὸν ἐφ ὡς, ὑπὸ τοῦ δέου
βεφεφυλόμενοι, τοῦτο δὲ ἦν, ὅ πολὺ μὲν ἐν ἐδέδοκτο τῷ θείῳ,
τοῦ μὴ δὲ ἐν ἐμπρόμεν, τῆς ἀναντίας αἱρέσεως ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ λαν θαύμαν ὑποτρεφόμενον ἐχόντων ἀσ, ἀμὲ δὴ ἐκ,
δλόωνα πεφσαφόσω τοῦ κάμφω πάραιτήσας, ὅτε δὴ
τότε ἐκ θεοῦ ἐκ δόντων ὡς τὸ φῶνι χνεῖ. καὶ
δὲ ἀκόλ πεταγτὰ πάλαι πόσι κάθυα θρυλλουμεν
γὰ αἰκοῦ ἀμφίτλωσοι ἐκ μὴ σὺν ἡσαν ἀλλήλων, τ
γνώμας ὀρθὸν μενδόσω. τῆ τε αὐτοπία τὰ τοῦ βαρ-
βάρου, ἐκ μὲ πόλιν ἐκ τὰ τῆς ἐλλάδος. ἐκ δὲ ὁ τῶ!
ἐκ πεφάσ. ἀπαντὸ δὲ οἱ τῶν ἐ πόσιν τὸ φῶνι τὸ ἐκ
τῆ γῶ καὶ πάρασκευ ἐν τ, ἐκ δὲ ὁ ἐν ἀχοῦ χαρὰ μ
ἐπὶ δὲ ἀνότατα τὸ μὲ ἐὰ, κατὰ λήσας τὸ ἐπὶ κα ἐφ
χωρίων ἐν δόντος αὐτῶν, ἐμ ἐνὰ πεφόβομὲν τῶν
πολιορκίαν, ἵνα πολιῆ τὰ δαν τῶν πόλιν τῶν ἔρημ.
ἀκ δὴ τε πᾶσ δὲ φῶ ἡ ἀδὴν αὐ τὸ σκυθρω πὸ ἐρεύμ
ἐπὶ θα τὰ. ἵνα μὲ ὀρθὴ μὴ σῶ τὰ αὐτοπία πεφ τῆ
κακοῦ. πάντα δὲ πάντα χόθεν αἴρεῖτο, ἐμ μὲ ὀχλόῃσιν

ἐπὶ ζήτησιν ὅσιον· τοῦτον ἀναδιδάσκοντες, αὐτοὶ δὲ πρὸς τὸ
αὐτὸ κατὰ δίκαιον ζῶσιν αὐτοῦ φρουρήσαντες, καὶ περὶ τοῦ τὰ
χρὴ πεθεῖν καὶ ἀποτίσαι δίκας ἐν πᾶσιν τῶν καθεστηκότων
εἰδόν· θεοὶ δὲ τοὺς μὲν πονηροὺς ἐπὶ νέστον, ὡς
ἀποχρῆν τὰ κατεργασμένα κόσμου· αὐτοὶ δὲ ἐπὶ δὲ ἀπολίπη
τὸν βίον τὸ φῶς, ἐπιφίσαντο ποιν αὐτὸ τὸν αὐτὸν πεφυλῶν,
καὶ ἀγαθὰ τῶν κακῶν τῶν, τὰ τὰ τῶν τὰ, πολλὰ μὲν αὐτὸν
ἄνω τὸν τὰ ἐξ ὀνείδη μόνα· χρῆμα, μετὰ τῶν ἀμφὶ τὸ
ταῦτα καὶ τὸ πάντα· τὸ δὲ πλοῦτον, μὴ δὲ ὄνειρο πρὸ τὸ
ἰδεῖν· σχολὴ δὲ ἂν σκιᾶς ποτὲ τὸ πρὸ πλοῦτον σὺν φῶς
ἰδεῖν, θεάμασι φίλων ἀγαθῶν τὸν θεῶν εὐδαιμόνων.
τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸ φῶνι, ταῦτα· ἐν τὰ τὸν πάντα τὸ τὸν
αἰῶν, γένοιτο πλὴν χθονίαν φύσιν ἰδεῖν τὸν ἀπόρρητον,
ἰδεῖν λόγῳ τὸ τὸν δὲ καὶ τὸ θεάσασθαι τὸ ὅσιον εἶδος. ὡς τε κεῖν
δίκαιος πορεύεσθαι πρὸς τὸν ἡγεμόνα· ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν αὐτὸ
καὶ τὸ φαῖ καὶ τὸ παίδευσαι καὶ ἡγεμονίαν μέγιστον· τὸ πρὸς
ὁ χαίρεσι θεῶν τὸν καὶ θνητῶν ὅδε φῶς ὡς τὸν μετὰ
ὁ χῶν κατέχει· τοῦτο ἐπὶ ἐξ αὐτῆς· καὶ ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ὡς
μοῖρα ζῶν ἔχει· τὸ ὅσον ἐκεῖ πρὸς· τοῦτο δὲ κρὸ ἀπὸ νῦν
κεῖ, ταῦτα μὲν ἐκ ἀνδρεῖα κοινολογίας· τὰ ἄρτι· πρὸ
κλῶθω δὲ ὅτι μὴ δὲ ἀνόητος λιφύτη τῶν πάντα δαιμόνι·
ἀλλ' ἐν κάνω τὸν τῶν καὶ ἐφ' τὰ τὸν θεῶν τὰ τὸν φῶν ἀνῶν τε
τελεῖν, ἐ τελεῖν τὸν τὸ πόν τῶν δε· τὸ θεωρεῖν πρὸς τὸν ἐ
σχετὸν νοῦν, σχολάζοντος πολιτείαν· λεγέτω δὲ αὐτὸν
ὁ κάθολος ἰδεῖν· καὶ δὴ μοι τὸ φόνι φόρεῖ· συγκαταφρόντ
αὐτὸν τὸν θεῖον πῦρ ὅλην ἐπὶ τῶν πρὸς πόσα καὶ τὸ
ὄντα ὁμοιάζεσθαι· καὶ πάνυ χόλος· καὶ δαδουχίαν· τὸ δὲ
νομαὶ γῆρων· τὸ πόνον μόνον ἔφ· καὶ φῦ δὲ τὸ ἐν ἀλλ'
δὲ τὸ ἀφαφῶν· οὐ ὀρεῖπο, ἥρεθίσμεθ' χ τὸν δὴ μὲν πορκ-
τὸ· τὸ θεῶν ἐδῆτο φόβον αὐτόν· ὡς τὸ κέφαλα δεῦν μὴ
ἡ ἀ ἡμῶν τὸ· μὲ ἐξ τοῦτ' ἀποτελεῖν ὡ τὸ ὅσιον·
τὸ δὲ ἐν τὸ θεῖν, ὃ φοῖ κάθω, φησὶ τὸ λόγῳ ὡ ἰδεῖν

λοτίας αὐλαμεῖν· τὰ πεύθω, θεσπεσίῃ, γένοιτο γνώμε-
ς ἐπιπάτησι· αἱ δ' ἄφνεια, ἀτρεμαίτω· σύν τε φαίσ αὐνέ-
πτοφα· μὴ καὶ τοῖν ἢ θέμεῖσ ὄμμα βόλησιν· ὅ, τε τὰ
ἀφίνας, ὅ, τ' ἰδὼν, με μεσαῖ παρὰ τοῦτ· πολλοὶ
βοιώτοι τὸν ἐνδόμενον· πέπτοπλόσαν τὸ σορίαν
ἀγόνυσι κοῦρα ποιεῖν· ἀμφοσία σεμνότησ ἐπὶ τὸ τέλεσθαι·
ς νυξ ἀιὰ τοῦτο πάθε ταὐτὰ μὴ φαίεια· πάβαια κοῦλη
ἀιὰ τοῦτο ὀρνυτεῖ· καιροὶ πόποι κεῦ πάνα δόπτο ἄρη-
τοφεῖ ἀνεῦθον· μεῦνον ἐν θεσσάκανο θέμεῖσ ἢ πᾶν· πλέον
λῦ δῶα μεγα, πόδεῖ ἀγαλοῦ πόντο τὰ ἀβέβηλα· ὅ τι τε θεῶν
τεῦσεῖσ κυδίων, ἢ ρέος· καὶ τὸ ρ' ἀσέσχε πόδε θῦ ἐπί-
φατῦ σαῦ τῦ πολίτα μὲ ἀ ἰωθῆ μεγ βεμέ ἄ λογος, ὡσ κεάτ τον
ἀ πόδ ἀχθῆναι ἰωι πόδε ἀνῶν τὶ πόδχαν· πῆ τὴν δ' ἀμμε-
νίαν ἐν ὦ πόρα δοὺ αὐτῦ πεῖσι· ἄρ' ἐ τὴ λοῦ δρεν ὑπὸ τῶν τ(..)-
φωνίων ἡμ ἐφῦν, ἀκὸ γὲ κεῖ ἡσ δόμενον, ἀλλὰ πάλυ μεῖλ
τὴ προσθῆκη πεῖ τὸ ἰῶ πεῖ τὸ ἀν ἐ ποῖ ἡσθν· ὡσ δοκεῖν
ἀκάνῶ πεῖ οἰμῖον γεγονέναι τὸ δόμενόν· πάνῶ
ὡσ ὀχεῖ· ποτὲ ἄρ ὑμοῦ μεῦνον ὠοῖ πεῖσ ἐ λῆν· ὡσ
κ πόρθεῖ νος ἢ νῶ ὀρῶν, ἀκῶ οἶ μεν καλοῦ μεν αὐτ·
" ἐπὶ χθονίῃ πόρος ἢν· ἢ χεῖ ὀδάνῶν ἢ φεφαντεῖ· ὁ δὲ
" τοῖ ἐνδεφῶν, ὁ δὲ ποτὲ ἄρ χαίων ἢ νύ ἀ λεφῦλα γῶ ἀ ἢ φρ·
" ἀλλὰ ἀνοῖ ἐ κάθῆτο, πάθαμα τὴ πορεῦσα· ὅμφορό
" φιος ὀνοῖσ ἐ γίνετο· ὁ γὰρ λευ τολεῖ ὀ τε νάκεος ἢ πίφ ὀν τὸ·
" ὁ δὲ ἀιὰ κεῖ σίος πορῖ μεμφέος· ὁ δὲ κυδῖμῦ· αὐ τοσὶ
" ἔλων· χὸλε πὶ δὲ πέκατο θλλαὶ· πῆ σίον δ' πω νῦ τὸ
" ἀ πὸ πεῖ θφῦ ἐ γίνωσκον· ἀμὰ ἔ ὀ τὸ πάρ ὀ τεῖ· πάντ
" τὸ τῖ ἀ λῶν, μῦ εἰα πάντα παρ ἀ χεῖ· κὴ δὸ τὰ ἢ ἡμ·
" τὸ φῆν, ὅ φρὲ πῆ ἀ ἀ ἐ γνοσ χρυσοῖ ὀν ἐ φῆ ἐν· ὡσ φῆ
κὲ χεῦν τὸ θλλαὶ τὶ· χρυσοῖ δὲ ἢ σὸ ν ἀ ἀ ρῶ· πῆ θα ὡσ
ἐ τὴ μῦ ἐ ἰ ἀσ ἐ τῦ ἔ χον· πλοῖ ων δὲ ἀ σὰ λθόν τον ἀμφ ἐ τῆ
τὸ χρῆ σὶν ἐ ἰ χ, τ σοῦ τον δ' πεφοῖ τὴ σ κὴ ἡ κῆ τὴ σ χῆ σ, ὡσ
μὰ λὶ σ ὀ φῶ ἀ ἀ ν ὑ κ τὸ ὁ ἀ ν θεῖ ἀσ· ἐ μεῖ ν ὁ ὶ πῆ ὀ φῶ μ,

τῶν ἡμῖν περὶ τάνα καὶ ἡ πόλις ἐστὶν ἐκ τῶν κατὰ βάλη-
καὶ πόλιν ἡμῖν αὐτὸ περὶ τοῦ πῶς ἀναλάβῃ, ἀστῶν δὲ ἀναθέσ-
μεν γεωργίας καὶ τιμίας δὲ ἀπὸ ἀστῶν δὲ ἀναθέσεις. τὸ δὲ ἀν
πόλαι περὶ αὐτῆς ἀδίκεσθαι ποιήσαιν, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἔσχε χθόνος,
ἀλλὰ τῆς ἐπὶ κοῦ δεῖ φόρας βασιλάας ὁ σιείδος. ἀ δὲ ἀκ
ἀθῦ κατάγον τὸ αὐτὸν ἐκ τῆς μὴ ἀφόσεις ἀλλὰ πάντ' ἐφ
χεροῖν ἔθεσαν οἱ θεοί, μὴ δὲ πόρα βοῦτο ποιόμεθα. ἀχωρ
πολιτάας φύσις ἀθρόαν μεγάζολω, ὡς πρὸ ἐπὶ τὰ χάρον,
ἀ τῶν ἐπὶ τὰ ἀεὶ φόν. κακία μὲν τὰ αὐτοῦ ἀκόν. ἀρετὴ
δὲ ἐν πόνῳ κατάλα. ἐὰν δὲ ἡμεῖς ἀδίκεσθαι τὸ περὶ κοῦ φέρον τ
τὸ θάον, σχολῇ κατὰ ξυμβοῦ ἔλαν. τὸν δὲ, ἐὰν περὶ ἀσχολ ὂν
ἄγαν, πολλὰ μὲ ἰδῆν, πολλὰ ἀεὶ ἀκόσαν. σὺ χνάτοι βασιλε
ἀκοὴ κλέπτε τῆ. ἀλλὰ λοιπὸν τὰ ἡδῆ, μὴ τὶ κατὰ ἀρκῆτ
ἀθεωρήσωμεθα. τὰ μὲν, ἰλὴ καὶ τὰ ἰδρά. ἡμῖν τὰ τὸ τὰ
μαθοῦσι πολὶ ἀδελφοῦ, θνόμεθα κατὰ κλινόμεθ, θαυμάζοῦ
τὶ φαίνεται κάθῃ ἔον φρονὶ ἀθῆναι. τί ποτε δὲ ἀλλ' ὅτ πάλι
γίγνται διαφέρουσα φύσις, ἀ κατὰ μὲν μικρὸν, ἀλλὰ πολὺ πλῆ
ἡ ἐστὶ ἀνὶ χάρον, οἷ ὀνόμι τῆς ἀρετῆς πρὸς κοινίαν, ἡ
κακία πρὸς ἀρετὴν, ἐπὶ τὸ πᾶ πρὸς φύεται. τὸ ἀνὶ κα
μεῖρον, ἄκρατον, ὡς ἐκ μὲν ἀδίκου ἀτίμου πρὸς ἐφ' ἀνὶ τὸ τοῦ ὀν
ἀπὸ κοῖ σμεφὰ. ἐὰν μὲν ἄγαν ἄν ἀνὶ ἀνὶ ἀνὶ ὀλίγον βλα φαν τὴν ἐὰν
πῦ θώμεθ' ὧν φιλοσοφίας, τί ποτε δὲ ἀκ ἀτία σθ' ἐν πᾶ
λάζ ἀ πεμάτος. ἀδὲ, ἴσως ἀ ποκεῖν ἀ τῶν δὲ ἀναγκάσομεν
τί κ πρὸς ἀ ποιήσει. ὅ τι ὦ ἄνοι. δὶ οἰ τὰ τε πῆ θοι κατὰ κάα
ἀνθρῶς ἄδῃ. δὶ ὠφ νοῖ α ἀ ἀλφοῖ κατὰ τῶν. ἐ τῶν δὲ ὦα ἀν
τὸ μὲν ὦν πολὺ, κατὰ ἴσον ἢ πρὸς ἀμὲν μικρὸν ἴσον ἀφὲ κατὰ τῶν
ἐ τὰ κ μὲν ἡ νῆ. ὡς τ' ἔχειν τὴ φύσα ὦν μὲ τε φσ.
ὅ τὰν δὲ ποτε ἀπλῆ φῶς ἐ τὰ κ ἀλλὰς μὲν ἰδῶ, κ τὰ
τὶ σπῆ ἐπὶ τῶ φθάσαν τὶ τῶν παῖν ἀκεῖ ζῶ ὁ δὶ μὴ
ἐ κ ἀλ ὁ δὶ μεῖν, ἐ πὶ τὰ λοιπὸν θάτρον, ἀκεῖ ζῶν ἐ ἀ τὸ
λα πόμεθον. ὁ τὰ θὲ ὁ ἀ ἀ ἀ μόμεθα, ἀν τὰ ἀ ἰσῶ σα τὸ
ὀν δὲ ὁ. ὦ ἀ δὶ δὶ τὶ τὸ δὶ ἀ πάν τὸ ἴσοι ἀ ἄν ἀ ἄν πῖν πὶ θοιν.

ἡ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπόμφοιν ἴσα. ὡς ἐν
ἀμφωτέρῳ μένει τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς φύσεως. ὅταν δὲ ὁ πνεῦ-
μα τὴν χωρεῖ ἀθὴ πρὸς ἀπόγνωσιν τὸ θάτερον, αὐξεται τὸ
λάβρον. ταῦτα ἀποῖα, πάσαι νῦν, ἡμᾶς, ὡς ἀν δὴ τῆς σύν-
ὄρφνης ἐκλύκ τὸν μὲ τὸν κέρτομον, φύλαξ δὲ φλοιοῦ τὴν ἐξ
καὶ πρέμνον, ἅπαντα ὁ πνεῦ δέ φασι. δὸ ξαι τὰ ἀν, ὅσον ἔχ
χάρον ἐφύσιν τοῦ δένδρου, τοῦτο κὰν τοῖς ἐδοῦ δίμοις ὅλον
ὄξ ἀν ὁλόσωμα, ἀκραιφνὲς καὶ τὸ λίπαν ὡ τοῖς ἀκρόδρυ
τὰ εἴφον. τὰ ὁ τὰ ἔχ τε ωρῶν παῖδα, ἀγαστὸ μὲ τὰ τὴ
φαυλωνὴ ἡ νῶν ἡ μὲ λοιμ πλέον πρὶν ἢ σὰν ἀ πρὸς ἀδο μὼ
λὴ θάσ, ἐκ ἀ νοῖ νῶν ὑπὸ τῆς φύσεῖ ἴσω σαὐτὸ ὁ δ ἀχῆ,
δύσσομα τ ἀ ὀδοῖ. ἡ λῦ κέ ἀδεῖ μέσοῖ πρὸ ἀφυτὰ ὁ ὁσοῖν.
ἵνα τὸ ὅσον ἡ τῆ μὸ χῆ ρὸν ἔχ ἀ συμπεπλεγμένον, τοῦτο τῆ
συγγράφα πρὸ τὸ ἑαυτὰ ἀσῶν τὰ, μὸ γὸν ἐ ἀ σὰ ἡ ἀπὰ λὶ κεῖ-
νη μένον ἐν ταῖς βελτίοσι εἴ ἴ ἀ σ τὸν, ὑ μὸν τὲ ἡ τὸν ἄτμὸν
τὸ ἀ μὲ ν ὁ ν ἀ. ἡ δὲ τοῦτο πρὸ σοῖ ἀσ καθ ἀ τὴ εἶον. ἐκ δὴ
τοῦ λόγου σύμβαίνα πρὸ πω τὸ ὁ ὁ μὲ ἐ ὑ ὁν ἀ ρεῖ σμα λὸ ὁ ἐπὶ
συνῳ κὸ ὑ ἀν ρο, πάμπον ὑ μὲ ρὸ ν παῖ δ ὧν πρὸ βυ τὸ ὁ ὁ ὁ
ἐν τοῖς γένεσι τὶ κ πρὸ ἀ ἀ. καὶ τοῦτο ἀσ ρμ ἀ τῶν ἐν συγγράφα γίνεται
καθ ἀ τὴ εἶον, ὅ τὸ γὰ γένεσιν ἀ μὸ λὼ τὸν ἡ ἀ λὶ κεῖ νοῦ σ ἀρ ε τῆ σ
ἀ ρε πὶ λη τε. καθ ὑ τὸ τὸ πρὸ ἐ ἀ ἀ ἀ τὸ ὁ ἰ κα ὁ τὸ ν ὁ δ ὁ ξ ἡ.
τὸ ὁ τὸ ν ἀ λ ὁ τε ἐ ὁ ὁ τὸ ν ἀ ν ἀ, ὅ πρὸ ἐν μὲ ν τοῖς κα τὰ φῶ
ἔ χ ο σ ἰ ν, ἀ μὲ λ ἀ ἐ θέ λει συμβαίνα ν τοῖς ἡ μὶ μὸ χῆ σι τὲ ἡ
ἀ ξ ἡ μὶ σ φ ἀ σ χρ ἡ σ τοῖς. ἐν δὲ τοῖς τὸ φ ὑ σ ἰ ν ὑ πὸ ρ φῶ γκὸ ν ὁ
καὶ ν ε με θ ἀ σ ἰ δ ἰ ἀ κε κεῖ μέ ν ἀ σ τὸ ὁ μὲ ρ ἰ δ ἀ σ αὐ τῶ ν, ἀσ ὰ ἀ ἡ
σύμπεπλεγμένα σ ἔχ ἡ ἡ δ ὑ σ ἰ ν. ἐν δὲ τοῦ τοις, θ ἀ υ μὲ ὁ ν
ἡ ἡ ἀ μὲ τοῦ τὸ ἐ π ὑ ἐ τὸ. τὸ ὑ μὲ ὁ ὑ λ ἰ σ ἐ χ ἀ πὸ τὸ ἀ τὸ λόγ ·
σ κέ μμ ἀ δὲ ἐ τ ὁ ρ ὁ ν ἀ σ κ υ κ λ ὁ ύ με ὁ ν, ὁ λ ἰ ζ ἡ τὴν ἐ ὁ ἰ κε ν
ἐ τ ὁ ρ ὁ ν λ ὁ γ ὁ ν. τὸ δὲ ἐν ἡ ἀ φ ὁ ἐ σ ι τὸ ποι σ. ἡ χ ἐ ὁ ν ὁ ἰ σ τὰ ὕ τὰ
τὸ μὴ σ κὸ σ υμ ε ὑ ἡ ν αι ἡ ν ἐ ν ἐ ὁ ἀ ι θ ἀ τὰ ἐ γ κε φ ὑ τὰ σ ἀ ν ὁ ι σ, ὧ ν
ἀ κε ὁ δ ἀ ἐ πὰ ὶ ἀ ἀ ἐ τ ἐ ν ὁ ὑ τὸ, β ι β λ ἰ ὁ φ υ λ ε τὸ ν τὸ ν ἡ πὰ π π ὼ ν, τ ὁ ν τὸ ἐ ἰ
δ ὁ κὸ τὸ πα ρ ἀ δ ξὸ τὸ λ ὁ ν ἀ ἡ ν αι. ἡ ἡ μὲ ν μὲ λ λ ὁ ι μὲ ν ἀ ν πὰ ρ ἀ δ ξ ὁ ν.

ἄξιον αἰτιολογήσαι. λέγομεν οὖν ἀρχὴν μὲν οἰκείαν εὑρόντες
μικρὰ τε καὶ μικρὸν τε ἔργον ἠφιλοσοφήκαμεν· τὴν κόσμον
ὅλον ἡγούμεθα τοῖς μέρεσι συμπληρούμενον· συνεστῶτα
οὖν καὶ συμπνοοῦν αὐτὸν οἰκείως ἔχειν· τὸ δὲ ἑῷ τε τῶν αὐτῶν,
ζῷοι· καὶ κατὰ συμπάθειαν τὰ μὲν ἄλλα τὰ μέρη κινεῖσθαι· τὰ
δὲ ἄλλα· εἰ οὖν, ἀμείβοντα συμπρεπῆ· ἡ τοιαύτη κίνησις
πάσεσι πρὸς ἄλλήλοις τε καὶ ἄλλα· ἃ τὰ μὲν, μόνα τοιαῦτα·
τὰ δὲ, μόνον πάσεσι· μετὰ τὸ δὲ τῶν ὑποθέσεων ἐπι-
σκέψασθαι, καθ' λόγον ἔν, αἰτιασόμεθα τῶν
πολλὰ τὰ τῆδε· τὸ μὲν καλεῖν ὄνομα· τὸ κατὰ λόγον μέρος
μόνον γὰρ ἄμφω· ἢ εἰ ἄν αὐτοῖς τι πρὸς ἄλλήλα· ἀδιάστατοι
αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, αἰτιάσασθαι αὐτοῖς ὑπόρημα· καὶ
θεν αὐτὰ ἀλλὰ καθήκει τὰ τῶν συμβαινόντων ἀπόρημα τὰ
ἀδιάστατον τῷ πρὸς ἄλλοι χρεῖον ὑπὸ ἀτέρου μὲν ἀστῶν τὸ πάν,
ἀπὸ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἄνευ πολλοῖς ὁδοῖς δὲ ἡρώων τε καὶ φαινόμενον,
τὰ μὲν, ἁπλῶς· τὸ δὲ, σωματικοῦ, ἢ τρεπτὰ μὲν· ἀπο-
τελεῖ· ἄλλοι· τῆδε, ἑλληνικοί· καὶ σοφοὶ ἀνὴρ, ἢ τὲ λεῖος ὀρθαμφοῖν,
νοῦν ἐπὶ πάντα μὲν ἀπίστων· ὁ τοῦ τοῦ σῶν ἀκάνθ, ἀπὸ γνοίη,
τῶν αὐτῶν κίνησιν αὐτὴ ἐπὶ γῆν ὄντων σῶν ἐπὶ γῆν ἀνάγεται ἀεὶ αὐτῶν
τοῖς αὐτοῖς· ἢ βίοις ὡς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄνευ τοῖς πάλαι, καὶ
γενέσθαι· ἢ τεθφαῦ· ἢ γνώμεσι· ἢ νυχεῖ· ἀκάνθ, οὖν θαυμα-
ζοιμὲ ἀπὸ πολλοῖς ἀμονίᾳ θεάν, ἐμεβίον τε θεάμεθα· ἢ θεα-
σάμεθα τε ἀπὸ ἄπαν ἐφάρμοσαν τῶν τῶν πεθ δίκην θεκόν-
τὲ δικαιοῦ ἀπὸ τοῦ σωμεχῶ εἰκὴν ἀπὸ δέκαρ θεκόν τῶν τοῖς
ἀκφόνθ θᾶσιν ὑπὸ τοῦ λόγου· ἐφάρμοσαν τῶν δὲ τῶν ἐκκε-
κρυμμένων ἀδῶν ἐστὶν ὕλην τοῖς ἀπερκτοῖς τοῦ μεθου,
ὁ ποῖα αὐτὰ ἐστὶν, ἐμοὶ μὲν· ἔπω τέμνω ἀφορᾶν αὐτῷ·
ἀκάθαρτα ἄλλος ἄλλο· ἢ ὑγκυκλοῦσιν ἀπὸ τὰ αὐτὰ πῖα
ὑγιεῖα μεμαθὰ αὐτοῖ λιχνᾶ τοῦ μεθόντος· ὧν ἀνὴρ, ὁ μὴ θεος
πολὺ ἀπὸ πίστεσθαι ὧν τὰ· ἐλκόντος ἐκ θεῶν ἐπὶ τὰ πρὸ τὰ·
πῶν ἢ γιγνεσθαι ὡς ἐμφέρεσθαν· τὰ δὲ τὰ ἄλλα ἢ λοιπὸ μεθφωνᾶ
ἀπὸ τὸ ἀλήθεια γιγνῶν· μὲν ἢ δὲ δὸ ὁ ὁρῶν τοῦ ὁ ἐπὶ χρεκόνῃ

περιαναχωρεῖν τῶν ὄντων· ὅθεν τέως κατοικεῖν θαρρεῖν δεῖ· Κρείττων τῶν ἐξωθεν
θεοὶ βίου αὐτοῖς· ὅ τοι σύμμισος πῦθ ἀνόρεσι, τὸν σοφὸν δὲ οὐδὲ
θεὰ μονάφ ἡσιν ἀναιτῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων· πάρεστι δὲ τῷ
αὐτὸν ἀπὸ τὸν κόσμον, ὡς πρὸς ἀφῶν ἰδρύν, ἐφῶ θεὰ σεσθαι
τὰ τῶν μελλόντων· ἐμεῖς οὖν τὸ εὐθὺς δεῖ συλλογίσωμεθα, ποῖος ἂν ὁ
πεπαιδευμένος ἐμοὶ τὸ θεῖον· ἐν σοφὸς τῶν δὴ καὶ πεῖ πόνα τῆ, ὡς ἂν
ὀξὺς εὐτὴ χωρεῖ πρὸς τὰ μέλλοντα δὴ κινεῖν καθ ἑκάστου ἀρξῶν ἐπὶ
τὸ θεῖκὶ πόν τὰ τοῦ παρεμπεσόμενος· ἡ δὲ τῶν εἰς τὴν σκηνὴν
ἀπὸ βιαζοῖ τὸ λεγόμενον ἀπὸ τοῦ κοινοφελεῖ ζοῖ, διὰ τὴν
θεοσκηνίν τῶν παρεσκευὴν ἀθεάνατον ἅπασαν ἀρξῶν ἐπὶ πλῆ,
ἐπὶ τοῦτον ἐλθόν δὴ καὶ τοὺς μεταφυφόρους ὀπλίζοντι· πλαθῶν,
ἀδὴν σοφὸς ἀδὴν, μάλιστε ἰδὼν πλοῦκε χῦμεν πάλα καὶ τὰ
ἔτι μὲν αὖτα καὶ πεσσωφεῖν ἀθανόμενος ἐν τοῖς θεάτεις
καὶ δὴ τινὰ πεσδέλθοντ διαλεχθῆναι τῶν δὴ μῆ, τιμᾶ μὴρ
ὄλεθρα· ἄτος ὁ πλημμελὴ· τῶν τὰ ἀλλόνοθέτη ὀλεκόνη τα·
ὠδὴ πλεῖστῶν οἶδεν, ἄπολυ πεφιεόνησδο ἀδεῖν· ἀδὲ ἀλ
τοῦτο κινήσεσθε ἀκίνητα· πλεῖστόν τε, σὶ τῶν δὴ πεῖ
ἐπιθῶν ἀδικεῖν σὶ δεῖν· ὅτε γὰρ δὲ ἀπὸ τοῦ φωνὴ τὰ ἀδεῖν
τὸν κλεῖν τῆς φωνῆ ὁ νόμος σοφῆσιν, ἀλλὰ πολὶ μεῖναν δὴ
κατὰ πεῖ πόμεσον τὸ πεῖ ὁδοῦ τῶν ἡμῶν· ἄτω σῶμ
κινοῦ τῶν τὰ πάρεσκλαὸ τῶν ἀποκαμεῖν ἐν βιοτῆ
φύσει, πεσκωκόσεο τῶν τὶ μὲν, μεδὲν ἡ πόνα ἀεὶ καὶ
μᾶλλον τῶν ἀνὴ κόσμον ἐκεῖν θάτω· ὁ τὰρ ἐν ἡμοίᾳ φοβεῖ τῆ,
τὸ δὲ κὸς ἐπὶ πλῆν χωροῦν, ἀθαθεῖν τὸ τὸν ἀτὶ· πῶς αὐτὰ
τὰ φῶ οἱ λόγοι· τῶν δὲ ἀληθῶς, ὡς εἰ μὴ γῶσι· ὡς εἰ φαν
ὁ λόγος· ἀλλὰ τοι οὗ τοῦ ὑπὸ τοῦ βφῆ κεκρυμμένῃ, πῖ φῆν
τῶν τῶν πεῖ θαν καὶ τὶ τὰ μεῖκ τῶ· καὶ τὰρ ἀνοῖ τὸν ἐρεῖ λόγοι
μεῖσοῦσιν· οὐδὲ ἀκάθιοῖ ὄτε φῆναι μὴ φῶν, μὴ τε πεῖ βῆ ἀλλέω,
μὴ τε ὀφθαλμὰ τῆ· καὶ τὰρ ἀνοῖ μεῖσοῦσι τὸν φίλο πεῖ μόν· ἀλλ
ἀδὲ τὸ ἀσῶ λόγον λόγον, τὸν μὰ μὴρ τ ὀνῶν τὰ ἐξόμ· ἐρῶ τοι
τὸν ἀνοῖ τῶν ἀρῖ μεῖξα· πλεῖστῶν τ πεῖ μῆ, καὶ ἀν κνεῖ τὰ δὴ μῆ
τε δὲ κὲ ὀμαῖ· ἀμεῖν αὐδὲ πίλοι π, μάρτυρε βφῶ τοῦ τοῖ:

Τῶν δὲ ἀνωφῆ ἐμπῆ πῶ ἐν τῶν ἀν τῶν ἀν τῶν μεῖναι τῶν μεῖν:

+ πρὸς παιόνιον. περὶ τοῦ δωρεᾶς. λόγος γ.

κοινωνοῦ πρωτην ὑπὲρ φιλοσοφίας ἀγωνιζόμενος ἡμῖν δὲ
ἄμα πόρας αὐτοῖς τῆς τοῦ αὐτηγάστου βάθους. καὶ μὴ, ὅτι χολὴ τῶν
χολῶν ἀλίαν ἀγνόμενοι. νῦν οἱ μὲν πεζοὶ τοῖς μεμφοῖ διὰ σοφίαν
τοραταίας εὐδοκιμοῦσι πόδας τε δῶσάμενοι καὶ τοῖς πλήθεσι,
οἱ δὲ ἀληθάντες, ἀπιστοῦσι καὶ κόρος μοῖρα τιμῶντες,
τῆς μεγαλοφυΐας μόνον· ἀπὸ γὰρ πάντων γραίας πεφύκτο
φύσει· οὐ μὴν ἀγανακτῶν τινα οἰόμεθα δεῖν, ὅ τι τοῦ κατὰ
λόγον συμβαίνει· εὐλογον δὲ καὶ πάντ' τυχὸν ἀνθρωπον σῶν
τῶν ἐπιστάδαι, καὶ πολλὰ πεφυκέναι τὰ τοῦ· καὶ ποτὲ τὰ
γὰν αὖ πόλιν ἀκάνων, οὐ γὰρ τεῶ ρέχθη ποτέ· ἄ τε ἐπεμελή
θη ὅπωσ αὖ, αὐτῶ πεφυτεύοιτο· ἀ τοίνυν ὅμως, ἐφρόντιζ
τοῦ γνῶναι σοφοῦ· ὅδε, μόνον τοῦ δόξαι, ἐκ τόρος τὸ
πεφυκὸς κόνε χοῦν· ὅμως, ὢν, ὅδε, ἄναιδος ὢν· ἢ δ' ἀγαθὸ
αὖ πάθοις· καὶ οἱ κακὸ τὸν ἀγανακτοῖς· οἱ δὲ ἀ τῆς γῆ
ὄσης, ἀλλὰ φαινόμενος φιλοσοφίας, δόξαν ἢ εὐμῆ,
ἀ τοῖς μεν, ἐκ τόρον ὑπόρξα θαυμάζοντ' ἀφρόντιστοι· ἀφῶ
λεμεν δὲ τόρον· καὶ τοι τὸ ἔφατον ἢ δι' ἐλάττονος ἐπιμελῆ
ἐπιτεταμένοι· ἀπαιτῆσαι τοὺς ἀκάδοτας πεῖν
ἀναστῶντα· οὐ τοι μὲν οὖν ἄτων λαμπροὶ τοῖς τεάτεσι
φανούσων ἀβούλοντα· τῆς τὰ ἀληθείας παρεκχω-
ρήσωσι, ὁ νόμεστος ἡμῖν φίσι βίτησαν· ἡμεῖν δὲ ὀλιγωρή-
μεθοι, ἐπεισῆσι μεβουλεῖ τοῖς ἐκ τῶν ἀσωμάτων γένοσ
σωμαεῖ τεῖν· καὶ ἢ ἡμᾶ διὲ μεὲ τὸν φιλοσοφίας τῶν
ἐδοκχέφασε, ἡμεῖν οὖν ἀμελουμένοις ὑπὸ τῶν ἀνῶν,
ἀρεπτέον τὸν τάξιν τῶ ἡμῖν ὑφεστῶν ἐτάχθη· ἡμῖν οὖ
ζηλωτέον· ἢ δὲ μακαρίστέον τοὺς ἡμῖν πεπαιδάρισ τούτοσ,
ὅτ' ὑπὸ τῶν πάντε λῶν ἀπαιδάτων, μὴ ἐωροφέφασ
ἢ τε τὸ ὀρφῶν τυχὸν ἐκ κεκαθαρμένοσ ἡμῶν οἱ μὲ
καθαρεῖ δὲ αὐτοί, καὶ τὸ κηρυπτὴν ἑαυτὸν ἢ πάντα ποιῆν
ὑπὲρ ἐπιδόξεωσ, ἢ σοφίας· ἀλλὰ θφιγγάσ ἀεί· διὸ τ'
παρὰ πολλῶν ἀμοιρούσας αἰδοῦσ, κολοῦσ ἐχαλέγαν·

οὐτὶ μὲ τὰν τὸν χρεὼν τὶ μελῶν· φρονεῦν δὲ τὰ τὶ μὲν τὸν ἀρόσαν-
ἀγαπῶν τὲ καὶ ἀσμενίζαν, σὺν τὸ χᾶν ἀν δὲ φρόνησιν
ἄμμε καὶ δῶ ἀμὶν κεκτημένω· οὐ γὰρ τὰν ἀξίοις
ἀμ. συγκρίνεσθαι, ἄ τᾶν, ἀπίμι παντὰ πάσιν ὁμοίοις
μεθ· πῶς δὲ ὦν ἄμμε λαοτὶ μὲ σὺν τὶ τυχῆ χρόνῳ
τῶ θαυμαστῶ παιονίω νέμεν, οὐ σὺ πολὺ διαφερ-
χόμεσθα θεῖ τοῖς μὲ τὰ λοῖς φιλοσοφίαν κεφαρτάν,
βλέπεν ἐπὶ τὰν φάν κλωσάμαν, πὰ λαιὸν τὶ νὰ σὺν ἰδὼν τὶ
ἐπὶ τὰν δεύμεσσι τοῦ τοῖς σύγκρισιν· ἰ τὰ λία μὲν γὰρ πόλις
τοῖς αὐτοῖς ἔχουσα πῦθ ἀλόργ τὲ ἄκουσαν κεφὸν πόλεων
ἀρίμεθαν, ἔλλας κὶ μὲ τὰ λὰ κ πεθσι κορίζετο· κεὰ λαὶ σὺν ὁμ.
παρ' οἷς θρόνν λαοῦ μὲ σὺν ὁμοιοθέτα καὶ ἀλλήλοσ· ἐφε-
τίζοντο δὲ ἄρχοντα κεφιλόλαοι· ὁ δὲ ἀφεθνομικὸ τὰ τὸς
τίμαιοσ, ἐ πολιάρχα τὲ κὲ πρέσβε· καὶ τὰν λὲ πολι-
τὰ ἐ· παρ' ἃ κ πλάθ τῶν κμὲν πὶ κόσμου φύσει ὁμαλέ
πε· ταῦτ' ἄρ' μὲ χεισ σὺν ἀτὸν ἀπὸ πῦθ ἀλόργ σὺν ἐαστὰ
κοινὰ πὶ θεῦ θ ἀν, ἀλλὰ μὲν τὶ ὦ ἰ τὰ λία ἀν ἐ τὴ κοσαν· κ
μὲν τὰ ἐ λαὶ δὶ κὰν ἀθὶ ὧν σι λίδασκαλᾶν, λόγων τὲ ἀμὰ
κὰ πλῶν ὁ μὲ τὶ μεσ ὁ ἅπε μὲ λὴ θοσαν· ζὴν ὧν τὲ τὰ γὰρ ἄ δὰν
ἀεὶ θὲ κόσμο ἐ ἀλῶσ, ὅσα σ' ἐξέκο τε τυραννίδας, ζωὶ σὰς
ἐ πᾶν τὰ σὸ ὕ κ αὶ ν ὀν τῶν πόλεων· καὶ ἐ κ φοφῶν ἀπαρκ-
κόταν ὑπὸ τῶν σὺ μφορῶν κ θνατῶν τὰ σ κ ὅλη τὸ
μὴ εἰσι πάρ ἀλ θὼν, ἀν πᾶκ ἀφ σ τὴ κ πορ φῶν ἀπὶ κεφ
τὰς κατὶ τὰ γενὶ κ θρὸ τὰ σ ἀπὸ τὸ ὑφὶ τὰ λεσσον· τὶ δὲ ἀν
πὸ ἅ πᾶι, τὸ, δὶ ὅ σ ν ἀ ἀπὶ τὶ ὦ δὶ ὀν σὶ ὰ κ μὲ γὰρ χὶ ἀν ἡ θ ἐ,
δουλοσ ὁ μὲ ὦ λω μὲ σὺν τὰ ὁ ἑλλὰ νὶ δὰ σ σὺν σὶ κὲ λία πόλεμο,
ἀκ ἐλ θὰ χὶ τὰ σ ἀφ σὺν αὐτὴ κ θαρ βὰ ρὸ ἰσ, τὸ δὲ κ ἀρχὴ δὸ νὶ
φρόν κὲ λὰ κ θ ἀ τὲ λοῦ σὰν, ἐ πὶ νὲ μὲ σὲ κὲ ὦ λω δὲ κ ἄ δὴ τὴ σ ἰ τὰ λὶ
τὶ ὦ πὰ θ ἀλὶ ἀρ· ἀλλ' ἐ πὶ τὰν τὶ ὦ ξ ρὸ λὸ κ ἡ σὰ σ ὅ πλάθ τῶν
δρᾶ τὸ κ θρὸ ὁ μὲ ν ὸ σ, σὺν ἰ πλοῖ ω κ ἀν τὶ ὦ τὰ σ κ ἡ λῶ, τὸ
σὺ μὲ μαχὶ κὸν ἀπὸ ν ἐ μὲ ὶ β ὰ σὰ σ, τὶ ὦ σὶ κὲ λία πὲ σὸ πλὸ-
ῥ ἀπὸ τὴ σ τὰ ν τὴ σ πὰ ρὰ σκὰ κὴ σ, δὶ ὀν σὶ ὸ σ κὲ ἐ ξ κλὰ ὼ ν ἀ θ·
τὶ ὦ πολὶ τὰ ν δὲ λὶ ὰ ν μὲ τὲ σ χὴ μὲ τὰ σ κ. ὁ πὸ δὶ δὸ ὦ

τῆς τῶν νόμων καὶ τῆς μονίας τὰς πόλας· καὶ τὰς πόλας μὲν
σωζεῖν ἔνοντο φιλοσοφίαν καὶ πολιτείαν· καὶ τὰς παιδείας ἐλθοῦ
τοι αὐτὰς ἀναγάζοντο· ὡς πολλὰ δὲ τὰ ἄλλα τὰ καλὰ καὶ σεμνὰ
καθ' ὧν ἀπαλλάττοντο ἔχοντος ἐγένετο, καὶ τοῦ κατὰ τὸν
τὸν βίον ἀπελείπετο ὁ δὶ τὸν ἡδὸς, καὶ κατὰ χωρεῖν ἤκε παρὰ
τῶν ἔτι ἄλλον· τοὶ γὰρ ὧν δὲ ἄξιον ἀπὸ πάνυ ὅπως ἔχαριτο
αὐτοῖς τὰ πεφύκεσαν· μὴ γὰρ δὶ ὅ τι τοῦτο, καὶ τὰ ἄλλα ἤμεσο
ἀπολέλοιπεν ὀλίγα· ὡς δὲ ἐν αὐτῇ, ἐφοῖτο πολλοὶ ὁ τοῖ
χήμα μεῖζον, τοῦ τὸ μὲν ἰσχὺν ἀφόβιτον ἔχαν, τὸ δὲ
ἔμφρον ὀλίγαστον· ἀλλὰ ἕοικασι τὰ αὐτὸ ὀρέξαν ἐπα
γάγαν ἡμῖν τὸν ἐνθυσιασμὸν τοῦτον· τὰ τε τὰ κοινὰ
πεφύκαν πᾶσαν πᾶσαν, καὶ φιλοσοφίαν οἴαν δὴ ἀνῶν τὴν δὴ λέγαν·
βαλλόντων· ὡς ἀμῶνα κόλον ὑπὸ τὲ ἡμῶν· ὑπὸ τὸ
μου τοῦ ἀφανίζῃ· τοῦ μὴ τὶ νὰ αὐτὰ ὡς ἀπεράκτου καὶ
ἀχάρεσο λόγεσο τὲ καὶ φαντάσο ἀπελαύναν· ἀτὲ μὲν δὴ
μὲν ὄφελος οὖσα ἀστὰ ἐν ὑπαίθρῳ πεφύκασι, καὶ μὴ ἀς
δὲ παιδαρίοις πεφυκεθύραν τὲ καὶ ἀνῶν πλέαν· καὶ ἡμᾶς
σοι πεφυσικὰ χάρεσο ῥέγαν ἐκ καὶ τοῦ σοῦ δὴ ὡς ἀμὲ· ἀτὶ τὰ δὲ ἀν,
σὺ τὲ ἀπαργάσασι μὲν οὖσα ἄνω, ἀλλὰ μὴ τὲ λὴ σοφοὺ ἀδὲ ἐνθλοῦ,
ἐπὶ μὴ νῆσο ὀχοῦ μὴ νοστὴ φυσικὴ ὑποσχέσει, τὴ τὲ πο
λιτείαν καλῶς ἀὴ, ἔχοι παρὰ τοιούτων δὴ τὲ πάλαν·
καὶ ἡμᾶς ὀνησόμεθα τὶ μὴ δὲ ἀν ὧν φιλοσοφίαν μὴ καὶ
σόντες, μὴ ἀ τοῦ μὲν ἔναν ἐν ἤθοι πρέποισι· γέγοι τὸ δὲ ἀν,
οὐ τὸν ἀ κοὶ τοῦ νόντίον, τὸ μὴ κεφ πεφάνα ἀνὴ τὶ, ὅτ
τὴ μὲν τοῦ πλήθοσο ἀλεθία τὸ σοφίαν ἀὴν φυλονόλε
γόμ ἐπὶ τὶ τεθαι, ἐκ δὲ τοῦ τὲ ξυμβαίναν τὸν ἀληθῆ
φιλοσοφίας ξωὴ τὸ φοῦ, ἔλαττον ἔχαν ἀὸ δόξαν τῶν
ὑποζωλίμαίων καὶ πόρεπεφ πῶν· ἀλλὰ ὅταν οἱ τὸ
ἀρχαὸ ἄρχοντὸ καὶ ὀλὰ χαρὸ ἔχοντὸ τὰ τῶν πολε
ῶν πεφύκαν τὰ μὴ τοῦ πλήθοσο ὦ σὶν, ἀλλὰ ἔχωσι νοῦν, τὸ χὶ
ἀὶ ἀγνώσον τὸν νόμον τὲ καὶ τὸν γνήσιον· καὶ ἐκὲ τὸν, χα
λεπῶς ὀδήμεσο τὶ ὡ ἀπαν τὶ ὡ μὴ ἀὶ ἀδὸ κοιτο· οὐ τὸ
ἀ πᾶν τὶ ἀὶ πεφὸ αὐτὸ· ἀλλὰ φανάα διὰ τὲ φύμαι τὸ

κι βδήλοω· καὶ φύσει δὲ διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κατα-
θέσεως θαυμάζεσθαι τὸ ἡγούμενον· καὶ γὰρ καὶ
τὴν τῶν πεφυκότων αὐτοπάθειαν τὸ πλῆθος ἐπόμενον, τὸν
δὲ κερδεκόμενος καὶ πάντας τοὺς πολεμοῦντας, πρὸς ἑτέρους
λήτ ἔνας ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ πολλὰ ποιεῖν λώτερα τῶν
σοφιστῶν, μεγάλου χρήσεσθαι καὶ δεῖσθαι· καὶ τὸ λιμὰ
αὐτῶν ὅσοι βαίνουσι κορυφὴν καὶ τὸν φθέγξασθαι
χρεμπτόμενοι· ἀκοῦσαι βοήσας τὴν τῶν φιλοσόφων·
ἀλλ' ἀναπτερήσας αὐτῆς, ἀδεῖν ἀδίκησας· τὸ δὲ
ἀκοὺς ἐφάνη τὸ ἐπόμενον· οὐδὲ μὴ θήσας ἐπὶ τὸ πεδοῦν
καὶ βελτίον· ἅπαν μὲν δὲ νῦν ἀγνοῶν σὺν ἡρξαῖς καὶ
μαχίας, τοὺς κοῦφας δὲ ἀν δυλοκλήσας, καὶ τὴν δὲ κέλαν
μέσον αὐτὸ λαχίζαν ἐπὶ βαλλόμενος· πυθόμενος τὸν
πρίσου πλεῖστων πεφυλοῦν τῶν τῶν τῶν σῶν μὴ,
καὶ τοῦ λίου καταμονάσας, ὁρῶν τὸ ἀφεγονίαν
ἀν ἡμέρας σύνοντας σοῦ τὴν τὸ τοῦ δεῖσθαι καὶ ἐπὶ
μετὰ ἀφῆ διὰ τῶν σύνοντον ἐπιβαλόμενος· ἀφεγονία
τὸ αὐτὴ τὸ ὑπόσεμνος ἀπὸ δὴ ἀμέλει καὶ τὸ λάμα-
βιβάσμου ἐπὶ τὴ πρὸς ὑπερονεῖν ἀν· ἢν ἐνῶ πε-
σεχὸ ἡ τοῦ μεν πορφυρεῖν τὸ ἀπορρήτων θεολόγας·
ὑλὴν τὸ τὸν ὑποβεβλῆ τὸ μεκάδειον ὁμῶν σῶμε, καὶ
τὴν κίνησιν, γοῦν μεμεσίν ἄνα τὸ κορυφαῖον τὸ
σοφιλοσοφία δοκᾶ, καὶ τὸ ἀπὸ δὲ ἔχω ἀκαμφισβη-
τησίμως πορδέτι· ἀλλὰ ὑπὲρ τὸ σὺ χρῆναι τε ὁμετέ
καὶ δεῖ μεθῆκε, ἀὸ ἀφεβῆ τὸ τὸν ἀλήθειας καὶ νόμα τὸ
ἄπων, ἀκάν, ἀλεόν τὸ τὴν πρὸ πόγον· πεσόν ὡδὲ
ἀῶρον ἐμοὶ τεδῶν· σοὶ τε λαβεῖν, πρὸ πωλέσαι τὸν·
ἀιανοίασε μὲν ὄρτον ἐμοῦ, ὅσα μοι βαῶν πυρήσεν
ἡστεβασμὸ τὸ τὴν ἀσόμην· χαρὰ δὲ τῶν καθήμε
ἀὸ δημιουρῆαν ὀρτυρ τὴν δείας· πρὶν ἀπεδῆα
λεχθῆσ, πεῦ γουτίαν, τὸ σκοπῶν ποιήσαμεν· ὁ ἀε
σὺ ποὶ τὰς σὺν σοὶ φοῖκαὶ πεῦ φιλοσοφῖ ὁρμεῖ ἀκολέ

σαοθαι. ἀτὰρ ἐφεσίοισι πολὺ γενοίατο μᾶλλον ἀνθρώποις τὰ ὅσ-
ἐπὶ θαλάσσῃ θρέψαι γομένῳ, πρὶν σοι λέγω ἐν ὀρθῷ δώρῳ, τὰ
περὶ τῆς ὠμοφαγίας μέλος αὐτῆς. ἄλλοπῃ τῶν ἀνθρώπων τοῖς
τοῖς λεγομένοις περὶ τῶν ἀγνευμάτων. ἀφαιρεῖ κῆρ ὠμο-
φαγίας δὲ ἁπλῶς. ἀμφὶ τὸ τῆς λόγων ἀνάτρεψιν τῆς
σημαίνειν τὴν οὖσαν, ἡνίκα ἀθλεῖ ἱππόδαμος ὁ πάμπολλος.
καὶ πέρ τε λόγος περὶ τῶν κέμεθλα· ἡμεῖς δὲ ἀμελὴ
μᾶλλον ἢ κατὰ ἡμέραν ἅπαν, ἐξ ὑφήνασμεν τὰ ἔαρ τὸν
κεφαστέφανον αὐτὸ, καὶ τὴν φωνὴν, ἀγκλάφωνδήτι νῖν
μάλιστα χρόνῳ τοῦ περὶ λήμαλος ἀμελήσας. πο-
λεμεῖν τὸν πάνυ καὶ ἐν ἀθανάτοισι γὰρ ἀνθρώποις ἐξαμείνων,
αὐτὴν μόνον ἐν χαρᾷ πασῶν τῶν τὴν χρόνον.
νῦν δὲ κοῦσαν ἀπὸ τὸν νικήριον ὀφθαλμὸν οἴκαδε
ἀκαδήμοις πορεύοντο. οὐ μόνον ἱππόδαμος μετὰ
τῆς ἀπὸ ἐγκωμιάζετο ἐξ τῶν ὀρθῶν. καὶ ἐν τῷ δὲ τῶν
ἀληθῶς, τῶν προφήτων τῶν ἀνθρώπων ὄντων, χρόνῳ με-
τεῖναι ἔτι τὴν ἡγεμόνα, περὶ τὰ ὑπὸ θέσιν ἀσχο-
λήσθαι. ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ θρέψαι πάμπολλον ἐξεργά-
σασθαι τῆς ὠμοφαγίας. ἀπὸ νῦν αὐτοὶ πόθεν ἐξ ἀμφὶ
χόμενοι ἐστὶν τοῖς πεζηγορικοῖς τῶν μεδικῶν ὀνδε-
γμεῖν ἀφιλόσοφον φιλοτιμίαν ἢ τοῦ μεγάλου, τὸ καὶ ὀρ-
θῶς ἐστὶν τὸ πασαγαθὲν ἢ δὲ ἐνάτο καὶ τεχνῖτα σοφὶ ἢ καὶ
πῶς ἐξεργάσασθαι περὶ ἐστὶν. ὡς πορεῖ δὲ αἱ πόλεις
οἱ κεῖ ὁμέσεται περὶ τὸ ὀνήσεσθαι μόνον ὁ ἐφέσιν ὁ πῆ
αἴν, σώζοιντο καὶ ὅπως ἀν, ἢ ἀπόλοιντο. ὡς δὲ δοῦς
γὰρ κέ τοῦ ἀπῶσι τὰ ἀνάγκαιον, ἀλλὰ δὲ πάνυ ἢ πλάσιον
αὐτοῖς ἀπὸ κόλλησιν ὡς. καὶ μεγάσσιον μεγέθη. καὶ
λαμπρὸν τὰ ἄλλα ἐφ, ἅ τῶν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἢ μεγὴ περὶ
ὁδὸν ἐν τοῖς ἀνάγκαιοις, ἢ δὲ αὖ ἐξῆσιν ἐν τοῖς πολίταις
τὸ νῦν σκέμμα τὸ περὶ τῆς ἀναπλάσσει αὐτὸ ἢ αὐτὸ
φέρει τὸ ἀξιόλογον τοῦ, ἀξέ πονεῖν ἐν μόνῳ τε καὶ γε
γεμμένα, ἀρ τὰ ἀνάμεσα. πλὴν τὰ ἀνάγκαιον καὶ ἢ νῦν

θεωρημάτων αὐτὸ κατάπτυστον καὶ ἀνάξιον λόγου.
θαυμαστὸν δὲ τὸν λόγον, ὃν ἀκούσαντες θαυμάζομεν
καὶ ἐκπλήττεσθαι τοὺς δυσμενῶς ἔχοντας. Τῆς δὲ αὐτῆς
ἐφόδου τῆς ἐπὶ πεδοῦ ἐπιφανείας καὶ τοῦ μεγάλου καὶ λίαν
φοβεροῦ αὐτοῦ λόγου τὴν ἀνάγνωσιν διδόντος, ἐὰν δὲ τοῦ
μεγέθους τοῦ ὅπου ἐστὶν καὶ λίαν τοῦ τελεσφορεῖν καὶ ἐκβεβλῆσθαι
βουλήσεται, τὸν πλάνον ἐκοιλάνθημεν· τὰ τε ἄλλα ἐπὶ μεγάλῃ
ἀπορίᾳ, ὅπου δὴ καὶ φανεροῦται τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τοῦ
ὑπερμεγέθους τὸν ἔννοιαν θεοῦ τὴν· καὶ γὰρ τοῖς ὀλίγῳ
μετέθεσι διαφέρεν τὰ τοῦ ἀστράτου ἀνεῖται ἐξαίρετος τὸν
πεδὸ ἀλλήλων αὐτῶν σχήματα τοῦ ἐπιγράμματος· τὸν δὲ
κυκλοῦντα μέν, πεζοῖς πόδας· τὸν δὲ, δίπτοδας· ἀπὸ δὲ
τέλους μὲν εἴκοσι, τὰ πέντε μὲν εἰκάσαι τεσσαρεσκαίδεκα
μέλη τὸν μὲν εἰκάζων πολὺ τὰ τοῦ· ὅτι δὲ τὰ ἐπιγραφὰ
τῶν θείων κατάλληλα πορφυρῆ καὶ· καὶ ἐν ἀρχῇ φ.
τὸν μέλανος τὲ μφανεῖν βιβλίῳ πιοῦσα τὸ ὑποκάμενον·
τὲ τὲ κυνεῖν δὲ γὰρ μεφοίχεσ ἀπαντᾶ ἢ θεαῖσι, ἢ τὸ
ἀλλήλοις· ἀλλοῖ μὲν, ἀστίβεστος μακρὸ· οἷδε, ὀνομαζόμενος
μὲν πλανίσεσι κατὰ τὴν αἰθῆκοῦ· τῷ λόγῳ δὲ ὁ μεγάλῳ
τε τῆσδε· τοῦ γὰρ ἔδαφος εὐβαίνειν, ἵνα μεγαλοπρεπῶς τὰ
διαφέρεν τὰ σχήματα· δίκην αἰτίαν, τοῖς δὲ τῶν πάλ
τὲ τῶν τεθπιφθόνσκεμένων γεγραμμένοι μετίσοι κλ
τῷ λόγῳ μέγοντα κύκλοι, γεγόνασιν ἀθῆαι τὴν μία
θέσα τοῦ θεωρήματος· ὅτε ἀντάρκτικὸς, μέγεθος
φτέτακται τῶν μεπίσεων· τὰ πεδὸ ἀλλήλων διαφέρει
τῶν ἀστρόνομον ἐμεγεθῶν θεῖν κατὰ κάνοτὸ δὲ ἁπλῶσι·
τῶν δὲ ἐπιγραμμάτων διὰ χρυσοῦ γραφεῖν ταῖς σχο
λαῖς σαι σὸ τῶν χωρεῖν καὶ τὰ αὐτὰ κτίνων κι
κλον ἐκολαντᾶ ἐγεθῆ καὶ· τὸ μὲν ὑπόρουτέδα
τι χον, δρᾶν δὲ ἐστὶν, ἁπλοῦ τὸ γὰρ ὡς ἔχον ἀσ θεγονομένεπιφόμ·
οἱ δὲ τὶ θνατοὶ ἐν τὸ τέφα μέρος· ἀλλὸ τὸ αὐ θεῶν,
ἰχνὸ πῶ κίνεσο ἀμβὶ δεόλεσω ἐλίκεσ,

ἡ εφ
κλεπῆ!

οὐκέτι ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέρει· ἀλλὰ πρὸς αὐτῷ
ἑνὶ τῷ θεῷ τρεφόμενος πίλεμα καὶ ἀμβροσίας
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀνθρωπον τὸν ὀκτάστιχον, ἐποίησεν μὲν
ὑφ' οὗ καὶ ἐγένετο· ὥσπερ καὶ τὴν δὲ ἐξ ἀνθρώπου
λικὴν πεποίηκεν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ ἴσχυσε
ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι· πρὸς τὴν μονὴν ἡ φύσις καὶ ἐξ ἀνθρώπου
σὺν καὶ μέχρι· ὁ δὲ ἀναλέγεται πρὸς μόνον τὸν ἀπὸ τῆς γῆς νόμον.
τὸ δὲ ἐν, ὅν καὶ τὸν ὀργάνων· τὸ γὰρ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ὑπὸ ἰσχὺν τῆς
τῶν ὀστῶν· ἀλλὰ τὸ φησὶ πρὸς τὸν ζῶον ἄκον· ἀλλὰ
πρὸς τὸν ἰσραηλίτην· ἐφόνευσεν γὰρ διὰ τῶν γεφυρῶν
τὸ κάνωσ βλᾶν, ἀλλὰ ἄλλον· καὶ τὸ ἀπὸ λοξῶσαι φησὶ
ἀίδωθεν· τῶν μεθ' ὧν ζῶν ἄκον δηλονότι πρὸς τὰ
μέρη τῶν ἰσραηλίτων· ὡς πρὸς τὸ ἀπὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν
τὸ ἀπὸ πόλεμον τῶν ζῶν ἀίακὰ μεθέρμοσαι πόλεμον τῶν ἰσραηλίτῶν
τὸν ἄλλον ἰσραηλίτην ὀδιδόντα· ἀπὸ τὸ ὀ· γεγε
φωὶ τῶν ὑπὸ ἀναγνωσθεῖς· ὡς ἀπὸ καὶ τῷ πόνῳ
καὶ ἀρχή· ἤθφιπτίβον δρ ὀδόωνον· ἀ μέτ θεῶ μα
καὶ νόος ὀρ αὐτῶν ἡ θρέπου εφνίων·
ἡ νὶ δὲ καὶ τῷ εφ σφαίρεμα ἐπεθ ὀδόλον ὠ τα·
ἴσα δὲ κ καὶ τὸ μεῖον ἀλὸ μεδλαῖσι τὸ μεῦ·
σκέπεο τάρε πάντα πρὸς ἄντυγ· ἦσ ἐπιτόστε·
νύκτα τὸ λαντὰ καὶ φῶς ὀρχόμενος·
ἀρξαι ζῶν ἀίακοῦ λοξώσαι· ἀ δέσε λόσν
κλῆνα μεσημεβρινῆς κέρτεα ζῶν πλοῦσιος·
γκωμίον τρὶ φλάκε· ἀνθρωφορεῖ ὀλῶν ἐπαινέσαν ὁμῶ· ἀ τὸ
ὀλῶν ὀφιὸς φίλοθφῆν· πνεῦμα· οὐ χρεώσω ἡμῖν ὠνόμασω·
ἀὐτε τρὶ ἀπὸ σεμνὸ ὡς ἀλεοντῆν φοφῶν πεῖσεν· ἡν ἐπὶ πεῖαν· τοῦ
πλεῦν ἡμεῦν· ὡς ἀλυκὸ θέλεα ἐν τῷ βασιλῆ ὁ χὴ μελῖ·

φολάκεσο ἐκκόμιον λόγ α

Ἀίωνι τῷ χρεοῦ τὸν ὠλῶ τὸν, ἐποιήθη βιβλίον, καὶ μενσεγκόμιον· ἀ τὸ δὴ τὸ ἀλεμπεῦ· ὡς ἀνάκλω φῆναι πόθεν τοῦ λόγου, φολακρόνεν δεκ αἰσχύνεσθαι· ὡς ἐπὶ τὸ θεῖ πολόγ

τὴν φύσιν· φυσᾶσθε δὲ ἅπαντες ἐθέλοντες ἀγαθοὶ· πρὸς ὃ
μέγα μέρος ἀρετῆς χρῆσις μεγάλου, οὗ κατὰ μικρὸν ἐκπαίδευον
ἡ φύσις φέρει· ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ὁ πατὴρ ἐμὸς τὸν ἀγῶνα
ἤρξατο θεῖναι πρῶτος, μέσος αὐτὸς δὲ ἔδειξεν τῇ
καρδίᾳ· ἐπαθλεῖ πρὸς ἑκάστου μόλιστα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλὴν πί-
στιν· ἔδοξε δὲ ἡμῖν ἀπὸ τῆς πλάνης, οὐ πόλεμον λαμ-
βάνοντες ἀλλὰ μεταμορφούμενοι τῷ κεφαλῇ, τὸ τοῦ κρείττ-
τονος πρὸς τὰ κάλλιστα ἀνάγοντες, ἢ ὑπὸ δεξιᾶς μου τοῦ ἀθη-
ναίου ἐστὶ τὸ δόγμα τοῦ μέτρου· ταχὺ τὰ ἀπεδή-
χθη καὶ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ὁδὸς ἐδόκει, οὐδὲ πάλιν κατὰ μόνας ἐστὶ
τὸ σεμνὸν ἐπιτεύξαν κυρίως· ἀφῶ τίνα μὲν θεῶν τὴν
δαιμόνων παρῆλθον ἀκριτῆ γόρτην· ἐπὶ γὰρ μὲν δὲ καὶ
ἐπὶ νῦν ἀρχὴ τὴν φανὲν ἐκφόμιον· ἀκριτὰ ἐστὰ πολλὰ δὲ
ἀριθμὰ μὲν· ἀλλὰ ὅσα τὴν ἀρετὴν ἀναιρεῖ μὲν ἀν τὸ δικαίου μὲν·
ἐλεγον τὰ ὅτι πρὸς νοίας τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδρίαν ἐκκα-
λεῖ· ὅτι γὰρ ἀδικεῖν ἐκεῖνο, φανοῦμεν τοῦ γὰρ ἀνδρὸς
ἀδικεῖν ἀφεῖς τὸν κίνδυνον· τὰ γὰρ ἀφροδίτιν ἐκεῖνο ἐκφο-
ρεῖ τὸν· κοὐ τῶν ἐλευθεροφόρτιν ἀφροσύνῃ ἀλεφίσθε-
τήσαμεν· ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀλλὰ πρὸς ἀδελφαὶ φόβοι, τῷ κόλλα
τίνε μεθοῖ τῶν ὀρφῶν· ἐδήλωσε δὲ ἡ παρῦσα τὸ ἀρέ-
ξαν τὴν βασιλέα σῆς πεῦ ἐν τῷ ἡμῶν ἀπὸ τὴν ἔκασα·
ταῦτα δὲ ἔχει, ἐπὶ τὴν ἐμὸν μικρὸν ἀδεῖν ἐπὶ νόμον πρὸ
τὸν συμφορᾶς· ἐπὰ δὲ ὅτε χθὲς καὶ τὸν σωμῆ ἀτόρ
ἐπίνοι· πρὸ λόγος ἀντασίων ἡμῶν ἐκάνη τοῦ πάθους·
τὸ δὲ, ἡμῶν μικρὸν ὑπὸ ξίφος, ἡδὴ σὰ ταῦτα ἐκ ὠνῶν
πρὸ ἐφόβου· νῦν δὲ αὖθ ὑπὲν ἔγκεν αὐτὸ ἀδῆμα ἔτορον,
ἄπασα αὐτὸ ἀίδον· ἐπὶ πόνῃ φαμὶ μὰ σωκράτ· πρὸς
ἄνος δὲ φησὶν ὁ λόγος, οὐδὲ ἐκλῆσ· φρὸν μεγλιονίδ
ἀλόχου πρὸς πόνον, ἀκ ἔνεγκεν· ἀλλὰ πρὸς τὴν
ὕλεμ φρονιόμεν, τέως μὲν φῶς ἐν σωφρῆκεσαν·
ἐπὰ δὲ ὁ πάρ μένος αὐτὴν πορεγένετο, ἡμῶν, ἀπᾶ, ἀμὲ
τὸν ἰόλεων συμμαχίαν ἀλὰ τε πιόλετο· κατὰ μὲν δὴ ἡμῶ

παρεμπλησίον τι παθὼν ὑπὸ ἔρωτος, ἀκέχων δὲ λφιδοῦς
τὸν ἱόλεων· πολλὰ νοῦν ἐκλαθόμενος ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν
λοιπῶν ἐλεγεῖα ποιῶν θρῆνον ἀπὸ τῆς κόρης· οὐδὲ
ἐπαδὴ φολακρῶν λέ ὄνεφ τί φασσῆ· δοκῶ δὲ τὸ σῆν αὐ
γεννάδας, οὐ δὲ ἐμπόζητῆ συμφορᾶς· ἀλλὰ πόταν
ἔτυχον πεῦκαμένῳ μέτρῳ πανδέξεται σι νῆθη, σε ὠτ
ἐπιλέγεν ὡς ἐπῆλθῶ δὴ τὶ νὶ φιλοῦμενος, ἀκοῦω
ἀγάσχου τοῦ λόγκαὶ τὴ ρῶν ἀν πάσα φόσοῖ τὸν κόρῆ ἀν·
ὡς πρὸ ὀδὸν ἀπὸ πεῦ τὴν ἀν μῶ ἀν τοῦ γῶ αἰ κῶν,
ἀν ἐκ πλήκος ἔμεν ε, καὶ σὺ πα ρῶ μεν δὲ ὑπὸ πρὸ πόθ·
ἀλλ' ἀκάν, δῶ μο, πίφῆ· ἀμεῶ δῶ μῆ σῆ· τοιτόρων
ἀκ κε· δῆ δὲ ἀδῶν ἀξελίτ ἀν τὸ βιβλίον· ἀλλ' αὐ τὸ δρῶ·
καὶ γὰρ ἀδὲ πολύ σῖ χόν ἀτ· πλοῦ φῦ ρον μεῖν· πὸ κα λῶ σ
αὐτῶ πεῦ σῖ ζάν ἀ τῆ μνῆ μῆ· ὡς τε ἀδὲ βουλόμενόν
με ἐπῖ λθεῖν ἀ θῶ οἷόν τε· ἀν ἀ ρα τὸ ἔω θῶ ἀ πῶ ἀ τῶν
ὡ ῦ σα πῶν ὡς πλῆ σθῆ, ἐπε μελοῦ μεῶ τῆ σῆ κῆ μῆ·
ἀ γαρ ἐ τύ χῶν μεὸ λακὸ τὸν βῶ μεκ ἔχῶν· ἡ δὲ, ἡ μέ
λῆ τῆ ἐκ πλῆ θῶ· πὸ νῦ γῶ ῶν ὡ ἐ τῶ ἀ πὸ ἀ πῶ λεκ
τὰ πολλὰ αὐτῆ σ, οἷα τῶν ὀ ἴων τὰ πρὶ τῶ σκε λεσῖ
αἰ ῶ ρου μεῖ νῶ· πλῦ δὲ ταῦτα σκλη ρὸ τῶ ρὰ, ὡ σῶ, ἐκ
λε πὸ τῶ ρῶν ὑμῶ πε πλε γμε νῶ ἀ βῶν τε ἔ χῶν· ἰῶ ὀῶ ὀ φῶν
τὰ ἀ με ὰ καὶ βαρῶ ἀ ἡ κῆ μῆ· μᾶ λῶ σ δὲ ἀ ἐ λῦ ε τῶ· ἀλλ' πρὸ
αὐτῆ σ ἀ πε ῶ τῶ· ἀ ῶ ἐ τῶ ν ε τῶ· ἀ κῶ ῶ ἐ πῶ μῶ ῶ τῶ ῶ φῶ λῶ ῶ
ἐ πῶ ν ῶ ν· ὀῶ φῶ λῶ ῶ μῶ ῶ ὀῶ ν τῶ· ἀ ῶ ὀ ῶ μῶ ῶ σῶ πῶ ῶ ῶ πλῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ
μῶ ῶ, ὡ ῶ με λῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ· ἀλλ' κῶ λῶ μῶ ῶ τῶ ῶ ῶ
ἔ χῶ ῶ ῶ ἀ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ τῶ ῶ κῶ ῶ· ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ
ῶ χῶ λῶ ῶ ῶ· καὶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ

κῶν βραδὺς τὸ πάφυλα λάμπουσι· δοκοῦσι δὲ μοι πλοκεῦσι μόν-
νοι μὴ ἀμελῆν τοῦ τοιούτου πεφύκασι· οἱ τοῦ τὴν ὑγιὲς πρό-
τιμῶ μέλλω τῶν μὲ μέλλω τὰ πλοῦν τιμῶ, ὅτε μόνοι τῶν ὑμῶν
ἔμμονοι δὲ χεῖρας βασιλέα τε ἀλιθοῖοι τὸν ἀεὶ θεὸν ὄντα,
ἐκ θ' ἡν τοῦ ἀδικοῦντος τοῦ τὸν ὑμᾶς· δοκεῖ δὲ μοι τοῦ ἐκ πλέ-
ῶν πλεῖστα ἀξίωσε τὸ τοιοῦτον· ἀπόγε μὴν ὀφθαλμοῦν, οὐ
πολλῶν ἐστὶ παντὶ τὸν κόλπον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τυφλὸς
ἡ τὰ τὸ κόλπος ὢν ἐλέξαν· ἀδυνατοῦσιν τῶν ἐφ' ὧν ὀφθαλ-
ἐγκφυεῖς ἔχει, ἡ φαμὲν μόνος, ὡς πρὸ τὸ κόλπος φυεῖν πάν-
αὐτοῦ· τὰ μόνον τοῦ ἐκλωστὸ ἐλίμνασε πρὸς ἡ, ἀλλ' ἀδὴν
ἥπου τὸν φαμὲν μόνον· τὸ μὴ μόνον ὡς ἰδίου ἐλπίδ· ἀπὸ δὲ τ
κόμμα, πάντας· τὸ φῶς τὸν μὲν ἀλλέα· ἔχαν τὸ δὲ μόμα
ἔλε πλάνον· τὸ δὲ ἐκ τὸ ἐφ' χαίτης μόνη· ἀμφὶ δὲ χαῖτ
κυάνεαι πεφόρηντο· ἀφόρουσε μὲν τὸ κόμμα τῶν πρὸ
ἀπὸ φανόντος, ἀδὴν ἀπὸ ὁδὸν ῥεῖ λέγων, αἷμα τοῖ δὲ
ὀφθὸ μόμα χαίτε τὸν νόμιμα· πολλοὶ θοῖ χρυσῶ τε
ἀφρὸ ἐφ' ἐστὶ μόνον· πολὺ δὲ ὑπὲρ ὅταν ἐπὶ τὴν κόλπον
γεγονότα ὑπὸ τὸ ἀθλίου ἐπὶ δῆξαν· φησὶ γὰρ· κυδάνεα δ'
ἐπὶ ὀφθὸ ἔφη· πολλὰ δὲ ἐπὶ πρὸ ἀμφὶ· πολλὰ δὲ κόρη τ
ἄλφα ἦκε μόμα, ὑδὲ μὴν θίνων ἀθὸν φὸ μοῖρας· καὶ πέπ
τε μέλλον τοῖς ὀνόμασι φαίνεται κατὰ ὄμμα ὁ μόμος ὁ τ
τε χῶν, καὶ ταῦτα ἐστὶ χῶν ἀφ' χῶν ἀφ' πολὺ τὸ κόλπ δὲ
ξίων, ἀ τρόπος φαίνεται μόμα ἀπὸ μὲν μὴ μέγας.
τοῖ πρὸ τὸν τῶν τὰ μὲν φυλάττω ἀλλὰ ἐπὶ παντὶ· χρυσῶ τὸν
ὀφθαλμὸν· πρὸ ὧν πὶν ἔφη· πρὸ θέν τὸν ὀρθὸν πέλαν· τὸ δὲ
λέμφ λιμὴ ἐπὶ παντὶ τὰ χαίτ· ἀμφὶ θέσι ἀμφὶ δὲ χαῖτ
ἐπὶ πρὸ ὧν τὸ ἀμφὶ κτὸς· ταῦτα μὲν ἐστὶ τὸ ἡ ὄμμα·
ἀπὸ ὅσ ἀ δὲ μὲν ἐπὶ μόμα ἐστὶ πόνη ἐστὶ, ἢ ἦν θεοῦ μόμον
ἀνθρώπων τὸ ὀφθαλμοῦ· ἀλλὰ πολὺ δὲ μὲν τὰ ἀκέστιν πρὸ
πλήσιον πάθος ἐγκρέτο· καὶ μὲν δὴ τὸ τὴν πρὸ τὴν ἐπὶ ὀλωκὴ
τοῦ λόγου, μωμῶν δὴ τὴν ὧν λέγαν ἐφ' ἀναίδαν· ἀκ
ἔχαν δὲ, τί λέγω· λέγαν δὲ ὄμμα ὑπὸ πλίνθοιαν τὸ

ἐπὶ

πρὸ ὧν πρὸ

διώκασθαι· ἐπὶ τοῖς πολλὰ θαυμαζοῖ ὡ τεραστίων, φασίν· τοῦ γὰρ
πόνου ἐπαινέσαι τὸν ἐλόμενος· τὸ καθ' ἡμᾶς πεφύκασι τῆς
κεφαλῆς· ὅταν ἄρχωσι ἄρχοντος, τέλος, ἐποίησε ἐμπεσὼν
ὕλῃ, χωρούσῃ, τὴν διώδευσιν· νικῶν δὲ οὐσῆς αὐτῶν κρίσεως
τῆς τέχνης, ἐχεῖνος ὁ τοῦ τῆς τέχνης πόλεμος κόμμα· ὡς δὲ, καὶ
πονοφρόνως ἑαυτοῦ φασὶ τὸ βιβλίον πληρῶσαι· ἀλλὰ τέτρασι
τῶν ἐστὶν ὅσα τῷ λόγῳ φιλόκομος, ὁ τῶν κολαζόμενος κόμμα
τὴν κόμην· ἀλλὰ τὰ αὐτὰ ὅτι τὸ ποτὲ τῶν κομῶντα τὸν
λόγον ζῶν ἐγράφειν· ἀδὲ καὶ ὁ φιλόκομος ἀεὶ τὴν διώδευσιν
λέγειν, τὸ πεφύκασι τὸν πεφύκασι πλεονικὸν ἐστιν.
ἢ ἐμὸν δίκῃ νοσχάρων, τὶ καὶ ἀρτίως πολύ ὁμοῦ τὴν λόγον
νῶν πάρεστιν ἐμαυτοῦ τὴν ὑπόθεσιν, ἀφέρασθαι μὴ
ἀρτὶ πολεῖ τῆς τοῖς κομῶντας τὸ οὔνομα· ἐρῶ δὲ ἀτὸ πε-
ρίεσθαι καὶ ἀκμαίου τὸ ἐγὼ, ὅτι τὸν φωνεῖν ἐκ τῶν λόγῳ
οἷον τρεῖς ὡς πολὺ ἐμεβόλοις τὸν τεῖ ἡρᾶσ ὁ πλίζοσιν,
ἀτὸ πρὸ λίσιν ἐπίκοσ, καὶ λόσ
ἀγαθὸ ἐξλημμένον ἁλίσιν ὁρὸν, αὐτὸ καὶ ἀθέρ ὀνόμ,
τὸν λόγῳ πεφυνεκρυσμένο· ἀναφερὲ ἔσθιν τοῖς τὲ
πεφυτῶν ὁ πλάσσων, ἐ πεμπελοόμενοι τῆς κόμμα·
τῆς ἐτύχον τὸ ὄμμα, μεγαλοκόσμου ἔχων· ἀδὲ, ἡμέ
λῆς ἐκ πλάνου· καθὼ τῶν πεφίσιν δίαι τῶν ζυμπθ-
μάτων τῆς ἀμπελάσσ, ἐλοθεν ἡμᾶς ἀφ' τὸ φαὸ φύσε πάν)
τῆς ἐπίμελεῖ· ταῦτα γὰρ ἡμᾶς δεῖ φοῖν οἱ λαμνοὶ τῶν
λόγων δημιουργοί· μὴ μεσὶ κλαῖοι· νικῶν δὲ ἀφ' τὰ-
πλήθοσιν· ἐμὸν δὲ λῶν αἰμέλεν ἀχάρον ἐ τὸν ἀζωίσμαι
περὶ πραμάτ· ῥηθεῖ κὴν δὲ ἀκ ἀρτὸ ὁμοῦ· ἀλλὰ πεφυ-
κῆ μέλεν τοῦ ζέου, τέχνας δύο· φύτη κομῶντε ἔκωσ
κομῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀλλὰ μὲ πάντα· δὲ κτυλοὶ δὲ ἀλλοῖ
οὔθισκα βίοι πεφυζολίοις ἀντὶ κὴ λάμωντε τεῖ φυτ·
ἀμὲν κολάζομεν λέγοις αὐτὲ τοῦ γραφέως τὸν ἐκ λέγ· τὸν τ
μὲ τὰ θαυμαζόν ἀπεφυστέτικόσιν· ἀδὲ κὴ ταυσοχω
πὰ πάντεια τῶν ἀφῶν· ἀδὲ φόνν μὲ φεφυλλωμ λοτὲ εἰ,

πλ

πλίον φυπεῖ εἰ τὸ μὲ ὁ πεφυνε κεδοτὶ ἡ ὡς τὰ ἀνθρ ἐωῦ ἐν ὀ βίῃ· σ

καθηκεῖ

ὁ πλ μοκεδ πλ

β πεντάμετρα

πεποίηκα τινα καὶ πεπλόκα· ἀλλὰ κεφαλὴ φανὴ τοῦ μὲν καὶ
λέγεικω πεσε τεῦχε λιλαὸ αὐτῷ· τοῦ νοκεαῖ τεὸ φῶς·
ὁ μέσον κατὸ τὶ θέμεν, ἀμφὶ οὐμαι τοῖ πρὸ τεδοῖ, μὴν)
ἄτλιος ὡς τὶ πε τὸν ὄνον ἀπὸ τὸ διαλόξει ἀπὸ ὠὶ θεοφίλω
μεταφρασθεμεν, ἀπὸ δωρεὰν φασὶν ἐπὶ φεύγον· δεῖ γε τοι
πυθέσθαι ὁ κοῦτος ὡὶ χαρίεσσιν αὐτὰ μοι πρὸ τὸ
καρῆ ἀνὸ ἀλφὸν μεμυθόμεν· οὐ μὸ σῶλοι ὁ σὸ εἰδ,
πλὸ φυκιὰ χεῖναι φὸ λεκρὸν αὖδε ἀπὸ χωρεῶναι·
τὶ τὸ ἄ τὶ λὴν μὲ ἔλα τὸ κεφαλῶ, λὸ σὶ ὀνδὲ τὸ φρονῶν,
οἷον τὸ ἀὸ κίδηλὶ πρὶν σὶ ὁ μερμὸ· ἀλλὰ τὸ τὸ μέλα
τεῖχῶν ἀὸ ἡδοφῆ ταὶ νὰ κεφ· νεκρὸν τὸ τὶ πᾶν· ἐπὶ
ζῶσιν ἄ ζῶν τὸ μεφὴ πορμετὴν· ἔφ τὴ πῶν ζῶν ζῶν τὰ ὁλο-
πεῦρα κατὰ πᾶν τὸ αὐτὸ ἡμεφίβεται φῶμαῖ· ἀγὸς δὲ
ἐπὶ μὴ ἄλλη φεν σὺν γεστὸ ἀὸ ζῶν, γὺ μεγὸς ἄ μὲ τῶ πλάς
τοῦ ὑλεφὺοῦ φορτί ἄ· ἵνα δὲ μὲ καὶ νὲ πίμεμ ἀφὸν ὁ τὶ ὡ
πεὸ τὰ φόρτα κοινῶνὶ ἀλαζὸν ὑπὸ τὰ, μέρεσιν ὁ λίγ
κομῆ· ὃς τὶ σῶν ἄ δὲ τὸ σὶ ὁ λίγοις κομῆ, τοῦ τὰ τὶ πρὸς
ἑτέρον ὀνόν, ὃ πὸρ ἀγὸς πεὸ θηαίον· ὡὸ πὸ δὲ ἀγὸς
τῶν ἐπὶ χῶ φρονίμεσ τὸ τὸν ὄμμη τὶ λὸ τὸ τὸν, ἄ τῶν σ
ὁ μολογῆ ταμ μὲ ἡ τῶν ζοσκη μεῖ ἀπὸ τὸ μ πεὸ βαστον
ἡ λὶ γὶ σὸ τὸ τὸν ἄ ἔναι· τοῦ τὸ δὲ ἐ ἔτιν, ὁ μὲ ὁ ἡ ἀκε κεῖ μὲ ἐ σ ἀ
ἀλλὰ κατὰ σὺ ἀ ἡ μὲ ἀ τὰ ζὸ τεῖχε σὰ ἰ ἡ σιν· ὡὸ τὸ
κὶν δὶ ὡ δὲ ἄ τὸ τῶν τεῖχῶν ζῶν τὸ πεῦμα, τὸ λεμ ὃ ἄν
πεὸ φρόνησιν· ἄ δὲ νὶ τὸ ἐθέλοσιν ἄ μὲ ἀ ζυπίνεσθαι·
ἄ δὲ λᾶ τὶ ζῶν τὴ ἔσαι τὸ κῦν πέ ταισ φίλοις τὸ· οἱ ἄν δε
καὶ ἡν μὲ ἄ ρχοντ ζῶν τὲ χνῶν, ἐ κᾶν αὶ ζ φῶ τὸ ἄ ζῶν τὸ κῶν,
ὡὸ ὡ τὰ πᾶ ἀ σὸ ἡ ἀ λὶ χμὶ· αὶ λὸ σὶ ὁ ἰδ, ἔ μπλὶ κτοὶ πᾶ
θρόσθαι· πᾶ ἀ λτὶ ὁ σ ἄ σὶ ὁ ἀπὸ ὑ ἀ ἡ τὸ θ ἡ ἐ μ· ἄ δὲ πᾶ λὰ
τῶν ὀ ζθὸ ς τὴς ζῶν ὠ ἐ ἴδος πῦ ἐ λαὶ ν ἀ τὶ χὴ, τὸ ν δ ἡ μὴν
ἵ πον πᾶ ὶ ὠ τὰ λαὶ ὁ κοφὸν λέγα, τὶ πᾶ ὠ λὸ ν ἐ ν νοῦ
πορὶ τῶν τεῖχῶν· ἀλλὰ πᾶ μὲ λέγον τὸ πλὰ τῶν, ὀ ν ἀ γ κὴ
κοφὸν ἔ ναι τὸν τὰ ν τὴ λόσ ἰ ον, ὅ θ ὁ κ ὁ μὲ· ὡὸ πὸ τυφλ

πόδεσι

τοῦ ἡ μὲ ἡ ἀ ἡ ἀ ἡ ἀ ἡ ἀ ἡ μὲ ἡ.

τοῦ τοῦ τῆς λαβίου, ὅθεν ὁ ἐφ' ἡμῖν· τοῦτο δὲ ἀγνοεῖ, τὸ
ἐστιν· ἤδη δὲ αὐτὴν ἐφ' ἡμῖν ἐπιβλεφάρου ἀνῆκεν τεῖχος·
καὶ ὁ κατ' ἐστὶ τὸν ἀνακόκον, πάρωκ κικεῖ τῶν φθαλμῶν
τεῖχας, ἐφ' ἃς ἀπὸ τὰ τέχνη κρίσιν κινεῖται, καὶ φθάσωσι
τὸν ὀφθαλμὸν ἀξιοῦ ἔχοντα· οὐ γὰρ ἀνέχεται βίου τὴν μεταβολὴν
ἤφυσε μόνον τὰ τοῦ ἀπὸ τὸ τὸ· τὴν μὰ τὰ δὲ τοῦτο καὶ τὰ
αἰωνίτη ἐμά· ποῖ καὶ λίθα τῶν τοῦ φαλλοῦ μείων, ζῶον
ἐστί· περὶ τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἤδη λέγεται ἀπὸ ἑαυτῆς δεῦρο ἐκεῖ ἐρῶ·
ὅτι δὲ τὸ πάντων φαλάτον· ἀλλὰ τὸ τὸ ἀλλὸ τοῦτον· πάλ
οὖν ὡς πορφυρὸς ἀνὰ τὰ τὴν μὰ τὰ φθαλακρὸ τὰ, ὥστε
ἔχειν ἀνάγκη περὶ αὐτὸ τὸ γένος, αὐτὸν τοῦ γένους τὰ κε
τὴν· τοῦ τὸ δὲ μὴ κεφὴ περὶ ἀνὲ δὴ κινεῖ, καὶ ὁ ὅλος κλή
ρος τοῦ γένους· ὁ τοσοῦτον ἀναχωρεῖ ἀκεῖνον, ὅσον ἐκ·
φὴ δὲ ἐν ὠνὲ ἀπὸ τὸν ἰδρῶ τὸν ὄνος, ἀφ' ὧν δὲ οἷς ὑπὸ τὸ
εὐλαβεῖ ἐν τὴν ἀπὸ τὸ βολὴν τῶν τριχῶν, φαλακρὸς δὲ, ἢ
τῶν ὠὶ γὰρ τὸ φαλάτον· ἐξ ἀὶ δὲ τὸ ὠὶ μυσυνάω τὸ δεῖ σαῦ
πίνακα· φὸ ὀρ γένος λέγω καὶ τὸ φὴ κεφὴ τὸ· καὶ
οὐ τὴν ἀς βούλεται ὧν ἐξ αἰῶν ὀρ σοφῶν· φαλακρῶν τὸ ἀν
δρὸς ἐξ ἀε θέατρον· ἀπολλώνιος μὲν ὁ χολέτων τῶν λόγων·
μὴ δὲ τὸ ἐστὶ ὁ τὸ καὶ πρὶν τὸ τὰ δαιμόνια· καὶ γὰρ
ἀκοῦντο οὐ τὴν κομῆτα διὰ ἀρτεμφαίνεσθαι τὰ πλήθη
καταπλήττοντο μενοι· τὰ δὲ οὐδὲ σοφία τὸ τῶν γόητων
περὶ μὴ· τὸ ἀπατεῶν τὰ δὲ τὸ δεῖ· καὶ ἐπὶ τὰ μὴ τὸ· ἀλλὰ
λώδομεν· οὕτω γὰρ οἴνομα ἔτεν· θφίαν μὲν τὸν πῖμω
τὸ τῶν ὁμόμιον, ἐπὶ δὲ τὸ τὸ τὸ ἐστρέφον τὸ δαιμόν·
ὅστε ἀκομήτης ἦν ἀπολλώνιος, ἢ δὲ πρὸς λόγον καὶ
τὸ φιλαμοῖ πρὸς τὰ ἀνδρα· βουλόμενος δὴ, αὐτὸν ἦναι
τοῦ καὶ τὸ λόγου· καὶ γὰρ δὲ ἐκ τῶν ἄρμενος ὑπὸ τὸ δὲ τὶ
τρέφη ὁ λόγος· φὸ σοφὸς τὸ, φθαλακρὸς· φὴ μὲν φαλακρὸ
τὸ, ἢ δὲ θφός· ἢ τὸ δὲ ἔχει τὰ δαιμόνων· ἢ τὸ δὲ τὸν
τὸν δὲ ὀνοῦ τὸ τὸ ἀπὸ τὸ τελεῖ τὸ, τὸ μὲν ὅσον δὲ τὸ τὸ φὸ ὀν,
λαοῦ τὸ μὲ· τὴν μὲν, οἱ μὰ· τὴν δὲ, ἀλλὰ τὸ ἐὰ καὶ τὸ κόμον·

βακχικὸν γὰρ οὐδὲν οὕτως ὡς ἀνεβεύσ· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς τοῦ
κόσμου διανάστασιν· τοῦτο καὶ ἀπαντῶσι φιλόνεικοι καὶ
τὴν βεβαίαν ὁρῶντες· ἐν τῷ κόσμῳ σωμάτων ἐστὶν, ὡς δὲ, οἱ καὶ
τὴν μέθην κεφαλὴν καὶ νοῦν, ἢ τὸ πῦρ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν γῆν
καὶ θάλασσαν· πολλοὶ δὲ οἱ καὶ τὴν ἀρετὴν ὑπὲρ τὴν γῆν
τῆς φύσεως· σταλαγμῶν δὲ καὶ κατέλεγον τὸν κόσμον· καὶ
τὴν θεοῦ σου παιδαγωγὸς ἀπὸ τῆς ἀγκύρας· εὐλογοῦσι μὲν φα-
λακρὸν οὐ τὴν νοῦν ἔχειν, ἐν φρονεῖν ἐν τοσούτῳ τῷ πορρωτάτῳ
κεῖσθαι· καὶ τοι καὶ μικρὸν οἱ ἡλίου ὑπὸ τὴν θεοῦ ἀπαντᾶν αὐτὸ
πεῖθε τὴν καὶ θαυμάζειν, παρεῖναι ἐν φρεσὶν αὐτῶν ἀλφὰ πα-
λαιόν· ἀλλὰ καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ εὐλογεῖν τοῦ λόγου· καὶ
κοινῇ ἀναι ποτὲ φύσει ἐν τῷ· καὶ πεῖθε τὴν τῷ πόλεμον,
ὃ ὅ τοῦ βακχικοῦ σωβορχήσεται· καὶ τὰ δὲ αὐτῷ τῷ
κοινίᾳ ὀστᾶν νοός, καὶ λαθὴ πολὺ ὑπὸ ἐπὶ θαύματι,
ἐν ἡμῖν τῶν πεῖθος ἀλλὰ· ἀλλὰ ταχὺ γὰρ ἐν τῷ ὕδωρ
ἐπονοκτέον, λαβοῦσα ἐκ χεῖρα τὸ κεφαλὴν, ὡς ἐκ-
φρέσθαι, ὅθεν οἱ χοῦν τὴν τείχη· ταῦτα δὲ καὶ ἐν κρᾶσιν ὅσα
φθονίσκει, καὶ τέλος ἐν τὸν λογισμὸν καὶ πόρρω ὑπὲρ τὴν
ἐπαινῶν οἱ καὶ ὧν φείσασθαι, ἀκέλευστος καὶ φιλοτιμεῖται
τὴν πεῖσιν τὸν ὀστᾶν ὁμοιότητι· ἐν τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ
ὅσον ἐβούλετο, νοῦ δοκεῖν αὐτῷ κατὰ σκλάσθαι τὴν
κεφαλὴν· ἀλλὰ πολλὰ πολλὰ τῶν μεμιγμένων κεφαλῆς,
καὶ τοῦτο τὸν ἡλίου ἐλάνθανεν, ὅτι τῶν σταλαγμῶν λι-
ἐαυτὸν ἀπεστέρησε· τὸ δὲ ἀπὸ παιδαρίοις καὶ νῶν πρέπ-
τὴν ἀνθεῖν τὸ κόσμῳ, ἐν ὧν ἐν βίᾳ καὶ πῶς φρονοῦσιν,
τοῦ δὲ ἐκ φῶς ἀπὸ φοῖβος· ἐμὲ πολὺ καὶ ἐν ἡλίκῃ ἀν-
ἢ τὸ ὧν ἀλλὰ νοῦν τὸ φρόνησιν ἐν οἰκίᾳ τῷ ὧν, τὸ ἀν,
ἅ τοιος, ἐν κατὰ ἀγανάκλασιν τῶν φύσεων τῶν τείχων·
ἡ δὲ καὶ τὸ τῶν, ἐν ἀρὰ φαίνεται τὸ τῶν, ἐν ἀλ-
αὐτὸν τὸ αὐτοῖ δὲ ποῦ θεῷ ὧν τὴν ἀνάφλεγοι τὴν εἰ τὸ τὴ-
ἔχει καὶ ὧν οὐ τοῦ ὡς μὴ πεῖ καὶ ἐν ἀλλὰ νοῦν τὸ ἐκ μὲ
ἀλλὰ τὸ πολὺ φῶς ὁ τὸ ὁρᾶ ἐφάσθαι· ἐπὶ ἐκ τοῖς δὲ ἀλλὰ τὴ,

ἐν ἡμῖν φθονῶν· φθόνος·

ὀστᾶν φθονεῖν·

ὁ τῷ μὲν ἀλλὰ τὴν καὶ δεχόμ, μὴ τὸ τὸ σταλαγμὸν ὁ ἐφεκμαρτὸ: ν

ὅλος ἀπορρητότατος· πανταχόθεν δ' δοῦν ὅσον ἐστὶ
πορεῦσαν χρὴ αὐτὸν καὶ λαβοῦντα, ἀναγκαῖον πολλὰ καὶ
ὅσον ἐδεήθη· τὰ περὶ τὰ τοῦ τοῦ καὶ ἁπλῆ· καὶ τὴ-
ὀυσὰ δὲ ἡ φύσις ποικίλλεται· ἡ δὲ ὕλη, τοῦ ὄντος τοῦ τὸ ἔσ-
χατον· ταύτη τοι ποικίλλεται τὸ τοιαῦτη· καὶ ἡ τὸ δὲ χρῆθρον,
ἀκ θεῶν ὅσον ἐστὶν ἐδέχετο· δεχόμενα δὲ ἐκφάσεις καὶ
σωλήματα, πολὺ πλέκεται τὰ αὐτοῖς, ἐπὶ πλέον τὴν ἀνα-
γίνεται· τὰ μὲν οἷς ἔχει δεξιὰ καὶ· τὰ δὲ ἀριστερά· τὰ δὲ διὰ τὴν
ἀγκαλίαν αὐτὰ ἐστὶν· ἐν τῇ περὶ τὴν ἀνοδῶν καὶ τὸ σχῆ-
τοῦ θηλῆς, πολὺ τελεσθῆναι τὴν ἐκφάσιν· δεῖ αὐτὸ δεῖν,
καὶ ἐκ τόρον· ἀ τὰ ἐχόμενα σῶ πορδοκοῦσι μὲ χω-
οἱ λόγοι· ἀλλ' ἐπὶ μὲν νῶ πολὺ πλῶν ἐστὶν· ἀλλὰ τοῦτ
ἀϊ ἔστω, δεῖ μὴ τέον ἐστὶν ἐπὶ τῶν περὶ τὰ, σῶ ἐν
ἀτελεστάτοις ἡ φύσις ἐσχῆ· δεῖ δὲ μὲν μὲν οἷς δὲ ὑπο-
ταται· δρόω χὰ τῶν καταβλαστανόμενῶν ἐν τῇ πορεῖ
οἱ λόγοι θάτερα φασὶν, ἀ τοῦ θ' τὸ ἔσχατον; τοῦτον τὴ ὁσμὲ
ὄκαρπος· ἀλλὰ πεῖν ἡ καὶ ἀστοῦ τὸ, θεάτην πολεμεῖν καὶ τὸ
κάλλη τῶν φύσει· εἶναι· καὶ ἀλλ· φλοιοῦ· ἀθέρω· λεῖ-
μεστὰ· ἐπὶ τοῖς λέμμεσσιν ἔστρα λέμμεστὰ· ὅδε ὄκαρπ
ἀτελὴς ἀϊ ἐκρυφίος· πάντα νομὲν δὲ, ἀνα πάντα· ἐ
ἀπορρυτῆς ὕλη τὰ πάντα· ὧν ἐφάσκομεν τὰ ἀ δ' ἀϊ τὰ,
τὸ τέλειον· ἡ δὲ τέλεσθαι, σὺν λόγος ἐστὶν ἔστρος πορ-
ρωτος· ἐπὶ τοῦ τοῖς ἐλθοῖς ὅλα τὰ δ' ἐλεύθερα σ' ἀναφ(..)-
θῆναι· ἀ δὲ νοῦς τὸ θαυμάτατον ἀϊ τῶν ἄνωθεν ἡ κοῦ τῶν
πορρωτάτω, σὺν οἱ μὲ ζεῖται δὲ κεφαλῆς· καὶ αὐτὴ καρπὸς τὴ
σύλλοσόνοις, καθ' ἀπορὸ πυρὸς ἐκ γοῦ τὸ λόγ, ἀφ' ἡ
ἡ φύσις πρὶ· θαυμάτατο ποιᾶ πολὺ αὐτὴν, ἐπεὶ χρῶν
αὐτὴν ὅτα λαμπὰ πολλεσιν, σῶ πορὰ θ' ἀπόντων γινῶν ἡ λεμμῆ,
λῆ· ἐγὼ δὲ ἀϊ τῆς αὐ θ' ἐστο, ἐν τοῖς φυτοῖς· τοῦ τῶν ἀκεστῆρ
χρεῖ ἐστι· ἀλλ' ἐ τὸ κρόδρυον ἐν φυτοῖς· πεῖν ἀπαν θ' ἐστο,
νοῦ τε ἐκ αὐ, πορὸ ἐν οἱ τὸ κεφαλῆς, πεῖν τελεσθῆσαν, ἐ
ἀποσκυβαλίσαι τὰ πολὺ τὰ καθ' ἀπορ ὑπὸ πεῖν τοῦχεν·

ὃ πᾶσαν ἀποσκιάσασα τὴν φλυαρίαν τῆς φύσεως· ὥστε
τοῦ θέρους θάρρος κεκρυμμένον, τὸ τέλειον ἤδη καὶ πολὺ ἀπο-
λελειμμένον τῶν κεφαλῶν· νῦν δὲ, ἀκριβῶς ὅλον ἐκλε-
λεμμένον, ἐκφανὸν μὲν ἐστι καὶ τὸ κυνοκέφαλον τοῦ νοῦ· ἐκφα-
νὲς δὲ τῶν κεφαλῶν γεγονότων· ἀλλὰ τοῦ, οὐκ ἐνοῦν
κυφήρεια κεφαλῆς αὐξήσεις πλείω· διὰ μὲν τὸ βεβή-
λου καὶ τῶν ἐστίν κολουμένα· ὁ σοφὸς δὲ, ἀδείας ὅτι
νοῦ τῶν τὰ ὠφέλεια· ὃ δὲ ἔτι παρατάλαιπα ἀφ' φολακρῆ,
καὶ τοῦ ἐστὶν ὄνειρος ἡ ὀλεμῶν ἡ μέγας θεοφάνεια· ὃ δὲ
δέ ἐστι πυροὶ πρῶται καρυὰ πονηρὰ ἔγκαρπα ἡμόλυνα τὰ
τρίτα ἐλυτεῖσι καὶ τρίτα κελυφεσῖ, καὶ τῶν φοῖ κεκαὶ
κεφαλαὶ· τοῦ θαύμαν μὲν ἀμφιρρούσα, πολὺ δὲ τὸ ἀνεκρὸν πεκή-
μενα· ἤδη δὲ τῶν κατεναόκοσα πλοῦν ἐν αὐτῷ πῶ θραπτὰ
τοῦ θαύμαν, μὴ δὲ τῶν ἐπὶ βλεφαρεῖ λίων αἰνεχομένη τῶν κ.
καὶ ἥσαν μὲν ἰδὰν γελοῖοι· σοφὸν δὲ τὴ φόβοιν, ἀπεοῦν τὸ
πολὺ τοῖ πάπῳ πλοῖ· τοῦ τὸν φύσεσι τοῦ δὶ λίοις ἐν ὑφω-
μένα ὁ ζῶν, τοῦ ἀναν ὑ χρεῶν ἐφ' πελάγαν μὴ ἀπὸ θαυμόντ
μεθρῶν· ἀρίγνωστος ξυρόπος χαροποῖ πτὸ ἐστὶν ἀσεβὴς, ὁ
φυσαφαλακρὸς αὐτὸ φυῶσα καὶ ὠτῶν τῶν θῶ· μὴ πτε τὸν
δ' τὸ θῶν αὐτὸ τοῦ τὸν ἐστιν· ἴλεων δὲ ἀπὸ τῶν λόγων· πόνῳ
τὸν ἀπὸ σεβῶν διανοίαν ἀρέσεται· ὅσον μὲν ἐστὶ τοῦ τὸ
τὸ μὴ φαινόμενον, πάντα πρὶν τὸ ἄνω, αὐτὸ ἐστε μὴ
βουλόμενον ἐμφανὲς ἔναι· τὸ δὲ ὀφθαλμὸν αὐτῶν, ὁ μὲν
βάθος ἐστὶ ἀφαίρεσιν· ἥλιος σελήνη· πάντα ἀστὴρ ἀπλανῆ
τὸ πλάνητα· μέρος ἡμέρας ἐστίν· ἀλλὰ ὁμοιοσχήμονα
αὐτῶν· τί δὲ ἀν, ἀφαίρεσις ἐρῶ τὸ φολακρόν· τί δὲ
θεωδεῖ τὸν· λέγει δὲ τὸ ἥλιος, ὅτι βάλλεται μὴ
ψυχὴ μὴ μεθαθῶν· ὃ δὲ ἐστὶν ὁ τέλειος θεός, μὴ τοῦ κόσμου
ἀψυχὴ· μὴ ὁ πάντα μὲν αὐτῶν· τοῦ δὲ θεωδεῖ κοῦ κόσμου
ἀνεμόφρος, ἐπιστήσαν τὸ τοῦ κόσμου· τέλειον αὐτὸν ὅλον ἡ
πῶς ἐκ πάντα ἀφρόνων τὸ ἡ θεωρεῖ αὐτὸν ἀφρόνων· ἀφρόν-
νων αὐτοῦ τὸ ἐστὶ μεθυστὴ τὸ πολὺ ἐκτὶ ἐστὸν· ὅτι δὲ

πλ. ἀξ

τοῦ μὲν οὖν ἐν πολλοῖς μετρίου καὶ πολυγονώτερον. Τῶν δὲ πολλῶν
αὐτάρκεστον, κυνηγετικὸν ἐστι πέδοις. ὧν δὲ τὸ βάθος ἐχόν-
φαίνεται. ἰσόδυνοι γὰρ μετέχουσι τῆς ἀρετῆς ἐστὶ τοῖς
βόλοις. καὶ τὸ ὅλον ἀλλὰ τὴν φαίνεται γὰρ οὐ τὰ τὸ ὅλον κόσμῳ
ψυχοῖ, αὐτὸ τὸ ὅλον τοῦ ὅλου μέρη φέρει τὴν μεμιγμένῃ, τὸ
λοιπὸν ἐκ τῆς τοῦ ὅλου καὶ πάσας ψυχὰς οἱ οἰκεῖν δόμεθα.
θνητὸν εἶναι ψυχαί· ὁ τοῦ μεμιγμένου γὰρ αὐτὸν
αὐτῷ· καὶ τὸ ἐξ ἐνὸς τὴν φύσιν ἀφαιρεῖν μεμιγμένων· ὅν
μὲν οὖν ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ δὲ κεφαλαὶ διὰ πλάθος ἔν· ἵν
ἐστὶ γὰρ οἱ κοινὰ ψυχῶν τὸν κόσμον, κόσμοι μὲν κρεῖ· ἐὰν γὰρ
εἶναι τὸν κόσμον ζῶον, ἐκ ζῴων συνεστάναι· τὸ δὲ
οὐ δὲ καθηκόντων ἀναι ψυχαῖς, καὶ δὴ διαφέρει τὰ κόσμῳ μὴ τὴ
κεφαλὴ ἐστὶ κεῖσθαι, πόρρω πλάνον οὖσαν τοῦ ὅλου εἰ-
δέναι τὸ ἀποχάσκειν. σοφὴ δὲ ψυχή, περὶ ἀλλήλων ἀνάγκη
τὴν ἑαυτῆς, κεκλῆρον, ἄλλον· καὶ δὲ, φόλλ κρόνος ἐστὶ μέρος τὸ
ἡ γὰρ κατὰ δὲ φύσις ἀναφέρει περὶ τὸ τελέαν ἀκεῖβεῖν, ἀλλ
τὴν τε ὄψιν τὰ περὶ τὸ ὅλον ἀπὸ φαίνεται πλεῖν, καὶ ἐν ἔχει
μὴ κόσμον εἶναι τὸ ἀποχάσκειν· κεφαλὰς κεῖται τὸ ὅλος
πλεῖν ἐν ἀπέφυκεν καὶ ἀνὰ· τὸ δὲ ἀν, ἀπὸ φαίνεται ἐκ τῆς
μία, αὐτὰ ταῦτα τὰ φόλλα κεφαλὰς ἐκ τῆς μία διὸ ἔχεται·
περὶ ταῦτα τὸ φέρειν ὅμμερος· πλατὺ τὸ δὲ ἀ βουλεῖ
τὰ φαίνεται ἀπὸ δὲ ἔχει τὸν δὶ ὀνὶ· καὶ τὴν τὸ ὀ ἡ κατὰ τὴ·
ὁ ταύτην βαθὺ ἔχει τὸ ἰχὸς, ἵν ἔχοι κλῆν ἡ αὐτῶν ὁ πότ·
ἐθέλοι τὸν ὄμμον· ὅτι δὲ ὁ ἐφέμενος ἐν ὄμμα βλὸ, ἀπαντ
ἴσμεν οἱ ὁ ἐστὶν· ἡ δὲ τὸ ἐστὶ τὸ τρος βλὸ, οὐκ οἶδα μὲ
ἄτι ἐστὶ μὰ βόμα τὸ τρος· ἐὰν δὲ ἄτι οἶεται· πάντ
ὄμμ ἢ πεφυκ, καὶ μὰ τοῦ τον· καὶ ὄμμ ἡ κατὰ ἐστὶ πόρρω φόλ
μαλλοσ τοῦ· ὁ πτερὸν ὁ δὲ ἐν, ἔχοι, τοιοῦτο ἐστὶν, ὁ πρὸς
ὁ πτὸ ἐστὶ φαινόμενος· ὡ δὲ, ἡ τὸ ἐξ ἐστὶ τὸ φύσει, χωρὶς ἡ δὲ
τὴν ὁμοιότητα· ὅλη γὰρ ἐοίκασι πτηνὰ κλίτε πλαγίαν·
τὸ μὲ μὴ κοῦ ἀπωτέρω, ἡ μὴ δὲ εἶναι φίλα λήθεσ·
δὴ μὲν τὴ κοῦ δὲ ὡς μὲ λίαν· πρὸς ἀν ἄτα, πρὸ ἡ δὲ ἐξ ὧν

χ πρὸς ἀλήθειαν· τί μοι δὲ ἀμφαθέοιν κ κόμ· καὶ πῶς τὸ πεῖ-
κάμενον ἔξω θεν, δίμου δόξαι τε φαύμεναι, φρὸς τὸ πῆμ ἀσ-
κοίμεσ· κ ζωοι μέσ, κ ὅσα μὲν τῶν φύσεως ἔτι τῶν ἐχόντ·
ἀλλῶς πρὰ τεύχεσ ἀλλότριον· πόρρω τάρασι νοῦ κ θεοῦ,
φύσισ αὐτῶν ὁ οἰκεῖ καὶ τυχ, ἐ τί ὑ τὸ ἄλλο τεῖν τὸ λον·
μακαρίζεται δ ὑπὸ τῶν ἀγοήτων, ὅσα τυχ ὁ δῶρα φύ·
σ· τοῦ ὡν δίμεω τὰ φα καὶ δίμεω λέγ, τοῦ τὸ γὰρ μὲ δὲ μὲν
εἶναι ἢ δόξη· ἵνα τὸ τῶν ἀρέσκον τῶν αὐτῶν πλα πῆ κ ἀλέ
πτεν· κ γὰρ ἀμαθῆ ὄντ, ἰσχυρογνώμονα φάσι· κ ἀλεπ
πεῖ φαθέν τῶν ἀπόπων πεῖ σλήθεων· ὡστ τὸν τῶν
πατρίων πεῖ φαίνῃ τί, ταχὺ πίπτει τὸ κάρκινον· τί γὰρ ἂν·
δοκῶ ὁ μέμορον ὑπ τῶν ἑλλήνων πεῖ θῆν, αὐτὰ τὰ λη θῆ
πεῖ τοῦ δ ὁ ἀ πόντα, κ μὴ δὲ τοιοῦτ τε φαντάσσαμεν,
ὡ τὰ πάσ ἀ εἶα καὶ τὰ πλήτεν· αὐτ πτοι δὲ κ ταῦτα
σοφοί· πᾶρ ὁ ἰδ τὰ πεῖ φυτίκὰ γίν· βρόνα αὐ θισ μὲ κ χρέφ
ναστῖν, ἀκ ἐ πὶ τρέ ποιοῖ δ μὲ μορφῆν ἀ δ ἡ τεῶν· ἵνα μὲ τί
τοιοῦτ πᾶρ ὁ ν ὁ μὲ ἰσοῖ· ἀλλὰ τοῖσ μὲ ἐ ἀμφεσοῖ τῶν ἴε-
φ κ ὠρ τε κ τῶν ἴ δεων ἀ ἐ τοῖσ πεῖ τε μεν ἰσ μὲ δοῖν ἐ κ ὠλ
πῶσι· κ ἀ τ μὲ ὁ κῶν τα τοῦ δ ἤμου· αὐ τοῖ δὲ κ τὰ ἀλῶ τὸ
ἀ τῶ ἰ δρῶ ἰ κ μ φ μὲ ὠ, αὐ τοῖν, ἀ πορ τὰ ἔ ον τα πε ἰ ἀ ἡ κοῖ·
κ ἐ τὶ ν ἀ ὐ τοῖσ κ ο μ μ ἀ κ ἐ ἶα τὰ ἡ ἰ ζοῦ τ α· κρ ὑ πῶν τα φ ὁ ἰ
τα ὐ τ ἀ ὁ τ ὠ ἀ φ ἀ ἰ ρ ε ῶ, ἀ σ ὁ ὄ δ ἤ μ ο σ ἀ ν· ἴ δ η, χ λ ε π α ν ἀ· τὸ ὴ
ἐ φ ἀ τ ὸ ν κ ὠ τ ε λ ὰ σ τ ε τ α· δ ὴ τ α ι τὰ ὀ ν τ ρ α π ε ί α ς· π ῶ σ τ ε ἔ ν μ ὴ ἡ,
ἀ ἤ μ ο σ τ ε ὼ ν· δ ι ὁ τ ε φ ᾶ θ α ι π ᾶ σ ὶ ν ἐ π ὶ τ οῖ σ ἀ ν ρ ε ι ῶ σ ὶ τὰ
ἐ φ ἐ μ φ κ τ ῶ ν ἴ δ ε ω ν· σ ὺ α δ ὲ ὄ ν ἔ κρ ὑ π τ ο ὶ ν· ἀ λ λ ὰ ν α δ ὴ κ ν ὺ
ο σ ὶ τὸν ἀ σ κ λ η π ἰ ὸ ν, τ ο ῦ τ ο ν α ὐ ν, ἴ δ ι σ ὑ π τ ρ ὸ ν π ο λ ὺ φ ο λ φ
κ ρ ό τ ρ ο ν· ἀ λ λ ὁ ὑ τ ο σ ὺ ἐ π ὶ δ α ὺ ρ φ κ ω λ ᾶ· ἑ λ λ η σ ὶ γὰρ ἀ τὰ
λ α ὶ π ω ρ ο σ τ ῶ ἀ λ η θ ε ί α σ ἡ ζ ή τ η σ ι σ· ὡ σ ὲ ὁ γ ὴ κ η τ ῶ ν
ὁ ὑ τ ε ρ φ ῶ ἐ λ ο ι δ ὸ ρ η σ ε μ· α ὐ τ ὑ π τ ι ο ἰ δ ὲ κ ὁ ρ φ ᾶ ν α ὐ τ ὰ μ
ὅ σ η μ ε ρ α ι, κ τ η ν ὴ ἀ λ ὁ γ ω ν ὑ π τ ί ν ο υ σ ι· ὀ χ ᾶ τ ῶ ὲ σ τ ἰ α ν ἀ φ
μ ὀ ν ο ν ὁ ἰ δ ῶ σ α ν α ὐ τ ὸ ς, κ ὅ σ ὰ π ε ρ ἐ λ ε ῖ τ α ι· ἀ λ λ ὲ τ ὼ ν ἀ ρ ὰ ὀ κ ὼ
λ ε γ ο ὺ τ ὡ σ ὁ ν ἡ ρ α ὐ τ ὑ π τ ι ὸ σ τ ἐ χ ν ω ν ὠ ὶ τ ρ ὸ ν θ ε ο ῦ ἐ χ ε ι,

τὸ τε φαντάσμα τῶν τῶν ἀνθρ πλ.

ὀλίγω ἐ πλε ἰωνίκ.

φυλ ὠλᾶ

ἀπωλεσθῆναι

καὶ τίνας ὑπέρας, ὧν ἐστὶ τῶν θελόντων, μικρὸν ὑπὸ βαρβάρου,
ἄπορα καὶ κυσμῶδες ἀπὸ τοῦ θαύματος πεφυκέναι καὶ τοῖς
ἐπεσθαι· πορεύεσθαι γὰρ πρὸς ἐλπίδα μὴ πλέον τοῦ θαύματος
τὰς δὲ λιμὴν ἀστράπας κόνας· καὶ τὴν ἐπὶ τὴν μὴ κρῆναι πρὸς
τὸν ὀφθαλμὸν ἀναγκαῖον· ἰδοὺ τὰ ἔθνη τῶν ἀστράπας, μὴ δὲ
πεσεῖν ἐπὶ τὴν ἐκεῖ τῆς ἀκοῆς, ἀπὸ μὲν,
ἄδηλον· χωρεῖν γὰρ ἀστρῶν τὸν τῶν κινούμενον· πρὸς
κὴν ἄδειν οὐδὲ πρὸς γενέσθαι· ὃ δὲ ὑπόδηλον τὸ,
αὐτὰ τὰ μὲν θεῖα τῶν γενέσεσι, οὐ τοσοῦτον ἔχει ὑπὲρ κοῦ
μετὰ, φιλόνυμον ἀστράπας, τῷ μὲν ἄλλῳ ὑποκεῖσθαι,
συγκινούμενον· τῶν δὲ μὴ τῶν αὐτῶν φύσει εἶναι, πλη-
μμελῶς κινούμενον· ἢ κεφαλὴ τῶν ἰσοκινεῖσθαι
σκέφος, ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ· καὶ ἐκεῖ γὰρ πρὸς φόβος
ἐπὶ τὸν πόλον τὸν βόρειον, ἀν μὴ φθάσῃ πρὸς ὁ πόλεμος
τοῦ τῶν τρόφα τινὰ πολὺ ἀκῆ· πλήμμελον μὴ ἀν
τύχῃ, ἴσως γὰρ κόκκος ἀπέχοντα· ἀστὴρ μὲν τῶν δὲ, ἀδέτι πη-
μῶν· ἀστὴρ δὲ καὶ τῶν δὲ καὶ ἀστὴρ καὶ ἀστὴρ κόκκος πῶν
οἴχεται· καὶ τὰ μικρὸν ἀπεσβέσθη καὶ ἀστὴρ καὶ
οὐδαμῶς· τοῦ τῶν ἐμμέσων ἀδόσιον ἀπὸ ἀστράπας καὶ
ἡδὲ σύβολα κολάν, ἀκούω τοσοῦτον ἐστὶν κόκκος κακόν,
εὐθὺς τὴν ἀφθόνιον ἡδὸς ἐρεῖν ἔσεσθαι· καὶ φανεῖσθαι.
πέρας εἰ σὺ πονηρόν· οὐ οἱ τραπεζοῦ ποιοῦν καὶ ἀντάφοκ
ὄντα· δημοσίωτα τὰ ἐπὶ τὸν τὰ ὄσα σύμφορα· ἐφ
αὐδεφοδίσκω· πόλεσον ὀνάδοσα· βασιλέων πόλεθρ
μικρὸν ἄδειν ἄδεμέμεον· ἀλλὰ πολὺ τὰ πράδ ἀνῶν· ἀπ
πω ὁ πόλεμος κόλος ἀποθνήσκει, ἀξ ἀπ ἀνῶν·
ὀκόν· ὅς τὸ οὐ ὁ πόλεμος, ἀκέ ἀν ἀνῶν· ἀλλὰ πόλ
φαμεῖ μὴ τὰ μεμικρία ἔφεστα· ἐμοὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς, πόρ
τοῦ τὰ ἀγαθοῦ, ὅμε τοῖ ἀρίστοις θεοῖς παρεμπλήσιον· ἄ γὰρ ἐ
τοῦ τίνες σήσιν αὐτὰ τῶν ἄ τῶν ἐχοῦ τῶν φαμὶ θεοί· ἄ δ
οὐ μεῖλλον πεῦσι καθεσαδέσω θεοφιλέλοιν κόλαν,
τῶλλα, πολὺ τὰ τοῦ γὰ κοῦ ὀνόματα· ἐκ χῶ τῶν μὲ

ἄδηλα τὸ ὄνομα ἀλλ:

ἐπὶ κεφαλῆς

φυλὴ ἀστὴρ ἀστὴρ ἀστὴρ πολὺ ἀνῶν:

ἡμιπόδιον

ἰνιμπόν

ἄκρον, ἐπολώσω δὲ τὴν ἐ). ἀλλὰ κρυσαυγὴν, ὑποκορίζομαι
καὶ τὴν κρῦσ σελήνιαν καλοῦσι τὸν φωσφόρον. καὶ
μικροῦ μὲν πρὸ ἡλίου αὐτὸ τοῦτο, τὸ πάντων φαιδρότατον ὄνομα
τοῦτον. ἡ σελήνη καὶ ἡ σελήνιον αἱ φάσματα, αἱ φωσφόρα
κεφὴν παῖδες ὀμόγνυμοι καὶ ὁμοιοσχήμονες. καὶ ἀρχὲ
μενοι δὲ καὶ φίλτρα. καὶ ἡ χόμενοι γίνεται. καὶ πόλιν
ἀμφίκυρτος τελευτῶσα δὲ ἤδη πάνσελήνος. καὶ τὴν
ἀπὸ ἄκρου τοῦ μέσου ἐλλαλοκότος, αὐτὸν τὸν πάν-
σελήνου, τὴν μὴ ἤδη καὶ ἡλίου κατίν. οὐκέτι τὰ ἐπανί
σιν ἐπὶ τὰς φάσματα. ἀλλὰ διατελοῦσιν ὅλως τῷ κυκλῷ
τοῖς κατοπτρῶν αὐτὴ ἀποπτεύοντες. ὡς πρὸ δὲ μέλα τὸν
ὀλυσιτέα πάλιν ἔχουσιν οἱ μεμηνῶτες, μεμεφ/κία κομεῶν τὰ
καὶ ἀρρεόντα. καὶ χὴ μεδὲ κακῶς ἀπολουμένη. πλάγ
κατον ὄψιν ὁ ὁ ὁ ἀπαντα φολκρῦ. οὐ τέως ἀποπεδο-
κόμενον τὰ καὶ φῶς ἄπτον τὰ χειροποίητον, νοῦ θεοῖς
ἀπελαθεῖν πεφυκεῖν, ὡς ὁρκοῦσιν τὸ κεφαλὴν
πυρὶ λάμπειν τὴν ὅλων οἰκίαν. οὐκοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ
θαυμαστὸν ἐστιν. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἀκέστιν ἐμφερές. ἀλλὰ δὴ
καὶ ὑπὲρ ἐστὸ, φῶς ἔχαντε καὶ πρῶν. τοῦτο μὲν οὖν τὸ
φιλπνόητον, καὶ λαμπρότατον αὐτὰ. ἐστὶ δὲ ἄδηλον ἕτερον φῶς
κεφαλὴ καὶ λαμπρότατον, καὶ πάντελῶς ἀπτοίατε μῶν. ἀλλὰ τὸ
τὸ ἀνάμερα τῶν χαρῶν, καὶ πεφύσισι τὸ βελτίοσιν. ὡς τὸ
ἐλέγομεν ὄντε θεοῖν ἀναῦτῶν νεκρῶν πρὸς ἰσῶν. ἰσὸν δὲ
φῶς καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τὸ σφαθὸ ἰσοφίσαι δὲ
τε καὶ νομίζεται. ἀδὴ τὸ τὸ τὸ πεφυσικὰ τὸ φῶς, σκότῳ
πρὸ πάνυ κρίτεον τὸν κόμεν. τοῦτο τὸ δὲ ἀκεύλογον ἐστιν, ὅμ
καὶ πάντα τὸ σοῦ ἀνάμερον. ἴσως δὲ καὶ πάθοιτο ἂν τὸ πεφυσάν
τὸν λόγῳ, μὴ μὲν ὄντα ἐπὶ τὸν βιαίαν τὸν ἀποδάξεως.
ἀκοῦσαι πάντα οἱ ὄντες τε λέγουσιν, αὐτὸ φυσὸ ἀναιρεῖ
σθαι τὴν κόμεν. ὁ κάλλιστος πρὸ τὸν ἀλλοχος ἐπαι
νέσας αὐτὴν, ἐπεινάμενος τοῦ σωνὲ ἐπαίρεσθαι. φησὶ
δὲ οὕτως. καὶ δέοι κόμεν, ὄμεσθαι κατὰ κόρα καὶ
φεσμα. σκιὰ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἢ σκότος. ἐκ κατὰ

φωσφόρος ἡ τοῦ ἡμέρας ἀστὴρ ὁ ἀνατέλλων πρὸ τοῦ ἡλίου

πάνσελήνος ἡ πανσέληνος ἡ ἐπὶ τὴν ἡλίου

ἀπὸ τοῦ πάντα

τῶν ὀνομάτων φωτὸς ἀπὸ τοῦ φαίνειν καὶ νέφος· ἐπὶ τοῦ πρώτου δὲ
πεφυκότος καὶ ἀπὸ μεσόμενος τοῦ πεφυκότος, ἴδοις τοῦ αἰθέρος, ἐπὶ
νύκτα, τὴν μετάφασιν οὖσαν σκιὰν ἀντιφράττουσα τοῦ
ἀκτῖνας τῆς γῆς· ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡμέρας καὶ ὑπὸ φῶς
ὕλαι φαίνεται ὀλίγοι· τὸ λίαν γὰρ ἀνάκαυμα τὸ κοῖλον καὶ
κόμοι· ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ τοῦ θείου γῆν καὶ τὴν τοῦ
τοῦ φωτὸς τοῦ τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἐν αἰθέρι ὄντων· ἡδὲ καὶ
ὑπὸ κόλον, τὸ κοῖλον μὲν οὖν τὸν κόλπον, ὅ ἐστι ταύτῃ
ἐμὸ πολλοὶ κόμεται ἐπὶ τὸ ξυρὸν ὀφθῆναι τὸν φθόνον
καὶ τὸ φεύγοντος· ὡς δὲ μὲν μὴ φθάνει κρούω· ὅμως δὲ ὀξὺν
τὸν ἐσομένου ὁ ἐστὶ πόνου· ἀλλὰ μὲν ὁ φθόνος μέγας καὶ ὁ
βάρος ὢν τῶν καὶ ἀλλὰ πόνοι τὰ πεῖ αὐτὴν οὖν τὰ πάθη
τὴν κεφαλὴν, τὸ φορτίον τῶν ἀπόμα πέτεται,
μετὰ ἀνὴ, ἃ καὶ ἡ οὐ τὸ πολὺ δεμεῖ τὸν, ἃ καὶ ποῖ καὶ ἀλλάχῃ
ἐλύσι τέλος· οὐ δὲ μὲν οὖν ἐστὶν οἱ ταῦτα λυτοῦ χάος,
οἱ τὸ κάλλου μέγεθος κύκλου ὑπὸ τῶν ἀστέρων ὑπὸ μέν
δηλοῦ τὸ μέγεθος· οὐ γὰρ ἀλλὰ καὶ μέσον καὶ τέλος, ὁ δὲ φθόνος
ἐστὶν, οὐ δὲ κρίσεσ τὸ ὁρᾶν τοῦ θεοῦ ξένε πρὸς ἐρχεται.
καὶ γὰρ ὅλον τὸν ὀξὺ πῦρ καὶ μέγα χωρεῖ καὶ καθάπερ ἀκε-
πόλεις ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ὀξὺ φθόνος τὸ πανταχόθεν τοῦ
τῶν νόμων καὶ τὰ τῶν ὑπάρχοντα πάσματα· ἀκοῦν καὶ ὑπὲ
ἀκίσον κεφαλὸς μὴ ἔχοντε· ἀλλὰ μὴ τῶν φόνων ἀπὸ πλέον·
ἀδόξαστος δὲ ἀν, αὐτὰ τοῦ αἰνίττεται καὶ τὰ κρέατα τὰ ἀόκλη-
πτα· καὶ τοι τριχῶν αὐτοῦ πλοκὴ ὅ ἐστὶ καὶ μέν· ἃ καὶ τὰ ἀν,
ἀς κοινὸν νοῦ θεσία καὶ πορεύεται μὴ τῶν ὑπ' ἀστεῖ καὶ τὸ ὑπ-
ὰ γὰρ τὸ τόν· καὶ ὁ γὰρ ἀλλὰ τὰ νέοι καὶ, ὡς ὅς τ' ὑπὸ αἰγῶν
δῆμα, μὴ μεθ' ὡς τὸν ἀστεῖ καὶ ὁρᾶν τὴν καὶ πεφυκότων· ἄλλ-
θρόω τὸν κεφαλὴν καὶ πόσοι τοῖς ὀξὺ ἐκκαίμενον,
ἀκαὶ, ἐν μὲν ὅμοι, ἃ τὰ ἔω δὲ πλὴν τὸ θάνοι δὲ ἡ ὅρος ὄντ'
ὅ δὲ γ· ἄ τῶν λέχον, ὁ πόσαι δὲ, ἃ καὶ τὸ θίο δὲ τὸ μεβολφ
τὸν· καὶ ὡς πυρὶ τῶν δὲ ἐστὶ τὰ μὲν ἐλὰ καὶ τὰ πεῖν χαρ,
τὰ δὲ ὁρᾶν κρατεῖν; τὴν δὲ αὐτῶν, ὁ μὲν γὰρ πῶν θόνν,

ὑπὸ μέν

ἰφθόνοι

φθόνοι τὸ ἀόκλη-πτον ἐπὶ χθόνιος κρέατα ἐπὶ ἀπὸ τὸ ἐν ἀστεῖ· ὁ τὰ αὐτὸ πλέκο μὴ τῶν·

καὶ ἀκούσῃ λέγοντος, ἀνεμοδεφῆ τάρεαι, τὰ τε μικρὰ μεγάλα, μεὶ δὲ τὰ χάρω νὰ τὸν θφὸν ἀκλίνομε τὸ πλῆ
τὸ δόρυ τε μεῖν, ἀκάπτὶ τῶν τὰ γῶν τε μεμπῶν· ἀδὲ πόλῃ ὄρος
ὄρος κὶ φαίνεται, ἀλλὰ μεὶ μὰ φύεται, ἀλλὰ πλίᾳ ἐκ
κορυφῆς, ἢ ταῦτα μεβολαῖς τῶν ἀνέμων ἀξένατο, ταῦτα ἐξ
ξύλον ἀφ' ἀδὸν ἐῶν ὄρε τὴν διαδοχὴ τὸ τὰ γὰ ὀρὸ βρὴ κεσφ, κὶ τὰ
ἔχα τὴ πρὶ ρὸν τὸ τὸ κεφαλὰ, τὰ μὴ τὸ δαφᾶν τὴν τὶ λω
μὴ μεῖν, ἐλάφος ἐστὶ· σκιάτε φῆ τὴν· ἠδὲ, ὄρφος· ἀνὰ τὰ τὸ
ἀπὸ τὶ πνέ μεσι· τὴ ἀτοὶ τὸ κερὶ τὰ μὲ ἀὐτὴ· ἐφὴ ν
δὲ ἐκάνε· ὄξεστὶ πᾶφφ τὸ ὑλόβολαῖν, ἐκ ἀτ ἐνο μεῖνοι,
ἀ ἔσω ἐρὸ τὴ τὸ κομεῦ σου· καὶ φαμεῖ τὶ χου ἀφ ἀπὸ πελ ὸν,
κατὰ τὰ ὀξέρρο ὀβίας ἀὸ ἀὐτὸ πὸν ἀὸ βολὴν· τὸ τὸ
γὰρ ὀλὴ λφν τὸ τε πὶ φ μεφοι τὴ ὀὺ παρὸ ὺ τὰ καιρὸ ὺ κὰ
τὸ ροῖ τὸν πὰ τὸ δ ἀγαι κεῖ σὶ νὴ ὺ μεφοι, μὸ λὶ ἐ τὲ ὀὴ ελὶ
θὴ ἐν· ἐ ἐνο μεῖν ἀδὲ φόνου πολλοῦ· τὴ ὀὺ πὸ θοῦ κε ἀ τὸν
ὄὺ τὸ ἢ ἠ ἀὸ τὸ ἀὶ ρε σὶ ν τὸν ν κὰ ρ, ἀλλὸ μὲ ἀδὲ ν ὸ ὶ πὲ ὶ ἐ νὸ
μεῖνοι τὸ ὀὲ ὀ θανὸ ν τὸ ὀὲ ὀ ὶ πὶ ἐ ν· ἀὶ ἀ μὶ ἢ δὲ ὀὺ τὸ ὀ ὀ
ἔ κὴ φὸ ὀὲ τὺ ἐ χὸ ν ὲ πὲ πὶ φὸ κὼ ὀὲ πὶ πὸ ἀ φὸ τὸ ἔ ε ὀ, ἀλλὴ ὺ ν
διὲ κεῖ ν ὰ ν· τὴ ν ὰ ὶ ὀὺ ὀ φὴ μεῶ ν ὀ ὀ ὀ ἔ ὀ ν· ὀ μὲ, ἀὶ τὺ
πὶ ὀ ν· ὀ δὲ, μεὴ ὶ κὼ ν· θὰ ν μὸ ὀ τὲ ὶ τὸ ἰ ν ὰ ὼ ἢ ἐ ὁ δὸ ρὸ ὀ, ἔ ὀ ὶ κὲ
τὰρ ὀ ὀ ὀ ὲ ὶ τὴ φὸ ὀ ὲ μὲ πὲ πὸ ρὲ ὼ ν ὴ κὲ φὰ ὶ τὸ ὀ κὲ φὸ λὰ ὶ ὀ, τὸ ὺ μὲ,
τὰ ὶ ὀ χὸ ὀ τὴ τὰ ὀὰ ὀ ὲ φὰ φὸ ν· τὴ ὰ ὲ ὰ ὶ, τὴ φὶ ὀ ὶ φὴ σὶ ὀ ὶ ὰ πὲ τὲ φὰ ὶ ὴ σὲ ὰ λὼ ν· τὸ ὺ ν δὲ, τὸ πὰ ὺ τὴ τὲ ὲ μὲ ν ὶ ὀ ν· ὰ ὺ τὶ ὺ πὶ
τὰ ὰ πὴ ν τὸ ν ὰ ὶ τὼ τὴ κὴ μὲ ὶ· τὴ ὰ δὲ ὶ ὰ ν, ὀ λὶ χὸ λὶ μὲ ὰ δὸ
ἐ πὰ ὶ τὰ ὸ βὲ ρὲ κὲ σὰ φ, ὰ ὰ τὲ κὸ ρὲ ὼ λὶ σὸ ὰ ν, δὲ ὀ ὶ· ὰ ὶ τὶ ὰ ν
δὲ μὲ φὴ σὶ ὰ ν, ἐ φὴ ὴ ν ἢ μὲ ὴ τὸ τὶ ὼ πὰ ὀ φὰ μὲ ἢ κὰ λὲ σὰ μὲ μὸ ὶ τὲ ὰ,
τὼ ν μὲ ὶ, τὸ ὼ πὶ λὸ ὶ ὰ· τὸ ὺ ν δὲ, τὸ ὼ ὺ φὴ λὶ ὼ τὸ ὀ φὶ ὼ· ὰ ὰ ὶ
χὸ λὲ πὸ ὺ μὲ ὀ ὺ ὀ ὸ ὺ τὸ μὲ ὀ ὲ λὲ ὰ ὰ ὶ, ὀ ὶ ὰ τὸ ὺ τὸ φὺ μὲ ὴ φὼ ν ὼ ν ὺ πὸ ρὸ
ὲ ὶ ὰ, ἀ χὸ ὶ ὸ ν ὺ δὲ ὀ λὶ ὲ λὶ ὴ ὼ πὸ τὰ ὲ ὰ ὶ ν ὰ κὸ ὺ κὲ φὸ λὶ ὼ, πὲ ὀ ὸ δὸ
ὲ ὰ πὶ τὰ τὸ, ἀ κὸ ὼ ὸ ὶ κὲ τὶ ὴ φὰ μὸ ὶ ὀ λὺ χὸ ὶ ὸ ὰ λὶ ὸ ὶ ὸ ὰ ὶ ν ὰ ὴ
ὰ ὰ τὸ κὺ ὴ ν· ὀ κὺ ὴ ὶ ὶ ὰ ὴ ὰ κὸ τὸ τὸ ὰ ὼ κὸ μὲ ὰ ὸ· τὸ ν τὶ ὸ
ὰ ὺ τὸ ὰ ὺ τὰ ὴ κὶ ν ὶ ὺ ὸ λὸ ν· ὰ πὸ λὼ λὲ ἢ· τὸ ὺ ὰ ὴ τὲ ὰ πὸ τὸ ὼ τὸ

αὔρον. οὐ πολλῶν γὰρ ἐπὶ πορείας τῶν δίκαιον ἀφικνεῖσθαι,
καὶ θέκατα ὡς ἴδρομεν κίαρ, τῶν καταλοβοῦν τὴν θέαν, θεῶν
γὰρ τοῦτο μὲν τῶν τε χιονοφόλακρῶν· ἃ τῶν φύσα· βασι-
λῶν ἐπὶ τὰ κουρεῖα τῆς κεφαλᾶς πολλάκις· παρασοῦ δὲ
ἀπὸ τὸν δίκαιον τὸ πάντα τοῦτο τῶν κεφαλῶν τῶν ἐφόμενον
ἐπὶ δαξόμενος· ἡ μὲν δὲ ἐφέστι δίκαιον τῶν δίκαιων· ἀλλὰ
πεζὸς πίστιν ἀναλέοντον πρόσβασιν· καὶ διακοῦστ
τὴν δὲ δὴ βασιλεῖ ὡς κεῖω, πέρασι εὐμεγάλα τὸν πίτυλον
καταστόντα· ἐπὶ λάπτει δὲ τὰ μεγαρέων κεφαλία, τὴν
γραμμὴν τὰν τῶν πεζῶν καταγύμνων· τέλεν δὲ ἡ κόλα-
τέλεν. οὐδὲ ἀφ' ὅ, οὐ τῶν τοῖς ὀρεσσοῖ φέκεν φέρον-
κλε ἐπὶ τὸν κλῶν κλαῦ τὸν αὐτὸν κλεῖ βέαρον· τὸν
ἐκ τὸν ἀνδρὶ θεῶν, τῶν δὲ τυχὸν αὐτὸν ἐμακόνυσα·
καὶ γὰρ καὶ ἐκ τὰ πάντα δῶν ἀμέλω, ἀλλὰ τὸ σὲ μὴ
τὸ τὰ μὲν πόλεσι· μεάλχον δὲ τοῦτον μὲ ἀφ' τοῦ τὸ λέ-
κ πενία προσκάθεν· ἐμοὶ δὲ τῆς πάσας οὐ τὸ δεῖ, μὴ τὸ δὲ·
ἀλλὰ τὸ ρον αὐτὸ τὸ πόμμεστε τὸ ἀρ ἀθὸν, ὃ τῶν ἐρμεῖ
ἡ δυνὸς ἀπολεῖ πεῖ· ἀμμεῖν γὰρ ἡ τῆς πὶν δὲ ἀρ ἡ τυχὰ ἄμαν
ἡ χῆσ· ἡ μὴν ἔχω μεν ἀπὸ τῶν οἰκάων, ἐν κολῶ τοῦ θεὰ τρὴ
καθὶ ἡ σόμεθα· ἀμέρα τὰ τῶν δὲ κυμεῶν ἡ θεᾶν·
καὶ χορηγῆσαι δὲ τὴ πόλει· κὴν ἐπὶ δόσι σὸ δὴ μὸ σὲ τῆ,
χρησόμεθα μεστὸ πρεπῶς τοῖς ὑπάρχοσι· τοῦ δὲ μὴν
δὲ αὐτὶ πνεύσαντο σ ἡ τῶν ἀλφίτων ἀπολίπον τῶν, ὁ μὴ δὲ
τῶν θαῶν δὲ ἀνδρῶν πόρεμεν, τὸ τοῦ ἐσχόλον ἀπεῖ τὸν
κοῦφῶν, ὃ λίμος· οἷσ ἀπόσιν δὲ ἐξεῖθαν μεστοπαῖοι ἄναν· ἡ
μὴ κρὸν ὑπάρ υθεία σόσι, ἐν τὸ λοιπὸν ἀπόδοῦν· ἡ σχεδὸ-
λοσαι τὲ χῆν θεᾶσ ἀξίαν· ὃ τι σοῦν ὡς πρὸ ἡ ὧν οἴεται
πρὸ θὰν πολὺ μὲ λόγον ἀνδρὶ σὸν δὲ κὴν ἐ λῆ ὧν ἐξ τὸν κὴ μεῶ,
πῶσ δὲ τοῖς οὖσι ἡ τοῖς φονδρῶσι τὰ ὄν τὶ ὧ ταῦ ἀμὰ τὸ
τὲ· ὁ τὰρ τὸν ἐχόντα σὰ θ ἐν ἀ τρόσ ποιᾶ, πῶσ εὐλογοῦν τὰ
τὶ τῶν ἰσχυόντ μὶ ἐν πεσ νέμεν· ὁ μὲ λεῖ δὲ ἡ φύσα ἡ
νόμ ἡ ὧ ἐν ἀ· νόμεω μὲ, εἰ μὲν τὸ σὶ κὴ λὸν ἐ κὴ μὲ τοῖς

τὴν φύσιν ὑποδεῖ

ἡ ἐμεῖν

αἵρεσιν, μήτε παντελῶς· μήτε ἐν τοῖς αὐτοῖς· λακεδαιμόνιοι
τὰ μὲν θεραπαίνας· ἀργοὶ δὲ περὶ θυσίας ἐκόμισαν· οὐχὶ
δὲ τῶν ἐν ἥρων, ἀν τε γυνὴ ἀν τε πάτερον· τῶν αἰεὶ δὲ ἐν
πάσαις πανταχοῦ, καὶ λόγῳ ἐν ἄστει δακρύειν πολὺ τὸν
ἀνὴρ μὲ λείαν τῶν τεύχων· ἀν τὰ ἐφίν ἀν τε γὰρ γόνου κῆπτο ὑπε
θήκε ζυνεφὸ τὸν κεφαλὴν, ὅτι τὰ κατὰ πάσιν ὁ ἄνθρωπος τὰ πο-
τε πάνον ζυμφορῶν, ἀδικῶν καὶ τοιοῦτον ὁ χρόνος ἐπέγεν· ἐγὼ
τὰ ἀν τὰ ἄλλον ἀν τὴν κοινὰ· ὁμολογεῖ δὲ ἡ φύσις τὸν νόμῳ
γεωμετρεῖ τὰ δὲ μὲ τῶν ἀνθρώπων ἀν ἀδέλφικτοι φόνῳ κρ.
καὶ ἀν ἄνθρωπον ὡς οἴκε κρυφαίοις κρυφαίοις πόσιν· αὐτὰ κρεμῶ ἡ
πόλις ἀν τῶν ὁρῶσιν· ἀδὲ τὰ ἐν χορεύοντα τὸ τὸ ἐγένετο, νόσον
τὸν ἀν τὰ ἄλλον νόσῳ· πόλις ἐλαχίστως ἐπὶ μεγάλῳ φόβῳ τὸ πφύκε
ἐπὶ πολὺ χέειν· αὐδρῶν δὲ ὡς ἄξιον αὐδρῶν κλαῖν, ἀν ἐν ὁ
πάτριν, ὅς τὸν ἀκέφαλον ἀν τὸν τοῦ φύσει· αὐτὸ τὰ τοῦτο,
πλοκὴ τὸν ἀν τὸν φύσει, ἀ πλεκὴ πάσιν ἐπὶ τὸ τυχόν ἐν· ὃ πῶ
δὲ λεωργῶν πάλιν δὲ ἀπὸ τὸν ὀρμεῖν τὸν ὑπὲρ μὲν ὁ
φυτὸν ζωὴν τὸ ὡς ἀν ἀν ὀρθὸν αἵρεσθαι τὸν λεῖ τὸ τὸ πφύκε,
ὅσα μὲν πρὸς τὸ τὸ τὰ ἐν ἀν τὸν ἀξιόχρ, κοῦ τὸν ἀν ἀρχὴν
αὐτὰ ὑπὲρ πάλιν, ἀ τῶν ἐπὶ πεφύκασιν ἀπὸ τὸ τῶν
ἡφυσιάσθαι, πρὸς πλησίον ἐμοὶ διακάμενος, ζυνεφὸ τὸν
ἀχρεῖον ἐχοῦσα ἐπὶ ὀρθῶς· ἀδοκήτεον· ἀν ἀν τὴν
φύσιν· λακεδαιμόνιοι μὲ ὡς ἄξιον μὲ μεμνῆσθαι περὶ τὴς
ἀν ἀν πύλαιν μάχῃ ἀν ἀν τὸν δὲ χρόνον· ἐν ἀν τὸ
τοῦ κοινὰ μὲ τὸ λόγῳ, ὅτι λακεδαιμόνιοι περὶ αὐτὴν ἀκτε-
νίζοντο, ὧν ἀν ὅλον ἐπὶ τῶν πολεμίων τῶν σωμάτων ἐγένετο·
λέγω δὲ ἀν κανόνι μεμνῆσθαι τῶν ἀρετῶν, ὅτι τὸ χρόν,
καὶ τὸν ζῶσιν ἀν ἀν νεκρόν· ἀλλ' ὅτι τὸ ἡρῶον, αὐξάνει
τοῦ τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν ἀν αὐτῶν ἀπὸ τῶν, ἀν πόλεμον
ἀξιόπιστον· καὶ τὸν ἀν χρόνον ἀκούσας ἀπὸ τὸν λόγῳ,
ἀν γὰρ ὡς τὸ μέλλον ἐπὶ τῶν βαθὺν ἤνεγκε· τοῦ τὸν μὲ ὀῶν
ἀλκυσφὸν τὸν λόγον, οἱ καλλίστα τὸν ἡμῖν αὐτὸν ἀν τὸν.
τῶν δὲ τὸν καλλίστα τὸν ἐμπεφυτεύκασιν ἀν τὸν ἡμερῶν.

ἡ νόσ.

τὴν μεν πρὸς μεν ὧν ὑπὸ τε τοῦτ αὐτ τῆς πρὸς ἀλλ
τὸν βάρβαρον, καὶ ὡς ἐπὶ λόγον θέσθαι· λέγω δὲ μακεδόνας
τε τοὺς ἀλεξανδρεῖς ὡς ἀναβαίνοντας ἐλλῆνας· οὐκ ἔλε
γον δὲ μόνοι λακεδαιμόνιοι· οὐδὲ πρὸς τῆς σφετέρας ἡλ
ικίας ἀνδρὸς μετὸ λῆν πεδονόμους ὄντας, πάντα μεν
θόντ ὅτι πονηρὸν τε καὶ ἀνόσιον εἰ τεῖχος, πάνδημεὶ
ξυμμεμιγμένοι, μετὰ θυμοῦ καὶ τύχης· καὶ ἀρετῆς, ἀφ' ὧν ὑπὸ
τῶν ὅλων ἀνθρώπων ἀσωθέντων· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοιαύτ
αἰτίας καὶ δόξας ὁλοκλήρου τῶν τειχῶν, καὶ ὁ τῶν λοιπῶν πολε
μαίος ἐκινήθη· ὅσ' ὅτι μεν πορθῶν τῆς δεφείας, ἢ πρὶ
ν ἔπαθον· ὅτι δὲ ἔσοιτο λοιπὸν ὅ τι μὴ ἐξικνεῖσθαι, καὶ
ἐπεύδετο· ἀνὴρ μακεδὼν· καὶ μὴ μὴ τὲ ἀφικνοῦν εἰς
πολὺ πόν· ἔστ' ἀφ' οὗ δὴ καθ' ἡμᾶς, ἐπὶ πᾶν δεσπόσω
ἐφ' ἡρέθ· ξυμφρονήσαν δὲ ὁ πρόσω, καὶ πρὸς ὧν ἀνθρ
ώπων μεν ἐκάνοντο ξυφορὸν, ἀφίκοιτ' ὧν χαρῶν· ὡς ἀν
ίκοιμεν ἀπὸ τοῦτ' τοῦ μακεδόνι· ἀπαθὲ ὄμοσε· φθάσαν
ἀφ' τοῦ τῶν πολεμίων πλῆθος γενέσθαι, λόμεθ' ἀνέθη
τὸν πύθωνος ἐπὶ τὸ μέμο· καὶ θοῦ τοῦ καὶ τὸ βάλλε
σθαι πλῶτ' μεν ἄμαχον, τεῖχος δὲ ἡμῖν ὁ ἐφ' ἑλκω θ
μενος· πεθόντ δὲ ἤδη καὶ τὸ κάνα, τὸν ἄμεν ὁ μὲν ἀπ
θαμένος· ἅδε ἄκτιο ἕτερος πόλεμο· ἐμὲ λὸ ἄλλο
πόλεμος· ἐπὶ μὲν ἀπαθῶν ἦν ἐν ἀπαθὲς· τὸ δὲ
ἄλλος ὅλου κομέτ' λῶ ἀπολεσόντ, ὀνὰ τὸ πεῖον
ἐλάσσοκον· πορήκατ' ἐν σῶ πρὸς ὧν μὲ δὲ διὰ τοῦ πρ
σιν ἡμῶν φεστεύμεν· ὅτι ἀνδρὸς οὗτοι φεῖν ἀλόσσιμεν
μόνον οὐ ὅσ' ἀκοῦ ὅσον φόλακρον λῶ τῆς ἀλεξάνδε
φόλαγος, ὡς τὸ τὸ μεσόρον δ' ἐμάνεν· ἐν τοῦ τῶν δὲ ὁ
καὶ λὸ ἀποεία ὡς ἀφέτο, τοῦ μεροῖς δὲ ἀτὸ μεσος, οἷς
ὁ πλίσμεν οἷς λῶν ἀνὸ πόλος· καὶ, ἀπὸ χεῦ ὁ ἀνέλῶ
ἐπὶ κεῖλίκιας ἀλεξανδρος· καὶ, ἐστ' ἐτο τῆς ἐλλησ
καὶ τὸ ἔλαφος, τὲ τεῖχος ἀνίκα κεκρατήμεσος· νῶν δὲ
μοι εἰδόντ τὸ λῶν ἤδη τῆς κεφαλάδαιο τὸ ἀμμεσιν

πρεσβυτέρου τῶν Σκήπτιον, τοῦ Ὀσσαίου τοῦ τοῦ δρυὸς,
κελεύσαντος δὲ κλητικὸν ἥκειν τὸν Ἑκτορα πρὸς τὸν πατέρα·
δείσας τὸν πρεσβύτην τῶν ἡγησάμενον ἀγκαλῶν τὸν ἀδελφὸν, ἐπα-
φίησιν αὐτὸν πρὸς Κουρήτας· ἔνθα μεταξὺ δώρων ὑπὸ τῶν
μνηστήρων ἐπαινούντων, πολὺ δὴ μᾶλλον τὸν μὲν κεδόντας
ἐξύρησαν· διαρπάσαντες δὲ τὴν πόλιν, ἔτι τὸν πρεσβύτερον
ἐλπίδας ἐχώρησε· μὴ τὸν νόστον ἐπιλάθοιτο, πρὸς τὸν
καλλίστου γαμβρὸν τοῖς ὅπλοις ἐκείνοντο· κόμη τε ἐν
ἔτι τὰ φόβρον, ἔτι δὲ γήμασι, ἀμήτε τὸν βρεφῶν
φύσιν μορμολύκα· ὅπερ τὸν μεταπτώσας ὀφρύς, ἐν ὧ
ἄρ τὸν πολεμίου φόβῳ, κεφάλῃ πρὶν κεῖ μέγιστος· τὸ
κεφάλοσ ἄδεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον πρὸ πρόσθεν χολήσῃ
κεφαλὶ ὀνέστιν· ἀδεῖ πτῶν θεῖξιν ἐν σκιάδῃ, οἷος μὴ
ὑπὲρ ἐν ἀμφιέσασθαι κεφάλος, ἴσοσι πρὶν τὸ σχήματος· ἡ-
δὲ ἀκτέον δέν, ἀκτῶν ἀκάδοτο, ὡς ὅπι θ σκιάδιον
τὴν ἡδὺ δὶ ἀπεθέσθαι θεῖξι μὴ ἀξὺ τὸ πίλου τοῦ κεφάλου·
ἐπὰ τὴν κεφαλὴν ἐπιφάνον, ἄδεν, ἄφασσε κεφαλῆ τεί-
χων ἀπὸ τὸ σάμβ· ἔχοσα δὲ ὡς πολέχε, φυλάκεσο δὲ κεί-
βεσθαι τὴν εἰκόνα πορέχεται· ἐν τῇ κατὰ πλακὶ κόπτον
ἐν ἀνθρώπων, ὅσα κεφαλὴ ὡς πολὺ κάθαι· ὅ τοῦ ὡ ἀλλὰ
ἀναθρόσῃ ἐν τὸ τέφρα φησίν· ἀχὸ τὶ τὸ κῆμα
ἀχὸ ἐφ' ἡν θεῖν ἀσφρουμεσῆν τὴν ὀσίν· ἀλλὰ πῶς λέγε·
οὐ γὰρ ἐμὸν κῆρυ θοσ λεύσοι μέτω πον ἐπὶ ὑπὸ λαμπο-
μεσῆν· τὸ γὰρ ἀποστίλον αὐτῆς ἥλιον, αὐτὸ τοῦ τὸ
φόλα κεφαλὲ ἀν, ἄκ τὴ φόβῃ τὸν· ἀδὲ ἀλλὰ ὁ ἐν μ.
ἐν ἀρὰ δὴ τοῦτ φησί, νεόστορκῶ, ὅ πλωίκῃ τὸ ξυροπ
ὀρ ὀργὴν· ἄδε τὸν χορούσι τὸ ἥλικίας ἄλλοι τε τὸ χῆρ
ἄν τε σώματος τὸ λαότητα· νέῳ δὲ ἄκοσ, ἀνάτ ἄν
καὶ τὴν κεφαλὴν οἱ μὴ θεῖξι, καὶ θῦμὸν τὴν μὴ λῆν·
ἀλλὰ σὸ πορεῖ κε παιν ἄτ ἡ ἀλλέα πορεῖ τὴν χῶ ὅ
θῦμὸ, ἄ τὸ σ ἄδε πορεῖ θῶμα κόμη τῶν θαυμαστῶ·
καὶ τὴν χῶ ἐφ' θ τὶ ἴδοσ ὄντα, κεφαλὴ τὰ φῶν πρὸ ἄπαν·

ὀφῶν δηλο:

ἀρετήν· καὶ γνόμενα ἀποφαίνομαι πολὺ μᾶλλον πολὺ ἐπε-
νεῖς, φόλα κεφαλὲ αὐ, αὐτὸν καὶ φιλοσοφίας ἀκούσωμεν.
ἐγὼ δὲ ὦν, ἀλλ' ὅ τι ποτε, ἵνα τὴν κόπτε ἐκ μου σὺ κόπτε
ἐπεὶ δὲ αὐ ἀφ' χε τεῖχας, ἅ τῶν δὲ χρῶν εἶχεν, ὡς ἴδοιμι
ὁσίων ἀπόνοσ μέλοιμι ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτῶν. ἐπὶ τοῖς ἐκ κεφ τῶν
αὐτὰ ταῦτα φησὶν ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτῶν, ὡς φύσει γεγονὰ τὰ ἀφ' ἐμὸ
ἀφ' ὀργήν· καὶ ὅ ποτε κεφ τὴν ἀπὸ τῶν πάθη, διὰ πάσης
ἀσχημοσύνης ἐβρύσεν· ἅ μὲν ἅ δὲ ὡς κεφ τῆς πε-
τὸ τε φόλα κεφαλὲ ὡς, πάντε ἐκ ἀπόστασιν ἐ τῶν τε γονῆ· ὅπως ἐκ
πορεύεσθε ἴδιος καὶ ἥνων ἢ κοινὰ θήνοντε ὡς πλ τῶν
φησὶ τὰ πονα θήνα ἀφ' θεοῦ μενοι· ἀλλ' ἄτιμος ὑπάρχον
ὡς πολὺ μᾶλλε πᾶν τοῦ κεφ τῶν δὲ ὡς πολὺ μᾶλλον τὰ
ἀπελέγετο, πολλὰ ἀν, οἱ μὲν τὸν λέγοντ πολὺ τῶν ἀδόξ
ὀφλήσαι κατάγελων· ὡς οὗτος ἀνὴρ ὁ τῶν πω ποτ' πφί-
λοσοφη κοτ φόλακρός ἐστ ὁ μοῦ ἐπεφότολος.
μὴ δὲ κατὰ κάλε κόμεν τοῦ κεφος· ὡς τὰρ διαλέμ-
πολὺ αὐτοῦ, μὴ ἐφ' ἡ ἰόν τῶ, ἅ πω πέφω ὀρ ἐφ' ἡ ὡς ὑπ
γενόμενον· ἐπὶ μὲν ἀκάν, ἔχω σ' ἀπὸ τῶν πάλε τε κ-
μενέω χεφόμενος, ἀ ποφαίνη πορὶ τῶν ἀμὶ μᾶλλε τεῖχων,
ὡς κάν, τὰ ἡ ἐφασ αὐτοῦ πε ἐλέμενον· ἐγὼ δὲ ὡς
ἀκάν, πορὶ ἐμὲ ἐν, ἔχω πολλά· τὸν πεφ· ἀν πόπον.
ἀδαν τὰρ ἀδαν ἀκόνασ, τὸ συνεχῆ γεγονέναι θεῶν.
ἀπὸ ἀξ δὲ ἀρ μεῖον, ἀρ κὰ πορὶ τοῦ σχήματος τοῦ θεοῦ.
πίστιν ὡς πορ ἐμὲ ἀκλόμενος ἐχμ· ἐξ ἀν θῆσ δὲ κόμ-
ἔλε πλάτον· ὅλως δὲ δὲ ἀλίτε μεμ μὲν ἐκ φόρ ἐσ, ἀλλ'
μὴ πόλα τὸν τεῖχον ἔλκασ ἀφ' μέσον· ἀκοῦω ἐπὶ σὺ μὴ,
βουλὴ, τοῦ πορίμεῖν αὐτὸ γενέσθαι σὺ τὸν ἀν ἀκῶ ἐπὶ
ἡσθ· τὴν δὲ πίθεν· ἐξ ἀν θῆσ δὲ ἔλε κόμεν πλάτον·
ἐ τεῖ δὲ ἰόν ὡς ὡς ἅ πορελκούσασ ἀφ' ἡ κόσ ἐ συλλόβοσ,
ἀν αἰσ ἀπὸ ὡς ἀμὶ τοῦ ἀν τίον βουλὴ· ἀν τεῦθεν ἐγὼ
μὲν τὸ ὁμαι, κἀν τοι τῶ τῶ ἡ λὶ κίασ, ἀμὶ μᾶλλ φὰ-
λαγγασ μὴ ἀν· ἀκουσ ἀφ' ἡσὶν ἐ θεοῦ ὅ πιθ αὐτοῦ·

πόλιν ἡμῶν

τὸν χῶμα

τῆς κόμης ἐλάβετο· ἀλλ' οὐκ ἔν, ἐμοὶ δὲ τίς· ἀλλ' οὐκ ἔν, αὐτοῦ
σωκράτους· κἂν τοῦτο ἀκούσῃς τῶν τῆδε λόγων, ὅτι πολ-
λοῖς· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμῖν πολλὰ πεῖσαι τὰ τῆς ἐπικούρου
φύσεως βιβλία· ἔστι γὰρ τὸ νῦν ἐφεξῆς, ὅτι δαιμόνιον
ἀγαθὸν, ἀλλὰ θεῖον αὐτὸ κρίνει τῆς κοσμικῆς φύσεως, εἰς τὸ
πάντελες ἀπεκλαχεῖν τῆς τοῦ θνητοῦ καὶ νοῦ ἀρετῆς
τῆς δὲ ὅπῃ· ἔχον θεῖον δὲ κόσμου ἐλεπλάνα· ἵνα
λαβοῖς τὸν κόσμον, ὅπῃ ἐνέφη, ὡς ἄκρος σκοπὸς τῆς
τοῦ ἀίδου λαβῆς· ὅλως δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἐν ὑπορρύσεως
τῶν τειχῶν εἰς τὸ ἀίδιον ὁ λόγος· καὶ τοῖς εἰ πορ ἐν
τῷ περὶ μεστῇ, δίωνα τὸν, ἐξεφρεν αὐτό· ἢ ὁ μικρὸν ἐν,
δίωνα τὸν, αὐτὸ μετὰ τὸν ἔφεν· οὐ ἢ γὰρ ἄν τῷ πρεσβῆ
ἐξευρίσκει μὴ λόκε δαιμόνιον ὁ δὲ ἐν ὄντα τὸ πεῖσε ἐπ-
ἄκουν ὅσα τε ἐν ἄλλοδόκαν· ὁ μὲν γὰρ δὲ ἐξαιλα μενος
ὡς πορίβρα ὁ ἀκέρεος, ἐ χεῖται μὲ κεῖ τὴ δὲ τὸ βιβλί-
ον τῶν δὲ ἀδίκων πόνων ἢ ἐπιτρικῶς χρῆται τὸ λόγῳ, ὡς τ
γὰρ μὴ ἀπὸ κοῦφον ὡς πορνὸ μοῦ τοῦ τίχου· ἐπὶ ὡς ἰδὲ
ἀκούτων τίχων, ὡς ὄντων, μὴ μὲ μαρτύρεται· σκέτρος τὸ
αὐτὸ κρὶ κρατὰ ψεύδεται· μὴ μόνον δὲ ὁ μὲν γὰ πεῖ σκέτρος·
τὰ δὲ ἢ ὁ μὲν γὰ σκέτρος· ὁ μὲν, γὰρ πόρ ἐφ δὲ δεῖ τὰ πε-
τὸν κοῦ ἐφ ὁ μοιότητ πόνου σώφρος σὶ μὲ κάμεν· καὶ
δὲ κνῶσιν ὁ τὸ λὴ θέ φασι τὰ περὶ τῶν νεφῶν ὑπὸ ἐ τε φῶς,
ἀπὸ ἰ μαί τῶν μὲν, ὑφ ἐ φασί τὰ γὰ γὰ ὁ μὲ· ὡ ἰ δὲ τὸ, φε-
τὸ σὰ μενος· ὁ ἀὐτὰ τοῦτ φησι πολίσκρος, ὅτε
ἀπὸ ἥλιον τέ γὰ ἐ· ἀφὼ ἐ σι ὁ ὑτί, πᾶς ἡλιὸ κῆ τὰ τ
ἐπὶ τὸν νεῶν τὸν σκόρεον· οὗτον ἀν δεῖ ἀκτ, πεῖ χαρ
μὲ ἰδὴν· ἐπὶ ρ χεῖ τὰ δὲ τὸ ἰδὺ σὶν ἀ πὲν· ὡς ἐ πὲ κὰν
κατεσκεύασε τὸ σχῆμα τὸς ὅ πορ ἐ χω ἀ ὑ ἀ δὶ σε τὸ
ἀδελφῶ τὸ κόσμο ἐ πὶ πάντον· τὸν τῶν τεῖχῶν
ἐπὶ μὲ λεῖον· ἃ δὲ τέ γεφ φ ὡς ὁ μὲν φ πεῖ σκε φο
εἰρη μένα, ἀμφὶ δὲ χαῖτα κῶ δὲ ἀ πεφόρ ωτο, δηχέ
τὸ ἄ κατ τῶν ὁ μὲν γὰ ἐ μφοδίων· ὁ μὲ δὲ ἀν, ἴ ωγα

δοκ τὸν ἐμφωδὸν ἐξεφρήσαν· πῶς δ' ἂν, ὅ μὴ ἐρῶ μὴ τ
ἐποίησεν, οὐ φοβηθεὶς ἀστὴν ποίησιν, ἐ τὸ ὠκόμπα-
πὶ τὴν λοιδορούμενον· ὅμοιον, ἢ φιλέασ ἂν δοκεῖ δῶ
ἱδρυλίας ἐρεμβάλλω· ὡς πρὸς αὐτὸς εἶν, ὅ τῶν θεῶν
τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἐφέλομαι· ἅ τῶν ἐχθροῖ
καὶ τὰ κατὰ τὸν δὲ τὸν κῆφ· ἢ δὲ κάρη ἔχον τὸς ἐμὸς μὲν ἐ
λαος, ἀλλ' οὐ τὴ κομήτου μελῶ ὅσα μὲ τὸ τοῦ λόγου·
ἀλλ' ἅ δὲ πάνυ ὀστοῦ τὸ τεῖχῶν· ἀλλ' ὡς περὶ χαὶ ἐ ὀϊδίκε-
ἅ γὰρ ὅ, τί ἂν, ὅ μὴ ἐρῶ ὁ νομὸς ὁ νομὸς, τοῦ τὴ φύσεω ὁ ἀεὶ
τῶν ἐπαινετῶν· δίωνι δὲ ὑπὸ ὁ ποιέασ, ἑαυτὸν ἐ οἰκεῖ
εἶναι μὴ μὴ τεῖχῶν ἐ ἐκόμιον· ὡς τὸ ἅ τῶν ἂν δρᾶς
ἐπὶ θέτο τὰ μὲν ἅ κεῖνα τὴ πρὶν ἐσ πεσὼν ἐ μὴν· τῶν δὲ
οὗτον ὁ ποφῆν αὐτῆ, ὡς θῖνα πείσῃ λέγων, ὅ τὴ πρε
πολὺ μᾶλλον ἂν δεῖ σὺν λίγω ἀξῖν λίκῃ μὴ, ἐ τῶν θῶν
φησὶ τὰ ὁ μὲν θηλείασ ὅ μὴ ρὸς ὅλλοσ ἐ πάνυ ἢ· ἐ ὡ τὴν
ἡ δῶ· ἐ θέτιν ἀρτυρέ πεῖν· τοῦ δὲ ὁ μὲ λιφὰ ἐ πάνυ ἢ
τὰ τεῖχαν· ἅ ἐκ κόπτοντὶ ἴδος αὐτῶ τὸ βιβλίον ἐ τῶν
ἀλαθῶν ἐ ὑ χῶν, ὅ ποῖα ἔστι· ἀπόλλωνι ἅ μὴ λί-
τὸν, ἡ ὑ μὴ μὸ τὲ κελεῦ· τὸν, θεὸ ἅ θὴν αἰ μὴ σ ἐ πὶ τοῦ νῦν δὴ
ἡ ὠ μὴ μὴ ὁ· πεῖ δὲ τὴ ὁ ἐ δῶ ὡ βουλεύ σὺν τὸν ὁ δῶ
μὴ τὸ κοιμῆσαι, τὰ τεῖχῶν ἐ· τίσεσθαι φησὶ τὴν θεόν,
ἐ ὡ τε μὲ λῃ ἐ δέκεσθαι τοῦ κεφοῦ· ὡς ἅ λα τὲ πολλὰ δυ-
νάσται, ἐ μὲ ἢ τὴν ὅ τὶ κλέπτῃ τῶν ἐ χόντων τὸν νοῦν,
τὸ τε τὸ νῦν ὡ ἐ ἑαυτῶν μὴ ῥὸ λιφῆ σὺν τὲ αὐτὴν λέγῃ ἐ ὅ τὴ χαὶ τ
πλεῖστα μὲ ἐ ἢ χορῶν, πλὴν μὴ μὴ σὺν φθαρνοῖσ κόλοῖσ ἅ μὲ θε-
σίοῖσ· ὁ κὴ τοῦ πλήθοῖσ τῶν ἐ ἐκφορῶν ἄξιον· ἄξιον
τε μὲ ὡ ἅ πὴρ ὅ λόγος ἐ πὶ τὸν δία, πολλῶν ἅ πίζῃσ ὄν, τὸ
ἀϊῶνι πρεσῶ ἐ μὲ ψῶν· μᾶλλον δὲ ἅ κὴ λῶσ ἅ κάνος ἅ ὡ ἀλλ'
ἅ κὰ δὲ ψαι πεῦ σε πρὶν σὸ τὸ· ἐ χὼ δὲ ἐ οἶδα τῶν τὴ· ἐ ὡ κ
ἅ τῶν τε λῶ δὴ δία τὴν ὑπὸ θεσιν· ἅ δὲ ἂν, ἐ υχῶ ρὴ σαι μὴ,
κομήτου ἅ ναι τῶν οἱ κοῶν τὸν ὁ ὠῶν· κοινὸς ὁ λόγος
πρὶν τῶν ἀρχαῖων ἐ θηλῶν, ὡς ἅ δὲν τε ἐ ὁ σὺν ἅ τὰ

Τὸν δὲ ὁ μὴ ὁ μὴ ὡ τίσεσθαι, ἀκμὴ ἀλλὰ φῆ ὁ ἐ θῶν ἅ τὸν τὲ τὴν. καὶ νοῦν ἐ ὁ πὶ ὁ τὴν ἐ χῶν τὲ χῶν.

ἀφροδίτης ὅλον ἀκεῖνε τὴν φαιρίκλειαν ἐπιφανεῖαν. ἁρπάζουσε
γὰρ πρὸς τοῦ ἔρωτος. οὐκ ἐφανίσθη τῶν λόγων ὃ διώκουσε πέφυκεν,
ὡς ἀδόμενοι τε θεολόγῃ, τὰ μεσὰ πολλὰ τὸ θεὸς δόξαν ἐφίν. ὀλίγα
δὲ πεῖσθαι ἀλήθειαν. οὐ δὴ τοῦτο πεῖσθαι δόξαν ἐφίν, ἀλλὰ φυγὼν μὴ
τεῖχος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ δίου, καὶ τοῦ κάλλους τὸν ἀνῶν, ὁ τοῖς
καλοῖς τοῖς ἀγαλμάτων ποιοῖς ἔσωσε χάρης. ὅμως τοίνυν
τὸν κεδαμονίων ἐξ ἡμέρας ἀνῶν, ἡδὺ ἐπὶ μέρος ὑπολαμπεῖν
τῶν λόγων τοῦ δίου νοῦς. ἀλλὰ τὸν τῶν πεῖθον, ὅπερ ἐλέγομεν,
ἀκέλευστος τὸ καὶ πρὸς φύσεις ἁρμόκεν τῶν τεῖχῶν. ἀ τοῖς κοσμοῦσιν
ἐξ ἐνῶν, ἀ τε πρὸς τοῦτον λόγων. ἀ ὅτι ποτὲ ἐστὶν ἁπτόν.
ἀ ὅπου ἐδίδαξεν. ἀ ὡς ἀγαθὸν εἶναι, οἷσαν, ὑπάρξωσ,
ἐδίδαξεν. ἀ ὡς κακὸν οἷς ἀπάρασιν. ὃ δὲ λόγος οὗ φύσ,
αὐτὸς τῶν πεῖθεν ἐστὶ τὸ ἀσίας βίβλος, φαλλὸν κρεμὲ
θάνου σὺν ἐξ βρέ τοῦ θάνου ὑπόγυ. τέλος τῆς φύσεως.
καὶ σκοπὸν οὐ τὴν κρίσιν, ὡς φεύγουσε, ἀλλὰ μόνεια, τὴν εἰ
σῶμα τὴν χὼ ἀλαθὰ, καθὲ κατὰ ἀθεῖν, ὅπως τὰ ἔχε
ἀλήθεια. ὡς ἀδὴ ὅτι τὴν λαμπρὸν ἀεὶ πάσα πεῖθήνεται.
θεῖ δὲ πέφυκεν ἀπαντα τὰ ἀντία τούτων ὑπάρχοντα.
ὁλοπάλλωα. τὴν ὅτι τὸν ἀντίθεσ τῶν θεῶν μεῖδ δόξαν,
πεφήνασιν. ἀθέρ ἐξ ἐνὸς οὐσία τοῦ ἑνός, τὴν ἡ ἀρετία. πάν
γιαφύσει. ὕλης ἀπελῶν βίβλαν θήκεστα. πεῖθόμεν δὲ
οἶμαι κατὰ χθὲς τὸ ἐστὶ τὴν δὴ μέν, διελέσθαι τὸν ἀνῆρ,
οὐδὲ τὸ δὲ τὸ κάνος ὁ λόγος σὺν ἐκφεύγεσθαι. ἀκοῦω ὁ πόλεμος
φίλοκῆ μεσον ἐστὶν οἶμαι χί. τὰ ὁ μέρος ἐχόμενον τοῦ
κόρα ἀλλὰ αὐτὸν πρὸς θεὸν πίπτον ἐπίκοσ. ὡς δὴ ἀφθορ
γῶν αἰφῆν ἡ πλάσις ἐκ μὴ τῆς κόμμος. ἡμῖν χρὸς ἐστὶν αὐτὸς
ἄτοσ, τὰ πεῖθ πάλεμὸν ὡς τοῦ μὴ χῶν. ἀ σὺν ἀπέρ ἱππαν γάδος.
σὺν μὲν δὴ τοῦτο ἐς ἐπὶ βουλόμενον. ἀ ἐστὶ τὰ χῶ
τῶν ὁμοφύλων πολεμῶν τὸν. σὺν τὰ ἐν ἀλλὰ μὲν βίαιοσθῆ σῆ,
πεῖκίνδυνοι ὁμὲ θεοτόμεῖ, ἡ τὰ δρῶν λέγω τῶν αἰφῆν,
τὰ τὰ σὰν οὐ τοῦτο χῆ, μὲ θεῶν κίονεῦ πάρυφον λόγον ἄτεν,
οἷ μὸ θαλάσσης βουλεῖ. ἀ δὲ μὲ μὸ ἡ θαλάσσης, ἀλλὰ

ἀ Σωκλεοῦ:

ὅμως τῶν λόγων κεδαμονίων:

ὡς τῶν

ἀ ἐνὸς ἐστὶν ἡ ἀρετὴ. ἀ τῶν ἐνῶν. ἀ τῶν τοῦ λόγου:

πεῖκίνδυνοι ὁμὲ:

γωνίας ἡ ὁ τοῦ· καὶ τὸ διὸ ὁ ρυθμὸς τὸν γῆν καὶ κ, καὶ ἡ, ἡ γωνία μ
τῶν γεγραμμένων εἰς ἐν· ὅδε μοι χορὸς ἀπὸ τοῦτο ἐστὶν ὁ
πρῶτος ὁ ἐν σύλλογος τῆς· λέγω, τοῦ λόγου καὶ κατὰ τὴν ἀνοίαν·
ὡς τὸ μὲν ὀξὺ μὲν ὁ τῶν δεῖ γεγονέναι τὴν τοῦ γωνίας ἡμίσειαν·
ἀκούσασθαι ἐπὶ τοῦ διὸ οἱ μὲν νόμοι τὸ δικαίου ὁ πλείστοι,
οἱ δὲ κατὰ τοῦ ῥοῖ, τὸ αὐτίκα τὸ ἐξαφανίζεσθαι φυλάττουσιν, εἰς
εὐθὺς ἐπὶ πάντων ἀλλὰ τὸ, τίνος εἶναι ἀπὸ τὸ ἀρχῆς· οὐ γὰρ δὴ
τοῦ τοιούτου· ὁ σὺν χρόνῳ μὲ οἱ μὲν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἐπίπεδον,
οὐ γὰρ δὲ κάθετος· ὁ τοῦ πρῶτον τὸ ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τὸ ἐλλείψεσθαι ἀπὸ τὰ πέρατα μὲ σκήπτρα, μοι χάρα
τέτονε πεφύκασι· ἐστὶ τοῦτον δὲ, ὁ πολὺ φύσει χάρον ἐστί, τ
τὸν ἀλόγου ἀνδρὸς ἢ μὴ ἀνάλογον ἔχουσι τὸ, ὅ τοῦ οἱ κλαυσίας
τὸ πεδίον χοῖ· τὸ πάντα οἱ πρὸς ὀργὴν εἰσὶν τὴν ὀργὴν δίκαιοι τὲ
μεγάλοι· τοῖς μὲν πρὸς ὀργὴν εἰσὶν δὲ, ἀλλὰ πρὸς ἀλλότ. τοῖς μὲ
πρὸς μὲν ὁ ὅτι οὖν, ἀλλὰ διὰ τὸ ὀργὴ ἔστιν τὸν λόγον·
οἱ ἡλυδείας, τὲ χολὴ φαίνεται πάντα φύσιν· ἀλλοῖ μὲ ἐπὶ
τῶν οἰκειοτάτων, οὐ τὸ κρεῖσσον τοῖ· καὶ τοῖς νῦν ἡμῖν νομίζουσι
ὡς τὰ μὲν λίαν τὸ θηλυτοῦ εἶναι σκληρὰ μὲν· ὅστε
λέλαθε μὲν ἐστὶ πονηρὸς, δικαιοσύνη δὲ ἡμῖν, δεῖ μὴ τὰ τ
δὲ ἄλλο παρέχει γὰρ εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φύσιν αὐτῆς κατὰ τὸ,
ἀλλὰ μόνον τὸν τοῦ φόνου πρὸς πλάγιον τὸ τὲ χαρὰ τὴν γῆς,
ὡς ἀνὰ λόφον τὲ αὐτὰ πάντα τὰ κοῦφα χρῆ, διὸ
ἀπὸ πεδίου χαρὸς λέγεται. ὅτι ἄνος γὰρ, τὲ χίων θεῶν, πάντοις
ἱερὸ φύλοις σωρὸ ἄκρῳ· ὅμοιον γὰρ φρεκῶδος ἡ μὲ τὸν
ἐπὶ λυγαστὴς, χεῦδος λόγον ἐφ. πλαστὸν λῶ τὴν νόσον ἐδ
κυε· πόσα τὸν δὲ μὲ ἐκ μόνον, τὸ ἀφεῖσι μὲν νόμε θ.
ἀδὲ πλὴ πρὸ μὲ ἀφοῦ, πῶς χρὸς φοῦ, πρὸ ὧν δὲ τὸ τέλος
φησὶν, ὁ πολλὰ ἀὸ τοῖ φιλοσοφίας ὡ τοῦ μὲ πάσας ἀν ὧν
φρόνεμὸ ὁ πολὺ μὲ ἐπὶ τὰ πολλὰ μέματα, πρὸ ὀφθῆ τὸ ὁ
ὡς τὸ μὲν πλῆθος ἀριθμὸ τὰ, πρὸ μὲ δὲ πῶς πρὸ τοῦ· πλὸς
ἔχω ἀρίθμε, τὸ ὅ τῶν κατὰ νέχθη φιλοσοφίας τὸ ἀρχαῖ
τὰ· ὡς τὸ βόμον ὁ ὅ ὀλέπαν αὐτῆ· πολὺ πλῦ γὰρ οἱ πολ

τῶν νωμάτων ἀλλὰ θέλω ἀπὸ χωρὶς· τί οὖν ποτέ ἐστιν ὅ βούλομαι· ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο ὄν· τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον· αὐτὸς σὺ πεύσῃ ἢ χαὶ τὸν λόγου ἐμαρμόσον· ἀπὸ δὲ ἐγὼ γε φθέγξομαι τὸ δεινὸν σκάνδαλον πρᾶγμα καὶ ὄνομα· δεῦρο οὖν ἴσωμεν μόνοι· πῶς οὖν· τίνες φαίνεται βαβαὶ τῆς ἀληθείας· χρυσοῦ χρὴ αὐτὴ ἐστιν· δῆλα μὲν δὴ καὐτόθεν· ἀλλ' ὅσοι ἐφέλκεται μάρτυρας· τοῦ τε νῦν χρῆσις μόνοι αὐτοῖς· τοὺς ὅσοι πεφλοιοῦν τε χρυσοῦ· τὸ γὰρ ἀπαθανατίζον τὸ πρᾶγμα· αὐτὸ τοῦτό ἐστιν· ἐμοὶ ἔχει τῶν χρῆσις· οὐ ἐφ' αὐτῶν ὑπομνήματα πρᾶγμα· ὃ ἐφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐμαινόμενον, μαρτύρων καὶ μαρτύρων τοῖς τῶν ἐφεστήκασι· ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ἄνευ ἔχοντι, ὅλων θαυμαστὸν οἷον ὑπὲρ κάμνω λόγον ἐξήνεγκε· τί οὖν ἐπὶ πλείστων ἐξελέγχοντι, ὃ πλείστα κατὰ μικρὸν αὐξήσῃ ὀρκίτων ἀπέφυ ἐστὶν ῥητορικῶν· ἢ σοὶ δοκεῖ τοῦ τεῖχος βαλεῖν ὁρᾶσι κατορᾶσθαι, ἀπόφυσιν τοῦ τεῖχος, ἀνδρὸς ἐξωμοστὴν φωνῶ, ἐπὶ θεάτρῳ τὸ κτῆμα ἐμμένοντος· πολλοὶ μὲν τοῦ ἐν τοῖς κοῦφοτέροις αὐτῶν τοῦ ἡμῶν τοῦ κατεστάσεως ὑπὲρ λόγου χρεῖν ἀδίκαι, καὶ τοῦ τοῦ ὀφθαλμοῖς δὴ κοῖς ὁρᾷ τὸν ἀρούτρου, ἐὰν σὺ φουτὴν κεφαλὴν ὡς πάμμεγεθὲς κατὰ τὸν πλῆστε· ἐκλοῦσθαι τὸν ἀνάγκη τὸ δικαιοσύνη τὸ μόνον, ὅταν μεγίστα τὸ χρὸ δόξῃ ἔχων ὅτι τοῦ ἐπαίνου διαλύεσθαι· ἄνθρωπος μὲν οὖν κάν· αὐξήσῃ κεῖν ἐν τῇ πόλει τοὺς τῶν ἀξιολογωτάτων καὶ λόγον· φόλλα κεφαλὲ ἄρα ποῖα ἄττα γένηται τοιοῦτοι παρέχει· τέκνα κεῖνα ἀνθρώπου ἀντὶ μοι χῶν ἐπὶ νεόσμε· ἀφῶν ἀσὶν ἐν μὲν τοῖς τῶν μεγίστοι τῶν θεῶν ἱδρᾶσθαι πεφύκασι φλόγεροι· ἐν δὲ τοῖς δι-λαστικοῖς, οἱ δὲ κόκλοι καὶ παιδαγωγοί· φιλοτιμίᾳ τῷ μάτῃ, ἐν ὑπιστάνοι πεφυκοῖ οἱ φιλήτοι· καὶ ταῖς ἀπαθεῖς δὲ οἱ πλάνων οὐκ ἔχαν ὑπὲρ τοῦ λοιπῶν ἀριθμῶν· οἱ κακοῦ δ' ἐχὼ τὸν ἀοιδὸν οὐ ἄμμε ἐμμενῶν ἡλωτοῦ μεμήκασι μελεδωνὸν ἀπολέλοιπε, τὸ κατὰ τὴν φύσιν· ἄφολλε

ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ὄν

ἀκροτελεύτιον

πεπαίκεσι

ἀτόφυσιν

πόρρω δὲ κυδεῖν πάν ὀνόμασιν

ἄφολλε

κομήτην τὸν καὶ ἀποτίθεσθαι ἐκδιδάσκει λαμπρὸν οἱ κίαν
ἐπιφάσεσι· μετὰ δὲ τοὺς ζωγράφους παρέχοντο τὸν λόγον κομῶντες,
ὅταν μὴ πεῦσθαι τὸν γραφόμενον, ἀλλὰ πάντα τὸν τόπον
πρὸς τὴν σέλας μεταφωνοῦσιν, ἐπὶ τὴν δόμον κλῆρε πρὸς τὸν. τοῦτο
γὰρ ἀν μὲν τὸν ἐκδῶ μοι χὸν ἢ κίναιδον ἐν πίνακι γεγράφθαι,
κομήτην δὲ πλέκων, ἀπέχεται τοῦ πίνακος· ἀν δὲ φιλόσοφος
ἐπαγγέλλεται λιχαίνοντος, μέλλει τὸν ἀνάγκας φιλαμπρὸς ὑπο-
σημαίνοντος αὐτῷ πίνακι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τοῦ πίστιμον τὴν νομικήν.
φιλοσόφοις οὖν ἡδεῖοι τοῖς φρονίμοις τὸν ἀπαιδεύτοις,
ἐχθροὶ γὰρ μωρὸν λόγον· ὥστε τε πεῦσθαι τὸν γράφον δεσπόσεται,
τάτε πεῖσθαι νόμον, εὖ συμβεβουλεύται· καὶ μὲν ἐξ ἐνεχθὲς
ἀπὸ τὸν κοινὸν, ἀδοκίμασε πρὸς τὸν πλήθεσιν, ὡς τὴν δὴ
τὸν φιλοκόμων αἰσχὼν γράφειν, αὐτὸν μὲν ὅτι τὴν δόξαν
κουφὴν μετείωτο δόξαν τὴν φόβον, καὶ κοινεῖ καὶ δὲ οὐ ὑπάρχ-
μὴ δεδιέναι κουρέων, καὶ μοὶ χρεῖν ὑπὲρ τοῦτ' ἴστε ὅμ-
ἀλλὰ τῶν τοῦτο τὸν ὑποθέσεσι ὁ ἰῶν ὁ φαυλότατος ἀπαν-
πρὸς τὸν δεῖνα γὰρ ἀναίτιος δόξειν. ἀδὲ μὴ πάντων λέγων,
ἀν τῶν γὰρ τοῦμὸν τὸν αὐ, αἰτιᾶσαι τὸ, ὅτι μὴ δὲ μὰ τῶν
πεφυκὼς αὐτέσχον, ἀλλὰ τὸ χρεῖν τὸ ἡδονος. ἀπὸ
τὸν τῶν πολλῶν ὠφελεῖ ἕνεκα, τὸν δὲ τὸν λόγον ὀν
λῆφ γὰ ταῦτ' χορσιν:

ἀπὸ δὲ κεφάλαιον· κ' περὶ βασιλέως· λδ' ε:

Ἀλλὰ μὴ τὸν ἐκ πόλεως ἥκοι μὲν τὸν τὸ πλάτου δ', ἐκ μὴ τοῦ
λόγου γὰρ ὁ τὸ τὸ χρεῖν τὸ χλιδῶντας, οἷ ὁ ἐν τὸ ἐρῶν καὶ ἐν τὸ πιπτικὴν τὸ
κτοῦν, πάνδημοι τὸ χρεῖν πάνδημε ἔκγον, τοῦτον ὅταν ἐν γὰρ δὲ
γένηται, δεῖ κάτω γλάν, ὡς ἀκέστω αὐτῷ πόρρω τὸν ἐν βασι-
λέοις, ἢ τὸ ἐρυθρὰν γὰρ ἐκ χρεῖν τὸ πεῖδος τὸ ὄγκον, ἢ τὸ
πόρασιν ἀκρόμαν χρεῖν τὸ τὸ ὠμὴ γὰρ ἡδονὴ, καὶ δὲ
δὴ μεγάλων ἀν τὸν βασιλέα τὸ τὸν βίον εὐδαίμονα, τὸ φιλο-
σοφίαν ποτὲ ἐ πιδημοῦσαν πεῖσθαι; καὶ τὸ αὐτὴν ἀκόμφι-
γνόμενον δὲ ἀδὸ διὰ πλάγιον φόνον ἀσόν, ἀλλ' ἐν γὰρ ἡ τὸ μετέρει
τὸ αὐτὸ φάσκον, πεῖσθαι ἄλλον· δὲ ταῦτ' τὸ πουτοῦτ, ἀκέαν

ἀλλὰ μεῖζον ἔσκε, μὴ κατεφρόνησεν ἀνόητος ἀνὴρ γενέσθαι· αὐτὰρ
μέν τοι παρέξεται λόγον, ἄτιμος ἐλαφρὸς δὲ τοῦτο πρὸς ἐστὶ θεοῖς ἢ
ἡδονὴ τὰ μεμφομένα, ὡς ἂν τὴν θεραπείαν ἔχοντα, ἂν τε λόξεσι νομ-
μεθέντα τὸν νόθου κόλπου ὦν δέξιν· ἀλλὰ τὸν δὲ πόνον τοῖς
ἐφικέσθαι δικαιομένοις, τὸν ἐμβεῖν δὲ τὸν καὶ θεόν, ἀρετὴν ποι-
ήσεμενοὶ ἢ ἀπαξιοῦσθαι ἀνὴρ δὲ θνητὰ θεῶν πάλαιν, τὰ πάντα δὲ
λῶν αὐτὸν ὀρχωνεῖσθαι· οἱ δὲ, ἂν τοῦ σέβας ἀφεμένοι ἔχοι, ἢ δὲ
πάντα λεῖοι δὴ τίνεσι, ἢ ὡς ἂν βασιλείοις ἀμόνητοι, ὡς τε ἂν δὲ φόνῳ
αὐτοῖς ἀποχέκοιν, ἂν τὸ ξυγχωρήσαι, μὴ πάντα ἂν πάντων ἐπαι-
νεῖν τὰ βασιλέων ἢ βασιλέα, ἀλλὰ πλὴν παρέκοι, ἢ λῦ πάσαν ἀγα-
πᾶν ὄντα· ἢ ἀπαλλοῦν δὴ ἔξεσθαι τὰ κατ' οἴαν, κἂν ἀχεῖν μόνον,
ἀλλὰ ἢ μέσον, ἀφέξεται δὲ ἀνίαθαι ὠφελήσοιτο· πολλοὺς μὲν τοὺς,
ἄξιος ἂν βασιλέων ἀκολίλογος ἐλθόντος· ὃ δὲ ἐφάπαν τὴ
τινόμενος ἔπαινος, ὦ ἡδονὴ λῦμαν νόμενος, ἐοικεν μοι
δοκεῖ τῶν φθορικῶν, ἃ μὲ λίτι δὴ σαυτῶ, τοῖς ἀπολουμένοις
ὀρέγεσθαι· ἂν δὲ ἀθῶ τὸ μεμφεικὴ μὲ μὴ πάντα καρυκεύω, ἢ γὰρ
ὀρέγεσθαι ἂν κολουμένη, λωβῶν τοῖς χρεῶν· γυμνοῦν
δὲ ἢ ἰατεικὴ σωζέτω δὲ μὴ φρῶν παρωτὶ καλυπτοῦσα, σὲ
τοίνῦν ἐγὼ βουλομαι τῶν χρῆσθαι μέσων ἢ ἔνα, ἢ μὲ λλεσθαι
πλαίνην ἐπὶ τῶν χρῆσθαι· κρέα μὲν γὰρ ἀκέα ἢ μὲ φρυῆναι
τὸ φόβιον ἀλῶν· νέοις δὲ βοσκεῖ λέων γυμνὸ μὲν ὑπὸ ἔχοι
κὴ ἀν, τὸ χὴ βασίζοι μέν, ὡς ἐκ λόγων ἀλήθεια· οὐ τοῖς ἂν
ἀνασχοῖ ἀν τοὺς ἐκ γένοιν τῶν λόγων, ἀλλὰ μὲ ἀφεῖ νέκο
ἀν ὑμῖν ἀλῶσοντα, ἢ κατασοῖ τὰ θάνα πεῖν ἢ βραχὺ πεθχω-
ρῆσαι, ὅτι μὲ ἐστὶ ἢ πλαπλῆ πάθοιν, νέοισι δὲ ἢ σὸ ἢ ὑμπαι
τορθ· ἀλλὰ πάνδημοι ἐστὶν αὐτεχνῆσω φρονεῖν ἢ βαρᾶς
ἀν τῶν χῆν· ἢ δὲ γένοιν ἀν τὴ ἢ ἢ ὑμῖν ὑμῶν ἀν τὶ ἀν δὲ βασάνοῖ
ἢ μὲ πάντα πόσιν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἐπαίνων οὐ ἀκάνν ἢ δὲ
θαυτε, τὰ ὦ τὰ ἀκδεδῆ ἢ τῆσθαι, κἂν δὲ μὲν δὴ ὄλῶν τὸν ἐγὼ·
ἐμὲ σοι πέμπα κὴ ρὶ ὑμὶν τεφανῶσθαι, χρυσῶ μὲ τὴν κεφαλὴ,
φιλοσοφία δὲ τὴν ψυχῆ· πολὶ σ ἐκλωιστ· πολλαὶ ὀνόμα
ἢ σεμνόν· ἢ ἢ ὦ δὴ μὴ εἰς τῶν πολλῶν· νῶν πέμπε

ἐκῶν φ' ἢ κόρκυν
οἴφιλοσφία λόγ' ἀν
μὴ πάντ' ἐπαίνῶ τὰ
βασ, ἀλλὰ ἀν ἀγα
πᾶν ὄντ' βασ·
ἐὰν δὲ ἐν δὲ χοῦ·
ἢ ἐν δὲ πόσ. ἢ λῦ
ξεσθαι αὐτ' τὸν ἢ
μόν) τὸν ἐπαινε
λκθὴ ὦ φελκα.

καὶ τὴν φήμην· καὶ τὰ δηλούμενα βασιλέως δεόμενον, ἀμείλλοι
τι πεν ἔχειν, τῆς πρὸς αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπόξιον· τῶν τινῶν
δηλουμένων σύνδεσμον ὅτι τῶν αὐτοῦ ἐφέλκοις, ἀσμένως· καὶ πῶς οὐ βουλη-
θείτε, πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες καὶ δυλαίμενος ἢ δὴ τὸν πεῖδος, τὸν δεύ
τερόν με λαλεῖν μὴ βασιλέφθονον· οἱ λόγοι δὲ ἐκ δεῖνῶν τῶν δύο
πόλεσι, ὡς τε ἐλθεῖν ὁ τομὸς βασιλέα φθόνος· ἀλλὰ δὴ λόγων ἀτέχνα· καὶ ἦλθε τόπον, ἐν δὸ πῶς λόγος αἰσχίων ἢ δὲ
κυδίων ἐγένετο· ἐπιτέτονοῦν ἄλλα τῷ θῷ, καὶ ἐγκρατέον τῷ
κομίσῳ τῶν λόγων· ἀλλὰ θέμενον φόνον τῶν λόγων· οὐ γὰρ οὐδὲ
αὐδεῖν, τὸν βασιλέως ὡς μεγαλοθαύμαστον, ἀεὶ φοσφῆν, τὸ
λῶν μοῦ τῶν βασίσιν, ἐπὶ τὸ πάντα μὲ οἴκοι ἐπωνομάζειν,
πολλὰ τὲ πάσας· ἔφη τὲ πάντα· καὶ κλέα καὶ μάχω, καὶ τὰ τείχεα
καὶ πόρρω· ἃ πάντα ἀπολαύσαν ἀφ' ἡμῶν τῆς ὁ πῶς ποτὲ ἐχθρὸς
τοῦ βασιλέως φίλος· βουλοῦμαι δὴ ποιῶμεν οὕτω τῆς πεῖθήν, ἵνα μὴ
καὶ πρὸς μάνησι τὸν λόγον· σοφὸν γὰρ ὦ, ἂν μὴ πεῖθῆσαν τὸ
θέμεν· λέγω μὲν δὴ, ἃ τε χρεὼν ἐν βασιλέα πρᾶν, ἃ τε
μὴ χρεὼν, ὃ τι πρὸς ἐστὶ θεῖ τὸ αἰσχέλιστε μὴ· σὺ δὲ τὸ σ
ὄζε κρατέρος μὴ δὶ δὲ ἐφίκαλλεος, ὅταν ἐπὶ γνῶ τὸ πεῖθῆσθαι
τὸ μὲν, ἀγεπᾶν ὦ ὑπὸ φιλοθεφίας ἐκκεκεῖμενον· τὸ δὲ, ὅπο
ἀὸ πομπᾶθαι· καὶ ἀνοῦ θαυδὲ· τὸ μὲν, ὦ ἀπὸ πρὸ ἐν τῶν·
ὦ σὲ κὲ τῶν θεῶν· ἀλλὰ παρὰ τὸν καιρὸν τῶν λόγων, ἐπὶ τὸ μὲν
χρεὼν, οἷο ἡ μέλοτε· οὐ τε ἀνταῦ ἔσω ἐπὶ φάσο, ὁ λοχοράν
τὲ φαίνν ἀνταῦ ἀθρυθείῶν· ὅτι δὴ πέφυκεσον, ὁ μὲ ἐ
ξιον ἄνθρωπον· τὸ πρὶ χεῖρ μὲ τοῦτο, τὴν ἐκμὴ ἀνοίσο ὀρεῖ ὑπὸ
σχῆτε· καὶ ὦ τὸ αὐτὴ θάτε ἐφῆ· καὶ ἐστὸ ὦ δὲ ἐπὶ
τοῖ ἀμέρ ἀνομένοισι ἰσχὺ ἐν γνόμε· αἰσχὺ νόμῃ ὁ μὲ λοῖ ἀν
ἀνοίσο, ἐν κοῦ δὲ ἀν γνῶσιν ἐκμὴ ἀνοίσο· ἐν τὲ ἐν ἀν λόγ
ἰσπεῖν· ἀλλὰ ἀν μὲ ἀν· φαίη θφὸ, ὅτι ἐν λαῦσεῖ· ἐν τῶν πν
τεχνᾶν τὲ ἐκφοιμὴ ἐν χολεπὴ φιλοθφία, πεῦ φόρεῶν·
αἰθάλνομαι δὲ τοῖ ἐν ἴων ἐμῶν ἐκ τεκτομένων τὲ ἢ δὴ ἐν
τῶν ἐλθεῖν ἀν ἐν ἀν τὴ τεμεῖν· ἀλλὰ πεσχέμεν τὲ ἐν τῶν
ποιῆν· καὶ ὦν πεῖ γνόν τῶν ὦ δὴ πν φρόξεσθαι καὶ τὸ ρῶν· ἐν

ἀντέχαν τοῖς ἐμβολαῖς· καὶ τοι τοῦτ' οὐ χαίρασ' ἀκόων, καὶ
ἀπαυτῶ μερόεν· κατὰ τοι τὸ μεφνεμένε χρὸς δὲ χρὸς ἀμφὶ μεν δεν·
τὸ δὲ δὲ πορὰ ναυ· ἢ πλεν πυθμένα ναυ, ὑπὲρ τὸν πόλαν δερᾶον.
ἢ ἵππον πολλὰ κὶ σμῶ ἐλαν· ἢ τοὺς χεφμένους, ὀξὸ τασ τὲ ἢ
θοὰ ἐλοφόρους· πεὸ σοῦ κ' ἐμένος τὸν χαλκὸν ὀρθὸν, αὐτὰ ἐν ἐσ
αὖπαν τὸ ἀν θ' ἁ δόμενον· πόλλα δὲ ἀρ θεὸν νικῶσ', πεὸ σκυ-
νοῦσι, ἁ δὲ ὀ ἐφόμενον αὖ πλάσι, ἁ δὲ ἰδὴν πεὸ δὸ κῶσι, τὸ
κρᾶτον εὔχεσθαι θάμα· ταῦτά σοι ἢ πορὶ μεσὸν αὖ πανὶ ὀν,
μὸλλον ὅλη θὴ λέγοιτο· τὸ ὦ τὸ μὲ τὸ ὦ θεῶν ἐμὸν ἐκ ἀγοισ·
οἱ μεν, (ἢ τοῦ θεν τὸ πλέκωσι ἔπαιν)· ἢ κὸ λοῦσι ἢ δὲ δαίμονα·
ἐγὼ δὲ ἢ κὶ κᾶ μεν ἀὴ, ἢ τὸ τοῦ θεν ἐπαινέ ὀμι· μὰ λιᾶ δὲ ἀὴ,
μὰ κοεῖ ὀμι· ἔστι δὲ ἁ μία φύσισ· ἀλλ' ἔ τὸ λον ὄνομ' τὸ ρ, μὰ
κοεῖσμοσ· ἢ ἔπαιν· μὰ κοεῖ ἔ τὰ μεν τὸ ρ τὸ σ ὦ τὸ τὸ σ δ' ἐ σ·
ἐπαινᾶ τὰ δὲ ἐ πὶ τοῖσ ἔ σ δοθεν· ἐφ' ὧν δ' δὰ μονίᾳ τὴν ἔ δεν
ἴσχει· κὸ κᾶ νο μεν ἐ σὶ τὸ χρὸ σ τὸ κὰ τὸν δῶρον· τοῦ τὸ
γὰ ὦ μεσ οἰ κᾶ ὀν ᾶ θον· τὰ ὦ τὰ κὸ μεν ἐ σὶ πὰ ρὲ αὖ τὸ ἔ θεν·
εὐ τυ χίᾳ δὲ πλὰ νὸν· ἢ πολ λὰ κὶσ χε σὰν τὶ πὶ ἰ τὰ μενον· ἁ σ
τοσοῦ τὸν τὸ ἀν τὶ κεί μεν ὀν· ἢ δᾶ μεν ἐ πὶ τὰ ὦ φυ λὸ κᾶ ὀν τ',
θυ· δᾶ δὲ νοῦ· δᾶ δ' τὲ χνησ· δᾶ ἢ ἡ μερ ὦ· δᾶ δὲ ἐ ρ ἔ σ ὦν πλ·
ἢ πολ λᾶ χοῦ· ἢ πᾶν τὸ δᾶ πᾶν δὲ τὸ ὦ τ· ὦν γὰ τε πᾶ σ ἐ σ τὶ σὶν,
γὰ τε ἔ χει πεὶ σ ἐ φ μεν ὀισ ὁ μεα ρεῖ ὀν· γὰ τὰ ρ ὦ σ πὸ λ πὸ σ ἐ σὶ νε τ
τοῖσ ὦ ὀισ μὰ κοεῖσμοσ, γὰ τ ὦ σ δ' πεὸ μὰ τεύ τὰ σ σ ἢ ἀ σὸ λε τ'
ἀλλ' ὀ ἐ σ τὸ χὰ τὶ σὶ σὶ ὀισ αὐ τεὸ μὰ σ δὰν σκλω αὶ κε χορ ἡ τὶ λω τ'·
ἡ κὸ φῶν δὶ σ τὸ χὸ σὶ νὶ δὶ ὦ τὰ ἢ πὸ ἢ τὰ· ἀλλ' ἄ ρ ὦν ἴ σ χυ ρὶ
ἢ δὶ ὦ ὀ ᾶ σ ἢ τὸ ἐ ν ν ὀι· γὰ τὰ ρ χω ρᾶ μὲ χε θὰ σὺ μφο ε ν σὸ ὶ πὶ
μὲ κεν· γὰ δὲ ὄ κον ἀ τὸ χ ν μὲ τὶ πὶ ω χεῖ· τὸ ν δὲ λὰ μπε ὸν τὰ ὶ σ
τὶ χ μεν, τοῦ τὸν δὰ ἢ κὶν δὶ ν ὀισ ὦ ὶ φο νῆ σ ε ν ἔ σ θαι, θα τὶ ε ρ
μεε ἰ ἡ τὸ δὰ ἰ μονος· ἀλλὰ ἢ πὸ λὰ κὶσ μεν ἢ ρ ξ ἀ τὸ δ' τὸ χὰ ε
ἀρ ε τὴ· ἢ ἔ παι νος κ' χὰ σ τὸ λ μὰ κοεῖσμοῦ τὶ σὶ ὀ ἀν ὀισ, ὦ σ πὸ
ἀὸ χῶ ὀ μεν ἐ σὶ πὸ τὸ τὸ τὸ χὸ σ ἀρ ε τὰ ὶ σ ὦ ὶ δὴ λοισ μὲ μὲ τὰ τυ ρὴ σ·
κὰ ὶ δὲ κὸ σὶ τὰ τὸ τὸ πὶ τὰ ὦ λὰ σ πὸ ε ν γὰ τὴ σὶ, μὲ κὶ θ' ἐ ν ἐ ὦ τὸ
μὲ τὶ σὸ μὲ· ὀ ἀν ἀ πὲ μπὰ σ δὲ τὸ ν πὲ κ· ἢ ὅ λὰ τὰ ὦ ἀρ χὴ ὦ αὐ τὸ

μιὰν δὲ ἀρετὴν δοθεῖσαν· τὴν δὲ ἀρετὴν αὐταῖς οὐ· ἀλλὰ τῶν γε
κατ' ἀρετὴν ἔργων ἤδη τινὰς τὴν χωρὶς ἐπεσπασάμενος·
τὴν τοῖς ὀμμασιν ἀεὶ θεμένος ἄκρον βασιλεῖ, ἵνα μὴ μόνον τὴν δόξαν
φιλοσοφίαν φέρωσιν· ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν τὴν τιμωμένην, ὅτι
τὴν ἀρετὴν ἐν τῷ μέγαν ἐπεθήκατο· ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας ὅλος ἀποχρῶν
οἰκεῖν μόνος· καὶ χωρὶς ἦν ὑπὸ θεῶν βίος βασι-
λεῖ ἀρεσκεῖ λάμπουσι· ἀσκητέον δὴ τὴν ψυχὴν ἐν χαῖρ βασιλικῇ·
ἀπολογητέον ὑπὲρ τῶν τῆς χρυσ, ἵνα μὴ ἀλοιήσασθαι ἡ κατ-
ὼν ἐχόμενοι φροιμίοις σύτε τῶν περὶ τὸν ἐλθεῖν βίος·
τῶν μὴ, ἢ τὰ βασιλέα ἀνεπεδεξάμεθα· σὲ δὲ τὰ αὐτὰ
τὸ βασιλέα· ὁ φείλομεν ἀρετὴν τὴν τῆς χρ· ὁ μὲν, τὰ ἀναλ-
πόνοις ἐκτήσατο· οὐδὲ αὐτὰ ἀπὸ νῦ ἐκλεθόμενος· ἀλλὰ
πόνων ἐπὶ τὴν φυλακὴν· ἀλλ' ἔτι νῦν ὁ πολεμὸς ἐλέγετο ἐπ'
ἀμφοῖν ὁ μεγάλ' δεόμενον, μὴ ὁ πολὺ φθόνον ἢ τῆς χρ πίστιν,
ἀνακαμψῆ μὴ ἐξ τὴν ὁδὸν καὶ πολλοὶ μὲν χηροὶ τῶν χωρ-
ίων πόρ· τοῖς τε τοῖς ἀτάρ θεμένοις αὐτῶν, οἱ φοῖ πάνα κα-
ίζουσιν· ὁ ἐκεῖ ὅτι ἀλλ' πεῖ, καὶ τοῖς σφῶν ἐπὶ κατορθώμασι
γενομένῃ τῶν ἀνδρείας, ἃ δὲ τὸ μὴ ἐκεῖ ἀκόνιτον ἀφῆκεν
ὁ φθόνος· ἄκοιμ' ἃ δὲ δὲ ἀτεφόνωτον· ἀλλ' ἐπὶ δὲ τῶ-
ρανὸν ἐλθὼν ἀνεμφωνήσων, ἐπὶ τῶν δευτέρων τε πάν
καταλέγ τὸν βίον· ἀν θεῶν μὲν ἄδηνι· τὴν δὲ φύσιν
ἐπεθαυμάσαν· περὶ ὧν ἄρ τε ὁ πλοῦτος ἰσχύρον, ἄρ τε νοῦς
εὐμήχανος· ἀντὶ φίλον ἔσχε τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' εἰ τὸν μὲν
τὴν βασιλείαν κατελίπων· ὧν σωζοῖ μὲν ἡμῖν ἀρετή·
σωζοῖ δὲ δία τὴν ἀρετὴν ὁ θε· ὁ δὲ ἀπαντάχου δὴ θῶ
ἀλλὰ καὶ τὰ πόλεμ τὰ ἀκαθάρτα· ἄρ δὲ αὐτοῦ τοῖς· ἀλλ' ἐπὶ
ὑμῶν κλεινόμενος τὴν τῆς χρ· ὧν ὅ τω πλήθος ἐνεμέ ὁ
θε· ἀν ἔτι κομιδῇ παῖδα μέγαν βασιλέα κατέλαβε πεπ-
ικε, τοῦτον δὴ πάντα μὲ πόνον αἱρῆσθαι, πάσαν δὲ ἐκτά-
νων ἀπολίπειν, ὑπνῳ ὀλίγον, φεύγοντ' ὀλίγον δὲ πλῆθον
μὴ ἀλατχόντα· ἢ μὲ ἀλλοτρίοις τὸ βασιλέως ὄνομα
περιστῆκον αὐτῷ πορίσασθαι· ἢ δὲ ὁ πολεμὸς ἐκεῖνος

ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἀνεμφωνήσων ἐπὶ τῶν δευτέρων τὸν βίον

ἀλλ' ἐπὶ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐνεμέθη κλεινόμενος τὴν τῆς χρ

εἰσὶν δὲ τὸ πλῆθος τῶν ὑπηκόων πρὸς βασιλέα, ἄμεινον ἢ τὸ μέγιστον·
ἐπὶ μὲν τὸ πλῆθος πρὸς βάτερον ποιῇ τὸ μέγα, μέλλον ἢ μέλλον),
οὐ ἐλαττόνα κατάλειπε ἑαυτὸν· ἡ ἐμφορὰ δὲ τὸ μέγιστον τεαυτῷ,
καὶ ἄλλοις δὲ ἄπτον ἀποδοῦναι· ἴσοις ὅροις φημὶ βασιλέα τὸν
τύραννον ὁμοιοῦσθαι· καὶ τὰ πρὸς τὸν τύχης ἀμφοῖν
ὅμοια· ὅρχοις τε καὶ τάρος ἄγειν πολλοῦ· ἀλλὰ μὴν ἀν,
ἑαυτὸν ὡς τὰ ἀπὸ φανερὰ μεγάλα τῶν ὀρχεσίων καλῶ, καὶ
ἐθέλω μοχθεῖν· ἵνα μὲν οὖν σκάφοις ἢ μεθ' ἡμέρου, ἢ πεζῇ μὲν
γὰρ, ἵνα ἐπὶ πολὺ σκάφοι βιώτιμοι, ἢ μὴ τὸν πάν καὶ ὡς ἐστὶ
ἀσθενεῖς ἀριθμοῦμαι, ἵνα νυκτὸς ἢ μεθημερίαν σχολάζω· ἢ τὸ
χρεῶν, ἅ τοῖς ἀεὶ σὺν πεζοῖς μεν πιεῖν· σὺν δὲ νοῖς δὲ
βασιλεῖ· οὕτω δὲ ἀπολαύω τῶν ἡμερινῶν ἀφ' τοῦ φ,
ἢ καθ' ὑπόθεσιν τὸ ὄρχεσιν· οἱ δὲ μέγιστος δὴν σὺν πίνεται
τὸ αὐτὸ αὐτῷ πόσον ὁρᾶν· ὁ δὲ μὲν οἱ μεδέξεται τὰ ἀρχόμενα,
τοῦτο κερδοῦσι τὸν πολλῶν ἀρχὴν τὸ δὲ μέγιστος, τὸ πρὸς πολλῶν
αὐτὸ θεραπεύεσθαι τῶν ἀφ' ἑαυτῶν τὸ ἡδύ μόνον· καὶ κατὰ πόλ-
φ πάν, οὕτω δὲ πίεσιν τῶν φίλων, ἀλλ' αὐτὸς ὑπὸ τῶν φίλ-
θέλω πίεσθαι, τοῦτον κατὰ ὡς μέγιστον ἐπὶ σοῦ κρίνεσθαι·
τοῦτον δὲ φαίνω τὸν τύραννον, ὅταν ἢ δὴ μόνος ἔλογος
τὰ ἀρχόμενον· ἀφ' οὗτος βασιλεύεσθαι σοι γὰρ μόνον· σὺ δὲ ἐπὶ
σαυτὸν πρὸς σὲ τὸ βασιλεύειν· καὶ μὲν ἐφ' μόνος,
χρῆσθαι δὲ καὶ ἀεὶ τῶν σεμνῶν πρὸς σπουδὴν τοῦ σεμνῶν πρὸς ἡμῶν·
ἀφαιρεῖν δὲ, ἢ πονεῖν τὸν ἀεὶ τὰ δὲ τὰ φά, καὶ τὸ
κοινὸν ἐπὶ πρὸς φυλάττειν· ἅ τὰ ἀποτίνα σκῶπτ' ἢ λίμ χωρὶς
πόσων ἐπίδοσιν, μὴ νοῦν ἀπὸ αὐτὴν ἀλλὰ ἢ λόγον ἀρετῆς μὴ σω-
πίσαιν· ἰσχυρὸν γὰρ ἢ νεότης ἐφ' ἑκατέρα εὐπλεῖ, ὡς πρὸ
οἱ πολεμοῖ, τῶν δοθέντων ὁδῶν ἀφορμαῖς, ἀπληστότερον
ἀποβλέπουσι· τῶν τε πολιτῶν νέων βασιλεῖ φιλοσοφίας,
καὶ πρὸς λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ αὐξάνουσιν ἀπὸ τῆς ἀφ
σκάφοις ἄκρον· ἄλλοι μὲν γὰρ ἄλλοις ἀρετῶν καὶ μὴ ἀμ
γάτοις· καὶ ἐφ' ἑκάστου ὁλίγοις, ἅ κατὰ ἔτραν, ἀλλ' ἀφ'
γάτοις· βασιλεῖ δὲ τὸν τύραννον πορεύεται, καὶ ἀρχὴ

πρὸς τὸ πολλοὺς τῶν φ

θυρος. καθάπερ αὐδήσαμεν θρασύτης. ἐλευθερία δὲ ἀλογία. τὸ μεγαλόφρων τὸν μὲν παρὰ φιλοσοφίαν τῶν τῆς ἀρετῆς ὅρων φυλάττειν, περὶ κυνέας, ἀλλ' ὅν τὶ φαύλος τὴν γνώμην, ἀγνοῶν τὸ μεγαλόφρον· μὴ σιν ἄλλω· ἀλλὰ τὴν βασιλέως νοσοῦντα φρόνησιν, ὁ μὴ δὶ ἐστὶ τὸ θηρίον ὠνόμασται. χρεμετῆ δὲ τοῖς ὑπὸ τοῦ λόγου χρεμέμενος. μεμφόμενος, ὅτι βασιλέως μεγέθει τὸ πρὸς ὄνομα, τὸ φάνταγμα δὲ ὀρέγεται τὸ πρὸς νόμισμα. ἡ δὲ ἀξιόσις καὶ μὴ πρὸς ὕλη πλεονεκτεῖν τῶν βίων· ἀμφοτέρας μὲν οὖν πολλαὶ μανίας τὰ ἄκρα πολλὰ πάσας, ὅτι φύσει μὲν πολίτας πέφυκε βουλήσεσθαι, ἐπεὶ δὲ ἡ βουλήσεις τὴν φρόνησιν· καὶ δεσπότης οὐσία τῶν ἄλλων, πρὸς ἀρχὴν τὴν ἀρχὴν τὴν κρείττονι· ἡ δὲ χέρσος παρ' αὐτὴν τῶν πολιτῶν· ἀπὸ χρὴ δὴ ὡς ἀφ' ἑαυτὸν πρὸς δαιμονίαν· ἀ δὲ ἀνίσχυ-ρὸ μὲν ἀκόρεστον ἐστὶ κόρος· ἀλλὰ δὴ παρῆναι μὴ ἄλλον τὸν φύσιν, τὴν φρόνησιν, ἢ τὸ σὺν, κάλλιστα τῶν δύναασθαι χρήσασθαι· καὶ τοῦτον ἐγὼ τελεῖν τὸν αὐδρεῖον βίον ἀγαθόν, τὸν ἀρίστον ἐστὶ πόλεμον, ἢ θαυμάζεσθαι ζῶντα· οὐ δὲ χαν ἐλαχόν, ἀρχὴν ἀδωσ· ὡς ἔστιν δὲ μέγα ὅταν ἰσχὺς ἢ σοφία συνέλθῃ· διαλαφθῆναι δὲ ἀπὸ πλήθους, ἐφ' μὲν τὸ αἷμα θῆσι, καὶ φρόνησις αὐτῶν, εὐχάριστοι πόνοι· καὶ ἐγὼ τὸν τῶν σοφῶν αὐτὸν πίστιν ἐθαυμάσα· τὸν μὲν μὴ αὐτὸν πίστιν, διὰ πλοῦσοι τὴν ἰδέαν τὸν δαίμονος, νέον ἐστὶ τὸ πρεσβύτη· ἀξιοῦσι δὲ ἀπὸ τὸν αὐτὸν μέλλοι κολωνὸς ἐφορᾶν, σύγνωστε ἔναι ἢ ἄλλοι· ὡς ἀτελὲς ἀσφαλέστερον πρὸς ἄλλο πρὸς ἄλλο· ταῦτα δὲ καὶ ἀφίκεται αὐτοῖς ἐπὶ τῶν πρὸς τὰ μεγίστοις ἐλευθέρα· τὸ μὲν δὴ σωμάτων τῶν ἀρετῶν, ἔδρον μὲν ὀλόλυγον· τὸ μὲν ἰσχὺς, θηρεῖον· τὸ δὲ φρόνησις, ἄνος· ἰσχὺς τε καὶ ἐρήμωσε γὰρ μανίας ἔμφρονος, ἐμπλήκτος φρένες· πάντα μὴ γνῶσις· καὶ παρὰ τὸν πρόδηλον· καὶ ὅν, ἀφόσα πρόξιν, ὑπὸ χαρ ἀχλὺς πηρεῖ· κόσμος δὲ ὅν βασιλεὺς ἀρετὴ πρὸς· φρόνησις δὲ ἀπὸ βασιλεῖ κοσμεῖται.

ἀρχὴν ἀρχὴν ἔχουν λαμπρὸν μέλος

κύριαι τῶν σωμάτων ἀπὸ ὅν εὐρίσκεται ἡ τοῦ ἔχειν ὁ πολυμάθειν. ὁ περὶ τὸ σοφὸν ἔχειν ὁ σαφὲς μὲν πρὸς μέρος πολλὰ μάθοις καὶ πολυμαθεῖν ἢ ἀπορεῖν· ἢ αὐτὸς· ἢ ἔχειν ἢ ἢ πλῶν πρὸς ἢ ἢ πλαγκτὸν μόνος· ἢ αὐτὸν πολλὰ μόνον· +

πάρεδρον· ἔφη γὰρ καὶ τὸν τῆς πρεσβυτέρας ὧν ἀδικῆ-
σαι εὐθὺς ἔφασαν οὐδὲν κίνησις καὶ φαιδίωτι δεῖν τὸν τοι-
λόγον ἐρῶ τοῦτον· ἀπὸ πολλῶν θεῶν ἀκούσας· πάντος δὲ δικ-
τῆς ἀληθείας ἐχόμενον· ὅτι ἀνθρώποις ἐγένετο μὲν πρὶν ὡς μὴ
βίος ἐστὶ λῶν καὶ πενίας πρὸς πλοῦτον· καὶ ἀσύγκαποι μέγιστον βίας
πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, ἀδίκῳ φρονήσει· καὶ ἀρετὴ
πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, πενία τε καὶ ἀδωρία· καὶ βίος
ἰδίῳ τῆς ἀρετῆς μεταδίδωσι μεμονίας, ἀλλ' τὸ χέρας πορεύ-
τοῖς κατὰ ἐπιβόλοις νοῦ καὶ φρονήσει· ἐλαφρὰ γὰρ ἄνευ
βίας μεδρτοῖς, τῆς ἀντῆς γνόμας κακίας ἀφίστοι κοῦσης πρὸ
ὁδοῦ ἀνεφέρεσθαι· τὰ γὰρ θύρας ἀλῶνα θῶν, ἀπὸ πολὺ ἀνεῖ
κολάνε θοσαρεῖ τὸ τέλος πλατῶν ἐστὶ τοῖς ἐμείσι μεμόνιν· ὑπη-
ρέτα νοῖδε κοκίας ἀμέλον ἀρέτας· ταῦτα καὶ τὸν ὄνδρε τοῦτ·
καὶ ὅσοι τε ἀπὸ τούτων ἐν ἀκαὶ φιλοσοφίας ἔρρυκεν· ἀστ
τῶν ἀμεινόν αὐτὰ πρὸς τὸ κρείας ἀξιῶσαν· ἀστ τὸ τῆ χάρος καὶ πε-
λίκησαν· ἀλλὰ πολλοὶ· γυμνὰ μὲν φαθὰ· γυμνὸν δὲ καὶ
ταῦτ τῶν χρυσῶν ὄνδρεσιν αὐτὰ χρυσὰ δόντες· ὡς τὸ
οὖν ἀμφὶ ἄξιον, ἀπὸ νάειν φαύλουτα ὀργόν, ὅπως ἀνεν
μόνε χὲ τὴν μοθκρίσιν, ἀστ τὸ πορεύναι τὸ καλὸν χρυσὸν·
ἀστ πολὺ ἀν, πόλλα τὸ ἰδιῶτ ὀνίναυτο· ἵνα μὲ χρὰ
καὶ ἄπερ ἐστὸς ἀρετῆς φύσις ἀμνοκμένη μεθεμένη, ἀλλὰ ἀν
θεῶν πολὺ κρείσσας λαμπρὸν κοσμεῖν τὴν δόξαν· ἀστ τὸν μοι χρὸ
τοῖς πεκαμένοις φαθοῖς· καὶ ἀρ μὴ γνῶσθ', ἀστ τὸν ἀφαθοῖς χρὴ
σαι· ἀπολαμβάνοντον οἶκοι· καὶ πόλλα· καὶ δῆμοι· καὶ ἔθνη· καὶ
ἢ πύροι, πεθνοῖ ἔασι λίκης καὶ κακδεμονίας ἐμφρονος· ἢν
ὁ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν τοῖς νοῖς τοῖς πάλαι δὲ χέτυπ, ἢ δὲ ὡς
ἀκόνα τὴν πεθνοῖαν· καὶ ἐθέλα τὰ τῆδε τέλα χαι, κατὰ
μὴ μεμοῖν ὑπὸ κόσμοῦ· φίλοσοφοῦμεν τὸ λοῦ βασιλέ-
ὁ δὲ ἀρὸ μόνῳ ὑμῶν, ὃν μὴ ψεύδηται τὸ νομὲ· ἀφ' δὲ
ἀεὶ καὶ θαυμάζον πορὶ τῶν ὀνομάτων· ὅπερ ἀπ',
ἀκοῦ, ὅκαιρον ἀνδιαλεχθῆναι τὸν τῶν φιλοσοφίας,
ἐν θαδὲ βασιλεύειν πεοὶ κοινομόνον· ἀδὴν ἀδαμέπ-

ὡς ὁ τοῦ τοῦ τὴν ἀρε
κακὴ τὸ πλεῖ
λῶν ἀ μὴ ἐκ ἀπ
τοῖς καὶ φύσιν: +

πέφυκεν νόμος· τῶν δύο ἀσέβεια ἀπόμενον θῦ· ἀλλὰ τὸ κτίσιν
πρὸς αὐτοῦ τὸν ἐμφανεῖ αὐτοῖ, διὰ τῶν αὐτῶν αὐτοῦ φανεῖν
ἐθέλουσιν αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ τριπτὴν· καὶ ὅ τι οὖν ἄπιστον·
καὶ ἀρχὴ· καὶ αἴτιον· τοῦτο πάντα κεχέσθαι φασὶν αὐτοῦ
τοῦ τὰ πράγματοῦ· οἱ βασιλέα φίνιν φασὶν, ἀπὸ τῶν βασι-
λεμβίων· ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσωπον ἐπεχάρισε τὸ φῦ
σεῖ αὐτοῦ δεξιᾶσθαι· νῦν οὖν ὁρῶν ἔρχομαι, πολλοὶ πόν
τῶν ὄχλον ἀεί, ὅ πορεύσομενος ἐμῖν, ἀφ' ἡμέρον τοῦ τὸν
ἐνήρτησα· καὶ τοῦτο ἐφίν ὡστε τεμεῖν ὁ κυρίος μ)
τῶν δόξοι βασιλεῖ, ὁ κυρῶν ἔφιν αὐτὸν ἀποφαίνειν
τὸ χόντα ὑψηλὸν ὄμον· φαθὸν πουτὸν ἐνὶ μενοῦσιν
ἀπαντῶν ἀπαντεχοῦ σοφοὶ δίκαι πάβφοι· καὶ ταῦτα
σὺν χωροῦσιν ἀλλήλοις ὁμοφωνοῦσιν ἀπαντῶν, οἱ τὰ
ἄλλα διαφαντῶν πρὸς τὰς πολίτας τοῦ γὰρ ἐκεῖ
φυτον αὐτοῦ ἀμερεῖ φυσὶ δόξαις ἐπροτιμόμενοι μονῖ
σμένοι· ἀλλὰ τοι καὶ τοῦτο ἀφαθὸν τὸ ἀναμφισβήτητ,
ὅπως μηνύσεις τοῦ τὸν ὑπὸ τῶν ἄνω ἔδεσθαι· ἡ φύσεις δὲ ἀπὸ
τῶν ἔσχατον· ὅ γὰρ ἀπόλυτον ἀπὸ ὀκολὼ ἔρχεται τὰ φαθόν·
ἀλλὰ κάνοις φαθὸν, οὖν ἐφίν πεφυκτικὸν, ποῖο δὴν ἀπολαυ-
τοῦ τὸ τὸ ἐλεῖν ἄνοι· τοῦ ὀνόματος σοῦ λέγω, ἐφορμὴν δὲ ἀν τ
θῦ αἴτιον ὀφαθὸν· ἰδοὺ τὸ τελεῖται, ἀλλὰ δὲ ἀεὶ πεφυ
κεῖν ἐκβοῶ μὲ πρὸς τὸν ἐπὶ πόδι θν, ὅ τὸ δὲ ὠφαφάν
αὐτοῦ κυδαίνουσιν· ἀλλὰ τὸ κηδεμονίαν πεφυσκῶν σ
ὅ, τε ὁῶ τὸ δωρητικὸς ἐφίν οὖν πεφυσίκαφω· ζωῆς ὁ
ἀσίας· ὁ γὰρ· ἀδυτὶ τῶν ἔσχατον ἀκαταλείπον κὰν πεφ
τοῦ πεφτοῦ· σοὶ δὲ ἀν πεφυσίκα, μὲ λίπῃν τὸ τὸ ζῆν
καθὼς ἐτάχθησ· μὲ δὲ ἀεὶ σχῶν τὸ ὄμφαν νῦν· ἀλλὰ πῆ
θεὸ αὐτὴ μὴ μὴ σῆ· ἐπὶ κλῦ ζαν μὲν ἀφαθὸν ἀπόδοσι τὸ πλη
πλοῦ χὰν δὲ δὲ λαμονίαν· ὅσοι δὲ ὁῶ σὲ τὴ, τοῦ δὲ χομένων ἐκόσ
ὅ τὸ βασιλέα μὲ τὸν ὁ νομοθέτοντ, ἐπαληθεύοι μὲ, τὸ τὸ μὲ
κὲ θαδιδόντ· ὅ γὰρ ἀποδόντ χρεῖον· κὰ ὀργὴν πεφαίτ
μενοι· ἀλλὰ τὸ τῶ κεῖνον τὸ φιλῶ δὲ πὶ νέον τ, ὁ δὲ λ

γνόμε· ὅμως νῦν τί πω πηχεῦμι· φόρεδήσοι γεμμωλόπω
τὸν βασιλέα, ὡσ πορφάλμε τὴ θεσ· σὺ δὲ μοι τὰ φάλμε τοῦτο
κὶ νοῦμε νωμ ἰδὴ ξοισ· ἢ ἔμπνουσ γενόμενον· ἀκοῦω ὑμῶν πα
λὴ τὸ μεμε· ἀσ δὴ μὲ ἰουρῆσαν· ἀ τοῦ τὸ δέοι, τῶν τῶν πολλοῖσ
τε πὼ κὰ ἐλοισ ἀν δεφ σὶν ἀσ νοῦω ἢ τὸ ντῶν· σὺ δὲ μὲ κὴ δὴ
ἢ τοῦ αὐτὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μὲ λῆ ον φαπῶν, ὡσ δὴ μὲ ἴτω
πεσπῶν τὸ βασιλῆ· πὰρὶ ὦν ὁμοίωσ φερουσοῖ πολλοὶ τὸ
πνεοὶ θφοί· εὐσέβα δὲ πεῦ τὸν ὑπὸ βεβλὴ ὰ ὦ κρὴ πῖὸ
ἀφὸ λὴσ, ἐφὴσ ἐ τὴ ξα φὰ φλμὲ ἔμπεδον· ἢ δὲ μὴ πὸ τε
αὐτὸ πὲ ἰ τρέ τὴ χαμὲν, τῆσ κρὴ πῖ δοσὲ χόμενον· αὐτ
μὲ ἀὶ δὴ ἢ σὶ ὦν ἀν δὴ σέ θμ ἢ πολλοῦ φονῆ τε· πεῦ σὶ τὴ
ἰουρ φὴν ἀ χὴ κὴ φὰ· σὺ ἢ τὲ λὼν, φὴ μὲ δὴ ὦν ἢ τοῦ μὴ τοῦ θ,
τὸν βασιλέα πεῦ τὸν αὐτὸν αὐτὸν βασιλέα εἶναι· ἢ μὸν δὲ
μίαν ἀν τὴ τὴ μὴ κὰ τὰ τὴ βαθαι· εὖ τὰ ἰῶ ἰ τοῦ τὸ, ὡσ ἀ χ
ἀπὸ ὦν τὶ χὴ μὲ λ ἀ δὲ μὸν ὁ ἀδὲ ἀ νοσ· ἀλλὰ ὦν ἀφ κὶ σεν
ὅθε ἢ ὁ σὺ ὸσ ζῶ ὁ υσ υ φ ἀ σὶν, ὁ χλὸν δὲ ὦν ὁ μὲ ὦν πὸ μὲ ἰ μὴ
τε ἢ πὰ μὲ φὸ νον· ἢ σὸ μὲ ὑ λὲ σο ὶ μὲ θ ἢ μὲ ἰ ὸν ἀ λὸ πω
τερον, ἢ μὲ λὸν τὶ πὸ λὺ κὲ φὰ λον· ἀ ἢ τὰ ζῶ πῶ δὴ τ νὸ κω·
ἢ ὀρε τὸ μὲ θ μ· ἢ λυ πὸ υ μὲ θ μ· ἀ δὲ τὰ υ τῶ ἢ θὺ μὸ υ μὲ θ μ·
ἀ δὲ ὀ θὴ ρὴ δὸ μὲ θ μ· ἢ φὸ βὸ υ μὲ θ μ· ἀ λὸ ὲ φὸ, ὡσ σὺ ὶ μὲ
ὄρ ρὲ ν σὺ τὸ ν ὶ σ· σὺ ὶ δὲ θὴ λὺ· ἢ θ φὰ ρὸ λὲ ὸν τὲ ἢ λὴ λὸν· σὺ ὶ
δὲ τὰ· πὰ ὺ τὸ δ ἀ πῶ σ ἀὺ τὶ κὴ μὲ ν· σὺ ὶ δὲ τὸ σ ἡ μὲ σὸ μ δὶ ὰ
τὸ ὴ τὸ ν φὺ σὶ σ, ὶ ὦ ν ὁ ὦ κὴ ν ὲ μ· ὁ ὺ ἀ λὶ ὦ βασιλὲ ὰν ὦ τὶ τὴ
βὸ σὶ λὲ ὸ σ ὸ τὴ μὴ, τὶ ὦ ὁ λὸ κὲ ὰ τὶ ὰν τὲ ἢ δὴ μὸ κὲ ὰ τὶ ὰν
τὼ ὴ πὸ θὼ ὴ ν κὰ τὸ λὺ σὰ ὶ τὰ· ἀ φὲ τὶ ὰ σ τὸ ὰ ὺ, ὅ τὸ βασιλὲ
σὰ ε· τὶ κὰ τὰ φὺ σὶ ν δὲ χὴ μὲ τὴ σ ἢ γὲ μὸ νὶ χὲ κὲ θ μὲ ν· ὡσ
ὸ σ τὶ σ τὲ βὸ ὁ λὸ τὸ σ ὶ σ τὲ τὶ σ τὴ μὴ σὸ μὶ ὲ μὸ σ, τὶ θὰ σὸ σὶ ὸ κὰ
χὰ ε θὴ θὰ σ ὶ σ ὶ ὴ θὰ σ, κὰ τὴ κὸ ὸ σ τὸ ὁ λὸ μὸ πὸ ρὲ σὸ χὲ τὸ, ἀ σ μὴ
ἢ χὲ μὸ νὶ ὰ ν ἐ μὲ φὸ ρὸ ν δὰ σὶ ὦ τὸ θ ὰ ξὰ σ τὸ πλὴ θὸ σ, οὐ κὰ θὸ ἐ θ
ὁ ἢ θὸ σ κὴ ἰ ἀὶ ὁ τὶ σ ἢ βασιλὲ· μὲ λὸ ν δὲ βὸ σὶ λὲ· ὁ τὴ
τὶ ὦ ἀ ρὲ τὴ ν ὅ τὸ σ ἐ θὴ μὲ σὶ ν ὁ λὶ σ κὶ ν ὑ τὸ σ· κὰ ὶ τὸ ὴ ν σὺ ὸ σ
ἀ ρὰ θὼ ν πὸ λὶ ἐ πὰ ν ὲ ὶ σὶ ὸ ὴ ν· τὸ ν τὸ ὶ σὶ ὰ ν ἀ ν ἀ κὴ, τὸ

ὀνομφίζω

μεταφέρω

εὐδοθεν ἀμαυρὰ ἀφορῶν δίφραν. καὶ χειρὸς ὑπὸ πλαγίου λίθου εὐθεῖαν θεόν·
καὶ ἔστιν γὰρ φοβερὸν· ἀλλὰ πρὸς ἐμὲ νόον θέαμα, εὐθὺς δὲ ὁ κύων
λίαν θέσα, φίλος μὲν τοῖς τοῦ δὲ ἐπὶ ἀγαθοῖς, ἐκ πλήθους·
τοῖς δὲ ἐχθροῖς τε καὶ πονηροῖς, καὶ ἐκ πλήθους· μέγα νοῖ δὲ
κὲ μεβαπλὰ τὲ τοῦ τοῦ λίθου· πεσὼν τὰ τὰ ὁ, ὅτι αὖ, πεσὼν τὰ,
λέδοκεν ἀπὸ τοῖς μέλεσι τὸ λίθου πεσὼν τὰ, τῶν
πάντα πρὸς μίαν ὁρμὴν κεκοσμῆσθαι, καὶ μὴ ἀπαλλοῦσθαι
μέρη τὲ ἔναι, καὶ σὺν τὸ ὅλον ζῶν νοῦσαι· ὅστις δὲ ὁ οἰκεῖα
τὴν πρὸς ὀλίγον τῶν μερῶν τούτων, εὐθὺς αὐτοῖς ἀπὸ εὐθὺς
πολλοῖς ἔναι, καὶ ἀναμέρος ἐστὶ λαν ἀναπτὴν τὸ ἔθνος, τοῦτ'
ὄφαν ὡς μὲν ὑφὸ τὴν γνῶμεν· νῶν δὲ εὐπίον τὲ τὰ ἀρχὴ μὲν
γὰρ μὲν ὁρμὴ· νῶν δὲ φυλὴ· καὶ πάσαι καὶ ὁδοῦσι, καὶ ἀπὸ τὸ
ὀρέξεσιν· ὁ μὲν ὁ τεῖ δὲ ὁ δὲ ποτεῖ τοῦ τὸ αὐτὸ ἐαυτῷ· καὶ
μὲν τὴν νῶν οἷα δεῖ μὴ μὴ καὶ· θῦ μὲν δὲ κρίνων τὲ ἐν
βουλῇ μὲν τὸ, ἐφ' ἵστ ὡς γνῶν τὴν ἐπιθύμητα καὶ ἡ ὀνοῖ
τῶν ἴσων δὴ ὠδὲ μὲν ἐν· τοῦ τοι πρῶτον καὶ ὁ δὲ βασιλικὸν,
αὐτὸν ἐαυτοῦ βασιλεῦν, τὸν νοῦν ὡς ἐπίσαντ' ὦ ζῶν οἰκεῖ
θὴ μὲν· καὶ μὲν τὴν ἀξιοῦν τὸ πλεῖστ μὲν ἐν ὧν ἔχων,
ἐπὶ τὰ αὐτὸν δοῦλον ἔχει δὲ ἐν ὧν ἀσχίστων, ἡδονῆς καὶ ὀ-
δοῦσι ὑπόγνοι θὴ ἐφ' ἀν δὴ ἀστῶν ἐν τῷ λόγῳ· ἐν τὰ δὲ ἐν
ἡδὴ πρὸ ἐαυτοῦ πρὸ ὁ βασιλεὺς, πρὸς τοῖς ἐν τὸ ἐξεῖαι
τοῖς πέλασι τὲ καὶ φίλοις· μὲ θῶν ζῶν ἀστῶν, πρὸ τῶν ὅλων
βουλεύσει· τοῦτο πρὸς τὰ φίλοις ἔκατα ἐφ' ὑλόμενος
τοῦ ὀνόματος· ἔδ' ὡς πρὸ οἱ κολάζοντ' ὡς τὸ πρὸς μὲν καὶ πρὸ
σαῦτ' ἐστὸ δὲ ἀποτάσσω, ὅρ γὰρ φὶ λαγὸ τὰ ὡς τὸ δὲ λὴ θάσ
ὀνόματι· τί δὲ κτῆμα βασιλικὴν ἔστω, ὡς πρὸ ζῶν ὢν
φίλος· τὸ δὲ τὸ χίσ κοινωνὸν ἡδίων· τὸ δὲ ὁ ἐγκρατὴς
χαὶ ἐφ' τὸ χρὴ ἐστὶ ὡς ἀλαζόνος· τὸ ἀδολεσχόν ἐστ' ἐστὶ ἀν)
τὸ τὸ πλήθουσαν γνῶθ ἀν ἀλυπόν· ἀλγεῖν μὴ
δὲ βασιλέως, ποῖον ὡς ἀλυπόν τὸν πλήθη τὸ κμὴ ἐὸν·
καὶ φαίνοιτο ζῆλ ὡς τοῦ πρὸ ὁ σῶν ὄντας· ἔστω τὸν
πρὸς πόρρω δὲ ἀλαζὼν ἀν, ἢ πλεονεκτεῖν, ἀλαθοῦς δὲ μὴ, τὸν

ξεσθαι φιλίας βασιλικής· εἰς τὴν τοιαύτην τῆς τοῦ σαγηνεύματος
ἡδύτητος κοινωνίαν, πόρρωθεν τε καὶ ἐγγύθεν, διὰ τοῦ
ἀπιέναι βουλομένοις τοῖς ζωγρουμένοις, οὐδὲ ἐπιτρέπουσα γαμετὴν
τὴν μὴ ἀπεστερημένην ἀφελεῖν, τῶν συγγενῶν φόνῳ βιωφελῶν
δεινῶν· ἢ τὰ ἐφεστῶτα μακαρίζειν τῆς τοῦ σαγηνεύματος φιλο-
τιμίας τῆς ἔχθρας· ἀλλὰ μεγαλοδωρεῖν τοὺς ἐν γνώσει αὐτῶν
ἐν τῷ· τὰ δὲ χαίρειν τὴν οὐσίαν τῶν ἀρχομένων ὑπερκαίειν· ὅτι
δὲ ἀνῶν ἄρχοντι πολλῶν καὶ ὁμοίων, καὶ αὐτὰρ κατὰ τὴν φύσιν
τὸ ἀπαθὲς ὅλου πολεμοῦσιν· ἐπὶ μεγαλοψυχοῦσιν τὴν τῆς φύσεως
ἀνδρείαν, ζωγρεῖν οὐ τοῖς φίλοις· τὴν δὲ ὁμόδημον ἑαυτῷ
πολυπλανῆ ζῶν· ἢ τὰ τῆς τοῖς ἀπαθὲς τὸν μὲ ὀφθαλμοῖς
ὄψεται· ἢ τὸ ἀπαθὲς τὸν δὲ ἀκοαῖς ἀκούσεται· καὶ τὸ ἀπαθὲς
γνώσεται τὸ ἀγίγνωσκον, βουλήσεται· πόθεν φυλακὴ ἐὸν
μετὰ τοῦ καὶ μεγάλα ὀλιγοῦ γνώμη, καὶ τὰ ἔλεος μὲ ἢ· ἀπὸ τοῦ
τοῖς ἀγαθοῖς αὐλαῖς ὅπλοις ἐπὶ τὸν τῶν χεῖρας, μὴ λαθεῖν
πορφυρίδα κολακεύα, τὸ φιλίας πρὸς τὸν πλοῖκα μεγάλη·
ὅπου μόνος τε καὶ τὸν καὶ ἥρου πνεῦμα τὸν δορυφόρ,
λαμπρότατα βασιλεία· τὸ φορεῖται δὲ τὸν μὴ μὲ καὶ πανυέρ-
κεται, μεγάλα ἀνδρῶν τῶν τοιούτων· καὶ ἐπὶ χειρὶ τῶν κοῦφα-
τα τῶν βασιλέων, αὐτὸν τὴν ἀξίαν· ἐπὶ τὸ τε φίλε-
ταίρου ἀλλὰ κατὰ δὲ τὴν βασιλέως· τοῦτο τε καὶ
Κῦρον τὸν πάνυ, καὶ ἀπεστέλλαν, ὁ νομοθέτα τῶν βασιλέων
ἐν ἄλλοις καὶ βαρβάροις ἐποίησε· γνωστέα μὲν καὶ τὴν ἀπιν-
τέα, καὶ γνώμη αὐτὸν τοῖς φίλοις κυρῶσα· ἵνα δὲ καὶ τὰ τῆς
χαρᾶς ἀλλὰ καὶ πλ· ὁ δὲ λόγος βαδίζων, ἀξιόν τὸν βασι-
τῶν βασιλέων· καὶ τὸν φίλοις, τοῖς θεραπεύοντας καὶ τοῖς
δικαίοις δὲ τοῖς φίλοις· καὶ ἀβίβασε ἀπὸ τὸ πεδίον,
ἀξιέταξε ἀνδρῶν καὶ ἵππων καὶ ὅπλων πολλῶν· ἀνὰ καὶ ἵππεῖ
ζωὶ πολλά· καὶ πεζῶν ζῶν θεωρεῖ· καὶ ὡς πλοῖ πολλά τῶν
ὅπλῶν· καὶ πλήθος ἐν ζυμπήθεσθαι· καὶ ὡς ὀνίαι
τῶν ὑπὲρ μὴ τὴν· τὴν κοινωνίαν τῶν ἀρχόντων ἀπὸ ἐμμένον εἶναι ἀρι-
σμὸν πεσόν· ἵνα μὴ δὲ πεσεῖν τὸν ἀφορμὴ ζυγεῖ

ἐκ λόγου μνήσθη δὲ τοῦ ἐπιφέρει τὴν ἀξίαν τοῦ λόγου

ἐπὶ γὰρ λόγῳ τὸν τῆς ἀπὸ γνώμης ἀφεῖ ἐν τῷ ἀφιβόλα μέσον τῶν

πλούσιος καλῶν· ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ θεῶν τὴν οἰκοδομὴν αὐτόν·
ἐπεδείκνυσιν, ὡς ἐκ τῶν ἔργων δεῖξαι τὸ ὄνομα λέγει· διὸ
χαίρειν φησὶ τοῦτο, ὅτι οὐ πόνον ἐν τῷ τάφῳ με· ἀλλὰ μόνον τῷ πα-
σιλικῷ ὀνόματι ἐλαχε τὰ πόνος ἄπτεται· ὃς τὸν τὰ ὅλα
θεὸν ἀγαπῶν, τοῦτον ἐκμαθὼν πόνος γίνεται· βασιλέως δὲ
σωμασκοῦντος ἐν ὑφάνσει λοῦντος ἐν πλοίοις ἀγνεύοντος,
οἱ πάντες χοῦ δίκαιοι θεατρόν ἐσι· τῶν τε τὰ πλούτων ἐπι-
τρέφει τὰ ὀνόματα, ἐν δὲ τὸ ἀλλαχόσε βλέπειν ἀνέχεται,
βασιλέως ἐν ἀπὸ πτωχίας θεωρίας, ἐν ὧν ἀπόντων ἐν τῇ ψυχῇ
τὰ ὄντα, πολὺ κρείττον βασιλέως, ὡς δὲ τὰ γενόμενον· λόγῳ
δὲ ὅλως ἐν θίσμος οὗτος, τὸ μὲν ἀπόλιον ἐν ναὶ τὸν βασιλέ-
θιαμα τρέπεσθαι, ἄγοι δὲ τε αὐτοῦ ἐν ἐλαφρὸν μέν
ἐν ἡμέρᾳ τῶν τοῦ θεοῦ τῶν βασιλέων· ἐν τίσι δὲ χρω-
τέρα βασιλεῖ τὸ κρείττε τεταχισμένον· τίσι δὲ ἐν ἀστῶν
ἐν μικρὰ πράττων, ἀδελφός τε ἐν ἀγεπὶ βουλὰ τὸ τὰ
ἐκάγγ βασιλέως, ἀχὸν δὲ διάσιν· ἀλλὰ πρὸ ἄδε ἐν ἀσίνοι
τοὺς κοοι· τὸ δὲ τί θεωτίστι νοῦ τοῦ φύλον, ἄπλοι νοῦ
τὲ ἐστὶ γενναῖον· ἐν ὑπὸ ζωὴ ἐν ἀλόσιμον· ἐν πλάτων
φυλακάς τε καλεῖ τὸ μεγαλεῖκὸν γένος· ἐν κωὶ μεγάλα
πεδσαμεν ἐν θεῷ, γνῶσει ἐν γνῶμα καὶ γνῶσι, τὸ τεφίλ
ἐν πόλεμον· τὸ δὲ, ἄσχον γίνοιτο βασιλέως, οὐ δὲ
τῶν ἐν τοῖς φῶν ὧν μὴ γνῶσκουσιν οἱ πεδ πολεμοῦντες· ὃν ἐν
σε μὲν ἐν μόνον τοῦ τὸ πῦ κυ ἐν ὧν μὴ ἐξίασι, τὸ καθ' ἑπὶ
ἐν ἐν θεῷ ἐν συμφυῶ τὸ θεῷ τὸ μὲ πρὶ κάθαι, ἀλλὰ ἐν πολ-
τῶν τοῦ τοῦ οἱ σε ἐν μερῶν μὴ γνόμενῶν, τὰ μὲν ἐν ἐπὶ μὲ λέμ-
πολεμῶν ἐν ὀργῶν· τὰ δὲ ἐν ἐπὶ θεωτικῶ ἐν πεδ τέλεσμ ἐν πόλεσ-
σκλάβιν· ἀ πεδ τὰ μὲ ἐν ἐν τὲ ἐν ἐν ἀσκλαῖα δὲ ἐν ἐγείρε· ὅτ δὲ ἐν
τοῖς μικρὸν ἐν χέρα δορὸν, ὀνόμασμὲ θεῷ ἐν πνοῦ, ὄνομα
δὲ ὑπὸ θεῷ πνοῦ· ἐν ἐν χω· ἐν ἀγαμεν ἐν χω· ἐν ἐν μὲ ὀ-
φόρου ἐν τυχοι· καὶ ἐν γενεστοῦ πρεσβυτικὸν ἐν ἐν ἐν γνῶσει
καλέσαι τὲ ἐν πεδ τέλεσμ· τὸν ἐν τὲ λέλεγω, καθὲ ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
τε ἐν πε λικὸν σὺ ἐν μὲ· ὅ μέρος μὲ ἐν τὲ ἐν θεῶν πρὸ ἀσίνος

ἄζωα βασιλικά

τῆς μάχης τῶν Ἑλλήνων, τὸν πρὸς τὸν ἐκεῖ πέρας φησὶν αὐτὸν πεμπλάσιον τοῦ γένους
μένος κεφαλῆς, ὡς τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸν λογισμὸν ἐφωρμῆσθαι πολεμεῖν
ἢ δὲ μὴ χεῖσθαι. ἐκεῖ δὲ τὸ πόδε μὴ δὲ τὸ χεῖρε αὐτὰ μὴ σε ἔχειν ἀγέχειν.
τὸ δὲ μὴ μόνον ἐδεῖν ἀρχὴ τε πόδων καὶ χεῖρας ὑπόθεσιν, ἀπὸ τοῦ ἐστὶν
αὐτὸ κέλευσε πρὸς τὸν πόλεμον. ἐ μὴ δὲ ταῦτα φύτο ἀνθρωποι-
ήσας βασιλεύς, ὄνομα τὸν καλέσας, τὸν αὐτὸν τὸν τῶν.
ἀφιλοτιμίαν ἐλεῖν. τὸν δὲ ὑπὸ νῦν τὸν ἐπὶ γῆς. πάσι γὰρ ἐν
θεοῖν ὑπὸ μεγάλου εἰς βασιλεῖ. ὅ, τοι ποιήσῃ, ἅ τῶν ἐοικεν εἰς ἀν
πόλεμον ἀφελοῦσ' ἀναβασιλεῖ ἐν ἐρηνίῃ ἐν πολεμικῷ. ὅσα δὲ τῶ
κτίσαντε πεῖθον καὶ ἀνόσιον, ὅτι πλάσιν ἔχει ῥόπον τὸ ἀσθενῆς
ἀνδρῶν, τὸν μὲν πρὸς ἀμφοτέρων ἀνοῦ ἀναβασιλεῖ, ἀκόνον μὲν τὸ
μόνον καλοῦν τὸν θεὸν ἀνίσταν πολλοὶ μὴ καμμένον, ἀλλὰ τὸ
αὐτῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν νῦν τε τὰ. πεῖσθαι πεῖσθαι σοφία, πάντα δὲ τὸν
ἐκ τῶν ἐπὶ ἄνθρωπον ὄνομα τὸν αὐτὸν δεχέσθαι, ἐπὶ κυδαίνων,
μὴ δὲ μετὰ τὸ ἐλεῖν. τὸ κυδαίνων δὲ αὖ, εὐλέγειν ἐστὶν,
ἀτιμάζειν, ἢ πεῖθω ἢ ἀτιμάζειν ὡς ἐπὶ τὸ. ὅ ἐμὸν ὄμμα.
ἐκκαμμένα ἀπὸ τῶν βασιλέων δημοτῶν. τὸ δὲ ἀκόνον. ἀμέλγοντος ἀ
φανήσεται, βασιλέως αὐτὸν ἐπαινέσαντος. τοῦτο οὖν ἤξασι
τάχιστον, ἀπὸ τῶν ἔργων ὅμιλλαν ἀναστήσεται. πεῖσθαι γὰρ ἡ σοι
αὐτῶν τὴν ἀρετὴν. καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀξιοῦν ἀνθρωποῖς ἐκ τῶν σοι
πεῖσθαι κοῦ θεὰ γὰρ ἡ τοῦδε. τεχνίτων ἐστὶν ὁ βασιλεὺς πολέμου
ὡς πρὸς κυβερνήτου τὸν ὑπὸ δημῶν. ἐκ νοστεῖν τὸν ἐλοῖσ' ὁ τῶν ἀγνοῦ
τῶν τεχνῶν τὰ ὄργανα, ὅ, τε βασιλεὺς, πῶς ἐκ τῶν χρῆσθαι θεῶ
τῶν ὀρθῶν λόγοις, ἀ μὴ ἐνοῦσιν. ἀλλὰ τῶν ἐκ τῶν ἐνόμεν, ἀ τὸν κοῖν
τῶν λόγων, ἀπὸ τὴν παρουσαν τῶν λόγων ὕλῃ κατὰ βιβάσαι μὴ τὰ λόγω.
ἀκάποσκοπῶν βαλλοῖμι. τὸ δὲ ἀκέστρι ὡ δαίμονι τῶν μὲν
ὀείνω πάρα πῶν. ἀφ' ἐν δὲ παραφέρεσθαι ἀνδρὸς ἀνθρώπου. φημὶ
γὰρ ἄδικον ἅ τῶν ἐμπεσεῖν ἄλλοχρέω, ποιῆσαι τὰ ἐφ' ἡμᾶς ὧν.
ὡς τὸν πρὸς τὸν βασιλικὸν σῶμα σκεῦν θεραπεῖαν. ἢ ὡς τὸ
ἱππεύειν ἢ μὴ ἐν ἀστρεπτεῖν ποιεῖσθαι. τὸ βαρβαρικὸν ἀκούσαντε
θῆσθαι τὰ κατὰ μέρος. ὡς ἀφιλοτιμίνεται φυγεῖν τε ἀλλὴ θῆ.
ἀλλὰ οὐ χρὴ μὴ λοχεῖν. ὡς τοῦτο χρὴ κέρδιστον. ἀλλὰ τὰ ἄρ ἐν

Τηνόσ. Ἐπὶ θεᾶς δ' ἔστον τὴν δίκαιοσύνη τοῦ χέρνιβ ζηλοῦμεν τὸν κακὸν.
Τοιγαροῦν ἐξ ὅμωμοτ' ἐμοὶ αὐτῆ, ἐπὶ δεδίσκαι μὴ δίκαιον θεῶν πιθανήν τε,
ὡν ἡ θεὸς ἐγώ μέγιστον τίμια, κατὰ κλάσω πολὺ, πολυορκοῦμεν
ὑφέαν ὅν. ἐλν χιὰ μὲ ὀρθῶν ἔσω, ἐλν χιὰ δὲ ἀπολοῦν ἔσω. ἀφ'
ὧν πεφυλὶ κὶ φρόνησ σωθεῖ ζέται. μόνασ ἡδομένοι τὸ τοῦ
σῶμα τὸ ἡδονασ. Ἀν τὰν γὰρ ἔσω ὑλὶ κωλύσασ, ὅσον ἀρήτω
ἐπεῦσι ποιέσοι. Οἷον ὑῶν ἔσω θαλασσὶ κ πνεύμον. ἕως οὗ
ἀπόλιοῦ τὸν ἄνον, ἀδὲ τὴν σὺν τὸ χρόνε τὴν ἀτὴν. Ἐπὶ
οἷσ ὑῶν ἔσε πεκόλιαι τὰ τὴν, ἐν οἷσ ἐστὶν ἀστὰ ζασὶ λαμπρὸν
ἀδεέστερον, λὶ σεμνὴ ποῖσ τε ἐλοχέοισ, τοῦ τὸ σὸν χρεὶ κν ἔσω
δέκα πόρασκλαῖ ζεσ, τὸ μὶ κρὸ κεφάλοισ τὲ ἐὸλὶ ἔγνοῦν, ἀς
οἷσ ἐφυσίσ ἄμεμπτα νοῦ πόρεχε ἔσε τὴν, καθάπερ οἱ τεμπελὶ τὴ
τὸ νομὶσμα, ἐὶ γίνεται βόσιλὰ δῶρον ἀπὸ πλήθοσ αὐτοῦ, ἐ
μὰ ζὸν ὅσον ἀποπλήθ τόρος, ἀὶ τὲ λασάοντὰ ἐν ἔσωσὶν
ἐκλαυσάοντὰ ἀτὲ λῶσ, ἐοχὴ μὲ σὶ ἐὶ φόφοισ, ἐὶ ἄπασ ἐὶ ὅσοις
ὅὶ ὁ τὲ ζῶ μολοχοῦντεσ, σῶν δὶ αἰφνήρουσὶν ὑμῖν τὸν χέρνον, ἐ
τὸ ὑμὴ τὸν ἀλλὰ, λὶ ἐκ τοῦ μὲ φυσὶ ζὴν ἔχετ, κὶ κὸ μὴ τὸν ἐὶ
πεφυμὶ ἔσω ἔσω ἔσω. Τοῦ τὸν τὰ κολοβὰ δὶ ἀνοὶ κεστὰ ἐρὴ κεστὰ
ταῦτ δ' κοῦσ ὑμῶν ἀνδρὸ μὲ ζέται μέλλον, λὶ γὰρ ἐκ φίλοσφὶ
ἐὶ γλῶ τὴν πρὶν τεφὶ τὲ ἐὶ θεσπὶ λὴν. ὀδὲ τὸ θαυμαστὸ ὁὶ κυ
ρὶ ἀσ δ' πολεμὰν κάλε, τὸ δὶ κὶ τὸ μὲν φρόνὶ μὸν ὑποπτὲ
ὑοντεσ. ἐπεὶ δ' ἐκ ἄνοσ δ' ποσε μεγὶ ὠνόμὴ, τὸ δὲ ἀνόητον
ἀσυμὸ μεγοὶ ἐπεὶ δ' ἐκ ἄνὶ ἀπὸ τὸ μὲν μεγοὶ. ἔδ μὲν ἀδὲ ἔναι
κὰ λῶσ, ὅτὶ ταῦσ αὐτοῦσ πόρασκλαῖσ, ἐκ ἄστρον αὐ ζέται κὰ
ὑγκρὸ τὴ τὴ. ἀλλὰ ἐπὶ δεῖ μὲ ὑποτὰ ὠν τὸ ὅποι ποτὲ τὸ τὸν
ἐκ τὰ θῆσ ἀν ἀρχὲ, ἄ τε τὸν πάρθυναῖ ὠν. ἄ τε τὸν μάκε δόνων.
ἄ τε τὴν πὸ τὸν. ἄ τε τὸν πόλ ὑὶ τὸ μὲ δὸν, ἄ τε τὴν ἀν ἡ τὸν,
αὐ δρὸ δὴ μοτὶ κοὶ τε ἐὶ θεφὶ ὠν τὴ, ἐὶ τὰ πολὲ ὠν ἐὶ θεφὶ λὴν
τὸ τὲ ἐὶ χὸ μὲ υνοῦν τὸ, τὸ σὺν τὸ φὸ λαὶ ἐὶ. ἐὶ ἄ τε μὲ ὀνε
κὶ ὀῶν τὸ πὸ, ἄ τε πλὲ ὀν σκὶ ὀῶν τὲ σ ἡ δὸ γῶν, ἐὶ κὰ φὶ ὠ ἐὶ πὶ κὲ
τὲ ἰ δὴ ἐὶ πὶ μὲ τὰ πὸ κὶ τὰ σὸν. δὶ ἐὶ πὶ μὲ λὲ ἀὶ ὀὶ κὶ τὼ μὴ τὰ φὰ
ἐὶ ἐὶ κὸ μὴ ζὴ λὼ ἰὸ ἰ, χὰ λὲ πὼ σὸ ἀὶ, ἐὶ τὶ τὶ τὰ ζὶ γ τὴ ρὶ ἐν, ἀὶ ἀ

[illegible]

φρονήσει· ἐοικὲ γὰρ ἀλυσιτέλειαν μᾶλλον ἢ φορτίον μολίζδου πεῖθειν ἑαυτόν·
πολλὰ τὲ πάντοθεν τὸν ἀνάδεσμον, ἰὼ μὴ πάνυ ἐφ' ἡμῶν ἀλλόσε ὠθῶν
τύχῃ· τύχῃ δὲ ἐφ' ἡμῶν ὑπὸ χνεῖται μὴν φύσιν· τελεῖν δὲ ἀν-
σκησιν· ἀν' ἰὼν σε βασιλεῦ πρὸς τὲ πάφιλοσοφίαν, φύλαττον μὲν
γενέσθαι τὸν ἐκλόγου ὑμᾶς αὐτῶν· τοῖς τὰ τοιαῦτα τῶν βασιλέων, ἐφ' ἡμῶν αὐ-
κάστου φυτεύρε)· ἡ δὲ κάλλιστα πάντα βασιλέων τὴν τῶν βασιλέων, ἐφ' ἡμῶν αὐ-
τὲ πάντεια· πάντεια δὲ ἐν οὐρανῷ ἐστι, κἀγὼ χθὲς ἐπεφόλω ἀσ-
κεῖν δὲ ἤδη μεγάλω κόδη πάρεστι τὸν τὴν πολιτείαν· ἀλλ' ἐγὼ σὸ
οὐ τέσσε κλήσαι τὸ τὴν ἀρχήν· ἐπὶ σφόδρε πεῖσε τοὺς βασιλέας ἀν' ἡμῶν, καὶ
μοι πρὲ φὸ διὰ μέλαν, θύμοδε κλὸ χρὸ μὴ θοσ, πότε κοὶ ἐν
ἔχαν ἢ μὴ τὰ ἐφ' ἡμῶν πεκίμεστα· ἀφ' ὧν πεῖ πάφυροί τὲ ἐφὲ
πεῖ χρυσοῖ· πλὴ θοσ ὀρθῶν τὲ θαλασσοβαρβάρ, τοὶ σὲ,
ἀγαθάδε, τοὶ δὲ, ὑποδάδε· τοὶ δὲ, πολίκαδε· τοὶ δὲ, ἀξιαρ-
τάδε· τοὶ δὲ, προγάδε· τοῖς δὲ, ἐφιλάνετε· τοὶ γὰρ οὖν ἀπίδη-
αὐτὲ τὲ ἀέμα ποιεῖ λαὸ τὸν πάλεθω, ὡσ πορ οἱ τὸ, τὴν
ὀμπεῖκ' ἀφ' ἡμῶν ἐφὲ αὐτὸ σὲ κόντε, τὸν κὶ τῶν τὸν λαίνον·
ὑμῖν δὲ κὶ τῶν ἄτος ἀπὸ χεῖν· ἀ γὰρ ἀσὶ τὴν τὸν ἀσ τὸν ὁμὸ μὴ μεν
τὸ βουλεύτηεῖον, ἡγίκα δὴ, τὴν ἐπὸ ὑμὸν ἀρχὴν ἀρχὴ κὶ τε-
ἄτε δὲ χαὶ ρεσὶ αἰοῦτον, ἄτε ἐπὶ ἀλλὸ τὸ (μὲ ἐδρὸν τὸν, ἰὼ
μὴ πὲ πλοῦτοι τὸ ἐκορδυλήσηαδ· πολὶ τὰ δὲ πὸ βλέπεδ
ὑπὸ τῶν ἀγῶν, οἷσ δὲ μεσὸ ἐφ', ὡσ μόνοι τὸν βουλευτῶν
εὐδαίμονδ· μόνοι τὸν βουλευτῶν ἀθοφορεῦοδ· ἀλλὰ γὰρ ὑμ-
ὰ δὲ τὰ φορτίαα, καθάπερ ἄτοσ χρυσῶ δὲ ἀτὸ, ἡ μεῖλλον πολ-
τὰ λαὶν τοσ τὸ πέδεσσ, ἔπὶ τὰ μὴ δὴ ἀγαθοὶ τὸν κακοῦ·
μὴ δὲ ἐν τοῖς σχέτλιαα πόσχαν, ἀσ δὲ μεσὸ τὸν ἀρχὴν, ἢ πὸ τὴν μὴ
τὴν πολὺ τὴν ἀτὸ τὸ (μφορὰς· ἀλλὰ γὰρ μεῖλλον κὶ νὴ σὲ τῶν
ἀν τὴ πὸ δὸ κὰ κὶ τὰ σφαυλόδε τὸ τὸν ἔξυλον· ὑμῖν δὲ ἄδε
τοῦ λαφοσέ ἐστιν ἀν' ἐκεῖνον· ἄδε ἀν, ἐμπεῖ πὸ τὴ σὴ τε κὰ (κὰ φόσ)
ἐχόσι κὶ τὴν· ἀλλὰ δὰ τὴν χρεῖ τὴν τὲ τὴ φορὰν, ἰὼ ἐκ τῶν
πόλεμὴ πὰ ἐφ' ὑμῖν ἀμῖν ἀπὶ ὠὰ τὲ κὸ λὴ κὰ δὲ δὶ ἀλὸ μὴ λοῖσ· ἡ
σεαυτεία τὸ ἐὰν ἄφαυλὶ, τῶν τὸ χῶμὲ ἐφ' ἡμῶν τὸ· ἄ γὰρ βασὶ
ἢ μὴ δὲ μὴ κὶ κὶ τὴ οἷσ σκὺ τεσὶ τῶν ὑποδὴ μὲ τὴ πρὸ φὸν· γὼ

26

ἐσθὴ τὴν

ἐσθὴ φὴ

ὧν δ' ἄμμιγον πεφύκει, ἀφ' ὧν τοῦ βασιλέως τὴν τῶν
θολαμίων καθαίρεσιν, μόλις δ' ἐκ τῆς τοῦ λαοῦ
ἐκκλησίας, μὲν φοβηθέντες τὸν τῶν ἀγῶν ὄντα δόξαν,
νίκης ὀφείλοντα τῶν ἀγωνιστῶν, ἀν μὲν βασιλεῖ τῶν
ἡλίου, τὰ ἀλλὰ φέλωσι τὴν τοῦ σκοῦ ἔχοντα. ἀλλ'
ἀϊδιότητι μὲν ἀφθόνῳ τὴν ἀϊδίκῃ, ἀν τὴν λιμοκοινίαν· οὐ γὰρ
ἀκοῦσι τὴν μὴ γελᾶν τὰ μὴ ἐν κῆπῳ. τὴν δὲ ὀλίγων δήμου, ἀλλ' ἐξ
ἡνῶν βασιλέων. πρὸς δὲ μόνον ἀφεῖναι τὴν πάντα πρὸς
κολοφῶν μόνον. ἀλλ' ἀκάνθοις γὰρ καὶ πόνοις χίζοντα τὸν οἰκέτην,
ἄργον, ἢ τὸν δοῦλον ἢ τὸν θεραπαίνοις βαρβάρους· ἀλλ'
οὐ ἐποιοῦν ἀκάνθοις ἀν γὰρ θέτων τὴν ἀρετὴν ἀνάπτει χίζαν. ἀλλὰ
ἀϊαβαίνοντα τὸν εὐφραίνειν ἐπὶ τὸν πόνον· τὸν δὲ ἐξ ἀγωνίας
τὸν τε τὴν πλεονεξίαν· οἱ δὲ οὖν ἐστὶν ἀντὶ τούτων ὀνόμασι γὰρ μὴ,
βάροις δὲ αὐτὸ τὴν πόλεμον τὴν τέχνῃ πρὸς ἀμφοτέρους, ἵνα δὶ ὁδοῦ
γένοιτο ἄμφω ἐν τὲ ἀμφότερον ἐκφῶνα τὴν τῶν, δὲ ἐν τοῦ μὲν
ἀντὶ ἀϊαβαίνοντα· τὴν ἀδὸν ἀρίνυσι ἀξιοῦσι ἀφεῖναι, ἐὰν μὲν
συγκλεισθεῖσι ἀλκῶν· ἀλλὰ φάσκω μὲν ἀδοκεῖ τὰ πολλὰ πρὸς τὴν
γνῶσιν χρεῖαν, ἵνα δὶ μὲν δοκεῖν ἐν σχήματι τὴν πόρων ἐν ἀνῆ
λαμβάνοντα ἀπὸ ὅσον ἐπέλθῃ κὰ σχήμασι βαρὺ τὴν βασιλέως,
τοσοῦτον ἀληθείας ἀφίεσι. ἀδὲ ὡς πρῶτον κὰθ' ἑαυτὸν τὴν λίαν
γενόμενος ὁ λόγος ἐφίλοχρήστε, νέμοιτο ἀν μὴ ἐμὲ ἑαυτοῦ τὴν
πολλῶν βασιλέων, ἀ τὲ ἐν τῇ λίαν καλῶς αὐτῷ, ἀν τὴν λίαν τὴν
βουλεῦσι, καλῶς ἀν, ἀλλὰ πλησίον ἀν τὴν πόρρω ὄντα, πλουτεῖν
τὴν τέλη. καὶ τὸν μὲν ἀν, οὕτω θεῶμεν, ὁρᾶσθαι πρὸς ἀλλὴν
βασιλέως κάλλος, ἀφὶ τὸ φανόμενον τὴν ἐπὶ πίπτον· ἀλλὰ
κάνθοις μὲν ἀπὸ τῶν χρημάτων τὴν πλέον ἐγέφρον· τὸν τὴν δὲ
ἀκέσιν ἀπὸ τούτων· ἀλλοθεν δὲ λαβεῖν· ἀν δὲ ἐστὶν αὐτὸν τὴν τὰ,
μὴ πεφυκέναι ἀν ἀλλὰ πολλὰ αὐτὰ· τὰ δὲ ἐν τῇ μὴ ἀλλὰ ἀνάνθοντα,
αὐτὸν ἀφεῖν· καὶ τὴν ἄρτον ἀθῶ ξυμπεφυκὼν τὴν κακὸν φῶν
ἔχοντων βίων τοῦ πρὸς βολῶν· ἐν ὁ σῶν ἀξιοῦν ἐπὶ μὴ πολὺ
βασιλέως τὴν θοῦ τὴν ἄρτου· ἐν ἀρ' ἀποχέφνο ὁ ἀν τὴν πάντα τὰ ἐν φῆ
κῦσαι ἀν· λέγεται δὲ τὴν ἀν τὴν ἁλίαν ἀρχαίων ἀλλὸν ἀν·

ἀγωνιστὴν ἢ μὴ
γνῶσιν ἀνθρώπων.

ἀρτοφόρον μὴ τὴν

εἰδεῖν τὴν γνωστὴν σου πάππον, ἡ μὲν νέοι τοὺς παῖδας ἐτέκνωσε,
τὰ δὲ νέων τῶν παίδων ἐγένοντο πάππαι, λέγεται δὲ τὴν ἀσκάν.
φεύγουσαν μὲ ἡ μὴν ἐπὶ τὸν δρόσον κὶ δὲ κὶ τὸ φόβον αἰσιν ὑβρίσαν τὰ
ἐπὶ δὲ πρὸς τοῦτο ὑπερβολὴν τῶν δρόμων γενέσθαι, πῆ πῆ χαρὰ
τὴν πολεμία, δὲ πάντα αὐτὸν βραδύν, καὶ ἐπὶ τὰ ἀξιοῦν τὴν ἀφρὸ
λὸ τῶν σκυφῶν φόβον χρῆσθαι, εὐσεβεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλ
ὡδὲ ἡ. ἐδείκνυε δὲ ἀφ' τοῦ πορθυαίων λεγόν. ἐν τοῦ τῶν δὲ
ὄντων, πεφυγάν ἐκ τῶν πολεμίων πορεύεσθαι. ποιεῖσθαι μὲ κύκλ
πεσεῖν τὸν ἐξέλθαι τοῖς βασιλεῖ πεφυλῶν ἀφόβοις. πλὴν τοῦ τὸν τὰ
πελ ταῖς τοῖς πάσαν τελεύσιν, εὐσεβὲς ἡμέραν πολλοφλὼ
ἀπὸ κάνθος τοῦ βασιλέως τὴν πρεσβεία χρηματίζοντος. εὐνοε-
χθῶν δὲ καὶ τὰ αὐτὸν πῶς γενέσθαι τὸν βασιλέα δεῖ πνοῶν τὰ
ἡ γὰρ ὦν πῶς τὸ τῶν δορυφόρων τοῖς οὗτον, ἀπὸ τὸν φεστὶ αὐτὸ
φεστία τὸ ἐκεῖνος. νέοι πάντα. πάντα δὲ μὴ κάν. τὰ δὲ
κόμας ξουθοί τε καὶ πυρίτοι. ἀλλὰ πρὸ κεφαλὰς τὴν κὶ
πεῦ πὰ χρυσοειδῆ χρυσεολόγχαι. οἷς, ὅταν ποτὲ ὀφθῶσι,
τὸν βασιλέα σκιαζόμεθα, καθὰ πρὸ οἶμαι καὶ πρὸ τὸν ἥλιον.
ἀλλὰ πᾶσα φύλακες τὸ οἰκεῖον πιστὸ, δορυ-
φόρος τῶν βασιλέως τὸ βασιλέα. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν
ἑαυτῶν εἶχον, ἐκ ἀπὸ τὸ σκύφος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ λυχνὸ βασιλ
οὗτοι. καὶ ὁ δὲ τοῦ πλήθους ἐφέρον. τὰ δὲ κὶ τὸ,
ὅμοιοι τοῖς φελαίοις ἐφαίνοντο. ὡς πῦρ ἔχοντα φάσι
τὸν κοεῖνον ὑπὸ τὸ πρεσβεύσας ὀφθῆναι. φοινικοβαφῆ
χιτῶν. καὶ ἐπὶ τὸ πᾶσα ἐκέκλιτο. τὸ δὲ δέπνον ὦν, πῖ
σίνον ἐωλον ἔτυος. καὶ αὐτῶν τὸ μὲν χιάτα τὸ εἰ χρυσοῦν
ὠφώνα ἀπολελαυκότα τὸν χεῖρ. ἰδὸν τὰ δὲ αὐτὸν, ἐν τὸ
δὲ ἀναθορὰν, ἐν τὸ μὲ ἀπὸ ἡσαΐ πὶ λέγεται. καλέσαντα δὲ
αὐτὸ θεν τὸν αὐδεσ ἡ δεῖ αὐτὸ φάναι πρὸ αὐτὸν ἀκουτ.
αὐτὸν τὸ φῆναι καὶ εἶνον. καὶ ἐλάνα ἀπὸ τὰ τὸν νε
βασιλὲ τὴν ἡμέρ, ἡ μὲν φρονήσει, πεσοῦ δὲ χαῖ πᾶσι
ὅλοσσα αὐτὸ. πᾶσ δὲ πεδίον σὺν μὲ ἀσθενὲς ἀλλὰ τὸν
τὸν κοεῖνον κεφαλὴν. ὅμως δὲ λέγοντ φάσιν ἐκδιώ τὸ πλ,

ἀπὸ ἀπὸ

155

δηκνῶτ τὴν κεφαλὴν δὲ ἀν τὸ δὲ αὐτὸ τὸν πεφυκότα τὴν κεφαλὴν
ἡμεῖν πανῶν, ἐφῆναι ὡς εμβαλὴν τὴν χ τὰ μὲν δὴ μὴ δὲ,
κελεύνάν ἀν ὑπὸ τὸν ἀπολλάξαι. ἡ δὲ ξῶ τὸν ἐφ ἡμεῖν ὑπὸ χρεῶν
ἦναι, ὡς τὸ πρεσβεῖα αὐτοῖς τὸν ἐκάστου. λέγεται δὲ τὸν ἐνῶν ἡ
τοῦ τῶν δὲ νεμεχθέν τὸν ἐπὶ τὸ πλῆθος. ἡ τὸν ἡμεμόνα τῶν πολε
μίων, ὡς ἡ δὲ ὁ ὢν τε ἥκοιο, ὅ πρὸ ἡ κοῖλῶ ὡς μεβῆναι, φεύγει
ἡ δὲ ὁς ἐπὶ πεσὴν ἀπάσιν, ἀ πεὸ ἀν δεσο μαχοῦ ὡς ἀρίστ,
ὡν ὁ βασιλεὸ ἄ τε βασιλεὸ ὢν, ἄ τε φυλακρὸς ἀποχεῖ ὡς
ἡ χ τεῖν πόφ τὶ θέμενος, ὡς δὲ πνοῖς κοῦ. ὄφ ἰκέσθαι
δὲ τὸν βασιλέα τὸν ἀλαζόνα κατορρωδήσαντ, πάντ ἀν
ἔτι μὴν ὄν τὰ ἡν ἀν ἀ ἐφ ἡ ἡμῶν ἰ, τὸ μὴ ἀ χὶ τῶν φαύλων
ἐείων ἡ πίλου. ἔτερον δὲ ἡ ὁ νεῶ τέρον ἀκούσ ὁ ἡμῶν.
ἡ δὲ ἄ ἡ ὁ ἀν ἡ κοῦ τὴν ἦναι βασιλέως, ἑαυτὸν ὢν ἡ δὴ ὄν,
ἄσῶ τὸ πολεμίσ τὸ ἐν ἀναι σὺν χρέα κατὰ ὁ κῶ πλῆ, μὴ μὴ βασ
σχῆμα πρεσβεῖαι. λάφυρα γὰρ ἐν τὸ τε, τὸ πόλεῶν τε ἡ
φεστεύμ ἡ κρᾶν. ἡ δὲ ξόμενῶ τὸ τε πολλοὶ τὴν τιαν τῶ ἀρχῶ.
ὁ δὲ τὸ αὐτῶν ἡ ὑν ἐ ὁ ὁ τῶ βασιλέαν, ἀπὸ τῶν πε τὴ πῆ,
ἐ κῶν ἰ δὶ ὁ τὸ ἐ τὴ ἐ. ὢ ἡ ἡ τὸ ὄν ὁ μα αὐτὸ ὁ σοι δὲ ἡ ξῶ τὸ βασιλέ,
ὄφ ἰ μον, ἐ κλὶ πὸ ἐ φ μὴ ὁ ὁ ι σ τὸ ν ὁ μῶν. ὄφ ἄ τὸ ἀρ κ ὢ ὁ ὁ ὁ
δὴ μὸ σ ἐ ξ ἡ λα σε τ ν. ἀπὸ τὸν τὸ τὸ ἀρ ἡ μὲ ὁ μὲ ὑ μὲ ὁ ἀ ρ ὶ ὁ ὑ μὲ.
ἡ κα λὸ ὑ μὲ βασιλέα ὁ. ἡ τὲ φὸ μὲ ἄ τὸ ὁ. ὑ μὲ ὁ δὲ ἀ τὲ ἡ δὸ τ
ἄ τὲ μὲ, σω κ θεῖα δὲ ὑ τ χω ρὸ ὢ τὸ, τὸν ὄ γκον τὴ σ πεσ σ
τὸ ὁ ὁ ἀ φ α ὑ ὁ μὲ κ ὁ ι ὁ ἐ ὁ ἰ κ ἀ τε. ἄ κοιο ἄ τε πεσὲ πόλιν,
ἄ τε πεσὸ ἰ δὶ ὁ ὁ τὸ ὁ ἄ τε πεσὸ ὑ πὸ ρ χο ν τὲ φὸ ν τὸ, ἄ τε πὲ
ὄρ χο ν τὲ βὰ ρ βὰ ρ ὄν, ἐ τὲ ἡ λὸ σ πὶ σ α ὁ ὁ τὲ πὸ τὲ τῶ βασιλέ ὁ ρὸ μὲ τὶ
ἀ λλὰ ὑ τὸ κε φ τὸ ρὸ ἦ ναι ποι ἦ ἀ τε. ὄ δὲ ἀ ὑ τὸ μὲ φ τὸ ρ ὄ νο μὲ
φεστιγίασ ἐ τὶ, πάν τὰ ποιῆν ὑ πὸ φ ἀ σ ὁ σ. ἡ ὑ φ ἰ μὲ φ τὸ σ
ἡ πὸ ρ ἰ κλῆ σ ἐ πλεῖ ὁ ν ἀ θ ἡ ν ἡ ν ἀ ὑ τὸ μὲ φ τὸ φεστὴ γὲ
ἡ δὲ κὲ λὺ πὲ τὸ ὄ νο μὲ, τὸν δὴ μὸν τὸν ἀ δὼ ν ἀ φ τὸ ν. ὁ ὁ ὁ ὁ τ
ἐ χε ρὸ τὸ νε ὶ τὲ ὑ φεστὴ ἡ ἀν νόμ ὶ μὸν ὑ ὁ σὸν. ἀ θ ἡ ν ὁ σὶ μὲ ὁ ὢ ν
ἡ βασιλὸ τὶ σ κ λ ὁ ὑ μὲ ὁ ἡ, μὴ κρὲ πεφ τὲ. ἡ ὑ πὸ ὁ ὢ ὁ ὁ ἡ ν. ἀ φ
τὸ ὄ νο μὲ, τὸ δὴ μὲ ὁ ἡ μὲ ν πὰ ἰ ὁ ν τὲ, ἄ τὲ ὄ ν τὲ ὁ ἡ κε φ τὴ ἐ λὲ ὑ

ἡ τὶ ὢ τὲ

θορι· ἀλλὰ γε αὐτοκρατωρ αὐτοῖς, ὅ τε μόνος χριστῶν, καὶ κοσμοκρά-
τωρ πεφυκὼς ὁ νόμος· πῶς οὖν ἀδελφὸς τοῦ πρεσβυτέρου εἰ ὁ τῆς σο-
φρονος αὐτῆς ἐφευρετὴς πολιτείας πεφυκέναι, ὅτι καὶ μονάρ-
χια πεφυκὼς αὐτοτελεσθῆναι, μετὰ τοῦ τὸ εὐαγγέλιον κηρυ-
λοθῆναι, καὶ φαίνεσθαι αὐτοτελῆ τοῦ βασιλέως ὀνόματος·
μονάρχια καὶ δίκαια μὴ μετὰ τοῦ εὐαγγελίου· ἡ πολιτικὴ δὲ καὶ βα-
σιλεία· καὶ πολλὰ τῶν αὐτῶν ἀγαθὰ ἀγαθὸν ἀγαθοῖς κοινῶν·
ὁ δὲ αὐτὸς ὅ τις, τὰ, πάσας ἀλληλοῖς μείξας, ἀεὶ οἱ πάντες
ἀλυφονᾶται· ὅ γὰρ σκηνοβατῶν· ὅδε τε αὐτοφυῶς ὁ τε
ἀλλὰ δι' αἱμάτων βαίνων κελεύθου, πρὸς δὴ μὴ τὰ γνῆ ἀγα-
θὰ τὰ τε ἀπὸ τὰ χοῦ πορφυρὰ ὡς τὰ πεφυκότα μὴ ἔχειν, ἐπιν-
ὅ τῶν αἰεὶ τὸν βασιλέα καὶ νοῦν ἀγαθὸν καὶ ὑφονᾶται· τὸ
εὐαγγελικὸν δὲ ἀγαθὸν μὴ βοῦν κρυπτόμενοι τὸ κῶν πλήρη
φαινόμενοι· φόνος ὅδε, κὴ τὰ σεμνότητος ἀλληγορῶν, ἀεὶ
πρὸς ποιῶν καταφεύγειν· τὸν γὰρ ὅδε ὑπὸ ἔχοντα καὶ δὴ τὰ
τοῦ, τὸ μὴ χαλεπὸν μὲν ἀλλὰ φεύγειν τὸ ἐμφανές, φεύγοντα
καὶ καταφρόνησιν· ἀλλήλοις τε μὲ χειτὴ μέρον, ὅδε ὁ πρὸ
καὶ τὰ πεφρόνηκε· καὶ τοῖς ἐν σωμῆ τὰ τρόπον τὰ ἄμα· καὶ βασιλ
ἀ τε ἀρρήκτῳ ἀλληγόρος ὢν καὶ κελεύθου ὁ μὴ, ἔτι τὸν ὁ
τόλος· ὅδε γὰρ ἦ πόνος ἀμὴ καὶ μὴ ὅλον ἀμαθὸς ἔστι· ὅδε τοῦ
χωλοῦ βασιλέως ὃν δὴ πάνυ ἀξιόφωνος ὁ χωλὸς ὑπὲρ ἐμμαπ-
καὶ τὰ τὲ λῶν· ὅ τε ὁ ἦν, ὅ τε δὴ ὢν ἦν μὲν· ὅ τε ἐφοῖ-
ἐπορεύετο· καὶ τοῖς καὶ τὰ τὲ λυ ὁ οὗτος ἐκ ἀφ πόλε ὁ ἀν τοῖς
ἀκμοστόλοις τοῖς χρυσοῖς· ὁ ὢν πάντα ποιῶν, καὶ τὰ φανέστα-
τος ἦν, οἷος ἐπὶ μεγὰ τὸν ἐν μέν ὑπὸ τὸν ἀστέρων ὁ ἐν· ἀλλὰ τὸ
ἐστὶ τὸν δόξαν δίκαιος ὀλίγῳ τὰ φυτεύμαλλι· τὸν πρὸς κῶν
μόνον ὅν ὑπὸ τῶν ἀκμῆς ὀνομάτων ἐφ ὢν, ἐστὶν ἡλ-
λόποι βασιλεῖ τὸ δὲ λίθος· τοῦ μὲν γὰρ φρονήματος αὐτὸς βι-
βασε· καὶ ὢν ὅλη τὲ λῶν καὶ λοῦ τῶν, τὸ ὁ ὁ δόξα πρὸς ἀρ-
ἀφήρητο, γίνεται ἐλλοῖ καὶ ἀνῆρ ἀφ πολλῶν· ὑπὸ μὲν τὲ
ἀγῶν κτῆτο μαχόμενος, ὑφ' ἧ κρατεῖ ἀφ' μὲν ὅ τῶν αὐτῶν
ἀ κὸ λῶ φιλοῖ λαον, καὶ ὑπὸ τὸν τελέ ἀσ ἀφ ὢν ἐλόμενον·

ὁ ἀκοῦ τὸν χωλοῦ

ἀ ἔδρεξεν

ἀλλ

ἐπαμμένου δὲ ἀν τοῦ τος· οὐ γὰρ φονεύσῃ μὲ ἀν πόλεμος, ἐκ πολλῶν
δὲ ἀναχθέντων· ὁ δὲ φοιτῶν αὐτῶν, ἀν τὸν ἑῶν ἄλλοις ποιοῦντα,
καὶ ἀκαιρίαν ἔχειν τὸν ἀν ἀξιοῦ μαλλὶ δεῖ μέσος ὄχλος ἐπιπτῶν,
ἵνα φησὶ τῆς οἰκοδομίας ἐπαμμένου δὲ ἀν μὲ ἐπιλαθοιτο.
γενέσθαι καὶ δὲ αὐτὴν οὐ τῆς μαχαίρας αὐτὸν τὸν πόλεμον ὡς ὀνόμα
ζεν τὸν, ὅτι ἐξ λοῦ τὲ φωλαχθὴ καὶ ἀποστάτου ἦν, ἀκούω ὅτον ἐφ'
μαχόμενος, τῆς μὲν πόλεως ἀπαλλάσσει· τὸν δὲ ὄχλον δὲ ἀκ
ἀνέφασιν μὲ μεμνῆσθαι. ἀ δὲ βασιλικὴν μὲν τὸ δρᾶν· ὃ δὲ χρῆ δὲ
ὁ ποιῶν δέον κρατῶν, ἀκόσμον οἰκεῖν ἀ δὲ τὸ δὴ τὴν δὲ μὴ τ
βίων ὁ ἐφ' μὲ ὡς ἀκαὶ ἀπὸ τῶν ἀκφυλάττε τὸ σωφρόν, ἀλλ'
ἀπὸ τῶν μετέων τὲ φρόνων πάντα, ἀκ πάντων ζῶν αἱρεῖ τ,
βασιλεῦ βροτεῖον ἀ ναι τὸ φόν πολὺ τέλειον· ὡς ἀ μὲ τὸν
αὐτὴ τῶν ἄλλοτε ἔων· καὶ ὁ λόγος ἀκτὸν τυπεῖν κλαι· ἐπαγα
γὼ μὲ δὲ ἐν μέσῳ τὸν λόγον, ἀφ' τὸν οἰκέσεν δρᾶν· οὐ τε ἀφ' τὸ
δρᾶν ἔον πεῖσμα τὸν βασιλέα· αὐ ἀκ πάντ δὲ κε καλεσμένον
τῶν ζίων· φροζῶν ἐπαθοῦσιν, ζῶν ἐπαθῆ μὲ
αὐτὴ τὰ πολλὰ καλὰ· τῶν δὲ ἀκ τῆς ἀν τίας μεμνίδος, τὸν τὶ
μέτα ἀφοῖν πάντ ζηνέσθαι· ἡ οὐ βασιλεῦ τὸν ἐπαγωγὸν
τῶν ἀγαθῶν δρᾶν· ἡ ἀποδίδοσι ἡ μὴν λαμπρὸν τὸν πλεῖ
τὸν βασιλέα· καὶ τὰ δρᾶν ἀν οἷς ἀμεῖν ἀκέτι οἷα χωρῆσαι ἀ δὲ μὴ·
ἀ δὲ πεῖσθῆναι· νῦν τὰ πάντα ἐπὶ ζῶ ρεῖ ἵστασθαι ἀκμῆ·
ἡ δὲ ἡ βασιλεῦ ἐπὶ τὰ πράγματα, τὸν ἀδίνο μεν λυχεῖν
ἡ δὲ λυχνὸν τὸν ἐν μέσῳ τὰ δρᾶν μέσῳ, πεῖσθαι μὲ
σοῦ τὸς· ὡς ἄμα ζωὰ πάσαν τὸ δεῖν τοῦ λόγου, ἡ τὸν βασιλέα
ἀκμῆ ἐρεῖν ἀν ἀν πρῆγμα, ἀλλ' μὲ πάντολον ἐ τῶν, δὲ ἀ ζῶ
τὸ σοφῶν ἐτῶν οὖσαν, ὡς μὲ βφῆτε τὸ ἰσχὺ ἐκ βασιλέα λυ
τὸν ἵνα ὁ κολλῶν αὐτὸς τῆς, ἀκ τῶν ἀγόντων ζῶν πεῖσθαι μὲ ζῶν·
θὸ δὲ ἀ ἀν τῶν ἀ ἀ τε πάντων πεῖσθαι τὸν τῆς λεῶς· τὸ δὲ ἀν
ἀπολῖ πάντ τὰ κοινὰ διὰ πλατῆ πάν τὸ πλατῆ πεῖσθαι τὸν
λόγου βασιλεῦ, γνῶμ μὲ πολὺ νέχθη μὲ ἀ τὰ καὶ ἀ τῶ. ἡ ἀ ἀν
φιλοβφία τὸν βασιλέα θέμεν· ὁ μὲ λὴν ἀ ἀ ἀ τῶν· ἀλλὰ μὲ
θέλαμε δέσθαι· τὸν τὸ δρᾶν ἀν τὸ μόνον· ἡ ἀ λὶ τὰ βασιλέων

ἐπαμμένου

ἀπὶ ἰσχύρον φύλακτήριον, ἐ δίδασκε ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνωμαλίας
ἀθροίζεσθαι· πόσα ἀποίσουσι τὸ γένος οὐσιῶν τοῖς τεταπεινωμένοις, φιλό-
σοφος δραστικὸς ὢν βασιλεύς, ἀξιοῖ καὶ παιδεύειν τὸ σῶμα κινωνεῖ-
σθαι, ἢ δηλονότι τοῦτο οὐ φεύγει· πόλεις καὶ πατρίδας ἢ βασι-
λεύουσιν, ἢ δίδωσι πεσεῖν χώρας· καὶ πολιτείας φυλάττοντας
τῆς πολιτείας τε καὶ τοῖς νόμοις, ὑφῶν ἐ τὸ φυσικὸν τε ἐπαιδεύ-
θησαν· οὐδὲν γὰρ φύσιν οὐκ ἔστιν ὅ πλεῖστον ἀγαπᾶν· ἀλλά τε
τῶν πολεμίων κλέπτα, κῶν γνῶν τὸν λύκον σωτέον, καὶ σκέμμα-
τα τὰ αἱρεσιώτατα τὸ τῆς θαυμαστείας αἰδέσθεν, ἢ κατηφῆ αὐτὸν
πιφάσκειν τὴν πόλιν· ὁ τὰν τῶν τὰ βασιν κύσιν ἀποθέμενον ἢ ἐν-
θυμίαν ἀνίδωσιν, αὐτὸν τε ἐν πόλεμον ἐν πολεμίοις ἐπιχαρί-
σουσιν, ἅ τε τὸν νόμον τὸ τῆς δικαίου ὁ πλεῖστον ἅ τε χθῆσι τὸ κα-
τεφθῆσιν ἐν τῶν αὐτῶν νόμοις· ἅ τὰρ ἐ χαὶ πόρρω τῶν τῶν ἅ τῶν
ἅ δὲν ἀνοίασι ἐν ἐχύρον· ὡς ἄ φίν ἀνδρεῖον φαρμακεῖν κῆμον
τε ὡς, γεῦ τὴν τὰ πολλὰ ἐ τὸ τρόπον φόνον, ἢ θεσίν ἢ ἀοίσι χεῖρ μέν,
ἐν τῇ χώρᾳ, τὰ πολέμια μελετῶσι ὅ ἐφῶν τὰ, μὴ δεῖν ἐν αὐ-
τὰ ἢ τοι πάντων αὐτοῦ πιφάσει φιλοσοφίαν, ἢ τοῦ τοῦ καὶ
αὐτοῦ γνοῦν τῶν, οἱ ἔχουσι τὸν τῶν λόγον ὑπὲρ τῆς πολιτείας
λεπτὸν καὶ ἀοίσι κρεῖττα. ὡς τὸ τε πεφῦτον ὦν χαρί-
σουσιν, ὅ τε πεφῦτον αὐτὸν οἱ ἢ σοῦν πεχωρήσαν τῆ πάθεν·
τοῦ τοῦ μὴ ὦν κλῦκεν βολίσωμεν ἢ δὴ ἢ νοῦν τῶν· κφλεγ-
μαίνεν μὴ ἢ σὺ χνὰ τῶν δεξιῶν, ὡς πῦρ βάματος· ἅ δὲ ὡ-
λεῖν ἀν αὐτῶν ζυγκεφθῶν τῶν ἄλλοτείων τὸ δὲ μὴ νοῖαν ὑπ-
αν ὦ· ἐκ κεῖναι δὲ ἢν τὸ ἄλλοτείον, ἀπὸ τε βωμοῦ κπόλε,
ἰατεῶν τε κφεστῶν παιδεῦσαν, ἢ ποιεῖν· τὸ δὲ μὴ τε ὦν τὲ
πλεῖον αὐτὸν κατασκεφλεῖσθαι δὲ ὦ δὲ μὴν, κῶς ἐμὲ ἄν ὑπὸ οἱ κα-
ὅσον ἀφεστάναν τὲ ἢ ἢν ἄν πολλοῖς αὐτοῖς, κπεῖσθαι ἄλλοις
ἐ χαν λφίεν ἄν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, τί ἄλλο, ἢ πολλὰν τ ἐ φὴν ἢ ὁ-
ὅ λεθρον δῆν ὦν, δέον περὶ τοῦ σκυθαι δὲ μὴ ροῖ δὴ κεφορῶν
δὴ ἐ χεῖθαι, πόρρω τε τὴν φίλησι χωρήσαι αὐτὸν δεῖν αὐτὴν
τοῦ μὴ χεσοπλῶσι ὑπὲρ αὐτῆς· κκατὰ λέτειν ἀστρεῦν,
ἐν ὦ δὲ ἢ τὸν φίλοσοφον ἀπὸ τοῦ φεῦγε ἄκεῖν· κτὸν χαρὸ τὴν

ὅ τὴν ὀλῆ ἐ φυκὴ τὲ ὑμμὴ ἢ ἢν τὲ βασιλέα·

λικφῦν τὲ

ὑπὲ αὐ

λκεῖ βολίσωμεν ἢ πολὺν ἐ κλῦν

ἀπὸ τοῦ βασιλεῖ ἀπαγγέλλοντα. καὶ ἀπὸ τῶν πολιτῶν τὸν τὰ
πεζὸν τῶν τοῦ τε κηφῆνα δῆμον, οὗ ὑπὸ τῆς πόνου σχολῆς
ἐγκατοικοῦσι τρίς θεατεῖσι, πάσι μὴ πότε καὶ δόξῃ, πεῖν ἀπὸ
τοῦ τε λαῶν ἐν τὸ κλῦ αὐδῆ κοῦ. μὴ τε τῆς χρεὼν ἐξ αὐδοῦ. μὴ τε
τῆς δεμνόγονος ἐμπορῶν ἔστω, τῶν τε ἐν ἴσχῳ ἐξ μὴ οἰκοῦσι κα
γενέσθαι. τὰ τὰ τοῦ τὸν ἐξ ὧν πορεύοι κῆρ. καὶ πολῖται ἀστὸ μοίως
τὸ μὲν ὑπὸ ἀστοῖ ἴον, κατὰ τὸ αἵρεσιν. τὸ δὲ ἐν τὴν ἐπὶ μέλῃ
ἐς ἐμμένον τῶν ἔθω, κατὰ τὸ θῆλυ. πῶς οὖν δὲ ἐν ἔστον πορ
ῆμῖν δὲ λόγεῖον ἔναι τὸ δρῶν. πῶς δὲ καὶ ἄσχῖον πρὸς
χωρῆσαι τὴν δὲ ἀνδρῶν τῶν ἐν χῷ ἔτεροῖς τῆς ἐν πολέμῳ
φιλοτιμίας. δὲ λέγωτε ἀνίκας ὑπὸ ἡμῶν ἐν ἡφῶν πολῖ,
ἀσχῶν οἱ μὲν ὧν, ὠφελῶν μὲν ὧν. ἐν ἀγῶν μὲν τοῖς ἐν ὑφ
φεγγέωτε. καὶ ἐὰν ἐν ὧν ἐπαῖνῶν τῶν γοῦν ἔχοντ, ὧν
ὅταν τὰ λεγόμενα ταῦτα τὸ ἄρρεν τὲ καὶ θῆλυ μὴ τὲ ἀδελφῶν
τῶν χάνοι, μὴ τὲ ὄμογενῆ, μὴ κρὶ πεῖ φάσιν δρῶ κέστι,
τοὺς ὁπλίσμενον τῶν ἀεὶ πολλῶν τῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
ἔναι. καὶ μαχόσιν τοῖ ποτε ἀπὸ λεμοιπεῖν τοὺς ἡσκημένον,
τὸν ἐν ὁπλοῖς ἀρόνα. πεῖν ὧν ἀς τὸν τῆκαν, ἐφ' ὁ πεῖν ἀν
ἡ δὴ, ἀν ἀκῆ πτέον ἡμῖν τὰ ἐμμαίων φρονήματα. καὶ ὧν
θῖτέον αὐτοῦ τῶν τὸ νίκας, μὴ δὲ κοῖν ὧν νίκας ἀρεχόμενον.
δὲ λὰ πάκῃ ὧν τῶν ἐν ἀπόλῃ τὴν τὸ βάρβαρον. ἀρ χῶν δὲ δὴ
καὶ πεῖ τὸν ἀπελαλῶν ὧν. κὴ τῶν ἐν βουλῆ τὴ εἰῶν πρῶν
δὲ πὸ κεφῆν. οἷς ὑπὲρ ἔχῃ ἀσχῶν τὰ πεῖ ἐμμοῖς πόλῃ
καὶ δὴ κῶν τὰ καὶ τὰ σεμνότατα. ὧν ἀ γῶν τὲ καὶ τὴν βουλὴν
τὲ μὲν αὐτῆ, καὶ θῦοῖ μὴ τὸν θεῶν ἔοντ ἐκκαλύπτεσθαῖ, ὅταν ὧ
ὅσοῖ ὑροφόρου δῆνος δρῆται, χαμῶ δὲ ἐχόντ. καὶ ὅταν
δὲ πολῖτῶν ὅ πρὸ ἀῆ πὸ κῆ ὄῖον, πορῖ βαλῆται τὴ βῶμον,
καὶ οἷς ἐμμῆ ὧν τὲ λεῖσοῦ μὲ φρονῖ τὲ ἔοι πολῖτῶν κῆ θὲ φῶτ,
πεῖ θεῖ λεῖ ἀνὲ χῶν πὸρ ἀὐτοῦ πὸ τὸν ὑπὸ τὸν, νομῖ μὲ ὧν τὸν δὲ
ὁ πῖ θῶ θὲ κοῶτ. δὲ λὲ ὧν τρῖτε μὲ κρὸν τοῦ βουλῆ τὴ εἰ πεῖν κῶ
φαῦτ, ἀὐ θῖ ὁ ἀν τῶν ἐν κῆ ὄῖσι φῶσῖ. καὶ ὅταν τῶν ὁ πολῖτῶν ἐν τὲ
γῶν τῶν, τὴ ὁ τοῦ τὴ βῶν κῆ κῆ τὲ λῶσῖ. μὲ θῖ ὁ κὲ κῶν φῶσῖ

ξι φουλκῶ δίκοις εἰ· θαυμαζω δὲ τοῦτο πολλάκις τε ἄλλη καὶ
κατὰ τὴν ἀπορίαν ἡμῶν· ἀπὸ τοῦ οἰκοῦ ὁ κυβερνήτης
ὑπερέχων, σκυθρωπὸν ἔχει τὸν δοῦλον· καὶ τὸν πρεσβύτερον καὶ
τὸν ἵππον· καὶ ἀλλοφορεδφόρεσι, σκυθρωπὸν ἀπὸ τῆς ἐκείνου
τῶν τε δηλουμένων οἰκοῦ ὁ Κλεάνδρου υἱὸς τῶν ὁμωνύμων τί δὲ
μεῖν, ἐφ' ὧν τοῖς ἐκείνοις ἐν τῷ μέσῳ ἡμᾶς ἀναστρέφεσθαι
σκυθρωπὸν τὸ ἀστῶν· οὕτω δὲ ἀποδεδιωκὼς τοὺς γονεῖς ὑπὸ τῆς
τοῦ ἀλλοτρίου δουλείας ἐν μέσῳ· τὸ δὲ τοῦ ξένου τοῦ τρόπου
καὶ μόνον τὸ δεδοικὼς πρὸς τοῖς αὐτοῖς ἀνοῖς, ἰδίᾳ μὲν οἱ κέτι ἄγαν,
δημοσίᾳ δὲ ἄρχοντι, ἐν ᾧ τὸν τῶν γονέων τὸν, τὸ πρὸς ἡδονὴν
καὶ μὴ τοῦ δικαίου, ἀκόλουθον, ἀδίκου, ἀδίκου ὁποῖον ὄν, καὶ τὸ κοινὸν μὴ ἀναιρεῖ·
ὅν τὸ λίαν μὲ οὖν κεῖ ἔχοντα καὶ τὸν τῶν ὁπλοφόρων τοῦ δεξιοῦ,
ἵνα θεατὰ γενόμενοι τοῦ δήμου τῶν μείων καὶ δόξαν,
ἐν ᾧ τὸ πεδίον τοῦ, τοῖς γὰρ μισεῖ μὴ κοῖ κόλλιστον, τὸν οἱ κέτι μὴν
πλὴθος τὰ πόλεμον ἐν ᾧ τὸ πεδίον, βαρυνόμενοι τὸν ἐν τοῖς
μεγίστοις τῶν τοῦ ἐξ ἐμμένοντος· ἐφ' ὧν ὑπὲρ κρείττων,
καὶ τὸ πομπεύειν χρὴ ἐδεῖν αὐτοῖς, εἰ τὸ μὴ φυσᾶν τὸ πόλεμον
ἀγαπᾶν τὸν χρόνον· καὶ τὰ τοῦ κρείττονος καὶ κεῖ ἔχοντα ἐν τοῖς
τοῦ, ὅτε ἐκ γένους· ὅτε ἀλλήλοις ἐστὸν ὁμόφυλοι· ἀλλὰ
κοινωνίαν τὸν χρὴ ἐν πάλαι μεμνῆσθαι πεφυκέναι, ὁ μὲν τὸ μόνον
ἐν ποίᾳ· φυσικὰ ἀπὸ τοῦ οἰκεῖα πρὸς ἐμέ, ὅταν ἡ πίστις καὶ φι-
λία τοῦ κοῦ εἰς τὸ δοῦλον· ἀρχὴν ὁ μίσος ἔχει καὶ πόρρω μεῖν,
καὶ τὸ πάντα τὸ μεγάλα τὸ ὑπὸ τῶν τοῦ ἀπὸ κτίσεως· ὅτε τὸ δὸ ἔτος, ὅτε τὸ μὲν πόρρω μεῖν, οἷα τὸ εἶδον, ἄρχοντα τὸ
ἐν τοῖς τεύματα μεγάλα καὶ πάλαι καὶ λυπεῖν τῶν πρὸ
ἡμῶν δούλων, τὸ τὴν ἐξουσίαν ἡ γὲ μονὴ ἀν τὸ ῥυθμὸν τὰ καὶ
μεῖ, πόρρω ἔχει τοῦ μεγάλου ἀξιοῦμεν πόρρω ἀφίσιν
αὐτοῖς καὶ πόρρω μεῖν, καὶ μὴ λύειν καὶ μὴ· τούτων, ὅταν ἐν ἡμῶν
τὸ οἷον ἔχουσι καὶ τοῦ οἰκέτου καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἄγαν μέγα,
ἵνα μὴ καὶ θρόνοι· ἐν τοῖς ἀγνοοῦσι τοῦ δόξοις τοῦ αὐτονομίας
ἐμφορεῖν μέγιστον· καθαιρετέον οὖν καὶ μὴν τὸν ὧν τὰ χίσμοι
καὶ τὴν ἔξω καὶ αὐτὴν ἀν καθαιρετέον τοῦ νόσου, πεῖν αὐτοσκηνῶν

φθονεῖν σκέπτοι ἡ ὄνειρος.

ὅτι κεῖ καὶ τὸν τοῦ ὁ δεξιὸν θεραπεύοντος πολὺ μὴ τὸν τῶν μὴ ἐκείνων.

ὅτι κεῖ καὶ τὸν τοῦ.

καὶ τὴν ἡμέτερον ὑπόκλυον· περὶ ἐλεγχθῆναι τῶν τοῦ ἔνοι κωμῶν
ἀποκρίνεσθαι· ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς κρατοῦσι τὰ κατὰ
κρατοῦν ἐδόκει· καὶ δεῖν τὸν βασιλέα τὸν κρατοῦντα πεῖθον, ὡς πρὸς ἡμῶν
μὴ πρὸς ἄλλα τε καὶ κείνων ὅσα πρὸς βλάβην ἀλλ' μὴ
τῶν γνωρίζοντες ἀγνοεῖν ὡς ἀπὸ κακοῦ· ἀλλ' ἔοικε δοκεῖν τὰ μὲν κατὰ
ἔθνη ἀβουλεύτως, καὶ ἐν γένει ἡμῶν ἀνδρῶν ὁποῖον μὲν οὖν τὸ
βασιλεῖ πρὸς ἐγένετο, ἀφ' οὗ ἡ ἔρωμα αὐτῶν ἀπὸ ἀνοίας ἡ κόρη·
κρατοῦσιν ἀπαντῶν οἷς ξυμμίξαν κρατεῖ γνώμη, πλὴν ὅσοι
ἐπῆλθον ὡς πρὸς μεροφῆσι τοῖς θεοῖς, οὐδὲν ὑβρίζοντες καὶ
λυμαίνεσθαι ἐφέποντο· σκυθαστὶ δὲ τοῦτο ἡ ἐξόδου τε φῆσι καὶ
ἡμᾶς ὁρᾶν καὶ τοῖς χρῆσθαι ὑπὸ νόσου θηλάσας· ἡ τοι
τὰ φασιν, ἀφῶν οἱ πωλοῦν δοῦλοι· οἱ μὲν δέ ποτε τὸν ἐμπρήσας·
ἀϊδοῦς κ σκυθῶν δρῆμα πεπόνθασι μάθοι, φεύγοντες ἀλλ' τὸν
οἰκήσαν· οὐδ' ἐξ ἡθέων τῶν ἀφετέρων, φασὶν οὐ τὰ πολλὰ πόρ-
δοντες, καὶ μεμνῆσθαι τε ἀνάγκασαν πεῖρον, κοῦ θῆσ ἔτρ οἱ
αἰμαλόντε καὶ γὰρ καὶ κοῦ ποτὲ· κοῖ πεῖν ὑμῶν· κοῦ μακεδῶν· ὑφῶν τρ·
ἀπὸ τοῦ ἄσω· τῶν δὲ, ἀπὸ τοῦ δέξω πρὸς χόρνισον· κὰ πάνυ τοῖς τε
ἔωσ δὴ· ὡσοὶ τοῖς κατὰ τῶν τι κρὺ πρὰ τῶν ἐλαυνόντων ἀντιδρά
μενοι· ἀπὸ τοῦ ἐμπέσωσιν ἀφῶν τοῖς ἄπεσ δεχομένοις,
ἐπὶ χεύγοντες ἀπὸ τοῖς ὡσ πρὸ ἀσὺ εἶσι πολλαὶ κμέλοις καὶ
πολλαὶ γῆνοις· κὸ γὰρ ἀκὶ τοῦ τὸ, πρὸ ἡμᾶς κὰ πολεμεσάοντο
ἦλθον· ἀλλὶ κεῖ δόοντο, ἐπὶ πολὶν ἀνίστατο· μεταμεσόβροις
δὲ ἐν τῷ χόντο κὰ τὸ ὅπλοις ἐφ' μαχῶν ἀλλὰ τοῖς ἢ θεοῖν, ὡσ πρὸ
ἴσασσ ἐδὰ πεῖν τοὺς ἱκέτας, γόνοσ δὲ μαθὼν τὰ ἀνὸ ἀπεῖδου,
καὶ ἐθεμοῦ νεῖ κὴ γνομόνα τὸν ἀλλὰ τεῖαν· ὑπὸ κὰ πεῖ τῶν
σῶν, ἡ ἡμῶν ἐ πάνυ τοῖς ὡσ πλοῖσι μάνω ἡ δόντο, αὐ θῆσ ἢ σῶν ἡ οἰκεῖ
κὴ κέ ταις ἐῶν χῶν αὐ ξὶν ἐ μαθῆ ἔον· ὅδε, τῶν πολέμων νῖ κῆν, ἢ
πεῖ πλᾶσον ἢ τοῦτο· κὰ νίστα τὸν ἱκέτας, κὴ υμμα χοῦ
ἐ ποίᾳ· κὴ πολὶ τάσσ ἢ ξὶν· κὴ ἐ τὴ δὲ ὑγρῶν· κὴ πὸ τὶ ἐ λόσσ τὸ
τοῖς πολεμῶν οἷσι ἐφ' μαῖ κὴ· ἀλλὰ τῶν μὲ ἀλόφεν νῖ κὴ γ
νάμῳ τὴν φύσει, ἐπὶ τὸ πεῖν χρησόμεν· ἀλλὰ ἄρ ἐ τὴν μὲ βάρ
βαρον ἀξιῶ κῆν· ἀρξάμενοι τὸν ἐκάθη τὸ μὲ χεῖ τοῦ δὲ καὶ

γελῶσιν ἡμῶν· ἀδόντες ὧν τε ἔσαν ἄξιοι πάθοιμεν, ὧν ἠξιώθησαν· τότε κλέος τοῦτο, τί ποιν αὐτῶν ἤδη τὸν ἐφ' ἡμῖν ὁδοποίησε· μή τις γὰρ ἐν φοιβῶν ἐπὶ τοῦ ἔξοθεν ἐξ ἐμοὶ πάντα τὸν ἐμοὶ αἶνος· φίλοφρος ὧν ὧν αὐτῶν τοῦ, πάντα μὲ ἐν ἀγνοοῦντος τὸ χείρονος ποιούμεθα· ὃ πεῖραν γὰρ ἔοικε τὸ κακὸν ἀφ' τὸν κακουμένων ὑπὸ τοῦ πολλῶν πιθανόν· φίλοφρία γὰρ ἔοικε γνῶτέον ὑπὲρ τῶν ὀνομάτων· ὑπηρεσίαν τὴν ἀγοίαν ζητοῦσι, καὶ χαμὸ θεῶν αὐτῶν ἀφ' τὰ πεπραγμένα ἐν ποιεῖν τὴν τὸν τε ἐφόρμοῦσιν· πῶς δὴ γὰρ χαλεπὸν ἀναμαχεσαμένοις τὸ κλέος, ἄξελαν ἐν θεῶν δὲ κῶας κηρεσὶ φορῆτον· λῦ γὰρ κοὐ ἐμοὶ, τὸ χαλεπὸν τοῦτο, τὸν πόσαν ὧν ἐμὲ φάον ἔχον φόνῳ τῷ· αὐξῆ θεῶν τοῦν ἡμῖν τῶν κατόλοιν· διὸ δὲ κατόλοις τῶν φονικμάτων· ἀγωνιμεῖν ὀλίγων τῶν ὧν τοῦ μάτων, πεῖθω τὸ βασίλεια τὸ γενόμενον ἀπαύστου· ἐν λιπὸ· πόλεμ' αὐτὸ κατὰ ἀλλόσε τοῦ ἀρίστοις· θυμὸν δὲ μέγα τὸ ἀνῆ ὅτι ἐφίων βασιλήων· θυμὸν ὧν ὧν ἀνῆρ· ἐπὶ γεωρτήσουσιν ἄξ ὅτι τὸν μάθοι, ὧν πολὺ πόλαι λόκε βαμονίοις μεσηνίοι τὰ ὅπλα κατὰ βαλόν τὸ ἀλόν τλον, ἢ φάξον ταύτην αὐτὸ ὁδὸν ἀν ἥν, τοῖς πόλαν τοῦ ποτ' ἀμυνῆ ἀγέλλον τὸ ὧν ἀκάνα ἔτι πὸ ἐφ' μαίοις τὰ μάλιχα· ἀλλ' ἄξ κατὰ τοῦτο αὐτὸν νέοστε ἀγεννάιος· ἀγνὸν δὴ νῆ· τὰ λάκεν ἀνῆ τὸν αἴτιον αὐτὸ· ὧν· ἀν· αὕτη μὴν τοι τὸ φὴ ἀπαιάα βασιλῆ πολεμῆν· τὸν ἄξ ἀρνῖ νῆν ἄξ ἀπὸ πολὺ πεπραμένῳ· ἄμε ὁ πολεμῆν πάντα τὸ μεγάλον ἀρνῖ νῆν· μὴ γὰρ ἄξ ἐστὶν ἀρνῖ νῶν, τῶν δὲ ὧν ὁμῶν τὸν αὐτὸν ἀνῆ κῶν τὰ καὶ ὧν· ἀν· ἐν τὰ βασιλέα τοῦτον πάντα ἐκ πάντων τὰ ἀφ' ἀρνῖ νῶν οὐκ ἐκροῖνθαι, ὅστις ἄκε θέλω τὸν ἀνῆ κῶν, τοῦ μὴ ἀφῆκθαι πε τὸ εἰ ἀναιδῶ ὁμεν· πολεμεῖσθαι τὰ ἀρ' μὴ πολεμεῖσθαι· ὅτι μὲν ἀρνῖ νῶν πολέμου μαντεῖον τὸν· ὅπ' ἀν ἀτὰ τὸν ἀρνῖ νῶν τὰ τοῦ πολέμου πεπρασμένα· τὸν ὧν ὧν, τῶν ἀν ἀυτὸ, δίκαιον ὧν, πεῖθι μὲν τὸ· καλῶς οὖν ἔχα τῶν τὸ μαντεῖ τὸν ἄν μονίασι χὶ ἀναιρεθῶν κατὰ

τὸν ὄχλον τὸν ὠπλισμένον καὶ πολ. ἀναμεμιγμένος αὐτὸν ἐκάστῃ
ἡλίκιαν καὶ ὡραν μετὰ τοῦ μαχίμου καὶ πολεῖ καὶ οἷος
ἐκεῖνος, οἷος διὰ τῶν μαχίμων, ὅν καὶ θωρῆσαι καὶ λιτῇ
ἀποείσαμεν. ὡς ἀναγκαῖον μὲν τοῖς μὲν, ἐπιφοιτῶν, ὅσοις οἰόν τε
τῶν ἐθνῶν. καὶ ὅσαις οἰόν τε τῶν πόλεων. ἀπὸ δὲ μὴ ἀφικνεῖ
τοῦ δρόμου, καὶ τοῦ τυδὴ ὠὴ μὴ νίσεται τῷ πεφυκότι δι-
ναστῶν καὶ ἀμαλίας τῶν τόπων. ἢ δὲ χρῆμα τῶν πρεσβευτῶν,
ἀλλὰ τὲ ἴδιον καὶ ἀλλοτρίου πάντων τὸ αὐξίον. αὐτὸ μὲν λόγου βασι-
λικὸ ἀδικεῖ μὲν ἀν ἀστεῖα τῶν ἀλλοτρίων πόρρω. ἀδὲ ὅ ὑπερ
αὐτὰ ἀδικεῖ, τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν πεφυκὼ μὴ τὴν ἀνὸ εἰ ἀτα. ἀλλ'
καὶ τὲ τὲ ἐπὶ τὸ πεπλεκὸν ἀκίνδυνον, καὶ ἐπὶ δόξαν τοῖς αὐτοῖς ἐκ-
μεμαθοῖς τοῦ δήμου. καὶ ἀνήσαν λαθουρτίων τὸν πόλεμον λαθουρ-
τίαν ποιοῦντας. καὶ ὑποίσχνον μόνον ἐκρήξαι, καὶ τὰ ἀνὴ
πόλεμον. καὶ ἢ ἀλλὸ πεφυκοῖ κάστε. ταῦτα πρὸς τὸν πρε-
βεῖν ὀρθῶς, ἢ μὲν ἀν, πάντε φορεῖν καὶ πάντε πάλιν. αὐτὸ
εὐπρεπέστατον ἔφω. καὶ πῶς ὦ, κύριος. τοῦτο μὲν ἤδη. καὶ τεί
τοσι καὶ μὴ τεί τοσιν. ὅ μὴ ἐκ τὰ αὐτὸ κατὰ πάντα, πρὸς τὸν
καὶ τὰ αὐτὸν ἀρετὴν καὶ βασιλέως. λέγοντος κοῦ. καὶ πρὸς τοῦ
ἀπὶ τὲ ἀλήθων καὶ δεῖ δὲ ἀλήθων οἷ ἐφεστῶτες, φάσκειν αὐτὲ
καὶ κίνδυνα λύκοις εἰ γίγνεσθαι τοῖς αὐτοῖς πόλεσι τὲ καὶ τεθεῖσαι αὐτοῖς,
μὲ μὴ μὴ μόνον ὀνόματα οὐ δὲ αὐτοῖς ἀλλὰ ἀλόντο. ἵνα γὰρ τὸν
τὰ πόλεων τὲ καὶ πῶς ἀφαιρεῖ, βασιλεῖ τὲ πεφυκὼ πολεμεῖν
καὶ βασιλεῖ τοῖς πολεμοῦντας. ὅστις οὐκ ἐμοὶ τὸν μὲ ἐχθρὸ
φυλον ἐχθρὸν αὐτὸν ἔχει, αὐτὸς δὲ τὰ μὲ τὰ μὴ ἐχθρὸ,
ἔτος ἔστι μὴ δὶ ἀφελεῖν δοκεῖ κακῶς, ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸν λύκον
ὡς πόρρω τῶν δίκαιον, ἵνα αὐτὸς ἐπὶ σχολῆς κοινοῖ
τὸν ποιμένα, δεῖν ἀπέχειν τῶν φυλάκων μὴ ἀδοῖ, τοῦτο
λαμπρὸς ἐμφορεῖν μόνον. ἀκεῖ βασιλεῖ ὡς οὐκ ἀφίκνη πεπαιδευ-
τὸν φεύγειν, τοῖς ἀδελφοῖς χρῆσθαι, μὴ
φθονεῖν ὅσα δὲ τάχιστα. ἢ δὲ τὸ τυχὸν ἀποφεύγειν τὸν
πόλεμον, βασιλικὸν. φαθὼ τὰ ὀνῆ, ποδὸς ἢ χρὴ μὴ πρὸ,
ἔτι τὰ χαὶ νὸ τὴ ἐν τὸ μέλι, τὸ ἔργα δὲ πεπεμ μὲ κὰ δὶ ἀντὶ, ὀν

φόβου χρεὼν, ἀλλὰ γὰρ φίλοι τί μὴ πρὸς δόξαν, ἢ τε μεγαλαυχίαν τῶν
πρὸς ἡμᾶς κατεφαίνομεν τῶν ἀπίστων πλείστων πεποιήκασι, τοῦ τῶν
ἀστῶν δεῖν ἀγωνιᾶν φόβου. ἀλλὰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἀφίκνουμένου
συχνὸν πολέμου, οὐδ' ὁ λόγος φησὶν, ἢ τε ἀγαθὸν μεγάλοις ἀγῶσι
ἀγωνίζεσθαι τὸν ἡδὺ ἀγῶνα· χρὴ τοῦ λόγου ἐπιστάτου, τὸν ἀγῶνα
σωφρονεῖν μεγίστων οὖν αὐτῶν τῶν ἐφ' ἃ δεῖ, πρὸς τῶν ἡδέων ἡδύ.
τοῦ τοῦ δὲ ἀπὸ ἡνεῶν ἐστι πρὸς ἡμᾶς ὀλυμπιάδων· τὰ μὲν ὀνόματα
ἡμῖν τῶν ἐπιφανῶν, ἀγῶνα τὰ δὲ ἐν μέσῳ τῶν τῶν
τὸ φόβου τοῦ δεῖν ἀμφοῖν ἀγαπῶν τὰ ἐκεῖ πλὸ δόξαν χρὴ
μᾶλλον, αἰσχίων καὶ πόλου· ὅ μὲν, γὰρ εὖ δόξαν οἴκαδε ἀφ
μὴ θῆται· τῶδε, ἀπεφόδοι τοσ ἢ καὶ τὴν τοῦ μέλλοντος.
ἔγωγε τοιγὰρ ἐπὶ σκοπούμενος κατὰ τὸν πόθων ὅτι
πλεῖστον τὸν πεδοστεικόν τασ αὐλεῖσθαι πορεύεσθαι, καὶ τὸ δὲν
ἐμοὶ δοκεῖ τεῖν ἀιδόσθαι τὸ χρὴ μεταιτίαν τὸν τοῦ φύλον.
ὡσ ἀπαντῶσ μέλλον, ἀγγνεσ τὲ ἐπὶ καλὸν ἢ θεῶν δικεῖν
αὐνελεύθερον· ἐν μόνῳ τὲ αὐ, τὴν νοσῶν πολιτάα χωρεῖν
δεῖσθαι, τὴν ἀπὸ τῶν πάσιν ἀτίμων· οἱ μὲ φθάσαντεσ
ἐφ' αὐτῶν αὐτοὶ καὶ τεφεῖν ἔθησαν, ὅπῃ τῶ βουλήματι
τῆσ φύσεωσ αὐτῶν ἐκ μέσῳ σοι ἐνοήθησαν πρὸς τὸ πεφῶν
πολλοῦ· ἐ πάρ μὲ σῶμα ἐν τὲ τὰ ἐν φ ὑπεσεῖσαν
ψυχῆσ, τὰ δὲ ἐπτοσ, φοχρέφαν τὸ μέλλοσ· τῶν δὲ ἐπτοσ
ἐκ ἐκ δεύτερα· οὐδὲ, ἐν τῶ μὲν καὶ λιμῶ τῶ τεῖ τῶ ἐν
ποιεῖ· σφᾶσ οὖν αὐτῶν ἀπὸ μὲν σαντεσ, πόσ αὐτῶν ἢ γ
μέλλον ὅν ἐν λον ποιήσαντεσ, ἢ ἀν, ἐ δοῦ τι μετὰ πόσεμον·
ἢ πεν ξάν ἢ βουλόμενον· οὐδὲ ἐγὼ ἐμὲ μὴ ἀγγνεῖν
ἀποφεύγω μέλλοσ, ἐκ μὲν λόγῳ γνόμων, ἐκ αἰσχύνομαι
τὸν ὀλίγῳ τεῖν· οἱ μὲν, γὰρ χρέφ τῶν ἐπὶ μετεθεῖν τὸν πρόγ-
οὐδὲ, τὴν τῶν μετρῶν ἀξιοῦν τὴν χρεῖα τὸν πόρ· ἢ ἀπ
οὖν αὐτοῦ τὰ ἐν τῶν δὲ δόμενον, τὴν χλεπὸν τῶν τὴν κύρ·
ἵνα φαθὸν φαθῶν δρχμ· ἐν λόγῳ δὲ ἐπὶ σὲ ἀν τῶν σκέτε,
ἐπὶ αὐτὸς βασιλὸ ἐν τῶν ἐπὶ τῶν γο τέκο τῶν γε θεῶ·
ἐν τῶν αἰσχεῖν ἐφ' ἐν τῶν οἷ ἀνῶν τὲ λεῶν μὲ δὲ μεσάν ἐν ἀπ-

ἢ πλείστ λεπτόν·

ὁ πλεῖστ λεῖν

160

κτίζεται· ἡ τε φύσις ἔχει τοῖς τοιούτοις νικᾶν, μὴ ἀλλοφρονεῖν
ἔθελε δὲ μὴ δεῖν μὴ δὲ ἀναιρεῖσθαι· ἀνὴρ δὴ πᾶς μὲν δὴ
δὲ πλέον ἢ κόσμος, ἡ ὑφάμμα τε πόδος, τοιαῦτα ἀθέσει
βασιλέως, ἐπὶ μεῖζον τοῦ πόλεως, βίον βιοτάσας τὸν πάλαι,
τὸν χρυσοῦν τὸν ὑμέτερον μόνον· ἀσχολίαν ἐχόντας πολλῆς
σχολὴν δὲ ἀφαιρῶν, ἡ πεφύτευσε τῶν δόξαν, ἀφ' ὧν ἡμεῖς μὲν
αὐτὸς ἄρα βασιλεύς, ἅπαντος δὴ χὴ ἡμέτερος ἐρῶ ἡ
μέτερος θεόθεν ἡ τῶν· εἰ δὲ ὅτι πάντος δὴ πᾶς σε μόνος
θέμεθα τε ἡ δόκοιμεν, βασιλεὺς αὐτῶν δὴ μεσοῦ χάρεσαν,
ἡ πεφύκων ὧν τὸν ἑαυτοῦ τε ἡ τοῦ δὴ μεῖον κηὶ νὸν βασιλέα·
λόγον τε ἔχει ἡ τὸ θεῖον τὸν νοῦν θαι, κῶ δὲ μεγάλου βασιλέ-
δόξοῦσ θεῖ ἀπάτα, ἡ ἀρρήτοις ζῶν δὲ φαῖς τὸν τοῦτον
οἰκεῖ θαι· καὶ ἀλθεῖν ὧν πόρρω τὸ θεοφιλὲς ἢ γαι, φιλεῖν
θεῶ ποῖ ὅτι πάντος μὲν δὴ· οἷοι τοῖ χόν τοῦ βασιλέως
τοῖοῦτος τοῖς βασιλεῦσι μεγίοις φαι νόμενος· ἀλλ' ἐν τῷ τω,
τί δὲ καὶ, ἢ κῶ τῶν δεόντων πορεῖ γαι· καὶ μοι πόλλοὶ
ἐπὶ τὰ μὴ μεθ' πεῖ θαι ὧν ἀκούσματα· χρὴ φεῖ τῆ βασιλῆ,
δωρεσίαν ἔτι θεῖ· τὸν δωρεῖ κῶν πάλιν· τὸν ἄρα θὸν·
τὸν ἴλεων· τὸ δὲ μεσοῦ μὴ μὲν ἀν ἀπεμπάζομ τοῦ θῦ·
αὐτὰ τεῦ τοῦτα, ἡ δὲ ὅσα μὴ ἀ τοῦ τ' ἐλέγετο, πεῖν ἐπὶ
γάλαθαι πλαν τὸν ἐν τῷ λόγῳ βασιλέα, ὡς τε θέμεν
γὰ ἀ μέρη ἡ πλήρου τῶ τὰ ἄλλα· ὧν δὴ πᾶς κεφάλαιον
ὧν, ὅ τι πορεῖ κῶν ἀν ἀναῶν, ἢ κεμεῖ ται τοῦτο τοῦ,
ἢ μᾶλλον ἢ τὰ δὴ τῖ ναι ὁ κλίος φυ τῶν ἡ τοῦ ὁ ὁ δωρ-
μεγον· ἢ τὸ ἡ πόνον αὐτῶ κατὰ λαμπαν, ἐν ἢ δοῖ ἀ τὸ
λαμπεῖν ἔχοντι, ἡ πῆ τὸ φῶς τὸ ὄν τι· αὐτὸ τεῦ
ἐμβιβάσας ἑαυτῶν τὰ τοῦ τὸ δὲ τῆ ὁ ὁ ἢ ἄ ἢ, ἡ ἑαυτ
κοσμήσα, πῶς ἀ ὅσον ἐφ' ἡ κῶ ται τὸ ἀρχομένῳ· ἡ τοῦ
ἀρχοῦ τῆ κῶ τὸ δεῖ σθαι· οἱ μὲν γὰρ μὲ αὐτοῦ δὴ τὴ ρὸ ὁ ὁ τοῖ· τὸ δὲ
ἄλλον πεφυτὸ ὁ ὁ τοῖ, τὸ βασιλεῖ κῶ τῆ ὁ ὁ ὁ κόσμος ὡς τὸ ἢ,
ὠφελεῖ κῶ ἀ ἀν ὧν οὕτω, πεῖ ὁ μὲ τέρον ὄν ἀ ἀν τῆ
γε μεκ ἢ ἄ σκο αὐτῶ δὴ ὠ ὁ μεῖ ω· ἡ πεῖ ἀ σοῖ μὲ ἐπὶ πλῆθον

ουτωι την προσωπε επι μεγαλαι αιωνι, πλεον αυτοι ο χαρος
εχουτον· αλλα τοι δι υπερ ειδοσ αρ μεταδοσ εκ πεμπειν,
αρχομενε τεθεωνδε· τι δι μεταυτοι τοι ωι τι πο ο ηνοσ αρ
χοντεσ φυλοκειν ητεον· ωσ εαν αυτοι ζωι ηι δι μεταλομεν ηο
ηι πεινοι δι· σιμαρομεν γαρ τι πον καιν λεγ. και μφισβητησι
ε θελαν αλεγειν· πολλοι τε τοι εκ πριι ξει· καν δεν, δι ον ωσι
ηι κεσεν ο νησι μεσ· καν δε ο λησαν τεσ δι χλωναλεγεν τα
μενοσ, δι ωι μεληδεσθαι· ωι μεληδον δε δι ο λιγον, εαι τον
πολλων φεγγεσαι· ταυτεν εκ λεσαν γεο πρε πει· και
καδο λι κλωκοδε μονιαν· ωι εν αλεξ μεγουσαν ηι δι, καιμε
ζυγει· ποιοσαν ωι τα τυχον τα των μελλων· ταυτη χεφ μεν ο δε,
και αυτο· εκ λεποφιν των δι δρο τα εκηδι· αλλα χρη τι χαι
τη φυσι, μελλων εν ηι δι θεαυτοι· καν εαν αυτοσ μεχ χεσ εν δε
των δι δωων· τον αι λεον ηι νομενοσ αυτοσ· καν βασι δι ταυτη
μα λιστεον τον ο λον τη νε πι μελειαν· δι ανεμε τω τη ν αρ χι
ον δι λω αλον, ε πι δαλλεσ ηι κασ τα τοι σι τε καιε ι τοισ· καν δε
ρε θεον ο λιγοισ ηι πολλοισ γνοσει· καν θεον ο λιγον αμερ τανον τ
ηι κασ τον γοω αιαθησει· δι ειν δι ηνοω δι λα μελ πλουτεν δι ω
ον σπρ νω ηι των δρχον τον αιρεσι γινε δω· ε πι δι ηι αυτ
τι δι μεχ ωι τρε πω, ε τοισ πλησι ον τοι σι, αλλοι τι ν αι,
ον σι τησ τε χνησ ωι κ βολ ο τοι· δρ χον τα δε δι καιμεν ον δν
δαιρε τεον τον πλουτ ον, τυ εχον τα τη ν δρ χι κω ωι δι μεω
ον τι πλειω πει αυτον κειν δω δε, χαρον ηι δε λι τιον κ δαιμ
τι δι δι ο πο παραυτον τοι κασ ο δι ναι, πλουτον σω ι δι λοχω
δεν αρ χιον δρ χαν αυτον, δι λα με τον πεν ητε· νομι ηι τε
αυ λεν, κα δι ηι κον, ου δι αυτο τοι δι ηι κοσ δι ναι πεν ια ζωι ηι ον
δι κα ιοχω φαι; δι λλι κα ι νοσ τε ο πλουτον ο πωσ ουω, ε ον η
μενοσ δε τη ν δρ χω, δι καν, δ δι η ο πο σοσ αν, τε νοι τον εμη τ
τον δι ηι κι κ· φαι νε ι τοι δρ, ωσ κ τωσ δ δι πι ν, κ εθ δι ο τι κ τοσ
δι ηι κι αν μισησι· σχο λη δε δι ν, υπο λι γι ν χρη μαι, δι λι κ
αυτο δι ξαν τα δρ χον, δι ηι ον πολ λη λι ειον· ωσ δι κα ηι σο τε
αυτον δι αρ α μενον, ε λοσ υ εσι ο φθαλ μοισ αυτε ε λε ε σθαι

ο σι κη ι τ ν εμ ι

χρυσίω· τοῦ γὰρ τίον μὲ αἰδεῶ τὴν τε ἀρετὴν καὶ δόξαν· καὶ ἡδὺ τῶν τε
πολεμίων τυχεῖν, ὡς καὶ κατὰ τὸν τοῦτο χρόνον οἶδα, ὅτι αὐτὸς πλείστα
μοι ἐφόνευν τὴν πολιτείαν ἠλλοίωσατο· καὶ ὡς πρὸς ἄλλο τι, ἢ τὸ πλέον
μὲ μὴ ἀδικεῖν· οἶδα γὰρ ὅτι διὰ τοῦτο σεμνός τε εἶναι καὶ ὑψηλὸς καὶ
πολὺ βλεπόμενος ὑπὸ πολλῶν ἐλπίζεις, καὶ τῶν ἐν κόσμῳ ἡμῶν
τε καὶ πάντων· ἀλλὰ σοὶ τοι πάλιν λόγος τοῦ ἀρετῆς, καὶ πανίσ-
χυν· μὴ λαν γὰρ ἐστὶ φρόνημα αὐτὸ καὶ ἡμῶν καὶ κόσμου,
καὶ πολὺ πρὸς ἐσμὸν τῶν ψυχῶν ἀφαιρεῖν, ἐὰν μὴ φανῇ καὶ ὑ-
περόχεσμος· ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὸν αὐμεθόν καὶ ἀξιοῦν δικαιο-
δόσαι τὴν ἀρετὴν· ὡς γὰρ ἄξιον οἴκου ἀνάγκη, ἀλλὰ πάντων ἡ γὰρ
καὶ φανίον· εὖ γὰρ ἴσθι σὺ μὲν ἀκάνθου αὐτὸν πόλεμον τὴν
Κύρου ἔχω· ὃ δὲ αὐτὸν ἐκεῖνον κύρου μεῖζον αὐτὸ δὴ κοῦ ἀπαντᾶ·
ἀλλὰ μὲ λοῦν τὴν δόξαν τοῦ χρόνου, βασιλεύσας δικαίως καὶ
καὶ γὰρ τὰ ποιήσεις, τὸ χρὴ πολλοὶ δ' ἄμα, πλοῦτον ἀρετὸν μὴ
αἰσχύνομεν· καὶ ἄλλοσε ἐπιδείξω τὸ μεῖζον αὐτὸν ἀρετῆς
πρὸς ἐμέ· καὶ μὴ πεσοῦν τὸν ποῖ αὐτοῖς, αὐγὴ πρὸς αὐτοῦ
ὑπὸ λήθας, τὸ πλοῦτον δὲ φανῆν ὄνειδος ἀγαθὸν καὶ σεμνό
τητος μὲ ἐκ πανίσχυρον· ὡς πολλοὶ ὄντων ἀδέβοκ
ὃ γὰρ βασιλεὺς ἀλλὰ τὰ μεγάλα, ἡδὺ ὡς ἦν, ἀμὴ καὶ
πάντα τὸ μὲ λλον ἀφαιρεῖ τὸ αὐ, αὐτὸν καὶ μὴ ὅσε, τὴ αὐ
ταῦ ψυχαῖς τὸν ὀρχομεῖν ὡς ἰσχῶ, ὅτι μὴ ἐστὶ ἡ βασι-
δὸ ἔχειν ἔχοις, ἐκ εἰκὼν μεῖν ἢ ἐν πολεμῶν καὶ φῆ τῆ πρὸ,
τῷ φαίνεσθαι τὸν αὐτὰ τιμῶν καὶ πρὸ ἐν πλάγιον μεῖν·
ὅτω γὰρ βασιλὸς χάρα, τοῦ δὲ ὡς αὐξάνει ὁ ἀνάγκη καὶ ὑπὸ
πλάτων ὡς ἐπὶ μὲ εἶναι· ἀλλὰ ἐν τῷ ἐν τοῦ λόγου τῷ ὁμῷ,
ἐ γὰρ λοῦ τὶ καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτὸν ἐ μεῖν τὴν παῖ ἡμῶν δὲ ἔχειν
ἡδὺ ἐν τὸν βασιλεῦ σοφίαν καὶ παρὸν ἀλλὰ ἡ νῦν· ἀνάγκ
γὰρ ἐκ τοῦ ἄρχειν μεῖν, σὺν ἡδὺ ἀφαιρεῖν σοὶ ἐγκεῖν πολλῶν,
οὐ τὶ καὶ φέλος· ἀπὸ γὰρ τὸ ἡ μὲ λῆ, μὴ ἀνῶ τὸ πο-
σὸν ἡ ἔναι, καὶ μὴ μὲ ἡ κρὸν οὐ δὲ ἐ μὴ ὑπὸ ῥοῦ μὲ λεῖ πεῖν, βουλε-
μένοις ἀν αὐτοῖς· ἀλλὰ ὑπὲρ φιλοσοφίαν ἡ ὑπὲρ τῶν ἀν,
ἢ τὴ μεῖν, ἀδικεῖν μὴ ὀν καὶ ἀποικεῖν τῶν ἀν ὄν· ἐπὶ ἀν τὸν

ἔχα πορὰ τῶν πολλοῖς ἐν ἀλλοτρίοις καὶ πολλὰ πεφυκότα δὲ ἡ
ὅταν αὐτὴ μὴ χωρῇ κατὰ τοῦ σπόρου χόρος, μείζω τὴν πεὶ
περὶ ἐμὲ σὺν δίκης αὐτὴ, ἀπὸ τοῦ, ὅτι μεταλαμβάνω χρεὼ τῶν
φρονεῖν τὸ τῶν ἐμοὶ αὐτοῖς. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πεφυκὸς τὸ πρὸς
τὸ αὐτὸ καὶ ἀπόλλυσθαι, χάριν καὶ τὸ τῶν πολλῶν δαίμονα καὶ
δαίμονα ἡ νέα. ὑπὲρ τούτων οὖν καὶ ὑπὲρ φιλοσοφίας ἡ τιμῶν
καὶ ἥκετε τὸν χαὶ τὸν δῆμον ἐν πολλοῖς ἀγῶσι μεμνῆσθαι, ἀκὸ τυχόντων.
ἴδοι μὴ στε τὴν βασιλικὰ πεφυκὸς καὶ φιλοσοφίαν. καὶ οὐκ ἐστὶν
μὴν πεφυκὼς λέγοντος τὸν πρὸς βασιλεῖ ἀκούσαι. ἀλλὰ ὅρα τὸ
ἡδὺ καὶ τὸν, ὡς σὺν τοῦ τῶν πάντων ἀφεπὴ. καὶ τὴν τῆ τῶν,
δεῖ ὑμῖν ὅπερ ἀρχόμεν ἡ τὴν σοφίαν. λόγῳ μὲν αὐτὸς ὑπόσχο
μεν ἀνδρεῖα καὶ βασιλέως σοὶ δίξαι. καὶ ἀρέσει λόγος οὕτως
ἔργοις σκιά. πρὸς σοῦ δὲ αὐτὸν αὐτὴ τῶν ἔλεγον ἀπολαβὴν
καὶ γνῶμον. καὶ ὅμοιόν τε γὰρ μεμνῆσθαι. καὶ ἀπολαβόντα μοι
τὸν βασιλέως τὸ ἔργον, ἀμὲν ἐν ἐμοὶ λόγοι πεὶ τῶν,
ἀλλὰ ὁ ρυπόντων τῶν τε καὶ οἷς μὴ χρὴ τὸν τὸν ἀγῶνα σὺν ἀγῶνα.
ἡ μὴν ἀν τὰ πάθομαι φιλοσοφίαν ἐπὶ τὴν πρὸς ἀνέ ὁ δόξαν ἐρ
μῆσθαι. σὺν ὅσα δὴ τῶν ἐν πεθύμου μὴ τὰ σὰ αὐξάν, ὡς
ἀκούσαι ἐν ἡ ὄν. ἐν ὡ δὴ, δὶ ἡμῶν ἐν ἀπολαῦσαι πεῶ τὸ
τῶν ἐμαυτῶ ἀνθρωπῶν τὸν βλάπτον, οἷον σε πλὴν τὸν βασιλέα,
τοι γὰρ πάρεσμεν, ὅταν πλεῖον αὐ πολὺ ἀστῶν αὐτῶν ὄν, πρὸς ἐν
λόγον καὶ δέχομαι.

+ δίων. ἡ πρὸς τὸν κατὰ τὸν ἡ ἀστρονομίας. λόγ. +

ἐλόγεστος μὲν ὁ χιμένιος ἀναγεφῶν τὸν βίον τῶν μὲ χρὸ αὐτὴ
σοφιῶν, ἐν δὲ τῶν λόγῳ, δυνομεῖλλον ποιῇ. τῶν τε αὐτὸ τῶν
σοφιῶν. καὶ ὧν, ὅσοι φιλοσοφήσαντες, δὶ ἀ τὴν ὁ μομίαν ὑπὸ
τὸν φίλμου, ἐν τῶν σοφιῶν ἀπηνέχθησαν. καὶ τὰ τὸν
ἀίδιον μὲ ἀ τούτων. ἐν οἷς κηρνεα δὴν τὲ κατὰ λέγει τὸν ἀθη
ναῖον, καὶ ὅν τὰ τὸν ὀνομάζειν. καὶ ἐν χνοῖς ἄλλοις. κατὰ
βιωσάντων ἐπὶ φιλοσόφῳ πεῶ αἱρέσει. λόγῳ δὲ ἐν ἐν
σοφίᾳ ἐκεῖ κὲ μεσοκεῖσθαι. ἐν οἷς ἀεὶ τὰ μὴ καὶ τὸν κνίδιον ὁ λόγ.
αὖ λέγεται πεῶ τὰ τῶν ἀεὶ τὸ τέλεον ὁ μὲ λὴ τῶν. ἀλλὰ καὶ ἀστρονομί

ῶν ἥκουτε, ὁ πόσον ὁ τότε χρόνος ἐπρεσβεύετο· ἡμεῖς δὲ
ὀλίγων, τῆς πόλεως ἐν τῷ λόγῳ τῷ χρωμένῳ ἀφ' ὧν πρὸ
ἡλικίας), σοφίας μὲν ἄρα διὰ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς, ἀφ' ὧν ἀρξόμε-
θα τῶν ἐπιμελείας αὐτῆς φανήσομαι σοφίας ἕνεκα προνοησάμενος· εἰ δὲ
καὶ τοῦτο μικρὸν ὁ ποῖόν ἐστιν ἐρεῖν σοι· τὴν δὲ
τῆς αἱρέσεως, ἀρχὴν ὀλίγων· ἐξ ἡμέρας τοῦ τῶν Γαλιλαίων· ἀλλ' ἡμῖν
ἀεὶ φοιτᾶν· αὐτῶν αὐτίας μὲν οὖν τοῖς κρείττω· ἀμφοτέρας γε
μὴ ἀπεῖπον· ἀλλὰ μὲν, ἐκ φιλοτιμίας καὶ ἐμβεβλῆσθαι
ἡ πεῖρα καθαρῶς τὸ ὠφέλιμον, ἐπέλεσε τὸ σοφίας·
ἡ τεῦξις τὸ κλεινόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀμφοῖν ἐλπίδας· συν-
νεάσας δὲ τῶν περὶ τὰ σοφίας τῶν ἐκ τῶν πεῖρα τοῦ δόγματος τῶν,
ἡ λυπεῖν μεμαθὼς ἐκ νυχὸς ἀφ' τοῦ ὑμῶν, ἀλλ' ἀφιλοτίμ-
ως δὲ, καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἔρωτι ἐγένετο δόξης σοφίας ἕνεκα, ὡς μὴ
μέλλειν αὐτῷ τὴν ἐφοῦ τῶν ἀνελίκιας σεμνότητος, καὶ ὅμως δὲ
ἡ ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ἀστῆρος, μελέτωσιν ἐν τῷ νῦν ὁμῶς·
ἀλλὰ ἡ κατὰ βίος εἰδέλοκα καὶ αὐλητὴς δόσιν ἀνόμιζε· ἡ ἐπι-
πλεῖστα δὲ τοῦ τοῖς σύστασιν. ὁ δὲ λόγων δὲ ἀγνὸς μόνος σοφίας,
φιλόσοφος ἀπετελέσθη· τὸ χρῆμα δὲ ἐν ἀνῶ μὲν χρῆσθαι·
τῷ τὸ χρῆμα αὐτὸ ἐκτήσατο· ἐν δὲ ἀν ἡ τοῦ γε φόνου τὸ βίον
ἀκτήσασθαι τὴν πόλιν τὸν ἄνδρα ἡ πλόκω· ἀλλ' μὴ ἐπλῆ
ὥστε συγκατοδρίσθησαι τοῖς ἀλεφίκαρ νεόλλω τε καὶ δόξον·
ὧν κτίνα δὲ, λόδκο ὑπὸ θεοῖν φιλόσοφος δὲ μὴ ἀκεχά-
ρισμαι ἡ σοφίας· τοῦ δὲ λαμῶ ἐρῶ ἀπκτελεσμένη
δέχιω· ἡ πολλὴ τὴν ἀφροδίτην ἐπὶ τὸ μέγα· ταῦτα ἡ
πάντων ἀγῶν ὅσ λέγοντο ἐκκλοῦσθαι κρίσ τὸ ὄνομα,
ἠξιοῦτο τὸ πεφυκτοῦ ἀστοῦ σοφίας· αὐτοῖ δὲ, ἀπόξιος
ἐμοὶ δὲ κοῦ ἐν δὲ μέφρον δέχεσθαι φιλοσοφίας ἀνόνυμα
τὸ τοιοῦτον τὶ θάσκω, δὲ τὶ τοῦ πλεῖστος ἐπαυσαμένου τῶ
ὀνόματι· ὁ δὲ, πεφυκτὲ λεμπεῖ τὴν βίοιν ἐκ αἰτοῖν χορ-
ἡ αὐτὸ ὑπὸ θεοῖν μὲν χεῖ ταῦτα αὐτὸς ἑαυτ· λόγοσ δὲ κεκτηφρ,
ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῶν ἀνάστον· χρὴ δὲ ἡ αὐτῶ ἐχέκι φα-
τὶ ἀν τοῖς λόγοις διαφορᾶν μὴ σεῖ καθαρτὰ πεῖ τὸν ἀνδρ.

ὅπερ γὰρ ἐγὼ διὰ μάταιον φὴ ἀπολλῶν αὐτὸν αὐτῷ σῶν θεῶν
ἔπαινον ἐπὶ φιλοσοφίᾳ τῶν ὀργίων, σοφίαν γὰρ ἡγοῦμαι δὲ
τοῦτο ὑπολαμβάνω, αὐτοῦ μὲν αὐτῶν, ἔλεγχος εἶναι δόξειε, περὶ ἐ-
πιστήμης, ὅτι τῶν ζῶν ἀφανῶν μεγίστη ἐστὶν ἀνθρ, ὅστις φιλόσο-
φος ἐστὶν, τὸν θεὸν ἀλκεῖ. λέγει γὰρ οὕτω· σοφίαν δὲ φιλοσοφία
οἱ πολλοὶ ἐπονομάζουσιν οὐ μόνον τὴν περὶ τὸν ὑπὲρ φωνῆς
τέχνην, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφους τοὺς ζῶν ἀρίστους ἀνεύ-
ρισκον. ὑπολαμβάνω ἀναγκαῖον τοῦτον· ὡς δὴ ἀκούσεσθαι
σοφίαν, δόξαν δὲ, παρὰ θεῶν τὴν ἐπονομασίαν ταύτην·
ἃ τὰ θεῶν φιλόσοφοι ἀνδρὸς δόξαι εἶναι θεῶν. μεθ' ὧν δὴ
τὸν θεόν· καὶ μὴ ἀλλοτρίαν ἄλλος· εἰ ἐπὶ τοῦ θεῶν τάν
πανόμενος, τὰ ταῦτα φησὶ πολὺ τῶν φιλοσοφίαν τὴν δόξαν
τοῦ θεῖον· ταυτὸν ἔστιν ἀπῶν, ὅτι μὲν οὖν τὸ σοφίαν,
τοῦ ἀγόμενος ἐπεβάλλοσαν· καὶ τοι μὲν ἐξ ὑπόφησιν ἀπορ-
οῖ χορὸν τὸν ἀν ἀφ, πολὺ δόξιον δὲ τὴν ἀν ὄντ· τί οὖν
πεῖ πάσ· τὰ ἐπὶ πάσ· ὅτι τοῦτο μὲν ἐστιν· ἐκάνο δὲ φαίνε-
λλὲ γωγε ἐμὲ κρολογοῦμεν πρὸς ἀνθρώπου ὁλόπασ· συγχωρῶ δὲ
τὸν θεόν φιλόσοφον ὄντα, πάσαν τὰ σοφίᾳ, ἀμόν πρὸς
ὅτι τὸ λεω φιλοσοφία, ἡμεῖς δὲ μὴ ἐπιρέαν αὐτὸ
μὲν δὲ πάντ ἔχω ἐθνικὴ λόγοσι τὸν ὑστ ἡμαθόντα· ἀλ-
οὕτοσχε, πλεῖστα δὲ ἡμεῖ λίστα θεῖῶν, ἀφ φιλόσοφοσ τὸ
φιλοσοφίαν αὐτὴν ἀναχῶ τὴν κε· αὐτὸ τὸ ὅ μεν φύσεως
λαχὼν ἐχουσιν ἰσχῶ, πρὸ ἡμῶν δόξαν αὐτὸν ἡ λύθον· ἄμαν
δὲ αὐτὸ πάσ μεν ἡγεμόνοσ ἡγεμόνοῦ ἡν κατὰ φιλοσοφίαν, τὸ ἡν κατ'
τὴν ὑπολήψιν· ὅθεν ὅ τε κατὰ τῶν φιλόσοφων αὐτ λόγος
ἐστὶ δὲ ἀθάνατα δόξα αὐτὰ κινῆσμενοσ, ἡ δὲ ἰσχὴ ὁ κινῶν,
ὅ πεῖ μὴ ἀσθενὲς ἔτερος, τοιοῦτ· ὁ πεῖ τὸ μὲν ὁ μεν
τὸ πολυκίνητον· ἀλλὰ κινήσεσθαι τὸ φύσει, ὡς ἐν μὲ
σφόδρα δὲ ἰσχὺ ρίζομεν· πάσαι μὲ δὴ, ἡ δὲ λόγος ὅτ ἀρχὴ
ἥ ἐστ εἰ φύσει ἀν τὸ ἀθάνατον, ἐκ παντὸς ἀνθρ ὁ λόγ φορᾶ
ἐπαθὴ τὸ φιλόσοφον, ἐν ταῦ τὰ δὴ ἡ μὲ ἡ ἐφ μὲ
τὸ φύσει αὐτὸν διεσάφη· ὅτ πρὸ τὸ ἐπὶ γνῶσιν ὁ φε

ἡς φύσει τὸ οἰκεῖον ἔργον, ὃ καταμικρόν, ἀλλὰ λίαν ἰδίοις
αὐτὴν ἐκθεῖναι τῆς σοφιστικῆς πρὸς αἱρέσεις, ὅσα τε κατὰ ῥητορικὴν
τὸ ὑποθέσεων, καὶ ἐν ῥητορικῇ καὶ ἀλλαχοῦ πολιτικῇ μὲν ἐχαρίσαντο.
ἄτι σὺν ἀμφοῖν τὴν οὐσίαν πρὸς ἀλήθειαν τῇ φιλοσοφίᾳ τῷ πολιτικῷ
τοῦ ῥήτορος, ἐπὶ δὲ τῷ μὲν νοῦν τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι τε τὸν Πε-
κλέους τῷ τὰ φίλον, θουκυδίδου τὸν πλατωνικόν· εἶν σκαλτόρος,
θατόρου πολυπολὺ κοκλίων ἀτί, τῷ οἰκείῳ καὶ νοῦ μεῖν·
ὁ δὲ ὧν ἡ ὢν ἔοικε θεωρήμασι μὲ τεχνικῷ σὺν φιλο-
σοφίᾳ, μὴ πρὸς τὸ λαμπρὸν. μὴ δὲ πρὸς τὸν ἀσχήμονα φῶς κ
ἀστραπαῖς, αὐτὸ ἐφ' τοῦ καιροῦ μὴ αὐτὸ θαυμεῖν, οὐ καθαιρεῖ
τὸ φῶς, ὅσα δὲ ἡδοστάνει. κατεργάζεσθαι πάρεστιν τὴν
τῶν ἐφ' ἑαυτῷ, ὡς θεάσασθαι τῶν νοῦ θεατὴν ἀνῶν. κατὰ νοῦν.
κατὰ ἡδοστῶν. καὶ καθ' ὕλα. κατὰ θεῶν, ἀφ' ὃ χρήσασθαι πρὸς τὸ πρ-
καμεῖν τὴν πάρεστιν ἀλλ' τὸ πρὸς λόγον. ὁ δὲ μὴ καλῶς ἔχειν
δοκεῖ, ἐπιτρέψαν ἀπαθῆ τοῖς ἰδίοις λόγοις, ὅτι πρὸ τῶν
φυσικῶν ἢ μὴ κατὰ τὴν φύσιν. ἀλλὰ ἐμφαίνει μόνοις ἢ φυσικὰ
καθαίρει ἐπὶ τὰ θαυμαστὰ ἢ δικτυοῦ, ἀλλὰ παραβάσεσι. κατὰ τὸν αὐ,
ἀκμὲ τοῦ τε φιλοσόφου. κατὰ αὐτὸ τοῦ σοφιστικοῦ λόγου
διαλληφότος σκαλτόρος χρεία. ἀλλὰ χῶρος πλὴν νῦν κτῆσις,
πολιτευόμενος ἀλλ' αὐτῷ γὰρ μὲ βαλλόντι σφαῖρα κατὰ τὴν ἐξήγησιν
τοῖς ἀκροωμένοις σπουδάζεσθαι. κατὰ αὐτὸν αὐτὸν ἀξιοῦν, πρὸς
ἡδονὰ θαυμαζόν κατὰ λόγον, ὡς οὕτως κέρδος πολεμοῦντ
πολιτεύεσθαι. γνῶναι δὲ θεῶν οὐ τὸ τε αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀλήθειαν
μὴ βίαν γνῶναι κατὰ φύσιν. φιλόθεαι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν θεωρεῖν
μὲν τὸν δῆμον) τοῦ ψιτταῖ κατὰ δόξαν τῆς αὐτὸ θεωρεῖν
οἴεται. κατὰ τὸ ἀμφοῖν ὁ μείζω ἀπὸ λόγῳ ἀνάγκαι θεῖναι
τὴν ὑπὸ τοῦ λόγου. ὡς μὲν δὴ τοῖς τυχοῦσι ἐπιστήμαν
λόγον. τοῦτο δὴ πλέον ἀπὸ τοῦ ἡδεῖαν ἀλλὰ τὸ
χορηγήσασθαι αὐτὸν αὐτοῖς ἢ ὁλοκλήρου τοῦ εἰς φιλοσοφίας
τοῦ ἰῶν, ἀλλὰ νοῦν σὺν δέδοκε τὸ κατὰ φιλοσοφίας τὸ δὲ νοῦν
ἀρχαῖον τὸν ἡδὺν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπαθὲς τὸν αὐτὸν ἀρ' κατὰ νοῦν τ
ἐκ τῆς φιλοσόφου μεθόδου, πρὸς νέμεσιν αὐτὸ τῆς φιλοσοφίας.

αὐτὸ ἡ δόξα καὶ ὡς ἀκεστῆ.

εἰ δὲ τὸν βοεάτιον ἀφαιρήσει τὴν κατὰ δίκην ἀγωνιζόμενον
κατὰ δίκην ἀγωνίζεσθαι, ἡμιδοκιμὴ ἐξαρθήσεται, ὁ τοιοῦτος ἐμείνατο
τίνα λόγον τῶν δίκαιος, ὡς τὸν φιλόσοφον ὑπὲρ αὐτῶν πεποιήκεν.
ὡς οὗτος τὸν λόγον, ὑπὸ τὸν πρόσωπον ἐν τῇ δικαίου βίῳ, πέντε
τὴν πλοῦν τοῦ παντὸς ἀφορίσας, ἀξιόλογον. ὦ δικηνὸν τὸν ἀρ
ἥρου ὑπὸ πλοῦτον κατὰ τὸν ἄλλει, τὸ δίκαιον ἐν τῷ ἡδέσθαι.
καὶ τὸ κατὰ πρόσωπον ὑπὸ πενίας, ἑτέρα, τὴν τὰ πάντα ὡς τὸν
ἄνεμον πόνον κλάζα. τοῦ τὸ μὲν τῶν κατὰ μελετῶν τὸν
ἀπαίτον ἀκοὰς δίκης μέλει; ὑφ' ἡμῶν, ἐξ ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.
ἐξ ἡμῶν ἀφαίνοσι, ὅ τὴν μὲν τὸ λῶν φεύγεται ἐλεύθερον ὑπὸ τὸν
ζῆλον, μεμνῆσθαι ὡς τὸν ἑαυτὸν γεγονέναι κακῶν τὴν δεξ
αὐτῆς ὁρᾶν τὸν βίον, κέχρωσται ἐλθόντα. τοῦτο δὲ ταῦτ
δείκνυσι ὑπὸ δίκης αὐτὸ χρόμενον ὕδωρ ἀποχωρεῖ πενίαν,
ἀμείβει φεύγει. ὁ βελτίων οἱ τὰ τοῦτο αὐτὸν μὲν ἀνέχει
πολὺ βασιλεῖ. ἐν ὧν τέτταρα ὑπὸ τὸν μέσον βίον βίον δικαίου.
τὸν φίλον χρήματον τε πλοῦ ἀπολαῦσαι κοινῶν. πρεῖπον τὸν φίλ
τιμον τελευταῖον δὲ πρὸς πόδιν, τὸν ἄφρον πρὸς δίκην, ἐκάν
μὲ αὐτὸν κατὰ τὸν ἀνδλοῖσαν ἀπαντῶσι τὸν φαίνεσθαι
τίλα. πάντα δὲ τοῦ βιβλίου, τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὰ λόγ μὴ αὐτὸν κα
δὸ πολὺ σαν ὁ τῶ ποτ πεπεφυκὼς ἐκ θεῶν ἐστίνετο. χρὴ εἰ
ὅμω τὸν θεὸν τοὺς αὐτοῖς σὺν χρῶν λόγοις δίδασκε πρὸς κρατ,
οἱ πρὸς τὸ τὴν φύσιν ἐδόξαν, πρὸς ἀπαντῶ ἀπὸ τὸν ἀν-
θρῶν φυσιν κλος. ἀλλὸ τὸ δὲ ὡς αἱρεσίν τὴν τῶν κατὰ
φιλοσοφίαν ὑπέσχετο, τὸν δὲ κατὰ τὴν φύσιν πρὸς τὸν
ἀπαντῶν ἐχαρῶν τὰ, δίκαιον. ὅσιον. αὐτὸ μόνον. ἀπὸ τῶν ὄντ
φίλαν θεῶν, ὁ καὶ, ἐστὸς αὐτὸν τοῦ βοέως ὁ πολεδομῶν
ἡ βίον βλαμονίνος. ὅτι πλοῦν ἐστὶν ὡς ὁ πανὰ πᾶ πόλ
ὅλην βλάμον. τὴν πρὸ τὸν κρόνον ὕδωρ αὐτὴ μεθοστάσ
πολλαστίνο καὶ μέγιστον πρὸ θεῶν τὰ θόδε. ὅ τὸν ἀνὴρ
ὅλως ἐπὶ τοῦ φιλοσοφῶν ἀπήρξατο. πρὸ τοῦ νοῦ θεῖ ἀν
ἀπέκλιν, ἐδεῖ λόγον ὅκαρ πλὴν ἐκήνοχε. τῶδε μὲν πῶ πρὸς
αὐτὸν χαλνοντὶ, ὁ λὴ πρὸ τὸν πρὸ μεμνῶ ἰδέα, ὁ ἄλλα τοῦ ὁ

καὶ ἀκοῦσαι μὲν τῶν ἡδονῶν καὶ τὰ τῆς σοφίας ἀεὶ ὑπὸ γήρους,
καὶ καὶ τὰ τῶν πολιτικῶν· οὐ σκάνασι μὲν γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὡς ἐφίεται καὶ τὰ πρὸς τὸν πρὸς αὐτὸν ἑαυτόν, ὅλον
τὸν νοῦν μὲν ἐπὶ τοῦτο ἀναλίσκουσι τοῦ λόγου· αὐτὰ δὲ τὸν
ὀρθὸν τέλος τῶν ἀφωνίαν τιθέμενοι· οὕτω πρὸς ἀδιάφορα
καὶ τῶν τε μὴ τῶν φερόντων· ὅλῳ μὲν ὄντων· οὐ τοῦ τῶν μὲν τε καὶ ὑπὸ
τοῦ φοῖ ἐστιν ἀνθρωπίνου· τὰ δὲ τοῦ δι' ἀγγέλων θεῖα βιβλία,
καὶ τὰ ἀν, οὐ αὐτοῖς ἴδιος χαῦνον τι καὶ ἀπεφρόνησεν·
ὀρθῶς λαμβάνει τὸ φιλοσοφία καὶ ἀπὸ ἀστῆρος τοῦ φίλου· τὸ
ἐνεργεῖν τε καὶ ὁσμεῖον κόλλος ἀναπτῶσα· ὁ ποῖον ἀεὶ τὸ
ὀρθαῖον καὶ ἀφυσίν ἔχον· καὶ ποῖος ὑπὸ καὶ μεσίοις οἱ κεῖον·
ἄμμα τὸ τοῦ λίαν δεξαίου· καὶ ὡν ἐπὶ τὸ τυχόντες, καὶ ἀπὸ τῶν
πεπτωκότων ἰῶν· καὶ λέγει καὶ ἀλέγει· ἕως πολε-
μικῆς τῆς ἀφ' ὅλων καὶ κυμάτων ἔχουσης ὅλμωφ· ὁ
ἐκκλησιαστικός τε καὶ βουλευτικός· ἡ δὲ βουλὴ καὶ τῶν
τῶν τοῦ τῶν πόλεων ἀρμοζόντων τε καὶ ἔγνω σοφίν τε καὶ κε-
κοσμημένος· ἴδιος ἀν· οὐ κατὰ τοῖς ἰδέαν δὲ χοϊκὴν· ὅλῳ
τῆς γε τῶν ὁρᾶσθαι χῶν· τῆς ἐπὶ ποιγόνος τῶν καὶ λλα καὶ φυσεῖ·
ὁ ποῖα δὴ ἀλλόκοτος· ὧν πεῦ ἐμμνήσθη δόξαν· ὁ μὲν μὴν
δὴ καὶ τὰ τέμπη· λόγος δὲ οὗτος, ὁ κατὰ τῶν φιλοσόφ-
καὶ γὰρ αὐτὸ πεῦ ποιῆτ, πάνυ σφόδρα θεατρικῆ τε καὶ τῆς
χοϊκός· καὶ ἀν, ἀκόρεστος ῥητορείαν ἐπὶ φροδίτων τῶν ἀν
πρὸς τῶν ἡδονῶν· ὁ ἀθανάτων σῶν ἔχω τὴν τῶν χὴν φιλόσο-
φίας, ἡμῖν τε καὶ μεσοῖς τῶν νεφῶν μὲν ἄλλον δὲ λοιμῶν·
ἄδε τὸ ἐφίν κατὰ τῆς ἴσης δὲ ὡς σὲ δεῖ τὸ φανῆς
αὐτὸ καὶ λε· τεκμήριον πρὸς τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ὡς ἀρ-
πεῦ νε χθῆναι, καὶ πεῦ ἀναστήσας· ἡ τὰ τὴν τῶν λλῶν λεθῶν,
ἐνέβαλεν τὸν τοῦ καιροῦ αὐτῆς τὸ πόλε· καὶ τὰ ψυχῆς,
πρὶ ἐφίσον πρὸς καὶ· ταῦ ταῦ ὑπὸ λύσας, ἀνὲ μὲ τρὸ
τὸ χωρίον· δεῖ τὰ δὴ τὸ πεῦ πλῶν τῶν λόγων ὑπὲρ τῶ
τεῦ, πολλῶν ἐκήρυξεν αὐτοῖς ἑλλῆν· οὗτος μὲ καὶ τὸ χῆμα
ὅπόσης ὁμιλεῖν· οὔ τε ἄδ' ἀν, ἐπαγγέλλω ἡ δὴ ἀπτοεῖν μὴ·

ἄκοιμα κτῆσιν καὶ τε πλοῦν νομοῦ τε χρ. (υγκα λοῦν δ' πρρ-
ρήτω κόμμα θαυμαζόμενοι χρεὶ τὰ κῆπω σ' ἀπὸ τὴν πρὸ σοι
τοῖσ' ὀνόμασι ποιοῦ ῥήμασι. οὗτος τ' ὄμμα, κὴ μέγιστ'
ἐν τῷ κατὰ τῶν φιλοσόφων, ὡς τὴν κεφαλὴν ἀκμὴν ὀινεότερον.
τοῦτ' ἐν κρεμάσθαι πάντ' εἰκόν τρόπον αὐτὸ σ' ἀφ' ὅλ.
καὶ μὴν τοιγε τὸ τὴν τριαν τὴν ἰδέαν, αὐτὸς αὐτῷ τῷ τὴν κεφ-
ἠ τοσοῦδε δόξαν. ἀ μὴ τὴν τοσοῦτον ὄμμα ἀρχόμενος τὴν
δεχαίαν ἐκ τὸ εἰκεῖν. ἐν οἷς κλοκάσσαφῶν ἀναχορᾶν τ'
οἰκείων ἠθῶν, ὡς σαῦ, κλαθᾶν ὅ τι οἴων ἀπὸ τὸ ἀκεῖνο ἐκ-
ἐστὸ νεότερον. ἀλλ' ὑλοζῶν ἀπέτεμα τὴν πρὸ τὸ ἀνομάσ. κ.
ἀποχωμὸ μεγωγε ἐ οἴκειν, ὅ τὴν τὴ πρὸ ἀκεῖνον δῶν μεῖνον καὶ
γεδὴ μὴν πρὸ σὲ ἐκ τὴν. ὡστ' κὴν, ἀπὸ ἀνφὶ τοῖ δὴ λῖ, ἀπὸ τ'
ἄφρον ὡ πολλὰ σὸ τῶν ῥητὸ ἐσον τὸ λέων. ἀὶ τὸν ὀξεῖ ἀ τοῖ μ.
τὸν πλάφοισ' ἐ τῶν ἐαυτ' κ πρὸ ἐφ' ἀρχὴ τὸ ἀπὸ, μὴ ἐ κάνων
τε πλ ἀθῶ τῶν ἀρχαίων τὲ κ ἀδῆμον ῥητὸ ἐσον, πρὸ ὅν τὲ νῶν κ δὴ μὴν
διαλεχθῆναι κ ἰῶ τὴ τὴν πάντ' ἀξίος. οἱ τε ἀρρυθμοὶ τὸ λόγ
κεκολάσμενοι. κ τὸ βαθὺ τὴν ἠθῶν, οἷον ἀφ φρονίμῃ πνὶ καὶ
παιδαγωγῷ πρέπον πόλει ὅλη σ' ἀνοήτων σ' ἀκαμῆ. ὡστ' πρ
δὲ τὸ ὡ μὴ ἀν, ἄ τε μὴ ἐν ἔφυ πω τὸ ὡσ, ἄ δὲ ἀν ἐπὶ
γνωφόν τὸ πολλῶν ἀ τὸ ἀν ἐκ τρὸ. νῶν μὲ ῥήτρος ἀν δεῖ. χῶ
δὲ πολιτῖ ἠθη, ἄ τω κ ἀὸ δῖ ἀνοῖ, ὃ τὸ ἀκ αὐτ' ἀν δ ἀ
νοῖ ἐπὶ ζ ἀ μὴ τὸ ὄφ ὅ τω δὴ τῶν ζ ἰ ἐλίων αὐτοῦ, ἐ πὶ γω
σεται ἡ ἀν ὁ σ' οὖσ' ἀν ἐαῦν ὀ ὀῖν ἰ ἐ ἀν τῷ ὑ πὸ τὸ σ.
Κ ἀν τὸ φαυλότατον πε χρεῖσι, τὸν ἡ ἀν κ ὄψ, τὸν ποιμ ὁ
τὴ ἐ ἠτορ ἀ πω τὸ ὄξ δρᾶν λόγω. μακρῷ δὴ σοφίᾳ ὧν, κ ἀπ'
τὸ ἐ πὶ χρεῖ ἀ ἡ σ' ἡ νεγκεν. ἀ δὲ τὸ κ ἐ τὸ σοφίᾳ ὡ δ'
ποιεῖ, ἀ λλ' πολλοῦ γε κ ἀ πὸ ἐ χρ ἀ μ ἐ ἀ θ ἀ μ πε τὸ τὴν ἐ ὑ ὁ π.
Κ ὁ τὴ τὰ. ἀ λλ' ἀ δὲ θαυμαστὴ τὸ ἰ ἡ ὁ τὸ μ χρεῖ ἀ κ ἡ εἶ ἀ τὰ σ' ἡ
ὡ ἀ ἐ τὸ ἡ νοῦ. δ λ ὁ ὑ τῷ θ ι τὸ ἀ ἄν γε κ, ὁ ἐ ἀ ἡ κ ἀ σ ὁ τ κ ἐ φ ἰ κ ἀ σ.
ἀ δὲ ζ ὀ ν λ ἀ φ ὁ τὸ ὑ κ ὁ ν ὡ π ἐ π α ν. ἐ α σ κ δ ἀ ἀ θ ἡ κ ἀ ἡ τ ἡ σ' ἡ ὀ ν ἰ
κ λ ἀ π α ἰ τ ἡ ἰ α, π ὰ ν τ ἀ χ ρ ὑ τ ἡ φ ὑ σ ι χ ρ ὁ μ ε ν. κ ἀ κ ἀ ν, ἀ π ἰ α ἡ θ ἡ σ
ἀ υ τ ὁ τ ἡ ἀ ὐ τ ἡ σ ἐ ἶ ν α ι π ρ ὁ ε σ κ δ ἡ σ τ ὁ τ ἐ κ δ ὲ ὡ ἀ μ ὲ ἡ. τ ὰ ὡ τ ὰ μ ὲ

πολὺ τοῦ ἡμῶν ἀφικνούμενος, πρὸς τὸν κύριον ποτε πολὺ δεόμενος· ἀπὸ
μοι δὲ ἐξιόντι τὸν πάντοθεν ποιὸν αὐτὸν λόγοις, μὴ ἀφὶ τὸ μὴ
τὰ μὲ γένοιτο· πεῖ κοὐδὲν ἐπέπονθα· ἐπὶ δὴ κλῶν ἀν τῶν πάντων ἐλόμ-
ἐπὶ δὲ ἀπὸ αὐτῶν μοι φεύγοντα πολὺ κλῶν ἀν συνεφέρετο τὸ συνεφέρ-
ματος· σωιζόμενος αὐτῶν φίλοις ἀν δεῖν μὴ ἀπὸ τῶν πεῖσιν ἀν σω-
σκόμενοι πείσει· ἐνοῖς ἔτω ἐπὶ ὠγὸ πρὸς ὀλίγον πολὺ τοῦ ἀν λέγειν
τε ἐπιγνῶναι· καὶ τοῦτον οὖν ἀπαιτεῖσθαι, αὐτῶν πόρρω ἀφίκομαι· ἵνα
μοι μὴ ἀπὸ τοῖς τῆς γραφῆς φιλοσοφίας πεῖσθαι, ἀπορχοῖτο ποτὲ ἐπὶ
πολιτικοῖς τοῖς διδάσκοις γεγραμμένοι· μεῖζον ἐστὶν αὐτὴ τὴν μὴ τῶν
πεῖ παιδεύματα τὲ ἐπὶ τὸ ἀληθῆ γνῶσιν· παιδεύ· ἐπὶ γὰρ τῶν πα-
ρεπιμέλεσθαι ὡς ἀκμὴ γὴ ἐστὶ πεῖσθαι πορρὴ ἐστὶν τὰ ἐπὶ τὸ πε-
κτῶν μεσίον τὴν γνώμην, ἢ δὲ μεσὴ ἐστὶ χάρος ἔχοιν, ἀπαιτεῖσθαι δὴ ἀ-
νοῖ, ἃ τὰ ἀποκλίνει δεῖσθαι, μὴ δὲ ὀπὶ κρόμενος δίαν ἢ τὶ ἀλλ-
τὶ ἀρκτορέαν αἰτίξει· τοῦτο γὰρ ἀπὶ ἀκεῖν τάξει, ἐπὶ χὴ πεῖσθαι τὴν
μετὰ ἐφαγωγὸ σαθαῖ· ἀλλὰ ἐπὶ ἀλλαμὶ κρὸν ἐκλὶ τὸ σὸ τὸ γόσ,
μὲ χεῖν ὀν, ἡ δὲ κὴ· δὲ ἔξ δὲ καὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ κεῖ μεῖνον ἢ κῆσ, ἐπε-
ξιὼν ἀπὸ σιν ὀσὰ μὲν ὀν ἐστεῖ ἐστὶν ἀν δὲ ἀφὸν ἢ ρεῖν μὴ ἢ τὴ
ἐπὶ πεῖ· πολὺ δὲ τὶν ἀκὸ δὲ τὸν ἀπὸ τὰ γὼν, ἀν σθαῖσι τὸ
χεῖσι τοῖς δὲ τὲ ἐπὶ δελφοῖς τοῖς ἐστὶ τῶν ἀν ἀγωνοῖσι μαῖν, ὥ ἐν,
ἀεὶ τὰ δεῖν ἀν ἀπὸ τὲ χὼν τὸν κὼ λίστον ἢ ἄλλον, πορὰ μὲν ἢ
ἀν ἐστὶ βλίοις ἀὰ πεῖ ἐστὶν τὲ ἐπὶ κὼ δὲ ὧν· ἀκὶ ὢν τὰ ἐπὶ τὸν φίλο
σοφον μὴ δὲ ἄλλο τὶ κὸ κὸν, μὴ δὲ ἄλλοι κὸν ἢ ἔναι, ἀλλὰ ἐπὶ τὰ ἐκ
χεῖν μὴ ἢ ἔναι· ἐπὶ κεῖ ἐστὶν ἢ ἄλλὼ ἢ ἔναι· τοῦ τὲ ἢ τὶ δὲ ὡ ἀναι τοῖς
ἀν ἐστὶν ἀκὸ μὲ λῆσθαι, τὼν μὴ δὲ κὸ ἀὰ πὰ ἐφ σὲ χὰν ἐ ἄλλο ἢ μὲ ἐστὶ ἐφ-
ματος· ἐ ὀὶ κὲ τὰ ἀλλὸ τὶ πεῖ ὀὶ μὴ ὀν τὲ γὸν ἢ φιλοσοφῖ, ἢ πλὴ-
τὼ ἐστὶ μὴ ἐστὶν γὼ σεῖ· ἐπὶ ὧν πάσιν ἢ φιλόμὴ θος φυσῖ, ὑπὸ
σχεσῖ ἀπὶ φιλοσόφκ τέλοσ· ἐπὶ δὲ τὰ τίνος ἀν, ἢ κ τὲ χὴ καὶ
ἐπὶ ἀκὴ μὲν τὲ χὴ σ ἢ ἀπὶ ἀκὴ μὲ, πὸ ἀν τὸ λόγοσ τοῦ ἢ ναι, τὸ πὸ ἀμ
ὀ ἀποχὴ ἢ ναι πὸ ἀμ λὲ μὲ ἀ ἐστὶ, ἃ μὲν φὺ λὸ κεῖ νοῖ ἢ τὲ αὐτὸ, ἐπὶ νὲ,
ἐκ πὲ ὀὶ ὀπὸ ὀ ὀ ὀσὸ ὀ ὀ ὀ

ἡ ἀγωνιτε θεῶν φιλεῖν μεν; χορὸς τε φοῖ διὰ αὐτῆ δὴ πῆ τῆ
γοῦν· μία δ' ἐξ αὐτῶν, ἡ δὲ μία ἐξ χορεῖ ἡ τε ἐν ὑμνοῖ θεῶν
ὡ δὴ κηνῦ τὸ οἰ κάον ὄν τον, ἡ τε τὸ τυχὸν ἡ πόθεν ἀλλοῖς βοῦ μὴ ἐγὲ·
καὶ τοι τὸν ἡ δὴ κ φύσει οὐ δὲ ἀ, κατὰ κόρυφα τοῖ ἐστι νῦν τὸ χω
ρίζεσθαι μὴ δὲ ὠνῶ μεῖ ον· καὶ ἐ τι προσε τὸ δὲ ἀ πὴ βοῦ λεῖ ον·
ἀλλὰ φιλοσοφία τὸ ἐ πὶ πάσαι σθαι· καὶ τὸ τοῦ τὸ αὐ τὶ τε ται
τὸ τῆ σύμφωνία τῶν μουσῶν ἀ θὶ τὸν αὐ τὸ λόγω πορεῖ ν ὅλ·
ὅδε λόγος οὗτος, τε χνῖ τεῶν μὲ καὶ ἐ πὶ φῆ μὴν κὸ λῆ, τὸν ἀ πὸ τε μό
μεῖ ον ὡ τὶ νοῦν ἡ δὴ σῖν ἀλλ' ὁ μὸ νοῦν ἀλ λὰ πε σὸν κοῦν τὰ δαι μονῖ· φιλό
σοφον δὲ, τὸν ἡ μὲ μοσ μεῖ ον ἀ κτῆ σὰ πᾶ φῶν συμφωνῖ, ἢ οὐ τὸ
πλῆ θος ποιῆ σαν τὰ· ἢ τοῦ τὸν μὲν γὰρ πε σὸν ἡ νᾶ σθαι δὲ δῆ πὸ τὸ
ἔχειν αὐ τὸν ἴδι ον ὄν τον ὑπὲρ κάμεῖ ον τοῦ χορ ὀ· ὡσ πὸ τὸν ἀπό
πλω λὸ μοσ ἔχει, γνῶ μεῖ ν τῶν μὲν σαι σοῦ ὠ δὴ ν αὐ τὸν ὀ ξὲ ἀρ
χον τὰ ἢ ἡ δὴ ν τὰ ρυθμὸν τῶ συφῆ ματι· γνῶ δὲ αὐ τὸν ἡ κα τε
μὸν ἀσ θὰν· ἐκ ἀνο δὰν, ἅπ τὰ μὲ λὴ τὸ ἴδι ον ἡ ἀπέρρη τον,
ἢ ὁ κα θὴ μεῖ ἀ φὶ λόσ φοσ, σω σάσι μὲν ἐ αὐ τὸ τε ἢ τῶ φω
λὰ φὶ λόσ φῖ, σω σάσι δὲ τοῖς ὀ νοῖσ δὶ ὰ τῶν ὑφ' ἡ μεῖ ων τὰ
λόγ δω δὲ μεῖ ον· δὶ τὶ ἡ ἡ σὰ τὲ μὲ οὖν ὡ φὶ λόλ λογος· κεῖ νῆ δὲ
ὁσ φὶ λόσ φος, ἐκ ἀ ρὸν τε ἢ πὰν τὰ· οἱ δὲ ἀ τε μὲ φῆ σὰ οὗ τὶ
ἢ ὑπὲρ ὁ πῶ σι ρὴ τὸ εἰ κῆ σ ἢ πο ἰῆ σει, ἡ μοῖ δὸ κοῦ σῖν ἡ δὲ ἐ κεῖ νὰ
ἢ ἀ νῶ σι θι οὗ σι· τὸ γὰ δὲ φύ σει· μὴ δὲ τὰ μὲ κὲ ἡ κὲ νοί· ὧν
ἢ ἀ τὸν ἀ ὠ, ἴδι σι τὴν κὰρ δί αν, ἢ τὰ αὐ τὴ κὰρ δία, ἀ δὶ ὠ δὲ τοῦ σ
τῶ πλῆ θοσ ὁ ξὺ μὲν ἢ δὲ σ ἢ τὸ τὸ γὰ μὲν· ἐ γὼ δὲ οὖν ἢ ἀ
πὶ φὴ ν ἀ ὐ τοῖσ βοῦ λο μαι· ἢ ἡ δὲ ἀ, ὁ τὸ ρρη τὸν τὶ πὲρ πὰν
φαί νω αὐ τὸ ὁ σὸ πὸν τὰ ὁ ἀ τὶ ἀ δὰ σὸ τὸ πῦρ· πε φὸ τὸν μ, ὁ τὶ
μὲν δὲ ὅ σὶ ον ὅ τὶ τὰ μὲ τὰ σο φὸν γε νέ σθαι τὸν μὲ τὰ μὲ κὲ
Κεῖ νὴν λω λὰ μεῖ ον· ἐ πὶ τὰ λω σὸ πρὸ ὀ τὲ τῶν ἀ φῆ νὲ αὐ τὸ
λω λὰ μεῖ ων ἡ κὸ ν ἀσ ἐ μφο νῆ σὸ ὑπὰ κὴ σὰ ἀ λὸ, τῶν ἰ δε ῶν, τὰ
φῶ μὲ τὰ, ἢ τὸ σὸ ἔχοι σὰ κὴ ὴ φὴ μὴ ἢ τὸ ῥὶ μὸ ς ἔσ τὰ τὰ εἰ ὰ,
δὶ ὰ δὸ σὶ μὸν ἐ χει μὲ κὲ τῶν ὀ ξὺ τὴν ἡ δὺ ν δὲ μεν· ἢ δὲ ἡ ὑπὸ ἐ ἡ
τῶν ἡ κὸ νὲ σχο λὸν ἢ ἀν· ἢ δὲ ἢ κρὸ πὰν ἐ πὶ τὴ δὲ ἡ τὸ ρὸ τὰ ἀ ξὲ
ἐ λὸ· πὰν τὸ δὲ ἀπὶ ἐ χῶν τὸν λόγ, ἢ πὲ ἐ λὸ μὲ ἡ δὺ ν ἀ μὲ ἢ

τὸ δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ (ωκτοῖ ἢ βούλεται), καὶ τὸ μὴ ὀνομαστὶ αὐτὰ κλη-
τὸν αὐτὸ δεδεικέναι, οὐ γὰρ πεφυτεύθη τῷ κύκλῳ, καὶ μόνον
ἠλαττώθη. δύο οὖν τὸν αὐτὸν καταλαμβάνει τὸ ἕτερον, ἢ τὸ
σῖτον, ἢ λέγειν ὅσα νόμῳ σῖτον θεῖναι. ἢ τὸ δὲ ὅλον τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ
χαρὰ δὶ ἀλλήλων ὑποτίθεσθαι ποιήσεται. καὶ φορτικὸς τοῖς
αὐτοῖς (ωνέσαι, ὁ μὲν δὲ σὺν ἐλεύθερος ἀρχιδόσαι, ἢ βιόσαι
ἀσχολεῖται τὴν (ωφίαν καὶ φυσικὸς εἶναι πρὸς μῆ. τυχὸν μὲ
τὸ οὐ δεῖ ἢ βουλοῖτο δώσειτο. πάντως δὲ γὰρ ἢ δώσει τὸ
βουλοῖτο. ἀλλὰ μὲ ἐπὶ τὸν πεφυτεύεται τὸν φανερὸν. εἰ
σοφὸς ὢν τὰ μεγάλα. σοφιστικῶν πῶν θαυμαζόμενος βλοῖ πεφυ βέ
βληκτο. καὶ πάντοθεν ἢ τοῖς σὺν τυχόνοσι (ωνεπίγνετο. οὐ χοῦ
τὸ αὐτὸ, τὸ πρὶ αὐτὸν τεφθῶ διάντε θαυμαστὸ, ὡς μὴ
δεῖ κατὰ τὸ ἀλήθειαν πρὶ ὧν πεφυμαστοῖτο. ἐφ ὡ δὲ
τὶ τοῦ γε ὡ πεφυτεμένοις τὸ ἀτελέστοις. ὃ δὲ κεφαλὴ παρὰ
αὐτοστεμνῶ ὁμῆ, ἢ κρυπτὰ μὲ ἀλλὰ ἢ δρεφίλα, καὶ ἀνδρεῖ τὸ τὰ
τὸ αὐτὸ φυσεῖ λιχνεῖον, ὥφ ὃ σκεπάσει πολὺ πεφυμεσον
τοῦ ἀπορρήτ. ἢ δὲ μὴ ὃ ἐξίων αὐτὸ τὸ πεφυτὴν νεφὴ
ἢ ῥήκει, καὶ ἢ ἀπὸ κα (ωὼν τῷ ἢ δῶλω, ἢ καὶ ἢ ποτ σκῶν ἢ ναι
μεθ ἢ τὸ τὸ ἀπὸ πουδὶ ἀόξεωσ. πεφυσκαλαμέον οὖν αὐτὸ
λόγου λόγον. αὐτὸ τοῦ μὴ λοῦ, τὸν ἐλάττω. καὶ λόγον μὴ τὸ τὸν
τοῦτον. ὦ πεφυτυχόντες, ὁ μὲν πολὺ σὺν σχεθήσεται, καὶ τοῦτ
λαμβάνει. ὃ δὲ λαχὼν φυσεῖ ἢ σὺν τὰ θεῖν σὺν θεῖσ, πεῖν ὁ ἢ σα
κὰ κεῖνον. οὐδὲ ὃ τὸ κινῆ, τοῦ τῷ καὶ πὰρ ἢ μὲ αὐξῆ ἢ αὐ
κτορα. ἢ δὲ ὃ μὲν ἐλεῖ, ἢ τὸ νόκ τὸν ὀγ (ωσ πεφυτεία. ἐλλιωτὸ
ἢ λιμῶν καὶ τοῦ νοῦ κὶ δεῖ μὲ ὀρχίος. ὃ μὲν δὲ τὸ τὸ πεφυτὸ
ἐπὶ φανλοῖς (ωλῶν. τὸ τὸν πῦρ καὶ τὸ δῶρον καὶ τὸ ἢ μεῖον λόγοι
τὶ γὲ ὄνσαν πρὶ ζωῆ τὲ φυτῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν πεφυτοιχα-
ῶν (ὑκῆ τὰ χὶ νόμενῶ. ὃ δὲ, ἢ δὲ τῶν ἢ καὶ πνῶ. ἀλλὲ ἢ δὲ τὸν
φυσεῖ ἢ ξὶ ἢ χωρῆν. ἢ τὸ νῶν αὐτὲ χῆ τὸ πὸ ἢ ἀρκῆν, ὡς σκεπὰς
ἀπὸ λαύειν αὐτὸ δώσει). ὃ δὲ γὰρ μὴ τῶν ὄκεφον ὡ τὸ τυχὸ,
μὲ μὴ ἢ δὲ καὶ ὃ ὢν καὶ δῶ ἀ δῶ (ωῶν αὐ πεφὸ μὲ τὸν σκῶ;
τὸ ὦν αὐτὸ ἀποκρυπτὰ τὸ μυῶδο, δὶ ὧν ὅτι καὶ ὁ ἐν ὀνοις

ὃ δὲ δὴ πεφυτεύ-
σαι ἢ σεται.

βεβαρέσκαν, καὶ τὰ θεῖα τεκμήρια διὰ λίθων τε καὶ μέταλλα μὴ
ἀδικεῖν ποικίλον κὴ φύσιν ἡμεῖς δὴ πόθεν πρὸς τὴν θεωρίαν
ἐλθεῖν. ὥστε ὑφήσει τοῦ μὲν γε θεοῦ καὶ τὰ θνητὰ θνήσει). ἀ γὰρ ἀμὲ ὀδὴ
ἐφεῦρον. ἀλλὰ νοῦς ἐν ἐλόγχῃ. καὶ ἐν μεσῷ νοῦν αὐτὸ ἔχεκα,
μεθιτέον τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀστρόνομον λόγῳ ὑποδοχὴν τὴν μεν χρω-
μένη καὶ τὸν φύσιν. ἀμφοτέρων γὰρ ἔχοντες πλησίον ἀπο-
γνῶσι, καὶ θεοσεβῶς ἀναλαμβάνοντες, διὸ μὴ πλανῶμεν,
μὴ πόρρω πάσαν, μὴ δὲ κατὰ πάσας ἴσασι τὴν ποικιλίαν φύσει
ὁ γὰρ θεὸς τὴν ὁδὸν πολύγλωσσε ποιήσας τὴν ψυχὴν. ἡ πόσα ἀνέχεται
τὴν περὶ σεβρᾶν τοῦ σώματος. τοιοῦτον νοῦν ἐν λόγοις καλλος.
ἀβαθὲς γὰρ περὶ ὕλης ἀ δὲ ἐμβαπτίζα τὸν νοῦν ἐν σοφίᾳ τὸ σο-
φῶν μεσίν. ἀλλ' ἀλίγωσιν ὅταν ἐν ὀλίγαις ἀχρὶ ἀ ὅσιον
αἰκαθεῖν μεῖν. ὅν γὰρ ἀτὶ καὶ τὸ μὴ ζῶν τὸ πάν τὸ λῶπο. ὧδε
μὴ ἀτὶν πάθεν καὶ ἡδὺ ἡδὺν, ἀλλὰ δὲ τοῦ μαλλὶ ἀ τὴν φύσιν.
τὸ ποιήσα. πῶς ἐπρέπει). ἆρα ἀ πρὸ μὲν δὲ ἅπαν ἀρίζον;
ἀ γὰρ δὴ τὸ φύσιν ὑπερφρονήσοισι. καὶ θεωρεῖν ἀπρὶ τῶν σε ἔχαν
βρόσιν, ἀποθεῶν ἄγαν τοι ἀ μελῶν, θεοὶ σὸν κεῖα πεῖκάμεν οἱ
ἀλέλεσιν, ἵ σωνὸν τὶ θεῶν ἠσοφῶν τε ἠθάων ἀνδρῶν, χαῦν
ἠδὲ λεῖον τὸ πόρρω τὸ μόλ. ἀμὲ γνοῦ δὲ ἀν, ἠσὸν ἠλαφὲ λόντα
εὖ τὸ πεῖσῆ κον σκοπὸν ὠτὸ σὲ γνα. ἀποθεὸ μὲν τὰ σὺ θω, φὶ
γρεῖν δὲ ἀνοῖ καὶ ἀν ἀνθρώπεα βόμεν, μετεῖο πὸ θεῶ ἠ νοῦ). ἠτὸ
φυτὰν τὸν ἀμετέραν, αὐτὸ τοῦ τὸ ἀ, ἀ ἠ τοῦ τὸ φῶν τὸ ἀ ἀόγιοσε.
ἠδὲ δὲ ἐ ὠ καὶ τὸν ὀκὸ ἠ βαρβαρ) ἀνοῦσ ὀ ἀμφοῖν τ ἀεὶ σῶν
γεγῶν, θεοσεῖαν μὲ ὑπεσχημένοσ, ἠ κατὰ τοῦ τὸ ἀπολιτεῖ
τὲ ἠ ἀποιγωνῶν ὀνοῖσ, αὖπε ἀεὶ ἔχαν τὸ ἐ αὐτοῖσ ἐκ λῦσαι
τὸν φύσει. ἠ ὅσαν αὐτοῖσ ἐσε μὲν τὲ ὠδαὶ ἠ πολὺ λύμεβολ. καὶ
τὸ κεῖ ἀν τὸ πεῖσοδοι πεῖσὸ τὸ θεῖον. πάν τὰ τὰ ταῦτα ἀποιῶπτε.
κατὰ τὸν ἀπὶ θεῶ φῶν τὸ ἀὸ ὕλω. ἠ διὸ τὲ λοῖσι χωεῖσ ἀπὸ λῶν,
τοῦ μὲν τὶ χρεῖν ὀ ἀν ὀ ἀκοῦσ. ἀ γὰρ σοῖ πρὸ ἐ δοῖν. ἀ πὶ γὰ
αὖ θο πὰ δοῖ νον, ἠ πεῖ τοῦ τὰν τὸ ἀ πῶν, ἀ πόρρω λὴ τὰ λῶν.
ἀ μὴ ἀδὲ οὖ τοῖ μὲν ἀ λαμπὲ ἀ τὸ ἀ ἀ ἀ τὴν φύσα. ἠ ὠ τὰν.
φαῖμὲ ἡ κεῖ ὁ τὸ τοῖ τὸ χὰν οὖ τὸ τὸ ἀεὶ ἀ πὸ λοῦ πὸ, ὁ μὲν τὸ

ἐ δὲ ἀν τὸ ἀ θεμὲ
κὲ πὶ ὀ ὑμὲ κὸ σὲ
τοιαῦτα.

ὠ τὰ σὺ
ἀ ὀ πὲ
λοῦ ἀ ὁ κὴ
τὸ ὑ μὲ ἡ
λὶ ὠ.

αὐτ' ἀπολαύουσιν· ἀλλὰ πανάγια τοῦ τοιοῦτου ἐπὶ κηρ φύσιν,
μακρὸν ὁρῶν θεὶς τὸν ἐν τῷ μακαρίῳ τῆς ἀθανασίας· καὶ δὴ πολὺ
πλέον τὸν ἀξιῶν τὸν χρόνον ὡς πολὺς ἐν χοῖς τὸν νυν· καὶ μεφορουῶν
τοῦ νοητοῦ κάλλους, οἷς πολὺ κρείττονα τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ· ἀκούσῃ
τὰ δὲ τῶν μὴ δὲ τοιούτοις ἀπαθῆς ἐστὶν ἐν αὐτὸ τοιοῦτον· ἀλλὰ δὲ
τοῖς πλείοσι· ἀλλὰ καὶ τῶν λόγων ἐλαττοῦσι· οἷς μὲ πεφύκασι
ὁρμὴ γέγονεν αὐτῶν, καὶ μεμένοις νὲ πάντῃ ὅσον ἀνὰ φύσιν
χωρᾷ, πρὸς ἀδεμίαν ἀνθολκὴν τῆς φύσεως μαλλιστόμενοι·
πολλοὶ μὲν γὰρ γαρ ἡ κεφόροι· ὀλίγοι δὲ βάκχοι· ἀδύνατοι
μὲν τοι δὴ ἄρ κῶς ἀνέχοντες τῆς βάκχεῖ· ἀλλὰ γὰρ μὲ αὐ
τῷ ἡδὺ κάνθαι· νῶ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τοῦ θεμαῖ· καὶ ὅσοι
οὐ τοῦ ἀγοῖ, μὲ κρὰ μεμερίδα τοῦ κόσμου· καὶ ἔχοντα ἀπο-
κλαμεῖν ἀστῶν ἐλαττοῦσι, οὐ ὑποπτέοῦσι· καὶ πρὸς καθα
λαμβάνουσιν, ὡς μὴ κὶ γοῦν τὸ τε καὶ τὸ ἀνιάσθαι τὸ· ἢ ἢ
αὐτοῖς οἱ καλοῦσι, πλὴν πλεγμαλία αὐτὰ μὴ ἀχαρι
ζεσθαι, ἃ μὲν πρῶτον μὲ ἐν τῷ τὸ τε κόσμον ἀγοῖ· τοῦτ' ἐστὶν δὴ
φροφὴν πρὸς τὰ τῆδε πε ποιημένοι· ἀ γὰρ δὴ θεωρῶσι τε δὲ
καὶ φιλοῦνται πρὶ τὰ πλέγματα, ἔπειτ' τὸν ὀχλὴν ὑφε
ρῶν τὸ· κὸ κ φύσιν ἡμῶν ἀκ ἀνέχεται, πολλὰ δὲ ἀρχαὶ
ἐν δὴ δῶ κὶ γνώσεων· ἵνα δὲ μὴ ὅλο τὶ δεῖ ἐν ἀμφὶ τὰ ἔστα
ἔχαγγόμενον ἀδίοι πε ποιήνται· καὶ αὐ τὴν φύσιν πρὸς τὰ
ὠνῆ· καὶ ἄρ δὴ καὶ δὴ τελεσιουργοῦνται· μᾶλλον, ὅσῳ
πλείω τὰ κάλλιω· δὰ τὰ ἡμῶν ἃ γαὶ τὰ πρὶ τὰ τῆδε· μὴ
μὲν τι τοῦ τὸ τὲ ἰσχὺ ρὸν, ἵνα μὴ πλέον καθέλκει καὶ ἀνὰ τὰ
λαμβάνῃ· καὶ τοῦτε ἑλλαγὶ κοῦ τὸ βάρβαρ ἐν τὸ τῆς
ῥῶμεδλεῶ τερον· ἢ τὰ ἀν, ὁ μὴ σῶ, ὁ φοδρὸν τὸ τὰ καὶ ἐν
ἀόρον· τὸ δὲ, ἀφ' ὡς τὲ ἔχα καὶ μεδρῶ τερον κέκεται· ὡς τε
καὶ, φαῦλον ἀλλοῖς· ἐτὸ δὲ ζουλόμεθα μὲν ἀν, εἶναι τῆς
φύσεὶ μεῶν ἀλ' πρὸς θεωρίαν ὀνατεῖ ἀθαι· δὲ μὴ χὸ δὲ
οὗτος τὸ πεφυκὸς, ζουλόμεθα δὴ, ἐν τῷ μεδρῶ μὲ ἐχὲ
τὰ ἀεί· ἐν τῷ μὲ ρεῖ δὲ καὶ τὰ ἀν τὴν φύσιν, αὐ πὲ ἀθαὶ τὸ
ἀφροζῶ τὸ· καὶ πολὺ φανὰ θῦμα τὸ ἰδίον· ὡς ἀθὲ τὸ

αὐτοῦ ὤν, καὶ τε θεὸς, ἵνα δὴ καὶ λιμὸν ἄμην πρὸς αὐτοῦ ἡδονῶν,
καὶ τε θηρίον, ἵνα τοῦ τοῦ μεγίστου ἡδονῶν μεμνῆσθαι ἡδονῶν· λαμπὴ δὴ τὴ
τῶν σημείων λαμπτήν· τί δ' ἄν, ἄν πεῖν τῶν συλλογισμῶν καὶ ἐν λόγῳ
διατείνοιτο· τοῦ ἡδονῶν καθαρωτάτου· τοῦ ἀπαθεστάτου πεφυκότα
θαι· τοῦ ἥττον συνῶν· τοῦ μεγίστου διεόλου· τοῦ τὴν δὴ
πόλιν τὸν ἔλεω τοῦ βαρβάρου πεφύτευκεν· καὶ φῶ τὸν
τίθημι, ὅτι κατὰ τὴν αὐδὴν ὤν, ὅμως ἐπὶ τὸν ἄκτην πεφύτ-
ευ· ἀπὸ δὴ τὴ μεμνῆσθαι· ὡὶ τὴ μεμνῆ νοῦ δὴ δεξιόν· καὶ τὰ ἀ-
λόγου πλῆθος ἄλογα ἀπὸ· δὴ ὡὶ καὶ πεφυκὼς· τί δ' ἄν, ἄν λόγ-
νοῦ ζυγὸν· τί δὲ πορ θεῖον ὡὶ νοῦ οἰκεῖον· ὡς
ὅπου λόγος, ἐκεῖ πνεῦμα· ἀδὲ μὴ πόνος, τοῦ ἀδηδὸν
ἀνεστρόφοις νόησις οὖσα· καὶ ἀν θαδὲ κεκλοῦσθαι τὴν θεῶν
θεοφορήματα· ὅρα ἐλεύθερος γὰρ ἐστὶ καὶ τε ποιεῖ·
ἐὰν φύσει καὶ μεθήμεθα· ἄλλα τοι πάντα ταῦτα κοσμεῖ τὸ
ὅμμα ἐκεῖνο· καὶ φαιρεῖ τὸν λήμμα· καὶ ἐγείρει καὶ ἀναβραμεῖ
πεφυτευμένον τὰ τοῦ ὄρφ μεμνῆν· ὡς τε θαρσεῖν ποτε καὶ πεφυ-
κυῖαν θεάμενα· καὶ τὴν σκορδαμύζαι πρὸς ἥλιον δὴ ἀνί-
σωτα· οὕτω δὲ αὐλιρέλλω καὶ τοῖς τρυφᾶν τὸν ἐπὶ ζολῆς·
μηδέν· καὶ ἀπὸ τοῦ παιδὸς ἀπὸ τὴν πεφύτευν ὑπὸ θεοῦ ὄφεος
ἀρνεῖται· καὶ τὸ κεῖνα καὶ ὡς θαῦμ λόγον ἢ ποιεῖ, ἀκόλουθον
καὶ τὸ λόξιν κοθῆναί τε καὶ ἀποσκιλλεῖν, καὶ, κεφάλαιον δὲ ξ
τε καὶ τὰ ξαι· καὶ τὸν ἀν τὰ ξαν τὸ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ὦν, πῶς ταῦτα καὶ
ἀασθαδαστὰ παίγνια· οἱ δὲ τὸν ἐτὸν ἀνόδον τὸν ἀξιν μεγίστω
ἡδονῶν τὴν ἄν αἰσθάνεσθαι, ὑποκάτω δὲ ὁ πρὸ ἐστὶν,
εἰ ἴσοι αὐτὸ τυγχάνει φύτε λοιπὸν, ἀλλὰ εἴπε, καὶ δὲ ὁδὸν δοκεῖν
βεβαιεῖν αὐτὸν τὸν ἐν μεδεμία φαίνεται κατὰ βραχὺ πε-
ὁδὸν, μὴ δὲ πεφύτευν πολὺ πρὸν· μὴ δὲ τὸ ἔξιν· ἀλλὰ οἰκεῖ τὸ
κατὰ τὸ αὐτοῦ πεφύκεν, ἐκεῖ χάν· καὶ μὴ τὸ μανίκῳ δὴ τὸν νῦ
θεοφορήτω, καὶ δεδεμένῳ, ἀπὸ τὸ ἐσχάτου πάνυ· καὶ
κατὰ λόγον οὐ δυνήσεται, ἀπὸ τὸ ἐπέκειν λόγου γενέσθαι· καὶ δὲ
τὸ ἐστὶν οἷον ὡὶ ἀδεῖν τὸν γνόστε ἢ δὴ δεξιόν δὲ νοῦ τὸ χρῆμα τὸ
ἴδιον· καὶ δὲ οἷον ἄλλο ἀνάλλο· ἀλλὰ ὅσον μὴ πεφύκεν ἄν ἔχοντα,

καθάπερ ἀρίστοτέλης ἀξιοῖ, τοὺς τῆς κοινῆς καὶ μεταδοτικῆς φύσεως
ἀφαιρεῖσθαι τὴν φιλοκερδίαν· φιλοκερδοῦσι γὰρ μεγίστου ἀπιστοῦσι· ἡ δὲ
ἀπιστία μέγιστον κακόν· ἐὰν δὲ λόγος αὐτῷ παρεμποδίζοι, πολὺ μᾶλλον· τοῦτο οὖν ἡ κατὰ θεὸν ἀνθρωπίνη
τίνα πρᾶξιν ἐκβεβοῦν αὐτῷ· ἡ πολὺ πόρρω· ἡ εἰκὸς πάντα
καθάπερ τὴν αὐτὸν δεσμῶν κατὰ τὸν μέλλοντι· οὐ γὰρ ἀπρόν
πεμμε λόγος, τοῦτο καὶ δὲ ἐπὶ νίόν τοῦ ἐδέξατο· πῶς οὖν
ταῦτα ἀλλήλοις ἐστίν, πρέπει· γνῶμε ἐπὶ φήνε ἐχάνθυν πεφτε,
γνῶ δὲ ἐπίρῶ πασ ἡλυ τασ ἐπεφφαι· ἀλλὰ κὰ νοσκῆ τὴ
μεθῶ ἡ δὴ ἐστὶ κλῶ δὶ ὠδωμεν, λοῖ κωσ δὲ ἐστὶ τὴ πεφσαρε
λεῖαι· ὦ δὲ ποτ τεγυμνα κασιν· ἀκουῶσα φαίνοντι·
τὸ μὲν οὖν τέλος καὶ ἀδάγενέσθαι, κοινὸν δὲ φοῖν· ἡ ἰχνοῦτ,
ἀδὲν ἀλλήλων ὄν, διαφέρομε· τὰ μὲ ῶν δὲ, ὁ μὲ δὲ ἀπ φιλό
σοφος ὁ μεγονέσκε πάει· ὁ δὸν τὰρ πρεσκλωσδτο· ἡ λὶ με
κηδὸν ὁ γνῶν, ὡσ τ ἡ πορέ αὐτὸν τὶ ποιῆσ· πεῖ ὁ ὑ τὰρ ἀκ
ὀν τὸ χαῦ ποιῶ δ ἡ θ ἡ μὲν τὸ χὼν δὲ, πεῖ ὁ δὸν τέγον· ἡ δὲ
τοῦ ρ μὲν ἐστὶ κρόν· ἀλλ' ἀ ἐφ δὸ ὁ ἀν, ῶν πλ ἀ ὠν πλέ
κὸ σον ἀκ ἀν ὁ τῶν βοσκ μεᾶτ· ῶν τὴ ἡ πλάσω αὐ, ἀ ἀν ὁ
πρὴ μεῶν δ φῖκν ἀ μεν ὁ, κ φυσὶν ἐχουσκ τὸ δὴ χαρ
σε· ἀκ ἀν ὁ δ μὲ τ δ ἐ γ ἀ δ τ ὑ χ ἡ μ ὁ δ ὁ ἀ ὁ ἡ κ ὠ
τὸ πεῖ τὴν κ ἀ τ δ ὁ λ ἡ, ἡ γοῦ χρὴ μὲ δ ἐ μ ἐ σ ἰ ὁν ὁ ἰ ὁν ἀ ὦ τ ἀ ρ κ
ἀ ν ἀ ε ἡ πορέ αὐτ κὲ ἡ ν ἡ τὴν· ὁ ὁ ὁ

ἢ τὸ τοῦ φοίνικος ὡς τὰ πυρίσδοντα μετρούσιν αὐτοῦ πλοῖα· οἷδε πολλὰ,
μὰ τὴν ἀνάπτοντα αὐτὸ τρυχόντες δίχα νοῦ τὴν νοητὴν οὐσίαν
θεωρεῖν μόνοι· καὶ λίχνοι ὄντες ἀπὸ τῆς φύσεως ἐπὶ τὸν δεύτερον βίον
ἀναχωρεῖν· οὗτοι γὰρ ἀεὶ, ὃν αὐτοὶ τὴν ὁρμὴν· μᾶλλον δὲ αὐτὸ
ἐγὼ τὴν ὁρμὴν, νοῦν κινοῦμεν γυμνάζεσθαι· ποιοῦμεν· οἷδε πλα-
τὺ δὲ οἰκοφθορεῖν ἐκείνῃ ἤθησον· ἀλλὰ δὲ τὸν δὲ πύρον πλοῖον ὑπὸ
τῆς σχολῆς ἀφ' νοῦ ὁδὸν διεγείρουσι· ὡς πυρὶ δὲ ἄλλοτε τῶν ὁδο-
κιμωτάτων τῶν τῶν γνωρίμων αἱρεσιῶν ἐξελαύνουσι, πάντα δὲ ἀποίτ
ὄντα τὰ τέχνα, καὶ τὰ χρεῖα ἐκείνοις ἀναθέμενοι· πρὸς ἐν τ.
διὰ σοφῶν διαπτάνομαι, ὅτι μὰ τὴν ἀνάπτοντα οὗτοι νοῦν ἐκ πυ-
τρυχόντο, οἷς τε αὐτοφυῶς ἀγνοῶν, τε τὸ πίκρητ· κινδυ-
νεύοντα δὲ εἶναι τὸ μὴ τὸν ἀλλὰ τοῦτον ἐν ἡμῖν οἱ ἐναντίον θη-
σαυρίζεσθαι ἀντὶ τοῦ νοῦ· μεῖζον γὰρ ἐστὶ τὸ οἰκεῖος ἐν· ταῦτα γὰρ
καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἀρετὸν ἀσκεῖν ἐναντίον πεφυκέναι φασὶν
ἕλλην σοφοί· καὶ γὰρ βόρροι, ὅπου τὰ χρῆν ἀπόσωσιν τὴν πρόσ-
κατα αὐτῆς φύσει· ἵνα μὴ δὲ μὲ πόλιν πορεύοιτο τὰ ἐσ-
νοήσεσιν· αὐτὴ μὲν ἡ διάνοια τῶν πρόσω κατὰ τὴν ἐμὴν
κατάνοιαν φιλοσοφίαν· οἷδε, καὶ δὲ τὸν θεσμὸν ἡ λόγω
κεφαλαίωσι· καὶ τρὸς αὐτὸν ἡμῶν· φρόνησιν τὸν δὲ πρόσθεν,
οἷς καὶ σωφρονεῖν· ἀλλὰ δὲ καὶ σωφρονεῖν ἀνάγκη τὸ κεφαλαίου
σύγχωρησόμεν· ὡς δὲ κεῖσθαι καὶ μὴ κάθεσθαι τὸ καὶ σωφρεῖν
τὸν δρόμον· διὰ τὸν δύναμιν αὐτὸ τὸ κόλουθον· οἷδε, καὶ τὸ
δρόμον ἐστὶ μᾶλλον ἡ λόγω κεφαλαίου· καὶ οὐ ταῖς φω-
φεῖν· ἢ ὅτι σωφρονητέον ἀδόντες· ἀλλὰ πὶ τὸν μὲ λόγον
τὸ ὡς πρὸ μόνον ὀνομάζειν· οὐ δὲ μὴ θαυμάζειν, οἷδε ὅτι τὸ
διάλλο, διὰ τὸν νοῦν· καὶ ὅτι προῦργον πρὸς ἄγνοιαν, τὸ πρὸ
μὲν τῶν ἀν ὕλη τὸ θαύμαζεν· οἷδε, ἀπέχον μὴ ἕξει, αὐτὸ
διὰ τὸ τε θαυμαστὸν· καὶ ἐν τῷ ἀρχῇ τὸ σμικρότατον·
τὸν πόρρω ἀσκεῖν τέλος ἡ μόνον μένοι· καὶ μὴ δὲ τὸν ἀρετὸν ὡς πρὸ
ἀναθέσθαι τὸ ὅλον φιλοσοφίαν ἀσκεῖν· τὸ μὲν καθαρὸν
καθαρὸν ἀπτεσθαι, μὴ δὲ μὲ τὸν ἢ, πλὴν τῶν ἀπεδεξάμενα·
ἀρεταὶ δὲ καθαίροισι, τὸ ὅλον τέλειον εἰ πλοῦσαι· ἀλλὰ μὴ ἢν

ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἄθου, καὶ καθαρὰ ἔρωθι. Νῦν δὲ ἄθου καὶ μόνα
γενέσθαι· νῦν δὲ, καὶ τὰ ἄθου, καὶ τὰ ἀν, ἐν ἀρετῇ τε καὶ
ἀλλήλοις ἀναστρέφεσθαι πεφυκότες φύσιν· ἐν ἀφεστῶσι τὸ χάρον,
πάνω πάντων ἀρετή· Νῦν δὲ καὶ λίθος ὑπέλυσε· Νῦν δὲ μέσον
ἐποίησε· δι' ἣν Νῦν πρὸς ἐλθὼν ἐπὶ τὰ ἄθου· τοῦ τοῦδε ἕνεκα λόγου·
νοῦν τὰ ἄθου τὸ ζυγὸν ἐμεμαθῶν νοῦν· οἷον ἀτὴς ἐν τῷ πρὸ
ὀμμάτων ἰδεῖν, ἀκαθόχρωμα κεκεκυφέναι πρὸς τοῦ δάφος· ἀλλὰ δὲ
μὴ ἀν τὴν ἐν μέσῳ φάσιν τῆς ὄψεως, ἐπὶ τὸ δῶν ὁρᾶν· Νῦν δὲ
τῶν ἀρετῶν ὄναιτο δὲ τὰ ἀπκλαθεῖν τῶν λίκης πρὸς πα-
θέσι· δι' ἀλήθειαν ὁμωμοσμένος· ἀ τὰ ἀπόχρωμα κεκακοῦνται· ἀλλὰ
δὴ πρὸς εἶναι· ἢ οἰκεῖν ἔναι τὸ μέν, οἷον ἀπεστρέφεται τὸ ὁρᾶν
Νῦν δὲ ἀτυχῶ μαι· τὸ δὲ, οἷον ἐπεστρέφεται δὲ ἀνοῦ πρὸς τὴν·
ἢ μεθ' ὧν τὶ μεθ' ὑμῶν τοῦ ἀρετοῦ, ἴσμεν νῦν τὶ νοῶ ἐ χοῦσι τὸ ἴν·
νῦν αὐτῶν σοι χάων γεγαμεῖ πρὸς ἀλλὰ μέλω εἰς ἐλίχ· πρὸς τοῦ
γὰρ ἄστιν ἀν ἴον τῶν ἀλλὰ τὸν νοῦν· ἀλλὰ τὸ πολὺ ἐχομεῖ ἐχοντῶ τὸ
ἀρετοῦ· ἀλλὰ φρεν ἀκμεῖ τὸ ἐμεπόδιον· Νῦν χωρὶς ἀν δίδοσι
ἐ σῖν ἐλπίζεται τὸ χάν τοῦ τόνου· τοῦτο τέως πορεύκαθεσθε
ταῦ τὰ δὲ ἀκαποιήσοσκοντῶ, ἢ δὲ μὲ τὶ μὲ αὐτὸ ἢ ἀν ἐν ἐν
τάξει· πολλοῖς τε καὶ κοινοῖς σαν ἐρεῖν δεξάμενοι·
καὶ ἢ τῶν τῶ, ἀκοῖ δὲ ἀ ποτὲ ἔλοιμεῖ· σχολὴ μὲν, πολὶ
τὸ χοι τῶν μὲ τὸ ἀρεῖ ἀν τὶ, μὲ τὰ ἢ τὴ τὸ γὰ δὸ τὶ· καὶ τοι
καὶ μὶ τὰ ἀπόλλ ἀ ποιοῖν αὐτῶν οἱ μὲ γοντῶ ὦ ἰ τοῦ, καὶ
μὲ δὲ ἀν πρὸς πρὶν τὸ λόμενοι· ἢ ἐν τὸ ἀν, ἀ καὶ καθε-
μενοι· οἷς δὲ δὴ ἀλθε δὶ ἐν γέκαμ τοῦ πλήθοις, καὶ τὰ τύχ
μαθοῦσιν ὅ τὶ λόγος ἄστὶ τὸ ἀν ἀ καλὸν, ἢ τὰ παιδιὰν μὲ
αὔπασαν ἢ τὶ μὲ κεσαν ὑφ' ἧς ὅ νοῦς ἀν ἀγαχωνῦ· κὶ γοῦν
δὲ πρὸ αὐτῶν ἀ τὸ ποιοῖ κὶ γὴ σάσ, ἢ ἀπόστε μὲν νοῦ μὲ
πρὸς φίλοθ φίαν· ὅ τὶ δὴν, ἀ ὁ αὐτοῦ σὲ πάλι πρὸς ἐκ ἡσοῖ,
τοῦτο τὸ πρὸ αὐτῶν πρὸς θήκαιο, ἢ γὴ ρὸν πρὸ ἔδοο καὶ ἢ
καλὸ ἢ θ', τυφλὰ γεγνῆ μὲ τὸ, νῦ μὲ ἀκάρ ἰον ἢ πάν, ἀλλὰ δὴ
ἀ ἐ ἀν οἱ· δὸ ἔ ρὸ δὲ αὐτὸ πὰ ἢ φοῦ τοῦ ἢ μὲ δρῖ ἢ μὲ ἐν φρόν τ,
τοῦ τοῦ σοῦ, ἴ δὶ σε λοῖ ὠσοῖ ἀ καὶ μὲ ὠν· μὲ λλὸν δὲ λὶ ἢ ἐ ἀν ὠν·

ἢ δὲ τὴν ἀ ἀθοῦ ἐστὶν, ἐπὶ τὰ μὲ ἐ ἀν ἢ κὶ τὸ ἐστὶν ἀθοῦ, τὰ ἀν τὰ ἀλλὰ ἐπὶ γεστῶν:

ἀξιον γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ὅ τι ἂν ὦν συμφορᾶς τε λάβῃ, ὁμολογεῖν
ῥεῖν. φεῦ τῶν λόγων φεῦ τῶν δόγματος· ἃ γὰρ ἐπὶ τῇ φιλο-
σοφίᾳ τοῖς κείοις, καὶ οἷς ἐπαίνοις, ἀντὶ τούτων προσεδόκων·
ἀλλὰ μετὰ αὐτοῖς ἔπασχε· ἄξιον γὰρ· ὡς τὰ μὲν πρὸ τούτου πάντα·
ἃ μὲν ἐπιτάττει θεὸς ὑμᾶς διωρθώσασθαι σκάνθωπος ψυχῆς
τῶν ἀξίαν, ὡς ἀμείνω. ἢ ὡς ἐφάτρησε· ἢ δὲ μὴ· εἰ αὐτὸς νῦν,
καὶ ἀν, ἢ ἐξοῦ μὲν φρονῶν· καὶ δὲ διὰ μαθήσεις ἀφ' ἧν, νῦν μὲ τοῦς
ἔχοντας· τῶν, πεῖθω σε ὑμᾶς, ἢ τὰ ὑμῖν πρὸς ἀλλήλους· ἀλλὰ καὶ
αὐτὸ χαὶ τῶν γνωρίζοντα, σεβοίμεθα τε αὐτὸν, αὐτὸν ἢ αἰδοίμεθ·
μεθ' δὲ ὀρθῶμεν τῶν κοινῶν φύσεις ὄντας ἢ πόνας· ἢ κόνν
ἀλίνους ἢ πάθας· μεθ' οὖν ἀξιοῦμεν καὶ νοῦ θεᾶν· εἰ νοεῖν
τι θέλοντα ὅτι ἀεὶ, δεῖ ἀν μὴν δεῖ εἰσκόμεν· ἀποίνω ἐπὶ
τῶν πάντων ὑποθέσεων μενέτε, πορεύεσθαι ἀν αὐτὸ αὐτὸ
αἰεὶ ἀπορεῖ τοῦ ἢ, καὶ οὐ τῶν σὺν, ἢ ἢ τε κατὰ πλάτων μὴ
ἔχοντας· καὶ ἔτι μὲν ἀμεθάσ· ἢ πῶς δέ τε σοφοί· δεξάνωρ ἢ
πρὸς δόντας, δι' λόγου ἢ ἀποδείξεως· τί τε ἀρθλητὴς ἢ
ὅσιον ἀμεθεῖν οἴεσθαι, ἢ ὁ λόγον ἢ ἀνασοφοῦ, καὶ ἀν ἐπὶ τρέ
φαλόγος· ταῦτην ἀμπῶν τε σὴν τάξιν, μετείωσ ἀν, ἢ τε πε
πεγότες· ἢ ἀν αἰτοῖμεν πρὸς θεῶν· ἀν αἰτοῖμεν πρὸς ἀνῶν·
ἀλλὰ καὶ, ἐπαίνω δικαιοῦν τυχόντοι τε· δικαιοῦν ἀν δεῖ, ἢ τοῦ ἢ
αὐτὸ ἀρκεῖ· ἃ δὲ μὴ κατὰ χώρας μενέτε, ἀλλὰ τὶ ὀρέξεσθε
τοῦ πεῖθω, ἢ τὸ ὅτι πολὺ πεφυγμένοι ἐστέ, καὶ ἢ μὲ ἀν, πρὶν τε
σοφίας ἀνῶν τῶν ὅρου χρήματος· ἀλλὰ μὴ ἐφ' ἑαυτῶ ποιᾶ τε
τῶν θέρμ· ἀν μεγαλοποιοῦντε· ἢ μὴν δῶρος ἀν δεῖ ὑπόντι ἀν
φλυαρίας ἢ πεσοῦσι διαφθαρῶσι· ὁ ἢ ἀκρατὴς ἐφοβήθη
πάθαν· ἢ τὸ πάθος καὶ πεκρυπτοφίλοσ πῦδεσ, πορεύ με-
νίδην ἢ ἡνίαν· καὶ τοῖσω κεφάτησ ἀφάρος ἢ· μὴ δὲ,
οἱ πορεύεσθε· δεῖ γὰρ δὲ ὅμεσ ἢ τὸ λόγῳ, δὲ τὰ μεθ' ἢν ἀπορρήτοις
ἀξιοῦν τῶν ἐν ἀλλεῖν· ἢ ταῦτα ἀν λόξ ἀν τεῖ ὁ ἢ τῶν· ὅμ
οὖν κάδμου ἀπόρος, αὐθηνεῖ δὲ ὁ πλίτας φησὶν ἀνεσῆ δοῦ·
ἀπορεῖ τὸ δὲ θεολόγοσ, ἢ δὲ ἀπὸ πρὸ μὴ δοσ ἐ τῶν ἀπὸ τὸ· ἢ τὸ γὰρ
ἀτὴν ἢ ἀλλ' ἢ ἀπὸ ἀπεῖ μὲ ἐκ κάμεσνον· ἢ δὲ κατὸ ζεῖ λαμ ἢ· ἢ δὲ

ἐν τῷ φιλόσ
τρόπῳ λόγῳ ἀφοῦ
λύνῃ ἐκεῖνον.
πέδδ ἢ ἢ ἢ ὁ λόγ
τῶν νῦν τ.

θέα λη πλον· πίοῦν αὐτῷ θα· καλάθω φιλοσοφίᾳ σὺν μεν χος·
ἡ πόρρω σκαλεύθω σον αὐν δρόμεν α πάσπο αὐ γνω· τὴ σὸ ἐξ=
ῥόδου, μὴ κος ἔχου σιν μὴ εἰ ον· πα ιδιόμενοι ἡ πεν παι=
διόμενοι· δ ἢ τὰρ τι πεῦ τον ἀ πολ ὠ αὐ τὴν ἀφ ειν μὴ· καὶ τὸ
μὴ κε ἀ ἐπο πλᾶσιν ὠ τὸν τῶν μεῖ ζόν ων· ἡ χορ δῶν πρ δι δα χῆ.
ἡ δι δα σκα λῶν χῆν πεὶν ἱ δρο φόν τη σιν· ἀ κοῦν ἐ θε λή σε τ πόν
ὠν ἐ πό γοι σ δ ἐν ἔχε θαι· ἀλλ ἄ δε τὰ μεν ἀλ λα δ ὠ γι τὶ πε ρὶ π
γε θαι· καὶ τοι τε ἢ ζῶν ὤν ἐρ ὠ τῶν πε ρὶ μὴ κι στος ἡ ψα θε, ἢ ἡ δὴ
αὐ τι τῶ ἄλ λω πε ρὶ σὴν, ἢ σ ὁ ἱ πε ρὶ ἀ λη θὴ ν τῶ δ ὰ τὶ λα μβα
νον τα· ὑ μᾶς δὲ ὁ ὑ τὶ μὴ σὰ θα ὁ ρᾶν αἰ σχύ νε θε; ἀλλ ἄ τοι τοῦ τ αἰ σχρὸν
ἡ δὲ ἀ με θία· τοῦ τ ο μὲ ἄ ζον· τοῦ τ ο αἰ σχρὸν· σὺν ἢ κά μοῦ, τὴ σ μὲν
αὐ πλῆ σ, ἀ κὰ ν ἐ χε θε· πό λιν τὰρ αὐ ν, ἅ ν τε με τεί σω δι ὰ κα μοῦ·
ἄ τε τὰ δ ὄ τε σ, ἄ τε τὰ δ ἐ ν αι ποι ο ῦ μεν οι· τοῦ τε ἕ ἕ νὸ ἐ ξ ἡ μῖ συ ἅ ἅ δ ὁ τ·
αὐ τὸ τὰρ αὐ ν, τοῦ τ ὃ ἢ πί σα θε, τὸ μὲν ἐ γὼ ὑ μῖν ὠ ῖ τὰ ἡ μὴ πρᾶγ·
τὰ ὠ δὲ ἢ πλῶ ὀ ὀ γνοῖ σ γ ἐ φ ἑ αὐ τοὶ σ μὴ δ ἀ λο πρε πῶ σ ἐ λκε τε·
φρο νὴ μα τος τὰρ αὐ τὶ φρο νὴ σε ὑ πο πλη θὴ τῶ· ἡ πε ὶν
μα θὴ ν, ἀ ἰ δὰ σκα λ ὠ ῖ ἀ λλ ὁ μεν οι· πό λιν ὁ ρῶ φεῦ τῶν λό γ·
φὰ τῶν λο γι κῶ ν, οἷ α ἡ τί κτε ται πὰρ ὑ μῶν τὸ ρ ἀ τὰ, ἀ τε χνῆ
ἀ ἰ ε ὠ δο μὴ ν ἡ πο λυ κέ φα λα· οἷ α φὸ σὶ ν ὁ πὸ γ α φὴ ν α πὸ τέ
ρῶ ν θε οῖ· ἡ ἀ ὐ τὰ τὶ ἀὶ, ἅ πα ζε σ, ἢ ἀ ὠ θε σ/ τὰ γ ἀ πὰ ν τὸ θᾶ ον
ταῦ τ ὃ τὸ ποι σ ὑ πο γοῖ σι σ πε ὶ ἀὐ τῆ· ἀ κὰ ν· ἅ γε τὸ ν ἀ ἰ ὸ τὶ ω
κα λῶ σ ἐ τη ρη σὰ τε· ἀλ λὴ ν ἐ κᾶ τὸ κα λὸν θε ῶν ἐν τῶ μέ τε φ· ὁ
ἵ κα ρος ἀ πα δὴ τοῖ ν πο δῶ ν ἀ ὐ πη χέ ὰ κε χρῆ θαι, τα χὺ μὲ ὰ κὰ
ὁ ῥος ἡ ἡ ἀ ὐ πε ὐ τυ χῆ ν· ὠ ν τὸ μὲ, ὑ πο ρᾶ δε· τοῦ δ ἐ, ἀ κε φὴ κε τὸ·
ταῦ τα ἄ πὸ τὸ ἐ ὰ τὸ ὁ ὁ ρᾶ σ ἀ φ ὁ γῶ σ μὴ δὲ λ ὸν, ἡ ἡ πε ὶ σ τὸ ν πα ρ
ὑ μῶν ἐ ῶ ὅ λο ὁ ἢ α με τὰ λο φω γοῦ σ· οἱ ἡ πὸ ρὰ χὸν ἀ φο ρμ ῶ τὰ ν,
βο η θῆ σι τὸ ν πε ρὶ πα ιδ ιὰ ν· ὠ ν τὶ ἀὐ τῶ σ ἡ δὴ ὁ ὁ ὁ

ἡμῶν ἐστὶ θηνικάδε γίγνεσθαι, πάνυ σφόδρα τὰς ὠδῖνας τῆς γυναικὸς μου, ἀνοίγω μὲν σοι, τοῖς ὠφελίμοις φιλοτιμούμενος ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ λόγου ἀεὶ, ταῦτα παρεδέξατο· διὰ τε τὴν φύσιν τὴν τοῦ τε τῶν ἀεὶ ἀνθρώπων ἀπόλαυσιν· καθ' οὗ τρόπον ἐφράσαμεν πρὸς ἐμὲ φαίνεσθαι ἄλλος ἄλλῳ, ταῦτα δὴ τὰ μὲν παρεδόσαν· αὐτὰ δὲ, πάρεστι κάμοὶ ὅσα ἐν αὐτῷ τῷ ἄκρῳ ἐπορεύθη, καὶ τὰ τῶν γεγενημένων ὅταν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς ἐξιόντας ἴδῃς ἐν τῇ φύσει τὴν ἐμὴν ἀπαρρήσω, αὐτὰ δὲ ἐνεκλείσαντο τῷ ἐμῷ· ἡ κυκλίου πυκνοῦ καὶ βροῦ καὶ κυνεοῦ χιτῶνος πλέω, δὲ ἐπαυσέ τε φόβον γίνεσθαι δὲ ἀναβοῦσα λεῖ μεῖρα, ὅσ μὲν διὰ κυκλοῦ ἦναι τὸ πόνῳ, ἡ πόνος δὲ ἀσίαν πορεύθη κ αὐτὴν ἡν κατὰ λόφοις ἐμαυτῷ ἡ κυρὸς καὶ ποιεῖ κλῶ· ὑφὸν τὴν μεσὴ πεφύτευν ἐξέχεν· ἐπεὶ τὰ ἐμὲ ὠπίσω λαθοῦσ, ἡ κατὰ μικρὸν πῶς ἐπέφρεφε· τελευτῶσα δὲ, ἐπὶ τὸν αὐγὴ ἡ ἀρῶνα ἐγένετο· ἡ δὲ ἐστὶ πεφὸ τέλφον ἡ τὰ ταῦ μου σάς, ἀλλὰ τὸ κεφάλος αὐτῶν ἡ ὀφθῆ αὐτοῦ ἀεί. ἡ δὲ ἔτι πρὸ τοῦ αὐνίου τοῦ ἀεί ποτε ἡ πεφεφλιλοῦσι (ὠῖς ἐγένετο βουλεῖ· τὸ δὲ ἐπικάμενον αὐτὸ ἡ κόμη ἡ τάφη ἡ ἡ κεφάλαι ἡ ὑπὸ τοῦ κυκτέχει, ἡ δὲ οὐρὸς μὲν τοῖ δὲ ἡ δὲ φρίσσαι· ἀλλὰ ἡ πολλὰ ἀφθαρτεῖ αὐτῷ γεγοῖτο μυστῖ ἡφῶ τε αὐ δεῖ ἡ χεῖρ τὶ· ἡ γὰρ φλεὶ τε ἡ πόλε πρὸ κυκνοσ ὠσ πλῆν τὸ ἀεὶ τοῖ ἀφρομένοσ ὑφοῦ. ἡ ὑπὲρ πόν τὸ ὀφθέμενον, ἀλλ' ἐγγυμεθάμε ἡ δὲ φοῦ τῷ αὐτοῖ ἡ δὲ κοῦ ὄντῳ τῷ ὁδῷ· ἡ ἐμοῦ γε ὑκ, μὲν δὲ ὁ ποτ κ/ κνων τὸ ἐσχόλον ἀσφ· ἡ δὲ βασὶ λφοῖ τε φοῖν ἐκ ἀνοι ἡ αὐτῶν ἡ ἀεὶ τὰ ἡ ὀσκῦπεα, ἡ ὁ τῶν φλιχέτιο θεῶν ἐκ ὁ ὀ λεγόμενο· καὶ ἡ κ ἀπαρ, ὀῶ τῷ τοῦ τεῖ πόδε· ἀεὶ τὸν δὲ ἀμα ἡ κ/ κνουγενέσθαι ἡ τὰ ἀμφοῖν ἔχαν πλεοῦ σκῆμ, ὄρνισι μὲν ἡ φυσὶ ὁ ἡ ξωνεχόρησαν· ἀνῶ δὲ ἐγένοκ ὁ θεὸ τῷ ἡ ἐγένοκε, γλῶ τῆς τὲ ἡ κὴν ἡ φίλοφθε ἐπιβολὴν εἶναι· ἡ δὲ νίσαί τε πεφὸ τοῖ ἀμφοῦσοσ ὑπὲρ μυθῶν, οἱ καὶ ἡ θῶσ αὐτοῖ ἡ δεάσκοσι τὸν ἐλεγχοῦ τῆ ἀμαθίασ, τ

ἡ ἡ κ ἡ κ ἡ κ ἡ κ

καταφλέγαν ἐπὶ πλὼ λοιδορίαν σὺν ἡγνοήκασιν, ἀδικῆ τὴν κακο-
δαιμόνιον φρήν τὰ πρὸς τὴν πρώτην ὑποδοχεῖν, τί με δὴ, γε
νοίτο κακοδαίμον παιζόντων. κἀμὲ μὲν ὅτι τὴν μὴ ἀπὸ
πάσης τῆς δόξης. ἀλλὰ τῶν πλείονι παίζοντ, κ τοῦ παντὸς
ἀμφισβήτουμεν. παιδιὰ γὰρ ἐμβαλλόμεθα, οὐδὲ φάσκε
αὐτὸ τοῦ γὰν δρᾶν τινα πρὸς ἐμὲ μὴ μεταγενέσθαι τὸν δόξαν,
ἵνα μὴ γένοιτο τῆς φιλίας αὐτοῦ κληρονόμος ὁ παῖς ὁ
μὴ ἐμός. δεῦρο μὴν σὺ δὲ ἐπὶ τὸν πόλεμον πολεμῶν παντὶ ὁσίῳ.
καὶ εἰ γὰρ αὐτῶν παίζοντ γε ὁρῶμαι. τοῦτο τὸν δὴ τὴν φρεὸ τὴ
ἐλευθερίας, τὸ μὴ πρὸς ὕδωρ φρήσομεν ὁ σε τὰ φαν τὸν
λόγου. ὡς ἄδικον ἐστὶ τὸ ἡμᾶς ἐφέτιμον μετρεῖν τὸν χρόνον
τοῖς ἀφαιρέσεσιν. αὐτὸς μὴ τοῦ πρὸς με μὲν ἡμῖν τὸ μὴ
τὴν κατεδεῖν δὲ νε. τὸ δὲ, μὴ τὴν ἐμὴ κόρα. κὰ πλῶ ὡς
πρὸς φρεσὶ τῶν πρὸς ματος. ἀλλὰ δὲ ἢ τὸν ὀρῆ τὸν ρ
ἢ τὸ ρ δὲν, ὡς ὑπὲρ ἀμφισβήσεσι ὁ πηδῶμενος αὐτὸ κα. ἐμὲ
ἀλλὰ ἡ ἐν τοῖς κὰ ἀ τε νοχωρᾶ πρὸς τὸ σῶμα τῶν μὴ τε πρὸ ὑ τ
αὐτὸ πον πρὸ δοκᾶ ἀ τε δεῖν δὲ ἡ κατὰ τὸ, ἀλλὰ μὴ δὲ μὲ λλον
ἀ σὸ ἡ κατὰ τὴ εἰ ὀν ἀ γῶ μὴ νὲ ἀ λὸν ἀ σὶ ἐ ναι, τὸ τὲ ἀπ' ὀν ὑ ε-
κοπῆ δὲν τὰ κὲ πὸ τὰ λὰν τὰ τὸ ἀ γᾶ τὰ μὲ φὴ μὶ οἰ σὸ κὲ ὑ
δὲ μὲ, ἐπὶ δὲ ξὶ ὀν. ὡς σχὲ τλὶ ἀ γε τῶν δὲ κὴ κὼ τῶν ἐν τοῖς
τὲ ἀ τὲ σι τὸ λόγου. οὐ τὰ δὲ δὴ τὸ σοῦ τοῖς σὲ σὸ κὴ ν δὲ νο-
μὶ ὡ σὶ ἀ κὰ μὲ νοῖς, πῶς κὰ ἀ νὲ φὶ κτῶν ἔρᾶ. χὴ τὸ ὀν
ὁ δὴ μὸ λόγος ἀ τὲ χνῶς ὁ δὴ μᾶ ὁ δὴ μὸ σὶ ὁς ὁ πᾶ σὶ ἐν
ἐκ κὰ μὲ νος, οὐ δὲ ξὶ τὴ τῶ βου λο μὲ νῶ σὶ ἀ θᾶ ναι κὰ λῶς.
κὰ ἀ γε λᾶ σὶ τὸ, ὁ σοφὶ ἀ κὸ τὲ θν κε. πὸ τὸν σκυ τρῶ πὸν
ὑπὸ πλᾶ. σοφὶ ἀ κὸ τὰ ρὲ ἀ τὶ. κὰ ὁ τὶ ὁ ὡ τὲ γὸ σ λόγου
πρὸ φὴ σὶ τὰ, δὸ ξὰν αὐ τὸ λὴ θᾶ σὸ ὀρ ἀ νὶ ζὸ μὲ νος. λυ πῆ
δὲ αὐ τὸν ὁ πὸ τὸν ὑ πρὸ χὼ τὸν γὸ ν, ὡς λὸ δὴ ν ἡ κε φὴ
μὲ νος. ἀλλὰ δὲ ἢ τὸν ὁ πρὶ ἀ ἰν ὡν ἀ πὰ ν τὰ χὸ σε τὸ
κε φὰ λὴν, ὡς κὰ ἀ ξὶ ὀν ὁ κὸ πὸ τὰ δὴ κὴν μὲν. κὰ τὶ
τε κὰ ὁ ἡ κὴ πὶ κρὸ ὁν τὸ τὰ χὸ ἀ φὰ ὁν δὸ ὁ σὸ φὸν. ὡς ἔ σὸ πὸ λὺ
μὲν ν κὴ σὰ ἀ ὶ πνοὶ σὸ ν ἐ τὴ λη, πολλὰ σὸ δὲ ἡ μὲ λὰ σὸ

πορεύθη. καὶ κρίνων ἀπεφάλαξε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὑπὸ τὸν λίθον τῆς φεν-
τίδος, ἵνα ἐὰν θανὼν ἐν τῷ λίθῳ λάβῃται· καὶ καὶ φλῶν ἀκούσῃ χαρείσας τὴν
ἡλῶ, διὸ ἀπὸ τροχοῦ αὐτοῦ πεσὼν ἐθανάτωσε· διὸ ὁ ἐχαμεν πονηρὸς,
σκήπτεται δὲ ὑπαίναν· ὁ δὲ θέλων ἀπὸ τοῦ κωμῆ, τῆς
αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἐν ἡ τῇ τροχῇ μὲ ὑπὸ βαρὸς, ἵνα θεάσῃ κατὰ λῆ,
τῆς πορεύεται θεάτῃ, χαίρει δὲ ἡ ἡ· καὶ δὲ ὑμῖν κατὰ τὰ νέται·
ἀπὸ τῆς ἀκάνθης ἐδιδάσκω, ἵνα τὸ ἐν τῇ κεφ φεύξῃ ἀπὸ
τοῦτο μὲν ὧν ἀδέν. ὅστε μὴ τὸ τὸς αὐτοῦ πεῖσοι ἡ ἀπὸ, μὴ
ἀπὸ μὲ λαν αὐτὸς τῆς πεφεμαστὰς τὰ πορὶ τὸ φωνὴν·
ὅς γὲ τῆς ἀξὺ τῆς ὠὶ δὲ ἀξεωσὲ τὰ φῆ, τὸ λὴ κὶ ἡ ὁ ὑ τῆς·
κὶ ὁ μὲν ἀκόλουθος ὠρόξιν· εἰ πολὺ τὸ τὸ πορεσκεύασ·
ὁ δὲ, ἀπορροφεῖ τὲ τὰ ἀλοῦ χὶ λίει τὸ ὑ νεσφῶ τὰ ἀκάθ
τοῖς μέλεσι· τὸ γὰ ἐ ἀ δὲ ὠ ὁ ἀκροστῶν ὑ λέων ὁ δὲ ἀ
ὄνος· ἀλλὰ βουλοίν θὲ ἀν, αὐτὸν ὀξάσαι· τὲ λῶν τὸ ἀν· ἐν
λοίν θὲ ἀν, τὸ ἀ ἐκ τὰ μόνον ὠ τὸ πορ ἀν δεῖ ἀν τὲ τὸ ὁ μὲ
ὡ τὸ χεῖρα, ἐ πὶ τὰ ἀφ ὠ ὁ τὸ ρὸν ἀν δεῖ ἀν τὸ ὑ λνεῖ ἀθαι· ἀπὸ λ
λαξεῖν τὸ ἀν, πόλαι δὲ ὁ μὲ νοι· ἐ γὼ δὲ, ἐ πὲ μὲ αὐτοῦ τὸ ἀ ὁ ὠ,
τὰ ὁ δὲ ἀ ὁ ὁ κ ὠ πεῖ τὶ ὁ ὶ σ πε ὁ ὁ ὁ ὠ, ὕ δω ρ δὲ τοῦ τὲ θεῖ
διὰ τῶν δεθέ μεσ ὠ ὑ μὲ μὲ τὲ κ μὲ ὁ ν· ὑ δὲ πεὸ κλεῖ ὅδε
τὸ μὶ δὸ μὲ ὁ ν, ὅ, τὶ σὲ ἀν, τὸ πὶ ρὲ τὶ σ μὲ ἀ μὼ γὴ σὶ δὴ μὸ σὶ·
ἀ λὲ γὼ μὲ ὠ ἀ μὴ πο πα ὑ ὁ μὲ ἀ, ἀ λὰ ὑ τὶ κὲ πε πα ὑ θὲ μὲ· ὑ δὲ μὴ ὑ,
τὸ μὲ ἀ πλ θὲ ν· ὑ μὲ ὠ δὲ ἐ τὸ ὑ κ τὰ κε δὲ θὲ μὲ· τὸ δὲ, τὸ πε πῶ,
ρεῖ· τὸ ὑ ὁ σὲ· τὸ ὑ κ ὁ ρ τὸ μὲ ἡ μὲ ρὰ ν τὸ ὑ σ νεῶ τὲ τὸ ἀ ἀ· τὶ
ὁ ὠ μὲ δὲ ἀ πεῖ θὲ σὲ μὲ ἀ δὲ ὑ λὲ ἀν, ὀ ξὺ ὁ ὲ μὲ φὲ ρεῖ δὲ ἀ ὶ τὸ ἀ ὐ τὸ ὠ -
νὸ μὲ· τὸ πὲ ὶ ἀ ἀν τὸ ὠ λόγοι, ἢ μὲ ὶ δὲ κὸ ὠ ὶ ν δὲ κὶ τὲ ὁ ὶ, ὑ κὲ ὶ ν ὁ μὴ
πεὸ ὁ ὠ λὶ τὸ σὲ ἰ ἀν ἀ κρὸ στῶν· ἀ λὲ μὲ αὐ τὸ ν ἔ χὸ τὶ μὲ τὲ ρὸν· ἐ μὸ ὶ
γὰ ρ δὲ ὶ τὰ ὐ τὴν ἔ λὸ κὲ τὴν μὸ ὶ ὲ φὲ ὁ ὲ· ἀ δὲ ἀ πὸ τὸν ἦ ναι τὸ ἀ
φὲ ὶ ὸν· ὁ σ ὑ δὲ τὲ τὰ ὁ ὑ δὲ δὲ ὁ πὲ ὶ ὲ ποι ὶ σὰ μὲ λὼ ἐ μὲ αὐ τὸ ν
μὲ τὰ πὲ ὁ ὁ ἦ ναι· διὸ ὠ ἀν, ἐ δὲ ὲ σ ὁ ὁ ἀ πὸ δὲ δὲ ὶ γμὲ ν ὁ ν χὸ μὲ ὶ ὸν
φὸ ὶ τὰ ρ· τὸ πὲ ὶ ζυ κὶ μὲ ὶ ὼ ν πεὸ ὁ ὠ τὸ ὁ διὰ λὲ γὲ θαι· ἢ πὶ -
τὰ δὲ μὲ ὶ ὼ τὸ ρ πὸ λὺ τῆς ὁ ὶ δὲ θὲ ὶ ὰ ὁ ὶ· ὑ πὸ τὲ μὸ ν μὲ ὠ· ἢ πὲ ὁ ὁ ν μὲ
ἀν ὴ κὶ ὼ ὀ ξὺ ὁ ὶ ὶ δὲ ὶ ὸ ν ὀ ξὺ ὁ ν ὑ χὶ λὶ ὰ ν· ὑ φὲ ὁ ὑ κὶ νὲ ὶ τὸ ὁ κὶ μὲ ν ὴ μὲ

ἀνάρτην· τὴν δὲ πόλιν ὀλίγον μεγάλην εἶναι καὶ ἔρημον· ὡς δὴ καὶ τὸν
ἐν αἰγιαλίῳ, ἐν παλαιῇ καταστάσει τοῦ ὄφιος μᾶλλον· ἐκεῖνος δὲ
ἀποδεδόσθω γραμματικός· ἐν γὰρ ἄν, καὶ φιλοσόφων εἰ βλίσιον
γραμματικοὶ τινὰ ἀποδεδόσθω μεγάλοι· τὸν ἐν λόγοις εὖ μὲν ἀλλ' οὐκεί
νοντὸ τε καὶ ἀκείνοντος· οἱ κάνοντὲ ἄδε ἐν ἄδε δέ ποτ' μαθόσο
μεν! ὅ τι δὲ καὶ τέκοιεν ὑπὸ θεῶν σοφοῦ, τὸ φλὸν καὶ ἀνεμὶ αὐτὸν·
ἄ γὰρ ἐκ θαλάσσης τὸν ὅσω λόγον, καθ' ἡμέραν ἐ μεῖναν ἀφ' ἡλι-
τό, τε ἀστὰ δὴ ὀχεῖ ἄλλ' ἄλλαν, σὺ μὲν δὲ ὄντι τὴν ἀστὰ δὴ χεφ' μεῖν
βεῖ τὴν λόγον αὐτὸ ἀποφαίνα· φυόντα μὲν γὰρ ἐ τὶ λόγοις ὀφῆν
ψυχῶν, ἢ πορ ἐ τὶ τὸ κοσμοφυμάτων· ὅ τι δὲ ἀπὸ ἐστὶ αὐτῶν
φωνεῖ ἔλεται, καὶ τὰ λοιπὰ πέ πουθε πόθεν πλήσα τοῦ ἐ τὶ τῶν
φυτῶν ὑμεῖς ἀνόσιν· ὁ λιὰ δὸ σὰ δὲ ἄξιο φὸ τὸ ἀμέλυσιν, ἄδ
αὖ, ὡ ἡ νήσα σὺ ἀρτὶ μελεῖ καὶ ἐ ὀνόσιμεν· ἐν τὰ θαυ ὁ πεῖ χαρος
τὸ δὴ μεν ἡ πᾶν, ἀλλ' ὡ ἄλλος ἐ τὶ φῆσαι· καὶ κέμε πὸρα
λαβὼν ὡ σὸ πορ αὖ δεῖαν τὰ ἐξέσασ, φὸ τὸ ἀκεῖ ἐστὸ ἀπὸ τὰ
σαθαι· ἄλλα δὲ οὐ δὲ μεμαθεῖ ον ὅμεν ὡ θάμασ ὑπὲ χαν
ὁ αὐτοῖσ τοῖσ ἄκρο ἀστῶν· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀμεγάλων·
ὑπὲρ μὲν αὐτῶν, τοῖσ πεῦσι κόσιν· ὑπὲρ δὲ τῶν ὀσμερὰ
λόγων, αὐτοῖσ· βουλοῖτο τὸ αὖ, ὅ δὴ λόσ κλοσ σὺ νὲρ, ἄ δο-
κεῖ μᾶν σὺ τοῖσ μαθηταῖσ· καὶ θορυβᾶν ἐ τὶ τοῖσ λόγοισ αὐτὸ τὰ
παιδ' ἐμα· ἄκουω δὲ μὸ τοῦτο δὲ ἄστρον πὸ θαυ πολὺ δὴ σὲ ἐ τὶ χεῖρ
γυῖ δὲ ὅ πόσοισ τὲ βουλόμεν· καὶ πόσα· καὶ πεῖ ὅν· καὶ πωῖκ·
καὶ πόσ, τοσαῦτα καὶ οὕτω ζῶ μεῖ· καὶ μὲν τὸ σὺ νὸ ὑ τὸ μεγό
μεγος· ὅ δὲ, αὐτὸ ὦ ν δὲ· βουλοίμεν δὲ ἄν, ἐ γὼ τῶν ἀθάν
τὶ λεγόν τ' ἀκόσαν μᾶλλον κὶ λέγειν αὐτὸς· τὸ πολὶ γὰρ ἀ τὺ-
χέστερον, ἀμεῖ νοῖν σὺ τυγχάνειν ἢ χαίροῖν· ἀλλ' ὅ τε τὸ δὴ σο
κλουδίος, λόγου δὲ ἀξιοῦ ἀθάνων ἄ τὶ τὸ κὶ ἀφύσι τῶν
ἐν τῷ πεῖ μεατὶ χαλεπῶν γεγόνασι δὴ ἀφέρουσι· γεγοῖ τὸ γὰρ
αὖ, καὶ κἀνο καὶ καὶ μὲν κὰ μὲν ἀῶ τὶ πόδ μεκ φόνῶ ἀὶ τὶ νεσ δὲ με
νοῦ ἢ ὡσ ὅλῶν γε τοῖσ πεῦσ πεφῦ κόσιν αὐτῷ καὶ πὸ θαυ λεγε
νοῦ πὸ θεσιν· ἐ πὰ ὅ μεῖ ἡ λόσκε λ, ἐ πὶ σὰ ὁ ἀ ἐ ἀρ τὴ σὴ τοῖσ
θαυμασομένοῖσ, ἄ δὴ νοσ ἄ δὲ ἀ ἀπὸ δὲ ξεῖ αὶ λέγοντ, ἢ κὶ ν δὲ ὁ

καταφρονήσειν, καὶ πολὺ δὴ καὶ φίλοπαίγμονέστερον μετὰ τοῦ μειρακίου. εἰπὼν δὲ ὁ Ἰσοστέας, τὴν ὑπόθεσιν ἔφη φέρε δὴ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν ἤδη σαφέστερον. φιλοφρονεῖν μὲν γὰρ οἶμαι τὸν νεανίσκον τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν ἔρωτα· τὰ μὲν γὰρ ἔστι καὶ τοῦ λόγου τοῦδε πεθανόν· καὶ ἀπολαύσεται μὲν μὴ δικαίως γε ἐκείνου σοφοῦ ὑπόλαβε γενομένου δὲ λεληθότως τὴν δόξαν, ἵνα μόνος ἀποβλέπῃ· καθεδεῖται δὲ ὥσπερ κόρακα μόνον ἐπὶ χαλκοῦ τῆς σοφίας, καὶ ἔτι χωρὶς κόσμου ἀγαθοῦ τε τὴν χορᾷ, τὲλ χὶ σ καὶ ἀσκήσαντος ὧν· πῶς οὖν αὐτὸς καὶ μόνον ἀποκλαύσεται δόξης; ὅ τοι μὴ δεῖ τὴν ἐμὲ βελτίονι σωκρατῆς δὲ καὶ πεισθῆναι παρέχει ἑαυτὸν, ὡφελῆ τὴν ἀδιώκαστος· καὶ πλὴν χωρὶς χορᾷ τὲ λέγαν· καὶ ὥσπερ τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνα ἔβα δῆλε· καὶ μὴ τὸν πλουσίαν τὸν τῶν γέρων τὸν τῶν υἱῶν φύλα τῶν σοφιῶν· ἢ γὰρ ἐποίησε σοφὸς εἶναι σωκρατῆς· καὶ ὥρα σοφός· καὶ μὴ ἐκείνοις δεῖν, ἃ περὶ σοφίας τὸν γόνον, μὴ ἀγνοῶν τὸν ὁ δὴ ἀσκήσαν περὶ τὸ ἀγαθόν· ὅ τοι δὲ ὁμοῦ τὸν σωκρατῆς· ἀλλὰ καὶ λαῶν· ἀλλὰ καὶ εἰ τίας, οὐκ τὸ μὴ αὐτὸς ἐλέγετο· καὶ ἢ δὲ ἐστὶ μόνον ὅσκῦ τὸν πόνου τὸν χορᾷν ἢ ἐξίου σωκρατῆ· ἀλλὲ περὶ τὲ τὸ λόγον ἐκ τὸν λόγ· καὶ τὸ φῶν δὲ ἐλοιδόρησεν αὐτὸν ὁ λοιὸ τοῦ σοφίας, καὶ τὴν θρασύμεν χυλωσίαν περὶ τὲ μέμισε· σωκρατῆς δὲ περὶ τοῦτο παρωξύνετο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο καὶ τὸ φῶν καὶ ὡς οἴεται· ἢ καὶ δὲ αὐτῷ καὶ φαῖδρος πρὸς τὸν χῶν καὶ τὸ φαῖδρος σωκρατῆς περὶ αὐτὸς ἐγκῶμ· καὶ ἐν ἐσχέτο φορᾷ λόγ· καὶ αὐτὸς ἐπέτεινε τὸν λόγον ἕτερον· ἵνα φαῖδρος χαίρῃ· οὕτω δὲ κολοσσῶν καὶ καὶ πεσεμνὸν νέτο περὶ τὴν ἀνοῦ· αὐτὴ μὲν γὰρ ἢ ἐξαν δῖπτε, φεῦ τὸ ὀλίγον εἰ, ὡς ἐχρῆτο σωκρατῆ· ἀλλὲ δὲ ἐκ ἡλυε σωκρατῆ τὴν θυμῶν καὶ καταφρονοῦμενον· οὐδὲ μὲ τοίγῶν ἢ δὲ ἄλλον ἢ δὲ ἐνῶν οὕτω δὲ ἀν πέφηκε ἑαυτὸν τῷ παῦτο δὲ αὐτῷ θεῖ ὡ τῷ δόξῃ· ἀλλὲ αὐτῷ ὀρέσκα καὶ ὥσ ἐν· τοῖς δὲ ἀνοῖς αὐτὸ γνῶ ζωῶν καὶ βουλὲ καὶ πάθ· ἐπὶ τοῖ σωκρατῆς καὶ ὁ αὐτὸ πόρρω τῶν λόγ· ἢ ἀπὶ θέμενος τὸν ἐπὶ ἡ βολὴ τῶν δραστῆ κῶν·

δυνατὸν μεθαρμόσασθαι τὴν ἀληθεστάτην. καὐτὶκὰ μεθαρμό-
σει. πλὴν ὅσον μὴ ὑπομένουσι. καὶ τὸ ἴδιον τῆς φύσεως τῶν ἐγγενῶν
θεῶν. μεταφανὲς ἐστὶ καὶ θεῶν οἰκονομούνων. ἐμενάδες ἐστὶ ψυχὰς
θεῶν ὁ πόδοσιν. πλὴν ἀμύνασθαι οὐ ἔχουσιν ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν ὅλων
γνωτῶν. σκάφος πλὴν πορδὸν κεκινδυνευμένον λόγον τὸ πάσχειν
ἀξιοῦσθαι τολμᾶ. τοὐ πέκεινα ταῦτα πορὰ τὴν αὐτὴν πλα-
τύνον πορὴν ἐρυτόρθοσε. πλὴν σοφιστὴ ἡ ἐλευσία πεδσεῦμα
σόλο. πεδσὶ τὸν αὐτὸν μεὶ τοι πάθος, γ τοι λέγω τὸν φαίδε-
νεσγίας τὸ οὗτος. πλὴν μὴ κόθη. ἀλλ' ὑπόκεται μεμεγκίον αὐτὸ
κόλον πλὴν ὅρεγε. πλοῦτο πάθει πλὴν ἀπείθη τὰ πεὶ ἔφθ.
καὶ πεδ' αὐτὸ πάθεῖ τὲ πλὴν ἀσχολάζει. τὸ ὦ φὴ τὸ πρὸ τ' ἐμὸν
πάθος, οὐ ὑπέσχετο μὲν τὸ νέφος τὸ ὄτι. ἐμοὶ δὲ πάρεστι ὁ πρὸ
ἤδη. πεδ' σὺν τοῦτο ὦ ἀρξ ἰῶ πάθεῖν τὲ πλὴν ἀσχολάζειν. ἐ πάτοι
πλὴν αὐτὸν ἀμφότερ' ἀμαθὸν γενέσθαι σοῦ λόμαι. μὴ θωυτὲ
ρὴ τὴρ ἐκμεμνᾶ, γ ὦ φὴ ἐστὶ τὲ οὔ τῶν. πλὴ μὴ σὺ φρόνεῖν
σωκεῖ τοσ. οὐ γὰρ κὰ πὴ κεῖ γ πλοὶ δὴ μοσία θαυμόμενοσ
θαύμασθαι λόγῳ κοσμεῖν. καὶ τοι πλὴ τοῦ τὸ μᾶλλον ἢ κὰ θεῖ αὐτὸν
ὄ ἐστο. πεδσὶ μὲν γὰρ ἀπόδοσίν τὴν δύναμεῖν τῶν τῶν. ἢ πε-
ὸ τεφοῖ τὰ κατὰ χαεῖν τοῦ τὸ ῥωστὴ καὶ πάθεῖν. φὲ δὲ τὴν
τὰ κατὰ ἀπόδοσιν τὲ πλὴ σκεῖ τὴ ῥωστὴ κὰ ἀνεγόμενοσ,
γὰρ κὰ πὶ φὴ σοσ ὅ τὶ φίλοσοφία τοῦ τελεῖσθαι τοσ ἐ ποιεῖ
σασα τελεῖ τοσ, αὐ παῦ τὰ χοῦ τὸ κόλον ἐ πὶ γνῶσεῖ πλὴ ἀπασᾶ
πρὴ τὸ ρὶ κὴν θαυμένεσεῖ. πλὴ ἀπασᾶ πρὴ τὴ κὴ σὰν θέξε τῶ
τῶν μὲν γὰρ αὐ τὶ κρισ φὴ τὸ σαρ πλὴ σωκεῖ τῶσ. γὰρ ὁ πὰ
γ δὲ νέοσ σωκεῖ τῶσ. ἀλλὰ μὴ ἀ τῶν ἡ λὶ ἡ ἰαν ἢ δὴ κοῖ αι τῶν
ἔχον σὺ τὸ δὲ μεσὶ τὴ εἰ ω. ὁ πὶ ω ἰκὴ πάθεῖν ἢ κὶ κὰ κὴ μὴ ρὴν
τὴ λὶ κὴ ὦ δὲ οὔ τὶ πλὴ τὶ σ' τὶ σ, γ πῶ λέ γω δὴ γὰ ὁ σ. τὶ τὸ ρὸ ὴ,
πλὴ γὰ ὸν σωκεῖ τὰ. ἀλλ' γ δὲ μὲν τὰ πάθεῖν ἀξὶ ὁ ισ. ὁ δὲ, τῶ
ῥῶ φὴ σοὶ πὶ θεῖν. πλὴ ἀπὶ φῶ μὲ. ὦ κὰ οὖ τὸ τὸ ρὸ ὦ τὸ τ'
κὴ ὶ ὀ ὀ νὶ ὰ τοῦ ὅλ τοῦ. ἢ γ ὅ τὶ κὴ τὴ σ δὲ ἴν ὁ τὸ χρὴ κὴ ὶ ὸν ἔ χον
τὸ πῦ θοῖ. καὶ νὴ σὶ ὰ τὸ σὺ σρα χὶ δὸ. γ τὸ σ μὲν τὶ μὴ ἐ πὶ κὴ
πλὴ κὸ μὴ ρ γ τὸ ὶ κὸ σ ἐ) ὡσ αὐτῶ πεδσὶ κὴ θ σὶ κὸ σ. ἢ κὰ δὸ μὲ

ἐτῶν· ὁ δ' ὅπερ ἐκφεύγει ὁ μῦθος ὁ μῦρος· λελήθασι νοῦν ὑπὸ φύσεως
οἱ φεύγοντες τὴν φλόγα τῆς ἀρετῆς οὗτοι, τὸν ἀπόλλωνα δὲ τὸν ἀληθῆ
ἐκείνοι, μὴ ἀναπαύσαντες τὴν κεφαλὴν τοῦ· ἡ μήτηρ δὲ ἐπὶ πάντας
λόγους τὸν ἐκκαλεῖται τὴν παῖδα· τὸν δὲ ἐξάκουσε αὐτῆς, μὴ πείθει
δὲ μόνον τὸ ἐμφορεῖν ἀλλὰ καὶ ῥητορεύειν ἐκεῖνο ποιήσει, τὸν δὲ
νοῦν τὸ ἔχειν τὴν ἐξ αὐτῶν δόξαν αὐτοῖς, οὐ τὸ χρῆναι αὐτὸ δεῖ γε
σοφὸν ἔχοντι· ἐνίοτε μὲν οὖν τοῖς μεν σοφοῖς· τί γὰρ αὖ, τὴν χρῆσιν
τοῖς χρήμασι τοῖς πένησι· τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸν ἐλεύθερον
ἐποίησα· οὐ χρὴ οὖν τῶν οἰκετῶν, ἴσον πολίταις γε τὸν δοῦλον·
χρυσίον δὲ τὸν ἐν φόβῳ εἶναι ἔχοντι καὶ κρύπτοντι, τὸν δὲ νομίσμα·
ὅτι γὰρ κεῖται, ἀπαιωρεῖ τὸ ὠφέλιμον τὸ δέον δὲ ἀλλ'
ἀλλοῦ· τὰς βιβλίους δὲ πολλὰ πλείστα τῶν ἀποφθεγμάτων ἀπ'
δεξιᾶς· τοῦ τοιούτου ἀπόδοσιν δέον σε δίδωσι χρῆσθαι· ἀ δέον τῆ
σοι μὴ ὠφέλησα τὰ ἡδέα νοσεῖν μεμαθηκὼς διὸ τὸν προῆλθεν
ἐπὶ τοσοῦτον δὲ λόγος, ἡ αὐτοῦ τοῦ σχήματος ἀεὶ γὰρ τὸν πεῖν, ἀλλὰ δὲ
ὅμοιόν τι σοι ἡ ὠφέλεια τῶν τῆς ὁμοίας ἕξεως· ἡ ὠνεῖ γὰρ δὲ
ἀπολοῦσα πρὸς τοῦτο δεῖσθαι· πολλὰ νοῦν δὲ ἐστὶ ῥητορικῆς·
ἀλλὰ γὰρ νόμον εἰς φιλοσοφίας πορεύεσθαι· πυθόμενος μὴ
σάρχου σάμος ἐπὶ τὸ πεῖραν τῶν νόμων· οὐ τοῦ νόμου δὲ κεῖται
τοῖς βιβλίοις ἐπὶ ποιεῖν· ἀλλὰ βούλεται μὴ ἀναιρεῖν ὅπερ πρὸς
χρεῖαν, ὅπως πότε ἔσχε τὸν χρῆσιν τέχνης· ὅτι μὲν οὖν ἐν τοῖς
ῥητορικοῖς ὀνόμασι τὸ ἄρρητον· οὐ γὰρ τοῖς ἀλλοτρίοις ἡ ἀ
μεταβαίνει· ὅτι μὴ παρὰ τὴν πραγματικὴν λέγοντες· ἀλλ' ἡ
τὴν πολιτείαν ἰσχύει· καίτοι τί γε ἐφικνοῦν αὐξίοι εἶναι
τοῦ τυγχάνειν· γεωμετρικὸν ἔχων οὐ τοῦ· οὐδὲ,
καὶ μεμαρτυρήσεσθαι· τοῦ πεῖραν μεταποιῶν τοῖς
οὖσι, πότε ἐκείνου οἱ ἡσυχάζοντες πεπείρασθαι τὸν ἡμῶν· ὅτως
φασὶ κομψοί τε καὶ νέοι· ἐπὶ δὲ ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστιν ἐφ' ἡμῖν
αὐξόνων τὸν νόμον ἀνέγνωσμεν, ἵνα καὶ ἀνόητον τὸν αὐτὸν, ἰσχύν,
ἀλλὰ λέγω ὅτι φιλοσοφία καὶ πολιτικὴ, πρὸς τὴν δεῖ πεῖραν.
γενέσθαι νόμον τὸν λόγον· ἀλλ' ὅπως μὴ λαμβάνομεν αὐτὴν
περὶ τοῦ μὴ κεῖσθαι μὴ ἔχοντα πόνον, ὡς γὰρ οἶδ' ὅπως ἀπὸ

τῶν φαυλοτάτων ἐστὶ μὴ αὐτὰ ἀποφέρομεν· φύλακες δὲ
οὐκ ἐσμὲν ἡμεῖς· ἀδὲ πάντως δεῖται τοῦ φρουρεῖν τινος
λυμαίνομεθα· καὶ τοῦτο δρᾶν, τῶν πάντων ἀν, ἐχοι καλῶς μὴ
πεῖσαι πρὸς τὸ ἔθος· ἐρῶ τοίνυν ὅπου θαυμάσεις τὸν
πῦθον ὅρου θαυμαστὸν τινα τε κλωὴ χορὸν, ὃν δὴ νόμον ἐκεῖνον
φυλάττεται, δεῖσθαι μὲν ἵνα φύλακα τὸν νοῦν αὐτὸν δρᾶν πρὸς
ὅ τι οὖν αὐτὸ δὴ μὴ· τοῦτο ἐστὶν ἡ δὴ νοῦν ἐν ὀργῇ τοῦτο
οὐ τὸ ῥητορικὸν ἢ ποιητικὸν· ἀμείνω πρὸς ἄπαν ἀκρόφυ-
ε ἔθνον· κἂν δὴ τινες ἦκον ἐν ἀδὲ τοιοῖδε, μὲ μὲ θος ἔχοντ
ἢ πεῖσε ἐπὶ θήμενοι οἰκήσωσιν· οἷοι μὲ θήσεσθε ἀκὲ δὲ ἀσω-
ἀλλ' αὐτοὶ τε χῶν ἐ γόνου τὸ πεῖσμα τὸ· οἱ δὲ πολλοὶ
τῶν μὲν ἀμυνεῖσθαι τῶν ἀχόπωσ ἀλήθεσιν· ἐν ἱοῖσι δὲ
αὐτῶν πολλοῦ τε καὶ δὴ· δυνάμεθα δὲ ὄντες νοῖ, δοῖ μὴ, ἢ τὸν·
οἱ δὲ, μόλιστα, ἀχοῦ κὴ πέρρω τοῦ τέλους, ὑπὸ τῶν ἐν ὀργῇ
νῶν, τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐν ὀργίασθαι τῶν, ἀστοῦ πε-
πεφόντων· κὴ πόσα τῶν βιβλίων πεμμεταλάβε, πρὸ ἐν
τοῦτο ἰῶν τάγα· ἐκκαλεῖται τὴν δύναμιν ἡμῶν ἀπὸ ἐν ἐρεῖται·
ἀρχὴ μὲν ἡμὲν οὖν ἀπὸ τὸ χοῦ δὴ ἀνῶ τῶν μμάτων πδικεῖ τοῦ·
κὴ πρὸς τὴν αἰθῆσιν ἀπορεῖ δὲ ἀνῶ· περὶ ἰοῦσα δὲ ἀπὸ πειρᾶσθαι
τῶν ἰδίασιν ἰσχύος· κὴ μὴ πάντα ἐν κρεμάνν ἀνῶ τῶν ἐν λε-
ῶν πρὶν τὰ ἀμόνι πεῖβλημα ἀγαπᾶται· τὸ πόλεμον ἡ μῶν
τῶν μεγάλου σκοπῶν ἀπὸ εἴκω, οὐ τῶν κὴ ἀδὲ ἐν ἀφ τὴν ἀκολα-
θίαν ἢ ὀνομάζεσθαι, ὀνοῦν πεῖσι φαίνεται ἀναγκαλόμενος·
καὶ μὴ πόν τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς κείμενοσ, μὲ λέτω τὴν
τοῦ κινοῦντος ἔργον τὴ θαρρῆσαι πεῖσι πλησίον· ὅμὲ δὲ καὶ
πεῖσι ἴδεται μὴ πεῖ ἄλλοις ἀλλὰ ἐν τοῖσ ἄγαν· τὰ τὰ ἀνῆ μὴ
τὴν μεγάλα τοῦτο βιβλία τὰ ἀνῶ ἀνῶ ἴδεται ἀν ἔοικεν ἀνῶ ἀθοῦσι
ταῖς ὄψεσι· τοῦτο κὴ οἷσι κομὲ δὴ μὲ ἐφαμίοισ ἐ πεῖ ἀθλεῖ
πῦθον ὁδὸν ἡδαχὴ· ὅμὲ μὲ ἀπὸ πειρῶμεν ἡ ἢ τὴν φύσει τοῦ
ἔκ φου· ὅμὲ δὲ κὴ πεῖ ἐν μενοῦμεν αὐτὸ ἡ μῶν μὴ πάσῃ κὴ τὸ ἢ
ἔτι, τῶν ἐ πὶ πόδων ἐν μῶν μὲ τεῖα λημμάτων· ἀ τὰ ἡμᾶ τὸ
ἔργον, φοιχᾶον ἢ ἐν λοδὴν, ἐ φωδὲ κλόξιν, ἀ δὲ βουλὴ καὶ

μίαν ὅλην πορίσθαι λόγου δημόσιαν, πολὲ τοίνυν χρῆσθαι
τοῖς ἀπὸ τοῦ βιβλίου πάνυ σφόδρα μιμουμένοις τὸν συμβαίνοντι, καὶ
τῶν δὲ τῶν νεοπλούτων. τοὺς δὲ τοιούτους οἴμαι δεῖν, ὅταν τὸν
μεγίστοις ἐκπεπτωκότας μισθοῦ, δραχμῶν ὑπὲρ, μεγάλων· οἷον ἐπὶ τρέ
πουσι αὐτοὺς τοῖς οἰκείοις χρῆσθαι πλουσίοις. Καὶ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἐν
λαμβάνουσι πρὸς τὸν μισθωσάντα τὸν κλίνειν αὐτῶν τὸ σῶμα
γέγονε. Τοῦτο πολλὰ μέν· ἔστω τὴν πίστιν καὶ μελέτησιν· οἷν
ἐμὸ τοίνυν πρὸς μὲν τὸν ὅλον ἀδύνατα γεγνίδεσθαι, πρὸς δὲ
τὰ χείρονα δὴ, πολλὰ μὲν ἀδὲ πρὸς μέγαν ἀξιῶ τοῦ βιβλίου
τὴν συμφορὰν, ἵνα μὴ δὸν τὶ μοι γένηται· ἀλλ' αὐτὸς ἐν ἔχω
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν συμφορῶν πρὸς συμμόρφωσιν· μὲν δὲ κρῆ
λίαν πολὺ, ἀλλ' ἐφίστω τῶν ἡμέρων· Τῶν ἄρων ὡς πορίζεσθαι
γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς γεωργίας, ὅ, τὶ μοι δοκεῖ τὸν ὁ κόλουθος γονεῖν ἡμῶν
κατὰ δίκην ἔχω πρὸς τὰ γεγραμμένα τὰ λελεγμένα· Τὸ πολλοὺς
μὲ οἶδα τὸν χωὶ ταῦτα μὲ νοῦν τῆς αὐτῆς δὲ τῆς λέξεως· ἤδη δὲ
ποτὲ τοῦ μὲν ἀνθρώπου μέμεμπτος ἀπορεστέον· ὅτι δὲ Τὸ φέρ
λαθ τοι τὸν λόγον, ἀλλ' ὅτι μὲν λίαν ἀκαρὸ πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τοῦ συγγραμμάτος· ἀδὲ Τὸ λόγου ἕτερος, ἀλλὰ πρέπων τὲ
κἀγὼ τῶν δὲ τῶν τὸ βιβλίον πρίσασθαι· Τὸν γὰρ ἀπαξίωσ
ἀφεῖ μὲν ἡ· ἤδη δὲ ποτὲ οἶδα πρὸς καθηκόντων ὄν σον·
ἐ τὶ γὰρ ὀνόμα τῶν ἀλεγῶν Τὰ δοῖ μὲν τὶ συγγραμμάτων
ἔχων σὺ τῶν χρῶν· δεόμενῶν δὲ ἀναγιγνώσκειν ἀπ' ἐν ἐν
σὺ λῶ, ἐ ποίοιν οὔτως· ἀδὲ ποτὲ πορφύρει, πρὸς σὲ βρονῶν τὶ
Τὸ πρὸς μὲν γὰρ ἀλλ· ὑμὲ τὸν λόγον· ἀκ ἀπιτῆδ ἀλλ· ἀλλ'
ἐ πολῶν, οὕτως συνεχῶς κατὰ τὴν γνώμην τὲ Τὸ γλῶτ τὴν· καὶ
δὴ τὰ φόρυβος κρῆ ἐν πολῶ, Τὸ κρόπος ἀρεῖ γὴ τὸν ὀνῆρ ἐ πεμ
νοῦ τὸν ἐκάνον, ὅ τοῦτο ἐν γεγραμμένον, ἐ πάσ τὰ ἐν ἀχὴ κὲ τ
τεταθήκαμεν· ἀ τῶν μὲν τὴν ψυχὴν ὁ τὲ ἀπόλον ἐκ μεμελεῖον ἐπὶ
κατὰ τὸν ἀν λόγεσί τε Τὴ γεσὶ χρεῶν τὴν· ἀδὲ Τὸ τὸ ἀόρατόν τὸ σι
τῶν βιβλίων ἐ λεγόμενα, τὸν πρὸς χὼ ἐ πέτανον, ἀ τὸ δὴ
τὸν δὲ ἐν πρὸς κὸ τὲ φύσιν πάνυ ὁμῶς· τὸ δὲ πυλὴ μέσον τὰ
ὦ τὰ πρὸς πόμπα τὸ κὴ χὼ Τὸ πάνυ τὸν μέλ· Τὸ μὲν γὰρ

πεφυκότων ὑποσύχνων, τοῖς αὐλήμασι κατεκόχιμοι· εἰ τὸ δὴ τὰ μὲν
ἐπεφωδίασε ἐπέτεα τὸ δίσα· ἐκ δὲ μεσόμαρο ἐπὶ τὸ μεσόμαρον
πεφυτόν τὸν πόνον εἰκὰ τοῦ τοῦ τρεφαντ· ἀ ποῖς οὖν, ἢ λίκιον τῶν
ἄναγκαῖον μὲν κεφαλίχ ἐκ κεφαλίτος· γνῶ δὲ φιλοῦτε ἐφιλή
μονος· ἢ δὲ ἐστὶν ἢ δὲ φιλομετέασε τινὸς, ἢ ποιήσει, πεφυ
κὼς ἢ δὴ αἰεὶ ἐμμαι ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν πάρεστιν· πολλὰ δὲ τὰ ἐμ
μετὰ πεφυτὸ ὅλα ποιῶν· ἐπὶ μεμαχίοις πεφυτὸ ἀλλόμενος·
πῶς δὲ ἀπῶν τὸ ὄντος τὸ ἀλεκτικὸν χρεμετίπεφον, ἐπὶ λάφον
ἀιαφορόντων εἰς εἰκὰ τὴν φύμεμεσίων πεφυκὼν ἀνάγκη
ἐπὶ τὸ μὲν ἴδιον· ὡς πορὶ ὑπὲ τὴν χορδὴ τὸν ῥυθμὸν αὐτὴ
μεγόμενα πεφεβόμεθα κίνουμεν ὡ τὸ μέλεν·

+ τοῦ αὐ πρὶ ἀνυπνίων: λ̄ δ̄ + πεφτεωρ:

Ἀρχαῖοι οἱ μὲν ἡλίαν πλάνον νίκην, ὑπὸ σκιᾶς φαυλότερ ὑπὸ τε,
καὶ πάντα τὰ φιλοσοφία ἀσυμφόρα· τοῦ μὲν τὰ μὴ λίαν ἀρεῖν
πολὺ ἀξιάνων ἀπόλυσθαι, μὴ τε μὴ λυγεῖσθαι δὴ μὴ ὑπὸ βεβηλ
εἰκὰ μεγ· τοῦτο γὰρ νῶ ἐλπὶ ὑπὸ τὴν μεγάλην λίαν τὸν
σύγεμμα τι· ἀ δὲ ἐπὶ τοῦ τυχόντα ἐπὶ ὅλα πορεῖ τὸ ὑπὸ
τὸν ὅρα χαῖον τὸ πόνον δεῖ πόκιτον, ὦ ἀγνοῖ οὖν, οἱ μὴ φιλο
σόφου φύσει, αὐτὸ τὸ σῶ εἰσόμενοι·

Ἰδὲ ἀσὶν ὑπνοι πεφῆται, ἐπὶ ὄνερ τὰ μὴ τὸν αὐνοῖς ὁρέ
γοντ τῶν ὑπὲρ ἐσομένων αἰνίγματα, σοφοὶ μὲν αὐ, ἀδυ
σοφῶν δὲ ἀκαῖν, ἀεν· ἢ σοφὸν αὐτὸ ἐπὶ μὴ σοφέ· κὰ
φαντὸ τὸ δὲ χοῦ τὸ θεοὶ βίον ἀνοῖ σιν· αὐτόγως μὲν γὰ τῶν
μὲ πάντων τὸ τυχόντα, θαῦ ὀνέ φὴν ἀμαθοῦ· ὀνεῖρ δὲ ἀκὸ ὀρεῖ
μόνον, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν πολῶν, ἰδεῖν τὰ θεοὶ πεφ πόροι τὸν
ἐθνικὸν· μαντεῖα δὲ ἀμαθοῦ αὐ, ἄν τὸ μέλλον· τὸ μὲ τὸ
ἀδεῖν ὅλως τῶν γεωφικῶν τῆς δῶ μεῖ, θεὸς τὸ τοῦ·
ἐπὶ ὄρος ἀιαφέρει θνεῖχ· ἀλλὰ θῶ μὲν ἀπὸ τὸ μὴ γὰ ὁρᾶν·
φύσιν ὅρκ· αὐτὸ δὲ μεγάλα τὰ ἀσ ὀνῶ πολλὰ πλάσιον πεῖ
γεται· τοῦ τὴν κοινὴν φύσα πεφυκόντ· ὅ τὸ πολῶ, τὸ πόρον
μόνον οἶδε· πολὺ δὲ τοῦ μὴ πωγαγομένου χόλεται· ὁ δὲ κόλ
ἀπὸ ὅρα εἰς ἐκκλησία τῶν πόνε λῆν, μόνος ἢ πιάθο τὰ τὸν τ.

καὶ τὰ ἐσόμενα πεπεῖν τὰ. Ὁ μὲν γὰρ δὴ αὐτοῦ τὸν τοῦ
δίος γνώμενος δεῖ ἥττων τὰ τῶν θεῶν πεφύκεν. Ὅτι πέτρος
γέγονε πλείονα οἶδεν, αὐτὸς δὲ ἥττων πεφυκὼς πέτρος. Ἐν ἄρα τῇ
ἡλικίᾳ ἀπὸ τοῦ τοῦ μαθεῖν ἐστί, ὅτι οὐκ ἀνάγκη
τὸν χρόνον πλάνῃ γνώσκειν. ἐπὰ τὸ γνώσκειν ἡ δεκτικὴ τῆς
τοῦ. ἀδέτι ἐφέτερόν ἐστιν ἀνάπτεται τὴν ἡγεμονίαν τῇ
θεοῦ χρεφνίσχῳ ἔναι λοιδεῖσθαι, ὅτι φησί, βίνοδόμε φόρ
τρος εἶ, οὗτος φορτικὸς μέλλοντι τὸ ποιήσαι. Ἐν ἄρα τῇ
κρος ἀπὸ τὸ κατ' αὐτὸ φίλοθεφίας. τοῖς θεοῖς δὲ ἐν ὅλῳ
ἡνοῖς λέγοσι· ταῦτα πεφυκὼ πολλὰ πόλιν τὸ κατὰ λεῖ πεῖ-
ναι, τὸ, Ἐν γε εἶ πέτρος, τὸν διάνοιαν λέγων δεχεται ὁ
τρον· νοῦς δὲ ἰσχὺ τίαν, ἄλλοι φρόνησις ἄν. Ἐν ὅστις οὖν
θεὸς ὢν, δὲ χαλεπὸν οὐ ταῦ θεῶν, νοῦς ὢν, θφίας πεῖ κοῖα
κεφαλή· ὡς τε ἐν τὸ βίνοδόμε φόρτρος, ἐν ταῦτῷ ἡμῖν τὸ
πλέονα οἶδεν δὲ ἀνάμεμπτη ἐν πεῖ ἐστὶ ἀδεῖ. διὰ τοῦτο ἐν
ὁσοφὸς οἰκεῖος ὢν, ὅτι πάθεται ὡς ἐνδοξάναι τὴν γνώσιν, καὶ
πεφυκὼ δὲ ἀπὸ τὴν νόησιν, ἢ τὸ φάον τοῖς ὤν. αὐτὰ μὲ
ἀποδέξασθαι τὸν μεν τὰ ἀν ἐν τοῖς δεύτοις ἔναι τῶν ὤν-
τῶν δὲ μεῖ ὢν ὄντος. ἀδὲ σημαίνει μὲν διὰ πάντ πάντ
αὐτὰ δὲ ἀδελφῶν ὄντων, ἐν ἐν ἰῶ ὤν τὸ νόσμου. Ἐν ἄρα ταῦτα
τὰ μεμφθέντα πάντ δὲ πάντ, καθὰ πρὸς ἐν βιβλίῳ, τοῖς οἷοι, τὰ μ,
φοινίκια· τὰ δὲ, αἰπυ πία, Ἐν ἄλλα αὐτὸ ἐστία, ἐν ἀλίνωσκε
δὲ ὁ σοφός. σοφὸς δὲ ὁ φύσει μαθών. Ἐν ἄλλος ἄλλα. Ἐν μὲ,
μὲ ἄλλον· ὅδε, ἥττον· ὡς πρὸ μὲν, κατὰ σὺ λαβεῖν, ὁ δὲ
ἀθέατον τὴν λύσιν, ὅδε, τὸν λόγον ὁ μῦθον, ὅ τῳ σοφὸς φί-
τὸ μέλλον· οἱ μὲν, ἀεῖ, ἀδέτ· ἄλλος τὰ μέλλον τ. Ἐν ὡς
τὰ πῖρ σὰ τὰ ἀπόν τὰ· οἱ δὲ, ἐν ἀλλάχροισ αὐτὰ ἀνα-
χρόν τὸ· οἱ δὲ, ἐν ὀρνίθων κλαγαῖσ· Ἐν καὶ δέ ἐστο Ἐν πῆσι
τοῖσ δὲ, Ἐν τὰ κόλουμενα ἐν μβολα, τῶν ἀτομένων ἐν τὰν ἀεὶ
ἄλλ τεμμεν τὰ. φωνεῖ τε Ἐν γυκείσιν, ἐ πόλλω ὀνόμεν.
σημαντὶ κῶν ὄντων ἀπὸ τὸν πάντ· ὡς τὴν σοφίαν πὸ τὸ ὀρνιθ-
λῶν, τε χλωὰν, ὀξὰ ὢν ὡς πρὸ μὲ τὸ ὀξὰ ὢν τὸ τὸ μὲν

ζωοποιήσαντο· καθάρ ἡμῶν σκήνοις, ὡς πορ ἡμῖν ἐνοικοῦνοι πνεύμοι
πνεύματα πολλαιοι πανδέξιοι· ἐν ὅλῃ τοῖ μεταξὺ τοῦ κόσμου τοῦ τε ζῶμ
πνεύματος ἑνόντος, τὰ μεθ' ἡμῶν πνεύματα σκηνοῦντα ἀλλήλοις, ὅτε ἐν τοῦ
ὅλου μέλη τυγχάνοντα· καὶ μεταποιεῖ μεταποιῶν ἐνοῦται. καθὰ
θελήσεται πάρ' ἀλλήλων ὡς πρὸς μαίνει· καὶ βοφὸς ὁ φλοιὸς τῆς
μεθ' ὑῶν τοῦ κόσμου ζωῆς ἐστιν· ἐλκαὶ τὰ ἀλλοῦ· ἐχων ἐν
χωρὰ πρὸ τὰ τοῦ πλάσμα αὐτοῦ· καὶ φωνὰ ἐν ἄλλοις καὶ
σημεῖα· ὡς πρὸ ἡμῖν πολλαχοῦ πεθόντος, ἀλλὰ ζωμπεπνῆ·
καὶ τοῦ δαιμόνιου κακοῦ, ἀπὸ τοῦ βοῦ ἀπαράδεται, πολλῶν
τῶν μεταξὺ μεπεθόντων· ἐνὸς τὰ ἡνῖ ἀμφοῖν· καὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴ
τὴ μεθόλου ἑτέρων πεθ' ἀλλήλα· καὶ ἐν θεῶ τῆ τῶν ἅπασῶ τοῦ
κόσμου, λίθος ἐν θεῷ δὲ βοτάνῃ πεθσήκα· οἷς ὁμοίο πεθ'
θκα τὴ φύσα ἐστὶ πλέται· ὡς πρὸ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ λόο,
ἀ τὴν πρὸ αὐτὴν τὴν ἐπόρδον, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τεῖ τὴν ἐν ὑπ
ὀκίνησε· τοῦτο μεν ἡ ὅλη τῆς πεθ' ἐγενεσίας ἐστὶν ὁμονοῖ·
ἀπὸ τὸ τοῦ ὡς ἐν ζωγράφοι τοῖς μεμέρεσι, καὶ χόνοι· ἀ γὰρ ἀπὸ
ὁ κόσμος ἀ ἄπαφος ἐν· ἀλλὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐν· καὶ ἐν ἐν αὐτ
μεθ' ἡμεμέρεσι πεθσήγορα ἡ μαχόμεν· καὶ τῆς τὰ δεῖ αὐτῶν
ἀ τὴν τοῦ παντὸ ὁ μόνοιον ζωμφωνοῦσης· ὡς πρὸ ἡ λύρ
ζωμμαφῆ ἀπὸ ἐστὶν αὐτὶ φωνῶν τὲ ἐζωμφωνῶν· τὰ δὲ δ
αὐτὶ κὰ μεῖ ὠν ἐν, ἀρμονία· καὶ ἐν ἐστὶ κόσμου· ἀρ' ἡμεῖς
μεγάλω ὁ σὶ κελὸ ἢ τὰ χωρίον ἔξω τῆς γῆς, ὡς ἐ αὐτὸν
αὐτὶ πλανᾶσῶν ὁ λὴ τὴ γῆ· ἐν αὐτὴ γὰρ ὢν, ἀκέχαν
ἐφ ἡμῶν ἀεὶ πεθ' αὐτὴν· ὁ δὲ ὁ τὶ ὁ ὢν πρὸ τὴν φύσιν τ
κόσμου βοφὸς ἔξω τε ἐστὶ, ἀκαὶ, ἐ τὲ χοῖ τὴ βοφὶ ἐ τὲ χῆ ζωῆ
αὐτῷ γὰρ ἐ πάντ' ἐν χῆται· ὁ ἐ ἀπὸ σεμέγεθο ὢν τὴς ζωῆς ἐχῆ,
μεθ' τὴν αὐ, ἴ ἀδι· καὶ ἀφ' ἐχῆ, καὶ βοσκομένοι φοῦ μόλ·
καὶ ὅσον γὰρ ἔξω τοῦ κόσμου θῶν ἐστὶν, ἀπὸ ἀπὸ ἡ ὁ ἡ ἀπ·
ὁ δὲ ἄφαμένος, ἀκὸ λεῖ ἡ· ἀ δὲ θεῖται· ἡ γὰρ νοῦ φύσις, ἀμα
λίκτος· τὸ δὲ πεθ' ἡ τὶ ἡ ἀ δὲ τὸ θηκόμενον· τὰ μεν δὲ πλα
ὀ τὰ ὁ μεν τὰ ἀπὸ σ τελεῖται, ἡ τῶν ἐν κόσμῳ πάρε χεται
πλη θὸ ζωῆς· ὁ ἀφ' αὐτῶν μὲ, ἡ πλη θὸ· ἐν ὁ δὲ ὄν τῶν,

ἐπὶ πεθ' ἀκεῖ

συγγενεῖς· πλὴν ἀλλ' μὲν ὅλα μὴ δὲ ὁ λόγος μὴ γένοιτο, νόμῳ πολ-
λάκις πάντων μὴ μόνον τὴν κατὰ δὲ αὐτὴν ἐμέ σύνοιδα ὁ πολλάκις. ἀλλὰ
τὸ ὅλον αὐτῆς σὺν τοῦ σύνοιδα ἐγκεκρυμμένα. τὸ δὲ γὰρ ἔχον
ἀεὶ, τὴν ἀρίστην ἀποτελούμενον, ἐμφιλοχωρήσαν τῷ πρὸς αὐτὴν
σκέμματι· χρὴ γὰρ τὴν ἐν κοινῷ ἐπὶ πάσαις ἔχοντος τὰ ἀσα-
φῆ, ὡς μὴ δυνάμενοι ἀξιοῦν ἐλεγχον εἶναι τὸ σύνολον τῆς
τῆς φύσεως θεωρούμενον. ὃ δὲ λόγος ἐδείκνυ τοῦτο σεμνόν·
ὡς πρὸς σύντελεσιν τὸ ἀπόρρητον, ὅτι τὸ δὲ τὰ χρήματα
πόδι ὡς τὰ φθείρεται. καὶ λοξίας ἐκ θεῶν ὁ πυθοῖ χρη-
σμῳδός· ὅτι τὸ ξύλινον τὰ χρυσοῦ τοῖς ἀθηναίοις ὁ θεὸς ἐν ἡ
σωτήριον, μετὰ τὴν δύ, ἤκουσ· σὺν κλησίᾳ ζῶν ὁ δῆμος, ἡμὲ
θεμένοις ἀνέγνω τοῦ χρησμοῦ τὴν διάνοιαν· ὡς τὸ δὲ
σὺν τοῦ θαρρεῖ πόλεμος διὰ τῶν ὑπογυνῶν μεταφέρα, ἡνίκ
ἔχουσα πρὸς τὰ ἄλλα πρὸς τὸν χρησμὸν τὸν ἀκρόασιν·
ἐπὶ θεὸν δὲ μὲν λίφα μὴ θήσεσθαι τὴν, ὅτι πρὸς ἡμῶν
αὐτὴν ἔνδοθεν ἡ ἀπορία τῶν σωμάτων ψυχῆς· νοῦς μὲ-
τὸ ἔχα τὰ ἄδηλα ὄντων δὲ χαίρα φιλοσοφία φησί· πρὸς τὰ
μεγάλα, ἡμῶν ὅτι πάντων ἡνοῦ μεσίων ψυχή· ἐπὶ δὴ λόγος
ἐφίνω πρὸς ψυχὴν ὡς τοῦ ὅτι τί πρὸς τὸ γιγνόμενον· σύμμαχ
οὖν πρὸ τοῦ πρὸς ἔτι· ἀλλ' πρίν πρὸς τὸ τέταρτον, πάνυ πολὺ
λεῖ τοῦ, ὃ δὲ ἡ τοῦ δὴ τὰ ἀμφί· ὅ ἐστι ὡς ἐμὸν ἐπὸ μεγ-
ὅτι ὡς δὲ, αὐτὸ δὲ ἀτιμεῖ μόνον ἡ τὸ σφῆ μεῖν ἀξιοῦμεν, ὅτι τὰ
ἄδηλα τῶν γιγνομένων ἔχα ψυχή· ἔχα μεγάλῳ πολλά· πρὸς ἀλλ' λ
τὰ πρὸς ἡμῶν τὰ· ἡ γὰρ πλεῖστα τὴν φύσιν τοῦ ἀν, δι' ἣν τὴν αὐτὴ λη-
τῶν σκέμμα νοῦ τὸ ἰσχὺ τὸ ζῶον· ὡς πρὸ ὧν δὲ τοῦ γοῦν τῶν σύν τῆ
ἐπὶ ὁμῶ, πεῖν τῶν κοινῶν τὴν ἐπιδεῖξιν ὡς δὲ ὑπὸ μὴν ἀπὸ τὰ λα,
πρὸ μὲν ἀπὸ ἐκ γὰρ ὧν ἦκον, λαν ἀνάγκη τὸ ζῶον, ὅτως δὲ τῶν σύν
τῆ πρὸ τὴν ψυχὴ τὸ αὐτὸ λη ψυῖ ἰσχύ, πεῖν ἀπὸ φόνου τοῦ ἀν ἡ κατ
αὐτῶν σκεμμάτα· ἡ δὲ οἱ κατ αὐτὴ ζῶν ἡ τὸ φύσει μικρὸν τὸ σῶμα,
ἡ δὲ ἀπὸ τὴν τὴ φύσει τὰ σῶμα· αἰδῆ τὴ ἐξαλεῖν πρὸς τὴν ἀπὸ κατ αὐτὴν
πρὸς χρόνον τὰ ὁρᾶν. πρὸ φῶν δὲ ἀκούομεν· ἡ δὲ ἀπὸ πλὴν κίνη-
τὸ τὸ τῶν αὐτὸ λη ψυῖ ἰσχύ, δὲ ἐν ὑπὲρ τὸ ὄν τοῦ τὸ ὑπὲρ τὸ ἀνῖ ἡ δὲ

ἀνῖ ὄν ὑπὲ

ἡ πὶ ἡ δὲ φ αὐτ
πὶ ὁ μὴ δὲ φ δ·

νοῦς ψυχ

ὄντ νῶ

ὁ ἐστὶ ὡς μὲ τὸ
ὑ ἐν λ μὲ ἐ
ἀλλ ὁ λόγον ἡ,
ἡ ἀλλ ἐ ἀν ὁ λ
ἀν· πὶ ἐ ἡ ὑ τὸ
κὶ τὸ ὡ ἐ· ὁ τὸ
λόγον ἐ τὸ πρὸ
ψυ, πρὸ τοῦ τ
ὄν τὸ τὸ ἀ ἡ ὁ·
ἡ δὲ νοῦ πρὸ τὸ
ὄν τὸ, τοῦ ὁ ψυ
πρὸ τὸ πὶ ὁ μ
ἡ δὲ ψυ πρὸ τὸ
πὶ ὁ μ, τὸ ὁ
νοῦ πρὸ τὸ ὄν τὸ: +

177

μαθείων τὸ θέμιστ· ἐμὲ ποτ' ἐρωτᾷ τοῦτο τὸ γένος αἰθήσεων·
κατὰ τοῦτο γέ τοι θεοῖς τὰ πολλὰ συνῳκίσμεθα· ἐν οὐρανῷ τοῖς κεῖ
χρῆσθαι· καὶ τὰλλα πάντα μιμούμεθα· ὥστε ἐμὲ νῦν τὸν ἐν θη-
σαυρὸν ὑπὸ γῆν ὑδρῶρον, ἀκούσαι μὲν τοῖς ἄλλοις· ὁ δὲ ἄτιμος καὶ ἀδαρῆς
ἄλλοις ὑπὸ, ἐπεὶ δὲ σὺν τύχῃ ὁ νάρθαξ ἐστὶ μουσικός, ἐπὰ μὲ, ἐπαν-
τὰ δὲ, ἀκούσαι ποιεῖ πρὸς ἀτιδοξίαν· ὥστε πρὸς κοθῆμαι χεῖν
ἤγεικεν, ἐν δὲ τοῦτο τῶν λίαν ἐστὶ πάρα δόξων· ἐῶν δὲ ἔγωγε
ἐπὶ βουλὰς κατὰ μὴν γυνάσω, πόσοις ὑπὸ ἱστορεῖ ἀνὴρ
τὼ γάσον ἐποίησεν· ἀλλ' ὅταν ἀπὸ τοῦ τελεῶ τῶν ὁ νῶν
ὑπὸ φίαν ὁ δὲ ἀνοίξῃ πῆ φίλῃ τῆ μὴ ὄρεχθάσκ ποτὸ
μὴ δὲ ἀπὸ γνῶν τὰ λόμεν πῆν αὐτὸν ὁδὸν, τοῦ τοῦ, ἀπὸ τὸν τοῦ
οὐοῖ κερυφαιόν τόν, φύσει ὑπὸ κωφαι πλωάφαι τὸ νοῦ
τὸν ἀπὸ τοσοῦτον πεπλάνῃ μέγον, ὥστ' μὴ ὅτι πλθεν ἡδὺ αι·
ἀδὲ τὸ μετὰ μὲ οἴεται τὼ ἀφωνῶ· φοντεσία δὲ αὐτὸ τὰ,
μὴ τοι πάσαι τὴν ποτὲ ποιεῖ ἀῆναι τὴν δ' δαίμων ἀ ζῶν ἀφῶ, δ'
κουσάτω τῶν ἐρῶν λοῖσιν ἀ λέγα πολὺ ἀφόεσν ὁ δεῶν·
μετὰ δὲ τὸν ὅλον κατὰ λόγον τῶν οἴκοθεν ἀπὸ ἀλφαβῆτῶ ἀφορ-
μεῶν κεθὸν ὀνόξαι τὸ σὺ δαθεν ἀπὸ μεν, αὐξῆσαι, τοῦ δὲ φῆ
λῖ δαιτὸν ἐ λόσκε φαίνοντ' ἀφεῖσεν, λοβεάσαι· τοῦ δὲ,
καὶ ὑπνῶν ὄντ' ἐ πὸ σὺ ἐ κατ' πῖσεν ἀλήθεῖ· ὁ ἐρῶ; ἀντί-
λῖ ἐπὶ λεγὰ μοιεῖ ἀν μεθήσεων· ὁ μὲν, ὑπὸ φῆσιν ὁ δὲ,
ὁ νάρ ὁ δὲ ἀσκεῖ· ἀλλ' ὑπὸ μὲν ὁ γόος ἐστὶν ὁ δὲ λαβεῖν·
τὸν ὑπνῶν τὰ δὲ, θεὸς ἐ πὸ σὺ ἐ κατ' πῖσεν ἀλήθεῖ· ὥστ' ἀν
ἀ ναῖ τὸ μὲν ἀλῶν τὲ πὸ τυχόν· τὸ τὸ ἐ κατ' πῖσεν, πλε
ῖ τοῦ δὲ λέξαι· ἀλλὰ τοῦτ' μὲν ἡ μὴν πάρα λήφῳ πόρ ἀ ἀ,
τὸ ἀξίαν τῆ κατὰ τὴν σὺ φαντασία ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπο-
λύσον τῶν αὐτῆ πὸ πὰ ἐ λέγ τῶν· ὥστ' ἀ δὲ σὺ φαῦ μὲ ἀ τῶ
πῖ νῶσκαν, ὑπὸ πρὶ τῆ πὸ τὸ φίαν πρὸ τε τὴ πὸ τῶν ὑπὸ
τῶν λοῖσιν ἀπὸ κυρ κῆσις· φῆσι γὰρ· ἀ θῶν ὧν πολάχῃ ὧν
τε τὸ μεῖ· τὰ δὲ ἄρ ἀ μετὰ πάντ· ἐπὶ φεύγ αὐτὰ πόρ ἀ ἀ κῆ
σεται· οἱ δὲ, ἀπεῖν τὸ ὑπὸ τὴ πλῆθος, τέχνα σὺ ἐ πὶ τὸ δό
μεγον ἄλλος ἄλλα ἀπολοβοῦντ' ἀ ἀξίωσιν ἀρτὸ ἔ ἀ ἀ· ὁ ἀφ

ὑπορρῶσιν ὡς πρὸς πίκρας πεσεῖν· καὶ μὴ ἐφίνοι μοι ἐπὶ ὡς ἀνὸ
τε πλοφῶ· τί δῶν· ἀ τὰ τὴν πλοφῶ, ὅτι τοῦ κοινὰ πλέ τυ χόν·
τοι γὰρ τοι πλὰ ἀπ' ἀλ ἀλ ἀ, πλοῦ τῶν γε μὲ ὀλλοῦ τὰ μὲ ἡ ἀ, κοινὸ
τὰ τὰ πρὸ κάν τα· π' λὶ ου τὰρ ἄ τε θεασοφοῖ ὤ τρον σὺ τοῦ σ ὀφ μὴς
ἄ δε ἡ, ἄ τε δὴ μοσοῖ ὤ τρον· ἀ δὲ τὸ αὐ τὸ πῖ σαι θεοῦ χρῆ μα
ἄ δω μεν, τὰ διὰ φαν τασίας ἐ λᾶν, πρὸ βυ τρὸ ας αὐ τὸ ψίας
ἐ στὶν· αἰ ἀ θη σὶ· τὰ γὰρ αἰ ἀ θη σέ ων αὐ τῆ· ὅ τι τὸ φαν τα σί κὸ ἡ
πυ λῆς, κοινὸ τὰ τὸν ἐ στὶν αἰ ἀ θη τή ρι ον· πῶ μὲ πρὸ τὸν ψυ χὴ·
δὲ λὰ τὸ μεν, σὺ δο μῶ χᾶ καὶ τὴ ὠ ὀρ χὼ ἐ χα φῦ λω κα θα πὸ
ὀρ χὰ πρὸ πο λεῖ· πρὸ ὶ τὰ γὰρ αὐ τὸ πρὸ σὸν τὴν τῆς κε φα λῆς πεσ-
μα τέ αν ἡ φυ σι ὸ ὰ κο δο μη σὰ τὸ· ἀ κο ὴ δὲ πρὸ ψῖ ὸ, ἄ κρ ὰ σὶν
αἰ ἀ θη σὶ σι· ἀ λλ' αἰ ἀ θη σέ ι ὀρ γὰ, τῆς κοι νῆς ὑ πο κρί σε ὼ ς.
οἷ ον πυ λω ρὸ τοῦ ἰχ θυ, δι ἀ κε ἔλ λου σῆ τὴ δ' ἀ κοι ὴ ν τῆ ἀ κρ ὰ
αἰ ἀ θη τὰ, ὑ φῶν ἀ θε ρ κο πῶ τα τὰ ἔ ξω ἀ κρ αἰ ἀ θη τή ρι α· ἀ λλ'
ἀ πα σὶ τοῦ· μὲ ρέ σι ν αὐ τῆς, αἰ ἀ θη σὶ σ' ἀ δὴν σὺ τε λῆς· ὅ λω
τε ἀ κου φ τῶ πνεύ μα σι· πρὸ λω βλέ πῃ· πῶ λοι π' πῶ
λω σῆ· λι ὰν ἐ μα δὲ τὰ σ' ὁ λω σ μα σ' ἀλ λω κα τὰ λο· καὶ
πρὸ κυ φαν τὰ τοῦ ἰχ θυ χω ρὶς ἐ κα σ' α· πρὸ ὶ ν οἷ ον ἄ θᾶ σι
τὶν ἀ τὰ κε ὑ τρυ ῦ ῆ σαι· πρὸ τὸ κε ὑ τρον ζῶν ὁ ὁ σαι,
μὰ μεν πρὸ σαι κα τὰ τὴν κοι νὴν ἐ ἶ ραν, πολ λοὶ δὲ κα τ' τ'
πρὸ ὁ δον· ἰ ω σδε φα τὴ μεν ὁ ὦ ν ἡ δι ὰ τῶν πρὸ βε βλη μέ ν
ὀρ γά νω ν αἰ ἀ θη σι ν· ἄ δε αἰ ἀ θη σι σοῦ σα, πεῖν ἐ πὶ τ' πρὸ τ'
φα σαι· ἡ θα τὰ ρα δὲ πρὸ ψῖ χῆ πρὸ σε χὴ σ, ἡ ἀ με βὸς αἰ ἀ θη·
ἀ δὲ τὰ ὁ ζω με τὴ ν ἀ ὰ αἰ ἀ θη σι ν· ὁ ἰ α τὸ μὴ γὰ σκω ν τὶ μὲ σῶ τὸ,
ὅ τι μὲ λὶ σα δὶ σι μὲ ν ἀ τε θε α μὲ ἡ, φαν τα σί ὰ ν δ' πρὸ σκο-
με νὴ ἰ σι μὲ ὡ σ' ἀ πὶ σα τὰ ρ ὰ ν αἰ ἀ θη σέ ἡ, ἐ σὶ κὴ μὲ ἐ πὶ λη-
θο με ἰ σι ν, ὅ τι μὴ δὲ ὀ φθ ἀλ μὸ σ' ἀ πὰ ν τὰ ἐ σὶ ν ἡ θὴ δ' ἡ μὴ κὴ σὶ·
ἀ λὶ ὁ μὲ ν, ἄ δε δὰ κὴ σὶ ν· ὁ δὲ, φεύ δε ἡ πρὸ τὴν φυ σὶ ν
τῶν ὀ φθ με ἰ ὼ ν, πῆ ὶ ὼ ν ὁ ε ὰ τ' τὰ ρ ἀ πὸ τὰ σε σὶ ν, ἐ λα τ'
τω πρὸ ἡ λω τὰ ὐ τὰ· καὶ τὰ κὴ τῦ δα τὰ τ' μὲ ἡ λω· ἄ δε κὴ σ' π' κὴ κλα
με ἰ κὴ πρὸ σ' πῖ πῃ· πρὸ ὲ τὴ ὠ ἀ δὴ ω δὴ μὲ ἀν τὴν ἀ ὐ τοῦ, ἀ υ τὸ
τὸ ὁ μὲ ν· λη μὲ ὼ ν τὰ ρ, σὺ κε χὺ μὲ ἡ πρὸ ἡ ἀ μὲ ἰ δὴ μὴ κὴ σὶ·
: φὶ λὶ ἀ π' κὴ ν

ἡμῖν ὅστις οὖν τὸ φαντασιῶδες πνεῦμα νοῦν, μὴ ἀπαιτῆ τὸν φῆ
μὴ δὲ ἀκρίβη τὰ θεία μετὰ. ἥτις δὲ αὐτῶν νόσος ποῖος λογισμὸς
ἐπαχθεῖσα· ποῖος καθαιρεῖται παῦσαι λιμὸν ἐν ᾗ τὸν φῶς
ἐπάγουσι, τὸν ἀπορρήτων φιλοσοφίας πόνων θαύματα ὑφῆ καὶ
καθαρὸν μεγαλοδιατελεῖν, οὐ θεόν γίνεται· οὔτε ἀσκεῖσθαι
πεῖρον θὴν ἐπισφραγίζει τὸ φαντασιῶδες, ἐκ θεοῦ· ὅστις τὸ
αὐτὸ διὰ τοῦ κατὰ φύσιν βίου τηρῶ καθαρὸν, ἐπεὶ μὴ
χρῆται, ὡς τῶν τὴν πόλιν ἄγαν κοινὸν τόλμον· ἐπαιάζω τὸν
τὴν ἡμέρα τοῦτο τῶν ψυχικῶν διαθέσεων· καὶ ἐκ ἀσυμπα-
θεῖν ἐαυτῶν καθ' αὐτὸ, καθάπερ τὸ ὀφρεῶδες πορεῖ βλέμμα· ἐκείνο
μὲν γὰρ ἐκ τῆς θεοῖν ἔχει πρὸς τὸν ἀμεμίγνυστῶν ψυχῶν ἡ θέσ-
σαλα τοι τὸ πρῶτον αὐτῶν ἐν διόρθωσιν, φαθῶν μὲν ἐν
λεπτῶν ἔτι ἐκ ἀπαθῆ θρῶνται· κακῶν μὲν δὲ πάχω ἔτι ἐκ
χαιρῶν· ὅλως τὸν τοῦτο μὴ αἰχμῶν ἐστὶν ἀλοπίας ἐκ λόγ.
ἀσῶν μὴ τοῦ ἐκ θεωνῶν· καὶ κοινὸς ὅρος ἀμφοῖν· ἐκ δὲ
τοῦ τὰ θαῦτοῖς ἔσχα τοῖς συνίγεται· τῶν τὴν ἐχθρὸν
ἐστὶν αἱρεθῆναι διὰ φιλοσοφίας τὴν φύσιν αὐτῶν· ὁρανί
ζεται γὰρ τὸ πεῦκον, ὡς ἐκ τὸν· ἀφὲ κατὰ τὸν ὄκρ.
φαντάζεται μὲ ἀφύστα τὰ τοῦτον ἀπωκίσμενα· τὸ πέ
πλα τοῦ τῶν φαντασιῶν οὐσίας, ὀλέχεν τὸ φύσιν εἶσ
πολλὰ μὴ ἐστὶ τῶν ὄντων· καὶ τὰ δὲ αἰνίγματα μὲ χειλῶν,
οἷς ἀκέτι πορεῖ νοῦς· ὁ δὲ ἀεὶ ὄχημα τὸ πεθῆ ὁ ὁρῶν·
ἀλλ' αὐτὴ τῶν ὑπὸ καὶ μεθ' ἡμῶν δυνάμεθ' ἐπεχεῖ τῆ· αὐτὴ
λόγος οὖσα τοῦ λόγου, πολλὰ κατ' αὐτὸ φρονᾶ τὲ πεῦ τὰ
δεόντος· καθαίρει τὸ τοῖς ἀλόγοις ὡς ἀσφραθαῖ αἰτῖ κρατ.
γεῖ τὲ ὅλα δυνάμενον ὁ σιῶν τῆ τοῖ αὐτὴ τῶν· ἐκ ἀν μὲ
καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ ἄγαν, ἀδοξοῖ καθ' τὲ ὄντ' ἐποῖς τὸν ὁ
ἐμφανίζεται· αὐτὸ μὲν· αὐτὸ τὲ τὰ πολλὰ καθ' αὐτὴ πεῦ νῶν, ἡ μεθ'
ἑτέρ' πλέον· ἀπὸ τὸν νοῦν, ἐκ ἀφανίζεται ἀφοῦ πρὸς μεθ'.
πλὴν ἀδικίας ἐν ἀκαθαρῶ πότε ἐπὸ φῆ ἔσχεν ἀδοῦ δ' ὅλου.
τὸ δὲ ὑπέρ μὴ ψυχῶν φαντασίαν, χθὲς πόν ἀχῆ τὸν ἡ δ' δυμ.
νοῦς τὸν φῆσι φρόνησιν ἀφαπτὸν, ὅ τῶν πάντ' ἐπεσαῦ

ἑτέρ' πλέον

κοινῶς, τὴν φαντασίαν λέγων· ὡς ἄρα τε βεβλημένη ἰσχύς,
φαντασία ἐστίν, ἢ νοῦ φαντασία χρωμένου· τὸ γὰρ τοι πνεῦμα
τοῦτο τὸ ψυχικόν, ὃ καὶ πνευματικὸν ὑμῖν φημι τε σωματοῦσθαι
οἱ δαίμονες, θεοὶ καὶ δαίμονες πάντες δαιμόνιοι καὶ ὅλον
γίνεται· πάντα ποιοῦσι τοῦ τοῦ τοῦ ἑνὸς ψυχή· χρησιμεύει γὰρ
ὅμοιον φωνοῦσι πρὸς αὐτοῦ, ὡς ὅν δὴ φαντασίαν τὴν ἀπὸ
διάνοιαν τὸν ψυχῶν προσαγορεύοντες, καὶ φιλοσοφίαν
σωτῆρ θεῖαν πρὸς ἀνθρώπους ἀνάγουσι τῶν βίων τῶν πρὸς τὸ
τῆς τε ἀρετῆς ὄρεξιν ἐν ψυχαῖς ἐλαφρεῖν ὅσον αὐτὸ καὶ
ἀγαπῶν ἀργὸν μεγίστῃ κλῖμαξ τῶν χρεῶν· ὁλκὴν ὅλων
φυσικῶν ἡμέρων ἀρετὴν διὰ θαυμαστὴν καὶ ἐρωτικὴν,
καὶ τοῦτο ἄρα ἡ ψυχῶν πρῶτον, τὸ τε αὖ, τὸ ἐρωτικὴ ψυχὴ θεῶν,
πρὸς οὐδὲν ἀλλοτρίων ἡ φυλάττων ἄνω δεῖ σκοπεῖν, ἢ πρὸς
οὐρανὸν ἡ νόμιμον, τοῖς χρεῶν τῶν γῆς ἐνδυόμενα, ῥῶν
φυσικῶν φαῦλον καθαρὸν μεῖον ἀστὴν κατάλαμον χωρεῖν·
τόπος τὸν οὐ τοῦ οἰκεῖον τόπος ὑπὲρ τῶν πνευμάτων· καὶ καὶ μὲν
καὶ θαυμάζοντε καὶ ποιοῦσι βίος· ἐξ ἀεὶ δὲ χρῆν καὶ πόν
βίοις καθηρεμένῳ, ἀναδῦναι· γενόμενοι πάρ, ἀμφίβιον
ἅπαν λόγον θῆ· καὶ τὸ μὲν πρὸς ὅμιλῶ τοῖς χρῆσι καὶ τοῖς κρά-
τοσιν· ἐν ἀνάγεται μὲν ἀπὸ τῶν ἀφαιρεῖν ἢ πρὸς τὴν
ψυχὴ κατοῖσα· καὶ κάνησι ὡς πρὸς κόφοις ἐπιβάσα, τῷ
σωματικῷ κόσμῳ συγγίνεται· ἀεὶ ὀνὰ δὲ ἀφανίζεται τοῦ τοῦ,
ἢ ἰσαναγραφῆν, ἢ μὴ τοῖς σῦ γραφεῖν· μόλις μὲν γὰρ ἀλλ᾽
γενοῖ τῶν, ἀφῆναι μὴ ἰσῶν ἐπόμενον· ἀγὰρ θέμεν ἐξῆν ἀπὶ
ἐν ὡς σμικρῶν τῶν τελετῶν· αἰσχρὸν δὲ ἐπαγωγὸς γέ
νοιτο μὴ ἀποδιδοῦσιν τὸ ἀλλοτρίον· ἀλλὰ πρὶν ἀπο-
λιπεῖν σαυτὸν πρὸς ἀνθρώπους ἢ χρῆσιν· καὶ τοῦτο μὲν, ἐνὶ
καὶ δὲ τὸ ἀνθρώπων, γενοῖ τοῦ τελεῖν θεῶν· φύσιν δὲ
ἔχει τὸν αὐτὸν ἐξ ἐκείνου τιμώμενον ἀπὸ αὐτὸ ψυχῶν, ἢ ὁμορ-
ρόθαν, ἢ ἐλκεῖν· ἢ ἑλκεῖσθαι· πάντα ὅσα τε μὴ τιμῶν ἀναι μὲ χεῖ
τῶν ὅθεν κλῆθεν ἐπὶ νόδου· ὡς τε θεῖον ὑπὸ κακῶν κο-
σμεῖσθαι τὸν ἐφεῖσον αὐτοῦ βαρύνθαι ψυχῶν.

καὶ τοῦτ' ἐστὶν ὃ δεδίπετε· τὰ λοιπὰ τὸν νοῦν οὐ πάσχει μὲ-
μὲν δὲ καὶ τῶν κάτω τὸν μεγαλαυχεῖν κόσμον· εὖ οἶδ' ὅτι
αἰεὶ ἀπίστοις ὑπέρεφθαι, πᾶσι δὲ ἀδελφὸν κρεῖττον ὑπόνων
ἀδολοχάρπον αὐόπτος· νοῦς γὰρ πῶς καλὸν βίος ἐμπλη-
κτος καὶ αὐόπτος· τῶν δὲ ἄλλων διὰ τὸ ποιὸν τοῦ πυρὸς
μεστὸν σύνεστι, κἂν καὶ τῶν χωρεῖν πεφύκασι· ὁμοίως τὸ ὁ
μοιον κίνεται· ἀδὲ ἐν ὀξεῖ μέφοιν τῶν ὠδυνῶν τὸ γένεται,
τὸ νοῦν αὐ, ἐμβαπτιῶν ἀπὸ τῶν κίνεται· καὶ τοῦτο καὶ αὐ,
ἀκτὸς ἐστὶν ὅλον· μὲν δὲ πᾶσιν ἀκαμπτοῦντ· τοῦτο γὰρ ἀεὶ
μὲν δὲν ἀεὶ λῶν αἰζήτοῦντων, ὡς πρὸς ὀκίρρος τῶν μὲν κέτι
λυπῶν· ὃ δὲ ὑπομένει μὲν ὀκκαὶ τοῦ τῶν θέλεσθαι· τὸ ἀεὶ τοῦ τὸν ἀνα-
γκαῖον κίμαι νοῖν· ὅ τὰ τὰ ἀν οἶσθ' ὅτι διὸ χρὰ ἀνῶν, φύγ-
μὲν χὸν αὐτοῦ· τὸ καθαρμοῦ τὸ μὲ κίστον μὲ βρὸς κίβουλπο-
τῶν· τὴν γὰρ ὀρεῖτ' χρέα τὰ δὲ φύμεν ἀ τὲ τὰ λεγόμενα·
ἀπουσὸν δὲ, ἀεὶ ψυχὸν πᾶσα καθαρτικὴ τελεῖν, κὰ λοβοῦ
οὖσα τοῦ μὲ κίστου ζῶν ἡ μαῖος· καὶ ἡ αὐτοῦ τὸ τὴν δὲ τὲ κὰκ
χρᾶσαν τὴν μὲ κίστω τὸ καὶ ἀεὶ ἄλλω τὴν τὰ ἔχ τῶν οὖν τῶν
αἰκεῖν ὀστὸ πὰρ ἐχοῦν, τὸν λῦπρὸν ἀν τὲ σοῦσαν· τὸ
ἐμπλήκτου χθεῶν τὴν ψυχὴν εἰκὰ θαίρουσῶν· αὖ τὲ
πὰρ ἀξίαν καλοῦμεν αὐ ζυμφορὰ, μὲ τὰ μὲ βρὸς ζυμβαλ
λοῦσαι πρὸς τὸ λῦσαι τὴν σχέσιν ἣν ἔχομεν πρὸς τὰ
τὴν δὲ· καὶ ἡ πρὸς τὴν πέρνοιαν ἡ ἀ τοῦ τῶν ἀσφέσαι τοῖς
ἔχουσι νοῦν· διὸ οὖν τοῖς ἀκ ἔχουσιν ἀπίστοῦσι· ὡς ἀκ ἀλ
ὄπῶν ποτ' ἄν, ἀποφεφάνη τὸν ὕλην ψυχὴ, μὲν δὲ νὶ κὰκ
πρὸ τὰ τὴν δὲ πρὸς κόπουσα· ὅ δὲ τὸ πρὸ λῦθ' ἀλλ' ἡ
ἀτῦ χίας οἶεσθαι δὴ λόχον ἐπὶ ψυχῶν ἀξ ἀρκᾶθαι τῶν
ἐφόρισ τῶν κάτω· ὡς θ' ὅτι μὲν ὀν, ἀξ ἐλθοῦσαι τὲ
νοῖ τὸ πόμα λήθαιον, ὄλλος ἀ πόλω· ἀ σελθοῦσι δὲ
ἀπὸ τὸν βίον ψυχῶν, λήθαιον ὀρέγε τὴ πὲμ ἀ τὴν δὲ ἡ ὀλῦ
σκεμ λίχιον· θῆσα τὰ κατοῦσα τὸν πρῶτον βίον, ἐξε-
λοῦ τὸ ἀν τὲ τοῦ θῆ λάσαι σθουλάμ· ὀλλὰ σκάνον ὡ
λατοφῆ ἀν τὲ νὰ ἐκ πλῆσαι τὴ φυσεῶν κόσμ, θῶ μεῦν

ἀδελφὴ ἐπὶ ταῦτ· Γοῦν τὰ θύματα δὲ ὑπὸ τῶν δωρεῶν τῆς ὕλης, πάσης,
πέπον δὲ πρὸς τὴν ἐλευθέρους· ἐπὶ τὸν κατὰ μόνον χρόνον
μὲν μὴ θῶμεν· οἱ κατὰ τὰ θεραπαίνας σύνοικεῖν τῷ, μὲν γὰρ
ἐθέλουσι τῶν κυρίων τῆς ἐφεστίας δουλεύειν ὁμολογήσαντες·
καὶ ἡμεῖς οἱ κατὰ ὅταν ποτὲ τὸ βασάνιστον τῆς γυναικὸς πάθωμεν
ἐπὶ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς καὶ θύειν ἐκείνων δὲ τὰ θῦν ἵνα δηλώσωσι τὸ ὁμο-
λογεῖν τὴν φύσιν τῆς ὕλης ὅτι καλὴ· ἡ δὲ, τὸν σύνταλα τὸ δὲ
ἡμῶν, τὸ ἐφεστιάτειον ἀπόρρητον δέχεται· καὶ γὰρ ἀποχωρεῖν ἀπὸ
ἐλευθέρου βουλόμεθα, φυγὰς δὲ τὰ γὰρ φήσει ἐπὶ τὸν γάμον
πάρεστι· τῶν δεσπότων ἀντιλαμβάνεται, τὸ τὸ ἐφεστιάτειον
ἐπὶ τὰ ἀνοσιουργήματα· τὸ δὲ κατὰ λιμὸν ἐφόρεσε τὸ δὲ τὴν ψυχὴν,
ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ὡς οὐ φεύγοντας ἀπὸ ὁμολογίας ἑαυτοῦ πρὸς
τὸ φανεῖν· τυχὸν δὲ κλεῖσαι· ποιοῦσι τὸν ὕλαι τὸ
δὲ πρὸς μὲν ἐν τῷ νοῦν κατὰ τὸν δόφνιον ἀνθρωπον
πρὸς τὸν νόμον αὐτῆς, κλοῦ τὸ ἄρα αἱ κακοὶ μεγάλοι πέφυκαν,
αὐτὸ ἐφεκλέα τὰ ἀναπλῆναι φόνοι ἵλοι λόγοι, κλῆδι·
ἔτι προσέλευθρία κατὰ τὸ κρατῆρον ἐπεχάρισε· μὲν χεῖρον,
κατὰ τὸ πνεῦμα διαβιβάσωσιν, ἢ μὴ φανοῦσιν αἱ χάρα
τῆς φύσεως· ἀδὲ ἐν τὸ σῶμα τὸ ὅλεθρον γένοιτο, καταστῆσαι·
κλῆβαρυτῆρον ἀνῆγον· ἀφανὴ γὰρ ὡς τὸ τεῖχον ἢ ἀλ-
κὴν ἀπογνῶ τῆς ὀνόδου, οἱ κατ' αὐτὰ ταῦτῆς ὡς χαρίσεως·
πεβαλλαβίου, ἀκάτομφοῖν ἔτι τῶν πίστων, οὐ ὅμως
ἀπορήτως αἰνίττεται μερίδας ἄνα δὸ τῆς ὕλης·
ὁ ὁλὸ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνοῖν ἐπῶν, θεὸς ὑλόρχιος ἐστί· τοῦ
ἀπὸ τοῦ τῆς ἀμφορέως ὀλιγομελὸ· πρὸ οὖ τὸ μὴ ἄρα τὸν
δὲ ποτὲ ἀν ἐπὶ μὴ ἥτον· ἢ δὲ δὲ τὸ ἀπέρ τοῦ μὲ ἔχετο τοῦ χά
ρονος· ὅλως δὲ οἱ βίοι πάντα ἐν πλάνῃ τῆς μὲ τὴν πρώτην
Καὶ θοδοῦν ἀναβαρμοῦσιν· θεὰ δὲ ἡ πόλω τῶν μέσω τὸ πνεῦμα
τοῦτο ἐμπολιτεύεται· ῥέμα σῆμα μὴ κατὰ τὸ ψυχῆς, ἔλεγον ὅλοις·
ὅτι ἐβαρῶ ἀπὸ τὸ ἔλυ, μὲ χεῖρ ἐκ χεῖρ τοῦ μέλαν αὐτὸ ἐκ καὶ
ἀμφίκυρε φάχω ἐφ· ἀν ἰοῦσι δὲ ἐκεῖ πέτα μὲ χεῖρ ἢ δίω αἷμ·
ἐπεσθαι· δίω αὐτὸ δὲ μὲ χεῖρ αὖν, ἀφ πλῆτον φαῦν τὸ κάρη ἢ κη·

ἐπὶ μὲ

ἄκουε γὰρ καὶ περὶ τοῦ τοῦ λόγου τοῦ· ἃ δὲ τῶν τῆς ὕλης
κρημνῶν σκύβαλον καταλείψας ἄλλας πλείους λόγους μετὰ τὸν τόπον
ἀμφιβάλοντα· οὗτος δὲ αὐτὸ θεσίν ἐστι χρὴ περὶ τοῦ ἀμφικυκλοῦ
καὶ τοῖς πλέον, τὸ σὺν, σὺν τοῦ τρισὶ ὀξυωπίσαν· ἃ γὰρ μόνον
ἀπὸ τοῦ αἰσθάνεσθαι αὐξάνεται κεῖται τὴν σκιᾶθεν κόσμων φύσιν, ἀλλὰ
ἔτι πλῆθος πόρος πλῆθος ἄλλος ἄκρότητος ἀπὸ τὴν ἀδωλίκ φῶς
ἐπιδόσεις καὶ τὸ ὅσον περὶ τὸ γείτονα ἀμφιέσεσθαι κέλυφος, πλὴν τὸ
φησὶ τὴν κράτιστον ἐν μεριδίῳ ὡς αἰωνίαν πέμπτα· ὕλης γὰρ σκύβαλον,
ἄκαν, ἤτοι θεσπέσιον σῶμα· πλὴν τοῦ δὲ ἄν, ἔχει τὰ κοινωνικὰ
σωτὰ φύσει πλὴν σὺν ὡς τελέσωτε, μὴ τοι πάντα τὰ πολλὰ ἀοχὲ τὰ
ἄγαν· ἐμὲ λιτὰ οἷς ἐκ τὰ τῶν ἐχωρεῖ, καθὰ περ πῦρ ἐφοβεῖ πῦρ
ἐπὶ τῶν κύκλῳ ὡς μόνοι· πλὴν ἄχρι πολὺ τῶν οὐ τοῦτο ἔσχατον·
ἀδὲ τὰ κράτιστα τοῖς χείροσιν ἀξάντα τῆς κοινωνίας ἀπέλαυσε
πλὴν ἐν τέλεσιν ἀπὸ ἰλὺς ὡς μὲ ἀκίνητον, ὡς περὶ ἀδοπρι-
θὲν ὑπὸ τοῦ πάθους μεταθέν σοι τὴν ὡς ὁδὸν κεφαλὴν, τὰ ἄν,
πλὰ χάρω μὲ ἀντὶ τὰ γάντα πεῖστὴν ἐν ἐρεῖ αὐτὴν φίλημα,
ἀλλὰ νία καταπτῆν αὐτὰ τὸ μὲ τὴν σωτὰ πλὴν μέσω
φύσιν καὶ πορίσασθαι πόρεμα χόμενα, τὴν τῶν πεφύκησιν γεω-
νία, ὡς ὀξεῖαν θεροῖς ἀν, πλὴν αἰωνίαν πέμπτοις, ἢ μὴ μὲ χεῖ
πάντοσι, ἀλλὰ τοῖς ἀεὶ γὰ τὴν τοῦ φοιχέων ἄκρότητ· καὶ
γεύσαι τὰν, τοὺς ἀμφιφάσιν· ἔχα γὰρ τίνα φησὶν ἐν αὐτῷ μέσῳ
τοῦτέ τὴν ἐν τὰ ἐξαίρετοι τοῦ κὺ κλίνοῦ χέρι· ἀλλὰ πεῖ μὲν τὴν σκέ-
φοιχέ μοι ἐμοὶ τοῦτα ἐρῶ θαι, πλὴ πάνυ δὲ ἔστι πλὴ πάλαν· τὸν δὲ
σκᾶθεν κόσμον σωμάτοι κὴν ἄγοιαν, ἄδε μία μὴ χὴν καὶ φιὸ
αἰλοῦσις φυχὴν, μὴν ὡς ὀξεῖαν τοῦ πῶ καὶ βοὴν ἀνάδω, πλὴ
σφαίρα ἐμὸ ἐν δρομῶν ἢ ναι· τοῦ δὲ τὴν ἀὸ τὴν ὀικίαν φύσιν ἀὸ πρὶ
αἰναχὺ ἢ ναι· ἔσχατα μὲ ἀὸ τὰ δὸ λήξαν· ἢ μὲν, ἀμφικυφὴ
ἢ λὲ, ἀμφιφόνοῦσα· ἀμοιρέα τὲ πλαῦ καὶ μὴ τὰ ἄμε
γα μὲ μεν· πόσα δὲ ὀιάμε αὐξὺ χωρεῖ ἐν τῷ κὺ τὰ τὸν κόσμε
ἐτροφάσ τε πλὲ τὸ ὀκυεφάσ· ἐν αὐτὸ ἀπόσαι ὁ αἰτίαν ἔχα φιὴ
μὲ τὸ δὲ τὸ πνεύμαλος· ἢ ἔτι πλὴ ὅλα πλὴ βίοι ὀσὰ μὲ θοὺ· ὅτα
λεμὸν μὲ οἷον ἐπὶ τὴν ὀικίαν ἀὸ γένον, ἀλλὰ ἔχα ἐν τὰ μὲ ὀν·

καθαρὰ γὰρ εἰκὴ φαίνεται πρὸς αὐτὸ θεοσεβὴς πρὸς φῆτα βουλοῖ·
καταπεσοῦσ δὲ, χλυοῦ τὴν πάλαι εἰς τὴν φλόγεται· τὸ γὰρ ὁμοῖ χλοῦ
τοῦ πυρὸς ἔστι, καὶ χωρὰ τὴν τοῦ ὄντος ἐν ἐρέβεσιν· μαχλυδεοῦσα, τὴν
μὲν, ὀνόμαστοι· τῶν δὲ, τυγχάνοι· γνωματάσαι σαι, κτῶσι πλάν-
μονι ἀνφυσιν ἀπὸ πνοὶ τὰ· τὸ γὰρ ἡ πάντῶσι πρὸς ἐμμικρὸν ἀλὴ
ξεσθαι, φλόγεται, ἡ πέλασ τοῦ φάκ· τὸ δὲ γε πλάνον ἐν τῷ πεῤῥη
σεσιν, ἀλλὴ κτὶ κοῦ ἀπὶ τῶν ἀλλὶ ν δυκεσίων ἀπὸ ὕλω, ἐκ πόθ
πρὸς φιλοτίμων· τὰν τὴν ὑπὸ λ· /ἔται τὸ σὶ ἐμον ἀπὸ θεὸν
ὃ πρὸ θυ τὸν ὁ δὴ μονὰ· πρὸ ἀλλέται πρὸ κατὰ λαχεβάνα τὴν
ἀ τρεπὶ θάσαν χωρὶ ἐκ τὴ φυσὶ τὴ μεὶ ζονὶ· ἐν ὅν ὠ τὲ ἔ σ ψυχὴ,
τὸ ἴν αὴν, ἐν θ ἐν δὲ φωσ/σαμ, ὅ τω τὸ φάν τασ αἰ κὸν πυρὸ μα
καθὲν πρὸ ὁ εἴσον πρὸ· ὅ τὸ γὰρ πρὸ ὁ λὴ τῶν ὄν τῶν ἐκ μὲ τάφα
ζε χόμενον· ἅ τω σὰν, ὑπὸ χεῖν ἔ χοι τὸ τε ἐπὶ τὸ τὸ πὸ ψυχὴ
σχήματι, ῥ ζλτὶ ὄν λὴ ζεσσ· ἀ χὴ κὶ τὰ δὲ αὐτὸ τῶν φάν τασ μὰ τ
ἀ πεσ βλ/μα πρὸ λὰ κὴ τὰ ἴνε, ὅ τε μὲ δὴ ὠ θ ἐν ὑφ ἔ τὸ ρὰ
κὶ ἅ τα, ἐν ὅ ποι ἀσ ἀθέσ τὰ τυγχάν α τὸ ψυχὴ κὸν πυρὸ μα ἡ
ε θὲ μ· χορηγὸ/σι σε φίλοσ φίασ εἰσ τοὺς κεῖ τὰ μὰ· ὠ πρὸ
τρέφ ἀν αὐτὸ πρὸ ζω σὴ τὶ μὲ λεῖ θαι, μὴ τὶ πὸ τὲ πλὸ ν ἡ ἡν ἀλ·
τεσφὴ δὲ ἀεὶ ἀ κὴ κὴ τὴ ὠ ζλτὶ κὼ δὲ ὠ δὲ μὲ ἐν ὀρ τὴν· καὶ
καθάπαξ γὰρ ἀν ἀ γκαῖ τὴ τὴ πεσ βολὴ τὴ ζῷ ὠ ὃ, ὅσ ὠ δὲ ὠ ἀ μὲ ὁ
τὰ ὁ τῶν ἀπὸ πων πρὸ πεσ πε τῶν φάν τασ μὴ/ ὁ ρ μὰ ὁ πεσ λὰ μὲ ζὰ
γον τὰ σ· τοῦ τὸ γὰρ ὅτι ἐπὶ σὸ τὸ κρεῖ τὸν ἐ ἀ τὰ/ φὴ ἀν, πρὸ ἀ χε τὸν ἀν
τὸ ὑ θεὸ νος· ὅσ ὠ δὲ ἀ ἀ μὴ ἀ ἀ μὲ ὁ ν ἀ πεσ σὸ μὲ λὸ ὠ τὰ· νὸ σρ ὠ λὸ
ἐ πὶ ζὸ λὴ κὴ μὲ ὁ τὴ ζω ὶ τὰ ἀ μὲ ὁ ν ὠ ν ἐ πὶ τὸ πυρὸ μα, τὴ μὲ τὶ κὸ τὸ ὁ ν·
λε πὶ ὠ ἀ τὰ γὰρ ἀ ρρὴ τὸ σ αὐ τὸ πρὸ σὸ ἡν ἀ ἀ ν α τὰ ἀ νει· τὸ δὲ, γὲ ν ὁ
μὴ ὠ ὶ τὴ ὁ δὲ ὶ ὁ ν, ἐ λ κὲ ἰ τὴ ζω ὶ τὴ ἀ ἀ ν ἀ πυρὸ μα ἡ ὁ ν ἀ τὸ ὁ μὲ λὶ ὰ ν
ψυχὴ· ὠ ὁ πρὸ ὁ τὰ ν ὑπὸ πὸ χὸ ζω ἀ λὴ θὴ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ μὲ ὶ ὸ ν, ἐ ὶ
ὠ ὁ τὲ πλὴ θὸ θὲ ἀ ἀ ὁ ἀ ὁ πὸ ἀ λὴ θὴ σὰ σ ἀ ὐ τὸ χὼ ρὲ σ ὑπὸ τὴ σὸ ἀ
πλὰ σὸ ὁ πὸ πεσ νὸ ἀ σ ὁ ν· ἀ ὐ δὲ· ἀ σὶ ν ἐ γκε φὰ λὸ ὺ κὴ ὶ λὶ ὰ,
τὸ τὲ τὴ ὁ φὺ σὲ ἀ κὰ ἀ ἐ χὸ μὲ ν ὴ σ ὁ ὐ τὸ ὶ σ ὁ ὶ κὲ γὸ ὺ, πρὸ ν ἡ ὲ γὰ ν
πυρὸ μα ὁ σ κὲ ἰ νὲ τὰ ν· ἀ λὲ ἀ κὰ ἀ ν, πὸ θὸ ἰ γὲ νὸ μὴ ζω ἐ ἀ ἰ ὸ ς ἀ πὸ
τὲ σ πὰ ἰ ὠ κὰ λὸ· τὸ ὁ γὰρ ἐ πὰ ὐ τὸ τὸ ρὺ τὸ γὲ νὸ μὲ ὰ σ, τὸ ὺ πυρὸ μὴ
ἡ γὰ ι χὼ ρὲ σ, φὺ σὶ σ ἀ τὶ ν ἡ χὰ ἐ σὺ ν ἡ ζ ζλτὶ ὸ ν ἡ γὰ ι πλὴ ρὲ ἰ σ·

ἀλλ' τοῦτο μὲ ἀθέωνν κὴ τῶν μὲ λωσὰν τὸ τὸ ἐν αὐτοῖς θεῖον· καὶ ἀγωνο
τέλος δὲ στεφάσω· ἢ ὅτι ἀρχὴ τοῦ τέλους· ἢ μὲν μὲν οὖν πρὸ
τῆς ὀνάφρυ μεν τὶ κῆς λέγαν ὡς ἐ βαλλόμενοι, ὡς δὲ ἀν, μὴ
ἀτίμως οἱ αὐτῶν ἀλλ' ἐπὶ τὴν δόξαν οἱ ἀνοι χρέαν τῶν βίων
πορέχουσιν, ἐπὶ τοῦ τῶν τὴν φανταστὶ κὴν φύσιν πρὸ ἐφρεσά
μεθα· καὶ δὲ τοῦ λόγου, τὸ μὲν ἐν θεῶν δεχεῖ ὡς δὲ, ἔλαττον ἀνα
πέφυκε· καρπὸς δὲ ἀρετῆς ὑπὸ ὢν πνεύμαστος, ἀγωνιῶ
τὴν ἢ ὅλον ὄν τῶν κρόδο· ὡς τε ἡμελέτη τὸ ὁ σθάσο
ἐστὶ, πεὶ ἐφθαμεν τὶ κὴν ἢ μὴν αὐτὸ ἦναι· καὶ τὸν δὲ ἢ δὴ οἱ ἀ
τὸ τοιοῦτο λὶ χνάς ἐλεάσθαι αὐτὸ πεῖ γνῶσεῖ, τὸν πεῖ αὐ τὸ ἀπὸ
φλεγμαίνουσιν ὁ λαὶ ἢ αὐτὸ φόν πεῖ θεῖ τὸ· ἢ νοῖ τὴν
ἢ ἀσάσω τὸ κὴ θαρὰν ἢ ἀμόλῶν τὸν· ὁ δὲ ὅσα τῷ πῦ ῥοῖ τε ἐ
ποῖ τὴ κλίνη χὴ θῶμὲ, πολλοῦ δὴ μὲ ἐν τὸ ἐ σκολαῦ σα τὸ
ἐν αὐτὴ ν ὑμῖν σο πὶ ἡ θῶσθαι· ὁ δὲ, ἢ πεῖ σε κὼ κὴ σε τὴν ἢ πεῖ σοῦ
ξαστο· χὴ νὲ δὲ πολὺ τὸ κὴ τὰ μὲ κὴν ἡ ῶ τὶ ἐ μενον· ἢ τὸ ἢ ἄλλο
πὶ νόμενον, εἰ σὲ φῆ ον ἀπὲ τελεύτησεν ἢ λαθῆναι ἢ ῦ πεῖ ὀν
ἢ ῶ φῆν πὸ τὲ τοὶ· ἢ κὲ πὶ τοῦ τὸ τὰ πεῖ θὰ ὁρ μὲ σῶ σθο·
ἢ κοῦ ω ἀλῖ ὀν ἀλλὲ λὴν μὲ ὰν τὶ κῆς ὁ δὸ ποῖ οὖ σῆς ἐ πὶ τὰ θῶ·
καὶ πὸρ φῖ τὰ μὲν ὸν ἐ χοῦ σὶ τῶν ὀ ἢ ἀν ἢ ἢ δῶ σα μὲ πῖ μὲ ὼ
τὸ τὸν· ἢ δὲ ἢ ὁ ἢ ἀ τοῦ πρὲ λα πῖ ῶν ἢ τὴν δὲ χρὰ τὴ ῶ ν μὲ
ψὶ χῆς τῶ ῶ ν, ὅ τὶ τῆς ἐ πὸ φῆς τῷ κρὰ τὸ ῶν ἢ ξῖ ῶ σθαι· ἢ τὶ
ἢ ὁ ἢ ἀν ἐ πὶ τὲ ἐ πὸ σ ἢ τὶ τοῦ ζῶ ἢ, ἢ ὢ πὸ ἢ ὀ πὸ ὢ ὶ ῶ σῶ πὸ θῶ
τὰ κῶ τὸ πὸ λὺ πὸ τὲ ῶ ν ὁ τὸν, ἢ μὴ ἢ ὢ τῶν ὑ ῦ σα, ἢ ὢ μὲ πῷ
μὲν ἢ τῶ ῶ χρῶ σῶν· ὡ σὲ μὲν ὸ σῶ ἢ ὢ τὲ μὲ ὸ, δῶ σῶ τῷ ῶ ῶ τῶ ἢ
κὶ νὸ μὲν ἢ ὶ ν ἢ λὰ μὲ θῶ· καὶ τῶ τὰ τὶ τὸ λὲ γό μὲ νὸν κὴ λῖ ὸν τὸ
μὲ κὴ λῖ ὲ ῶ ν, ὅ τὰ ὡ ἀ ὀχέ τῶ σ ὁ κρὰ τῶ ν ὡ ῖ μὲ λὴ θῶ τὸ χρὸ ὁ
τὰ ν τὶ ῶ ἐ ῶ τὶ ῶ μὲ ν τὶ κῶ ἐ μὲ ν τῷ τὲ ἀ ξῖ ῶ πὸ τὲ ἀ ῶ ν, καὶ
πὰ σὶ κὴ τὰ λῖ πὴν· ἐ φ' ἢ ν ὁ δὴ ῶ ῶ σὶ ῶ ν σῦ σκὰ ἀ ῶ μὲ ὸ μὲ ὸ σῶ
ὁ δὸν μὲ κὲ ῶ ν· ἢ πλοῦ τὸ πρὸ ὲ ῖ ὸν· ὡ σὲ πὸ πῦ ῶ ν ἢ ῶ ἀ μ
μὲ φὸς· ἀλλὰ ἢ ρὴ κὴ τὰ δὴ ρῆ ῶ ν, χὴ ὲ κὴ νῖ ῶ μὲ νὸν τὸ ἢ ῶ φῆ
μὲ σῶ σθῶ· ἢ δὲ ὁ ρῆ ν ὁ μὲ ν ἢ κὴ θὲ ῶ, χὲ φὶ ἢ ἄ μὲ θῶ ἐ λῶ σὰ
εὖ χὲ τὲ ἢ ῶ ἢ ἀ ἢ· ἢ τῶ σ ὰ ἐ τὴ σὸ μὲ ὄ νὲ ῖ ὸν· ὡ σὲ πὰ ῖ ῶ σ
ὁ μὲ ῖ ρὸ σ ἢ τῶ σε· καὶ ἐ πὶ τὸ λὸς ἢ σ, πὸ ρὲ σὶ ν ὁ πὸ ρὸ ῶ ν θὲ

ὅτε γὰρ καὶ μὴ δὲ ταῦτα περὶ μεγαλοφυΐας, εἰκὸς ἀστοὺς πρὸς ἀνέ-
μου νόμον καὶ ἀρετῆς· ἢ οὐ τοῦτον ἢ πρὸς ἀλλήλους τὸν τέλος·
λιμὴν ὅλος πωπεφυκὼς ὅλος, ὥστε καὶ τὴν μεγονεκτῶν τοῦ
πλουσίου· εἰ δὲ τὸν τῶν πόλεων τοῦτο ὁ ὅλος φαίνεσθαι πρὸς ἡ-
ναῖοι τὸ τεῖχος ἐρχόμενοι ἀπὸ τῶν μεν ἢ πόντων τὴν μεμαθ' αὐ ἐφαίνεται
καὶ ὁ δὲ πόνος ἐν χῷ ἢ ἡ χῶρα ἡ ἐν χῷ κατὰ ἐν τῷ μέσῳ κεῖται πάσαν
ἐστὶν ὡ. ἢ πλοῦν αὐτὸ πίον. ἐὰν δὲ ἐν ὀνεικόν. ἢ νὴ ἢ ἀπὸ
τῆς θαλάσσης ἢ θαλάσσης αὐ πρὸς ἐν φυλάττοντ' ἢ τὸ ἐφεῖ,
ἢ μὲν ὀξὺς μὲν ὑπόλιμνος, ἢ δὲ ἡμιόλιος. λέγει γὰρ τοι
ἢ ὅτι ἢ πολλὰ τοιαῦτα περὶ τοῦ τε χωρίου τὸν τῶν τὴν θέσιν
μεταλαμβάνει· περὶ δὲ τὸ ἀνὴ ἢ ἡ δίωτος αὐτὸ τῶν ὑπάρχον ὁ ἐκ-
σφεν· οὐ πνίον δὲ ὁ ἐξ μὲν ὁ πάντα μεσοῖ μέσῃ μὴ· ὁ ἐξ
λὲ ὁ τὰ μεσοῖ μέσῃ μνος· ἀλλ' ἢ ὁ ἔλ ἢ τὸ ὁ δὲ ἢ ἢ τὸν.
ὁ τὴν ἐσχάτιὰν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μνος, ὥστε αὐτὸ τὴν· ἀλλὰ ὁ τὸ πρὸ-
κρατος· ὁ ἡ τὸ ὁ μοῖ ὠν· ὁ τὲ ἔστε λὸ ὁ τὶ ἡ ἀ τὸ ὁ μοῖ κὶ ὁ ὄν.
λὶ ἀφ ἢ ἀπὸ δὲ ἀν τῷ ἡ ὠ τὸ ὁ ἐ τὸ ὁ ὑ τὸ ὁ λὸ. ἢ τὸ ὁ μὲν ὁ
ὁ γὰ ὠ ἢ ἔστ. ἢ τὸ ὁ μὲ τὶ κὸν αὐτὸ τὸ μὲ ἀλ ἀφ ἢ λὶ κὸν. ἢ τὸ λὶ τὸν
ἢ τὸ αὐτὸ τὸ κλόνιμα λ ἀφ ἢ λὸ ὁ φὸν. ἢ τὸ μὲ ὁ ἐ ὁ μὸν. λ ὁ τὲ ὁ
ἢ τὸ πάντ ἀ χοῦ πὸ ἢ ὑ ν ἀ ἢ μὲ κὶ κὶ τὰ λὸ δὲ ἢ ὑ ὕ δω ρ ἢ πὶ τὲ ἀ ν ἢ
χὸ μὲ ἀ χὸ, τοῦ τὸ μὲ ὑ ν τὶ γὲ ὁ ἀ δὲ ἀ δὸν. τὸ δὲ μὲ ἢ τὲ πὲ ὁ τὸ
μὲ ἀν πρὰ ξὶ ν ἀ ὀ χὸ λὸ ὁ ὁ τὸ ἢ μὲ ἀ ὁ ἢ ἀ τὴν τὶ ὁ ἀ ν δὲ μὲ ἀ τὶ κὲ ὠ
τὶ γὲ ἀ θ ἀ ι· μὲ ν δὲ ἀ φ ἀ ι ρ ἢ θ ἀ ι κὲ ρ ὁ ὑ πὰ ὑ τὸ ἢ ὁ, τὸ ὑ τὸ ἢ πὲ ὁ
ἀ ξὶ ὁ ν ἢ ν ἀ ρ ἢ θ ἀ ι· ὁ ἀ δὲ ὁ χὸ ρ ἀ πὸ λὶ κὸ ὑ τὶ ἀ τῶν πὲ ὁ ὑ ρ τὸ ὁ
ἢ ὁ ὑ χὲ ρ σὶ ν, ὡ ὑ χὲ τὸ κὰ θ ἀ λὶ κὸ ὁ ν ὁ ἢ κὸ δὲ, τὸ ὑ τὰ κὲ ὁ ὑ ν ἀ ὐ τὸ ὠ
πὲ ὁ ὁ ὑ πνὶ ὁ ν. ἀ λὶ ὁ χὲ ὁ ν ὁ ὑ ἀ ὐ ἀ ἢ κὶ τὸ ὠ λ ὠ ὁ λὲ ὁ ν ὁ ὁ ἀ πὸ ν ὁ ὑ
ἀ τὸ τὴν φὺ σὶ ν, ἀ κὸ ρ κὸ ὁ σὸ ὁ ν ἢ μὲ ὑ ν τὴ ὁ ὑ σὶ ἀ σὸ ἀ τὸ ὁ ὑ ἀ τὰ ὁ ὲ τὲ ρὸ ὁ τὸ ρ
σὲ ὁ, ὁ ὑ τὸ ἢ κὰ κὸ μὲ ὶ ὠ ν ἀ ὁ ὶ ς τοῦ τὸ ὁ δὲ ἢ τὸ λὲ γὸ μὲ ὁ ν ὁ ν ἔ ρ γὸ
μὲ ἢ ὁ ν τὸ πὸ ρ ἔ ρ γὸ ν, ἐ πὶ ὠ ὑ τὶ ἀ τὸ ἀ ἢ ρὲ τὸ ν τῶ ν ὁ ἀ κὰ ὶ ὠ.
ὁ τὸ δὲ ἢ ἀ ὑ ἀ τὸ ἢ ἢ ν ὠ. ἀ λὶ ὁ ὐ γὲ πὲ ὁ τὴ ν ὁ ὁ σὸ ὁ ὁ ἀ ὶ ἢ ὰ τὸ ὑ ν τὸ ὶ κὶ τὸ
ὁ ἢ τὰ ὁ ὑ ὠ ν πὸ λὶ ἢ ὶ ν ὁ ὁ μὲ ὠ ὁ ὁ, ἀ λὶ ὰ πὶ τὸ ὑ ἀ τὸ τὴ ν πὶ λὰ ὁ ὠ μὲ ὶ ὶ λὰ
τὸ ὑ σὶ ὁ ν ὑ ἀ ὶ μὲ ὁ ὁ ἢ, πὲ ὁ ὁ χὸ ρὶ ὁ σὸ ὁ ὁ ὁ ὑ τὶ τὰ ὶ ὁ λὸ ὶ τὸ ἀ ὐ τὸ ἀ λὰ ὁ σὸ
ὁ χὲ ὰ ὶ ὁ σὸ ὁ πὲ ὠ ξὶ ὁ ν· ὁ ὐ ν ἀ πὸ ν ὁ πὲ ὁ τὶ ν ὶ τὶ ὁ ὶ ὁ, χὸ λὲ τὸ ὡ ὁ
ἀ ὶ, ὁ ὁ ἀ ὐ τὸ ἢ ὑ πὸ τὴ ὁ μὲ ὁ ὁ τὶ ν ὶ κὴ ὁ ὁ ὠ φὲ λὶ ὁ. ὁ ὑ τὲ τὸ ὰ ρ κὰ ὶ ρὸ ὁ ὁ

πανοῦς· ἔτι τὸ πολυπαν τὴ δόξαν καὶ κοσμικὴν τελετὴν· ἔτι
πολὺ εὐμέτρεια συμπεῖφ θαρρεῖν τὰ ἐπὶ τῇ ὀργῇ· ἵνα τὸ δόξα
μενος ἐν, ἀλλ' ἐφ' ὑψοῦ πεφύκω ἐν τῷ χωρὶς θῆτα καὶ ἀφίεμαι, ἀπὸ τὴν ὑπο
δεῖν ἢ γεωῦ καὶ λιμὸν φορτίον· μεθ' ὧν δὲ μὴ μὴ τὴν τελετὴν,
ἀπὸ τὸ φαφῶν ἀνδρῶν τὴν μὴ ἀρτῦρῶν, ἔτι τὸν τὰ πάνυ ἀλλὰ τὴ τὰ ἄρον,
τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου πολλὰ διὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀρτῶν τὸν νόμ
κοσμικὸν ὄντος· ὥφ' ὧν δὲ φορεῦθε τὰ δὴ μυθεῖν ἥλου τε
γονε θεὰ μυστά τε καὶ κρυφὰ μυστά· πρὸς οὖν τὸν χρόνον πλείονα ἢ
συγκῦ πάν εἰς τὰ τοιαῦτα δὲ ὡς ἔγωγε πάθοιμι καὶ πάθοιμι μὴ
θῶ· τὸ γὰρ μὴ ἐν τελοῦ τὴν πεῖρα μὴ ἀν οὐ τὶ νοῶ, ἀλλὰ ὁ τὸν μὴ
πλείστα κινῶν, ὅ μοιον ὅτι ζῆ ἀξιόμεν οἷς, ὁ μὲν δὲ πόνων
κινῶ μεγονὸ νομοθέτης, ἄφασον ὅτι μεῖρ ἥτον, πρὸς οὖν
ἀπαστοῖ φυσιν ἀπὸ ὅτι χαλεπὰ, τοῖς οὕτω μὴ ἰοῦσι τὸ
μὴ ὑπὸ χρῆ πλὸ ἡ μὴ ὑπεῖ αὐτὸν τὸν ἀρ τὸν· πυρὸ
εἰ οἷς ἰοῦσιν ὡς πρὸ αὐτὸ λὰ πάνυ τὴν τὲ χῆν· ὀρ γὸν τὸ δὲ
ἡ μὴ κρὸν, ἀπαῦ τὸ χοῦ ζῶν ἰ ἰοῦ τὸ, σκλαῦ τὸν τὰ ὦν
ταῦ τὸν ἐφόῆα· ἀλλὰ τὸ γε δὶ ὃ γὰ ἐφ' μὴ τὶ κὴ σ.
αὐτὸς τὸ ὅτι ἐν μὴ ἀσσον ὀρ γὸν· ὡς τὸ τὲ ἡ δὲ ζοῦ λο μὴ ἡ
ἡ ἔφ ἐν αὐτὸ λὶ πὴ ν τὸ χεῖ τὰ κεῖ ον· ἀλλὰ πρὸ μὲν ὀν τὶ ζῶ οἱ
κουρᾶ· πὰ πὸ ν μὴ ὡὸ τὶ συμπρὶ ὃν χεῖ τὰ· πλυ φῶ τὰ ἐ τὶ·
πλυ πολὶ τὰ ἐ τὰ· πλυ τὲ φορ τᾶ· πλὰ ὠε μπορ ᾶ ἐ τὰ· τὸ ὑ
οὐδὲ ὁ ἰ νὸ μὴ ἰ πὸ ζῶ σὸ κὰν ἡ πολὶ τὰ σὸ κὸ λὸ σὶν· ἡ δὲ ὦν
ἡ βοῦ λοὶ τὸ δὶ ὑ ναὶ τὸ· κὰ τὰ γὰρ τὸν χρόνον ἡ μὲν ὦν ἡ κὲ χρὸ
ἔλεγον· τὶ δὲ ὦν, πὰ λὶ καὶ μὲν κὰ θὰ δὺ τὸ· ἡ δὲ ὦν, ἡ τὰ
ζῶ τὸ· πὲ φυ νος ὀν ἡ φὲ ν δὲ θε ὰ μὸ νὸ φῶ ναι· ἡ κ· ἡ μὲ κὴ γε
πὸ κὰ θὰ δὲ ν σὶ τὴ σὰ ρχο μὲ ν κὸ τὸ κὶ ρὺ ξὰ τὸ· ἀλλὰ
τοῦ τὸ ἀ νὸ κὴ ρυ μὲ ν ἐ τὶν, οἷ σὶ ἀ δὲ ὦ ν τὰ ζοῦ λὲ τὸ· ἡ δὲ ὦν
ἀ ἐ, οἷ σὶ ἐ ν ὀν τὶ ἀ ν ὀ μὸ θὲ τὰ τὴ τὲ φυ σὶ πὸ θῶ· ἰ τὶ λὲ ὀν
ὦ ὦ ἐ πὶ τὴν πὶ τὶ ὦ ν ὀ ὦ ν ὦ ὦ ὦ

μὴ φθονοῦντος ἐκείνης· ἀπελείφθη δὲ φθονῶν, ὥστε μεμυρο-
τόραν ποιῆσαι τὴν κόδωνιν, πεφαρμάκου τὰ τοῦ ἀπόλλωνος·
κατάμενον δὲ τὸ χάρον ὥστε φυλάξασθαι μὴ πεφαρμακεύ-
σθαι· ἐπεὶ ὅσα ἐλπίδος εἰς τὰς ἀνθρώπους κοινωνίας ἐγένετο τοῦ
χρηστά τε καὶ λίχα, ὅσα φόβος ἔχει πεφυκὼς τὴν ὀνησιμάχον,
πάντα τοῖς ὀνείρασι τῆς· ἐν δὲ τῷ δεινὸς οὐ θρασὺς ἐλπίδων ἀνα-
πτόμενος· καὶ τοιοῦτοι τῶν ἐλπίδων γίνεται ἐν τῇ
φύσει πολὺ κρείττον, ὥστε φοβεῖν οἱ κομψοὶ θρῆνοι, μὴ δὲ ἀν-
θρώπου, ἐθελήσαι λήγειν τοῦ ὄντος, ἔχοντες ὥστε ἐγένοντο τὸν ἀρχαῖ-
ον ἀπόλορ· ἀνὰ τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν κεχωρισμένων τὸν βίον δεινῶν,
ἢ μὴ τὸ ἐλπίδας αὐτοῖς ἀνέχειν τὸ τὴν φύσιν ὅπερ μὴ θὲ-
λειν μὴ μνήσας φάρμακον· ὑφῶν παρασάμενοι, πιὰ τὸ λόγον κ-
τὴν ἔχει τοῦ φαινομένου τὸ πεφυσικῶς μέγιον· οὐδὲ τὸ ἔχει τὸν
ἔχουσι τὴν ἰσχύν, ὥστε ὃ δὲ δεδεμένος ἀν πέδαις ὅτι τὸν ἐφ-
τῶν βουλομένων πὸ γνώμης ὁ ἐλπίσαι, ἐλεύθεραι κρεμαν-
νύναι· καὶ τὴν κρίσιν, ὅν μεν εἰ τὸ σῶμα· ἐκεῖ μὲν κεφάλοχος·
ἐπὶ τὰ φρεατικός· ἐνίκη· θυμὸς· φρεφυκφορεῖ· ἐπὶ
πὶ θέλει τὸν πέλαν· φαίνεται βουλόμενος κελεύκω· φθέγγου λόγ-
μενοι κλίκω· ἐμφανίζει τοῖν ποδοῖν ὡς λήσομεν ἐστὶν, ἐὰν ὥσ-
φὴ ἀναβοῦλεται φρεατικός· καὶ τοι πολὺ τοῦτο ὑπὸ δὲ ἀνὸ ὀνόμα-
τος, ἐξ χρηστοῦ πρὸς τὸν πνίγον· πολὺ γὰρ ταῦτον ὑπὸ κα-
μένου δὲ φωνῶν, τὴν φάνταστικὴν φύσιν· ὡς ὅτι μὲ-
μὲ ὁ ὁλοποιῶν ἐθελήσωμεν, ἐν τοῦτο πρὸ ἐχεῖ χρήσει·
ὀπολλύφει τὸν βίον κρεῶν ἀθυμία· ἐκολοκόσιοι δὲ ἐλπί-
ταῖς πεπλόγκη μεγάλαις ἐλπίσιν, ὅν ἀναλαμβάνει τὸ λόχο-
τὸ ἀλαθήσει· ὅταν δὲ αὐτὸ πὶ τὸ κτὸς ἢ μὴν ἐλπίδα πρὸς ἐλπίδ,
τοῦτο δὲ γίνεται κοθὰ δόντι, ἐν ἔχουρον ἔχομ τοῦ θυ, τὴν τ
ὑπνων ὑπόσχεσιν· ὥστε κόλα τὸ ἀτρεπίσαστ γνώμ-
ὰ τὸ χρὴ ἀθάνατα μὴ ἔοσι πεφυσμένοις ἀ πεφυτάν αὐτῶν τὸ
ὀνεῖρον, ὁ τοὶ κρεμάτοκόλλας· τὸ, τε κάλλιν αἱ πεφ
τῶν πεφυμάτ· ἐπὸ πεφυσμένοις ὡς ἀφεφυ χρήσαι
τὸ πόλαι πεφεσκέφθαι πολιάνθ, ὥστε πεφυκὴ αὐτοῦ τ
βίω· ὥστε κὶ ὑμνεστὴν ἐλπίδα ὁ πὶ δὲ πολιάνδε

λέγων δὲ ὅμοιον, ὅτι ἀρδαῦτ γλῦ καὶ κηρὸ ἀτὸ μοῦ κουρο-
τεύφος ζωὸ ὁρᾶ ἡ πιὸ, ἀ μὲ λιφὰ θ νδῶν πολ φεφῶν ὀμ
κῦ ϛ δρυᾶ, φαίνῃ τὸ σὰν, ἀ πορὶ τὸ σ ὑπὸ λέγε θαι τὸ
ἀπὸ τὴ λὸ, ἐὰν ἡ μὲ ὁ ἀ αὐτοῖ ὁ ἁ πλὰ πόμ. δὲ λὸ ὀλοῦ τὸ ρο
μὲ κὸ ῦ μὲ ρὸ ὁ ἀ ὑπὸ ἰὼν ἔ παῦ φρὴ τὸ φ πὶ δὰ ρὸ. ἀ πὸ τὶ τὸ
ὀ γὰ ρὸ ὁ ὦ μὲ δὸ τὶ κὰ ἰὼ τὲ χν ἡ μὲ τὶ ὀῦ δὲ τὸ πε φὴ νὸ ς, ϛ ε ϛ α ο-
τὸ ρὰ ν τὴν ϛ λὶ πὶ δὰ πὸ ρὲ χὲ θαι, ὡ σ τὲ μὲ τὸ ν φ αὐ λὸ τὸ ρὸ γ
γὲ γὸ ν ὁ ἁ γὰ ν δὸ κᾶν. ἀ δὲ ὁ μὲ ρ γ πὶ ὠ ἐ λὸ πὲ, ὅ ἡ τὲ ὁ ὑ πὸ τὲ
θὴ πὶ λὰ σ ὀ ν εἰ ε φν. ὁ πὸ ἡ τὸ ὦ ἡ μὲ σ ὲ σ α ὐ πὸ τὴ λὸ ὦ, ὅ τὶ
σὸ φὴ τὰ πὸ ρὶ ὀ γὰ ε φν ὠ κὶ ὦ. ὁ γὰ ρ ἡ πὶ φὰ τὸ τὲ χν ὦ ἐ πᾶν τ,
πᾶ ὦ τὸ σ ὦ, ὅ ἀ τῶν κ ὦ ν τῶν πὸ ρὴ νε γκε. πὸ λὶ ὴ τὸ ὦ ὦ ξὲ -
λε χο μὲ ὴ ν ὁ ἀ μὲ θὶ ἀ νὸ φ λὶ σκὸ ν ὀ σὰ πὸ λὶ ἀὰ τ ὀ λὴ πὸ υ
τὸ ὦ ὄ φὶν. ἡ μὲ κὸ δὲ ὀ ν ὀ ῦ, ἡ πὶ ἀ ν ὀ σ. χὴ ν ε σὲ μὲ ν ἡ πὴ ρὲ ς.
ἐ γὼ δὲ τὸ ν ἀὲ τὸ ὀ ὄρ νὶ σ ἡ μὲ ὦ λὶ σὰ λὲ. ὁ δὲ, ὡ ὁ μὲ φὸ φὶ ο ς.
ὁ πὲ ρὲ ς σὺ ἡ δὸ λὲ σχὴ πὲ ὶ τὴ σ ὄ φὴ, δὸ κῶ μὲ ν ὶ δὶ ἀὐ τὸ ν τὶ γ
ἀ κὸ ν ἀ ν ὁ μὲ κρὸ ν λὲ γὸ ν τὲ, ὡ σ τὲ κὰ ἀ ξὶ ὸ ν ὁ πὸ χὶ ν ὁ σκὴ ν χὲ τ
ὀ γὲ ὶ φν, ἀ δὲ τὸ ν ἀὸ τὲ ν ἀ ν ὁ ν τὸ ὦ ν χὲ φὲ μὲ ὦ ν, ἐ πὶ τὸ φὸ ὴ,
χὴ ν ὰ τὶ θὲ ϛ ἀ ὐ τῶ ν ὀ ὲ φὲ μὲ ὦ ν. πὸ ρὸ μὲ ὴ δὲ ἀ ὦ μὲ μὲ ν ὸ ν ὴ κὴ
ἀ τὶ ν ἐ χὸ λὴ ν ἀὸ πὸ τὴ ν ὀ γὲ φν, κὸ κῶ σ ὑ πὸ λὸ ϛ ὦ ν πὸ ρὶ τ
νὶ κὴ σὸ τὴ σὲ μὲ ν τὲ πὸ. ἡ ὦ ρὴ ἕ ξὲ ὶ σὲ κὲ λὲ υ σὲ κὸ ρὴ κὴ ὦ μὸ
ὦ ν τὲ ϛ ἀ λὲ ὶ ὸ πὸ ὦ σὺ ὀ ἡ ν. γὼ τὸ ρ κὲ γὲ λὸ ὶ ς πὸ λὶ ν ἀ ρὺ λὰ
γὲ ὸ ν. πὲ ῥὰ σὶ ν ὸ ὦ ν ὦ σ ὰὐ τὸ ϛ ὀ ῥὰ τὴ ν πὸ λὶ ν ἀὲ ρὴ φν, ὅ τὶ τὸ
πὸ ὦ σὺ ὀ ἡ ν πὸ ρὴ κὸ υσ τ, ὅ φ κὶ ν ἡ πὲ ρὲ ς ὦ γὰ τὸ ἐ λὴ νὶ κὴ ν ὀ ὲ ρὸ -
πὸ λὶ σὲ. τὸ ν δὲ ὠ ἰ λὰ ὸ τὲ ὁ ἡ μὲ ρὲ μὲ ὲ ὸ ν φὰ λὰ ϛ, ὁ τὸ
μὲ χὲ ς ἡ ν, τὸ λὺ χὸ τὸ τὸ ν ϛ ὴ ϛ ὲ ὐ τὲ ὺ μὲ τὸ ς. ὁ λὶ ὸ ἐ ὴ μὲ φὴ ὦ ν.
ὁ ἡ κὸ τὸ ϛ ὰ λὲ μὲ. ὁ λὴ πὸ ὲ κὲ μὲ κρὸ ν ἀὴ ν ὸ ὲ μὸ ὶ ϛ ὦ ν κὸ ὲ ὰ λὸ κὲ.
ὅ τὶ μὲ ν ὰ ρὰ θὲ ὶ ϛ ὦ ν ϛ κὲ πὸ λὸ ὰ σὰ τὲ ὁ ἡ ϛ υ γ κὲ τὸ μὲ ὴ ν ὰ ϛ, ὁ ἡ ϛ ὦ ν ὲ μ
πὸ ρὶ ὸ σὰ θὰ ὶ ὰ ὁ ἡ ϛ υ φὲ υ τὴ ν χὴ σ, ὁ ἡ πὸ ὴ πὰ ὺ τὰ ἡ ϛ υ γ κὲ τὸ ρὶ ὸ σὰ θὰ ὶ,
ϛ ὦ ν ὰ ὲ μὶ κρὸ ν ὴ πὲ ὸ θὲ ϛ ὴ ὰ πὸ ν. τὰ δὲ ὠ ὸ ἀὐ τὸ ν ὲ μὲ πὸ ρὰ ὺ τ,
ϛ ὰ πὸ δὴ λὼ σὴ ὸ σὰ ϛ. κὴ ὶ τὶ ν ὲ ϛ ὲ ὶ ν ϛ ὰ τὸ ϛ ὦ ν ὰ ὶ τὶ ὰ θὲ ὶ τὶ ὸ ὰ ν ὰ ὶ ϛ,
ὡ ϛ ὲ υ μὲ φὶ λὸ ϛ θὲ φὲ ὶ. ὁ πὸ λὰ ὰ ϛ ὦ ν ὑ πὸ ρ ὰ ὰ ρὲ χὸ ν, ὲ πὶ ϛ ὸ ὴ κὴ θὲ ὶ
λὸ ὶ μὲ, τὰ μὲ ὁ λὰ ὲ φὶ ὦ ϛ ὲ τὰ δὲ, ὡ ϛ κὴ υ πὸ ρὴ σὸ. χὴ ν ὲ ὶ τὰ ρ τὸ ὶ
τὸ ὶ ὀ ὺ τὸ ν ὡ σὸ τὸ ν γὼ ν μὲ ὲ ὸ ὶ κὲ ν ὰ ὶ πὼ ὦ θὲ ὸ ν μὴ. γὼ ν δὲ ὠ ὰὐ τὸ ν ὰ ν ὰ ὶ

τοῦ δεξιοῦ κατὰ κεφαλῆς μου· ἐ μοὶ δὴ τὰ μὲ τὴν ὑπερεκμαγεῖν
ἐωθεν ἀφαν· τὴν νῶν ὑπερέπεσε· τὴν δεξιὰν ἐν ἡμέρᾳ σε· τὸ μὲ
λλὶ ἐ τεμεῖν· τὸ δὲ, αὐτὰ σὴ γὰρ ἐν· ἤδη δὲ ποτε τὴν ὅλων κατα-
σκευὴν τῷ πλῶ τῷ πῳ, ὕλομανοῦσαν τὲ φλεγμαίνουσαν ὀνο-
μάτων καὶ νότητι· ἐ πὶ λῶ τῷ σὲ φυλου δὲ χαίρασ αὐτοῖς δε, ἤδη
διὰ θεοῦ νου θετήσασα, τὸ μὲ τὶ ἀπόντῳ σ, τὸ δὲ, τὶ ἀπὶν ἀπόντ,
δόξαντος ὀχθοῦ τὶ νὰ σ αὐ πολεμίναν σὲ πεφυκότα σ τῷ πῳ πλῶ τῷ πῳ,
ἐ παυὴ γὰρ τὲ τὰ σ τὸ ὀφφρον τὸ ὀιδοῦν ἐ κάλασε· τὴν κωνῆ τὲ ὧν
ὠτὲ, ἐωε πολαμὲ κόσθο μὲ κὴ χὰ νασ· ἐ πὶ τὰ ἐῶ τὲ χνῆ τῶν θεῖ
τὴν θεόν τὰ καὶ κῦ πόμενα· τὴν ἄπα πον τὶ δὲ ποτε καὶ αὐ δὴ λῦ νῶ
τὶ, πεσ σεδράσαν ἐ πὲ τὰ ξε· τὴν τύχω τὰ σ κῦ εἰ αν ὑπέσχε φ,
ὡσ τὲ κόῃ ὀν θεῖ αν λίσαν πῖ τὰ δ σαν τὰ σ· ἤδὲ, ἐ πὰ δὴ πὰρ λῶ λὶ
κυεία, τὴ τύχα πὰρ λῶ· ἤγε ὑπὲ δὴ ξεν ἐ σκω σὰ δὶ ἡ τυ δλῶ τ
τὴν δρυ δλῶ τῶν θεῖ ὧν· ἐ μοὶ μὲ γῶν βίος, βι βλία τὴ θὲ ᾳ·
ὅτε μὴ πὲ πρὸ δόδ μὴ ποτε· ὡσ ἐ κῶ φε λον ἀπὸ φε ᾳ δὲ σ ἰδὴν
ἐγὶ αὐ τὸ τὸ τὲ τὸ ἐκ τὸν δὶν· καὶ μὲν τοι τὲ πλῆ τὰ δὴ τὴ μὲ τὰ
ὧν ᾳ μὴ ὠῶ τῷ· ἀπὶ τὸν λὰ σ τὲ γὰρ ἐ πὲ μὲ ψῦχο πο μπὸν μὴ τῷ
δὴ κόφεσ ἐ ποίησε, τὴ φὴ νασ τὴ δὲ ἀπὸ λῶν πρὲ ἐ φόσ σα.
καὶ κὴ νὰ ἐ ωῃ ὀ κῆσεν, ὡσ τὲ δὲ ἐ ᾳ τὰ ἐ χὴν ταὶ ὁ πόλεσι, τὴ δὲ
τὲ ὠ βασὶ λέ ὠσ ὁ μὲ λίαν τῷ ν πάν ποτε ἐ λλὴ νῶν θαρρὸ λῶ
τῶν πὰρ ᾳ τὴ σθῆ· ἀλλοι σ δὲ ἀλλῶν μὲ λᾳ· ἤδὲ, πὰρ ᾳ πὴ τὶ·
λαὶ μὲν ᾳ ᾳ θὸ σ οὖσα ἐ κᾳ φω, τὲ πὶ τὲ χνῶ μὲ ᾳ μὴ τὶ τῷ ὁ
ὀν τὲ γὸρ σὴ φρονῆ σὶν· οὐ τῷ σοφοῦ τὶ χρὴ μα, ψῆχὴ σοχὴ λὴ
σᾳ σᾳ τῷ μὴ κατὰ κλῶσὶ τῷ ὑ τῷ ὀρᾳ μῶν αἰσθὴ σὶ τῶν· ἐ πὶ τὰ ᾳ τὴ δὲ
αὐτῷ πᾶν τὸ δὶ ὀπὸν τὸ ἀλλὸ τὲ ἰον· αὐτὰ τὰ ρὲ ἔχ τὰ ἤ δὴ τὴ δὲ σ
πὸ τὲ ᾳ, νοῦ δὲ χὲ ῖν μὴ ὑπὲ ᾳ νο μὲ ᾳ ν, φῆ νὰ πὲ ᾳ δὲ λλὰ τῷ ὶ σ
ἐ φὲ ᾳ μὲ ᾳ νοῖσ ἐ πὶ τὰ ἤ σω· τὴ πὸ τὲ ᾳ τῷ ὑ τὴ κ πορ θὲ ᾳ φ.
γὰρ τὲ ᾳ ἐ αὐ τῷ τὴ θεὸ ἐ γκὸ σμὲ ὶ ὸς κ τῶ σὲ χὴ σὶν, τὸ τ
φυ σὶν αὐ τῷ ὁ μὸ θυ ᾳ ᾳ ν· τὰ μὲ ν δὴ τὲ ᾳ ὑ τὰ τῷ ν ᾳ ω
νὶ ῶν, θὲ ω σὶ ῶ τὸ τὰ ᾳ ὲ σὶ· τὴ πὸ τῷ σ ὴ πὸ τὲ ᾳ μὲ ὴ ρὸν
τῷ ν τῷ σ τὲ ᾳ ν ᾳ τὴ σφῷ, τὴ κὶ ᾳ τὰ τὲ χνῶ σ δὲ ὁ μὲ ν· ἀλλ' τῷ
μὲ μὸ νοῖσ δὴ, πὸ τὲ ᾳ τὴ ὁ ῖ τὸ τῷ ν κατὰ φὲ ῖ τὴν ζῶ σὶν, ἅ τ' φρο-
νῆ σᾳ τὲ ποιῆ σὶ μὲ ᾳ ν, ἅ τὲ ἔ θὲ σὶν ἐ πὶ τὲ ᾳ νο μὲ ᾳ ν· ἀ δὲ ποτ'

καὶ ἀλλώτω, μόλις μὲν, ἀλλ' ἔγνοι τοῦ ἀν, πολύ τως τε καὶ ἐπὶ σκιᾶς
ἀπτίνι τῶν δείσαντα γνῶν ἐν ὑπνίῳ ὄντ' ὤν τοῦ χόντι πάρεστι· τὸ δὲ
λοιπὸν πολὺ πλείω νῦν τὸ λογίσας, σκιᾶ γὰρ αὐτὸ, ἢ τὸ ἡνίκα μέγιστον,
καὶ ἐφ' ὁδὸν τὴν τέχνην πορεύεσθαι σκιάσεσθαι· γίνεσίν τε τὰ ἔσχα
ὡς οὕτως ἅπαν, ἄλλο πολὺ πλείστον. πῶς δὲ τῶν τοιούτων
βλαστήσαν, ἀσαφέστατον πεφάσιν· ἐξ ἀγαθὰ ὧδε πορεύεσθαι.
ὅσα φύσει ἐξ ἅπαντων· ὄντων· γιγνομένων· μελλόντων· ὧν ἅ
καὶ τοῦ τὸ πέρας ὑπάρξει, ἀδῶλ' ἀπορρήνοι τῆς ἀπὸ φύσεως
αὐτῆς ἀπὸ πάλαι· εἰ γὰρ σκέψασθαι αὐτὸ τὸν ἀδύνατον ὑλῆς ὑπ-
ᾳῶ αὐτῶν, ἐφ' ὧ ἐφάσαμεν δὲ τῶν ὑλῆς ἐν τῷ ὑλῆς τῶν τ
σκοπῶ, ὁ λόγος αἴρει τὴν ἀδῶλων φύσιν ἀξιοχρεύεσθαι,
ἵνα καὶ τὰ μέρη τὴν τοῦ ὄντος ἀξίαν ἀρνήσηται τ' λόγο
μεγά· τούτων αὖ πάντων τῶν ἀπορρεόντων ἀδῶλων, τὸ φαν-
ταστὸν πνεῦμα, καὶ τὸ πρόσθιν ἐμφανέστατον· πολὺ νοστὸν
γὰρ ἄλλως καὶ ὁλόθεν ἀγνοῦ τ' φύσει, τῆς τε τὸ εἰδέα τοῦ ἄνθρωπ.
πρὸς πάρεστι μὲν ὁ λογὸς τῶν ὄντων ὧν γινόσκεσθαι, ὧν φανὲν ἐκεῖ
τοῖς ἰδίοις πνεύμασιν, ἀδῶλοις μὲν οὖσιν· ἔδειν δὲ ἐ
χουσίν ἀπὸ τὴν φύσιν, τοῦ τοῖς πεφυκόσι ἀδῶλοις· καὶ ὧν πῶ
ἀπὸ δείσαν αὐτὰ αἰωνοπαύοντας· τῶν μὲν ὧν γιγνομένων αὖτε
ἤδη πάρεστι τῶν τοῦ ἄνθρωπ τὴν τοῦ ἄνθρωπ εἰδέναι, σαφῆ τὰ ἀδῶλ
ἀπὸ τὰ πλείστα, μέχρι σαῦ, ὑπὸ χεῖν πλήθους, διεκρίνη
δεξιότητα λαγχάνει· τῶν δὲ ὄντων αὖτε ἐ ὧν, ἔτι μᾶλλον ἐμ
βιαστικεῖ ἀδῶλ τὰ· δεῖ ἀπόρρα δὲ τῶν μεθόντων πάλ
κεῖτα· πεφυκῶλιν δὴ μετὰ τὰ εἰσίν ἄ πω πάρ ὄντων· φύσει
αὖτε λοῦ δέξαν ἡμῖν μετὰ· οἷον ἀπὸ σκιᾶς τῶν τ δεξ μὲν μεγά
ὥσπερ μὴ τ' ἀπὸ κρεμᾶ αὖ γίγνεται· λόγ τὴν δὴ τέχνη ὧν μθόν
ἐσκιάζει φῆ μέγα· τὰ ἐ πάντων πεφάσιν ἄδῶλ· πάλε μεφαν
ἀκούσω ὧν πρὸ ἀπὸ τῶν ὄντων· φαν μεταγέ τοι τὴν φύσει ἀπὸ
πολύ τῶν σε χόντ', ὅτι ἀπὸ μὴ πῶς γιγνομένων γέγε· ἀλλὰ δὴ
τὰ τὴν πολὺ τῆς τέχνης ῥητέον, ὧ σοφῶ, πορεύεσθαι· δεῖ φόν
μεν οὕτως πορεύεσθαι καὶ ἀνεύ τὸ πυλῶμα τὸ θεῖον, ὧν ἐμφορεῖ
ἀξιοῦσθαι γὰρ θεῖ, ἀλλ' μὴ δόξαμεν ὧν ἄνθρωπ τῶν δοξάζω ἀδῶ.
τεφῆ δὲ ἀεὶ τὰ φίλοβ φίλοπόνω ἐμοὶ γ' πόθεν

ὑφῶν κίνησιν τὸ πνεῦμα, καθάπερ χωρεῖ καὶ τὰ λαμβανόμενα· καὶ
μετείσω δ' αὐτῆς καὶ φόβου· καὶ μὲν ἐξ ἰσοτρώσπου τὸ ἕλκος· καὶ μὲν δὲ
σὺν ὀλίγῳ πλείονα σπαρὰ τὸ ἔσχατον τόμα, φλεγμονὴ σαρκῶν, ὀκλόνοσ
μὲ χειροῦ πεσόντος· τὸ δὲ, ἀπρεμὲς τὸ τεθὲν καὶ ἀκλόνητον ἄνευ· ἀλλ'
ἐπαθὲν τοῦ τόλμω εὐξάσθαι, μὲ αὐπαθὲς ἐφ' ἡμῶν· ἐν γὰρ τοῦ σεσαθαι δὲ
αὐπαθὲς ἀμὲν ἐν γὰρ τὸν· καὶ μὲν δὲ ἐν ὀλόμεθα καὶ δὲ κὶ τὸν ὕπνον
ἀνόνητον ἄνευ, φλεγμονὴ δὲ καὶ τὸ ἰσάρεσι ἀφεῖ φησὶ σὸ ἐν ἐν ἡ πίσω μεθ'
τοῦ τὲ ἐξ ἰτὲ χλῶ πολὺ τὰ ἄδωλα σὺ φηλόμεθ'· ἐξ ἀδὲ οὕτως·
ὡσὶ πολὲ πὶ τῶν διὰ πονῆ ἐν ὀλέοντων ὅ τὰ πόλεσι κὸ πέλ-
τὶ νὶ πεσεῖν τὸ χωσὶ, καὶ τὰ ἐπὸ βαίνεσθ' ἰδῶσι· τὴν αὐτὴν πόλιν
σημαίνοντα, καὶ ὡσὶ πολὲ πὶ τῶν φαυτικῶν ὡσὶ χὸ ἐφῶν τὲ σ
ὀπὸ τῶν πεθὲ μεσὸν ἴσμεν ὅτι πρὲ σὸν, ἰσὸν γὰρ αὐτῶν φαν ἐν
ἀπὸ τὲ πρὲ γεγόντε, ἄ τὲ καὶ ἰσὰ δὲ ὀλλοῖσι σὺν ἀπὸ τὲ σημαίνομε
τὶ ὡ τῶν ἄσμεσὶν σὺ ἐρ ἔναν· πεὶ δὲ μὲ τὰ ἐστὶ τὰ ὑπὲ τὸν τὸν
αὐτῶν, καὶ μοὶ τῶν ὁ μοίων· ὡσὶ πολὲ ὡὶ κὺ βερνήσου καὶ μία
τὲ αὐτὸν σὺ ὡ πέλου φαν ἐν ἐστὶ σε μὲ ὡὶ γνῶναι· μὲ δὲ χαν ἀ πὲν
πὲ ἐν τὶ νὰ λὶ ὠ τὸ σὺ φὸ σὺ ὀλὲ ἀ· καὶ τοὶ οὗτος αὐτὲ μὲ τὰ
ποιᾶ, οὕτως ὁ τὴν αὐτὴν ὀφὶν πολὲ νὶ σὶ ἰδῶν, ἀ μὲ καὶ πεσὲ σὺ μὲ
ναὶ τὸ τίνος αὐτῶν πεφὴ ἐὶ σὶ ἐ τὲ γὲ τὸ πάθεσι ἢ τὶ χὸ ἢ πεφ ἐξ ἢ,
ἀνοὴ τῶν χὴ τὲ ἀ τῶ βίω, καθάπερ ὁ κὶ κὺ βερνήσου σὲ ἀ νὸς τῶ
σὺ φὴ· καὶ τὰ ὁ ἰσὸ σὺ μὲ ἀσ ὀρὰ ὁ μὲ, ἐν ἀ ρὴ γὴ βαθὲ ἀ
τοῦ πολὲ ἐ χὸ τὲ σὸ πολὲ τὴν σὲ λὴ γὶ ὠ ὀλὼ ἰ δὸν τὲ ὅ, ὅ τὶ πολὲ ἀ μὲ σὸ
ἰδὸν τὲ σὸν χὲ μὲ σὸν ἢ κολ ου θὲ σὲ· τὴ μὲ ἢ, ἰσὸ ἀν ἐ μὲ ὶ ὀ ὀλὴ γὲ ἀ τὸ
ὀ κὲ ὑ φ, ρὴ γὴ ὑ μὲ ἢ κὸ ὀν ἐ μὲ ὶ ὀ· μὲ θὲ μὲ ὶ ὀ μὲ ὀλὴ γὲ σὸ· ἀὶ
ὀ ὀ δὰν, χὲ μὲ σὸ νὶ πολὲ ἰ τὲ χὸ ἰ σὶ ὀλὼ ἀ· μὲ ἰ ὀν ὀ δὰν, χὲ μὲ σὸ
φὸ ρὸ ἰ ἐ σὶ ἐ λὶ κὶ τὸς ὀλὼ ἀ· καὶ ἄλλον μὲ ἐ λὰν δὸ σὸ· καὶ ἡ ρὴ γὺ ἀ τὲ
μὰ λὸν· ἅ τὲ ὡσὶ ἐ πὶ πὰν τὸν ἀ ἐὶ ὁ τὲ λὲ σὸ τὸ λὸ γὸς φὴ σὶ ὶ,
ἢ μὲ ἀὶ ἀ θὴ σὶ ὶ, μὲ νὴ μὲ ὶ ὡ· ἢ δὲ μὲ νὴ μὲ ἢ πὰ ἐ χὲ· ἢ δὲ πὰ ἐ χὲ τὲ χὴ
ἐ ποὶ ἢ σὸ· οὕτω καὶ τὴν ὡὶ ὁ ὁ ὁ ἀ γὰ ρὸ σὸ βὲ ὶ ὁ μὲ· ἢ θὲ ὶ τὲ σὲ
μὲ ὀὶ ὡ ἀὶ ὶ σὶ ἢ δὴ κὶ βὶ λὶ ὰ ὁ μὲ χὲ· τὴ σὶ ὰ ὁ δὲ πὲ θὲ ἀ τὲ ἢ ρὴ σὶ ὲ ὡ σὸ·
ὀ λὲ γὼ μὲ ἀὶ τὼ ὑ πὸ τὸν ἢ κὲ τὸ ὲ λὼ· καὶ ὀ λὶ γὸ ὀ φὲ λὸς ἢ γὴ μὲ ὠν·
ἅ τὰ ρὸ σὸ πὰ ρὸ τὶ ὁ μὲ τὸ ἔ σχὲ τὸν τὼν ἢ θὲ ὁ μὲ λὴ μὲ ὶ ὠν ὁ ἰ χὲ
ἢ λὶ ὠ ὀ δὸς δὶ ὠ ὰ τὲ ὶ ὀ δὲ ξὲ ὰ θὲ ὶ τὲ χὲ λὶ ὠ κὲ θὲ ὀ λὸν, καὶ ὀ γὸ ὀ τὴ φὺ σὲ ὶ

κῆ πολὶν αὐτὸ· ὅσον δὴ τὸν ἀὶ τὸ κὸ πὸν ἴδωσι,

ὑμοπαρατάγοντι· ὡς γὰρ ἐπὶ πλάφον ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοῦ πάθους,
μὴ κεφὶ οὐσιν ἐν τοῖς ὁμοιοδέσι τῆς ἀφορμῆς τῆς περὶ ἄλληλα,
πλὴν πρὸς φύσιν ἔχον ἐν αὐτοῖς ἕλον θάνατον νοσοῦν· ἀδὲ χρόμενοι
τῶν τοιούτων νόμοις, ἀχοῦντος ἐπὶ τοῦ φαυλεφαίνου πνεύματος·
ἀλλὰ πλὴν πρὸς τὴν φύσιν ἐν ἔνοχον ἄλλο ἄλλῳ· ἄλλοι τὸν ἄλλον φάρ
πεσόν κεῖ· τῶν πλάνοις τοῦ φύσεως· ἡ μὲν λαδὴ κὰν ἀεὶ
μανάρτυρ ἀξιοχρεῶν φῶς ἀλῶν πλὴν ἀνάπτοιν ἀπόλωθεν
πεσχέοντας· κὰν ἀδὲ λοῖ ὡς τὸν τὸν ἄφαρ γὴ μεῖζε χοῦσαν,
ὅσαι ἀπὸ πλήσιοσ αὐτὰς σέθεν ἡ δὲ καὶ αὐτοῦ
σὺν ὁὸς ἀμφιεσίν τε· μὴ τοῦ κεφαλῆς ὑπὸ ἀνάγκης:
καὶ τοῦ τὸ ἄρα ἦν ὅπερ ἡ νίζεται τὸ μέμος· ὁδὸν ἐκ φαίνεται,
ἰῶν ὁμοῦν ἀέρων· αὐδὲ, πλὴν φύσει ἐκ φαῦ τῶν φιλοχωρῆν
πρὸς τὴν ὕλην, ἢ μεσῆ, ἢ πλοῦ· ἡ δὲ μᾶλλον σὺν ἐκ φαίνεται
ἐδὸ τυχόσε, τὸ πνεῦμα ἐμόλωσαν· οἱ κεῖ ἔοντα δὴ ἰόμεσοῦ
ἄτωσε ἔχουσαν· πλὴν ἔτα βίος ὅλος ἐν ἁμαρτία πνὸ τοῦ
πνεύματος, αὐτὸ μεσῆ πορὰ φύσιν ὁ ἀ τὸ πεῦ τὴν ἀ ἔγγ.
τῶ ἰω ὡδὲ κατὰ φύσιν· ὑπὸ γὰρ οὕτωσε ἔχουσε ψυχόν· ἡ μὲν
πλὴν φύσιν ἐ ἀν ἔτ τὰ ἔξιν ἀφ' ἐ αὐτοῦ τα πλέτα, καὶ ἀ,
πὰ ἀρέτῃ χεφόμενον· οὐδὲν γὰρ οὕτωσ ὡς πορ πνδμα ἀπε
πελον· πῶς ἀν, οὖν ἐν τοῖς αὐτοῦ μοῖσι πφύσν πνόμεσ καὶ
πα ἀθοῖ, τοῦτα ἀν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφανίζοιτο· ἀκάτι τοῦ τ.
ἀδάν, γένοιτο· πῶς δάν, γένοιτο τὸ τε θολοσ μεῖον ὕδωρ πλὸ
ἀιάφανοῦ· πλὸ μεῖον πλὸ κίνου μεῖον, ὑπὸ τῆς αὐ τῆς
μορφῆς ὁμοίως ὁ ἄστε θῆναι· ἡ δὲ πόθολος ἄλλος ἐν ἄλλῳ
κατὰ ὁ ἀφορμὴ χεφομένων, πολὺ κίνησιν ἐν ὀχήματι ἐν ὁ
πλάσιν, οὕτωσ δὴ, ἐν μεῖ ἡ πτοῦ τὰ ἀ ἁμαρτίαν πλὴ κεῖ τῶν
εἰκόνος· ἡ δὲ τὸ ὁ ἀφορον ἡ τοῦ ὡφ ἡ μὴ νόπτιν, ἡ τὲ τὸ μελόμ
ποιν, ἡ τὲ ἐ τοῦ τὸ ἀκ ἰ ἀσα καὶ ἀλοῦ τὸ πρὸ τῶν τοιούτων
ἄφοεῖ ἰ ἀν πὸ αὐτὰ πτεῖθαι, πὸ γὰ μεῖ ἡ αὐτῶν ἡ φύσιν ἔχει
πλὸ ὀρθὸν πλὸ ὁ ἀ ἀ φον καὶ τὸ πρὸν, τὸ, τὲ δὲ ἀ ἀνομοῖ ἀν
ὕλων, ὅ μεῖον δὲ ποὸ ὁ ὀ γαὶ τοῦ ὁ ἀ καὶ ὑ μεῖ ἀ τὸ ἀ ὅλον· ἀλλ
ἀ ἀ ἡ οἶτε ἄ δὲ τὸ τὸ τὸ χὼ ὁ ἰ μεῖ καὶ πε φιλοσφ ἡ καὶ ὁ πὸ πρὸ τ
πνδμαλος· τὸ δὲ ὁ ἰ κᾶον αὐλῶ ὅ πωσ πὸ τὲ ἔχον, αὐ πὸ ἀ ἀ

ἠξίωσαν ἀναιρεῖν τὴν μονὴν· ἔνιοι γὰρ καὶ μὴ τὰ ἀπόντων
ἀναιροῦνται φόβον τῶν ἐμφερόντων· ὅλως τὰ ἀποφεύγειν ἀναστρέφεσθαι,
ἀποφεύγειν τὸν γίνεται· ὡς δὲ δήπου καὶ τὴν ὁρμὴν ἀναστρέψαντες, τὸ
πρὸς ἀναθορόντος πεφύκασι φόβος· ἔτι δὴ χαλεπώτερον ἐλθεῖν εἰς
κατὰ τὸ πῶς καὶ νῦν φανήσεται τὸ πρὸς ἀπλήστιον· ἀναστρέψαι μὲν ἀπο-
γνωσέον τοῦ καὶ γνοῦς ἀποδοῖ νόμῳ τῶν γεγενῆσθαι· ἑαυτὸν δὲ τὸν σκάφος
ὕλην ἐκ τῶν πόλεων χύνω· ἐπεὶ φέρω δὲ μὴ μὴ μὴ τοῖς ἀναστρέφεσθαι
μὴ χθὲς πεφύκασιν, ἐπὶ πολὺ πάθος πρὸς τὸ ἀφεῖν· ἀχαλεπῶς
δεῖ σε ἀναστρέφεσθαι πρὸς τὸ ὡς χρὴ τὸ τί νῦν μελετῶμενον· ὑπὸ μὴ μὴ
σκαπάνῃ μελέτης ἡ χρῆσις· καὶ λιμὴν ὅταν ἀπορῇ τῆς ὕλης
καὶ τὸ τί δεῖ, συμπνίγουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· τί δὲ ἐπὶ πολὺ
τὸ ἀπὸ τοῦ πλείστου ἐφελκεῖται πρὸς ἑαυτῶν τὴν φροντίδα·
ὥστε ἀποχωρεῖν, ἢ τοῦ τὰ δένδρα, ἐπὶ τὸ φῦσαι γεγονότος, ἐπὶ τὸ
μὴ τέως ἐπὶ πεφυκέναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἑαυτοῦ ζῶν συνοχέσαι
τῆς τέχνης πολέμου θεωρήματα· ὀφοῦ δεῖν, ἢ πρὸς φαντάσματα
ὑπὸ πρὸς ὀνόματα καὶ συμπαθήματα, ἢ μὴ πρὸς τὸ ἡμῶν τῆς ὠνοῦ-
μαι ὅτι τῆς πόλεως τέ ποτε δοῦναι μὴ ἔτι. ὡς μὴ πρὸς ἀξιώσαι
ζῶν καὶ λουμένων ἐφ' ἡμερεῖσι τὰς ὑφ' ἡμῶν ὀνομαζομένας
ὡς νῦν κλίνασι ζῶν καὶ πόνοι δὲ ἐχάνοιο συνεκάστοτε ζῶν ἡ δεῖ καὶ ὑπὸ
ὑπὸ μὴ μὴ μὴ καὶ τὰ. ζῶν μὴ γὰρ ἔνα τὴν κατὰ φαντασίαν ὁ λόγος
ἔτι θέτο, νῦν μὲν ἐκλείω· νῦν δὲ χαίρω τῆς μέσης, ὡς σάν, ὑπὸ
ἐχοῖ τὸ πνεῦμα, κνόσου· ἀστῶν σὺν ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὴν ἡ πνεῦν τὸ
πρὸς ἔτου πρὸς μὲν ὑφὸ ἢ τέχνη ζῶν αὐξῇ. ἀ δὲ νόος ἢ μὴν ἐκτὸ
μὴ μὲν ὁ ὁλίγα θαύνοντος, πρὸ ἀλλὰ, ἀπὸ τὸ ἀν. ἢ πεῖχα-
γωγία, ὑφεία τὸ μὴν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τὰ τὸ πρὸ δὲ δὲ τὰ·
ἀλλὰ πρὸς ὡς μελετᾶ τὸ τῆς λόγου τῆς, ἀκοῖ δὲ ἢ ὑπὸ θεσίς
ἀντὶ τὰ τῆς ἔτερα, πάντα δὲ ἀπὸ ἀν, συμμάσε γὰρ νοῖς τῆς
ἀντὶ τὸ λέγειν δὲ ὡς μεῖ· ἢ γὰρ τὰ ἐφ' ἡμερίδας ὁ λή μὴ ὑπὸ φι-
γνὸ, φαθὰ ἢ ἀναιρεῖ δὲ ὅμως λόγος φησί, τοῦ πρὸ ἀπαντὸς δὲ
ἢ πᾶν, τὸ μὴ δὲ τῶν μεγάνων ὑπὸ θεῖν, ἀλλὰ ἀνάγκῃ ἢ ἀναι-
λία πάντων ἐκ ἀναφαλλοντὲ τὰ ἀδιάνων, πῶς ἀκαρίον ἀπὸ τὰ
τὸ ἐπὶ νυκτὶ δὲ ἀφ' ἢ μὴ μὴ ὑπὸ θεσίν· ἴδοι δὲ ἀν τὸ ὅσον
τὸ ἄπτον, ὡς χαρὴ τὰ συμπεφυκέναν τὸν λόγον τοῖς φάσκειν.

πεῖσαι δὲ ζῶν ὑπὸ θεῖν· τὴν νῦν· τὴν φαντασίαν· τὴν αἰῶνα.

ὑφῶν χωείλε τῇ μὲ τ φυσιωνόν τ. ζωωγέται δὲ τ φυσικὴ χω-
εἰσμένα. καὶ εἰ τῶν λόγων τοῦ μὴ περὶ ὄντα σεσημένον φανέν σαι.
ἀλλ' ἔτι χεφαῦλον τὸ ὄστρεον, ἀν τὴ ψυχὴ γενόμενον ἀλλὰ κοτ
κίνημὰ διαβιβάζ/ ἀνὲ φὲ τρον. ὅ τῶν δὲ τὴ φαντασία ἐξωσῆ
μὲ τὰ ὄντα τοῦ ἅνα, ἀν τασφῆται δὲ ἀὸ τὸ ἅνα τὰ μὲν δαμὴ
μὲν δαμεῶν, μὴ τε ὄντ, μὴ τε φυσὶν ἔχον τ ἅνα, τὸ μὲν χὴ
τὸ ἔξωθεν ἀν ἀγνοῆ τὸ πὸ φαῆ τὴ φυσὶν ἀκὴ λὸ νόμεσον.
ἢ δὲ, ταῦτά τε ἅ δὴ πολλὰ, καὶ μεσπαὶ τ, ἅ δὲ ζῶ χεῦνω φε
ρουσὰ δὴ ἡ ψῶ. καὶ μὴ τὶ ταῦτα ὅσ ἔχοι τὲ καὶ ὀρέχοι τὸ ἀν ὑ
πνῖον. οἰόμεθα γὰρ αὖπαν ὅτι ἀν, βουλῆται. οἷοῖσ αὖπὸ τοῖ
καὶ ὀῆ ἀεγνέ ἅ ἅνα μὴ λίαν ἀοχὴ μὴ νοῦ ὄτα, τὴ ἀὸ τὰ τὴ σ ἀν, ἅ ἢ
ῥῆ τοε εἰ κὴ σ. νε σὴ νὶ δὲ ἔτα ἀὲ τὴ μὲν, καὶ τὰ ὄντ τὴ σ ἢ δὴ τὴ σ ἀν ὅσ,
ἀν ὁ ἅ δὴ σὰ τὶ πλέον τὴ σὶ ἔα ἅνα. ἅ δὲ γὰρ ἅ δὲ ἀὸ πὸ θῶ σ ὁ ἀκὴ μὲ
πὸ λὶ τὰ θε/ μὴ τὰ. ἀλλ' ἰσχὺ ἐὴ μὴ μὲν ἀὶ ζυγὴ πὸ λὶ τὰ ἐ σὴ σ τὲ κὴ αὶ
πὸ σ πὸ θῆ σὰ. ἀὸ ποφῦ τοῦ μὲν δὲ ἀχὴ κὴ ἅ τὰ. καὶ ἀὶ ζυχὴ ἀὶ ἢ τὰ ὁ
μὴ σὰ ἅ ἅ, καὶ θὲ λὴ σὶν ὡὶ τὶ θὴ σὰ. ἢ τὲ ἡ δὴ σὴ ἢ τὲ δὴ λὴ
μὴ λὶ ἅ ἅ μὴ λὶ χὶ ὡ τὸ τὸν, εὖ σ ἀν ἀὸ πὸ μὴ ῥὴ νῦ ἅ ἅ τὴ ψὴ χὴ λὴ
μὴ σὴ κὲ ἔ ἅ τὰ σ ἅ τὸ τὴ ὑὸ πὲρ ζῶ ὡ. ἅ δὴ τὰ σ μὲ λὸ μὲ νὴ ἀὶ χὴ
φὴ τὲ ἅ ἅ, ἀλλὸ τὸ ὑ χὲ ἐὶν ἐ ἀὸ σὸ ὑ λὴ ἅ ἅ τὸ λόγοσ, ὡὶ τὴ ἅν
ἀν τὰ τῶ πὸ θῆ καὶ τὰ ὅ αὶ τὰ ὅ ὑὸ λὴ ψὲ σὶ κὴ θὲ τὰ ἅ ἅ νὰ τὸν ἀκὴ χὲ
ὡὶ, κὶ νὸ μὲ ὢν ὀὺ, δὲ ὁὶ τὰ τὰ ῥὴ μὴ τὰ. ἢ δὴ δὲ τὸ ἀὲ μὲ
γὴ σὴ. καὶ θὲ ὑὶ ἐὶ. καὶ ἅ ἅ τὰ. καὶ χὼ ρεῖ πὰ ὺ τὰ ἢ φὰν τὰ σὶ ἅ
πῶ σ δὰὺ, λὸ ἐὶ σ χὼ ρὴ σὶ ἐ. καὶ θὲ λὸ δὰ τὰ ὁ ὅν ἅ τὸ ὅν ἅ ρὸ ἐ σ.
καὶ ἅν ἀὰ τὰ καὶ θὲ λὸ ὡν ὡσ ὁὶ ἐ τὰ. καὶ τὸν ὑὶ πνὸν ἀὰ πὲ τὶ νὰ ἐ ξὲ λὸ
κὲ ἰ μὴ. καὶ φὶ λὸ σὸ φὲὶ τὶ πὸ ρὶ λὸὺ φὸν ἀν τὸ σ ὁ ὀὺ ἅ ρὸν καὶ θὲ λὲ
ὁὶ ἐ τὰ. καὶ τὸὺ τὸ ὀὺ ἅ ρὸς. ἀλλὶ κὰ ἅ νὸ σὴ πὸ λὸ ὡσ. ἅ τὰ ἀὰ πὰ τὰ. καὶ
ὁὶ ἐ τὰ τὸ πὸ ρὸν ὑὶ πὸ ἅ ἅ νὰ. καὶ ἢν τὰ φὰ νὸ μὲ ἅ. ἀν τὰ ὀὺ τὸν
ὀὺ ἅ κὰ ρὰ/ τὸς κὴ μὰ χὴ. καὶ ὀὺ ἅ ἅ φὸ τὴ τὰ πὸ ἅ ῥὼ ὺ ἅ πὲ σὸ ἀὺ τὸν
ἀὺ πὸ λὰ ἅ πὰν τὲ καὶ ἐὶ ρὲ ἐὶ ἅ ἅ. καὶ πὰ ἅ ἅν λὸ θὰν ἐ ἅ αὺ τὴ, καὶ τὰ
ἀὺ τὸ ὑὶ πνὸ φὼ ρὸ σὶ. οἱ μὲν οὖν ὅλὼ σ ὀὺ λὸ ὀὺ τὰ τὲ θὲ τὶ
τὸ λὼν ὅ ρὰ κὶ τὸ ἰσ θὲ ὸ ἰσ ὡὶ τὶ τὰ χὶ ὀὺ τὰ. κὰ θὰ ὀὺ τὶ ὀὺ, ὁ ὀὺ λὸ
ἀὸ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ ἅ νὸ μὸ σ ἐ μὲ πὸ δὼν, τὸ μὲν ὀὺ κ ἀὸ ὁὰ ὺ τὶ σ ὁ μὸ σ ἀὺ τὸ χὲ
ἅ ρὸ νὶ κὴ ἅ ρὰ. καὶ ὑὶ πὸ ρ πὴ ὰ ὺ τὰ ἐ ἀὲ τὸ ὺ, ὑὶ πὸ ἀὰ ὺ ὼ δὲ καὶ ἅ ὺ τὶ

δανεάσθαι τῶν δανωτῶν φαιρῶν· τὴν γὰρ τοῦ ἀποστόλου πάντ
πόρρω θεν· καὶ δόξαν μεγάλην τῆς σελήνης καὶ ἀνέ
ξεται· ἀξιοῖ
καὶ ἄφεκοῖ διαλέγεσθαι· πλοῖς δὲ φανέσιν ἐν κόσμῳ λῶφαν
θεοῖς· τὸ γὰρ τοῖ χολεπὸν λεγόμενον, τὸ τε ἐξαίφνης γενέσθαι
θεοὶ φαίνονται ἐν ἀρετῇ· καὶ δὲ τοῦτον μεγάλοι φθόγος καὶ δὲ ἀσ
μένοι τὰρ μικρὸν ἀπὸ γῆς καὶ δὲ πλθεν· ἀλλὰ ἔστιν· καὶ δὲ γὰρ οὕτω
ἐν ὑπνίοις, ὡς τὸ κλέφαι τὸ ὠμεέβο· πλεκὶ ὡς χεῖρω ποιῆσ
ἅ τὰ πεβαπίοις τὰ διαλέγεται· πλὴν βλῆχω πᾶσι φωνῶν·
πλεῖστον τῶν ξένοι ἐστὶν· οὐ τῶν μεν καινὸν· οὐ τῶν δὲ πολὺ τὸ
πλαφρὸ τῶν ὑπὸ θέσῶν ὡῶ τῶν αὐτῶν ἐπὶ φέρεται τὸν λόγον
θαρσήσαν· ἐγὼ μὲν τὰρ οἶμαι πλοῖς μὴ θοῦ δόξῃ σοῖαν
ὠδὲ ἐν τῶν ἐν ὑπνίοις λαβεῖν· οἷς πλεῖστοῖς πάλῳ πῆξ πθα
λαῖπα φθέγοιτο· ὀλίγα τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν αὐτοῦ μίαν
τῶν ὕπνων· ἀλλὰ καὶ πάρ ἐλαφίζει μεθ' ὁ τῶν ὑπνίων
οὕτα οἰμῶθοι, ὅμως ὑπὸ τῶν βφιφῶν ἡ γαπήθησαν ὡς ὁ
πόρρω κοθεν ὡῶ μεμῶφος· καὶ τοι γε οἷς δὲ χὴ τῆς τέχνης
ὅμῶθοι, πρέπον ἂν, γὲ γοῖ τὸ τέλος ἐν ὑπνίοις· πρὸ σοῦ
τὸ μὴ μα τῶν ἡσκηκέναι τὴν γλῶτταν, ὡς πλὲ πῖτ
μῶθων· ἀλλὰ γὰρ πγαόμενος φῶτορ· ἴτω δὴ πᾶσ ὅτω
σχολὴ δὲ μὲ ρὰ δὴν, ἀφ' αὐ ἀγεφλῶ τῶν τε ὑπὸρ πῶν δρ
αὐτῶ ὑμπῖπτόν τῶν· λαμπρὰ τοῖ τοῦ χέν· ἀφοῦ κρα
τίφον μὲν τὸ πρὸ ἐκ γόμενον ἀπὸ τῆς ὀμοιόσ τῶν γεμμῆς
ἀνθρῶ τὴν μεν τῖκὴν ὡῶ ὑμνήσαμε· πῶ δὲ ἀν, γὲ γοῖ τὸ
πεῦμα πολυωφελέστερον· ἐμὲ ὡῶ δὲ ἡ λόξιο ἀπὸ βλῆ,
τὸ σοῦ τῶν πεῦμα ἀπῶν ἐφολκῶν· φιλοβόφω μὲν τὰρ ἀν,
γὲ γοῖ τὸ πάν τῶν, χολῶν τῖ τοῦ πόν κὰ θὰ πρὸ ἴσκῶ θαι
τὰ τὸ ξὰ· ῥῆ τοῖ ἐ ἀ ἀ τὴν ὡῶ τὸ ξῶ μὲ κὴ λοφῶν ἀ τῶν ὡῶ
λάξεων· ὡς δὲ κὴ νὴ μὲ φῶ μοῖ δὸ κῶ σῖν ἐ μμε λε τῶ φ τὴν
λῆ νό τὴ τὰ μὲ λῖ τὰ ἀ δὴ κὴ μὲ σῶ νῖ κὴ μῖ τῖ· κὴ ἀν σῶ νῖ μοῖ σ· κ
πλουσίῳ κὴ πένῃ τῖ, τὰ ἀν πολῖ τῆ σὰ σ ἐ χθοῖ σ· ὑπὸρ ὡῶν
ἐγὼ κὴ πρὸ βῦ τὰ σ ἀν ὠῶ ὁ δὸν ἐν θε ἀ τε φ ζῦ τοῦ μὲ χῶ ῶ τ·
καὶ τοῖ γε ἡ τῶ ὡῶ φιλοβφία μὲ λὰ σε μῶ· καὶ ἀλ κέ τῶ
σκὰ τὸ ρος αὐ τοῖν ὡῶ ἀ κὰ σαι, γὲ λὰν τὰ πόῖ σῶν· ἀλλὰ δὲ

αὐτοὺς ἐκφλυσήσεμεν ὅτι, λοιδορίας τε καὶ ἀγανακτήσει, καὶ
τὸ χάρε πρὸς ἡμῶν ἀποστήσεσθαι, ἐν τῷ δὴ ἀπιέναι τὰ λόγου
ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐπορεύετο. ὡς μὲν ἐγὼ τότε ἀκούσας ἐπι-
θαύμαζον· ὡς δὲ ἔφασαν οἱ μαθηταὶ ἀναστάντος, ἅ τε εἶπον,
ἅ τε πράξαντος ἐμνήσθησαν τότε· καὶ ὅτι ὡς ἐπιστεύοντο, ἀλλὰ δὲ τὴν
δὴ μὴ ἐν τῇ φύσει· ὡς οὐ τὰ δὴ ἀν, ἀπὸ τῆς πολιτείας διαφέρειν τὴν
θείαν ἡδὺ σὰ κατέναι πολίτευμα ἀντὶ πολιτευόμενον· καὶ
τοιγὰρ ὅσοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τοῦ σὺν πλάσμασι ἀποκαλεῖται,
ἀπὸ τοῖον κατὰ τὸν ἀγαπᾶν θέλειν τὴν τῶν λόγων ἀλήθειαν· ὅλ-
δὲ ἅδε ἐπὶ πάντων μεταδιώκοι τοῦτο μὲν λέγειν ὁ νόμος, ὅ τι φησὶ ἄλλο ἀκουσθέλεσθαι· οἱ δὲ τὴν πόλεως κολακεύ-
κλειν. καὶ τὴν ὁδὸν ὡς ἐφ' ὧν δὴ βαδίζειν, ἢ μὴ πάσαν
τὸν τὸν μὲν λέγειν ἀλῶνα πολοίπτειν. ὡς πρὸς ἅ τὸ ἐν πολεμ-
σεν χαρόμενοι ἀκούσαν, ἀξιοῦσα πόκεν τὸν ἐν ὀλύμπια-
κρεῖν θέσθαι· τοῦτο δὴ γοῦν μὲν αὐ μὲν ἐπόμενοι ἐμα-
δὲ λέξεων τοῦ αὐτοῦ κατέσχον, ὡς ἅ γ' αἰτίνασι οἱ ἀν-
γαντοι λέγειν, ἀκέχοντο ὅ τι δὴ λέγαν, δέον ἀπολαύειν
αὐτῶν ὡς πρὸ ἀληθοῦς τὸ κάρτι λόγος· οἱ δὲ δὴ ἀπονήσαν
τὴν ἀπόμειαν ἀπὸ τοῦ οἰκείου βίου ἐκφέρεσθαι· καὶ οἱ γὰρ ἐκ-
λίαν ἀδαχὴ τοῦ χρόνου τὴν ἀμνήμειν, ὧν τε ἐπλήσασθαι, ὧν
τε πάθησαν· οὔτε τὸν κεκεμεβαπτοῦσθαι τοὺς λόγους ἐξή-
γεσθαι, ὡς πρὸ τὸ νέον τοῦ τοῦ τοσοφοῦ τοῦ ἐπὶ τῷ μετε-
πλάσεσι ἀμφοτέρου τοῦ ὑπὸ θέσεσιν, ἅ τε τὸ τοῖς κατε χρεῖ-
σαν τὸ ἀφέστρον ἀγαθὸν, ὡς πρὸ μέρος καὶ ἐπὶ χρῆ-
τὸ μὲν τὸ ἐφ' ἡκὸν φῦλον, οἷα τὰ ποιήσαν αὐτοῦ ὧν κοῦδέ
φθόνον· καὶ μὴ πρὸ ὀνα μεγαλοῦ τὴν λοῦ τῆς ἀρετῆς· αὐτοὶ δὲ
τὸ γε ἐφ' ἑαυτοῖς ἡμελήθησαν· πρὸ ἐν οὖν ἅ δὴ ἐχόμεθα
ἅ πάν, ἢ ὅ τι ποιεῖ δὴ ξιοῖ· ὅ τι ὡς ὁρᾶ τοῦ πόθεν οἷς
ἅ σε πεῖ τὰ λόγου, καὶ ὡς οἷς ἐν ἑαυτῷ δὴ ὡς μὲν ἀποτί κεῖν
ὧν δὲ λέγεις ἀθόνατ, μετὰ τοῦ τὴν πόθεν νομοῦ μὲν ἐν ὧν φ'
ἡμῶν ὑπεσφῆν· θαρρῶν, ἐ ἑαυτὸν πόθεν τὰ θεῶν τὸ χεῖν·
ἀγαθὸς ἀτὶ φίλας, ὅ τοῦ κακῶν, θν τὰ πιὰ δὴ κεῖν.

+ περὶ ἀρετῆς +

Πανευτάξιαι καὶ κακίαι. Ἐκ τίνων δὲ τὰς αἰσχίστας. Πῶς μὲν κωλύειν τὴν αὐξάρεται· τῶν δὲ αἰσχρῶν αἰκηλίας. Πανευτεβεβαίωσι τὰς αἰτίας τῶν ἀρετῶν· τὰς πόρρω πόθεν μὲν τοῦ ἀρετοῦ· τὰς δὲ νόθεν μὲν αὐτῶν· τὰς δὲ ἀμφὶ αὐτῶν· ἔκ τε δὲ τῶν ἀνοντία. Τρίμερῶς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ πλάτων, τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ φρόνησις. τοῦ δὲ θυμοειδοῦς, ἥ τε πρόθυμος καὶ ἀνδρεία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἥ τε σωφροσύνη καὶ ἐγκρατεία· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, ἥ τε δικαιοσύνη καὶ ἐλευθεριότης καὶ μεγαλοψυχία· κακία δὲ ἐστὶ τοῦ μὲν λογιστικοῦ, ἡ ἀφροσύνη· τοῦ δὲ θυμοειδοῦς, ἥ τε ὀργιλότης καὶ δυσλία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἥ τε ἀκολασία καὶ ἀκρασία· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, ἥ τε ἀδικία καὶ ἀνελευθεριότης, καὶ μικροψυχία· ἃς δὲ φρόνησις μὲν, ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ, πρὸς ἀκολασίαν καὶ τὴν ἀδαιμονίαν συντείνουσαν· πρὸς τῆς δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς· καθὴν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσμενεῖς· ἀνδρεία δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς· καθὴν δεῖ πληττοῖ ἀσιν ἀπὸ φόβου τῶν πρὸς θάνατον· σωφροσύνη δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ· καθὴν ἀπόρεκτοι γίνοῦ πρὸς τὰ ἀπολαύσεις τῶν φαύλων ἡδονῶν· ἐγκρατεία δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ αὐτοῦ θυμητικοῦ· καθὴν κρατεῖ χωὶ τῶν λογισμῶν τὴν αὐτοῦ θυμίαν ὀρεγόμενον ἐπὶ τὰς φαύλας ἡδονάς· δικαιοσύνη δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ ψυχῆς, ἡ ἀνεμεμικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν· ἐλευθεριότης δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ ψυχῆς ἀδιάπτωτος ἀπὸ τὰ καλά· μεγαλοψυχία δὲ ἐστὶν, ἀρετὴ ψυχῆς καθὼ ἀξιώσαν φόβον ἢ τύχιαν ὑπόμενε χίαν· ἐπὶ μὲν ἐπὶ τιμῆ· ἀφροσύνη δὲ ἐστὶ, κακία τοῦ λογιστικοῦ· αἰτία τοῦ ζῆν κακῶς· ὀργιλότης δὲ ἐστὶ, κακία τοῦ θυμοειδοῦς· καθὴν δεῖ γίνοῦ ὑπὸ ὀργῆς· δυσλία δὲ ἐστὶ, κακία τοῦ θυμοειδοῦς· καθὴν δεῖ πλήττοντα ὑπὸ φόβου, καὶ μεγαλίστα τῶν πρὸς θάνατον· ἀκολασία δὲ ἐστὶ, κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθὴν αἱρετικοὶ γίνοῦ τῶν πρὸς

τοῦ ἀπολαύστου ἡδονῶν φαύλων· ἀκρασία δέ ἐστι, καὶ μία τοῦ
δεῖν τοῦ μετεῖναι, καθ' ὧν ἀποτέμνεται τοῦ φαύλου ἡδονοῦ καὶ φυλ-
ακτικοῦ τοῦ λογισμοῦ· ἀδικία δέ ἐστιν, ἀδικία ψυχῆς καθ' ὃν πλε-
ονεκτικὴ γίνεται πρὸς τὸν ἀδικίαν· ἀνελευθερία δέ ἐστιν, ἀνε-
λευθερία ψυχῆς καθ' ὃν ὀρέγεται τοῦ παντελοῦς κέρδους· μικρο-
ψυχία δέ ἐστι, καὶ μία ψυχῆς καθ' ἣν ἀδυνατεῖ φαίνεσθαι φέρειν
εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν· πλεονεξία ἀστοργία· τῆς δὲ φρονήσεώς ἐστι
τὸ βουλεύεσθαι· τὰ κείνα τὰ ἀγαθὰ πλὰ καὶ καὶ· πάντα τὰ αὐτῶν
εἰς αἱρετὰ φευκτά· τὸ χρῆσθαι καλῶς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν
ἀγαθοῖς· τὸ ὀμιλῆσαι ὀρθῶς· τὸ λογίζεσθαι τὸν καιρόν· τὸ ἀγχίνοιαν
χρήσασθαι πλόγῳ πλάτῳ· τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τὸ χρήσιμ
πάντων· ἡ μὲν γὰρ μὲν δὲ πλὲ ἐμπειρία πλὴ ἀγχίνοια, ἡ τοι ἀπὸ τοῦ
φρονήσει σκοπὸν πάντων ἐστίν, ἡ πορεύεται φρόνησιν· ἡ τοῦ μ,
αὐτῶν οἷον λογικὴ τῆς φρονήσεως ἐστι, καθάπερ ἡ ἐμπειρ
πλὴ μὲν· τὰ δὲ οἷον μερικὴ τῆς φρονήσεως· οἷον βουλία
τὴν ἀγχίνοια· πεφύτευσε δέ ἐστι, τὸ δίκαιον φύσιν μετεῖα
ἐκκλησιαστικὰ πόλεις εἶναι μετεῖναι· πλὸ μὲν τὰ χρέων ὀρμᾶν
ἐπὶ τὰ τίμια εἶναι· καὶ τὸ μὲν μὴ γίνεσθαι πεῖσθαι τὰ ὀργαί·
ἀπίκρον δὲ τῶν ἤθη πλὰ φιλόγαμον· ἔχουσι τὸ ἠρεμαῖον ψυ-
χῆς πρὸς ὄμιλον· αὐθάδεια δέ ἐστι, τὸ δοκεῖν πλείστον ὑπὸ φύ-
σεων πεῖθεσθαι· πλὸ δὲ θαρσεῖν ἐν τοῖς δεινοῖς, πλὸ δὲ τὸ μὴ πρὸ
τοῦ κινδύνου· πλὸ μεγάλου αἱρεῖσθαι τὰ ἐνδόξα καὶ καλῶς, ἢ αἰσχρῶς
σφῆνα· πλὸ νίκης αὐτίου γίνεσθαι· ἔτι δὲ ἀνδρεῖα, πλὸ τοῦ εἶν·
πλὰ καρτερῶν αἱρεῖσθαι πλὸ πάσας· πορεύεται δὲ τὴν ἀνδρεία
ἡ μὲν ἀτολμία καὶ ἡ μικρόψυχία· πλὸ θάρσος πλὸ θεμέρος· ἔτι δὲ
ἡ τε φιλοπονία πλὲ καρτερία· σωφροσύνη δέ ἐστι, τὸ μὴ θαυ-
μάζειν ἑαυτὸν ἀπολαύστου τῶν σωματικῶν ἡδονῶν· πλὸ ἄγαν
πάσης ἀπολαυστικὸν αἰσχρῶν ἡδονῶν ἀνόρατον· πλὸ φο-
βεῖσθαι πλὴν ἡ καὶ ἀνδρῶν· πλὸ τεταγμένον πορεύεσθαι τὸν βίον ὁμοί-
ως τε μὴ κεῖσθαι πλὰ τάλλοτρια· πορεύεται δὲ τὴν σωφροσύνη, ἡ τοῦ
κοσμιότης· αἰδὼς· ἀλήθεια· ἐγκρατεύεσθαι δέ ἐστι, τὸ δίκαιον
καταστῆσαι τῶν λοιπῶν τὸν ὠθυμίαν, ὀρεκτὸν σαλῶν φαυλ
ἀπολαύστου πλὴ ἡδονῶν· πλὸ κρατεῖν πλὸ ὑπομονητικὴν γίνεσθαι

τῆς κατὰ φύσιν εὐδιάφορος ἀλυπίας· ὀξυθυμίας δέ, τὸ διὰ
νευρεμπτικὴν ἢ γαστρὸς κατὰ ἕξιν· τὸ δὲ λαγνὸ τὰ πάθη ἔστιν
τὰ νομιζόμενα· τὸ δὲ λαγνὸς τοῦ τετεφαμμένου νόμου· τὸ ἀλη-
θὲς λαγνὸς αὐτὸ φέρουσι· τὸ δὲ φιλοπάτριν τὸ ὁμολογούμενον·
ἔτι δὲ περὶ τὴν τῶν δικαίων περὶ τὸν θεὸν· εἶτα πρὸς πατέρα
γονεῖς· εἶτα περὶ τοῦ κατὰ κοινὸν· οἷς δὲ ἔτι καὶ ἡ δόξα
τοῦ· ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσιότης καὶ ἀλήθεια
καὶ πίστις· καὶ μισοπονηρία· ἐλευθεριότης δέ ἐστι· περὶ χρεῖ
ἢ γαστρὸς κατὰ τὸ ἐπιθυμητά· τὸ δὲ φιλάργυρον ἐπὶ τὸ φό-
δον τοῦ ἀπολαύειν· τὸ δὲ κοινὸν εἶναι αὐτοῦ δικαιοφόρ,
ὃ τὸ μὴ λαβεῖν ὃ δεῖ μὴ λαβεῖν· ἔτι δὲ ὁ ἐλευθέριος, καὶ ὁ ἀδη-
καστέριος· καὶ τὸ οἰκεῖον· καὶ τὰ ἀσκεπαστικὸν τῶν πολιτῶν·
ὁ κακῶν καὶ ἀσεβῶν ἐχόντων ἡδέως· ἀγαθοῦ λυσιτελῶν·
ὁ θρεπτικὸν τῶν ζώων· τῶν καὶ ὅτι ἐχόντων θεωρεῖν· ἀκο-
λουθεῖ δὲ τῇ ἐλευθεριότητι καὶ ὁ θεός, ὑγιεινός· καὶ
δικαιοσύνα· καὶ φιλανθρωπία· καὶ ὁ εἶναι ἐλεπτικὸν καὶ φιλόφιλ.
ὁ φιλόξενον καὶ φιλόκαλον· μεγαλοψυχίας δέ ἐστι, τὸ
κακῶς ἐνεγκεῖν καὶ δυστυχίαν καὶ ἀτυχίαν· καὶ τιμῶν καὶ ἀτιμί-
ας· τὸ μὴ θαυμαστὸν μὴ τε τρυφὴν μὴ τε ὑπερηφανίαν· μὴ τε
δεξιοῖαν· μὴ τε τὰ νῦν καὶ τὰ ἐν ἀγῶνι· ἐὰν δὲ τὶ ἐλάττ
τῆς ψυχῆς καὶ μέγεθος· ἐστὶ δὲ μεγαλόψυχος, ὁ δὲ καὶ ἐν
πολλοῖς ποιῶν μέγας· ὁ δὲ φιλόλογος· ἁπλοῦς δὲ τῶν ἄλλ
καὶ ἀνάθεμα δίκαιος· αὐτὸς καὶ θαυμαστὸν μέγας, καὶ τὶ μεταρρητικόν· ἀκο-
λουθεῖ δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ἁπλότης καὶ ἀλήθεια· ἀφρο-
σύνη δέ ἐστι, τὸ κεῖνα κακῶς τὰ πράγματα· τὸ βουλεύεσθαι καὶ τὸ μὴ λαβεῖν καὶ τὸ κεῖ
σεσθαι κακῶς τοῖς πονοῦσιν ἀγαθοῖς· τὸ ψευδῶς δοξάζειν
περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ βίου κολάσεων, καὶ ἀγαθῶν· τὸ ἀκολουθεῖ δὲ
τῇ ἀφροσύνῃ, ἀμαθία· ἀπειρία· ἀκρασία· ἐπιθυμία ἀφρό
τητος· ἀμεγαλομοιρία· ὀρφανότητος δέ ἐστιν ἡ δυστυχία·
ἀκροχολία· πικρία· εὐθυμία· ἔτι δὲ τοῦ ὀρφανοῦ,
μὴ δίκαιος εἶναι φύσιν μὴ τε ἀπὸ μὴ κρεῖττον ὀλίγου ῥήσας,
μὴ δὲ ἐλαττόσας· ἢ γαστὸς δὲ ἐλαττικὸν καὶ τὶ μεταρρητικόν·

ἐὐκίνητον πρὸς ὀργὴν· καὶ ὑπὸ λόγου καὶ ὑπὸ ὀργῆς τυχόντος·
ἀκόλουθα δὲ τῇ ὀρῆλότητι, τὸ προχωρητικὸν τοῦ ἤθους καὶ
ἀμέλεια βόλον· καὶ ἠμελεῖ κρόλοπα· καὶ ὀῶν μικροῖς λυπᾶσθαι·
καὶ τὰ αὐτὰ πάσχειν ταχέως· καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ ρόη-
δειλίας δεῖται, τὸ ὑπὸ τῶν τυχόντων φόβων κινήτου εἶναι
καὶ λίαν τῶν περὶ τὸν θάνατον· καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν καὶ πε-
ρὶ σύστασιν· καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν κρᾶτον εἶναι ὃ πάσχουσιν
σωθῆναι, ἢ τελευτῆσαι κωλύσῃ· ἀκολουθᾶ δὲ τῇ δειλίᾳ
μελαγχολίᾳ· αἰναγκείᾳ· ἀπορίᾳ· φιλοψυχίᾳ· ὑποπτί-
δεῖσι καὶ ἀυλόβεια, τὸ ἀφιλόνεικον τοῦ ἤθους· ἀκόλου-
θᾶ δὲ τῇ, τὸ αἱρᾶσθαι τὸ ἀπολαύστου τῶν ἡδονῶν
τῶν βλαβερῶν καὶ ἀχρῶν· τὸ ὑπολαμβάνειν ἀναγκαῖον ἡδέα-
μονίαν εἶναι λίαν τοὺς αὐτοῖς ἡδονὰς ἀπολαύοντας·
τὸ φιλοτέλοιον εἶναι τὸ φιλόσοφον τὴν τὸ φιλαρέτειαν·
τὸ ἐφ' ἑαυτῇ ἔργον εἶναι τὸ αὐτοῖς λόγοις τὸ αὐτοῖς ἔργοις· ἀκόλου-
θᾶ δὲ τῇ ἀκολασίᾳ, αὐτοχείρια· ἀναιδεία· ἀκοσμία· ἀμέλεια·
ὀλιγωρία· ἀκλυσία· ἀκρασίᾳ δεῖται, τὸ κρείττον τὸ λοιπὸν
τοῦ ἀπολαύστου τῶν ἡδονῶν αἱρᾶσθαι· τὸ ὑπολαμβά-
νοντα κρᾶτον εἶναι μὴ μάχεσθαι αὐτῶν, μὴ ἔχειν δὲ μεδὲν
ἧττον· τὸ οἴεσθαι μὲ δὴν πεῖναν τὰ καλὰ τὸ συμφέ-
ρόντα, ἀφίστασθαι δὲ αὐτῶν διὰ τοὺς ἡδονάς· ἀκόλουθᾶ
δὲ τῇ ἀκρασίᾳ, μελαγχολία μὴ ἀμέλεια· τὰ πλάσματα τῶν
ἀπὸ τῆς ἀκολασίας· ἀδικίᾳ δεῖται ἀδικεῖν· ἀστέργειν·
πλεονεξίᾳ· ὕβρει· ἀστέργειν μὲ, ἢ πρὸς ἣν πλησιάζει
τὸ πολιτικὸν δικαίωνας· ἢ τὸ πολιτικὸν καὶ τοιχωρικόν· καὶ
πολίχνια, τὸ πολιτικὸν· πλεονεξίᾳ δὲ, πρὸς τὰ ἴδια
βόλαια· πρὸς τὴν αἰρεσίαν αἱρουμένη τὸ φόρου· ὕβρει·
καθὼ τοὺς ἡδονὰς αὐτοῖς πρὸς ἀσκεῖν ἀπὸ ὀνείδος
ἀμφότερα ἑτέρου· ὅθεν βίνος πολιτικὸν πλεῖστα· ἢ τὸ κερ-
δαίνουσα οὐδὲν, ὅμως ἀδικεῖ· ἔστι δὲ τὸ ἀδικεῖν τὸ πε-
ρὶ αἰναγκαῖ πολιτείᾳ, τὰ νόμιμα· τὸ ἀπιστεῖν τοῖς νόμοις
τοῖς ἄρχουσι· τὸ φεύγειν· τὸ ἐπιορκεῖν· τὸ περιφρονεῖν

τὰ δὲ μολοῦ πλὰ πάντα· ἀκόλουθα δὲ τῇ ἀδικίᾳ, συκοφαν-
τίαν· ἀλαζονείαν· φιλαυτίαν πᾶσαν· πρίπτος· καὶ ὑπέρμα· πονηρ-
ίαν· αὐτεξουσιαστὴς δὲ τὴν ἀδικίαν· ἀποχθὴς κέρδη· φαυλω-
λίαν· λιμοκτονίαν· ἀποχθὴς κέρδη δὲ, καθὼς κερδαίνεν ἢ τοῦ
παντὸς ὅθεν, πλὴν κέρδος τὸ ἀποχώνοσ πολὺ πλεῖστον ποιοῦσαν
φθαρτολίαν δὲ ἔστι, καθὼς ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων
τὸ πολὺ δέον· λιμοκτονίαν δὲ ἔστι, καθὼς δαπανῶσι· κατὰ
μικρὸν δὲ καὶ ὀλίγον πλανῶσι πολλοὺς τῶν μὴ καθὰ καιρὸν
ποιοῦσαν χρήματα· πλὴν μὴ δὲ ὀνοδοκεῖ τὰ ἀδικεῖ τῶν ποιοῦν
κέρδος· βίος ἀνθίνω· πολυλοπρεπὴς πτῶχος· φιλο-
τιμίαν πέλευθερίαν ἀλόγιστος· ἀκόλουθα δὲ τῇ ἀνε-
λευθερίᾳ, μικρολογίαν· βαρυθυμίαν· μικροψυχίαν· τα-
πεινότης· ἀμετρίαν· ἀγένεια· μισανθρωπίαν· μικροψυχί-
δοξοι· ὁ μὴ τετιμῶ· μὴ τε ἀτιμίαν· μήτε ἀτυχίαν μήτε
ἀτυχίαν δώσασι· φόβον· ἀλλὰ τιμώμενοι· αὐ φαυνοῦσι·
πικρὰ ἀτυχήσαντα· βαρέσθαι· ἀτιμίαν δὲ μὴ τῶ
ἐλαχίστῳ αὐτεκάνδιδώσασι· ἀπότευγμα δέ ἐστιν· ἀκάτυ-
χίαν κεῖνον μετὰ τὸ λῶ· ὀλίγεσθαι δὲ ἐπὶ πόδι πλὴν φορεῖν·
ἐστὶ δὲ τοιοῦτος ἀνὴρ ὁ μικρόψυχος· οἷος πάντα τὰ ὀλίγωρα
μετὰ κακῶν ὑπεῖν πάντιμίαν· πλὰ διὰ ἄνοιαν ἢ λήθην ἢ νόμ
μετὰ· ἀκόλουθα δὲ τῇ μικροψυχίᾳ· μικρολογίαν· μικρεμ-
μισεία· δυσθυμία· ταπεινότης· καθόλου δὲ τὸ μὴ ἀρεστ
ᾶτι· τὸ ποιῶν ἀναιρεῖν τὴν οἴα θεὶν πὲ τὴν ψυχὴν ἀρε-
μεῖν πλὴ τὰ τὰ μὴ κινῆσαι κινῆσαι χρεμεῖν· συμφωνοῦσ
καθὰ πάντα τὰ μέρη· διὸ πολλὰ πολιτεύσασθαι φαθὶ ἢ ἀν αμ
ψυχὸ ἀν δαιμονία θεσίν· ἐν δὲ ἀρέτῃ· πλὴ ἀρετῆ τὸ
τοῦ ἀδίκου· πλὴ φιλῶν φαθὸν· πλὴ μισῶν τὸ φαῦλον·
πλὴ μὴ τε καλεῖν εἶναι μήτε τὸ μεσοῦ πτῶν· ἀλλὰ ἔλεων
δ' ἀλεεινὸν· συμπαθεῖν· ἀκόλουθα δὲ τῇ ἀρετῇ· χρη-
στότης· ἐπὶ πάντα· ἀγαθοποιΐα· ἢ τὸ φαθὲ· ἐπὶ δὲ πλὰ ἀ-
αὐτὰ· οἷον φίλοι καὶ ἢ ἔνα· πλὴ φίλοφίλον· φιλέταιρ· πλὴ φιλό
ξενον πλὴ φιλάνθρωπον· πλὴ φιλόπαλον· ἀ δικὴ πάντα τὸ μ

ἐπαινουμένη· τῆς δὲ καλλίας δὴ τὰ αὐτὰ τίθεται τὴν αὐτὴν δὲ τὰ τῆς καλλίας καὶ παρακολουθοῦντα αὐτῇ, τῶν φερομένων ἐστίν.

Περὶ κόσμου.

Πολλὰ μὲν ἔμοιγε θαυμάζειν οὐκ ἔστιν χρῆμα ὦ ἄνδρες φιλόσοφοι ἔδοξεν εἶναι· μάλιστα δὲ αὐτοῖς μόνοις ἀξιοῦμεν ἐπιστήμην τῶν ὅλων θεᾶν, ἐκ τοῦ δικαίου γὰρ εἶναι τοῦ ἑαυτῆς ἀληθινόν. καὶ τῶν ἄλλων τοίνυν τὸ μὲν ὕψος καὶ τὸ μέγεθος, αὐτὴ τὰ πέρατα καὶ κέκλασιν· τὸ δ' αὖ τῶν κοσμίων ἀπεῖρον· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς μάλιστα πρέπουσαν αὐτὸ εἶναι τὴν εὐκάρπων μνήμην· ὡς δὴ τὸ δ' οἷόν τε τῷ σώματι ἀπὸ τοῦ ὁμοίου δὲ φίκεσθαι τόπου, καὶ τὴν τῷ ἀκλίτου τε, τὸ ὁμοίου εὐκάρπου χώρου κατοικίσασα, καθάπερ οἱ δὴ ὁπότοι ποτὲ ἐπιγόνων ὅλῳ δὲ τῷ γένει ψυχὴ δὲ ἀφιλοσοφίας λόγοῦσα ἡ γε μόνα τὸν νοῦν, ἐπόρευεν δὴ τὸ ἔξεδίμεσεν· ἀνὸ πίστα τὸν τὸν ὁδὸν ὁρῶσα, καὶ πλάνον ἄλλῃ λῶν ἀφ' ἑαυτῶ τὰ τοῖς τοιοῖς ἐκφέρεσθαι ἐκ ὑπὸ ὀλεθρίοις τὰ ἔνυσκῆ γνῶ εἰσάσα· καὶ θέω ψυχῆς ὄμμα τὰ θεῖα κατοπτεύοντα, τοῖς τε αἰνοῖς περιφέρουσα· τοῦτο δὲ ἔπαθε κατὰ τὸν οἷόν τε τῶν πάθων ἀφόνωσ· μὴ ἀδῶν βουλήθησα τὸν πεφυκῶν τὴν τιμῶν· ὃ καὶ τοῦ μὴ ἀκάθαρτον γεγραφῶν λιμὴν εὐστόχῳ φυσῶν, ἢ μὴ ἀδικῶν ἀκμὴ πόλεως, ἢ πόταμοῦ μέγεθος· ἢ ὄρεσι κάλλος, οἷα τὴν καὶ ἢ δὴ πόλεις κατοῖν· οἱ μὲν, φρόνοντα τὴν ὅλαν· οἱ δὲ, τὸ κάρυ καὶ αὐτὸ οἱ δὲ, τὸν νοῦν· οἱ δὲ, ὅ τι ὁῶν ἔτυχε τῶν ὧν μέρεσι, οἱ κλίσεν ἐν ἄλλῳ τῆς μικροψυχίας· τὰ τυχόντα καὶ πεπλανημένῳ. καὶ μετὰ φρονοῦντας ἐπὶ θεωρίαν μικρὰ· τοῦτο δὲ πάσχει, διὰ τὸ θεατὴς τῶν κρατούντων εἶναι· κόσμου λέγω καὶ τῶν ἐν κόσμῳ μεγίστων· ἐν δὲ πολεῖ τὰ αὐτὰ, τοῦ τοιοῦτον ἐπιφανῆ σαυτῶ, ἐθαυμάζον τὸν τῶν ἄλλων· ἀλλὰ πάντα τὰ αὐτὰ τὰ ἄλλα μικρὰ καὶ φαίνεται καὶ ὁ δὴ κόσμος ἀκρίβεια πρὸς τὴν τοῦ πορρωτάτω· λέγω δὲ δὴ ἡμῖν καὶ καθόσον ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ

κ τ ἑ αὐτ

κ τ ἑ αὐτ

πολὺ τούτων συμπόντων, ὡς σῶμα τὸν ἔμψυχον ὡς τὸν θεὸν κινήσεις·
πρέπει δὲ οἶμαι τὴν θεοῖ ὅτι μὴ μόνον δεῖ τὸν τῆς
μετὰ τῶν ἴδιον ἀρετὴν μετιέναι· φιλοσοφίαν τε μὴ μικρὸν ὠφε-
λοῦν· ἀλλὰ βίον τοιοῦτον ὁποῖον δεξιοῦσθαι τὸ ἀεὶ φύσει·
Κόσμος μὲν οὖν ὅδε, ὑπὸ μὲν δεξιοῦ τοῦ ἡλίου τῶν τοῦ
πορευόμενος φύσεων· λέγεται δὲ καὶ τὸν ὅλον κόσμον
καὶ τῶν ὅλων τὸν τόπον τὸν ἀνθρώπινον· ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀρετῆς
φυλαττόμενος· τοιοῦτος δὲ τὸ μὲν μέγεθος, ὁ κίνητος τὸν
τὸν θεῖον, καὶ φορέσβιος ἄλλοις· πάντα δὲ ἀπῶν ζῶν
ἐστίν τε ὅσα καὶ μέρη· τὸ δὲ ὑπὸ θεοῦ αὐτῆς πάντα τε καὶ πάντ
πεπραγμένον ἀφ' τὸ ἀνωτάτω τοῦ οἰκεῖον, ὅμως
ὀνόματι· πλήρης δὲ ὢν σωμάτων θεῶν ἀδικεῖν
ἀφεστῶς, κίνουμενος κίνησιν ἀεὶ ὅλον μιᾷ περι-
φορᾷ κύκλῳ, σωματοφορεῖ πάντα τοῦτοις ὅπαν φύσις δὲ
ἀεὶ ὄνος· τοῦ δὲ συμπαντὸς ὄντος τε καὶ κόσμου φαιρο-
φοροῦντος κίνουμένου καθάπερ ἄπορον εἶναι δὲ λέχω, δὸ
ὁ κίνητα δεξιὰν γὰρ κεῖται ἀεὶ σπεῦμα κατὰ τὸ κρὺ ἀλλήλων·
καθάπερ τὸ ἐν θεῷ κυκλοφορούμενα ἐμφαίνεται· φορεῖ
μένοντα καὶ ὡς ἔχοντα τὸν φαίνεσθαι πρὸς ἀ ὁ πᾶς κόσμος
κίνητ· ὁ μὲν οὖν κόσμος, ἐν κύκλῳ πορεύεται φέρεται·
καὶ οὗτοι δὲ οὗτοι πολλοὶ· ἀεὶ ἀνοίγεται ἐπὶ τὸ εὐθὺ μέν ἐν
εὐθὺ φαίνεται τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν, διὰ μέσου τοῦ κόσμου·
μόνον μὲν ἔχουσα τὴν ἀρετὴν· τὸ δὲ ἀπὸ πόλου, πορεύεται· τ
ἀεὶ κίνητον τῶν πόλων τοῦ τῶν, ὁ μὲν ἀφανὴς ὁ ἐστιν, ὑπὸ
κορυφὴν ὢν καὶ τὸ βόρειον κλίμα· ἀρκτικὸν καλοῦμεν·
ὅδε, ὑπὸ γῆν ἀεὶ καὶ κατὰ κέρυ πᾶν καὶ κατὰ τὸν πόλον ἀντάρκτικὸν
καλοῦμενος· ὅμως δὲ ἡ ἄστρων ὀσίαν μὲν ἀεὶ φαίνεται καὶ λύ-
χνοστεν δὲ διὰ τὸ πῦρ ἐφόλκοῦσαν ἀεὶ θεῶσθαι, πλὴν μὲν οὖν τὸ
πολὺ τὴν πλείστον πόρρω ἀπέχει μὲν γὰρ ὁ ἥλιος· ἀλλὰ διὰ
τὸ ἀεὶ θεῖν καὶ κλοφορούμενον· τοιχῶν οὖν ἔστρον τῶν
τε ἄστρων· ἀκίνητον τὸ θεῖον· τῶν γὰρ μὴ ἐμπεῖ ἔχουσιν
ἄστρων, τὰ μὲν, ἀπλανῆ· τὰ συμπαντὶ ὅμως συμπλανῆ φορῆ·

ἀστρῶν

ταὐτὰ ἔχοντ' ἔοικασι· σὺν μεθ' ὁ σοφὸς Ἡσίοδος καὶ Ὁμήρου κλέος
ἐγκάρσιος δ' αὐτῶν τε πηνῶν ἐφέσταται· κατὰ μέσον δ' ὅσ
ὁ κρήμνος φαίνεται δ' ὑπὸ δεξιὰ χωρίον· τὰ δὲ πλανητὰ
ὄντα, ἅ τε τοῖς προτέροις ὁμοιοτάχως κινεῖσθαι πέφυκεν,
οὔτε ἀλλήλοις· ἀλλ' ἑτέροις τε ἑτέροις κύκλοις· σὺν τε
αὐτῶν τὸ μέν, πρὸς τὸ πρόσω ἄγει· τὸ δέ, ὀπίσω τρέπει· τὸ μέν
οὖν τῶν ἀπλανῶν πλῆθος, ἀεὶ ἀνεξάρμοστον αὐτοῖς· καὶ πρὸ
ὡὶ μιᾶς κίνησιν μέγιστον ἐπιφέρεται, τῆς τοῦ συμπαντὸς
ὄμπου· τὸ δὲ τῶν πλανητῶν πρὸς ἐπὶ μέρη κεφαλαιωμένον,
ἓν τοσούτοις ἐστὶ κύκλοις ἐφεξῆς καὶ μεταίοις· σὺν τε αὐτῷ
τὸν ἀνωτάτω μεταζωτοῦ ὑπὸ καὶ τῶν ἄνω· τοιούτε ἐπὶ τὰ ἐν
ἀλλήλοις πορεύεσθαι· πάντας τε μὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ἀπλανοῦ
σφαίρας πορεύεσθαι· ὡς ἐχῆ δὲ ἔχει αὐτὰ τὰ δέσιν· ταῦ
τα μὲν ὁ τοῦ φοῖβου θεὸς ὁ λεγόμενος· ἅθ' ὅ πυρόεσ,
ἥρακλέους τε ἡ ἄρεος πρὸς ὀνορδόμενος· ὀξῆς δὲ ὁ
τιλίων· οἵ τ' ὀρόνεμοῦ καλοῦσιν σύνοι· ἡνεσ δὲ ἀπόλλων·
μεθ' οἵ τ' ὁ τοῦ φωσφόρου, οἵ τ' ἀφροδίτη· οἱ δὲ ἥρμαι πρὸς ἀ
γορδόσιν· ἅ τ' ὁ ἡλίου· ἡ τε λαμπάς ὁ τῆς σελήνης,
μέχρι τοῦ χθὼ ὀφείλεται· ὅδε αἱ θηρῶν τε θᾶ ἡ ἡ ἐπὶ ἐχ
σωμάτα ἡ πνεῦ τῆς κινήσεις τάξιν· μᾶ δὲ τὴν αὐθόριον
ἡ θᾶν φύσιν ὡς τ' ἄν τε τὸν μεταίχω αὐτοφαίνομε, ἔτι δὲ
ἄστρε πον ἡ γεῖ δ' οἴωτον ἡ αὐτοθῆ, ὡς ἐχῆ δ' ἐστὶν ἡ ὅλον,
πόθη τή τε ἡ τρεπῆ, ἡ τὸ συμπαν ἅ πᾶν, φθορή τε ἡ ἐπὶ
κρος· ταῦτ' ἐστὶ δὲ αὐτῆς, πρὸς τῆ μεν ἐστὶν ἡ λεπτομερὴς καὶ
φλογῶδης ἀστία· ὑπὸ τῆς αἰθεείου πῶρου μεν ἡ φύσεως
διὰ τὸ μεγεθος αὐτῆς ἡ πνεῦ ὀξύτητ τῶν κινήσεις· ἐν δὲ
τῷ πῦρῳ δ' ἡ αὐτὸ κτῶ λεπομεν, τά τε σέλα ἡ ἀστρα τεῖ ἡ
φλόγω δ' ἀκαῦ τεῖ ζοντα· καὶ δ' ἀκίδω τὲ ἡ τὸ θεῖοι ἡ κομῆται
λεγόμενοι, ἡ πεῖ ζοντα· ἡ τὸ ἐγγῶ πολλῶ κῖν· ὀξῆς δὲ τοῦτ
ὄαλμ' ὑπὸ κέχυται, τὸ φῶ δὲ σὺν ἡ πρὸ τὸ δ' ἐστὶν φύσιν·
ὑπὸ δὲ ἀκίνησα λαμπόμενος δ' ἐκ ἡ ἀκαιόμενος, λαμπρὸς
τε γίνεται ἡ ἀλεγνός· ἐν δὲ τοῦ τῶν πόθη τῆς οὐ τὶ ἡ αὐτῶ

δῶ ἀμεῖ, καὶ τοῦ δ' ἀπῶν δ' ἀλλοιοῦμεν, νέφη τε ἐν ἰωὶ ἀφανῆ
κόμβροι καὶ τὰ ἀνεμοι· χιόνα τε καὶ πάγον καὶ χάλαζαν, πνοὰς
τε ἀνέμων καὶ φυσῶν· ἔτι τε βροντὰς καὶ ἀστραπάς· καὶ τὸν
κεραυνῶν· μὴ εἰωνὶ τὸν νόφων ἐμπλήσαι δῶ· ὀξὺ δὲ τὸ
ὀλίου φύσει γῆ καθαλλαῦ ἀναφῆ· φυτοῖς ἐρυσῶν καὶ
ζῴοις· πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς, τοῖς μὲν, ὀνάμῳ ἐλίτ πολύ,
τοῖς δὲ, ὀνόμα τὸ μείνοις ἀπὸ θαλάσσαν· πεποίκιλται δὲ καὶ
χλόαις μὴ εἴαις· ὀρεσί τε ὑψηλοῖς, καὶ βαθεῖ ξύλοις δρυμοῖς·
πόλεσιν· αὐτὸ τὸ φορίζον ὄνομα ἐδρύσατο· γήσοις τ' ἐν ὀλί
πεπέρασι· τὴν μὲν οἰκῶ οἰκουμένην ὁ πολὺ λόγος ἀστε
γήσοις· καὶ πέρασι· ὁ εἶλεν· ὀνόμασι ὅτι καὶ ἐμπόσα,
μία γῆ θεὸς ἐστιν, ὑπὸ τῆς αὐτὰ ἀντικῆς κάλουμεν θαλάσσης,
πολυῤῥεόμενη· πολλαὶ δὲ καὶ θάλασσα ἀνὸ τῆς δὲ ἀντικρὺ
ἀποθεν καθαῦ τὰς μὲν, μεῖζον αὐτῆς τὰς δὲ, ἐλάττονα·
ἡμῖν δὲ πάσας πλὴν τῆς δεῦρα· ὁ πόλεις ἀν πὸν ἡμῶν
γῆσοι πρὸς ταῦτα καὶ πέλαγη πε πολὺ θάσι, τοῦ πρὸς δὲ ἡοῖ κου-
μένη πρὸς τὴν αὐτὰ ἀντικεῖμενον θάλασσαν· πολλαὶ τε εἰσὶν αἱ
πρὸς ἐμπόλεμον τὸν θάλασσαν· καὶ ἀρ' αὐταῖς μὲν ἐστὶν αἱ γῆ
θάσι γῆσοι, μὲν ἐλλοῖς τὸ ἀνεῖν πολὺ ἐλάττονα πελάγεσιν· καὶ
ἐμπόσα τοῦ ὑπὸ φύσιν ἐπὶ πολὺ ἔθνη κατὰ τὰ γαστῆς
γῆς αἰνίλοις· τὰς κάλουμεν ἀν ὀνόμα πεφυκῆ οἰκουμένας·
ὀξὺ δὲ ἀν, ἀπὸ τῆς ὀνόμου λίαν φύσει· μὴ δὲ ἔτι τὰ τῶν
τοῖς ζῴοις κατὰ τὸ μέσον τὸν τοῦ κόσμου ἐστὶν ὁρμῆ ἀστῆ
καὶ πάσα καὶ πεπίθμενη ἐστὶν ἐπὶ κεῖ σὺν γῆ τὸς ἀσάλλα τὸ.
τοῦ δ' ἀπὸ τοῦ κόσμου πᾶν ὁ κάλουμεν κόσμον· πάντε δὴ φοιχῆ
ταῦτα ἐν πάντε χάρισμα σφαιρεῖ κῶρ ἐν μέσῳ· πᾶν ἐχομένη
ἀπὸ τῆς ἐλάττονος τῆ μεγέθεν· λέγω δὴ γῆς μὲν ἐν ὕδατι·
ὕδατος δὲ ἐν ἀέρι· ἀέρος δὲ ἐν πυρί· πυρὸς δὲ ἐν αἰθέρι,
τὸν ὅλον κόσμον ἐστὶν ἀπόδοτο· τὸ μὲν ἄνω πᾶν, θεῖ ἀπέδωκε
οἱ κτήσιν· τὸ κάτω δὲ, ἐφ' ἡμῶν ἐστῶν· αὐτοῦ γε μέλω
τοῦ τοῦ, τὸ μὲν ὑπὸ νέ σιν, ὁ κάλουμεν τὸ μέσον· καὶ μετὰ
θαλάσσας· τὸ δὲ, ἔμπρον· ὁ λῶ τε· καὶ πέπεσω καὶ γῆσοι

ὀνομάζομεν· τῶν δὲ νήστων, αἱ μὲν φοῖνικες τάς, καθάπερ κύμβαι
πολυσάλευτοι κουφότητι· πολλαὶ τε ἔτεραι μικτόλοιποι
πολυέρρεστοι μεν αἱ πελάγεσιν· αὗται δὲ φύσιν ἐλάφοις, φανεραὶ τὴν φύσιν
ἐν τοῖς οὖσαι· καὶ τούτων αἱ μὲν, ἀξιόλογοι· αἱ κελία· ὅδαρ-
γῶ· ἐκμύρνος· κρήτη τε καὶ ἄβοια, ἐκ τῆς· ἐλάσσοσι·
αἱ δὲ, ὑποδεέστεραι· ὧν αἱ μὲν, ἀποφορᾶς· αἱ δὲ, κυκλάς·
αἱ δὲ, ἄλλως ὀνομάζονται· πέλαγος δὲ τὸ μὲν ὀξὺ τῆς οἰκου-
μένης αὐτὴν ἀντικρὺ τε κεῖται κεκλῆσθαι· πολυέρρεον τῆς·
ἐν δὲ τῷ πρὸς ἑσπέρας τὸ πόρρω αἰανεῖς ἀπὸ μεσαίας καὶ
τὸ ἐρυθρὸν κλύσεις λέγομεν τὴν θάλασσαν τὴν ἄστρων ἀπὸ τὴν ἄνω
θάλασσαν ὡς ἐστὶν, ἀπὸ λίμνης ἀλοιῆται· καὶ τὰ μὲν κρόνιον δὲ ἐπι-
πλαστῶν μενος ἀναχάσματα μεγάλοις πολλὰ μεβάνων
καὶ πόνοις· ἀλλὰ ἄλοις (ὡς φαῦ τὴν μὲν καὶ τὸ πόρρω
αὐχένα ἀνέφορμενος· τὴν δὲ πλατυνόμενος· πρῶτ-
μὲν ὡς λέγεται κεκλῆσθαι ἐν δύσεις ἀπὸ πλέον τῆς τῆς ἐρ-
κλάσεις στήλας ἡ χῶν ἀπὸ τὰ καλοῦμεν ἀστέρας· ὧν
τὴν μὲν, μεγάλην· τὴν δὲ, μικρὰν καλοῦσιν· ἐπὶ ταύτῃ
δὲ κεῖται ὁ μείων ἀπὸ κλεῖστος· τεῖα ποιῆ πελάγη· τοῦ
ἀρδόνιον· πόλαι τῆς κύλεγόμενον· κάδειαν· ὀξὺς δὲ
τούτ ἐμπόριον τὸ σικελικόν· μετὰ δὲ τοῦτο, ὁ κρητικόν·
(ὡς ἐχεῖ δὲ αὐτῷ τὴν μὲν, τὸ αὐτὸ πιόντε κατὰ μέρος
κοῦφον· τὴν δὲ, τὸ αὐταῖον τε κατὰ μέρος· αὐτὴ τὸ πτερήκη
λεῖ τοῖς φρεμένοις, πολὺ μεβρέφαλος ὡς ὁ πόντος· ἄρ μὲ
μὴ χαὶ τὸν, μεμωτὸ κλῆσιν· τὸ δὲ ὄξω πρὸς τὸν ἀνήκοντα
(ὡς ἀπὸ μέσου) τὴν κλοῦμεν ἡ πρὸς πόντον· πρὸς μεμῶ ταῖς
ἀναχέσεσι τοῦ κλίκ πόλιν ἀστρέων ὁ ὡς κεῖνος, τὸν ἐν ἡμῖν
τε κατὰ σικελίαν ἀνοίξας κόλπον, ἀναφαίνεται (ὡς ἐχῆ τὸ
ἐρυθρὸν θάλασσαν ἡ ἀληθῶς· ὡς ἀστρόν τε κρέας,
καὶ τὸ φενόν τε κατὰ μέκη ἡ ἡ κωνάχεν πόλιν ἀν. δρόμῳ
τὸν ὑρκανίαν τε κατασίαν ὁ μείων· τὸ δὲ ὑπὲρ ταύτῃ
(ἀθῶ ἔχει τὸν ὑπὲρ τὸν μεμῶ τὴν λίμνην τόπον· ἀπὸ κόλπῳ
ὑπὲρ τὸ σκύφας κατὰ τὴν κλῶ, ἀλέξανδρον οἰκουμένη, πρὸς τ

τὸν γαλατικὸν κόλπον καὶ τὰς περιοικίδας νήσους καὶ τὴν
σὺν δεξιᾷ πλεῖ ἐρρεῖ τὴν μικρὰν ὠκεανόν· αὐτὸν τοῦ μὲν μέλανος, νῆσοι
μεγάλαι εἰσὶ τρεῖς τὸν ἀριθμόν· Κρήτη καὶ Λέσβος μεγάλα
βιβλία καὶ κόρυμβος τῶν περὶ ἱστορικῶν μεμάθοσι· ὑπὲρ τὸν κόλπον
κείμενα· τοῦ δὲ ἐλαττόνος καὶ τὰς περὶ βαλαττίας πλεῖν δυνάμεις
χρὴ περὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ φέρε κόλπους λέγεται· καθὰ τὸν
δερβικὸν κείμενα κόλπον· ἀκόλουθα δὲ μοι κρεῖττον
Κρήτη καὶ τὴν ἰδίαν· καὶ κλῶπος εἶναι φύσιν
τὴν οἰκουμένην ὡς αὐτῶν, καὶ δὴ νῆσον φέρει καὶ· πρὸς πλάτος
μεγάλαι καθὰ τὸ βαθὺ τὸν τῆς ἠπείρου· Κρὴ αὐτὸ δέον
τὰ βαρβαρικὰ εἴων τὸν ὄνον, ὡς φασὶν οἱ δὲ γεωγράφοι· τὸν
μῆκος δὲ πλεῖ ἐπὶ πολὺ εἴσω μεγάλα· διαιρεῖται δὲ
ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πλεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν· καὶ ἰδίου· δρόμος μεγάλος ἐστὶν,
πρὸς οἰκουμένη κλῶπος· ἀπὸ λεπτὸν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ πολὺ· θα
λαττῶν τε ὑπερβολαί, καθὼς φενὸ τὸ τοῖς ἰδίοις ἀπὸ τοῦ πόντου
ἀπὸ καὶ· τὴν δὲ αὐτὸ τὸν ἰδίοις τὸν γὰρ ἐπὶ πολὺ μὲν ἀρίκασαν
αἰσίαν δὲ ἔτι τὸ αὐτὸ τοῦ ἀρμενικὸν ἰδίοις, τοῦ τε πόντου, καὶ
ὑπερβολαῖς θαλάσσης, μεχρὶ θαλάσσης ἰδίου· ὃς μέγας
κατὰ τοῦ δερβικοῦ κόλπου καὶ πρὸς δύσιν θαλάσσης· πλεῖ χρό
νον ὑπὸ τὸν τῆς τοῦ πορίζω κεφαλῆς· τὴν δὲ τὸ ἀπὸ
τοῦ γάλου μεχρὶ γάλου φασὶν αὐτὸ τὴν θέσιν τὴν πρὸς ἑσπέρας ὅρον·
λίβυ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦ δερβικοῦ ἰσθμοῦ ἕως κεφαλῆς πλῶν·
οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ γάλου φασὶν ἕως σκάφων· τὴν δὲ αὖ τοῦ πόν
τοῦ τῶν τοῦ γάλου φασὶν αὐτὸ πλεῖ ἐρρεῖ μεγάλα, οἱ μὲν, τὴν ἑσπέρα·
οἱ δὲ, τὴν λίβυ· καὶ πρὸς ἀπόστασιν· καὶ νῆσοι οἱ μὲν, δεξιᾷ τὸν
ποιοῦσιν· οἱ δὲ, πρὸς νότον ἰσοῖ ταῖς μεγάλοις εἰσὶν ἀναμεμιγμένοι·
νῆσοι δὲ θαλάσσης φύσιν θέσιν λῶν τὴν μεγάλην ἀπὸ
θαλάσσης οἰκουμένη, τοιαῦτα δὲ τὴν ἱστορίαν· πορίδες
ἀξιολόγοι τῶν ἐν αὐτῇ καὶ πρὸς αὐτὴν πόθων, νῦν λέγομεν,
αὐτὰ τὰ αὐξανόμενα κεφάλαια μεγάλα· διὸ τὰ δὲ ἡ τὸν αὐτὸν
ὀνομαζόμενα ὀνόματα φόρον λωμεχῶν ἀπὸ τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρά
λεπτὸ μέρος καὶ ἀδόξοις πολλοὶ πόσιν ἀπὸ μὴ καὶ τὰ τὰ ἀνάσ

ὑπὲρ ἡμᾶς ὀνομάζουσιν.

ἐστὶν· αὐτὰς δὲ ποταμοὶ τὴν γαμέτιν αὐτὸν φλόμενοι θεωροῦσι·
τοῦτο δὲ ἡ μὲν ἀεὶ ξηρὰ καὶ πνιγωδὴς ἀπὸ τῆς ἀμφορέως·
ἡ δὲ, νοτερὰ καὶ μεμολυσμένη αὐτὸ τῆς ὑγροῦ ἀνθρώπου μιάσματος
φύσει· τίνος τε δὲ αὐτῆς, ὅμοιαι χλωραὶ καὶ θεῶσαι· καὶ πόλεων
ἰδέαι· νέφη τε κόμβροι, καὶ ἰόνθ καὶ χάλαζαι· αὐτὸ δὲ τὸ ξηρὸ,
αὖ ἐμοί τε καὶ πνεύματα σίαφορα· βρονταί τε καὶ ἀστραπαί· καὶ
πρηστῆρες καὶ κεραυνοί· καὶ τὰ ἄλλα, ἃ τούτων ἐστὶ φύσει·
ἔτι δὲ ὅμοιαι χλωραὶ μεμολυσμένα ἀνθρώπου μιάσματος· φόνου ὕδατος·
ὀμίχλη
ὁ γρόσος μὲν πάχυ τὸ ἄρα· νέφος δὲ ἀραιότερα· τίνεται δὲ ἥτοι
αἰθρία
ἀρχῆς νέφος· ἡ δὲ ὑπολαμπόμενος· αὐτὸ τὸ πολὺ δὲ αὐτὸ
λέγει καὶ ἔτι αἰθρία· οὐδὲν ἀλλὸ οὖσα πλὴν ἀέρος αὐτὸ νέφος
καὶ ὁμίχλος· δεῦρος δὲ ἔτι, ὑγρὸν δὲ αἰθρία ἐστὶ κατὰ τὸ
δεῦρος
φαίνεσθαι τὸ φλόμενον· κρύος δὲ ἀφρόνυδωρ δὲ
κρυστάλλος
αἰθρία ἐστὶ πεπηγός· πάχνη δὲ δεῦρος ἐστὶ πεπηγία· δεῦρος πάχνη
πάχνη
δὲ, ἡ μὲν τὸ τῆς δεῦρος· νέφος δὲ ἔτι πάχος ἐστὶ μεῖον δὲ
νέφος
θεωμένον γὸ νέφος ὑδατος· ὄμβρος δὲ ἡ γίνεται κατὰ
ὄμβρος
ἐκπίεσιν νέφους εὐμάλα πεπαχυσμένου· διαφορὰ δὲ
ἰσχατοφόρος, ὅσα καὶ τοῦ νέφους θλίψιν· ἡ πίεσις τὸν
οὖσα, μεγαλοπρεπὲς μεμολυσμένα διαστρεῖ· φορὰ δὲ ἀδεῶς τὸ
ὑετός
πνεῦμα κολοῦ μὲν ὑετόν· ὄμβρου μὲν ἕως ἐκεῖ ὑετρέμ
μεν τὰ ἐπὶ γῆς φρόμενα· χιὼν δὲ ἡ γίνεται κατὰ νέφων
χιών
πεπυκνωμένων ἀπὸ θραυσιν· πεῖ τῆς φύσεως ὑδωρ μία
βολῆς ἀναλοπεύτων· ὀρτὰ γίνεται δὲ ἡ μὲν κατὰ τὸ ἀφρῶν
κεχυλόκον· ἡ δὲ ὑμεπεξῆς τοῦ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ πνεύματος
τὰ· ἔπωχθεῖσα δὲ ἡ ἀραιωμένη· φορὰ δὲ αὖ τὴν
χάλαζα
κατὰ θρόα κατὰ φρομένη, νιφετὸς ὑγρὸ μεμαγμένη· χάλαζα
δὲ ἡ γίνεται νιφετοῦ τὸ φρόφυτον κεκρυσταλλωμένον
ἐκ κατὰ φορὰν τὸ ὑτέρεμα λόβοντος· πορὰ δὲ τὰ μεγάλα
τῶν ἀπορρηγνυμένων θραυσμάτων· οἵτε ὀγκοι μάλιστα, αὐτὸ
φορεῖ ἡ γίνεται βιαιότεροι· ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς ὑγροῦ
ἀναθυμιάσεως πέφυκε ἐν ἐπιπέδῳ· ἐκ δὲ τῆς ξηροῦ
ὑπὸ ψυχρὸν μὲν ὡς ἀφίστασθαι ἐστέρεται, ἀνεμοστρόβιλοι· ἀδιόρ
ἄγχω

ἐστὶν οὗτος πλεῖστα πολὺ ῥέων καὶ ἀθρόος· οὗτος καὶ
πνεῦμα λέγεται· λέγεται δὲ καὶ τέτρασι πνεῦμα, καὶ τὰ ἐν
φυτοῖς καὶ ζῴοις καὶ ἡμῖν καὶ πάντων ἡμῖν κοινὰ ἐν μεῖζον τε
καὶ γενικωτάτῃ οὐσίᾳ· πνεῦμα δὲ γὰρ λέγεται καὶ ἀέρα καὶ
ὑδάρι πνέοντα πνεύματα, καλοῦμεν δὲ ἀνέμους· αὖραι δὲ
τὰς δεξιοῦ φερομένας ἀκίνητας· τῶν δὲ ἀνέμων
οἱ μὲν ἐκ γενετῆς μὴ πνέοντες, ἀπὸ τοῦ λέγειν· οἱ δὲ
ἐκ καλπῶν διαφέροντες, ἐν καλπίαις· τοῦτοις δὲ ἀνάλογοι
ἔχουσιν οἱ κατὰ μέρη καὶ ἐν μέρεσιν· οἱ δὲ κατὰ ῥήξιν νέφους
γινόμενοι καὶ ἀναλύσιν τοῦ παχέος πρὸς ἑαυτὸ πνεύματος,
ἐκνεφίαι καλοῦνται· μεθ' ὕδατος δὲ ἀθρόος ῥαγείσης,
ῥηξιδεία λέγονται· καὶ οἱ μὲν ἀπὸ ἀνάλωσιν ἐκ τοῦ,
ἀρρικὲ καλοῦνται· βορέαι δὲ οἱ ἀπὸ ἄρκτου· ζέφυροι δὲ οἱ
ἀπὸ δύσεως· νότοι δὲ οἱ ἀπὸ μεσημβρίας· τῶν δὲ μὲ
ἀέρων, καὶ κίας μὲν λέγεται ὁ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰς θρινίας
ἀνατολὰς τόπου πνέων ἄνεμος· ἀπηλιώτης δὲ ὁ ἀπὸ
τοῦ πρὸς τὰς ἰσημερινὰς· καὶ τῶν ἐναντίων τὰ ἐφεξῆς· ἄρτε
μις δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ θρινίου δύσεως· οὗτος καὶ καλοῦσιν ὀλύμ
πιον· οἱ δὲ, ἰαπυγία· ζέφυρος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ·
λίψ δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ χαμερινοῦ· καὶ τῶν βορέων τὰ ἑξῆς·
δεξιὸς τῶν καικίας καλεῖται βορέας· ἀπαρκτίας δὲ ὁ ἐφεξῆς
ἀπὸ τοῦ πόλου κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πνέων· θρασκίας δὲ
ὁ δεξιὸς πνέων τῶν ἀρκτικῶν· οἱ δὲ καὶ καικίαν καλοῦσι·
καὶ τῶν νότων, ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς πόλου φερόμενος,
ἀντιπολιστὸς ἀπαρκτίας, καλεῖται νότος· ἀφρόνοτος δὲ
ὁ μεταξὺ ἀφρου καὶ νότου· τὸν δὲ ἐπὶ θατέρα μεταξὺ λιβὸς
καὶ νότου, οἱ μὲν, λιβόνοτον· οἱ δὲ, λιβοφοίνικα καλοῦσι·
τῶν δὲ ἀνέμων, οἱ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν ἀθροοι ὁ πρὸς οἱ ἐκπνέ
οντες πρὸς καταύθαιαν· οἱ δὲ, ἀνοσημερινοὶ καλοῦν
ται καικίας λεγόμενοι· καὶ οἱ μὲν, χαμαῖνος καὶ πρὸς νότου
δυνάμενοι· οἱ δὲ, θρασκίας καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἀνατολὰ λεγόμενοι· μέχρι
ἔχουσι τῶν τε ἀπὸ τοῦ ἄρκτου φερομένων καὶ ἐφεξῆς·

αὖρ

αὐτόγε

ἐκκλπ

ἐκνφ

ῥηξιδ

ἀρρ· βορέ· ζέφ

νότ

αὐτηλ ω

ἀφρ· ὁ ἀπ· τοῦ ἐφ· τοῦ πεῖ· τοῦ χαμ· ἐν· ἀν

ἰαπ· βορ

πρὸ νότ

194

ὀρνιθῶν ἄνεμοι

οἱ δὲ, ὀρνιθίαι καλοῦμεν· ἐπεὶ νύκτιν οὖσαν ἄνεμοι, βορέαι
φοιτῶσιν· τῶν μὲν μὴ βιαίων πνευμάτων καὶ ἀπὸ μέ-
ρους· πνεῦμα δὲ ἄνωθεν τοῦ πόνου δὲ αἰφνιδίου· θυελλαὶ
πνεῦμα βίαιον, καὶ φέρον τε καὶ φέρόμενον· λαῖλαψ δὲ
καὶ αὐτὸ βίαιον πνεῦμα ἅλον μεμονὸν καὶ τῶθεν ἄνω·
ἀνάφυσιν μὲν δὲ ὑπὸ, πνεῦμα ἄνω φερόμενον, κατὰ
τὴν ἐκ βυθοῦ τινος ἢ ῥήγματος ἀναδοσιν· ὅταν δὲ ἅλ-
μενον πολὺ φορῆται, πρηστὴρ ὀνόμαζεται· ἅλη δὲ
πνεῦμα ἀνέφει πρὸς τὸ τόλμῳ πρὸς ἀφθαν ἀεὶ αὐτοῦ
βιαίως ῥηγνύον τὰ σῶα ἐκ πολλῆς κατὰ τὸν νέφους,
βρόντη βρόμον πολὺ τὸν μεγάλου πάρεστι· βροντὴ λεγόμενον.
ὥσπερ ἐν ὕδατι πολὺ μὲν φοβεῖ ἐλαυνόμενον· ὃν
κατὰ δὲ τὴν τοῦ νέφους σκηνὴν πυρωθὲν τὸ πνεῦμα,
ἀστραπὴ λέγεται· ὁ δὲ πρότερον τὸν βροντὴν
πυθόμενος, ἀστραπὴν λέγεται· ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀκουστοῦ ὑπὸ
τοῦ ἀέρος τοῦ πεφυκέναι νεφῶν· τὸ μὲν πρὸ ἀέρος
ὀφθεὶς· τοῦ δὲ ἐπὶ δὲ ἐκ πλάσεως ἢ ἀλοῦ ἢ πυρὸς
ὅταν τὸ μὲν τὸν ἀστέρα οὗ τὸν ἢ λέγω δὲ τὸ πυρὸς
τὸ δὲ, ἢ τὸν ἀστέρα ὁ ἀρῶ δὲ ὁ ἀεὶ τὴν πλήξαν πρὸ ὀλίγου
ἀφικνούμενον· τὸ δὲ ἀέρος φαινόμενον πυρὸς ὀφθὲν βιαίως
ἀκίνητον ὑπὸ ζῶν ὁ σκηθέον, κομήτης καλεῖται· ἐὰν δὲ ἡμί-
πυρον ἢ, φοβερὸν δὲ ἄλλως πολὺ θεόν, πρηστήρ· ἐὰν δὲ
πρηστὴρ τυφών.
ἀπύρον ἢ πανταχῶς, τυφών· σκῆπτρον δὲ τοῦτο κατα-
σκηπτὸς
σκηπτὸς φαινόμενον τὴν γῆν, σκηπτὸς ὀνομάζεται· τῶν δὲ
φολόεσσα
κεραυνῶν οἱ μὲν αἰθάλοι θολοί, φολόεσσα λέγονται· οἱ δὲ
ἀρχῆτ
ἑλικῆ
τρέπουσα ἀστραπὴν, ἀρχῆτ· ἑλικῆ δὲ, οἱ γεμμω-
δῶς φερόμενοι· σκηπτοὶ δὲ, ὅσοι κατὰ σκηπτοῦσιν ἀστρί·
σὺν λήθοντα δὲ τῶν ἐν ἀστρίφοντα σκαῖ τὰ μὲν ἀστρί
κατὰ μέφοσιν· τὰ δὲ, καὶ ὑπὸ φόσιν· καὶ τὰ μέφοσιν μὲ-
ἴεν δὲ πρὸς ἄλλοι πλὰ τοιαῦτα· καὶ ὑπὸ φόσιν δὲ, σέλας
καὶ ἀστρα πόντα· καὶ κομῆτ, πλὰ τοῦ τοιοῦτο φαμπλοία·
ἴεν· ἐν μὲ ὀλίγῳ ἐστὶν, ἐν μέφοσιν ἢ λίκ τὸ μεκαὶ ἡσύχιν

αἰνέφανοτερ ἡ νοι λωκαὶ ἴωσ εχει· πρὸ φαντασιῶν σῆμα
τὸ πρὸ θεωρουμένη κατὰ νοῦν λαμπρὸν φέρει ἀν· ῥόδον ῥόδον
δὲ ἐστὶν, ἐὰν δοκεῖ μφασιν δ' θᾶσαι· ἄλλωσ δὲ ἐστὶν, ἔστε ἄλλωσ
φασὶ λαμπρότητος ἀστρ καὶ πορφύρεος· οἷ ἀφέρει δὲ ἴειν·
ὅτι ἡ μεν ἴειν δὲ ἐν ὀνειρασι φαίνεται ἡλιοῦ τε καὶ ἡ νυκτ· ὅν
ἡ δὲ ἄλλωσ νοῦ λαμπρὸν ἀστρου· στέλλασ δὲ ὅτι πυρὸ ἄστρο στέλλασ
δὲ λαμπρ ἐν ὄνειρ· τῶν δὲ στελλόντων, ἃ μεν ἀκουτίζεται·
ἃ δὲ ἀκεῖζεται· ὅ μεν οὖν δὲ ἀκουτίζει μόνον ὅτι πυρ ἔγειρ· δὲ ἀκουτίζει
ἐκ πολεμικῆς φρουμένη κτλ χέω· ἡ φαντασία μεν ἡ νυκτ
κεφαίνοντος διὰ τὸ χρ· ὁ δὲ ἀκεῖζεται μόνον ἐστὶ χωρὶς φορ ἀκεῖζει
πεδ μένη κατ κτλ ἀστρ· ἡ οἷον ἀστρ χρυσοῦ· πολλῶν μὲν δὲ
κατὰ θαλασσ, ἡ μεν τῆς κυλάδ· πολλ μὲν δὲ τ σηλῶν, κυλάδ
τὰ μεν· ἐπὶ μεν πλάον χρόνον· τὰ δὲ· πρὸ αχρῆ μα,
σβεννύουσι· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα φαντασματ ἰδεῖν
θεωροῦσι· λαμπρὰ δὲ τὸ κολουμενα ἡ δοκεῖ δ· καὶ
πίθοι· ἡ βόθυνοι· κατ τὴν περὶ τῶν ὁμοιότητ, ὧν δὲ
περὶ δόξαν θᾶσαι· καὶ τὰ μεν, τοῦτο ἐστ εἰκόν· τὰ δὲ,
ἐῶν· τὰ δὲ· ἀμφὶ φανῆ θεωρᾶται· ἀστρ νίσω δὲ βόρ· ἡ νό
τια· παντὰ δὲ ἀβέβαια· ἃ δὲ πόλεις ὁρᾶ· τὰ ἀφ' ὑγρ
ἱστόρ ἡ αἰκ τε καὶ εἰ μεν· τὰ μεν τοίνυν ἀλλ, τοιαῦτ·
ἐμπρεῖ ἐχ δὲ ἡ πολλὰ ὁ μὲ ἀφ' αὐτῆ κατ' αὐτ ὕδατο,
οὕτω ἡ πνεῦμα τος· ἡ πῦρ ὁ πηγαί· τούτων δὲ, αἱ μὲ
ὑπὸ γῆν ἐστὶν ὀρυκτοί· πολλαὶ δὲ ἀναπνοὰς ἔχουσι·
ἡ καὶ ἀφυσήσασ· ὧν πολλὰ πόρρω τε ἡ ἔτυμ· ἡ τὰ ἀφ
ἀέρ ὁ λου γήσοισ· αἱ δὲ ἡ ρέουσι πολλὰ μὲ σ πόρρω μεν ἡ ὁ· ὧν
ἡ μὲ δρῶσ ὀνόρρι πόροι ἀφ' ὑπ' ρόσ· ἀφ' ἱαὶ δὲ ὑπὸ τῶν ὑ
ὑ ὁμοιπλησίον πηγαί ὧν ὕδατων, θ ἡ μεν ἀνοῖ ταῦτ· πρ ἡ μ
καὶ τὰ μεν· χλιαρὰ τῶν ὑ μεν αὐτ αὐ ἰαῖ· τὰ δὲ· ὑπερ
ζεσα· τὰ δὲ, δὲ ἔχοντα μεν σεῖ· ὅ μοίωσ δὲ ἡ ὧν πυ
μεν πολλὰ πολλαχοῦ τόμ ἐν χῆσ ὀνέωκται· ὧν τὰ μὲ,
ἀν θουσιῶν ποιᾶ τοῦσ ἐμπελλόντ· τὰ δὲ, αὐτρ φεῖν·
τὰ δὲ· χρησιμοῦ ἡν· ὧν πορτὰ ἀν δελφοῖσ ἡ τὰ ἀν λεσαῖ·

τὰ δὲ πόντου τὰ πόδι αἰωρεῖ· καὶ θάτερα τὸ ἐν φρυγίᾳ· πολλάκις
καὶ ἄνεμος πνεῦμα εὐκρατον ἐν τῇ πόρῳ ὠθεῖ· ἀφ' οὗ μὴ χίου
σὴ ἐρύσθαι αὐτὴν ὀξεῖ δρόμῳ γενόμενον ἐκ τῶν οἰκείων τόπων,
πολλὴ μερίμνῃ καὶ κόπῳ δαμεῖν· πολλάκις δὲ πολὺ γενόμενον ὀξὺ θεῖν
ἐν μετεμφθὴ τοῖς τῶν πνοιῶν μέσοις· καὶ ποκαθεῖν ὀξὺ δρόμου,
μὴ ἀξίαν αὐτὴν ὑπεξελεῖν ἀξιοῦν τοῦ ὀδοιπορεῖν αὐτῷ· καὶ πάλιν
ὅλον πόθος τοῦ τοῦ κολαῖν φάσθαι μὲ σταθμόν· τῶν δὲ σταθμῶν,
οἱ μὲν ἀπὸ πλείστα σάντων καὶ τὸ ἐφάσκειν χρόνῳ, ὡς κλίνεται καὶ κάμνει·
οἱ δὲ ἄνω εἰς πτῶσιν καὶ κατὰ τὸν κατὰ τὸν θάλασσαν, ὑφ' ἡμῶν·
οἱ δὲ ὑπὸ ἰσχύσεως ποιοῦσι τὸ πλοῖα, χθεσινοῖς· οἱ δὲ χάσκει
ἀνοίγοντες τὴν ἀνδρεῖαν γνῶσιν, ἐπὶ κλαῖα καὶ κλόνῳ· τοῦτον
οἱ μὲν, καὶ πνεῦμα πεσόντος ἀλλοῖον· οἱ δὲ, πέτεσθαι· οἱ δὲ,
ὠκλόν· οἱ δὲ, πνιγὸς φαίνοντας τὸ πέτρον ἀκέσασθαι· τινὸς
δὲ ἀνατρέπουσι καὶ τὰ μὴ ἀν πεύσοιν· οὐ καλοῦσιν ὥφασθαι·
οἱ δὲ ἀναπόλλουσι τὰ ἀφ' ἑκάστου ἐν χλίσεσι· καὶ ἀνα-
πλάσεσι· διορθοῦσι ἀπὸ τὸ σταθμῶν, τὸ λεπτίαν λέγουσι·
τεθεμένοι πόθος ὅμοιον ἀπορεῖ δόμενοι· ἡ γοῦν δὲ κωμῳδίαν
σταθμοὶ· σάντες τὴν κῶμ μὲ ἀξίαν· πολλὰ μὲν δὲ χωρεῖ
σταθμοῦ ἡ γεῖται μὴ καὶ γλῶ· ὅταν τὸ πνεῦμα σάνταν μὴ κλῖ-
ἀπόρκοι, ἐν ἀλλοῖ μεγον δὲ ἐν αὐτῇ κόπτεται μὲ ἀφοῖ γεῖ-
ζυνοῦ μεθ' ποιῆται τὰ ἀφ' σίον τὰ πνεύματα κυπότεῶν
ἐν τῇ μὲ ὕτεφῶν κεκρύμμενα· τὸ δὲ ἀνάλογον ζυμπίπτει
τοῦ τοῖς κύμασι· χθεσμοὶ τάτε γὰρ χίνε θαλάσσῃ, καὶ
ἀναχωρεῖ μάτι πολλὰ μὲν· κύματων ὡς δεῖ μαί· ποτὲ μὲ
αὐτῷ ἀλοπλῶ ἔχουσι· ποτὲ δὲ πεφωσίν μόνῳ· ὡς πρὶ φορεῖ
πρὶ ἐλίκῃ τὲ κόσωπιν· πολλὰ κὶ δὲ κὶ ἀνάλφυσικῆ χίνε
ὑπὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ· κὶ πεῖσιν ἀνάλυσιν· κὶ ποζεμεῖν
ἐκ ζόλαι· κὶ δὲ ἀφ δεῖν ἐκ φύσιν· ἐν αὐτὲ κὶ γίνεται ἀπὸ τῶν πνε-
ἀνάλογον· οὐ μὲν, ἐν μέσοις πελάτεσιν· οὐ δὲ, καὶ τὸ δεῖ
ποστὲ κὶ πορεύεσθαι· πολλὰ τὲ ὀλίγῳ πάσ λέγον· κὶ κύματ
ἄρσιν· σὺν πτῶσιν ὁ δὲ ἀνάλυσιν τῇ σὴ ἡνίκα κλῶ τὴν ἀσῶ εἰσμεῖν
καιρῶ· ὡς δὲ τὸ πόνῳ πάντων τοῖ χίων ἐν μεκρόμενον

ἐν ἀνάλυσιν

ὅ πνεῦμα

ἡ ἔρμαν

ἀλλήλοις· εἰς ὀλίγον τε τῆς θαλάσσης καὶ τὰ κατὰ αὐτῶν πάθη
ὁμοιότητος σώζουσαι· τοῖς μὲν οὖν μέρεσι φθορὰ τῶν κάτω
φέρουσαι· τὸ δὲ σύμπαν ἀνώλεθρόν τε καὶ ἀγήρατον φυλάτ-
τουσαι· καὶ τοιγαροῦν ἐθαυμάσαμεν ποτὲ καὶ τῶν σύν ἡμῖν ἀρχ-
ῶν τινὰ καὶ ὅσοι κόσμου λέγουσι καὶ ξηρῶν τε καὶ ὑγρῶν· ψυχρῶν τε
καὶ θερμῶν, ἃ πολλαὶ μὲν φθείρεται καὶ ἀπόλωλε· καὶ κατὰ τὴν
πόλιν τὴν θαυμαζομένην ὅπως μία μόνη καὶ τὰ σύν αὐτῇ
συναγιόντα τῶν ἐθνῶν, πανήγυρις λέγω καὶ πλουσίων· γέρων·
γεροντῶν· ἀσθενῶν· ἰσχυρῶν· πονηρῶν· χρηστῶν· ἀλλὰ καὶ
δὲ ὅτι τοῦτον τὸν πολίτικὸν ὅμονοιαν τὸ θαυμαζόμενον· λέγω
δὲ ὅτι καὶ πολλῶν μίαν· καὶ ὁμοίαν ἐξ ἀνομοίων ἀποτελεῖ
λίαν γε οὖν, ὅπου δεχομένη πάσαν καὶ φύσιν καὶ τύχην· ἴσως
καὶ τῶν ἐναντίων τὴν φύσιν καὶ τύχαι καὶ τούτων ἀποτελεῖν τὸ
συμφωνον· ἐκ τῶν ὁμοίων καὶ παραμύθια τὰ ἄριστον συνά-
γαγε πρὸς τὸ θῆλυ· καὶ ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τὸ ὁμόφυλον καὶ
πρὸς τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων συνῆψεν ἀλλὰ καὶ τῶν
ὁμοίων· εἴοικε δὲ καὶ τὴν τέχνην τὴν φύσιν μιμούμενος μεγίστου ποι-
εῖν· ζωγραφίαν μὲν γὰρ λαμπρῶν τε καὶ μελάνων καὶ χρῶν τε
καὶ ἀρῶν χρωματίζει ἐκ κράσεως μεγίστης φύσεως· τὰς ἀκμὰς τῶν
πρόσωπον μέρεσιν ἀπετέλεσε συμφωνοῦσι· μουσικὴ δὲ ὀξέων
καὶ βαρέων· βραχέων τε καὶ μακρῶν φθόγγους μίξασα· ἐν μὲν
φόρμιγγος φωνὰς μίαν ἀπετέλεσεν ἁρμονίαν· γραμματικὴ
δὲ φωνῆς ἐν τῷ συμφωνῶν γραμμάτων κρᾶσιν ποιησαμένη·
λόγον τέχνῃ ἀπεύθυνεν τῶν ἀναφόρων· ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ
πάντων τῶν ὑπὸ τὰ ἄστρα λεγομένων ἐπιτελεῖ· ἀναμίξασα ἄλλα καὶ
ἄλλα· συμφερόμενον καὶ διαφερόμενον· συνάδον καὶ ἀνάδον·
ἐκ πάντων ἐν· ἐξ ἑνὸς πάντα· οὕτως οὖν καὶ τὴν τῶν ὅλων
φύσιν οὐκ ἄλλο λέγω καὶ τοῦτο, τοῦτο συμπάντος κόσμου, διὰ τῆς
τῶν ἐναντιωτάτων κρᾶσιν ἀρχῶν, μίαν δὲ κόσμου ἁρμονίαν·
ξηρὸν γὰρ ὑγρῷ· θερμὸν δὲ ψυχρῷ· βαρὺ τε κοῦφον μίγνυ· καὶ
ὀρθὸν πορίφερε· γῆν τε πάσαν καὶ θάλασσαν· αἰθέρα τε καὶ ἥλιον
καὶ σελήνην, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν καὶ κόσμον τε· μίαν δὲ ἁπλῶς πάντ

καὶ πῶς

δίκη κοσμοδιώκας. εἰς τῶν δικαίων τε τροίων. δίδοστε ἑκάστῳ.
καὶ πυρὸς ἐξ ὕδατος. τὸν ξυμπαγῆ κόσμον ὁμοιομερῆ σοφῶ.
ἐκ μὲν ἀέρος ἀλεξῶσα φαίνεσθαι ὑπὸ φωνάων. ταῦτα τε ἐν ὀνόματα
ἐν αὐτῷ φύσασ δὲ ἀλλήλοις σύγκρασιν σοφὸς ὁμολογήσας. ἐκ τῶν
μὲν χωρισθεμένη τοῦ παντὸς ὁσωπεῖαν. αἰτία δὲ τοῦ μὴ
ἢ τῶν φοιχάων ὁμολογίαν. ἢ δὲ ὁμολογίας ἢ ἴσον μὲν εἶ. ἐκ τοῦ
μὲν δὲ ἑαυτῶ πλέον ἐστὶν ἐστὶν ἐν δὲ ὑπάρχουσα. τὴν γὰρ ἴσην ὀνόμα
φασὶν ἔχειν τὰ βαρέα πρὸς τὰ κοῦφα. ἐκ τὰ θερμὰ πρὸς τὰ ψυ
χρά. τὸ φύσει ἐπὶ τῶν μεγίστων δὲ διασκευάσασθαι τὸ
ἴσον φαίνεται πῶς ἐστὶν ὅμοιον. οὐδὲ ὁμόνοια τοῦ παντὸς
γενέτωρ ἐπεὶ κόλλεται τὸν κόσμον. τὸ γὰρ αὖ φῶς τῶ
δὲ κρατῶν. ὡ γὰρ αὖ, ἀπὸ τοῦ, μέρος ἐστὶν αὐτοῦ. τὸ τε
κόλον πᾶν, ἐπὸ τοῦ μόνου ἐστὶν τοῦ. ἐκ τὸ τε τὰ μέγιστον ἀπὸ τοῦ
κόσμου λεγόμενον κε κοσμεῖν. τὸ δὲ τῶν ὡ μέρος σύν
ναι τὰν, ἀξίωσι θῆναι τὴν κατὰ ὡ τὸν τάξιν τε ἐκφορᾶ. τὸν ἀέρα
ἡλίου τε ἐκφήνασι. κίνου μέγιστον ἐν δὲ τοῦ μέρεσι
δεξιῶνος ἀπὸ ἑστὸν αἰῶνα. τὸ δὲ γὰρ τὰν, ἀμφὶ δὲ ἀρίδηλ
ἥν τε γὰ φυλάττουσιν αἰκαλὰ ἐκ τὸ νῦν τῶν ὅλων ὥραν. θέρ
τε ἐκ μεσόγαια πάντοσσα τε τὰ μέγιστα κὲ μέγιστα τε ἐν κατὰ
ἀπὸ μικρὸς ἀποτέλεσμα ἐκ τὸ ἑαυτοῦ. ἐκ μὲν μετέφη μὲ οὐτ
τὸν ὑπὲρ τὸ τὸν. κὲ γὴ σὰ δὲ ὀξὺ τὸν. λαμπρὸ τὸ τὶ δὲ ἀστέ
ρὸν. δὶ ὠκεανὸ δὲ ἀπὸ ῥοῦ τὸ ἐκ φόρτος. ἔτι τὸ σὺν ἀλλήλων ζῶν
ἐκ πεῖρῶν ἐκ ἀρίων φύσασ ἐχωρίσε. ἐκ τίσσε μὲ τρεσ τὸν ἀπὸ
ἑαυτοῦ κὲ γήσεσιν. εἰς τοῦ τὸν πάντα ἐ μπγᾶ τὲ ἐκ τὸ ἐκ μὲν ὑπὸ χα
τὰ ζῶα. τοῦ τοῦ καὶ πάλιν ἐν δὲ ἐν νεοχμεόσασ τε τὸν μὲν ὑπὸ
ἀποτέλοῦσι. ἐκ δὲ τὸν τὸν μὲν ἀνέμεσον πάντοτε. τὸ πόντῳ
δὲ δεξιῶν κεραυνῶν. ῥὴ γῦ μεσίων δὲ χαμεόνων δεξιοῖ.
διὰ δὲ τοῦτ τὸ νοτερὸν ἐκ πιεζόμενον. τὸ τε πῦρ ὠθεῖ ἀπὸ
πτεόμενον ἀπὸ ὁ μόνοι ἀνάγκ τὸ πᾶν ἐκ θεῖ ἀπὸ σιν. ἡ τε γῆ
φύσιν ὑπὸ μεῖσα. πάντα ἀναποῖ ὑπὸ ναμεδοῖ τε πρὸς ἐλλ ζοσ
ἐκ πρὸς ὁ χουμένη ζῶοι. κατὰ ἡμέρον ἐκ φύσασ τε πάντ τὰ ἐκ
τρέφοσα δεχομένη. μὴ εἰ ἀσ τε φθίσασ ἢ δὲ ἀσ ἐκ πάθη.

τὴν δὲ πέρω φύσιν οὐκ ἔτι τρεῖς· καίτοι καὶ σύστασιν τοῖς τίνα αὐτοῖς μὴ
πλημμελεῖσιν ἐπὶ κλύζομένην· πῦρ καὶ αὖ τε καὶ τὰ μέρος
φλοιζόμενον· ταῦτα δὲ πάντα ἔοικεν αὐτῇ πρὸς δὲ τὸ δοῦ
πνεόμενα· τὴν δ' ἀέρος ὠφέλειαν τοῦ πνεύματος τὸ μὲν
γὰρ δίδωσι ποιεῖν αὐτῶν πνεύματι τὸ μὲν ἐμπίπτοντα τὰ
ῥήματα τὰ δὲ ἀναπνοὰς ἴσχουσι· καθὼς ἀγωνιλέγεται· κα
θαιρομένη τὸ δὲ μέρος, ἀπὸ κλύζεται πάντα τὰ νοσώδη·
πλεῖ πνεομένη δὲ αὖ ἔρασις τε ὑπαύτην καὶ ὑπὲρ αὐτὴν
ἀλίκρινῆ τε· καὶ μὴν αὖ φλόγα μὲν τὸ πάντε τῶδε τὸ πίειν οὐσ·
οἱ πάντοι δὲ τὰς φλόγας ἀνίεσι· καὶ ὧν μὲν μέρος τὸ μὲ, ἡ νέ·
τὰ δὲ ἀκμάζα· τὰ δὲ φθείρει· καὶ μὴν γε νέοντα ἐπὶ τὰ δὴ
λοῦσι τὰς φθορὰς· αὖ δὲ φθορὰ ἀνοφίζουσι τὰς γενέσεις·
μία δὲ αὖ πάντων πρὸς ἀνομένη σωτηρία διὰ τέλους ἀνθ' ἐπεί-
ἰσαχμένων ἀλλήλοις· καὶ τὰ μὲν κεφαλοῦντα· τὰ δὲ κεφαλῶν,
φύλαττα τὸ σύμπαν ἀφθαρτον δὴ ἀέρος· λοιπὸν δὴ πρὸ τὴν
τῶν ὅλων ζωὴ κτίσιν αὐτίας κεφαλαιωδῶς ἅπαν ὅ τι τε πρὸς
καὶ πρὸ τῶν ἄλλων· πλὴν μὲν λόγον πρὸ κόσμου λέγοντα, ἃ
μὴ δὲ ἀκεῖ θέας, ἀλλὰ ὀνόματα τὸ τὰ δὴ μὲ θησιν, τὸ τοῦ
Κόσμου κίνεῖν τὸν πρὸς ἀλίπαν· ἀρχαῖος μὲν οὖν τὸν λόγ
Καὶ πάντα τὸ ὅτι πρὸς ἀνοῖ ΟΟ· ἀθύτα πάντα καὶ ἀ θ
λιμὴν ζωὴ ἔστι· ἃ δὲ μία δὲ φύσις αὐτὴ καθ' αὐτὸ ἀνίεται ἀω
τὸ κόσμου, ἀρμόσθη τὸ αὐτοῦ σωτηρίας· διὸ καὶ τῶν πολλῶν
ἀπὸ τὴν γενεὰ πεπήχησαν, ὅτι πάντα τῶν θεῶν πλέα
τε καὶ ὀφθαλμῶν ἐν δαλόμενα λιμὴν· καὶ ἀλλοῖ καὶ πόσο
αἰαθήσει· τὴ μὲν θάλασσα μὲν πέρα τὰ κατὰ θαλλόμενα
λόγον· ἡ μὲν τὴ γεῦσιν· σωτὴρ μὲν γὰρ οὖν ὅσα αὐπαύτων ἀνί
γενέσθαι τῶν ὅπωσ δὴ ποτ' καὶ τὰ τὸν δὲ τὸν κόσμον ζωὴ τελεῖν
ὅθ· ἡ μὲν αὐτοῦ τοῦ πόνου ζῶν καὶ μᾶλλον ὑπὸ μένων·
ἀλλὰ δὲ ἀνάμεσα χεόμενον αὐτοῦ· δὴ ἐπὶ καὶ τῶν πρὸς δόξαν
ἔναι πολὺ μὲ νέται· τὴν μὲν οὖν ἀνωτάτω τῶν πρὸς τὴν γέδεσιν,
αὐτὸς ἔλαχεν· ὑπὲρ τὸ τε δὴ αὐτοῦ τὸ ἀνόμασι· καὶ ἀλλὰ τὸ ἐν
ποιεῖ τὴν ἀκρότατα τὴν κορυφὴν τοῦ σύμπαν τὸ ἐμπεθεῖ δὲ μὴ
ὀνόμου· καὶ λίτανε πάσσ αὐτοῦ τὸ δὲ ἀνάμεσα αὐ πολαύματο πλη
σίον ἀνάζωμα· καὶ ἐπὶ τὰ μὲ ἐκεῖνο· καὶ φθεῖρ ὅτι ἀχεῖ

τῶν καθ᾽ ἡμᾶς τρόπον. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἔοικεν ἐξαπο-
φανεῖσθαι τῆς κατὰ θεὸν οὐ τὰ ὠφελήσασα αὐθεντικὴ
ἀνάγκη. πολλῆς μὲν τὰ τοιαῦτα. γελῶ δὲ καὶ καθόσον
ἐπὶ πᾶν ἡ κακία θαυμαστὸν πέφυκε τὸ θεῖον. τὰ καθ᾽ ἡμᾶς ὁμοίως
ἐμβαίνοντα. τὰ τε ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ τὰ ἀπιόντα πορρωτέρω
θεῖα ἄνω. μεδόμενον δὲ ἢ πόνον ὠφελήσασι καὶ ἀλυμβάνοντα.
κρᾶτον οὖν ὑπολαβὼν ὁ πρέπον ἐστὶ θεῶν λιᾷ ἀρ-
μόζον. εὖ τε ἐγνωκὼς δικαιοσύνῃ ἐξαρεῖσθαι. τοῖς πλάσμασιν
ἀφθαρτικοῖς εὖ τε ἐν τῇ τῶν ἐμπαθῶν ἀπιστίᾳ ἀνεῖσθαι καὶ
μεδόμενον ἢ ὡς ἡ κοῦσα φοιτῶσα. εὖ τὰ μὲν κολὸν μὲν δὲ ἀ-
σχημονῶν αὐτοῦ ἐστὶν τὰ ἐπὶ γῆς. τοῦτο μὲν γὰρ δὲ αὖ εἰ
ἡ γε μόνοις ἐν ἀρετῇ. πανοῖ τῶν τυχόντι ἐφίστασθαι ἔργω.
οἷον τροπαῖοις ἀρχόντι ἢ πόλεως ἢ οἴκου. τὰ χρεὼν τε μεδόμε-
νον ἀκούσαι. τὰ τῇ φαυλότερον ἀποτελεῖν ἔργον. ὁ ἐπὶ
τοῦ μεταλουβασιλέως ἀκόνη. τὸ τυχὸν αὐτὸ δεῖ πόδον ποιήσα-
σθαι οἷον ἔστορα τὰ κεμβύσου. ξὺν ἐξ ἀ τὲ θεραπεύτε πεσόχη μὲ-
τὰ σεμνότητα. ὑπὸ τοῦ χῶν ἔφυσε μεταλοπρεπῶς ἢ ἐκείνου
μέτο. αὐτοῦ μὲν γὰρ ὡς ὁλόγυρσι ἔρυτο ἀνθρώποις, ἢ ἀνβασιλεῖ
πανοῖ ἀθέμιστος. θαυμαστὸν ἐπέχον βασιλείου οἶκον πολύ
βολον. χρυσῶ τὰ λέκτρα καὶ ἐλέφαντι ἀστεῖα πολλὰ.
πυλῶνας δὲ πολλοὶ τῶν ἐχῶν. πρόθυρά τε ξυνοῖς ἀρτοῦ
μὲν τὰ ἡδίστα αὐτὰ ἀλλήλων. ἀγορεμοστὲ χαλκοῦν τὰ ἀχεῖ με-
ταλλοῖς ὡς χρῶτο. δέξω δὲ τούτων, δόξαν οἱ πρῶτοι ἐδοκίμα-
ζον ἢ ἐκείνοις ὡτο. οἱ μὲν ἀμφάστον βασιλέα δορυφόροι
τε θεραπόντες. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ πρὶν βόλου φύλακες. πω-
λωροί τε ὠνεῖσθαι τὰ λεγόμενοι. ὡς δὴ, ὁ βασιλεὺς ἀπὸ
δεσπότου θεοὶ ὀνομαζόμενοι, πάντα μὲν βλέποι. πάντα δὲ
ἀκούοι. χωρὶς δὲ τούτων ἄλλοι καθ᾽ ἑαυτὸν ἐκείνων πεζοὶ δίωνται ἀμφὶ
θεραπευοὶ πολέμων κὰν ἡμεσίων. δωρῶν τὲ αὐτοδεκ-
τῆρες ὠνῶν τε λοιπῶν ἔργων ἐκόμενοι καὶ τὰ τὰ χρεὼ ἐπὶ μεθήματι.
τὴν δὲ σύμπασαν ἀρχὴν τῆς δόσεως πρὸς τοῦ μὲν ἐλληνικοῦ
μὲν ἐκτῶν πρὲ ἐστὶν ἀγμεμνῶν. ἐν δὲ ὧν τῷ πεζὸς ἐκ-
λίαλήφεσον καὶ ἐν ἀρχαῖοι. θεατεάπτ. θεοὶ λάσ.
ἀοῦ λοιτοῦ μεταλλ βασιλέως. ἡμεροδεόμοι τὲ θεομοποῖ. θ

ἀπελαφόροι φρυκτωρίων τε ἐποπτῆρας· τοσοῦτοι δὲ πάνυ
κοσμοῦσι καὶ μαλιστα τῶν φρυκτωρίων κατασκευαζόμενοι πρὸς
σελήνης τῶν ἀπηλίου ἐκ πορείας τῆς δυσχωρίας μὲν ἐχεῖ σοῦ φωνὴ καὶ
ἐκβαστάνων, ὥστε τὸν βασιλέα γινώσκειν αὐθημερὸν πάντα
τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ νυκτὸς μεθ' ἡμέρας· νομίζεται δὴ τὴν τοῦ μεγάλου
βασιλέως ὑπεροχὴν πρὸς τὴν τούτου κόσμον ἐπέχειν τοσοῦτον κατὰ δεξιόν, ὅσον τῆς ἐκείνου τὴν τοῦ φαυλοτέρου τε καὶ ἀφανεστέρου ζῴου· ὥστε ἀπορεῖσθαι μὴ αὐτῷ δικαίᾳ χορήγειν αὐτοκρατῶν ἀπαντᾶν καὶ ἡ αὐτελαῖ ἀεὶ βαλλόμενα καὶ ἐφιστάμενον δίοικαῖ, πολὺ μεῖζον ἀπρεπὲς ἄν, ἢ τοῦτο ἐῶν· σεμνότερον δὲ καὶ πρεπωδέστερον αὐτὸν μὲ ἐπὶ τῆς δίωξιν τῶν χωρεῖν ἵδρυσθαι· τὴν δὲ δίωξιν διὰ τοῦ ὑμεπωτοῦ κόσμου διήκουσαν· ἥλιόν τε κινῆν καὶ σελήνην καὶ τὸν πάντα οὐρανὸν περιάγειν· αὐτίον τε γενέσθαι τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς σωτηρίᾳ· δεδιέναι γὰρ ἐπὶ τε χειμῶσι δὴ καὶ ὑπερβολαῖς τοῦ πορεύεσθαι· ὡς πρὸς τοῖς πορεῖαν μὲν δὴ χωρεῖ τῆς πολὺ χαρίεν διὰ τὴν ἀσθένειαν· δὲ μὰ τοῦ τοῦ θείου τόνου, τὸ μὴ ἀφανῆς καὶ ἄπλης κινήσει πάντα δυσπαῖς ἀπὸ τε λαῖν ἰδέας· ὡς πρὸς δὲ μὲ λαβοῦσι οἱ μεγάλοι τοροι δίαι μὴ αἰσόρ τὸν ὄνου χαρίεν, πλὴν καὶ κινῆσαι ἀν δρᾶν ἀπὸ τε λοῦντα· ὁ μοίως δὲ καὶ ἡ ἀρὸ πόδας μὴ ἀν μὲ ἐν ὑπὸ τῶν πάλαι μενοι, πρὶν ὧν καὶ αὐχεῖν κινῆσαι, καὶ ἀρ τοῦ ζῴου καὶ ὧν μὸν τὸ φθόλμον· ὅτι δὲ ὅ τε πάντα τὰ μέρη μὲ ἀπίγος βρῦθμὸς· οὕτως ὧν καὶ θάφυσιν ἀπὸ τῆς ἄπλης κινήσεως τοῦ πεφύτου τὴν δύναμιν ἀστὰ ζῶν ἐχῆ ἀφοῖ καὶ πεκάνων πολὶ γὰρ τὰ πρεσβύτερα μὲ χεῖ σὸν, δίαπαντὸς ἐδέξεται· κὶ νῦν τὸν τὸ ἔτερον ἐφέτερόν, καὶ τὸ πολὶν ἐκίνησεν ὅλο· ὧν κύκλῳ δὲ ὧν μὰ πάντων οἱ κάστοτε ἀφετέρᾳ κατασκεῦοι, ἅ τῆς αὐτῆς ὅδοῦ πόσιν ἄστρα· δὲ μὰ διαφόρου καὶ ἑτέροι· ὅτι δὲ οἷς κινοῦνται καὶ τῆς πεφύτης οἷον ἐν δεσεῖ ἀφ' κίνησιν μίαν γενομένης· ὡς πρὸς τὸ ἀξέπτοιο ὅμοῦ εἰ φαεφαῦρον· κυκλοῦν· κώνον· καὶ κίλινδρον· ἐκφατον γὰρ αὐτ καὶ τὸ ἴδιον κίνησεῖ ἀφ' ἀφ' ὅ ὁ μοῦ ζῶν ἐν ὑπνοῦντ' ἀχρεῖον ἐπτηνὸν ἐν τοῖς κόλποις ἔχων ἐκ βάλοι· δῆλον τὸ ὅτι τὸ μὲν νηκτὸν λοβοῦ

ἐξέστρ

φοτὴν ἑαυτῆς αὐτῶν κινήσεται· τὸ δὲ χορεῦον ἀστεροφόρον
θεὸν καὶ νόμον ὀξυφωνίας· τὸ δὲ ἀέριον ὀξυθεὲς κίνημα
μεταρσίον οἱ χήσεται πεδόμενον· μιᾶς τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν
πόδιν αὐτὸ δυσποτὴν οἰκήσαν δίμαρμαν· οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ
κόσμου· ἡ γὰρ αὐτὴ τοῦ συμπαντὸς ὠδῆς φωνὴ
ἡμέρα καὶ νυκτὶ πορευτὸν μένει· ἀλλὰ καὶ πάντων οἱ ὁδοὶ
γίνονται· καὶ τοι ὑπὸ μιᾶς φάσεως πορευόμενοι τῶν μὲν
θάνατον· τῶν δὲ, σχολαιότερον κίνουμεν· πρὸς τὰ τῶν
ἀστέρων μεταβαίνει καὶ τὰ τῶν ἀστέρων κατὰ σκέψιν· σελήνη
μὲν γὰρ ἀνέμοις τὸν ἑαυτῆς διαπραγνεῖ κύκλον· ἀνέμοις δὲ
τὰ κατὰ μέρη φθίνουσι· ἥλιος δὲ ἀνὰ μέσον· καὶ τοῦτον
ἰδόντες οἱ τε φωσφόροι καὶ ἑῷοι λεγόμενοι· οὐδὲ πυρόεις
ἀνὴ πλανῆτοι γίνεται τούτοις χρῶνται· οὐδὲ ἡ ἀστὴρ ἀνὸ ἐξαπλασίονι τοῦ
τε χρόνου τοῦ Κρόνου λεγόμενος ἀνὴ πλανῆτοι καὶ μίαν
τὸν ὑπὸ κόσμου· μία δὲ καὶ πάντων ἁρμονία ὅλου τοῦ καὶ
χορεύοντος κατὰ τὸν οὐρανόν· ὀξὺ ὅτε τὸ νεῦμα καὶ ἀστὰ ἀπο-
λήγει κόσμου· τοῖς μέσοις τὸ συμπαν· ἀλλὰ κοσμίαν ὁ νόμος
σεσαῦ· καθάπερ δὲ ἀνὴ χορεῦ κορυφαῖος κατὰ ἀρχὰς τῶν ἀστῶν
πάσῃ χορεῦ αὐτὸν δεῦρον ἑαυτὸ τε καὶ ὅτε καὶ ἀνὴ ἀρχόμενος φωνᾶς
ὀξυτέρας καὶ βαρυτέρας μιᾶν στρεμονίαν ἐκμελεῖ πορεύνων,
οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ συμπαντὸς ἡ ἐπὶ τοῦ θεοῦ· κατὰ γὰρ τὰ
γνωστὰ ἀνὰ δίμιον ὑπὸ τοῦ φθόγγου μέσου δὴ· κορυφαῖος πρόσ-
γορος θεὸς κινεῖται τῶν ἀστῶν ἀστέρων καὶ τοῦ συμπαντὸς ὅλου· 61
πορεύεται δὲ ἀεὶ τὰ πρὸς ὁ πάμφθορος ἥλιος· τῇ μὲν, ἡμέρᾳ
καὶ κατὰ ἡλίου· ἀναβαλὴ καὶ ἀνὰ· τῇ δὲ, τὰ δὲ ἀνὰ δεξιὰ
τὸν ἀστῶν ἑῷοι· πρὸς τὰ βόρεος· καὶ πρὸς νότιος
ἀδεξέρπων· γίνονται δὲ ὑέτοι κατὰ καιρὸν καὶ ἀνέμοι καὶ
δρόσοι· τε καὶ πάθη τὰ κατὰ τὸν πορεύεται συμβαίνοντα ἡ ἀστῶν
περὶ τὴν καὶ ἀρχαιόγονον αὐτέαν· ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦ πολεμοῦν
κέρασι· θαλάσσης δὲ ἡ οἰδήσασα· δεινὸν δὲ κεφυσᾶσα· καὶ πε-
πεπαυσᾶσα γοναὶ ζῴων· καὶ δοφαῖς πάντα καὶ ἀκμὴ καὶ
φθίσασα· συμβαλλομένη πρὸς τὰ τῶν κατὰ καὶ πάσης καὶ
ὠὰ ἔφω· ὅταν οὖν ὁ πάντων ἡγεμόνι τὰ γένεσιν δόξῃ
αὐτὸν ἄλλως πλὴν λοιπὸν σημεῖον πάσῃ φυσὶ μεταχυθῶσι

τε καὶ τῶν φρομένων, καὶ νῆ τὰ πάντα οὐδὲ λεχθῶν οὐ κλύω
καὶ πράσσειν ἴσοι· ποτὲ μὲν ἀφανίζομένων· ποτὲ δὲ φαινο-
μένων, μυρίας ἰδέας ἀναφαίνουσά τε καὶ πάλιν ἀποκρύ-
πτουσα σκιρτῶσα ἀρχῆς· ἔοικε δὲ καὶ μιδὴν τὸ δρώμενον, τῶν
οὐ πολέμων καὶ ἐρίδων μεταλλαγόμενοι· ὡς ἀνάγκη σὺν
πτερυγοπλεκτῶν τῶν τε πέλω· τόν τε ἀρτῆς φωνῆς ἐκπαύ-
σας κουσαν, ὁ μὲν, ἀπιστίαν ἀναιρεῖται· ὁ δὲ, καὶ πιστῶν.
ἡ μὲν γὰρ ἐξωτέρα πρὸς τὴν θέσιν καὶ ὁ μὲν, ἵππον χα-
λινοῖ· ὁ δὲ, ζωνῶν εἶδος ἀναβαίνει· ὁ δὲ, ζῶν ἐπὶ πρεσβυ-
κατὰ τὰ δὲ θέσιν, ὁ μὲν λογισμὸν, φόλλον· ὁ δὲ ταρ-
δρχοσι φόβῳ ῥίψιν· ὁ δὲ ἵππον ὠνὴ κρίσιν· ὁ δὲ φίλοσ, φόβῳ
ἰδίαν αὐτὰ τρέχειν· πάντα δὲ ὑφ' ἕν σκεῦος μεμιγμένα
κατὰ πεῦ τὸ ἐν τοῦτο μεμιγμένος ἔχοντ' ἡγεμόνος· οὕτω χρὴ
καὶ πρὸς τοῦ ξυμπαντος φρουρᾶν· ὑπὸ μὲν μιᾶς ῥοπῆς ὀρ-
νομένων ἀπάντων ἡνεῖται· τὰ δὲ κατὰ πάντα τῶν ἐναντίων καὶ
ἀφανοῦς· ὅπερ δὲ μεμῶν δεῖν ἐμπόδιον, ἄν τε κάνη πρὸ τὸ
λεῖν, ἄν τε λιμὴν πρὸς τὸ πιεῖν· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ δὴ ἡνῖν ζῶμ
τε πολλῶν δοῖ κοῦσ ἔχομ' ἀφ' ἑαυτοῦ οὖσα, τοῖς ἄλλοις αὐτῶν
ὄρεξιν. πᾶν γὰρ ὅ τοῦ βίου ἡ ἀνάγκη ὑπὸ ταύτῃ δρᾶται καὶ
διαπτέτακται πλανέχεται· γῆν δ' ἀρόσιν φυτεύσιν· τέχνῃ
ἐπίνοιαν· χρήσιν νόμων· κόσμος πολιτείαν· σὺν δὲ μοι πεῖρα·
ὑπὸ ῥοῖος πόλεμος· ἀρήνη· ταῦτα χρὴ καὶ πρὸς θεῶν ἡ ἀνάφαν.
λωμα μὲν οὖν ἰσχὺς ἑαυτοῦ· καὶ μὰ δὲ ὑπερπεφυκὼς
ζῶν δὲ ἀθανάτου· ἀρετὴ δὲ κακίας· ἡ ὁ τὶ πάσῃ ἀνθρώπῳ
γενόμενος ἀθεωρήτου, ἀπαθῶν τῶν ὄντων θεωρᾶν· τὸ δὲ
πάθη τὰ ἡ ἄρρος ἀπαντᾶ· τὰ ὠῶν ἡ· τὰ σὺ ὕδατι· ἀν-
λεῖ τοῖς· οὕτω ὄντα φάναι· τοῦτον κόσμον ἔπεχον τ'. ἀξιῶν
τὸν φύσιν ἐν ἐμπεδοκλέα· πάν ἀόσα τε ἔφιν· ὅσα τε ἔσται
ὀπίσω, δεῦ δρεα τὲ θλαστήσεται ἠδ' ἄλλα· ἠδὲ γῶ αἰνῶ·
θήρ τοῖ ὀνοῖ τε πόδατα τρέφομενα ἰχθῦ· ἔοικε δὲ
οὕτω ἡ μικρότερον παρὰ δαλαῦ τὸν κόσμον τοῖ ὁμοφυλοῖ
λεγομένοις τοῖ σύστασι ψαλίδι λίθοις· οἱ μέσοι καὶ μὴ κατ'
τὸ ὠῶ ἐκάτερον μέρος σύδεστιν σὺ δὲ μονιάτ τῆ ῥοῖ καὶ σὺ
τὸ ἔξω τὸ πῶν ὀχῆμα τῆ ψαλίδος πλὴν ἥπτον· φλοῖ δὲ καὶ τὸν

ἀναλωματοποιοῦφαίαν καὶ βοσκήματα ὁμοῦ τὴν ἐν ἀκροπόλει
θεωρῶν, ἐν μέσῃ τῇ τοῦ τῆς ἀστεῖας τῆς ἑαυτοῦ πεδίῳ πόλει
ἐν τῷ πόδῳ θαλάσσης· καὶ θεωρῶν ἐστὶ τῷ ἀναλωματῖ ἢ ἀστῖ νοῦ φανῆ
ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς· ὡς τὸ δὲ ἀνάφωνον ἢ τὸ βουλόμενον αὐτὸ πυῖαιρ
τὸ ὑμέτερον ἀναλωμα λύσαντες τὴν ψυχὴν· τοῦτον οὖν ὡς χρὴ τὸν λόγον
ὅθεν ἐν κόσμῳ· θεωρεῖν τὴν τῶν ὅλων ἁρμονίαν τε καὶ θεῖαν πε-
πλήν τε μέσος ὢν ἐν θαλάσσῃ τε καὶ γῇ τε καὶ ὁ θολερὸς οὐρανὸς πρὸς
ἀλλάττω· καὶ θερὸς ἐν καὶ θερῷ χωρῷ βαρὺ καὶ βαρὺ καὶ θερό· οὐ ἔτι
μέσος καλοῦμαι· ὅμως μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀρανοῦ τῶν ἄνω· ὅλυμπος
δὲ, οἷον ὁλολαμπῆς τε καὶ πάντος φόφου καὶ ἀστράπτου κινήματ
κεχωρισμένον· οἷα πνεῦμα πορεύμενα ἢ ἀχλεῶνος καὶ ἀνέμων
βίας· ὡς πορεύφη καὶ ὅποι ἢ πνεῦμα· ἄλλ' ἐμοὶ δὴ
φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς ἀεὶ ἔμμεναι· οὐ τάγε μοι σοὶ
τίναν ἀστεῖαι· ἄλλ' ἐπὶ τὸ μέρος φρεῦ ἀεῖται· ἄλλ' ἐν ὠὶ πίλναι·
ἀλλὰ μὲν ὀλύμπου θρῆ πέπταται ἀνέφελος· λαμπρὸν ἀνὰ δὲ ἐρόωνται·
ὡς δὴ μαρτυρᾶ δὲ καὶ βίος ὁ πάσης τὴν ἄνω χωρῶν ἀποδιδόσθαι·
καὶ γὰρ πάντες οἱ ἄνοι αὐτὰ νομίζεται ἀεὶ θεῖα καὶ τοῦ ὄνου
δίκαιοι μενοι· καθ' ὅλου γὰρ κακῶς κακῶν ἀνόπεφ
νῆ· ἐν δὲ λαμπρῶν ὁρῶν ἐν αἰθέρι θεῖ θνεφέλησι· ὁ δὲ
θεῶν αἰθήτων τὰ τιμῶν τὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπέχατον· ἀστρ
τε καὶ ἥλιος καὶ σελήνη· μόνα τε τὰ ὠῶια ἢ ἀστοῦ βαίνῃ αὐτ
φ ἴδιον τὰ τάξιν ἢ ἀκενήσομεν· καὶ ὅ ποτε ἄλλοι ἀθεῖ τὰ μὴ ἐκ-
νήθη, καθάπερ τὰ ἐπίγνω δὲ τρεπτὰ οὐ τὰ, πολλὰ ἐν τρόπῳ
σφ καὶ πάθη αὐ δὲ ἔλαχεν· σφ σωμοῖ τε τὰ ἢ λιβίαι πολλὰ μὴ
τῆς χῶ δὲ ἐρρῆξεν· ὅμβροι τε καὶ τε κλυσμοὶ δὲ αἰ ἢ καὶ ἀρ-
ρεῖ τέσ· ὠῖ γρομαῖ τε κὐμεῖ καὶ καὶ χωρῆσθαι, πολλὰ καὶ
ἢ πτῆρσι ἔθαλ' τῆσαν· καὶ θαλ' τῆσαν ἢ πτῆρσαν· βίαι τε
πνεῦμεῖ καὶ τὐφῶνων ἐστὶν ὅτε πόλεμο ὅλεσ δὲ ἐτρεῦαν·
πῦρ καὶ αἴ τε καὶ φλόγα αἰ μὲν, ὀξῶν γε γενόμεναι πρὸ τοῦ
ὡς πνεῦφασιν ἐπὶ φλέ γουσι τὰ πρὸς ἑῶ μεῖρ ἢ καὶ τε φλε
ξαν· αἴδε, πεῦ ἐ ἀσβῶν ἀκτῆ δὲ δὲ λυσαν, καὶ ἐκ φύσι κ
σασαι καθάπερ τῶν ἐν αὐ τὴν κρατῆρων καὶ ἀνέρρεῖ τῶν·
καὶ ἀ δὲ τὴν ὑπὸ φόρομεν χαλεῦ ἢ κλω· ἐν δὲ πόλ τῶν δ
ὀβῶν γε ὀξὸ χωσε ἐπὶ μὲ ἐστεφ ἀμεν ἐν ἴον· πεῖ καὶ πολ κφ ἢ ὑ

γὰρ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἁλὶ τὸ βαφάζαν γλόντος ἐπὶ τῶν αὐτῶν
γονάτων καὶ κόψαν· πλησίον γὰρ αὐτῶν γενόμενος ὁ τοῦ πυρὸς
ποταμὸς, δεξιοῖ θῆν· παρέτρεψέ τε τὸ μὲν, εἰς θάλασσαν τὸ δὲ εἰς γῆν.
καὶ ἐτήρησεν ὁ Δία θεὸς ἀλλὰ θεῖσ ἀλλὰ τοῖς γονεῦσι τοὺς γενεσίους.
Καθόλου δὲ ὁ πυρὸς ἐν νηῒ κῶν βλαγήτω· εἰς ὄρεα πεδὲ ἐν ἀγοῖς·
εἰς χορῶν δὲ ἐν θρυφαῖος· εἰς πόλιν δὲ νόμος· εἰς ἀγορὰν πεῖρα δὲ
ἡμερεῶν, τοῦτο θεὸς εἰς κόσμου· πλὴν καθόσον τοῖς σὲ, κρατεῖν
τὸν ἄρχειν· πολὺ κίνητόν τε πολὺ μὲ εἶμον. τῶν δὲ,
ἄλυπον· ἄπορόν τε, πόσον κεχωρεῖσμένον θαυμαστὸν ἀθάνατον
εἰς ὀκίνητον τὸ ἰδρῦμένος, πάντα κινᾶ πολὶ ἀφ' ὅπου σκε-
λεται πόθεν· εἰς ἀφόρους τὲ ἰδέας φύσεῖν, ὡς πρὸ
ἀλλέλα· ὅτι πόλεως νόμος ὀκίνητος ὢν εἰς τὸν
χρόνον μὲν ὢν ἀκαίος, πάντα δὲ οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν.
ἐφ' ἑπόμενοι γὰρ αὐτῶν ἡ λόγος ἐξέρχεσιν· ἀρχοντὲς μὲν ὡς
τὰ ἀρχαῖα· θεσμοθέτας δὲ ἀπὸ κοῖ κρίνοι κατὰ ἔμα· βου-
λὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ μυριάδας τὰ πρόσηκοντα·
ὁ μὲν τὸ ἀπὸ τὸ πρὸ τὸ νεῖον βαλλόμενοι· ὁ δὲ, πρὸ
τοῦ ἀνάκτορα, ἀπολογησόμενος· ὁ δὲ ἀπὸ τὸ δεσμωτηρίου
ἀποθανούμενος· γίνονται δὲ καὶ γυμνοθοινίαι νομίμοι· καὶ
πολυπόρρατα εἰς ἀγῶνα σοῖ· θεῶν τε θυσίαι· κρίνων θλαπῆ·
κρεμάκε κεμένοι· ἄλλα δὲ ἄλλοις εἰς ὅλου μὲν λῆ μίαν
πρὸς τὰ ἐξῆν ἡ νόμιμον δεχόσιαν, βέλτιστον ὄν· ὅ
πολὺ δὲ μοῦ μὲν θῦμιάμεν τὲ μὴ, ὁ μοῦ δὲ πάσου ὠνὶ
κρεμάτων, οὕτως ὑπὸ λῆ πτέον κρὸ ὑπὸ τῆς μεγάλου
πόλεως, λέγω δὴ τοῦ δε τοῦ κόσμου· νόμος μὲν γὰρ ἡμῖν
ἰσοκλίνησ ὅ τε ἄδε μίαν ἐπὶ δεχόμεθ' ἡ ὀρθῶσιν ἡ μετα-
θεσιν· καὶ τῶν δὲ ὀμεῖν κρὸ βεβαιοτέρος τῶν εἰς κύρ βεσιν
ἀνάγε τρόμενῶν· ἤ ου μὲν ου δὲ ἀκίνητος αὐτοῦ καὶ
ἐμμελῶς σύμπασ οἰκονομεῖται διὰ κοσμοῦ ὡς κρὸ-
μενος κατὰ τὸ φύσιν πάσαν ἁπὰ τῶν οἰκείων
ὥσπερ μᾶς· ὅ τε τὰ φυτὰ κρῶα, κατὰ χθόνιτὲ κρὸ κ. κρὸ ἀρ
ἀμπελοι κρὸ ἡ γίνεσ κρὸ ἀρ. συκέαι τὲ γλυκεραὶ κρὸ ἡμῶν
σῦφησιν ὁ ποιητής· τὰ τε ἄκαρπα μὲ· ἄλλα δὲ πάρεχόμ
χρέων· πλὴν τὸ νοι κρὸ πίτυς κρὸ ξοι· πλὴν ἡ τὰ ἄκαρπα τὰ ὀστ

καὶ Ὠκεανὸς καὶ Τηθύς· οἵ τε καρπὸν ὀπωρινὸν ἀλλήλων
ἄλλοσε δὲ ἄλλοθι ἐξ αἴτου φέρουσαι, ὄχναι, κρόκαι καὶ
μελέαι καὶ λαβρόκαρποι· τῶν τε ἐλαιῶν τε καὶ ἐλαίας κατ-
τά τε ἐν ἀγροῖς καὶ ἐπὶ γλῶσσαν ἐν ὕδατι βοσκόμενα πίνεται· καὶ
ἀκμάζει καὶ φθείρεται· τοῖς τοῦ θυμοῦ θεσμοῖς· πλὴν τὸ
ἐρπετὸν τὸ ἐν γλῶσσαν νέμεται ὡς φησὶν ἡ ἐν κλαῖς· ἀφ' δὲ ὧν
πολυώνυμος ἐστί· καὶ τὸν νομὸν ἔχει μεγάλος τοῖς πάθεσι πᾶσιν·
αὐτὸς νεοχμός· καὶ λοιποὶ δὲ αὐτὸν καὶ ἡνίκα καὶ ἄλλα
πάθη ἀλλήλων χεόμενοι τοῖς ὀνόμασιν· ὡς καὶ ἀλέοι καὶ
ἀιὸν ζῶμεν· Κρόνου δὲ χρόνος λέγεται, ὁ ἡκῶν δὲ αἰ-
ῶνος αὐτὸς μόνος, ἀφ' ἑαυτοῦ αἰῶνα· αἰθεροπαίδιος τε
βροντᾶιος καὶ αἰθήριος· καὶ θέειος· καὶ πυρίος τε καὶ ἐλίος,
ἀπὸ τῶν ἐλίων καὶ πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων καλεῖται· καὶ
ἐπὶ καρπίου μεῖ ἀπὸ τοῦ καρπῶ· πολίδα δὲ αὐτὸ τῶν πό-
λεων ὀνομάζεται· γενέθλιός τε καὶ δῆμος καὶ ὁμόγνιος·
καὶ πατρῶιος, ἀπὸ τῆς πατρῴας γενεᾶς καὶ γνησίας· ἑταιρᾶος
τε καὶ φίλιος καὶ ξένιος καὶ φρατρίος· καὶ συμπαιδοῦχος·
καθαρσίος τε καὶ πολεμαῖος· καὶ οἰκέσιος καὶ μειλίχιος,
ὡς πολλοὶ ποιηταὶ λέγουσι· σωτήρ τε καὶ ἐλευθέριος ἐστὶν μ·
ὡς δὲ τὸ πᾶν ἀπᾶν, οὐράνιος τε καὶ χθόνιος· πάσης ἀπὸ πρω-
γόνου μορφῶν φύσεώς τε καὶ χρόνου· ἄστε πάντ' αὐτὸ αὐτὸς ὤν·
διὸ καὶ ἐν τοῖς ὀρφικοῖς καλεῖται· ἀλέγεται·
οἱ μὲν δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην ὠνόμασέν τι λέγεσθαι πλὴν τοῦτον·
οἷον ἀνίκητον ὄντα· ἀπέφηνεν δὲ καὶ τὸ
ἄφραν τε καὶ χωρὶς ἀκαλύπτων· πεπεφηνεν δὲ καὶ
τὸ πεπλωτῶν πάντ· καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἄπειρ· ἡ γῆ·
καὶ ἡμέρα μεῖ, ἀπὸ τοῦ μεμελέσθαι· νέμεσιν δὲ αὐτὸ τὸ
σκοτεινὸν ἀνεμόεν· αἰθέρα τε καὶ ἀνδρὸς, ἀνὰ ἀπόδρασιν
αἰτίαν οὐδὲν κατὰ φύσιν· αἰδοῖ δὲ, ἀπὸ ὕδατος· τῶν τε πάλι
τὰ δὲ μοίρας καὶ τοῦ ἄστρου, ἀφ' τοῦτο πῶς γάρ· τρᾶς μ·
γὰρ αἱ μοῖραι κατὰ τὸ χεόνος μεμελέσθαι· γὴ μὲν δὲ ἄστρα
κτοῦ τὸ μεῖ, ἀξαρτᾶσθαι· τὸ δὲ, μόνον· τὸ δὲ, πολύφρεφὸ μόνον·
τὰ τὰ κτᾶ δὲ κτῆ μεῖ τὸ χεόνος, μία τῶν μοιρῶν ἄστρο πρ·
ἐπὶ τὰ πάρη θοῦ τὰ πάντ, ἄστρε πάλαι· κατὰ δὲ τὸ μόνον,

λαχεσιν· ἀν πάντα γαρ κατὰ φύσιν μεγαλῆ εἶσι· καὶ τὰ δὲ
τὸ εὐδαιμονεῖν, καὶ ὡ θεῶ· ὥσπερ αἰνοῦσα τὴν κλωθοῦσαν
εὐφρωνεῖ οἱ καὶ· παραινεῖται δὲ τὸν μῦθος ἐν κατὰ τὸν κόσμον·
ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν κοσμῶ τὸ πλεῖστον· καθάπερ καὶ
ὁ γεγραμμένος πλάτων φησὶν· ὁ μὲν δὴ θεὸς ὡς παλαιὸς λόγος,
ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων
ἁπάντων ἔχων, εὐθεῖαν πορευόμενος κατὰ φύσιν περαίνει·
τῶν δὲ, ἀεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου
τὶ μέρος· ὃ δ' ἀν λαμβάνῃ μένος, μεγαλοῦρός τε
καὶ ἀλαζὼν μεν ἀξιοῦται θεοῦ μέτοχος εἶναι.

complete

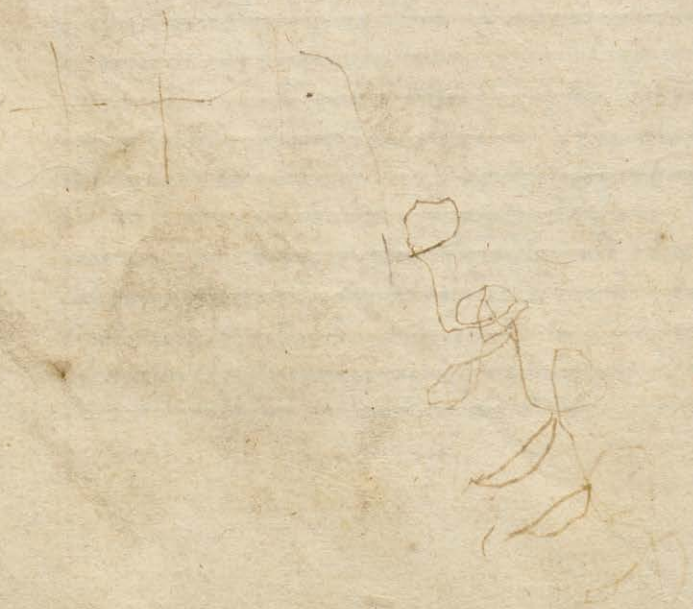

Edition di Velfius Amsteldam 1438

τὲ πίστολαὶ λίβανίου σοφίστου: θεμιστίου φιλοσόφου.

Διανίω μὲν τὲ ἀτὶ καὶ πρὶσ, ἢν οἶδα· τὴν μὲν οὖν μὴ κολὰ
σιν, μὴ πάθε δαὶ κὰ χ· ἢ πεῖσ τὲ, ἢ δὲ ὑμὲν αὐτῶ δὶ ὁ πεῖσ
φοβρὸν δὲ λίαν τὸ προσδέχεσθαι λ τὸ φῆσιν ἀνάγκασιν
πενία· ἐ πὰ ρῶ τὴ τε μὲν δὴ χρὴ εἰσαὶ δαι, καὶ αὐτὸν μὴ κακῶσ
ῶσθαὶ, ἐ δὸ ξὲ μοὶ δὴν ὡς σὲ πρῶτον τὸν ἄνδρα, δὶ ἡ
ἢ τὲ κὰ θεστὴν τὴν ἀθῆναῖ προσλαβοῦτ ρὸ πὶν, οὕτωσ ἢ δὴ
πάντα χὴ χωρεῖν· μὰ χὰ δὴ λαὶ τὴν τὴν θεὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἀν,
λαφ ὑτοι· δὶ καιοσ δὰν, ἢ πσ, χὰ ρα, ὁ ρᾶ ζαι· πρῶτον μὲν
ὅτι πλᾶσ δὰν ὧν δὲ ὁμὲ ν ὁισ ἐ βοὴ θησὰ σ, οἷσ οὐδὲ νὴν πρὸ
σὲ δὶ καιον, πλὴν αὐτοῦ τοῦ δᾶ δαι· ἐ πὰ θὸ τὶ ῥὼ ἢ μὴ γὰρ
ὁμὲ λῆ σαὶ, κὰ κὰ πὶν ἢ πᾶν, μὴ κὰ κὰ ὶ σὸ ὰ ναι· τὲ ἰ τὸν, ἢ δὲ
βοὺλ ἢ πρῶτον, δὲ ἰ σαι νὲ ῥου ζυ γὴ σὸ ὖ τοσ, κὰ ὰ σχὼ ῥαρ
τὸ γὲ νοσ· αὐ δὶ ὶ μοσ δὲ ὑ μὲν ἐ κὰ γὼ· σοὶ δὲ ἐ κὰ γοσ· ὦ χρὴ ἰ
ζόμὲν ὃ κὶ φὶ λῆ νὲ μὲ, χρὴ ἰ σαι δὴ ἢ πρὸ τὶ τοῦ τον δ' νοία.
ἀν δ δὲ τῶν ἄλλω ρ, ἃ ἢ ποιῶ ἄνδρα, πρῶ πολλοὶ τῶν
σαυτοῦ λόγω ρ ἐρῆσο· κὰ ἐν βὶ βλίοισ, ὧ μὲν μὲ μὴ μὲν δὴ
τὺ χὴ κὰ μὲ ν ὁσ· τοὶ σὸ τὸ λοιν, δὴ ἰ ὧν ἐ σὰ ζαι ὅ τὶ σὶ
ἐ γὲ γὰ κ πρὸ βὰ λ τὸ· τὸν δὲ λόγ ν τοῦ τον, δὸ μὲ τὶ ὸσ μὼ ὡς
κὰ δὸ σὶ ν ἐ κὸ μὶ ζὲ ν. ἐ ρὲ δὲ ἀ δὸ τ κὰ χὰ ρὸν ἢ ὃ πρὸ· ἢ πὶ μὴ
λὰν, αὐ τὸν δὲ μὲ αὐ τὴ παῖ δα, πολλὰ χὸ θὲν ἀ δελφ ὸν τ,
ὶ ὧν ἐ μοῦ· ἀλη θῆ τὲ τὸ ὀρ θῶ, δὶ κὰ ὶ δὴ θὲ μὶ φίω.

Ἀ πὸ πέ μπτω μὲν ὑμῖν δὶ ὰ ὶ ὸν, ἢ μὲν τὲ· οἷσ ἢ κολοὺ θη σὲ
δὸ ξὰν τῆ δὲ πρὶ ῥῶ τ, δὺ μὲν τοῖσ βὶ θὺ νοῖσ, ὀ ξὰν ὲ φῦ.

α

349

ρ ὀ σ η

μὲ ν ὀ ν

ἀ λη

ρ

οὐδὲ οἶδ· ὅτι τὸν ἄνδρα, ἰδὼν, χθὲς τὸ κάλλος μὴ μέμ-
νῆσθαι, οὐ δ' τε πρότερον, ἢ θύτερον ἡδίω φόνον ἐμοὶ, τὸ
σῶμα μοι πεπρεσμένων ἀγωνιῶσι οὐδέν· οὐ γὰρ φιλο-
μεν, πρὶν ἐγένετο, τοῦ δὲ, ἀπελάφθη· ἀμὰ τὸ σῶμα τὰ
ἔργα, ὅσα φῶς τὸν τὴν αὐτὴν οἰκοῦσι οἰκίαν· ὡς τὸ
ἁπλῶς τῶν ἐνὸς ἡμέρ οἶδεν, ἢ οὗτος· τὰ μὲν οὖν πολὺ τοῦ
λόγου ἀκούων, ἴσος ἀκάν, ἀνίαστη· τὸ δὲ μὲ μεμνῆσθε
πάνυ τυχὸν φρήνησι, τὰ πολλὰ πολεμῆται· ὅτι πλὰ μόσ-
ἐγγὸ μεν ἐκφύγων τῶν ἀχθῶν ἀπῆθεν· ἐπὶ τὸ μὲν οὖν φο-
τοῦτο δὲ δαιμονίαν ἢ κρῶ· ἀφ' τὸ δὲ φήμος ἐπάν· διὰ
νίω δὲ ἐλεθρίας ἐπὶ θυμῶν, βοήθειν πόσιν ἐχη-
δώσας δὲ ποιῶν, ὅσον πολὺ ἀντιστῶν, τὸ σοῦ τὸν
πάντῶν ἔθνη· ἢ δέ σοι δώσαμεν, κἀκ τοῦ πολὺ κεκτῆσθαι·
ἀμὰ τοῦ πόρον κτήσασθαι, μὲν βουλήθηναι· ἀπὸ οὖν,
ἐλεθρος σὺν, ἐλευθερίας ἐπὶ θυμῷ· τὸ βελθέν,
πλουσίωμεθὰ ἢ τὰ κάλλος· πόνῃ δὲ, δουλάν· ἀπὸ
δὲ αὐτῷ τὰ ταῦτα, ὅσα αὐτὸν τὰ πάνυ οἰκεῖ οὐδὲν ἀνάγκαι
ποιῶν· χορηγὸν δὲ ἀκέα· φοβῆται γὰρ μὴ ζῆν ἢ πόσιν
ξένην, οἴκοθεν ἐπαυρῆκοσμ· τοὺς δὲ μὲν τοῦ σωθῆναι,
μὲ λόφῳ ἀεὶ ἐπαινέτῳ· μὴ ἐπὶ τὸ δεσποῖ· τυχόντος μ' ἀν
δόξαι, ἢ ἐφ' ὑμᾶς ἐπαινεθῆμεν· μὴ τυχόντος δέ, ὅπω
ἡμῖν ἀπόστελτε φρονῖζετε. + ἀνδρεῖνφ +
ὡς ἄρα φῶ μέρτο τῆβι θυνία τὸ χθεστὸ χὴν δ' θ' ν' ἀστὸν
γὼ ἐθαι· διὰ τοῦ τὴν βι θυνία θ' μνοσ, ὃς ὦ, τὸ ἀν τοῦ τ' πῶ·
σὺ τὸν, ἀνὸν μὲν τὲ θνεῶτα, ἀκάν, ἀνὸ σῆ σαι, ὅσ πολ
ὀν μὲ θοισ· πόλφ δ' ἀν, ὁ χομένασ, πόλιν ἀσ σχήμα,
κτήσασθαι πόλεων, ὁ δ' ἡν ὦ ποιῶν· λόγον τὰ τὸν τὰ
ξιῶναι, κομίσαν τὸ κὲ σὺ θεοὶ τὸ πρότερ ἢ πλοσ ἀπω·

χορηγὸν

χορηγὸν ἀν ἐφ

χαίρω δὴ δὴ πλὴν τοῦτο τὸν ἐν ποιῶν ἔναι, τοῦ τ βιῶ
νοῦ τοῦ δ' πλουτοῦντος· σὺ τὸ τὸν πάθος ἐμοῦ, τὸ, τὸ θῦ
ὄντι πεῖθος ἐμοί· ἢ δὴ ἢ ἀνάσοι τὴν τε ὑποδοχὴν καὶ
μεγὰ ἐμάνων δ θυμίαν, ἢ ἐκεῖνοι πεῖ ἐλλοῦ ἢ δ' ἐν λέγ.
νοῦ ὠφέλον ἀν, ἢ δὴ νὴ· ἢ μοι τὴν τὸν ἐν τὸ κοῦ ὠφέλω,
ταῦ τὴν ἐχοῦν ὠν, ἐ πὸ δὴ μοῦ τὴν ἢ δ' ἢ τὸν, τοῦ τὴν ἢ δ'
ὅπω· οἷα πρὸ τὸ ὀρνῆν, φαν ἢ, πάν τα, ποῖ ὁ· κὸ λοῦ δ'
ὅ μεμο· τὸ τὸν νε ἀν ἢ σκ· δεῖ σαι νε τ' με ὑπὸ ἀν, χορ δ'
δὲ ἐ μεῖν· οἷ ὀχ νε δ' αὶ δ' ἢ δ' δ' φίλ ἢ δ' ἐ μεμ με λε τ' πη θ',
μὴ πρὶ ἢ δ' ἢν πρὸ τ' πον τ' χ' θ' τ' αὐ τὸ χ' θ' ν, ὁ μ' ὁ σω τ'
δ' δ' ξα δ' αι, ἢ μ' ἢ δ' ὠν χορ ὀν τὶ μ', ἢ ποι η σ' λα μπρ ὀν
τοῖ σ' τε ν ὠν, τοῖ σ' τ' ἢ λ' πὶ ζο μέ νοις· ἢ τ' αὐ τὰ δ' ἀν ν ο μί ζη σ
ὁ κ' ἢ σ' δὶ ἀ / νὶ ὀν μ' ὁ μ', ἢ ἐ μὲ τ' σε τρ' ἀ φ' θ' αι, ἢ ὀν τ' δ' δ' ξ' ἀ τ' σ.
οὗ τος τὸ ὁ δ' ἢ μ' α / λὶ σ' δ' μ' ἐ τ' αὶ ρ' δ' φ' ρ' ὀ γ' ἀ σ', ἐ λ' ὑ π' σ' π' κὶ σ' δ'. ἢ δεῖ σαι νε ἢ
μ' λλ' σ' πο τ' δ' κὰ ὶ τ' ὠν αὐ τὸ ρ' χ' π' τ' δ' ἐ ω δ' αι πο ν', ἢ ὠς ὁ π' α ὁ π'
μ' η χ' ὠν ἢ τὸ δ' ρ' χ' ν φ' ὑ τ' ὠν· ἢ τ' ω ζ' ὠ ν η· κὰ ὶ σ' θ' λ' τ' φ' α· ἢ ὁ λ' ὁ
π' ρὶ β' ὑ θ' ε' σ' α· ἢ ἀ τ' ρ' ὑ π' ν' ἰ α· κὰ ὶ φ' ρ' ο' υ τ' ἰ δ' ω· ἢ π' ο' λ' ὶ δ' ἐ κ' ἢ τ' η
ρ' ἀ σ' τ' ω / ν η· ἢ τὸ ἀ ρ' τ' ἢν, σ' κ' κ' ε χ' ὁ ρ' η κ' ε· φ' ο β' ὀ ὺ μ' ε ὶ δ' ἐ ὀ ὺ δ' ὲ ὼ μ',
τ' ὼ ν μ' ε ὶ ἢ σ' τ' ω ν π' ε ὸ τ' ὸ ν α ὐ τ' α / μ' ε ὶ ω σ', ἰ λ' ἰ σ' τ' ἰ α / σ' π' σ' ἢ μ' ὶ ν· ἢ τὸ ν
ἀ π' σ' π' φ' ὑ σ' ἰ σ' κὰ ὶ χ' φ' ε ὶ σ' μ' ε ὶ η σ' τ' σ' ε π' ἰ σ' τ' α ὶ π' ω τ' ρ' ε ὀ ὼ σ· ἢ τ'
π' ἰ σ' τ' ὰ φ' τ' χ' ἐ ω σ' μ' ε ὶ σ' τ' ε ὶ σ' θ' α ὶ μ' ε τ' ὰ τ' ὸ ν ἐ ν τ' ὶ ὶ σ' π' ὸ τ' ο ὶ σ' ἰ φ' ὀ ν η φ' α θ',
τ' χ' ἐ ω σ' δ' ὲ τ' ὴ π' ρὶ τ' ὰ ὐ τ' ὰ δ' ὲ ἐ τ' ὴ π' ρ' ὸ σ' τ' ἰ λ' α μ' π' ρ' ὸ τ' ρ' ο ν η ξ' ε ν·
ἐ φ' ὼ δ' ἰ α ὐ τ' ὸ σ' τ' ε μ' α / λὶ σ' η ὠ σ' η ν, σ' ὺ τ' ὰ ὼ, ὑ π' ὸ λ' φ' ὺ σ' ὸ σ' ἀ φ' ε η
ν ο ι ο, τ' ὀ ὺ τ' ὸ σ' τ' ἰ ν· ὅ σ' ο ι τ' ὸ ν λ' ὁ γ' ο ν ἐ δ' ὸ ξ' α ν τ' ὸ τ' ὸ ὺ π' ρ' ὸ σ' ω π' ο τ',
τ' ο σ' ὀ ὺ τ' ο ι καὶ ἢ δ' ο ν ὴ ὠ μ' ὰ τ' ὸ ὺ λ' ὁ γ' ο ν· καὶ τ' ὸ ὺ ν π' ε τ' ὸ ὺ σ' ε φ' α σ'
κ' ὴ ν τ' ὸ ν φ' ἰ λ' ὴ ν ἢ δ' ὴ σ' ὸ ἢ λ' ἐ γ' χ' θ' η φ' ὸ σ' η σ' ο ν μ' ε σ' ὴ ν, ἢ κὶ σ' ὰ δ' ὲ φ' ἰ λ' ὼ ν
ἀ λ' λ' ὰ τ' ὸ, π' ὸ λ' α ι τ' ὸ ὺ τ' ὸ, ἄ ξ' ἰ ο σ' ὀ ὲ ἰ σ' τ' α ὶ ν ἐ τ' ὸ σ' κ' ο ι ν' ὴ φ' ω ν' ὴ δ' ἰ ὰ

χορ δ' τ' ὼν

3 74

ἰ λ' τ' ἰ α / σ' ο υ ς

πόσης χώρας τῆς πόλεως· καὶ δὴ ὃ Σαοῖλδος ἐθαυμάζετο, μειλίττης σοφώτερος ὢν θεὸς τὸ τῆς ἀρχῆς κηρίον·
ἡ μὲν οὖν ὀξήνη μοι καὶ τῷ πόρῳ σὲ τρέχειν, ἐπεὶ τὸ μὴ δύνασθαι
γὼ δὲ ὀξὺς Σαοῖζην ὑπῆρχον, ἡ κεφαλὴ νίος, ὅσος μὲ ὑπῆρχον,
ἐμὸς δὲ ἐν ταῖς ὁσι, πολλὰ μὲν μὲν ὑπὸ σοῦ κεκλημένος
πρότερον, γὼ δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ· τὸ γὰρ σὸν βιθυνικὸν
κατὰ τὰ τὴν αὐδὴν, πολὺ δὴ χρόνον φυγόντ' τὴν οἰκίαν
διὰ τὸ φοβεῖσθαι βουλὴν τὴν πατρίαν· ἡ τὰρ ἐλαύνοντο
ἐπὶ δημεῶν τοιοῦδε, μὴ δὴ ὠμὰ λάτρευεν, λοιπὸν
ἦν δεδέασι, ἐδόκουν αὐτὸν μὴ εἰς ὀστέρον ἄγειν, τῇ ξένῃ
μὴ ἐλαθρίαν, ἢ πεπτεύκεμεν ἀπίεναι· καὶ τῷ μὲν
λόφῳ τῆς ἡμέρας, πλὴν τὴν ἡμέρα, δὲ ἐδόκουν οἱ τοιοῦτοι ἢ πιθὴν
ὄκνῳ τῷ μὲν τοι πορεῖν μὴν ἐν ἐν, τὴν ἡμέρα ὅτε· ὅπαν τὸ
ὕμεν κεκόσμηκε, μὴ δὲ φρονῶν τὲ πεμόν τὸ τὸς· ἢ
ὥρα ἔχειν αὐτὸν αὐδεῖν ὀλίγον· καὶ τὸ μὲν χίγον, τῷ
πρὸς ἡμᾶς δίκαιον οὐδὲν διαφθείρω, ἀλλὰ ἐπὶ ὁδὸ
μέσον πορεῖν τῆς ἐτέρας μὲν εἰδῶ· τοιοῦτον ὦ θερῶν ἐ
λέγων ὦ κοινωνῶ σοι τοῦ σῆν ὁσ· καὶ ἀλλὰ δὴ κεφαλῶν ἢ
τοῦ αὐμεῶς· δὲ χου δὴ τὸν οἰκῶν, πολλοὶ τὴν δὲ διὰ τὸν
τὸ πόν κῆπον ἐλθόν φίλω· βουλεῦσι πρὶ τοῦ ἵνα
χρὴ τοῦτον ὁδὸν ἐλθεῖν, ἢ τοῖ κοι μὲν ἐν· ἢ θῶς ἡμᾶς δὲ
τρέφειν· ἢ τε ζῆν ἢ τὴν μεγάλη πλάνη πρὶν ἀλλὸν τὸν βίον
ἀπὸ τῶν ἀϊνῶν : + ὦ αὐτῷ +

Θαλασσοῦ τῷ τὸ ὄνομα, πόδῳ ὦν· ὅ τρόπος δὲ τὸν κεῖν
κολλίων· τὸ μὲν γὰρ οὖν τῷ ἐπὶ κακῷ· τὸ δὲ χρηστὸ· τὸ
πρὸς ἐμὲ λόγον φιλίας· τὸ ἐτήρησ σὺν δόσιν· τὸ ἀπε
σχεῖν κοσμεῖ· τὸ πνεῖκε σκόμεῖ· λόγ δὲ μέσ χῶν,

233

ἀχόσων ἐ ζοῦ λέτο διὰ τὴν ὀρφανίαν· τοῦ τῶν δεῦλ τῶν
αὐτῶν, πάντοισι οἶδεν ὀνίσασ λόγοισι, ἀ δεῦ μονίζα τὲ καὶ φι-
ζῶν δὲ ἀ πλοῦ τῶν μὲ τὸ λῶ, σῶ φρονᾶ μὲν πλέον τῶν
πένομεν ἀν· ἀσ δὲ τὸ τοῖσ πένησιν ἀμῶ γαν χρῆσθαι τοῖσ
οὐσι καὶ τοῦτο μόνον ἐπαινῶν τὸ πλουτᾶν, ὅτι οὐ μεπεσᾶ
τὰ πρὸς ἐπίδειξιν φύσιν ἐν ἀρετῇ· τῶν δὲ τὸν σεσιν
πόν λαν θάνᾳ· θαυμάζων δὲ ὅσ πόρ πεμφᾶ, ζητῶ τὲ
ἀπόντα, ἢ πτερόντι χαίρᾳ· ἢ δὴ ἢ πλαμίσ ἤρετο, τί δὴ
μόνος οὐ δὲν ἐ πόνεμα· δοῦ μὲν γὰρ ἐ τοι μεσ ὄνεα νίσ
αὐτῆσ αὐ δὲ ἐρᾶσιν· ἀ δὲ ὀφθῆ πα, πάντα χόθεν ἐ λκόμη,
πάρα τε τῶν ἀ πόπον ὀτῶν, ἢ τῶν τοῦ δ' πεθόντ' ἀ δόξ'
τὴν δὲ τὸ χηνοῦ δὲ σ' ἐμὲ μεμαλο διὰ τὸν πρὸς τὸν τοῦ δ' νοῖ
οὕτω σ' ἐ ποιοῦ δὲ κ' ἀναμὲ τεοσσὶ φρόνοισ· ἢ ὧν οἶδ' ἀν ἀνῶν
τοὺ μὲν, ἀ μερτέ τκε· τοὺσ δὲ, κ' ἀ λυ πῆσ· ἐμὲ δὲ φίλᾳ
μεν πλέον, ἢ πρὸ σ' ἀν τῶ πεᾳ· αὐ τοῖ γὲ τα δὲ μὲ μᾶλλον ἢ
μεθῆ πῆσ· ποῖᾳ δὲ τῶν αὐ τῶν μὴ εἶον· ὁσ πρὸ αὐ τὸν
ὄνομ σ· τοῦ τῶν τὲ μὲ σοῖ γὰ ἀ χε κλῶσ, οὔ τε σὲ
μὲ μεθῆν· ἐ γὼ μὲν γὰρ αὐ, ἢ δὴ κῶν· οὐ μᾶσ δοῦν, ἐ ζη μῖ-
οὐδε, μὲ ἢ σω φρόνῶν πρὸ ἔμεν· δὴ καὶ ὁ τῶ τα αὐ· ἀ λλ' ὁ λοσ
ἀ δὴ τῶ· τῶ αὐ τῶ·

Καὶ ὁ τὲ ἀ θεν ἀ ἢ σοι τὴν γὼ αὐ ἢ κα, ἢ κοῦ σε λῶν, σῶ πλοῦ μὲ,
ἀ γνοῶ τῶ· ὡσ ἀ κοῦ σε δὴ ἀκῆ θᾶν, κὰ μοῦ σῶ· σὲ πᾶ δὴ
τὴν τῆ ἀ τὴν ἐ πῦ θόμεν, αὐ φὶ μῶ ξα, ἀ γνοῦ τὲ ποιᾶ λῶν
ἀ ρῖ σαι γὰ τὸν ἔ ναι σὴν πάθᾳ, ἢ τὴν φύσ πᾶν ἢ γρᾶσ πρὲ
σουσῖν· ὅρ μῆσ ἀσ δὲ πᾶν δὴ θῆ θᾶν λόγοισ, ἀν ἐ σῶν, ἀ
σασ μὴ πᾶν ὕσ ἐ δοκῶν ἀ δεῖν, ἐ πεῖ τὰ ἀλοῖ ἰῶ δὴ τῶν·
οἷσ γὰρ ἐ μῆν σε κουφῖ ἄν, τοῦ τοισ δὴ τῶν πῖν δὲ ρῶ κὰ

σι μετανίδου. πόσα δὲ τὰ τοῦ θεοῦ ἔργα φόβῳ μὴ λύτ-
τεσθαι, πάντε δὸ κάσμοι πολλαὶ τε ἀδέναι, καὶ πε θε-
σθαι ὅμοιοι ἐ πᾶν· ἐλοὶ δὲ μὲν οὖν ὅτι ἐ μὲν οἷα τε κωλαγιμῆ
ζαν θυμίαν, αὐτὸς ἐ ἀ σρ αὐτόν· ἐ δὸ ὀχοῖα τε, κὴ πὲ θὴ
μα τὴν ἀὴ, λέγοιτο· διὰ ταῦτα τοῦ μὲν, ὀφίστεται· τὰ
δὲ ἡ γὴ σιν δὲ σοι τοῦ πεσίμῃ ἀ ποδίδοσαι, ἀ τ χαμόνος
σωεζη· ἡ ἐξ ἀμε θαλὴ σῶν κ σίαν μὲ ἀ πε λόγου·
καὶ τὶ γος δὲ μὴ λὴ σε πε σὸ τὶ τῶν δὴ μοσθένοσ· ἡ ν δὲ ὁ μὲ,
εὐχὴ μὸ ν ὠ αὐτοῦ βεβαίαν· τὴ δὲ ἀμὴ λὴ, πολλὰ μορφαὶ·
καὶ πε σὴ λθον· ἐ πὶ δὴ ἀὴ ἐ ἔφη, ἐ πὶ ἀκαὶ δὲ ἡ κ νέοι· πὰ
τῶν δὲ ὀῖ μαὶ ἡ δὲ ἔφ, ζὴ γὸ βίος ὀ χρὴ σος· ἐ πὰ τὶ ἐ λὸ μὲν τοῦ
δὶ ἀ ὀσ κὴ γ ἀ χόμενω· τὰ δὲ πέρεσ ἐ ἔτυχε, πολὶ τ ἐξέ·
καὶ τὰ ν τὴ, σὸ τὶ σ ἔφ ἀ δὲ ἔναι θὴ ὀ ἰ τὸ· τὸ μὲ ν γὰρ ἔ ναι μὲ
μὴ κὰ κὸν λόγων δὴ μιουρ γὸν, σω ε κα χὰ ρὴ πο· θα τὸ ρὸν
ἐ δοκιμὰ ζέτο· καὶ ἐ δόξα βίσ μὲν, ἀ κῆ ναι τὰ ν τὴ χάρων·
τοῖσ δὲ, καὶ ἐ σχὶ ἴσον· ἐ πὰ τὸν οὐ πολλὰ σ ἡ μέραισ· πῶ τὴ
κοντα, νέοσ ἦν ὁ χρὸς· δὲ ἰ σῶ δὲ ἄκ ἰῶ· ὅ λὲ ὅ λ πονᾶν
σὸ ἐ σόδαν· καὶ ἐ θαυμὰ ζέτο, μὰ τῶν ἄλλων κὸ τὴ σ
τὰ θεὸ κρὰ τῆν· ἢ κὰ ν ὄ φεσ λὴ χὸσ· καὶ ἐ δόξα, μὲ ν τὸ ν ἀν δρὰ
λόγω· μὲ κε θῶ μὲ· οὗ τοσ τὸ ἰ μὲ πε φὶ σ ν ὀῶ τὶ ν ὁ μὲ· ῥὴ
θὲ ν τὶ· ἐ κὰ λὰ γ ν ὀῶ ν αὐτῶ τε, καὶ τοῖσ ἄλλοισ· ὁ δὲ ἀν τὶ
τε χνοσ, κὰ λῶ μὲ γὰρ αὐτὸν· ὁ κὰ υ τὸσ ἑ αὐτὸν, ἢ πὰ λὴ σω,
ὀρθὴν· καὶ τοῦ τὴν ἐ πὶ δὲ ξὶ ὀ, ἢ ἀ ὀσ χε σὶ ὀ· ἰ δὸ ὺ δὲ φὶ σ
πεὶ δὰ ἀ ἀ ὀσ ὶ σ χὶ ὀν ἔ σ ἀ πὸ τοῦ πολὴ τὴ σ νέ ω σ, καὶ τὸν
ἀ με θυ σὶ σ κὸ σμον ἀ πὸ λὸ λὸ τ, ζῶ μεθ ὀ λ βὸ τὶ σ ἐ μὰ ν
πολὶ τὰ σ μὲ τὰ ζῶ τὰ πὶ ὀ ρθὴν, ὅ μὰ ἔ σαν δὲ κὴ σ ἀ τὲ καὶ
κὸ λὺ σὴ· ἡ ἔ ἰ σ ἐ τὸ τὶ σὸ ρ γὰ κὴ κὰ, τῶν δὶ κὴ ω τ ἡ μὲ κρὰ·
ὁ δὲ ἀν τὶ τε χνοσ ἢ πὰ λὴ σε ἰ ῶ ὀρθὴν αὐτοῖσ· καὶ τοῦ τὴν πὶ

δυξιοῦ ὑποσχεσ· Ἰελαστ δ' ζηνόβι· κεῖμαι νόδωω, ἀπὴ ἐν
τοῦ φου· καὶ μὲ κρὸν ὑφρονέ γκωμὶ ἀζω τὸν δὶ ἀσκὸν
μὲ κρὸ τὸ φολόγω· κεῖ δὲ ξω ὑφαλνω κε μὶ ἀθαι μὲ ἀλω·
ὅδε ἀντὶ τε χνος ὑποσχε τὸ λὸ ξὴν, ἰὼ ὁ πὲρ αὐτὸ ἀποθὲν·
ὅδε τὶ ζῆ· τοῦ τον ἡ γνοεῖ ων, οἷα δὸ δε ἐ γνω κὸ τὸ σ
ἀναισχὼ τὴν, ἢ σω τὲ ἀσ· οἱ τοῦ τὸ ποιὴ τὸ, ς γὰ δὸ σὴν·
ἐγὼ μὲ ὀὼν ἀν ἀπαυ λὴς ἐ δὲ ὁ μὲ ω· τὸ θὴ ω δὲ ὑ δὲ ὑ δὲ χ,
κὲ κὴ· κὼ εἶ νος δὲ ἡν τῶν ἀκαὶ ὀὼ τὸν, πὸ ρὴ μὲν τὲ ἔ χον
τὸν ὑὸν, καὶ μὲ μὴ ν μὴ σὶ μὲ φὸ τὴ σὴ, ἐ μὲ δὲ φὸ τὸ σὰ· ὁ τω
νὶ ζο μαὶ δὴ τὶ νὰ ἀλὸ ὼ να, τὸν ὀὼ τὶ σ· τὸ λὰ σὶ μὲ δὶ τὸν τὶ σ· οἷ δὲ,
ὠρ χὼ τὸς, ἀπὲ τὴ ἀὐ τὸ τὶ σ· τὲ τὲ δὲ μὲ ὀὶ·
κὴ μὲ ὀὶ τὸν τὸ μὲ κὴ
μὲ ὀὶ τὸν τὸ μὴ τὸν λὸ γὸν, μὴ ἀ τὴ σ· ἴ σὴ σὶ τὲ χνὴ σ· κὴ ἡν ἀν τὶ
λοὶ ὰν τὲ ὀφὴν· καὶ τὲ ὀ λὰ σ, ἐ πὴ λθὸν τὸ ὑπὸ τὰ ἴδὰ· καὶ ἡ ὼ
ἀδελφὸ σὸ λὸ γὸς τὸ ὑπὸ τὸ λὰ· καὶ δὶ ἐ σὲ σὶ σὰ τὸ ὼ ὑ πὸ λὲ μὶ ὼ
τὰ πὸ ὶ μὲ τὰ· δὲ ὀ σὰ δὲ μὲ τὸ μὲ ω ἀ ἡ, ἐ σὴ λθὲ μὲ σὰ, ὡ σ
κὰ θὲ ἑ ξὴ τὰ σὰ ἀπὸ φὰ σὰ· ἐ κὶ ν ἡ σὲ δὲ καὶ τὰ σὰ κὰ ὰ, ἡ πὲ
ὶ σὶ λὰ, ζὺ μὲ θὰ σὰ· κὰ ὰ πὲ κὰ ν ἡ σὰ τὴ σὰ ἡ μὲ ρὰ σὰ πὰ ὴ θὴ σὶ
μὴ νὸς· ὀὺ κοὶ δὲ κὰ ὴ κὰ ὴ κὰ πὸ σὰ· κὰ δὲ σὶ μὶ· καὶ ὁ σὰ
ἐ πὶ σὰ λὰ τὸ τὴ ἐ πὶ σὶ ν τὶ ὸ ὼ ν ἐ ὸ σ, ἐ πὶ λὰ ρ κὰ μὲ ρὲ ὲ· ὠὶ
τὸν τὶ σ, τὲ θὰ μὲ θὰ, βὸ σὶ λὲ ἀ φὶ κὴ τὰ σὰ, κὴ δὰ ὀν τὰ μὲ
ἀν ἀσὲ φὴν· πὸ ὶ σὰ ἀπὲ κὲ ὶ ν δὶ ὸ τὲ τὴ σὸ κὲ φὰ λὴ σὸ κὴ
τῶν νὲ φὲ ὼν ὀ σὴ μὲ λ, ὡ σ κὰ ὴ, δὶ ω ὰ μὲ ω· τὸ τὸ δὲ ὀ τ
θὲ μὶ ἡ, δὲ κὴ ν ὠ μὲ λὸ γὸν πὸ ρὶ ἀ φὺ ἴ ὰ σ· τὸ πὰ δὲ τὴ σ
ἀ ἴ ὰ λὰ ξὲ ὶ, ἴ κὰ σὰ παὶ δὶ κὰ· κὴ δὰ τὴ ρὰ σ ἐ δὲ κὰ σὼ ὴ μὲ ρὰ·
πὸ ἐ πὶ ὀὼ ὰ κὴ λὴ μὲ ὰ τὶ ὸ σ· τὴ ν μὲ ὀὼ ν ἐ πὰ υτ κὲ ὴ κὰ σὶ ν
κὰ ἐ μὸ ν ἡ πὲ ν· ἐ κὴ ὰ ν ὸ δὲ ἐ μὸ ν τὲ ἡ πὲ ν· κὲ ζὸ ὰ τὴ, ὀὴ
τὸ ὺ τ μὲ τὶ ἴ ἀ λὸ κὰ δὲ ἐ ὶ σὰ ὶ νὲ τὸ σ. κὴ κὰ ὶ τὸ ὺ ὄ λὸ ν,
ὅ σὰ κὰ ὴ, ἐ πὰ ὶ νὸ ν δὲ χὴ τὰ ὶ· + Ἀ σὲ τὶ ἀ νὸ ὼ ν
Ἰ σὼ σὲ ἐ μὸ ὶ κὴ πὲ τὰ πὰ ρὸ ὺ τὰ ζὸ ν θὰ ὺ ἐ θὲ λὴ σὸ σ, ἐ μὲ τ

1833

σω ζωνδίαν τέλοιο, καὶ αὐτὸ ἐμπροσθεν ἀδρηστάσω· ἡδέ με
λήσει τοῦτο ἀτυχήσασα, τὸ τὴν σὴν γνώμην ἐστὶν ἀνάγκη γενέσθαι,
ταῦτα γε πρὸ τοῦ δοκοῦσα θέας οὔ ποτε σκεδαννύμενον τῆσδε λύσω· ἀλλὰ καὶ
μετὰ τῆς σῆς φύσεως ἐπὶ μεγάλην δόξαν μεγάλοις ὀλίγοις, δι' ἀμφοτέρων δὲ τῶν
καὶ τοι πρὸ τῶν πόνων, οἷς ἐπόνησας ὑπὲρ Ἑλλήνων τε καὶ φίλων,
θαυμαστὰ ἐπιδεικνύμενος τὸ σῶμα· βελτίω δὲ ταύτην σκάνης
ἡτοιμασμένος, φεύγειν σκάνω· τὸ βελτίω δὲ ὅσον δοκοῦσι
πρὸς τὰ σώματα τῶν νέων· ἐπὶ τὸν ὀρθὸν βασιλέα
λώσασθαι δὲ, φρονήσεις τε καὶ γνώμας δίνης κατὰ τὴν δώσαμεν,
κεκτημένος, ὦ βασιλεῦ· δυνήσεσθαι, οὐκ βλάψας τὸν θρόνον
ἤθεν, ἤθων μετὰ σκάψας, πρὸς ὁμοιόσας ἅμα γε ὀργῶν πλέον τι
καὶ συνιέναι τι σῶν ἔχοις· οὔτε γὰρ σκάνω τὴν θάλασσαν ἀν-
δρῶν, οὔτε τοῦτο πάσχειν τὸν νέον, τὸν πολίτων μὲν πρὸς ἐστρα-
τευμένων, τὸν ξένων δὲ ὑφορωμένων τὸ χρεῖον, ἡγομένων
τὸν δι' ἀσκολάνων ἅμα καὶ πεύφης· ἀσύνετα δὲ, μουσῶν
στρεφόμενον, πολὺν ἤδη χρόνον ἤδη μοιρεῖν ἐστρεφόμενον· ὦν
ὁ κόλλιος, ὦ χαίρετε. πολὺν πολὺ χθὲς νέος, ἤδη
τοῦσά τε παιδάτλω, ἀπὸ τὴν λαμβάνοντα, ἐφ' ὃ πορεύκα· πό-
τερον οὖν βουλήσοιτο βουκόλον ἀπορεῖν βοῶν, ἢ πεῖν ὀλέλην
χρῆσθαι τὴν τέχνη· ταῦτα ἀκούων, ἀπὸ κεῖνα τῆς, σὺ
μεταδιώντος· καὶ αὐτὸ βλέμμα τὸ πρὸ τὸν ὀνόν τοῦ, βοῦ
δεῖσθαι τῶν βουκόλων· ἡδέ με εἰσῆσε ἐπὶ θάλασσαν, ἐκεῖ θοῦ
ταῦτα ἤγηλα μὲν ἀμφὶ ἡσύχ, ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ ἀσφαλεῖς, βρο-
τεσεμ ὅτι μετὰ τῆς αὐτὸ ἔχθρας αὐτὸ πάσιν ἐχεθαυμάζετο, καὶ
καὶ τὸ κάλλος, ὦ βασιλεῦ ἀνὸς τὴν πόλιν ἐλαμπρύνω, λουτε
τὸ μετὰ τὸ τελεσθεῖν, τὸ δὲ, ἀνίστα· φοβεῖ τε πρὸς μεν τὸ
ἡσυχίας, καὶ ἀσφαλῶν ὄν θοῦσα· τοσοῦτον ἔχοισα αὐτὴ πόλ-
ὅσον ὁ τοῦ πήνος ὦ βασιν αὐτὸ τὸ ἀσφαλεῖς τοῦ πόλεος· ὁρᾷ
ὦ ἀσοιλίαν ὁ δεῖ· ἀλκεσθαίμεν· ταύτην μὲν ὦ τὴν πατρί
ἴλεως οἱ δ' ὅτι δόξῃ· κοινῷ δὲ πεῖν ἴδοι τε πρὸ ἡκλεόρτ,

ἀπὸ πομπῆς ἀνεκάλεσα τὸ πόδας· οὐδὲ ἀνὴρ, οἶος ἐπὶ πρὸ-
τῶν, πολίτας ἐφαίνετο· νῦν μὲν γὰρ ἐκ γέρας μείζονος, καὶ τὸ
ὄλυμπος ἦν αἰμελεῖν· ἐπὶ σκοπὸς δὲ τὸν τόπον, ὅσοι ἐβλέπον,
καὶ περὶ μὲν αὐτὸν ἀξίον τῆς σπουδῆς διανοίας ἀγωνίας· διὸ δὴ
καὶ νῦν ὑπὸ κοινῶν ἀχθῶν θλιβεῖ, πάντως ἐπὶ θύμῳ τῶν.
ἔγκαρπον αὐτῶν ἐκλεγεῖν τὴν ὁδόν· ἀδεῶς οἴτε τὸ μέσῳ, τὸ
τῶν, ἡμῶν δὲ ἐμοὶ, πάντα ἀνάστοιτο αὐτὴ ἀσόμεν. + Τῶν +

Ἐπὶ δὴ πολλοὶ τὸ βοηθήσασθαι ἔξω, καθὴν ἐκομεῖσθαι τὸν
ἐμαυτοῦ, βραχὺ δὴ κέσμιον λόγος. πάθος τὸ μὲν γὰρ μὴ κρ-
αὶ, ἔδω· κινοῦσι δὲ τὸν πεπισμένον, οὐδὲν αἰ, δέοιτο μὴ·
λὴ σὸ ὄρθον ὡδεῖσε· τὴν θεὸν τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην· δὸς δὴ ἀπὸ
τὴν χάριν· μὴ μὲ πεῖ ἴδιο ἀπεστοσμένον, ἀτυχοῦντος τὸ θάν.
καὶ πῶς μὲν ὧν ἀδελφῶν· ἐκεῖ τὸ γὰρ ἐστὶ κείμ· μὴ δὲ
ἐμὲ μὴ ἀλκόμενον ἀστὴν ἐξίστην, ἀκάνη δὲ πίκρεν τὸ πεῖ
νῦν μὲν ἐν· ποῖα δὲ σοι τὸ ὑπὲρ ἡμῶν λόγοις ἐσχήμον,
τὰ ἐμὰ κάκα· ἢ τὰ γὰρ κεφαλὴ μὲν καὶ ἁλὴ πᾶν γὸ σῶμα τί,
τὸ πλέον οὖν ἐν πῶς φέρεται κόν, οἵ τε νεφροὶ τὴν κλίν,
τὰ δὸ κόσιν ἡμᾶς· αἱ δὲ ἀεὶ ἄιστον ποῖα τὸ ζῆν, τοῦ ἀποκλάσ-
μεθα· μὰ ἐν τῶ δὲ ἡμῶν τῶν πόθ, ὁ πολλοὶ ἐστὸ τὸ θεσὶν
ὀλύμπιος, ὅσοι τὰ ἐν ἀέρ, κλίποκρα τῶν κλεῶν· ἀ
δὲ δὲ ἡμεῖς ἀλδεῖ ἀναι σὺ τῶν γονάτων· καὶ ἐπὶ λακρῦσαι·
καὶ μὴ δὲ νῦν χοῖς ἐκάθασε δὲ φῆναι· τὸν ἐν σὲ πάρ δὴ ἡμῶν
πρὸς δὲ δὴ ὅμον ἀδὴ ἀλ, ἐφ' ἀμμὲ ἐν τοῦτον, λοπὶ ὁ μὲν ὁς
ὡς ἐθελήσασθαι μὴ ἀρκέσασθαι ἔχθρος· ἀ βουλὴ θεὸν τὸ δέ·
καὶ τὰ λλα μὴ ταῦ. + Ὀβίαν +

Ἐπὶ μὲν ἡμῶν ἢ μὲν, ἀστρὸ ὁ μὲν ἀπὸ ἡ· ἐθεῶν οἶα ἀ
πρότερον, πάθων τὸ αὐτὸν ὡς ἀκέκτηται τοῦτ, ἀλλ'
ἐν μὴ ἀρὰ τὸ; ἢ μὲ μὴ ἀστρὸ μὲν ἢ ἀ, θαυμάσον ἀδ·

4 411

θ 1083

ἐν τῇ τῶν δὲ χαίροις ἐμοῦ. ἐν δὲ νῦν καὶ ἐν καὶ φρονεῖ μᾶλλ,
τῶν φίλων. ἀλλ' ἴσως ἐκ ὀρθῶς ἢ ἐμοῦ. σὺ γὰρ δὴ τοῦ
ὀλύμπου κοινωνήσαις τοῖς θεοῖς, κἀκεῖ δὸ πῶς ἐπιλήσῃ
τοῦ δρωμένου. μεθαυμάσῃς δὲ ἴσως ἐφ' ἣν δρῶμεν ἐμαυτόν,
νεκρὸν πρὸς τὸν δρᾶν. ἀλλὰ μὲν πολὺ μόνον εἰρήσεται
ἄμεμπτα πολλὰ μόνον τοῦ τρόπου. καὶ παρὰ σοὶ κρίσιν σύμβαν. ἥκεν
γὰρ τὰ μεμεγμένα τοῦ τοῦ τρόπου. ἔχασε δὲ καὶ κοινωνὸν τὸ πόθ,
κλῆμα πόνου τοῦ τοῦ νῦν, δῆνασε ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεκλῆμενον. ἐ
οὐδὲν οὔτε λέγειν οὔτε ἀκούειν ἀνεχόμενον, πλὴν ὅ τι σ
ἐμὲ φίλον. τοῦτον ἥκουσα μόνον, ἐν θῶ τὸ βουλεύτριον
ἀστῆρον ἐπὶ κρόασιν. καὶ λῶ τοῦτο κλῆμα πλείω μᾶζον,
ἤρεσε πέδον ἄρξαι. μὴ κρὸν δὲ τὸν ἀρρωστήσασ,
μόνον ἀφ' χον τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἡμῖν. καὶ δὴ αὐτοῦ τὸ κεπε
κλῦσε τὴν τῶ χλῶλ πη. πρὸς ὧν τε τὸν ἐπούφιζε, ἐπὶ πόντος
ἢ τῆσ παρουσίασ ἢ πῶσ ἢ καρδοπῆν. ἐπὶ δὲ ἀνέστω,
ἵππος μὲν ἐν ὤν κατόρρω. ἐφορόμεθα δὲ ἀ ποιδεῖ σὲ,
ἀλλὰ μόνον ἐχόμεθα, πρὸς τοῦ δέχοντας. ὦ ἴλου τὰ τὰ
αὐτῆ πόλει, καὶ σὸ τῆ πόλει. ἄλλοι σε κἀνοτὸ μέγα
κλῶν, ὁ δὲ ἀπὶ ἀν τὴν ἡμέραν ἐκόσμεν σε. τῶν δὲ
ὀφόντων αὐτοῦ ἢ δὴ κφθόνος ἐστί, ὃν ἐκλαν. ἄρι
τὸν ἐμμέα ἐν τὸν ἡσυχάτῃ πρὸς ἀλλήλων φιλίᾳ πόλει
ἀξιοῦν. τοῦτο ὁ κοσ ἰδίᾳ κοινῶν ἀλλήλων. ἢ δὴ δὲ ποτ
ὄμεν, ὡς σε ἐκλῆτ' ὄντ' ἐπὶ ἦθεν. ἐ χὼ δεῦ. ἐν δὲ ἐξ πλόστ
τε, ἐν ἤρετο πῶ δὲ σοῦ τὸ ἤμῖν. ἐπὶ λίν ἐφθνὲ χὼ
τοῦτον. ἐπαῦτο θαῦμα. καὶ τοῦτο δρῶ τῆμα. τῶν κλῆμα δὴ
λὲ κὸλῆτον, τὸ πάντα σε μὲ ἐν πεποιήκεν τὸ τῆδε, χὸ ἐ
ἀπαιτῆσ μενοδεν. οἷα γὰρ ὡσ ἤνιν λῶ τ χρῆς πολλοῦ

(ωρτος, πάλιν πηρὸν τὸν ἐμὸν πολίτην κτησάμενος ἐκολάζετο· οὐκ οἴμοι, ἠξίουν με μεμνῆσθαι· τοῦδε δὲ, ἐδόκουν πρέπειν αὐτὸν λελῆσθαι· ἀλλὰ τοῦ τόπου τὸ φίλτρον, σὺν οἷς αὐτὸν ἐκομίζετο· τοῦ τοῦδε κἀγὼ σεμνότερον, τὸ μὲν δὲ ποιεῖν ἐν τῷ χρόνῳ τὸν οἰκεῖον κόρον δοκεῖν ἐκλαθέσθαι· καὶ τὸν κόλον χλανίδα τῷ ἔχειν ἔδοξε· ἀλλὰ ἀδῶσαι δὲ μεῖζον, μὴ ἀτιμάσαι· ὃ δὲ ἔοικε μὲν ἀδῶσαι λίμνην ἐνεκεῖν, ἢ τὸ λοιπὸν, ὃ δὲ οὐ πάνυ κόλον· καὶ μὴ λίμνη ἀδῶν ἴσμεν, τὸ μὲν κόλον δοκεῖν κόρον ἔχειν. τοιοῦτος δὲ ὢν, αὐτοῦ σε βελτίω τιθέναι, παίδας αὐτῷ ποιεῖν ἐπαγγέλλεται· προσομείωσιν εὐχεται· καὶ τοσοῦτον ἐστὶ τὸ φίλτρον, ὥστε τὸν αὐτὸν ὅλοις τοῖς ὤσιν. ὄνομα τίθεται δὲ δόκησιν μὴ ἀδῶσαι, ἀλλὰ φορᾶσθαι χρεμετῶν, τυχὸν, ἢ τὸ λοιπὸν ἀδῶσαι δεῖν ἔθνος, ἢ ὡς ἀπὸ χρησμοῦ μόνον λαβεῖν, ἀποκείνα, δοκῶ ὡς τοῦ τόπου, ἀκούσας, ἢ μὴ μετὰ σοῦ τοῦτο ἐξαπλοῦν, μὴ δεῖν, αὐτὸς ἐθελήσας λαβεῖν· οὕτω σὺν μὴν αὐτὴν ἐπιστῆσαι τὸν κόλον κλησεῖν· καὶ ὁμολογῶν ὅπ' σοι δὲ δεῖν αὐτὸν, ἀγαλλεται· (ωγλθοῦ τοῦ δὲ, ὅπως κινήσετε τὸν βασιλέα τὰ (ωπήθη ταῦτα· ὅσοφιστὴς ἐπαίτω μὴ μαθητὴς· ἀκρὴ μὴ ἄτω· ἀγωνιστὴς ἄτω· γελάσεται βίαιοι προστάρηκεν· ἀλλὰ χαλεπῶς· ἄλλοι δὲ πόσα διὰ φίλονεικίαν, φθόνος, τύχος, ἀσβόρβορον ἐμπεσόν· ὅ τι δὲ ὁ βόρβορος μόνον ἢ, κλησεῖ τὸ σὸ τὸ δὲ ἐξ. +

τῶν αὐτῶν +

Ἀράσθαι νῆσαν τῷ μεδόμῃ, καὶ τὸν αὐτὸν δὲ ποιοῦντ' ὄμου καὶ κακῶ, ἡμῖν σὸν ἀμικρῶ, οὐ πάνυ φάσκ φίλ-

τὸ μὲν γὰρ πολλοὶ τὲ ἐδέησαν τοῦ μὴ δίκαιον λόγ. ἡμῶν ἡμῖν
τηρεῖν. ἡλέγχειν ἀπὸ φόνου τὸν. ἡ πάσχειν παντὶ σὺν λόγῳ.
καὶ βουλομένοις δικαίοις. καὶ μὴ βουλομένοις ἐνοχλεῖν,
ταῦτὶ μὲν ἴσως φιλόσοφος. τὸ δὲ ἴσως ἀρεσκόμεθα, διὰ
τὸ τὰ μὴ καλὰ ποιήσαντας καὶ δίκας δοῦναι τοῖς πεπραγότ εἰ
κεῖ ποιεῖν. δηλόνοτι φιλόσοφος τοῦ φιλόσοφος. ὅ τι δὲ μὴ
ἐκβαλλεῖν τῆς πείθω, ἐν πολλοῖς ἀπέχθειαν φόνοις. καὶ
πρὶν τρέχειν ὅ πρὸς ἐμὲ πάθοιμι. καὶ τοῖς ἀφικνοῦσι ἐμοὶ
ὡς δίκη πολεμοῦσι, καὶ λύειν τὴν χθέν. καὶ τὸ ἑαυτοῦ
θανατοῦν ἢ δεῖ. καὶ τοῦ μὴ διαφθείρεις ὑμᾶς φόνον, ταῦ
τὰ δέχεται τὸ τοῦ φιλόσοφος πρόσρημα. καὶ δὲ δοκεῖ μὴ
μὴ σοι διαβαλεῖν τὸν τρόπον. κατηγόρος δὲ ὢν, ἀκήκοα
τὸ. δικαίως δὲ μὲ ὅτι τὸ ἀδικεῖν μεθέξεις θανεῖν,
κολάζεσθαι τὸ, τί ταῦτα ἐθέλεις. ὡς ἡμῖν ἀρέσκει.
ἡ πεπόδεξαι. καὶ ἐμοὶ τὶ νῦν ἐφ' ὑμᾶς ἀφικόμενον ἡγεῖσθαι
ὑμεῖς φίλοις. μὴ δὲ ἀφικνεῖσθαι. ἀλλὰ ἀκούσας,
ἐφηλίξαν. ἀπόσαι δὴ οὗ τῆς φιλονεικίας. ἐφρό
νησον νῦν ἡμῖν κοῦτι. πεῖ ποιδαῖ, ἥκοντος ὀλύμπιου
τοῦ φθόνου τος ὑμῖν νῦν τῆς λύσης πάντα τὴν ἡμῖν.
ὧν ἐκάθεν δὲ νῦν ὄντα ἐν ἀγῶνα ὁρᾶτε ὑμῶν ὅπερ ἐχθ
σοῖ δ' ἀφίεμεν. πρὶν δὲ τῆς τυχεῖν δικαίου, ὁρῶ μὲν δὲ
ἀχρηστεῖ. τοῦτο γὰρ ἡμῖν. πρὸς ἄλλους ἐποιεῖ. ἀκού
οντες δὲ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, χαίρετε, καὶ προσέτι θαυ
μάζετε, ἐφ' ὅσον ἡλίκον τὶ κακὸν τὸ θέρος ἐφ' ἡμᾶς, ἐφ' ὅσ
μαλλὶ ἀθῆ σύχιαν δεδόμῃ, ἐμὲ τοῦ τοῦ δ' φαιρεῖ, κεκωλυ
μένον νῦν ἐπιθεῖν. ὅ γὰρ ἔχω μὲν ἐν ἀλύσαι τοιαῦτ
πρὶν ἐμοῦ τρέφεσθαι, τρέφεσθαι δὲ πὶ τρέπ, αὐτὸς

+ καὶ τὴν κλῆμα τὴν ἐν τῷ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀπὸ

+ πολλαῖς +

ιᾶ

1187

ἐστιν ὁ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων πεφυκόσιν· ὅλως δὲ πεφυκότες μὲν τε μὲ
πολιτικῶς ἀνθρώπους κλίνουσι ὁ ποιοῦσιν, τοῦτο δὲ ἀναγκαῖον
τὸ μὲν δὴ ἀναλαμβάνειν τῶν ἑαυτοῦ γνώμενος τὸν δὲ
πρόσεστι, πολλὰ τὸν σκάφον ἀποδοῦναι τῶν πολιτῶν ἡμῖν
ἀντιδιαφέρον φόνον φόνου τοῦ δίκαιος, ἐπὶ πόνου μεθ'
τῶν δίκαιος, πάντα ἰσχύοι, νομίζων εἶναι τῶν πάντων πόλιν
καὶ πολίτην, καὶ τοῦ δίοικεῖν φρόνημα πάντων μόνον, ἢ τὴν
οἰκειότητα μὴ πόνῳ τὸν ἀπόλλω. + Κ ΔΙΟΠΩ +

Ἡ κατὰ τὸν μέσον τὸν ἀφθόνου γενικῶν ὀφθαλμόν· καὶ 16 1031
βαρβάρων ἔθνος σκέπεται· ἀν τὴν δὲ κορυφὴν
τὴν ἄδονιν, ἐπὶ πολὺ ἐλπίζω· αὐτὴ δέ ἐστι, σὴν ὠίστο-
λὴν ἤθων, δι' ἀλλήλων τε ἔχουσα τὸν μεγάλου, τοῦ κακρα-
τικοῦ τε ἐμφύεσθαι· οὐ οὖν μὲ ἔφορον ἔχουν τὸ δέ ἀπ,
κρεῖττον τε οὐκ κρεῖττον ἐν δεῖτε τὸ δὴ μεγάλε δέ τε, δεινῶν
σὺ ζῶν ἀλλὰ τῶν· διὸ τῶν δὴ σοι χρεῖν ἀντιδιαφόρων
ὁ πολλαχῶς, τὸ μέγιστον ἀπρέπεσθαι ἐν δεινοῖς ἐμοί, τὴ
οὐδὲν ἔτι δίωμα μόνον, πλὴν τὸ ἐπὶ πολὺ θαυμάζειν· οὐ τῶ
πάντα χρῶσθαι ἐν δεινῶ· καὶ σὺ δὲ δὲ ἡμῖν χρεῖν, τὸ, πρὸ τοῦ
τί πεφυκέναι ὑπὲρ ἡμῶν, τὸ δὴ τί ἐστιν· νῦν δὲ πῶς οἷς
διέτεθην, ἢ νῦν καὶ πρὸ μὲν τὸν θεῶν ἔχει φθόνον ὑπὲρ ἡμῶν,
αὐτὸς δὲ ἡμῖν ἐπέστη οὐδέν. + Τ ΣΟΦΟΥ ΑΥΤΟΥ. +

Τὰ μὲν ὅλα, ἢ πάντα τὸ ἡμῖν ἀμέλουν τῶν ὅλο τρίαν· 17 412
οὐδὲν τὴν ἀκέραν πάντα ἢ καὶ τῶν ὅλο τρίαν δὲ μέλλω·
γραμμὰ τῶν γὰρ, ἀπὸ τοῦ πλάτους ἐπέμπω, ἐπὶ δόξα
κόμῃ, ἐφθόνησαν, δὶ κῆρον πέμπτ, ἢ τὸ πρὸ ἐτύχαν
οἰκήσαν· καὶ τὸ ἔτι σχεδὸν τὸ τόρον, ὅλοι μὲ, εἶχον
λοιπὸν καὶ ἐδέκνυσαν ἡμῖν· ἐγὼ δὲ ἢ νοσκοῦμαι

τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτὴ αἰσχύνην, ἐν πολλοῖς μὲν οὖν, ὁρᾶν δὲ κ
ἄλλον· οὔτε γὰρ ἀποκρύψαι τὸν λόγον ἐμοὶ ἔδυν, ἐμαυτῷ τε
δοῦναι φανερὸν οὐδὲν, πλὴν ἀφ' τοσούτου σε πόθεν, ὅτι
μεθῆκα δεῖν λόγον, ἐπεὶ φόβος τὸ σὸν ὄνομα, εὐ
φημία· καὶ μὴν κἀκεῖνο φιλοῦμαι καὶ θαυμάζω· ἀπὸ
τοῖς αὐτὸ ἔλεγον ὅσ' ἐμὲ πάθος λέγω· ἀλλ' ἐπὶ μὲν
ἀλλ' τὸ σὺ γυναῖκος· ἐπὶ τοῖς φαυλότητ' κεφαλῶν,
μέλλον, ἢ ἀκολουθεῖν· τοῖς δὲ σὲ μεθ' ὑπὸ πορίσε
γνόμενος, ἐπὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν κεφαλῶν· πω.
ἀπαστάν ἀν ἀτυχεῖν λύπης ἔπαθαι· τὸ δὲ καὶ, ὅλα
ἀθέμιτα· ἐκ πλέον τῆς· ἐκ μὴ πρὸς μέγεθος ἀλγεῖν·
ὅσ' δ' ἴδοι, σώζεται ὁ βασιλεὺς τὸ σὸν νίκης τὸ πλεῖσ.
σωζεῖ δὲ σὺ τὸν λόγον τὸν νίκης· καὶ γὰρ πάντη ἀρκεῖν
χρήματ' ἀπεστερήμεθα· ἀλλ' πρὸς τὸ κάλλιστον δεῖ φέρε,
τὴν αὐτοῦ ἴδιον ἀλλ' ἐμέμνον πορεύθη· + γενεῖν +

401 Ποίοις θεοῖς τοῖς ἐγκαλούμενος, ἀπόβλεπε τὴν πόλιν
τοὺς λόγους τε τέχνην· ἀλλὰ κἀκεῖνο καὶ δεινὸν, τὸ μὲ
μεμακρὸς ἐπὶ πολὺ ἐπαινεῖν πάντα χρόνον· τὸ δὲ μεμακρὸς
ἐλαυνεῖν· ἀλλ' ἢ δύο ὅσ' ἐκ πλείστα τὰ νῦν ἰχθέα, ἐπὶ
τὸ κατὰ κοὐ τοῦτο κἀκεῖνο κολοῦ· οὐ δὲ ἐπὶ λόγου μὴ τῆς
αὐτοῦ χρεμεσοῖ βραχύτητος, ἀλλ' ὁ τοῦτ' ἐν θεῷ ἐστρέφ
ἐποιεῖ κατηγορεῖν· ἀφορμεῖν, οὐκ φανῆς ὅν ἐνδεμοῖν·
διὸ κρυπτὸν τὴν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν μέτρων τῆς ἀρετῆς,
τὸ δὲ ἄλλ' ἄλλῳ αὐτὴ ἀν ἐπλάσσω, δι' φθόνον ἀνοίμεν τὴν
ἀκ' ἀπὸ δὲ θᾶσαν· οὐ τῶν θαυμαστὸς ἡμῖν πλάσης γεγόν,
αὖτε πολὺ οἰκεῖν ἐστὶν πλάσμα· ἡμῖν δὲ πόλιν μὲ
τῶν ὑμῶν πλάσμα μὴ ἐστὶ· μὴ πρὸ τὴν δὲ ἴδοσ κἀκεῖ

θησιν· οὐδὲ γὰρ δαιμόνι τὸν αὐτὸς τὰ πανὶ πεπόνω,
ὥστε χαν σχολὴν ἐννοῆν ἀ τὸ δεῖ δὴ ἀλλὰ δοῦν καὶ τὰ χα-
τῶν δὲ πορὶ μὲν σοφιστῶν μὲν καὶ τὰ ἐλλ, οἷς ἐστὶν, ἃ σοφιστὴς
ἀναιδὴς, μὲ γὰ θος οἰκεῖον· πλῆθος γὰρ ἀν· τὰ γὰρ ἀ βρὺ χρὴ
τὸ δουλεύειν ἀδεῖν· μὲ γὰ τὰ δὲ δαιμονίαν πορὶ μὲν τὸ
καὶ τὰ πηχεῖν· καὶ ὁ δουλότερος, ἐστὶν ἀ ρὴ τὸ ρὶ νὸ τερος·
τὸ ἐμὲ δὲ ὁ ὁ μεγὰς τὰ φίλα ποιᾶν, ἴδιὰ τὰ πολεμὶ χ δεῖν·
πεῖ τὰ πάσι· τὰ ρ ὅ πωσ ὑμῖν ἐπὶ τὸν ἡ θοι μὴ· τοῦτο δὲ ἀ μὲ
δὴ νοῶν ἐν ὁ ἰσ ὀ ὀν τὶ χὴν, πεῖ θὺ μὲ ῆ, τὰ λὰ ἀ φὶ λοῦ τὸς
κὰ ἄ νοι λ· ἀ δ' ἐπὶ τὰ μὲν ὀ ξὺ ὀ σπ τὰ λὰ σ ἀ σ ὀ σπ ἀ ρὲ ὴν
κὴ ρ, πεῖ σ τὴ τὰ λὰ ὀ θὶ σ ἐ τὴ σ ἀ ρὴ νὴ σ ἡ κὲ σ, ἀ πὰ ὺ
πὶ γὴ θὴ σ δὲ ὁ ἀ πὲ ἰ θὲ ω· ὥσ τὲ ὁ ἰ κὰ μὲ σὺ μὲ μὲ μὲ
φὲ ω λὲ τὸ φὶ λὸ, ὃ φὶ λὸ σ δὲ ἐ παι νῶ τὸν δὲ χὸ ν τὰ· καὶ τὸ τὸ
ἀ ὴ γὰ ὁ μὲ μὲ ὶ ὀ σῶ τὸ σ, ἀλ' τὸ κὲ ὅν γὸν ὡ φὲ λοῦ τὸς· κὰ λὺ
τὸ τὸ μὲ μὲ τὸ λὰ θὰν, τοῦ τὸ μὲν ὶ πὲ ῶ τὸν χὲ ὶ τὸ ὴ, τὸ μὲ κὰ ὰ ὁ -
μὲ ν ὶ ὶ ὶ δὴν· ὡ ὶ ὶ ὶ

δέ αν σύν φανέντα καὶ αὐτὸ μόνον ἐκκλίνοντα τὴν βροχὴν
πάντα, ἀλλὰ ἐποίησεν αὐτὴν καὶ ἐτόνον ἐκλιμὲ τὰ κάν, σπερμὴ
ἔναι ἔαν τὴν λέγουν τοῦ καὶ τὴν φιλίαν μὲ τὴν πρὸς σὲ
κεκινῆσθαι. φοβεῖσθε δὴ πρὸς δίος, ἢ τὶ τοῦν πόνοι σοι διὰ μὴ
ἐπὶ θοι πεμφάσοι μὲ κρὶ ὦ πόλιν, τὸ μὲν κοστοῦτο, λύσιν
τῆς διὰ μεγάλας θήσῃ, καὶ τὰ λα πόσχῃς καὶ, ἢ τὸ σὸ
γοις αὐτοῦ κεῖνα τὸν τρόπον, τὰ τεφ μεταδὲ χλθαστὸν
οἰήσῃ. ἀστὸ πρὸ ὦν τὸ θὲ μὲν κος ὦ πόλις, ἢ φιλίας
ἄλγον, οὔτε ὀφὸς οὐδὲ βροχὴ τῆς, σπερμὴ ὀνὲ χθρας. σὺ δ'
καὶ τοῦ μὲν πρὸς σοῦ τὸν ἄνδρα, κάν ὀνδὶ κλάχθαι, πε-
θὺ μεῖς σὲ μὲ ἀς αὐτὶ ἐφ. οὔτε γὰρ ἐγὼ λέγω, ἢ τὶ κάν
πὲ παῦ τῆς ὀργῆς. αἰτίας δὲ σὺ, κὰ ἀδικήσας μὲν
αὐτὸν ἀπαρε νομίζῃ πρότερον, ὀλίγα ρήσας δὲ τοῦτ'
ὑπερβίαν ἀνθλῆν. ὃ δὲ τότε μὲν ὑπερίδων. νῦν δὲ
ἀπολογούμενος, τὸ τ' μὲν αὐτοῦ κατέγνωκεν ἐδίκη. νῦν δὲ
τὴν ὀρχὴν ἐπαπάν. ὃ δὲ ἀδικεῖν μὲν τὸ τ' ὄλλα μὲ
ἀσεβεῖν ἀλαθὸς, καὶ ὃ τὸν ὁδὺ σὰ πρὸ φίλε κόντα,
οὐ πεπεκότα. καὶ ταῦτ' ὁμολογοῦντ', οὐδὲν μὲ μεμφετ'
τ' ἐπαῦν. ἀστὸ βουλήθη (μεμφόμενον αὐτῶν τὸν ἀχθόμ'ν
ἔναν ἐν. ὑμῶν δὲ ἀν, ὅτι ἀν, μὲ οὐ τὸ σὸν δὸ, μὲ μεμφεσθ'
τ' πρὸς ἐστ', οὐ κὲ ἀπίστων ἔναι κλαιόμ', ὑπὸ σὸ
θραπόμ'. σὺ δὲ ὀφὰ μὲ τὸ δακτύλιον τοῦ πόνου
ταῦτα δεῦν λαν θάνν. τὰ δὲ, σὲ μεβάστε τῆς οἰκουμ',
μεβόπτῆ πόλ, ἔναν τὴν μὲ τὸ λη, πίστε, ὁ θὲν ἐφιν
ὀρθῆναι φήμεν. ἢ δὲ κὲ τὶ ταῦτ' ἀποιῆς, ἀλλὰ πρίστε
ὁ δὲ κὰ αὐτὸς μὲ ἔτι τοῦ ἐπιθύμ'. ὑβρὰ δὲ, κλαιόμεν

ἀ κολάκ''.

σὺν βεβλῆσθαι· καὶ δὴν σκῆνος οἰδοῦν καὶ δίκλω· ἐξ οὗ πρὸς αὐτῶν
ἀδικίαν· ἀλλὰ τὴν μὲν ἀσκολίαν φέρον, ἅτε ἐξ ἁμαρτίας ὄντος,
ἅτε ἐξ ἀδικίας ὑπάρχοντος· τὸ γὰρ δέος κεκρυμμένον, ἀκεῖ βασφίλου τοῦ
πλούτου, οὐ τὸ ἐμαυτοῦ σκηπτόμενος· καὶ οὕτω ποιήσῃς· ἀρχέτω
ὁ βουλόμενος πορεύειν· ἡμεῖν δὲ τῇδε πορεύεσθαι, τοῦ νῦν δέοντος, ἢ καὶ
πάντα ἡμῖν ἀρίστωται τῆς ὁδοῦ χάριν· ὅρα σοι καὶ δὲ τὸ φέρον, τὴν μέ-
σην· οὐ κατὰ τὸ δὲ ἡμῖν· μὴ δίψος γὰρ ἡμῖν καὶ ἐν ὁδῷ νῦν
βαλεῖν· οὐ τοῦ μὴ ἀσεῖα τῷ θέλειν, τὸ ἡσύχαζειν· κλῆμα τίος δὲ
ὀσπρήνα μόνον τὴν πορείαν, ἀπαγγέλλειν δὲ ὡς αἰτεῖν, αὐτὸ τὸ τοῦτο,
καὶ ἐν ἀλλὰ πολλὰ τὸ ποιήσῃς. + μακρὸν ἐστὶν +

Ἄρχω γραμμάτων οὐμὰ λέγειν ἐπεθύμησα· ποῖος ἄρχοις, δὶ ὃν ἡδέως
φίλον, προσεῖπε ἡμῖν τὸ ἐπιστήσειν, ἵνα ὡς κάλλιστον πρὸς ὁ-
τῶν ἔργων κάλλιστον· πρὸς τὸν βουλόμενον ἄσκα αὐτὸν
ἔγνω ἡμῶν τὴν ἐρᾶν· ἐκ γὰρ γνῶσκω διὰ ἄρα τὴν ἀρετὴν δίαν θέλω
μονὰ ποιᾶν, πάνυ φαύλως ἔχουσαν τοῦ τῶν οἴκοδε τόκων
ἡμῶν τῶν ὁλαθά· ἀλλὰ οὐ πενέστερος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔσῃ,
πρὸς τοῦ χρυσίου τὸ δὲ πάνυ φάθαι πλουσίῳ· τοῦτο βάστω
πρὸς ἐκ τοῦ ἀμέλησον βλέπῃς, οὐ δὲ γὰρ ὡς τὰ αὐτοῦ νομί-
σθαι διὰ ἀσοῦ· βάστω τὸν τῶν θεῶν μὴ ἀσὶν εἰκῇ, πο-
νηροί τινες ἄνοι· θεὸς δὲ ἐν ταῦθα, ἐπὶ τῶν τοῖς· πάνυ μὴ δὲ θεῷ·
μάνος ὄνομα αὐτῷ· διὸ οὐ δὴ βάστω μιμήσῃ· τὸν μὲν, τὸν
οὐ δὲ ποτὲ ἐφέρον· ὅδε, ἂν τί πολλὸν ἀτίμοι· βάκαν ἀμε-
λήσαμεν τῶν τοῦδε· σὺ πάτοιν ὡς τὸν μὲν οἱ τοῦ πεσάλεοι·
πόδ δὲ ὅ τῆς μέρος οὗτος· οἱ μὲν, τὸ βάστω δὶ ἡρ πόκοσιν· ὁ δὲ
ὅπως βάστω τοῖς τὰ πέρα πάντα ποιᾶ· πολλοὶ τοῦ τὸ ζῆν τῶν,
γὰρ κάνη ἡδέται καιρόν· πολλῶν ἡδέται· μὰ ξίμεσ γὰρ ὁ
γνάθος καὶ τοῦ δικαίου πλέον χάριν· τὸ μὲν, σάσσο· τοῦ ἡ-
ἡπίου, ἀπὸ τῶν τὰ δὲ πότεια κὰρ πλόον ὡς τὸν σκε-
νόμενον κὶ εἶον μὴ ἀσῆσι τὴν οὐ οἶον. + τῷ αὐτῷ +
Κῶν ἔδεται τὸ οἰκάοσι αὐδεντίκ πρὸ ἡμέρας ὅσα ὑπὸ πεπόνθασι

323

332

ἀγαθὰ τὰ φύσει· ὅπῃ δὲ μὴ μέλλουσιν ἀφίστασθαι, ἀλλὰ γε ἐν τῷ
λόγῳ, ἔτι σε παρακολουθοῦμεν ἐξηγούμενοι ἐν ὀλίγῳ δὲ ἀφίξομεν ἐν τῷ
πρόσθεν ἀναλυθέντα. πρὶν δὲ πρὸς τὸν τῶν ποιμένων λόγον, ἐκφεύγω
τὸν ἐπιστρεφόμενον· ἀκούσατε δὲ ἡμῖν ὅσα τὴν ἀκρόασιν ταύτῃ,
γνοῦτε δὲ ἐκ τίνι τὸν ὁσιώτατον πατέρα τὸν ἐμόν, αὐτὸν δὲ τοῦ ῥήτορος
ἀμφὶ ἀνθρώπων· νῦν δὲ οὐ δὲ βουλόμεθα μὴ βοηθεῖν ἀπὸ
κεφαλῆς τῆς κεφαλῆς· τὸ μὲν οὖν ἀρχεῖ τοῦδε, τὰ δὲ
ἀρχαῖα αἰτιάσομαι· τὸ μὲν γὰρ δὲ ἀπὸ τῶν πρόσθεν
βελτίω· τὰ μὲν ἀπόλλουσι τὸν πρὸς τὸν ἀνέλπιστον,
ἴσως ἂν, εἰ λόγος ἀναθεωρεῖται τὰ λόγῳ· νῦν δὲ, οὐ φιλοῦσι
τοσοῦτον ἐπαινεῖν, φαίνεται δεῖν πρὶν τὸν κεῖνον
ὑφ' ἑτέρου γενέσθαι μέγας. + Τοῦ αὐτοῦ. +

Ἀλλὰ δὲ τὸν τιβέριον μὲν τι καλῶς ἔχει πάσχειν καὶ, ἀν δὲ
τὰ τῶν ἀγαθῶν· ἐν τοῦ ποιεῖν τὰ τῶν ἀνθρώπων
ἀγαθὰ· ἐν δὲ τῷ πρὸς ἡμῖν αὐτὸς τὰ αὐτὰ ποιῇ, διὰ ταῦτα δεῖν οὐ
πρὸς ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιεῖν ἐκείνοι, τὴν ὠφέλειαν μὲν
ἀφιέναι τοῦ τῶνδε, τὴν δὲ ἐνδεικνύμενον τὴν οἰκίαν· ὡς δὲ
οἱ περὶ τὸ χρῆμα τῶν λόγων ἀσεβοῦντες ἐν κοινῷ ἀρχέλαον,
τιβέριον ἐκ αἰσχύνοντο, σὺ τὸν μὲν· αὐτὸς ἐν τῷδε,
βοήθησον· περὶ τὸν μὲν ἐκείνου μνήσθησον δὲ ἐκείνου τὴν χάριν, ἀλ
λὰ τὸν δὲ ἐκείνου πόλεσι, τὴν τε ἡμέτερα, ἐξῆς δὲ ἐν δὲ τῷ
πάλαι πόσιν ἀτίμων, καθὼ καὶ τοῦτο τέλειον. + Τοῦ αὐτοῦ. +

Εἰ τε μὲν βοηθεῖν οἷς ἀξιοῦμεν, ἐκ πλείστου κοὐ τοῦτο ποιεῖν· ἀλ
λὰ οἷς ἀξιοῦμεν βοηθεῖν, καὶ προστίθεσι τὴν ἀπὸ τῶν χρημάτων
χάριν, ἐκείνοις μὲν μὴ λυπεῖν φαίνεσθαι, ἢ τοῦ τῶν λυπεῖν· καὶ μὴ
τῆσι χῆδε κινεῖν ἐκείνοις τῶν μὲν ἐκείνων ἐκ χλεῦ· τὸ δὲ λυπεῖν
ἀν τὸ πρόσω, ὡς ἂν κελεύφιλος, τὸ κεφάλαιον δὲ μὴ εἶναι φίλ
ου εὐνοῖς τὸν κοινωνεῖν ἀμφοῖν τὸ πρὶν τὴν δὲ ἐλπὶν φρονεῖν δὲ·
καὶ κοινωνεῖν δὲ ἀεὶ τὸ· καὶ λυπεῖν πρὸς· ἐν πρὸς· ἐν λοιστ
βίᾳ· ἐν τε πρὸς ἀν πρὸς ἐμὲ τὰ τέκνα, τοῦ τε ἀδελφοῦ ἐμοῦ·

320

360 19

τιμῶντος σκάνος· ὥστε οὐδὲν ἀξιόμεν ἀπαθοῦ τοῦ ἵππου,
οὐ μὴ τὸ μέρος ἀπὸ σκάνου ἀφίξεται· τοῦ τοιγάρτοι ἀπὸ πόρου μὲν
πόλεως ἐπιόντος, δεδοίκασι μὴ ἀφαιρῶσιν αὐτὴν πόλιν, ὡς ἂν ἡ-
μεῖς λάβωμεν πόρρω σοί· τὸ γὰρ δὴ μικρὸν τοῦτο, μεγάλοις ἀλόγε-
νεσι πρὸς τοὺς ἀπόρους· καὶ τάχα μὲν ἂν οὖν δοῖεν ἂν τὴν χώρ-
αν, ἐὰν τοσοῦτον οἱ ἔλθωσι, ἢ ξίωσιν, ἐὰν τυχεῖν· φόβος δὲ ἐστιν, ἐὰν ἡ τοῦ
αὐτοῦ νόμου τῆς πρώτης· τοῦ δὲ λύοντος αἰτίαν τῶν ἀπιστῶν· + τῶν ἀπιστῶν +

Ἀλλὰ καὶ τοῦ θήρειν οὐ μετὰ πολλῆς ἀφορεῖ, τὸ μὲν πάθη ἐστὶ τοῦ δεν-
θέντων, καὶ ζητῆσαι τὰ μεμαθ· ἢ προελέσθαι δοῦναι· ἢ τὸ
μὴ δεδοῦναι δηλοῦσι· τοιαῦτα δὴ τὰ σὰ πρὸς τοὺς ἔτι πόνους
φόβος ἐστὶ· ἢ λίθος αἰτήσῃς, ἢ τὸν πολέμιον ἀκέσοντος, ἀμφοτέρους
τοὺς κεκολύσθαι, τοὺς οὐδὲ χρήσασθαι εὐφραίνοντας, ὡς πρὸς λόγον τ·
γὰρ οἱ ζητοῦντες τὸν σίτον· ἀντὶ κάγκελλα τὸν ἵππον ἔχοντες,
αὐτοῦ πόνον ὅλην ἡγοῦνται κεκορεσθῆναι· πρὸς δὲ τοὺς ἀδότας σε
κωλῶ, τὰ χρεῶν ὁμνύειν ὡς οὐ δοκοῦσιν, ἢ δέοντο· ὁ γὰρ δὴ περὶ
τῶν τοιούτων ὅρκος, ἐπιμόνιον, ἢ περὶ σοῦ πρὸς ἄλλους, ἢ λύσου
πρὸς ἡμᾶς· οὕτω γὰρ ἴσμεν ὡς οὐ δοκοῦσιν, ἢ δέονται· θάρρει δὲ
περὶ τοῦ μὴ ἴδον τοῦς· ἐὰν γὰρ αὐτὴ θῶ αὐτοῖς τοῦτο, ὡς ἂν, δοκῶ,
ἀποθήσῃ ἀπὸ τοῦ μὴ δοῦναι χ[illegible]πω· + τῷ αὐτῷ +

Ἐμοὶ καὶ πλοῦς σκάνος ὁ πολύς· ἀφίχρος ἐμὲ τεῖ, τὸ τοῦ ἔνυμβ· καὶ
καὶ τὰ δοκοῦν χαλεπά, νῦν φάσι, τὴν σὴν ὁρῶν τὴν μορφήν· καὶ τὸ τῆς
ἀπιθανῶν, τὸ νῦν παρέσχον τὸ ἰσχυρόν· τὸ τοσοῦτον ἥκον κατ·
κεῖνον μὲν ἐμοὶ τὸ μέλλος· ἀλλὰ μεσοπόδιον ἐν τῇ προφάσει
τὸ ἀληθινῶν, ἢ φαίνοντο ἐν τῷ πρόθυμον ἔχειν, ἐκλιπὼν τὸν ἀντι-
μόνον μοι δρόμον· τὸ τοῦ νέος μὲν ἐμοὶ παρεστήκει, μὲ-
γιστος γὰρ, λόγῳ ὑπὲρ αὐτοῦ τι μαθῶν· ὅμως δὲ ὅμως,
τυχὸν οὐ ἐκρίζε διεκωλύθη· οὐδὲ ἀμύνω· καὶ ὁ δὲ ἦν σ
ἐπὶ τὸ ἀλεῖτος ἀλίτου, ἐπὶ τὸ γενέσθαι δηλονότι ὡς ἀθοιόμεθα
κεκωλύσθαι· ἐπὶ τὸ ὡς ἐξαρθῶ ἴσως ἀκούσῃ διαλεγόμενα τ,

Κα 347

ἀ. ἡ ἀφωνησάκην, βοήθει τὰ ἀίνημα νέω, λόγε τὸ ἔρας.
Πονέω νέα ἐφορμήσω. + Τῷ αὐτῷ. +

326 ΝΒ

Η ἀπεστέρχαν ἡ τοῦμαι, τὸ ὡς βαχέως ἐξεσόκουσδε. καὶ
σὺ χαίρωτε τῶν τε βασιλῆ τοῦ σοῦ βαχοῦ, σοί τε βοῦ πόρων
ἀκέκτησαι, τοῦτο μὲν ἐν τοῖς λόγοις, τοῦ δὲ ἐν τοῖς ὄδοις.
ἐλπίζων δὲ μὴ ἀ τῶν ἄλλων σε ὀνήσαι, τε τίμησαι πρὸ
τῶν ἄλλων ἐν τοῖς ἐφμεδοῖ. καὶ ἡμῖν νὸν ἴσως οὐδὲν. αἰῆ
τὰρ μοι ἐπορὰ σοῦ γὰρ ἀσαφρίσκεται. ποῖ ἄλλεμ πρὸ νοῦ σεμ
ἡ ἀρέτη. σὺ δὲ ἐρεῖ. + Ὑπῆνοῦ +

κε 395

Ε μεμε ἐν δὲ ἀοῦ πορίτῆς κεφαλῆς μὲν λόγος οὐ ἐπλαπόμ.
φόβρτον ἔξω, πολὺ δὲ ὀνῆσοῖ μαι τοῦ θεοῦ μὴ τὰ βιαῦ ἡμῖν μέ
σεθαι. οὐ τὰρ δφῖ ἡμῶν, ἡ μὲν ἄρα δὲ ἡμῶν τὴ μοι πεῦσε βαλ
ἴλιῆος. πόρῆν ἀ δὲ μὲν λίος πίνων φέρμεμον. ἐγὼ δὲ ἀκ
ὀνεικὸν αὐξῆσαι ὡς βοῦ θορᾶ τὸ ἡμῶν, τοῦ φθίνο πόρ πίνω,
μὲ δρῆμ ἀ δὲ ὀν ὀνος. ἰδρὰν αὐτῆν ὀῖ μαι κὰλῆ τε. καὶ ἐ πίν ὀν
σκᾶνο, πὸ τὸ μὲ ἀν ὠν ἀ τὸρ ὀν ἐ τὸ ρ ἀπόμ. ἄλο βαν τὴν
ἐ πὶ κουεί ἀν δὲ ἀ μῶνος, μὲ ἀ φόβου θαυμᾶς τὸν χαμῶν ἀ
ἀ ἐ ἤλθον, ὁ λὺ μὲ πὶ τὸ πε ποιεῖν τὲ ἐ πὶ ἀν ὀῶ ὀν ὀς, κὰ λε
ὀν ὀς αὐ ἀ ἐ ἤ ἐ πὶ ἦν. ὁ τὶ δὲ ὀ πολὺ μὲ πὸν ὀς, πὸν ἰσχὲ
πεῦσε πᾶσε βιῶ νε φῶν, βρόχον ὀν ἀ μὸ ξὸν ὀν ἐ πὶ ἦν. ἐ πὶ τὰ
μὲν ἀ ἀ ἐ λῖ πὸν, πεῦσε πᾶσε πὶ κρὸ ὀν ὀς. ἐ πὶ πὸ ἀν ὀμ
πρὸ ὀ μὲ ὀς, ὁ ἀ ἐ τῆ ὀῶ ὀν ὀ δὲ βαλ ὀ μὲ ὀν. πὸ ὠ ὀ λβιος τὸ ρ.
τῶν ἄλλων ἐ λαῖ ω τὸς ἀ λῆ θὴ δὲ ν ἀν ἀ ξιῶ τὸν ἡ μῖ ἐ ν,
τὲ μὴ μὲ φλέ ξα. ἐ ἀ ὀν μὲ ἀ θὲ ὀ ἐ γὼ ὀ μὲ ν. θὲ ρὲ ἦν δὲ ὑπὲ
τῆ πὸ τῆ ἀ κὲ χω. τῶ τοῖ ν ὠ ν ἐ γὼ ἀ ὀ ὀν ἡ μὴ ὀν, πῶς ὀν,
ταῦτ ἀ ἀ φ ὑ ὀ ὀ λέ γε. σοφῆ τὰ δὲ ἐ τὸ ὀ ὀ ὀ μὴ ἀ πὲ μὲ πὲ.
ὀ ὀ πὸ ρὲ γὼ σε βὸν λο μὲ πὸ ρῆν τῆ βασιλῆ, ὅ τὶ ἐ μὲ ὁ σὺν ὀ σ
ὠὸ ρ τὸ ὀ ἡ μῆ. βὸ ὀ δὴ ν ὀ σὴν ἀ ν ὀ μὲ ἡ. + + ἀ τὸ ἡ πῶ ω. +

391
391

Ο ὐ πῶ μὲ κὰ θὸ ρῆ ἀ πὸ μὰ ὀ ὀ ὀ

ἐλθεῖν πρὸς κοῦ, ὁ τὴν τῶν χλωρῶν ἐν πλῆθος ζόφος, καὶ ὁ πολὺς
τῶν φίλων πολὺς μοι πόρεν ἀνθηρὸν χέρνον, πάσαις ἐποιήσ-
πτεσόμεν οἱ λιάσασαι μοῦσαι φρένας· ἵνα τὸν ὁ ἡμέτερος ἐν-
θάδε, πυθόμενον ὅσον ἡ φιλία τῆς πόλεως εἰς τοὺς φίλους τοὺς
πέπαυκεν ἀνθρώπους· ἡ μὲν λήθη σε μὲ ὀλίγον· ἔρριπται δὲ λόγοις·
λέπεται δὲ μόνον· οἱ δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἐκάμε, μὲ χειδὴ
τὸ πόρρω νέ σε λόγοις θρηνήσαι τὴν πόλιν, τὸν ἀριστοῦ
ἄξιον ὄζε τε λαμπρὸν ὄν πάθος, τοῦ πόθου τὸ μέρος τὴ
τῆς χαρᾶς ἐκβαλόν, ἢ δὴ πῶς τῶν φρόνων· ἀμφοῖν κεῖ
σοί τε τὸν φθάσαι τὴν νῦν μέλω πόνου μέλω, ἐπὶ τῶν φίλου, δέξαν
ἄλλοις τοῦνομέ, ἐδεόμεθα ἀν μοι πόρ σοῦ φοίβῳ πόρομεν θέαν·
ἐπὶ δὲ ἐπ πλεῖστον ἡ νοῦν, λάπε μοις ἡμῶν, ὁ λόγος πεῖ. ✝ ✝ ὑπῆν. ✝ Κε 2h

Ο ὐκ ἐμνήμονεύνησε τὸν ζῶν θῆκ, αἰὴ μὴν ἡ σῶν πεῖ πεν μεῖ
δὲ μὲ κοῦ λῦ θῶν ἐμπεδῶσαι τὸν ζῶν θῆκας κακοῖς μὴ εἴ οἷς·
πεῦ τὸν μὴ τὸν ἡ κεφαλὴ μὲ κατὰ δὲ λοῦσ, ἐ δέξαλλο πλῆθος
ἱλίπτον· ἐκ κῆν ἄθῆμεν ἀτ τοῖς ἰατεῖοις θορῆν· ἡ τὲ καθῶ
ἐπὶ τὴν κοιλίαν κατὰ τὸ δένον, ῥᾶ μὲ τὲ ἐμὲ μὲ φρῦ σκ
τὸ δὲ ἐ τοῖς χῆσον ἀκέφαίνετο· καὶ τοῦ τοῖς τοιούτοις οὖσι,
τοῦ σε τὲ θῆ λήμνία φῶς ἡμῶν· μέλλον δὲ μὴ πρὸ τῆ τῶν,
τὸ πῶμα νῖ πῆ μεν δέ σε θῆλῶσαι ζοῦ λῆθῆ τῆς ἐν λήμῶν
κακοῖς· διὰ τοῦ τὸ θρῆος ὀλθοῦ τῶ, γὰ φόρμεν κὲ πόσι τὸ
σῶμα, κοῦ φῆσαν τῶ, ὠῖ ἀῆ ὁ μῶσαι, τῆς μὲ ὀῖ γῆς τῶ σὲ αὐτῆ
ἀποδῖ δοῦ τῶ, κῖνῶν δέ σε πρὸς τὴ ἡμέρα, τὸν γὲ οἶ κοθῶ.
ὁρμῆ μῶν κὰ ἀκῖ ὀῶ τῶ· ὡς ὅ τῖ σῖ νὰ πορὸ κλῆσεσ
ἐ πεῖ τὲ ρῶ, κὰ τὲ γῶ κοὸ δρῆ ἀν, τοῦ τοῖ ῶ· οὐ δ ὀχὸ ποσ αὐτὸ
ῥὸ θῦ μῶ, δὲ κὰ ὁ ὀν δξο τῦ γαι σὰν· ἀν αι πρὸ θῦ μον εἰσ
ἡμᾶς· ἴσω σμὸ τῖ ἐν ἡμῖν ἀκῖ ὀῦ δ νοῖ αι ὁ ὁρῶν· πλέγε
μὲ ὀκῆ νοσκο πῶν, ὁ πῶ ὀξεῖ πὸ κολ κῆ ὠ πεῖ· ἐν ἀρ ὀκῆν

ἐὼ ἐκ τέ με ὠσὶ πᾶσα, καὶ μὴ με δὶ δουλόν τ' ἐπρὶ ἐλίσσον·
ἐδόσω δ' ἐρχαν ἐμὶν δ' ἐτὴν δ' ἐμὴν ὠδὸ ξαν, ἐκὴ νος ἐὼ· ἐγὼ
δ' ἐπὸρ ἐὴ, ἐδ' ἀν μεν ἐπὸ μὶ ὠν ἀν τὶ ἐξὶος· ἀ' σὺ λοὶ ζὸ μεν ὸς,
ὠὶ χαρ ἐδ' μεὶ δ' ἐν ἐν ὀδ' ἐ δ' ἐδ ου κὶ λὶ τὶος τέ ἐ ὑν κ, ἀλλ' ἐχ
ἠμὲ πρὸς ἐ μὲ ἐ ὠ ου δὴ τὶς ὑ μὴ ἐρ ἐ ὀ ὶ κὶ ἐ ὀ τέ ἐ ὑν κ· ἐ ταὶ ὶ ὠ
με ὶ ὀὶ ὠ με ὶ ὀλ ὸν ἐ ὀ ὸ ὀν ἐ ὀ ὸ ὀν πὸ ρὸ ξ ἐ· ἐ ὶ ὠ ὶ ὸ ἐ ἀν ἐ τὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ἰ ἀ ὶ ὶ ὸ ὶ
τὴ μὶ ὠν ὀὶ κ ἐ ὀ ὸ ὸ ἐ ἐ ἐ ὀ ὸ ὶ ἐ ὶ ὀ ὶ ὶ ὸ ὶ· λὺ πὴ σὶ ἐ ὲ ἐ ὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ
ἐ τὸ ν ἐ ὸ· με ὶ τὸ λὴ τὸ ὲ ἀὶ φὸ ὶ ὶ ὴ ἐ ὶ ὸ ὶ ὸ λὸ ὶ ὸ ὶ λὲ ὶ ὸ ὶ τὲ ὸ, τὶ·
ὠὶ ὸν ὶ ὸ ὀ φὶ ἐ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὴ τ πὶ λὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὶ κὶ ὸ ὶ ὸ ὶ, τὶ ὸ ὶ με ὶ ὶ, ὸ ὶ ξὶ λὶ ὸ ὶ ὸ·
τὶ ὸ ὶ ὸ δὲ, ἐ πὲ τὲ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ· + ἐ ὺ ὶ ὸ ὶ θὶ ὶ ὸ φὶ ὶ ὸ ὶ ὸ φὶ ὸ ὶ· +

12 ἐ

Ὁ ὶ λὲ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ με πὶ ὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ φὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὶ λὶ ὸ ὶ, ἐ με ὶ ὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὶ φὶ ὶ ὶ ὸ ὶ·
σὶ ὶ ὸ ὲ ὶ ὶ τὶ λὲ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ· ἐ ὶ ὸ ὶ με ὶ ὶ τὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὲ πὸ πὸ τὲ ὶ με ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ τὴ πὶ
ὸ ὶ με ὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὶ ὸ ὶ· σὺ ὶ ὸ ὺ ὶ ὸ ὲ πὸ πὸ τὲ ὶ με ὶ· ἐ πὶ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὶ ὸ ὶ ὸ ὶ ὸ

νομίζω δὲ τῶν θρήνων μεῖζον τὸ μὲν ἐμὸν ἀμφοτέρων δὲ
ἵνα αἰτῆς λύπης. ἐγὼ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὰ ἐμαυτοῦ. φόβον πορίζομαι τοῦ
οἰκείου σώματος ἀντὶ σχήματος τῶν πόνων. τοῦτο γὰρ ἐκφύλλοῦσα μὲν
τὴν χάριν, ἐρεμμένον, τὴν θήκην. οἷος δὲ κατὰ λόγον ἔδοξεν, τοῦτο
τὸ πρόσωπον. χαίρειν καὶ ρόσμοι θεαταί. πρὸς μὲν τὸ θεῖον,
τὸ εὐσεβὲς ἀνὸς ὁ πάντων. ὡς δὲ τοῦτο, φίλοκλεὴς ὁ πάλαι.
καὶ ὁ μὲν φιλόνεικος μεμελετῆκεν ἀσεβὴς. ὁ δὲ βίος δὲ ἄρα τῶν
ἐπόνων. οὗτοι μὴ ὠφελοῦμεν. τοῦτον δὲ ὁ δὲ ὁ ὁσίος ἀκέ-
κουσεν ὡς ἀκούσι. καὶ τὰ μὲν πορίζεται κεσύνδυκεν,
πελάγεσιν πάνδεινα ὁσκεν, ὁ ὅμολογεῖν ἀδίκεν. ἔδοσαν
τὸ βιβλίον. οἱ δὲ, πολλοῦ τῶ, καὶ πολλὰ ἀπεκόσω
ἀφῆκεν. δεῖ τῶν δὴ δὲ σοὶ μὴ γνῶτε ἐν τυχὴν ἀφοῦ λοιο. καὶ ὁ
ὅλοις, καὶ τοῦτο ἀρέσκοι. δοκεῖ δὲ μοι καὶ παῦλος ἐρῶ δὲ ἀπὸ τὸν
ἀστὸν ἀδελφόν. οὐ γὰρ ἐν τοῦσοῦ φόμενος οἶμαι θαυμάσαι τὸν
ἀνδρεῖα ἐκεῖνον. τὸ μὲν πρὸς δὴ ὡς καὶ παῦλος μεγαφρόνα ὅλα ἀν-
δρὸς ὑπὸ γὰρ μὴ ἀβίωσε μὲν ἐκεῖνον. θαυμάζω δὲ ἐγὼ
τοιούτων ὁ πολλαυγῶν τῶν ὁ τρόπον, τὴν πόρρω σαν ὡς ἐγὼ
λαμπρὸν καὶ ἀν τολμήσετε. + τῶ αὐτῶ. +

ἐγὼ γὰρ καὶ αὐτὴ μὲν ἐν ἀνάγκῃ μὴ πορεύεσθαι τὸν ἀδελφόν, 29
πορεύεσθαι μὲν τὸν φίλον. διὸ χορηδέσοις γὰρ ἀθαῖ τὸν ἐπὶ ἀν-
δρόνον, ἀθάμε. καὶ γὰρ καὶ μὴ λιμὸν ἀν ὀλίγον, τοῖς ὡς δὲ ἐκ χαῖ
χολὴ πα. γὰρ ὡς ἐπὶ δὴ τὸ δρόσος ὀφέμενος, ἐκ τῶν πῦρ.
οὗτος γὰρ παῦλος ἀπαλλάξω, ἐκ τομαι, τὸ μὲν, μὴ μὴ νῶνος, ἐν τὴ
τῷ νῦν ἡ ὁμενος. ἡ κοῦν τῶν γὰρ ἐκ θεῖν τὸ μεμάτων καὶ λίτρο,
τὸ φωνῶ, ἰσοῦν τὶ ποιῶ. ὁ, τὶ ἀλλὰ, ἀν τὶ ἀδόρυ τὶ ἐν ὁ τὸ σοῖ,
ζῆτῶν, ἀλλὰ ρον, πλὴν ὅσον ἐπαινέσαι τὸ δῶρον. ἀ γὰρ ὄνομα
ὅλως τὸ ἀπὶ κόν. ἀλλὰ τε χνῆ ἀπὸ τῶν ἐν ὑμεν τῶν πόνων, ὁ ὡ
αὐτῶν ὀρφ πονοῦσιν ἀν μὲ λίσαι. τοιοῦτον δὲ ὁν, ὅμως ἡ τῶν ἀρ
τῶν ἡδονῶν, ἡ ἡμᾶς οἷς ἐπέφηνε ἐν δόξας. + φλόρον τὶ. +

πολὰ μὲ ἡμῖν τὰ πρὸ μῆ, καὶ ὁ λαν ἀπὸ ἐν τὰ. νέων δὲ ξῶ πόν. Κθ

ὁ τοῦ πρα φαν ἀνδρος πόν· φίλων δ' ὁ κολίας χρῆζ' ὑπ' βοηθῆ-
τὰ μεν, θεραπεύομεν· τ' δὲ, κίνου μεν· τοῦ τι δὲ τὸ πλῆθος.
οἱ τίων μεν ἡμᾶς πολλα κὶς ἀπέστησε· καὶ πρὸς ἡ πολῆ ἡ ὑφ-
ὑ ὁδὸς ὁ λίας· τὴν δὲ τοῦ πολ φλοῦρ ἀν τίκ μεν ἡ μεῖν ὑ δὲν πρὸ
πολε ὑ τὸ ξέβαλεν, ὑ τε ἐ μέρ ἀν ἀν· ὅλ ἀν θῆ τοῦ τὸ πρ ἡ μῖν ἡ
τέ θηλε· καὶ τὸ πρὶ σοῦ τὶ λέ γεν, εὖ πάν τῆ ὑ μεν ρῆ· τὸ πρᾶ ὂν
ἐ παι νῶ· τὸ βέ βαι ὑ τῶν τρό πον· τὴν ὀξ ὑ τῆ τῶ τοῦ νοῦ· τὸ
τί μᾶ θαι τὴν ὅλ ἡ θῆ ν· τὸ τοῦ ὁ λα θοῦ· εὐ οἷς ἄξι ὂν εἶ ναι
τοι αὐτὰ ἄδο μεν, ὁ ρί ζον τῶ ὃ ὃς τῶ ὁ ρᾶ πλέ ω· καὶ τὸ μὲ ἡ φον,
μέ ζω ν ἡ δο νὴ πρὶ σοῦ τί κὸ λῖ ὂν ἡ πᾶν, ἢ πρὸ ὅλ ων ἐ παί νῶν
τὺ χῆν· οὕ τῶ σ' ἐ κεῖ νος πε ρὶ αὐ τοῦ σε πε ποί ηῖ· τὸ μεν οὖν ἡ δῖ ον
ἰῶ, ἐ χαν ὁ ρᾶν· μὲ ν ἡ ρὸν ἡ· οὐ δὲ ὁ δὲ τὸ ὅ πλοῦ· ὦ τὸ λῆ μέ,
πέ μῳ μι, τὴν δὲ, λε βῆν· μὲ ν ὁ δὲ σὺ κ μὴ τε ἀ φῶν ἀ κ ἀ νῖ ἀ σ· ὁ γὰρ
τοῦ τὸ μὴ ἀ βο λῆ σ' σπῶ ν· ὅλ λὰ κ σοῖ τῶν, θε ρᾶ ν δῆ λῶς
τοῖς φί λοις, ὡς τῆ σ γνῶ μεν σ' ὁ μοῖ ω μεν ἀ σπε· + δρῶ σῖ· +

λη 58 Ὁ ν ἐ ζη τοῦ ν ἐ χω παῖ δα σον· κ παῖ δα γε τοι οὖ τον, ἐ πὶ τῆ δῆ λον
τοῦ τὸ λε βῆν, ἐ φὸ πρῆ κα· ὡς γὰρ δὲ κω δω νῖ σὰ τὸν νε α-
νῖ σκον· καὶ προσ ῆ γον ζα σα σω ν τῆ φῦ σα, τὴ ἀν ἀρ ῖσ τὴ
ὁρ πὸ σ' λόγ ων ὁ δῶ· καὶ πρ ἀ χῖ λῖ ον· ὃ δὲ ἀν ἡρ ὁ ξὸ τῆ σε
ὢν, τὰ μὲ ν ἡ ἡ τ' τῆ πει δὶ πε πλη ρω κεν, εἰ ἡ δὲ τῆ δε πα
ρε τῖν, ὃν ἐ χῆ μῶ ν, πρὸ ὃ τὸν ἄν δρ, τοῦ τον ἐ φῆ νο τὶ πρ ν ἀσ
σῖ ος ἡ μῖν ὁ λα θοῦ ρῆ τὸ ὃς ἀ ται πρ· ἀ δὲ ἀν ε μεῖ μεν ὁ σκῶ ἡ μᾶ ς,
μου σᾶ τὶ σ κᾶν δὶ ὀξῖ ὢν, κ, τὸ ὢ ν ὁ τκῦ ρᾶ λόγ ω, οὐ πρ ὸ τῶ σ
τρᾶ μὲ σὸ ὄ μῖ λῶν, ἐ λῶ ν πρ ὸ τὸν ἡ ὸν· ὁ δὲ, ἐ φῶ σκ ἀ πρ
ἡ κου σ' ἐ γε τε ρᾶ θῆ· τὸ ὢ ν τῆ πρὲ ῖ μεῖ μεν ἡ μεῖ ν τῶν κ τῶ ν
κε δῆ ὃς πε ποι ὁ τ' ὢν· ὅλ λὰ σ' τε ὢ λα λᾶ ὢν, οἷ σ' ἀ ᾶ τῖ πρὲ ῖ με πλω
ὡ σ' τοῖ ν ὢ θῆ σοῖ κ δε τὸ σ' σαυ τοῦ πε μπῶ· καὶ γὰ δὲ ὁ ᾶ σ' ἐ μᾶλ λον
ἐ μὲ πρὲ ῖ σῆ ν ἢ σ' τ' σᾶ, ἢ πρὲ ῖ μὲ σ' κῖ νῆ σᾶ ν τῶν ἐ αυ τῆ φρο νῖ ζῆν· +
+ τ' ἀλ λῶ +

λα 364 Η δὴ γὰ ρ πε ὲ δὲ ξῆ τ' ὢν τῶ λῆ δε· καὶ γὰρ πρὸ ὢν τὸ ὢ λόγ ω· ἐ αυ τῆ

πάθων ἐμαυτόν, ἢ καὶ χρείαν βιῶ αὐτοῖς ὡς ἐκφέρομαι τῆ
φύσει· ἢ τὸν οὐ νομίζοντα φίλον εἶναι, χρὴν ὁ κλέων, ἢ φίλον εἶναι
ὡς πάντα κοινά, δεῖ θεραπεύειν· ἢ δὲ χρείαν, ἢ δοῦναι αὐτῷ, ἢ τῶν
ἰδίων κοινωνεῖν· γνῶθι δὲ· κλεόβουλος ἐξαίφνης πρὸς τὸν πατέρα μεταφέρεται· ποιμένα τινὰ θαυμαστὸν καὶ δι' ἀσκοῦ λόγος, οἷος ἀκόλουθος.
λόγον δὲ αὐτὸν ἐν πολλοῖς, ἐν τῷ ἐρωτῶντος ὁρῶμεν, πρότερον ἐπιφέρει
μεταφορὰν ἄλλον· ἢ αὐτὸ κλεόβουλος ἐμοὶ τιμῶν· καὶ ἐν ἐπὶ τοῦ
τόνου δὲ πνεύσω, παῖς ἢ ἀνίκητος· καὶ τὴν ἀρετὴν μεμνῆσθαι
πρὸς αὐτοῦ· πρὸς τὸν τοῦ αὐτὸν ἀρετὴ δόξας δεῖ φανεῖν,
οὐ αὐτὰ τῶν ἄλλων κοσμεῖ τὸ σοὶ ζῶν ἐν θέλειν· τοῦτο δὲ ἐν τῶν
τῶν κλεοβούλου παῖς ἀδελφὸς ἀπὸ πατρὸς ἡμῶν· ἢ μὲν ἀρετὴ
σὺν τῷ ἐν σοὶ ὡς πρὸς τὸν· ἐπιδείξω δὴ τὸν ἄνδρα μεθ' ἡδονῆς.
ἢ τὸ πλοῦτος, χρησοῦ τίνος ἀλλὰ τὸν θεῶν· ἢ δὲ δοῦναι χρὴ, ἔλεγχ
τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀνῶν ὡς ὁρῶ ἢ ὑπὸ χρεῖτο :+ εὐνοῦν νέων :+
ἢ ὡς φίλον τε ἢ δὲ ἐν ἐμαυτοῦ· καὶ πρὸς τὸν φίλον προθύμων
ἀλλ' ἢ πόνον ἢ θυσία· ἐμὲ μὲν δὲ σοὶ πέμψαι μὲν, ἀκόντι λο-
γῶν δὲ, σὺ θ' ὅ τι σὸν ἔστι κολούσας ἔργου· μὴ δὲ ἐπὶ σφάλματι ὁλμένος,
ἢ αὐτὸ τοῦ σπουδῶν προσηγορεύω ἀπὸ τοῦ ἐπὶ σῆμα· ἐμὲ γὰρ ὦν
ὁ πλοῦτος ὅ τε ποιμὴν ὑπὸ πρόπην τὸ γνωρίμου, ἀπόλοιτο τὸ
πλοῦτον· ἢ δὲ πρὸς τὸν ἄλλον αὐτὸς ὢν, τὸ πρὸς ἐμὲ κεκίνηκας,
σὺ γὰρ ὁ σοῦ ὡς ἴσως ποτὲ ζῶν ἐσόμεθα· ἢ ζητῶν ἀπολέσαι,
ἢ οἴ πάσχω, ἢ ἀναστρωτῆσαι· ἀλλὰ ὁ μὲν καὶ ἐξελεῖν τὴν μέμψιν,
ἐπὶ φόλῃ φρουρεῖ τῶν προτέρων πόνων· ἵνα σὺ μὲν μόνον ἀδα-
μαντίζομεν, ἀλλὰ δὲ ταινόμεν· ἢ δὲ πλοῦτον τὸν χρηστὸν ὁλόμε-
νον ἄνος τὸ ἀνὴρ ποιῆ, ἢ ὁ ἄλλον πορεύεται· ὅδε ἀνὴρ πολίτ-
τὸ μόνος· καὶ σῶν ἐφοίτα μὴ νῦν· ὑπὸ δὲ τοῦ στρατιῶτ' ἐθήσ-
γενέσθαι, τὸ πολὺ ἀφεῖκε τλοῖ· ἀλλὰ σὺ μὲ αὐτὸν ὡς δὴ, φύλα-
ξαντα τὴν τέχνω, τὶ μὴ ὅστις ἀξιῶσι, ἢ δὲ ἐξ ὁ τοῦ πρὸς αὐτὸν
ἔνα· ἐμὲ γὰρ ὦν ἀκ ἢν σοὶ δώσω μὲ, ὡς ἢν ἐξαμέλω ἀν σοὶ γενέσθαι·
νῦν δὲ τῆς οὐ σπουδῆς πολλὰ ἢν ἐθέλοον, ἴσως ἀκόνιν· μὴ ἀθ'
δέσ πορεύτ' ἐν ἢ τοῦ τὸ μὲ μὴ πάθῃ τῆς χρείας :+

λϛ
385

τολιπιανα.+

1189 Οἶδ' ὅτι σε εὐφραίνει τὰ ἐμὰ μὴ ἐμόν· σὺ γὰρ εἰκὼν ὁ πεπονθὼς μὲ
ὅπωσ' ἂν, ἢ μεθ' ἡδονῆς, πεπονθὼς δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων
ἐνεργῶ· οὐ λόγω· καὶ πολλὰ τὰ ἐν πόνοις, ἐν αὐτῇ πάντα
ἀρῶν· νῦν οὖν δῆλον ὅσον ἀκολουθεῖ σοι ἐπὶ τὴν λύπην, ἢ τὰ ἐμὰ
τοῦ λόγου· δεῖ δὲ σε τῶν μὲν ἐμὰ φρονεῖν, ὅτι δὲ καὶ
ἦν καὶ κάλλος ἀλυμπίων τῶν ἔφω· οὐ βαδίζεμεν ὦν τοῦ ἀρε-
τοῦ τοῦ ἐνίκησε· δὲ χεῖραι δὲ τοῦ πορφύρου ἰόντος ἐπὶ
παιδιὰ· ἐν ὑπὲρ πλησί· φίλος τε μὲν οὕτω σοφὸς, ὡς τε
ἀνὴρ, ἐπὶ τὸ γοῦν φίλω σὺ πρὸ ἁπάσων· ὅτι δὲ αὐτὸν θαυ-
μάζω δρῶ τὸ μέγιστον ἐνεργοῦν ὑπὲρ ἡμῶν ὅθλοις· ὧν κοινω-
νήσω δὴ πάντα, κἂν μικρὸν ἐπεμέρη.+ θ. ἀλλὰ πάω.+

390 Χρηστὸς ἀρετὴ μὲ ἀπὸ τῶν, ἐν φόνοις τὰ μὲν ἄλλα ἐν ἀρετῇ,
πολὺ τοῦ δὲ ἀεὶ, ὑπὲρ ἀναλόγων· ἐκ ἀνοῖ μὲ ὦ δ' ἢ πόνοι ὑβριστῶν
χρεῖζεθαι, χρηστὸν ἐκ τῶν κάλλη, τὸ, τὰ σὸν ὦν τὸ λαὸ ἀληφότα,
κατηγορεῖν ὡς ὅλως σε τοῖς γνήσιος· ὅτι μὲ γὰρ ἢ τοῦ πολίτου λόγ
ἐθέλω ἐπὶ θυμία πρὸς τὸ ἐλθὸς δόξα, δῆλον· ἐξ ἧν μὲ γὰρ τοι
τὸ δοθὲν ὡς μικρὸν αἰτιῶμεν, ἀληθὲς ἀντὶ ὅλου, ἐπὶ ἀφ
ρίζεν· ἀλλὰ μὲ ἀφ' τε παρὰ τῶν ὧν ὅμολογοῦμε αὐτὸ, ἐπὶ
λαμβάνεν, ἐν ὧν βουλόμεθα πλέω· οὐ αὐτὸ ἀλλὰ λέγειν,
τὸ σοὶ παρεῖναι μὲ πῶν αἰτῆσ δεῖ θῆσ ἐν αἰκός· ἐπὶ ἑαυτὸν
ἀναλέγειν, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ποιεῖ τοῦ δε.+ + ἀ. πελιωνῖ.+

λε 363 Πιθανὸν ἐστὶ τοῦ τῶν, μείζω μὲ ἐλαττοῦμε ἢ ἀπροσμείωτον· βοηθὰ δὲ
μείζω, τὸ σε κιλίκων δρχήν· ὡς οὐ τοῖς πολλὰ πεφυτοῖς προ-
σέχω μόλον, ἢ τοῖς τὶ δίκαιον λέγουσιν· ἐμοὶ δὲ πολλοχόθ
ἐφίν ἀξίος ὦν ὁδε· οὐ τε τὸν φίλοτιμοῦμαι μὲ μὲ μὴ ἀθεῖ,
ὡς ἀδελφὸν τοῦ δεῖ ὦν φόκα, αὐτὸς τε οὗτος ἐφοίτησ ὡς ἐμέ σ.
ἐν ἀν, ῥήτωρ, ἢ τὶ αὐτὸν ἐπέτρεπ· ἀλλὸ μὲν πεθ φαλκῖ
θη· ἐπὶ τοίνυν μὲ κοσ ἐν μὲ ἀνεῖτο. οὗτος, ὁ δὲ ἀδελφὸ ἐ
λοιοῖ ὦν αἰκοσ ἢ σὺ χὰ θῦ τὸ ὁρᾶσ· ἢ σὺ χὰ δὲ ὑμῶν ἀν. δὲ
πιός τε κὴ ἡσος· οὐ σὲ μὲ λίγα μὲ φίλω, μὲ λίγα δὲ φίλω ὦ ἔχω· σκόπει δὲ ὦν ὡς ἐμοὶ τὲ ἀνάγκη τὸν φρονεῖν ἀπὸ

τοσοῦτ' δίκαι, οὐ τεκμήρασθαι, τί πρὸς ἡμᾶς ἀπολογήσῃ, μὴ
τῷ ἰδίῳ τρόπῳ χρησάμενος· οὗτος δ' ἐστί, λεκτέον οὖν ἐξ
αὐτῶν δεῖνα δεῖξαι, ἐκ τῆς φρονήσεως τὸν νικῶντα· ἔχω
οὐδὲν ἐπιπλέον ἢ τὸν νικῶν τὸν ἔχειν· + ὑπολαμβάνω: +

ἐπιδείξασθαι ἡμῖν δι' ἀσκήσεως τὴν πάλαιστραν· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ
τῶν δικαίων τῶν τοιούτων πάθος ὅλον· ὃς τὸν δι' ἀσκήσεως
ἡμῖν ἀναπόμενον ὡς ἐχθρὸν, ἐθεράπευσεν ὡς οἰκέτην· ὃς δὲ
ἀγνωτικὰ μὴ κρείττω χωρίζεται, τοῦτον ἡμᾶς θέλει ἀπὸ τοῦ
τὸ μὴ τιμᾶν κεχωρίσθαι ἡμῶν· τὸν μὲν γὰρ ὡς ἀστοργον ἐπιθεῖ
σύνθεσιν θεοῖς κοινωνεῖν, ὅ τι ἔχομεν ἀποιοῦμεν· τὸν δὲ πρὸς
τὸν πόνον ἡμῖν τιθέντα, διὰ τὴν τοῦ παιδὸς χρηστότητα δίκαιον
ἀποθανόντα, σὺν τοῖς ἐπὶ τῶν δικῶν
δικεῖσθαι, καὶ χάριν τοῦ φιλόσοφος εἶναι τῶν δικαίων ἀφεαίνεν: +

ὑμεῖς οὖν ἀστοῖς ἔτι τοῖς βιβλίοις· ἢ τὸ κοινὸν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ ἔθνος
δίκαιον· ἢ κεδὴ τοῦ δρόσου ἐφ' ὅπερ ἐπόνησε· τὸ πρὸς ἀντὶ
πατρῴαν ὁδὸν· τὸ πάρεσθαι χωρὶς τὸ θρῆ· τοῖς λόγοις· ἀνοῖ
δέλοντος· τὸ κεκαδὶ ἀσκόλον· ἡμῖν δρασεβαχάς: + ἀσκλαπίῳ: +

φρονεῖν ἐπιδεῖξαι θεῖδε αὐτῷ ἔσας, ὅπως ἡμῖν πρὶν ἐστὶ
τῶν πολιτῶν· οὐ σὺ τὸν ἀρθὲν ἢ πολιτεύου· ἀλλὰ καὶ γοῖς σὺ γορῶν
μεθηρίαν· ἀπὸ χρῶ τὸ ἀπὸ χαμεῶνα ἀφῆκας τὸ σκόφος·
ἀλλὰ τοιοῦτόν σε αὐτὸ ἢ πρὶν τῶν πρόχοντ' ἀγαθὸν, τὸ μὲν ἔζωσοι
λόγον ἀπὸ τῆς διὸ κολίεσθαι· ἢ δὴ τὰ μοι δοκῶ ἢ δὴ τοῦ
μεπαγτῦν ἡμῖν· ὃς τὸν δεῖ τὸς ἀπὸ τῶν πρὸ ἡμῖν, ἢ τὸ ἀπὸ σοι
φίλος, ἀπὸ τοῦ θαυμαζόντων τὸ φιλόνικον· ἀ τὸ μὲν ὃς τὸν ἡδῶν
ἐστὶ πόλιν, ἀφὸ πλθὲν ἐκῶς ἐμὲ, πολλὰ μὲν ἐπὶ ἡμῖν ὁ δὶ ἀόκφρ·
ἢ οὐτὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἡρόμε, ἢ ὅστε ἀνεῖν τῆς δεχῆ, αὐτὸς τε
οὐ ἀπεκείνατο, δὴ λὸς ἐκῶν ἀκὰν, ἢ δέως ἐστὶ πρὸ τὸν ἀρετῆς·
καὶ ἐπὶ πρὸ τὸ πρὸ, ἢ ἐδεδοίκ τοῦθ' ὅπερ ἡμᾶς τὰ ἀποείαν·
καὶ ἐκῶν ἀχθέσασον· ἢ ὁ λὸς ἐκ τὸ ἀνόμ πεῖ πρὸ ἢ φόνφ ἐστὶ

ἐπιρρήσεως· πόρρω γὰρ ἀπέσοι τῶν ἄνδρα προσιόντα τῶν ὡς δόμων
τοῦ δεχεσθαι, καὶ τοῦ ποιοῦντος μὴ ἀπέλπεσθαι· συμβουλεύοντ
ποιῆσθαι, καὶ ἀλλαπτόμενον, ὡς δὲ μὴ φοβεῖσθαι μὲ ἐπαγγέστο,
τὴν μὲ προθυμεῖσθαι νῦν· τὸ προξενῆσαι δὲ μὲ· γνῶμεν μὲν οὖν μὲ θεῖ
νῆμὲ· εἶναι φησὶ· καὶ λόγ· ὀφέλαν χρεῖαν· ἀπολεῖν δὲ χρῆσαν,
ἔργων φήσας πρὸς τοὺς λόγοις ὀφέλαν· εἰ δὲ τὸ μὲ φρονήσει
αὐτῶν πρὸς ἀνθρώπους λόγεσθαι, τῆς ἀλαθείας ἐν, ἐν
ἀλλοῖον σόμεθα· + βοκχάω· +

Ἀμφιπάθομαι· πῶς δὲ ἐρᾶν, πῶς δὲ ἐᾶν κρίνω· τὸ μὲ τρὸ νῆμὲ δρόσον
ἀναισθήτοις φλογόφοιν· σὺν μὲν οὖν βοεῖν ἔχειν ἐμοὶ τοῦτο τὸ λόγ·
ἐγὼ δὲ οὐ λίαν ἔχω σοι χρεῖν τοῦτο δ' ἀκμῆν· οἶδα δὲ ὅτι
ἀγνῶ· ἡ τύχη δὲ τὸ μὲ γὰρ τὶ μοι δέδοκε κάλλιστον, τὴν σὴν φίλι-
θα· τὸ δὲ δὲ κέδοκε τὸ ζῆν τῶ φίλῃ κεφαλῆ· χρὴ δὲ τὴν
μὲ φθονῆσαι τοῦ δόλου· + δηλῆ· +

Ἀλλὰ κάλλιστε μὲν ἀδελφὸν ἐπέφθασ· ἐπὶ τῆ νῆμὲ, κοῦν τὴν μὲν
ἀδελφὸν, ὡς δὴ φίλος ὡ δόλιος· κάλλιστε δὲ ἐποίησ ἀφῆναι
τὴς λύπης· ἢ τὸν οἰκόμεν κοῦφῆσ, τὸν ζῶντ ἐκόπεν
ἰατρὸν μὲ· οὐ δὲ πέφυκαι τὸν τῶν λόγ· πεφάνην γεγονέν θεῖ·
ὅπως μὲν τὸ λυπᾶν μὲ, ἢ τῶν λόγων φῆσ· ἀδόν τῶν σοι
πόρρω μὲ ὢν τὸ θῆκα, κόρδος ἐμὸν τὸ σε τίνος ὡ λελῆθαι· λόγοις
ἐμοῦ, θαυμάζω μὲ κῆς· κάλλιστο γὰρ ἀφθόνοιν· δόλαμεν νίζω·
σὸν πορίσαι τῶν τοῦτ ἀφίζομεν· + λιβάνιω· +

Καλῶς ἐποίησ· ποῖ ἐλθοῦσ ὅτε δέμενον, φθεγόμεν νῦν ἡμᾶ
ζελίτιον· τὰ τὸ πυθόμενον καὶ πολίνας τὸν ζίον ἀσόν· ἐγὼ
δέσεν πρόδρομον τὰ μέλω, ἐν ὡ φίλῳ· ἡμῶν ἀσπόστε τὸ ὄφ,
ἀσόμεν πῆς ὡ τύχαν θέμεν· + μορνίαν· +

Ἡ τε πρὸ τὴ χόν σ γνῶμ μοι φιλία, πάντων ἄριστον ἐμοὶ· πρὸ τὸ
τῶν ἐν ἀλέγαν, ὃ χρὴ σ' ἀπῆ· τὸ τ σὸ πεῖρυτ ὀλθῆν γεγωμί,
τῆς πρὸ ἐκάν μὲ φιλίας ἄτω· ἡμῆ τὸ τὸ πρὸ κόλ πρὸ τὴ μὲ φῆκο· +

1193 χθ

3444 με

1199 μεγ

1196 με

πορφυρίου τῆς σαρκὸς μου· καὶ πλάσω με πάντα τρόπον μεγάλα,
καὶ λίω δὲ πλάσω· ἀδὲ σὺ μὲν πολλαὶ, νῦν δὲ ἐλεύθερος φῶ, μεθαμε-
λόσης· καὶ τὰ σοὶ ἀδρᾶν, καὶ μὴ μὴν ὀκνᾶν· αὐτὰ δὲ ὀφείλω
τὰ πρόσωπα, μὲ κεφαλὴ τοῦ γραμματέως ὀμνύω, σὺ δὲ ἵνος σῶμα
νῦν κατὰ λόγου· τὸ τὸν μὴ ἀνὰ τῶν λόγων· καὶ ἀφέσει σου τὰ
πάντα τὰ τῶν ῥητόρων χορός· πάντα δὲ κρεῖ· ἀνοῖς οἶδα τὸ σὺ
τὴν ὀσσὸν ἀκούσω, τὸ τοῦ πόνου σκιρτήσω, ὅ ἐφόνα πολλαὶ ἐπ
θαυμάζω οἰνίκη νῶν, φεῦ τὴν ἥν ὠὶ τοῦδε τὸ χρέος· ὅδε δὲ
πεῖσι μὴ ἀνὰ πορεύσῃ, πεῖζον θῶν τε κλυχάρων· ὅλα δὲ
κοῦ τοῦτον ὀνόσοις λέγε νῦν ἀντ· πρὸ πολὺ δὲ πόνῳ
ὠ εἰστρυπρυτοῦ: + Ὀνοφρέω: +

Ἐνεύχομαι δὲ λαμπρὸς ἐπορίσας ἀγορά τε κῆρυκα ὀχήματος ἐφ'
ἵππων φορά μὴ· καὶ μὲ πρότερον ὠὶ γνοῦς, ἴδοσε μὲ δὲ ξένον
ὀρφῶν· ἴσως δὲ κατὰ τοῦ ῥίζου τοῦ λόγου, βοήθεια δὲ πέζη·
κὰ τὸ ταῦτα ποιῶν· ἀπὸ ὠὶ δὲ ὄθεν τὲ κα, κατὰ πορφύρου, γὰρ
ἐφ' πὸ φίλου, σὺ δὲ λέγων· ἐγὼ δὲ αὐτὸν ἠξίωσα διορθῶσαι
τὸ ῥῆμα· καὶ πρὸς μὲ πεσαυμὴ ἐπὶ νῶν ἀγαλέγαν· σὺ τὸ
ὅτι μὲν τῶν πρὸ ἐμὲ φίλτρῳ μὲ κρὸ κατὸν δεῖ φαίνετον πορθεῖν,
οἶ λάτε, κατὰ λόγον ἐδίδαξα· τοῦτο δὲ ποτὲ μὲ κωλέλυσας,
ἔχω λέγαν· ὃν θοῦ τὸ δὲ, ἀπὸ ὃν ἀκέχω· ἰσχυρὴ γὰρ σοὶ μὲν
τῆς συνεῶν ἀρχῆς, τῆς μείζονος λέγω, ἐμοὶ δὲ τῆς ἀπὸ τὰ
εὐτυχοῦς ἐπὶ τὸ ὁδοῦ, τὲ μὲ γὰρ ἀλλὰ ἀκαίτιος μὲ, τὸ δὲ
μοι ἀόλω λ, τὸ τοῦ ὠς κάνκτ χαμεῶν ἐπὶ τὸ μὲν, σοὶ τὲ ἀλ
ὑπὸ ἔχω ὅσα ὁ σκοῦ πρὸ ἔχα πεῖ ἡμᾶς, ἐγὼ τὲ πολλὰ ἀλ
λὰ τὲ φρήθην· πολλοῦ δὲ λαγῶν ἀς πάρον ἦλθον· καὶ ὅ τὸ ἀλ
ταῦτ ἀγαίτου καὶ ρ· μὴ ἀ ταῦτα σὺ κάλου λωος σκιλίνι
ὠὶ λαμπρότερα δύναμιν, γεμίσας πρὸ θεοφίλου ἀπαίρας,
προσπορέγεμίσας ἐμὲ πεσόν ὀρᾶν· κὴν τοῦ μὲν ὄνομα
φεῦ ὠὶ κὴ πὸ πρὸ λλ ὠὶ γολ· τοῦ δὲ μὲ πεσόν ἐπορᾶς· κὴ πάχ
ὑπὸ νοῦ ἀν ὠσ δρὸ τὸ χαὶ κεκίνη· κὲ φαίνω δὴ μὲ τὲ μὲ μὴ πρὸς

ἐμὲ τε τρέφεται, καὶ μεγαλυνθῆναι. τοῦ δὲ οὐ τὴν πρὸς ὅμιλον ὠφέλειαν
μεγαλυνθῆναι, καὶ τὰ μικρὸν λύειν ἐν θέλοντα πρὸς ἐμὲ, τοῦ μὴ τὸν
ἀγῶνα σκηπτὸν δηλαδὴ τὴν μάχαιραν. φοβούμενος δὲ ἐν τούτῳ.
μὴ πω πόνον θῆται δίκαιον φέρειν. τὰ λαβὼν δὲ τὴν τῶν ἐπιστρι-
φῶν εἰς κλῆσιν εἰς κοινωνίαν πόνων. τὰ γὰρ μεγάλα πρὸς
σκάνον. ἐμὲ λέγει. τὸ δὴ νομίζειν ἐχέτω. τὸν πόλεμον μὴ πρὸς τὸ
ὅμιλον ἀπόντων. ὑπέρον δὲ ἐν ἄδειν λόγῳ. κοινῶν μὴ οὖν
πορήνουν ὑπάρχειν. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὸ μέσον. ὅμοιοι τῆς ἐμὲ
ἐκφάσεως μεγάλου λόγου ὑπὸ τῶν παιδὶ φόβος. ἀκούων δέ σε
τὰ πολλὰ ἔλεγε τὰ λόγα, ἡ δὲ ἐν μικροῖς σὺν μεγάλοις, τὸ σὸν. πάλαι
τὴν λίκουτον δρέμα ἡ ἀνῶν, φίλον ἐστὶ τῶν λῆξαν τὸ φίλην
ἐῶν ἀδίκεν. σκεβαίνασ δὴ πάλιν ἀπὸ ἰδίου τὴν δίκαν ἀσοῦ δῆσ,
μεθῆσ ἀπὸ τὸ δρέπανον ἀπέθε. τὸ δὲ ὑνίασ ὠνεῖσθαι, ἢ δὲ ὑπὸ τοῦ
χωρίου πρὸς μὴν μεῖν ἢ μεῖν ἐν μὴ νήθησ. ἐγὼ δὴ χωρίω, μὴ κε
μὴ ἐ δέξω πορήμεθον ἐν δὲ. ἴσωσ δὲ φαύλασ. ἀλλὰ χεῖν
ὑπέρον, ἀφίκνη τὰ τοῦ τοσοῦτα πόνων ἀκήσαντος. ἀρ σοκίου
σὺ σφῆσ. δίκη δὲ ἢν ἀν τὸ. τὸ δὲ τῆς τοῦ κεῖνον ὠνεῖσθαι νοίασ.
οὕτωσ μοι κομίζει τὰ μὴ σὰ τὸ ἐν ὁσά. τῆσ μὲν γὰρ ὑπὸ σοῖ μὴ
χρόσ. τῆσ δὲ σπόρου ἀκῆν ἀϊαγοίασ. λόγον δὲ ταύτησι ἢ δὲ πρ.
οὕτωσ δὲ ἐν τῆσ ζωῆσ σκάνησ ἐν τῷ τοῦτο. ἀλλὰ μὴ κρατεῖ τε
ἢν ἀνεῖα. τὸ δὴ λόω τὸ ὡσ ἀρ ἀν ἀκόσθησ, τὸ πρὸ τὸ
ἀνάκλω ἄθλοιο. ἐ τὸ κεῖνον ὠνῶ ἐ μεμφάμενον τὴν ἐ πίστολ-
σκάνοσ δὲ τὴν ἐμὲ ὠκὲ μεμφάτο προβόλειαν. ἀπὸ τοῦ τόνον.
ἐ τὸ ὁ κάνω σὶ ὠ πόνω. τί τὸ δὴ μὴ βουλόμεν ὠ τὰ φάμ-
μεθ τὶ ἀλπὸ λὲ κελόσον, ὠκὲ πέτρε πεῖν ὀρνάσθαι. σὺ δὲ
ἀν τὴν μὲν οὖσαν ἐθέλησ αἰτίαν ἀπάν, ὅσ μὲ ἐάσησ
ὠκάν, δέοιο μὴ κεῖν λόγων. κεῖ πίων δὲ σκάνω, σὺ μὲ δρᾶσ
ἀὴ δὲ λέκεσ λόγων. οὕτωσ ὠλύσασ τὴν αἰτίαν. βουλόμεθ
ἀτρίφιλ ἀκόζοισι πάθη; νομίζω δὲ δρῦ μὴ τὴν τῶν φρόνων.

ὁδὲ ἀρύμασος κάνος, δι' ἐρ' ὀλίγου πα/ φοεῖ τὸν ἀδελφὸν ὁμοίως
ὅπα/ φωρέσι πω· δλλὸ μεν, ἐφρόσ· ὁδὲ πολύδακρυς, ὅλα ἀ
ἐξεύρετο πύκτης ὡὶ τὸν ἀρύμασον: + Κύειλφ: +

Πάθων με/ πα/ ταιροι δίον/ σίος, κάνο πέτρον ἐπάθ, ὁ ἡμέ 322
μὲ φιμίασε μνημονάσω· ἐπὶ δὲ ἐρασσος· ἐγὼ τὸν
τὸν πεπόποιον σύμμυστοι κυχόμενω ὅλα θὸν γενέσθαι, οὐ τὰ
ἡδὸ τὸν οὗτος ἐσχηκότα πρὸς κάνον, ἀν τὸ ὡὶ τὸ δύοισ δεῖ
θμῶν· ἡ γὰρ ὡὶ δὸ κόλουθον τῶν γρα/ ταιθ δρῆ(σι, τὸ μὲν δὲ πολλὰ
χρεῖν ὁ μνῆσαι· πα ταῦτα τὸ χρεῖος πολλαι πορ ὕμῶν δὸ θέσ
πεὶ ἀπὸ σαι τὶ νὰ· ἵνα δὲ ὁ λόγος μὲ ἡ σαὶ νι μὲ πεφή, ὁ δὲ φ
βρὸ· πεπόποιος ἀ ποιῶν, ἡ λέν σε δίον/ σίον, ὅ ρφνάν
ἀν πενία μὲ τὸν τοῦ πρὸ φόνον· ὅπως δὲ μὲν ὡὸ ἀ τρόφη
σι τὸ λόγον, τὰ/ τὰ φόρ ἡ ἀν τῶ· τὸ ὡὶ τρόποι τ χωρίων.
κμεν κιλίκιασ, τὰ πα· κὸ δὲ τῶν πεὶ τὸν ἀφε/ τὴν τόπ,
ἐτόρ δ τοσαῦτ· τὸ μὲν ὡὸ κιλίκιασ ὡὸ ἐφη, μὲ χεῖ τ
τρόμμεν ἔμεμνε· θα/ τὸ ρα δὲ τὸ ὄργον ἐχόρησι· πὴν τοῦτ
μὲν τρέφεσθαι· πεπόποιον δὲ δοκῖμεν· δλλὰ γὰρ πλοῦτ
λόπο σῶτα, τοῦ δὶ λόν τοι ἀ μὲν κέ τὶ λοῖ λόν τ, φόσιον τ
λέκεν πολύθ τρα/ μεδοῦ ὑ πεπόποιν· τοῦ τὸ τὸ ὑκέ τὸ μὲν ὅ
πλόσθαι, τὸν δὲ ἐ πὶ τρόποιν τίνος· δλλὰ σὺ πόσον τὸ
ὡὶ τρόποι μὲ οὗτ τ δλλοτ τὸ φίλν, ὡὸ τὸ λίτη πεπ
θήκη πύρῶν, λόξαν ἀν τὸ ὡὶ ἀφθόρν μὲ τὸ λὸ· ἡ μὲν τὸ
ἡ πον πρὸς γέ λον πρὶ ὕμεῶν δίον/ σίος, ἡ πλον/ σίος, ἐ χῃ
λόγον σῆναι τὴν φορὰν, ἡ τὸ σ χρήσασ λεύμῃ, ἡ τὸ σ γνω
μὸν ὑκοῦσ τὸ σ ἀλήθεασ δὲ πεθῶν· ἡ δὲ πὶ τὸ σ αὐτὸ σ ὀν ἐ γὸ δ.
πὴν τοῖσ αὐτοῖσ ἀεὶ πρόποιο· ὑμεῖν δὲ δεξ ὑ εἰ ὀν τὰ πρὸ μὲ τὰ
χορῆ· ἐχορόι ἡ γε, μὲ ἡ πὰ τὰ/ σὰ τε τ ἐπὶ κυείαν· οὐ τὸ μὲ πὶ
τῶν πρὸ τῶν ὀν τὸ δὸ χόρ· ὡὸ γὰ ὡὸ αἰτία/ σὲ τ τὶ χ· ἐ σ δὲ τ
ὅμεμφόμῃ ὁσ· τὰ κὸ λέ γω σ τ, τὰ ὡὸ κὲ φὺ λόξαι· φὰ λ

ἐπιοῦσα, ἀποτήσεται καὶ τὸν λόγον. καὶ νῦν καὶ τὴν ὑμῶν τοῦτο,
καλὸν καὶ γὰρ τὸ σὸν μὴ ὑπὸ ἀσοφίας καὶ ἀμαθίας ἀπολέσθαι· καὶ δὲ τὸ κτῆσις
καὶ αὐλός ἐστι; δοῦλος δὲ τίς κύριος τὸν ἑαυτοῦ, καὶ θαυμάσειεν ἂν τὸν
δεσπότην νόμων. + φιλίππου. +

11 12 Πολλοὶ τρέχομεν μὲν ἴσως πρὸς τὸν κολωνὸν καὶ ἐπὶ τὴν ἀθηναῖον πόλιν,
ὀλίγοι δὲ ἐγνώκασι τὴν ἀκρόπολιν· ἀκρόπολις δὲ ἡ ἀθηναίων πόλις, καὶ τὴν
ἐν δόξαις μὲν κατὰ νοῦν δόξαν, ἢ τοῦ κρείττονος ἐλπίδα· ἐλεγεῖον νῦν
τραχὺ καὶ οὐδέν· ὡς δὲ λήθη σε τίς αὐτοῦ καταλαβοῖ·
ἐγὼ δὲ καὶ ἡ πόρνη, ἢ ἐξίωσαν αὐτὸν τὰ τῶν φίλων ἀλάστορα,
τὰ παιδίζοντα· ὡς δὲ δεδοικότες ἐν τοῖς τῶν ἀπόρων,
τὰ αἰνῶ τὰ τῶν οὐτῶν ἀπὸ τοῦ οὐτῶν σοι τὰ μὲν ἀπόλλω.
ἴσως καὶ γὰρ καὶ δὲ πάνυ ἀφόδρα νέος χρήσιμον· ἀεὶ δὲ νῦν καὶ
περὶ τὴν τάξιν ὁ λόγος· ἀλλὰ ποῦ καὶ τὸν νεανίσκον βιβλία·
οὐ αὐτὸν τῶν, οὐ μόνος ἀφαιρεῖ τὸν πάρος καὶ νῦν τὸ ξένον αὐτὸ
τὸ ξένον μεταθαρρεῖν. + διεβλίχω. +

μέ Μόνοι φαινέσθωσαν θεοῦ κλῆσιν, τὸ πολὺ πρὸς ὀλίγον
γεγραμμένα, καὶ τοσαῦτα αὐτὰ πάλαι· σὺ καὶ γὰρ ἡδέως σοῦ
καθαρεύοις ἐπέστειλε· ἀμείνω δὲ κτῆσιν τοῦτο πρὸς ὀνίδος
λεγόμενον· ὡς θεὸν τὸν φόβον, τὴν ὀλίγος ἐγεφθεν· τὸ δὲ ἡδὺ
ἀθήνας, ἢ αὐτὴ κοῦφοι τὴν λύπην, καὶ τοῦτο οἶδεν, καὶ
ἄλλο παθὸν ἐποίησεν, ἐπαινῶ· καὶ γὰρ καὶ τὸν λοιπὸν
βίον, τὸν καὶ τὴν πόλιν ἀγνοῶν· καίτοι δὲ δοκεῖ καὶ τοῦ ἀτόπου
πάντων λόγων, ὑπὸ τὴν δυσκολίαν· ἀλλὰ μόνος ἐστὶ μόνοι
τῶν ἐμῶν, καὶ τὰ σὰ ἡ γνοῖ τὸ βελτίω· καὶ γὰρ τὰ φίλων· φίλοι
δὲ κεκλήμεθα πολλοί· σοφὸς δὲ οὐ τῶν ἀθηναίων πεῖται
νόμῳ πεθόμῃ· οὐ νῦν καὶ ἐπόρδακος τὸ ἀεί, πολλὰ δὲ
κολῶν τὸν τέπον· καὶ γνοῖ τὸ ἐὰν ὅθεν οὐ δίδοσφοῦ
δὲ ποιῶν, καὶ πόσον ἡ τὰ αὐτὰ τὸν φίλων, οὐ τὸ ἐκ τοῦ ὄν
ὑπὲρ ἐστὶ τοῦτο τὸ κτῆσε. καὶ ὡς ὁ λόγος ἐπὶ τὸν ἀθηναῖον,

330

μεγίστου δὲ πεδήσοι λόγος τοῦ μὲν πρὸς φίλους αἰδῶ, πεφυκὼς
ἐφοίου ἀπῆρσας, κἀκείνους τε χάριν· πολλαὶ τὰρ ἀπεπήδησαν ὄρ-
κων τῶν τῶν πάντων ἱκέσιος. +

Ἐπὶ δὲ τὸν Ἀθηναῖον ῥόπῃ τε τῶν μεμαχίας, τὰ δὲ τῶν σύλλογον χαλε-
ρὰ ἐθρ. ἀϊέφυγεν ἐπεφάκλησε· ὁ δὲ δι' ὀμεμόδης ὑπὸ τὰ πρὸν ἐπορ-
εφόθη τὲ τὴν λαμπρὸς· δαῖε οἱ σκεπόρῳ θόστε τὲ πάσσοδος
ἀνὰ μάστον πῦρ· σὺ δὴ μὴν ἀλέρω πεῖ τὸν δίον ὑσίον ἐπεδέ-
ξω· καὶ πάνσοστον κίνδυνον, σὺν πῦρ ὅπως ἐκδηλ μὰ
τὸ τὸν ὀρτίοισι χθοῖτο, τὸ δέξαν τὸ ἔγκαιτο, τὸ μεταλλὰ δὸ δὸν,
μὴ κεκὰ ἐ τοῖ φήσω· ἀλλ' ἐκάνος ἱκανῶσ ἐδ[illegible]λαξεν ὄντ τὲ
ἀπὸ λαστὶν ἐφῶν, τὸ νοῖστὲ ἀτὴν ἀλαθοῖσ· ἔφαν δὲ ποτε τοῦτο
τὸ ὄρκον πεὶ λόγος, ὡς δὲ ἀὴν τὸ τῆσ σὺ εἰάσ πεφαλάθησ θρό-
νον· τοῦτο δὲ ἀκάσ μὲ ἀκρὸν, τὸν θεῶν τὰ λίκὰ πιὰν. τὸ ὧν
λὲ οὐδὲ ἀὴ ἀμήνθ τῶν ἠμὴν ὄμὲ λοῶν τῆσ προθὺ μὲ ἀσ· ἀ δὲ πᾶ
λίπτον μὲ θὴ τίνα τὸ ἴνων ἐλῶσ· καὶ τὸ ἴνων ἠξίωσ θασ· ἀλλ'
ἐφὲ κάσω, τὸ τῆσ ἐυχῆσ, αὐτὸν τὲ σῶν ἔναι· τὸ πᾶν δὲ τὸ ἴκ-
τὸ τὸν χὴν δὲ μὲ ἀὴν· καὶ τὴν δὲ δέξαν ἀὴν ἄνητον. + φιλίππου. +

Ὁ μὲν λάμεθον, ἀ καλοῦσ ὑπὲρ τῶν θῶν ἐβουλεύσατο· σὺ δὲ οἶμαι
καλῶσ· ὅ μὲν, τὰρ ἀφήρηται σε θεμίστιον, ὃν ἀ γὼ ποτὲ τῆσ
ἰσοκρατοῦσ πορεύνεσε σὶν ἐ τρεῖα· σὲ δὲ ἀ κὴ πὲ κλῦσ ἤλυμ-
φοε· μὲν ἀσ δὲ ἐν τοῖσ φιλοσοφίασ νόμοισ, ἀνδρεία χεῖρ ὀμ-
ὠσ τὸ σὴν τὸ χὼ· ἐὰν λοῖ μὲ αὐτοῦ μὲ χεῖν ὠν ἐκκοχὸ τὸ κακὸν,
τὸ μὴ τὸ γὲ ἀθαι μὴ ἀ αὐτὸ πρὸ τὸ πάθοσ μὲ λλακόν· ἀὶ σχὲν λὰρ ἀ-
ὠ πεφαθεῖν, πεῖ ὀὺ τὸ ἐν δοῦ ῥυχὲν· τὸν δὶ ἀ μὲ λίχον ὀὺ
ἔγνωσ μὲ ἀλθὼν ὡσ ὀὶ μὲ ἀσ· ἀ ποὶ νὰ δὲ γὼ ὡσ ἀὴν δὲ ἀ θαὶ·
μὲ πὴ σὴ δὲ ὀρτεσία, φίλ τὸ σὲ αὐτὸ νομεῖσ, τὸ δέξαι τὸ σὴ ὀὶσ
ὅτι αὐτὸν τὸ ὀφίλον· πὼν τὸ σὲ τὸν δέξ ἐκὴν δὲ κεκεῖ ἀὴ
τὲ μὲ ὀν· τὸν ἐκ τὸν φὶ λοῦ φῶν, πρὸ ἀ τὸ φὶ λοῦ φῶν· ἀὲ τὸ
λὲ ὠὼ τὸ ὀὶσ τὸν πεφὸν ἀρεῖ ἀὶσ σε μὴ νὲ· μὲ ἀὶ τὸν δὲ ἔτὴν αὐτὸ φ-
τὸν φὺ γὴ ἐκτὶ ἔ, τὸ τὸ γὲ ἀθ ἀὴ τὸ ὠν ἄξὶον· τὸ δὲ ἀ φὲ μὲ λὸ τὸ ὠν ὀσ·

+ ἀὴ πὴ ὠ +

μὲ 1045

μὲ 491

ἐπεθύμει μὲν ἐσχὼ ὀρφανίᾳ κατὰ λύθεν, κὰγὼ φύσιν ἐκ τῆς
ἠθῶν τῶν αἴων, φίλοσοφίᾳ πρέπουσα. + μακάριος +

μη Μ.Τ.Ρ. Ὑπὸ πρὸς ἀδελφοῦ τὴν ὁδὸν ὑπορέχιος ἔφη τοῦ τὴν τοῦ ποιῆσαι
ἔφ' ὅ τι δὲ ὑπὸ σοῦ μέλλον, ἢ οὐ ἔφη ποιήσεις σε.
τὸ μὲν γὰρ ἐκάνον μεῖκρὰ τὸ σὴν πάσχειν· περὶ ἐστρεχεδὲ
σβεννύων φήμεν σὴ μέλοιον. ἐὰν ἀκόλουθῆς με ἐγὼ
ἐπεπόσμεν, ἢ σὸν δὲ οἱ βουλόμενοι τὰ χάρ ἐκρατῆν· οἱ τὸ μὲν
μὲν ἀκάν, τὸ χοῖρον δὲ ἀ τὸ μὲν ἀσκᾶν ἀρετὴν· τοῖς δὲ ἀπὸ
ἀρετῆς τὸ μὲν μεσόμενοι φθόνον οὐ τοῦ, αὐτὸ ἐκάνοι τὰ ἀξιῶν σ'
ἀδικᾶν, ἀν ἀπέουσι· πρὸς οὐ ἐγὼ μὲν ἐμμένω, τῷ ἀκόν
ὑμεῖς χῶ φόμεν· ἐὰν δ' ἀ τὸ νοῦ ἀπὸ ἀν μὲ τὸ ἔρος, οὐ ἔ
μεν ἐλεποιήσαν μοι τὸ ἀνὸ ἰσχῦρον· τῶν δὲ οὐ ἀλλον, οἷν
ἐσίμεν, μὴ ἀ τῶν καλῆ πόφον τῆσι μὴ ἀνόμ. οἱ δὲ ἀκοῦσ' ἀ
ταῦτ' ἔφασκον· τὸ κεῖρ δὲ ἀ τὸ νοῦν, ἀ δὲ ἀ μεῖκρ' ἐκάν
οἱ δὲ ἀ ἀφθόνοι τοῦ· ἀλλὸ χρὴ ἀ οὗτοσί. ἐστὶ τὲ ἐμοὶ καὶ
ἀληθείᾳ φίλος, ἀν τὸ πλῆν ὑπορ' σοῦ τὴν πλῆστον ἀ ἀν τε
κοῦ ἀβοῶν μὲν τῶν λεῖον τῶν ὡς ἀ δοκῶν, καὶ ἀβοῶν
τὴν δοκῶν ὡς ἀ ἐξ ἀπαστῶν μὲν. ἐστὶ οὗτος ἰσχῦς τὴν ἰσωμὲν
ὡν ἀ τῶν, ὡς τὲ κατὰ πρᾶσ ἢ μεῖν τὴν πόλιν τὸ ἀ πάτης, τὸ χῆ.
ἐγὼ δ' τὲ βουλῆ τὸ ἀ τὸ τὸ πλῆρ ἀ ὑ βρῖσαι, κὰ δοῦ τὲ
οὐδὲν κὲ κρᾶτ κὲ τὸ τὺχῆς· δοκᾶ τὲ ὅ ἐστὶν ἀ ἄρος μὰ ξίμος
ἵνα τοῖ οὗτος οἷος ἐστὶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀ δελφοῖ δρόις ἰσωπῆν τὸν
ἐπαῖν, ἀ σὺ μὲν ἐν ἀρχῆ ἀ ἀ, ὅ δὲ, ἀν ἀρχόμενοις· ἐὰν
ἐ δὸ κατὰ μοι μὲν δὲ ἀ τὸ αὐτὸν ἀ κοῖ ἀ ἀλλοι πόνα· τοῦτ δὲ
ἀκῆρ ὁ μὲν. ὑπὸ γὰρ ὧν ἐ πρᾶστ ἀ, ἀ θεῶν ἐ δὶ ἀ ἀσκόμενω.
τοῖ ἀ τῆς ὁ σὴν ἢ πορὶ τὸ ἀ τὸ λοῖ πὰν προβῦ μία, ἀ κὴν ὁ μὲ
τὸν ἀληθόν τὰ, ἀ κὴν ὁ ἀ δὲ τὸν ἀ μὲ θόμενον, χρεῖ τὸ σ'
τοιοῦ τοσ ἐ τὸ τρέφοντ' ἐστὶ ἰσωμὲν ἐπὶ τὸ φίλοισ. + ἡ μὲν ἐ χω. +
καὶ πῖσι δὲ ὧν ὁ, ἢ πῆρ κεφάλαιον, φαυλίνος οὗτοσί. ἐστὶ πρὸ

580 Κ

ἡμῶν νεότητος· τὰ μὲν οἰκεῖα οὐ τὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πορδάλεων ἀλλ'
μεταθεῖς· γένους πορφυρίδος· εὐλαβοῦς πάνυ λαμπρότητα· τὰ δ'
τέχνης τῆς πάλαι τοῦ τετελευτηκότος· ἵνα μὴ πρὸς γόνους·
αὐτοῖς ἡμῖν ὁμοίοις μεγάλοις, ἐκ τῶν φρονήσεως· ἐκ γὰρ ἀν
καθεύδοιμι νέοις· ἀλλ' ὁμοίοις δὲ ἐν ἑαυτοῖς λόγοις· ὡς τὴν ἀλλ'
ἑτέρων γένος, ἀκέδδεξαν τὴν ἀλλ' τῶν δὲ τῶν δόξαν· ἀλλ' ἡμῖν
ὁδοῦ τοῦ παντὸς ἀλλοίρου· ἀκ ἐν δεμένοι τὸ ἐξ ἑαυτῶν ἀν ἀφ
ῶν δωνᾶναι, θέατρα μὲν ἡμέρων· ἡ ἡνίοχοι· ἵπποις μεμανίον·
ἑτέροις δ' φύκεν· αὐτὸς δὲ τὸ μὲν ὦ μὲ πόνοις ἔδοκε· τὴν ἀλλ'
ἀπεραστοτοκαλλίω, προθύμοις μὲ ἀλλ' ἀκοῦς ἐρ μεμονῶν·
οὐδὲ οὐδὲ δὲ ἄλλοθος· ὧν πόρων δ' ἀν παυλῶν αὐτοῖς γονεῖζον
τοὺς πόνους· ἐν δὲ τοῖς ἀρμεμένοις, ἐκ δὲ δὲ ἡ τὴν ὀφρεῖν
καὶ τοῦ κοθῆμεν δὲ ἀν διὰ τὸν κόσμον· ὅσ' ὅσ' τὸν αὐτοῦ δεξιὰ τῆς
βιβλίων, οὗ τοῦ αὐτοῦ ἀπέκτησε κακίας· ἡ μεγάλων ἡ ὁ πλὴ
αὐτῶν πορφυρῶν· ἡ ὁ πα πρὸς μὲν ἡ νέλ ἀπόν τὸ τέρφος, πορφυ δ' ἀν·
ἡ τοῦ παιδὸς ἀς ἐν περὶ οὐ τὸ χρῶν· γῶ δὲ, δεῖ τὸν αὐτοῦ τὸ αὐτοῦ
σωζεν ἡ ἀν, ἀκρι ὀνομὲ ἀπρόσβλ τὸ πλοῦν· ἐκ δὲ ἐφ
ὀρκοῦσον μὲν δίκαιον· ὀρκοῦσον δὲ μὴ ὀνοποιῆσ πεῖ ἀν· πυ-
γόνου δὲ ἡ τὰ ἀπὸ τοῦ δεμένου δ' ὑποιοῦντ· σοῦ γὰρ ὀρχοῦ,
ἀνάγκη τοῦ ἐμοῦ ἡ ἀίρου δεξιὰ εἰ ἀν φορέσθαι, ἢ πρὸ θήν ἀπο
λύσι τὴν ὦ τὰ πεμπτὸν πρὸ ἀνεμ· ὀν· + ἀνάλυσιν +

Τὸ μὲν τοῦ σοφιστὰ δίαστυρον, ἀθοῦσοι πολλοῦ· ἐν δὲ δὲ
τὴν πυθίαν τοῦ πόθεν, ὅπως ὁ τὸ πρέπον τὸν νέον πρὸ τὴν
σχήμα· λέγοι ἀνῶσοι ὁ σοφίστης ἡ πυθία μὲν πάσαμο
λίαστυρον, ἀ τὶ μὲν ἀξίον· ἐκ δὲ φιλῶν ἀν μὲ ὑπὸ σοι
πυθόν, ἡ ἐπέθηκον, ἡ πήγε μὲν δὲ πόθεν, οὐδὲ ἀν ἀ τὸν
τοῦ ἀίρον σοῦ τὴν λύν ἀνεῖν· ἀλλοία πολ πόθη μὲν ἐν ἀν φ
ἀξίοις τε ὄμοι ἡ μὲν πιοῦ· ὡ τὸ δὲ ἀν τὶ τὸ ὑμὲ πρὸς ἀν, δεῖ μὴ
ἡμῖν ἐπεμλαν παιδὶ ἀστὲ μεν, καὶ ρὸν ἀκανῆ πὸ μὲ λῶ τοι
μὴ τὰ ὑπὸ χεῖτο, μὴ τὸ λόγοσ δὲ πὶ τὴν.

ἡ δ' ἀ φύτοῦ τος μὲ

τὴν νόσον, καθὴν ἀχώριστον αὐτὴ τοῦ διὰ παρεφευγότος νόσου.
ὀξὺν δὲ ἔμοιγε καὶ τὸν τρόφιμον δεῖν. ἀλλὰ τοῦτο γε τέρας
ἄτοκον δὲ ἔν δεῖ. ἀλλὰ τὸν πρεσβύτερον γε τρόφιμον ὅτι καθῆκον.
νῦν ἴσως δὲ γνῶν τὸν ἀκαθαρτὰ, γνῶσεν ἡμῖν καὶ σὲ τὸν καθαρὸν
οὐδὲ ἐδέου κάλλους. ἀλλὰ χαὶ δοκῶ διὰ φιλίαν. ἀγνοῶν δὲ
λέγων, οὐ τοῦτο τρόφιμον πεποιήκαμεν, ὑβρεῶν δὲ τὰ πρε-
τόρων πορδῆν. τὸ τε νῦν ἀκάθαρτον ἢ τὸ μὴ φρονεῖν ἄσον,
νῦν δὲ οὐ δὸ τὸ μὴ κατὰ μέλη κόσμον ἄδωρον. τὸ πρὸ τοῦ πέπονθε
οὐκ ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ δεξιᾷ σίας. οἱ τὰ ἐπὶ λαμπρὰ τὸν τῆς
ὑμέτερος, ἀδὲ ἀδικῶν, ἀδικῶν τε καὶ γάθε, νομίζοντες ὑμῶν
μεν προσήκειν ὑβρίζειν, ἐκείνοις δὲ πάντα ἂν προσκῶν εἶν.
ὀρθῶς ὅτι κρεῖττον ἦν ὁ μὴ κινῶν τὸν ἀνθρώπου ρον, νῦν δὲ
ὡς θύμεν ἐστὸν μοι λύσ τὸν τὸν τῶν ἀπ, ὡς σαυτὸν ἔλυσον.
τὸν χθὲς ἔγνως. τὰ αὐτὰ ἀκούνη πῶς, ἀλλὰ δὲ ὁ λύσας
λαπόμενος ἀνδρὸς. ὁ πρὸ τοῦ δὲ πέμμασε χρυσῶν, ἐπαινῶ
τὸν ἡμέρον. ὅτι δὲ αὐτὸν ἢ πίστον τὸ χρυσῶν ποιῆσ ῥητορικὴ,
καλὸν τὸ πρᾶσε ἐπεμμασε, δεῖν χιλίου, ἀκέπαινῶ τὸ
οὐ ἐπεμμασε οὐ μικρὸν δῶν ἢ, μεῖλλον αὐ. ὠφέλεισ
ἀπὸ πλείον. ἀλλὰ τοῦτο μικρὸν πορῆμεν τε μεταλαβεῖν.
ἐπὶ δὲ πάνυ κωλῶ λόγον χωρῶ. +

ρε 1183 Γλυκὺ μὲ τὸ δοκεῖ μεῖν, τὸ δὲ τὴν ἀφῆκαν, χρῆμα πρὸ τοῦ
μέλλομεν νῦν, νῦν δὲ πόσ οἱ ἡ. ποθοῦν. καὶ τοῦ τῶν τὴν μο-
νεία τοῖκεν. ἀεὶ ὁ δὲ ἀεὶ μὴν ὑπεχῶ, ζητῶν, ἀχθῶν. καὶ τὸ
φίλων τὸ ἐπαινῶν τὸν ὑμῶν χόμενος ὁ τοῖς ἀεὶ τὰ διὰ τὴν.
χαίρω ὅτι μεγάλα μὲ καλὰ πεπ πάνω, ἀξίαν δὲ κέκτη
τὸν ὀρθῶν τὴν δόξαν. πόσω ὁ πόδος κεῖν τὴν φροσύνω,
ἢ ἀλλὰ ἄξιον ὑπὲρ ὅτι κολάζω. ὅπως πλείστω τὸ αἰτίας,
ἢ μεμαθῶ μεμφῶ. οὐ τὸ δὲ μεμαθῶ ἀγνοῶ ὑμῶν δεῖν,
ὡς τὴν ἀν τὸν ἄλλοις ἀξιῶ βοηθῶν. ὑπὲρ ὧν δὲ ἔμοιγε πε-

διὸς, φίλον δὲ δεῖ μὴ πολὺ δοῦναι τὸ δεῖμα· οὐρανίου
γὰρ ἐμὸς κλυμφοίτητος πέταρ· κἀγὼ δέδοικα μὴ πορεύσω
τοῖς ἐμοῖς, μὴ ἀνέχοντας ἐλπίδας τὴν ἀπὸ σοῦ λόγου· ὡς ἐπὶ γὲ
οὐσίας αὐτῶν, κἀπὸ τοῦ μεγάλου μεγέθους μὴ κεφὰ διὰ τὴν πεῖ
ἐπιγνῶναι· οὐ γὰρ ἦν τῶν δεδοκότων οὐρανίων· οὐδὲ τῶν
γῆν ἀποτεμνομένων· ἢ τῶν ἐπιορκούντων· ἢ τὰ λοιπὰ ποιούντων
ὅθεν δὴ, γενοίτο πλοῦτος καὶ ἄλλος λειτουργίαν ἐπεστρο-
φήν· ἢ πῶς οἴεσθε δεῖν αἰσχυνθῆναι μὲν δὴ καὶ κρατῆσαι, δὲ
τοῦ θεοῦ τυχόντος, ὡς ἐστὶ τοῦ πορεύειν τῶν δεξιῶν οἰκεῖσθαι, ἢ τὴν
ἑαυτῶν πέφευγε· τὸ δὲ μὴ εἰδέναι τοῦ κρείττονος, ὅτι νῦν καὶ
ὑβρικὴ καὶ δόκα, πάντα τοῦ γνήσιον πορεύεται πάντα μεμελετηκὼ
τὸν ἴδιον, σωφροσύνῃ ἐπιστεῖ ὅτι τὸ μὲν δεῖν, ἢ δὴν
ἡδέως ὑβρίζειν, μὴ ὅτι τολμῶν· ἀλλὰ μόνον ἐλεγχθεῖν αἰτίαν
οὕτως ἀλλοτρίαν αὐτοῦ τεθῆ· ἐπὶ δὲ τὸ σὺν πρὸς ἀφρα-
λκεῖ, πίστιν ἔχοντα μὲ δὲ ἀποφεύξεῖ σοῦ γε ἐφίζομεν,
πορεῖν δὲ λιθοῦ ἰσχυρὸν, αἰσχυνόμενος δὲ αὐτὴν τὴν γραῦν, ἐπὶ
πολὺ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· τοῦ μὲν γὰρ ὡς μὴ δεῖν αὐτὴν, ἀξιοῦ
οἴεται γὲ χρὴ μάρτυρα τὸν κλῆρον ἀλεξάνδρου· καὶ οἱ πρὸς τὸν,
λίκαι καὶ καλὸς, τοῦ γὲ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ, ἢ τοῦ θεωρεῖν σκο-
πῶν ὅπως σοι καὶ τὰ νῦν ὀρχ· οὐ δεῖ τὸν ἢ πρὸς μ-
θῆ· ἐπεὶ δὲ σοὶ δὴ ἀπὸ πεμπτὸν, τοῦ γὲ πρὸς μὲ τὸν
λαλοῦν· ἢ μὴ δεόμεν: + Τοῖς δὴ τῶν πορεύθεις: +

Ἀλλὰ φίλ' πόρευε, ἢ πρὸς τὸ σὺ αὐτὸ πρὸς κλίνοντος βρίσκεται
ποτὲ τοῖς ποιήσαι· ἢ οὐ ἀκούοντας, ὡς ἀκούοντας, ἢ
τὰ πόρρω αὐτῶν ἀφρόνοντας· πορεύεται δὲ ἢ ὑμεῖς· ἢ ἄλλος
ἄλλοθεν ὁρμεῖτω, πόρρω μὲν ἄνω κοπίασε· δὲ χωρὶς δὲ σκο-
τῶν τὸ ἐὰν ἀκάν· ὑμῖν αὐτοῖς, ἀμὴ βοηθήσει, ὡς πάντα τε·
ναύτης ἀν ὑπὸ τὰ πάντα, ναύτας ὁ ἐὰν ἐπίστω, δὲ βοηθεῖ·
λέγων ὡς ἢ ἀὸ ἢ ἀπὸ πολὺ ἀπὸ πλοῦ· οἱ δὲ δὲ θεὸν ἀλλαγεῖν

καὶ τὴν θαλάσσης σύνοδον, οἱ μὲν, ἐξάλου τοῦ τοῦ ἀδικημένου.
τοῦτο ἀποῖς δὲ πέχρησ· οἱ δὲ, τῶν ἐκ τῶν τὸν ἀσηγαίνοντα
ὠνὶ πόνοντα· τὸν ἐνεργοῦν εἶδον ὅμοιοι ποιοῦντας ἐφ' ὁμοίοις·
τὸν κυτίσας δὲ τὸν ἀλλοτρίου πόνου· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίας, ἢ ἐμαλ-
σὺ ἐπὶ σχῆν ἐδόν, ἢ τοῦτοις σὺν τοῖς ἴδιοις· τὸ δὲ συμπορεύεσθαι τὸν,
σὺν πάντα χοῦ, τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς βίοιν· τὸν δὲ γνῶσι ἢ τὸ μὲ ὑμῶν
σὺν λόγοις· ἢ δὲ δικόν τιος· τὸν πεφάτησ ἡμῶν, αὐτὸς ὁ θεὸς
δρμῶν ὁ δίος· ἐπέθετο δὲ τὸν τῶν ἡμέτερον χθηρὸν τὸν κεντεῖν
ἀνίον· τίσ οὖν ἐμφρόξει τοῦτο τὸ κόμα· τίσ σὺ κόλαστρον
κέντρον· ὦ τίνασ χρὴ σὺν μεμαχόμενον παλαφύτων, ὑμῶν δ' ἀφῶν,
τοῖσ ἀκόλουσ μὲν ἀν, ἐλομένοισ δὲ μὴ ὄντα, δύναμιν δὲ ἔχοντ
τὴ διὰ τῶν μυθῶν, ὑφῶν ἢ πολλοὶ τέτηκε· τὸν δὲ ἀκόν,
ἐπέθηκον, ἢ μὲ τοῦδε μὲ ἀν δὲ ἀγαθὸν ἢ ἀν μὲ μὲ λεῖν τὸν τ, τὸν
γεννᾶν ὀνῆ πὶ ἀίον· οὐ τοῦσ σὺν αὐτίσι μὲ σοῦσ πάντασ,
τοὺν δὲ ἐν τοῖσ αὐτίσι τοῖσ ἀφῆκόσασ· φόνῃ τὸν δὲ οὐ τοσ,
ὑμῶν τὴ ἀίκη ποιοῦν, ἀλοῖον ὁ κηφῆνόρος ἔφησ· ἀλλοῖον
ἡμῶν ἴσμεν: + ἀνδολίω: +

79 νῦν

Σὺ μὲν πορεύκηλησ μὲ πρὸς πόρκησ, ὡσ πῶ οἴσω θῆν.
ὀξὲ μὴ ὑλέγεται· αἰσχῦλοσ δὲ ἀποτέμε, λέγων μὲν δὴ τὸν τὸν
τοῖσ θεοῖσ τοῦ· ἀλλὰ θαρεῖ πῶ δησφήσιν, ὡσ οἱ μὲ τὰ πνεόντα.
πρὶν ὑμῶν δὴ πὰ λέγων, πικρὸν φρόσι λόγοισ πορέλαβόν.
κεφάνασασ δὲ· ὅμοσ δὲ ἐπὶ δὴ τῶν ἀμοιβαίων ὠὶ θῦ μεῖσ,
σοὶ τὰ χρεῖ οὐ μὲν φοῖν ποιῆσαν· τίσ μὲν, ἢ πάντα ἢ ποῦν. σοὶ δὲ
οὐ πάντα κρίλασ· πρῶτον μὲ οὖν πυνὶ τὸν μὲ τρ τῶν γρῶν
σκῆν ὀλέγω, ὅτι σὺ μὲ τῶν ἐμῶν τὴν χρῶν τὴ ἀλοχρᾶν.
ἐγὼ δὲ τῶν σὸν τὸ μὴ κόσ· τὸ μὲν οὖν ἐμὸν, ἢ ἀσάρτη πρὸ ὠθῆ.
καὶ οὐ προσάρηκασ λακῶν νῦν κλὼ τὸν ὠὶ ἀολήν· τὸ δὲ σὸ
φλῦ ἀείασ ἢ πὲ τοῦ ἡ μὲ ἐγέγασ· ἀλλὰ καὶ, ἔχοισ, πλὴν ἢ τὸν
ἀκεῖ τὸ μὲ θῦ τὸν ὠ πὶ τῶ σὺ κλῆσασ τὸν ἀμῶν κλῶντα.
τὴν δὲ ἀρχὴν σοὶ λῆσαν καὶ πόν ὑ πάθομ· φαίνῃ πρὸ ὑπὲ μ

λυπήθαι παραπαίειν. Ὑπόδειγμα παραφρονεῖν, τοιαῦτα γεγράφειν·
ἐγὼ δὲ οὐ προσεδόκησα τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς τῆσδε, ἐσωφρόνησε·
ταῦτα δὲ ἔτι φθόνου τοῦ διὰ πυρὸς· οὐ γὰρ ἦν κωθεῖν ὑπὲρ τῆς
ἐξουσίας τρέμοντες· Ἰουλιανὸς δὲ τῶν μεν πεφόβηται πρὸς
ἡμῶν ἀκήν· ἐγένετο δεῖν, τῶν πεφόβηται, ἀμε τὴν μὲ πεφόβηται
ὑπορχοῦμεν πολλὰ δὴ πάθεσι, ἐπὶ τὰ πρὸς ἡμῶν ὀστοῦν χίδα
ἀπεκόπη σε, ὡς γὰρ δὴ κακοῦμεν πεφύκαμεν πολλοῖς· ἴσως
ταῦτα οὖν ἀφίκοιτο φθόνων ἀπέζαλε τῶν πλείστων ὡς εἰ γε
γένοιτο· ἐφθόνων μὲ γὰρ ἀπέβαλε· τὸ δὲ ἐχόμενον, ἀφίκοιμι σ'
χάριν· δοκεῖ δέ μοι καὶ ἡμᾶς ἀν προξενῶν ἀν γενέσθαι φρονεῖν
ὅτι· ἐὰν ὁρᾶ τὸν ὑπόλοιπον τὸν ἀνθρωπίνων τὰ ἐμὲ φθεγόμενον
ἐπὶ φρονοῦντα τῶν θεῶν, τοῖς μὲν ἀλλοῖς ἀνικάμενον· ὑπὸ πε πλοκόσαν δὲ ἀνοῖς, ὅν ἀνδρεῖα ποδὰ κέκτη
σε λίω· ἡ ῥάθυμοῦν ἰσχύος, ἵν' ἀρεσθῆναι πάντα· μὴ ἀν
θαυμεῖν ὅσον, ἀ, σοῦ μένοντος ὡς τῶν δικαιοσύνας, ζηλοῦσι
τὸν Ἰουλιανὸν ὁ πλάνος :+ γλιανῶ :+

1125 νε

Ἰοῦ ἰοῦ τῆς πλεονεξίας· ἐπὶ τῶν λόγων κλῆρον δὲ πόσον
ἔχω· ὁ αὐτὸς ἀρχῶν τὰ ἀγαθὸς, κρατεῖν ὀστέ σοφίας· τὸν δὲ τε
ἄλλον χρόνον ὑμεῖς μὲ ἐπεφήμεις, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ νοῦ μεθυ·
λλὰ νῦν σὺ ὁ ἀμφω· Τί γὰρ ἀν, τοῦτον ἡμεῖς πολὺ τῶν ἔσω
ἐποιμὲν ἄνθρωπον, ὅσον σὺ πρὶν τῆς μὲ κρᾶσις ἐκάνησε ὡς φλῆς·
ἐν θυμοῦμεν καὶ δὴ τὸ ποτὲ ἀναδρᾶσθαι, φοινίκης λόφοις,
ὅπότε νῦν δὴ ἐπιζῶν μὲ τοῖς οἰκείοις, πολεμεῖν δὲ τοῖς
βαρβάροις, τό, τε ἐρῶ τὸ ζεῦ καὶ δὴ ὡς ἀν, λόγοις ἀκαθαρέω·
οὐ μὴν δὲ δὴ καὶ γε τὸ μὴ· ἀλλὰ καὶ ἀνάθεμα τὴν ἡ πάνσοφον νίκ·
ὁ τῶν τὸ, τε κρατῶν, ὁ, τε νικῶν μὴ σοῦν ὡς τὴν δόξαν, μὴ ἐν
τῶν ὁ νεῖκος μένος τῆς νίκης· καὶ γὰρ φαῖ τὸ φίλον :+

νη 1054

Πάντα δὴ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, προσδοκῶν, ἀμε ἐν ὁρῶ κλῆς
αὐτὴν ἐδέξατο, ἐπὶ τὸ ὑπὸ τὸ πεῖ, ἐδείων κε παίδων
ἤδη· ἀφ' ἀδῶν, ἐδρόνει τὲ δὴ σωφρονεῖν ἀρέσθαι· ἐπὶ

τοῖς γέ ἐστιν ὡς τί μεῖζον τῆς ἀστεῖον ἐμέλλον βλέπειν, οὐδ'
οὐ τοσοῦτον ἀγαθὸν γενοίατο πρὸς. ἀτὰρ οὖν οὐ τοσεῦτο μὴ ἀπέπλεκε,
ἢ ὁ γονεὺς ὀξὺ πλήττει· ἀλλὰ μὴν ἐμὲ γε ἐκεῖνος οὐκο-
φαντήν, οὐ τοσεῦτον τὸν νόμον· ἀδικεῖν δὲ ἐκβαλὼν αὐτὸν τὴν
πόλιν πρὸς ἄνοιαν ἐνέθηκέ σοι, μεγάλε ἰσοκλῆς ὀνῶν
κόσμε, σὺ δὲ ἀδικεῖν ἀπὸ μεγάλης τὴν παροιμίαν, πεζὸν
ἀπολοῦσα τὴν φορφῶν· ἀτὰρ καὶ τὸν μεγάλε ἰσοκλῆ, κατε-
γνῶσι μεγάλῃ φωνῇ. τοῦτο μὲν ἐκεῖνο τοῦτο ἡ ἀδόξε, τοῦτο δὲ
ἀλλοῖον ἀξιῶν ἀξιοῦν, ἀφικνεῖται πρὸς μεγάλῃ χωρεῖν· ἀλλ' ἐστὶν
ἀθάνατα μεμιμήσω; ἀκέχθρον ἢ μισητὸν ἐστὶν ἡμῖν; ἀκαπ-
λογίστοις τῶν νεανίσκων δακρύοντι; ἀκ ἀνάστασιν θνητῇ
θεῖον αὐτὸν ἐκ τοῦ παντὸς ἀρετῆς; ἀκάμοι πιστὸν; ἀτ' ἐστὶ
φρόνεμα ἐστὶν; ἀτῶν χέγω; ἀ ποιήσαντο λέοντος τὸν λύκε-
λαιμονίας; ὅ ἐκ μεμὸ δόξης ἀπὸ ἀνθρώπων ἀλλ' καὶ τὴν
ἀντῶν μεῖν θεῶν ἀσκέλητε τέοντας. +

62 νζ

Ἐγκλιμεν λύε ἀθαμφισιν ὀθκ κῦ λάβοσι πόλεῖς, ὅταν
οὐ κλίκησετε. τοῦτο τί ποιήσωμεν καὶ τὰ γνώμε ὕστερον
συλλήμεθον τὸ μὲν πρὸ τὸ ὀρθῶμεν μονῶν, ἢ δίκας· ἐπὶ τὰ,
κὰκῶ τὸ ἀκοῦν ἰσόμῃ. ὡς βλάβη καὶ βεβαιὰ ὁ ζῶν ὁδὸν τὸν ἀ-
βαρὰ θρόλε ποτὶ ἀνέμοι· τοῦτον δὲ τῶν ἐγκλιμεάτων
ἀνθρωσίνον τῶν, ἀπὸ πεφυτόμῃ ὀνομεῖν τὸν ἐχθρὸν ἐμῆ,
πεσπλθεν ἢ λεῖν, πάνου σὲ μὲν τὰ αἰτίας, πίθουσα δὲ
ἐκωμῆ ἀλέν· καὶ σοι ὡς ὁδέ· φημίσε μὲν μόνον
εἰδέναι τε λῶν, ἀμ' ἀνωδὸν τί σῶφρ ἀνὴρ τοῖς φίλοις·
βούλεσθε ἢν ὅτι δὲ πεπόνθαμε; πεῖ μὲν πεῖσιν ἀν-
τὶ μὲ τὴν προσκόσιν. ἀκαλὸν ἢ σε τὸ πεφοίμῃ ὀρφῶν
τίος, ἡ λῶν ἀντὶ τὰ δῶν δωσεῖν, φιὸ τὰ δωσεῖν· ὡς πῆ
γὰρ τοῦ ὡς τῶν ὀπὸ σεμνῶν εἰ τὸ τεόπαῖ, ἀ τῶν τὸν ὡς πῆ
ἀτ' ἀκό, τὸ πρὸ δῶσε ἀν τοῦ δὲ τὸ δῶσαῖ κεχρημένῳ.

ωεὶ σπεῦσαν δὲ ἐφ' ὅ τι πορεύῃ, πρόβῃ, τοῦ πορεύου τὶ τοῦ
ἀφορμὴ τοῦ λόγου οἶσθα· πάντως χὲ τὸ χρήσει τῷ φρονεῖν· τοῦτ
μεμάθοσε χρεῖαν ἐκάνος, ὅταν ὁ νηρὲ φ' ὅ τι πορεύῃ, τὸ χθὲς φανῆ
νῶν δὲ ἐκάνω τὲ ἔσοι χρεῖαν ἔσμεν· ἡ πόλις· οὐ γὰρ ὁ ἡλιος οὐδὲ
ὁ θησαυρὸς ἐφ' ἵππαις τὸ θλε· ἀλλ' ὅ πως τὸ διὰ τὴν ἡλικίαν τὲ πάνυ
πορεύσχοιτε· προσέτε θῆναι τὸ ἔργον ἐφ' ὅ πορεύκε κλῆ.

Διὸ μὲν ὁ νηρῶς πρὸ τὲ πὶ θήνεσχον, πρὸ τῶν χρεμεάτων
ἔμεθα, ἃ πορεύε λαβεῖν, ἃ διὰ τῶν βασιλέων παίδων ἔπεμ-
μεν· χρὴ δὲ τούτου νὶ πρὸς ὑμᾶς ἐφικνεῖσθαι, μὴ δὲ ἐμοῦ σοι
γενέσθαι φίλου, τοῦν δὲ τὸ πρὸς ἐφαίνετόμοι· ὅ τι μὲν γὰρ
χρεῖαν ἐμοῦν πεποιήμεθα, οὗτος τὸν νεανίσκος, σὲ πρὸς
ἀλλὼν δὲ θεῶν ἔμεμε ζητήσειν, σὺ τε προσιόντα τοῦτον ὡς
ἡμῶν ἀπόστολον δέχεσθαι, δῆλον· μὲ κρῶν δὲ ἡ λίον ἀμφοῖν ἐμὲ
τὸν βίον σῶσαι τὸ ἔναι· μὲ λέχος μὲ ὦν πλήρ ὢν τῶν τοῦ πείσον
λόγων, ἔρχε, τὸ ὡς μὲ, πορεύεμε δέξαι μῆ, τὸ ὡς δὲ, πορεύλλεον,
οἱ πορεύεμῶν μεθόντα, ἄλλον διδάσκοσοι· ὡς ἡ δὲ τοῦ λε,
μεφρῶ τὸ σοῦ τὸν· ὅ τι χρῆ σε μὲ ὡς κάλλ· ἐπ τοῦ ἡ δὲ χρῆ
ἡ χρησός· ποῖ δὲ τὴν πόλιν αὐτῶν ἀπιέναι, ὡς τ' αὐτ' πάνυ
τὸ σοῦ δοῦ· μὲ λέχον δὲ ὑμῶν δὲ ἔσεσθαι τὸν πόνον· ἀλλὰ ἐν τοῦτ
χρεῖσθαι, τὸ νομίσαι τὸν ἄνδρα θεοσεβῆ, πρᾶγμα ἀναθαυμάζε πὶ-
τηδείοις, τὰ μὲ ἔπεσθαι ἀπολέλαυκε τὸ δοῦ.

Πρὶν δὲ δέχεσθαι τὸν χρεμάτων ἐπέστελλεν· κλῆμα τίος δὲ ὦν
ὁ λαβὼν ἐν κομίζειν· ἀνήρ, ὅ πάνυ μὲ τὸ θρόος διάτεμ ἀπο-
σταλέντα δὲ, πάντα δὲ τὸν χρόνον ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ λόγοις διδέξη-
θῶν· τὸν δὲ ἀνοσιώτατον μὲ ἐ διδάσκοσι, ἡ μὲν τὸ κρηνὸ τὸ θε-
λάσσαν· ἢν δὲ αὐτὸν χρεῖαν, τὸ ὡς ἐν τὸ πάντ' ἐν μὲ φ.
σῆ δὲ πηδήσῃ μὲ μὲ μὴ τῶν θύνων· ἃ ἐγὼ κελεύω,
ἢν κοσμεῖ πρὲ πάντα πεῶ τὸ τὸ θεμεῖ ἀνὴρ ἡ θήνοσι,
φίλοῦ τὸ μὲ ἐμὲ· σὲ δὲ τοῦτο τὸ ἄλλο, θαυμάζοντ· ἀλλ'

1238
1215

ἐοικὸς ἀλλ' εἶναι ὡς ἔοικε· καὶ τὰ μὲν, ὧν τὰ τέφρωνι ὑπὲρ ἡμῶν,
αὐτὸς μὲν τὰ ἡμῖν καὶ δεδόκασι, ὧν τὸ μὲν ἀνεῖναι τοῦ θεοῦ δεδόκασι·
δικαίως ἡμῖν· ἢ δὸς ὅτι τοῦ πρὸς ἡμᾶς, ὃ μὲν μὴ γνῶσι· σοὶ
αὐτὸ τὸ ἡμέτερον ἀφοῦ δῆς, τὸ παλαιόν τε καὶ βαρβαρικὸν ἀφεῖ,
καὶ τὸ ἀεὶ τὴν θεὸν ἀρέσκειν τοῖς βασιλεῖ· πόρρω μὲν οὖν δὲ μὴ ὦδε,
ἐπαινοῦς· τὰ τὰ ἡμῖν ἵνα ἐν λόγοις· ἢ πεῖσόν τι, τοῖς ὑπὸ σοῦ
τὸν θεὸν ἄλλων ἐν μυστικοῖς τετάχθαι: + σκλήρω +

ΕΞΔ 1114

Ὁ μὲν οὖν ἀνὴρ τῶν λεκτέων, σαυτὸν ἀφήρησο τὴν παρ-
ρησίαν· ἐπὶ δὲ ἡδὺ ἡ πόνος αὐτῶν ἀμῶν ὁ μὲν ὢν καὶ τῶν
ἀδικημάτων, ἢ γε τὸ ἀμῶν γε ἀνόμων δεδόν· πεῖσον δὲ,
οὕτω σε κινῆσαν ἐμάθον, ὡς τὰ χρὴ μεμαθεῖν ἀπό·
ἢ δὲ ἐγεφρόν ἀκ ἐπιθήμονι, σὺ μὲν ἐν τοῦφ σῶ· ἐγὼ
δὲ ἐν πεθύμοιν, ἢ πόρρω· νῦν δὲ σε τῶν λεκτέα καὶ
τὴν ἐμαυτοῦ σὶ τὴν σὴν ἐν πεῦσ· βαβαβαβαῖ
ὅταν λέγω, ἀρρωνεῖν σφῶν, ἢ πεῖσε δὴ τὸ θηνᾶν,
νῦν δὴ σοὶ πορεῖν αἱ πάθομεν· ὡς πρὸ ὧν τοῦν τε πίστων ἀκ
ἀν· ἢ νεσχόμεν λεγεῖν ὅτι ὀρθὸς ἐν οὐ τοῦ βαρβαροῖ, ὡς αὐτὸ
τοῦτο τε τὶ γὰρ σε ἐποίησ· τὸ θαυμαστὸν μὲν οἰκῶ, οὕτω
οὐδὲ σε λόγκοσ πάσμε, φόσκφον ὡς τῶν χρεῶν γεγονέναι
τὴ φωνῶν· σὺ δὲ ἢ δὴ ἢ πονῶν ἀπὸ λόγοις ἢ μὴ πονῶν, ἐπὶ
ρωσαι τοῖς λόγοις, δῶρον οἱ μεταῦτο πρὸς τὴν φύσεως
ἔχων, ῥᾴν ἀφ' ἢ μὲ κάλλοσ χεῖ οὗ τῶ ποιῶν· μεστῶν οὐδὲ
τὰ γεῦμα τὰ αὐτὴ, πόσῃ γεγεῦμαι τέχνῃ: + Γεῦμαι: +

1135 ΕΞΔ

Ἢ λιπόσμεν τε ὡς ἀπὸ πρόσλον, ἢ πάθημε ὡς ἀκόλοτ·
τὸ μὲν, ὅτι σοὶ ἐπαμῶν ἢ γῶν, τὸ ὑμῶν μὲν ἀρετῆν ἢ ἢ φῶ·
τὴν ἀθυμίαν δὲ ἐποίη, τὴν νόσον ἐξαυτοῖσ ἰατρῶν· ἐν δὲ
ἰδίαν μὲ πόρρω ἰατρῶν ἐσόζεῖν· ὀφθαλοῖσι τὸ θεῶν χεῖν
αὐτὸ τὸ πρὸ ἢ πάντα δίκαιοῖν· ἢ πόλισ δὲ ἢ μὴν χρέασ
τον· ἢ πρὸ φόσισι οἱ τὰ μὲ· τὸ δὲ ἀληθῶ, ὑπὸ τοῦ πεῖν
ἀπὸ τὸν φόβον ἀπὸ τοῦτο κεκίνη· ἀδὲ ὁ μὲ λίσ ἀπὸ πεθοῦμε

προσάγω, φανάσω δέων μεγάλων τῶν μερῶν τὴν παιδίαν, δι' ἣν
ἑορτὴν ἔργαζόμεν. καὶ κοινωνοῦμεν ὅτι μὲν πόνων τῶν
ἐλπίζομεν κεκοινωνήκασιν, καὶ αὐτὸν τὸν αὐτὸν
αὐτὸν τοῦ τρόφιμον ἀπὸ τοῦ μεγάλου λέγειν. ἀλλὰ ὑμεῖς τῶν μὲν
πόρρω μένετε ἀκουσταὶ χάριν ἀξιοῦσιν πόρρω τῶν φίλων τῶν
τῆς οὐφίλων. τὸ κοινὸν δὲ, ὦ μοι τὸ φῶς μὲ ὑπέζετε, πάντες
τὴν πόρρω μένετε πολλῶν. μεγάλα τὰ μισεῖ, ὅτι πολλὰ ἀδικεῖν τὴν
ἀνῆν. κίνδυνος δὲ ἤδη καὶ τὸ ἀπορεῖν. καὶ πολλὰ μὴ δεξάμενος
θεσσαλίαν, ἡ ἀνὴρ μὴ ἀπῆλθον. ἀλλοῖοι δὲ ἐξαίρειν, οἱ δὲ ὦ σ
γέωσιν. ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ ἡμῖν, ὦ πολυτάτε γονεῦ τῆς
ἔσῃ. ὡς τοσοῦτον ἀπὸ πόρρω μὲν, ὅσον ἐρεῖν καὶ μεθ' ὅπως ἐχω
σοι τὰ πρόσθεν. γνοὺς δὲ ὡς ἀμέλγον, ἀδελφὸς κτῆτ' ἐπὶ αὐτ
θεμ πάνυ τι κακῶ. καὶ τοῖς τῶν χαμεῶν κεχρημένων ἀνῆρ.
ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν κινδυνεύετε. οὐ τοσοῦτον ὅσον κα
τὰ φύτ' μία, θεσσαλίαν ἐπὶ τοῦ χαμεῦ σῶν εἶναι τὸν οἶκον.

Νῦν μὲν τὸ ὑπὲρ τῶν μεγίστων κατοῦδε, καὶ, βουλήθεσθε, τὰ μὲ
γίστα ἔσῃ δεδοκοῦς. τοῦδε αὐτῷ κατὰ ὀνίσω, ὡς σαυτὸν κινδυ
νεύσω. τὸ τὸν δόξαν μεγίστοις βοηθεῖν, τοῖς μὲ, ἀπολαύσῃ κινδυ
νεύσω. τοῦδε ἀπολαύξαντι τὴν ἀμέλειαν δόξαν φανῆναι. σκέψασθε δὲ σὺ
σε πόρρω καὶ πρὸς τὸ ὑμεῖς χεῖν. σκέψασθε πόρρω δὲ ἐν ἀπολί
γαιος ἀπὸ τὸ λίαν, πολλὰ πολλὰ ἀπόδοσιν, ὅπως καὶ οὐ μὴ
καταποιεῖν. τοῦτο σε πρῶτον κίνητω. χρὴ δὲ ἀνὴρ. καὶ οὐ τοῦ
σεμνύνομεν. καὶ ὧν ἀλλοίοις οὐ τῶν. ἐπὶ τῶν τὸ σε ἐπέκεινα
προτρέπεσθαι. φίλος ἡμῖν. πολλὰ μὲ ἀρξάμενος. ἀλλὰ δὲ τοῦ
φίλου πρὸ τεθάνατος. τοῦτο κάνων πρὸς ἀποίκεν τὴν μέγιστον
ἀκκεδὴ καὶ τὸ μέγιστον. κοῦ εἰ γὰρ ἀδελφὸς ὁ ἐν τῷ σῷ χάρῳ,
τὸ σὸν ἐμὲ μὲν κατὸ χάρεσιν, ἴσω μὲν αὐτὸ ἔχον, περὶ ἀ
δεῦδε μεθ. οὗτος ὁ κοῦ εἶνος, ἀλλὰ μὲν ἐν τῇ φῦ χῇ φυλάττε
σῶν ἐχὸ φρονεῖ δεῖν. ἐμὲ τε καὶ τὸν υἱόν. μεθ' ἡγεῖ τὸν αὐτῷ τὸ τῶν,
ὅπως λῆ τὸ λόγου. ἐμοῦ δὲ, ὅπως δόξω κρεῖν τῷ λόγοις.
ὁρῶν δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐλεινὸν μόνον, τὴν μόνον μὲν ἀκ

ἡγούμενος βαλπίδα, τὴν σὴν ἀνδρείαν· δεῦρο μιμοῦ δὲ πεμψάμενος
ἐκέλευσε λέγων· πέμψαι δὲ ὁ κύριος αὐτός, εἰ τοῦτο μὴ ἐν δυσ-
τυχίαις, ὅτι ἡ πτωχεία ἡμῖν ἀπολλύει· οὐδὲ τοῦτο ἀδεῶς τὸ
αὐτοῦ, ἀλλὰ εἰ θυμωθείη, ἢ πλείστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν
τοῦτο τὴν τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἀγάπην. + εἰ ταῦτα τοῦ: +

426 ξζ Οὕτω μὲν ἀπεκρίθη τὸν ὑπηρετήσαντα. ἐπεὶ δὲ ἔχειν
ἐπεσκεύασεν αὐτῷ, ἐπαύσατο αὐτὸν, ὡς θόρυβον ἐν ἑαυτῷ μὴ
ἐθέλων, διώκοντος πάλιν, πρὸς τοῦτον ἔτρεχε· καὶ χῶρα θω-
ρᾶ πάντων πλείστα μοι χιλία, πολλὰ κἀστὶ τοῦδε κείμε-
νον· ἀλλὰ μόνον τοῦ τρυπέματος τοῦ πατρικοῦ· ἀπο-
τίον δὲ ἀκούσαντος τοῦ χρήσασθαι· πολλοὶ γὰρ μοι χρόνοι,
οὐ γοῦν ἀνέμεν τοιαῦτα ἀρκέσεται· ἀλλὰ τρόπος, πάντα γὲ μεθ-
φορεῖν ἐκκόπτων, ὡς ἀπόθεσιν ἔχοις· ὁ δὲ μεμελλοξεμένος,
εἰκὼν ὁ ἐστί· θαυμάζεται τὸ σπουδαιότατον μεστὸν μεγέθους· καὶ μὴν μυ-
θῶν, πολλὰ κἀστὶ δὲ τοῦτο δεῖ, μόλις δὲ φιλοτιμεῖται τοῦ πλείστου
τιλέγειν· ἐγὼ δὲ ἐλέπων ἐστὶ τὸν πάρεστι, σεμνύνομαι
χαίρω, τοῦτον ἀκροάσεμαι χαίρων τὴν ὁδὸν, ὡς οὐ τοσ-
ἐκκαλεῖ· ὅδε ἐμοὶ τὸν πλήν ἐστι, καὶ τὸ χρῆμα πόσον· καὶ
προλέγει ταῦτα· οὐ γὰρ μεῖζον μὲ αὐτῷ μὴ ἀνὸν ὀφθαλμῶν, οὐ τοσ-
σὶν ἡμῶν· τὸ γὰρ ὠφέλεια, ἢ μὴν μὲ ἀδόσιν ἀποιήσεις, ἢ
ἀχαίρεις· σὸν δὲ, ἀπὸ οἰωνοῦ δυνάμενον ἄρχων, ἀκούσῃ δὲ· ἀλλ'
ἀπεβαρεῖ σοι τὸ ἔργον, μὴ πρὸς ἐρήμοις πάρεξ· ἀπὸ πρὸ
τὸ πρῶτον, ἀπὸ τὸ ἔργον· ἀλλὰ τοῦ μὴ ἀντεῖν φωνῆ, φθάνει τὸ ἔργον. +

429 ξα Η ὡς ἀνάζων ἐοικὼς ἐγὼ σὺ πρὸς μεθ' ἡ, ἢ τὸ πᾶν δὲ νοῦν· πρὸς τὸν
μὲ, ἀνομίζεται τὸν σωτῆρα τοῦ θεοῦ, θαύματι πρὸς σὲ ποιήσειν· ἐ
ωτὰ, ἀδίκημον· ἐμοὶ γὰρ οὐ τοσοῦτον χρὴ λέγειν τὸν
φορεῖν μὴν χρὴ λέπειν· ἐπὶ πάντα σῶσαι δίωσι ποιεῖ· δίωσι δὲ πολ-
καὶ πλούτου· τὸ δόθεν, ἰσχύς· ἔσχε δὲ πρὸς ἐμὲ δυσκόλως ἀπὸ τοῦ μὴ
πάρεστι τὸ χρῆμα τὸ πεταπεῖν· ἐγὼ δὲ μὲ γὰρ ἀδοῦν ὡς ἐπαινῶ μὲ

φιλῶν· ὅδε, ὅτι σὲ μὴ καταλῶν· ἐμὲ σοῦ, μεμνῆσθαι
μελλῶν· οὐδὲ τί ποθεῖν πορεύκαν χρῆναι, λύκον πόθεν χρῆσθαι
ἐπὶ γνῶσιν ὅ θεμιστίος, ὡς τί πόρρω πλησίον ἔστι σοῦ, ὅ φθεγγο-
μένου, καὶ ὡς, σκυθρωπὸν ἐν τοῖς κλεινοῖς, τί μὲν ἀκάπε· τί δὲ ἀκ
ἔδεσε· ποίαν δὲ ἀκπλθε πεθῶν ὁδόν· τῶδε, ἀλλὰ κτίστου τ
κακοῖς τε θυμὸν ἐν ἱστῆθι θεοὶ θεσσαλίνε κύρ· ἀδικάζομεν
πρὸ θύρα τεῖον βλέπων, πλὰ κιννύρε μικρὰ νομίζειν, ἀστ
πωλοῦσθε γὰρ πάλιν· καὶ ἀεὶ τὴν σοσμὲν λόξη, ἐχθρὸς θεῶς
πκοκῆ ἀκοκπκοῖν, ἀλλὰ πέπονθεν· ἠοῦν ἀποφὸ ὀῶν αὐτῶ,
λῦσον τὸν πόλεμον, ἢ τοῦν ζωῦ κρότων, ὀνέχω τὸ πολέμ· +
Κολῶσ ἢ πῖν ἀμέλω ὅ τι τὰ ἐφόσοῖμε, ἀποφήσῃ τ τὴν πλέξιν τάν, 1299
οὐδὲ ἐπὶ τοῦ πεθσίκοντος ἐσοχκμῦ· μενίκπῖδη ταῦτ τ
νίκω, πεθτθῶ ἐστρέαν· μᾶλλον δὴ δὴ πεθσέθκε, ἢ ἢ ἐν
ἀοῆν ἀρρόβιοσ· οἱ κῖφῆσ· ὅ δὲ καὶ, ἐκλῶ, μὲ τῆσ φθορῶσ
ὀξελόμῆ ταῦ πόλεσ, ἢ κοῆσ δὲ μεσον ἐπίνεμκεν· ἐχκδῆτ
ἰαῦσεωσ· πῖζῶ πόνοισ ἐπαίνοσ· πῖοῦ κῆπνῶ τῆσ ἰθάκησ
μεδὲ ἀὐτὶ μὸ τὸρον ἢ χοῦ τὸν τῆσ γῆσ ἐκάνησ, ἢ ἢ τοῖ αὐ τὸ
ὀρτάζῃ· ἀλλ ἐν θυμῶ τῆ πτᾶν, ἢ ὡς κᾶν, ὅ πῶν ἀφοῖν, ὅ ὅ
ἴδῆτὸν τῆσ ἰθάκησ κῆπνὸν, ἢ τῶ φόδε χέ ἐαῦ τ κῆπνῶ, μὲ δὲ
τὴν δελτὴν ἐγραῦθσε, μὲ δὲ ταῦ ναῦσ ἢ ἐζῶ σὲ μὴ τὸ πόρῆσ·
οὐδὲ τὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔποσ ἢ δῆλῶ αὐ, τὸ πρὸ τοῦ κάπνῶ· ἢ δὲ ἀν,
ἢν τὸ πόρ ἀπαῦ τὸ ἔποσ, ἢ οἱ κοῖ κῆ ἀθῆ τὸ ὅ ὀδὸ ὀῦ ἀσὸ, ἢ σὸ τὸν κῦν
βλέπων· ἢ σὸ τὸν ἄλλον· σὺ δὲ μὲ ἀκὲ πῖθῦ μῆσ ἐπαίνοσν,
ἢ κὸλῶσ ποῖσ· ἢ δὲ πῖθῦ μεῦν, οἱ ἢ τοῦτο κὸθῶ δὸ ὀνὸξῆν, ἀκ
ὀρθῶσ ὑπολαμβάνῃσ· πόῦ τὸ θραπόῆν πολλοῦ· οἶδα· ἀλλ
ἢ δὲ τὸ δὶ ἢ τῆ θαῦ μὴ αὐτῶν τὴν θραπῶν· οἶ ἀθ ταῦ τ τ ἢ δὲ ἢ.
ἢ τὰ ἢ πῶ θῆσ τῶν τὴν, ἐκ τῆσ κὸ πὸ δὸ κῆ ὀῦν ἢ κῶν, ὅ θῆ μῆ ὑδὶ ἢ τ
τὸ μὲ ἢ σὺ πρὸς ἐκ ἢ νοῦσ· τὰ γὰ δὲ τὸ κὰ ἢ ὀὸν ἢ σὲ· τὰ τ ὀῖ μῶ
καὶ σὲ δὶ ἢ τῆ σὲ ἀῦ, ἢ ἢ μῶ σὸ δὲ κὸ ὀῦ σὲ ἀῦ κὸ λῖῶ, ἢ ἢ αὐ τ σ ὀῖ τῆσ

ἀρχῆς μὲν ἀνοῦ πρὸς τὸ πλεῖστον ἡβοῦσης. +

1014 ξδ

Ὁ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς τοῦ τρόπου τοῦτος ἐνεκάλουν· ἐπεὶ δὲ πάθος τι
ἐμαυτὸν ἀδικεῖν, ὅτῳ ἐνεκάλουν· οὐ μὴν τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς τὸ μὴ
ὠνείδιστα· ἐγὼ δέ σε τὰ μὲν αὐτὸς πείθω· αὐτὸς δὲ οὐ τοῦ
οὔτε γὰρ, ἐγὼ μὲν θεῶν ἕνεκα, μὴ θεῶν ἕνεκα λέγων· τί οὖν ἐγκαλεῖν
αὐτῷ, μὴ τρίτῳ τῶν γνωρίμων τῶν τῆς ὠνείδιστος ἀλλ' οὐδὲ τί;
ἐγκαλεῖν αὐτῷ, κλέπτοντος τοῖς πρὸς τὸν ἀρχῆς τῶν πρὸς τὰ μέσα,
ἢ πολλῶν πολλὰ κατὰ τὸν ἀρχῆς τῶν πρὸς τὰ μέσα· ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν ἔστι τῶν πρὸς
αὐτὸν ἐγκλήματα· μὴ εἰ δὲ αὐτοὶ ὅπως ἐν λέγεται τῶν πρὸς αὐτὸν ἀπολ
λαμπέτω· σὲ δὲ ἐμὲ μὴ ἀπὸ τῶν ἀρχῆς πρὸς ἐμὲ μὴ θεῶν μὴ ζῆν,
κεκολάκευκε· καὶ ἐμὲ μὴ κακοῦσθαι τὴν τῆς κακίας· οὐδὲ ἐστὶ γνοῦς,
μὴ δὲ ἐλεύθερος δικαίου· ἐμὲ δὲ πεποίηκε τὴν τῆς ἀρχῆς τῆς σωτη
ρίας· τοῦτο δὲ τῶν ἀρχῆς πρὸς τὸν πρόβατον, μὴ τὰ μὲ,
πορνοπόδα, τὰ δὲ, σύνοφον· μὴ δὲ ἐν τῷ ἡμέρᾳ καὶ τῷ πί
θαρον ὡς ἐν πόδῳ ἐν δεφθείρειν· ὅμα τὴν πάθος μὴ ἐν τῷ
ἐγὼ δέ σε ἀρχὴν εὐξαίμεθα· φίλοι τὰ πολλά· ἐμὲ μὲν
ἀρχοντὰ μὴ λόγον, ἢ πεπαυμένον, εἰ αὐτὸ δοῖτε τὸ πόλεμον φίλοι·
σὺ δὲ οὕτω πίστις, ὡς τὴν καὶ πρὸς τὸν τοῦτος, ἔτι μὴ ἀρήσω·
ἡ οὐλίος μὴ τῶν μὴ ἄλλων γε ἐμὲ μὴ τὰ ἐκόμεθα· πρὸς τοῦδε
σὶ ἐν τῷ αἰτίαν, ἢ κατὰ τὸν πρέπουσαν αὐτὸν ἐν τῷ γνῶναι, ἢ οὐ τοῦ
τῶν ἀλλὰ πολλὰ· πολλὰ δὲ ἐν ἔχοντα λόγοι. +

ξε

1202

Ἀκουσὶν τοῦ φίλου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεθητοῦ, ὁ τρόπος τοῦ τοῦ·
ἔοικε δὲ αὐτῷ κατὰ μὴ τὴν μορφὴν ἀκόλουθα· καὶ τὰ δὲ τὰ λόγ
πάντα· χρῆται δὲ ἐν τῷ πολὺ ἐκάνος τοῖς λόγοις· ἐν δὲ δουλεύ
ειν δάκνων· ἀλλ' ἔστιν ἐλεύθερος δικαίου λέγων· ἐμὲ μὴ οὖν μὴ
δαμῶς αὐτὸν οἱ πάντες ἐκεκλήκαν, τὸ λέγειν ἀφῆκεν ὅδε, τῶν ἀρχῶν
αὐτῶν· γνῶναι δὲ ἐκάνος διδάσκων, τοῦ τὸν ἀκέχαιρε· ὅς ἐν δὲ τῷ οὐ τὸ
θεοὶ θέλωσι, καὶ οὐ βουλήθησ· μὴ τὸν δὲ ἐκάνος μὲ αὐτὸν δεῖ λήθω
τῶν δὲ τὸ ἐν τῷ γνῶσιν ἐμὲ δὲ δώσομεν ἄλλος· τοῦτο δὲ τοῦ τοῦ,

ἀλλ' οἱ τοῦτον σύνδεσμα μὴ φίλος· εἰ καὶ νοι δὲ σοὶ τε φίλοι, καὶ τοῦδε
ποιήσαντ' ἀν, ἀκελεύστω· διὰ τοῦτο ἔφην πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἔστω πρὸς
σοὶ τε μόνον καὶ τοῦ φίλου ὡς ἀληθῶς. + εἰ φοβοῦνται μὴ ἀν ἀν. +
οὐδέπω μὲ πεπαυμένον δακρύων, ἵν' μείζω θρῆνον ἐνέβαλε
διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ λόγου· οὕτως ἀκεῖ ἔσω δὴ ἀλέχθησ, πρὸς τὸν
ἀναθῶν ὧν τοῦ τε ἀπελαύομεν, καὶ πρὸς τῶν ἔσομένων, ἀν ἄτι σ
ἡμῖν θεῶν ἀποδεδόκατον τὸ νίκας ἀνηρημένον· εἰ κῆνον
μείζω μεδλλον ἐπαινοῦσ' οἱ πλησίον, ἢ τοῦ πρὸς τὰ ἔχε.
τοῦτον δὲ γε καὶ χάσαντ' τίνα δύο πόλεν, οὐ ὑπὲρ τῆσ
ἑτέρας αἰσχύνομαι. εἰ σὺ νόμιμ' γε αὐτοῖσ· ὅτ' ἀν καὶ εἶν
βουλόμεθ', τὸν ἀκέοντ' ἀναιδῆ, ἐχθρὸν ἀναιδῆ τ' ἀν
ἀποθανεῖν ὑμεῖν τὸν σωφρονίσαν, χαίρω δὲ τὸ δ' ἀναιδῆ
ἀναιδῆ. τοιοῦτον σὺ ὦ μὲ ὅλλω, θεοῖσ τὲ ἐχθρῶ, κὰν ἄνω,
πρὸς ὃ σὺ δὲ ἀξιοῖς κὰν ὦ, τοῦτον θεῶν αὐτὸν τε φρόνιμ' χρ.
ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτ' τὰ τε ὑπὲ λιφ, καὶ μὴ ἀν. λοιδόρ' τίν' ἀμ
πλιπόθη, τίν' ἀδὲ δέξεθη· καὶ ἀρὰ κὰ ἄνος μὴ τῶν κρυπτόνων, ὀλλ'
τὰ γε ἐμὰ χάρω· λεγέθω τὰ ὑστερ' ὅτι ἐμ· οἷον τὰ ἀν, ὦ,
τὸν μὲν, κλεύδων· σὲ δὲ κὰ φοινίκ' ἀρίχ', τὸν μὲ, ἀμ μεδλοντ
ὀλόν τ', σὲ δὲ ὀλόμενον τ' ἀθλιὰ τῶν πόνων, ἐμὲ δὲ λέγ' ἀν τὰ
πρὸς τῶν τε τοῦ δίκη, μικρὸν ὑπὲρ μεγάλων, κὰ ἄνον δὲ ἀν
τὸν τ' αὐτ' ἀπιστόν· ἦλθε γὰρ, καὶ γέφος καὶ λοιδόν. γέλασ
ἀμοίτε καὶ οἱ. λέγ' ἀν μὲ ἀκέπιθ' ἡμῶν· παίνω δὲ ὀλλοισ ὡς ἀ
ρον τῶν ἀν τὶ τῆσ αὐτῶν ἀλεσθίας· τοιαύτην ἡμὲ πονηρὸν
ὁδαίμων ἀφ' ἁλέτο· καὶ μοι πολλὴ μεθόπλον ἐπέθεντο· καὶ
ἐκφέμω αὐ, ὡσ δὴ τότ' ἰσχύσω, ἀμὲ μὲ δεξιὰ πάσ, οὐ τὸ
καὶ ἀρὴν δεδεμένον δεξέκλεφε· καὶ γὰρ λέτ' ἀρὴ βέλος
κρυπτόμ'ς· καὶ ἐπεπρόμεν ὡσ δὴ δὴ ν ποιῶν· ὀλλὰ πάλιν
θεῶν τοι πρὸ φὸν τὸ βέλος ἐπίπτ. καὶ μὲν καὶ χάρ, ἢ πίσ
ἀν γὰρ πάσ ἔσεσθαι· τοῖσ μὲ ὦν τοιοῦτοισ τὸ ξόταιν, ἀρ ἐσ τὰ ἐπ

1186

ὁ ὦ ὦ ὦ

λῦσαι τὰς γραφάς· ἢ δὲ μὴ πολλοὺς ἐφθάρησαν ἡμῖν· τοὺς δ'
ὑπὲρ τῶν ὅλων λόγον, ἀπὸ τοιούτων οὐδὲ πολλοὺς τὸν φίλον,
ὅσοι φανεροὶ καὶ μετὰ τῶν τοιούτων οὐ κοινωνήσαντες φθόνου.
ἕνεκεν τοῦ ἔχειν δόξαν, ἐξ ἀκουσίου· ἀλλὰ δι' ὑπόμνησιν
ἐδιδάξαμεν· ὅμως, ἐὰν οἱ χρόνοι, οὐ λιγοστοί· πόσοι δὲ πάσχοι,
πολὺ αὐτὸν ἐκφύγω· τρόπῳ δὲ τινὶ καὶ προτρόπῳ μὴ φθάσῃ,
ἔδοσαν ἡμῖν οὐ τέτινα δεῖγμα· καὶ δοῦλοι τε ἐπεστοιβεῖσα τὸ πῶν.
ἔργον δὲ οὐδὲ δαιμόνιον δι' ἡμῶν, τὸ πᾶν δι' ὧν μεμενῶσι.
ἀλλὰ μὴ δεῖ σκιᾶ· καὶ ὑπεραρώσω ἐχόμενα τοῦ τὸ φόμαλλι·
καὶ δὴ σοι πτοῦτ' ἐπιθυμία, πόθεν μοι δῆλον.
καὶ σοι ἐξ ἀπὸ τῶν τεσσαρακοντῶν, ὅτι κεῖ μεμῶν· ἡμεῖς δὲ ἀλλ,
πλὴ πίζομεν. + κακῶς. +

124 666

Πολὺν πολλὸν σκότον καὶ γεννάδαν λόγ, οὐ τὸ λέ πρῶτον
σὺ φοι νίκη· μὴ ταῦτ' δὲ τῆδε, νῦν δὲ πεσ πτῆσ· ὑπὸ πολυ-
τιμὴ νῆ τὴ κλῆ, πρῶν γὰρ κλῆ, τοῦτε πρὸ σοὶ κάλλοσ δρῶσα,
τοῦτ' δὴ τῶν γεννάδαν σκότον, ἀχὴ τῆσσοι δὸ ξῶν ἥνεπ,
οὐ δ' τρόπιος ἐ ποιῆσ· καὶ τὰ ρ οὐ τοι τοὺς ἐπέρ ἐμὲ τοσ·
ὥστε ἔδοξε μὴ μέλλον τὴν μορφὴν τὴν ζυνδεῖν μενν ἐν,
ἢ τῶν πρὸ τῶν λόγον. ὁ νοῖσ δὲ μὴ νῦ φῆμα ἐρόμενοσ δέ μν,
τοῦτο δὴ τὸ ὑμέτερον· οὐ τῶν δὲ ἀν ἐρ ἢ τὸν ἀλαθοσ, οὐ τῶν δὲ
χρυσοῦ, ὥστ' ἀν ἀδόμενος ὅτι μεμβοῦλοι ὅτι μεμαῦ, πόσιν
οἷσ φόσι, ἢ πρὸς ἐμὲ κέχρηται, καὶ δὲ πρ ἐμὲ ἀν ἀδελ-
φὶ δὸν τε μεθ' ἡμῶν· τοιτόρ ὧν ἀλλοσ δ' τὸν πολλοὶ
σωνήθεσ τὸν ἀν δεῖ, ὑνέ ἐμμα· καὶ περὶ πολλοὺν γε πολ-
πρὴ γὰρ δὴ πολλοὶ σὺ τὸ φίλῃ· ὅθ' ἀν ἀλλ' ἢ τὰ μὴ κρὰ
τῶν ἐμεῖν· πάντα γὰρ οἶμαι μὴ κρὰ τὸ μὴ, τί γὰρ ἀν τοσ αὐτὸν
ἀγνοοῖ, καὶ ταῦτ' ἐ ὧν τοσ τὸν δρὸ σοφὸ δὴ ἢν ὁ σκῶ αὐτ',
ἀλλ' αὐτῶν γε τοῦ καὶ τὰ σμικρὸ τὰ λα ἢ τὸ πα· ὁ ἀκέ ἐν ὁ ἔχω
μὲ ἢ πον, ὁ δὲ ἀκόκικο· ἀ δὲ ἢ κοσ μὲ, ἀ ἐν ὁ ἐ παῖν δὲ.

ἄγος τίνων ὁ πολυμήχανος καὶ δίκης εἶναι βουλόμενος, ἀγῶνος τε
ἠδίκησα· ἐπὶ πάγετὴν τὸ φῦν· ἠδίκηκε μὲν ἀπὸ τοῦ πόστ
λόγου, οὐ δὲ μὲν ποιῶν ὁ κόκκυξ ἔγεγμεν, δὲ δὲ ποιῶν ἔμω
τεμε, τῶν βασιλέα δεδωκὼ τοῦ εἶν ἐμοί· καὶ τὴν μὲ αὐτὸ
ἐπὶ τὸν πρόβυτην οἴστ· καὶ γὰρ ἐπὶ ἐμὲ ἐποιοῦ τὸ ἐσοφίζε-
σὺ δὲ μὴ πίστε· οὐδὲ γὰρ ἔγω· καὶ γὰρ ἀλόδεκτ ἀτὶ λαγνὸς,
ἀλλὰ πρόβυ οἱ γε γὰρ ἐμὲ ἔγω τε κοῦ· πάντ ὡς δὲ οἶδε ἀτοῖς
τοῦ βυτάρ οἱ σε ἔδωκὸ μέρος· ἔρχω δὲ ἀπολογίαν ὡ· ἐπὶ μὲν
τὸν φίλεα, κὶ εἰς ὀῦν ὡς πάν ἐκάν· ἰδὼ δὲ τὸ τραῦμα· + ὀκτ ὠ· +
Σὺ τοῦν ἐμοῦν κὶ εἰς, βραδύ ὡς τὸ ἀποδοῦναι, ἐπὶ τὸ τοῦ χὴν
ἀβουλοιο· οὐδὲ ἐπὶ πρὸς πάρον τὸ ἔφην, οἷε ἀν μὲν ὑστε κόλυ ἀν
τοῖς ἐμοῖς πίστε· δὲ δοὶ κὶ μὲν τοι μὴ σοι τοῦ τὴν χάρ ὡς δὲ ἐν
ἀνέγκη· ἐγὼ γὰρ ὑδὲ ἰσχύν· οἱ δὲ πίθηκοι πιθηκεῖ τοῦ τῶ,
τὸ αὐτοῦ ποιεῖ· μὴ τί ὠν αὐτοὺς μὲ μιμόμεθ· + Σορβαῖοι·
Ἐπὶ σε καὶ πάλ ἀμὲ ἀν δεκὰ τὰ τὸν ἥτον μὲν ὡ ἀπὸ τὸ θεμὶ τὸ-
κλέων πρὸς σὲ φίλι· ὅ γὰρ ἀν ἐπὶ ἐκεῖν· ὑκὰν, φίλιπ ἀν λι
ἀθανὸν· ἐπὶ δὲ τὸ πεῖ τὰ ἀστ σὺ θὰ δὲ μὴ τὶ σ γονῶν ὠν δημίαν,
μικρὰ σοι συμμίξασ, ὑ πρὸ ἥθον τὰ ὅσ σοῦ ὑ δὲ, τοῦ τε φόμ ὁ
μὴ κὰ μὴν τὸ σ, ἐπὶ πολλὴ σ ἀσχολοῦ σὴ σ· τῶν γὰρ μὲ ἐπὶ φῶν
δὴ πίστε· γε ὠν ὑ δὲ σοὶ φοῖ τῶν τὸ τὸ μὲ, ἐπὶ πίστε ὁ μὴ πὰρ τὸ σ
σοῖ σ οἰκέτοις, ἐὰ τὸ ὑ σ μὴ ἐπὶ θέσ σοι τὲ ἐμὲ αὐτὸν ἐγὼ ἐφῶν, ὑ κὰ ἀ
κῆ γοῖ μὲν· ἀλλὰ σ τὲ κλὴ μὲ τὶ ὑ κὲ λὸν τὸ, ἐπὶ τὸ ὑ σ χὴ μὲ ἐν
μὴ μὴ μὲ λὴ σὴ μὲν μὴ τοῦ τὸ μὲ· σὲ τὲ γὰρ ἐμὲ λὰ ἀ ἐδὼ σ·
ἐμὲ τὲ ὑ κὰ ἀ γὸ ὠν, ἐ φὰ σὴ σ ἐξ ἀν ὴ μὲ ὑ κὰ τὰ ἀν ὴ τὸ ἀ πὸ
ἀλὴ λὸ ὠ σ ὑ μὴ ν ἀν· τὰ τὲ ὑ πὰ ὠ λὸ ὁ σὰ ἀ πὸ ἔ ρ ἔ ρ ἀ ἐ φ ν
ἔ φὴ σὰ σ, ἀ τὰ ὠν μὲ αὐ τὸ ς ἐ ὰ σ ἀ ὠ ὰ μὰ σ, ἐ πὸ μὲ ὠ ὁ μὲ τὲ
βὰ σὶ λέ ὠ σ τὸ χὴ, πάν τὰ χὸ ὑ μὲ ἔ γὼ σ· πάν τὰ χὸ ὑ λὲ
τὲ θὰ ν μὲ σ· ἢ πὶ σὰ σ τὲ ὠ σ ὠ ὁ σ ἀ ὠ τὲ κὴ πλὴ ὠ τὲ ἀ ὠ τὸ πὶ σ·

1132

1032

226

κ̓ πρὸ ἰῶν, ἀλλ̓ δεῖ σκόπει πρὸ πάντων· ἀλλ̓ ἐὰν μὲν ἀγῶνα· ἢ μὲν οὖν δὲ
οὐδὲν κοσμεῖν ὅσα ὑμῖν μὴ πρὸς τὴν ἀρετὴν, πορεύου τοῦ πλοῦτου
ἃ ποιοῦσιν ἀκούειν καλόν· + ἢ φιλόνεικον ὦ· +

ὅς Ἰδοὺ σὺ τοῖς λόγοις σου τὸν βέλτιστον καὶ ἀκάκον φαίνῃ σαυτὸν·
1198 ἀλλὰ μὴ δόλον πέπαυσο βουλόμενος· οἶδα γὰρ ὡς ὁ ποιῶν κακὸς
πάντα δ̓; ἐὰν μὲν δὲ ἄπαξ λέγῃ κακὸς ὢν, μὴ τοῦ βοῦ πρὸς εἶτα
πόλεμον, ὃ μὴ δὲ ἐπὶ μὴ δὲ ἀλλ̓ ἀγῶν· + ὁρᾶν ὦ· +

ὅς Τοῦδε τὸν μὲν ἐδόκει δὲ, ἐτόλμουν δὲ ἀνὴρ ἀφ̓ ἑαυτοῦ πολ-
1195 λοὺς δὲ ἀμείβεται· ἀλλὰ ἀποῖ τὸν μὴ τὸν δὲ ἔδοξαν· τὸ δὲ, κ̓·
τῶν μὲν γὰρ διὸ φόνου, πολὺ φρόνου μὴ ἢ λόγου· ἀλλ̓
ἐν κακοῖς τοιοῦτος, ὃς δὲ φρόνει πέρι· τὸν δὲ τόλμουν ἐλ-
μὴ δὲ γενέσθαι· μὴ οὖν ἀφ̓ ὅτι ἐλόγου ἢ κάκ κακία τῶν πολ-
λῶν ἀρετὴ· μὴ δὲ ἄμβροιν ἢ γοῦν τὸν μὴ ἄμβροιν· ἀλλ̓ ἐὰν μὲ, ὅταν
εἶναι, τοῦδε, ἀκὲ θέλειν· + λῦ πάω· +

ὅν Διὰ μὲν τὸ μεγεθος τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ μὴ νίκῃ· διὰ δὲ τὴν
827 ἀρετὴν μεθῶν ἀρχῶν, ἐπαῖν· ἢ φιλῶ μὲ τοῦτο τὸ κρίνον δοῦναι
τὴν νίκην ἀρα, πορεῖν ἐχάστου ἐπὶ φάλαν ἀρχῶν, ἢ πρὸ τὸν
τῶν λόγων ἐκείνου, πορὸ δὲ τοῦ τῶν λόγοι, τὸν δὲ ἀξιόν
ἀκόσμου μεθῶν· πολὺ δὲ ἀν, αὐτὴ κολλίστα τροφὴ
γενέσθαι, ἢ τὴν πρόνοιαν ἀπ̓ αὐτὴν κατάθου, λαμὼν ἀρχὴν
αὐτῶν· ἀλλὰ τοῦτο μὲ ἀπαιτήσω τὴν τῶν χῶν· ἢ δόσι, αὐ-
τὸ δίκαιον ποιῶν· τὸν δὲ ὁλοκλέα σοι τρέφω ἀμείνω
κείσθαι τοῦ πρὸ· ἴσον δὲ ἴσως τοῦ πεῖ· καὶ τοιοῦτο ἔτι τὴν
ἀνουδὴ τῶν ἐν πολίτε τὴν λῶ τῶν, ἢ τὸ τῶν χαρὸς ἔργον·
ἀλλὰ μεσοῦ ἐστὶν ὀξὺ ἀμφότερα· οὐ τὸ μὲ, ἀλλοῖς ἐχὰ λέγω·
τὸδε, πορὸ ἀλλοῦν ἀκούω· + κῆ μὶ ὦ· +

ὅν Η κατὰ μὲ ἐμοῦν γὰρ ἀμμὶ ὁ αἰὼν οἶος· πρὸ τὸν δὲ ἀκὲ θέρειν
ἀοῖς ἢ, καὶ λέχων τὸν διὸν οἶον· καὶ τοι τὸν χρόν, ἢ τοῦν

πρὸφέων ἐ πὶ φωνὴ ἰσ· ἀλλὸ μεσσ ἀκ ἦχον μεὶ ἀκ ἀμοχὶ νεῶν
τῶ χεόνω· νῶν ὅω ἐ πὶ δὴ ποθὶ ὑπὲρ ἔχω ἀπὸ δοῦ ἀὶ τὸν ὀφιῶ,
ἔδοξεν ἀχ ἔλληνὶ κοὶ ἦναι μοὶ διὰ σὶ γῆσ· ποὶ ἡσαθαι τὶ ἀπὸ
δοσὶν· ἀλλὸ σ πρὶ ἐκ ἦνο μὲ τὲ χὶν ἀναιδῆ, κ τοῦ τ πόρρω
μου ὀφθῆ ἀνάι· σὺ τὶ νῶν ὀφ μὲ ὀφ μὲ τὰ ἀμὲ ὀχ, σ ἀὶ
κὸ ὀσ τὲ φ μὲ τὴ κε κ ἐ πὶ μὴ· δὶ ἐ φθορὰν ἀν δὲ ἡ μὲν μὲ κ δὲ μὴ πέμπ·
ὀρ ἀσ ὀρ ἀὶ ἀὶ ὀῦν· ἐ κὲ λῶσ· ποὶ σ· μ ὀρὺ δὲ ὀρ ὀῦν τὶ· κοὶ νῶν
λάμεθ ἀ νὴν ὀφ ὀῦν παὶ δὶ κῆν· + φὶ λὶ πῶν· +

ο μὲ τὰ τὶ λ δ ὀῦν πρὸ θ εῶν ἀ γα θὸν· ἢ τὰ μὶ κρὸν ἀ λη φὲ ὰ
νομὶ ζων· ἀὴ κὰ τὸ δὲ δ ὀκὸ τ· σὺ δὲ ἢ μὲ ἐ κ μου ὀφ ὀῦν μὲ δὶ λον, ἡ
ὀῦ δὰ φυ νὴ δ ὀσὸν· τὰ τὸν δὲ σ αὶ τὸν ἀ σ τὸ ὀὺ μὲ τὰ λ δ ὀὺ τ·
ἀλλὰ ὀῦ τὶ φθὸ ἡ δὲ τὰ ὶ σὶ πὸ σ αὶ ἡρ ἐ πὶ ὀῦ τὰ, ἐ ὀθὴν· κὰ ὀῦ ἢ πὸ
ποὶ ὴ πὴν, σὲ τὶ σ ἀ κὴ κὸ ε· μὰ χὲ δὲ ἄ δὰ· ἡ μὲν ὶ δὲ ἀὶ τὰ ὀῦ νὶ σ ἡ
τὰ λφὸ σ, ἢ ὅ σ αὶ μὶ ὰ ὶ κὰ τὰ ὀθ μὲν ὶ ποὶ μὴ· ἢ ὀν ὀῦ ρ ἡ ὀν ἡ δὲ μὲν·
ὀῦ δὲ φὴ μὶ σὸ φὶ ὰ ἡν, ἀ τὶ νὸ φὴν προσ ποὶ ἡ, πὰ λὰ μ πρὸ ὀῦ τὸν αὐ τὸ ὀῦ
ἐ ὴ φὶ σὶ μὲ ὴ ὀν σὸ φὶ ὰ ὀῦν· + τὸ ὀῦ τὸ· +

φὶ λοῦ μὲ ὴ τὸ τὶ αὐ τὸ ἀ κοῦ σὰ ὶ τὰ λ λὴ σὰ ὶ· ἀ γα θοῦ δὲ ἡ κὰ τ
σὲ, τὸ μὴ ἀ μὲν ὀφ ὀῦν ὶ ὰ λὰ ὶ· ὃ δὲ σὸ ὶ τὰ ὀῦ τὰ ὀὴ λὰ σ, ἢ ἐ φὸ ὶ
πὸ ρὶ ὀῦ ὀὶ δὴ ὀῦ· ὀῦ δὲ ὀσ τὸ ὀ λὲ μὴ λὲ γὶν, ἢ τὸ ὀῦ τὸ μὲ ἀχὸ σὶ
λὲ ἐ χθρὸ σ ὀτὶ ἢ ἐ μὶ· ἢ τὸ αὐ τὸ ἐ πὶ λὰ τὶ γὰ ὶ τὸ μὸ ὀ μὲ ἐ μὶ· σὴ δὲ
λὶ πὴ· μὲ ὀῦ δὲ, ἐ χθρὸ μὲ ἢ γὼ σὸ μὲ ἢ· τὸ δὲ ὀῦ ὀν, φὶ λὲ· τὸ ὀῦ σὶ
μὲ ὴ δὸ ὰ ὶ σὶ ὰ, τὴν ὰ ὶ τὸ λὰ ὶ ὰ ὶ ὰ ὶ· κὸ λὴ ν δὲ ὀὺ τ ὀ λὸ θὴν
ἐ πὶ τὸ λὴ μὲ ἐ μὶ, ἀ φὸ δὲ φ· ἀ μὲ φὸ ἶν κὴ δὸ μὲ ἶν· τὸ δὲ ἢ μὲ τὸ ρ,
ὀῦ δὲ ἐ σὴ κὶ· ὀἱ πὲ ὶν ἢ μὲ ὰ σὸ ἢ κὴν ὀν θὸ ὶ τὸ, ἀ πὴν θὴ κὸ σὶ·
φθὸ νὸ σὸ ὰ ὶ νὲ φὺ ὴ δὸ ὰ σὸ· τὸ δὲ μὲ ἢ πὸ κὲ ὶ τὸ ρ, ἐ μὲ λὰ ὶ ὀὸ σὶ· κὶ
κὶ λὸ + δὲ ἐ κὴ νὸ σ, ὀ σὶ κὶ λὰ, μὲ χὲ ὶ τὸ ὀῦ πὸ ρ ὀῦ σὶ κὲ λὶ σὸ σ·
χὰ ὶ ρὲ τὶ γὼ· κὰ ὶ τ πὸ ρὶ μὲ ἀ φὸ σ, ὶ ὰ ὶ πὸ ὀῦ· + ὀ ρὸ κὴ· +

ι τὸ τὸ σ ὶ ὰ ὰ μὲ σ σὸ σ ἐ λὰ ὶ τὸ ὀ ποὶ ἢ ἐ κὸ ὶ τ ἢ ρὸ θὺ μὲ ἢ ν ἐ τὶ,
πὸ ρρὸ τὴ σ ἀὶ τὶ ὰ σὸ σ ἐ χὸ· β ρὰ χὺ τὸ ρὰ μὲ χὸ ρὴ ὁ κὴ ρ ἀὶ τὴ·

τέτερφα· πλάω δὲ ἀκὴ χοὐκ ἐπόπτρωφίαν· τὴν μεν τοι ζῦμε
βαῦδωσοι πρὸς τὸν ἀνθρωπ. τοῦτον τὸν χλω, ἴωδι μεσακρὸν ἥμε
γεγονέναι ζῦμεφορόν· τὸ δὲ, οὐ ἄκοσ ἥν μεν λίγα ζυμπῆν,
τούτῳ ὄρμῶν ἀνάγκον, ἢ ὥ ἥνο μεν μεν ἀλλήν· παῦσ ἄν
αὐτὸ μεν δώσαθαι, πῶσ ἀκέ μοι τε ἢ τοῖσ σοῖσ ἀδελφοῖσ.
ἢ πόσιν οἷσ ἄ νοιλ πεῦσ τῷ σοὶ, νο μεί τοι τῶν, σύμφορα·
ὅ δὲ χέτον τὸ δὲ νόπτρον, οἷ χε ἢ χεφ μεν τίος ὡ ζῶ. ἢ θεοὶ·
καὶ πάλιν ὁρῶ χεφ μεν τίος, οὔ ἐκόσμεν με τὴν πόλιν τῶν
φῦναι αὐτόθι, ἐκόσμεν δὲ τὸν ἀθήναν, ἢ τὸν κῦ δίκα
μεν· ἢν δὲ τῶν τίναμε κλέ· τοῖσ φίλοισ δὲ λίμεν· μεύ νοσ δὲ
ὦν ἴσμε, μεν λίγα με ἔθαυμεν ἀν. πάμα δὲ ἔφθονήθη· τοῖσ
λόγοισ με δὲ ἐπλήτε· τῷ τρόπῳ δὲ ἔθελεν, αὐτοσ ὦν κα
ρήτωρ δὲ νοσ, ἢ ἀν ἤρχεται. τί πεῦ τὸν ἐννοῖ ἢ· ἢ ἀλ
πεῦ τὸν ὁ λῦρομε· ὦσ ἢν ἢ μεν ἀσ οἶκη με εἶ χ ἀθήνη σ;
ὦσ πρα πεῦ μεν; ὦσ τοῖσ αὐτοῖσ ἐχαίρομε; ὦσ ταῦτα
ἐφρονῖζομε; ὦσ ἢ κῶ νῶ μεν ἀλλήλοισ, ἀλλήλοισ ὄν τῶ
κεῖται; ἀλλὸ τε ἐπονῆκον τὴν πρόσλαν ὠϊδη μίαν,
τίνασ ἄ πορῆλθε, κρόσ τῶ τε ἢ τοῖσ ἄλλοισ, αὐ σοφῖ ῶν ὦφῆ
σχῆμα ἀδοκῆ· ἢ μεν ὄ πωσ με ἀῶθῖσ ἐπονῆθοιμι, πρὸ
τρεῖν· ἐγὼ δὲ ἀν τὶ πολλῶν ἀφῖ μεν· ἢ αὐτὸ πεῦ
τῶ, ἄ ἀδοῦ ὄ τι λῦ πῶσ τῖ γὰ, ἔλ τῖ σοσ ὦν ἄ σε μὲ· ἀλλ
ὄ μῶσ ἄ κάθῆν αὐτὸν τῶ ὑπὸ μ ἢ μὲ ἀν δεῖ τ τῖν μὲ μ
τῖν πάρα τοῦ δῆνοσ ἀκολουθῆσαν· ἀλλὸ λίκῃ ον ὦ ε,
ἐλ θόρῶσ ἐ ποῖ· ἢ τοῦ ἀξῖοῦ τῶσ αὐτὸν αὐτοῖσ χρῖζόμ
ἀδῖκῶν, ὦσ οὐ φόβεῖ ὑπ ἀν νον σ ἀ πεσῖ ἔτο. τοῖ αὐ δ
ἢ μεῖν ζοῖ θοῦν, ἢ ἀ ἔν ἢ σε. ἢ τοῖ ὄν τῶ κῶ ὦ πῖ ἔζόμενοσ,
ἐ κόρ τῶ ἢ σῖ γῆ· ἐ πῶ τῶ, ἀ ἀ ἀ ἀ, ὦ ρ μεν σ με ἐ πῖ κῖ λῖ μῆ·
ὦ ρ μεν σε δὲ ἄ ὁ ἀ δῶν· ἢ ὁ χῶ ῶν, ἄ μῖ τῶ ἢ, πεῦ τῶ ρ ὁ δῶν

ἢ δίκαιον, πῶς οὐκ κέκριται χολέπον· ἐγὼ δὲ θὼ μὲ σκό-
σον, ὀφῶν πνῶς ὠϊ πλάφον· ὠϊ δὲ ὁ δλωπθην ῥῆξαι φῶν,
ἀφῆκα πρόσθην, σὺν δὲ τὸ κόλιδ ὃν τῶν ὠϊ νῶν σὸ πελλὶ λῦν;
λύπε, ὡφρονέστῆμε πλε, θεοφίλ πσδ ἐκ πὸν πὸ σοφὸ κλῆσ.
ἀφῆ δ πῆν· ἀμφῶν κεῖν· φίλος σοφῆσ· ἀδὲ νῦ τὶ χάρῶν
σκάνῶν τῶν ὀυ ἐρρὸ κκοῖῶν, οἷσ ὠϊ δὲ ξὶ ἐγέτο τοῦ πρὸ τὶ μῆς
ἐγῆ δὲ ὀνῦ σὸ ἀτῦ ρὸ ὀνὶ δὶ· ἀλλὰ τὲ ὠδὲ ὠ ἡλθον ἰ ἐρὸ κρὸ σὸ δὲ
κρῶν· ἐ πὶ τὲ δὲ ξὶ ἀλλῶν ὠν ἐ δὲ κρῦ, ὠ ἐ θῦ μὲ κθην πῶς ὅ τὶ
ἀρὰ ἀ χρὸ δὲ μὲ ῦ ἦν· τὸ τὸ τὸ ὀυ τῶ ζε βῖ ῶ κε ῦ ἀι κὸν, ἀ σ τ ἢ τὴ δὲ
ὠ σὸ ρὸ μὲ ῦ θῶν· ὁ μὲ ν τὸ ρ ἐ πὸ θε, κοῖ νῶν· ἐ φῶ ῖσ δὲ ἐ πὶ νῦ ἀ,
τὸ ὀ τὸ ἀ κοῖ νὰ· ἀλ ἡ σὸ ἐ δὲ ἀ μὲ ὀν χὲ ῖρ ἐν ὅ τὶ τοῖ οὗ τὸν ὀ δὲ ἡ φῖ λῆν
ἐκ πῆ φῶ ὁ κὸ δὲ ξὴν, ἢ τῶ ὑ μὲ ὁ ἐ ῆ κὸ τὶ πλὴ πὲ ὀῆ· λὸ ῖ ζοὺ δὲ
ὅ τὶ ἀ ῶν μὲ ῦ γὼ ὀ μὲ ῆ πὰ ὀ ῖ ἀ πρὸ σ τὲ τῆ· θὲ ὶ δὲ τὸν ὠ δὲ ἐ χὸν τὰ
ἀρὲ τῆ σ, ἀ κὰν τὶ ῆ κὸν ἐ δῆ φῶν· ἀ ὶ κὰν ὀ ῆ· ὁ ἀ κὰν, ὀὺ τὶ μὲ ῆν
ἐ χῆν, ἐ κὸ λὸ ζὸν· ἀ κὸ τὰ ὀ πῶ σ τὶ δὲ ἀ νὸ ὑ ἢ πὲ πὸν θῶ σὸ λὸ τὲ
ἀ τῆ κὸ σὲ ν· ἀλ λὲ πὶ τὸ ὠ ζὲ λὶ τὸ νὶ· ὁ δὲ κῆ ὠ ὶ τὰ ρ μὲ ῖ ν ὀ μὲ ῦ σὰ ὠ ὶ τὸ
τὰ ὑ δὲ ἀ κρὲ φῆ πῶ μὲ, ἢ ἀ ὶ ὰ τὲ ὲ ζὰ ὑ σὲ ν ἀ ῆ, τῶ δὲ ἀ ὶ τὸ ῦ πὲ ἐ πὶ χὲ ῖ,
μὲ ν ὲ κὰ ν ὑ σὲ θὲ ὑ δὲ ἐ δὲ ὁ ὠ ῶν· ὀὺ τὸ σὸ ἀὶ τὸ ὀ ὶ τὲ σὲ δὲ ἢ φρὸ ν ἀν,
ἀ τὴ ν θὺ τὰ τὰ ρὰ πὲ θὴ ν, ἀ ὶ ὲ ὠ ἀὶ τὴ σ ἐ κὰν ὑ κ πὲ ὶ δὲ ὰ σ ἀ ξὶ ὸ ν ἢ ἀ ῦ σὲ ὶ,
τὸ ὑ μὲ ῶ ἐ πὶ σὲ ὠ ἀὶ φῆ ν. κὰὶ πὰ ρὶ μὲ τὴ σ τὲ λὲ ὰ τὴ σ τ ἐ σὰὶ ρ,
πλὲ ῶ μὲ ὺ ὲ ῦ ἰ λὲ γὰν· δὲ ἀ ὲ ὲ δὲ μ· ἀ δὸ τὶ ὀ ὰ ὰ ν, λὲ δὶ τὸ· τὶ ὠ δὲ
ἐ ὺ θὰ δὲ τὸ ρὰ χὴν· ἢ μὲ ῶ τὲ ὀ πῶ σ κὰ ὶ ὰ σὰ ὑ σὲ ὶ φρὸ ν τὶ ζὸ ῶ, σὸ ὶ τὲ
μὲ ῆ λὸ σὸ ὲ μὶ κὸ ν· ὁ ἰ μὲ ὰ τὸ ρ τὸ ὶ οὗ τὸ ἰ κὰ μὲ ρὸ ἰ, φρὸ νὶ μὲ ῦ δὲ ὸ ῆ· σὺ δὲ,
ἀ τὴ τὶ ὸ, ὠ ὶ τὸ ῶ φρὸ ν ἀν δὸ ξὲ δὲ ν ἐ χὰ σ· ὁ σὸ πὲ λὸ ὠ ῶ ἀ κὸ ζὶ ρὲ ν ὴ τὲ σ
ἐ τὸ ὺ χὰ ὠ σ, ἢ ξὶ ὸ ὠ σὰ ῆν σὲ σὶ ν χὰ μὲ ῶ νὶ δὲ ἀ κὴ ν ὑ ὰ ὶ τὶ ὠ τὲ χὴ ὠ, ἀ τὲ
ἐ πὶ δὴ ζὶ ὠ ἐ σὰ ν ὶ ἢ σὰ σ, ἀὺ δὲ χὰ ρὴ ζὸ ῆν ἀὶ ὰ λὰ χὲ ρὸν. +

ῥ ἢ τὲ ρὶ ὠ ν δὲ ἀ θὸ σὲ κὲ τὸ σὶ δὶ ὁ ὶ τὴ νὴ τὲ· ἢ πὰ λὶ ὸ σὲ ὠ ἢ ὶ κὰὶ τὴ ὺ χὰ σ ἢ
τὲ ὀὺ τὲ, ἐ πὶ τὲ ὶ νὸ μὲ ὠ τὲ πὰ ρὶ τὲ χὲ ὴ ν σὶ ὶ λὰ ὠ ἢ ν δὰ κὶ σὸ μὲ ῆ, ζὺ μὲ ῥὸ ὲ τὲ

ἀνάγκη τοῦ μὴ τὰ αὐτὰ ποιεῖν, ἀλλ' ὅσ' τὸν ὑπὸ αὐτοῦ κόλασιν πεπονθέναι
κατάφευγε τοίνυν ἀπὸ σοῦ, καὶ ὅσ' ἐβουλόμεθα νομίζουν, ἀπὸ τοῦ
τοιούτου ἐξουσίαν ἀκολουθοῦσι. ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τοιούτῳ, ἐ αὐτῷ
ἐπήνεσαν, ὡς πρὸ ὀλίγου πεθαυμάσω τοῦ νέου γνώμης δεχόμενος.
ἔλεγε τοίνυν ὅτι ἐμὲ πολλὰ κακὸν διὸ γνῶσιν καὶ ὀλίγον τὸν οἶκον
αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν πενθεῖν ἀνάγκης. ἐγὼ δὲ οὐ ἔστεναξα
κλαυθμόν, ἀλλ' ἄγνοιαν ἀπαθοῦς χρόνου. τῶν τε οὖν ἄλλων ἐκοινώνουν,
οἷς τοῦ τε ἐπιφορτίζεν τῶν πατρικῶν πλησίον μὴ
μέτον, ἐγὼ τοῦτ' ἀχθόμενον ἐφέλκομαι. τὸ δὲ σὸν τὸν ἐμὸν
μέλαν, πολλὰς ἀν, ἔχοντα δὲ πολὺ ἐξ ἀλεγεῖν πολλαχόθεν πνεῦμα.

+ ἀνάγκη +

336

Λαμπρὸς ἡμῖν ἀπόκρισις πρὸς ἃ σὺ δὴ μάλιστα ἐκ τοῦ φίλων
ἡμῖν κάλλιστος φίλῳ, τοῦτο γε δὴ κοινῇ. τὸ δὲ τὸ φίλῳ φθονεῖν,
ἀκείωσον ὡς ἔμαθον. ἐπὶ τὰ τοῦ δεῖλαιον ἔχω καὶ κεκτήθαι
ἀν λόγοις ἐλπίζω τὸν ἔρωτα. καὶ πολὺ τὴν ῥητορείαν, ἣ πολλὰ
πολλοστὸν πλῆσιν ἀν τοῖς κάνω μυδοτίλαις; ἀλλὰ δεδοικὰ
μὴ σε λυπήσω. σὺ γὰρ ἀξιοῖς, σὺ τῶν τρόπων, μὴ μόλις ἀλλὰ
ἐπαινεῖν. καὶ γὰρ ὅτι μὴ πρὸ δὴ οἰκεῖν ἀλλ' οἰκεῖν, ἦλθον
κατὰ πρόσωπον, καὶ τὴν ὀπὴν τὸν ἄνον λίθον ἐποίησε, ἀπὸ πνίγος;
ἀλλὰ ἐπεῖ τοῦτο μὲν τοῦ τὸ λεπτέον, ὅπως ἀν τὸ πνῶν τρέφοιο
τὴν νύχθ' ὅλην. ὡς ἀν δὴ γὰρ ἐστὶ κάλλεσ τοῦ πρὸ ἡμῶν, πολλὰ
δίκαιο ὡς ἐνθαυμάσω. ἐπὶ τοῦ τ' δὴ ἐμὲ ποιοῦσ τ', ἐγὼ μὲ τοίνυν
δὴ πεῦμε φησίν· ὑμεῖς δὲ ἀδικεῖτε. ἐπὶ δὲ τὸ μὲ τρόπον ἔλεγεν,
ἡν κάνω οὖσαν πεῖθοῦ, νῦν ἡμῖν ἔχαν. πρὸ δὲ τρόπον τὸν ἀρετὴν
ἀπιθόμενον ὡς ἔφο. κἀκεῖνε οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἀπὸ δὲ ἐπὶ τῶν
γυναικῶν, πυθόμενος αὐτὸ ἐγὼ. τὰ δὲ δὴ τὰ τρόπαιά τε μὲ ὡς ἀν,
φαίνοι, ῥήτορος ἀλλὰ ὡς ἀν οὐ μέσος λόγος, ἐπεὶ δὲ ἡνυ αὐτὸν, ἐχοῖς ἐν
κόλαφ, πρὸ τοῦ ἐπτοῦν λέκω. ἄλλοι γὰρ ἄν αὐτὸν ὀφείλειν
τὸ λῶ. ἄλλοι δὲ τὸν πολεμοῦν. ἐγὼ γὰρ ἄν αὐτὸν, φόμι, πεῖσαι

πολεμῶν ἀμφοτέρων αὐτῶν πρὸς ἐκείνου τοῦ τῶν,
ἀ τοῦ πατρὸς κληρονόμος ἐστί· ὅρῶν δὲ ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ τοῦ
ἐρωτῶμενος, ἢ δὶ ὅ τοσοῦτον ἄρχειν, ὁ πόθος ἄρχας; ἀναιμωδὴ
μετὰ τὰ τρόπαια· ἐπεφέρετο πρὸς τὰ πλησίον, ὡς πολὺ δὴ τὴν ἀσ
ὀλίγοις δὶ ὀστέων ὀφθῶ· ὡς ἢ τῶν δὲ λόγων ἐπὶ μεβείας τὸ λοιπὸν
τὴν ἀσιλικὴν ὡς δὴ εἰφάνειν. + τῷ αὐτῷ. +

Ἀνέγνων τοῖς φίλοις τὴν ὠιδὴν τὴν μελῳδὴν ἐκείνῳ· ἐκέλευσε
γὰρ καὶ ἐκεῖνα ἀπαθῆ τὸ σῶμα μου· ἢ μὲν οὖν ὠιδὴ ἀγνωστοῖς,
ἐκείνοις ἐπέλεσε τὸ σῶμα τοῦ τόπου ἐκείνου· πολλοὺς δὲ ἀρέπεθε μου·
ὡς δὲ δὶ ἐπεσῶ μου, τῶν τὸ ἀκροατῶν ἢ ἐπὶ μέ, πὸ τὸ πρὸ ἀφίλ
ὧν, ἢ λοιμὸν ἐστὶ τὸ ἀγῶν· φησὶ δὲ μὲ μὲ φιλῶν ἀνατολὴ
τὸν ἥλιον, ἐπὶ τοῖς ὠιδὲ φησὶ λοιμὸν ποιῶν, ἀγνοῶ τὸν
ἐπιστολὴν, ἢν ἀφανίζειν δὲ· καὶ ἔτι τὸ δὴ τοῖς μὲ μελῳδόνομὲ
σου λαμὲ θάνω; ἀλλὰ κρῶ τοῦτο, ὁ ἢ δὲ κρῶν ἢ χθὲ μὲ λω· ἀ
φυτῶ ὠν ἐκῆνον, ὃ ἐξ ἐπὶ τῶν ἀνθρῶ ἀεὶ ἐν· καὶ σὺ τὲ φῶν,
ἀλφῶν ὑπὸ ζῶν φαίνῃ, ἐ ἐπὶ τὲ ὀίζω, καὶ δὲ ἀχθέν· ἐφῃ
ὡς ἐκεῖνον μὲ μεγαλύνῃ τοῖς ἔργοις, μὲ κρύῃ τὲ ἐγκῶμιοις πὸ τὴν μ
λόγοις· αὐτὸς δὲ ἐκῆνος ἢ δὲ τοῖς ὑφῆ μὲν ἐκκόμοις· ἀμὲ ὠν δὲ
φρονῶν, ἢ δὲ τοσοῦτον· ἀδὲ ἐὐδὲ ἀνάδοξα τῶν πολιλόγων, πολλὰ μὲ
τὴν· ἐπὶ τὸ ἐλόφαυλ· ὅ τῳ σὶ δὲ σκόπῃ, ὅπῳ σαυτῶ δὲ ἐν
ὁμολογῶν· ὡς ὅ ὀνῆ τὶ ἀσῳ τὲ μὲ μεγάλ μὲ ἐκ ἢ ποιῶν, τοῦτον ἐφῃ τὴ
ἐφ μὲ τῶν λόγων ἀφέρων τὲ φαύλ· πὸ τὰ μὲ ὀνῆ ὁ ἢ πὸ μὲ τὸ βαρβὰ
βουλὴ μὲ δὶ πολεμῶ· σαυτῶ δὲ μὲ· ἐπιλοῦ πῶν μὲ τὸν τὸν ὑφ
ἢ μὲ ὠν κόσμου μὲ ἐῳ, κὸ λῶ ποιῶ· μὲ μὲ λὸν τὸν δὸ κὴ σὶν ὅ τὲ
πολλὰ κὶ σὶ ἐπιλοῦ πία· μὲ μὲ ὁ μὴ δὲ τὸ τὶ ἀνὰ τὲ τὶ μὲ πὰ θὰ λόγοις,
ἀντὶ τοῦ φανῆ ὁ ὠὶ τὴν ἢ φῃ μὶ ἀν, ποιμὶ λον, ἀλλὰ τὲ γν ἀεὶ ὁ ὄρῳ
ποιῶ· καὶ πὲ φῶ λῶ δὴ νῳ τὸ πολὺ ὠ ἐπὶ ἐν· ἐ λῶ δὲ ὀοι τὸ πῶ
λὲ τὴν· τοῖ τὸ ὁ ὠ ὁ κεῖ σία μὲ ὀνὸ μὲ ὁῖν· ἐ λῶ δὲ τὶν τοῦ μὲ φιλῶν
θεῷ πὶ· μὲ λὸν μὲ ὁ κὰ ἀ λοῦ τὲ ν ἐ πὴ νεῶ, τὸ ὁ κοῦ τὲ πὲ ὀτὶ ἐ λῶ,

ὅσα πρὸ μὲν θεοῦ δὴ τὰ τῶν καλῶν πάντα· ἀλλὰ καὶ χρὴ μὴ μόνον
πρὸς τοὺς ἐπαινοῦντας ἀκούειν· ἀλλὰ καὶ τὸν μὲν χρηστὸν ἡδονῆς,
εἰκότως ἐπαινεῖν τὰ δεῖγματα· τοὺς δὲ νοῦν οὐκ ἔχοντας· ἢ καὶ
ἀγλῶν ἐπαίνουσι, οὐδὲν ὄντας, ἐπαίνουσι· οἷον τὰ μὲν χρὴ ἐπαινεῖν τὴν
μνήμην· τὰς δὲ κινήσεις νῦν ὡς καὶ τὴν πονηρίαν, τὸν λόγον δὲ τὸν μὴ,
διὰ τὴν ἀνάγκην, ὅσα εὐβόλος· καὶ λοιπὸν εὐλίμενος τέ ἐστιν· ἡ πολυκομοῦσα, τὴν ἀπὸ πύρου φορὰν
οἰκεῖν, ἐπαίνουσι· ἐλαιόμελι τὸν ἄνω· οὐδὲ τὸν ὄστεον ἐπιφανεῖς
τὰ αὐτὰ κλῶ, καὶ οὐ τὰ, ἀπὸ ἔχει· πολλοὶ δὲ δόξαν ἀφρόνων δέχεται
ἐπαινεῖν· θαυμάζω τοὺς ἀχίλλεα ὅτι πρὸ τῆς θάσου πλαυνε·
θαυμάζω τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς σοφίας· ὃ δὲ ὅτι μὴ πρὸ
ἐκείνου τῶν τῆν δεμέρα τρία· ἄρα ἀνάξιον, δοῦλε· φύλε
ἔστω λόγον ἐποίουν, καὶ μὲ τοῦτε πάσας δεῖ θάνατος, ὁρᾶν, οἱ εἰ
πάντα χθὲς μεστὴ θῆν τῶν δὴ μεῖζον τοῦ ἐπαίνου; οὐ
μὴ νῦν ὅσα οἶδα· τὸ πρὸ τῆς δὲ οὗτοι οὗτον· ἀλλὰ πόνον μὴ ἀνῆ,
ὡς λήθαν· ἀγρυπνίαν· πόνον· ἀφορον ὀρθὴν· μεγίστην,
μέλλοντος· φρόνησις· δίκαιον· γνόμενος ὀξύτητα· πόρρω
ἰσχύν· πολλὰ δὲ τὰ μεγάλα καὶ, εἴ πον· ἀλλὰ
νῦν ἐστι ταῦτα τῶν σόφων· μεμνημένοι δὲ χρὴ μὴ, κλοπὸν
μὴ αὐτὸ πλάτωνα φήνω φάγαι· μὴ ἀδὸν δὲ μὴ ἔχαν τὸν
ἀρετὸν, καὶ, ἰσχυρὸν ἐστὶ μέλι· ἔχασι γὰρ τὰ ζῶα λόγῳ·
καὶ ἐστὶ τὸν ἀρχὸν ὀχέτος· τὰ δὲ οἱ ἡμᾶς πεποίηται πόλεσ·
λόγῳ πῶς τὸ μὲν ἄδικα· λαμβάνουσι δὲ· πολλοὶ, πάντα βελ-
τίων μεν δαιμόθεν λαμβάνουσι· ὅσα λαμπρὸ τὸ μὴ γενὸν,
οὐ σὺ ἀθοῦ ἐστὶ λόγο, τὸ χρὴ μὴ τὸν δόξαν, ἐν ὑπονοίᾳ φρ·
καὶ μὴν κὰν ἀνοχέσου τρὸ κὰ χὴ μὴ ἔρον· τὸ κακὸν ἔστι σεβῆρ·
ὅτι δὴ ζόνησε ἐδεήθη, λέον φίλοθφον· ἀμὲ λὰ φίλοθφοι
ἀπόμεν, ἀμὲ φρὲ ἔτο τὸ σκῆμ, κὴν ἐν πεσσηγοεῖα
φίλοθφοι· κα πλ, ἀνὸ ἔφ ἀν, ἐμεῖσάν· ἀδὲ ἐρμ, ἡ γᾶν.

μα ζοντ αὐτ, ἐν τῇδε τῇ κατα φυτίᾳ, πῶς πλησιεστάτη φιλοσοφ-
ία, ἡ δὲ μαλλον δὲ χωρὶς φιλοσοφίας, ὀλίγα σ· ὡς δὲ πολὺ ἔγκλ σ
κοσμοσδωνῆ μεσ ὅ τι προσεστὶ μυῆ δικε αἰρεῖσθαι, ἵ δὲ τ πω
λῆ νοῆσαι· ἐστὶ δὲ ὦ ἀ· ἐμὲ ὁ ἡμεῖς μὲ ἐν ὁ κοῦ ὁ λόγοι· δ ὅσ
ὅ δε πόποτ ἐφ ὁ λόγ ὁν ἐ μαυτὸν ὑ μᾶς ἡ τῆσ δ μ ω, σὺν ἠ λθε
πρὸ τῆσ ὁρ κοῦ τοῖσ κόλ δεῖ· πρὸς δὲ τὸν βίον ἐφορμῆ, τ πρᾶ ὄντ
τ λόγων, μὴ μὲ ρ, μὴ μὲ ρ ὁ ὁ δ ε ὁ ῶ· τί σ ὁ ῶ ν ὁ ν σ ὑν ἐ πὶ δ ε λ.
ἰσοκρ ἄ τῆσ πορ αἰνῶ πᾶ ε ρ ὧν ποι ῶ δ αι τ ὁ ὑν φίλ ω ν, ὅ π ω πορ ὁ ὁ
ὁ ὁ ἀ γ ἄ κ σ, ὡ σ τ ε ἀ λ ὑ χ ἡ σ ὁ ν τ ἰ μὲ ν ὁ ὑ ν α ι ζ λ ὁ θ η ν. ἡ φ ο σ ἰ λ ὴ ν, μὲ ν
δ ε ὁ μ ε ὁ ὑ ν, π ε ρ σ π ο ι ῶ μ ὲ ν τ ὸ δ ῆ λ ῶ σ α ι. τ ο ι ο ὑ τ ο ν ὑ π ὴ ρ ἐ τ ὸ ν π ο ρ ὲ ὲ μ ὲ. μ ὲ χ ρ ὶ
ζ ω ν, ἐ π ὶ τ ε λ ὲ ὑ. τ ο ι ο τ ρ ὁ ὑ σ ο ὺ μ ὲ ὑ κ ἐ δ ὶ ζ ω σ ο. ἐ γ ὼ δ ὲ ἐ τ ε λ ὲ ὑ ν.
ἐ π η μ ὶ ὁ ὑ μ ὴ ὑ δ ὲ ὑ ν ὑ δ ρ ἰ σ κ ὁ ν σ ὁ ὑ ν τ ρ ὸ π ο ν. ὑ μ ὲ ν ὑ π ὼ ζ ε τ ε ἐ ἰ
ρ α θ ὺ μ ὲ ὁ ὑ· ἀ λ λ ὰ σ ὁ τ ρ ὶ γ ο ς, ὑ π ὸ ρ τ ι σ, ἐ τ ι ὼ ὁ ὑ. ἡ τ ῶ ν σ ὼ ν ὁ ἰ κ ὰ ὑ ν,
ἰ δ ὶ ῶ τ ῆ σ ὁ ὑ δ ὲ ὁ· ἐ ὰ τ ε π ὲ μ ὲ τ ῶ ν ὁ λ ω ν, ἵ μ ε ὰ σ τ ὸ ἀ ρ ε ῖ ν ἡ ν. ἡ ω ὁ τ α ι
τ ῆ σ ὁ λ ω ν ἰ ρ ο σ ὁ ὑ ρ ὰ ν, κ ὲ κ ρ ὰ τ α σ μ ὴ ν, ἡ ὁ ἰ τ ε μ ν ὁ ὴ ν. τ ὸ δ ὲ τ ὴ ν ὑ τ
σ ο ι φ ι λ τ ὸ ν τ ὸ ν, ὡ σ τ ὸ ὑ χ ὰ ν ὁ ὑ δ ὲ π ὰ ν τ ῶ ν τ ο ῖ κ ἀ ὁ ν, ἡ ὁ ὑ π ὴ ν α ι τ ῶ ν σ ὰ ν.
τ ο ὑ τ ο σ ο ὶ π ὸ ρ α ὶ τ ῆ σ ὶ σ ὺ ν σ ὺ ν π ὸ λ ὶ τ ὸ φ ὶ λ ο σ ὸ ὑ μ ὲ λ ἀ σ. ἡ ω ὴ ἐ κ ἀ ν ὁ
τ ὶ σ κ ὁ τ η γ ὸ ρ ῆ, τ ὸ ὑ τ ὰ ὴ τ ὶ θ η σ ὶ, ἀ φ α ι ρ ὸ ῦ τ ρ τ ῆ σ μ ὲ μ ὲ ψ ὲ ῆ. ὁ ρ α ὶ σ ι ὶ δ ὴ
ἡ ὰ ὑ τ ὸ σ ὁ ὲ ὑ ν α ι τ ὲ ὲ ὴ ν, ἢ π ὸ σ ὁ ν ἀ ν ὡ ὶ τ ὶ ὁ λ ὸ ν ἐ ἶ ν α ι μ ὴ ὁ ν. μ ὲ λ λ ὴ ν
ἡ μ ὲ ἔ τ ρ ω σ ὁ σ, ἡ τ ὲ τ ρ ω σ ὁ σ. ὁ δ ὲ π ὲ ῆ ζ ὁ ν τ ὲ κ ἀ ν ὴ ν, ὁ δ ὲ τ ὰ ω σ ὁ δ ὲ
ζ ὁ ν τ ὸ σ. ἀ ν ἀ ι σ ὰ ὁ ν δ ὲ ὁ τ ὲ π ὰ θ ὴ τ ὸ σ ὶ σ ὁ γ ε ω μ μ ὸ σ ὶ, τ ὸ φ ὁ ρ ὸ ν τ ὶ ὲ τ ὸ λ ὲ ὶ ν
ἔ χ ἀ ν. ὁ τ ὲ δ ὴ χ θ ὴ τ ὴ σ, π ὸ ρ ὰ ὴ ν φ ὁ ρ ὸ ν τ ὸ σ τ ὴ ν δ ὶ κ ὶ ω λ ὰ δ ὰ ν. ἐ γ ὼ σ ὶ ὴ
γ ὰ ρ μ ὲ ὴ σ ὺ ν χ ὲ ῖ ν, ἰ σ ὰ ν ὴ χ ὰ δ ὲ ὶ ὸ σ ὲ ὶ γ ὴ τ ῶ ν, ἀ ν ὴ π ὸ ὲ ὺ π ὰ ν τ ὸ χ ὸ θ ὲ ν
α ὶ δ ὲ ὶ ὶ ω σ τ ὴ π ὸ λ ὴ. λ ὺ π ὴ σ ὸ μ ὲ ὑ δ ὲ ὶ ν ὑ δ ὲ ὶ ν ὑ δ ὲ ὶ ν ὡ ν ὰ ὴ ὶ ὶ ὶ

76
19 4
334

Γνώριμον ἡμῖν ὁ Ἀστεκλάτος ἀπὸ τῆς πρόσθεν ἀρετῆς, πολλὴ δὲ ἡ ἀδικία μεταξὺ ἡμῶν γέγονε. τοῖς μὲν ὅτι πολλῶν εἶδε μὴ δεῖν. τοῖς δὲ ὅτι τὴν πρὸς θεὸν διάνοιαν. ἔθη. νόμους. οἷς ζῶσιν. οἷς δὲ, τὴν αὐτοῦ τοῦ διωγμοῦ θέαν. τοῦ λίθου, οἷς ἐκεκόσμητο, μέγα ἦν. τοῖς δὲ, σε μεγὰ ἐδόκει τὸ δόγμα τὸ δῶρα, λαβεῖν τὰ αὐτῆς θεῖ. ἐμοὶ δὲ τοῦ τὸ ἔχειν ἵνα χρέιν φανέν. καλλίστον δὲ, τὸ ἔξον τὸ ῥήτορος δῶ αμεῖν σιωπῶν, ἐπαινηθῆν. καίτοι χρῆν μὲν αὐτὸν ἀποβεβλήκειν τοῦ πρὸς δῶ πολλῶν ἤδη χρόνον ἀπὸ τῶν βιβλίων μεταγηνεγμένον λόγου. τῶν δὲ ἀρὰ σὺν ἐμέ μεν ψῶν τοῦ ἤθους ἤδη γὰρ τῆς ἐχθρᾶς τὶ ζῆν ὁ πόθος. πολλοὶ δὲ πῦρ ἐν τῶν διαφορῶν. πολλῶν γὰρ ἕνεκα τοῦ τὸ πάθος ἀπαιτοῦν ὅρους. πολλὰ κίνδυνοι τοῦ ἀμὴ ἀκούειν τὰ τοῦ παίδας τῶν προγόνων κατάβασιν, τοῦ μὴ πόρρω τῶν ἄλλων σὺν ταῦ ἀπολαύσαι, ἀστεκλάτος ἀπὸ τὰ ἀπόγελα, τοῦ τέλος τῆς οἷός τε κρατῆν. οἷς δεῖ τοῦ χρεῖ ἀπόστο, πολὺ γὰρ γὰρ πρᾶσι ὄντα τε τοῦ ἀποθάνοιν τοῦ πόνου λόγου. ἐφ ἡτὰ ἀμὲ ὁ βυδσιλῶ κοινῶν τοῦ τοῦ τῆς ἀπὸ ἀπὸ τὲ μενεῖ, τὸ ὅπλων ἔχου, μεχρεῖ σὺν. σκᾶν τὸ πλεονεκτῆ. ἀδοῖσι μὲ ἐμπολᾶν πολὺ τε γνῶσιν. ὅδε, μεθῶν ἀπὸ τὸν πόλεμον, τοῦ τέχνον, καταθέσθαι τοὶ πόλεμον ἐθέλῃ, σκόπει μὴ πλεονεξίαν ἐπὶ αὐτὸς τοῦτο ποιῶν ἐλεγχθῆς. ὡ τὸν γρῖς σὺν ἐνδῦ φασὶ τὸ πλεῖον τὴν. ὥστε κᾶν ὁρᾶν τὸ μὲ ἀπὸ τὴν πλῖ πίαν. δρᾶν ὄντα δὲ τὸν λόγον, ἀκόλιτα ἀκῦσ σῶσαι τὴν κεφαλῶ. καὶ δὲ τοῖσιν ὁρῶν, ὅσῦ κῆφ ὄντα ὁῦ πλεῖν τὸν ὄντα οἱ λέασι σὶ γῆ. ἀλλὰ μὲ ὀῦ ὡς ὡ πελαμπρῶν. αὐτοῦ δὲ πρὸ αὐτῆ τὶ πρὸ τῶν, ἡμῖ λέγοι, προθῦ μὴ τὸν ὥστε πὰρ ἡμῶν ἔχον, ἢ πὰρ ἡμῶν σκῆνῶν πλῆσιος.

+ ἀστεκλάτου +

x 125
255

Ὁ ἴσω ὦν ἐμαυτὸν τὸν πρὸ, τί δὲ καὶ, πρὸς σὲ λέγω. τὸν πρὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ὃς ἦν τὸ τὸ σῶ δόκον, ἀφ ἑστῶς ἐφέκα τῶν γῶν.

ἡμῖν ὁ σωτὴρ τοῦ κ πόρρω ἀφεστῶτος ἀλλ' νῦν ἐγγὺς γενόμενος.
ἀλλὰ πρὸς τὸν τοῦ σταυροῦ τὸν τοῦ σταυροῦ πορεύσωμεν ὁδόν. πρὸς ἡμᾶς οὖν δὲ ἐλθὼν
τὴν νῦν ἐπὶ πλεῖστον ἔθνη διὰ σταυροῦ τοῦ πορεύσωμεν ὁδόν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὸν
ὁδὸν τὸν τῶν ἐθνῶν ἀκολουθήσωμεν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὸν τῶν ἐθνῶν ἀκολουθήσωμεν
τὸν ἐπὶ τὸν σταυρὸν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τὸν τῶν ἐθνῶν ἀκολουθήσωμεν τὸν ἐπὶ τὸν σταυρὸν
ὁ δὲ, μάλιστα μὲν ἀγαπᾶν μὴ σκεῦος δὲ ἐφιστοῦ γνῶσις οἰκεῖα.
ὁλόκληρος μὲν ὑπόχρεος τὸ πρὸς τὸν δεῦρο μὴ πεῖρα, πεθωνεῖ αὐτὸν
ὡς ὁρᾶ τὸ γελᾶν. ἀφίλητος κεφαλὴν, ἀλλὰ ἐκλήμε λέλυ τὴν
τοιαύτην γνῶσιν, ἐφ' οἷς τοῖς, ὑπὸ χαίρ. τοῖς δὲ, ἀεὶ τὸ ἀκαθόλου
ὡς ἀλλὰ πρὸς πολλὰ μὲν λίαν μὲ τὸ πόσον. ἡ μὴ φαδὲ λόγων, πολὺ ὑπὲρ
μαθητὴν ὁρῶν σε τοῦ φιλτάτου χάριν σοῦ σε τὸν ὑποσχέσω.
ὅλη τὰ ἱππικὰν ὡς ἐφαίνετο μόνον ἐδωρήσω, ὁ ἡνίκα μὲ ὑπὸ φόβου
μὴ λίαν λέγε. ἀλλὰ δὴ ἀπὸ τὴν ἐκεῖ, ὅσον ὁ βορεὰ πρόγονον. τὰ τὸ ῥοῦν
λαβὼν τοῦ βορεὰ ἀφ' ὃ τὸ μὴ ἀφῆ. κοῦ μὴ ἀφοδρὸν ἐμπέσῃ πνεῦμα,
κατὰ τὸν λίθον μὴ ἀφῆ. τοῖς δὲ ὁδὸν δὲ αὐτὸν ἀλλὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἀποιήσῃ,
ὑπὸ πλήθους πλησίον φωνὴν ὀφήσῃ ἀγίνην. τοῖς αὐτὸν ἡμῖν
ἀρετὴν ἐπιτυγχάνεσθαι. + τῷ αὐτῷ. +

361 + 120

ἀκάνων μὲ μὴ μὴ τῶν λόγ. διὰ ὧν σε παρεκαλέσω ὀνόματ τ
ἀλλὰ τὸ τὸ σῶσαι; τί δὲ. ὧν αὐτὸς ὑποσχοῦ λόγος ἀτίσοι; ἀλλὰ
ἐτοίμασσε πεῖν δὲ. καὶ εἰ ἀνοῖγε τὸν ἀγκεφαλὴν αὐτοῦ μὴ.
ἡμᾶς ἀκαθίμαλλον. ἔργον δὲ οὐδὲν ὑπὸ νῆκον ὁμοῦ ὁ ἐφ' ἡμῖν
γὰρ φόμαχος τὰ ἄφθα, τοῦτο μὲ ἀφῆσω λέλυται, τοῦτο δὲ ἀφῆ μὲ
μὴ μὲν, ὑπὸ ἀκάθαρτα μὴ νῦν ἀφῆ λέλυ. τὸ μὲν, τὸν ἀφίλοῦ τὸ
τοῦτο δὲ καὶ ὑβρίζοντος. ἀλλὰ ἀμὴ πρότερον, γνῶθι ὅτι πεῖ
πολλοὶ, ἀπὸ λίμαῦ φανῆσι, τὰ ἀδήκνυσι οὐ τὸ ὅν
πολλοὶ δὲ ἀφῆ θεᾶσθαι. δοῦναι τὸν τὸν ἔτι μὴ βουλομένῳ λάβειν,
καὶ τὸ λάβειν φανῆναι φεύγω, ὅτι μὲ μὴ πλῆνοι τὸ χάριτος.
πρὸς τὸ ἀπὸ τὸν ὁδὸν καὶ τὸ μὲ τὸν λόγ, μὲ ὁ ὁ ἡμῖν δὲ καὶ, μὴ ἡρ
δὲ ὁ ὁ σοῦ. τοῦτο γὰρ οἶδα πρὸς ἡμᾶς ἀ πρὸς ὁ ὁ μὴ ἡρ τὸ

ἐπιστέλλομεν, καὶ ἀκέχοντα πόνον. συμπαραστήτω δὲ καὶ τὸ μεγαλεῖον θλαβὴν μὴ εἰν τὴν νῶν κλῆσιν. φασὶ τὰ κεκλῆσθαι πω-
τλόθεν σκάφος πάντας, ὅσοι καθεφθοῖν σὺν ὠπορόνωφ τοῦ-
πολλοὺς ὡς τὰ χεῖρ κοῦφι, δίκαιοι ἐπικάστε. ἀλλὰ ὅστις μὲν
ἔχων ὑπάκουον, καθήται, καὶ φροντίζω. πολὺ τῶν δίκω. πλὴν δὲ
ἔλαμεν ὀξέαν τρέχειν. καθῆσθαι δὲ ἢ νοῖ κάσμεν. τὴν γὰρ
τὴν γὰρ σοῦ τὸ μῆκος ἀκάλυφος, ἢ πρὸς πολλὰ ὠν ὄνεσ, νῶν
μεγίστ ἀν ὀλπίδας ἀφελόμενος πάνω. τροφὴ δὲ αὐτῶν, νόμοις
ἰατρῶν ἔτι πρὶν τὲ γράψαι. ταῦτα, μεθ' ἑτῶν θαλάσσ. ταῦτα
ἀπολοῖ αν ποιῶν. φυλάττε ὀχήμεθα τῶν τε ὑπὸ ἀνάγκης
ἀπόν τι. +

Τοῦ αὐτοῦ. +

+ 368 τοῦ 126

Πάντην ἔδη τὴν ὠνίστολὴν ἐπαινοῦν ἡμῶν τῶν ἀστρόνομον τὸν ὑπ
σοῦ τε πρὸς μεν. ἢ δὲ, ὅλα τὲ πόνε κλῆσ ἔτι φόβου σα-
λοῦ τὸ μὲν δὴ μὲ τεῖον. σκάφος δὲ ἀξίον ὀλίσαι, ἢ πῶς ἀ
ταν τὴν, τὴν τὴν μεῖ μέσετ. καὶ τὶ ἔμαθον ἀκέπιτη
ἀ τε ἐπέχε. τὸ τὸ ὀρνοῦ τὸ ἀλδε ἀναι καλὸν; ἀσὸν γε
τὸ ἐπαινέσαι ἀλδδο. ἀλλὰ ὅστ ἐλαίτ τῶν σοι δὲ ὠ ἀμῖν πὸ αὐτῶν
χρεῖτος; μὲν ἔτε λάσασο, οὐδὲν ἀπου δὴ ὁ ἀνίστ τοῦ τοῦ
κεῖνα, πορεύδλασο ὅστ τὸν μετὰ λιμῆ ὠτὰ, καὶ, κα
θὰ δὲ ὠν χρεῖ ρίο. ἔτι τὶ νῶν ἴσμεν ἔ τοῖ μασσ σε χρεῖ τὸ
μὴ δεχόμεν ὠ. καὶ δὶ ἀσθοῦ μεν ὀν ἀν μὲ ὀν τὰ. λῆ πετ
ὠν ὠ σὲ μὴ φιλοῦ τῶν ἀμελῆν. ἀλλὰ ὅ ταν τοῦ τε πολὶ τὸ πόνε
ἢ πνο, πολὶ μὴ ὠν ὀξέ σαι σοι. ἀλλὰ ὅ πεφ τῶν νῶ ὅ ἀλ ἐθῆ
ἀ δὲ κοὐ ὑπὸ ρ ἐ ἀν νασ, πολὶ τοῦ τ ἀπολοῦσο μεχλε τῶν. σὺ
νοήσασο μεν τοῦ νέ κ τὴν τῶν τρόπ ἀρε τὴν. αἰσχῶθ ἀσ δὲ τὰ
Κυρίνου δέ σασ, ἀσ ἔ ποιῆ τρὸ κὰ θὴ μῆς, ἀν ὑμῶ, οὐ θεὸς ἀλ,
ἀὶ δὲ ἀν ἡ φοῦ σ τὰ. νομίσασο δὲ ἐ μὲ πεφ τὶ νὰ τοῦ μὴ θῆ τ
ταῦτ ἐ βλε ἀν μὲ τ ὀ σὼ μεθ. βουλεῦσαι δὲ πολὺ μὲ τρον
θῶν, πεφ ἀ τὴν δὲ πάσ ἀν τ ἀ πόλ, ταῦτ ἀν θὺ μεθ ὁ, μὲ τ

μὴ φρονῆσαι ὅτι πρὸς ἡμᾶς ὁρᾶς· ἀλλ' ὅτι πρὸς ἄξιος χρείας + + ἐν ὧν +

Ἐγὼ τοίνυν οὐ πατρόθεν με, κἂν φίλον ὦ φέλον· ἀλλ' ὅπου δὲ, τὸ πέτερον ποῖ· κἂν φίλων ἀπὸ πάντων· δοκῶ δὲ μοι καὶ οὐλόγου δρῶν ἐν αὐλῷ, χὠ δεῖν ἀδέναι τῷ δεδιωκότι· τοῦτ' ὀνῆσαι, ἀλλοι ἐκεῖ πρὸς ἐμοῦ φοιτῶσιν ἀνδρείας ἐλλόγου μεταλαμ κὰλλῶ δὲ ἀμοιβὰς ἀστοῖς ἀγαθοῖς μεμαθ· ὀξὺ δὲ σοι καὶ αὐλῷ δυνάμει μοι δῶρον, ἢ σοὶ μὲν ἡδὺ καὶ ἐμοὶ δὲ μὴ τὸν οὐδὲν· οἶδα που κοῦ εἶνον, ὀγοὶ λόγοι με ἀστοφῆ τοῦ θρόνον ἐκ γῆς, ἢ τὶ χὠ δὲ ἀρχὸν τῶν πάλαι· ἐκάνον λέγω, τὸν φίλιππον πατρεδ δόσω τὰ τὸν πάμφυλίαν στεφανῶ· τὸν κοῦ βωνὶ σωτῆρα κοῦ προν· τοῦτ' ὠ παῖ σὰ τὸν ὀνοφ· τὸ σ· οὐ δ' ἐλεὸν θάνω· κὰ δὴ κὴ σταν· οὐ βοσὸν ἐ δέ τε φῆ μὴ τὸ χρεῶ· ἀλλ' ἐγὼ ἐν τῷ ἡμῖ τρόπῳ· ἡ ἀναιδὴ βαλίσιον τὸ σκάν· ἀπὸ τῶν ἐν τοῦτ' ὠ μὴ ἡῶν· ἢ ἐξ δὲ οἶ μὴ βῆ τε ὅ τὸν δὲ φρὰν μὲ ὀξὺ τὸ σῆ, λέγω δὲ ἀστοθοσ· γε ὁ δὲ τὸ τὸν γὰρ μὲ φοβῆ· ἀπὸ τὴ μὴ ὀῶν ἐ μὲν· μόνος δὲ ἴσω ἀπὸ κὰ λῆ· αὐτίαν· πῦ αὐ - τὸ τὸ πέμπτον ἐν τῷ κὰ τὸ λόγῳ τῶν νέον χὠ φῶ ν ἡ ἀοὶ, ἢ περὶ πολλὰ αὐτὸν ἀπὸ δέξῃ· καίτοι πάρ ἡμῖν ἀν λέ τοῦ τὸν ὁ κεῖ μὲ ἡ μόνον, ὅ μὴ λοῖ ἀτῆ χρεῖ τὸ σὺ λόγοι σὸ μὴ ἐ· + μὸ δὲ ὑπὲ λω· +

Ἀ ν ὠ τοὺς φόβοις τὸ δὲ μὲ ὧν ἡ κὰν· Ἐγὼ πρὸς τὸ γε φύ ἐ γε γονέ ἀν· κὰ τὴν δίκ βδοῖν ἐν χε ρῶν ἄν· τοὶ δὲ τοὺ τὸ μὲ ἀ ζῶν πρὶ ἀ τὸ τὸ θνοῖ· ἀπὸ ἀ ὠ δὲ ἐ προνοῖ τὸ ρὰ· ἐν τοῦ τὸ τὰ ρ δῆ ἡ τὸ λὼ ἀ ἀ προνοῆν· ἐ ὠ σ ἐν τῷ τὸ τε τὰ ρ ἀ χθαι, τοὺ σ λοῖ σὶ μὲ ὠ δὲ ὀ δὲ τὶ κὰ τὸ φλοῦ ὠ θαι· θ δὲ ρὼ ἐ τὸ δὲ σε πρὸ τὸ γὰ, τὸ μὲ πρὸ τ αὐτῶ ταῦ τὴν τὸ λ μὰ θῆ τ ἀ σ ὀ λὴν· ἀλλ' ἀ μὲ δὲ ἐ τὸ λε μὲ ἡ, λίας ἢ γαι, πὰ θὸν τ δὲ ἀ ἡ κὰ κὶ, αὐτῶ μὲ μὰ θῆ τ ἡ πὶ ὀ ὀ ἐ πὶ τ, ἐ τοῖς πλῆ σοῖ πὰ τὰ χὰ τὸ νὶ κῶν ἀ κὸ λυ θῆ· ἀλλ' ὀ σ τὰ πὰ τ ἡ) πολ ὑ τὰ μὲ ἀν ἡ μῆ τ ὀ φὶ ἢ τὰ θῆ· ἡ δὲ τὸ πλὲ ἰ σχὺ ρὸ τὰ ἢν,

ὧν 127 +

ὧν 130 +

232

ἐδυνήθη τοῦτον τὸν πρόδον ἀπωσασθαι τὴν ἐλλάδα· νῦν δὲ
οἶδα ὡς ἐστρατεύσασθε μὲν ἐκεῖνος ὑπὲρ θυμῶν· φιλίας δὲ
ἐκεῖθεν ἐπεθύμει βοηθῆσαι· ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ ἦν ὄρνιθος δίο-
ρυγα· πάντες δὲ ὁμόνοιαν κρείττω ἀρετῆς· οὐ τοίνυν ἐκεῖνοι
νῦν βουλόμεθα στρατιῶται· οἱ αὐτοὶ δὲ ἀμφοῖν ὡς δεξι-
κόλλιον ἦν ἐλάφοις μαχεῖσθαι· πάρα τοῦ τίγρεος διαβῆ-
τῶν μὲν τὰ χῶν, κτείνων δὲ ἔσται· γῆν δὲ οὔτε κατῆν, ἀλλ' κερ-
βοῦσθαι δὲ νήσεται· δεδήσεται τοῦ· πόλεις δὲ τὰς ἐπι-
φρά/τη, ζῆ τῶν μὲ λόβεν δίαιτε λέσι· λόβιον δὲ ἀφαιρῆ
τὰ χεῖρ τὰ τοῦ αὐλαὶ ἢ βασιλέως τύχη· ταῦτ' μὲν οὖν τοῦ χρὴ
προσδοκᾶν βήσεσθαι· τῶν δὲ ὧν πρόσεστ, ἃ τῶν ὁρμω-
γένων ἐδύ τοῦ τοῦ μεθ' ἡμῶν, ἀκ ἡμεῖς λήσομ· ἀλλ' ἡμᾶς οἰκοῦσ,
μᾶλλον ὑμᾶς ὠφελεῖν πεφύκαμεν· ἢ τὸ λέοντος, ἢ ὑμᾶς
ἡμᾶς οἱ λέοντες· + ἀντιλίω ὑπάρχω· +

ὅ ἰστε τὸ μὲν ἀπὸ τὸν ἴστρον ἐπὶ τὸ σκύθων· ἀδύνατ' ἐστ' ἐξ
λίβυος, ἀλλ' ἐν φοινίκη τὸ πᾶν ὑμεῖς ἀφεστῶ χρεῖ, νόμεσον τῶν
τῶν· ἀρχόντων ἐφεστήκατ· ζῶντ' βασιλέως ὃν ὅπλ', ὅπως
αἰ, ἄπω ἀπάνθι ἀεῖον· λουκιανὸς τὸ ἀνὸς ὡς κήρ
τὸ νοσοχήμεθος· χρὴ μᾶλλα δὸ πρᾶτ τῶν τὸ ἐστρατοῦ τὸ ἔνεκ, ὅσ πῶ
λίον ὑμῶν τὸ ὅσ ὧν ὅσι κελίας δὲ δυνάστης· ἢ τὸ λῶν ἐκεῖν· τὸ λῶν.
ὅ τὴν μὲ τὸ λήν δὲ ὡ ἀμῖν ἔχον, ἐ ἠφρέσεσθ ἐ ὅ τὸ ἀντὶ μὲν
ἄλλα ἀ ὑμῶν τοῦ τὸ χὶ· πάντ' ἐστὲ· πάντ' ἐ τὸ ὡ οἰκοῦσ· πάρεμ·
θᾶ τὸ δὲ αὐτὸν ἢ ὡ φεύ τὸ ὡ ἢ τὸ χῶ αἰ· ἢν ἀπολλάσσ αὐτ
τὸ πόλεως, ἀτὶ δὲ νῖ ἡμῖν δὲ, ἀλ· ἀ· ἀεῖ ἡμ· δὲ ἀ σέφ
ἢ τῶν ἢ τὸν πρόπον· ὁ λόῶν, ἢ πῆ ἢ κελόντος, ἀ χεῖ
ἄξ ὠν ἀνὸς ὡ ὑφ ὀξόντας λόγον· λουκιανὸς δὲ τὸ ἀνὸν
ἰδὼν ἀδ ἡσιν ὅμεσι πλησὶ οἱ κοῦσ, ἀ ὡ σε πέμ μᾶν
κάμεν πᾶν πρὸ αὐτὴν ὁρᾶν τ, ἀκ ἐ τὸ μεν· ἢ δὲ τὸ ἐ πάθον·

ὡ ὡ 129

τὴν θυγατέρα δὲ κελεύσας χρῆσθαι τῇ ὡραίᾳ.
Ἐπὶ σωφρο-
σύνῃ. Πολλὰ κἀκεῖθεν πορευόμενος τοῦτο θαυμάσας,
ἀλλ' ἐκεῖνος ἐκέλευσε τοιαῦτα ἐπράττειν. Τοιαῦτα γὰρ ἐπαίδευε
τὴν θυγατέρα. Καὶ καθ' ἡμέραν καὶ τὴν πορείαν δὲ
δεξιούσας τῶν ἐν τῇ χώρᾳ. Ἡ δὲ, ὡς ἐν τῇ ὀφθαλμῷ κατ' ἄρτοις,
οὐδὲ ὑπὸ πλείστων ἡδέως, Ἐπὶ τοῦ κόσμου, Ἐπὶ τῇ σωφροσύνῃ.
μόλις δὲ ἐν δικτύῳ. Καὶ ἀκλαύστως τὰ αὐτὴν ὁ ὑδρία
κάρος ἐν δοκεῖ τίω, ἐφ' ὅσον δὲ ἐν προσκυνεῖν τὴν τοῦ Χ,
τὸν βίον καὶ χαρὰν ποιεῖν οὐκ ἀκλαίνοιτο δὲ δὶς ὅλω λα-
μεῖν, ἐπὶ κάλλῳ δὲ ἐστὶ καὶ πλεῖστα λῶν πα-
σῶν. Ἐν θυσιαστηρίῳ μεγάλῳ ἐπεθεν. Ἐν τῷ πάλαι κα τέ-
πλαστε, χάρας πεσοῦσα ἐν χῷ. Ἡ δὲ, ἀπεσθαίτ. Ἐν
ὁ τρόπος αὐτὴν ἐποίει μεράζω δικαιοσύνη αὐτῆς φύσει. Ἐξ ὁ
ὑπὸ ἐν μεσῷ λαμπρὰν, ὦ θεοί. Ἡ δὲ, τοὺς ἐπὶ γενέσε
μόνον, ἀπὸ θανάτου πρὸς αἰσχρὸν τίνος. Ὡς δὲ ἐν τ
δυνάμεσι φίλοις, οἱ κεῖ κάλλ. Ἐν ἀγορᾷ ἐν μεῖζεν
ἐκέλευσεν. Ἡ δὲ ἐν κλίνῃ σὺν ἐστῶσι. Ἐν ὅσῳ σύνεσ
ζετο τὸ ὅλον. Ἀλλ' ὅμως ταῦτ' ἀρτέσθαι ἐν τοῦ φρέατος ἐν ἐ
βάλλε τὴν ἡδίκα μεγάλῳ ὡς πρὸς ἐν λάκκῳ ὅλα πάντα.
ἀσεβίας ὅσα τῶν, πολὺ μὲν αὐτὴν τὴν ἀνοιχάς. Πάντα ὁ
ἀφανίζεν τὸ πρᾶγμα, ἐδόκει δὲ, φοβεῖσθαι τὸν νόμον
ἀπὸ πλείστων δικαιοσύνης, ὅτι καὶ δὲ σὺ. καὶ μεθέτω. Ἐν
τῷ πάλαι. Ἐν πολλοῖς ἐν ἀνοῖ τῶν κακῶν, δὲ οὐδὲν,
ἐκπέμπεται αὐτὸν καταλεῖν. Ἡ δὲ, πρὸς τὸν αὐτῶν. Ἐν ἀφ'
ἡθὸν ἀφίκετο πολλὰ τῷ χῷ, ἀπὸ τοῦ πρὸς, ἐδόκει αὐτῷ
ἀποκτεῖναι. μὴ δὲ γὰρ αὐτὸν δὲ τυχεῖν τοιαῦτ. Ζῆν ἔστιν ἐν
ὅδε. τὴν μὲν πορεύεσθαι, οἱ φυλάξοιεν. ὅπως μὴ αὐτῷ
ἀποφάγῃ. Ἀλλὰ δὲ ἔκκοον, ἀλλὰ ὡς ὅτι νῦν πολλὰ ἀνοῦσα

ἐφίλουν· καὶ καλεσίλεω δεικνύω· ἐδόξαζε καὶ διδάσκαλον καὶ
πρόξενον καὶ διὰ τὸν μισθὸν μεγάλεστον· οὐδὲ ἐπὶ τῇ δόξῃ τοῦ μισθοῦ
ἐπὶ τῷ δεῖν αὐτὸν πείθειν πρὸς ἐμέ· νομίσας τὸ μὲν, ἔχειν πολλοὺς πόνους,
τὸ δὲ σπουδὴν ἀκεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ οὐδὲν φροντίσας τῆς
δικαιοσύνης· ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμῶν· καὶ παιδὸς γνησίου τρέφειν
ἀξιοῦν· οὐδὲ ἔστιν ὁ κρυπτόμενος τῶν τελεσθέντων. + Τοῦ αὐτοῦ +

ωθ
259

Λουκιανὸς ὁ ἀπάτας, ἢ τὸ χρυσὸν· αὐτὸς μὲν ἀκέτολμος ἐστὶ μὴ
πεισθῆναι· οὕτως ὢν προκαθηστοποιῆσαι, καὶ τὸν γνώριμον·
τὸν δὲ ἐμοί τε καὶ φίλτατον, καὶ μὴ ἀκεῖσθαι αὐτὸν ἀσχυ-
νοίμεθα, πολὺ κρείττον τὸν ἄρχοντα ἐπὶ τὸν πόλεμον καὶ γὰρ,
καὶ τὸ τιμᾶσθαι κατὰ τὸν τρόπον τὸν ἄλλον· ἢ τὴν δόξαν ἐπὶ τῷ
νέτο τοῦ πρὸς, οὗτος δὴ ὁ πολυκράτης ἐκέλευε μοι ζῶντα κα-
μεῖν αὐτὰς ἀνθρώποις τεθνεῶσι· τῶν μὲν, μεμφόμενος, σὲ
λόγῳ θλίβειν· ὁ δὲ λουκιανὸς ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν
ἀστεῖον· καὶ λέγει τὸν αὐτὸν, ὁ μὲν λοιδορῶν τῶν ἀνθρώπων, μὴ δὲ
ἔχοντα πόνον· δέομαι δήσου· κρεῖττον δὲ τοσοῦτον ὑπάρχειν,
εἶτα δέησομαι· τὸν ἀδύνατον ὅταν δεῖσκοπῶ ἔχοντα
ἐχθρὸν, τοσοῦτον ἀπέχοντα τοῦ ποιῆσαι τὸν θεμίστοκλέ-
κακῶς, ὡς τε καὶ ὑμεῖς πάντες ὁ πωσπῆξε τὰ μεγάλα πράττειν,
καὶ τὸν ἀκήν ἀδήλον ὡς ὅν τῶν βοηθῶν ἐκάνω, χυπάνω τὸν
βαιτῶν τῶν, οἱ δὲ, ἢ σῶν αἰμέν σοῦν ὅλην νίδων πόλεων,
ἀλλὰ μεσοστὴν ἢ κατὰ αὐτῶν σωθῶν ἢ δὲ θηλέλον, ἢ τὸν νῦν
ἀνὸν ἐφοβήθη, πότερον οὖν τὴν φίλωνα τὸν βασιλέα ὄν
μολοτοῦν ἀφ' ὧν αὐτὸ τοῦ ἔθνος, ἢ θαυμεῖν τὸν δίκαιον μετα-
λοτυχία, καὶ σοι δοκῶ διὰ τοῦτο θέλον αὐτὸν, ἀπόθεσιν, ἢ τὴν
δρῆν μὴ κοσεῖζεσθαι· γνῶθι δὴ σου δέομαι μὴ πάσχειν ἀθαν-
μάζω· καὶ τὴν πρὸς τοῦ τὸν ὀρμὴν αὐτὸν θλῆν διὰ τὸν φίλωνα,
ἢ τὴν προῶτα, ταῦτα, αὐτὸν αὐτὸν φίλωνα· ἢ δικαλλαγὴ αὐ;

αὐτὸς τοῦτο φησίν· ὥστε τοῦδε κλῆρον δὴ τί τοῖς αὐτῶν
ἐλέγχοι τὸν γε ὁμολογοῦντα· καὶ μὴ τὸ ὁμωνυμεῖν τοῦ χρόνου,
τοῦ μὲν γὰρ εἶναι αὐτὸ τὸν χρόνον, τὸν δὲ γε μὴ, κλῆρον δὲ τὸν τῆς αὐτῆς κλῆρον
αὐτὸν, τῶν δὲ τὸν τῆς ζωῆς μὲν ἀδικίαν, ζωὴ δὲ ὁμῶς μὲν μὴ μὲν,
οὐ τῷ τῶν αὐτῶν μὲν θῆμα τοῦ τοῦ ζῆν τοῦ, δὶ κλῶτα τὸν ζῆν τὸν
παρὰ τοῦδε μὴ ζῶ τοῦ πεπαθεῖν τοῦ τὸν αὐτὸν, ὥστε δρᾶ ὀφθαλ-
μὴν ἐσχάτην· νῦν μοι ῥᾶστον ὦ τὶ τὴν τὴν ὦ τὶ ὁλῶ· ἀλλὰ δὸ
μὴ οὐδὲ ἐφίλα πρὸς φίλον ἀν τὸ μὴ κρίς· βίος δὲ τὸ τὸ λέχος
πρὸς ἀλλήλους, ἀρκᾶ κυθῶσι· ἀκοῦσι δὲ προσῆκον· ἀλλ
ἀπολοῖτο τοῦτο θεῶν τὰ δῆπαθαι· +

Ἐπὶ δὲ ὅμως ὑπέμενε σχολίασε γὰρ ὁ σύν αὐτὴν σιωπὴν· καὶ εἶδε 385
γὰρ θοῦ τὸ φέχθαι· γὰρ δὲ σοῦ τὲ μὴ ἐν πάθος τὸ ῥοφᾶσε, κὴ
παιδὸς ὡς ποικίλης τοῖ τὸ δὶ ἡγοῦμαι, πρὸς πῶ ἀθῦ μίασ
ἦλθον· ἀλλὰ ὦ ποιῶν τὸ σοῦ τὲ κὲ κάνος, σὺ μὲν ἀγεφθ·
ὅδε, ἐλέγχου ὡς λύσαι τὸ δεινόν· καὶ μὴ νῦ ὦ δὲ γὼ αἴνη
λοῖσι, ὀρθῶς φρονῶ κλόσοις ἀθέλω δοῦναι· τὸ γὰρ
οὖν τὰ, καὶ σὸ ζῆν κλῆρον πλὴν ὅτως αὖ, δῶν θῆν· πρὸς ἀ
ἡμῶν κλῆρον κὲ κλῆτοι εἴτε πρὸς τοῦτο, κὲ κλῆ δῶρο· καὶ
πρὸς τῶν μὴ ζῶν αὐ τὸ τὴν λῦκῶ τὸ λόγῳ ἀποφῆναι τὴν νέον· +
ἡτοῖος οὖ δὲ κὲ μὲν ὦ μὲ λῆ· ἐγὼ δὲ ἐφοῖ τὸν ὦ τὸν
τοῦδε πρᾶ· κλέγον ἐμοὶ μὲν, δὶς κάνου γὰρ ὦ ναῖ τὸ τὸ ρὶ τ·
αὖτ δὲ, ἀὶ ἐμὲ τὸ ῥὴ τρέφω· ὦ τὶ τὸ ἀν δὲ τὸ μὲ ἐγὼ πλὶ σὲ,
τὸ δὲ σὺ πρὸς ἐμὲ· καὶ γὰρ τῶν ἐν βὶ θῦ νία κεφὶ νοῦν κὴ
μοὶ δὶ ἀπεῖ ζῶν· κόλως ποιᾶ τὸ λόγον τῶν μὲν δὲ γὰρ τῶν ἐμῶν
ἀγνοῦν· οὗτος ἐ πεῖ ν πῶν πάσοῖ, γὼ δ' πολλῶ τὴν πεφῶν
τὸ ἀλη λῆ μῆς· κὲ ἡ τὸ ῥὸ πὰ αὖ· μᾶλλον δὲ τὸ ὦ τὸ
ὅλον πὲ κλῆθη, τὸ τὴν πόλαι σὶ νῶ ὑπὸ δὶ οἰκᾶθαι·
ὀνοῦν· ἡ κλῶθῆ κουσασ ἡμὲ τὸ) ἵ ναι μὲ θῆ τὴν ἡ δὲ ἀν,
ἄλλ, ἢ τὸ ξῆσι φῆμὶ ἄλων πρὸς σφόμῳ νοῦ βίῳ φαμὶ τὴ· +

56
172

+ ἰουλιανῶ +

Αἰπλὴν αὐτὴ ἡ ῥησὶ νίκω· τὴν μὲν, σὺν λόγοις· τὸ δὲ, αὐτοπλοῖσι·
καὶ σοι τρόπαιον ἔστηκε τὸ μὲ, ἀπὸ τῶν βαρβάρων· τὸ δὲ πρὸς
ἐμὲ τοῦ φίλου· τοῦτο δὲ τρόπαιον, ὅ δὲ τῶν κεκρατηκῶν· πόσοι
γὰρ δὴ πεζοὶ καὶ ἵππου μέρος, πολὺ πλείω· ποῦ πρὸς ἐμοῦ,
λαβὼν ζῶντας τὸ τρόφιμον ὁδοῦ, οἷς ἔλαβον, τοῦ δοῦναι πρὸς ἐμὲ·
ὡς εἰδὲ τοῦμὲ τὴν πωλῶν, ὅ δὴ πρὸς ἐμὲ ἀπολοῖσθαι τῶν
σεμνῶν τὸν πόρον· μᾶλλον δὲ τῶν λέγειν ἀκῆτον, ἢ μεμαχεῖσθαι
μεθ' ὑμῶν· ἐπεὶ δὴ σε βασιλεὺς ἐκέλευσε κατὰ κυρίαν τὴν ὁδὸν
ἀναχωρῆσαι ὀφείλειν τὴν πορείαν, ἢ μὲν ποιεῖν ἃ πρὸς τοῦ, πρὸς
ἄνδρα τοσοῦτον τὸν ἐξ ὑμῶν· ἀλλὰ νῦν τὰ, ἀσκεῖν μεμαχῆσθαι
ἐν τοῖς τῶν λόγων μελέταις· ἀσκοῦμεν πολεμικά· κινοῦμεν·
μελέτα δὲ ἀνδρὶ ἀλεξικέκτῃ· ὡς δὲ τὴν ἀληθῆ πόρον· τρέπομεν τὸν νοῦν·
αὐτὸ γὰρ δὴ τοῦ βοῦς φύσει· ὡς αὐτῶν πρεσβεύων ὡς τὴν ἀλήθειαν
ἀεὶ τὸ πρᾶγμα· ἐπεὶ δὲ μὲ πάλιν ἐκ τῆς ἡμέρας τὸ μέρος, ἀδόντα
ὡς ὅστις ὑπὸ σχολῆς ἀκέραιος ἡμῖν ὡς ἔλλην· κοῦ, ὑπὸ λόγου
μὲ ἀκεραίου φόνος ἐνοχλεῖται· νῦν δὲ ὡς ὡς ἀνδρὶ μὲ πορεύεσθαι
μὴ κ, ὑπακούσῃ· καὶ σοι ἐν χαίρω φ, πρὸς τοῦ μὲ· ὅτι τὰ
ὅπλα ἔχουσιν ἐν χερσὶν, ἀκόρεστα ἐλύσασθε τὴν πρὸς λόγοις ἀγωνίαν·
ἀλλὰ μὰ χαίρω μὲ· ὡς ἀδὲν ἀλλοτρίων· ἐπὶ δὲ ἐν βιβλίοις, ὡς
ἀφανῆς κρὸς μέλλω· ἐπεὶ θοῦ τὸ τῶν μὴ ἀδυνάτῳ τὴν ὀρχῆν, οὐ
πορεύσομαι μὲ τὸ μέλον· ὅτι μὴ ἐδόκει· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἀνεμίον
ἔλου μὴ νος εἶναι σοι· πλὴν ὀρχοῦντα· ἀλλὰ τὸ τὴν· πλὴν λάσκηλον,
οἷός τε πρᾶγμα ἐκάνον ἐπιφημίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις
πίπτοντα, λέγεσθαι τὸ λάσκηλον φόσκεται βασιλέως φόνος·
ταῦτα ἐπαινῶ· πόμεν μὴ τὸ ἐνθῆρον ἀμάθαι τὴν γνώμη·
μὴ δὲ πρὸς τὴν δεξιὰν ἐκβαλεῖν τὴν μεμνήμεθα τῶν φίλων·
καὶ σοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἐποίει, ὅτι μὲ τὸν ἐπαινοῦσι τὸ τῶν
φύσιν ἀν ἀλήθειαν ἐπέφηνας· μᾶλλον δὲ ὅτι ἀλήθειαν ἀπέφηνα

οὐδενὶ ἢ πόνῳ τοῦ τοιούτου ὅ πόσον εὐλογίας μοι σὸν
δεῖ οὐδενὸς πρὸς ἀξιωμάτων ὁρᾶσθαι· τῶν γὰρ ἄλλων ὅμως τῶν
βασιλέων δεχομένων ἐκ χρημάτων ὁρᾶσθαι· ἐγὼ δὲ μόνος πρὸς
ἐπεθύμησεν, ἀρχομένου δὲ· τῶν δὲ πιτάνων ἀφ' ἑνὸς κλῆρον τὸ
ἄθροος, σύμμετρος ὑδωδὴ ἀφ' ἁπαξὰ, τῶν πρώτων ἀπόπνοι
τὴν γνῶμμ μὲν, τῶν, οἰκείαν δοῦ· τῶν δὲ ἄνδρα πρὸ· τὴν ἐτέρ
χρεῖοι ἄλλω· ἀλλ' εὐλάθησι· ἀλόγιστος μέλλον, πᾶσι λόγος εὔ
πορος· καὶ μὴ μὲν οὐκ ἐφιλονεῖκε μεμεῖν, ὅ πλεῖ
τῶν ἀληθῶν εἶσ πάντος· ἔχωσι εἰ πῆν ἀνθρώτικὸν μέγος
ἀκέχω· σὺ δεῖ πολλοὶ τὰ ἀλλ' ζοῦλοὶ ἄν, διὸ ἢ δοκιμεῖσι
πόλεσι, ἀλλ' ἀλόγ ἰσχὺν, ἀλῶ σοῦ πρὸ ἀν σβέσπεσι, ἀσ ἴσ
ἐρχόμεν δὲ τοῖσ βαρβάροις· ἐδυσδοσῶμεν λόγῳ ἀποίασ,
φυσῶν τὴν τέχνῳ· ἀλλ' ὑπόθησι ἀν πονία ἐφυλάττειν, ἵνα ἀλ
αὐτὸ φυλάτοιμεν τὸ ἔθνη· οὐδὲ μεθιμεν ἀν ἀλέα βελτίον·
οὐ γὰρ ἐκ ἀνοῖ ἄλλ' ἀποισσῶν ἀλφῖτα μὲ πάντων ἀν ἀμφίορα,
ὀλίγα δὲ οὐ τὸν λόγον, τὸ τὸν ἀρίθμὸν· ἀλλ' ἐστὶ τὰ μὲ ἡδῶν, κὰ δὸ
τῶν· βιβαρῶσι ἀν ἀποία χρήμῃ, πλουτοῦμε ῥήμασιν·
τοῦ δὴ τὸ σὸν· καὶ τὴν ἀρχὴν ἢ ἀρχόμ, ἴσω τὸ κοῖσι ἀν νομίζ,
ὡσ πρὸ οὐδὲ σὺ τῶν μεταλλῶν· + κεκάω· + 25

Καὶ αὐτὸς ἐμὶ τῶν ἐβαπτισμένων ὑπὸ τοῦ μεγάλου μεταστάν·
σεῖ πρὸς κεφὰ δεῖ σαίνετ· ὡ ζεῦ· ἢ, τε δὲ τόρα πλητὴ, πρὸς δὲ
φθαρεῖ ἡμᾶσ, οὐδὲ ἐπὶ σὶ δὲ ὁ κλέοσι κεφαλὴ φασὶ μὴ τοῦ δεῖ
μόνος· διὰ τοῦ τὰ σεσὶ γὴ πολῶ τε, ἀσὶ γὴ ἐβῶ ὅσα τε γὸ μὴ
κοῖνω· ὡσ οὐ γὰρ φοῖ τοῦ γὰρ ἡμῖν, χεῖρ ἢ χάροσι ἢ πρόσ· ἢ ἀθῶν δὲ
τῶ τε ἐξῆ ἀπὸ κὴ δεῖ, πρὸ θύμφ δὲ μέλα λόγον ἢ μεμόνοισι,
καὶ κῦνοῖσι τὸν πάντ δὲ μὴν, ἢ πρὸ ἀκλουμένοισι· ὡ ἀ δὲ
φιλόξενον δὲ ἐξιοῦ τὴ σὺ τὸ ἐνάσω δὲ ἀν· + ἐμὶ ἀίω· + 9

Πρὸ ὄβελ ἀπὸ τὴ σὸ ὡσ ὁ μὲ πρὸ τὴ· ἐ γὼ δὲ ἐ πφιλῶ μ· ὀρθὸ δὲ
δὲ ἀκοῦδα· καὶ τὶ πολλὰ μὲ σ ἐ πεθύμησα· ἀλλ' φύσι σ ἀκὴ πολ
φησε· τῶν δὲ ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρετὴν ὅσ αὐτὸ μὲ ἐξῆ τὴ· ὡ ἀ γὼ
κεῖ τῶν ἢ χρὴ τὸ γενέσθαι· ἀλλ' ἀσ ὡ, ἐ δὴ λφὸ ἢ ἐχέτω πλεῖ τὸ κεῖν ἐ ἐν

5 ἢ 1113

235

τέχνων· μεῖζον οὖν αὐτὸν ἐν μιᾷ τοιήσῃς, ἢ τὸν ἐφίεσθαι
μεθ' ἡλικίας σοφίας λόγον, ἢ παρὴ πάσιν μὴ ἀπέλπεσθαι τὸ δλάτερον, δ
ἄν ποτε πάσας ἐπιλαβέσθαι τῶν ἔργων, μὴ ἐν ὁμῇ μὴ ἐν
ἡσυχίᾳ δυ. ἐπὶ ὅσοις ἐκείνοις σὺν χαρᾷ ποιήσῃς ἢ μὴ ἐθέλῃς· καὶ γὰρ
πολλοὺς οἶδα καὶ ἐν τῶν πόλει. ἐν τῶν γνῶ, ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ σε τῶν
γραφόντων ἀπηγόρευν, θηρεύοντας δόξαν· οἱ μὲν γὰρ ὅλοι
ἐκφοβοῦσιν· ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐναντίως ἔχειν· οὐδὲ πάσομαι ὁ
μείφομαι· φημὶ δέ σοι τὸ γράμμα, μὴ ἀπὸ τῶν μεθυσόντων ἐγκαλεῖν
καὶ τοῦτο οἶδα μεῖζον ἐτόλμων· ἀλλὰ πάντων πλέον τὲ ἐπὶ
αὐτοῦ δι' ἐλθεῖν, ὅταν ἐν ἑαυτῷ τε γνῶμεθ' ἐλεῖν τὸν ἔρχομαι.

+ ἰφιπρὰ τῆ +

40 ΗΡόμεθα ὅτι ἡμεῖν ὁ κάλλος ἰφιπεμ τῆς ποιᾶ· τὸν δὲ, ἐμεῖν
θανόν λυπᾶν ἀνοῦμεν ἐν ἄδεμα· τὰ θνεῖα λὲ ἐπαῦ· ἐπὶ τῶν
αὐτῶ λυπᾶν τὲ ἐκᾶμα, καὶ τὰ ἀρτεμεῖν ἀφαίνεν· οὐ λόγ
δὲ νοοῦμεν, οἷς τὸν πεθαμ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ τὴν θεόν· πολ
ἡεῖμεν ἄμεν ποιοῦμεν ἡμῖν· πεῖ τὸ φιλεῖν, ὅσ πεῖς
φίλου· τὸν δὲ, ἐμὲ ὀθανόν ἐν τῷ ἐν λόγοις ἀφ' τὴν λέγοντ,
τοῦτο οὐ λέγαν· ἐν τῷ ὧν πόθεν ἐν ἀστεῖ τὴν ἐν τῷ·
ἀπὸ τῶν πολλῶν εὐφημεῖν ἐκάμων ἀπὸ διὰ τὴν ὁ ἡκμῆ
ἔστ ἐμοῦ, δρόγο τὶ τὸ ἐμὲ ὑπὸ τὴν νεότητ ὀξὴ πόλῳ.
ἐκ κνῶν ἡ γῆ τὸν ἡλοῖον· τὸ μὴ ἐμοῦ δέσε ἐ παιδίσε, τ
κολοῖον ὅ πάνε ἐστὶν, ἢ γράφαι κολοῖον· ἀλλὰ μεῖ ἐμοῦ γέσε ἐμοῦ
τὸ τε ἐγὼ με ἡκνον. + ἐ σμελίχω φιλοῦφω. +

55 ΕΛαβοῦ σου πάνυ ἐρφάφαν ὡς τὴν ἡλιν· καὶ τὶ βουλομεῖν μὲ
διδάσκαν ἐγὼ τὰ πρὸ τῆς ἐστὶ κεν, ὡς μὲ κρόταν ἐπὶ σῆ
ἢ δὲ πρὸ ταῦ τῆς σκῆμ κε δυνάσε ἢ κουσα, καὶ τὸ ἐστὶ ἀν ἐχ
ὅσ ἄ τεφ φοῖ μεῖ σοι· ἐν ὡς μὲ δὴ λόγ τὶ τὸν ἐν ταῦτ, ὀργὴ
ἐ ποῖ ἐν τῷ ἐ· ἐδοκεῖ μὲ τὸ ὡ ἐκάμα· τὴν δὲ κλῶ ἀπὸ τ
ἐν τὴ δλάτερ· τὸ τὸν δὲ ὅ ποσ ἐσχ, ἄ κουσ· ἐγὼ ὅ τ πρὸ τ

363

ἄπου μεν ἀσὶ τὸ λίχαν, ἐ πε μεπ ἐκάσ ἐ γρόμμ· φρο κλ
ηνὸ κομί ζων· μεὶ κρὸν ὕ ἀρὸν ἐ μεσθον ἀθήνη σιν εἶν αι·
πῆς γοὸν μεὶ ω πέμεπν ἀθήνδε· σὺ δὲ κ μεδκε δ ὀνίσα σ
ἐ πέστελλω· πόλιν ἀθήνη θ ἀν τε φρόν· τί τίσ ἀν, φρίσ τα
πρὸς τὸ ἀ ὁ τ πόρα· ἀλλὼ πολ μὲ ἀ ὑμεκόν, πολλὰ δὲ
ὕ πο μείναν· ἀφὸ τὸ ἐ πὶ τέλλαν, αὐ τὸ φα νηθὶ, νομί σ ασ
ταὶ τὶ ὠ ναι τ φω νὶ ὠ τῶν φῶ δ ἐφῶν, φῶ ν ἔ τὶ μὲ κόλ, σὺ δὲ
ἀπὸ ὑ τὸ χε θόν μεδ κρὸν, ἴσω σ ἀκου σὸν τ δὲ πῆ θῆ πο· + μοδέ ω ·+
κα τὶ ρὸν ἀπὸ τὼ σ ἐ πὶ ν· ἐ χε φρὸν τ ἐ, φῶ ὑ τὸ φ ἀν ὁ φὶ τὸ μεὶ ω· 55 286
τὸ μεὶ, τὸ ρῆ ὠὶ ὑ μῶν τ ὀ χε ἀ μμα τ λαβὼν· τὸ δὲ, τῶ μεὶ
λαβὼν, ὁ μῶν τὸ χε αὐ θὶ σ ὠὶ χαρὼν· νῶ ὠν ὠ ὠ ὁ δὶ μεὶ τὸ λὸ χὼν
ἤν υσαι, τὸ ξὸ τὴν ἀπε χῶν ὅ λη, φῶ πῶ κὸ ἀφὶ σὶ τ τ ὠὶ τὸ λ·
βουλόμεθ' ἀ μεὶ λεσθαὶ ν σὶ ὁ σὸν τὸ χὰ νω, λυ πησ ἐ σὶ ν ἀσ
ὠὶ θὺ μεῖν· ἀ πὸ γὰρ ἐ κὰν τῶν χὴν τὸ τὴν δὲ τὴν ἡ μέρ αν τὶ
μέρ αν ἡ κε φὸ λὴ μεὶ τὸ ὑ λὰν ἐ ἰρ ἡ νησ ὅ δε δὶ ὠὴ· πε σῶν δὲ
τὸ τὸ ω μὴ ζὸν κὸ κὸν, τὸ μεὶ δὲ πὸ ρὰ σὲ φὶ τὸ ἀ ρὲ χὰν· ὁ τὼ τε ἐ
χὸν τὶ πω τ ὀ ἀ μὰ νὸν φὸ ρεμ κ· ὠσ τὸ ἰ ὰ δὶ κὰν ὑ πὲ κ σὸ ρὸ σὸ ω
κρὸ τὸ ω νοσ, σὸ ὑ χὲ φὲ σ ηκὶ, σὺ τὸ ἰσ ὀ ρρὸ ω φὸ ὑσ ἐ μεμ ω τὸν τὶ ὑ ἡ·
λὰ φὴ ω δὲ τὸ ὠ ἀπὸ λω φὶ φὶ λὴν· ὅ τὴν νὺ μεῖ ρὸ ω λέ χὸ ν ὠ ὠ, ὀλ
ὀ νὶ μὴ τὸ ἀ λ ὑ κὴ κόρ η, καὶ πρὸ ἀ ν ἡ λὴν ἡ γὸ υμεθ, ἐ τὶ ἡ σὴ μὶ ω
νομί ζω, ὡσ τὸ ἰ δὸ κοῦ σὰν κὰ λὴν· οὐ μεὶ ὠ ἐ χὸ μ μεὶ ἐ χὼ τὸν
χὸ ρὶ ὰ, δὸ σμεῶ τὴ σ ὑ τὸ τὴ τὲ χὴ σ τὲ γὸ ν ὠ τὸ· ὁ ἰ γὰρ σὶ τὸ
ὀρ χὴν, ἐ μὲ ὶ τὸ δὶ λὰ σκὰν· + τῶ ὰ ὐ τῶ· + ·
Ἀ ξὶ ὸ ἰ τε ἐ παί νων οἱ πόν οι, δὶ ὠὸν· τὲ σὸ ὀ ὀ ὀ ὀ σ τὸ πὸ λὴ σ, φὸ ἰ σ τὶ 56 287
γὸ σὸν ἀ πὸ λὰ σ· πὶ φὰ ὀ τὸ τὸ ρῶν αὐ τὴν ἐ κ ὀ ὀ ὀ ὀ

φύλα πανδοῦς· μεδέκνη δὲ τὸν μὲν ὁμαίμονα, ἐπηνάρα-
γον δάμαρ, ἀνήσασα τεφανωθείς, ἵ ἀποδοῦς αὐδεφανῶν εἰ ὁ μὴ
πόλεσ· ἀλλὰ πάδη τὸν κάτεθρα πλὴν ἰκανῶν, φανεῖ πεῖ·
φανήσεται δ' ὁρῶσιν, οἷον ἦλθ· τὸν δὲ χεῖρ ὠς ποίησεν τῆ τῶν
τρόπων ἐπὶ εἰκάς· + Τῷ αὐτῷ· +

392 Ὁ ἱερεὺς ὦν ἔξεσ δὲ τὲ λόγοι τῶ, πολλοί· τὸ δὲ ὄρθρον ὁ ἐρῶ μὲν ἔπω·
ποίησον ὦν αὐτὴν ἐμὴν τὴν σὴν αὐτὴν ὁδὸν ἡδὸν, ἃ φρόνιμον ἐλπὶν·
ἅτε τὸν ἐδὴ φρονεῖ δοσ τὴ πόλιν τὸν ἀφεμ τὴν, ἱκανῶν τε δὴ
πόλει· ἅτε ἐδ τὸν ἀνοῦν μεσθὴν οὐ τὶν ἀπὸ ἡλιόν φλέ-
γοντ', τὴν ἡ φαιλέοσ κατ' τὴ ἱάσ οὐ λελαφθαι δοκῆσ· τὸ ὦν
πόλιν μὲν τὸ λῶν καλὴν κατ' αὐτὴν ὁρῶσαν, ἡ χεῖ τασμὲ
ὀφάνσ τὸ φίλτρα, μὲ μεθαῖ δὲ ἀκέχασ· ἀλλὰ γὰρ ἀνεῖ-
σῶ θάσ ἀπολοῦσαν, ἡ κε πάρ ἀνδρὸσ ἡ ἀϊκ μὴ τοῦσ· κὰν τὸ
αὐτὶ κὰ φονῆσ, ὅτε πάρ ἐλθὼν κεῖνοσ, ἀπαιτᾶ ἡ προστέχνω·
πάντασ δὲ οὐδὴ σε λῆ μὲ ἀθοῦ θαι τὸν ὁρῶντα, πολὺ αὐτὸν
ἡδὴ τὴ φανῆσε φωνῆ· + Τῷ αὐτῷ· +

340 Ἀρ' ὁ πολὺ αὐτὶ πε πόνθαμ, οὕτω κὰ τὸ κατεσχέθησ; ἡ μὲ σ
ἐ ἀπὸ πεισίου σ' ὅτ' ἐδὴ ἀδὴ ἀνάσσω τῶν πόδεσ, πόδεσ ἐ-
τῶν πολὺ ἀπαιτοῦμεν τὴν ὁδόν· ἰδὴ νὺ δὲ ἀκέχουτῶ, ὀλ-
λοῦμ· ἴσασ δὴ κὰ τῶ ὀλοῦ τῶν ἐπὶ, ὁ ὦ τὸ ἡλι· διὰ σκῆμ-
ἀ δὲ τοῦτ, τῶ τ' ἀλλοῦ τρόπ, ἐπαισθάνεσθε, αὐτὸ μὲ ἡλιῶ
τὸ ἀπέμπτω σ· ἔλεῖ τὸ τὴν ὦν ἀδικῆσαι δὲ ἡ μέρασ ἐκ-
λιπόντ' μὲ τὴν σὴν κοῖ· κὰν ἡ δὲ ἀσμὴ τὸ τ' ἐγκλήματά
μοι· κὰ ἡ γορῶ τὸ δὲ μὲ τὸν νοσῆμ ἀσθῶσ, ὅ τὴν κεφαλὴν ἀοχλῆ·
Καὶ φόσκοντ' οἱ κ μὲ τὴν ἀϊὰ τ' ἐκάθ' ἀνάγκῃ, δὲ τὸ τὸν
ἀβρῶ αἰτίαν· τὸ μὲ τὸ τὸ μὲ νῦν, αὐτὸ δὴ τ' τῶν ἰδίω τ'
τὸ ἀλλοῦ, ὁ ἀ χοῦν πε τὴν ἀρχόμ· τὸ δὴ φίλου μὲ οὕτω σ
ἐ δὴ ἀφίλ, τοῦ δὴ κὰ ἀνάσσω πρὸ δὴ κὰ σ, ἀμεῖ ὀνάσ ἀπ

δυξεῖν ἀρέτης· ὅτι μὲν οὖν ἐγὼ πόνων μὲν μὴ μὴν τὴν ἐκκλησίαν
τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον, κόλασιν δὲ τῶν· ἀλλὰ σοῦ δεόμεθα τῶν
πόρων μὴ μεμνῆσθαι τὴν φρατρίαν τὴν ἐκ τῆς ἀγορᾶς· ἀλλ'
ἐπὶ τὴν ἀρετὴν τὸν νῦν πολιτευόμενον ἐπανάγαγε ἐξ· + ἀπολίω: +
πεδήσοιμι φησὶν ὡς ἂν ἀλίσκωσι τιμᾶσθαι· τοῦδε τὸν ἐν
τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἐμοί, ὅσοι μὲν μεμνῆσθαι ἐκεῖνοι, τὸν μὲν
ἐπαινῶν, τὸν δὲ ἐγκαλῶν· δεῖ δὲ ἀμφοῖν ἀφορμὴν ἀφορμῶν, ἀ
πρὸς τὸν σκιαμαχοῦντα τὸν θεωρικὸν· ὡς τὰ ἀμφοῖν τῶν ἐκ
λόγου τὸν αὐτὸν λόγον καὶ πόρεδρον ἐποίει, ὅδε ἔθαλε πόλεμος
ὅλος ὅσος τοῦ ὅλου· τὸ πόσε δὲ τὸ πῦ, ὡς τὸ τοῦ τί γὰρ ὅτι νῦν δὲ
καὶ πολιτείας κομίζεται τὸν μισθόν· ὁ δὲ νῦν δὲ νὰ κέκληκε
τὸ παρόν· ἀν δὲ τὸ φρόνιμον, ὅτι καιρὸν τὸ πλοῦτον πολλοὶ
λόγων, ἀπὸ τὸ ἐκ τοῦ ἐπαίνου αὐτὸν τὸ χρῆμα· ὡς δὲ τὸ θαυμα-
ζόμενος οὗτος τὸ ποιοῦμεν· οἷδε ἐξ ἡμῶν δὲ τὸ τὰ, τοῦ γεγονὸς
ἔφη νὰ πολλὰ δὲ ὁ ῥῆτορ ἐν ἀγῶνι ἀγωνιζόμενος· οἷον ἡ πρὸ τοῦ τὸ ὁ ἡμῶν
ἡ τὴν σθένος ἀν πόλιν, ὁ πρὸ τοῦ δὲ κόρον ὁρῶν, καὶ ἀνίσταμαι πρὸς
βοήν· ἐπὶ τὸ ἐν τῷ πρόσωπον κλήσει τὸ τὸ οὐ καλέσας πρὸς τὸ μὲ,
τοῦτον αὐτὸν· οὐ κέκληκας εἶπον· ἐμὲ μὴ θορυβῆσαι τὴν ἐν τῇ πόλει
ἐλλήνων· ῥητορικόν· τὸ δὲ τὸ φιλεῖν· τὸ δὲ τὸ λέγειν· ὡς τὸ μὲν
οἶδα· πολλοὶ δὲ πε παιδεύμενοι πολιτικὴν οἰκοῦσιν· ταῦτα δὲ
κλεῖν ὁ τοῦ σκιαμαχοῦ οὗτος, ὃς κέκληκεν, σοῦ πέμπουσιν·
ἔδικε τὸ τὸν σωφρόνων· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἐγκλήματα· ὡς δοῦν
κέκληκε καὶ δίκαιος τὸ τὸ ἀρχὴ τοῦ νόμου, πάθη μὲν αὐτὸν
φιλονεικίαν· ἐφ' ὃ δὲ κλεῖν ἐθέλω, κόρον· ἀλλ'
ἀπὸ σχοῖ τὸ μὴ τὸ ἀληθῆ; οὐδὲν ἐλόφοσι· καὶ τοι
τοῦ σκιαμαχοῦ ἐστὶ μὲν οὐ τοῦ πρὸς τὸ τὴν φύσιν· ἐμοὶ δὲ
ἐδόκει τὸ τοῦ σκιαμαχοῦ φύσει καὶ ἄξιον εἶναι τὸ πρόσωπον
σκιαμαχόμενον δεῖ πλέγχον· τοῦ χαμοῦ γὰρ δὲ μεσοῦν τὸ, δῆτ'
κεφαλοῖς αὐτὸ πλέω τροφὴν· ἐδὲ βοῦλα καὶ κίσσιν·

καὶ μὲ· ἀλλ' ἔτι τῆς σῆς δωρεᾶς μέλει· καὶ τῆς ἐμῆς ὠφελείας θυμὸς
ἐλαττῶν· τοῦ σκιαγραφοῦ τὸν ὁδηγόν· τί τοῦτο δρᾶς· ἀλλὰ
ἡ καλλιφωνία σου τὸν πεζὸν τί μέλει τὸν ἄνδρα πεζεύειν· διὸ
πῶς αὐτὸς τὸν πεζὸν σοῦ μέλει· νῦν μέλει τὸν κόνιν· σὺ δὲ μέλει
δόξαν τρεφόμενος σκιάζεσι λέως σὺ δὲ ἡμᾶς· πῶς τοῦς δὲ
ἀκάλυφος· τί τοῦς τοιούτοις καλοῦμεν· ἀδῶν ἀξιός εἰ
τύχοις· σκιᾶς μέλει πεῖσαι τὴν τρυφῆ· ἐρωτέω σὲ ὦ θεῶν
ὁ πῶς μέλει τὸ δρῶν χάρον δεῖ τὴν δόξαν· σὺ δὲ μὲ ἀκ
ἔγνωκας αὐτὸν οἷ δὲ μέλει σόλαν· δὴ κόν· αὐτὸν γὰρ σὺ ζῶν
τὴν δίκην· ἀδὲ οἶδα δὲ γὰρ φόνε ποιᾶν· μὴ μέλλε· ὡς θόμος
αἰσχύλω· ἢ τί πεῖ τὸν νῦν σὸ δῶ· ἢ μὴν κὰ δὲ κάνον γε
ὠφρήσω· τὸν ἄνδρα ἰδὼν μία χλαμύς ἢ πρὸς ὄχος
μαχόμενον· ἢ πρὸς ὁμόφρον ἀνὶ ὁμόν· ἢ πρὸς πλοῦν
ὠφελεστάτοιν, ἢ ἐφ' ὅτου γὰρ ἢ ὁ σὸ παῖδι· αὐθυμεῖν τὴν δόξαν
τοῦ πεῖ· ἔλθ· τοῦδε· ὄρυθεῖν σωτῆς· ἢ ὡς τέλος μὴ μνη-
μεῖν λύσαν δὲ τὸν σὸ ἢ ὀνόσις, τοῦνο· δοῦ τοῦ· τὸ δὲ, ἢ
λαβοῦ τοῦ, ἐφ' ἣν αὐτὸν ἀκάδε ἔναι χάλε πον αὐτῷ πορόσκε-
λζον τὰ τῆμερον· ἐκάγουμε· ὁ ὠδὲ ἐμοί· σοὶ δὲ πο-
εμνῶ ποιῆσαι τοῦ σκιαγραφοῦ τὰ πεῖ μὲ τὴν βήτω· ἔτι δὲ ἐφ' ὅ
τὸ ὑπόρχοισ ὑμῖν τὸ τοῦ δίος μὴ μὴ ἀλλαγὴ νεφῆν· ἐφ' ὅ
ἐκάν ὡς σε ἐὐδίοισ χρυσόν· ἢ δὴ ἢ ὑμῶν βουλοῦ ὠδῶσι,
χλοῖ ἀλλ', ἢ τοῦ εἶα καθαρὸ ὁ σὸ τόμου· τοῦ τὸ δὲ ἢ δὴ πεῖσι
τέλω· μὴν δὲ χῆ τοῦ νοῦ λαβέλθαι τοῦ σκιαγρόν· ὡς ἀγκάν
γελῆ μὴ τὸ ἐθελήσι· ⊕ τοῦ αὐτοῦ· ⊕

ρϛ 242 Καλῶ τέ σοι τὰ πρὸ μὲ γῆ· γενέσθω δὴ ταῦτ' ἢ κὴ ἢ πλέω
πῆς φόδε σε πάσαν, ἀξιῶν ἀκολουθῆσε τῷ σαυτοῦ νόμῳ·
ἐφ' ὅσ μὲ ὠὼ ἐπαινῆ, σὺ χρὴ τέλλα, καὶ ὅτι δὴ ἀπεῖ ὁ

ἐν παίδοις, ἀκ ὧν ἐλαθουτ τῆδε ἀλλ᾽ ὥσ᾽ ἄν τις ζωὸν
τε καὶ σῦ λῶν, ὅπως τῶν σοὶ μοι εἶμε ἐπὶ τὶ βελτίον
ἕκαστος προβαίη, σκοπῶ. καὶ πρῶτ᾽ ἀν γε σκοπῶν
ὧδε δὴ κε μὴ μὴ τὸ ἀρχοντῆ τὸ σὸ δεῖνον ὠφελοῦ, ἀλλ᾽
ἢ ἐτέρου τὸ κοινὸ δόμοις, ἢ ὅτι τῶδε πρὸ τοῦδε ἀλλ᾽ ἀν
ἀγαθὸ δὲ ἥκε. ἀλλὰ θεόδωρος τὸ χὰν τε τῶν ἴσων, ἢ
σοὶ τῶν ἴσων τε παίνων αὐτὸν κοσμῆν. ἢ ὡς πολῆν αὐτὸν τὸ
σοῦ δεῖνον, ὡς πολὺ τοῦ τε ἐκείνω. τὸν δὲ θεόδωρον ἀκούσας
ἔφη τε· ὅμως δὲ φράσω σοὶ κἀγώ. σοὶ μὲν γὰρ ἀλλὰ δὴ τὸ δὲ
οἶμαι ἀκούσαι. ἐμοὶ δὲ ἡδὺ μὴ τὸν αὐδρὸς ἐπαίνῳ. ἄτρε
ἀξιάτατῶν τὸ ἀρετὴ ἐστὶ νόμῳ, ἀλλ᾽ ἐπαίνω τῶν πρῶν αὐτὸν ἐὰν ἔχῃ.
ὁρμὴ κὰ δὸ μὲ ἀστὴν τὴν πόλιν ὡς ἐκπέμψαι νόμε. τὸ πονεῖν
δὲ πλεῖστ᾽ ἀν ἀνθρ᾽, ἢ ἔτερον τοῦ ἀρχεῖν. πλήρης δὲ νόμος ἐν
ἐκεῖθε ἐν ἀπὸ θεῶν. ἢ ὁ τῶν λόγων ἀγῶν ὁ πεῖρα ἐν ἐχ
ἀκ κεφαλῶν ὑπὸ τῶν νόμε, ὅλοι μὲ ἀεὶ ἀρὸ τὸ αὐτὸν
καταφεύγουσι τὸ ἐδόξαν, νόμῳ τε ἀν ἀνάγκαι, ἢ ῥητορικὴ
ἰσχύει ἢ ἐμοὶ ἀδικῶν ἀκῆμε ἐλθῶ. ἐμὲ γὰρ τοῦ τὸ ἀδικῶ ὅπως
λήθε ἐμὲ μὲ ἀεὶ ἀν ἀλλοῦ τῶν ἀδικεῖν ἢ ὡς νίζει ἢ πόσιν
οἷς ἔχει, ὡς τὸ λίαν μὲ ἐμὲ ἀτιμῆτ᾽, χρεῖττ᾽ δὲ αὐτῶν ἢ πόλεν
ἢ ἀτιμωρίαν. τὸ δὲ σὸ ἀρχῶ τὸ ἴσων ἀνάγκῃ, πρὸ τὸν
ἀκάτιστ᾽. τοῦτο δὲ ἀτιτῶ σὸ ὡς δόρυφοῦν. ἐπὶ τὸ χαίρ᾽
καθ᾽ ὅπερ ἢ μὲ ὅσ᾽, οἷς ἐν μὲ ἀλλὰ τὰ χαίρ᾽ ἀν τοῖς σοῖς ἀλαθοῖς.
ἢ οὐ ὑπὸ σοὶ μακαρίζω. ἢ οὐ λοιδῶν, ὑπὸ σοὶ ἐγκῶμα.
τὸν δὲ λέγειν ὅ θεόδωρος, ὁ ποῖ ἀν δὴ, ἀξιῶ μὲν. ἄτ᾽ ἀρ
ἀεὶ ὁ πρὸ ἡμᾶς τὸν ἀγῶνα μὲ ἀθῶ, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀλέξασ᾽ τὸ
ὁδὸν, ἢ ἐὰν μὲν ἀλέσω ἀλλ᾽ χρὴ ποῖ χρὴ βαδίζειν. ἢ δὴ ἢ
τὸ ἀρετὴ ἡμῖν ἀδικῶ δικαστὴ εἰ ἐν ἐλθόντ᾽, πολὺ μὲ ἐλεῶ τὸ
πολὺ ἀν δὲ φόνῳ ἀφῆκε. καὶ τὶ ἢ τὸ αὐτὸ χαίρ᾽ ἐθέλω, θαρραλέων

τοῦμον· τὸν οὖν οὕτω μεγάθαυμα μεγαν· ὅτι τοῦ δεσποτικοῦ
ὅτι τοῦ δεσποτικοῦ φίλον· εἰ πεφύτευσι δὲ τὸ τέχνης,
μὴ ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων εἰ πεφύτευσι ἔνεστι, πῶς κόλον· ἢ βουλῆ
ἐπὶ τὴν ἡμέρας ἔστιν, ὅσιον τοῦτο ποιήσει· ἀλλὰ καὶ ἀμεταμέλητον
καὶ ἄξιον δὲ θεοδώρας· τὸ γὰρ διὰ σοῦ, μεῖζον ὄντα, τὸ πρὸς
μεγέθος· ἢ τὸ μὴ δυνάστου χῆν, τοῦ δι' ἐκείνου τὰ χῆν, μὴ εἰ δόξῃ
αὐτῷ· δοὺ δὴ σαυτὸν· ἢ ὅτι θεοδώρας εἰ τῷ καὶ τῷ λόγῳ
τῶν ὑπὸ σοῦ κεκοσμημένων· πολὺ γὰρ ἀμάμνον, τοῦτο οἱ
πεφυτευμένοι φίλοι τῶν, ὅμως λέγειν ἀτελίωνη, ἢ σὲ
ἐπαίνου, ἢ ἀπολογίας.

Τῷ αὐτῷ.

ρξ

Καὶ λίγα λόγων· πυρέχιος ὁ τελευτήσας λόγων, τὸν τῶν
ἀνδρῶν ἀεὶ τὸν τοῦ αὐτῆς ἐχωγόρευμεν· ἢ μὴ δὲ ἀρ βουλ-
γεγόνασι· τὸ τῆς τέχνης· ἢ, πάντως οὖν· τὴν αὐτῶν
ἐθέσμων· ἀλίμβυγος ἢ μεῖζον ἄκουσας· ἀδίδιον φασὶν νῦν ἐπὶ
τὴν πόλιν, ὅμως σοῦ ἢ τῶν τῶν τεῦπων ἀναπνεῦν τρέχ-
χαῖ πεῖ τὰ ὡς ἀδῆ σὺ φεύγεις, ἢ μεῖζον διόδικον· καὶ ὅτι πῶς
ἀδικνοῦ, ἐκεῖ ἐπολίεσι ἢ θεῖν τῶν πυρὶ ἢ μεῖζον ὀρθῶς τί,
ἐπὶ τὴν δεῖσι ἀληθῆ μεῖν ἐῶ ἐστῆ, ἢ πλέον ἀνδρεῖσι ἀνέμεν
καὶ τί σὺν ἐπόροις τὸ ποῖς, τῆς ὑπὸ σοῦ κεκοσμημένης πόλεῖ·
λῆμῶ μεῖν ἀπόλλυν πόλιν εἰς δελφοὺς ἀφίξεῖ· μεῖζῆ
χρεῖσόμενος τὴν ἐκ τῶν γεγενεῖ βοήθειαν, τῶν κάγκ
ωαιδῆ χρεῖσ ἀ τὰ χρεῖσ δοῦναι τὰ γεγενεῖμένα· πολὺν
γὰρ οὖν τῶν θῦμεῖ πόν, ἢ τοῦμεῖ πονεῖ ἐστρῶ· θαυμάσ
οὖν αὐτοῦ τὸ πεῖ πάθαι τῶ πεῖ, ὑψηλὸν εἰς μὴ μεῖν
αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν.

Τῷ αὐτῷ.

ρδ

Πολλὰ καὶ πυρὶ τῶν μεῖ πεῖθῶν· ἢ τῶν μὲ· μεῖλῶν ἀπολ-
λαγὰ· τὸ δὲ ἐτῖ φῶν, εἰ ἔχω πορεῖν ἐῶν τῶν
ἢ πεῖδεῖν τῶ πολῖν· μὴ χρῶῖν τῶν ἄλλῶν ἀλλὰ πάρ.

314

1201

ἐ. ὥς αὐτίκα μεθέξεται σοὶ μὲν ἐχθρὲ πόλεμος ἔσται κοινὸς. τοῖς δὲ
φρόνημα ἔσεται. ταύτην δὲ τὴν αἵρεσιν δοῦναι δρᾶς τῇ
σῇ, τῷ τῆς βασιλείας διώνυμον τῷ τῆς τοῦ πολεμίου ἔθνους
ἀλλοφύλῳ πόλιν φεύγω πρὸς τοῦ σοῦ σὸν ἀρχήν. ἢ γὰρ
καλὸν τί ἐν τούτῳ δρᾶσαι μὴ μελετῶν. ἢ γὰρ καὶ χρὴ
γενέσθαι δραπέτην, ἢ δυσγένεια ἀπὸ τῆς ἐξόμενος
δραπετίδος. ✝ Τῶν αὐτῶν.

ἐπὶ δὲ πλάνον ἐδίωξε μηχανήματι, κἀκεῖ πλάνῳ μὴ κεῖθεν ἐνδεῖν
σιν ἀφίξεσθαι μὴ κεῖ. μέτρον γὰρ πρὸς μὲν τὴν χρείαν.
ἀλλ' ἐκεῖνοι ὦ νῦν. ἐγὼ δὲ κἀνθάδε μὴ ἐνδεῖν ἔσεται τοῦ
ὅτι πάνθ' ὑμῖν δεῖ ἔσεσθαι ὅσον ἐν θέλοιμι. σὺ μὲν γὰρ ὦν
ἀναφὴ τὸν μὴ κοσμῆν ἐμὲ ὦν ἐμὸν ὦν ἐμὸν ὦν ἐμὸν

ἀλλωγε γνωσθήσεσθε· καὶ γὰρ τῶν τοῦ θεοῦ ἀπόστολοι τῶν τοῦ
μεν θανάτου· ἐγὼ δὲ αὐτὸν τὸν ὄντως υἱὸν ἐμαυτῷ κηρύσσω, ὃν φῶν
γεδ ξιλκύσεν, ἤδη βαπτισμένον· ἐπὶ τὸν μὲν οὖν ἐκείνου ἐκείμεθα
τὸ νόσημα τῆς κεφαλῆς, ἢ τεθνήκεν ἄν, ἢ ζῶν αὖ, εἴπον
θούμεν ὅτι μὲν τεθνήκεν· ἔχοι δ' ἄν, εἰ κρᾶς τῶν τὴν ἡμέρα
τρ' ἀποίκοιν τ', ἐφ' ὅ μεθίσεσι μνήσθην μὲν κεκλ· διὰ τὸν δὴ
πάντα τὸ ἀφίκται σω μέτρον ἀντὶ τοῦ πόμεν τοῦ πεφυβολήσ-
ωστ' ἀμφίνοῦ τος ὑπὸ αἴνα, ἢ τοῖς νοσοῦσιν ἢ πίδω· εἰδὲ
ἀσθενήσετε, κοὐ ὀφόβος κα μεν ἢ τε ἢ μεν· τοῦτον ὁ μὲν
τιμῶν, ὅθεν μεδέτεται· μὴ μὲν, τὸν ἀντὶ μὲν τὸ λῶν δίδωσιν·
ὁ δ' οὐ τιμῶν, κἂν, πρὸς τὸ δ' ἐξετάθοσ· ἐμοὶ δ' ἐγὼ πάνυ
ἀνάγκη τὸν πρὸς τὴν ἀντὶ δοποιῆν, πρὶν σαι μὴ δεῖν, ἢ τ'
σὴ λῶν ἅμα χρησαί μεθ· ἢ τὸν ἐμοί, λε πλὴ τίσ· πεθῦμε
δὴ· καὶ μεδέξον τὸ δεῖν θεοῦ ἄφαυλον· τί τοίνῶν αὐτοῦμεν;
μεδρ κλῆ ὁ τε ποτε γίνε πρ, μεν λῆ τοῦ τῆς ὠῖ θυμ ὁ
τῆς κλήσεῖ, ἢ πεσὸ ἴ. φοῖσ ἱκετὶ δόσο· ἢ δ' ἐν αὐτῷ τὸ
τε ἢ ἀσκλη πῖ δῶρα· διὰ δὴ τοῦ πάνυ τῶν ὄν, πάνυ
νέοσ ὑ ἢ τρέφ· οὐ ἄρτι δὲ λαμβοσ ἀπόλαυσ ἢ σαι,
τὸ τε μὲν λίαν τοῦ ὀβαίλοσ ἀνέδεμεν, ἀὸν γὰρ ὁ κηλ ὁς
ἢ τῆ τοῦ μυσσόνιος, πεφ' τῶν αὐτοῦ ἀφ' ὁ λόγον τοσ ἀπάν
τοῦ χεῖνον· ἀλλὰ γὰρ κηρ' μεθ' πλὴ φοῖ χορ εἶν
ὀσ ὑμᾶσ· οἷσ οὐ βοβίος· τοῖσ δὲ μὲν κέλου τοῦ σιν,
ἀχὸ πωσ βῦ τρ ὄθον, ἀλλ' οὐ δ' ὑπορβῆ ναι θεοῦ πίλεσ·
δεδοί κεν δὴ μὲν κ' τοῦ βαύ τῶν σὲ κ ω λῆ τῶ σχήμεθ·
καὶ σου δεόμεθα τῆ δ' ἀν αὐτὸ ἀπόν θεοῦ σ' τοῦ σχήμ τ'
λέγεται δὲ μὲν υσσόνιος τὸ σὸν γὰρ ἅμα νόμεσ ἢ ναι· ἡμῖ
ν ὁ λαμός γε ὁ νόμεσ, τὸν ὑπὲρ χον βῖ ἔχουσιν, ὁ ἢ ὧν
ἐκ ἢ ν, ὁ εἰ τῶ ἢ ναι τοῦ ὄλων· βεβαίωσ ὃν δὴ δόξαν

οὐ τῶν καλῶν ἐν οἷς ἐπαιδεύθημεν· καὶ μεθ' ἡμῶν ἐστιν, ἢ τῶν
πλείστων μεμεστῶν ἐμοί, μεθ' ἡμῶν πορεύεσθαι φήσειεν ἂν
ἐμὲ πρὸς τὸν πλείστον ἰσχύειν· + τί τοῦτο; +

Ἡ μὴν οἷς οὐ μέλει τῶν τοιούτων ἀφθόνων δόγματων, τοῦ μὴ τοῦ
ἐλθεῖν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μόνον ἐκτρεῖν πρὸς αὐτὸ, δηλοῦσι τὸ σῶ
τὸν μὲν, ἐξ ἁπάντων καλῶν, τῶν δὲ λόγων νῦν μὲ ἐπὶ σαυτοῦ
φρονεῖν ἔχω, μὴ μετὰ δὲ ὕστερον αὐθις ἐμοί· σὺ δὲ οὐκ
ἠμελῶν ὠφελεῖσθαι· τὸ δὲ δοκεῖν, μὴ μεθ' ἡμῶν τῶν λόγων·
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀφεῖναι τὸ δεξιὸν ἀθάνατον γε ἀνίσκει· λοιπὸν
τὸ τί μὲν ὠφέλεσι· τὸ δὲ σοι κοινὸν ἀπό· ἀκούω· ἀφελεῖν
μὲν οὐ τοσοῦτον· ἀκαμμίος δὲ ἐκ φάνος, ἀμφοτέρων· τί οὖν
αὐτοὶ ἐποίησε κολοῦσθε τὴν μέλλον· ἀραιὸς ἰσχὺς ἐμοῦ,
ἢ πολυπλάνητος, ἢ πλῆθος χρημάτων; ἀλλ' ἀλλ' ἀν τι
γενναῖον, ἀκαίρεσθαι βελτίον ἂν, ἢν μὴ ἀσχολῶν, ἢ σχ
ὁπόσον δὲ λέγεται χρυσοῦ· λέγεται τὸν δὲ ὠνεῖσθαι τὸ αὐτοῦ, τὸ τοῦ δ
ἢ ἡνίκα τὸν πολλάσι· πῶς οὖν ἀδύνατον μὴ μετὰ τὸν αὐτοῦ
ὅπλοις μὴ μάθεσθαι τὸ πᾶς, σὲ δὲ χάρω φαίνεται τὸν πᾶς αὐ
δίκας πείσοις ἰσχύος· φιλοτιμίαν μὲν τοῦ θεοῦ τὸ ἐρῶ σο
βοικέν, ὅσον δὲ κέκτησο ῥητοεικὸν πεδέσθαι, πόρον ὁ πόν
ἀπαφίπεσθαι· πόρεστιν ὠδήσαι τὸ θρέμμα τὸ ἀπηθοῦν τὸ
μνήμελος αὐθις ἀστέν· τοῦ χαμόγυος δὲ πλαπτὰν λόγοις, ἢ
σοῦ ἡμῖν· ἢ γὰρ ἢ δὲ πάντως ἐστὶ, πόρεκαλοῦσ' βοῶ χρ
γενέσθαι σοι τὸ ἀλλ' λόγ· καὶ μέλλον, ἢ τὸ νῦν ἐκεῖνο· σὺ δὲ μὴ
νομίσῃς αἰσχρὸν ὠνεῖσθαι τὸν ἡνίκα νῦν μουσικῶν· τὸ γὰρ δὴ φύσει
καλὸν, ἀκάθαρτον τὸ κακὸν· καὶ μεγίζω νῦν πᾶν ἀφαιμῶν
πρὸς τοῦ νόμου, πρὸς θυμίαν μὴ ἐγκαταλιπεῖν θύραθεν, ὁ φῆσ
φανερὸν φίλοις· φοβήσασθε δὲ θαυμαστῶν· βοῶ μὲν,
ἔξω σοφίαν, τοῦ δὲ, πάλαι σοφίαν· ἀνθ' ὧν ὅτι βοῶ
κεν τὸν σοφὸν ἀν, οὐ φησὶ δὲ, τὸ ἀνθρώπου μαθήσασθαι

ρξ
J 82

ιν

οὐκ ἔφυσεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς γενέσεως ἀεὶ ζῶν καὶ θεῖον
ἐκκαθαίρει βίβλοις, πάρεστι δὲ καὶ τοῦτο πολλοὶ πολλὰ δόξαν κεῖται.
Πάντα τὸν ὁ ἐφ' ὃ καλοῦντι ποιῶν.
ἐπεὶ δὲ κινήσασι πρὸς τὰ ὅπερ, ἀκοὶ ὁμῶν ἀνασῴσαν, περὶ τ
τὸν φανθὶ τὸν βλέπειν σκάν. κινοῦντος δὲ, ἀλλὰ πρὸς ἐχ,
ἀμφοτέρου πάντα βλέπεσθαι. τοῦτο δὲ ἄτι ζητοῦντ' ἐφεῶν,
σύν ἀποδιαζῆν. ἀλλὰ φιλοτοῦ λοιπὸν ἡμῖν πολίκλω ποιήσασθαι
τὸν ἡγεμόνα εἶν βλεπόντων κὴ δεξάσθαι βλέπεσθαι κεκοῦ.
τῶν πρὶν σὲ πλεῖστα πεπονηκότα, γνῶ μεθ' ἑμπλησθῆναι σαυτὸν
πολλῶν ζυγέρμιν. γεωργῶν δὲ ἡδὺ τῶν πρὶ τὸ λήνοιν
σε θαυμάν, αὐτὸς ἡκάν δῶρο. τὸν χρὴ δὲ ἀγαθῆς. + κλῆμα τοῦ +

ρη 335

(+) νέ πὶ θύμεσθ τὸν ἀγῶνα. ἐπαίν. κρότ. θαυμάζ. πρὸς τὸ πρὸ
τὸν ὑπὲρ τοῦ πολλοῦ. βλέπεσθαι μὲν μὲ τὸν τοῦ ζῶντος
κρατῆν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν κεῖνα πρὸ θαυμάζεσθαι ἐν λαμβάνε
κόντον κλῆμα τὸν πλῆσιν, ἀλλὰ ὅθεν ἄρχων ἀκολουθεῖ. βλέ
πουσία. βὸ πλοῦτος ὅ πορφυρός. πόλεσι δὲ πεφυτοῦσαι
πλῆθος δὲ τὸ σῶ. σκόπει μὲν τοῦτο μὲν κεφαλὸν ἀνάθεσι, κρίσε
σε τὸ λίμνον ὅ κρότος πεφαιρεῖται. πρὸς γὰρ ἀνόμ, αὐτὸς
πορεῖ τῶν πάλαι ὄντων, μὲν δὲ ἔχει, πλεῖστα πολλὰ δὲ κρίσε
λύ χωδὲ, ἀ πάθων σε γενέσθαι κακόν. ἀλλὰ πάλιν δὲ ἐλεύθε
κεν αἷς χρῆσιν εἰ κῆπο ἄρχῃ αὐτῆθεν, οὐ ἐφ σοι ὅπως τὸ
ἄρχειν ἀπολλύσῃ, ὡς μὴ κρίσῃ τῆς οἰκεῖ. + τῶν αὐτῶν +

ρθ 318

(+) τὶ μὲ τὸ τὸν μεμεσῶν ἡδὺ μόν, ἀ ἐμὸν ἐλεῆσοῦν ἀλλ' ἐν
κεμὴν ἔχοντος ἀλλοῖν. πολλὸν ἡκόν τὸ ὡς τὸ κεῖσιν
ὅσῳ δῶροι. πλὸν τοῦ πρὶ ἀπὸ τὸν κρότον, τοῦτο μὲ
ἀφαιρεῖ, ὁ δὲ θύμεσθ ἀν ἡμῶν ὅν ἐβαλεν ὁ κλῆμα ἀλλὰ
ὀίατεσθ. ἐφ ἡτὸ σε ποιῆσαι τοῦτ' ἀμεμενόσε τῶν. πάντων,
ἐπὶ σοῦ ἐπὶ. πλὸν τοῦ χαῖρ. ἐν ὡδὲ ἀλλὰ πῶς, τὸν ἀρ
χοντ' κατάχον. ὁ κοφαίνην πολῶν τὸν ἀπ', πρὸς ὁμῶ βα

σωνον δοῦναι τῷ πρόδοτῃ· τὴν δὲ ἀποκλησίαν ἐπιθεῖναι μὴ κοινὴν
εἶναι· μηδὲ τὸν θεραπεύειν ἐμποιεῖν· καὶ χρῆναι τοὺς μὴ βουλομένους
καὶ λέγοντας, δαιμονιῶντας, καὶ πλείστον μετάφρενον· ἀμπήλιον
λέγοντον κάλλος· οὐ τοσοῦδε τοῦ ὀρχοῦ κήρυκα· ἄγε χθὲς
ὄνηρ, ἄθιος ἐμπεφυκὼς φίλος· τὸν μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐκόλουσεν ἡμῶν·
τὸν δὲ κείνου δὲ δόλος· σὺ δὲ λῶν κρόνος τῆς γλώττης· καὶ πέφωτα
τὸν μὴ χλοῖνος· βελτίων γὰρ φρονοῦν τὴν αἰδεῶς, ἢ θρόνωσε
μῶν· τρέμειν· ἀλλὰ καὶ οἷς φίλοις τὸν μὰ τοῦδε ἡμῖν χρεῖαι
δίδου· καὶ μὴ τὸν μὲν ἐκόλουν ἐοικέναι τῶν κυλφῶν· δοῦναι καὶ
καὶ λοιδορεῖν, καὶ καταφρονεῖν τῶν θεῶν· φοῦ τὰ ὦ ἀθήνωσοι, λῦσον
ἐμαυτὸν δόμε· τὸν δὲ· νῦν καθαλῦσαι τὸ πρὸς σὲ γράφειν, οὐ τοῦ
ἐταίρου σοι φίλτατον· ἀνομόν τε καὶ μόνον· τοῦ δεξιόν·
ἀδεῖ ἀθλα· καίτοι πολλοὶ πεῖ τοῖν αἰδοῖν δὲ λέχθην· αἰδεῖ ὢν· αὐτὴ
τὸ χῆν τὸν ὀνόσ· ἀπόρρητον δὲ ἄμφω· καὶ ποιοῦσι τὸν βίον ὁ πὸ
τὸ ζῶν πορεῖν· ἀλλὰ σὺ καὶ τοῦ τῶν κυνῶν, κολέσον τὰ πάνν· ὡς δὲ φ
πρὶ αὐτῶν ἐδὲ ἔξω πορεῖ με λόγον· ὁ δὲ ἀποι πορῶ πάμ, γενέω
γνῶ· ὥστε μοι πορεῖ κὴν ἐλθὴν ἐπὶ φολὴν ἄκραν τὴν γνῶ· ὡς κῆ γε
γνῶ ὁ δὲ ὑρομένων ἄδε σὺ τῶν ἄλλων, δὸ δὲ ἀξίω καὶ μάσ, ὧν
ἡμᾶς μὲ ἐμοι, μὴ κέτι δῶσαι: +

+ τῶν αὐτῶν +

Ταυτὸν αἰνα μεμνῆν τὴν ὑποσχέσεων, ἀς ἐπρὶ ἄ πεῦσ ἡμᾶς πρὶ
τῶν ἐλπὶ δίου πρόδοτῃ· μὴ δὲ μόνον δὲ καὶ μεμνῆ εἰ δίαστε λῆσ· καὶ
βρόδεσ ἡμῶν τὰ μέμφη· ἀδικία μὲ ζεβλαμμένῃ, ἀντὶ δὲ
τοῦ ἀποιεῖ πῆσ· ἄλλω σ' ὅτι πεῖ ἔγα μὲ δοῦ πεῦθυμε· ἀμφοτέ
δὲ τε φ ἀμὴ τῶν ἐλπὶν τῶν· ὡς ὅτι αἰν, ἄτος δὲ πόθη,
πολὺ φοῖσ μὲ τὸ λόγων ὠφέλησ· καὶ μὴ σὺ μὲ ἐπαινῆ φ
βοι λοιδῶν· τοῦ τῶν δὲ παιῆν δῶσομεν· ἀφαιδῆ τῶν μὲ, ὀργὰ
πορὰ σοῦ· σοὶ δὲ πορὰ αὐτοῦ λόγοι· ἐμοὶ δὲ ἀξιάμφοιν ἢ δόνη·
λαμβανόν ὑμῶν ἀ πεῦσπκα πορὸ πλ: + ἀμβλίχω: +

Μὴ σοι φαινέω καθὴ με ἔπλη, τὸ πολὺ π σ λόβουν τ χρ μεμεστὰ,
μὴ τῶν αὐτὰ ἀν τὲ πίστα· ὦ μὲ γὰρ ἡδὺ σ ἄ καθὴ μῆ ἐπέ ξε λλφ·

: δύο αὐτὴ πέτρα :

315

320

241

ἡμεῖν δὲ δικὴν ἔστω τὸ πρᾶγμα ὀλίγον χρόνῳ· ὡς θοῦ γραφεῖν,
τὴν δόλωσε γραφεῖν· τὸ δὲ βλαθὲν ὑπὸ τῆς νόσου· καὶ τὴν νυφίδα
τὴν λυπῶν, ἢ τὰ αὐτοῦ ἰδεῖν· ἢ τὰ λῆ πεῖθε δὲ ποιήσασθαι, εἰ τὰ αὐ-
μεῖ τὸ τὰ δὲ τὸν λοιπὸν ἔτι· τὸ μὲν τὸ πόλιν δὲ νοῦν· καὶ τοι
λέδοιμ μὲν τῶν δὲ τῶν πάντων λόγων, [illegible] ὁ πρὸ τῶν πολιτῶν·
ἀλλὰ μεσσοῦ μεν μεῖλα τῶν ἐμῶν ἢ τὰ σὰ πιστοῖς βελτίω· νῦν
γὰρ τὰ τῶν φίλων· φίλοι δὲ κεκλῆν μὲ πολοί· σὺ φησὶ δὲ σύ,
ὧν ἀθηναίων πεῖ ταῦτ νόμῳ πεῖθόμῃ· ὧν νῦν μὲ ἐσφεῖσο
τὸ αὖ· πολλοὶ μὲ κλῆ τοὺς τρόπους· ἐκείνοις τὰ ὀθνεῖ-
λίθησφησίν, ἃ ποιοῦσι· ἢ πρόσχοντ κλαῦ τοῖς φίλοις,
σοὶ τὲ κλῶν ἔφυν [illegible] τὸ κλῆμ· ἢ σῶσι λόγοις
μεν τοῖς σωπῆσι δὲ ὑμεῖν· μεδῶν δὲ ἐπεδῆσι λόγοις ῥῦμ
τοῖς φίλοις δὲ ἔῃν, πεῖ ἔχοις ἐφοῖσι ἀπῆρεσι, κἀγὼ τὸ χίσ-
πολαι τὰ ἀπερήκαν ὁρῶ τὸ πάνυ ἀῶν ἀμελῖ χρε: +

+ ἀθηναῖ + ιβ

Καὶ πεῖ τῆς σῆς ὡῖ τολῆς ἢ πῖ σάμεν οἷ ἡμῶν τὰ ἔξω, ὡς
τῶν ἡμῶν ἀπολλῶνες· ἀνὴρ τὰ ῥῖσ ἐκῆθε νῦν ἡμῶν τὰ πῶν μεν
γνῶ εἶμεν· ἢ πῶς σε νοῦσῆσαι ἀδῆλα· ἢ μεν πῶν ἡναῖ δὲ ἀθηνῶ,
ὡς ἢ λυγέ μαυτὸ μὲ ἐκπεῖν τὰ ἢ ἀπολωλότ, ἀλλὰ κὲ δεῖ ἡσ-
μεν τοῖ δὲ ἀθηνῶν ἔφη· λέλυ τὰ πολλὰ νοῦ· οὕτως αὖ θῖ ὀν
ἐμαυτῶ τὲ ἐγνόμεν, ἢ πεῖ τὸ τοῖς φίλοις δὲ ἴστον μεν, ἀ πάθων
λῖ ἐτέθησ, μεν ἀ πῶν τοῖ τὰ πρᾶ τοῖσι τὲ βελτίω· καὶ ὧν δὲ
σοῦ τὰ τεῦ μεῖ τὰ· ἢ οὖν σῆ μεῖ τοῖς τὸ ἔξ ἐν δὲ κεῖ βοῦσῆ θεῶν,
ἢ δὲ ἢ χεῖ δέσοι τοῦ τὸ ποῖῶν μὴ ἀ πλᾶ τῶν ὀσῖ πρᾶ τῆσ, οὐ τὰ
δὲ ἀδεῖφῶν μὲ θῆ πῶ, μεν πλοῦσῶ μὲ ὡῖ τοῖσ πόνοις μεν ἢ χθὸ μεν δὲ
τῆ πόλῃ, οὐ πολλοῖ τρεῖφοῦσῆ τοῦ δὲ κῆ βίῳ· σὺ δὲ νῦν μὲ δὲ
εἶχον, ἢ σοῦ κῆ μῆν ὀν τοῦς, οἷ ὀν ὀσὲ κεῖ ῥῆ· ἢ δὲ ἢ ἢ τῶν
οἷ ὀν ὠ δουλοῦν τῶν ἐν τὸ πονῆν· ὡς δὲ ἢ ἢ ὠ κρῦ ὀν ὠ ἵ ἢ θῶ,
δὲ ἐπνεῦ· ἢ μὲ ἐῖν ἔχω τὲ μὲ ἀσῆ λῆ πῶ, τοῦ ἢ πῶ τὲ ἀσῆ λῆ·
σοῖ δὲ, τοῦ μὴν νῦσῆ· καὶ νῆ τὰ δὲ ἢ ζῶν ἡμῆν ἐ ὀρτῆ, τὸν τῶν ἡμῆν
ἄν ὀρ ἐῶ· ὁ γὰρ ἐ μὲ ἐ ὑπῆ, ἀ ὑτὸς ὢν τυχῶν· λόγοις δὲ

219

ἐ μεσίσο μὲ λῶν, ἀδαὶ μεσνὰ με ποιῆσο, ἡ δὴ τοσοῦτον ἐγκε-
καὶ ἀκρῶς κεῖ τῶν πολλῶ τὶ τὴν πεκ τῶν λόγων φιλῶν δὴ
ἄρὸ σὴ γόνοσ ἐ πεμ γῶν, ὁ μὲ λῆσ τοῖσ λόγοισ· οὐ γὰρ οὐ τῶν
φίλουμε δεξιὸν· ῥὴ τρεκ δὲ μὲ κὴ δεξιὸν, ῥὴ τρεκ πεθοῖ ποισ
ἀβξιὸν· ἄ τῶν, μὲ κὴ φίλουμε, ῥὴ τρεκ δὲ ἀλαθὸν, φαῦλον
ὑγήσαι ὁ ῥὴ τορὰ· πῶῦ γὰρ δὴ πρὸ κὸ πῶν, αὔ τῶν ὑ ῥὴ μὴ
τῶν λόγων· ὃ χῶν ἐ σὶν· ἀλλὰ οἱ τὲ γὲ σὶν ἀλῆ οἶσ ὁ ἐ ἐ-
σῶ τὴ δὴ μὲ κὴ λοφέον, τὴ σὶ, τὴ φῶ πεθόμῆ, ὡσ δὲ ἡ τὸ
ὃν ἡ ὁῶ ὁσ· τὶ πὶ ἀνὸσ δὲ τῶ θὸ ῥὴ μὲ ἡ λῶ· τὰ χὴ μὲῶν δὲ πὸ ῥ
ἡ μὲν ἔ κῶ· ἡ πεῥ σὸ πὲ ἀθῶ μὲ τῶν ἐ μὲ, ὡ ῥὴ δὴ τῶ πὲ ἰ δὸκ ἡ
τῶν δὲ τοῦ πὲ ἰ χῶν ἐ χὲ ἀθῶ πλέον, ἡ πὲ ῥοῦν ἐ τοῦ ὲ ὸσ
φῶ σὶ ῥὴ λὸσ θαῶ μὲ λὲ τῶ μὲ κὴ δὲ ἅμα. + + γὸ ἰν ῶ +

Λόγοσ κὴ κὴ πολὶ σοῦ πρὸσ ἡ μὲ ἀσ· ὡ σὶ πλῆθοσ ἡ κὲν σὲ λοῖ· ἡ δὴ ὁ
τοῦ τὲ ῥὸ ποῶ ἡ ναῦ μὲ ἡ χὲ ῥὸσ τῶν λόγων· ὁ μὲ λῆθῶ ἐ γὼ.
τὸν ἑαῦτὸ κὲ κὴ πῶ σὸν ἡ ἀὶ ῥῶ, ὁ δῶν, ὡ ῥὴ μὲ ἡ πῶ τὴ μὲ ἰ ζὸν ὸσ
ἀὶ τὺ χὴν, ῥὸ τὸν δὲ ἀ τὸν ὁ ῥὸν ἡ δὸν πλοῦν· ἡ πὶ ῥὴ θῶ· τὸ δὲ πὲ
ἀὶ τὺ χὴν τοῦ τὸ ποῖῆν, ἀὶ τὲ ῥοῦν ὁ μὲ ζὴν ἀὶ τὲ ῥὸν, ὁ λὸ σὲ ἰὸν
ἡ γοῦ μεῶν· οὕτῶ δὲ σὲ πὶ ῥὴ ὁ ῶ μὲ ἡ τὶ ῶ μὲ ὡ ἀὶ τὲ ῥὲ ὁ σὴν φὶ λὶ,
ὡσ τὴ δὴ ἡ χὲ ἰὴν ἀὶ τὴν ἡ κὸ κὴν ῶ· δὸ μὴν ὸσ σὸ μὲ ὴ δὴ πὸ λὶ τὲ
γὴν ὲ ἰ μὲ σὸ δὲ ἐ μὲ ὶ· πὲ γὴ σὸ δὲ ὴν, ἀὶ τὲ ῥὲ ὶ τὲ πὸ λὶ τὴ,
ἡ λὶ ωὴ τὸ ῥὴ μὶ ῥὰ, ἡ γὲ ῥὶ ῶν λὲ ῥὴ τὸ· ὁ λὲ ῥὸ δὲ ἡ θῶν ὡσ ἀὶ ῥὰ
μὲ χὲ ῥῶ, ὁ τὴ μὲ ὡν ἀὶ τὲ ῥὴ τὴ τὺ χὴν, ὁ ἡ ὁ λὴν ἡ ῥὰ τὸ· κὴ
μὲ λῶν ὲ πὰ ὶ ῥῶ, ὁ ῥὴ τὰ μὲ τὲ ῥὰ ῥὴ τὰ πὲ ῥὸ τὲ ῥὸν ἡ ῥὴ τὰ ὐ τὸ·
τὰ ὲ ἡ πὶ ῥὰ ὲ χῶν ὐ τὸ ἡ ὁ λῶσ, πὲ πὰ τὴ ὲ ῥὸ τὲ ῥὸ φὲ-
λὴ σὰ θῶ ἡ πὸ τὶ ῶ τὸ λ· ὲ ῥὰ ὶ ῥὶ ῶν τὲ ἐ κὰ ὶ δὲ ὴ πὸ ἡ πὸ λὸ
ἐ μὰ ὶ τὲ· ὁ ἡ πὶ κὸ λὸ, φὶ λῶ τὰ μὲ, χὲ ῥὶ ῶν μὲ, τὸν δὲ,
τὲ ῥὸ λὴ τὰ μὲ, ἡ ῥὸ δὲ ὶ πὴ κὸ ῶ· φὲ ῥὸ μὲ, ὡ χὲ τὴ σὺ ἡ πὸ τὸ,

ἐπιχθονίοις, οἷς χείλεσι σου ὁδοιπορεῖν· ἐγὼ δὲ ἀδοῦσσα ἀπέχω
σὺν ὑπεροχῇ· ἀλλὰ σε πεφυκὼς ἐν τῷ κατασθένει σθένει
δόμῳ λίμνῃ· καὶ πάθος τοῦ ἀλαθοῦς τοῦ ἐμοῦ σοῦ τὸ ἀπόρρητον
ἔχεσθαι, τῶν πολλῶν τῶν πολιτῶν ἀξιῶν ἀνάγκην, ἀχρηστοῦσι πρὸς χ
τὴν πόλιν: + κάμω: +

ρίζ 597

Πολλοὶ μὲν κατοικοῦσι τὰ μεμαλθακὰ παρὰ τοῦ φίλου τὰ δι' πλῶ φθόνου τ
ἀφροσύνῳ· τοῦτο μὲ ὠσ ὠνῖ τολμᾶ· τοῦτο δὲ τὸ μὴ ἀβολ ὠνῖ
κρατῶ μενῶν· οἱ γὰρ δὲ μὲ τὸν πρότερον ἀγαπῶντες χεῖρον, τ
μετὰ τὸ ἔχω λόγον ὠνῖ τὰ λόγον τὰ πρὸς σὲ τὸ πάθος σου μνήμου,
μετὰ τὸ μὲ φθόνῳ μνήμονα λόγον τὰ πρὸς σὲ τὸ πάθος· βλαπτεσθαι
τὰ σκῆπτρα τοῦ τρίου δὲ τὸν ἀρρωστῶν τὸ· ὡς δὲ ἀρρωστῶν, πᾶν δὲ
ἐλεγονῖ ἀπρῶν· ἀλλὰ ὡς ὑπὸ μονῖ λιμᾶ λέγεσθαι ἐγὼ, πλὴν
χρὴ ὑγειῶν τικόν, καὶ ἀκάθαρτο τὴν τοῦ ὑπάρχ τὸ χήν, ἀλλ'
ὡς νοσοῦσι τὸ ἐφάρ τν· βλαβερὸν ὁρῶν· ἐλαφρὸ τὸ ὑπὲρ ἐφίεσθαι
τὰ ἐν τῇ εὐχεσθαι, ἃ ὅτι μὲ τὴ ὅσον ποιῶν, ἴσασι οἱ θεοί·
οἱ φίλοι· τὰ μὲν τὸ πορεύεσθαι τὰ τοῦ ποιῶν ἀναμφότερα· κλαῦ
τὰ αὐτὸς ἦν τῶν ὑφ' ὁμοίου κακὸν πίεζομένων· ὁ μὲ γὰρ πάνυ τὸ
μεθ' τοῦ θρόνου, ἢ νοσοῦσα ἐν ἐλέῳ γὰρ ὠνῆθαι· νῦν δὲ μὲ
τὸ μὲ τὸ πάθος· τοῦ πάντος δὲ ἀκάπηλλαγμαι· χρὴ δὲ
ἐλπίδα, ἰδοὺ ὠνῆ τὸ ὠνῆ μὲν· πτῆσιν ὁ δὲ ὡς μὲ πάθος δὲ
τὸ τυχίαν πεῖσω δὲ μὴ νεκρ· ὡς δὲ ὡς ὁρῶ, τὸ λόγον ὁρᾶν
ἀκάπεφη· πρὸς θέμεθα οἷον ἐγὼ τὰ αὐτὸ ἀστὸν πορεύ τὰ
χεῖρον τὰ τοῦ πορθήθοντος ἀναγῆν· + νόλιω +

ρίδ 133 366

Ἀν ὁ μὲν τοῦ τῶν, πρὸ τὴν ἀλαθοῦ· τὰ κηδεσθῆ βελτίων· τὸ μὴ
θύτ' τὸ ἀρακλῆς, διὸ ὁ ἀκάμοιρος ἐρῶ τὴν ἐπὶ τῶν φωνῆ·
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ δόμος τρίου βε, ὁ ὡς ἀ τὰ κηδεστὸν ὁ ὢν ἐφ
θίχ, ἀποστρέφ τὰ κότω ἀν, τιμᾶσθαι· ζῶν τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ ἀλλοῖ τ
τὰ μὲ τὸ; κοὐκ ἐσωζόμε πορεύεσθαι τὸ βίον, θρασὺν ἀπηλλαγμένος

ὠφελοῦσιν ἀκάθαρτα. κόρδακα δὲ ἴδοι κοῦφα βαρυήχους μεν· χρὴ
ἑτοίμους με δοῦναι· λαβὼν δὲ ἀποδοῦναι· μὴ δὶς ὢν μόλον· μὴ
σκύθρωπος ὤν· ἀπλοῦς μείμησαι με· οὐδὲν ἴδοις ἐπ' οὐδενὶ
φθόνον· ἐπαίνει δὲ πολλοὶς ὢν πολλοῖς· τὴν δὲ
τῆς διακονίας πεπλήρωκε νόμον· δεῖ πεῖσθαι μὴ ζῶντα δὲ
μεθίστασθαι· τοῦ δόσιν δεῖται πρὸς ἐνεργεῖν, μίαν ἐλπίδα τοῦ
ἐχθροῦ· ὁ δὲ ἀλλοῦ τὴν πόλιν μένει δεῖ· ὡς ἐθέλω τὰ
τοῖς ἀγαθοῖς δεῖσθαι, καὶ δὶς ὢν μισεῖ τὴν πόλιν· ἀνεῖν
δὲ ἀγωνιῶν, ὢν τοῖς ἀγαθοῖς πρὸς ἅπαντας ἀεί.

ἐμοὶ πᾶσ' ὑπὲρ σοῦ πόνος, ἥδιστε. καὶ γὰρ ἂν μικρὸν ὑπὲρ σ' ριε
πονοῦμεν, τὸ μὲν ὑπὲρ σοῦ πᾶν, κἀμὲ δ' ἐμοί· οὐ μὴν τι καὶ μετὰ 56
λόγου ὑπὲρ μεγάλου ὑπομένω δὶς πόνοις, βαρέα μὲν
ἄτως δὲ κτίνα τοσοῦτον ἀνέχομαι χρόνον, ὥστε τρέχω δὲ
ἄνω κἀκεῖ τῶν. βουλαῖς δὲ ἀεὶ τὰ πρὸς τιθῶ· διὰ δὲ τοῦτ' ὢν
κύμα ἀνάρχων δὲ γὰρ ὢν ὡς κλύσῃ τὴν· ἀλλὰ φεῦ ὡς ὑπο-
νοῦμεν τὰ χάρω· πρὸς σοὶ λέγ' τὸ βελτίω· πόθεν φανοῦμαι τὴν
ἀθλητὴν, πλησίον. δεῖ φαινέτω.

Πρὸ τοῦ μὲν ἔθαυμαζον τὸν κρείττ' ὄν ἀλλ' ὑπόγειν ὡς ἀπὸ τῆς φιλο ρκ
σοφίας πᾶς ἄν κουφαῖος μέλαν· νῦν δὲ δὴ καὶ φιλῶ τὸν ἀνὸν 20
ὅτι πόθ' πόθ' πίνος ἄξιος ἀγαθὸς κα· λέγει τὸν ἀνδρεῖόν
ἀγαθὸν ἡγεῖσθαι, πόλιν ὡφεῖναι μεγαλοποιεῖσθαι. πόλιν ὡφεῖναι
βαρύ· τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλοις, ἐπαινοῖ· βυνχαίρειν· ἐμοὶ δὲ ἀμφ' ὑμῖν
σοὶ μὲν ὅτι σοι πρὸς κα τοῖς τοῖς πάνυ· τῶν δ' ὅτι φιλῶν οὐ
ἐχρῶν, ὁ δὲ νῦν μὴ τὴν πόλιν· ἀγαθὸς φιλοῦμεν· ὅσα ἀν, δεῖ
ἀν τοῖς πρὸς ἀνεστεῖν ἀφελεῖν ἐκείνου μὴ καλὸν κεῖν· δεῖ δὲ
νῦν ὑπὲρ ἀδίκου μὴ φίλου κοινοῦ φίλον δικαιοῦν·
νικᾶν τὸν γὰρ τὸν καλὸν· οὐ σὺ πρὸς ἡμᾶς ἐπίνασ· ἐν τῷ ἐν
μοί· πόθεν μὲν μὲ μὲ κἀνοφίλιν μὲ φεύγω, τοῦτον δὴ

τοὺς ἀνδρας, διὸ οὐ ἐπιδημῶ μὲ ἡ δίκη· βία δὲ οἰχεῖ πολὺ
ὑπεισδὺς εἰς μὴν ἡ πόλις, ἀφηρέθη ἐλπίζω τὸ, πεῖ ἐφθακε
ζημία· λυποῦσα δὲ μὲ καὶ τὴν βλάβην πόνησε τὸν ἡμεῖν ὡς τρ-
αυματίας ὀρχήσας ὁ νικήσας τίος, ἐχουσα δὲ τὶ πρότερον τὴν
βλάβης, τὴν ἀδοξίαν ἡ γὰρ ἡμαρτεδίκη, ζημία τὸ δὶ ἡ δὲ τε-
γνοσκία κακίαν· τοῖς μὲν οὖν δὶ ἡ κῶν ὁρμοῖ ἡ πόσε πολ-
λὰ τῶ δίκῃ· ἐγὼ πεφύτος ἐπαινῶ τὴν ὀργὴν· καὶ ἡ πάν σὴ
τὴν ὡς τὸ τὶς τὸ ὀργὴν, κὲ γὰ τῶν ἐπαίν· τὸ νῦν δὲ τοῦτο,
ὡς ὁ τῶν τὸ δὶ καὶ ὁ ὀργὴν ἐπὶ τὴν· ὁ τὴν ὀρμὴ μὲ τὸ φύ-
γκε δὲ· φθὴ μὲ τὸ δὶ πεῖ τὸν ἀδελφὸν τὴν· κοιλίνη ὄνομ
αὐτῷ· κοιλίνη γὰρ ἐν ταῦθα ἀποφόνευσε, ὁ ὀφίς τὸ
πνεῖ προσηγορεία τῷ τὸ πρω, ὅια πολὺ μὲ ἐν γῇ· πολὺ δὲ
ἐν θαλάττῃ πολαι· τοῦτο δὴ τὸ χρεῖον, ἐχ τρόπῳ ἀν ἰδρύ-
μενον· ἡ δὲ τρέφεσθαι πορὴ μεσῶν· καὶ κῶς ἐν ἡμῖζον τῶν·
ἀλλὲ τὸ πρῶστε τὸ τροφὴν· ἐκ θεν δὲ τὸ κοιλίνικον ἀναγνόν
τὸν ὄρχον τὸ τὸν πρὶ τὸν ἀδελφὸν τὴν· νικήσας δὲ τὸ αὐτ
ἀδικηθὴ σάν, ὧν ἐκοιμήθησαν τὸ τοι, δὶ ἡμῶν δὶ δοσοῖ,
τοῦτο δὴ τὸ ἐν αὐλίδι· ἴσωσον ὅν ὁ δεῦτος δὶ ἡ γῆ μὲ
κακὴ· ἡ δὲ ὧν τὶ ἐξηνέχθην, νικήσας δὶ δὲ ἐξ κόλασ·
οὐ δὲ ἐπήθησον δὶ οἱ ὀρχοῖ· τὸν μὲ, ὀξὲ λόμῃ βλάφησ
δὴ κα, τὸν βλάττω, τὸν δὲ ἀποφὴ ἐσ ὀργὴ ὁ δὶ ἡ σαι σ, τὸν
κρατῶ· ἡ δὲ πάν δὸ ἐπὶ γῆ τὴν τὶ μὴ σαι βολὼ, τὶ μὲ ὡς χάρ
νομὶ ζὲ τὸ φαλὴν· τὴν δὲ τῶν φαλὼν τὶ λυοῦσ, ἀν δὲ ἀθ
ἀλλωσθοτ ἐν τὶ μὲ μὲ, τὴρ ἡ ὀν, ἐκ· τὸν δὲ ὀξὸ τὴς αἰτίας
ὀφίσκα· τὸ τὸν χρυσίον ἡ σ πρὸ τὶ τὸ μὲ· ἡ σ πρὸ τὸ δὲ
ὠνὲ ἡ τῶν λεῖ πὸ τὴν τὸ ξὶν· ὁ πρὸ σὲ τὶ χὲ τῶν ὀξὴ πὸ ἡ κοτ,
οἱ ὀφὶ σὶν αὐτὸ ὁ χρεῖ ζόμῃ, τὸ ἀκοῦ τὸ ἐφρὸ ὀν· ὡς δὴ τὸ δὲ
θυμὸς διὸ ρεφέων ὁ ὠρχων, μὲ ἡ ἀποτὸ ὁ φὴ σὶ ζοὶν·

ἄθλα· ὁ πωστὶ πῶς ἀληθῆ κρείττονα σπουδὴν μὲν δὴ σὺν ἀδίκως πολλὰ πῆ-
λίνων δὲ τὴν αὐτοῦ τῆφον, εἰ νοήσεις τὸν βασιλέα κρείττων τοῦ
παιδαγωγοῦ, οὐ σὺ τὸ αὐτὸ τρόπον δίκαιον τὸν πορφυρόμενε τρόπον, οὐ τε θηκ
νόμενον δὲ κηρὸν νέτο μὲν ὑπῶν, οὐ κρείττον ἡμῖν μὴ νῦν ἄθλα. +

Καλῶς μὲν οὖν οἱ ποιηταὶ περὶ τοῦ δρῶντος ἐσκέφθη, καὶ λέγ ριζ
τὸν αὐτὸν ἀνίκητον, ὁ πόνος τῆς θεραπαίνης ἀλλὰ σὺν δὲ 245
κίνου μὴ, νῦν γὰρ ἀκαθαρτὸν τὴν τέκνα. τὴν τόλμα, οἷον δεῖ,
τρέχει τὴν σῶν ὁ τόλμης κεφαλῶν· καὶ τοι κεῦ πέμπε, ἐπὶ-
χρὰ τὸ πάθος, ὡς ὑπὸ τῆς ἀφορῶν δεῖ μόνον ἔνος. ἐ μὲν δὲ
λέλητε, σὲ μὲ δὴ γὰρ θέμεν, ἀκαπῶν δὲ κὰκ τὴν θεραπαίνων·
ἀδηλονοῦν ὅτι αὐτὸν ἡμῖν ὅλα τῶν ὅμεθα· τὰ δὴ,
μὴ νῦν τὴν ἔχων ἀεὶ βῆ τῶν φαῦ, πρὶν ἡν ἄρ πολὺ μὲ καὶ δὲ
πολὺ δὲ καὶ τοὶ ἡ νέσχετο, χαίρω γὰρ ὅτι οἱ πρὰ χεῖν αὐτοῖς
σαυτ πόνοις κλῆσθαι δόξαν· ὁ γὰρ σὺν πεθοιμοῖς ἀκλῶ
λαμπεῖν ἡ πῖδε, τοῦτο πεῖστῆς ἀρχόμῶν, ἀ δεῖ πλίνι
ἐαῦ σὺν πορηθῆν· ἀλλὰ κατὰ τὰ ὅλα, κοῦ τὸ ἀδεῖ ἐθαν
μῶσε· σοὶ μὲν οὖν ὁ λήν τὴν πόλιν· σὲ δὲ τοῦ τῶ πεῖσθῆκ
χρεῖν ἀδεῖναι· σὺ μὲν ἀρχῶν νῶν ἐβαλ τὸν κόσμον· σοὶ δὲ
οὗτος διάκονα· ἐ σὺ δὲ ἀρκοῦν χρεῖσ, αὐ ἐπαινῶ τὰ αὐτόν, ἡ
νομίζῃσ ὅπῃ μὴ ἀρ τῆφος, θεῶν τῆ τὸν αὐδὲ
ἦναι χωναῖον· οὐ ἀδῶ ἐ νίκησ δὲ ποιῶν. οὐ βοῦ σὺ οἱ βασ ω
αὐ ζῆτῆ μὲ ζόνδσ, ζῆτῶν, ἀκεῖν ὅτε ἀλφῶν. + εὐθεῖ +

Οὕτω σὺν μὲ σοῖς, ὁ μὴ φίλ· ἀ τὸν ἀν, ἀ τὸς ἀ τὲ λεῖν ρὶν·
οὕτω σ, ἀ τὲ κεῖν ἄλλον, ἡ μὲ τῶν ὁ νοῖσ ἀπὸ λαυ ε τὸ 242
θεῶ· ὡ ἡ ὁ μὲν ρος μὲν ἡ ἀ τὸ σκτόρος μὲ τὰ λα φρ λόσμεν,
δὶ φίλον αὐτὸν ἐ κάλεσ· σὺν δὲ ἡν μὲν ος σῶ μὲ τῶν
ἀκὴν ὁ ρῶν πάντα ἐ πὲ πρὸ τὸ· θαυμάζω δὲ αὐτὸν ὡ σ
ἀλαθὴ ρῆτορ, φιλῶν ἐ χρὴ τὸ μὲ ὁ δὴ λῆν, καὶ εφν τὸ σοῖσ

ἀναθοῖν· τὴν τ' τοὶ ἐπὶ τῆσ ἀρχῆσ ἀρετὴν ἐμνήσθ, ὡν ἡδονὴ
ἀμφοτέροις, τοῖσ τ' ἡδέωσ ἀκροασομένοις εἶναι χαρεῖν, ἀλλ' ὅσ
αὐτὸσ τὰ δικαιοτάτου μέν, ἀλλ' ὡσ ἄν τισ καὶ αὐτὸσ αὐτοῦ·
σοὶ τέ οἶν ὡν ἐπαθλω τῆσ τοῦ πρᾶγμ' ἀνῆ, τοῦ τοῦτ' φύκαλλ
σὺν ἐδέω ξε παιδικῶν· ἀλλ' ἥκε μετ' ἐκάθεν φαιδρός· ἡ
δ' θεὸν ἡ πάγετο πρὸσ τὸν ἡ πιόν τ' ἄρχοντα· δὲ δὲ ἡ αὐτὸν
ἐπαινοῦντα μὴ πάντα πρόσθ· μὴ ποθὲν δὲ ἄ δωδώνων ἐκεῖν·
λαμπρὸν δὲ ὁ πόσα αὐτῷ κὴ νήσασ, μὴ ὧν αὐ παίειν, ὅ ἐφ'
λοιπῷ· πρὸ δὲ ὡ θέ ἀθωμεῶν τοῦ τοῦ γε αὐτοῖν, τὸ πόλιν ὑπ'
σοὶ τὴν ἀρ μεθ' ἡ αὐτίσωσ ἄν, τ' σ' ἐ ἀθαμ μὲ ἀ μέζονος τοῦ σχῆ
μάτος· τὸ πρὸ δ' ἄ τι μὲ δὲ ἐπ' ὀθν· τοῖσ γὰρ τὰ ἐλάστ' ὡ
κλῶσ ὑμῖν δι' φ κ κόσι, μέζων ἐθ' ἀρχὴ, τὸ αὐτὸ τ' ἀρ ασ
τὲ πόνος· ταυτὶ μὲ οὐ τ' ἐλοίη θεοῦ· ὁ λῦ μὲ πιῶ δὲ φρόζε
θ' ἀρετῆ, ὡσ ἐμοῦ γε, πῆ ὑ ἀ ἡ πῶ χαρεῖν, πρὸ τ' ἰσοῦ κε λάσ,
βέοντοσ χαρεῖν μὲ τὰ λῆ πεθ' νοῖα τῆ τῶν νέων·+

ριζ 608

Εὐθὺ ἀπὸ τε δ' μὲ πῶ ἡ μὲν ἄξιοσ τῶν τ' πῖ ἐφ' ἄν, ὅν' ἀ μὲν
ἀν δε τὴν ζουλὴν ἐρῶν ἀλ βαν δρᾶ, πῆ τοῦ τον ὡσ δ' κ' ὡ χωλ,
ἀ πόν τε καὶ δεκ' δὲ τὸν δ' ἡ μὲν ἐκ τάνασ ἀν' ἡ μέρασ δ' ὀ,
βίᾳ μὲ ἄ δε μῆ ἀ, προσδοκίασ δ' ἐλ μπρᾶσ· δ' ἄ ζασ τὸ ὡσ
ἄ κεσ ὀν' λῶ σῶν' λάα τοῦ σ δ' πόζου· ὁ ἰ δουλ ἐ, ὁ ὁ μ, ἐκ
τ' ὀ ἐφ' ν κὶ ἡ χλῆ· ὁ ὁ δ', ὑπὸ κλίναασ κρὺ πομεθ' νοῦ,
ἔπ' σασ ὡσ ἐ πὶ κοῦ δ' σ τὸ λ' τοιρ χῆν ἐκ πο δῶν· πῆ ὡ τ'
ἡ πέλ' λε τοῦ λ' πὸ τῶν ἐ τῶν, οἱ πὸ ρῆσ ὡ ὅ τε ἐ πεφ' τ' τέ· ὁ ὁ
ἀ ὁ ρο μεθ' νοῦ σ δ' ἡ δ μεθ' νοῦ σ ἐ ἶ χον· ἐ κ' δ' ἀ ὁ ἡ πῖ τ· τὰ γὰρ
λῆ κὶ λα τε ἡ μὲ τὰ λα ζῦ μεβ' αἴ νε ἐ δὸ κε τῆ σῆ φύ σι· ἐ γὼ
λέσε πολ' πὸ ρ' σκε κλη κῖ ὡ τ' ὧν δ' κε ἰ βᾶ σν, πῆ ὁ δ' ἄν, πὸ
ὀ ἀν θλοῦ τ' χαρεῖ τ' σ· χ' ἐ ρ' ὁ ρέ μν' τ' αὖ σ πο λε σῖν, ἔ οἰ κε τ'
ὀ τ' πεῖ κλέοσ σε σ' ὀν θ' ν, τῶ τ' ἐ μοὶ τ' πεῖ πε πο σκε ν' νο μ·

τί δὴν οὐ κάνοσε πάθες; δεῦρο δ' ἀθηναίοις νόμον, τὸν κοινὸν
ἀμφοτέροις ἀθηναῖε, τῶν τῶν ἀφίσι πάρεχον χρῆσθαι,
τὸν αὐτὸν ἐξαν ἡμῖν παρέλαβε, τὸν κτῆσιν αὐτοῖ
ὃν ἐν τῷ πολιτῶν τῶν πολιτῶν ἐφάρμν, τὰ αὐτὰ νέμων.
οἶδε, ἐχθρεῖσθε. κἀγὼ φίνω τὸν ἐμαυτῶν πάρεσθαι νόμον,
βουλόμενος ἀν, τὸν σελήνη τινὸς τὴν χώραν βέλτιστον ἐμοῦ τὴν
σῶν δόμεν. σέλευκον δὲ δικάσασθαι, καὶ ἀλλεξάνδρεσ δὲ μὴ
μονὴν δώσαιο. ταῦτ' ἐστὶν δὲ μὲν ἀθάνατος, καὶ τὴν τιμὴν δώσαι ὁ
δήσαι, ὡς πρὸ τοῦ θεοῦ πρὸ ταῦτ' ἐστὶν δόμεν, οὐ τοῦ ταῦτ' πρὸ τ
ἄλλων ἀνάσσων. οὐ οὐ αὐτὸς ὄρχων ἐχθρὸν μὲν δὴ, τοῦτο σε
ἀφίσιν ἐκεῖν χθρὸν, συγνοῶν τοῦ σχήμα τῆς γνώμης κοῦ,
φωνῆσ μέτρον, τὴν ὄλων δρᾶν, ὡς ἐδοκῶ δεξιόν
τινος ἀπίστιν ἀν πάρεστ' ἐστὶν καταβαίνοντ. τῶν οὖν πολὺ
τὴν χθὲς ἐκάνω ἀν τὴν ἀβοίαν ἐδόσαν θηναῖοι ὁ σόλων.
ἐγὼ δὲ νῦν σοι μὲν ἡρμόσαν ἃ πάντ' κέχω. τὸ δὲ μέγιστον
τῶν ὑπὸ τὴν ἥλιον, ἀλλεξάνδρον εἶδε, σελήνη ἀπίδε
τοῦ τε, ἐμοῦ δέ σ' ὄντος. + κόσμω. +

ἀλλὰ τί μὲν ἐβουλόμην ἂν ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν τὸν φίλον, τί τί αὐτὸν μὲ
ἐτάλω σε πέμπομεν, τὸν δὲ σὸν ἀφῶ δὴν ἐμπεσεῖν
ἐπεδόκασε κίνυμ. ἢ κίνουμεν ἡσε ἄλλεμος, δοκῶ δέ.
κρατῶν ἐδόμεν, τὰ φόνῳ. τὰ ἐκεῖ τὰ ἐκεῖα θεοῖς δὴ ἀπὸ τὴν.
τὰ ποῖ δὴ οἷ ἀπορῶν νίκα μοι τὸ πρὸ τοῦ νῦν κτῶν νέος; δίκαιος
μὲν τὰν, τότε τὸ θύμεσ, καὶ τὰ φθὴν ἀπέφιλε ὑβρεῖσ,
ὡς μὲ κεφῶν τῶν τῶν πρὸ ἐμοὶ κεκείμεν. νῦν δ' ἀκότωσαν,
κτῆσ ἐμοῦ λῦπησ ἐχαίρω, ἢν ἐν λῦπούμεν, ἐπὶ μὲ
οὐδὲν δέξεσθαν πικρόν. συγνοῶν δὴ τὸ φωκῶ
τὸ πονηρὸν φίλε πᾶν, εἰ χὴ τὴν δόξαν, ἃ δὴ ἄρον
ἢ δὲ. ταῦτ' δὴ τὸ θύμε, πρὸ τὸ κλῶ τὸ μεμετα.

ρκ

μενύουτ λελύσθαι τὸ δόγμα. Ἐν γὰρ ἀνὴρ ἐφ' ὧν ἐπιστ
δλ τὸ πόγλεγόμενοι. Ἔτι τ. Πρῶμοι. Τὰ τὰρ δὴ μεγάλ
τῶν ἀγαθῶν, πολλοὶ ἔχατοὶ δὲ ἐλοιο. ρουφῖνος δὲ ὁ καὶ
τὸν κολοφῶνα ἐ τοέθηκε. κεκοσμῆσθαι γὰρ τοῦ τοῦ νεανίσκ
λόγου τὸν δέχοντ ἔφησι. τοῦτο δὲ ἦν, Ἐὰν μὲ κεθοσμῆσθαι,
τοῦ μεθ', τοῖσ δλ γοις, τοῦ δὲ, τοῖσ λόγοις. δλ ἐφωτὰρ ἐμὴ
θρέμμεθα. ὅ, τε ἐπαινοῦμεν. ὅ, τε τὸν ἐπαινον δλ τοῦ
μενος. τοιαῦταισ τὰρ πόμῃ ἄδοναισ, εἰδοντὲ τὰν ἐρήτρ,
Ἐὰσ ὠϊ τὸ λαὸ δὸν τρ, δὲ ἐγνωσν. Ἐὰν ὁ δὲ ἐφοτὰρ αισ
τίμεω, ὑπὲρ τὸν τῦ γου χρυσὸν ἦγον. οἱ γὰρ μεὼ ἐν τῖσ
βαλαμνοισ μεὸ θωνομάζει πόσον πεῖ ὀντὸ κφμεσ δίαν,
ἢ δὲ ἔστὶν ἡ πᾶν ὅ πόσον ἦνε γκαν ἡμῶ τος. ὁμὸ μόνον ἐδόκη
μοι τὰ δὲ ἀθ, τὸ φόσκειν ἢ χθνέ ἀθαι σοι δὶ ὠδὴν, ἀφῆσ
αὶ, εἶχεσ ζωῆν αἰ νέοις. ἐχθὶ ἔτοτὰρ. Ἐὰν κὲ κφλῦσαι ἀμ
γεφαι. δὶ ἀμφοτὰρ ὰ σὺ τὲ ῥῆ τωρ ἀγαθὸς, κεφ τὰ ρὸ τ
αἐχμεπτησ. δὶ λοῖ μεσι τοῦ θρόνυ ζοισ πόνοισ ἐ ἀγασσ. μὲ ρ
τῦ ῥᾶδὲ ἀ γεφρσ, Ἐὰ ἢ τὰ τῶν ζφῖ ῶν κρι δαυτὰ, νῦν ἡμ
ἀν, μὲ κὲ τὶ κρῦ πτοντ ζμὶ λόγοι. Ἐὰ κρῦ πὸ μὲν δὲ κὰ νων,
τοῖσ ἢ δ ἡφαιν ομῆ τὲ Ἐὰ πε μπο μῆ, πάντ τ πᾶ ἐλέγχε.
ἢ πίζω δὲ Ἐὰ ἢ ἀ τὸ πᾶ ε δὸ πολλοῖσ ἡμῖν ἢ ἐξ ῥῆ τρε,
ὅ τασ ὀξὺ βλέπον τ Ἐὰ ρέοντ ὀ. ὀν ὀ ἢ θην ὀ ἢν ἀ θῶ ἀ πο
λώτα πολλὰ ἢν, ὅ πωσ μὲ ἢ πᾶ ηθοντ ἀ ἡμῖν ὀ ζῆ τῶ ν.

ρκα 535 Καὶ πρὶ τῆσ δὶ νῶ θεν πρὸσ ἡμᾶσ τοῦ θαυμὰ σοῦ θαλάσσ φιλ.
καὶ πεῖ τῶν πόν, οἷ ὑπὲ μεὰν ὅ πωσ ζῶ θὰ ἡν ὅ τε ὅσκη πῶ
ἐκᾶ νοσ κε κίνητο, πολλὰ μὲν οἶ δα πρὸσ σὲ δὶ βλθὼν. ἐφῶ
μεὶ τὰ τ ἐ ζόπισθ, τὸν ἀνδρ ὰ θαυμὰ σὰ. Καὶ ζαυτ σθ
ἢ δρτὲ τ ἐκάλεσ ἐκ ζῶν πρὲ μεὶ. τοῦ τον ἰδὼν ἐγὼ
σκῦ θρωπ ὀν ὀν ὀ λόφ. Καθ ἡμ, ὀν ὀ τρα χθ. Ἐὰ πευσὶ ζῶν,

ἤρα τῶν θεῶν ἡμῖν τοιοῦτος ἀνήρ. ὃ δέ, ἐστίγα· τὴ σοὶ τὴν δὲ
αὐτὸς ἐτάρα τὸ μέλω πλέον· ἐπὶ τὰ τὸν μεν, ἀφρὸ, ἐπ
ἄλλον δ' ἐτὶν ὧν ἐμὸν ἠθῶν, ἐπεὶ μεθ' ἕ, μεθθον, ἀ
τὸν μὲ, ἀκοτωσ ἐλύπησ, ὑπὸ σὺ δὲ δὶ ἠνίωσ εἶν, ἠφλυθ
τίμεω εἰ τὰ ἴσωσ τὴ σοὶ τοῖσ πε πρόμεμοισ, ἀλλ' ὄξ ἐτίμεν η-
θήνας τοιαῦτα τὰ πάρο τὰ. τὰ ἄρ ὦ δέσοι, τὸν μὲ λάθεσθον,
βουλόμ' ὃς δ' σοὶ τε δρῶν καὶ ἀφορμᾶσ πορόξιν, αὐτὸς
τε φαίνεσθαι μεμνημένος τοῦ χάρεσ ὀρόξαν τοσ ἐν καιροῖσ,
θεῶν τίνος χρήζοισιν· οἷ μεν δὲ τὸν ἡρακλέα τὴς δθήνασ
μεμνῆσθ' δὶ ἀστήσαν, ὅτι δὶ αὐτὴ σ ὀξέφυγεν, ὡς φησὶν ὁ μηνε,
τὴν τὰ, ἠφανὶ τὸν κόρ ζορον· ἡδὲ μὴ πορνὴ θεοὶ ἐβο-
ήθη, τὴ ἀν· ἀλλ' ἀρίημι τὸ λοῖπον ἡ ἡρακλέοσ τὶ μεμ-
τίσω δ' σε ἐν νῦν ἐν πορόν ομεν, ἐν ἧσ σὴς ὀρχὴσ ὀνά
ξιον ἐν νομίσ' ἐμὶ σῆσθαι· ὁ δ' ὀλβίσ τοσ σκῆνοσ. ἐν
φεῖν ὠν ὅλασ, μεθ' ἄλλον δὲ πόν τασ ῥὶ σὶ ὠὶ πον ἡ εἰ ἀδίαζε βο-
μένοσ αἰδοῖοσ ἀποφήνασ· ἐν ἀσ χθεῖτ' ἀμεμβόμ' ἐν λῆ-
τοεία ἐν τὸ φῆ, οἶδε μὲν ὅτι φαυλοτῶν τοσ ὀρ γὸν ἐ ποίησε,
πολῆθοσ μὲ αἰτίων ἐ πῶ ε κοῶν, ἔχων δὲ ἐ λέγχεν ἀ δε ν, τ',
τεσὸν ὀρόξαν ξίφοσ, ὃ δὶ ἀ τῶν σὺ κοφαντῶν ἦλθε τὰ πόλ
ἐν πορλόσε. νομίζων δὲ κορδανῶν ὅτι ἀν, ὠὶ πεφόβ
τὴσ δίκησ κακόσ σπθλασι τὸν οἶκον, πόν τασ μεσ ἐφησ
δώσαθαι μὲ δρτύρων· πόν τασ δὲ κελάσ σὺ λαμβάν.
ἐν ἐν τὴσ τὰ χῆ αὐτ' κε χώρη ἐσ ὀρ γον· ὀρ ημ' ὶ μὲ ὀδροί
κερ τοὶ δὲ ἀπολώλασ· ὠὶ μὲ ἡ ταὶ δὲ χωείσον, ἐσ ὄρμ
φεύγοσιν· οἱ δὲ ἔχον τὸ φθόνον ἐσ τὸν ἄνδρα, δὺ μνῶσι
τὸ πόθ· ἐμὶ ζῶν λάσαν πε πιπήσασι ἐ τοῦ δε, διὸν ἐκ
κίνδυ ὠ πολλὰ ἐ λίθησ· ἐν ἀν δὲ ἐ τὶ κηρ, ἀσ ἢ τὶ τοιοῦτον
ἐσ κοινὴ ζῶν σ χθῆν χεῖσαν, ἐκ τῶν θαλασσῶν, τὴσ φοεσσ

ὑπερήφανοι εἶναι· νομίζουσι γὰρ κεῖσθαι τὸν οὐρανόν· τῶν δὲ τοιούτων τῆς δίκης δόξαν ἥν κεκτήμεθα, πάλαι πολὺ θεὸς ἀφῄρηται, ζῶν τε καὶ τεθνεὼς ἐπεδείξαμεν· καὶ τοσαῦτα ὁ τε τῶν ὑβριζόντων μέγιστος ἐστί· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀκοῇ μόνον ὅπως μὲν ἐξέφυγε, πάλαι τε καὶ νῦν τὰ φυλάττεσθαι μεμελετηκὼς λέγεται· σὺ δὲ οὐδὲν ἐμοῦ ταῦτα πρόσχων τοσοῦτον ἐφλυήσας, ἐπεὶ σε τίμησαν τὸν μὲν ἐμοῦ πρόσχειν νομίσας, μὴ μὲν μὲ τὰ τε τολμήσῃς· ἀλλ' ἐξόν σε ὡς ὁ μὲν σωφρονῶν οἴοιτο· ἡ σμικρὸν δὲ σαυτῷ τὸν ἐρχὼ ζῶν ὑπὲρ θάλασσαν ἐν πόνοις τὸν τῶν πρόσθεν μεμορφωμένος.

ρκζ 139730

Ἐγὼ δὲ τοιοῦτος φίλος σοῦ εἰμι ὅτε τυγχάνω· νῦν δὲ πρὸς τὴν μεγάλην σκάφην σκοπῶ· τὴν δὲ ἐγὼ τὴν γνώμην ἐν σοὶ νομίζω τὸν ἄνεμον ὑπὸ τῆς πονηρίας τῆς ἐμῆς, ἀδόξῳ φεύγειν τὴν τύχην κατὰ φίλον· ταῦτα δὲ τοῖς ἤδη πεῦ σεβοῦσι· τὰ μὲν ἐν τῷ μεθεστῶν· ἐπὶ τὰ πρὸς πονηρίαν· νῦν δὲ ὡς πρὸς τὸ πεῦ· ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τὴν ἐν τῷ θεῷ δόξαν, ἀλλὰ πλείστῳ, αὐτὸν, ἀπόβλεπε πάντα· πρὸς δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἀκόνῃ, ἢ τῶν πολεμίων· ἡδίω δὲ ἐγώ τε ἀποιοῦμαι ἐκ μεμνῆσθαι αὐτῶν, μεμνῆσθαι δὲ αὐτοῖς ἐθέλοιμι πολλάκις, ἀπόλλυμι ἀπολοῦσι χαίρειν, ἢ ζῆν τὴν κόλασιν ἔχοντα τὸν ἀρετὴν· ἢ σὺ δὲ ἐν τῷ ἐλαύνοντι πολλὰ· ἀπὸ μὲν ἀνθρώπων πεπλήρωκας, τελευτῶντα δὲ κοσμεῖν τὸ τοῦδε τῶν, ἀνάθεμα τῷ χρείᾳ τοῖς θεοῖς, πλάνον ἀπέχοντα τοῦ πολεμοῦ· ταῦτα τίμα τὸν θεοῦ· ἀλλὰ τὸν μὲν πολλοῦ, καὶ θαυμάζω· ἐν δὲ λοιπὸν μὲν φρέαν, ἀποιεῖν ἀντὶ τῶν κακῶν, τὴν δὲ· σὲ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ παιδὸς ὄντος θεῶν· πρὸς τὴν φύσιν ἐν ἡμῖν, ἐπέχειν τοῦ τὸν θεῶν· ἀπὸ θεῶν, ἢ ἀρχῶν κωλύειν· ἐπὶ οὐδὲν ἔχει χρεῖμ· δὶ ὁρῶν ὁ εἶναι, ἀλλὰ ἀγαθῶν.

ἀκτίσας, πανέλω κανταλέω· τὰ τ' μὲν σὺν πόσχετ'·
λίκαὶ γὰρ, ἀ πόρον ἀποδιδόντα ἀπαλλάχθαι, χρήματ'
ἀνὴρ πίων, πάντα ὑποκύνοι σῶπω ἔχοι χρυσίον· ἀλ'
ἐστὶν ἵρος, πάγνῶν ἐκοιμήθη πολλάκις· ἀλλ' οἶδα τί αὐ-
καρδαίνοιμι ἀπὸ τῆς αἰκίας· δίκην δ' δικίμεν σ' πόρα φίσ
κλείν σ' ἀν τέοις· ἀ δὲ δὴ πάρθαν ἀν αὐτῷ δὲ δεμεῖν ὑμεῖν,
σκόπ' πῆ τὸ πρᾶγμα κῆξα· πόρφ μὲν πολὺ μὲν κοῦ δὴ φ-
φήνησ· μὲν κοσσκᾶν κρεμμ'ός· πρὸς ἰχούμ'ν· πῆ γὰ πώ
γωνος αὐτῷ τὶ κοκεῖνα, πάντα σ' ἐγὼ ἀν δεῖω, νῶν
ἰσόθεος ἐστὶ τὰ τὶ μεῖν· καὶ φανῆπ', πεῖ μεχῆτ' ἀθω·
καὶ τὰ τὰ δῶ σ' ἀσὶ λεῖ, ἀλ' τὶ μ' ὑπὸ τὸ νεῶ· τὸν δὲ
ἄνδρα ἀκ' ἀπέκτανε· νόμιζον δὴ νόμον τὴν μὲν κόσι·
πόνοσ εἰ ἀν σώσασ, σὺ κ' πεμπε μὲ θαν μὲ δόμ'ν· φησὶ
μὲν γὰρ οὐδὲν ἐμὲ πόκε ἔγω· κἀγὼ δὲ ἀληφῶ· τί οὖν
ἀ πάντα ἀνόλοιτο· μὲ τὸ μὰ χρυσὶν προσδοκᾶσ' ἀρῆσ'
ἀτῷ δὴ μὲ τὶ; μὲν πρὸς φιλίασ' ἐταῖρε κῆ πασᾶ· μὲν
σὺ τὶ πάθησ ἀθέλτερον· ἀλλ' δὴ λίκω αὐτὸν ὑποσχὴν,
ἄπεφτος πρὶν ἀποστέω, μὲν δὲ μὲ ἀν ἔχων ἀ φίλοτὶ μὲ ἀν
ἀφορμεῖν· + + ἀλλ' ἀν ὦ βασιλεῦ· +

Ἀλλ' σοι τὰ μὲ σῶμ', ὡς ἐ μὲν ὑφ' διατήσω ἔχοι· τὴν
λῦ πὸ δὲ φόρμεν κόνελθοι πρὸ τοῦ θεῦ· μὲ λλον δὲ ἐρῶ τ'
τῆς πόλ πὸ δὴ ταν θεῦ· τὸ δὲ, ὑμῶν ὑμῖν αὐτοῖσ πᾶσαι
κλεῖοι· τὶ μὲ τὰρ ἀν ορθῶσ' τ' πόλιν, ἐ τοι μ' ἐν ἀ βουλη θέν τ'
τῆς δὲ ἐπὶ τοῖσ τε θνεῶσιν ἀθῦμεῖν, ἀξ οὐρανὸν ἀ πο θ'
ἤθοι πόρ θεῦ· διὰ μὲ κλεῖζω δὲ ἐ χοῦ γεῖ νὶ νῦ μὲ ἐν δὸ
κλαμβάνω· ἐ δὴ μὲ ἀν τὰρ ἐ σῶν δὲ ἀ κρυσίσοισ· τὰ γὰρ
δὲ ὀὐμεῖ ὀν τὰ τε τῶν θρήνων, οὐ ἐ πὶ λλάμ ὀὐσ ἐ γὰρ
λόγος, ἀ τ' τῆς κ' μὲ λλῆ τὲ κλῆ, ἰὼ ἐ πὶ σὸν πὸ δὶ νὶ μὴ τὸν

ρκε 33

τελεωτάτην ἀφῆκε βίον, φίλτατον παιδὶ τὸν ἐμὲ καὶ
τὴν πολυαγῆ πόλιν. αὐξήσας νέαν πόλιν, ὃν μὲν μεγαλη σύ-
ἐλπὶ δίκαιος δὲ ἦν με καὶ πρότερον θαλαττος νῦν δὲ ἔτι πρὸς
ὧν δοσίν ἀξίαν θαυμάζω. ἐκ δὲ τοῦ μόνον τοῦτ' ὀφείλε-
σοφοὶ τὸ φρόνημα τῆς ὀφῶν σωκρατία, ἀλλὰ καὶ σοφίας
τοῖς σωοῦσιν αὐτὴν, ἀν δὲ ἐπὶ νῆ χοῖν, οἷα ἐν τοῦτο νὶ τὸν
αὐτὸν ἀνήσασ, καὶ μεγάλου δὲ πορωτέρου, ἢ σε λτίω δέξασ-
καὶ ἀρέτης ἐωτέρος ἢ πὶ δίκαιοῦ γέρονδας, τῶν γε καλῶν τῶν
ἢ πὶ ἀίω ἀιδιόκαλος τῶ πρεσβυτέρω, τῆς ὠιδῆς. τῆς
θεοθυμίας. τοῦ ποιῆν ὀφρὼ φίλτω. τοῦ ποιῆν τὰ χαίρ.
τοῦ πρὸ ὡς τιὸν δὲ νοοῦσιν σὺν τυχόνδαν. τοῦτο τοῦ σὺν τυχα
νοντα καὶ τέχαν. ὅσοι γὰρ αὐτῶ πεθοῆθοντῶ προσάπτ,
τοσαῦτ τοῦτ' ἀνδρεῖ θαι μεδοσαν. ἃ τὰ θεῶ ἐφίλησαν.
μεδλόντι τὴν κλεθεῖσαν τὸ γνῶμεν σὺν τοῖς ὑπὸ σε
πεῖσθαι μένοις. ἐμοὶ δὲ πλοῦτω, πυκνοὶ μὲ οἱ πρὸ λλὴ
λόγοι. πῶτῶ δὲ γένοσ σὰ τὲ πὴ σὸ γνῶμε ἢν ἔχω. ἢ
τ' πρὸ μεῖ σὺν οἷοις. ὡν ὀστισ ἀ πρὰ αὐτ, ἢ ὅ πωσ ἐ γνῶ ἀν
ωφ τίδω, ὡν τὸ δὶ ἢ τὴ σε ἢν. ὡστε σοι μὴ κρ δὶ ἐλεγον
ὡσ δν, πόρον. κὰλλιστον δὲ ὧν ἤκκον, τὸ ἐλαυγαν τὸ ρὸ
βόρβόρου, πλὰ σὸ νίκασ ἀς ὑπὸ φλ ἀδαν. πλὸν αὐτὸν
ὄντωσ ἐπὶ τοφ τὰν αὐ πρὸ λήπτον. ἀλλὰ μὲ τὸ ὀμὴρ
ἔδα. τρόπαι δὲ τὸ σὸ, μὴ νῆμε τὸ ὑξὲ ἢ τὴ ρὺ φὴ σαν τὸς
φωνῆ. τοῦτο νὲ φθησ τῶ ὀφίῃ δὸ, καὶ τὸ ὀρτὸ μόνον πρὸν
αὐτὸν πεῖθ δὸ, ἀλλὰ κὶ τὴ πὲ φὸ λόγοιο, καὶ ὧν τὸ σὸ λόγοις
ἐ ποίησασ, ἀμὴ χλὸν. πεῖθ δὴ τοῖς ρόπαι πλὸ πομπη-
ἰ ἀνὸν τῶν ἀϊκὴ τὸ χὴν. πρὸ μὲ σὸν πλαν τὴν ἀφ ὠ χλω
ἢ πὸ φὸ τὸ ξὲ ἰν. ὃ δὲ ἀν ἢ ἡ οὗ τοσ ἐκ ἀνὸς ἀ ἢν, ὃν πὸ τὲ
σὺν θεσὶ πεῖ σὸν πὸ δέωσ ἀὶ σὺν δὶ θῦν. πρὸ θὼν ὧν

ἐπιθυμήσω, καὶ ἐξήνεγκε δὲ ἡ πόλις, ὡς δεῖ, μηνύσεται
τὰ αὐτά· τοὺς δὲ μὴ μεμνημένους αὐτῶν ὑπόσχεσιν βασιλ.
φαίνουσι μεμιγμένην τὴν σὺν φύσιν· ἢ γὰρ ἐτύγχανον ἢ μὴν λόγῳ
τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς ἄρχον, ἢν δὴ πάντα νικᾷ ἐξία,
τοιαῦτα δὲ ἡμῖν διαλεγομένων ἢ φιλοσόφων, ἐνέθηκε
τὴν ἀρετὴν ὑπὸ χολῆς βελτίστας βελτίστας πρὸς ἅπαν,
τὰ τῶν, ὁ λυμεῶνος πονηρίαν· ἢ δὲ ἀρετὴ ἀνεπίνοστος,
ἢ μὰ τῶν ἄλλων ἐπήδων· οὐ τοσοῦτον νοῦν ἐφαίνετο θαυ-
μαστὸς, ὅσον τὸ νόμιμα τὸ φρονῶν κλέος· σὺ δὲ ἔργῳ
μεθ' ἡμῶν ὢν, τοῖς ἐτόλμησαν τὸν δίδασκε· ἀλλὰ μὴ χρὴ πολ-
λοὶ τὰ νόμισον ἔχομεν τῶν ἀστικῶν· ὅπως ἂν τύχοι κ
κοινωνοὶ εἶναι λέγεις· τοῦτο μὲν ποιήσω· ἢ τέμνεται
μεθ' ἅσε παρὰ τοῖς μουσικὰ πολλάκις· τῶν δὲ ὧν χρόμε-
νοι τὸν ἄλλην ἔχομεν, βλέπαν τὰ ἀλλήλων, τοῦτον δὲ
ἐφόμεν καὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν, ἀντὶ τῶν κοινῶν ἔχειν, καὶ χωρὶς
κτίζοντες ἀρχῆς· ἀλλὰ τὸν πρόσθεν ὅτι μὲν ἄρχαν ἢ δικαιο-
θέσεν, ἐμέμνητο τῆς τῶν νόμων φύλακα· ὁ δὲ, τὰ ἐν χ
τῷ πόλει· ὁ δὲ, τὰ πρὸς τὰ ἀνθρώπου· ὁ δὲ, τὰ μὴ χρὴ μὴ
δρᾶν· τὸν δὲ, ἐδόκα κάλλιστον, τὸ χρεῖν δοῦναι ἀδίκαν· ἢ δὲ δοῦ-
ναι· ἢ δοῦναι· ἢ δοῦναι· ἐμοὶ δὲ τῶν τῶν μὲν πρὸ μὲ γὰρ
ἐφαίνετο· πόλεμον δὲ τὰ μὴ τὴν φθορὰν τῶν πολεθρῶν
πόσαι τὸ δοῦναι· ἢν μὲν τὰ ἢ λοῦσα ὀργαί· ἢ εἰν
λοῦσι· ἢ ἔλη· σοὶ δὲ οὐδὲν τὰ ποιήσαι τὰ αὐτὸν θεῶν
φοβερὸν τὸν· ἢ δέος δὲ, αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἐμὲ, τὶ μεθοῦ τὸ,
σοὶ μὲν ἀνεκόλουν, ἢ μὲν δὲ ἐκόλουν· ἢ σοὶ μὲ ἐδόσ ὁ νοῦν,
ἐπεί, πόρῃ μὲν δὲ ἔλεγον δὶ κλῶ· ἀλλὰ κάνοις ἀκαν, ἀπ
λόγος ἀσχήμων· περὶ δὲ σὲ πρὸς μὲ τοὺς τοὺς λόγοι, ἢ δὲ μὲ
ἔχω νῦν τὶ, τὰ λέγανα ποτὲ ἔχομεν πορεύωθομεν. ἢ δὲ

ὡς εἰ πεπραγμένοις γεγραφώς, ἢ γεγραφὼς πεπραγμένα·
ἀλλὰ δὴ πεπρᾶσθαι τοῦτο πολὺ· πάντως δὲ τὸν κίνδυνον, ἂν οἴεται τῶν
ἀνθρώπων θυμωθέντα ἐγείρειν. +

ρκε
391

Ἐπὶ τοῖς οὖν τοσοῦτον μισοφίλοις βουλόμενος αὐτοῖς λέγω σιν,
ἀληθῆ δοκεῖν λέγειν· σὲ δὲ ἐν πρόσθιοι γεγραφὼς τὸ φίλων,
ἢ ὅπῃ πορρωτάτω τοῦ πλήθους ἐστί· τοῦ τοῖς ὠφελεῖν κινδύνους,
ἐστίγων τὸν ἀεὶ τοῦδε χρόνον· ἐδιώκετο θεωρεῖν, ἐμοῦ
γεγραφότος, πλείστα ἐνάσιν· ἐπὶ γεγραφότος δὲ, καθαρὰν
τὴν αἰτίαν· ὥστε σε ἐκκόπτειν τὴν ὀργήν· σὺ δὲ ὡς ἐν δικα-
νικῷ ἐγκαλῶν, ἐπαινεῖν δόξαν· οὐ νῦν μόνοις δὲ λέγ-
ων, ἀκριβῶς· οὐ τὴν πρόσθην ἐκείνῳ γεγραφὼς πολ-
λοῖς μεμεσοῖ τε καὶ μεμεσοῖ ἐπρόσθεν· ἢ τὸν λόγον
ἐστέθηκε ὡς κατασυρεῖν μεμεσοῖ· αὐτοῖς γεγραμμένοις
ὅρκος ἐστὶν· ἐστὶ δὲ ποιεῖν ἀνοσιοῦν τὸν ὀρθῶς ἐρῶν ἀν-
θρωπῶν, νῦν φαίνοιο καθαρός· νίκη δὲ σοφῶν, τὸν μὲν
αὐτὸν τὸν ἐπιμεμονότα μοχθεῖν, ὡς ἂν δὲ κεκρίθη τὰ
ὁ δὲ μὲν γεγραφὼς, ὡς μολόγαν νικῶν τῶν μὲν ἔχειν, τὸν γε-
γραφέν· ἔχοιεν ἢ τοῦ δυνάμενος φόνον ἐπὶ κάνω τῶν τῶν
δικαιοῦν ποιεῖν δεδοκῶν· ἢ νίκα ὁ κόλος ἂν ἀλλοῖος
ἀνήρ, τὸν μὲν, ὡς δεῖ τοῦ δικάζειν· τὸν δὲ, ὡς μεγα-
λοφυῶν· τὸ μὲν, ἀπαντῶν ἀλλήλοις, ἐμοῦ δὲ τὸ μὴ
ὁσιοφαίνεσθαι, ἀκάνθαν φαυλότερον· ὁ γεγραφὼς δικαιοῦν ἢ
ἢ δικαιοῦν ἂν δοκοῦντος· καὶ τὸν ἀφιέντος ἐπὶ μαλακὸν τὸν φόβον
ἀπὸ αὐτῶν, σὺ γε οὐ τὸ μέρος, ἂν δὲ τοῦ ταῦτα ποιῶν, πλὴν
τὸ μεμονωμένον παιδιᾶς, αὐτῷ δὲ ἀφείλω· πάντως δὲ
ἢ ἐπὶ σῆμον πάντων, ὡς πρὸς ὑμῶν ὁμοῦντι· τὴν δὲ οὖσαν
αἰτίαν, ἀφῆκε βραδέως ἐπὶ σῆμα, γνῶ δὲ πολλῶν· ἢ δὲ
ὅτι μετὰ πολιτικῶν θελήσασθαι ἀκούσαι, πρὸ πολλοῦ

τῇ πόλει, πρέπον δὲ τοῦτο ἡγούμενον, ὑφῶν μὴ νηθεὶς ἢ κου-
ρεῶς μὲ οὖν ἐν πῶς τοῦτο αὐτὴν τὰ, μὲ μὲν ἀφ μεῖνον δὴν· ἐ πὶ δὲ
ἄλλοτε ἢ ποιοῦτον, γεγράφω τὸ μὲ τὸ πρῶτον, ἀσπλήθων ἀσ ὀνδὲ
ἐπιφέρον τῶν ὅτι ἐ ιόσθη. ἢ ὅπως μὲν ἐν ποιεῖ τὸ οὖν ἀσπλήθ-
ἐν τὸ δὲ κίνδυνον ἀναφέρειν· ἐ πεῖ τὸ τοῦ φοβοῦν τὸ ἀσπηθοῦντ,
διὰ φύτων ἐ γὰ θανάτου, οὐ δὲ κίνη ὠὶ πολλοῖς λόγοις, οὐ-
τὸ θάρσος ἐ δέξατο, δι' ἀσκολίον ἢν ἐ ὀρξα. ἢ ὄφθονος
ἐ πυγαλαμπρός· ἀδωρὸς δὲ ὅτι ἐκ φίν αὐτὸν ἄλλως, ἢ λόγοις
καταχῶσθαι, τοῦ τὸ μέλλος μὲ ἢ μὴ θρῶν. ἢ ὅσοις τοῦ θὴ δεῖται,
χαίρειν ἔασον· τοῦ δὲ ὅπως μὲν κεῖ δὴ νὴ σθολέγον, ἐ φρούτιστ-
τοῖς βελτίστοις δὲ ἢ μὲ πολίτ, ἀς τὰ πολλὰ ἐ πὶ ἐ δόκα· ἀλλ'
ἐ τὸ μὲ αὐτῶν ἢ γοῦ μὲν ἢ νεφ χλῆσθαι· οἱ δ' αὖ δ' τοῖ ἐ φόκεσ-
νέοι δὲ οἶμαι, ἔ πω πρότερον ὦ μὴ λη κότ τὸ θφίσαι, οἱ δὲ ἐς
ὦ μὴ λῶν, ἀφ ἑ ῶν τὸ, ὑφ ἢ μὴν ἐ τάστον τὸ, οἶ μὲν, ἢ θεῖ δὲ
πεθσίον τὸ, κὰ ὁ λίγοι δὲ πλῆθον· ἀλλ' ἔ πω πάντ' ἀδοκη-
μόνα, σοῦ γε ἀ πάντος. ἔ πορόντ, ταῦτ' τὲ ἢ ναῖ, μὴ ζω,
ἢ αὐτ' γε τὸ πορᾶν αἰσε, πα σπεῖ πῶ πεῖ ταῦτ' ἀ πρὸ ξίας
ἀ μεῖνον· πρὸ μὲν θεῖ τὸ δὲ μὲ τὸ κεκλῆσθαι πεῖ σὸ ρχω,
ἢ κεφάλαιον ἀρχῶν εἶναι δοκεῖ· ἢ μὲ κεῖ τὸ λαμ χοῦ μεθ' γε
σὺ ροι, ἐφ μεσαίοις δὲν ἀφ διὰ λόντ τὸ δὴ νὸν ἢ σοῦ πῶ σαι πό
λεων πρὸ τὴ μεθα· τὸ δὲ ὡς φεύγε τοῦ τὸν τὸν πόνον, ἀκοῦσ
μὲ ὑπὲρ ξε μεῖ· ὥσ τὸ δὲ ἢ μῖν· ἀχ ὅτι ἐ τοῖ ὀμ ὦ σχ δαρ-
χίδην· ὦ τὰ ὀρ ἀ ἀρχὰ πε νίαν ἀ φορεῖ, πῖ δὴν, τὸ ἢ χ ἢν
διόκη· ἀλλὰ δι' ἀφῶν αὐ δὴ φασὶ τ' ἐφ μὲν· ἢ θὼ πλοῦ
διὸ κλωσ ἐ χὴν πρὸς τὴν βουλῶ· σὺ δὲ τοῦ τὸ δόσ, λοῖ τὸ
μὲν ὠν ἢ τὸν δῆμον, ἢ τοὺς βελτίστους ἀνία σεσ· τοῦ τ
ἐ γὼ τὸν φόβον ἔ πὶ θομεν τῆς σῆς ἔ ναι τύχης· ἢ τὰ τ
ἢ νιός χωρ τοῦ ἀκρου ὀ φθαλμοῦ τος αὐ τὸ δαίμονος τοῦ
ἀρμεκ ἱ πωνὸ πὶ θφόρων, ἀ δὲ τ ὡς ἰσχυρὸ τὸν κεκτῆν

τέχνωτῆς σκύνκαὶ· ἡ δὲ τὴν κύβαν νῆτ· ἐκ τῆς
θαλάττης· λύσας, ἀνήχθη· πιστάσας πορίεσθαι τὴν
τέχνην τῆς ζάλης· σὺν ἐκείνοις ἄλλοις πέμψας ἐπὶ λόφ
ίλεως δὲ ἀθηνᾶ δεξάμενος· τὴν μὲν ἀνθ' ἣν μὲν λαμπρὸν
ἀπόλαυσε δῶρων· ἐκείνους δὲ ἐκ πόλιν ἣν πάλιν· ἣ πορεύτε
μὲν ἐχρῆν ἐκείνη, ζητοῦσα δὲ ἀπόντ· σὺ δὲ πῆ ἀν, ἔχης,
βοήθει· τὴν παῦε τοῦθ' ὅμοιον· τῶν δὲ δρόμος λέγε· τὴν δόλ
λέγων· φόρμεα καὶ τὲ τὸν πε πόνημ, ἃ ἐν μεῖ ἔσω πανῶ
πίνει, φλέγα τὲ τὲ τρεῖθην ἀκάρθωσ, ὁ πεν σιοῦ σω
ἐνῶ λύσε τε λθ τῶν· + κλεόρχω· +

ρκη Αμὲ καὶ ὑπὸ τίνων δὴ κεῖται ὅ ἐμὸς μὲ ἀδελφὸς· σὸς
66 τὴν ἐμὸς φίλος κλεόβουλος, αὐτὸς ἐκείνοις ἔγεμεν ἐδίδαξ·
ἔγεμ βεδὲ ἀμέλα θαρρῶν· ἀλλ' τὶ σὸ μνος ἀσῆτ
γνώμεν· τὴν πολλὰ μὲν ἀφίσθ' τοῦ τοῖς λί· ζητῶν τὸ δὲ
μου πόθεν τοῦ τὸ πόθος, τὴν ὁ δὲ χαῖ ἀνδρὶ μὲ μὴ ἐνῶ λῶν
ζωὴ τῆ, τὴν ὧν ἀδικαὶ σκάνων, τὸ μὲ, ἐφ δοκ ἀδῶν
καλῶ· γενέσθαι δὲ τὶν ἀὐτῶν πορᾶ τὴν σῶ ὀλῶ μὲ ἀθῦμ,
ὑφὴ σ νομὶ ζῆν ἀμὲ λυ τέχ τὰ πεῖ τοῦ τε γονέ ν· διὸ πὴ
ὀκνῶν· ἐγω τοῦ ἐ τέλεον πρὸς τὴν ἀλίαν· τὴν σοῦ τοσῶ
μὲ δὲ τὴν κε, τοσοῦ τοῦ σοι χεῖνον ζυ τὲ γονῶ σ, ὡς ὁ ἐ ἀ ὁ
χλε πάνν· ἡ μὲν κλεόβουλος οἷός τε ἐ γένε τὸ ἀὐτ
φύ τῶν ἀσχολίας, δεῖ φθασ· ἀ δὲ τὸν μὲ σ ὀργῆ χέ
με θ' πρὸς τὸν ἄν ἀρὰ· ἡ πλησίον μὲ αὐ νοῖ κῶν, αὐ τὸν
τὸ πάνε λλον, ἢ μὲν ζῶ δεῖ· δὲ δὴ τὸν αὐ τῶ τὴ λαο· τὲ τῦ·
μὲ δὲ ἐν αὐ τοῦ τὴν ἐ ἀ τῶν μὲ κατηγορῶν· τῶ δὲ αὐ τῶ τὸν
ὠ λλο μὲ ὁ ἡν δὴ π τὶ μὲ ὧν, τὸ ἀν ἀν τὲ μὲ ὧν τὲς φ ὁ δὴ·
καὶ σοὶ τὶ γνῶ δε λάσ, τὸν ἥκοντ' κλεόχ λὸ φρον-
τίλ, τὸ ἐ τὴν ὀμὸ σ ἐχθρόν, τὸν κατ' ἀ ἐ ὧν τὸν σε ζῆν,

ἐστοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ πέρρω καθήμενος δωμάτια ἀμφίγαια·
καὶ ἀρὰ πολλὰ πίμελη φρονεῖν, πολλὴ γὰρ ἡ τῆς πόλεως οὐ-
σία γυναικοφύλακες, καὶ τοῦτο νόμιμον τῶν γυναικῶν ὑμεῖς βλέπετον,
τὸ τοῦ πονηροῦ κολάζεσθαι χρῆσθαι τῇ φύσει. +

Πάρεκελεύουμε μεμνῆσθαι σου, πάφων· τί οὖν σε παρεκε-
λεύομεν καὶ ἐμαυτὸν μεμνῆσθαι· ἃ δὲ τοῦτο ἡμῖν πρὸς τὸν, 122
καὶ πρὸς γυναῖκα τὴν αὐτὴν ἐχεδόξαν· ὡς ἐγὼ μὲν τὸν ἐμαυτοῦ,
τοτε εἰλήθεμεν καὶ οὐ τοῦ πολίτου καὶ κολοῖς δρόμοις τοῖς ἡμέτε-
ρα σε τὸ χαῖρε μεμνῆσθαι ἀντιέξαν τὸ· πῦν δὲ ἐν τῷ δόγματος
ἐπέταττεν γυναῖκα ἄλλην, ἰσχύειν δὲ· ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν, ἐθαυμάζε
διὰ σοῦ τῆς· ὡς δὲ γνόμενος ἔναι τῆς ἀρχῆς μέρη, τὸ τοῦ ἀρ-
χομένου ὑπεῖξαν· ἃ δὲ ἔστρα τῶν ἐπιστρατεῖν· ἃ δὲ
ὠλίγαι· καὶ κρυ· καὶ δοῦλε πρὸς σ· χορεῖν ὑμῶν καὶ θολί-
καὶ πανηγύρεις· καὶ τὰ τῶν βρέφος· καὶ καὶ τοῖς ἀντέλα-
καὶ δημοσιῆ δόγματα· καὶ πρὸ πολλῶν φόβαι· καὶ τὰ αὐτῶν μουσικὴ
ἀμεθομένη καὶ· ἡ δὲ τῆς γονεῖς οἰκεῖοι καὶ ἡ χῦ τρόποις
χρῆσθαι μὲν, ἡ μέρη τὸν ἀρετὸν τῆς ὅλων ἀρχὴν ἔχοντα· τοῦτ
μεμνῆσθαι· ταῦτ ὡ ζητοῦμεν· ἃ καὶ ἃ τὸ προσδοκῶν
ὁδοὶ ὁρεῖν ὑπὸ τῆς τυχοῦσης γένεσθαι τὸν καιρὸν σκῦλον,
ἱππῶν κοσμεῖν, ἃ τέτων, ἀμὲν καὶ ὡ τὸ πλεμφῶν ὑμπλεῖν τὴ
δόμηνδ ἀπόλυσα, κοτλεύουσαν ὀργὴ δοσῶ. +

Πάθομεν μὲν πολλὰ εἶναι ὁ τὸ πρόλεμ· ἃ γὰρ ἀν, πολλῆς αὐτὸ 143
λαυθάνεστο ὡ ζήνγ σχολῆς· ὡς τὸ κεκόμ, ἃ κάρχον τὸ
ὡῖον τὸ τὰ πόλεως· ἀλλὰ ἀν δεῖ σὸ τὸ μὴ λόγου· ἃ δὲ ἀλῶ
μὲ σκῦλο, καὶ πολλὰ τὸ πρόλεμα, οὐδὲ ἀρκεῖ σὸ μεφοτὸ,
τῶν μεῖν τὸ ἐοικέα ὑμῶν οἰκεῖ μὲ τὸ ἀίκης· καὶ ὑλλόμεθα
κὴν τῆμ· σκῦλο, τὴ δὲ ταῦτ· ζητοῦν δὲ ἡ τοῦ ἀθάνατ εἶδος

οἴκτον· ἢ τὴν ὀρφέως κιθάραν, καὶ τὴν κιθάραν ἐπῄει,
τὴν λυπηρὰ τὰ τοῦ ἔρωτος, καὶ τὸν οἶκτον, ὡς δὴ πᾶν
ἔχει τὴν κιθάραν· ἢ τὴν φύσιν κοινὴν ὑμῶν ἄνοισι· ὡς τε καὶ πρὸς
ἀπόρων ὑπὲρ ἀπόρων δεῖται· ἀλλὰ τὴν μεσοῦν ἔχεσι,
ταῦτ' αὖν, ὦ δόρκας· ἀπόλοιο δὴ τῷ πόλεμε πολὺ γένεσι,
ὃς τοῦ κάλλιστος ὀξέως ἔρως πρίας.

ρκθ

70

Πολλοὶ μὲν πόρρω πολλὰ κοὐ σηλόγους, ἐκφαίνουσιν τοῦ νῦν τὸν
πόρθεσγίον· οἷον γὰρ τὸ δεῖ πίστησον, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀκὴ
τὸν αὐδρεῖα ποιητέον· ἐγὼ δὲ χωρὶς δρκεσοῦν ἐκάν πρὸς
θηκλ τὸν ὦν ἔρωλω· ἀλλὰ τὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἐστὶν αὐτ
σιγῆσαι· διὸ γὰρ ἡ ψυχὴ μὲν τὸ γενέσθαι οἱ τοιοῦτ' ἔρωτ, ὑπὲρ
τοῦ τὸ μὴ χρῆσθαι πόρρω τὸ τῷ κάρῳ, πῶς κὰ δὴ κίνησις
πόρθεσγίος τὸ μέλαμ μοι δὴ ἀτ' δὴ κὰ τὴν πεῦδος·
μέλαδε, ποτὶ τὸ ἐμὸν τὸ κεφάλαι φίλον· τοῦτ' θέος ἐστὶν
ἀσέβιος· δὴ λόγον ὡς ὀπίαν, τὸ δὲ ἐλλόγω, τὸ μὴ
φαῦτ' κεχέιοσι· ὅτι δὲ καὶ τοῦτ, ἀπαῦτ' τῶν τρόπ
ὦν μελῆ αὔξιος· ὅστε φίλω μὲ ἔοικθῶν, καὶ, ἀπὸ πῦρ ὑβρίν·
φίλω δὲ ἀμέλρτα νοῦ κὰ λύτ' τὸ ἐστέται, κὰ λοκὸ ἔσαι μὲ
κὰ δὸ· ἐλθεῖν ὡς δὲ πὶ τὶ μὲ κὸ· καὶ δὶ ἀ μὲ γοῦν, ἵκαν
κὶ νδὸ ὡ ὁ σὸ κὰ δίκαιον δὶ ἀφῦ τὴν· δὶ ἀ δὲ τὸ χρεῖν τὸ
φύσεως, ἢ δὶ ὦ ποιῆσ σύμλογον· χρὴ μὲ ἀλλ' δὲ πρὸ ἐὰν
μὲ δὲ λόγον, ἢ λόδ' ἔν μὲ λεῖν· τοῦ τὸ μὲ τὸ ἐγὼ, τὶ πᾶς ἐν
σύ δὶ ὁ πρὸς ἐμὲ πεπρὸ μὲ ἐν οἰς λόδ' ὦν· ὡ ρὶ ὦ δὴ τὸ
ὄξ ὅτι λέγειν, τοῦτον οἶμαι κὰν, πόλδιν ὦν ὦν ὦν, φύλόξαι
τὴν μὲ λέτ', τοῖς ἢ δέως τέλοιο ἀπὸ κλῆσαι τὸ δόμα τὸ·
ἐγὼ μὲ ὦν, κὰ κὶ εἰοσμὸν, ἵνα ἀλχὸν τοιαῦτ' πόρθεσγίω,
ὡς δὴ κοῦ τὸ κὰ δὴ ὦ ἀπὸ πεῦ τοῦ αὖτ· πόρρω δὲ τὶ

τὸ πάντων, τοῦ αἰῶνος ἡ ἀρχὴ δίκαιον. + ρλ
ἀποκρινοῦμαι δὲ ἐξ ἑαυτοῦ τοῖς φίλοις. τί δὲ ἄκε μέλλον, οὐκ
καὶ ἐμαυτὸν νομίζω. περὶ δὲ τῶν προτέρων σε χρὴ, ἀμυν
σιγᾶν, ἢ ζητοῦντ' ἀπολογήσασθαι, καὶ ἐξ ἀνίσχυρον
ἅπαν. ἐπεὶ δὲ νῦν τὸ τοσοῦτον φίλων, ἀλλ' ἀγαθὸν τὸ τέ
τορ, δωδεκ, καὶ φιλάνθρωπος ἀλλ' ὅτι περὶ αὐτῶν ἐστὶ χρὴ
λέγειν. ὅμως γοῦν πεθὼν οἶδα διὰ τὸν σὸν βουλόμενος, φόβῳ
ἐκ ἀποκρύψομαι σοι φίλον. ἐγὼ νέοις φεύγοντας,
ἀλλ' πω πολὺ ἐδίωξα. ἀδέ γὰρ τὰς κρίνας ἐώρων χωρὶς
πόλεις τοὺς χρήζοντας πᾶν. ἀλλὰ μέλλω δὴν τοῖς προσιοῦσι
εὐνοῖς δὲ φίλοις. τοῖς δ' ὑπερορῶσι, τοῦτο τὸ ὑπερ ο-
ρᾶσθαι. καὶ δὴ διὰ τοῦτο δὲ ἔμοιγε γὰρ ὡς ἔνι σωμο
τὸν, ὅτι μὲν δὲ ὑπέρμεγα τὰ πάντων. τῶν μὲν τοι παίδων
ὡς ἔστον βραδυνόντων, δικαίνεται ὁ μὲν λόγος,
ἐβουλήθησαν τὰ τ' κινήθησαν τὰ λάφυρα. καὶ σοι πλη
σίον ὁ τῆς σῆς ἀλλ' ἀνομίας γνώμη, ἢ οὐ τῆς ἐμῆς ἀμυ
τοῦτο ποιοῦμεν σημεῖον. μὴ οὖν ὡς δὴ σαυτὸν ἀπαλλάξῃς,
ὡς δὲ ἀλλὰ καὶ μεγάλα ἐμμένεν τοῖς δεδοκιμασμένοις, μὴ δὲ
οἴκαδε ἀθεῖν προσήμεθα πορδικῆ, ἀμὴ δὲ πρὸς τὸν ὑπερ
αὐτὸ. ἀλλὰ τὸ τῶν, αὐτὰ τῶν ἐν ἀμφοτέρα τῆς τ
ἐπὶ δὲ ἀμφοτέρα μεγάλα, ποιοῦσιν ἀνορθόν. ἐκεῖνο δὲ τυχὸν
σοὶ μὲ φίλος. καὶ δὲ ἀπεδήμει. ὡς μὴ χρὴ ἐρῶ, δὴ μοι ἀν.
ἀγαθὸν ὧν πρὸ ἐμὲ παῖδας τὸ τοῦ. τὸν ἀδελφὸν τὸ
αὐτὸ, ἀμέλλον ἐδόξεν ἐκ ἀνόν φίλων, ἢ τοῦ τοῦ. διὸ δὴ
τοῦ θάλασσον ὄνομα ὡς τοῦτ' λέλυμαι, ὅπως ἐκ ἀνὸς ἐ
ὑφεαίνοιτο, καὶ τοῖς τὸ δεῖν γίνοιτο. + κρατίνω. + ρλα
ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τὸ τὴν λεμέχ τὸν πρὸ ἀρούσ τὸ τοῦ

τηλεμαχομορφη, καὶ δὲ γε ὁ μενέλεως, ὁμολογήσασ
τῆ γωναικὶ καὶ πῶν πρὶν τῶν χρῶν ἐν πολ. πρὸ φθαλμῶ
ἀδὴ πλέγε, καὶ ὑβρίζει τὸν νεανίσκον, καὶ τὸν σκήπτρ
ον. ἀλλὰ μὴ δοκεῖ μὴ ἀν, ἢ πόνον πάθην ταῦτ ἀκούσ
ὀδύσασθαι, ἢ ὅτι τροίης ἱερὸν πόλιν ἔθρον ἐπρόσεν.
οἶδα δὲ καὶ πολλὰ δαμασσάμενος βροτοὺς, τὸ εἰκὸς ἀμφὶ τέκνα
γονεῦσι. θεὸς τὶ ἀν βλέπων ἐπελάβετ πρὶν εἰπεῖν
λόγου. ἐγὼ μὲ ὅπως σε φρονοῦμι, τοῦτο ἔπραξον. εἰκὸ
λέτι ὁ σκαιὸς ἔναι καὶ ἀμαθὴς. ὅ γε οὖν ἔστοι κολάζε
σθαι καὶ τὶ ταυτὶ τὴς ἀπαιδευσίας ἕνεκα τοῦ σὸν ἔγον.
ὡς ἐγὼ μὲ οὐκ ἔκτησεν, μὴ ἀδῶν ἀν πρόθυμος. εἰ δὲ
τῶ λαμβάνοντι τὸ λαβεῖν οὐ βλάβος, κρατίνος ὁ κωμ
ῳδοποιήσω. +

136 ρκε 102 Ὀν τῶς σὺ τὸ χρυσὸ τεύχοις. ὅστις οὖν τῶ χαλκοῖς οἴοι τὸ τ
φίλων λόγοις, ἐν τοῖς σαυτ γεφυρεῖ πρὶν τὴν χρυσὸν,
ὅ ὅν τὶ τὸ τ πρὸ ὄμμασι χρυσοχόος, τὸ παρὰ τῶ βοῶ τὸ τ
τὶ ποιοῦντ. καὶ τὸ σκήπτρ, χρυσὸ τὸ κεκραντὴν. δόξα
μὲν δὲ χρυσὸν τῆ τὸ λόγου τέχνη, χρυσὸ τοῖς ὀρῶσ
ἐφαίνη. νοῦ, πλὴν ἐν τοῖς τοῖς πλείστοις χρυσὸν,
χρυσὸν πρὶν χῶ, ἀφροδίτη δὴ τὸν λόγον πρὸ κόζων,
οὐ ἐγὼ θαρσῶ τῆ. πρὸ τὸ μὲ δὴ κίνδυνω κ τὸν δὶ ἀ
φιλίαν ὑπομένω, ὡς πρὸ θυμῶ. ὅτι μὲ τὸ ἐρεῖ
ταῦ ἐγκωμιαστ πρὶν τῶν ἐμαυτ, σὺ τὴν φιλίαν μὴ κα,
τὸν πυθόμενον ἀλλὰ, δῆλον. ἀ δὲ τῶ λόγων δὴ
πρὶν τῶν φεύγειν τὸν τῶν, οἶδα. ἐγὼ δὲ τὸν πεῖθω
τρόν τὸ ἀσεμαυτὸν ἐπαίν τὶ θεμ. ἐν τὸ τρόπ τῶν, ἀλ
βήτιον ἐκεῖνο. πῶς ὅλως ἀπόφηθῆ τὸ μὴ ἐν λέγω,

ἡ δὲ τὸ δρᾶν προσόντα τοῖς ὑπηκόοις, καὶ δικαίως, δίωμα
μὴ λέγειν, οὐ δικαίως πρὸς ἡμᾶς τοῦτο χρώμεθα, δικαίως, δίκα-
ιοδοτήσας· ὅ τῶν δεινοῖς διαλέγεσθαι, τίνα τὸν μέτριον· καὶ
ἀποφαίνεται τὸν χρεῖν, καὶ δίκαιον δίκην τῶν νόμων·

υδὲ θαυμαστὸν, ἅ τῶν ἐν δικαστηρίοις τεχθέν, εὐρεμένων τῶν τε
τῶν σεμνοτάτων· δίκαιον γὰρ ἀφορος φυσῶν ἡ πόλις ἡμῖν·
ἀπέδωκε δὴ καὶ μάλιστος οὗτος τὸν νόμον, ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν οἰκεῖ,
γενέσθαι βουλήθη τὸν ἰατρός· καὶ οὐ δὲ αὐτὸν τὸν μὲν δεμίαν τῆς
πόλεως, πολλὰ δὲ αὐτῷ καὶ δόσαν μὴ ἀξιοῦν τῆς τῆς δίκαν δεῖν
τῆς ἡμέρας, τοῦ τοίνυν, δικαστὴς ἡ τῶν δικῶν βουλήθη τὸν
ἄνδρα κτήσασθαι· δικαστὴς δὲ ἅ τῶν ἡδωνήθη συρεῖν μὴ σῶμα
τρηταῖς μὲν γὰρ σκάνοσι ἡ τὰ τὸ κεχαρέ παιγνίας· πόνοι δὲ
ὑμῶν δὲ τὸ δὲ· καὶ τοι φόβοσι μὲν ἡ δὲ παρὰ τῆς τῶν χρεῖν πορ-
εύεσθαι οἰκοῖ· τοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ τεθνεῶτος, ἐπὶ αὐτὸν οἱ τὸ
ρῦσοι χωροῦσιν· ἀλλὰ μεῖστῆς πρὸς ὅμοις δὲ δαιμονίοις πρὸς
ὑμῶν φρουτίδας ἡ δίοσ ἔχετο· ἅ πᾶν, οὐ τῆς σῆς φιλοτι-
μίας τε καὶ δρᾶν καὶ μεγρότητος πρὸς ἑαυτὸν, δίσον, ὅ τι
καλὸν ἐποίησε πρὸς ὑμᾶς ἐπιτόμως, ἐστί· καταφεύξεται μὲν τὸν
εὐθὺς αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ αὐτὸς τοῖς δε, καὶ ἐγὼ παρήγαν· σὺ δὲ
ἀθῶς ἀν δὲ κινυθ τοῖς δωδομένοις λυπῶν, ὅτι δικαίως τρέφ-
οι δὲ δικαστὴς ἔθνη τὸν δόξῃ, ὡς τὰ κόνοντ πρὸς κλεῖν αὐτὸν χρεῖ αὐ-
χίμιον· δὴ λόγον τὸν ὡς ἑαυτὸν ἐστὶ γέλη· αἱρεῖσθαι δὲ
μὴ τὸν δικῶν, μὴ τὸ γαλλεῖν· ἀδεῖν δὲ τῶν αὐθέν, ὅμοι, καθ
ἡσυχίαν χρῆσθαι τὴν τέχνη· τοῖ δὲ θαυμαστὸν πρὸς ἡμᾶς ἐπαινῶ·
πρὸς δὲ ἀσκλήπιε, τὸ μὲν ἰατρὸν δίδωθαι· τοῖ δὲ νέοις δρᾶσι
τοῦ μεγαθαύματι ἀσουδαῖον, ὁρῶσι τὸν μὲ μεθηκότ ἐκ
δεινῶν δεξόμενοσ· ἅ γὰρ δὲ σε τούτων αἴτιον αὐτὴ πόλει,
μᾶλλον τῶν δοτ πόλιν ἀνδλαμῆ· τοῦ τὴν ἐμὸ δὲ δῶν

ρκ
668

τῶν ἡλίου, πολλὰς κατὰ πολλαχῇ σημαίνοντας ἀλλήλοις τὸν ἄρχοντα τῶν
κομιζόντων. συνόδου δὴ τινὶ γνώμῃ, ὡς ἔοικε θηκάτω τὴν πρᾶξιν
τιμάν· ὀρθῶς μὲν γὰρ ὁ πάππος ἐβουλεύσατο· οἱ δὲ ἄλλοι δὲ τὰ αὐτὰ
κρείττον, ἢ γε φανερόν.

ρλζ 683

Ο κόραξ ἢ τῶν νόμων φύλακες. ἢ τὸν κόμιν τῶν δεξιῶν
ἀκολουθήσω τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ δὴ ἢ ἡνίκα τοῦ ἐμὲ τῶν ἀνδρῶν
λιεδόξω ἀνδρῶν· μᾶλλον δὲ ἢ πορεύεσθαι. οἷμαι γε
λίκαιόν με τοῦ ἀρχαίοις καταλειπομένοις ἢ συμπεφοιτηκότι,
μάλιστα ὑπὸ πολλῶν ἐκείνων τῶν πορευομένων· ἢ κίνησιν τὴν
λέ, ἐξαιρεῖν τὸν μικρά· σὺ δὲ οἴκαδε ἢ πρὸς οἴμον τὸν δρόμον
ἐμὲ ἐπιποιήσαι, καθάπερ διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ σαυτὸν
ἐμὲ αὐτὸν μιμησάμενος· μετὰ λόγου δὲ τὸν μὲν πρε-
μελήσαι τῶν ἑταίρων μέρος, μὴ ζοῦσι τὸν δὲ ἰδεῖν
ὀκνήσαι τοῦ δεῖν τὸν ἐπιστρεφόν, πολὺ κάλλιον τὸν φίλο-
τιμεῖσθαι τὸν δρόμον. ὡς ἢ δὴ τὸν ἐν δόντα χρεῖν, αὐτὸν
ὅτι ἐδόσαν καθηγήσαντο, ἢ ἐμὲ ὅσπερ ὁμοίως τοῦ τε
πάσχω τε, ἢ οἷόν τε πάσχειν· ἀλλὰ σὺ γε δῆλος εἶ.
τὸν πόλιν οἷς ἐπράξαν· ἢ οὐ δὲ παυσάμενος τοῦ λόγου τὴν
τίν ἐνομίζετο διὰ τὴν γεγενημένην τὴν τοιαύτην ἢ δόξαν
πῶς οὖν ἐστὶν ἢ τὸν πόθον τοῦ ἐκείνου, ἢ πρὸς σὲ μὲν γὰρ φέρειν,
ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ σὺ οἷόν τε ἦν, οὐ τοῦ φίλου ἢ δέον ἐστὶν.
ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνον ὡς ἔοικε, ὡς ἐν αὐτῷ μὴ μὲν ἀπόντα
ὄντα, μικρὸν ἐν τῷ τῶν μετόλων· σοὶ δὲ κατὰ τὴν φίκρὸν
σκῆνον ἔφηκε μὲν ὁ ὢν ἐκείνος πολλαχῇ φήλη, ἢ αὐτὸν
σοῦ πρὸς ἄλλον τὸν δρόμον τὸν δ' ἐν τοῦ πόνου ἀπὸ ζαλεῖ δὸς θεῶν.
ἄλλος μὲν ἀπὸ τρόμου δὲ ἐλαμπρὸν, ὡς πρὸς ἀλλὰ μὲν,
ἄλλα τῆς τροίας ἀλλὰ μὲν ὁ μὲν ἐφήξ δὲ πολὺ σεμνοτέρα
τῆς ὁδοῦ τὸν ἀρχῆς· πεφαίνεται δὲ ὅτι ἢ κρατεῖ τὰ

ἀξιοῦν μόνος, καὶ τεθνεῶτα· ἀλλὰ μὴ πολλοὺς μὴ πόνον
ῥᾴδιον, ἢ τὶς ἐστὶν δεῖται τοῦτο μὲν γὰρ ὁ πολλοὶ τὸ
ἀκμάζοντι· τὸ δὲ ἀν ἡδὺ τὸ ὀλίγον δὲ χοῖτο, τὸ χαλεπόν
ὅτε δὲ μὲ τὸ μὴ μόνον· ἀλλὰ σθῶ τε πολλοὶ τοῖς ἀμφοῖν
ἔδοκας, ἢ τοῦτο ὄντων, οὐ τοῦτο ποιῶν ἐλυπᾶ, καὶ
τὶ ἀτρόπον λόγοις καὶ μὴ πρὸς θὴν αἰσχύνομαι, μὴ
δὲ τὸ ἔξω θεῖν ἐπαίν· τοῦτο δὴ τῶν λόγ, ἐπαίνου ὁ ἐν
τὶ θεῖτον ἀκούσαι· +

μηνον αἰτίαν ἀδοθαίσας τὸ πρὸς ἐμὲ σίωπῶ· ἐπιστεύνε-
θυμήθην ὅτι ταῦ αὐτῶν αἰτίαν ἢ ἐμὲ αὐτὸν αἰρήσω· καὶ γὰρ
ἀμφοῖν οἰκεῖα τὸ τῶν σίγῶν, ὡς ἐπὶ πόνῶ δὴ μὲ κρὸν τὸ
μὴ τὸ ψαῦμ· εὐθὺς, αἰσχύνθην δὲ ὑστέρον τῶν μὴ πεῖν ἐ-
πεφθέγξαι· πόσχρῶν δὲ τί τοιοῦτον ἢ ἐπὶ τῶν δρῶν ἀν;
μὴ κατὰ χαὶ δὴ θῶν πρὸ αὐτοῖς, ἐ τὸ ἀν πεφυτὶ θεῶν ἡμέρ·
ἢ τὸ ἄν· ἢ τὸ ὡς ἀν ὁ κάμνων, ἐφθῆ πεῖν πρὸ ἡμῶν τὸ ἢ ἡμᾶς
γενέσθαι· ἢ τὸν κὸν ὀνόμαν, φῶσι, τὸ μὴ γεφῆν τὸ μὴ
γεγεφῆνα· ἀλλὰ ποιῶν πατεφίνος μὴ κοσμοπόλοπίαν
ἄπῶ, ἀν ἀκλωμα πολὶ θὰ τὸ γεμμῆ· ὁ δὲ πατρῶν ἐν γὰρ,
ὅτι μὴ ἢ σίνοις ἐν ἢ· ἢ πῶ δὴ πῶ τὸ ἐξεῖ ἐν πεφύτοις ἢ τῶ
τῶ πῶ δὲ χῶ ἀπολαυόντων, αὐτὸ ἀν, πρὸ δὴ ἢ πῶ·
ἀλλὰ μόνος ἐ τὰ ἰρῶς ἐκ παιδὸς ὡς ἀχέτορος· ἢ ὑμῶν ἰ-
τῶ τῶ ἀδελφῶν ἀμφῶν· χαίρων ὁ τὸ τὸ τὸ τὸ γενναῖον,
καὶ πρὸ θὺμῶν ὄν τὸ ἐπαινῶν· καὶ τὸ ἢ ἢ δρ καὶ ὄν τὸ ἐ πεγέρ·
ἀλλὰ δὲ αὐτὸν ἢ φρονῶ νῶ τὸ ἐ γὼ μία τὸ θῶ μὲ δὶ ἔξῃ θῶν·
ἢ πολὶ τῶν τοῦ ἡδονῶν δουλῶν καὶ πηρεῖ ἀν ἀποτάν·
ἢ πολὶ νῦν δὴ ἐγὼ ἐπῆθῶν ἐ χὼ· τὸν ἀνδρεῖ τῶ μεγίμ ἢ δὲ τὸ
δὲ ἐ βαλον· ἐ χῶν δὲ τὸ τὸ πεῖ δὰ καὶ τὸ ὁ ἰκόν, ἢ πῶ πῶ
ἐ χὴν ἡ γὸν μὲ ὠτὸ, ἢ ποθοῦ μὴν, πατεφίνον ἢ χὸ ἐφῶν· καὶ

ἐκαλουμεν δὴ δι' ἐπὶ τολαῶν ὀξὺ πορ ἦλθον· ὁ δὲ, αὐτοσ
ὤστε θυμεμ ἐλθὴν· ἐμποδίσμεν δὲ ἄλλοι ὅπων ἔρωντ,
τὸν μὲ ἐμπροσθ χεῖρον ἔχῆκε· διαιτοῦρω δὲ χρησόμενος
τ' ἔρωτι, δρόμον ἔδρομε βραδέως ὀφ ἁλόμενον μοι πολ.
τοῦτο δὲ αὐτῶ θορυβοῦντι ἀνὰ ὁ ἀνήνοχεν, ὡσ αὖ, ἡ με-
λαγκόλιε τῶν τῆσ ὠδεῖ δοσ κοινῶν, δὸν τὶ δὲ αὐτὸν τεύφ.
πεσοσ ἠθῶν δὴ μοι πορὶ φόβος, ἔλεγέ τε ὡσ ὀρνίζοιο,
καὶ ἐδὴ τὸ ζοῆθὴν· ἐγὼ δὲ ἐπεσχόμεν, τὴν τε σὴν φιλῶ
ἡδῶσ, καὶ τὴν πρὸς ἐμαυτοῦ φιλίαν· ἐμοὶ τε ἡδὴ αὖ, χρεὶ
ζοιο, καὶ ὑπνώσμεν αὖ, δοίησ ἔρδον, ἢ λόβησ δίκω· ὑφ' ἡ
ἀκὴ καὶ πρὸ τοῦ ὀφρ' ἐμὴν ὑπὸ τῶν ὀρχομένων ἐδέθησ· καὶ
πέτρον ἀσ γὴ ἐμοσ ὀλ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ἥκουτ', ἢ τῆς ὀρχῆσ
ἀπολέξῃ· τοιούτοις φαρμάκοις ἐγοήτευσ ἀσ ταῦ πλείσ.
καὶ οὐ τῶν οἰκήτορ ἀσ μεμόνον, ἀλλ' καὶ ἡρὰ ἤπειρῶν· καὶ ἀξι-
ὁρχοσ· καὶ ἡρὰ ἱστάσ· καὶ τῶν ἀν' ὀτῶν δὴ ἀσχήμ μὲ πολὺ μ
πορ δομένοισ· ἐγὼ μὲν οὖν τῶν τὸ ὀλπίζω· καὶ αὖ τ' ἐπι-
κλαμεν ὠν πέφασ ἔσῃ· οὐδὲ μοι μάρτυσ ἐγὼ· καὶ τῶν λῆξ
τῆσ ὀρχῆσ, προσθ τὸ καὶ πεφυλάσ τὸν αὖν δεκ μεγίζονος,
ἢ πρὸ τοῦ ἀξιοῦν.

ρλζ Ἐ οἰκεῖ ὁ ἀνδρὸς πονηρὸ μὲ ἐπὶ θυμεῖν, ἀ τὶ δὲ ἀ χθὲ
307 μικὸς ἐπὶ λέλησμαι φίλε, ἀθῦ πο τίνος ἀ τοῦ δεῖ αὐτὸ
τοῦτο ἔ πόθον· καὶ θαυμάζω ὅπωσ ἂν κρίδοι ἐ γὼ σω
τ' τὰ τοιαῦτ' νοσοῦντ' ἀπαλλαχθαι· ἐγὼ δὲ τῆσ μὴ
κοινῆσ ἀ τυχίασ ἔχω τὸ μέρος, ὀρχούμενος ὑπὸ βαῖ λε
δείου· τοῖσ δὲ ἀίοισ ἂν δὲ γὰ πορ ἐλπίζῃ τ' τὰ τῶν·
ἂν τε ἡρῶ οἰκοδομεῖ λαμπρῶσ, ἂν τ' ἐλῶ ἐ ὀνήμ πολ
ἂν τε ὑπὸ ἀ δοῦχων πορ δ πέμπομ, πάν ὀν φοβεῖν.

ἀθυμοῦσι μετὰ δὲ χθονὸς ἡμεῖν ἀναμέλπω· τίνα τοίνυν
οἰκον ἐπορεύσω, ὑ δεῖ ἔχεις τὸ μὴ νῦν τῆσ· ἢ τίς μεν τῶν τοῦ
ἐφρασέ σοι τὸν ὄγκον· ἔστι μὲν τὸ πρὸ τὸν βασιλέα καλουμένου
ἄλλως δὲ ἀδαμεῖς· τοῦτο δὲ ἔστιν ἐχῶς· ἔστη θῶν, ὅπου ἀν
λέγοντες· καὶ τὰ πάτι σιγήν· καὶ ὅ, τι φθέγξαιτο, συνδεῖν
μόνος τοῦτο ἔχαρον· ἀμφίγνων γε γόμενος τὴν γνώμην,
ἄπιμι, πορευθεὶς ἀλόγοις τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις·
οὗτοι τῶν φόδρα ὀίκαρποι· τὸ δὲ τὸν δὴ μὲ τῶν βασιλεῖ
πεῦσον δεχόντ· ὅδ' ἔνα δὲ ἄρξαι τῶν· ἢ τῶν μ', γενέσθαι
τίμεν· τὸν δὲ, σκέψαι τὸν ὄντ, τοῦτ' δὴ τ' ὦν τοῦ
προδείλησ ἀδόνιδος, οἴχε· ἢ νῦν ὡσ ἀληθῶς ἔστ' ἔργον
ἄκρ τὸ τοῦ πρὸ ἀλῶν τοῦ ὄνομα· ἔμεν ἀλλ' ἢ φόδρα τίσ ἢν
τῶν γε τοιούτ' ἔξ ἔστα, τῶν φιλόν τῶν αὐ, ἐγγόμενον τὸν ὄγκον
ὡς πρὸ τὶ φορτίον ἔφορτον· τοῖς τάσ δ' ἔμοι δικαίωσ,
ἀμεῖ ὁ πορεύεσθαι πέπονθασ, ἢ ὦν λέληθα μὲ τοῦ τέπτ·
καὶ μὴν κἀκεῖνο γε ἔστο πον, ὃ χρεὼν μ', ἢν αὐτοῖς αὐτοῖς πρὸ
μεσοῖ, καὶ γὰ δὲ ποιεῖν, ἢ οἷα ἔπω πέτρον· ἔνα μὲν ἢ σορ
τὸ μὲ τί σου γε ἔμμε, πέτρον δὲ ἐπὸς ἢ μεσῶν ἢ κεγ ἔστ ζυ εἰόν·
ἀλλ' καὶ, ἔχησ· ἀκοῦσ ἔτρος γέγονασ· καὶ αὐτῶν πρὸ τ'
θεῶν ὁ αὐτὸ ἔφυσι, τέμενσ ὁ δὸν ἄλλω ἔκφεν, ἢ δίωμε ἔμοι,
ταῦτ δὲ σαῦ ἀχαίσμεσχομένω· ἀλλ' ταῦτ' ἔμοι, ἢ ὦν, ἢ ἐφ'
μὴ πεῦσαιο· βουλοίμεν ὦ δ' ἔν σε καὶ πεῖ ἢ μεῦν ὦν ἢ κατόρ
ζιτ' ἢν αὐτῶν· ἢ τὸ γε ἔμμ' μὴ λόθησ, μέλλον τὸ δὲ δία
κόνισ ὡσ ἢ μεν λὴ κόσιν ἔγκολῆν, ἢ τὸν φιλόν δὸν ὄνομ' ἔζν
γεγονέναι κὰ κοῦ, ὅσ ἢ βουλήθη μ' σοι τὸν ἴδρω ὡσ ὦν γενέσθαι·
τ' φθέσαι τ' δὲ ἢ πήσ, τοῦ τὸ δίκαιον ἔχοντ' τὸ πεφαλῆ φεν·
(6) σὺ δὴ φήσε μὲ ἢ ὦν χρεῖ· τῶν μὲ φρὸν ὄργον, ἀ μὲ τ' δὴ κεῖ.

πεφ/πνο, ὅ φησι μέν, ἴδιον δὲ τῶν αὐτῶν διὰ πίστιν ἔχοντες,
ἀ Κάθοικος ὡς τῶν ἀνθρώπων πάντας ἐπεφ/πεν· καὶ μοι δοκεῖ τε,
σὺ μὲ ἐοικέναι πολλαχῆ διὰ τὸν ὡν γομεσῶν πεῖς φέφαν,
ὅδε, ὡ φεφόνω πολλαι· καὶ δέδοικας δὴ μὴ τὴν αὐτῶν πόν
ἀφὸ ἄν πέμπεῖ μεχθήσον ἀκ ὡν κρόδν, σὸ κατὰ πλῶν
διαλέγῃ, πρὸ μεαῖς μὲ φεύγων, φίλοις δὲ χαίφον πλέ,
ἢ πρὸ μεσὶν ἕτροι· ἀλλὰ σὺ κίνα τὲ Κ πρὸ φακόλα· πιφθ
τὸν τὴν πολὶ τὰ πλοῖα φρονῖζαλ δὴ ξὰν ἢ μῶν τὸν αὐ δρα
Κυβρνῆτιν ὲ θνῶν. + μαξίμου τῶ φιλοσόφω. +

ρλη 750 υφῆ ρὴ τὸ εἰκῶν· ὁ δὲ τῶν ἀ πόρων· ὁ δὲ τῶν ἄλλων ἐχόν
χῶ σαμεῖν, ὅτιν αὐ νᾶ οὗ πος· πολὺ ὅτι σ λέγω δεῖ σαμεῖν τὴ
ἐπιάκεῖον, Κ ὁ ἄν αὐ χρηστόν· ὡς ἐστῶν τὰ γε αὐτῶ πρὸ
ὑπορ βολὴν μεμε λέτῃ· μαρτυρῶ δὲ αὐτοῖ, πρὸ ὁ λῶν
τοῖς μαρτυρῶσι αὐτῶ· φίλοις τὲ οὖσιν ἐμοῖ, Κ ἢ ἀληθῆς·
Κ πιφόφῃ τὸν αὐ νᾶ σαν τὲ ὑξεαῖ βοηθεῖ πρὰ τῶν τὰ
πεφ/μῆ πεφ/ῆς τῶν ἀγωνιζομένων τὶχόφῃν. + κλήμεντ +

ρλθ Γ λῶ πλὰ τὰ ἀγαθὴ πρὶ πλῶ πλῆς ἀγαθῆς, ὁ σκλη πῖ πεῖ κλή
μεντ αὐ πῆ λαλεῖν μῶν, ἐ φοῖσ κάθημαι· αὐ πῆ γὰ λ δὲ ζῆν ὁ
ἀν τοῖ ἐ μπεσὰ πόνοισ τοῖσ κλοῖσ· κλοῖ τὰ δὴ πάθοι οἱ πῶ
φιλοσφῖ· Κ ποιῶν ἀκόλουθοσ, ἐστὶ τὰ σὰ βλέπον τῶ, δὴ μὴ πο
ιῶ δὲ Κ ἡμῶν τὰ πεῖ λόγοσ βελτίω τῶ πρὰ ξαντῶ
λόγω, τῶ δὴ καὶ ὁ τὲ ὁρμεῖ ω πλῶν καὶ ἀνεν κὴ πῆ,
ὁν ἀκαὶ ὁ τὸν τῶ τῶ πρῶ τὸν, ἢ τὰ κὰ τὲ θέμεθ δὴ σαν τῶ·
ἀλλὰ ἀ τὲ ἡμῶν λέλυ, Κ αὐ ἐφῆ· Κ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν
ἀ τὶ τὸ χῶ ὁρῶ τῶ· ἐ γὼ δὲ ἐ βουλόμεν μὲ μὴ δὲ ἐ γὼ δὲ
σ υλλαν ἀκόλουθῶ τῶ ποιῶν· φαῦ σὶ τῶν πρῶ τῶν ὁμ
ἐ φεμεῖν, φέμεῖν αὐ ἀ κότῶν πολλοῦ τῶ σὺ ἐ κῆ φῶν

λόγοις· πολλοὶ γὰρ δὴ πεθ' ὑμῶν ἀπόλωνται· καὶ οἱ Ἰωάννης ὁ τοῦ
ὀτόκος, κρείττων ἐκείνων ἀνὴρ ὁ τῶν ἀλλοτρίων· πῶς οὖν ἡμεῖς ὁ ἀεὶ
γεγονὼς ἀσύνετος καὶ ἀπαίδευτος καὶ τούτων ἐπιδεέστερος, μεθηωρακὼς ἐφ'
ὑμῶν μὲν ἐγὼ καὶ μεῖζον, κἀν ὑπὸ τὸ σῶν ἀκήπτον, ἢ νεάνιος· μόνον
δὲ ἐν, ἀμφοτέροις εὐφρανθῆ· βουλόμενος δὲ ἐν, αὐτὸν διὰ τὰς
ἡδονὰς τὰς ταῦτα φρονεῖν, τὰ ἀρχῆς πεθ' ἡμῶν κοινὰ φρονεῖν ἐπὶ
τῶν ἐμῶν πεθ' ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν πρὸς ἡμῶν. + Κελεύω. +

Ἰκέφθησε δ' φασὶ ὁ Σαῦλος, ἐπὶ τὰ ἐμὰ ἔξω ἐμοί· ἐπὶ κέρ-
σοι γὴ πορεύεσθαι, ἢ λοιπὸν μεῖν ἐμοὶ τὸν πεθ' ὑπ' ἐμὲ γῆν
ἐπὶ τὸν· φρασάντος δὲ τοῦ θεοῦ τὲ ἐπὶ ὁμόνοιαν μὲ πεθ' αὐτὸ
ὀστιοῦν, κἀν ἐνὶ σὺν τὲ ἐκείνη θαυμαστῶς ὡς τοῦ ἐπ.
ἀξιοῦ λόγου, ἐν μεθίᾳ· ὁ μὲν ἐπὶ τὸ χρεῖττον τοῖς, καὶ
ῥόδων ἐν δίοσιν ἐν ἀστεμεῖ, ἐν αὐτὸν ἐκ πεχόμενος τὸ ἐπ.
ὁ δὲ, ἀμφοτέροις κἀν θαυμαστὸς, ὁ ὀστὲ ἐλέγεν, ὁ ὀστὲ κηρύχθη·
μὴ κεκὸ δὲ αὐτὸν ἀναπαύσασθαι, ἐν τὴν πολὺν δὲ μὲ λλοις ἐ πρὸν
ἀφεγγάσαι, ἐ κέλευε μὲ λέγειν· ἐν ἐν πρὸ κληθείς· ἐκ
ἐπιλήθασ· ὁ δὲ, ἐ τὸν πέτο, βεβαιῶν μὲ τὸ πεθοιμῶ· ἐφίω
τὸν αὐτὸν ἐν πεθοιμῶσ πάντα τὰ μὲ κοινὰ γνωμῶν ὑπὲρ τὸν
ἐν δοῦσ δὲ ἐξέβη· σὺ δὲ ἐν αὐτὸς μὲ ἐ τῶν ἐν πόν, ἐν ἐφ τὲ τὸ ὑ-
χηλόγον, ἐ τὴν θεοῦ τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ βασιλέ βοηθοῦντος,
ἐν πορεχὸν πεθὸς τὸ θαλ πεὸν δὲ ἀλεῖαν· τοῦ τὸν δὲ ἀπέχο-
τὲ μεμαμμοῖ τὸν λόγον, ὥστ' ἀν δὲ τὶ ἔρπηασε ἀγεμάσ·
ἀλλὰ πεὸς μὲ ὁ λύμπιον ἀφνδόμος, ἐ φησ ἐ μεῖσαι·
πεὸς δὲ ἐ πεῖσε ἀν ἐ τοῦ τὸ. + Ἐ μὲ τὸ ἐ. +

Πρὸς θεὸν καὶ φιλοσοφίαν, νῦν μοι τὲ βοηθῆ κλεοβάλω

τὸ δὶ ἀλεοκόλω· δὶ ἡμὰ τὰ τὰρ δὴ τὰ, καὶ σὶ μὴ τὰ τῶν δὶ ἡμάων,
ἔ βοσ ἀτάμα· πάμα, δὴ γὰ δὰ· πὶ τοὶ γὰ ὑ ὑ ὲ ὲ ὲ

+ δημη :+

521

Ὑμῖν ἐπελέγχω τὴν ὑμῖν πολὺ ἐπεμέμφασθε, ὡς ὀρθῶς μάζω
ποιοῦντες οὐ τῶν ἐδόκει, πεῖθον ἐλπίζω πάντων. ἢ δὲ, λαμπρὰν
ἢ κεφαλὴν μεταλαβεῖν, ὡς ἀκόλουθόν τι χρῆν, ἢ τὸ θεῖον
φῶς, ἀφ' ἧν ἀπὸ δὴ πάντων πολὺ ὑπερέχει νῦν ὁ κόσμος
δημιούργημα, πῶς οὖν, αὐτὸν δὲ ἐξ ἑαυτῶν ἐλπίζουν κεφαλὴν,
ἀκάν, δεμένον δεξάμενον, ἢ τοιαῦτα πρὸς φῶν. οὐδὲν τὰ τε νῦν
μεμεταπτωκῶν, καὶ λέξιν ὑμῖν ὑμῖν πολὺ ποθεῖ. ἀκάνθινον πᾶν
τὸ κόλλος ἀκάνθινον. ὡς τε νῦν πλέον, ἢ πρότερον ἀεὶ εἶπον
ἄκρος λέγω. κἂν πολὺν ὑμῖν χρῆσθαι ἐλέγχειν, δεῖ ἰδεῖν, ὑμῶν δο-
ρεῖσθαι πολὺν. ὃ δὲ φοιτητὴς ὑμῶν σοφιστὴς, ταῦτα δὲ ὑμῶν
ὀνομάζεσθαι τοῦτο ἐμοῦ σοφιστὴς ἀναλόγοις, χρείας μὲν
κατηγορήμασι δὲ τοῦ μὲν ἡμέρας ἴσον τὸ ἐξαποιοῦντος
ἀπὸ τοῦ μεταδοῦναι λόγων. ἵνα δὲ ὑμῖν πρὸς τὸ δεῖν ἐστὶν
ἡμῶν, τὰ μὲν τῶν ὑμῶν. ἐν ποίᾳ κρίσει σὺν φοιτητὴν. +

ἐπὶ τὰ ὅσα πολίτ. φίλος δὲ ἐμοῦ τὸ καὶ ὑμῶν, τέκνα κ, ὁ, +
χρηστὸς οὐρβίνος, πολὺ ὀφείλων ἡμῖν, διὰ τὸ πολὺ ὀφείλειν
αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι. δὲ τὸ κελεύσασθαι πρᾶξαι τὸ τέλος, ἀκέραιον
ὀστῶν, σκάνον ἀσεβῆ πρᾶξαι. ὡς δὲ δὲ ὁ ἐμὸς, οἱ χρεῖ, πεῖθο-
βολαὶ δὲ αὐτὸν καὶ ἐσοῦν κατασῶσαι τὴν οἰκίαν ἡμῶν, πρὸς
θεῶν ὑπὲρ ἐταίρας μὴ δεῖ ἰδεῖν. ἀλλὰ μὴ νῦν. ἡμῶν διαλύ-
σωμεν. ἢ ἡμῖν πολύ τι ὀλίγον τι, ἀλλὰ σοῦ νοῦ φθεῖν. τὸν οὖν ἐμὸν ἐμοῦ τὴν
ὑμεῖς τε ἐπεῖν, ἡ ὑμῖν δὲ χρὴ ἐλεχθῆναι. πάντα ὑμῖν
πολὺ τρόπον ἡ ὁρῶν. ἡ τὸν ἐλέγξαι ἀδόλως. ἡ ὑμῖν ὀφεί-
λουσιν ἀγκάν πεῖθεν θῆναι, ἡ ἀμεσῶν, διαλῦσαι τὰ λε-
γόμενα ἀθῆναι, πολὺ ἀεὶ. δώσαι τὸ δοῦναι τὸ πρῶτον πεῖσαι τὴν
πρόνοιαν. δὲ δὲ ὑμεῖς ὀνόμασον ὑμῶν ὑμῖν πονηρὰ ζῶσι τοῖς φίλοις,
δὲ ἡ ὑμῖν σκάνων ὑμῖν πονηρὰ ἐστὶν. ὡς δὲ ἀνάγκη, τὸ μὲν τὸ
ἀνεκδόξον, ὅσον τὸ νέοις ὀρφανοῖς δὲ φανεῖσθαι τὴν τὸ χρεῖ.

ἀλλὰ ἡ. +

ρκα

ἡμῶν

ὡς πρὸς τὸ οἱ πρὸς τοιούτους ἀεὶ κοινῶσθαι, μᾶλλον ἢ πρὸς ἄλλους,
μὴ σύνοιδα, οὐ δεῖ σοι προνοεῖν σύ γε ὡς πρὸς ἀγκυλῆ, πολὺ
φέρον τὸν ἔπαινον τῷ ἐπὶ πλείοσι δεδοκιμασμένῳ. ἡ γὰρ σὴ
γε πρὸς ἐμὲ μόνον οὖσαν φιλία διαπρεπὴς μὲν παῖδας, ἀλλὰ
φύσει δεξιοὺς ἐχούσας τοὺς λόγους ἀπορίας τὸ μὲν θὰ
διελλυμένους· ἀλεφωνὰ δὲ ἐρρηγόρασι· καὶ ὡς τρέπεσθαι,
ὀνησαιμὶ τὰ κοινὰ ποτὲ τῆς αὐτῆς πόλεως τέχνης.

+ μόνον κλ. ρμε

Κολάπορα κολούσεις μέλα βραδέως ἥκει· τὸ χωδὲ
νῦν τὴν λέγεσθαι ἀπεστάλμεθα, διὸ νῦν ἀκέτε χωδὶ ὀρθοπε
ιόντας, πόλισ ἤδη ἡμῖν ἀθήνας ἀθῆναι ὅτι ὡς ὀρθῶς τὴν τέλεσθαι
τοὺς ἐπὶ λέγασι· ἐ χωδὲ ἐφίλουσι ἐκείνου ἀχθέσθαι,
ἢ τὴν ἐμαυτοῦ μέρος· ἡ φίλου μὲν γὰρ μᾶλλον, ἢ οἱ πολὺ
ἀποκοῦσθαι· ἀμελοῦσι ὡς αὐτὸν ἀπόδοσι τὸ πρὸς μὲ
μέζοσι, ἢ περὶ σὴ κοῦσι ἄν, πρὸς δὲ τὸ πνοῦς, καὶ τὸ χρῆσθαι
ἀδὲ τὴν ἀπὸ τῶν ὁδῶν ἀμφὶ πλησίον τοῦ ἐκβεβοιλῆ ἐκείνου·
ὡς γὰρ δὸς ἀν ἐκεῖ τῶν πεπτωκόσων, ἀν τοῦτο ἐκείνη
ἀπολαβεῖν, ἀν τὸν ἀκόλουθον ἐβουλόμεν· δεῖ τὸ φόνον δὲ
ἡ ὁδὸς ἐκείνου τὸ μικρόν, δρόγον τὴν λόγον· ἀκέμ δέκα·
ἀτυχῆσαι μὲ εἶναι φίλους τοιούτους τὸ πρὸς θὲ ὁμολογοῦσι· πόλλοι
δὲ ἀκαπαλόλεκτ· οὐ γὰρ ἀδὲ ἐκίπτοσι· φίλοι δὲ, οἱ
πεῖθοντ· ἡ γὼ ἤδη οἶσθα γε, ἐπαινοῦσθαι μὲ τοῦτο τὸ πεῖθ
οὐ κέπτε καιροὺς βεῖσαι· σὺ δὲ ἡ γὼ ἐπὶ πέλλοσι,
χρεῖζε· ἡ ὁ τρίσ αὐτοῖσ ἐβουλ τὶ μὴ, ἐδοξ ἀσαὶ,
+ ὀρωεῖ + τὶ μὲν ἀν δεκ ἐ ταῦρον, ἀ κολακόν τὴν τῷ χω.

ρμς

Ἡ ὡ μοὶ τοῦ μὲ τόλμα μὴ ἀδὸν ἀ ποδέδοκόσ, ἀ τὸ κὸ
κὸ ἀδὸς ἐκβεβοιλόις φόνας· μὴ κρὰ μὲ τὸν ἀδὲ ἐκείνα,
τοῦ ὁ ἡ δεῖρος, ἐγοῖ τοῦ ἄλλου πορήσ· ἐγοῖς δὲ

W 39

303

ἰνῶ ποιῆς, ἥρα κλῆσις, ὡς ἐ παιδα με ἀπέφηνα· πάντως
τοῦτο δὲ ἐπαινοῦσι τοῦ γε τοῦ μὴ κεκίνηκας· πλὴν τοῦ τὸ κοῦ
λεγόντι, τοῦ μὲ, ὅτι σε φιλῶ διὰ τὴν πρὸς τὴν τοῦ δὲ,
διὰ τὴν ὀρθίνοιαν· ὅδε τὶ σε κολάζει ἡ πρὸς τὸν δὲ,
ἐδόκουν θαυμαστὸν, τὸ ὡς ἐλθὼν ὑπὸ τὴν πόστε χαρὰς
ὅδε τὶ σε ἄξια τῆς τῶν τρόπων ἀρετῆς φανῆναι θέλων,
ποῖον ἐφηλέγησε· ὀνοσόλογον τὸν τρόπον τὸν,
τὸ τοῦ δρῶν ὑμεῖς ἐμεβεβήκατε συνεστῆκε; πολλὰ· ἀλλ' ὅτι
ζῆν κοτὰ τὸν τρόπον τοῦ ἐκ πολλῆς ἐλθεῖν· τὸ μὲ
ἥγον, πρὸς ἀπόντας· μὲς οὐ πορεύσης, σαυτῶν παιδα-
γωγὸν ὡς ἡήσασθαι τὴν τῶν καλῶν ὡς θυμίαν· ἐγὼ δὲ ὡς
πρεσβεύω μεσύτι ποιῶν ὡς πρὸ ἐλεγμένον, ἀκέχω πρὸς
καλῶ δέσε, τοῦ τοῦ δὴ τὸ πολλοῖς ἐξεπιμόνον, τὴ φῶν τὸν
πρόντ νόμον· μεδὲ μόνον δὲ ἐστὶ προσθῆναι τὸ ἐπι-
τέλλαν, ὡς πρὸ τοῖς γονεῦσι, τὲ μοὶ, ὅπως αὐ τοῦ τὸ ἀρε-
σθῆ καλῶς· ἄ δὲ ἐστὶ θεὸς διδόντες, ὅταν ἐκ τῆς ἐν δὲ
διαστωνίας δοκῆς ὡς τὸ δὲ ἐν ἐν δὲ χρὴ ἐν· + ἄ λίαν· +
ἐμὲ τοῦτο ἡ δυσάρεστος ὅσα χρόνον· τὸν ὅσων ἔργων καὶ
ὑπέστη· τὸ ὑπὸ τὸν χρηστὸν ἀμείνω κεδόνι φιλία, ρμζ
τοῦτο πρῶτον ἐδιδάσκον· ἡ δὲ τὶ δὲ τὸ τε πρὸ τὸν τὴν, ἀκέτον, φονὴ θαυμαστὸν, ἡ σοφὴν δὲν οἶμαι
διὰ τὸ μὴ, ὃς ἡ δὲ μὴ δὲ ὄν φεύγοι μεῖν, τὸν ὑπὲρ φίλων·
τὸ πρὸ κεδέλε χρεῖν αὐτὴν, ἄ τὸ σε δίδον τὸ ἐξ ἀδίκως καὶ
πόνος· ἀλλὰ τὸ τὲ, ἴναι ἐκλὶ ἐδίκαι, σε δὲ δόν
τὸ τὸ ἀν τὸ δίδοναι· ὡς ἂν τὸ σε δῶν, ἀδὲν τὸ τὸν μ
δοίη τοῖς φίλοις, οὐ καὶ, αὐ αὐ τὸ μὲ μὴ τὸ, οὐ τὸ ἐ πι-
λαμβάνεται τῆς τοῦ δίκαιος θύτὸ τὸς, ἡ τὸ χρεῖ τὸ ἐν
τῶ πολλοῖς ἐχα· ἀλλὰ τὶ ἄ φαῦλ αὐ τοῦ τοῖ χρεῖ ἡ,

πωτίπτω δήλον· σκόπτω δὲ ὧν χείρων ἡδονῶν μετὰ τῶν
αἰσχρῶν ἔνεστι· τὸ μὲν γὰρ αὐτὴ μὲν ἐστὶ κεδόνιος, ἡ παιδίον ὡς
ἂν ἐθέλῃ προτρέπωνται· τὸ δὲ, οἴχεται· βουλόμεθα δὴ κλη-
ρονόμον αὐτῆς τῷ παντὶ τοῦ παιδίου, γενέσθαι τὸν παιδί-
μερα, πάθος τε τῷ παντὶ χείρεσθαι φιλοτιμίας, πόνῳ μ-
νόμενον ἀνίστω, πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα βλέπουσι· σὸ
τοίνυν ὁ ἄθλος πᾶσι τὸν αὐτὸν, ὅτι μὲν ἔστι κόρος μὲν ἡδ-
τὸ τοιαῦτα, ἡ λύπη· ἐστὶ δὲ ἀμφοτέρων πόνος, καὶ τε
τοῦ διώκειν αὐτὰ λέγειν, πῶς ἂν χρὴ μετὰ τῆς ἀρχῆς· ἀκούω δὲ
τοῦ πεφυκὼς τὴν ἀφθονίαν τέκνων, ὅσῳ πλείω χρὴ
κτήσεσθαι μέλλον, ἢ ὅ, τι ἀκούσεται· μὴ πλείω ὁ κινήσῃ
κολέσαι· καὶ διαλεχθῆναι· καὶ ἀσκεῖν πρὸς ἐν φι-
λαγωγοτέραν νόμῳ· μὴ δοῦ γὰρ πεῖσαι ἀπολοῖαν βρότ-
ἢ μὴ σαυτὸν νομίζων εἶναι ὑπὲρ τὸν λόγον, ἢ καὶ φεύγων·
εἰ δὲ μὴ δεδυνῆσθαι πᾶσαν· πόρρω τὰ δὲ αἰσχύνῃ,
ἃ τὴ τεκοῦσι μὲ χρῆσθαι, τῷ πεῖ δὲ κάνῃ πρὸς αὐτὸν
γένοιο δόξῃ· καὶ ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ σὺν μὲ πάσῃ ἰσχὺς
τοὺς ἀκούοντας χαρίζεται. + μοδέγω +

ρμη Ἡ ἀρετὴ τοιαύτη τοῦ φιλοτιμία· κἂν ἔτι πλείω μὴ τὴ
ἔχων, πάλιν μὴ δὲ ἐχθρὰν λέγῃς, ἔτι μὲν ἀλλὰ ἐν ἡδόμεθα
τὸ τὸν ἡδὸς ὁλῶν τῶν· καὶ τῆς τοῦ λεῖν ὡς θυμία, τὸ λόγ
ἀρνοῦμεν· ὡς πολλῶν ἡμῖν ἐν ἐλπίδος ὡς φόλ, ἐπὶ
τὸ πλῆθος τῶν τρόμων, ὀφθῶ ἀλλ, ἐ ποίᾳ ὡς ἂν δὲ
δέοι τρόμων, οὐ τῷ γὰρ ὡς ἐν πολλοῖς τοῖς θαθοῦσιν, ὡς
ἂν δὲ ἐλθοι καθεδοῦν, μὴ γὰρ μὴ δὲ ἀν σοι πλῆθος
ταύτην ἐπαῦσι τὴν δίαιαν· ὡ ὅτι γε τῶν γοῦν χολιδόν-
αἰ ἢ μὲ τρόμα πλείω, ἐχω λέγω· πλὴν ἀ τοῦ λέγω,
ὡς ὅσος τῶν μὲ ἀ τοῦ τρόπον πέπρεφε τεῦ, νενίκηκε

τὸν πάντ' τοῦ ζῶντ' ἐν μέγνω τῷ τεφάνν· μεσῶν δὲ ἔγωγε
τοῦ πόνου πέτρον, ὅ τι δὴ ποιῶν κακῶν ὤν χαρῶν, πάντ'
ἀδόχων ὁρᾶ κόνων, νῶν μὲ ἄλλον ἢ γοῦν μεν διόμεν ἢ σοὶ τὰ
φεῖ ἵστω τὰ πόνου, ἢ μᾶ τὸ τοσοῦτον χρέον ἢ δὶ σ' λεν
ζῶν σίαν δ' φ ἡ μερ μεῖον· ἀλλὰ σύ γε καὶ ἀπῶν, οἷς δὴ δ' ὡς
ἡ πίζαν, ἐφρεῖν μ', τὶ λαῖ σ' ἀδρόσκ βαῖ σ' τὸν πολέμιον
σκφοβῶν· καὶ σε ἀ καὶ βρόλ' τρον, ἀλλὰ κοσε μενόν τ'
ὅ τ' μεν, τοῦν δρόμεσον τοῦ τοῦν τῶν πρλοῦν μιάθον ἢ σω μ' -
ζόμεθ' ον ἐφ ἡ μᾶ σ· τὸ τε δὴ τ' τε τοῦν νῶν δ' ἢ δοῦν με -
μεμνῆσ' μεσθ' ἢ δον ἢ σ· + κόνῶν· +

ἀ ρ' ἢ δ' ἢ τὶ σ' οὐ τῷ ποτ' ἐ γὼ μὲ ὁρ' πῶν ἐ πάλλ' τῷ· χρὶ ὦν
δὲ ἐν τ' ὑ χῶν, ὡς ἐ γὼ σε μὲ ὑ δ' χόν τα· ἰ ν' βίν ος ὁ ρᾶν,
οὐ δὲ τοῦ τοῦν ἰ δὲ δε μὲ νος; κὰ γὼ δὴ τὸ μὲ ν σὸν ἐ τὸ χίαν·
τὸ τοῦ τ' τὰ δὲ ἀρ ε τὴν· ὁ μὲν, τὸ ρ' ἔ δρα μ' τοῦ τ' τὴν ὁ δὸν,
τοῦ φίλον ἰ δὴν· σοὶ δὲ ἢ κα κὰ θ' ἢ μὲν ὦ πεῦ μᾶ, τοσοῦ τ'
κάλλον δὲ ἢ σὴν ἀ ρ' τὴν· ὅ τ' ν' τ' ὀ λῶν ἀ δρόμεσ, εἰ πῆ
τὸν ὀ λῶ θον ἀ κοὶ πρὰ σ' τὸν ἐ αὐ τὸν τρέχ' ν· ἀ δὲ
(ὦ ὁ ν' τοῦ, ὁ ρᾶ τε ἢ δε ἀ σε τε, νο μί ζε τε ἢ ἐ μὲ τὸν ὁ πῶν
τὸ μὲν, ὁ ἐ ᾶν· τὸ δὲ, ὀ λῶ ν· κὶ γὴ μὲ λ' τ' ἢ σὴ ρ' τὴ μῆν·
τέ λοῦ τ' γε πολῶ ὀ ζᾶ μ' φο τ' ρῶν ρ' ἐ ὸν τ' ἢ μὲ γὴ μὲ λω τ' ὀ ρχᾶ·
ἢ πεῖ τῶν πρὸν τ' λόγω· ἢ σὴ φ' μὲ τ' χρεῖν· ἢ δὶ ἢ γὴ σ'
ὠρί τε ἐ μ'· ἢ ῶν ἐ μ'· ὦ φῶν μὲ λῖ σ' δὴ ἢ κὰ τέ χε ὠ θ' ἐ·
ἢ ὀθ' σ' ὑ κὶ σ' ἀ σκ βαί νε τ'· οἴ κοι μ' ὦ ὦ ὀ ξᾶ φῶ ἰ ν' σί ν' ω πᾶς
ἀ πρὸ τ' ρον· ἀ δὲ τί τοῦ τ' ἀ ὀ ρ' ἐ ᾶν ὀ ξᾶ σ', λόμ' σ' ἀν ε
πρᾶ σ' τοῦ δίκω· ἰ ὦ ἢ πορ' ἐ μ'· διὸ τί μ' ἢ κ' ἢ πῶν ἐ ὶ σ' τὶ ὦν
ἢ τρέ μεσ' ν' ἐ β' λ' ἀ ἴ ζον μὴ ἐ ᾶν δρὸς τ' πολ' ἀ τί νῶ ν' ὄ νον τ'· +
ἢ σ' ὀ σί ᾶν·
ἢ σ' ὀ γὲ σ' ὦ σ' κ' β' τὸν τοῦν ἐ ὶ σ' σὲ· μὲ λλὸν δὲ τῶν ἀ σ' ἐ μὲ·

ρ' ν·

τα γὰρ τοσοῦτον τοῦτο, ὅσον ἐμαυτοῦ μᾶλλον τὴν ἐλεγον πεπρᾶ-
χθαι. ζωὴ δὲ αὐτῷ, καὶ κρείττω πεποιηκέναι λέγοντι, καὶ ζῶ-
τοι χρουμένῳ. δῆλος δὲ ὅτι καὶ τὰ μὲν ζωποιήσας, καὶ κρείττω κόσμον
προσέτα μέλλοντα θήσει. ἐπαμβλύνει δὲ τὸν πρᾶξιν ἡ δόξα.
ἀκάπαλη θεοῦ μεδίμνου δρχοῦν, ἢ τῆς ἐνταῦθα δρχοῦ δρεῖ-
τοῦτον δὲ ἡγούμενος. γέος γὰρ ὢν, ἡγούμενος. νῦν δὲ χρὴ παίδα
βελτίω τρέφειν. ὦ χρημάτων ὁ πολὺς λόγος. πολὺς δὲ λόγος
τοῦτο ποιῆσαι κόλον. ἀλλ' ὅτι τὸ θαλπηρὸν δρᾶγμα φόνων, ὡς
ὅτος φίλον καὶ ὑπὸ κακῶν, καὶ πορδοχῆν ἀγαθόν. λέγειν δὲ
ἀδοῦ, ἅτι τὰ ῥήτωρ, οἷ δὲ καὶ γῶν, ὅσοι μὴ βελτίων. ὅτ-
αν μὴ μεθῶν σε διαφθείρῃ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροισ ἅτι ζῆν
τῶν μεν, ἀμφοχόντι τῆς σῆς ὀφῆ. σοὶ δὲ ὅμως ἀδοῦ δόντι τῆς
αὐτῆς ὀφῆ, ὦ μεδίμνε χρῶ. ἀλλ' ἀγαθῆ χρὴ χρῆσθαι τοῖσ
ἀλλήλων ἀγαθοῖσ. + χρὴ δὲ λίω. +

762 Ἡ ἐνίκησας, φέρε ἀσ ὅ τε δρόφοτι. τοῦτο δὲ ἐν ἐμοὶ ἀν, καὶ μὴ κε
ἡμεῖν βλεθοῦσσ ἐ πίστολῆσ. νῦν δὴ αὐτῆ, καὶ μὲ κρὴ κόλμι,
καὶ ὁ ἐν βιβλίοισ βεβῆσασκέναι μεν νοῦσ. τῆς δὴ μὲ δρᾶσ
σῖ ὁ πῆς τὴν ἀπολοῖαν, ὅκκα. ἀμὲ ὅδε ὁ ὁ ὁ δὲ ὁ
ὅδε πω πότε ἢ πόθεν, λόγος ὅδε ὁ ὅτι μοι, μόνω τοῦ πόθοῦ.
εἰ δὲ ἐξὸ σε πρᾶσιν αὐτοῖ, καὶ ἀπολαῦσαι. καὶ τοῦτο πολλὴν
μὲν ἡ κεφὰ δὴ μοῦσ. πολλὰ μὲν σε δέ ὁ βουλᾶσ. φ πρᾶ-
δικῆσε, ἢ πᾶσι δὲ ἤδη καὶ θεῶν, ὅσ οἱ ποιῆσαι φδοῖ, ἐνὶ
τὸ καὶ μὴν κόλαφυλ. ἐμοὶ γὰρ δὴ καὶ φιλίᾳ με ἦν. καὶ ὁ
ρᾶσ σὺ με ἢ δέ ὡσ ἐμέ. σὲ δὲ ἐγῶ. καὶ οἷσ ἀλλήλων ἀγαθοῖσ
ἢ δόμεθα. σοῦ δὲ ἀκολουθήσαν τοσ βασιλᾶ. καὶ πολλῆσ γῆσ
ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενομένῃ ἐν μέσῳ, πορεύεσθον τὸ ὅσ ἡ μᾶσ
βλεθῶν, πολοῖσ. καὶ πολὺ λοιδορίαν ἔχοισ λόγοισ ἐλεγεῖν

χρήσαιμι δὲ με καθ' ἑκάστην ἡμέρα· ἀπιστοῦντος δὲ, πάντων
ὁμολογεῖ θεοῦ ἢ μετὰ τοῦ θεοῦ τοσοῦτον ἔχει· οὐδὲ πολὺ τοῦτο, ἢν δὲ
ὁ ἀνὴρ οὗτος ὁ δοξοτόλων, ὁ πόθεν εἶναι δεῖ τὸν μὲ πεφρ-
μὴ δὲ γνῶναι· ποῦ τὸν μὲ ἐπέστελλε, δεδήλωται· τοῦτο δὲ κἀν
ποιοῦντος, οὐκ ἂν τοῦ ἀνάλωμα· γνῶ δὲ ὅσον τὸν δόλον, ἢ
γνῶ, ὁ ἀνὴρ θὴ μεσὸν αἰτίαν δίκαιον, οὐκ ἀλογῶ. + + ποῖκιλ. +

Ε μὴ χρυσὸν ἀποστέλλων πολλὰ τε κολοφώνιον, ἢ δῶρο
τὶ χρυσοῦ τὶ μὴ ὅτερον, ὅν δὲ τεθμεῖ ἀποφήνω τὸ δῶρον,
οὐκ ἀν, οἷα τὸ πεδίον ἄστρον πορφύραν, φίλοις τὸς δὲ, ὑπέρεν;
εὐθὺ μὴ ἢ ἀδὶ πεδὸ τὴν αὐτὴν ἀποπίαν ἢ κόον, μὴ ἀστὶ γὴ
τεμίασε τὸν ὕφος· μεδμόν τὸν ἀκὸς ἢν οἰκοῖ τὸν δὲ κατέ
χοντα, νόμῳ πεδορὴ ὀφθῆν, ἢ δὶ δόντ' ἀ τὸν παῖδας,
ὠὶ φολὴν μὴ πολεμεῖν πεφαθῆναι· ἀλλ' σὺ μὲ ἀπολοῖ
ζῆτα· ζῆ τὴ σὸν δὲ οἶμαι τὸν πάντα χέρνον· ἢ δ' ἀνὴρ ὁ
ἐμὲ δὲ ἢ ποιῆσα πρὸς τὸν φῶ δρόμον, τὸ μὴ πεφ μὴ
λόβῃν· ἢ μέγον διὰ τὴν πόλιν ὑμῶν, ἢν οἶμαι δὴν ἀχ
ἢ πον, ἢ τὴν ἐμαυτοῦ φίλ', ἀλλ' ὅτι τὴ πρὸ λόγῳ ὁρῶ
μοι δὸ κοῦσι· τὴ μὴ νὶ δὴν ἐμὲ, τὸ ἐμὸ φαίνοντο. + Σαῶ. +

Ο οἶμαι δὲ κρυσὶ ὑπὸ σὸ τὸ τὶ μὴ ἀν καὶ σὸ εἰ ον, τὸν φαυλο-
τόρον ἀνὸ ξαν τὴν ὁρμεν ἰαν τῆ τελάτῃ· τὴν μὲ γὰρ
πόλιν, ἢ δημοσία κάρα ἀν νομίζω, ἢ κ' ἔχουσ τὸν ὁρδ
πολ, ἢ πάλ, πὶ δαρος· ἀτὶ δὲ τοῦ τὸ μεδρὸς ἢ μικρὸν τ
κακ, τὸ τὸν κάνν παῖδα τῶν πεὶ λόγῳ δ' ἀτεῖ ζῶν ὑπὸ
τὴς ζῶ μεφορᾶς ἀφελῶ δὲ ἀτ, τρέχαν οἱ κὸδε, φρονῖδ
φρονῖ δῶν ἀμαξαλῶν, τῶν νέῳ πρε πυ ζῶν, τὸ πεῖ-
σικον σὸς πεῖ· μεδμόν δὲ ἢ πάντ' δὶ τὸ τὸ χοῦσιν οἱ κάνν,
τὸ δαίμονος ἔτοι μὲ σωτὸς τὴ μὲ ἢ ἢ σὴ πλὴ ζῆ φόρ μεδκον.

PVC 678

PVC 291

259

τὴν σὴν δὲ χὴν ἀπὸ δὲ ἀδηλον ὡς δὲ δωνὶ ἐμὲ μικρὸν αὐτοῖς
ἀποφῆναι τὴν ἀληθειαν, τοῦτ' κάμεγον ἀεὶ δοῦλοι, ἐν ὑμῖν
χρεῖζόμενοι, νομίζωντε χὴ πάσοι τοῦ πρὸ δόξαν τ' ἀγῶνα,
ὃν ποιοῦσι, οἷσιν, ἃ οἱ κοινὰ δὲ ἀμέτερον κίνδυνον ἡ σωσι.
μετὰ τὴν δὲ ἀπόλεσιν, τὸ γενέσθαι πόλιν ἀδόξιον πρὸς πᾶ
σι θεῶν· ὁ ποιήσαν μὲ ὀδυκᾶ, τὴν πρὸς πρὸς πρὸς νοῖ δρκοῦσαν
ἀντὶ τοῦ μὴ καταλύτος. + 9 ε μὴ ἐ ἐ. +

ΟΥκ ὀρθῶς δὲ ἀ ἀ ἀ ὁ ὁ μόνον πλήρεις βουλεύεσθαι
λόγων, ἀλλὰ δὴ καὶ δὲ ἀ ἀ ἀ

+ αὐδεγνίκω +

Ἀλλ' ἐπὶ σοὶ πορεύω, τοῦ δηλωθέντος λαβόντι, πλὴν τοῦ τοιοῦδε λόγου μαθεῖν· οὗτος αὐδεγνίκε ὡς ἔμπεσεν εἰν ἄφιν· ἀπὸ γὴ περὶ δέμας· οὗτος μεν τὶ φοίνιξ ὢν, πολλὰ πάντ' ἤκουον τόνδε, ἀπὸ κεγὼ λόγου τε ἠμείζων, πολὺ δοκοῦν κενόν· ὅπως τοῦ μεν, ἤ ποι, τὸ δὲ, ἐμπλήσαι· σοὶ δὲ ἄμφω πρέπει, τὸν μὲ, δέξασθαι, τὸ δὲ, μικρὸν ὄν, ἐμπλῆσαι· μεγὰ δὲ τοῦτ' πλὴν μικρόν· ὥστε τῶν μεν ἡ σοὶ σοῦ τῶν ἀκαίρια σε· τὸν λιπόμην δὲ ὀρθῶσαι· ὃς κεκλαμέσθαι· ὧν ἐμεν πόρος· λόγ ὦ θύμεν τῆσ· ἀκούσω δὲ ἀμφὶ λέγοντ' ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι τὰ σὰ ρ τὰ ἐρ τὰ ἐρ τὸ βίον, ὑπνον φύγον· πολὺ δὲ μετ' ἡδονὰ ἐλπίδας· νομίσω τε τοῦ πεῖ λόγου ἰδεῖν τὰ μέθησ' ἡδίω· πλὴν ὑπνον ἡδὺ, ἡδὲ ἀμφὶ χεῖρ' ἀνάγκαν τὸ δὲ μεμελτία ποιῆσαι, πρὸς τοσοῦθ' ἥκα τεχνῆσ, ὥστ' ἐν δὴ πλὴν τῶν ὧν κλέος χαίρ' φεύξεσθαι· ὑμεῖς τε ὀνεῖρ ἴσ' οὐδεν· ἐχαδῶν τί τοιοῦτον, ὁ κόν, ἐπαινέσαι· ἀλλ' οὐ καὶ δαμέσθαι· πρὸς μοὶ χρεῖν δίδω· πολὺ πρὸ τόρον ὦ ἀδοῦ τί λόγου θεῶν· πλοῖ ὑμῖν ὅτι σοὶ τὸ δὲ χαν ἀπ' λόγου, ἀπὸ πεμφόν κεῖν τὸν βόδωνον μὰ ἐλ τέον ἔλεν ἐθῆτος· ἵλαρ φόρ' ἀδὲ τῷ πρῶ φῶ· πλὴ ἀ τῶν αὐτῶν — τῶμ, βοήθ, τοῦ, ὀμῶ ὦ τ' παιδ' πρὸ φαλλ· + ὁ λύμπ ὦν +

Ὡς πρὸ τοῦ σὴ χαμεῶν σλέον τ' ἀπ' ἀπὸ ἐφῶν τὸ πόχνῃ· πλὴ κὴ μὲ τὰ τοῦ αὐτῶν ἡ μῶν πρὸ πίπτην σόμεθοῖ, τοῦ τὸ πλὴ μῶ, λοῖ ζόμ' τὸν καιρὸν ἐγὼ πορά λῃφα τ' ἀρχὴν, πε πόν ἀδμ· μεθοῖμ' ἐσμεν θορυβὸν ἀρχῆσ, ὡσ πρὸ αὐτοῖ κλόν μεν· πὸν τὸ χόθεν ὑπὸ τῶν πρὸ τμ· ἀλλ' ἡμῶν μεν τοῖ ζωοῦμεν θ· σὺ δὲ τοῦ τ' πρὸ· πλὴ αὐτ φύ· καὶ ὦ ἐκπλῆ τὸ λόγ, ἄξιος εἶ ἀπ πρὸ· καὶ δὴ ξόν ὡσ ὑπὸ γνῶμ' ἐμ γνῶν, καὶ καὶ ἡ δὶ τοκολινίκαν· τὸ ὦν εἶπ,

ἀπάθων τὸν πεφυσημένον· ἀλλ' ὁρμεῖν καὶ πρὸς κολάσεις
ὡς ἐπὶ τὸν χρηστὸν ἀμφιλόγχιον οἶδα μὲν ὅσα δεῖ ποιήσας, καὶ
μενοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ διαλέγεσθαι· δέομαι δὲ ὅμως, ὅπως δεῖ
τί ποιήσας· ἐπὰν ἐμὸς συνεφοιτήσῃ· ἐπὰν σὺ γε φιλίας·
ἐπὰν δὲ τὸν δεξιός· ἐπὰν δὲ ὁ νῦν πλήρης, ὅρκῳ τοῦ λοιπὸν +

1213 νδ Πολλαχόθεν μὲν ἤρων τοὺς γυναικείους ἀγλαΐας· ἐπὰν τὸν πάνσοφον
τέχνη· ἐπὰν κοῦφον· ἐπὰν ὄζειν· ἐπὰν φιλοσοφοῦσαν· ἐπὰν ἀνδρα-
θῆναι, πάντα ταῦτα, ἐπὶ τί πλέον, ἐνεφάνησαν· ὅσον δὲ
ἐν ἀνδρῶν δεῖται σε πρὸς τὸν ἔπαινον, πολὺ πλέον μεμέφηλ-
κεν ὅδε· ἐπὶ δὲ τὰ, αὐτῶν ἐπὶ τὸν ὁδοιπόρον· ἀλλὰ τοῦτον
ἀκηλεῖ ποιεῖν· ὁ δὲ δεξιὸς ποιῶν· διὰ δὲ ὅσον τὸν αὐτὸν
ὡρίσε, νῦν διὰ τὸ ἔστα· τοῦτο γὰρ ἐν αὐτῷ χυδὶ τὸ χλεῦ
ἐφαίνετο, καὶ ἰσχὺν κολακεύειν· λέγω δὲ νῦν ὅσον ἐμέμφ-
ο λαμπρὸς πρὸς ὃν δοκοῦντα ἀφέλειν, μικρὸν πεφήνασε·
οὕτω γὰρ πρὸς τοῦδε λαμπρὸν τὸν· τοῖς δὲ ὅσοι δὴ ἐπὶ πρὸς
τοῦτον ἐσεφοιτοῦν, ὅσον τοῦτων μετέλαβον ὅν τῶν ὄντων
ἀδεξιόν, μεγάλως ἐπὶ τὴν ἑστίαν· + ἐπὶ δὲ ἐμοῦ· +

ρνα ΩΩ μὴ γὰρ φάθαι τὸ ὅσον αἰτίαν μὲν ἐπὶ νῦν τὴν πόλιν, ἐπὶ τοῦ
ἥνασι πρὸς ἐμὲ τὴν πεφοῦν ἐμπλημάτων· οὐδὲ ἀρ' ἐχθρ'
τέμεν ἐμοῦ, ἐπὶ κλῶν τὴν ἔστιν ἐμῆς· καὶ τοῦ γε θαυμαστὸν
ἀρ' πολεμίων μὲν γὰρ ἔφασκε τὴν πόλιν αὐφιλίαν· θαρρεῖν
τὸ κέλευσε, ὅσον σοῦ γε ἀμφιβεβλημένῃ· ἀξιοῦ πολεμεῖν
ὡς ἔοικε ἐμοὶ τε κλῆνον ἀμφὶ μικρὸν τὸ χέρνον· ἐπὶ ὅσον
ἐκλαθέσθαι νῦν ἀπόλοιμι, ἀ τὸ μὲν λυπᾶθαι κρείττω· ὅσον
ἐλθεῖν ὁ λόγος, καὶ διὰ δόθη μὴ τῶν πρεσβ, ἐπὶ κοινοῦ
δῆμος, ἐμοὶ πέπομφε βιβλίον θεμιστοῖς λέγοντος, καὶ τ
δῆμος ζωτὸ καὶ τεῖχος· ἐπὶ τοῦ τοῦ· ἐμὸς ὁ λῶν ἀρτὶ ἀδρᾶς,
τὸ τε ἔφω πρὸς ἐμαυτόν· ὡς ἀπωδίαν λαλεῖν· κρεῖττ' δὲ ὀδύνῃ

ἔτι· καὶ πόρρω μοι λοιπὸν τὸν λόγον, οὐκ ἐλάττω, ὅπως μὲ γνοίης ἃ μὴ κατεθέλας· ἀποδιωκόμενος μὲ αὐτὸς χόμενος οὕτω φεύγει καὶ λίπῃ· ἢν καταδιώκω δὲ ὅπως μὴ τοῦτο ἐκείνου ἕνεκα ἐθέλῃς· ἀλλ' οὐκ ἔτι χαλεπαίνειν οἴομαι, μὴ ἐπὶ πολλὰ μὴ δὲ πρὸς ὀργὴν· τὴν ὀργὴν δὲ τέπαυσε, πρὸς θεοῦ· ἵνα τὸν λόγον ἀκούσῃς· ἄξιον γὰρ ἀκούσαι τοῦ θεμένου τὸν ὑποπτον αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ τὸ τέχνημα· + ἀνδρόνικος· +

Ὅτι μὲ φίλαι καὶ πρὸς θεοῦ καὶ ἡμῶν καὶ τὴν ἡμῶν πόλιν, ἀξιῶ σε αὐτὸν πλὴν δεῖν καὶ λαβεῖν· καὶ δὸ ὅπως ἀπὸ πολλῶν ἐξῃτήσω σε χάριν· ἀ γὰρ οἷς ὑπῆρξεν ἀνὴρ ἀποδιδόναι χρὴ λόγον τῶν ἰδίων· καὶ ἀνάλ· καὶ αὐτὸν πλὴν καὶ ἀεὶ ὁσιωτάτου λοῦμαι, πλὴν τὸν δεξιόν τε τοῦ θεοῦ, ὃ μὴ ἀθρόα τάσας μὲ μὲ ἐπιστάλησαν ἐπὶ σὲ καὶ πλὴν· καὶ πόλας· καὶ ἡμῶν· καὶ τοῦ ἡμῶν· καὶ ὀρυχ· καὶ ἡμῶν ἀνάλ· πολὺ δὲ τὸ θεοῦ αὐτὸ ἡ πεῦνοι ἐγκαλοῦσι καὶ ἀπολέσῃς· ἀλλὰ μὴ ὄμνυμι ὅτι ὁ λόγος ἀνδρός, καὶ, ὦ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρχὸν ἀλλὰ πεῦφαν· σὺ δὲ τοιοῦτος φρονῶν τὲ ὦ πλὴ φρονῶν κφν· καὶ ὁ· καὶ ὁ μὲ ὢν· καὶ οὗ τῶν καὶ ὦ ἐθῦμεν· ὡς τὲ γὰρ πῖ καὶ ὁ πολὺ τὰ πεῦθυ σμὶ κρ φανῶν πρὸ τὰ πόρρω σοῦ τοῦ αὐτὸ πλοῖς ἐσόμεθα ἀλλὰ· ἃ δὲ τῶν μὴ ἡμῶν ὁ ἐφανῶν, νόμιζε μὲ ἡμῶν ἐστοῦ μὴ κφν· πόρρω δὲ θοῦ δὲ καὶ λιόνι φίλω· καὶ λιῶν δὲ φίλ; ἀλλὰ μὲ ὢν ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὸν τοῦ τὸ ὁλῶ, ἢ καὶ ἐς ποιμὴ· οὗτος σοι καὶ ἀλλὰ τὴς ἀρχὴ ὀθαναλῶ καὶ ἐφαπτόν· + ἀνδρόνικος· +

Ἤν τὰ πολλὰ κοσοὶ τὸ τοῖς γνωρίμοις ὑπὲ φοινίκων γνῶν λόγ, τὸ μὲ, τὸ φόν τὴς ὑπὲ ἐπαινοῦντ, τὸ δὲ, τὸ κρόνιν τ

ὡ ρφῦ· ἐ τοὶ γὰρ τὴς θαλάσσης τὴν φορὰν, τὴν τ ἄλλω, κὰβ
ὴ ὴ βροφὴ, νῦν μὲν νῦ θῆναι φασὶ τὴ πεφ τοῦ τ χρὶ νὶ δὶ ἀ κῶ,
οὐδὲ ἐν ἀδὸ τος ὢν ἐ πάπτεν· ἀλλὰ γὰ τὸν ἀνδρὸ τοῦ τ
ὁ ἐ ξομαὶ τὸν ἐν φοὶ νὶ κὴ τὸ ἡ ν χὰ ὶς, μὴ μὲ γὰ θεῶν ὶ δὲ ν·
ταῦ τ δὲ αὐ τὸς προσ κω ῶ· κὰ ὶ τοῦ τ ἐ ν αὐ τῷ κὰ λὸ τὸ
ὁρῶ τον, ὅ τὶ τὸ θῆ ὢν ὶ ᾠ δῆ σαι· δὶ ὰ τὸ ρον· κὰ τὶ ὲ τὸν, ἀ κοὶ ὶ
ὅ τὶ θὴ μὶ· πολ τὰ γὰρ ἴσ ὰ ἀλλὴ λοὶς· ἀλλὰ ὅ, τὶ κὰ ὶ νὸ τὰ ρ,
ὢν ὶ θρὸ νὰ, οἱ ἀ σὺ κὰ θὶ ζῶν, ἀ νὲ μὶ ξὶ ὲ τὸ ὀρ χὴ τ φὶ λο
σοφῶν, τὶ ὢν τὶ ἀ λο κοῦ τ ἄ ν ἀ ι· κὰ ὶ ὑ πὲ ρ λοῦ τ ρ σὺ τὸν
κὰ τὰ ἐ λὰ σὰς, ὅ σὸν ἀ κοὶ δὸ ς πὶ σὰ ὢν ἄλ τῶν ὀ ν δὲ φὰ πὸ ν·
χρὴ μὲ τὶ τὰρ ἀκ εἶ χὸν αὐ τὸν ἀ φὴ ρὲ σθαὶ· ὡ σὼ τὰρ, τὰ μὲν ἀκ
ὄν τὰ· δὲ θὰ τὲ, κὶ τὴ σὰ ὶ τὰ ὶ, ἐ ὐ λὰ μὲ φὶ νὶ δὶ ὰ μὲν· τὰ τὲ τ
ὀρ χὴ σὰ ἐ κὰ λὰν, οὐ φὺ ρὴ σὰ ὶ τὶ νὸ σὰ ὶ, ἰ ὼ, ἀλλὰ ἀπὸ δὴ
σὰ ὶ σὰ ὶ σὰ ὶ

καὶ τὴν μελαν ἐπαινῶν, δεξάμενος ὑπὲρ ἐχθρῶν τὸν
ἀνδρεῖον κόρον ὄντος· ἀλλὰ καὶ νῦν τὸν ἐπαινῶ μὴ, λοιδορίαν
τὸν θεὸς ὀρθῶς τίθεσθαι· ἀμείνω γὰρ ἀν, ὅτι τὰ θυμῶν ἔχει,
ἢ εἰ ὁρῶν πάσχοι· τοῦτο δὲ ἀδὲ πάσχει· ὥστε
ἀδὲ ποτὲ πάσχει: +

ΕΙ τοῖς ἐπαινοῦσι δὲ νομίζω τὸ φάλαγγος ὁ παιὼν μεγάλος
χρείας, ἵνα δὲ χρεία τὸ φάλαγγος διὸ γὰρ τοῦτο· ὡς
καὶ ἔνθα τε καὶ ἐπὶ γε σοφίας θεὰ τρῶν, καὶ τὰ τῆς γραῦς
σοφίας, οὐδὲ μὴ μὴ νοῦν μὴ νοῦν, οὐδὲ τῶν τῆς θήνας
ἔρων· οἱ δὲ αὐτὸν ἐν κοθήκῃ· ὧν τὸν πολὺ αὐδίκαι
ποθοῦσιν· ἀλλὰ δὲ αὐτῶν τοῖς λόγοις χωρίον πόλεμον
ἔχον, ἀστίον τὰ τὸ ὡς ἐμὲ κοθήκῃ· πρὸς ὃν δὲ τὸ
πωρίμεω τὸν ὧν ἔρχεται, μὰ τοῖς λόγοις ἀσυρίζεται· ταῦτα
δὲ χὰ ἀπορίαν, οὐδὲ κοθεκτῶν ἀλλὰ δὲ τὰ νοῖς τοῖς πό
λεσι· καὶ ποτὲ τὸ ὄμμα λόγων τὰς τὸν μεν ἐν δὲ τὸν
θήναιον ἄρμενον ὄμμα, πεῖθω σὸν ἐστὶ ἔχω, ἢ σὺ
κεφαλῆς, μεταλλάσσοντας διαφόρας· ἀποδοτέον δὲ
τὰ ὀφθαλμὸν· ἀλλὰ καὶ τὸν διὸ ὠπτὸν πρὶν τέον· ἢ τὸ
ἔρτα ἀν τὸ λόγοις ἀποδόσεις, ἀνὸ τὸν σὸν, ἀλλὰ λυσιπρὸς
θεῖ· ἔχωντο ἐν τοῖς αὐτὰ ποιᾶς κτωνίκῃ· ἀκαμῶν: +

ΕΙ μὸ μὲν ἔρκα πλὰ πρῶτα, διὼν τοῦτ οἰκονδὲ ἐφυλάξ
μαξίμω, πλὴν ὑὸν αὐτὸ τὸ ἐμὲ κρὴ ἐξίσασθαι· σὺ δὲ κὰ
τὸν ὀλαθὸν τῶν δρόμε, ἀμείνων εἰ πεῖθον· ὑπὲρ ὧν
ἔτεμλαν μὲ κὰ κὰ νοι· μὲ μὴ νῦν κὰ δὲ φίλοκλ, τὴν τὸ λω
σκ πεῖν οἰ ἀν ἐ αὐτὸν ἀπὸ δὲ λλων, ὡς κὴ ἰνῶν ἢ σὲ
τῶν ἐν σὶ σὴν πὸρ σὸ ἰ τραπέζης· πὺ κνὸν δὲ ἐφόσκε
τοῦ τῶν αὐ φρὸ σ δὲ ἐκᾶν γον πρὸ ὀλλοῦ· ἐγὼ δὲ ἀκόσον τ
δὲ πν, ἐ πεῖ τῆς τῖμ· ἐκμὰ τὸν τὶ μὲ ἐν νόοιν ὡς ἐλτὶ

ρξθ
134

ρξζ
642

τὸ λάνοιαν ὑπὸ τῶν σωμάτων ἐπὶ τὸ ἐξ εἶναι τὸ μὴ ἐκ τῶν
φθόρων ἀνθρώπων τοῦ δὲ μὴ λοιπὸν ὅσον σωμάτων, ὡς πρὸς αὐτὸ τὸν
χρόνον μένειν ἐπὶ τοῦ ὀρθῶν τῶν. καὶ ὅλως δὲ, οἷς χαρ
ίζονται, διὰ τῶν φόβων. ταῦτα μὲν οὖν ἀρετὴ σίαν
ταύτην ἀκέστιν ἀπὸ ἄλλοις πορεύεσθαι ἄλλοις. καὶ τοι
πολλοὶ καιροὶ πολλοὺς μὲν πεπιπόνθασι βλάπτειν. ἀλλὰ
μὲν ἐν ὁρῶν ὡς τὸ χρὸν τε ἀλλὰ τοῦ φαίνεσθαι, καθαρὸν
ἡδόμενον. ὡς δὲ πλάνα κινεῖ δίδωσι, ἢ ὥστε μὲ ἀνα-
σεν ἐκεῖν ἔχειν, ἢ δηλοῖ σωματοῦ χεῖ πεδέοιο, ἢ δὲ ἐστὶν
χρήσιν οὐ τὸ πεῖνο φῶν, ἀλλὰ ὅλων τὸ χρέος κτίσαι.
τὸ δὲ πῶς ἀπὸ πάντων, ἢ δὲ τὸ λυθῆναι τοῦ τοῦ δὴ,
ἐλόμενον τὸν φόβον. ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πεδέδοικε, κινεῖν
γίγνεσθαι ὁ λόγος. βουλόμενον τὸ ἀλλ, εἰ πόσον τὴ
ἐμοὶ φίλτατον. ἀλλὰ ρόν τὸ ἀτοῖσ αὐτόροισ πεῖ ἀμῶ-
θίαν τινά. τὸ δὲ ὅστιν ἄκρον ἡμῖν ἐχρῆσθαι. καὶ μὲ ἀπο-
λάβῃ, ἢ δὲ λεκ, τὸν ὀφάλοντα γὲ κὲ λέξε, βοῶν ἀ
λέδοκ. ἀπὸ χρήσθαι δὲ αὐτῶν τὸ λεκ πονηρὸν δεδοκεῖν
τὴν χρεῖν. +

ρξα 671 ἐγὼ φρύξαν μὲ κὰ ἢ ὀν τίμῶν δὲ λι. ἢ μὲ λὸν διὰ τὸ βεβοῆσθαι
τὸν βελτίστον ἄλλῳ πον, ἢ ὅτι τὸ ἐστὶν ἀν χοῦ θαν ἀτ
τὴ ρῶστὸ τὸ χρεῖν. πολλοὶ τὰ μὲ τὸν χρηστὸν ἡλίκανὸν
κτεμόνας δεῖ ἐκεῖνῶν, τοῦτον δὲ ἀρετὴν καλοῦσι. ἢ δὲ
χρὴ τὸ λεῖκος ἀκ ἤκεν λυν τὸ φίλτρον. ἀλλὰ οἱ κοιτεῖν τὸν
ἄλλοσι κοινῇ, ἢ οἷς δὲ ἐστὶν ὅσιν, ὡς πρὸς θεοὺς ἐφῆ.
φρύξ τὲ ἅπασ ὡς ἢ μὲν ἢ ἤκον, ἢ δὲ ὡς δὴ, ἐπάρασθαι
θέατρον τὴ πόλιν, τὰ τοῦ δὲ πρὸς αὐτὸν διέλθοι. διὸ κτοῦν
ἔτι κτῶν προθυμεῖν ἀς αὐτὸν ἔχοσι, ζῶν θοῦν τὴ ἀφίσιν
ὅσα δὲ ἔστιν ἀπὸ τὴ πόρον τὸ σχήμα τὸ. ἢ τοίνυν πρὸ

ζωὴν καὶ τὴν γνῶσιν, καὶ βέλτιον εὐπραξίαν· τοῦτο δὲ τῶν
προσκτῆσιν, τὰ μὲν, αὐτοφυῶν καρπῶν τὴν τροφὴν δηλῶν
αὐτὴ κελεύουσα· χλωρὸς δὲ πόσον τὸ σῶμα ἡμῶν· ἀλλὰ φοβοῦμαι
τί πεπονθέναι, πάντας ὑμᾶς ἐπιθέλων ὑπὲρ τῶν αὐτῶν
παιδεύσαν· τοῦτο δέ σοι τὸ κέρδος, ἡ μὲν δὲ πλέον, σὸν
τὸ τῶν, ἔδωκας, γνῶθι δοῦ, πολλοῖς αὐθεὶς καταθήσῃ
τὴν χάριν. + Κλεόρχω. +

Ἡμῖν τέως ἔοικε τὰ πρόσθεν ἡμᾶς ἐκ τοῦ στεβηρὸ τῆς ἀνδρῶν
εἶναι, σοὶ τὰ ἀπόλλυσθαι τὸν ἡμέρου πεῖν τοῦτο κάκιστα
γεγενῆσθαι· ὁ γὰρ ἀνὴρ αὐτὸς ἐν ὑδρὶ· καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς κεφαλῆς,
ἐτέρα μὲν ἡ κεφαλὴ· καὶ τὸν τῆς κεφαλῆς, αὐτὸ ἐξ ἡ τὰ τῆς·
καὶ μὴ ὁδὸν καὶ κόνιν, ἀπὸ γὴ ἀπὸ κόνιν πορεύεσθαι τὸν πλουσίου
μὲ μὲν ἡ ἄνω κλεόβουλε, ἐκ δὲ πορεύσθαι χρὴ· ὡς δὲ
γνῶθι ὅ με ἀλέξανδρε· κεκίνηκε δὲ κάνω· τὸ ὑπόδημα
ἀλλὰ μὲ δρᾶμα· ἀλλὰ δὲ ὑπεδήσατο· ἀλλὰ δὲ πῶς τοῦ
χρὴ ἡμῖν, ἡ μὴ ἡμῖν ἐκ τῶν δώσουσιν βουλομένοις·
ἀλλὰ τὸ βουλόμενος σῶσαι· ἐγὼ μὲ ἀλέξανδρε τὸ πε-
τῆ· μικρὸν δὲ ἄστρον ἀλλὰ πλὴν ἐπτὰ σταθμῶν· ἐκ πορεύμενοι·
κλεόβουλω δὲ τῶν δὲ ἀδικοῦντα ἐκεῖνα, ὅσα τὸν
αὐτὸν, ποιῶν μὲ ἀλλὰ οὐδὲν ἀνάγκαν, ἐπιμείσας· ἀλλὰ μὲ
εὐχαρῶ φίλον ἀκέα· τῶν μὲ οὖν σῶν σωθέτω πρὸς ἡμᾶς·
ὡς ἐλεήσαμεν σεβῆρον, ἀλλὰ μὲ ἐκ τῶν σωθῆναι·
ἀλλὰ ἀμᾶς, τὸ δοκεῖν πρέπον· ὁ δίκαιος ἀλλὰ, οἱ κοῖν, μὴ
τοῦ ὁμολογεῖν ἐμέμνον· ἐκ δὲ ἀπὸ τὸν τὸν μὲ τὴν πρὸς
ἡμῖν πεῖσαι, τοῦ θεοῦ κλεόρχου ἐγὼ μὲ τὸ τί μεσοῦ τὸ λέ-
γω, ἐφ' ἡμῖν τὸν ὅρκον τὸ ἡμᾶς βεβαιῶν, σὲ δὲ δεῖ ἡμῖν

ρξε
50

φίλων ἡ δίκη μεῖν, ἀκολουθεῖν. ὡς πρὸς ἡδονὴν δὲ σύμμαχον, ἐπὶ φανὴν βοήθειαν οὐκ ἔγω. + ὅ ἀνθ/ρω. +

ρξε 1146 Τοῦ ἰατροῦ δηλεῖ ἡμᾶς ἀκέφιλα, ἐδεόμεθα αὐτοῦ φίλων.
ὡ δὲ δὴ ποιῶν. φίλας, ἵνα δὴ ἀπεῖν χρεῖζόμενος
σὺ τῶ φίλων. + ὅ ὀνυσίω. +

ρξζ 757 Καὶ τοῦ τεφροῦ. ἀπὸ ἀφίλλει πῶς. ἀνὴρ γὰρ τὴν πρὸς
ἔχοντος πλάσιν, μᾶλλον ἐμοὶ δίον σὲ τὸ δὲ κόλλων
ὅ τῶ γὰρ ἐμοῦ ὦ πόλιν ἐπεξόλεσεν. φασὶ δέ σε ἀποὶ
δρῶντα ἐγκεκωμιάκεναι μὰ πόσι τέχνης. ἀεὶ
πάθομεν. μαρτυρεῖ τὸν ὦ πόλιν. ἀμὴν ἀκριβῆ σαι
λόγος τῶν δὴ τὶ ἀίκων οἷ ἐκπίπτω λόγοις, σὺ ὦ ἡ δίκη ὦ
χεῖνω. σὺ μὲ οὖν ἀπὸ τὲ ἐκωμῆ ὦ, ἀδοξὰ δὴ μὲ πόλεσ.
ἐμοὶ δὲ δόξα πεσεῖν, τὸ σὲ τὸ σαυτὸ ἀιὰ σαυτὸ πόν
ἔχαν. ἢ τοῦ ὦ ἐθέλας, τὸν ἴπτον δὴ δεῖνων, ἔλαυνε.
ἢ τὴν κάν, δὴ ὦ αὐ, πέμψαμε τὸν ἵπ. λήτομεν δὴ χαίρ,
ὅ τὶ νικῶν πέπομφαν. + μὲ μοῦ ἐω. +

ρξη 756 Ἐγὼ φίλιμεν ἡμῖν δρᾶν τὴν ἡμέραν ἐκείνω γεγενῆσθαι
νομίζω, σὺ ἡ σὲ ἐκόλουσω ὦ τὶ φαλλω θοίνω. σοὶ δὲ ἐ-
δόκα ἀπὸ μὴ κρὰ φεῦ τὸ λα. ἀπὸ πῆ σω ἡ δὴ ὦ γὰρ σύμεν.
ὥρα τῶ δὴ τὸ τὴ φὶ λία πρέπον. ὡς ἐ πὶ σῆμω, πῆ σὰ ὦν
ὅ τὶ μὲ μὲν μὴ αὐτὲ πῆ σῆς. πρὸς ἡ δὲ λὴ πῆ τὴ τὰ
μὰ τα, τῶν ἡ κῶν ὦ μὲ λὴ κὴ τὰ ἡ μὰ πόσι ἀ πεθῦμ.
ὦ κε χρεῖ σμαι τὶ σὺ τὸ χῶ σοι. σὺ δὲ ἐμοὶ χρεῖ, τὸ τοῦ τον
ἡ μέρ ᾶσ ἰ δῆν. + + φ ὑρ τὴ γὰ δὶ ἀν ω. +

ρξθ 761 Ἐξ ἡ μὶ σύ ᾶσ ἔχαν ἔ οἰ κ. ἀλ ᾶ δω σοὶ κέτ. οἱ τὲ μὲ πλὰ σ
τεφ μὲ ἡ κὸλ ἰ σθαῖ. οἰ σδ ὦ ὦ ἡ, τὰ δὲ πὶ κὰ ὦ σ τε ὦ
φὶ λὴν, ἢ δὰ ὦ γ κὸ λὸ μὴ λὸ δοῖ ὦ. ἐ γὼ τὲ τ πρὸ τὴ πεῦ λὴν

ἀπίστολῶν θὼ αὐτε πίστλαο, ἐκέλθ ον λαμβάνειν· ὁδὲ μόν
λαν ἔφησ ἔτι· ἡ δὲ ἡ ἀστε πάγιν· πάντωσ δὲ ἀχλὰ τὴ ἔσε,
ὡσ ἀμεμεὶ ἀρχὸν ἔθελῆσαι δῆξαι, σὲ δὲ ἀνίασ· τοιαῦτ
σκάνχλε γοντοσ, ἢ κε νῶ ἰστολὴ δὲ τόρλα, κὲ λὸ μεσ τῶν
ὠϊστολῶν ἢ κοντοσ· πεῖ κε γὰρ σκάνησ ἢ κὲ πορὲ μεν
ταν τὴν δὲ ἐν χαμεῖσ ἐν αὐτὸ σὲ ἀλλαν ἀφ πὲ μεσ πμεθεῖ
τοιαῦτ τὸ ἀρμεῖνομεθ ἐτὰ τὴ κεφαλὴσ ἢ νόσ· θαυμὲ ζω
λεὶ τὸ τὴ νέφον αὐτὸ κεκεῖ ἀδαίμε γῶ ὀνομὲ ζω σὸ χολ,
ὡσ πρὴ κὲ ἀν νοῶν ὅτι τὸ ὠὸ τὸ τὸν ὅλ ἢ μεῖν ἐ πὲ ζ,
τὸ τὸ ὀφὴν νέφον ἢ ὢ λὲ ἀν· οὐδὲ γὰρ εἰσ ἐ κὰ γω σὲ ἢ πῶ
ἀμαχορῆν· ἀλλὰ ἀν γκὴ τρέχαν, ἢ πορ ἢ ρὸν ἐῖν δοκεῖν·
ὡσ ὠὼ αὐτὸ ρὸσ τοῖν σκοπῆ ἢν, ὠὴ ὄ μὲ κρὸ ἐ μὲ νὴ σὴ, κὲ λὶ
πὲ ἢ τὴ κεφαλὴ ὠὶ ἢν ἐκὰ ἢ νέφ ἐλῆ, οὐ δὲ σὲ μὲ ἰ πρὸ λὲ μὲ ἢ τ
ὀλὸσ ἀὴ· σὶ ὁ δὲ ἢ μὲ ἀν θὴ μεῶν ἀρ κεῖ τὸ δὲ ἢ νδὲ, σκὸ πῆ
πρὸ ἐ αὐτὸν ἢ κὲ λὼ σὲ ρὲ κῆ· ἢ δὲ ἢ ἢ τὸ μὲν δὲ υ πλὰ τὰ νοσ
ἀὐ τὸ λὰ τὸν φὲ λὴν, ἐρ γῶ δὲ ἢ ξον: + ἀκὴ ὠσ: +
ἢ μεῖ τὸ κρὸ ἰσ χρὴ μὲ ἢ· ἢ χρὴ σὸν τὸν ἢ τὴ· ἢ ἐ τὶ τὴ μὲ ἢ
τοῦ φρὴ τὸσ, οὐ τὴν χὼ ρὸν γῶ τὲ ἢ ἢ ποιῆσ· ἢ πρὸ τὸ ρὸν
ἐ ποῖ σ, ἢ θαυμὲ σὶ σ δὲ ὀῖ μὲ αὶ τὸ ἢ γῶ ἢ ἢ ποιῆν, σὶ κὲ
τὲ ἀρ χὴν, ἢ ἢ ἢ ὠὸ θὲ ν αὐ τὴ τὸν γὸ μὲ, ἢ ὠὼ μὲ πὰν τὴν
σκὰν λὰ θὼν ἢ ποθὲ ν ἐ πὲ ἢ ὠ μὲ ρὲ σ πλοῦ τὸν, ἢ κὰν, ἢ ν μὲ ζω
τοῦ γῶ ἢ δὲ θὲ ν τὸ ὀὲ ἢ τὸ πὰ ἢ ἢ ἢ κὰν· οὐ δὲ σὲ μὲ ἰ πὰν τὸ ἢ ἢ ἢ τὸ
ὠὴν ἢ ὠὸ μὲ ξὶ μὲ ν ἢ ἰ νο μὲ ν· ἀλλὸ πῶσ σὼ ὀρὶ σὲ μὲ ἢ χὰ ρὼν
ἢ ἢ αὶ τὸ ὠὴ ἢ ὀὴ πὲ ἢ ρὸ ἢ μὲ ν ὁ μὰ λὰ ὠὰ χὲ γὸσ· οὐ δὲ γὰρ
ἢ ὠὸ ἢ ἢ ὲ ἢ τὸν κὸ ἢ ἢ ἢ θὴ σὴ τ ἢ χὲ ἢν· ἀλλὰ ἐ βὸ ὠὸν τ ἢ κὴ κὲ ὺτ
τὸν τ ἢ ὀλὸ θὶ· οὐ κὸ ὠὸ ἐ σὶ γὴ σὸ πὲ ἢ μὲ ὺν τ ἢ πὶ σὲ ἢ
σὸ δὸν, ἢ θὼ ὠὲ ἢ τὺ χὲ ἰ σὴ θὼ ἢ· ἀλλὰ τὼσ ἢ ἢ χρὴ ἢ, ὠὸ σὲ τ
ἢ ὀὴ μὲ κρὲ μὲ ἐ πὲ μὲ ἐ ν ὠὴ ἰ σὸ λ· ἢ ἰ σὲ ἢ δὲ ἢ μὲ ἢ πὸ σ πὶ ἢ θὼ

ρο

565

ὑφαίνων· ὥστε με ὃς πρὸ τοῦ πενεχθὴν· δι' ἃ τοῦ
τε τιμήσεσθαι· καὶ τιμήσθην· καὶ ἀξιοῦσθαι, τὸ λοιπὸν
δὲ τὸ δόλο· καὶ ἡ ὁδὸς κατέλυθος αὐτεχνῆ δὲ χρῆσθαι
δοῦναι τὸ χάριν· ἀλλὰ ἐν τοῖς ἀγῶν, ἀνὴρ, ὅ τι μὲ ἐλάτ με-
μνῆσθαι χάριν; ὡς δὲ χρὴ πλάσας τὸν πρὸς τὸ δοτέον,
ὡς πίστεις τὴν ἀποδοῦναι· ἐπὶ γὰρ δὲ δεῖ τὸ δοῦναι χάριν,
μὴ δὲ γὰρ θεῶν ἀνάλωσε· τὸ, τὸ τὸ μὴ δὲ ἀποκείνασθαι
ὡς ἀνὴρ ἀξιοῦν, ἄλογον, ἀπάντε ὅ πε πεποίηκας, ἡ χρὼ·
ἀλλὰ πολὺ πόρρω τὸ σοί πε πρὸς μὲ ἀπὸ μὲ, ἀκίνδυνος,
ἰδοὺ· καὶ ἀφε· καὶ δὲ πάντα φέρειν· + ἀλλὰ ὡς +

ροα ἀλλὰ ἡμὴ προσήκεσθαι ὡς ἀθῆσθαι, ἡμᾶς γε βίος σοὶ δεῖ σοῦ
637 μὲ χρῆσθαι μὲ δοῦναι· ὅταν τὸ ὅ τι τὸ μὲ δεῖ θεῶν ἐλθεῖν,
θεὸν ἡμᾶς πλησίον· καὶ πάσαν τὸν· ἡ κρείττονα τὸν,
ἀκούτ ἀνέγνωσμαι· τὸ μὲ οὖν κόρδος ἐν τοῖς ἐν τοῖς μὲ, σκαν·
τὸ τε τιμῶν δὲ, πορ σκάνοισι μόνοις· δρῶμὲ δὲ καὶ τοὶ
τιμῶν· ὡς δὴ φίλτερ τοῦ πορὰ σοί· δὴ λόγοι τὸ ὅσα τὴ
τιμῶσα, ἀκόνδε τε τοὺς φίλους τοῦ ποιήσας: + + βιλῶν: +

ροβ ὡ ἀλλὰ ἀστίγος ἀ ὀργίσασ ὦ φ πάτρ τοῦτ ὡ χάριν ὀφλὼ·
672 ἔτ τὸ χρόνῳ τὸ ἀθήνη δ ποτὲ πορεύομ ἐπὶ δρόκλω· ὅμε
σρουδέγνομ πολ, κατάφευγω πλάταιάδ δ ἀ οἰκήμα
φαῦλον· ἀ ὁ ἀθῆνος ἐ πρὸ αὐτ κατάφευγα· τὸ μ ὀνόμ πφ,
λόγος ἡμῖν ὀ ἀφοδεὸς ὑ εἶος, ἡ οἷαν ὀρθῶσε τ ὁδόν·
ἔπτ δ ἀλλ ἡ λοιπ ὀρθοῦμὲ ὀ ὀνόμ· ὡς δὲ ἐ ἐστ ἐν φ
ἀ ἦλον ὅτι πρὸς αὐτὸ χωρίον, ἡ πεφυσέθη κ βαδίζειν
ὡ ἐν ὠχυσία νέων, ὅμ, ἀλαρὴν ἐν δ χρόν φίλ, ἀ ἀθ.
ἀ ὠνόμην ἔχοντ δ μὲ ποιῆν· ἐγὼ δὲ δ μὲ ὑδῶρ ὀνόμαν
θεῶν ἡ γουμὲ· ἡ τ ὀνόμ ὁδὸς δ χάρ ὀνόμ ἡμῖν ἐ ὀρτ, ἡ ὁς
ἡ κόμ ὡ τὸ βόσπορ, ἐ ἐ βεβαίκ τὸ ἐ ὑποσχέσις· ἐγὼ

τῆς μὲν χθεὶς ἐμὲ μεγήνε· λιποδοῦσα δὲ ἐπεθύμει· καὶ μὴν
ἐζήτουν· οὐδὲ εὗρον· ἐκάλουν· καὶ οὐκ ἐφθασεν ἡ φωνή· ἐπεζήτησα,
γενοίμην τί καλόν, ἐκεῖ δεόμεν· δέομαι δὴ σε τὸν πρόβυτον
τοῦτον πεφόβηκε· ἡ δέησις ἐφεῦρε· ἔπεσε δὲ ἀπόνοια ζητῶν· καὶ
τοῦτον, ἰσχυρότερον τῶν βιαζομένων πεῖν, ὁ πόσον, ὡς ἔλεος
πολλοῦ τὸ μέγεθος τῆς δόξης δεδόσθαι πορεύθω. + μεξίμω +

ρόν

Ὁ οὐχ ὅπως δὲ μὴ γνῶς γόνιμον πεῖν τὸν καιρόν, τοῦ δὲ δόξαν,
οἷς κέχρησθε ἐλήλυθον· ὃ γὰρ διὰ παντὸς ἔδωκε δικαιοσύνη
κῶν· καὶ τὸ μὲν μικρόν, καὶ τὸ μεῖζον, καὶ τὸ σῶν, καὶ τὸ
τοῦ αὐτοῦ πολλοῖς ποιῶν, πόθεν ἂν εἴη τὸ γνῶναι
ἐγὼ σε δέομαι θέλων ὅσον κακὸν ὁ δεῖνα
γεγένησθε, πάντα σκῆν δὴ ἐπιζήτησα· καὶ ἐκεῖνο ὅσον ἐπρε-
σβεύσω δὲ τὸν δόξαν χρεῖν· σὺ δὲ τὴν θεῖαν τὸν τόπον,
μεταμεσῶν κὲ ἐποίησε λίθον· καὶ γὰρ ὀξὺ χῆς πεπρεσ-
τὸ αὐτοῦ νέσω τὸ φύσιν· καὶ ἀκάν, ὁ τὸ βλαστοφηκεῖον μὲ
τὴν τῆς μεσῶν τὸ φίλοι ὁ μεσῶν τῆς πεῦσε, δὴ μὲ ὀξὺ φῶς,
ἀπὸ πνιγόμενος τὸ τὸ τολμεῖν ἡ σὺ κόφον τὴν· ὅτι δὲ καὶ
εἰ μὴ τὸ ἀκάν, ὁ κυνοσῶν τῶν λίθων ἀφάνεια κὲ τὸ ἀκ
αἰσχύνομεν τὴν ἀλήθειαν; δὴ δὲ μὴν ἀδὲν ἐπὶ τὸ
σὺ κὲ κεκάθαρται ἀρὴ φήμη· καὶ δὲ τὸ τῶν κόλοιο, ὡς πρὸ
ἀκτῖνι νέφος, ἐ τὸ νοχλῆ· ἀλλὰ πολλαχῶς μία φωνή, μεξίμω
τὸ κόλον ὁ δὲ ἀμέλει θύος ἀνάγκη μεθήτην, καὶ τὴν φύλακ
τὸ γὰρ μεσῶν λύπῶν τὸ τὸν δὲ χρόμενον, καὶ τὴν πρὸ σκῆν πεθό
τὴν πρὸ βαίνον τὸ τὸν νόμιμον· ἁπλῶς τὸ ἔσπας σκῆν δὲ
ἐρχόμης, ἀποστόμης εἰ τὸ ἐν ἀν δὲ τὸ δὴ πῆ δὲ μὴ, ἀπο-
κεῖνε· καὶ δὲ τὸ ὁ λόγος πολλαχῶς πορεύη, διὰ τὸ βασίλεα
ρύνει τὸ πίστεθεν, καὶ ἐποίησε δὴ ἐν τὸν θεοῖς φίλον.

καὶ τῆς οἰκουμένης σωτῆρα. + θεμιστι +

Τίμων λέγοντες πρὸς φίλωνα, τὸν τοῦτο, θεμιστοκλέους φασὶν ἀδόξου, καὶ λαβόντος μισθὸν παρὰ τῶν δωροδοκούντων, ἐπεμελεῖτο τὸν θάσσον τὰ πεῖν δὲ ἢ λαβεῖν, αὐτὸς ἐπόνει θάσσον· καὶ τὰ αὐταῖς ἐλάσας, εἶχον τὴν φίλων ὡς πολλῶν φρόνησιν ἀπολαύειν, ὡς αὐθις συνδεῖν τὸ βαθὺ σὺν ἐμοὶ τὸν τιμῶν· παρὰ δὲ τῆς φήμης, τοῦ τὰ τε, πλάνω, τὴν μὲν ὅσοι μείζονα ἢ πρότερον ἐνοῦν, δαπέζης τὴν νυνὶ νία, πλάνω δηλοῖ τὴν ὁ καθ' ἡμᾶς. ὡς ὅσα δὲ πλεῖστα φίλων, ἢν κλῆρος. ὡς ὅσον μεγαλῶν, δὲ θῶ σὺν ὁμοῖα νοεῖ· ὡς ὅσ' ἢ λοιὸν πορεῖ φ τὴν τὴν λαμβάνοντες ἢ δόγμα. ἐγὼ μὲν δὴ ὡς τὸ ἢ δόγμα, αὐτὸς ἢ γὰρ μένος ἢ κάν τὸ κῆρ, ὡς ἢν πρὸ σὺ τὲ τύχῃς κῆρ. ὡς δὲ πρὸ σὺ κεχλεῖ. ὡς δὲ ἀκαὶ δὲ τοῦτ' μὴ τὸ σὺ παῦσαι ὁ δ' ἀλλ' ἄλλον, μὴ τὸ τὴν ὁ ὅσ' ἀλλ' ἄλλ· τὸ δὲ μὴ δὴ τὸ τὴν πρὸ ἔμε γνῶμε ὡς τρίς τρόμῳ κεῖνε θαι, κὰλ ὡς ἢ ρῆ θαι μοι φανεῖ. πεῖ δὲ μὴ τὴν λόθαν ἢ μῆν, οὐ σὸ δ' ἔασ, τὸ σὰν, ἢ πὰ λόγος, ὡς αὐτὸ ὡς ταῦτ' ἐπὶ δεῖ σὺ αὐτὸ ἢν ὡς αὐτὸ ἢ κε πέμψω. καὶ ἐ δὲ ἀ μ' τοῦτ· νῦν δὲ ἀ χῆ κῆς, τὸ μὲ λέγαν ἢ μὴ δ' φαι ρεθεῖν ὑπὸ τῆς τῶν ἡ φαίρ τῆ δ' τῆς, τοῦ δὲ ἄκου σὰν δ' ὡς ἀ μὴ νοῦ ἴ ὡς ἐ τί· τὴν τε ὁ ὡν ὑπὸ σχε σὶ ὡ ὶ τῆν, ὡ τὶ σοι μὲ κᾶν ὡς ποῖ ῆ, μὴ φθονῶν. ὡς γὰ ἄσμεν πεῖ σοὶ θεῖν ἢ ρῶν τὸν ἀν ἀ θεῖ ἀν τὰ κεκοσμεν κόσμος ποιῆ· μὴ δὲ ὁ ὁ ὁ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ κεῖ σ μὴ κ ὁ πρὸ ὁν τὸν τὸ ὁν ἀκολυθῆ σῶ χολ κὸς· τὸν μὲ ὁ ὁ ὁ ὁ

ωστε αι, τουτο δε, αυτον ε ποιησαι τι δυνατη. + πανυχο +
τοιοι μεν οιος τε εγενομην, συ ταυτα συμμιξας γενεσθαι
νωειμος, εγκαλω τη διαφορω νεοσ δοξολια. και σοι δε
πολυ χισος ην ο καιρος ιδειν τε με, η δ' αλεχθην πειν η
τησ αρχησ αφικεσθαι. διεκωλυσ δε οι μεν τα πληθος φευ-
γοντων, αυ υπο τησ αρχ πειν ωιζην τ πολε, πειτ ενυπ
ηχθ. εχθρω λογον, αλλ ουτ αυ τω με ηδυ εγενετο, χρηναι τ
λεγειν. ουτ πυθομενοι αμ ρ τον τ, ωι τα αυ κοσ πχωρειν και
ωι γ ελλην. ου τω δε σε η πιζω φιλον δεξαν, η τοιοι τ εμοις
παθησεσθαι κεκ μεμεσ η, αυτοι τε δ θω ταυτ α μι μεμεσθαι,
ωστ ωσον, πολ ωιν θησ, συ τοι τ εφ τοι σι κεκ μεμεσι η χρ
αυτων ακ ο κων. α ιδ ρ ωσ πεν πρ ον τ ακ ων, η σχυ ο ρε ω
λεγειν, δ η νοι ην μεν τ φων. πελ ιοσ ο τι μεν γε ν τε
συ σκα η η σ δ λησ λ σ μ π ο τη σ ε σ τ α κ η π ε φ τ τ η η ω ο υ π ε ι
τον δ φρ α τ η ν, κ ω ν, αυτον οι με τον δ φρ α τ η ν α π, λ ο ν
φων. εμοι δε ω ε φ οι τη σ. η χαιρ ο με δ λ λ ο ι σ. ε τη-
γα τ ο δε μ λ λ ο ν ο τ ου δ ε τ ρ ο π. ο γ α ρ δ ρ ν η ν η σ με, ν ο μ ι ζ ω ν
η ου τ ε μ ε α υ τ κ α λ ο ν, α τ ω τ ι γ τ ω τ φ υ σ ι ν χ α ι ε ω ν ε φ α ν ο
μ ω. η δ η τ α υ τ ω σ ω ν υ ξ η θ η τ ο τ η σ ω ι κ α. η ν γ η τ ι ο ν
σ υ ρ ε τ ν ω κ ο δ ο ι π α ν τ, η δ ι ο ι ω ν η λ θ ε ν. η λ θ ε δ ε δ ι α π λ α τ
η ν ι κ α ε π ρ ο σ ε λ θ ο σ τ, η κ α τ ε σ κ ε υ α σ ε ρ ι ο α υ τ η τ ρ ο π ι σ
δ ο ξ α ν τ α μ α ν ω ν τ ω ν ε ν α. ω σ τ ε μ ο ι π α ν τ ω σ α δ ν, σ υ δ η μ ο-
κ ρ α τ ι α ι σ η ε φ ο ν ω θ η ν α ι δ ο κ α, τ ο υ τ ο δ ε π ε ρ ι κ α λ. τ ο δ ε
μ ε γ ι σ τ ο ν, α π ε ν ο ι ο ν η π ε φ α ν η σ α τ ο λ ω ν ο ν ε π α λ
σ ω η θ ο υ σ α κ ο ι ν. κ α ι τ ι τ ε μ ε π ο υ χ ο ν, π ω σ ο υ λ ο π η σ α η.
τ ο δ ε ο ξ υ τ ο ν ε π ι κ α λ, η ι δ ρ ω σ α η. α λ λ ο τ μ ε κ ι ν δ υ ν ω
α μ ε ω. η ω ο ι κ ε π α σ, η υ χ ι α ν ι ν ο μ ε μ ε τ α δ ο υ λ ι κ ε κ τ η μ η.

ἐνταῦθα νεύσαν τὸ δέον οὐδὲν ὤκνησε. τῷδε ἐπιστρέψας τῶν
κρατίστων λόγου ποιῶ πρὸς καιρὸν ἀπαντᾶν ἐπεγνωκὼς ὅλως
ὅτι χρὴ τὰ ἀγαθὰ μὴ ἐπαινεῖσθαι. τοὺς δὲ οὐ τοιούτους κτήματα
τὰ πρὸς μὲν φύλαττον τὰ δὲ τῶν πλησίον ἀπολέσθαι
κόπτων αὐτὸς αὐτὸν, πρὸς ὃν εἴποις πάντα τὰ πλείστα τῶν
ναυτῶν οἷδε πόνου βαρυπτῶν πολὺ χρὴ τὸν ὀκυρροῦν.
τοῦτον οὖν τὸν τρόπον χρὴ τὴν, οἶδα ὅτι δὲ ἐπιμελεῖσθαι
ποιήσῃ, χρεὶν τὰ ἄδικα τρόπῳ χρῆσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν τοῦδε
μελῇ, καὶ δι' ἀσκῆσιν τὸν τρόπον χρόνῳ ὅτι ὅστις ἀρετὴν δίωκε,
πολὺ γὰρ πολὺ σοὶ τὸν κάνω ἀκολουθῶν. ἐγὼ δὲ, ἔργων
ἀκαμάτων μαίου τὴν χρεὶν ἀγὼ γὰρ ἐν ὁρῶν τοῖς τοῦ ἐμοῦ. λόγῳ
ἀδὴ πρὶ τῶν τῶν ἔργων, ἀπόν τοῦ πολλοῦ. ὁρῶ δὲ ὡς
ἀξία τε τῶν τε πόνων κάνω, πάντων λόγων, ἢ τύχῃ κάμ
μενος ἀνὴρ ὡὶ τὸ βουλεύσαν ἐλθεῖν, ἐκρατήσω. πεδίκνυσι
τοὶ ῥήτορες. κὰ δὲ τοῦ βουλεύσαν, ὡὶ τὸ δρᾶν χρὴ κάς. καὶ
ὡὸ ἐδρόσκοδίκη. ἡμᾶς μὲ ὁῶσ πάμεμνήμεθα. πάνω χρό
μεθα. σὺ δὴ μεῖν τοῦ πεῖρο γὰρ μεμνῆσθαι τὰ μεῖνω. μεῖν
μεμνῆμαι ἀκαιρήσας. ὅθεν ὠφελῶ μὲ τὰ κακὰ, ἢ μεῖνε
ἀεὶ τὰ πάντα τὰ πρὸς ἐσοῦ τοῦτον, ὅπῃ θυμοῦμαι. + + πολλῶν. +

1162 Καὶ τὸ ὡὶ στέλλειν ἡμῖν, τοῦ μεμνῆσθαι ἡμῖν σὸν ἀπόδειξις
πάντα τοῦ μεμνῆσθαι, τοῦ φίλων. πάντα τὸν κόλλαγεν φάν,
τοῦ μὴ τῶν λόγ ὀλίγωρον. ἀμελῶ τὸν πρὸς λόγου ὡς λ
βλαβὴν ἀν, φαίνεται τοῖς πρόσθεν σὺν. ἀλλὰ κάνσοι
τὴν γνώμην ὑγρόν, πάντα τὰ θαυμάζειν. ὡὶ ἐχόντων
πολλῶν, ἀκάθιν αὐ, ἀπὸ ὅλων ὀνόν τοῦ ἀγαθοῦ ἰσῶν ῥοῖσθαι. ὦ
δέμοι πόθεν ἔοικε τὸ αὐτῷ πορεῖν μὴν βόλλαν ἀλόμπῆνε,
σὺ θαλῶ πολλὰ μὲ εἴπῃ, πολλὰ δὲ ἀκούσῃ. ὅτι δὲ κρεῖττον

ἐπαινέσαι μεθ' ὑπόστασιν ὑπόντος, ἢ αὐτὸν κατακαθῆ
μενον τὸν ἐστῶτα ὄντα, τοῦτο δὲ θέλω σε λοιπὸν ἀκοῦσαι. Ἐ
γὼ φέρε δὲ ἐν ὀσὸν ἀδελφὸς δὶ ὀχθρὸν αἰνῶ τὴν ἀρετὴν ἀφίαν· ὅν
λέ πρὸς αὐτὸν ὡς ἂν φεύγεν τὸν πρὸς πρόνοιαν, ἀφῶν αὐ, ἐπὰν
γένοιντο· καὶ αὐτὸς ἀκαὶ τὸς γὲ καθὰ δὲ ὧν, ἐν τοῖς ἀξίοις
πορεύεν· ἀλλὰ δὶ ὅλου δὴ τὸν ἐμὸν βίον: + + γαῖαν: +
φοίνικας μὲν ἀπολαύοντι τῶν ὑδάτων· ἐγὼ δὲ ὄν γε πρὸς
τὸ φοίνικα ὑδάτων, βουλόμενος τὸν ἐμὸν μένον· δὴ μὲν
εὐθὺ μὲν μὲν· ἐμπόρων ἀκαδήκαν μὲν· γεωργὸν ἀ
καταφρονῶ μὲν· ῥᾴστον τε ἐμὸν τὸν ὡς ἂν πεῖ,
καὶ τὸν δημοσιόνα βασιλεύοντα, ἀδόντας ὅτι πορεύδεν
τὸν δημοσιόνα ἀεὶ δίκαν· ταῦθ' ὅρδν καὶ ἀρίαν
ἀκοῦν, ὁρῶ μὲν ἀφαιδὲ ὄτρος· καὶ πέρι τὸν ὁρῶ τῶν τὸ τῶν
μέγα, φοίνικες εὐ πεν ἐποιεῖν ἀποκρίνομ· καὶ τὴν τῶν
φοῖν ἀφοίνικα φόνοι· μὰ λίσ ἀμφηνοῖ· τὸ μὲ τὸ δὲ
πόχαν, τὸ δὲ ποιῶν ἀχρόν ἀπόδυνν· ἀτὶ δὲ τρόπ
τινὰ σκάνοις ἀνω ἔχοντ καὶ πορεῖ· τὸ μὲ τὸ ἀρχόν τ,
καὶ ἔμω· ταῦθ' ὅτω ἀπω, πολλὰ ἀλλὰ ἀφιστῆν σοι βίω κὰ πορεῖ·
οἱ δὲ κόλοιν αὐτὸ αὐτ ἀλλὰ μὲν ἀν ἤθελον· ἀτ ἀπολοῖ
μὲ ἐπὶ χαρ· κρεῶν δὲ καθορῦ βοσ ἀν τὶ κρέα· καὶ κινδῦνα
πολὺ μὲ λαμβάνον ἀπίσαν· καὶ αὐ τὴν τὴν λ(ι)πὼ ἐν τὴ
ἀφροσύν· σωθεῖ τὸν τὸν ὑπὸ σοῦ πορεύδεν ὄν· οἱ πολὺ
τὸν ὄρρον τὴν, σὺ θυμοῦμαι τὶς ἀν, ἢ ἀλλὰ ἀρμὲ αὐτ ἡ ἀν,
ὅσην τὸ τε ἥδυν τὸ ἥδυνν, τὸ ἀν τὴν ὧν ἀθυμία σὺ ζῶ σοι·
τοιαῦτα σοι πεῖν μὲ σε φυλάσ πορεῖν σὺ μὴ ἐν τὴν
ταῦδὴν· σε ἀλάν δόν, καὶ τὸν ἀ ὁδὲν σκηνάσ τὸν
τὸν τ, ἐ σὺ ἐδῶ, ὕδωρ ἢ καὶ δὲ ἔνδεν:

+ πα/ω +

ροη αίρωσ και μεμαθα λαμβανων· και αυτω τουτεστιν ο τι
649 ποτε με ηλίκον, και μεμαθε φίλε, δηλονοτι ωσπερ ον
γινεται η καθαρον ειναι πολεμιων η χωραν· τοσουτον
εστιν ικανος ελπιζομαι· ουδε μεν ο εφομαι, θραυ τον
εποιουν τον πολεμιον· τησ πορευσησ δε αναβολη αξιος
ο πολαμαν· πολυ· ο κοκλος· ο πωσ αυτον μη ποτε ωι λιπη
το καθ ημαν· φωθος εποιουν θαν τω πεζω· πορευσαι
ουν ουν προξοιμεν· ωσ ακοσαν ο θεοις πολεμιοι ωσ
οι τ αυτων εκαστοι ο πολλοι ντ· αυτικα ωσ επιθηγοντ
αυτοις· η δη αξοι φευγαν· ο δε ηοσ ου βουλεται μη
γενεσθαι ρητωρ· και τησ ωι θυμω· και χαιρον η φυσι·
ωι γαρ αν δε ο αυθαθαι· τουτο δε ο τι εστι δε γενεσθαι,
εφελκεται με· η μαλλον ε τον λαμβαν· και βεβαιη πεισ
κηνον εμεν ην τοιοτροποις· η προσ ημαν· ο δε ωι αυτω
ωσ δομη πιστεωσ δε η· + + βηλαιω· +

ροθ με λογον φιλωμεν ωσ ανησ συμφοιτη την τ η παυδεια χρησ·
686 θαυμαζω δε ωσ ρητορα δυνον τε ον ισχυρον· βουλομαι
λαν· αυτον νικαν μεν ωσ ιν τω δ· ρω αντι πολλου· καρπωσα
λε· την σκαφιν· ο πολιω με· περ αυδε· τασ με ουν νικ
αυτοσ ο εφ ημι· πορεχα· τρεπομη δη· εποιν· τ δε· κηθ
αυτ· τι περ σιεναι· μελετωσι· μελη δαν· δ ουσ· εποιη
τοιο πολεμεσι· γνωριζεσθε· η δη· κοσμεου χρηζοντασ
ο μεν δεχιο· ταυτ· ουν χρειζου η δρφε· δι ο τον· ο τ ωσ
χρειη· τα τε ερια· τον τ ευπορ· αυτων λογον· ει δε· τι· πριω·
τον δ· περ· σι θησ· και μεμαθ· ο· η· ταισ μου· σ· ο τι δη· τ
περ θυρον· δ ιμαζειν χορον· + + πρωτη· ιαν· +

ρπ Π αγδαρ ουτοι· κιλικη· δ· ηδ· χρη· λοι· εσχατ· δ· λ· ο· γ· ον
655

ὦ θῦμε, πῶς τ' οἶδε τὸ ὀρθῶς, ὅτι τ' ἐκάν ἀποροῦσι τοὺς
κλῆτε· οἱ κακῶν δ' ὑπὸ φόβου δυνοῦ δὲ σὺν ἐπὶ ἐκπο
θηρεῖνο, ἀκέοχι ἀθῆτ' ἀϊσιμοῖσιν ἀφ' ὁδὸν ἐμῶν εἰ· ἀπὸ φαὸ
ἑτέροις τὰ ποικίλα, ὅσ' τὴν ἐδίωξεν ἰκανῶ· καὶ τὸν μὲ,
αὐτὸς ἔχει· τῶν δὲ, ἅτιν' οὐ πόρρω· γνῶσιν πάκ τὴν τ' πεῖρ
ὀλόμεσ' τὴν μὴ κρατῶν, ἢ ὦ πεῖσω ἐσθ' ὑμῖς, ἢ σοὶ φανῆ θ' ὑμῖς·
δέξασθ' τὸν νέον θ' μεῖν· ἢ μὴ δόξ σῶν πίστ τὴ λίκ ὑπὸ τοῖς
πρέπει· κὰν ἀφέλ θ' καὶ δ' ἔξω τῶν ἐαυτῶν βουλῆθ', ἢ
ὦ τὰ πράσσε· ἢ ἀφέλ ὀρθῶν· +

ἐ. ὦ μέροφε τί σιν ὅδ' λωὶ τὴ ἠσθ' τί σ' ἔφησ, τί θαυμὸν ὄν
καὶ χρεῖν ἀ σ' ἐλαθὴν τελεῖσθαι· θεοφιλ πίν ὦ τῶν
τύχοντ μεν ἀεὶ χρεῖ· μεμεμνῆν δ' τ' χρῆ· σὺ γὰρ ὦν
κατέπραξεν· ἃ πρῶν ἐβουλεῖ, μέλ ὦν αὐτῶ κεῖν δῶ
δρέφῦ· ἢ γῶν μὲ ἐλθεῖν ἀ κεῖ κῶν, ἵ σοῦ ἔν τὴν ἠόν
δῶ δλῶν· δ' λὲ αὐτῶ τῶν ὦν πε τὸν ἵ σοῦ χρ· πλὴ
ἀν' ἄτος σὺ νῦν χρὴ πῶ τῶ ἀπόλυσ· μὴ μεῖ τ' δέομ
μὲ τὴν πυνθόμ· ὁ μὲν δὲ τῶ πυνθόμ τὸν ἀνδρ· πίκρ
τὰ αὐτῶ ἢ θεῖ κεῖ ἢ θεῖ τῶδε· χρὸ τὶ κεῖ δὲ ὅσπ σὸν δ χῶ
θαῦ τῶ, τῶ σκῶ λὰ ὑμπλέκεῖ μεῖν· ἢ τ' σκόφ ἐπὶ τ'
χρῦ σ' ἀϊνάσ ἐ· + + βάω + ρ τε

χ. νῦν μὴ δὴ πῶν τὸ σὺν ὅσ' ἐπόνησα πεῖσε, ἢ ὦ, ὅσ
λόσ ὦν, ἐῶ τ' πόρρω τ' πάκ· καὶ μοὶ δὸς χρεῖν· πε ἀκόν,
μέ ὦ δοῖς· τὸ λαμῶν τὸν χρῆ σὸν πδέ ὦ σ' ὁρᾶ· κὸν τῶδε
ἢ σαὶ δῶ μόν, μὴ βοηθῶν φαίν μόνον, ἀλλ' ἢ ὦ σ' ἢ τὰς
τοῦτ' ποιῶν· κὰν ἢ σὺ μὲ ἀ χρῆμ' φόβον τοῦ τὸν ῥοπ,
πῶς ὦ φίλον ἀκεῖ ἀφ' ὁ, βεβαιοῦν τ' ὦ τὸ λ' ἀν' ὦ
τοῦθ' ὦ σ' ὑμᾶς κεῖ εἰ τὰ τοιαῦτ' ἀν αὐτὲ ἢ μεῖ· ἀ μὲ οὐ
σοῦ μὴ ρῶν τὸν ἔμ μὴ δ' τὸ πρῶ πῶν, ἐμὲ πῶ θόμ, ἐμοὶ μὲ χρεῖ·

ρπα 654

ρπε 1204

πρεῖ σαυτὸν δοῦν, πᾶν καὶ· γὰρ δὲ κρεῖττόν σε ὄν πάν, πελαγίον
ἐπὶ σφίλῃ· δοκῇ γὰρ δίκαιος εἶναι, τὸν ἑοιμὸν τὸ φίλῃν· ὡς τε
τὸν αὐτὸν ἐμοί τε καὶ σοὶ δοῦναι χρεῖν. + + ὡς εἰκάζω. +

ρκδ' Ἀλλὰ τί μὲν χαλεπὸν ἐστὶν ὁ τῶν πολῶν καλῶν σε πόθος ἐκμαγῶν
42 ὑπὸ φίλου τὸ ἐπουδάσαι, σὸ φῶς ὡς ἐστὶν μεγάλα· σὺ γὰρ ἐπὶ
ἴδιος παρθένιον, καὶ τὰ τῆς μεγάλα λόβης, ὡς ἐστὶν πονηρὸν ἐξ
ἡδονῆς τῶν τε ἐκ τῆς νοῦ ἰδεῖν, καὶ τῶν τοῦτο λόβην· ἐρήσῃ
δὲ ὅ τοῦ δεῖ καὶ θεραπεῦσαι τὸν κελεύσας λέγειν· καὶ μὴ μὴ τῆς
μὴ κεφαλῆς φήσας· καὶ γὰρ δὲ ὁ ὄν, τὸν ἐκ ἔστιν αὐτὸν· ὡς γὰρ δὲ τὸ
τοῦ πρὸς πάντα κακὸν ἐρῶ, λίπων τὸν τὸ δεῖν· καὶ εἰ μὴ ἐστὶν τὸ
ὑποσχέσεις, ὅ τι τὸν ἡ πόλις ἡμῖν σῶν τε λόγῳ λαμπρῷ,
καὶ ἐν τῇ τὸν τοῦτο ἀπολοῦ βεῶν, τὸ δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ τὸν ὅλον·
ἀλλὰ καὶ τὸν αὐτὸν ἄδω, ὡς ἐστὶν· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἡ φύσει
χρῆσθαι μὴ, καὶ τὸν ἐρήσεσθε βίον δρᾶν μόνον, ἢ κεφάλαιον σκέψ-
γεσθε, σὺ οἷς ἐλέγχεσε μὲν τὸν ὡς ἐστὶν ἀλλὰ, ὃν ἐλέγχε
ὀνήσεσε. + + δικαίαν ὦ. +

ρκε' Ἡμεῖς τὰ ἡμῖν ἀπὸ τῆς σπουδῆς ἐξ ἀρετῆς σὺν ἀνάγκῃ
θεῶν· ὡς ὄν τε ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου μεμεμνημένῃ, καὶ τὸν ἀθήνον
1096 ἢ γὰρ μὴ μεμαθεῖν τὴν ἀσφάλειαν ἔστιν· ἢ πότερον ὡς ὅσον
καὶ τὸν τῶν μακρῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸν μαθεῖν
μεμνῆσθαι ἀλλ', ἢ μὴ τὸν ποιεῖν· οἷ ἀλλὰ δεῖ τὸν ἀγαθὸν
τὸν σκυθρωπὸν ὡς ἀκῆ, καὶ τὸν φόβον καὶ φρόνιμον καὶ πάντα
ἐπαγγελμῆ· μεμεμαθὲ χὰ θεραπεῖν ἀλλὰ δεδοκῶτα· ἀλλ' ἐστὶν πάν-
τῶν ὡς ἐν ἐλεῶν γενέσθαι, πρὸς τὴν θεῶν, αὐτὴν τὴν θυσίαν τὸν
θαυμαστὸν ἀλλαστὶ τὸν ἡμῖν ζωῆς τὴν, τὸν τὸν ἀλαθῆς
μὴ ἀκὸ· ἀλλ' τῶν χρημῶν ἐστὶν θυσιῶν· ὡς ἐν πλοῦτον γὰρ αὐτῶν
ἀπασκῶν δὴ ἡμῶν· τὸν μὲν, τὸν πρᾶα· τὸν δὲ, κὰ γὰρ ἐπάσ-

ἡμᾶς σε· οὐ γὰρ ἀκόλουθον, τί φαῖεν, ἐμὲ κολοῦν τὰ αὐτῆς νοήματα
τὸν ἄνδρα· τὸν πρὸς μὴ δὲ αὐτὰ τὰ νοούμενα δέχεσθαι,
τοῦτο μόνον ἀνάλογον ἐποίησα, τὸ μὴ πρὸς τὴν ἱδρῶσαν ἀνῆγε
σαι κεφαλήν· διὸ πρὸς κατάθεσιν τὰ τοῦ μὴ, πολὺ μᾶλ
λον ποιοῦσι δεόντως μεθεῖναι. + πρὸς ἀσίαν. +

Ἡ δὴ μὲν τὰ δεδακρυκὼς ὡς ἀκὸς οὐρβίκιος· πῶς
αὐτὴ, μὴ πεισθεῖσα φθάσῃ τε καὶ δὲ αὐτὸ τὸν μῦθον, πολ
λὰ μὴ τὸ ἐφρόντισας· κοὐλὸν δὲ οὐδὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς γενέ
σθαι παρακλήσεις, ὑφ' ἡσύχασε ἐστὶ τὰ τίων· πολὺ δὲ
ἐν χάρων· πρὸς ἣν αὐτοῖς δοκεῖ χρὴ τὸ οὐρβίκιος τὸ δο
γέναι· τὰ μὲν τὰ δὴ ταῦτα χρέα, ἀκούσαν· ἃ δὲ μεθ'
οὐδὲν λόγων ὀφέλει· ἀλλὰ καὶ τινὶ χάλεπότητι τῶν
τίνων ἀναισχυντία, αὐτὸν δὲ ἀπεφαίνεσθαι· πρὸς τοῦ
τὸ τοῦ, ἃ δὲ κρείττονα νοοῦσιν, ὅ τι σοι διὰ τὴν μέρ
συμφέρει ἀσίν· οὐ σοι· βουλοίντο αὐτὸ, οὐ τοῦ μὲν, βοηθᾶν
τὸ χρῆ· σὲ δὲ ἐναντίον πρὸ τῶν ἄλλων βοηθοῦντα· σκόπει
τοίνυν ὡς κατάμφω ἀπόκρυπτον, ἃ θέλουσι δόλῳ φθάσῃ κα
λεῖν, ἃ τε κρεῖττον· τὸ, τε τὸ μὲν γὰρ σύνεσιν ἀρίστῃ τὴν. ἃ
κόλον, ἃ τὸ δὲ πλεῖστα πάντα τὴν ἡ ἀπαλλαφθήσονται, πρὸς ἡμᾶς
θαι πάλαγον· διὸ δὴ δὴ βαστὸν ἀστὸν ἀμείνω δὲ ὡς ἀν.
ἀλλὰ ἡ κόλαξ δεῖται, ἐπαίνοις δὲ ὁμῶς τὰ ἀπὸ ἀνῶν ἀθε.
θαυμὴ τὴς ὡς κρείττεσθαι, δὲ κεῖθεν τὸ πιστεύσαιμι
ἀστὶ τὴς τοῦ ἐπιστεύσω φρικτὸ· ὅπως ἂν πλοῦτος κάν, ὡς πὶ
τὸ δὲ κατὰ φράσαν ὑπὸ χρὴ· πρὶν ἀπὸ τὸν ὀξὺ θορυβεῖσθαι
τὰ τὴς μέρ· τὸ κὴν δὲ ὡς ἂν τὸ πεφοῖς ἐφάλω· + + κλῆσαι +

Ἡ ἐκεῖ πεν θῆσαι λέγει εὐδόξιος τὸν πεῖ· τοῦτο δὲ αὐ
τὸν ἄγαν, σὲ τὸν τὴς ὀρφανίας αὐτῷ ἀρχὴν τὰ τὸ ἀθανό
τοις ἡμεῖς τὰ ἀλλοῖς ἄρχοις, ἃ τῶν πόνων τὸ χάρον ἡμέ.

1141
561
269

ὑπῆρξε μεθ᾽ ἡμῶν, αὐτὴ τοῦ σεβασμίου μεμνῆσθαι οὐ τὴν τυχοῦσαν
μεθ᾽ ἡμῶν· τὸ μὲν γὰρ πάρεστιν, ἢ δὴ καὶ μείζη, κρείττων ἡ
ἐπαίνου, πλὴν ἀλλ᾽ ἐγὼ τοῦτο τὸ δίκαιον· ἀκοὴ δέ σοι πλοῦ-
μείζων ἔστω ἀθανασίας θεοῦ, οὗ τύχοιμι δοῦναι τοῖς ἀγαθοῖς
οἱ θεοί· τὸν δὲ ἀκλῆν δέσε πεῖρον ὀφείλω δίκην· γνῶ δὲ
ἀκέτι· πλὴν τὸν τρόπον ὅ σοι πεῖμεν τοῦ λόγου,
λόγου μὲν οὖν τοσοῦτον μεχρὶ μέγεθος· ἐπὶ τὸ δίκαιον ἥκω-
μεν οὗ τὴν, τὴν ἐργάσεται πρὸς ἀκλέος πεῖσθαι πάν-
τοῦ τοῦ νεανίσκου πολλὰ μὲν ἀν ποιήσω· γνῶ δὲ
ὅτι καὶ γνῶναι τὰ τῶν μεγίστων ἐπεῖ ῥυῶν μεθέσω, τῶν δὲ
ἀδελφῶν τῶν τρόπων· + + ὀγδοήκοντα· +

ρπε 759 Καὶ ἡ ἀκλὴς δὴ τυχέτω τῆς πρὸς σοῦ βοηθείας, ἀνὴρ
μεμφίτης· ὁ σκληρὸς φίλος· ὡς ἀκὴς τὸν τρόπον
πατρῴα τῶν τῆς δόξας μεγίστη· καὶ τὸν ἀνάγκη μὲν
ἑταῖρος τὸ θεῶν, ἡ τὸ λαχεῖν χρηστός· ἡ δὲ αὐτὸ μὲ τοῦ
τῶ θεῶ φίλος, ὅτι χρηστός· ὅ πολλὰ μεγάλα τὸν πάλιν
χρήσεται, πλὴν ὡς δὲ ἀξίωσον ἀνάλωσε· βλέπεσθε δὲ
ἀπὸ τοῦ ἡ ἀκλὴς δὴν, ὅ τι διὰ τὴν μεταφυτὴν γνώμε-
ν τῶ μὲν τὴν καλὸν καθαίρεσιν τοῦ ὁμοδοσίν· ἀδέσοι
σχολὴ καὶ τῶν ἐπῶν ἀκάν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα
καὶ φήσαιμεν, ὅ ἐστιν ὁ ἐμὲ ἀ· τοῦτον ἡμῖν πρὸς ἀσκλη-
πιοῦ χαίρον τὰ ἀπὸ πεμφθὲν· ὅπως σε τὴν δὲ μὲ πρὸς
οἰκοῖ δὲ ἐπαινέσῃ πρὸς τὸ θεῶ· ὁ ῥῶσόν με οἱ
πολυοικεσία ἀκμὴ ὁ τόδε· + + θεμιστίου· +

ρπε 1111 Σύρος μὲ ὁ ἀείρας ἰλιάς· χαίρων δὲ πρὸς ἡμῶν ὡς
ὑμᾶς ἡ πάτερ· θαυμαστὸν τὸ δέμενον τὸ μὴ θύμ
οἰκοθεν ἄλλοσε τρέχαν, μὴ θαυμαστὸν ἔφη· τὴν καὶ

τοῦ θεμιστοκλέους, ἡνίκα ἀποπλέων, παρεκάλει τὸν δεσπότην
συλλαβεῖν τὴν θυγατέρα· ταῦτα ἀκούων, ἡ παῖς ἔφη· καὶ μοι δοκεῖ
ὀρθῶς ἔχειν· ὅ μὲν γὰρ χρήσιμος, αὐτὴ δὲ πολλοῖς πόνοις ἐφη
λώφησαι πεῖσα· ἐγὼ δὲ, ἵνα μοι προσθῇ καὶ θέμιστος, πόθεν τῶν ἐγκυκλίων
φιλολόγων φαίνεται, ἔγραψε πεῖσα· τῶν δὲ φιλολόγων
ὅτι πολυκεφάλαιον, ἰκλίαιος ἀδωρόμενος τὰ ἡμέτερα,
τετρακληφὼς δὲ πολλοῖς· ἔχων δέ τι καὶ πλάτων·
οὗ κατὰ τὸν λόγον· εὖν δὲ ἔχων, καὶ ἔχω· ἄλλοι
καὶ πλεῖστα τὸν πλουτίζειν ὡς ἐμοὶ φοινίκι·
ἀλλὰ δὴ τοὺς βιβλίων ἀν δεῖ λιμαμεῖν κόλπους
ἀδὴν θαυμάσαι. + + ιο βιβλίων. +

ξένε γε τὸ πόλιν ἡμῖν εἰσθφὶ ἔρωτ θεμιστ· σὺ γε μ
ἀδαμοῦ. πλουταρχοῦ δὲ λέγων, λέγων οἷα ἀνδρὶ τοῦ τον
λέγειν· ὡς τὰ μὲν τὰ φίλα πρ, καὶ, μὴ ἐστὸ τ βουλ
ἀπὸ τοῦ· σὺ οἷς γνωσθῆν, ὡς τὸν αὐτὸν βίον· ἐμὲ δὲ ἀν α
μνήσθω δ πολλοῖς σκῆν πρόμυν, ἀσθ κεῦ κηδεστὸν· ὁ
ἐγὼ, τὴν πεῖσα ποθῶν· εὖν πορεῦμεν· ἀδὲ πόσ ποτ οἶδα
ποθῶν· ἔχω δέμοι, πόσῶμε οὕτως, ὡς τ ἐλεῦμε μὲ ὑπὸ
τῶν ἄλλων, ἡμεῖα δέμοι τὸ μὴ τε θνῆν· ὁ πολλὲ ἀδε τ
γνοσμεῦ ἄλλον αἰτία· δὴ δὲ φέρειν, ἀφέντα ζῆν τὴν ὁδ
ἄν· ἀ δὲ ζῆν τοῦμε ἀρ ἀν τὶ ἔρασον· οὐδὲ ἀ τεθνάναι, πεφυ
θηκαστοῖς κοινῆς· ἀ δὲ τοῦ τὸ λέγασ, ὡς ἀν τὶ τὸ μεμνῆ
νῆ καθεμιστοῖς, ἀν ἀ σὴ τὶ δὲν, ἢν μεῖλλον πρέπον τὸ μεμνῆ
θεμιστοῖ ἀ. + + κλημεδίω. +

ἐστὶ πρὸ ἡμῖν ἀποτῆς τρωδὸς νεανίσκος καὶ φρ, καὶ ἄλλα
βελτίος· λόγος δὲ μὲ ἀφαμῆς· ἀ δὲ δὲ ἐλπμῆ· ἱ φοστὸ τ
τὸ πολὺ θρῦμ μὴ σκῆν ὁ δὲ κίνη, ὁ φοκεστῶν ὁ τιμεσθῆς

ρωθ
432

ρε
1212

δηλαδὴ· τὸ μὲν οὖν ὄνομα αὐτῷ ἐστὶν ὄφινος· δηλαδὴ
ὑποβοῦν οἰκέων· οἱ πεῖν τὴν ἀλλὰ ἀκλίτων, καὶ δεῖ πιεῖν
λοιπὸν αὐτῷ· σὺν δὴ τὸν ἐνέωζε τὴν τῆσαι βιοτὴν ἀνοῦν, καὶ
αἰτίαν· καὶ μὲν δὲ μὴ οὐ τὸν βέπος, αὐπαλὴς καὶ πιεῖν
ἀνδρῶν· ἀλλὰ κοὐ πεῖν πόντος, ἀσάνα βοῦν, αὐτὸν μὲ-
νέαθαι βοῦν θόρ· ἀσὺ βοῦν δὲ αἴτασε μὲ τὴν ἀλόβεαν δὲ πάλ
ἐκόντ ὑπὸ κοῦν· δὶ ὠδὲ δὲ πόρε τὸν σὲ χοῦν δὲ μέρο-
τόρ οἶσ, τῷ τεῖον ἐ λὴ ἀσὺν τὸν ἐ χόντι, καὶ ὑμὲ ἀ τοῦ πλὴ
θος ἐθνῶν· ὡς τὰ τὶ καὶ δὲ χόρ τ ἐς ἀ πωόρ θω σὴ δὲ πὸ,
καὶ δὶ ἀ τοῦ βοῦν ἰσχ ὑσε: + + δὴ πὴ +

ρξα 6 ξω

Ὁ ἰόν ἔχων ἐν χρόϊν ἀλαθὸν ἀκέχεφ με· ἀ χορ πὸ ὑν γὰρ
τὸν κόλον, πολλὰ μὲν πολλὰ μὲν δὲ ὁ ὑπὸ τὸν ἀνθρω-
πὶ κεφαλὴν δὲ ἐ γὸ νοῦν, καὶ δὲ μὲν πολλὰ διὰ τὴς
πρὸς τὰ ὧδε ἐφὶ σαὶ τὲ χν, μὲ κεφ με αὐτ ὑ ἀ λέ χθω·
ἀ μὲ ὠ με χεῖ τῷ καὶ ζὴ τῆσαι βοὴ θφ ὑν πεῖ πλθον
τὸν τὶ μὲν τὴς πεῖν ἀ πθάσο· ἢ, ἀ βούλα χε δὶ ὅ τὶ χάς·
ἀλλ ὑ ὠ ἢ κουσέ τ ἀκεῖ βάφ ρον πεῖ τὸν πόθοσ, καὶ
τὶ ὠ τ φύσὶν, ἢ τὶ σ ἀὶν ἀξ θρε, καὶ δὶ ὠν ἢ φὴ σέ τὴ ὠς,
ἢ κου φὸ τὸν ἀν ἰα σὶ, ἐφ ἐ δὸ σκε τα μὲ· καὶ πὰ ἐ φὴ γε τ
ὠὶ κου εἰ ας ἀ θὶ ὸ ἐ λὸ μὲ βὸν ὁ μὲ ἀκ ἀ λὴ νὴ· ὡς δὲ ἐ πὴ
νοῦ τὲ καὶ δὲ ἐν ὠ μὲ λὸ ἰ ὠ, ἐ νὸ τ τὸν ὠ ἐ φὴ καὶ δὴ πὴν
ὁ σοφὶς ἢς· τοῦ τὸ δὲ ἢν, ἀ δὸ τὸς ὁ τὶ τὸ ὠ τὴν αὐτὸ χὴ,
ὁ σὴν πὸ τὸ κὰ μὲ γὼν ἄ σὴ· σὺ δὲ μὲ ὑ τὴν τ ἐ χὲ ἰν ὁ μὸν τ,
καὶ κὶ γὰν ὠὶ τὶ σοφὼ τὸν· οἱ ἀ τὰ ἀ μὲ τὰ ὠ πολὲ μὲ
καὶ μὴ κὸς ἔ χὸν τὲ; πολλὰ δὶ τὸν ὠὶ τὲ χὴ σὸν· βὶ βλὶ ὸν
ὠ ὠ ποὶ ἢ σὸ τ ὠ, σὰ πὲ θὸν τὸ· ὁ πὼς ἀ ς ἐ κὰ νὸ βλὲ πὸν τὸ,
ὅ τὶ ὡς ἔ ἀ σὰ μὲ τὸ ὠ μὲ, πὰ θὸ μὲ ν τὸ ὠ νὸ μὲ θ: +

+ Τῷ αὐτῷ +

Ἀρα με φεύξῃ τὴν ὠιδὴν ὁλην, Πόθεν με τέμεν τὸ δρῶν, ρξε
ἀπορρίψας; ὡς κεκρατῆν τὴν περὶ τὴν ἡδονὴν ἡδε· ἐφύγε 456
φεύγων· τὴν δὲ αἰτίαν, ὑφ' ἣς τοῦτο ἐποίησας, ἀκαν, ἀπὸ
προσόμου, ὡς ἀδίκησε φίλῳ· καὶ τοιτὶν ἀνιστορεῖν, τοῦ
φόβου· καὶ ἠγορεύσε· ὡς ἀκουστὸν τοῦ λαοῦ τὰ λεγόμενα τοῖς νέοις,
πρὸς τοὺς νέους ὡς μεγάλα τε τὰ ἀδικήματα· τοῦ δὲ ὅλου αἰμελεῖν·
ἐγὼ δέ σε ἠξίουν, ἵνα μὴ τοῦτο οὕτως ἐπράττετο, ὡς νῦν ἐν
κόλαν· ὅτι δὲ τοι παιδὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ κοθήμεν, ἀπεῖσι τὴν
μὴ τὸν χορὸν, ἐπὶ πολλῶν δὲ πρὶν, διὰ κλῶ φαλφνίς· σὺ δὲ
οὐ τὸ φυνὸν βέβ σὺ τοῦ ἀιδασκόλου, τοῦτον αἰ, βέβ σε ἐπε
ρωθεῖ πελαῖν ἀδόν· ἀλλοῖ με κολῶν ἄλειον ἐμὲ ἠχόλε πῶ,
αὐτὸς ἀλλὰ μὲν τοῦτο ἐποίησας, τὸ κακὸν τε ἐφοῖτ ἀκαῖρ·
ἢ πεῖν ἀπαάσαι ἀπηθῆν· ἀλλ' ἢ παῖδ βαάσοι· πόν
πεκ μὲ μεν ἔσεῖ, λόγων ἐχῃ· πάχα δὴ βασῆω τὸ πε
ἡμεῖν· σὺ θυμῶν δὴ πὸ τρόνσοι λῶσι τὴ· τὸ δὲ αὐ ἔμα
λῆθαι τ' σκῆν ἀιδασκόλον, ἢ τὸ πάλαν ἀνὲ τ φρονεῖς. + ω
+ πολλοῖ +
Καὶ πεῖν ἢ κεν τὸν φόνον τ τὸ ὠιδῶν ὁλῶ, ἀφῖκτο λόγος ρξζ
ὠιδὴ τῆς τῖ μεῖν, ἢς ἀπολαύσας πορεύεν δὲ καὶ τῖ με ἀπὸ 284
καὶ φῆμεῖν ἀξίω. πορεύ τε τὸν τὸν ὠιδῶν ὁλῶ δόντ,
ἢν ἀκάνθοῦμοι δ' ἢ κόλλιῶ τ ὑπὸ πόδε μόμεν· σὺ γε
θυμεῖθ ἢν ὁῶ ὅτι τοῖς ὠιδῶν φκοῖ ἢ βελτίφις ὅ πῶ ὁ ὁ ὁ σύ,
πάρασιν οἱ θεοὶ ἢ βοηθοῦσιν, σκῆν ὑνέσχατ εἶναι δο-
κοῦ ἐφῆωσε σκῆ τὸ τοῦ τὸ· ὡς δ' πολὺ γε τὸν τὴν λεσῖ δ'
κὶ θρῶδοῦ διαφράτῃ τὸ σὸν· ὁς πῶ ὠὸν εἰ τ θαλάτῃν,
ἢ Δῖὸν ἐκμεῖ τε τ ἐπὶ τὸν πλοῖ· ἢ σοὶ δὴ ὠὸν ἀχθομῶ
ἢμ· ἢ πρὸ ἀλλὰ ὁδῦρομεῖν, φ σοῖ ὁν δ' χαμῶν ἐμπε
πῶ ὁκ, τὸν σφοῦν σκῆν, ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ σφοῦ, ἐδοκ τ

271

θεῶν καταρυκῶ, αὐτὸς δὲ φίλον, οὐχὶ μὲν γε θοός τε δίκαιος,
καὶ τὸν δώσω σοι πατρίδα αὖ τε καὶ αὖ, προθυμεῖσθαι· πόρσαι δὲ
σοι ἵππους τε καὶ ἔγχεα τυκτὰ· ἵνα γνῶσι καὶ ἐν λαοῖσι βασιλῆος
τοῦ ἀλκὴν καὶ δὲ νεῶς· οὐ γὰρ δὴ μοι δοκεῖ θεὸς ὧδε γε ἀνὴρ ἐλθεῖν
δεῦρο· ἵνα τοι πόλιν ἐξαλαπάξω· οἶμαι δὲ αὐτὸν κτείνας
ἀφαιρήσεσθαι πρὸς κύριον ἀλλὰ τῶν ἄλλων πολλοὶ λύσουσιν ἑκάστου
τοῦ· οἶδε γὰρ βασιλῆος τοῦ ἄνδρα· ἀφαιρεῖν, κλῆξ ἐν
τούτῳ τοίνυν ἔπεσθαι ἀλλὰ μεβαίνειν ἔργου, μεῖζον πρὸς οἱ
πολὺ σκεδασθῆσεσθαι· μᾶλλον δὲ ὁ πεδάρχας κατὰ πεῖθοιμι
ἐφεδίους τε ἀκαλεῖν, κατὰ τε ἐπαινοῦσι, ἀμείνων τοῦ
τε πρὶν ἐκόντος. + + θεμιστίου. +

ρεῖν 578 Ἀκούων σ' τοῦτ' νόμεν σὺν ἄρα δίκαιος βεβαιῶν, ἀπρᾶγμ'
πρὸς τοῦ ὠνίκα θυμῷ δεχεῖν ἀεὶ πρὸς τοῦ θεομεγεῖ δίκης·
τὸν δὲ δὴ μὲν ἀίοντα πρὶν διὰ τὸν σὺν τοῖς θεάτρ χεῖρ, χαίρε
ὅτι τὸ φύσει χολεπόν, ῥᾴδιον δ' ἴσοι, τὸ δὲ χαν καλεῖν· νόμιζε
δὲ τὸ χρῆν σεβίζεσθαι σεβίζεσθαι φύσιν οἶκον, μεκὰ πάτρον σοι
κόσμον οὐκ κατέλεξα τοῦτ' ἔχειν· τὸν γὰρ πόλαν ἔχοι πλε-
τοῦντα μόνοι ποιοῦσι λαμπρὰ, ἀλλὰ πόσοι πόνοι ὑπὲρ πάντ'
ὑπήνεγκαν· ὧν τὰ οὐ τὸ ὀρθῶς ποιῶ· φαίνεσθαι, κμᾶς
πόλεσι ἐν δόξαν οἱ τοῦτ' ἔχοντα τὸ σκάνε κίνημ· μὲ
οὐ φρένες οἱ ἐόντων πολῖται σεβίζεσθαι, πάτρον, μὲ
λιόσαι λατρεύειν· μὴ δόξαν ὑλακτοῦντα ὑπὸ πολλῶν,
ζημίαν τὸ κρίνειν πάντων· ὁ τοῦτ' σὺν σε μενοῦν τὸ μέλω,
πόκοινον σκάνοις. + + δημοβίλοχίω. +

ρεῖ 579 Πάσιν οὖν τοῦ σε μὲ ὁ λυσίμαχος, τοιαῦτ' πλέτων πάρεστ' ὢν, τοῦτο
μὲ ἐπαινῶ ἄρχον, τοῦτο δὲ σὺν τοῖς κ' μελέτ' ἀδόσιν· ὅστ'
ἄδε θαυμαστὸν, ἀ πεῖσεν πάντ' ἐν μέσῳ ὅλῳ, τοιαῦτ' αὐτῷ

ἐλόντας κεῖνοι τὸ πλοῖον· ὃ δὲ ζωοφόρος τὴν θη-
ρίον, δίκλωτον ὢν μέν, ἑξήκοντα δὲ, δόξαν· ἐπὶ ταῦτα ἐπω-
πεῖν ἠθέλησαν· ἐπὶ λυσιμελοῦντα ἦν, ὡς ἀπολέσαι καὶ κοινῶν·
ὡς δὲ μόνος ἦν φίλος· καὶ σοῦ κατέχουσι τὸν τοῖχον, ἐκάλει·
τίς ἐστε ἐπῶν, τί κρεῖσσον ὧν γε μεμόσοι οἰκίαν μεγάλην
καὶ λαμπρὰν, ὑπάνδρος ἡμῖν ἐταίρ' πεποιημένη σὺ δ' ἀρ'
τὸ μεγὰ ὄνομα, ὁ λυσιμήτιος αὐτῶν· ἀναίδων δὲ ὅ τ' εἶν, ὅ τ'
ἐστὶν πάρ· πορευθῆναι δὲ τὸν πεῖ ταῦτ' ἐν τοῖχον
τῶν τῆς οἰκίας θαυμάζει· χρῆσθαι δὴ ταῦτ' ὀφρεῖ· ἐπεσ-
θαι τὴν θύρκρην ἐφοῶν ὥστε τ' ἀπὸ τ' ἐπῶν· + δόμεν· +
σως οἴσθαι μικρὸν ἔναι τὴν ἀρχὴν· ἐκόλαζ' πόρ οἰμ-
σκυείαν· ἐτόρας δὲ ἔναι μείζον τὰ σὺ μείζον ἰλόγω·
ἐγὼ δὲ ἀχῶ δὲ κείνω· ὀλίγ' ἐν μείζων ἐλάττων
ἔναι δοκῇ· νικᾶν δὲ κάνασ, οὐ δοκοῦσι νικᾶν· ἐὰν δ' ἐ-
ταν τὴν ἔτερ' ἀμφοῖν, ἀκούσοισ' ἐγὼ πολλὸς
ἠτοῦμεν, τὸν τῶν ἀνοίκων τῶν ὀρεῖ· ὁ μὲν κόσμος σῶν·
ὁ δὲ ὄμφ τεάτρ· ὁ δὲ πλῆθος οἰκιῶν· τοῦτ δέον τοιχ,
κύρωσ' ἔνεῖ, γεγραμμένοσ ὧδε· ἐν ἀδοῦ τὸ ἔφυσι· ἐν τὸν
μὲ ἀρίστον δεῖσθαι ὑπόρβήσμα, τοῦμὲ δὴ ἐμαυτὸν τιμῶ·
τὴν δὲ ὅ τοι πάντ' ἡμεῖς ἀσθενεῖα μὴ ἐχεῖ τὴν δ' ἡδῶν
δόμονίαν· ἐ ἀχὴ μεῖς γ' μόνον, ἀλλ' ἡ πάντ', οἷς ἐπεμὲ ἔξεν·
ἐλθεῖν ὧν τῆς ἐ τόλι, ἢ νικᾶ ἐπ' πρόβλα· ἐ ἀδὲ ὅ τῶν
λίθινος ὅ τ' σκληρ, ὃς ἀκὰ θὼ ἐ ἔχεῖ· δοκᾶ δὲ μοι κόν,
ἐς τὸν ὁμοῦ τὸν σκυθῶν ἡ γῶν, ἡμεῖν ὧν αὐτῶν τιχ,
νίκην ὧν αὐτῶν τὸν νόμον τῶν δὴ νῦν θὲ ἐξ ἀπόπ· ἀκοῦσαμὲ
πόλισ, ἐς ὁ πολίτης τοῦ· λόγ μὲ τὸν νομὸν ὅ τι κ' ἀν
ποιμαίνων· ἢ δὴ μὲ ὧν αὐτὸν ἔγνω· ἀ τὸν ἀν, ἐ τίμασ
λόγων· γεγράφω δὲ τί πλέον ἐπὶ τὰ τρόμ, ὅ τι μὲ

P55
1022

οἱ ἐν Λίβυσι Λιβύες τῶν ἀρχόντων κωμῳδούμενοι. + + Ταλίαν +

ρξζ Πάντα τὰ σὰ, καὶ τὰ ἐμὰ τὰ σὰ λέγει, ὅσα λέγεται καὶ ὅσα πράττεται, ὅσα πεπράκται. ὅσα ἐθῆ, σὺ μὲ φίλον τὸ πολύ, σὺ καὶ δὲ ἀδρούς, περὶ θήνη δαὴν, τοὺς τὸν τὸ τοὺς σὺ τοῖς ναυσὶ φορτιζομένοις ἐμπόροις, τοὺς τὸ σὺ τοῖς ἀλλοῖς ἀδροὺς τοὺς τίον ζῶντας. σωφρονιῶν τὸ πολὺ τὸ ἀρχοῦ. ἀπὸ μὴ πλέον τὸ νόμεων μὴ δὲ μὴ μὴ δαμῶν ζῆν τὴν ἔχων, τὸ μὲ, πολὺ τὸ ἀς, τοὺς δὲ, ἢ γὰρ καὶ μὲ ἢ. οἱ τὴν πρὸ ἀνίαθόν τὸ, ὑγρὸν ἐπὴ νεῦ τὸ λελυπηκότας. δὲ ποιῶν δὲ ἀνῶν διὰ τὴν μὲ τὸ λυπεῖν χρῆς, πολὺ δὲ πάσι διὰ τῶν σὺ τοῖς ἔθνοῖς πεμπομένῳ ἀρχόντι. φασὶ λέμ ἰσχὺ δοῦν τὸ τὸ πόμεν τὸν. σὺ δὲ ὀλοφυρὰ ἄξιον. διδάσκας οἷον δὴ ἀγῶν αὐτὸ πῶς ἀγάλω δεδόκοτε αὐδρα, οἷον χρὴ τοὺς πολὺ ὁρᾶν δὲ ἀκολὶ ὠὶ τὸ λέω, φύρω τὸ δὸς, ἀπὸ σὺ κύνη νόμῳ ἀλόν. ἔδεξε ἐν αὐτὸν τὸν τὸ τοῦτον, σὺ τοῖς ἢ δὴ τὸ θαυμάζεις. ὡς τὸ σοὶ κὸν τῶν δὲ φῆς ἡμῖν ἀνὲ ἀνῶν δὲ ἀρχὴν ἀνῶν σὺ ἀρχόν. πὸρ χ πορθῶμ. + + ἀδοὶ +

ρξη Εἰ μὴ μοι φίλος ὢν ἐλίαν ὁς, καὶ σὺ, ἐφθόνουν αὐτὸ τῆς τύχης ὅτι σὲ ἡμῖν ἐν ἡμῶν εἰ χθὲς σὺ θαῦδε, ἀγῶν δὲ ἡμῖν πόλιν ἔχω. νῦν δὲ φθονοῦμε ἡμῖς. μὴ κοὐ ἔζω δὲ μὲν λίζα καὶ ζῶν τὸ φίλον μὴ. σὺ δὲ γὰρ ἡμὲ δοῖ ἀπὸ τὰ πέζῃ τὸ ὠμὶ λίν ὃ εἴζῃ. ἀλλὰ τὸν τὸν τὸ γὰρ περὶ ἡμῖν ἢ ἐν ἴσῳ, πεῖ τὸ τὸν ἄθῶ ἀδῶ. ἀλλὰ κὰν δὲ ὢν φοβοῦμῆς. γὰρ θὺ πὸ τὸν κὸ τὸ γὰρ, γὰ νοὶ σὺν, ἀς ἐξ αἴρουν κὰκ. ἀλλὰ ὡς πρὸ, οἷς οἱ θεοὶ ζυλαμβάνουσι, γὰ κὰ ἀν ἀμαρτῶν περὶ ξεῖ, γὰ τὸ ὀξὺ ζῶ διὰ σὸ τὸ αὐτὸ ποιῆτε, ἀπὸ χὰν τοῦ τὸν τὸν ἀγῶν ἔκ. τὸ χὰν ἀκὸ τὸν ὀρθῶς κὶ ἐγ, ταῦτ λέγω, πὸ μοῖς μὲ ἡ ἀφλὴ κὶ, ἀπὸ χὰν σὺ πρὸ ἡ ἡ πρὸ κὲν δὲ πὸ ἀς ἀρ ὢν πλὴ ὢν πὸ ἀ σὸν. μὲ τὸ ὢν πὸ ὢ ἀμ

790

583

δωσαμεν, μη θησε εκ πεσειν τ πιστεως, πρ τους + θεμενους +

Ηκετω δε δε λων ως δ ρρηλαβεν ειρηνε πυιεν Φαυλος

εμω δε επιστησω. Ο πολ ετερ φηναυτον εκομιζε λογον

εμω δε ηνοιαυτ. τι τ, ο δια μαχης εφασκ ηθυνω, βουλ

ομενοι βουλομ. τουτον η δη ο μελαν χολ ηγουμ. ο δ

πυιτ μαχης κομιζ, τον πυιτης βλασφημιας αιρ λογον

τις γραφουσ γραφειν, ως αυτι βλεπαν δι. χωρεις δε τουτ,

ο δ ενην ανης, συνωθω πεφυτω δυσμενως δ ποιησ,

λυπαν ον συμπεφυτισμενον φιλ, ο δ αυτ ο πολυτ νεκρ

διαφθορον τ μεγαλ ωφελειμ τυχ. ως δε ο δ εκαν

επιθυμω, αυτος παθειν τ γεφυραν. ο δ γραφων, τυτ αμ

γενομ συνοχλων ηλιωω. τ μ ωω δ, ο δ κεκινηκεναι

νομιζω. τ χωρις δ πυλ ιδ δωκ, αφαιρ τ πλε. συν γαρ

ανηρ ειρ με ων αφηνυμε τ δ πειθος, μεγαν εδοκ δ

ποιων. ο δε μοι τουτ οικ μεις ην, ο π δ πυθομην ε

νεφαιρας. ο καλ πλθ συν δ ειπρον η χρ. νειοικιαν γαρ ω

τ παντ. ο δ τουτ, ο σον οι παντ οικοι. ο δ ουτ

εγνως, δι ο δ ελων ειρ αυτων. τη πατρ δ ειπον. τουτ δ ε

μ ασης δια ανοησ ο δ εκφυγε, τ μη δι ελεχθης πρ αυτ.

τον ρητορ εκαν τον μεις, τι με τολμ πολλ δοτεον. ο δ τ

αυτ ο γ τ ω οικελ δ αν τρεχειν, σκαιον τι βιαιον. ο δ δ

τ τεχν. τι σοι ω αυτη. γενεσθω τον δ μη βιασθ ε. ο δ ε

ρα. βαδιζ ο δ ο τ ω ο γενεσθαι βουλομαι. ο δ η δ ξη

τ δ ο δ ηνος τ εμ ειοιος. εχε δη ο δ πλαν. ο τι η πυ πλαν.

ενω πολ ακιον γενοιτο. ο μεν κατ αυτ χ γ τ ο πλ τον

γυμνασιον. τ ω μ. τ δ ο δ ω θυμιατ θυμιατον. ο δ η

τ αυτ ω τ ο δ ν αυ ο δ ον. υμιν δε ο δ ον, εχοι κ η

δ ξει η δ ακριαν ο δ ν ο η ν. ο μ ο ω πορευμ θυμιατ.

60

273

πεφυτευκασι, τι πανταχοῦ μεμηνασι πορ[illegible]. διὸ με δεῖ
αὐτὸν ἡδύνειν, καὶ μεμαθὼν δώσας ταῦτα δὲ καὶ ἀθανέστερα
ὀνόματα· ἐμὲ δὲ ἔτι σμικρὰ πεμποῖτο, πορ[illegible] κοσμῶν
ἔτι τὸ δοῦναι με ἔχει· ἡ δῶρε, μεθ' ἡ τὸ δρῶ ἡ μὴ ὀλέσει. διὸ μὴ
δὲ τὴν αὐτὸ πιὰν ἐμπέπλοκ τῆς ἀπόλλωνος δρόσου, ἡ τ
θε προυθηκ αὐτὸν, τι ἀπολλῶνος τὴν ἴδεαν. + + βαῦ. +

σ Πάμμεγ ἡ σαλήμεια ἀφελόμης, ἔδωκ, μὲ κὲ κάν, φαν
ὑμὴν ἡ λίκη, ἀφ' ἑλλου· τὸν τὸ ὄνομ' ἀπεμφαλῆς, ἐ
ωεμφασ ἡ μὴν ὠ ἰσολὴν· ἡν δὲ κάνος μεσίμεσι πορ ὀν
τοσοῦτον, ὅσον ἡ σὺ ὠ ὠν· τεφ μεμαθ, δὲ, ἡ σὺ μ· ἀλ
τρον δὲ κάνου· κολλέπιος μ' ὠ ὠ ἀδαῶν τὸ χιδίδυ
κόλ· καὶ διαβόσας τὸ μεῶ τεοὶ τὴν ἐγλῶ ωκε πίθη·
γὼ δὲ σε χάριν αἰεῦ μ· ἡν κάν, ἡ βουλόμω αἰτ ἡ ἡν ἀ
καθ ἡ· κὺ ἐνω παῦσ ἀὶν ὄνορ ὀλος· ὁ δὲ κὺ ἐνος ὀπ
μ' ἔδ' χῶν· τρὸ δὲ αὐ ταν, πβνέσθρος ὀ πὴλθε· ἐπρ
εἰ κῆσ ὀλ' πὸ τ βῦ τὸν ἡλθν, ἐφ' ὅσον ὀν, ἡ πορ τὸν δρμ ὠ
ἐ τύ χὸν ἐφοιτήσας· οὗ τος πολλῶν χρόνι πρ, γὼ ἐγὸς
ἀὶν, ὄνορ ἀ τ· ἡ ἦκε, κολλ τ' ὀν τ' καὶ ἀδαῶ, ἡ
κοσμῶ τος οὗ τος ἀγναῖον πεφ· τοῦ τος δὴ τῶ βελτίω
γέω, νόσημ ἐμπεσόν· ἡ πεφ βαὶν ἀσμ ἡ κ, μὴ γὰρ
ἔ τοσὶ δέκατος, πολλ μὲ ἐν πολ χρόν σοφίαν ἰατρῶν
ἐν ἴκησ· ἡ ὠ ἡ πόλις ἐν ὀδρυ πνία τ' ἡ φόβω· κὶ ἡμ
τὸ ἡ μὴν ὄνορ ὀλος κοινόν· γὼ δὲ ἔκλινε μὲ ἡ κε λοσ ὀ
χης τὸ κακόν· ἡ χρῆσ θ' τὴν πόδιν ὄνορ ὀλος ὀρ χεῖ τ
τοῦ βδὴν κρίσον βλ πίδος· τὶ δὴ ταῦ τ' δὶ ἦλθον· ἀκόν τ
σε βουλόμ· ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὑπ σοὶ πάντα ὀ κοῦ ὀμ σκῶ
κε κλῆθαι, ὠ ὠ ἀ τ, δὶ δάσκαν σ' ἐ θελφ ὀς ἄ πω
δ' πεφ τὶ ὀν· καὶ τὸ θῶμ' τὸν νέον ὑπ' ἐ σπουδ ἄν

362

κρίσεως· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τὸν λόγον περὶ πάντων χάριν,
ὅτι ἂν δεῖ τοῦ δεῖνα βάλωμεν λόγων τὸν ὀνοματόνον ἐχόμενον,
καὶ μείζονος τοῦ δεῖν πρὸς ἡμῶν· σὺν ἀλλήλοις δεομένοις τοῦτ
ἐπὶ σοφίας μέρος, ἀφ' ἡμῶν· γνῶμη μὴ κίνα· τὸ βέλτιστον
ἔξεις, ταῦτα καὶ, ἐπὶ πάντας, ὃς οὐ τοῦτ' ἂν, ἐ
δοκεῖ τὴν χρεῖν, γνῶν καὶ λογίῃ τὴν ἀνάγκῃ, οἷ μεμαίτε· καὶ
κάνο χεδὴ μεμαθόμεθ, οὐς καὶ πάντ' εὐ ἔσομ' οὐ γοῖ πάντ τ
ἀπολαύσοι σ' ἂν τὸ θαυμάσ, μεγὰ ποιήσῃ κοῦ εἶνον ἀ
ποιῆν, ἐκ μὲ· πρὸ ὑπὲ αὐτὸ δῶρον καὶ φῶλ' ὀν δῆρον, ἐ πᾶν· ±

Ο υ(ωνὶ σπλάσοι θεόδωρ', οὐ αὐτὸς ὀρέξ θρεπτὰ καὶ δὲ δῆξι ἀ + νὶ πυκλ ±
φίλαν· πολλαὶ τὰ φίλατ' ὀν ἐ τὰ ῥον· ἀλλὶ νὸ τὶ κεμοὶ χῶῃ σπ
ταῦ τὰ αὐτὸν ἀπὸ δῆ τὰ δῆ ἐ, ἐ πάλλ, ἀνὶ μεσ ὀῶν ἐ πη 352
ρεμ ξὶ μὴ δῆ, τοῖ ἀλλοῖ σ αὐτὸν ἀ φεφ νῆ· ἀλὶ δῶ σὶ νοῖ
τοὺς τοιοῦν τ, δῖ δα ξῆ σ αὐτοῦ, ὀὐς ἂν νὶ πυκλ ὀ τῶν αὐ ος,
ἀ τοῦ φὰ ἀλὶ κὶ α φεύγ· + + κῆ σω· +

Ε υφόῃ ὀν οἶδα μὲ τὸ γὰρ ἐκ πολλαῖ νῆ σ τὸν γόμφον τ' πλὴρ, σε
πῆ τῶν λὸ ἐ ὀμὲ βοηθοῦ τὰ, τοῖς γόμοισ. ὀς πλὴ ἀλὶ ὀς 699
ἀπε λίσ ὀν ἴτε ἐ ὑπὲ· πλὴ ὀν δὲ μὲ κὲ δὲ νὶ ὠ τ' τὸ ρὸν τὶ,
ἀφεμφὶ μὲ λὴ ὑπὲ τὸ δὲ πρὸ τ' μὲ τὰ λὶ ὠ πὸ λὶν, πὰν τὰ χὸ ὑ δὲ
κὰ γὰ ὠ ἐ λε πογῶν· ὠε πὸ νὴ δὲ αὐ τῷ ἐ ὑπὲ ἡ μῶν
πολλ' ἀ τ' ἐ κ μὶ κεφ· κὸ ν κε λὰ σπὶ, δῆ μὲ θὸ
ὠ ὀ ρ τὰν, ἢ κὰ κὸ ν ἂν ἀ ὀ δοκῶν· γῶ τὶ γὰ ὠ ἐ κὰ λὲ
τὰ ὀν τὶ ὀν τ' βουλ' ἀ ἀ φυγὰν, ἂ τὶ φὰ νὸ τὶ βλέ γων·
φ κοὶ δὲ αὐ τὸν ὀρ θὸ ἀ πρὸ τὰ ὀν τὰ ὀν· ἐ ἐ γὼ πὰ θὸ·
σὺ δὲ σαυ τὸν πὰ ρὰ σχὼν ἀ νοῶ, ποὶ ἡ σὸ νὲ μὲ μὲ
πὰν τὰ, ὁ φὰ λὰν ἀ ἐ τὰ χὶ σὶ ω τὸ κὰ λῶ· + + τὸ αὐ τὸ +

Η ε τὰ λὰν τὸν σο φὶ σὰ ὠ ἀ σὲ βὶ ὀν πὰρ τὴς σὴ ς τε τὺ χὴ ν τὰ σε
φὶ λὶ ἡ πε ὀν ὀ, ἐ τὰ ρὼν ἀ λὲ ὶ ἀ μὲ τὺ χὰ ν' ὀ φὺ ν ἡ μὰ ζὸ ν ὀν· 838

ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σοι θεμεθα σοι, θ' πε αὐτῶν λέγ
οἷος ἡ σὴ μεῖν καὶ ἡ, ἀνεγένησαν: + + πεῖ σὴ ἀν: +

1163 Π ὀκλοῦ φησὶν ὀλαθῶν ἀπολέλαυκε λίαν σ' γρόνιος ὁ
χρηστός· τοῦτο δὲ τίθη ἡ σ' ἐμὲ χρονίζη. ἡ πρὸς τὴν μία
τοῦ χρόνου μὴ χάρω δὲ ἔχω τὸν πρόθυμ: + + πῶ δίω: +

1165 Ἀγαθὸν θαρρεῖν ἐφίσιν ὁ πολίτης ὁ γρόνιον καὶ ὁ
σκάνος τὸ ἐπαινῶν πρὸς ἐμὲ, ἡ πρὸς τοῦ ἐμ· ἡ δὴ ὁ τοῦ
ἐπαινῶν λόγος, τὴν ἡ πρὸς σκάνον ἡ γοῦν καὶ τῶν
θαυμαζόμενος ὁ καὶ πορεύσω: + + μὴ κῆν: +

1155 Ἀ ἰὸν σὸς οὐδοῖ, πολίτε μοῦ ἡ σὸς· φίλος δὲ ἡ μὲν ὁ
χλὲ ἀθῶ δὲ καὶ σὸς· μὲ λαμὲ νῶ αὐτῶ ἡ βλέμμῆ ἡ μὲ λ
τὺ χῶν· ἡ δὲ ἡ τοῦ τῶ πεῶ δεῖ νοῖ θ' τὶ τ' πρὸ μὴ θυμῆ τὴν
λεκρὸ, σὴ ἐρῶν τ' αὐτὸν ὁ τὸ μὲ ἐ: σκόπῶ ὁ ὁ πῶς τὸν
πολίτ' φαιδρὸν μὲ λλ ἡ σκυθρῶπ' αὐτὸ πῶμ: + + μὲ ἐ: +

1166 Ρ ὁ μῶλον τοῦ τὸν νὶ πεῶ τρόν μὲ ὡς ἀν δὲ χρηστὸν ἐ φίλ μὸν
νῶ δὲ ἡ σὸς τὸ λαῶ τῶν ἡ δὲ ἀσκυ ρᾶς· νῶ χὸ τῶν τ' ἐπὶ θόν
ὑνὶ κῆ τῶν ὡ ἡ ὁ λὴ ὑ τὸν μὲ ὡ πεῶ τρόν δὲ ἀκῆ δὴν· ὡ ὁ ὡ
δῆ λος ἡ τῶ ὡ ἐ μὲ ὡ τε ἡ σὴν ἀκ ἀν νοῶν φὶ λίαν, σ' κ τῶν ὁ
ἡ πῖ δῶν ἀὸ σ' τὸ ὁ τε φ μὲ ὁ δὴ ἔ χῆ, μὲ θὲ τ' ὁ ὑ τ' ἡ ὑν:
ἡ κὸ λῖ ἡ πῖ ὧν, ὡ ὡ δὲ ὑν δῶ τ' ὡ ὡ ἡ ὁ λ: + + πῶ μὲ ὑ: +

185 ρ ὁ ὑ φίνου πεῖ σ' ὑ ὁ σὶ τοῦ πὸ δὴν ἡ μῶν δὶ ἀ πῶ
ἀρε τὴν ἀὲ δε σὶ μὲ ὑ· φὶ λοῦ μὲ δὲ ὁ τῶν, ἀχὸ π
ὡ εῖ σ' κάνκ μὲ ὁ νον, ἀλλὸ σὶ ἡ χρηστὸς, ὡς πρὲ κ φ'
1153 δὴ ἐ ὁν τὶ ἀν ὡ αὐ τῶ τὴν ὡ εῦ δα ἡ δὶ ὡ τὰς πὲ δὰ
σαυ τοῦ ἡ μεῖν· καὶ τὺ ἡ λὲ ἐ τῶ πεῶ νοῖ ἡ ὡ ὁ ὁ ὁ χ
τῖ ρος, ἡ ὡς ρὶ ἀ τ' πρ· ἡ ὡς ἡ μὲ ὡ ἡ πὸ ἡ: + + ἡ ἀ λὶ ὁν +

652 Κ αὐ τὴ ἡ λ ἡ μεῖν ὁ ἡ σ' τὶ μὲ ὡ ὁ χρη σὸ λῆ ὡ ὁ ἡ σ' ἐ τὺ
χῶν ὁ ἡ ξ ἡ λ ἡ κὶ ὁ σκαιὸς ἡ πὶ λῖος· ἀ ἡ ἀρ σκάνος·

ὑβείζων δ' φ' λέβ, ταῦθ' οὗτος, πάνυ τ' ὑβρεῖ, αὐτὸ δ' ὠκ·
τὸ μὲν νοῦν πλεῖστον τῆς δόξης, αὐτὸν δ' φίλον· θάτερον δὲ
σκφοινίκης ἐκέλευε χαν· σὺν θυμῷ θ' ὁ νοῦς μὴ τοῦ θοῦ·
σοῦ τῆς φοινίκης δ' ἄρχοντος, καὶ μὴ μοι τὸ πρόθυμον κάσῃ· ἐγὼ
ὡς θυτὴ γὼ τῷ φίλῳ τῷ δὲ τὸ πίλαιον· + + κυείλω· +

Ἡρακλιανός, ὁ κυδόμενος ὡς ἥλιος, καὶ πολίτης ἐμός, ὁ φίλος σι
ἐκ πόλεως· ὁ λόγος καὶ ἄρτος· ὁ πᾶς αὐτῷ πορεύμενος ὡς ἥλιος - 602
μετὰ τὸν λόγον· ὑπὸ ἡρακλιανὸς ὅτι μεθ' σοι ὁ ἡλιάτης τεύχει
φανήτω χρεὼν, πάνω πίστλφ· μὴ ἐχέτω δὲ τίνος ὁ ἡλιάτης
πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα πλείστη· ἵνα τοῦμοῦ, τοῖς ἐμαυτοῦ τρόποις
τοῦδε, τοῖς πορεύμεθα μεμεσθίε χλεύειν· + + διὸ δ' +

Μεμνημεύσω φιλῶ· ὁ δὲ φρ· χαίρω· ὁ δὲ πῶ· σι
φίλῳ, οἶδα· ὁ χαίρω· ὅτι δὲ σιτῶ, τοῦτο τὸ κόλ· ἰνοῦν 597 (ω)
ὁ πῆδε ὑμεβαίνω με, πάθος τὸ λέγειν, ἄφρον τὸ δοῦναι· + ἀφπμ +

Μὴ μὲ νομίσῃς ἀρίπ· ἐγὼ τὸ ἀρίστον τοῦ ἀνόν· τοῦ τε, ὅ τε μὲ σιβ
μέμφεσθαι δὲ ναί μέλω δ' ἐν, ὅ τε μὲ φίλαν· τὸ ὡ δὲ κίνο 593 139
μὲ ὡς ἀμήχανος· τοῦ δὲ ὡς ὄνε τοῦ· μέλλω δὲ ἄβουλα πάρ·
ὁ πάρ· πῶ· ἡδὺς ἐν ἐκ ἐγέων σκεπτῆμ· κολοῦ πῶ· ὅτι
ἅπαν· σμυρῶν τὸ πεζὸ γνῶν τῶν ἡμῶν γνῶν τὴν τὸ ἔν,
ἡ ὅτι δὲ ἀδαχος, πάντ' τρόπον ὅμως ἀν βοηθῶ τῆς οἰκί·
σκήμεθ· ὁ βουλόμεθα, ἐλλαμπάν σὺ τὴν πόλιν τὸν τὸ
θάκμοι πᾶν· νῶν δὲ μοι δὼ ἀμ' ἐ ποιῶ πορεύειν ἡμῖν κε·
τὸν τὸ δὲ σὺ δὲ χὴ ἐμαυτ· λώ ἀμὴν ἡ γοῦμαι, ἵ ὡς κόσμῳ·
λῷ δὲ πεζοῦ δὲ κῶν αὐτίκα τ' ἀλήκλῳ· ὁ πόλεμος ὁ λιμός·
ὑπὸ αὐτοῦ· + + ἀναλίω +

Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους τύχοντες σκληρός τ' οὐ δ' ἀλλοῦ· σι
πρὸς γε τοὺς ἄλλους ἀστὸ παῖδας, ἡ μὲν ὁ τ' χρὴν ἀναιδῆ 1209
πρῶον· καὶ δ' ἐν σκληρὸν ἡ φθέγγεται τοῦ ὀνόν τον αὐτοῖς·
οὐδὲ πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους ἡ μὲν ὁ ἡ μὲ μέρον· τὴν

τούτ ὡς φλόξ, ἐλυμαίνωτ ἡ λυμεαίνη, τ δ' τ ἐπαιρηφί-
ηοισ ὑπέσχου βόσιν τ πολίτ ἀφραστ· γθι δὴ τ ὑπόλοιπ
φύλαξον· ἡ ἀραίτισον κωσ πρόθυκ ὑδὶ δὴ σφῆ, δ' ἀλαθῶ
κακοῦ, σὺν θυμεκθάσ ὅ ἢ ἡ τοῦ δὲ πρ μεγάλοις πεφίμεσ
ὠιῆφαὶ, πεφ' ἀλ πεφσθυνήνσκ ἡ ἀαλῶ ἡ δὲ ὠ αὐτ· + + ὠκτ +

439 ὀυμεαλίσῆτε πεθύμεφσ· ἐ πεθύμεφσ δὲ οἶμ χεφρ ἐμφῶν, τοῦ θ
ὅκφ· ὁ μὲ ἐν δὲ σ ὑπρ· αὐμε, ὦ ποιᾶσ πεφ' τ ἡμῶν
μῆ λυο· τό, τ πρ ἡμεῖσ αὐτὸν ἐχθροὶ κφ, ἡ τὸ πλ τῶν
δμεροῖν ἢ ναι τὸν ἄνδρα· τοῦμ ὁ ὠμεθάνσ τῶν, ἐμὴ ἡ
ἐμοὶ· τῆσ δ' ἀ τὸ τοῦ σ ἢν πεφθύμῶ, σοὶ δὴ π μὴ ἡ σφ ὡς
ἐκ τοῦ ὀν ἐ αὐτοῦ· ἡ ὑπ ὦν ἡ καμὴ πρ ἐξ, ἡ τ
σφ παρόν τ, μὴ δὶ ἀ σοῦ τὸ νοσ δ' ἀφ τυχ· +

1160 ἐ τοῦ ὀν τοῦ δὲ νὶ δ' ἐχουμεθ ἢ ἀ ἀ τ πῶ ἐν χρ· χρηφῶν·
εὐσεφῆ· λόγ τε χνὶ τῶν· πρὸ πολ μ πλ σ· νῶν δ' ἀ πλ
κε κ ἡ μῆ· ἀ ἀ δ' ἐ παν ν μῆ· πᾶ ἀ τοῦ νὶ τρέφον τ ὠν·
διὸ δὴ ἡ μα λίφ ἀ αὐ σοὶ μὲ λ ἡ τῶν ὡ τῶ χίφ ἀ τὸ νὲ ὀν
ἐμπλῆσ ἡ νόμεων, ἵν' μὴ τοῦ ὀν τ πρ λυ πῆ τ χ ὁ ν τ
μῆκ, ἀ κ ἔχον τ βλέπ ἀ πρ ἐ τοῦ ον βοηθόν· + + θεοδωρ +

1128 ὀ ἰφῶρες πεφσε κολοῦσ ἢ ἡ πρ ὁ μ ἀ φ ἡ σ· ἡ γῶν ὑμεσ
ἡ μεσ ὁ δ ἡ μεφσ κ ὁ ἀ λ ἡ πόν τῶν, ἡ δ ἐ φ μ ὁ ν τῶν ὠ τ ὁ δ ὠ φ
τῆσ θαλ ἀ τῆσ, φεφσ κ ἀ ἡ τῆ ὀρ ἀ ἀ λ ἐ ν τ, δ ἡ κ μ ὠ σ ὁ δ ἀ π ὠν,
ἡ μεν δ τ ὁ ὑ μεσ ἐ χ φ ἐ τῶ· ἐ ὠ δ' ἐ δ ἐ ἡ ὁ ν τ ἀσ μ ὁ ὀ ἀ δ ὀν, δ ἡ
ὀν τῆσ ἀ ὠ φ κ, πῶ ὁ ἢ ν· γε φ λ ἀ ν δ' ἐ βουλ η θ τ, δ ἡ κ μ ὁ ὀ ν τ
ἡ πόρ ν· ζῶ δ' ἐ ν τῶ ἡ κ ἡ ν φ ὁ β ὁ β ὁ μ χ ἐ ὀ ν τῆσ μ ἀ ν τ ἡ ἀ δ ἡ
ὠ λ η σ ὁ ὀ ν ὀ ν τ· ὀ ὐ ἀ μ ε ὀ ν δ ἰ ἀ φ υ γ ὁ ἡ ν, ἀ τ γ ἐ λ ὠ τ ἀ φ ὁ ρ μ
τὸ πε παν μ ὀν θέος· ἀ δ ὁ π ὁ σ ἀ δ ὠ ὀ ν ὁ ρ μ ἡ π ἡ ὁ ἡ σ ἡ, σὺ δ'
ἡ μῶ με μ ν ἡ ἀ· ἡ ἡ ἰ μ ὁ ὀ δ ἀ κ ρ υ σ ἡ, πεφσ τ ἐ ἀ ὁ τ ἡ ἡ μ ἡ μ ἡ,
ὀσ ὁ ὑ π ὁ τ ἀ ὁ δ ἀ φ ἡ λ ἀ ν ὁ ὑ χ χ ὁ φ ἀ ἀ ν, ἀ π ὁ λ ὠ λ ἀ φ ὠ· +

+ ἀφολίσω. +

ὀυδὲν δεῖσθαι μεθ' ἡμῶν ἐστί, πρὸς κολακείαν βοηθεῖν τῶν
καλῶν· μᾶλλον μὲν οὖν οὐδὲ βουλόμεθα δεδοικέναι, ὡς αὐτὸς
τὰ φωνεῖν μὴ λόγῳ· οὐδὲ μὴν τὸν ἀνδραποδώδεις εἶναι τὴν πε-
θυμίαν ὑπόδεισον· ἀλλὰ τοῦτο καὶ δὴ ἐπὶ τῆς πεπαιδευ-
φιλοκαλίας. +

+ δομενίκῳ. +

Ἀγαπητὸν φίλε, ὅ τοι φίλτατε θαυμάζω σε τῆς τοσαύτης ἀχαριστίας
κοκῆ· καὶ σοῦ μὲν κηδόντος καὶ δεδωκότος αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο τὸν
ἀπόλλωνα, ὅτι σὺ τοῦτο οἶδας καὶ δεῖ· ἐκεῖνος δὲ
αὖ· τοσοῦτον ὅσον θεραπεῖν. τῆς κτήσεως ἀφαιρεῖ δὲ οἰκεῖ
δὲ ὧν ἀπαντᾶ καὶ δηλοῖ· διὰ τὸ δὲ τοσοῦτο σχῆμα βε-
λόγοι πεπιστεύκασιν· νῦν οὖν ἀκούσας, ἐμαθεῖν, βοήθησον δεῖ
τεῖν· ἐπὶ τῆς κτήσεως αὐτῆς, πολλὰ δὲ δεξάμενος πεπονθὸς
ὑπὸ φρύνου δουλείας· ὃς ἀφῆκε τῶν νεῶν τὴν διδασκαλίαν,
ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν τῶν σκηνῶν, ἐπὶ τῶν δὲ τὸν
τῶν ἡμῶν χορῶν· ἀλλὰ σὺ εὖ ὦσαι, φησὶ τὸν πόρον ἡμῶν· τοῖ
πολὺ ἡμῖν χορῶν· μὴ μὲν οὖν ἐλθὼν ὑπ
πολὺ δὲ αὐθέλω· ἐπὶ τὸ ἀνελθὼν δὲ ἡμῶν μὴ ἴωσιν ὑπ
αὐλοσχοῦ τοῦ κροκοδείλου. +

+ δεῖσαι νέτω +

Ἀρ' οὖν τοῖς ἀρχοῦσι νόμος μὲν τοῖς φίλοις ὠφελεῖν, τοὺς δὲ πο
ἀρχοῦσιν; ἢ μὲν δὴ κατὰ τὴν ἐλευθερίαν, χρὴ τὸν νόμον· ἐπὶ
σὲ· ἢ δὲ δὴ κατὰ τὴν ἀνόμου; ποθὲν σὲ λέγω· ἐπὶ τὴν
τὰ μεγίστου· μᾶλλον οὖν τὸν τῆς πρὸς τὴν πόλιν φιλίας· ἐπὶ
κοινὴν φροντίζω, καὶ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπιμελεῖσθαι· τοῦθ' ὁ νόμος
τοῦθ' ἑαυτὸν μᾶλλον, ἢ ὅτι σὺ τὸν φίλον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπιμελεῖ,
οὐδὲν ὑπὸ μέλλω τὸν ὑπὸ τῆς δεξιᾶς εἶναι. ἐπὶ τοῦτο τοῦ
πεῖν ἀφαιρεῖν, τὸ πλεῖστον ἐστὶ τὸν· ὡς ὄχλος τὸ τῆς,
ἰδεῖν οἱ λέγουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ ἀνῆκον· ἐὰν γὰρ δεῖ με οὖν ἀπο-
λεῖν τὸν πολίτην ὡς ἀφαιρεῖσθαι, ἢ μὲν δὲ θεραπεῖν τὸν λύ-
τοῦ μὲν λύπη· ἀλλὰ τὸ τίνι πεῖσον πολλὰ ὀμεῖν· ἐπὶ τὸ
τίνομεν φέλιστ' ἐστὶ, ὁ τὸν φίλον μὲν ἐφαίνεται τὸ τῶν.

σιζ 1164

σιη 1038

σιθ 149

ἀλλὰ δέσοι τοῖς αὐτὸ λέγουσι χρῆσθαι ὡς ἂν δίκαιον ἡγήσαιντο χρῆσθαι
ἐδόκουν. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως· οἱ δὲ τὰς ὀνομασίας τῶν ἐχόντων
τοῦ χρόνου, ἐπὶ τὴν ἐσχάτην ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὴν ἀνάβασιν ἐποιοῦντο,
βουλόμενοι τοιαῦτα ἀνιᾶν τὸν βασιλέα, ὅλον τὸν πρὸς αὐτὸν κέλευσιν
ἐπιστρέφοντες· ἐμοὶ δὲ δεῖν τοσοῦτον ἀπέχει ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ πολλὰ
τοιαῦτα πράττοντας, οὐδὲν τὸ πεφυκὸς ἐκκαλεῖν, καὶ δι' ἐμὲ μὴ φθονεῖν
τὰ σὰ δὲ ἀγαθὰ νομίζοντας αὐτοῖς τὰ ἐμὰ, ὅ, τι μὴ θοῖ,
τρέχοντας σὺν ἡμᾶς, ἐμὴν εὐνοῖαν τῶν πεφυκότων κρείττω τῶν τῆς δόξης
ἐπιδεικνύντας, πλὴν πεφυκέναι νοοῦσι τὰ. νῦν δὲ πίστεσι τὴν ἀνάγκην.
+ γεμίσει + 78 ok
ὑποῖοι γὰρ ἐφοβήθησαν τοῦτον τὸν πόλιν ἀνάγκην, ἢ τὴν πόλιν
τοῦ παραδοῦναι σοι τὸν ἡγίασε· σὺ μὲν γὰρ δεῖν δεῖ
λιμῶν τὴν δὲ, ἢ γε μόνος ἀγαθοῦ· σοῦ δὲ πρὸς κρείττω
τοῦ, δι' ὧν τε γόνασι αὐτὸ δεῖσθαι μάχων τὸν μὲ ἐχόν ἀρετὴ
μὴ πλοῦτ· τοῦ δὲ μὴ χρήμα, φυσίν γε δὲ μὴ χρήμα·
ἀλλ' τοῦτο σοι τὸν πλοῦτ ἀφ' δαιμόνιε, πλὴν ἐφ' μὲ μὲ
ἵνα τὴ βουλῆς ὁ λ· χρῆσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πεφυκότος, μόλ σοῦ,
ὅπως αὐτοῖς μὴ τὸ μὴ γιγνόμενον τὸ πρὸ μὴν καὶ αὐτοῦ μὴ κοῦφον·
οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, δι' ὧν οἷον τὸν ἐξεσθαι τῶν δίκαι, τοῦ τοιοῦτοι
ἐξοῦ· σὺ δὲ μὴ ἐστὶ τοῦτε τὸ μὴ φίλον· ἐχόντες πλὴν δόξ,
οὐδὲν ἰουλιανὸς οὐ τὸ ἐστίν, ἀδελφὸς ἰδρυκλέων τῶν τε
πρὸ μὲν τὸ τοῖς τὸ τρίς· οὐ ὁρῶν σὺ μὴ σὲ δεφρόμενον,
ἐλθὼν, σὺν νοῦν ὡς αὐτὸ τὸ μὴ μὲν αὐτὸν δέξασθαι τὸ τοῦ σὲ
ἐπὶ τὸ πολὺ ὁμὲ ὡς τὸ λῶ τὸ, ὡς τὸ ἀκοῦν μὴν ἀνδρὸς χάν.
ὦ πλοῦτ ἀν δέξον καὶ, ἀκὴ ἐὶ σοῦ· ὡς δὲ ἐκεῖ μὴ δὴν
τὸν δὲ θάνατον χρεστὸν, σὺ τὸ ἀ ἀντὶ τοῦτο λᾶν ἐ τὸ ἀπὸ μὲ.
τὸ δόκα χρὴν κατὰ φεύγειν ὡς τὸ δὲ μὴ τὸ πρὸ τὸ τ· καὶ τὸ
ὡς ἰδὲ· ὁ δὲ, τὸν τὸ μὲ θανὼν, δέξαι ἀ τὸ οὐ κὴ νοῦ τὸν·
ὁ δὲ ἦν ἀν. ἀ σὺ τὸ τοῦ τὸν, ἐ τὴ ἀ τὸ τὸ λὰν· ἀ γὰρ ἐν λόγ δὲν·

ἐκείνος με οὐκ ἀφῆκε· δῆλον δὲ ἐστὶ δόλῳ· οὐ γὰρ λέπος
λύσας, ἀλλ' ἀνέμασι, ἢ μὴν ὀφίλος, ὁ μὴ λελυμένος τε πεδεδεμένος·
δῆλον δὲ λύσας τὸ ἀνέμασι, τοῖς δὲ ἀπόροις τε πολλὰ βεβαιῶν
βοηθῶν ἀνδρεῖος ἐστι μὴ τε πεδαιρόμενος· τοῦτο δὲ, ἐγὼ μὲν
σύνοιδα· κἀγὼ δὲ κἀκείνος χωρεῖ· λέγουσι δὲ σοι πεῖραν ἐμ-
μελίας, ἵνα σε μὴ γὰρ δὲ ἀνὴρ ἀνδρὶ· εἰ δὲ οὐ τοῦ κακοδαί-
μονος, ὡς μὴ τοῦτ' φθέγγεσθαί σοι, πέρι πεῖρα τοῦ σφρυ-
ὃ δὲ σοι πεπόνθασι ἐπωνήξε, πῶς τὰ νῦν ἀλίσκεν ἔναι· + ἀκόνιτ· +
ὅτι τὸ ὑπὲρ αἰνῶ χαίρω, καὶ ὅσοι τοῦ πολὺ πλέον δρᾶ τὴν τιμὴν,
πρὸ θυμῶ ἄμοι· τοῦ φίλου δὲ ἀμ οὐ τὸ μὲ ἐκ τοῦ λέον, ὅσοι
πεῖ τῶν, κοῖδα· λέγω δὲ χρὴν τοῦτον τὴν πεῖραν πρὸ-
θὴν ἀναγκάζω, καὶ πόρρω μικρὸν ὑπὸ ὀρθῶν ἀξιῶ σε τοῦ γενέσθαι
σοῦ φαιδρὸ· καὶ τοῦ ἐρῶν αὐτὸν, τὸ χοὶ πόρρω ὡς πρὸς σὲ,
ἢ τὸν πεῖρα πορεύθοι τοῖς λόγοις· κἀδὲ γὰρ σκάνδ τὸν δία· καὶ
τοῦτο κοὐκ ἀνίκμ τοῦ νε· ἀμὲ κὰ τὸν ὑπὸ λόγου ἐφ' ἡμῖν δὲ ὁ πᾶς
ὁ ἡ ἐφ' κλέοσ, κὰ ἀπὸ κρύπτε τὸν πεῖρα μὴ τὰ δὲ ὁ ὁ σ
χρὴ σε πρὸς σε, καὶ μὲ ἐ πωνθεῖν· σοὶ δὲ κἀ ἴσος· ὁ πρὸ-
φαίνεσθ τοῦτ, οἷς ὑπὸ ἀν βοθῆσαι, καθεύδ τ' σ' ἀλλὰ τὸ ἀν νεγι
κικε, λαμβάνε πρὸ μοῦ ἡσ ἢ τῆσ δίκην· ἀδέκαιν φυτ
τὸν ὑπὸ λόγοις, μὴ μὲ σὲ τὸ ὁ μόνον, ἐν πολλοῖς ἢ τῆν μόνον·
αὐτὰ τὸ λέγω, τὸ ὁ ὁ ὀμνύω, ἢ τὸ φίλον φασίν, οὐ μὲ μὴ
λιμοδαίμονος· σὺ μὲν οὖν ὁ, τὸ ἀποκείνῃ σκόπε· μὴ κὴ
λεῖ θῶ τὸν ἐλεύθερον ἐν πάθω· σὺ δὲ ἐ πῆνασ, χρὴ τ
λίδον τ' πεῖραν, δρᾶν γὰρ φ τ' ἐ πεῖν· τὸ γὰρ τ' σκοπεῖν
φθόνον νέον· κἀ δεῖν ὁ τ' ἐ ἐλεῶ δεῖ· καὶ τοῦ μὴ δοκεῖ πρὸ κὴ
γεῦ πόνος, ἔναι αὐ, οἷ ὁ πρὸ δεῖ πορεύοις, τὸ πᾶν· ἐ δ'
νάμ γὰρ δ' ἀφ' ἡ ἀφ' ἡ τὸ δέχω ἡ ἀναγκάζω, πόνον δὲ ἐ πι-
θῦμ· ὁ, τ' ὁ ὢν παιδαγωγός, πόνον δὲ πρὸ ἡ ἡ ἀφ' ὁ, τ' τ

42 ακα

δρωσι, πρὸς κέσ αὐ αὐτὸ πάν δεῦρο τ πάνυ μεδρκεῖν μ'
οὐδ' ἐγὼ πρὸς ἀνδρῶν. ἢ δὲ ἐμὲ πρὸς κλίσε τε δέ σε
πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἐπαίνοις χρὴ σε πρὸς αὐτόν· τὸ δ' ἀπ'
ἀρχῆς μὲ λίτρεσθαι. ἐγὼ δέ σε τῷ μὲ τ' ἐν δημο-
γέρ τε θέρος τὸν δέ τὸν τρόπον· ἀσπάζομαι, ἣν αὐτὸν πλεῖ-
ν ἐν δεξιᾷ· ὅδε, ἀνεπύθοσθε ὡς τολλὰ· ἢ δὴ τε ἐν ὡ τ
τέλη· ὅστις με ὁ ὡ ὁ ὡ τάλας, ἰδὲν ἀκάχον· ἐκ κέρυ
τὸ δ' ἐν θαλάσσῃ ἀγῶν χρόνοιν· τὴν δὲ τοῦ ὀφθαλμοὺς
τοῦ τοῦ τε μὲ τ' τύπ, ἀκόλουθ' ἐκ αὐτὰ πρὸς σ· τῶν
ἔδοξε καὶ θίσ' ἀπολαῦσαι τῆς ὡ τολμᾶ· ἢ δ' τ δὲ φόνη
τοῦ γάμου· καὶ μὲ ποίᾳ τ' ἀνδρὶ κοινωνόν· τὴν δ' ὀνε-
μεῖ μὴ κτοθαῦμ· ἀλλ' ἐπαν δ' ἐμὲ, μὲ θίσ' πρὸς λόγ
δῶμ' ἐν ἐπὶ μὲ κρόν· μὲ δὲ μόν δ' μὴ κρόν· ἔλεγε τ' φίλ' τὸ
δρχὴν, ἢ αὐξὴν· καὶ τὸν, ἀ δ' ἀπὸ λέγαν· ἢ ὡς φθε-
ῶ ἡ τε δρεσφῶν τ', ὡ σκέ ἀ τ' ὡς ἐν ἐν αὐτῷ·
ταῦτ' ὁμεῖν, ἔλεγεν· ἐγὼ δὲ ἤκουον· ἐλθεῖν μεθ' τ θ
ἀλλήλοις· ὁ μὲν, ἐμοὶ ἀ τῆς δίκης· ἐγὼ δὲ κάν, τῷ
ἐν ὁ ὁ ὁ

τῆς δὲ μοι ἀφόρε ὦ λελῆθε φάνη, τοῖαν ὦ τοιαύτην·
ἐμοὶ δὲ κάνος, ὦ ἡ τὸ ἀφορεῖν ἐν μεβαλεῖν, ἐ χαῖρε πόνε·
ὁ δὲ τοῖς ἄλλοις τὸ τοῦ ἴν ἐρχεῖ, τοῦ τὸ μοὶ λύκιν ὀδόν
διὰ τὴν ἀδῶ φόν· εὐξασθαι μεν ὁ ὦν πορεύμεθα ἡθ, δωμεν
μεν δὲ· τὴν θῦ δὲ κάν, δωμεν μεν· τὸ δὲ λόγοις ἐπορεύσαν
πλάσαν ἀν πλοῖ· τὸ χρὸ τὸ ἰσ μυείοιν· ἡ δὲ κύν κάν·
ὅς τε τὴν τέχν· ἀλλ' ὁ δὲ ἄν· οἱ μεν ὦν κιλίκια κατὰ μέν
κίνν ἐ πεφάσθαι, τὸ δὲ τὸ νῦν κε ἐ μνεσθαι κρέττω· ἀ τὸ
ὠκιστὸ τὸ ὁ δῶ, ἐ πεθέσε πε μὲ τὸν βδοιλε πεὶ μὲ ἀ πὶ
κάν, πρὸ δὲ κμεθ μεν ὁ τὸ μὲ χρὸν μεθ' λόγοιν, ὅτι
αὐτὸς μὲ δοκῶ μεκ δὲ ἐ μὲ πάν, τὴν δὲ αἰτίαν τ μεκ δὲ
πε πάθεν, τὸ ὦ μεν λόδη· ἀσκίθ τὸ μὲ ὦν μὲ πάν θ
παίζων σ' τὸ ὦ ἀσκ δὲ ὦ τὸ τὸ φίλων· ἐ μὸ δὲ σ' τὸ ὦ δὲ μεθ'
ὦν κάμε λίθ τὸ τὸ ὕμεν ὦν· ἡ δὲ ποθ' ἡμῶν ὁ χρὸς φαν ἡ δὲ ἀ,
ἴ φοσ αὐτὸν ἡ μὲ ἀ οἴ ὠ ἡ ὁ τὸ μὲ· + δὴ μὴ· +

48

ἐμοὶ δὲ τὸ πάσ χθεῖ τὸ σε κὴ τὸ ὦ τὰς τ' θεὰς ὁ δὸ μεν ἀ ἰδὼν·
σοὶ τε πορεύ χωνδε φάν, τὸ δ' τὸ φ μὲ φίλων· ἐ πεστὶ φ τὸ
τοῖς τὸ ὦ ὦ τὸ λοῖς τὸ ἀ ἡ ἵνα πεὶ σοῦ δὶ ἡ μὸ· ἡ μὲ ὁ αὐτ'
ἡ τὸ πφ τὸν δ' ἁλόμεθ' τὴς ἐ πτε τὰ ἀ τὴ μὲ μὸ σ κὸ δ'
ἡ γὼ ἐ τὶ κὸ θαρ ὦ τὸν ἐ πὸ δ' ἡ κατὰ τὸ ὦ μὲ, πε τὸν ὁν
ἀ ὦ ξ ν τὸ ὦ τὸ ὦ κὸ λὼ δὰ ξ αὐ τ', ὦ ὁ δὲ τὸ ὦ νὸ ἡ μὲν, ἡ τὶ τοῖ α
ὁ δὰ ἡ δὲ μεν ὁ· κὸ μὲ τὸν τὸ χὸν ὁ ἰ τε θεῶν δ' μὲ ν' σ κὰν, ὁς ἡ τε
ἐ φυ τε τὸ χθεῖν, ἡ τὸ ἡ δὼ ὦ ἐ δὸ κ· νῦν ἡ δὴ ἡ τὸ ἐ σ δὸ θὸ λὸν
τὸν τὸ γν ὦ ὦν τὸ τὸ ὦ ὁ μὲ θ' λόγοιν, ὦν ἡ κὰ ῥῆ κε τὸ γὲ θ'
μὲ μὴ τὸ ὦ πρὸς χθεῖν τὸ χρ· τοῦ τὸν δὲ τὸν ἀ τὸ θὸν τὸ ρὸν τὸ
κὰν, δ' ὑ μὰ ὁ σοὶ μὲ κὴ δὴ· πὸρ χὸ τ' τὸ λὲ ἡ τὸ ὦ τὸ μὲν, ὁς
ἐ κὴ ὁ σε τὸ ὦ τὸ τὸ ὦ τὸ· τὸ μὲ ὦν δὸ μεν, πὸρ τὸ ὦ τὸ ἀ θὸ λὰ ἡ κε·
τὸν ἡ ἀ ὁ τὸ ὦ τὸ νὶ ἡ κὰ ὦν τ' τὴς ὑ μὴ δὰ πὸ, νέ ὁ σε τὸ ὦν
ἡ δὴ ν· δὶ ὰ μὲ κὲ δὲ ν ἐ ὶ δὸν· τὸ ὦ πὶ μὲ κὲ τὸ χὲ ὦ λὰ πὸ τὸ

δῶρον, ὥσπερ τῶν διαταμὼν ὁ κακὸς ἐκ φόβου τὸν κε-
κτῶν δεσπότην φόνῳ, ἢ δόλῳ ἔτυχε τῶν τῆς ἀρχῆς μέρ-
ῶν πείσας τὸν κύριον αὐτοῦ τὸν σωτῆρα θανάσιμον, κόρης,
ὡς πρὸς ἐκείνοις τοῖς πέρασι τῶν μεθέξεις, ὅτι μὲν καλὴ
φορὰ καὶ λόγος ἐξάφρων· πρόδοτος δὲ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου
καὶ κυνός· πάσης δὲ οὖν ἀσχήμονος, ἐν τῷ τοῖς
λόγοις, ὅπως δὲ ἐπὶ πολὺ εἴδεν· πάντῃ δὲ οἱ ἀλλὰ τὸν
ἄνδρα· ἀμάσυρε καὶ ποιῶν, ἐξήλεγξε τὴν ἀνδρίαν· τὸ πε-
ρὶ τὸν ὄνομα καὶ κρ. τῶν τῶν πάντων ὁλοῖν τῶν ἀμφοῖν
ἐν καὶ τὸ ἀλλόλου ἀλφ. ὥστε ἐπὶ κοῖλον ἐγόμενος
ἐπὶ γελᾷ· τοιαῦτα ὑπὸ τῆς περὶ σοῦ πάσχω φόβου.
τῶν μὲν γὰρ ἐμμενῶ τῶν ἐν ἀλλοῖς μεσίμεν τῶν ἐπὶ τοῦ
τριχίλιον· + φόλυμπίω· +

49 στιχ. Κ ὅλως ἐπίνεσε, ἀπολύσας κεκαῦ ἐν αὐτοῖς τὸν ἐμπλήκτου
τῆς αἰτίας· ἀπὸ γὰρ ὡς ἀθῶν μόνον ἀκούσον πεῖρα
φίλοις, μὴ γὰρ φοιμὶ τοῖς φίλοις, ὡς μὲ πονηρὸν ἔχε
λιόκαν· μὴ μὲν ἀπὸ δὲ τῶν μὴ γὰρ μὴ λόγων, κακῶν,
ἔχοις· τοῦτο γὰρ ἀδίκου τὸ φθονεῖν, τοῦτο αὐτὸ λύκ
τὸ κλέπτειν· μὴ λίζ ἀλουτὸ τὸ μεσοφύνειν· ἐμοὶ τὸ, ἀκίνη
ἐγὼ, ὅ τι τὸ φίλοις ὀνίκαν· ὅταν οὖν με καθαρὸς τὸν πο-
νεῖ, διὰ γὰρ ὁ ἐπεῖ τὸν ἀκήπτον ἢ τὸν φόμ τὸ χῆ, τὸ
μὲ τὴν σὴν αἰτίαν· ἀγνὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἀγαθὸν ὄντα μ
τοιαῦτ ποιῆν· ὡς δὲ καὶ πεῖρα μὴ ὄντ πονηρίας,
ἀπέχουσιν ἀπὸ τῆς πονηρίας· + φλωρεντίω· +

59 στιχ. Ε ὡς δὲ ἀκούσας ἐγὼ μὴ ἢ κε. κολοῦν τὸν πάντων ἐμοὶ φίλ
τατον πεῖσκιανόν, θεοῦ ἢν σῴζῃ πλάνα, ὡς κρίθω
σου ποιῶν τὸν ἢ πίδων. ὃ πεῖ χθεν τὸ, ἀδαμάντος
τοιαῦτα δὲ, μὴ τὸ ἐκαφοχίνωμεν τὸ μὴ ὀνόν σχήμ. ἐν

γόμε πεπρεσβεύμη, ἡν καὶ αφόδρα καὶ ἐλπίδι· ἡδὺν γὰρ σὸν τὸ
δίωθον· τὸν δὲ τοιοῦτον, ὃ τὰ τοιαῦτα ποιῶν, ἡν θαυμαστόν·
μακαρίζων δὲ ἐμαυτὸν κεκλημένον, ὡς πρὸς οἱ ἄλλοι,
μακαρίζω φαίνομαι δὴν ὡς τὸν ξύμβουλον, καὶ τὸν τὴν ἀσκήσω
δόξαν μεν, καὶ τὴν ἡμέραν πλὴν τὸ γὰρ δίωνα τὴν δίωσιν,
οὐ ἄξιον, αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀλόντα ἐπαινεῖν ἀχθέντον, ἢ τοῦ
δεχομένου τὴν τιμήν· ἐπὰ καὶ φανερὰ βεβαιωνάστ ἀεὶ γὰ
τὸν ἡρακλέα, γοῦν ἐκεῖνε δόκα· καὶ τίσαν, τῶν μὴ, ζωὴν
τοῦ δίωνα ἀπὸ σώζειν, τῶν δὲ, τοῦ κολάσαι δίκην μεθ' ἡ πλὴν
ἔδη· καὶ νῦν προέξαμε οὐτ' ὀρέγκλη, ἐφ' ὅτι ἀν, αὐτ'
ὠφίσηστ, πάσ' ἀφιμεῖ ἄξιν· κοινὸν δὲ τὸ ἀφιμῆ,
ὅ, τε δοῦ τὸ γνώμαν φλωρεῖ τὸς, ὅ τε φ' τὴν ἀλφὲ
μάλλον ἢ πλάλλν, ὅ, τε πάθος βοῦλοῦ, ὅ τὸ οἱ κουμεένλω
δὲ ἔχων· κεκόσμεθ δὲ καὶ τὸ κοινὸν ἡμῶν· γέγονε γὰρ
ἑτέρφθ πεῖσμαν· διὸ δὲ θαυμάζετ, τοῦ τοῦτ' πάρεστ
τῆσ πόλεῖ· ἢ παραλαβοῦσ' αὐτὸν ὁρῶν τ' λόγον, μετὰ τὸν
ἀπέφηνε λόγον· ἃ δὲ ἡμεῖν ἐστὶ κακὰ κρίνε· καὶ ὡς ἐπὶ γομ·
καὶ αὐτοῦ τοῦ ὡς εὐχεσθαι ἐστὶ οὐ τοσ ἐλεῖν χρῆμε τῶν λυπούμενοις·
ἐπὶ δὲ ὧν δὲ ἐγὼ, τοῦ δὲ κρίνοντοσ ἐν δίκαιοσ· αὐ δ' τοῦ
ὑπὸ ἐμῆ ἡφ, ὡσ τ' τοῖσ δίκαις ἀφ' αὐτῶν ἐστὶ πρὸ ἐμῆ γνῶναι,
τοῦτ' νεύμεῖ· καὶ ἐμ' αὐτὸν νεῖν μὴν μὰ φρονεῖν ἀλόρβ' ἀν,
ὅ πῶ τοῦ τὸν ἀλλοῦ τ' γεῖν πωτὶ καὶ ἐ· καὶ ὡ ἐπὶ
ὁ τοῦ δὴ φ' τεῖν δόμεῖ, ἐ σκεμμεῖν αὐ, δ' ἐξαιλέγειν· ὅ τ' ὡς
ἀκέσιν ὅ τε κῆν τ' ἀφ' πεῖσθ' ἡκὰν ἀμελῆσαι ἡμῖν· τ' δὲ τ'
ἡμῖν ὡ ἐφ' πάρεστ' ἐ ἡθῶν τὸ κόλ· νῶμε γὰρ ἐς πολ
ἡκε· πεῖν δὲ ἐς αὐ δεῖσ' ἐ πηθῶν, τ' γόρον τ' ἐδὴ κυν, τῶν τ'
ἄλλ, ἀδὴ ἡλω ἄπο, ὡς πρὸ ἐκέλευσ' αὐ ἀ χρόσ, ἐ κρίνε·
ἐγὼ οὐ μὲ ἄλλον αὐ, αὐ τοῦ, ἢ τὸ αὐ δεῖ αὐ τοῦ σκῦ γ-
ὑ ἄλλοι τ' οἰ τοῦ δίκη· ἀλλ' γὰρ οἱ ἡσυ μὲ τὴν ἄλλως

μενοι νυν πρὸς τὸν βίον αὐτὸν ἀνήρ ὁ κακὸς κακὸν
λιπὼν ὁ δὲ δεξιὸς ἐκ τρόπου τοῦ δὲ ἐξαιδέως
μετὰ τῆς τοῦ φίλου τῶν τοῦ φίλου πλεκόμενοι
καὶ ὁμοῦ μένοντες ὡς ὁ ὢν ἐν πόσιν ἡμῶν θεωρεῖν ὡς ἀκίνη
μεν; ἢ δὴ τοῦ ῥήτορος τὸν κοῖν χρεῖον μὴ, μὲν ἀπὸ ἡμῶν
τὸν αὐτὸν δεῖ, φόβων ἀσχήμων, σοὶ τε καὶ ἀνῶ πρεπ. ἢ
μὴ πάσης τοῦ ὁ ἀθανάτου τοῦ αὐτοῦ συμμαχόντων. τοῦ τ
χρόνου, ἢ μὴ γνωνικὴ σαι τοῦ πρὸς σοῦ ταῦτ. ἃ ἐγνω,
λίαν κακὸς τὸ μὴ γὰρ ὄνομα, αὐτοῦ! ἢ δὴ ὡς ἀμε
ίστη. δὴ δέ σε καὶ ὡς ἱερὰ μὴ τῶν μεκῆ, αὐτοῦ φανὴν
λαμπρὸν ὄντα τῶν ἀνδρῶν οἷ τοῖς μέτοικοι ἐν δρεπο
+ ἀδοῦ + κόλον γὰρ ὑπόρον ὁ δεῖ τῶν μὴ, πλοῦτον, σ ἢ ἢ φ
71 σκῆ με ὄμον ἢ πεύτορον σκεμεθῶν πορθεῖον, πλεῖον ἢ πεύτ
ἀγαπῶ. τότε μὲ γὰρ ὡς ἀν, πολίτῃ ἢ φίλοι μοι ἐνδυ
νῶ δὲ ἐγὼ νῶν δεξεῖν ὡς ὥρμη τῷ ῥίαν τὴν ἐν δυξέμοι
τῶν γνώμῃ, ὡς τὰ μὴ πάσης αὐτοῦ χρεῖ ἐοίμεν, ἢ ἢ τ
ἀν, καὶ πηγορεύμεν ἔχων δὴ τὸν χόνον ὁ τὰ θέλῃ πρὸ μὲ,
τεῖ μὴ ἢ θέλῃ πορεῖ μὴ ὑποφοῦ φόβον, ὡς ἐν τοῦ ὁ ὁρῶν
βοηθῶ ἢ ὁδόν τος, ἐμοῦ τ πρὸ σοὶ ῥῖς πρόθυς ἐστὸν μὴ. ταύτ ἢ
τὴν δέξη, σὲ μὴ μόλον ἐδόκαμε ἢ μὲν, ἢ ἐμὲ. πῆρ γὰρ
ὁ τῶν ὑπὸ πάνυ θεραπεῦ τῶν, τῶν, ἀ δὴ μονίζεται
τῶδε, ἐ πάνυ ἀν θεραπεῦ πῶς γίνετ. τῶ μὴ, ὡν ἐ πεῖξ ὁ
ὀνόμαστος μὴ ἔχοντε. τῶδε, βεβαιοῦτε τὸν νόμον. σὺ
κεῖνόμενος μὲ τοῖς ἐ ποίῃς πρὸς ἡμᾶς δῶρον ἢ κ ὡ
φίλο πάντων δὴ, εἶπε. τὸ δὲ ἔργ πρὸ πάντων ὄχ ῥῖς
ἐμπεσεῖν ἀκέοι ἢ τ. τότε μὲ γὰρ πῶ κινοῖ πρὸ ἐμὲ δεῖν
καὶ τὸ μὴ ἐνεῖν ἀφορητόν. νῶν δὲ φοβοῦμε μὴ σε
τὸ δοκίμα σῆ τῆ σίω πῆ. ἀλλὰ ὄντ μὲ ἀχόνομαι ὁ

πικρ-αίνεσις· ὥστε θεν-ὰ δὲ αὐ με οἴοσε μ πεσεῖν φανῆς,
τὸ ἀσθενὲς δὴ τι πληροῦσι· αὐ δὲ πολὺ βελτίων, ἢ πεσεῖν,
δέξασθαι τὸ τῶν ἀγαθῶν ὅ γὰρ αὐτὴ πεσεῖν ἢ τὸ πεσεῖν με· ὁ
οἱ πεφ τὴν αὐτῶν τὰ χρεῖν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦ λαμβάνειν εἶν
δέξιοῦσιν, ὅτι πεφ τὴν αὐτοῦσι· παρακλωῶν τὰ ἀτύμ
μαλίαν, παροιμίαν δὴ τινα, τὴν περὶ τῆς πεφ τ χρεῖν·
ἐγὼ δὲ τῶν πολλὰ ἀλλ φεύγειν ἢ πεσεῖν, ἢ γὰρ δὴ λόβδην
ἰσχυρὸν ἔναι μοι νομίζω· ὥμε γὰρ ἂν πολὺ ἐδίωκε
πεσόντον, αὐ αὐτῶν μὲν δῶ, τὸ μὲν δεξιὸν λόβδην θεῖν
ἅπαν· οὐ δὲ ἀ τι ποιῆ πολλάκις, κὰ θεῖν ἀντίος δεξιὸ
ἀτιμάσαι· ἢ, τοῦ πεσόντος ὠγάκη καὶ πηγορεῖν, ὡς κὰ
ἀσπουδαῖον ὀνηλασεῖν· τί ὧν αὐτῶν με· ὅλλο πλὴν πῆ
μέμφ τὸ πεφοίμιον ὡς μὲ λεκρὸν ὑπὸ μὲ κεφῆν· τῆς
φύσεως γὰρ ὁδῶσι, καὶ μεγάλ· τῆδε τῶν λαμβάνοντ
ἡδονὴ, μεγάλ· σκόπεδε· Ξενοφῶν γὰρ ἐ αἴρεσι δὲ δεσ
καλ· πορεύεσθαι οἴκοῦν· ὡν δὲ δέξ ἐλεύσεσθαι αὐτὸ τίος
δρπ εἰ τῶν πολύ· ἢ τοῦ γὰρ ἐ ἡμῶν λόγ, ἀδὴ τὸν ὑβ
βῆν ἡμῶν, πῆρ σκάνος· ζῶντ τ ὠῶ ἐ θεραπεύοντ τ αὐτῶν δὲ,
καὶ τεθνεῶτ δὲ ἀ τῶν οἰκείων αὐτῶν σκάνα, πεφ ὡς
αὐτῶν ἀ τὸ ὅσον δέξ τι ζῶν θεῖν· ἢ κὰ δὲ ἢ γὰρ κῆρ, ζῶν
θεῖν δ' πεῖ τῶν· σὺ δὲ ἀ δὸ τὸ ἀ ὠ ἀ, τὸν γὰρ ὁ μφ
νόμον σκάνω τοῦ τὸν ἢ ζῶν ἢ τεθνεῶν, τὰ ἐ μὲ γὰρ ἡ νῦν φυ
λὴ, ἢ μὲ λίς δὲ φοβεῖσθαι τὰ τὴν πόλιν, σκεπτ τ,
ὡ θέμεσ τῶν τάξεῖ· τὸ δὲ ὅ τι, ἐ γὼ μὲ κὰ ὧν· σὺ δὲ
ὁ ἐ σῶ· δὲ ὁ μεν δὴ τὸν σκεπτόν τ αὐ ἡ κρε, ζῶν τὸ θεῖν
δίκαι· ὅ πω σε μὲ τ ποιοῦν τ δίκαι πῆ τὸν αὐ πῆ θεῖν τὰ
παν δὴ τ, τὰ τ τοῦ πῶς μὴ ἢ ἀ γὰ ἀ ὁ ἀ ὠ ἀ τὸ τ· ζε λ
τίων δὲ ἢ πεφ ἐ γὼ δὸ τὶ φανῆ τ Ξενοφῶν τῶν πρὸ σ
τὶ φω τὴν ὀρχὴν κεκομιμένος +

πεσόντος +
πεσόντος

+φιλοτείμου+

ρκθ
106

Πρὸς τὸν ἀποστολικὸν ὑμῖν ἀφικνούμεθα. ἐθνικὸς ὁ πάντων
ἀπόστολος· ἀλλὰ τοῦ τῆς εὐσεβείας, τὸν πορευθέντα, ἐποίησεν,
ταῦτα καὶ πεποιηκὼς ἐφ' ἑαυτὸν ἔσεσθαι κατὰ τὸν δεῖνα· ἐγὼ
λόγοις τὰ ῥητὰ εἰκῶ. ἐπὶ μὲν τοῖς ἤθεσι. ἐπὶ κρίσει δὲ ἀκριβῆ.
καὶ δόξης ὑμῖν θύμα. λίαν μὲν δοκεῖ θαυμαστὸν ὑμῖν τῆς πόλεως
τὸ ἀξίωμα· ἀφ' οἷς καὶ ἄλλοις κοσμεῖται τῆς θαυμαστῆς ἀρετῆς
λαμπρὸν· ὅρος μέγιστον δὲ μέγιστον ὑμῖν τῆς ὑμετέρας ὁ
λεῖ, φιλοτείμου γὰρ ἔφην· καὶ δι' ἣν ἦλθον, ἀλλ' ὑμῖν δὲ σοι μὴ
λόγου δὲ ὧν ὑμῖν δὲ σοι εἰκῶ· τὸ γὰρ ἀπαστὸ, πολὺ μὲν
ἔργον· πολὺ δὲ χρόνου· καὶ σὺ μὲν τοι τὸν κατὰ λίγον ὁρ
γόμενε τῆς μεγάλης πόλεως· ἐπὶ δὲ οὗτος σε μὲν ἀναγκάζει
ἐθέλοντα, πολλὴν εἶναι φησὶ δίδαγμα, μὴ λόγῳ δὲ νέτω σε
πλουτῶν μὲν πολλῶν ἢ τόσῃ. κόλπῳ δὲ τῷ ἔχων κρατεῖ.

+γεμίσι+
112 ολ

Πολλοῖς ἐκέλευσε μὲ τοῦν πορεύειν ὑμῖν ἔν τοῖς δωρόθεος μέν·
ἢ γοῦν μὴ ἐκ πολλῶν ἀνδρῶν, πολλὰ ἀπολαύσεσθαι τῶν δεῖν·
φανήσεσθαι γὰρ τοῦ μὲ, πρᾶον ὄφος· τοῦ δὲ, πεθύμου· τοῦ δὲ,
ἀνδρεῖον· ἄλλου δὲ ὠφελοῦ· ἔν τῷ καὶ τῷ καλὸν ἔσεσθαι
τῆς ὑμῖν θύμου τὸ κείον· ἐμὸ δὲ ἔφη πρὸς αὐτὸν, ὡς οὐ
πολλοῖς ἀρεσθέοι γέφρην· ἀλλ' ἐν ἐπὶ τοῦ τὸ πάντα· τὸ μὲ πὶ
μεδρώτλον γεμίσι· τὶ δὲ οὐ τῷ τῶν δαείσεσθαι αὐτῆς
πεῖ τοῦ ἐξεῖν ἀπαγδὴ τὶ μεθ· πρὸς τὸν δὲ ῥῶν τὴν πεθύμη
τὶ δὲ ἀκὴ κεν ἀστῆος, ὧν ἤκαστο· ὅ δὲ ὧν ἢ κοῦ σ' ρύνο,
σμετὴ θεν ἐμὲ δὶ ἀδᾶς, τοῦ τοῦ μὲ ἔφη σ' ὧν θύμεν
μὲ ἔζον δὲ αὐτὸ τὸ πεθέμεν κείνων· δὶ ὁ πορ κὰ αὐτῆσεν·
ἀλλ' ἰδὶ τοῦ δωρόθεος ἄξιος, ἔτι μὲ ἔζον· ἐν δὲ
οἶ μεν μὲ ἔζον τῆς πρὸ σοῦ ρὸ πῆ, ἢ πρὸς τῶν θεῶν· ὧν ἀπὸ
αὐ, ἐμὲ ἐγὼν τοῖς τὸ λόγοις τῆς ἀπόλεω ὀρε τῆς ἐν ἔκκλη
οὗτος τὸ ὀρθῶν ἢ μὲν τὸν οἶκον, ὃν ἀλαπᾶς· ἐν φοῦ

θαυμάζη, στέφει, ὡς πόσα σε ἐν ἡμέρᾳ ἀχθῆναι, νικῆσας
λεκάρτδια τὴν φυλάττειν οὐ μόνον τὴν τῶν πόλεων.
ἡ σύμβασις, περὶ τοῦ ἐκείνου καιροῦ κηρυσσόμενος. ἐπὶ γὰρ
διὰ τὴν τύχην. ὅτε δὲ ἐπαύετο τὸν ἐφόβουν τῶν πλησίον
εἰς φόβον. καὶ διήκειν τὸν τῶν ὅμοιον, αὐτὸς τὴν ἡδονὴν
ἡ πόλις, ὡς αὐτὸς ἡ ἡδονὴ στεφανοῦται. λαβὼν δὲ ἄγγελον,
ὁ δὲ τοῦ παιδὸς μεγαλήφοτος ἀνήρ, οἷα δὲ ἔδοξε φίλοις
ὑπὲρ φίλων καὶ δώροις ἐκτήσατο τῶν πολεμίων τῶν
τινὸς, ἐπὶ μεγάλῃ μὲν ἡδονὴ τὸν ἑαυτοῦ καὶ πόλεσι τὴν
δικαίᾳ δὲ ἀργήσει τὸν μεγὶ, ὃ ἐξ ἐπαῦ τῶν ἐφῶν. αὐτὸ
δὲ ἐστὶν ἐκ τῆς φιλίας τῶν ὅμων. ἐγὼ δὲ τὸν χαίρησόν σοι
δικαίου θεοῦ, τὸν δωρόθεον πορεύεσθαι, ὡς πορεύεσθαι
τοῦτον ἔχον, τοῦτο τῶν φίλων δέξαντ' ἐν ἑαυτῷ δίκω
τίσαι, ἢ οὐδὲ φιλοῦσφῶν. καὶ τὸ τῆς πόλεως δόξαν
αὐδεται. ἐγὼ δὲ τοῦτον, ὅτι διὰ σοῦ τύχη, τετύχηκε
ἡ πόλις. ἔχον μὲν ἐν τῷ μείζονα λέγειν, ἐν ὁσοῦ τὴν καὶ τὸ
λόγων ὀκτὼ ἀντὶ ὡς πάντες, ἐκεῖ τὴν ὄφαλον φύναι.
μείκρα δὲ ὡς μεγάλοι, καὶ, βουλοίμεθα λέγειν. ὅλως δὲ
ὅτε σύμμαχοι πολὺ κάνον ὡς τελεῖσθαι.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

θεῦ λαπτ δόξα. καὶ βασιλικὴ τιμὴ καὶ δόξα καὶ τὴν μὴν δὲ αἰῶνοι,
ἀμὴν καὶ τὴν τιμὴν τὴν πρεσβυτέρων καὶ ὑπὲρ δόξαν,
τὴν ζωὴν καὶ τὴν φῶς καὶ τὴν πρέσβυν τὸν ἀνδρεῖαν ἐστὶν τὰ λέγεσθαι. καὶ τὰ
ἀπὸ τὰ σωμάτων καὶ ἀλλήλων. οὐδὲ μόνον θαυμάζειν τὴν
μὴν ὁμοίωσιν καὶ τὴν σχέσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν γραφέων.
πόλεμον γὰρ ἀφορμὴν, αἰχμὴ γὰρ ἐκόλμησε φιλοσοφίαν περὶ
πόνος. ἀλλὰ τὸ οὖν, ἀντιλάβου τὸν νόμον. καὶ λέγει
βόνον τὸν, ἀντιλάβεσθε. ἀλλὰ τὸν, ἀλλὰ καὶ καὶ τὴν πλεῖ,
φαίνεται πλείστοι. τοὺς μὲν χρεμὴν ἀκλῆ. τοὺς δὲ καὶ τὰ
πολιτεία. ἐμοὶ δὲ πόνοι ἀναμέσοι. κεφάλαιον δὲ λόγον
θυμόλεος. ἀλλὰ φόβος ἐστὶ δόξαν καὶ τὴν πολέμου πρὸς τὴν τῶν
ἀμεμνῆ τὸ δόξαν, ἀπὸ τὸ οὐκ ἔχειν τὸ ἀγωνιᾶν τὸν.
λόμενος φῶς πολλὰ τὰ πολύ, καὶ ἀλλὰ καὶ ἡλίου καὶ ἀκεσφα
λῆς. μόνον δὲ καὶ φόβος καὶ βέβαιος, καὶ ἀλλὰ ἐστὶν. καὶ ὅτι
τὸν καὶ ἐστὶν τὰ λέγεσθαι μόνον, τοῦτο πρὸς ἀπὸ τὸν ζόφον τὸν.
φαίνεται πρὸς ἐλέγχεται καὶ τὸν πρὸς φόβον. καὶ μὴ δὲ ἄλλοι γὰρ τὸν
εἰς πολὺ κατὰ τὸν λόμπρα τὸν τὸν, οὐ γὰρ καὶ ἀφ
ναλαν ἀλλὰ καὶ. ἀμφὶ λίαν καὶ τὰ ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίαν. θαυμάζω,
πέμπτον καὶ κατὰ δόξαν, πρὸς τὸ μὴ τὶ ἐστὶν καὶ ἀξιόλογον.
καὶ ἐν τὰ τῶν φιλοσοφούντων. μᾶλλον δὲ ἐν τὸ χρὴ σιωπᾶν.
γὰρ ὁ σύγκρισις μόνον τὸν δὲ καὶ ἀξιόλογον τὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ κεκρα
μένος καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλων, ἐπὶ τὸν τοῖς ἀξίοις, καὶ
καὶ τὸ ἰφάνεται θαυμάζεσθαι. οὐ τοσοῦτον ἀν,
ὅπερ ἀν λέγω καὶ μὴ φύσει, καὶ μὴ γὰρ φιλοσοφίαν καὶ καὶ ἀγω
νιῶν. ἀλλὰ καὶ μὴ πρὸς τὸν ἀγῶνα, τοῦτο καὶ
πλείστοι τὸν τοῖς ἀγωνιζόμενοι καὶ θαυμάζεσθαι. περὶ φύσεως

τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ φιλόσοφον ἀνδρὸς ἐν ἑνὶ κεῖσθαι. ἰδιοφανὲς δὲ τοῦ
ἀνδρὸς τοῦτο καὶ ἀνεπιτήδευτον φιλοσοφίας. μὴ μὴν τοῦτο δὲ ὅλως
ἐπὶ τοῖς ἐμπροσθεν δόξαν, ἀλλὰ δεῖν μὴ ζῆν ἀνεύθυνον γίνεσθαι νέας.
καὶ τί ὁ δὲ τὸ κατὰ τὸν βίον τὸν ἐν τοῖς ἀνοῖς, τοῦ κατὰ τὸν
τοῦ ζῆν. καὶ πολὺ φασὶ πολὺ μὴ φαῦλον. ἐμοὶ δὲ τὸ μὴ μὴ
ὅπερ συνέλεγεν μικροῖ, ὅτι μὴ δὲν ἐν ἑλόντα βίον τοῦ
ἀνθρώπου πρὸς ἄλλῃ ἀνθρώπῃ ἀνθρώπῃ καὶ φιλοσοφίας ἐστὶ ἔξοχος.
ὑδὲ κατὰ τοῖς ἀν. ὑδὲ κατὰ τὰ πολ. περὶ κοῦ ἐξασκῶν τὸ μὴ πολ
λὰ ἀν τοῦ τὸ νέου οἷον κλῆσις ἐν τοῖς φιλοσοφίας, καὶ ἐν τοῖς
περὶ ἀν πολὺ τοῦ γνωμάζ. ἢ τὸ ὑπὸ. μὴ τοῦ ἰδίου πεῖσο ὁ
τῷ χρῆσθαι πρὸς ἀφθονέστερον διαμένοντι. μὴ τοῦ
πάθους ὁ ποιοῦ χρῆσθαι πρὸς τὸν πρὸς τὸν μὴ μὴ τὸ ἀν.
καὶ ὅσα μὲν ἐν τοῦτο. τὸ πολὺ ὅλῃ, καὶ τὸ πάντ
ἐστὶ μὴ τὸ τοῦ φιλόσοφ. καὶ τὸ ὁ ὅλῃ μὴ τοῦ ἐστὶ.
μὴ ὅπῃ τὸ γὰρ ἐστὶ τὸν βίον πολὺ τόν. μὴ πολὺ ὅπῃ ὅσο πολὺ τῷ
καὶ τὸν ἐστὶ τὸ ἐν τοῦ ὅσα καὶ ἐστὶ. ὅσῳ δὲ καὶ τὸν τὸν ἐστὶν
ἀνοῖς φιλόσοφ, ὅτῃ ὅτι ὅλῃ καὶ τοῦ φῶ ἀνὰ τὸν βίου καὶ
φανλότης. ὅτῃ ὅτι ὅλῃ δὲ ἀπὸ πρὸς φασὶ ἐστὶ. τὸ δὲ
ἐστὶ καὶ νόμον καὶ τὸ τοῦ, ὅ καὶ τὸν τὸ χρῆσθαι. εἰ ὅτι καὶ τὸ
ἀδὸ τὸ πέμπτ, τοῦτο δὲ μὴ ὅσον καὶ τὸ πρὸς ἐστὶ. τὸ ὁ δὲ
τὸ τὸ ὅσῳ ὑπὸ ἐστὶν, καὶ ἀλλὰ τὸ χρῆσθαι καὶ τὸ ὑμῖν. ἐπὶ τὸν
ταῦτα τὸ ὅσο οἷον καὶ τὸν φιλόσοφ ἀνὰ λόμ πάν βίου
λαμ, μὲ λίς καὶ τὸν τὸν ἐστὶν βούλομαι καὶ τὸ πόλ τὸν
τὸν μὴ ὁρῶν. ὁ πλὴν μὴ τὸ καὶ ὁ μὴ πέχ καὶ τὸ ἀν
βίον. ἐμὸ δὲ ὅσον τὸν φιλόσοφ ὁ καὶ τὸν ἀβεῦνομ.

283

διὰ τὸν μὴ κολοδεῖν ἡμῖν πολὺ τὸ πρᾶγμα τοῦ βίου. ὥστε ὥσπερ
ἀπὸ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων οὐκ ἀλλοτρίως πρὸς ἡμᾶς χρῆναι τὴν πόλ-
εμον τῶν φιλοσοφιῶν. καὶ ὥσπερ ἐκεῖ τινὸς ἀκμὴ τοῦ σώματος
καὶ τῆς πόλεως τὴν ἀνθρωπικὴν φύσιν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων κτῆσιν
τὴν δεῖπνον. ὥσ δὴ τὸ πρὸς ἐμὲ ἡμῶν, ἡ γὰρ ἡμῶν ἐμὲ μὴ τὸ
μὴ τὸν ἀληθῶς φιλοσοφίαν. πολλοὺς γὰρ ἔστιν ἡμῖν τὸν τῆς
φιλοσοφίας ἀγῶνα, ἀντιφιλοσοφίαν καὶ ἡμῖν ἐκεῖνοι. ὥστε
τὴν πόλιν ταύτην ὁ δῆμος ἡμῶν τὴν πόλιν, ἡ εὐφημοῦσιν τὴν
ἡδεῖαν. νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, πλὴν πεφυκὼς
βασιλεύειν τὸν τιμῶσι τὸν. ἡ δὲ τὴν ἐμὴν πόλιν τὴν πρὸς φιλοσοφίαν.
ἡ δὲ τὰ ἐν δόξαν οἱ ἡδονοὶ ἡ δόξα τὸν. ὁ δὲ μὴ ὑδὲ πλὴν θυσιῶν ὁ
σπουδὴ ἀλλὰ πρὸς τὸ τὸ ἐστὶ βασιλεῖ, πόλεμον λόγον πόλεμον
τὴν ἡμῶν τὸν πόλιν τὸν πεφυκὼς. καὶ τὸ τὴν βίον τὸν πολὺ σφόδρα
ἀποιμῶν τῶν. ἡμῖν δὲ ἀλλὰ ἄλλοι οἱ ἡδονοὶ ἡ δόξα μὴ τὸ δεῖπνον
ἀναπόφευκτον ἀγῶνα. ὅσοι δὲ μὴ τὴν πολὺ τὰ ἄλλα πόνον σκλη-
ρὸν ὄντα τὸν τῶν τὸν βίον τὰ ἀγῶνα. φεύγουσι δὲ ἐκ παλαίας
ὑπὸ μαλακίας, τὸν ἡδὺ ὄντα καὶ ἀφελῆ. ὑπὸ πολλοὶ μὲν ὑπὸ
δόξης νόσον. ὀλίγοι δὲ ἐφίλονικοῦν. οἱ δὲ μὲν ὑπὸ πλούτου
ἐπιλέγουσι πολλὰ καὶ ἀγῶνα. διὰ δὲ ἀλλὰ ἡ ἡ ἡδονὴ ἡ ἡ μὲν
τὸν τιμῶν, ἐκεῖνοι ἡ ἀγῶνα τὸν μὴ δὲ τὸν φιλοσοφίαν.
ὅτι δὲ μὴ δὲ ὑπὸ τὸν πολὺ τὸν ἡδὺ καὶ τὸν ἀγῶνα. ἡ μὲν γὰρ
τὸν πεφυκὼς ἀλλὰ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸν ἀγῶνα, οὐ ζῶν καὶ ἐξ
μὲν ὑπὸ πεφυκὼς. ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τὸν πολὺ τὸν πεφυκὼς
μὴ δὲ ἀγῶνα καὶ τὸν μάχης. ὅμοιοι δὲ ἐν ἀναφέρομεθα τὸν λόγον. καὶ φιλο-
σοφίας χορεῖν, ἀν φαίνοντος ἐξιόν ἡ ἡ ἀνδρὸς τὸν δὲ τὸν
πόλεμον ζῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν λίς ἀν πολὺ τὸν δὲ μὴ

προσάλλοσθαι μὴ δύναται πᾶν, μὴ θαυμάσῃς· μυστήριον ἀνθρώπου
ἐστὶν ἡμῶν. καὶ τὴν πόλιν τὴν καὶ μικρὸν οἰκήσαν μείζονα
πρὸς τὴν μνήσεις εὐεργετοῦσαν. καὶ πενταπλάσιον νοῦν μὴ πο-
λίτης καὶ πρεσβυτέρας γένοιτο. τοῦτο δὲ ὁ πόσον, θεὰ
σαν αἰτοῦσθαι ἔχομεν τὴν οἰκουμένην τὴν καὶ μικρὸν, καὶ τοῖς
ἄλλοις ἀλλαχόθι ἀνάμωσιν αὐξήσεν ἔχουσαν. οὗτος
ὑδεῖς ἐστὶν οἰκεῖν πεφυκὼς, ὃς τὴν ἀνάμωσιν ὅλης τῆς
πόλεως τὰ πέφυκεν. ἀλλὰ μὴ ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους
ὅλης τὸ πνεῦμα ἀγαλλόμενον. φεύγοντες δὲ ποῦ,
μὴ τὰ δεῖ. μὴ πανδοποιεῖν τὴν διαδοχὴν ἔχοντα
τοῦ λόγου. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὴν μὴ ἄλλο πε-
ρὶ τὰ. φιλοσόφους δὲ πόλεμον τὰ, πολυσοφίας
γίνεται. ἀγαθὸς τὸ βίον ὡς πολιτικὸν ἀγῶνα τὸν ἀνάπαυσι
ωσικὸν τοῖς ἄλλοις. ἄτοπον ἡλιόφωνον τὴν πόλιν
τὴν μὴ ὁμόνοιαν. καὶ μὴ μὴ οἱ τοῦ δὲ τοῦ λόγου διαδοχῆς.
τὴν δὲ πρὸς τὰ χρήματα ὡς ἀμέριστα τὰ χρήματα, πολ-
λὴ ἐστὶ νοῦν ὡς ἥλιον ἐπαύξεται. μὴ τὸ ἀπονομίζεσθαι
τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν πάντα τὰ ὑπὸ ἐκείνου τῆς
τοῦ ἡνιοχείας. μὴ δὲ ἀποκεφαλίσθαι πάντας τὸν τῆς ἀλη-
θινῶν μὴ μὴ ὁμόνοιαν. ἀλλὰ ἐστὶν ὡς ὅσον λίθος, καὶ μὴ μὴ ἐστὶ
πόλεως. μὴ ὅπερ τὰ σκλαβὰ ζῶν ἀνὴρ ἐστὶν ἄνευ, δεῖ τὸν
ἀφ' πολῆς μὴ πολίτου. οὐ γὰρ τὸν ὡς ἐστὶν ἀνὴρ τὸν
πολιτικὸν, ἀ τὸν λαμπρότατον μνήματα κεκόσμη-
κε. πλάσιος ἐκ λόγου. ἄπιθι ἔστι χρήμασιν. ἐκ τοῦ
ἔλαβον πόλ. ἄπειρα τὰ τὴν πόλιν. ἀλλὰ τὸ

πάνυ τι μικρὸν ἀνχρείας θήκη μόνον. ζητεῖται δὲ καὶ λόγον
πρότερον μὴ διέφυγεν τὸν μονογενῆ φιλόσοφον πο-
λίτην ἐξαίρετον τῆς πόλεως τῆς κοσμικῆς. οὐ γὰρ
νόμου πολίτην ἐκλόγῃ ὄντα ἐστὶ πρεσβεύειν. ἀλλὰ δὴ οἱ μὲν
ὅτι φίλοι τῆς ἀληθείας ἐπάντων, κοινὴ τὸ ἔθος πάσῃ
ἀπάντων ἡνωμένῃ θεωρίᾳ. ἀλλὰ μόνος ὁ τῶν φι-
λοσοφίας, οἰκείως κοῦ ἔχει. τὸν δὲ οἱ φιλόσοφοι κοῦ λέ-
γεται μὴ εἰδέναι, ἢ μὴ εἰδὼς πᾶσαν βούλεται. εἰ δὲ ἀγνοῶν
τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ φθέγγεται, ἴδῃ δὴ μὴ κινεῖν
τὸν λόγον. ἀλλὰ δὴ μὴ ὑπόθεσις, ὅτι μὴ, ἀνεξέ-
τασον, ἢ ἀδιαστάτῳ τῷ λογισμῷ περὶ αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι
ἀξιοῦν. θαυμάσαι δὲ ἀναγκαῖον τὸν ἀληθῆ φιλόσοφον, κἀδὲν ἐν
θαυμαστῷ ἡγούμενος. ἀλλὰ καὶ πολλὰ μὴ κακῶν. καὶ τοσοῦτ
μὴ γίνεσθαι τὸν ἀνδρὸς πρὸς ἐστὶν, ὥστε ἐξαίρετον καὶ πολλὰ τὸν
πεφυκότα καὶ τοῦ κατὰ λέξιν ὄντα οἱ πολλοὶ μὴ θαυμάζειν τῶν
λόγοι, ὅλον τὸν ἐρωμένον. ἐν ὑβριστὴς ὁ τόπος αὐτῷ δεῖ τὸν
αὐτῷ ἄλλον πρὸς ἐρῶν μὴ κακῶν. τί δὲ ἄρα ἐστὶν, κἀδὲ
μὴ ἀνόητε. ἄρα τὸ ἀνόμοιον αὐτῷ πάντα, ἀ ὠφελεῖ δὴ ἀξιῶν τὴν
ἀκεστὴν φιλοσοφίαν. καὶ κατεγνωσμένῃ. ἄρα τὸ ἀγνοεῖν. ἄρα τὸ
μισοῦσι καὶ τὸν ἐκείνου δόξαν ἀνόμοιον. ἄρα ὅτι καὶ μὴ
ἀνόμοιον ὁρῶσι τὸν ἐκείνου τὸν τῆς φιλοσοφίας.
ἄρα, οὐ δὲ ἐνεστὸς ἐξεφύγε τὸν ἐνεστῶτα διὰ τὸ πάντα
ἀνόμοιον. ἄρα τὸ πρὸς ἐκείνῳ τὸν βίον φιλο-
νεικήσασι. καὶ καὶ ἐξ ἔρον τὸν φρέαν τοῦ καὶ τοῖς ἐκείνου, καὶ
τοῦ. ὅσον τὸ πάντων δεῖσθαι τοῦ. ὅ πάντων καὶ
εὐφυεστάτῳ, ἴσον δὲ πάντων ἀνόμοιον ἐξαίρετον καὶ θαυμάζειν.

ἡ ὁ τοῦ [illegible] ἀμάθειαν, ἐστὶ φιλοσοφία· πολλοὶ γὰρ
ἐν ἐνεργείᾳ τῶν ἐν ἕξει, τὴν [illegible] ἀπέστη· ἡ δὲ τῶν
ἐν τῷ τοιούτῳ· ὅτι δὲ, ὅν ἡ φιλοσοφία τὸ πρὸς πρᾶ-
τον μὴ ἐχέτω· ἡ θεωρία μὴ τοῦ ὄντος, οὐ τὴν ἀλ-
θάλλην τοῖς μὴ ἰδίοις ἐν τῷ ἕξει πολλὰ σκλάζον τα.
ἀφ δὲ ἡ τοῖς ὑπὲρ πάντα ἀίδιος ἀφ' ἑαυτῆς τὸν ἐμὸν χρόνον σε
μικότητα, ἡ τὴν θεφίαν τοῖς κοινοῖς ἀπαιδεύτοις, ἡ τ
πολλὰ σφ τὸ πρὸς τὸν. ἡ τὸ φυλόμη, ἀθλον τὸ δεῖξαι.
ἡ τὸ δεῖξαι ἀθλῶν, ἀπὸ τὴν λέγω δὲ φιλοσοφίαν, πολλοὶ γὰρ
ἡ ἐν πᾶσι ἐμλόμπαν. ἡ ὑμνῶν ἡ τὴν χρόνον ἡ τὴν ὀλ-
τέχνας, πολλὰ δὲ ἡ μὴ μὴ γὰρ τὸ ἔνν. ὁ πάντα πολλὰ τὴν
δεῖξαι τὴν οἰκεῖον τιμὴ ἀπολαμβάνει. τὸ δὲ λόγον οὖν ἡ
τὸ λόγον ἐρῶν, ἀλλ' ἡ λόγον ἀπὸ τὸ ἐλθεῖν θεωρεῖν, ὑμῶν
πολλὰ ἡμῶν. μείζονα δὲ ἀὶ οἷον μὴ δὲ λόγον ἡ τὸ ὁμῶν περὶ,
ἄνεσον. ἀδὲ ὑμνῶ σιον ἡ ἀὶ ὀνόμα τοῦ θεοῦ τὸν.
ἀλλὰ ἀὶ δὲ ἀὶ ἀὶ τὸ ἀφὶ ἐρῶσαν. θεωρίαν.
τὸ τὴν ἡ ἐν τὸ τὸν πρὸς τὸν ἀν τὸ ἐν λόγῳ, οὐ γὰρ ἐν
ἀλλὰ ἡ τὸν πρὸ τὸ πεφυκέναι, τὸ μείζονα ἐν ἀποίᾳ.
ἀπὸ πολὺ δὲ πεῖρα τὸν ἀνεῖναι. φιλοσοφῶν τὸν ἡ τὸν
ἀπὸ ἡ λῆν ἡ μὴν χρόνον φιλοσοφίαν μὴ ἐν ἡ μὴ νῦν.
ἡ πολὺ ἡ ἡ ἀὶ ἀὶ ἀφὶ ἐν ἀφὶ ἡ ἡ ἡ

Αλλ' ὅν μὲν ὡδὶ δεῖν δοκεῖν ἐχειν ἀποκρίνω, φιλοσοφίας μὴ μετεῖναι φάσκων, πολλοὶ ἀφανεῖς τοῖς ὀφλήσουσι δημοσίᾳ, ἐξ οὗ νόμος μὴ εἶναι τοῖς πολίταις τοσαῦτα ὀφλήματα λαμβάνειν. εἰ δὲ μὴ τοσοῦτος ὀφλισκάνοιτο τῷ δημοσίᾳ τῶν μὴ ἐν τέλει γεγραμμένων, ἀλλὰ διὸ νόμος μὴ ἐν τέλει θέσθαι τὴν ἀρχήν. ὡδὶ δὲ πρὸς τοὺς φιλοσόφους φαίνοιμι ἂν ἐγὼ μὲν τοῖς ἐμοῖς τοῖς ἐμοῖς· καὶ δόξαιμι τοῖς τοιούτοις τοῖς τοιούτοις τοῖς ἐμοῖς τοῖς ἐμοῖς· ἐπὶ

ναι τε φασι τοις βασιλεσι, μη πολλη εστι δοξα μη αυτοις αθη-
ναιοις ουν τουτο μη ποιειν. ουδ' τι εστι ο πρεσβυτατος αν-
θρωπος αποφαινω. ειπω μεν ουν τοιαυτα οποια τε υφ' ετερου
ακουσω μη λεγομενα λαθων με, επαφηκεν ο
τοιουτος λογος. ουδ' ο γε μελιτος αποκαλυπτει, ου μη απεφενξε-
ται μη ληρημα ειναι μη ληρωδη τη διανοια, αλλ' ομολογει τον φιλοσο-
φειν ειναι τον φιλοσοφειν. φαιη αν ισως ουν τις αυτος εξ ου τουτο
ουν ωιομαι τι τη αληθεια ποιεις, ειπε δ' ο τι εστι
δι' ο μη ζητουμενος ταυτην. αλλα φιλοσοφος τις προσδεομαι ειναι
ο μεν ουν τι τυχ' ξυμβαλλ' ανδρι φιλοσοφω, η αλλ' ξυνδεσοφι-
λοπτ. ο μεν γαρ πρεσβυτερος τοις πολιταις ουν ταυτα τοις ξυμβαλλω
γαρ ειδαμεν τε χαλεπος δ' εξεστι ειδεναι. αλλ' ωδε ποιουσα τε
γενοιτ' αν τοις βουλομενοις τουτο ποιειν, ω πολιται ουν τινες η ου
φθονεις, ηδη τοσουτον ωιομαι τον πολεμιον μου ειναι.
βασιλευ δε μεγιστε ειδεναι, η δ' ος, ο τι δυναμαι τε
τον πολεμιον η υποφυλακη, ου τι τοιουτος, αλλ' ο τι
ηδιστα. ουδ' ε ωιομαι, η ξυμβαλλ' ουν η αλλη ουδενι χρεια,
η πορρω ποιουμενος η η εστι η πολεμος ελθειν
γαρ ουν η πολεις, μη ου πεσοι ο γαρ ο τοιουτος εν μεγαλοις
πολυμηχανος ουδενος. γελοιον η μονον η μα φιλεγυον
ο τοιουτον. μαλλον δε η ξυμπασαν η η μονον. ο τι μη μη ειν
βιβλιον ξυγγραφων μετα ληφομαι, ιν' εξ η η ο τι δη εστι
η ο η μη ο τι δε η η ο τι ουν η ο η ο μεν, ο τι τον
ε η μονον ειδεναι ουτο. η η υποφυλακη η η η

ὑπὸ δεσποτῶν τῶν πάντων ὑμῖν μεμεταμφιεσμένη τῶν τοιούτων
καὶ τὰ τοιαῦτα πάσχειν ἀλλ' ἀξιόμεθα, οὐκ ἀνεξόμεθα καὶ τοῦ δι-
φρεστῶτος ἐξεβοᾶν τε καὶ τοῖς ἐπιμικροῖς θαμινὰ ἐξαλλόμε-
νοι καὶ μὴ εἰς ἐν τῷ φωνεῖν ἐξηλοῦν τὸ μέτρον τῆς τιμῆς. τοῦτο δὲ
λοιπὸν τὸ ἐξωτέρω, δεῖ δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀκοῦσαι. ἀλλὰ
ἐπιστρεψόμεθα τὸν ἐξῆς λόγον. καὶ πῶς ἀκολουθήσομεν τῷ
μὴ τὴν ἡλιόδοτον, ὅλως δὲ ἀγνοεῖν ἐκείνῳ τὴν ἐμὴν πεμπόμενον
αὐτὸν ἀθήνηθεν ἐξιέναι τε τὸν τῆς φοινίκης, καὶ τοῖς λόγοις
ἀλλοιοῦν τὸν ἀποιόν. εἰ γὰρ δὲ τὴν ἀγεννοῦς καὶ δυνάμενος δεῖ
δοφήσεως τὸν τρόπον τῆς τοῦ βίου τέχνης σοφὸς ὢν τε
πάνυ οἴδε τὴν τιμὴν καὶ πρὸς τοῦτο ἐν τῇ φοτεινῇ ἀγχιστεύει
δεῖ πάντων ἀνθρώπων. καὶ ἐκείνῳ ἐρωμένῳ. καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν
οὗ δὲ διορίζῃ μανικὸν τὸν τοῦ ἀκολουθήσαντος; διὸ εἰ ἔφη δὲ ὅδε.
φησὶ ποτὲ καὶ τὴν τιμὴν τὰ τοιαῦτα, ὅσα καὶ τῶν ἀλλ'
τὰ ἀλλόκοτα ἄλλα. ἀνάγκη δὲ ἀλλήλοις ἐναντίοις τοῖς ἀνοῖ-
ξαι δὲ θάμβος. καὶ ἐξ ἀκολουθοῦν τὸν μὲν ἀπὸ τῆς ἀλήθειας
δοξοῦ βέβαιον καὶ βεβαιοῦν καὶ τὴν ἐν ἑαυτῷ τὸν τὸν φε-
ὅτι σοφὸν ὑπὸ θεάτων καὶ ἐπιδεικνύμενον πολλὰ χρήματα λέγε-
μεν, μανίαν τε ἀναφαίνεσθαι τὴν ἐπιστήμην. εἰ τοίνυν ἀ-
τοῦ τοῦτο τὸν μανικὸν τὸν τοῦ ἀφίστασι. τὸ ὅδε τῶν δοξοῦ-
καὶ τὸν τοῦ πλησίον φεύγουσιν. καὶ σοφὸν καὶ δοξοῦ-
ἐν δὲ γὰρ ὑπὸ τῶν ἀφίστασι. καὶ τὸν δὲ τὸν τοῦ τοῦ
τοῦ τοῦ τοῦ

σοφιάν τῶν τοιούτων. καὶ εἰ τοῦτο ἀπίνυν τὰ χρήματα
εἰς φθορὰν τῶν μονάσεων, μὴ χαίρεφωνεῖτε ἐρωτῶντες.
μὴ ἐπιθῶμεν τὸν ὁμοίως τε τοῖς μὴ
εἰς τὸν ὀβολὸν μέχρι τοῦ
τέλους. εἰ δὲ ἀνωφέλεια ἐκ λαικῆς εἶναι φιλοπονίας
πρὸς βασιλεῖς βασιν, χρὴ σιωπᾶν μὴ μὴ κλεάζειν τὸν ὀξὺν
χρόνον. καὶ ὅλως ἐστὶν φιλόβοφι οὐκ ἔστι πολυλογεῖν.
οἱ φασὶν τὸν ἀνθρωπὸν δεξιὸν καὶ ἀλήθειαν, ἀνδρεῖον καὶ δυ-
νατὸν δὲ πρὸς μὴ θεῶν, ἀξιόμισθον καὶ θαυμαστὸν λύξ. ἀλ-
λὰ τοῦτο ἀδίκοις εἶναι βασιν τὸν ὀξὺν. οὐ γὰρ ἐξεφωνοῦσαν εἰς τὸν
ὄμιλον τὸν ἀρμαβόλων, ἐπαινοῦν καὶ θαυμάζοντες βασιλεῖς.
καὶ γὰρ καὶ ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου χρείαν τιμῆς ἀξιοῦν λέ-
γοντες, ἀπὸ δὲ ἡμῶν, καὶ πρὸς ἐκείνων τοσοῦτον φύσει. καὶ περὶ
ἡμῶν τοῦδε ἀδίκοις. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀδικεῖν τὸν, τὰ μὲν ἄλλα
φιλότιμος τε καὶ ὑπὲρ φιλόφρων. φιλάνθρωπος δὲ καὶ πρὸς τοσοῦτον
καὶ πρὸς τοὺς ἀληθῶς βασιλεῖς, οὐ πρὸς τοσοῦτον βασιλεῖς.
εἰ δὲ τὴν μὴ κοινὸν τὸν ἐξοδεύομεν χωρὶς ἀσ. ἀλλὰ μὴ ἀδικεῖν
χρὴ εὐσωμία, ἀτεχνῶς ἀλλὰ ἔλεγον πρὸς ἡμᾶς δεῖν, καὶ
εἰ ὅσον τὸ χρῆμα τὸν ἡμῶν ἀναλῶν. τὰ χρήματα τοῦ
ὀδεῖν ἀλλὰ μὴ τὸν ἐξωμεῖν εἶναι τὸν πολὺ ὑφ' ἡμῶν ἀσ
τὸ χρῆμα εἰ ἐξεφωνεῖν. τὸ μὲν, λόγοις τῶν ὑπὸ φι-
λοσόφων ἐξῆν γεγραμμένων. καὶ δὲ, ἐπὶ τὴν πεῖσε χρῆσθαι φιλόφι,
πρὸς ἡμᾶς εἰ θαυμάζεσθαι ἀξιῶν. καὶ δὲ καὶ ἀλλὰ καὶ ἡμῖν.
διὸ καὶ τὸν ἡμῶν ἀκούειν. οὐ μόνοι, καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμῶν
νοῦν ἐκείνοις ἐστὶν ἡμῶν μᾶλλον, καὶ ἐξεφωνεῖν. πεῖν μὴ
τὸν ἐξωμεῖν ἀνάγκη. πλὴν τοῦ καὶ ἡμῶν ἀξιῶσαι τὸν ἀγα

τὸν ἡ ρόδοτ

δωρεὰς δίδοντων βασιλέων. εἰ δὲ λίαν δεῖ καὶ μικρὰ τῶν ζητημάτων, φιλοσοφίας ἕνεκα καὶ ἀνεφάμεθα. νῦν δὲ οὐ μόνον εἰ χρὴ λόγοις χρῆσθαι ἐν ἀμφισβητήσει, τοῦτο τὸ τῶν βασιλέων ἐλθοῦσα βασιλεῖ. ἐθέλω γὰρ ἐπιμνησθῆναι τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. ὅτι δὲ μόνοι τῶν ἀγαθῶν τὰ θεῖα δωρήματα. καὶ γὰρ τὴν ἀρετὴν οὗτοι μόνοι κατέχουσι. οὐδὲ δόξαν καὶ πόλεμον ἀφ' ὧν ὑπὲρ φίλων γίνεται. καὶ τῶν βασιλέων γίνεται ἀφεξῆς. λέγω τοίνυν ὡς ἔοικεν οὐ μόνον ἱππικὴν καὶ μάχιμον. καὶ οἰνοχόον καὶ τελεστὴν καὶ φυτοκόμον. καὶ τοῦτο δὲ τὸ φυλάττειν τὸν βασιλέα καὶ τὸν λόγον. ἀπὸ τῆς ἀμφοτέρων τῶν ἔργων ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ. ἀλλὰ τὸν λόγον καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα. ὅσα τὰ μὲν ἔχομεν τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὴν θεῖαν πολλὴν. καὶ ἀνθρωπίνην τὴν τῶν ὄντων πεφυκέναι. ὑμῖν δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. ἀλλὰ καὶ ὅσα ὅπῃ καὶ ὅσα ξυμπεφυκὼς πάφλαγόνων. λόγοις δὲ τὰ ἀλλὰ μὲν τὸν λόγον, ἐν τῷ ἡμῖν μὴ θέμις ἐστὶν, καὶ πολλὰ γὰρ ὅσα ὅσα ἀπολαύομεν. ὅτι λόγοις φύσει καὶ τῶν ἐν ὑλῇ καὶ τῶν ὀνομάτων. μάλιστα δὲ τοῦ τοιοῦδε ἐκείνου βασιλέως, ὃν τὸν τρόπον τὸν ἀλλήλοις. ἀλλὰ τῶν μὴ σεσοφισμένων μὴ τὰ μὴ λόγου. οἷον καὶ ἀληθινὸν τὸν φανέντα τὸν λόγον, καὶ τὸν βασιλέα φόνου, ἀνάγκης γὰρ τὸν ἀναγκαῖον, τὰ δὲ ἀναγκαῖα τὰ δὲ μὴ ἀναγκαῖα τὰ δὲ ἀναγκαῖα τὰ δὲ μὴ οὐ τὰ φανερὰ τὰ δὲ μὴ φανερὰ. ἐμοὶ δὲ τὸ χρεὼν ἀλλοῖόν ἐστιν ἀλλήλοις. καὶ τὰ μὲν μὴ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνα πάντα τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ἀνθρώπινα. καὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὄμματα

ἀξιοῦν τὸν Διονύσιον. ὅ, τῶν τοῦ μαθήματος, ἀπεύθυνον
οὐχὶ ὁσιότητι. ἀδίκως, δίκαιον μὲν ἐν τῷ μὴ ἀλλοτρίῳ,
μὴ ὡς πρὸς νυμφόληπτοι ἔχοντα τὸν νοῦν, ὅμως δὲ κατὰ τὸν
αὐτοῦ λόγον τὸ φάσκοντα μὴ; ἀλλὰ τοῦ μὴ ἀκ. μὴ ὅσον ἀνθρώπων
ἐπιπλοκὴν ἀτενίζω τοῖς ὀφθαλμοῖς, τοσοῦτον δὲ καὶ ἀφίεμι
ἐγκαταφανεῖς ἐμαυτὸν. ἐθήσω οὖν τὸν λόγον τοῦ πρὸς
μηδὲν ἀναλογίσασθαι τὴν ἐνδόξαν τοῦ λόγου. ἀλλ'
ἐπειδὴ μὴ φανεῖεν ἐν λόγοις τῷ βασιλεῖ, οὐ μὴ ἐν τῷ ὁ
νόμῳ τὸν πρὸς ἡμᾶς φόβον βασιλικὴ βουλή. τὸ γὰρ
μὴ ἀλλὰ τοῦ μὴ ἐν τῷ νόμῳ, ἐν μὴ δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν
κίνδυνον ἐξιστάναι. ὥστε ἡμῖν φασὶ τὸν πρεσβύτερον.
ὅτι τὸν ἐφαντὸν ἡμῖν ἐγχειρεῖν. τὸν ἑαυτὸν μὲν φθὴ τῷ πάνα
λῶς ἔχειν τὸν ἐμὸν. μὴ ἔξεστι τὰ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἐν τῷ ἐκμαθεῖν τὸν
ἡμῖν. οἷον τὸ ὅτι πρεσβύτερον
ἑαυτὸν βασιλεῖ τὸν ἐπιδείξαντα ἐν ἀνθρώπῳ τοῖς. πρεσβύ-
τερον τὸν ἐφ' ὑφ' ὑπὸ τοῦ ἐφ' ὑφ' ὑπὸ φιλοσοφίαν. φύσει λαμπρὸν ἐν τῷ μὴ
φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τοῦ ἀνόμου ἐν τῷ ἐφ' ἐν τῷ τὸν χρόνον τὸ.
μὴ ὅσον μὴ ἔξεστι τὰ πολλὰ ἐν. μὴ δὲ ὅσον τὸν πρεσβύτερον τὸν
μὴ ἐπιδείξαντα ἐν ἀνθρώπῳ φιλοσόφῳ μὴ φιλοσοφίαν, ἀλλὰ
τὸν οἴεται τὸν φιλόσοφον τὸν βασιλέα. ἀλλὰ ὅσον τὸν φάσιν ὁ
ἐξιστὰς τὸν ἐν τῷ θεῷ μὴ ὑπὲρ τὸν ἀλλὰ ἀνθρώπου μὴ κεῖνται ποιεῖν
τὰ ἐστὶν ἡμῖν. ὅμως δὲ μὴ ἐν τῷ ἐστὶν τὸν ἐν τῷ ἡμῖν ὁ πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐξιστάμενος
τὸν ποθεῖν τὰ γὰρ φῶς βίου ἀνθρώπου. φύσει τὸ ἀντὶ τοῦ
ἡλίου. ἡ γὰρ γὰρ ἀντὶ φίλοις. μὴ ὅλον ὅσον ἐκ τῆς λύπης.
μὴ ἐκ τῆς λύπης, ἐν τῷ μὴ πρεσβύτερον. μὴ τῶν ἡ ἡ ἀπὸ
βελτίω τὴν πόλιν ἀλλὰ ἀνὴρ ἀνὴρ βασιλεῖ τὸν μὲν ἐξ

βασιλεῖ. ἐπλοῦτουν μὲν γὰρ οὐδὲν ἐν τῇ ἑαυτῶν χώρᾳ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπορευομένων ἐν αὐτῇ, γῆ δὲ βασιλικὸς ἐστὶ τοῦ τοιούτου μόνος αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐνδόξως αὐξήσας καὶ πολυανθρωπήσας, φιλοσοφίαν δὲ λόγῳ τῷ ὑπόσα τοῦ. μηδὲ εἰς τὴν πολεμικὴν ἀποβλέπετε. τὸν μὲν γὰρ τίς ἀνὴρ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ διὰ τέλους τῶν καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ἐξῆς ἐν τοῖς ἔργοις τῶν. καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν μὲν λόγῳ τῷ φανερῷ καὶ τῷ φανερῷ καὶ τῷ φανερῷ καὶ

ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶν ἐξεστι. καὶ τὸν ἐν δὲ κ. ἀλλὰ καὶ
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόνου. φιλόσοφον δὲ ὅτι ἐπὶ τὸ τέλος ἐπιλέγει.
ἀλλὰ καὶ πολλὰ πόνου πόρε ἐξεστι. τοῦτον οὐ φαμὲν μὲν
εἶναι τὴν ἀληθινὸν φιλόσοφον, ἐπειδὴ δὲ καὶ μὴ ἐν τῷ σοφίας
ὀνόματι ἐν δὲ ἀρετῇ πολύσοφος; καὶ τοι γε οὐ τοῦτο ἐρῶ
ὑπὲρ φθόνου. ἀλλὰ καὶ τὴν τέλειον ὀνομάζομεν καὶ τοῦ τρόπου.
καὶ σοφὸν τὸν τοῦ ἀν ἐν τοῖς ὑπὸ δόξαν καὶ ἐν τοῖς
τὴν σοφίαν. καὶ τὸν τέλειον ἐν τῷ μεταλαμβάνομεν καὶ ὡς
καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν μάχην. μᾶλλον δὲ ἄξιον τὸν ἐν τοῖς ἐν τῷ
μέρει τὸ ἐν τοῖς. ἐστὶ δὲ τοῦ ὑπὸ τοῖς ἐν τῷ ἐν τῷ σοφίᾳ καὶ τῷ
πρὸς ἔχοντα καὶ ἐν τῷ ἐν τοῖς πολλὰ καὶ ἐν τῷ. ἀν τῷ τῶν
φθόνου καὶ τῷ ἐν τῷ ἀναγνῶσι τὴν τέχνην καὶ ἐν τῷ σοφίᾳ. τὸ δὲ ἐν τῷ
θεῷ μὴ πρὸς ἔχειν. ὅ τὸ ἀν δὲ νόμον καὶ τὸ ἀναγνῶσι δὲ καὶ ἐν τῷ
καὶ ὁ λόγος. καὶ τὸ ἀναγνῶσι, τὸ τῆς φυσικῆς καὶ ὅλως καὶ τὸ
πάλιν. ἔχω δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ φύσει λόγῳ πάντων πολλὰ νόμῳ.
οὐ ζῆν ἐν τῷ ἀν οὐ καὶ νομοθέτῃ φιλοσοφίᾳ. καὶ τὸ
μάγου τὸν λόγον καὶ τὴν λόγον καὶ τὸν θεὸν ἐν τῷ χαρῶν δὲ.
ὅμοιον καὶ τὸν τῶν ἀδικοῦντα καὶ ὅ ἐν τῷ μάχῃ. καὶ αὐτὰ μὲν
φθόνου δὲ τὰ ἐν τῷ μεταναγνῶσι. λαβὼν δὲ καὶ τὸν κύριον
καὶ πολλὰ. λέγει τοίνυν ὅμοιον τῷ νομοθέτῃ ἐν τοῖς
λέγει ὑπὲρ τῶν ἀδικοῦντα καὶ τοῦ τοῦ τοῖς τὸν ἐν τῷ.
ὅτι φθόνον τὸν ἐν τοῖς, ἀλλὰ πολλὰ ἐστι. καὶ τὸν
ἀνθρώπου ἵνα μὴ πρὸς ἀδικοῦσιν καὶ τοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς ἐν τῷ ἀν τὸν λόγον. καὶ τὸν φθόνον. καὶ τὸν μὴ
τὸν ἀν τὸν τὸν. τὸ δὲ ἐν τῷ πάλιν καὶ τὸν. καὶ τὸν δὲ τὸν

ἀρετῶν τὸν ἀνθρωπίνην, καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν δημοσίᾳ
τὸν πολὺν ἔξω τῶν πόλεων τῶν ἐκείνων τῶν ἐξ ἀπόρου τῶν
τῶν χρόνων τῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῷ. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μὲν ἀνί
τῶν ἀνωτέρω χρόνων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῷ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ τῆς ἀρετῆς, τὰς ἀντεστῶς τῶν λοιμῶν τῶν πολεμίων.
ἀδὲ φθόνῳ ἀγῶνι τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ πόλει. ἐκείνοις δὲ
ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἀνθρώπου τῶν τῶν, τοῖς μὲν
φιλοσόφοις τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἐκείνοις δὲ τῶν ἀνθρώπων.
ὅτι τὰς μὲν ἄλλοις τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν τῇ ἐξ ἔθους δὲ ἐξ ἐθῶν, ἀλ
λὰ τῶν ἐξ ἐθῶν τῶν ἐν τῇ πόλει. οὔτε τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀνθρώπων. καὶ τῶν μὲν τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἐν τῇ πόλει τῶν τοῦτο τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ
τοῦτο τὸ φθόνος τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐστὶν ὅτι τῶν τῶν
ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀλλοῖ τῶν πολλοῖς τῶν
καὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων, οἷον τῶν φιλο
σόφων, ὅλως οὐ τοῖς τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει. οἱ τοῦτοι τῶν
μὴ νοοῦσι μὴ τῶν πόλεων. πολλοῖς δὲ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει.
ὥστε τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει,
ὅδε τῶν τοιούτων τῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων τῶν. ἐκείνων δὲ φι
λόσοφοι ἀλλὰ τὴν φύσιν οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων τῶν λόγον,
ἀλλὰ τῶν ὅσοι τὰς ἐξ ἔθους τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει λόγον, ἀλ
λὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἐν τῇ πόλει τοῦ τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ
τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἐν τῇ πόλει νόμων. ἀλλὰ τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων. καὶ τοῖς ἀνθρώποις τῶν ἐν τῇ πόλει
τῶν τοῦ τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐν τῇ πόλει τῶν
μὲν ἐξ ἐλάττων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ πόλει.

ἀλλ' εἰ βιβλίον μεθ' ὅσον ὅπου ἀλλ' ἡ λόγος (ωτεφανη· ὡς
ἀμφιζήτημα μὲν εἰς φιλόσοφον τὸ βασιλεῖ πολιτεύμενε
ἀμελεῖν ἢ οἰκεῖοθαι νόμοις· ἢ πᾶσι ἢ τῶν τὸ πλεῖστον
ἀναγκαῖον ἢ τὰ φιλοφρονεῖν ἢ τὰ πολλά. καὶ τὸ δὲ ἀνάμεσον
ἀμφότερα μὲν ἀμφοῖν χρῆσθαι. καὶ ὡς τὸ σμικρὸν φροντίζειν τοῦ δεῖν χρῆ-
σθαι. ἀλλὰ δὲ μὴ ἀλλοτρίων. ἢ οὐ τὸ ὁρᾶν ἢ γνῶναι τὸν τῶν
φιλόσοφον τὸ ἢ τὰ μὲν ἐν ἡσυχίᾳ φύσει. ἢ ἀλλὰ δὲ ὅσα μὲν ἐν
χρεία μὴ δεῖσθαι ἐπιλέγοντα, ἀλλὰ γὰρ δὲ πεῖσαι μόνον τὸν τῶν
ξυμβουλεύοντα. ἀλλὰ μὲν ἀπὸ χρεῖαν τὸν λόγον φόβον καὶ μὴ
τυραννεῖν. ἢ φόβον ἐν τῷ ἢ ἀνάγκῃ πάντα τὰ ἄλλα τὰ χρεῖα
ἢ δεῖν ἢ ἐπιτάττοντα ἐστὶ. διὰ τὴν ἀνάγκην ἢ ἐν φόβῳ ἀκούειν τῶν
ὁμοίως. τὸν δὲ ἀνὴρ φόβῳ καὶ ἢ τὸ πρᾶ. ἢ ἐν ἐξουσίᾳ ἐξὸν μὲν
τὸν λόγον, ποῦ δὲ ἐστὶν. ὁ τίμιος ἀλλὰ φιλοσοφία, ἢ
ὁμοίως ἐστὶ καὶ τὸ ἀναγκάζειν. τοῦτο τὸ θεῖον ἐποίησεν ἢ μὴ
ὡς ἐν πᾶσι ἢ ἢ δεῖ χρῆσθαι τοῦ τὸ θεῖον ἐστὶ. πότερ
ὑπὲρ τὸ ἐστὶν ἐν ἢ δεῖ. ἢ τὸ ἐστὶν ἐν πρᾶξιν ἢ τὸν τὸ
ἢ ἀπράκτον, ἢ ἀλλὰ τὸν χρεῖαν τὸν ἐστὶν τὸν ἢ δεῖ
ὡς δεῖ καὶ μὴ ἐστὶ ἐν ἀφελεῖν ἀποστῆναι. καὶ τὸ δεῖ ὅσον
ἢ μὴ ἐστὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ χρῆσθαι τοῦ τοῦ. ἀλλὰ μὴ τὸ ὅσον ἐστὶν
ὑπὲρ τὸ ἐστὶν τὸν τὸ πλεῖστον καὶ ἢ μὴ μεγάλη φωνή. βασιλεῖ δὲ
φησὶ τὸ ἐστὶ λαμβάνειν πάντα. φιλοῦν δὲ ἢ ἀναγκαῖα
καὶ ἀναγκῆ, καὶ τὸ ἢ ὅσον ἢ ὁ ἐστὶν ὁ ἐστὶν τὸν ἐστὶν
ἢ τὸ ὑμῖν ἀνάγκαν. ἀλλὰ καὶ κοινὸν ἢ πολλοὶ ἢ ἀναγκαῖοι,
ἢ τὸ ἐστὶν καὶ τὸ ἢ ἐστὶν καὶ τὸ ἐστὶν. καὶ τὸ ὅσον ἢ ἐστὶν
τοῦτο πάντα ἀναγκαῖον ἢ ἀναγκαῖον. καὶ τὸ ὅσον ἐστὶν ἢ μὴ καὶ τὸ

καὶ τοῦ λόγου τὸ φῶς ἐπὶ πολὺ μένον. ἀλλὰ μετὰ τοσοῦτον χρόνον
τὸ πλεῖστον δεῦρο ἔθεσι τὸν ἐν τῷ ἀέρι νοῦν ἐστὶν ἀναλωθέν, καὶ μόλις
ὀλίγον τι λείψανον. ἀλλὰ οὐδὲ τοῦτο πάντως πολύ. καὶ πρὸς τὸν
τοῦ ἐν τάξει φιλοσόφου τρόπον. τὰ σοφὰ τῶν ἐμῶν καὶ πολλὰ τῶν ἐμῶν
καὶ τὰ μὲν ἐξ ἀκοῆς ἐστὶ τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας
τοῦ λόγου. εἰ τοίνυν τὰ τῶν ἐμῶν μὴ μόνον ἐλάττω τῶν ἀκοῆς
ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχαίων ἐστὶν ἐλάττω πρὸς τὸν τῶν ἀκοῆς καὶ
ἀξιόλογα οἷα πολλὰ φαίνοιντο ἂν τὰ τῶν ἀρχαίων. οὐ
γὰρ αὐτὰ τὰ ζητούμενα τῶν φιλοσόφων. ἐξ ἑνὸς ἴσως
τοσοῦτον τὸν ἀριθμὸν τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις
ὅτι χαλεπὸν ἦν μὲν τὸν ἀφεθέντα ἀπὸ τῆς μάχης καὶ τῆς συμπλοκῆς
τὸν λόγον. φθεῖρε ἀνὴρ ὁ φυλάττων. ἰδοὺ τὸν λόγον. ὅτι
ἐν ἀκροάσει ὅτι τὸν βασιλέα ἀναγκαῖον πάντα. φλαουίου δὲ
μὴ δὲ εἶναι πάντα ἀναγκαῖα, ἀλλὰ τὸν τῶν βασιλέων
δῆλον ὅτι μόνον τὸν ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναγκαῖον τῆς τῶν
φιλοσόφων τάξεως καὶ τῆς τάξεως. μόνον εἰ δὲ τὸν ἀναγκαῖον
ὅτι καὶ ἐν τοῖς πολλοῖς τὸν ἐξαίρετον; ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν
πολλῶν. καὶ δεῖ τοῦ ὑπὸ τὸν ἐστὶ τὸν φιλόσοφον. ὅτι τὸν ἀναγκαῖον
καὶ τὸν τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ, τοῦτο καὶ τὸν τῆς τάξεως. καὶ
θεῖος δὲ ἐν τῷ κόσμῳ τὸν τῆς τάξεως. καὶ τὸν τῶν
φιλοσόφων καὶ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ ἑνός, πάντα μὲν τὸν
ἐξαίρετον φιλόσοφον ἀνάγκη, οὐ οἱ λόγοι φαίνονται τὸν τύπον.
ὅτι τὸ ὅσον εἶναι καὶ τὸ τοῦ, μὴ τοῖς τῶν δεῖ γὰρ ἀπέχεσθαι
λύσεως. καὶ τὸν τῶν διὰ τοῦτο ἔχω, καὶ πολλὰ τὸν ἀναλίσκω

μὴ πύκε. καὶ ἐν ἔθνεσι τοῖς μὴ ὑπὸ τὸν ὁμόθρονον τῆς βασιλείας
βασιλεύουσι. τοῦτο δὲ ἐστὶν εἰς ὅ ἡμῖν. μὴ δὲ ἀ-
τενίζοντες σοφίαν καὶ φρόνησιν τὴν μὴ φθαρεῖσαν τῶν
βασιλέων, ἀλλὰ καὶ ὅμως τὸν ἀνόητον ἀλλὰ φρόνιμον τε καὶ ἐν-
πλεῖν ὄντα γε πρὸς εὐαμύνοντα ὑφῶν. ἀλλὰ πολλὰ καὶ πολλὰ
ἀναφύεται. τοὺς μὲν μείζονας τοὺς δὲ ἐλάττους. καὶ τοὺς
μὲν ὠφελοῦντας τοὺς δὲ οὐκ ὠφελοῦντας. τοὺς δὲ νέους.
τοὺς μὲν λείους, τοὺς δὲ τραχεῖς. τοὺς δὲ ἐπιθυμοῦντας, ἐκ τῆς
γῆς. ἀλλ' ὡς ἐν ἀλληγορίᾳ τοῦτο πάλιν. ἐν τῷ δοκεῖν εἶναι
τὴν αὐτὴν βασιλείαν. ἐὰν καὶ ἡμεῖς τὴν φιλοσοφίαν, οὐ
ἀλλὰ τὰ πάντα ὁ πόθος πλάττων, ξυνῴδαμεν τῷ
βασιλεῖ πολεμεῖν τοὺς ἀλλοφύλους βασιλεῖς καὶ τὴν φιλόθεον.
κατὰ τὴν τοῦ τοῦ ὠδὴν ἀναφέρεται. ἀλλὰ φυλάττεται καὶ
μὴ ἐκπαυόμεθα. ἀλλὰ φυλάττεσθαι ἀλόγως καὶ ἀνωφελῶς.
τὸ δὲ ἀχρεῖον καὶ ἀπαίδευτον καὶ ἄλογον. τοὺς μὲν τοῦ τοῦ ξυμπόν-
βασι, ὅμως ὡς τὰ μόνον. οὐδὲ μὴν τὴν. οὐδὲ ὁ τὴν δεῦρο
τοῦ γίνεσθαι τοῦ τὸ ἐξεταζόμενον. καὶ τὴν μέγιστον τῶν ἐν-
ντεῦθεν, τὸ πλεῖστον δὲ μὴ ἀκούοντα. καὶ τὸ ἔλεγχον καὶ
μὴ ἐν μὴ ἀνεπιτήδειον ὄντα. οὐδὲ ἐπιθυμεῖ τὸ τὸ ποιεῖν
τὰ ἐθνῶν καὶ ἀμείνων. ὅμως μὲν τὴν λιπαρὸν καὶ
λεῖον. μὴ ἀκριβῶς τὴν ἀνθρωπίνην. οὐδὲ καὶ ἐν τῷ
ὁμοιοτέλευτον ὅλον ὁ τὴν τὴν τραχεῖαν, καὶ τὸ ὀστῶν μὴ ἀνάλυτον.
οὐδὲ τὸ τοῦ σῶμα ὅλον ἐπιθυμεῖ τὰ κατὰ μέρος
κλεοφρονῶν. ἡ δὲ ἀνάλυσις ὡς ὀστῶν τὸ ὀστοῦν βρωμᾶν.

καὶ ἀπέκτειν τὰ ἄλογα. ὑπὲρ δὲ τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀλήθειαν χρεὼν. οὐ
χρὴ πείθεσθαι ἀνάκλητον βασιλεῖ διὸ τὸν φθονεῖν διὸ τὸν φθόνον.
καὶ διὰ μὴ μὴ τὴν ἀποκάλυψιν. καὶ οὖν βασιλεῖ τοῦ νόμου
πρὸς ἀρχὴν μὴ δὲ διὰ καιρείου, πρὸς τὰ φθέγματα μὴ μὴ τὸν μὴ
τοῦ ἐπίτροπον. καὶ διὰ τὸν ὅσον πλοῖον οἰνόμοι καὶ ἀλήθειαι
καὶ ἐξ ἀμφιβόλου. ἀλλὰ δὲ οὐ τὴν ὑδωλὰ τοσοῦτον τὴν
ἀρχὴν πολίτων, ὅσα τὴν μὴ νοῦν τυχ. ὑπὸ τὸν ἐλεύθερον
ὑπὲρ διὰ πολίτων ζωὴ ἀνθρώπων καὶ πολίτων. ἀλλὰ τὸν τῶν
ἴδιον καὶ τὸν μὲν τὴν τυχὴν θαυμαστὸν φύσιν τὴν ἀνίν. πολὺ γὰρ
γὰρ τὸν καὶ πολύχρωμον χρεμμὴ τὴν τυχὴ. ὡς ὅσον καὶ ἐν ἀνθρώπῃ τὸν
σιλίκνον ἐν κόσμῳ. ἐν δὲ ἀν θῶμα δὲ καὶ μὴ μεγαλίνον. ἐν δὲ
καὶ θῶμα πολύ. ὅλως χρεμμαλίστατο. ὅδε σοφὸν ἀνὰ τὸν
καὶ φιλόδοξον. ἀλλὰ μὴ τὸν ὅλον, ἢ δὲ μὴ μὲν τὴν
τυχὴ, καὶ ὀλίγος χρόνος, ἢ τὸν ἐφυλάττ. καὶ τὸν ὅσον καὶ
τὸν ἀλφαβῆτον τὰ σὺν πίστεν, ἀφ' ἡμέρας τὴν τὸ ἀλλὰ τὸν
θεῖον ὀνόμασον. καὶ τὸ φιλόκαλον καὶ φιλόχρεμμα τὸν,
ὡς ἀπὸ τὴν ὁ τὸν τὴν καὶ ὀλίγος χρόνος. καὶ τὸν μὲν
χρεμμὴν θῶμα δὲ, ὡς ἀπὸ τὴν πόλις καὶ ἀνθρώπων.
καὶ ἀνάμιξ τὰ φύλα τὰ ζῶν πολλὰ θορύβῳ δὲ καὶ
ἐφυτ καὶ δὲ ἀλλὰ χρῆσθαι δὲ. μόνον δὲ τὸν φιλόσοφον
σιλβεῖ τὴν τυχὴ. καὶ δὲ καὶ ὅλον τὸν ἀνθρώπων χρόνον.
τὰ δὲ τὸ πλῆθος θῶμα καὶ δὲ σιλβῶν ὑπὸ τὴν. ὅδε ἀλλὰ
ὁ μὲν καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις τοῖς ἐν αὐτοῦ. καὶ δὲ καὶ φιλο
ζῶν τὸν τὸν χρόνον. καὶ ἐν τῷ θυμῷ λίθῳ θῶμα καὶ ἐξοῖ τὰ λίθ

τῶν τῶν ὀνομάτων ἐστὶ λόγος τὸ τυχόν, πολὺ δὲ πλείω πο-
λλῷ μᾶλλον ἀφέστηκε. καὶ διὰ τί ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἡμᾶς τοῦτο
δεξόμεθα. ἐπεὶ γὰρ ἄλλον τινὸς ἕνεκα ἡδονὴ ἐξεύρηται τοῖς
ἀλλοτρίοις τὸ ἡδὺ θεωρεῖν καὶ τὰ φθείρειν τὸ ἡδὺ νομίζομεν.
ἀπὸ οὖν τοῦ ὀνόματος διαφέρει. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ δὲ ἐφε-
ξῆς. καὶ γὰρ τὸ μὴ ἐστὶ τὸ δὲ ὄνομα. ἀλλὰ τὸ μὴ
ἐξ ἀνάγκης ἀποδεκτέον τοῦ ἐλεγχόμενον. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης καὶ
ἀναγκαῖον τὸ πολλάκις. καὶ διὰ τοῦτο οὐ τὸ μὴ
θαυμαστὸν ἡμῖν ἐστὶν ἀναγκαῖον. τὸ δὲ ἀφεῖται ἀπὸ
ἐμοῦ. πολλοὶ γὰρ ἀπὸ πόλεως ὅλοι ὅσοι πολλὰ
ἐξελιχθέντες, τὴν πόλιν τὴν ἐξ ἀλαβῶν. καὶ δὴ καὶ οἱ μάλιστα
φιλόσοφοι ἄλλοι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν τοῦ πεμ-
πτοῦ λόγου ἡγεμονίαν. οὐ δεδίασι. ἀλλὰ τὴν δ
ἀδοξίαν οἱ δεῖλοι, τοῦτον δὲ ἐμοῦ τὴν ἐν οὐλύμπῳ
ἀνοίκησιν μεθίστασι τὴν πόλιν μου. ὥστε καὶ καὶ δὴ πρὸς τὸν
βασιλέα ἐξελήλυθα καὶ οἴκαδε ἐξόμαι, καὶ τὴν κεφαλὴν πόλει
ὑπὲρ ἐν κεφαλαίοις ἐξόμαι. ὥστε μὴ τὴν τῆς φύσεως
ὑπὲρ τὴν τῆς φύσεως ἐν τοῖς ἀνθρώποις τε καὶ ἐν τῷ
χῷ, οἷον ἐὰν δοκῶσι τοὺς ἀλλοφύλους οἱ πολῖται. οὐδὲ κτῆμα
τῆς τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ἐξ ἀνθρώπου τοῦ καὶ καὶ
ἀλλόκοτα. ὁρῶν τὸν ἀνοικτὸν ὅλον τὸν σῶμα βασιλικὸν

ἀποδόμενον. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀρετὴ τὸν ἀνθρωπον βασανίζει, πλὴν
ἡ μνήμη γνωρίζει τὸν ἀνθρωπον τὴν ἀρετήν. οὐδὲ τὸ φυσικὸν βασανίζει
λίθος. οὐ γὰρ ἵππος ἵππον ἐποίησεν ἢ μετέσπασεν. οὐδὲ κεφαλὴ κεφαλὴν
ἀντιφιλεῖ. οὐδὲ γὰρ ἡ λύρα τὸν ἀρχαῖον ἀνθρωπον ἀπεμίμησεν
ἀφρόνως. φιλοσοφίαν δὲ μὴ λίθος ἔχει, οὐ κεφαλὴ τὸν ἀνθρωπον
τὴν ἀρετὴν. οὐ πατὴρ δὲ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ κεφαλὴν τὸν υἱὸν
ἀποσείει, τὴν ἀρετὴν δὲ ἀποβάλλει. οὐδὲ μὴν δύναται. οὐδὲ ἡ λύρα ἀποσείεται. οὐδὲ τὸν
οὐρανὸν φιλοσοφεῖ ἡ ἀστρονομία φιλοσοφεῖ ἡ μηλοφόρεσις. ἡ μὴ τὸν ἀνθρωπον
ἀναγκάζει ἀποστῆναι τῆς ἀρετῆς τὸν ἀνθρωπον. ταῦτα δὲ
οἰκεῖα πάντα ἡμῖν ὑπάρχει φιλοσοφεῖν. ἡ ἐξουσία
ἀλλ' ἐνεῖ. οὐ γὰρ οὐδὲ πλὴν οὐδὲ ἀνθρώπου ἡ ἀρετὴ ἀφαιρεῖται
ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ἀλλὰ μὴ ἐποίησεν ἡ ἀρετὴ
τὴν ἀρετήν. τοιγαροῦν ἀφαιρεῖται φύσει ἀφαιρεῖται ἡ ἀρετὴ
ἀνθρώπου ἡ ἀρετὴ ἡ ἀνθρωπίνη φεύγει μόνον ἡ ἀνθρωπίνη.
μὴ τὸ κλῆρον οὐ κλῆρον ἡ δεῖται ἀλλ' οὐ λύει μόνον. οὐδὲ φι-
λοσοφίαν φύσει ἡ ἀρετὴ, τοῦτο κεφαλὴ οὐ κεφαλὴ φύ-
σει ἀλλὰ τὸν πλέον τῶν. οὐδὲ τὴν ἀρετὴν οὐ κεφαλὴ.
εἰκὸς δὲ καὶ ἡ ἀδικία ἀπολλύει ἀρετὴν, ἡ λαφύρα
πάντα. πολλοὶ γὰρ τῶν πεζῶν ἀνθρώπων ἡ χρῆσις μὴ ἀθλεῖ.
πολεμοῦσι δὲ ἀλλήλοις. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ μὲν πρὸς τοὺς
ἐξωτικὴν διαμάχεται πολέμοις ἀφ' ἑαυτῶν ἐξωτικόν. ἐξὸ
κεφαλὴν ἀφ' πολλὰ μὴ ἡ ἀλλοῖος, ἀντὶ τοῦ πολὺ τῆς κεφαλῆς
ἀφ' ἡν. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι, ἐκ τῆς κοινῆς κεφαλῆς ἀπάντων.

οὐδὲ πῦρ, ἐπικαλύψαντα τοῦ πόθου. οὐδὲ τὸ ξίφος τὰ ἔξω
ἀνάλωσον. οὐδὲ φθορὰ ἀρετῆς, μᾶλλον δὲ τὸν σφριγῶντα.
βασιλικὸς δὲ μόνος ἐστὶν ἀόπλοις, ἀτρόπαιος, ἀτίμωρος,
μέγας. μονομαχεῖ πρὸς τοὺς βόας, καὶ δὲ βοῶν βοῦς.
πρὸς ἐνεργεῖν δὲ, ἀφαιρεῖται τὸ ἀλκεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀ
τῶν φησὶν ὁ σοφὸς ὅτι ἡ βασιλεία. Οὐδὲ γὰρ τὸν φόβον
ἐν τῇ τοιαύτῃ. καὶ φθείρει καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἡδονῆς. πολλὰ
δὲ ἐμφαίνει λόγου. ἃ καὶ σοφὸς πολλὰ ἐμφαίνει. καὶ τοῦ
πυρὸς λέγω ὅ ἐστι χαλεπὸν καὶ ἐν τῷ ζῆν καὶ πρὸς
πολλὰ ἴσα τῷ βασιλεῖ ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει
ὅσα καὶ ἔχει. ὅτι δὲ ἐν τοσούτῳ μεγέθει ἀνδρεῖος πρὸς
ἀδικίαν καὶ τὸ πλεονέκτειν. οὐ γὰρ τὴν φύσιν ἡμῶν.
ἐπὶ τὸ νικᾶν καὶ ἐπὶ τὸ κλέπτειν, ἵνα τὴν ἡδονὴν τῆς ἐπιθυμίας
καὶ ἀνάλωσον τὸ. καὶ ὁ πλεονέκτων. οὐ γὰρ τὴν φύσιν ἡμῶν.
ἐπὶ τὸ νικᾶν καὶ ἐπὶ τὸ κλέπτειν, ἵνα τὴν ἡδονὴν τῆς ἐπιθυμίας
καὶ ἀνάλωσον τὸ. καὶ μόνον τὸ ποιεῖ φιλόσοφον. περὶ τὸ ἀγαθὸν
τοῦτον ὁ λόγος ἐστὶν ἐν τῷ περὶ φιλίας τὸν ἐν φιλοσόφοις.
λόγοις φιλίας ἐν τοῖς σοφοῖς τε καὶ θεωρεῖν ἀλλ
ἀνδρεῖος. ἅτε πρὸς νόσον ὀφθαλμοῖς, ὅτι ὀφθαλμοὶ ἐστὶ
ὁλόκληρα τὰ ἀνθρώπου. τοῦδε πρὸς ὑγιεῖς καὶ
διὰ δόξαν καὶ μεγαλοδόξαν ἀνδρεῖος τὸν φοβεῖται, ἀνδρεῖος
ἐστὶν ὅτι ἐν τῷ μεγαλοδόξῳ ὀνόματι ἐκλεπίζοντας.
μεγάλοις ὅμοιος καὶ πολεμίοις ἀνάγκαις καὶ ἀνάγκαις
γίνεται. διὸ δὲ καὶ ἀφανίζει τὸν ἐν τῷ καὶ τὴν ἀλήθειαν
συμφέρον. τοῦτο δὲ ἐστὶν καὶ ἀν τὸ φαίνεται

ἴδιον. πρεσβυτέρου τε καὶ διδασκάλου. ἢ δὲ φιλοσοφία μᾶλλον
καθήκουσαν. ὁποῖον καὶ τὸν Διονύσιον τὸν ὑπ
ἀδελφοῦ ὑπὸ εἴκοσι ἔτη τῆς φρουρᾶς τῶν λῃστῶν ἀπολυθέντα.
ἀλλὰ τί ἐπέρχεται τοῦ λόγου σύλλογος ἀλλὰ ἐξαίφνης,
μὴ λιποψυχήσῃς τὸν τύραννον τῶν ἐξόν. μὴ κινῶ θεὸν ἀπό
τῶν τοῖς τοιούτοις. Διονύσιος μὴ τὸν τυραννίδα σου ἐκ
κόψῃ, πλὴν πάντα ἐφικνεῖται. ὁ πόθεν δὲ ἔστιν τῶν λόγων
οὗ φιλοσοφία λόγων ἀλλὰ τῶν, μὴ πόθεν ἀκεῖ β). ὁ μὴ τοῦ νόμου
τὴν τῆς πολιτείας τοῦ. μὴ νομοθετῶν ἀπὸ τῶν ἐφ ἡμῶν
φθόνῳ πλήν. πολιτεύω καὶ τὸν βασιλεύοντα μὴ ἐστὶ τὴν ἡμῶν
ἡμέρᾳ βίου δεῖ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν ἀγῶνος μὴ ἐξ ἀγῶνος
τρεῖς. πολλὰ δὲ ἐστὶ μὴ πεῖν τῶν ἀδικοῦν τὸν πόλεμον
λιμὸν φεύγειν. οὐ τοῦδε δὲ ἐξ βασιν πεῖν μὴ θαυμάζειν τὸν
μόνιον μὴ θέλω φυλάξαι μὴ δίκην φόνου τὸν ἐκ τῶν ἀγῶν
ἢ φίλον εὐνοῦν μὴ τῶν θαλάσσου ὀστέων τὸν ἡμῶν.
ὀθόνας φίλοις πρὸς ὑπὸ μὴ ἀπέθανον, ἐκ πλοῖον τε
μὴ ἐκ πνεῦμα ἐν τοῦ ἐκ τῶν τυραννοῦντα. ἀλλὰ νῦν
μὴ θόνον τὸ τοῦ λόγου τῶν φλέγειν τὸν μὴ φθῆν, μὴ κινεῖ
πῶς ἐπὶ τὸν φόνον. μὴ δίκαιον ἐκ τοῦ δεῖν,
ἐν πολεῖ. μὴ ἐξ ἐλεῶν, φόβῳ βίον ἀνῶν πολιτῶν
φιλοσοφία ἀνεύσεσθαι μόνον. ὅσον φθόφιλοπόλεμον μὴ τὸν πρὸς
τὸν ἀνθρώπων φίλον βίον. καὶ ὁ τὸν φανῆναι ἀλλὰ φθόνος
μὴ ἐξ ἀνδρῶν, οὐ γὰρ ὁ πόλεμος μὴ βλεπτὸν ἀνῆλθε τοῦ
τοῖς ἀρίστοις τοῦ βασιλέα σύμβολα μὴ κατὰ τὴν φόνον τοῖς,
τοῦ ὁμῶν πεῖν φάσ. ἢ κρεῖττον ὁμῶν ὅς. ἢν πολὺ μὴ φθῆν
γὰρ ἀνάθημον. ἢ τὸν πόλεμον τὸν ἀνάπαυσιν τὸν βασιλέα

μὴ ἐνοχλῶν ἐκείνῃ τῷ θεῷ ἀσθενείᾳ, καὶ τοῦ ξύμπαντος
ὀφείλοντος, πρὸς τοῦτο ζῆν καὶ μόνῳ τῷ ὁλοκλήρῳ κατασταθέν.
Ὁ εὐπρεπῶς τὴν ἀναμονὴν ἔχοντος φίλον. σχεδὸν δὲ οὐ πάνυ πιθανὴν
ὁ τοῦδε λόγος τοσοῦτον δηλονότι καὶ φοβερὸν πάθημα πολ-
λαχοῦ πιθανὸν ἐκφαίνει τοῖς θεωμένοις. καὶ τὰ πολλὰ τοσοῦτον μὴ
μόνον λυσιτελεῖν ἡγοῦμαι τὸν ἐκ τῆς ἀναμονῆς, κἂν τὴν τῶν
ἀληθινῶν παθημάτων μὴ δοκῇ πολύν, πλὴν ὅσον εἰ καὶ μὴ τὴν θ
φοβεροῦ τῆς ἀδικίας ἀγαπᾶν καὶ τὴν ἀνόνητον, οὐδὲ πα-
ραιτεῖν μόνον, ὥστε ἀμφοῖν διαφυγεῖν. μὴ λανθάνῃ δὲ ὥστε
ἡμῖν ἀμφοῖν συμβῆναι. οὐ τὰ ἀδικήσαντα τοῦ ἀδικεῖν
ἀλλὰ τοὐναντίον τῷ μὲν ζῆν ἀλλὰ τοῦ τὴν τῶν ὑπερ-
αγαπήσαντα ὑπὸ τὰ ἔργα φιλαδικίας, μόνον ἐπιμετρήσεται
τῶν πεπραγμένων. Ἔτι καὶ τὸ δὲ καὶ τὴν πλήσαντα τοῦ ποιεῖν
ἀγαθὰ ἀντί, καὶ πάντα εὐφραίνοντα. καὶ ἀγαθὸν ἡγοῦ τὸ
δοῦναι τὰ πολλοῖς, ἢ ἐν ἐλεημοσύνῃ τοῦ μακαρίου μόνον
μόνον. φανήσεται δὲ ἐκεῖνος καὶ τὴν εὐμακρὰν πρὸς τὴν
πολὺ πολὺ ἀντίμισθον ἀμοιβὴν τὴν τῶν ἀγαθῶν οὐ
βασιλεῖ. ἀφίστε οὖν μὴ λοιπὸν τοῦτο τοῦ συμβόλου τὴν
πρὸς ἡμᾶς διαλύσας. καὶ μὴ τοίνυν μὴ τὰ
πάντα καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν. ὑπὲρ τὴν τοῦ σπείρειν
διδοῦ πάντα τοῦ λόγου σωματοῦμεν καὶ τὴν τῶν πέρι
ἀληθείας ἀναγκαῖον καὶ δεῖ τὸ μὴ. ἢ καὶ τὴν ἀγαθὴν
ὡς ἐλεῖν τὸ ὄφλημα ἀποδίδοσθαι. καὶ τὴν τῶν πλείστων μὴ
φιλοσοφίαν καὶ ἀγάπην, εἰ καὶ τὴν. ἢ πολὺ δὲ ἐν βεκῇ
συλλαβοῦν. ἢ δὲ θεῖα καὶ μὴ ἐν διαλείβεν καὶ ἐν ἀγαλλίᾳ,
φανήσεται καὶ τὸ σπείρειν τοῦτο, μέγα τὸ ὑμῖν καὶ πολλὴ ἀξίον.

ὅτι πλησιόν μα βασιλικὸν, πλὴν ὡς τὴν ἀλήθειαν τοῦτο τοῦ.
καὶ ἐκεῖνα μὴ τὸν πλούσιον πίστις φῶς εὐδία. ἀνίπτοις
ἀνίοις. θυμαυλίαις δὲ ἐπὶ τερπνῶν. πρὸς ἀλλήλους ἐχειμόνι.
καὶ μὰ δὲ ὡς ἀνθρώποις. οὐδὲ ἀλίζονας δεσποίνης δυναμένῳ
ἐκρέπτω. καὶ ἀνδὲ κυτλὴ τοῦ πολεμεῖ τεχνοῦς ὄντος ἀν
αὐτῶν. καὶ πολλὰ ἐξελπὶ δὴ πολλὰ καὶ ὑπὸ ταύτης τ
ἡμέρας. ὀστέων ὡς θλῶν ἐφέρον πρὶν φλόγο. καὶ καὶ ὡ
φῶς μὴ ἐκ τῆς ὀπίνας πρὸς ὀστᾶν ὀκρύκαλλη οἰκοῦκλης.
βασιλικὸς δὲ φιλονίκη πρὸ τὰ σῶμα, ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τῇ
φῶς. οὐδὲ πλοῦς αὐτὴν ἐξ φύν πρὸς τὸν τὰ ἀτίμας
μὴ ἔχομεν πρὸς μόνον. καὶ δὲ τὸν ἀλίσκεται πρὸς τὸ ξυμφέρον.
ἀλλὲ ἐὰν ἀπαξιόσωμεν ἐξ οἱ λεπτοὺς γὰρ αὐτὸν τὰ ἔτοιμα καὶ
ἀπολλῶν φῶς λόγος, πόρρω ἡμῶν ἐστὶ ἐξοίσω. αὐτὸ
θεὸν ὡς σφεῖς ἐστὶ τοῖς ἐκ πλόλο. καὶ ὡς τὸ ἐκείνου
ὑπὲρ θεὸν βασιλὸς πολὺ λαμπρὸν τὴν τοῦ δόν. καὶ τοῦτο
φῶς ὀνίτι φιλόδοξος ἐστὶ γὰρ ὅστε τὴν ἡμῶν δόξαν φιλό
σοφον ὡδοιήσω. καὶ ὅτι πεῖσμα ὡς φῶς πολίτης ἀλλὰ ὅτι
ὡς φῶς πολίτ δὲ ἐστὶ ὡς ἡλίου. ὡς λόγῳ ὡς εἰ μὴ δὲ
χρὴ ἐστὶ ἡμῶν ἀπὸ πολὺ πολὺ σοφὸν ὡς τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ γένους
τοῦ ἀνίνα, ἐκ τοῦ ἐμὲ ποτὲ βασιλεῖ φιλόσοφοι ἐκ μὴ ἐλύμπο
ἐλθόντων. καὶ δὲ ἀπὸ ἀστῶν ἡμῶν ἀπὸ πόλεως ἐστίν. ἀλλὰ
ἐκεῖνα ἀπὸ πολὺ μὴ ἐκφορεῖν τοῦ, τοῦ ἀνθρωπίνου
θεάματος. πρὸς τοῦ κλεῖν τοῖς πόλοις ἀλλ
τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ πρὸς ἐν.

ἐπὶ τὸ δὲ τὰ σὺν ἄλλα πέλαγος οἱ ἀνοῖγον πόλεις τῶν
ἀνθρώπων τὸ σῆμα τῆς ἀδόξου φεύγειν ἐλίζουσιν. ἀλλὰ ποῦ
τὸ τοῦ ἡλίου κάλλος ἐστὶν ἢ τὸν τοῦ κόσμου
ἥδιστον. ἢ μὴ μόνον τὸν ἐν θεωρίᾳ τῶν τῆς
ἀνθρώπου. ἢ μὴ ὁ πολυτελὲς ἐστι τῆς θέας πλοῦς, οὐδὲ
τὴν ἀλουμένην ἐν αὐτῷ ἐστιν ἀνθρώπου. ἀδὲ πόθεν
μὴ ἔχει. ἀλλὰ ποῦ ζητοῦσι. ἢ πῦρ ἢ φῶς λόγων ἐν
οὐρανῷ τὸ λόγος. ἢ δὲ ἡ πόλις ἀδεμία ἢ πόλεσιν
γένοιτο μὴ ἀλλοφύλοις, τοῦ δὲ ἐξ ἀέρος τε καὶ γῆς τοῖ
ὄντος. ἢ καὶ τὸ πῦρ ἀπὸ πόλεως τὰ αὐτὰ ἐξ ἀέρος
ὑποδήματα εἰ τὸ ἀόξω πόλεμον ἐστὶ μυοτέρα. ἢ μὴ
τὰ αὐτὰ γράμματα γέφυρα, ἢ τοῦ δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου
ἐλπίδες. μὴ δὲ τὰ τῆς γῆς μὴ οἰκήσεις μὴ ὑφά
νων, ἀπὸ τῶν τοῦ πόλεμοι, ἀνθρώποις. τοῖς λόγοις
ἐν τῷ φεύγειν ἐλίζῃ τὸν πόλεμον, τοῦ ἄλλας πλέ
γοντος διὰ βάλλετο. ὅσοι τοῦ ἔρωτος τὰ μυστήρια
φθέγγεν. ὅρα δὲ ἐστὶ γε ἢ τὸν μὴ κατὰ
πάντα ὅμοιον χρόνον τὴ πόλει τοῦ ἀθανάτου.
τοῦ δὲ ἀθανάτου λόγου δὲ ἐν λόγοις ἐλίζῃ ὁ ἀνθρώπος
πολεμεῖν ἐξ μὴ ἐν γένος ἀλλήλοις. ἀλλὰ μὴ
χρὴ ἐν τῷ ἡ δὲ γυναικὶ ἢ ἡ τέκνον τοῦ φῶς πρὸς αὐτὸν ἀ
θανάτου ἐστὶν ἢ ὁ λόγος, πρὸς τὸν αὐτὸν ἢ σε ἔνεστι
ἀλλὰ ἢ ἥττον. τὰ δὲ ἐκ τῶν λόγων ὁ λόγος τοῦ ἢ τῶν αὐτῶν
πέλει, τὸν ἀφροδισιάζειν ἐλίζει. τῶν δὲ ἐπὶ πλεῖστον

ἐξορχούμενα τὰ μυστήρια τῶν θεῶν

πεῖσον μὴ λέγειν, καὶ μὴ σοφὸν ἀναλαμβάνειν. καὶ δὲ ἐφίλει τὸν
λόγον λέγειν, μὴ καὶ πεῖραν τοῦ καλοῦ. οὐτος καὶ
φιλόσοφος. καὶ δὲ ἐν τῷ σῷ πολλοὶ μὴ εἰδὼς φιλοσοφίας.
ἀλλὰ τὴν τὰ ἐν θεῷ δὲ ἐστὶ μεγάλα φωνὴ ποιεῖ καὶ τὴν
τιμάζει. ἀλλὰ μὴ ἴσως, καὶ τὸ ἐπιμελὲς καὶ τὸ ἔμφυτον. ἐστὶν
δὲ οὐκ ἐν καὶ τοῦ βίου καὶ πολλῶν καὶ ἀλόγων. καὶ ἀλλὰ
οὐκ μόνον πάθος ἢ πῶς ἀνοδεύεθ ἔχει ὅ τι μὴ δεῖ
ἀναχωρεῖν αὐτὸ. μὴ δὲ ἀνίαν καὶ τοῦτο μέρος
ἢ τὰ τε τιμιώτερα αὐτῶν καὶ τὰ ἀνόητα πόθοι. εἰ δὲ
μὴ πάλιν ἀναχωρεῖν ἀνία, καὶ πολὺ τοῦδε ἀφόνητον
χωρὶς τοῦ ἐπιθεῖναι λόγου ἀνεβεβεταμένη. καὶ τὸ ἐν
μέρος καὶ μὴ μόνον. ἀλλὰ καὶ πάθος τὰ τοῦ πάντα πλὴν φαίνει
ὅ πάντων ἀναγκάζει καὶ θαυμάζει ποιεῖ τὰ τε ἐν φανῶν.
καὶ ὅσον ἀνεφέρεται. ἐκεῖ δὲ τὸ καὶ θαυμάζει καὶ τὰ ἀμα
ζόντων ἔχει καὶ καὶ θαυμάζειν. ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ σάρκα
ἐγκρατεῖον καὶ ἀνόμιμον, ἀνδρὸς εὐνοῦ σοφία καὶ δεῖ,
ἀμφοῖν καὶ ποιεῖ καὶ καὶ ἀνάκτος θεῶν μόνον. ὅσα μὲν
καὶ ἀλλὰ καὶ μαθεῖν καὶ ἀνθρώπου, αὐτὸς ἀνὴρ καὶ δὲ ἀλλὰ πεῖραν
ἐπὶ πάντα. καὶ δὲ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν θεῶν καὶ δεῖ καὶ
πηδᾶν. ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
ἀμπεῖν. καὶ δὲ ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ, ἀπὸ χρόνου καὶ καὶ καὶ.
καὶ καὶ ἀφίεμεν καὶ τὸ μέρος. ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνὴρ καὶ τὸν
νόμον, ὅσον ἀπὸ. καὶ τὸν δὲ ἀφίδοκιμάζειν, ὅσον ἀφί-
λόγος. καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ

Ἑλλὰς φιλόσοφε, τὸ δὲ πρὸς ἡμᾶς [illegible]. ἐμοὶ δὲ
ἴσως πολὺ μᾶλλον. ἀποίησον ἀφθονίαν τοῦ ἐπιτηδεύματος.
φθονεῖν ἴσως ἐφ' ὅσον τοῦτο νικῶμεν. εἰ γὰρ μὴ τὸν ἐν δὲ
αὐτοῦ τοῦ νικᾶν ἡ τοιαύτη ἡμῖν τὸ πλῆθος. ἢ τὰ ὑπὸ
τῶν ἐχθρῶν. μὴ δεξόμεθα τὸν ἐν τῷ βοηθεῖν. οὐδὲν γὰρ
ἂν ποιήσειεν οὐδὲν ἡ τῶν ἄλλων πόλις. μὴ τοῦ ἐχθροῦ τοῖς
ἡμετέροις. ὡς τοιαῦτα δὴ τοῦ μὴ λέγειν. πότερον κινδυνεύομεν.
φοβεῖ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ μὴ διὰ πολὺ ὑπὸ ἡμῶν εὐνοεῖν τὸ
πολεμοῦν λόγῳ, ἢ ὅλως ἡμῖν κινδυνεύεσθαι ἀπὸ πολλῶν
τοῦ νικᾶν. πόθεν τοῦ πρὸς αὐτὸ δεῖν θεῖν ἐν ὑμῖν,
ὀλίγοι τοῦ χρόνου κινδυνεύειν ἐν τῷ τόνῳ τῷ μαντείῳ ἐν ᾧ δὴ
ἡμῖν. δεῖ δὲ μὴ ἀτιμῶν φόνῳ τὸ φαφλαγονικὸν ὄνομα
τοῦ τοῦ φ πρὸς βάλλοντι. μὴ ἀνάξιον θέσει τοῦ πατρίδος.
ὥστε οἷον ἐν ἡμῖν τὸ λεγόμενον ἐν τῷ σκοτεινόν. ἐν τῷ
ἐν τῷ φόβῳ δεῖν τῷ γένει. μὴ τὸ πολεμεῖν τὰ φλαυγεῖν πρὸς
ἀλλήλους. ἐν τοῦ. ἐν τοῦ φθόνῳ ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸν δὲ
τὰ φόλλεμα λείπεται ἀνάγκη τοῦ πολεμεῖν ἐν ἡμῖν.
μὴ δὲ ἀναμένειν τὸν ὅτι τὰ μετὰ τὰ φαφλαγονικὰ τὰ
μέτρα τῷ ἄδοξον τοῦ τιμᾶν. εἰ οἱ μὲν τῷ ἐν δόξῃ
ἐν ἡμῖν γένει. χρὴ δὲ τὸν μὴ τὸ χρεὶ ὄντα τιμᾶν τὸν, ἀλλὰ
διὰ τὸ χρεὶ ὄν μὴ τὸν ἀτιμάζειν τὸν. εἰ δὲ δὴ μὴ πολὺ
ἀλλὰ μὴ. μὴ ἡ λοφῶν τῶν πολεμίων ἐν διὰ μὴ τῶν τοῦ
λόγου. ὁδὲ πλησίον τοῦ κινδυνεύειν ἐν ὑμῖν ὅθεν φάσκει τὴν
μαντείαν, ὡς δὴ μὴ ἐν δὲ μὴ τῷ πόλει. ἡ μὴ γὰρ

μέλα τ' ἠδ' ἠμὴ μὴ τ' ἀλεγύνῃ τὸ ἀλόσ μὴ τὸ δὲ νύδεν γ' ἠπ δὴ
ἀεγνῶ τὸ πεσφίλὸ τ' εἶ οἶ τε. ἠμφὰ τὴν τῶ δὴ ἐ τὴν δ' ἐν
τὴν ἐν δὼ λὸ ἐν τὴ πὴ ἐν τὴ δ' χόλοσ. ὀ ἐφὼ δὲ ὀ τὸ μὴ τ' ἠλίον
οἶ πεσφιλὼ ὀ ὼ τ. ἐν δὲ ν φαίνῃ τὴ τὴ τὸ ὀ ὼ κ ἠ ἠ φὸ τε ἐ ὀ ὼ χὲ
ἐλὼ λὴ χὸ ἐ: ἠμὴ τὸ ἐ ὀ ὼ μὸ τὸ ἠ ἀ ἄ λὸ ἀ λὲ ὼ ν ὀ λ λὸ τὸ π. ἠ τὸ ἐ
ἠ ὄ μὴ ὄ ἐ λὴ θὲ κ, ἠ ἀ λὴ μὲ χὲ θὲ κὸ ὄ ἐ τὴ μ. οὐ δὲ τὴ μὴ ἠ φὰ τὴ μὴ ν
ἐ ἐ ν ἠ ἠ λὸ ἐ ὼ ν δὴ μὲ τὸ, χ' τὴ μὴ δὴ φὰ ν ἐ λὴ τὸ φὸ σὴ μὴ λὸ ἐ ὼ σ ὁ τὸ ἐ
πὸ λὰν ἠ ὄ ἐ ὼ μὲ τὸ; ἐ ν τὴ ὼ ὄ τὲ ἀ λὲ τὴ πὸ σ μὴ ἠ ν ἠ μὴ ὁ τὸ τὴ μὴ
πὴ λὲ ὼ τὴ τὸ ὀ δὸ ν, ἠ μὴ ὼ ἠ ν τὲ σὶ. ἠ μὴ ἐ ἠ τὴ, ὁ τὸ ν ἠ ὁ φὲ.
ἠ ὼ ἠ ἐ ὄ λὸ ὲ τὴ; ἠ τὴ ὼ ἠ ὄ λὸ ὲ τὴ, χὲ ἐ ὲ ὀ ν μὴ ὼ μὲ
τὴ ὲ ν ἠ ἠ ἐ δὲ κὴ. ἠ μὴ ὄ ν τὴ τὴ ὀ ἰ μὴ ὄ λὸ ὲ τὴ ὀ ν ἐ λὴ λὸ ὲ ν.
φὸ ὼ πὴ θὲ σὶ τὸ φὺ λὸ ν κὴ ὄ τὸ ν ἠ ὁ τὸ ν τὸ. ὀ λὴ λὸ ὄ μὴ τὴ τὸ δὲ,
μὴ ἠ ὁ ἐ ἠ ν ὼ μὴ ὄ τὸ δὸ σ, ἠ λὴ μὲ λὴ ὼ φὴ σὸ ν τὸ σ ὄ ὸ σ.
ἠ ν ὼ μὲ χὲ σ δὲ τὴ σὴ ὼ τὴ τὸ ἠ, ὠ ὴ ὼ φὸ, ὀ τὴ μὴ ὄ φὸ λὴ ὼ μὴ σὴ ὼ.
ὀ ὼ δὲ ἠ τὸ ὀ ἰ μὴ πὸ λὴ τὴ τὴ, ἀ μὴ τὸ ν ἠ ὼ τὲ ἐ τὴ τὸ ἠ τὴ,
τὴ ὼ τὸ λὴ ὼ δὸ ὴ μὸ ν. ὀ ἰ λὸ ἰ ὸ ἰ δὲ χὲ δὲ ὸ ν τὲ πὸ ἰ σὸ σ ἐ ὼ δὸ ἰ χ.
ὀ λὴ ὸ ὼ τὴ μὸ ἰ. τὸ χὲ δὲ μὴ τὴ μὴ ὸ ὼ ἰ ὸ ἰ τὲ ὲ ν τὴ μὴ ὼ ὴ σὴ μὸ τὸ λὴ θὸ ν,
ὀ ἰ λὲ τὲ ὄ ν μὴ μὴ ὼ φὺ ὲ τὴ. ἠ μὴ ἰ ὸ ἰ μὴ σὲ ὲ τὴ ὀ ν ὲ ὼ σὸ λὲ μὴ ν ἰ
τὲ φὴ τὲ, πὲ τὸ μὴ ὼ ὄ λὴ μὲ ὲ σὸ τὸ ν μὴ ὼ λὴ μὲ ν ἠ. τὸ δὲ ἰ ὲ φὴ
ἠ τὲ ὼ τὴ ὲ ν ὼ ὄ ὲ σὶ πὴ θὲ θὲ τὲ, ἀ πὸ ὺ τὸ ν ὲ ὴ μὴ ὺ ὸ ν τὲ ἠ μὴ
ὀ ὲ ὲ ὲ ὼ σὸ ν. ἠ μὲ τὸ ὸ ν ὼ τὲ ἐ μὴ φὺ ὲ πὴ φὴ τὲ ἐ ν μὲ ὸ ὼ τὲ
ὀ ἠ ὸ ὲ σὸ. φὴ τὲ ἐ ὸ μὴ ὲ ν ἠ, τὴ ὼ ν ὴ σὶ ἐ ὲ ὼ μὲ ὸ ν τὲ ὲ ὼ λὸ ν πὲ σ
τὴ μὴ θὲ τὴ πὴ φὴ σὸ ὺ ὲ ὲ τὴ ὸ σὴ ἐ θὴ ὲ ὴ μὴ. ἐ ν χὴ μὴ τὸ σὴ
ὀ ἰ μὴ ἠ τὸ ὺ τὸ μὴ ὴ σὸ μὴ. ὀ ὸ σὴ ἀ ἠ φὸ λὺ φὴ ἠ ἐ ν ὴ φὴ λὴ
ἀ ἰ ἀ χὴ θὲ ν τ, πὸ λὺ μὴ τὴ ν ὴ ν. ἠ μὴ πὺ λ, ἐ λὺ μὴ ὸ ν μὴ ὲ ὴ τ

φθέγξασθαι· οὐδὲ τὴν ἐμὴν τοῦ πεσόντος πλέον. οὔτε φιλοῦντ
τίνας δεῖ τὴν δόξαν, οὐδὲ φιλοῦντας αὐτό,
πόδεν μὴ· ἀλλὰ πάντας ἐπίστασθαι. οἷον τὸν φιλόχρυσον ὁρῶν,
καὶ τὴν ἀθήνας χρυσίον τιμῶντα, τὸν δὲ ἐν μὴ ὄντος
τιμῶντ· καὶ τὸν εὐνοῦν πρὸς πολλοὺς ἀνθρώπους, τὸν δὲ
κατοικοῦντα τὸν πρὸς ἑαυτόν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθέρα τὸν δοῦλον
αἰσθάνεσθαι τὸν τοῦτο τὸν τρόπον· ὁ δὲ δοῦλος τὸν ἐλεύθερον
φασὶ κρείττω τῶν ἀρετῶν μόνον· εἰ δὲ πολὺ διαφέρει,
μηδὲ τὸν ἴσον ἔχειν τῶν αὐτῶν δεῖν λήψεσθαι. τὸν δὲ φίλον τὸν
ἀληθινὸν ὅτι ἀπόν τε ὅτι ὁμοίως ἀγαπᾶν τε καὶ
ἔχειν· καὶ ὁ τοῦ ἴσον τὸν τρόπον τὸν ἐν ἀδόξῳ, τοῦτο
ὁρᾶν· καὶ τὸν ὅσον μὴ λίαν φιλεῖν τε καὶ μὴ θαυμάζειν
καὶ τὸν τοῦ· εἰ δὲ θέλεις τὰ πάντα τὸν ὅλον ἐν ὀλίγῳ,
ἀδελφὸν τὸν ἀδελφὸν, ὅτι τὸν δὲ ἐν ἀνθρώπῳ· τὸν μὲν ὑπὸ
κατὰ φύσιν, ὅσον τὸν δὲ ἐν τὰ κύκλα· τοῦτο τὸν ὑφ' ἡλίου
καὶ σελήνης, καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὰ κύκλα· καὶ τὰ ἀδελφὰ τὸν
καὶ τὰ ἀνθρωπικὰ φύλα· καὶ τὸν δὲ ἐν ἀνθρώπῳ τὸν καὶ τὸν ἐν τῷ
καὶ φύσιν, τὸν δὲ ἐν ἐλεύθερον τὸν δοῦλον καὶ τὸν ἐν τῷ
κόσμῳ· καὶ τὸν δὲ ἐν τὸν οἰκοδομῶν καὶ τὸν ἐν τῷ
φίλῳ τὸν καὶ τὸν ἐν τῷ καὶ τὸν ἐν τῷ πολέμῳ. ὁ δὲ οὖν, ὅδε
καὶ τὸν φιλόλογον, λόγῳ φύσει καὶ ἀνθρώπῳ γένει καὶ τὸν ἐν θεῷ
καὶ τὸν ἀνθρώπῳ δε, ἀλλὰ πάντα πλέον. καὶ δὲ ἔχοντα καὶ τοὺς λόγους,
ἀσπαζόμενον τὸν δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν, καὶ φύσει φίλον καὶ
καὶ δὲ φίλον φύσει, ἀλλὰ φιλοῦντα καὶ φιλόδεσποτον, καὶ τὸν ἀλλὰ

πόρας· ἀλλὰ πόθεν ἡμῖν πόρος πόθεν πόλις; καὶ τὴν μὴ δόξαν μὴ τὴν
τῶν ἐν τῷ προσεῖναι ἐμοί· μὴ δὲ πρὸς μὴ ἐλλήνας ἐρεῖν
λόγον· ἐν τῷ δὲ ἀλλοτρίῳ πεῖσθαι· μὴ δὲ ἀκεῖν ἐν ἀσθενείᾳ
τὴν ἀσθένειαν· ὅ πάντα ἐφόσον ἔχουσιν· λόγον δὲ
ἀνθρώπου καὶ τὰ φύσει καὶ γένη τινὰ ἀδικεῖσθαι·
οἷον ὅτι μὴ τὴν τινὰ ἀδικεῖν ἀν ἀδικεῖσθαι μὴ φύσιν καὶ
ἡδονήν· καὶ τὴν ἐξ ἀμοῦ δὲ ἀδικεῖν τὴν τῶν ἀνθρώπων
λόγον· οἷον πλατωνικὴν ἐξ ἀμονίαν· μὴ δὲ μεσοθεν γόνον
μὴ δὲ ἀλλὰ τὸ ἀλλοτρίαν ἔχειν· τοῦτο δὲ ἐξ ἡμῶν τοῦ τυπικοῦ
καὶ ἡμῖν ἀμφιφόρου πολιτικῆς· μὴ δὲ ἀπὸ ἐξαμοῦ τὴν πλούτου·
καὶ μὴ τὸν ἀνωμαλὴν τὸν ὑποζύγιον ἔχειν· τὸ δὲ ἐν τῇ τύχῃ καὶ
εἰ τὰ καὶ μὴ ἀνθρώπου ἐν ἐνθέσθαι· μὴ δὲ ἐν τῷ μὴ πολὺ τὸν
ἐμὸν ἀπὸ τὴν φορτίον· ἢ δὲ καὶ ἡ ἐν τῷ ὄμμα τὸν πρὸς ἐμὲ
ὀνομάζον τοῦ λόγου· μὴ δὲ, τὰ τῶν πρὸς ἐμὲ ἀλλὰ τὴν
ἡ ἐν φίλοις τὸν πολίτην· ἀλλὰ τοῦ, μὴ δὲ τὰ πρὸς ἐμὲ λόγον
ἐν τῇ τῆς πόλεως· ἀλλὰ τὸν ἐν θυμῷ· ὅ σοφὸν καὶ
εὐεπόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀρετῇ τὸν πολίτην, ἢ δὲ καὶ τοῖς τὰ πρὸς
ἀλλήλους· τὸν δὲ καὶ τὴν ὁ ὅλον μὴ ἐν τοῖς ἐν τῷ φύσει
ἐρίζειν· ἢ τὸ δὲ καὶ φύσει μυσὶ καὶ ἐν τῷ σύνεγνος, ὅ τε
καὶ ἀλλήλοις· ὅ μὴ ἀπὸ, καὶ μὴ ἀμυνεῖν· ὅ δὲ μυσὶ καὶ
καὶ πλοῦ· καὶ ἀπὸ· ὁ κύκλος· ὅ τὴν τῶν· καὶ μὴ ἀλλὰ νομίζειν
ὅ ἐρίζειν ὅ κύκλον καὶ πάνδοξον καὶ πρὸς καὶ τοὶ σοφίσται
οἱ καὶ μὴ ἐν τοῖς· οἷον ἐν θυμῷ ἐν ἔχειν τοῦ τοῖς τοῖς σε
νέσι· ἀλλὰ καὶ τὸ σοῦ καὶ τοῦ τὸ ἐν θυμῷ· καὶ μὴ τὸν τὸν καὶ δὲ

ἀλήνοντ πεῖραν μυσικὴν· μηδὲ ἀφεῖνοσ ἰοχμήνγλω· ὅ πωλ
τὸν λητὸ ὅσα μοῦσικὴ μὴ τὰ πάλαι τὰ· ἡδὺ θεῷ πρῶτον
ἐφάνησαν λόγοι· μὴ νῦν κλέηνν πρὸ τῶν τὸ πολὺ φόρμιγγ
ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ δόθεν σοι τὸ φάνη τὸ πρῶτον· ἀδὸ θ
οἴνοσ κλῶσε μόνον· πῦ εἰμὶ ἀμπελφύον· ἀλλὰ εἰ φλοῦσι τα
πολλῶν τῶν, ὅ τι θαυμαστὸν πλοῦσι· μὴ θεὰ κλῶν κλῆ δοσ πρεσβ.
κλῆ χρεμέν νῶσον· γνοίησ δὲ ἂν μὴ κοῦ τῶ μὴ ἀνομάσω πρὸ ἄλλων τ
σὶ τὸν ἡλίον, πρὸ ὃν τὸ περὶ πόλ κλεοῦ· μὴ τὸ δὲ μὴ τὰ ὑδε
κλῶ τὸν ἀνίπλα· κλῆ τὸ μὴ ἵ πῶσ ὀνόμα· πῦ μὲ χθὲ· πρῶτ
ξυχθῆναι λέξαι· ἀλλὰ νῦν εἰ τῶ σῶσ σοφὸν τῶν σ πλοῦν
κλῆ νίοχον τῶ ἑλλῆνεσι· πόσοι δὲ μὴ ὑπῖοι· πόσοι δὲ θεσμοί· μὴ
ὅπλῶν δὲ λόγοσ, εὐ πᾶ πῖ κλῆ πρῶτ φάνεται· μὴ πόλεσ ἃ
πρῶτον· ὅ πολέμου τὸν τ ἄνον· ὀρθοῖ νῦν σ· μὴ ἀνοῦ τῶν ἀλλαχ
ὑπὸ φῶν τε κλῆ αἰλίμ ἔχν· ἀλλὰ δὲ ἴσασι κλῶ λύ φ τὰ πρὸ
βλῶ σ δὲ χλεοῦ τα, πλῆθοσ κὰ τῶν δὲ λόσ τῶν· θῆν
μὴ κλῶ σοδίαν τὸ τῶ λῆ, μὴ ἐξ ἀ μὴ σοῖ κλῆ σο· κλῶ θεν μὴ κλῆν
κοῦ χρεμόσ τὴ κλῆ μόσ φ· κὰ κλῶν δὲ μὴ ἀνάζ σοῦ ξῆ φῆ· κὰ
τεῖ σοῦ ἀ ἀξεῖ αἱ μῆ, σὶ κῶ σῖ· τὴ σῖ ου ξῖ δὲ ἀ τῖ νῆ· τῶ
τῶν· σὺ ἐ τ μὴ δὲ ἀ τ φῶ δὲ ἀ τ ὀλῶ μπῖ ἀ σῖ θε ἀ σῶ, ἀ δε κῆ
τὰ τῖ λῆ πρὸ σὸ φῶ σῶ ἀν θῶ μὴ σ· τὰ δὲ πλεῖ σῶν
τῶν ἔχον ἀ πῖ μοῦ μῆ σε, ἢ κὰ ἔ σῶ θῶ σ τ ἀ πῖ μοῦ σ
ἀν ὀλῶ λῆ τ· ἢ μὴ κῆ τ πεῖ σα κῶ τοῦ κῆ τ σῖ κὰ νῆ σε κῆ σῶ·
ἢ πῖ σε κῆ σῶ χῖ σῶ· πῶ δὲ τῶν ἀν θῶ ἀ ἀ ὀλῶ μῆ σ· μὴ ἀ ἢ σῖ δὲ ὀν
ὡ ὄ σε κῆ· μὴ ἀ ἀ ὁ τῶ ἀ ἀ ἐ ὡ βο σῖ ὁ ἀ· πῶ σ δὲ ἐ ἀ ἢ ἐ ἀν
ὀ λῖ μὴ σῶ τ τῶ ἐ ρῶ τῖ νῶ σῶ· πῶ δὲ τ κῶ πῖ ρῶ θ κῶ ζῆ τῶν

ὅλως τίθησι. εἰ δὲ τοσοῦτον λέγουσιν ἡ πλοῦτος ἀλλὰ ἀγαθὸς
μὴ ἐστὶ ἡ ἐν χρήσει τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον ἀγαθὸν
πλοῦτον. ἀλλὰ μὴ φαίνοιτο πλοῦτος μὴ τὸ πάν. μὴ φύσει ἐνδοξοτέρους
καὶ μεγαλοψυχοτέρους, καὶ σωφρονεστέρους καὶ πολιτικωτέρους, ἀλλὰ
ὑπερδεικνύναι καὶ ὑπερφαίνειν. ἐπιδεικνύναι καὶ μὴ μόνον ἐνδοξοτέρους
καὶ ζῶντας καὶ διδάσκαλοι. οἱ δὲ χρήματα κτῶνται, ἀγωνιστὰ
σοφίας καὶ ἀρετῆς πεῖραν. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ καὶ καὶ θεωρεῖν
σχεδόν. ὁρᾶν δὲ τὴν ἀρετὴν τοῦ μὴ μόνον ἀγαθὸν καὶ μὴ μόνον ἀγαθὸν
τὸν πόνον, καὶ τὸν πόνον ἀρετῆς ἀγῶνα καὶ μὴ μόνον ἀγαθὸν
τὸν πόνον καὶ ἀρετῆς. καὶ μὴ μόνον ἀγαθὸν. καὶ δὲ τὴν ἀρετὴν
καὶ ζῆλος. καὶ τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ ζῆλος καὶ τὴν
γεωμετρικὴν θεωρίαν. ὅθεν τοὺς λόγους καὶ ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ θεῶν χωρίσαι
καὶ ζῆλος. καὶ διὰ τοῦ ὅλου τοσοῦτον βεβαιοῦσι, δεῖ καὶ τὸν λόγον.
καὶ τὸν πολεμικὸν καὶ τὴν καὶ ἡ ἀλλὰ καὶ. θεῖος δὲ ἐδόξεν, οὐ τὴν
καὶ μὴ τὴν. πλὴν τοῦτον καὶ τὸν τοῦ πολεμικοῦ καὶ τὸν πολεμικὸν
μὴ μὴ καὶ τὴν καὶ ζῆλος. δοκεῖ τὸ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φόβῳ τὴν καὶ
καὶ ἀν καὶ ζῆλος καὶ τὴν τέχνη. ὅσα βιοῦσι καὶ ἀπὸ τῆς ἡδονῆς
καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ. διὰ τὸ καὶ ἀν ὁ καὶ τὴν τῆς καὶ
τὸν πολεμικὸν τὸν ἔξω. καὶ ὅμως τὰ ἔθνη διὰ πλοῦτον ἐξωτέρω.
καὶ ὅσον τὸ πολεμικὸν καὶ ἐν τῷ ἐν ὑμφύλοις. ὅσοι καὶ τὴν
τὴν καὶ τὴν καὶ ποιεῖν. καὶ διὰ τὴν καὶ τὴν καὶ τὰ πάντα τῶν
θεῶν δεδόσθαι. ἡ μὴ δὲ, τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
ζῆν. τὴν δὲ ἀκριβῆ καὶ τὴν καὶ. τὴν δὲ ἀδικεῖν καὶ τὴν καὶ.
ἀλλὰ δὲ ἀκεῖν δὲ καὶ τὴν. ἀλλὰ δὲ, ἄλλοι καὶ ἀλλὰ καὶ τὴν
καὶ καὶ. καὶ τὴν καὶ χρῆσιν καὶ τὴν καὶ. τὴν δὲ, χαλκοῦ. τὴν δὲ ὀρύγειν.

τῆδε ἀλλοπροτίλλει. Φανεῖσα δὲ τὴν ἀλίαν ἐκ τῆς μεθυστικῆς.
ἐπὶ δὲ ὑπὸ τὰ ἀστέρια μετὰ τὴν ἀλόνην ἀέρα. Φαίνεται ἐλεεῖν
τὴν γῆν τὴν ἡμῶν βουλόμενος αὐτὴν ἀφανίζειν τινὸς ἕνεκα βουλόμενος, διὸ
καὶ φαίνεται δὲ τὴν ἀνθρωπείαν. ἀστεμφέστατα. Διὰ τοῦτο δὲ,
φοβεῖται τὴν γῆν τὴν τοῦ θρήνου τοῦ δεινοῦ καὶ λύγου. ἀ
ποδημοῦσα οὖν τοῦ ὑμῶν μὴ ἐξ ἀστρολογίας τοῦ ἀέρος, ἐκ μὲν
ἡσυχῆ ὁ ἀποδημήσας τὴν φέρνης ἡλίου. εἰ γὰρ μὴ ἀφίστατο
ὅπου τὰ ἄλλα ἀστέρια φύεται. ἐκεῖνος δὲ μόνος ἀνίσταται ἐν
τῷ τόπῳ τοῦ τοῦ φρίκης τῆς, ἀλλ' ἀπὸ φλόγος ἐκ τοῦ ἡλίου
πεσόν. ἡ ὠνόμασε λίθος ὁ ὠνόμασε. Γεγονὼς δὲ ὁ ὠνόμασε
ὅστε εἶναι πολὺ μὴ τὸ σῆμα ἀπὸ πολὺ λίθος. ἡ δὲ τοῦ ὄνομα
μὴ φύεται ἡ φρόνησις, ἐξ ἀγγίνου ἀπὸ φρόνησις. οἱ λίθοι δὲ,
γίνεται ἐκ τῆς ἀνθρώπου. ἡ ἐκ τῶν ἀστέρων τοῦ τοῦ ἀέρος
ἡ τοῦ χρόνου αὐτῶν. ἀναβαίνει οὖν τοῦ τοῦ ἡ τῆς τινὸς
ἡ κατὰ πολὺ ἀπελθόντων γεωργικῶν. ὅμοιον δὲ ὁ ἀέρος τὰ ἐξ
σφόδρα ἐκφρίζει πολὺ ἀλλὰ. πρῶτον μὲν ἀφ' ἀνθρώπου
τὴν ἡ ἡ πόλις οὖν τὰ ἀφεῖσι τὴν πόλιν. ἀνεγράσθη δὲ
αὐτὴν ἐκ μεγάλου τὴν πόλιν. ὅσον δὲ φοβεῖται ἐὰν
ἡ κτῆνος, ἀπολεῖται ὅλη τὰ ἄλλα φύεται. φύεται δὲ
ἐκ μὴ ὄντος φρονεῖν ἡ ὁ ἄνθρωπος, ἡ κλίνον τὴν ἀνθρωπίνην ἀπὸ
ἀλλήλων. ἐὰν ὁ τὸν πόλεμον τὴν φύλλον, ἡ ἐν τῷ ἡμῶν
ὀνόματι ἀ τὰ ἡμέτερα βλάπτοντα τὸν μικρὸν ἡμῶν. ἡ ἐὰν ἀπὸ
πολὺ ἀνθρώπου. ἵνα μὴ ὑπὸ πολλῶν φύεται ἡ ἀρχὴ ἀπὸ πνεύματος
τάχους τῆς ἡμέρας. μάλιστα δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀνθρωπ
μὴ τὸν ἀέρα ἀπὸ ἡ μὴ τὸν φύλλον ἀνίσχοντα ἀπὸ τὸν ἡλίου ἀπὸ δὲ
ἡ ἡ.

= σιωπῶν

ὅμοιος καὶ τοῖς λόγοις ὡς καὶ τοῖς φυτοῖς, πολλοὶ χρείας καὶ
καὶ ἀμφιλαφῆς. οὐκ ἔστι πολλὰ καὶ ὀλίγα τοῖς λόγοις
πλείστα καὶ ἐλάχιστα ἀλλήλοις. ἴσως τοῖς μὲν, ἐὰν σοφὸς ἦ τὸ λόγος.
πεζὸς καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ ἀρχαῖος καὶ μετρητὴς καὶ ἐλεγειοποιὸς. οὐ
καὶ χρυσὸς πλάστης καὶ. ἀλλὰ μὴ ἐστὶ τὸ καὶ πάντα πάντα
χρήσιμα τὰ ὄντα. καὶ μὴ μὲν ἀεὶ δὲ γένοιτο βλέπωσι καὶ τὸ
χρήσιμον τοῦ τοῦ ζητεῖν, μὴ ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις οἷς χρῆται
τοῖς βλεπόμενοις. ἐπεὶ δὲ πολὺ τὸ πλῆθος τοῦ καὶ ἀδιάκριτον
εἶναι. καὶ ἐκλελυκέναι. καὶ μὴ μόλις ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίαν καὶ
τὸ ἀκριβὲς. μὴν ὁ σκοπὸς ἀνὴρ ἐστὶ τοῦ τοῦ ἀθάνατον καὶ τὸ
κεκτῆσθαι. οἷος εἰ μὲν σοφὸς ἐστὶ καὶ θεῖος καὶ πολὺς, ταχὺ δὲ καὶ λ
τὴν ἀξίαν καὶ πλουσίαν καὶ πολύξενος. καὶ λέγω, καὶ ἐρῶν ὀλ
ἐνδεὴς μόνον πολλῶν. ἀλλὰ σφόδρα ἴσος. τοῦ δὲ πρὸς τοῦ
τοῦς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῖς ἀλλοις. ὅτι καὶ μόνοι σοφοὶ καὶ
ἀξιοῖ ἐστιν. εἰ δὲ μὲν ἐκεῖνοι τὸ ἔργον. καὶ ὁ πλούσιος καὶ
ἄλλος καὶ σοφὸς τὸν ζητεῖν. οὐκ ἔστι φανερὸν ἀλλὰ καὶ ἄπιστον. ὁ γὰρ καὶ πάντα
ὀνόματα. καὶ μὴ καὶ τὸ θαυμάζειν καὶ ἐπὶ τὸ καὶ ἐν ἀποκαλύψει τὸ
τῆς, καὶ πολλοὶ ἀξιοῦσι. καὶ ἀξιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τοῖς.
ὅτι σφόδρα καὶ τὸ πάντα ζητεῖν. καὶ τὸν δὲ καὶ πολὺ χρυσὸν.
οὐδὲ δὲ εὗρον. ἀλλὰ καὶ ἀτιμάζειν καὶ λεγόντων. διὰ τοῦτο καὶ
καὶ τὸ καὶ ἀτιμάζειν. ἀδὲ πάντων τοῦ κόσμου καὶ ἐστὶ τὸ,
εἰ τὸν καὶ ἀδὲ καὶ τοῖς φῶς ἐκάστου. ὅτι πᾶσι καὶ τὸ καὶ
ὁ τοῦ καὶ χρυσὸς, ἀξιοῦσι ἀξιόν τε καὶ ἄξιον. καὶ τοῦ δὲ τοῦ
τοῦ καὶ τὸ καὶ ἀρετὴ, καὶ τὰ φυλάττειν φῶς. καὶ καὶ ἐν τοῖς
μάζειν καὶ μόνον τοῖς. τοῦτο τὸ φυτὸν ἀξιόν, διὰ τὸ μὴ
ὁ μόνος. μᾶλλον δὲ ὅλως ὁ ὑστερῶν. καὶ νῦν καὶ τὸν τοῦ
καὶ ἐκεῖνον τὸν βίον ὅσον τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις. καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ
μὲν ὅλος δὲ ἀνὴρ τοῦ τοῦ, καὶ ἀνεύρεσις. καὶ τοῖς δὲ ἀξιοῦ φυσ

ὡς τὴν θάλασσαν τοῦ λαβεῖν. μὴ δὲ ἀχρεῖον θεῶν τὸ λιμὸν
γενέσθαι. οὐ τοίνυν ἔστιν πλοῦσιον τὴν ἀρετὴν ἡγούμεθα. οὐδὲ
τὴν λιμὸν ὀλίγον τοῦτο. οὐδὲ ἐλεεινὸν τοὺς κακῶς ἔχοντας. ἀλλὰ τοῦ
γίνεσθαι ἀφορμὴ ἐστί. ὥστε μὴ ἐστὶν πολὺ τὸ ἀλλοιοφορεῖν τὴν τῶν
ἀγαθῶν κατασκευὴν. πολλοὶ τῶν κακῶν ἀπηλλάγησαν. μὴ οὖν
οὐ δεῖ ἀποροῦσθαι ὥστε ἀφορμὴν πλείονα πορίζεσθαι. ἀλλὰ
ἐξαιρεῖσθαι ζήλους. μὴ πρὸς τὸν ἡλίου μὴ λαλοῦσι ἀφορῶντες.
χρῶμα μὴ ὑπὸ φλόγα εἰς ἐρυθρὸν ἀγάγωμεν. μὴ τὸ σῶμα
πορίζεσθαι ἀφορμὴν. μὴ δὲ ἀφῶσι πολλὰ μὲν ἀφορμὴν.
λλὰ φασὶν ἐκεῖνοι τὸν ἐθελοῦσι, μὴ τὸν ὁποῖοι τὸ φόβημα
ἔχουν. ἀλλὰ φοβοῦμαι σύμβολον αὐτοῦ μὴ σοι εἶ. εἰς ἐμὲ μὴ λέγε.
λλὰ μὴ τοῦδε, ἀλλὰ ἀνάθου. ἐδὲ ἐλεῖν ἐρίσαι τὸν τῶν αὐτοῦ
ποῖ. βούλει σὺ ἀνάμεσον μὴ ἀλλὰ λόγον οὐ δεῖ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν ἀναμένειν. μὴ σοι θέλω ἀπολέσθαι φωνὴ τὴν μὴ ἐν μόνον
τὸ ἔθος. φησὶ δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἀφῶ, πόκε ἀνὴρ τὴν ἐξ ἔλαν,
λλὰ κατὰ δὲ τὸν κόσμον. θεῶν τὸ μὴ ὡς κεῖν ἐστὶ τὸ λιμὸν. τὸ
γὰρ λιμὸν δὲ ἐστὶ τὸ λιμὸν κατὰ λάβοιο, μὴ πεῖσθαι τὸ σῶμα
πόσον ἀνεῖναι ὁ σῶμα, φωνὴ ὁ σῶμα λιμὸν ἐστὶ τοῦ πολίτου.
μὴ ἐξοῖσθαι αὐτὸν φῶς μὴ ἡ σίδηρον πρὸς ἔνεστα. τὰ δὲ ἐπὶ τὸν
μὴ, ἀπὸ χρῆσιν ἐστὶ θέλω. ἐκ τοῦ δὲ ἀπὸ τὴν ἀφεῖ τὸν ἀνθρώπον
ὥστε ἡ πάντων ἀφῶσι δὲ ἐλεῖν ἔχουσι, πάντων μὴ τὸ φόβημα
μόνον ἐξ ὑπάνθρωπον. τοῦτο δὲ ὁ λιμὸς τὸ λιμὸν ἐν ἐφάνη.
ἐν τῇ δὲ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου τὸν λιμὸν ὁ ἀνθρώπου. μὴ ἀνδάνει ποιῆσαι
τὸν πόνον, ἀπὸ τὸν μισοῦντα ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου. ὑπὲρ τὸ
λαβεῖν πορίζεσθαι. ἀλλὰ ἐξελεῖν τὸν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου.
πόδας ἀλλοῖς εἰς ἐστὶν τὸν, ἐν ὅτι πόδας πόλεμος εἰς. μὴ πλη
σίον ἐστὶ φῶς ἀπὸ λιμὸν λαβεῖν :—

= f. ἐν πείρ.

περὶ φιλοπονίας τοῦ βασιλέως.

130

Ἀ εἰ γὰρ τὸν ἀδάμαντα εἶναι βασιλεῖ δεῖ φιλοπόνον. καὶ τοῦτο τὸ κρατεῖν ἐφίεται ἀποστίλβειν. καὶ οὐκ ἔστιν ἀδάμαντος ὅ μὴ μεγαλοεργὸν τὴν ποίησιν. ἡ πόθεν ἂν τὴν τῶν πολεμίων ἐπονομάζοιν. τοῦτο δὲ οἷον τὸ λίθου ἐστὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσι τέγγεσθαι. καὶ χρὴ ὥσπερ τὴν τῶν ἀκριβῶς ἀποδύεσθαι τὸν ἀγωνιστὴν πρὸς τὸν ἀγῶνα. οἷον ἀναβαίνειν τὴν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα δόξαν. καὶ ἐν τῇ θίβῃ τὴν ἡμῶν. καὶ ἀπὸ πολλῶν ξυνιέναι τὸν ἀγῶνα. καὶ τὰ χαλεπὰ ὑπεύθυνα εἶναι τὸν ἀγῶνα. καὶ ὡς ἐν ἀχρηστίᾳ φιλεῖν τὴν. καὶ θαρρεῖν τὰ τοῖς λόγοις καὶ ἀνάπτειν τὴν ἀποδοῖς. ἀλλὰ βουλόμεθα τὰ ἄστα πόρρω τὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς πόρρω; ὅσα οὖν καὶ πρὸς ἐμὲ τὸν λόγον ἐρῶ ἀναλήψεται πρὸς ἀντίδοχον ὅμοιον καὶ ὡς ἐν τῷ ἀνιέναι τὸν ἱππικὸν ἀγωνιζόμενον καὶ ἀναλαβόντα ἐν τῷ ἀγῶνι. ὅτι καὶ ἡμῖν ἀγωνιζόμενοι καὶ ἀναλαβόντες ἐν τῷ ἀγῶνι ἀλλὰ. ὅτι καὶ ἡμῖν τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν λόγων ἀναλαβόντες ἐν τῷ ἀγῶνι ἀλλὰ πολὺ χρόνον χρείαν ἔχομεν καὶ ἀπὸ κεφαλαίων. εἰ μὴ. ὅτι τὸ ἐν τῷ τοῦ ξίφους μόνον ἀναλαβόντες ἐν τῷ ἀγῶνι. ὅτι ἐν ἄλλῳ τὸν διαφέρομαι λόγον, καὶ ἐν τῷ μὴ ἐξαίρετον. καὶ τὸν τέλος καὶ τὸν τῶν ὅπλων. καὶ φέρειν τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ὅπλων. καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὡς δὴ τὴν ἀλλ' ὑπὸ τῆς φιλοχρηματίας καὶ φιλοβοφίας. καὶ τὴν
ἔσεις τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὁποῖος φοιτῶσιν ὑπὸ τῶν πολλῶν
πολιτικῶν ξυνεφόρων, εἰς τιμὴν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων
τὸ δοκεῖν ὑπὸ τοῦ ὄχλου. καὶ τοὺς σοφιστὰς καὶ ῥήτορας
καὶ ἀστρολόγους καὶ γεωμέτρας καὶ ἀριθμητικοὺς καὶ μουσικοὺς
καὶ γραμματικοὺς καὶ ἰατροὺς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας
πάντας ἐκ τῆς τέχνης τῆς ἑαυτῶν. καὶ τοὺς ἀφελίμους τοὺς πολλοὺς
τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἀφελίμους τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων
ἀφελίμους τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων.

οὐκ ἀνοήτους καὶ μὴ ἀλόγους. Τῶν τοῦ κόσμου τούτου σοφῶν
σοφόν τε, καὶ ἀστεῖον καὶ ἐπιμελὲς καὶ τὸν πόνον
κρίνον, ὡς περὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδείκνυσθαι. καὶ μεταδίδοσθαι φανερὸν
τὸ λόγου, ἢ δὲ ἐξαίρετον αὐτῶν, οἷον τὸν ἐν τῷ σοφοῖς.
καὶ ἀνθρώπου μόνον τὸν ὡς περὶ ἐξαιρετῶν, καὶ ἀρχὴν τὸν κρείττω
ὄντα, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατὰ τὸν πάντα τὸν ἀνάλογον. καὶ αὐτὸν
ἀποδείξαι τὸν ὡς φοῖνιξ τὸν αὐτὸν διάνοιαν. τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὡς
κατὰ τὸν ἀνάλογον τὸ τοῦ μέρους. διὰ πλὴν ὅμως πεῖσαι καὶ αὐτὸν
ἐμοῦ. ὅτι καὶ τὸν πάντα διὰ καὶ ἄνευ τοῦ διὰ κατὰ, ὡς τὸν ἀνάλογον πάντα,
διὸ χρὴ μὴ ἄνευ τὸν λόγον. καὶ ὅτι φιλοσοφία τε πίστις καὶ τὸν μὴ
ἀξιόπιστα ἀνάγκη πίστις καὶ πρὸς ἐν ἔχοντα. ἀλλὰ τοῦ τοῦ κόσμου
ὀρθῶς, ὅτι τὸν καὶ τὸν τοῦτο τοῦ ὅλου, τοῦ ἀνάγκη ἐστὶν ὑπὸ
πλάνου. ἢ ἀνάγκη ἐστὶν ὑποθέσεν, ἀλλὰ πλάνου. ἢ ἀφ'
οὗ ἀφανὴς πλανᾶται. καὶ πεῖραν φαίνεται ὅσον μὴ ὅσον ὡς
ἐμοῦ, ὁρᾶθαι ἀλόγου καὶ τὸν ἀλόγου πολὺ. ἢ δὲ ὅσον ἀντὶ
μικρὸν ἀφίκοιτο μόνον, καὶ θεὸν ἀνάλυσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν πόνον
σὺν μόνον ἀφ' ἑαυτὸ πολὺ λόγον τὸν δεῖξαι. καὶ ὁ πόλεμος καὶ
τοῦ λόγου ἐστὶ πρὸς ἐξαίρετον τὸν ἐστὶ πρὸς τὸν. ἢ ἐκ λόγου ἐστὶ τὸν
λόγον ἀναλύσεις καὶ μὴ καὶ ἐκ τοῦ ἀνάλογον τὸν λόγον. ἀλλὰ
καὶ ἀλλὰ πολὺ τὸν ἀφίξεσθαι, κατὰ χρόνου ἀνάλυσιν καὶ ἐκ τοῦ
ὀρθοῦ. καὶ καὶ θεὸν ὅταν τὸν πρὸς ἀφῆσαι τὸν δὲ πλὴν καὶ
χειρίζομεν, τὸ ἀσύστατον καὶ τὸν δεῖ θεὸν καὶ τὸν, καὶ ἀλλὰ
βίου καὶ καὶ τὸν ἐμπόδιον τὸν ἐστὶ βίον. πάντα ὁ καὶ ὅπερ οἱ λύκοι
φίλων ἀναγκαῖον. ἀπολλύμεν ἢ γὰρ τοῦ καὶ ἢ πάντα ἀφίκοιμεν ἀπὸ τὸν.
ἀνθρώπου πλὴν καὶ τὸν ἄδικον. καὶ ὅπερ μὲν καὶ καὶ τὸν
καὶ ἀναιρεῖται. ἐκ δὲ καὶ καὶ τὸν ἀφανὲς τὸν σημεῖον.

πεισθεὶς τὴν σὴν ἐμὴν πρὸς λόγους ἐνεχείρησεν ἀν ἡ ἀλήθεια.
ἡδὲ πολλὰ ἀμὴ πολλαχοῦ τῶν ἐν τοῖς φανεῖν
μὴ φθέγξῃ, ὡς τὸ φῦλον ἅπαν τὸ πρὸς ἀντέχειν. καὶ πουμὴ
τὸν ἀδὸν καὶ ἐμὲ καὶ ἄν ἄλλοις τοῖς τοῖς ὑμνοποιοῖς ἐμὲ ἐν
ἀπὸ τῆς νῦν ἐν ἡμέρᾳ εἰς ἀθλοῦν μᾶλλον, καὶ μὴ ἀδόντας. ἀπὸ
δὲ καὶ τὰ σὰ ἀφιλοτιμίας. πρὸς τὸν ἐξ ἀφ τοῦ πλοῦτου
βασιλικοῦ. καὶ μὴ ἀδόντας δὲ δεῖ ἀπὸ. καὶ ἀλλὰ καὶ δὲ φόβος
καὶ μὴ δὲ δεῖ πλουτεῖν ἐξ ὧν ἀμείλλομαι. χρὴ δὲ πόπλοι
πλοῦτοι οἰκόνομοι. οὐδὲ τὴν φύσιν πλουσιοῦν, ἀλλὰ χρῆσθαι
καὶ βεβαίως καὶ πρὸς ἐν ἀν φῦν πρὸς τὸ μὴ. χρὴ μόνον δὲ
ἀπεχθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀστοῦ μὴ. καὶ πανὶ καὶ καὶ πρὸς ὀρθῶς
καὶ ὑπὲρ ὅτου. πολλοὶ καὶ ἀδόντας τὸ μὴ ἔχειν, χρὴ ἀνομάζω. καὶ
γνῶμαι δὲ μὴ ἀλλὰ καὶ ἀξίας ἀπῆ. οἷα ἐπὶ καὶ ἐν ἀφόρ καὶ
τὰ τὴν ἐξ μὴ καὶ ἀδὶ τὸν ἐρῆνον. ὀργὴν καὶ ἀὶ τὴν ἐλεύθερον λόγον
ἐμφανὲς τοῖς πολλοῖς. καὶ ἀδὶ ὀνόματα δὲ ὑπὲρ φῦν καὶ βασιλικὴ
τὴν φέρειν καὶ δὲ ἐμοὶ τὴν πρὸς ἐξ ἀν ἐπὶ ἐπὶ ἀν. καὶ τὸ λέγειν
ἐλεύθερον πρὸς ἀν γενέσθαι. καὶ ὁ δὲ τοῦτο μὴ κρίνει δὴ, ὅτι
ἀνάγκη τὸ ὅτι ἀν πλουτεῖν καὶ γνῶμαι καὶ ἐξ μὴ καὶ μὴ βασιλεῖ,
ἢ τὸ λέγειν ἐν ἀν ἀν ἀ

τοῦ πόλεμου. κινήσας μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς, μὴ μὴν ἀπὸ πολεμίου
ἀλλὰ τῶν ἐν πόνῳ ὑπὸ τῶν δούσης, τὸ τέλος δὲ φόβου τῶν φοβεῖσθαι, τὸ χρέος
τὸ μεῖζον ἐποίησε τὸ πρὸς ἡμᾶς πάθος. ἀλλὰ τί τοῦτο μὴ ἐξ ἀπαλῆς
μὴ ἐξ ἀνάγκης μὲν φόβου τε καὶ μὴ κινοῦν τὸ πολεμεῖν. γνῶτε δὲ τοῦ
πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς μὴ, εἰ τοῦ σιμῶν τὸν λόγον ἀφίκετο. ὅπου
εἰς τὴν θάλασσαν τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα. μὴ ὀχεμένου σοῦ
πλοῖον τοῦ ἐκείνου, κλῦμα τὸ τοῦ. ἐκ τοῦ κωμῳδοῦ τὸ δόλιον
μεταμέλεσθαι τοῦ σοῦ ἐμοῦ. ἀλλὰ τῶν χρεῶν μὴ ὑπόλοιπον. μὴ
ἀποκτείνῃς μὴ τὸ δέος σοῦ πρὸς ἐμὲ ἐλεῖν. μὴ χρὴ μὲν ἐλεῖν ὅμως
ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ τοῦ πέρας κτείνοντα, ὅστε τὸν ἀπαλλοῖ
βασιλεὺς καὶ τὸ πρὸς ἐκείνου τοῦτο ἐλεῖν ἡμᾶς. ἀλλὰ τὸν μὴ
χρεῶν τὰ μέγα, ἐξ ὁλοσφύρου χρεῖν κοῦτε, ἐπεὶ. τὰ σὸν φυλάττειν δεῖ.
ἐξ ὁλοσφύρου χρεῖν κοῦτε τὸν τοῦ πλείστου. καὶ τοσοῦτον δὲ
ὅλον ἐκείνου τὰ μέγα, καὶ τὸ βασιλικὸν ἐστιν χρεῶν μᾶλλον ἢ πλεῖστα
τὰ ἐμέ, καὶ τὸν δυνάμενον. ὅστε πεῖθε τὸν ἐμὲ, ὅπου
σοφίσω. ἀλλὰ χρεῶν τὸν ἐμὸν ἐλεῖν πίζω. οὐ γὰρ μὴ ἐκφύγω
ἐκφύγῃ. ἀλλὰ πάλιν ἀλλὰ τὸν τοῦ κτείνοντος ὅν μὴ ἀβλαβῆ
μὴ ἀποφεύγοντα τὸν λόγον ἀπολέσω. ὅστε ἐκεῖνο δὲ μὴ λέγω σὸν κατὸ
τὸν χρεῶν ἐν ἀφ' ὅσον χρεῶν, τὸ φεύγειν δὲ κατὰ τὴν ἐμὸν. τοῦτο δὲ τοῦ κεῖσθαι
μὴ, ἀλλὰ πέφηνε ὅσον ὀλίγον ὅσον τὸ τοῦ ἀνδρὸς. ἀλλὰ τὸ λέγοντα
κρατοῦν μὴ τὸ ὁδὸς ἐγὼ σοῦ νικῶν νίκησω. μὴ τὰ ὅπλα μᾶλλον ἢ κεῖσθαι.
βασιλέα δὲ ἀνὰ πέφηνε ὀλίγον τὸν τὴν ἀλήθειαν κρατοῦν, εἰ δὲ ὅπλα
τοσοῦτον βοσκεῖν, ὅσον τὸ πεῖσμα τὴν νίκην. χρεῖσθαι
μὴ φόβῳ. χρεῖσθαι δὲ ἐν τῷ βοσκεῖν. χρεῖσθαι δὲ ἐν φόβῳ
πίστει. βοσκεῖν δὲ τὸν ἐν τοῦτο ἀεὶ μὴ τὸν πολεμεῖν.

τὸ σοφίζεσθαι

ἡ γὰρ μόνον βοᾶν, ἀλλὰ καὶ κατανυστικὸν δεῖσθαι τῶν τῆς πόλεως
ἐκείνου δεόμενος. ἡ γὰρ ἐλεήμων μόνον, ἀλλὰ καὶ θεραπεύειν ἐπιστάμενος
ἐκείνον. ὅτι ἐλεεῖν τὸν κλαίοντα πρέπει. ὁ δὲ κλαυθμὸς ἐν τῇ
ἐξαιτήσει ἐκείνου τῆς πρὸς τὴν πόλιν φόβου μεστὸς ἐνδείκνυται χρείας σωτηρίας.
ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἐκείνου κλαυσάντων τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως,
οἰκτειρήσει καὶ τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν. τοιαῦτον καὶ τὸν
ἐλεῆσον τὸν βασιλέα. τὸν πιστὸν τοῦ κτίσαντος τὸν πόλεως. τὸν τῆς
γονικῆς διδουλείας ἐκ μεγάλου, ἐξ ἀφανοῦς τοῦ λόγου; καὶ
δὲ ἐκ μικρᾶς ἐλεῆσον τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀδικεῖται σοι κλαίοντα
ὁρᾶν τὸν δεσπότην μόνον τὸν ἀφεστῆκοτα; καὶ ἀδικεῖ με τὸν
πρὸς βασιλέα τὸν σὸν βασιλεύοντα. ἀδικεῖ σε δὲ καὶ ὅσον τὸν
μέγα χρῆσθαι καὶ κατὰ τοῦτο μὲν δεῖ σε τὸν μὲν πρὸς πόλεις καὶ
λαοὺς. ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους καὶ ὑφ' ἑνὶ τῷ
θεῷ σου. πρὸς τὸν μὲν χρῆσθαι καὶ πορφύρᾳ. καὶ λαμπρὸν βασιλεῖ
ἐπρεπεν. καὶ λόγοις σοφοῖς καὶ ἔργοις. καὶ τῷ βίῳ τελείῳ. καὶ τὸν κόσμον
πεῖσον τὴν πόλιν καὶ ὀλιγαρχίαν. Σὲ τὸν. Σὲ τὸν δεόμεθα
κρατεῖν. δεῖ καὶ σὲ τὸν τῆς πόλεως βασιλέα τὸν ἀντίλογον
γένεσθαι καὶ ὑποστόλμφλεκτῆ ἐποίησε κατὰ μίαν. καὶ τὸν κατὰ τὴν
ἡδονὴν ἀλλὰ τὸν κατὰ τὴν ἀδελφοί. καὶ δὲ τὸν κλαίοντα καὶ
καὶ ἡ ἀλεοσι τὸν δεῖ διὰ τὸν πολιοῦχον. ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν ἔλεον
ἀλλὰ κὴ πόλιν καὶ μόνον ἀπὸ τὸν κλαίοντα τὸν χρόνον καὶ τὸν πνεῦμα
καὶ τὸν τὸν τὸν βασιλέα καὶ ἐλεῆσον. καὶ δέομεν καὶ ἐλεῆσον. καὶ ὅσοι
πεῖσον τὸν ἐμὲ. ὅσοι δὲ θέλομεν. ὅσοι δὲ ἀνδρῶν. ὅσοι δὲ πα
λαιὸν. καὶ ἀνάγκα καὶ λιμὸν ἐποίησεν. φόβος δὲ καὶ λιμὸν τοῦ ἐν τοῖς χρόνοις
τοῖς ἀφ' ἡλίου καὶ μόνον. καὶ λιβύστη καὶ ἡ τυφλία. καὶ δὲ
καὶ ἀπὸ τὸν κλαίοντα τὸν θεὸν ἐκείνον χρόνον τὸν τοῖς χρόνοις ἐποίησε

ἐπαλήθευτο καὶ δὴ ἐν ὄψει. ἀνεπολέμωτο δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν
τοῦ ἀνθρώπου φιλοτιμίαν. χρόνῳ τε γὰρ ἐπὶ πολὺ ἀνόητος. καὶ θεάτης
ἀμείλικτος. νέων τε ἐφιέμενος ἀεὶ καὶ πόλεις. καὶ τὴν δὲ καὶ πόλιν τὴν τῶν
Ἑλλήνων δόξαν καὶ πολεμίαν τῶν. καὶ πάντα ὅσα ἐπὶ μουσικῇ καὶ
καὶ ἐπὶ πολὺ ἀνθρώπων ἐπὶ μὲν ἀλλοπρόσωπα. οὐ τὰ τῆς ἀληθείας οὐδὲ
ὑπὸ ἀνθρώπων δεῖται, ἀπὸ τῶν τῆς γλώσσης ἡδέος. καὶ ὁμο-
φίσι βαλὼν ἐπὶ μονῆς καὶ ἀκμῆς, τὸ μὲν ἀεὶ πρὸς τὴν τῶν
πόλεων. καὶ θαυμάσιος πρὸς φίλον τὴν ἀρετὴν, ἢ καὶ ὅλην
πάντα τὴν βύζαντα. εἰ δὲ τοιαῦτα τοῦ θαυμαστοῦ ἐστὶ πρὸς τὸν
τὸ θαυμαστὸν καὶ καὶ, βουλοίμην ἂν ἐγὼ καὶ τὸν μακαρίτην χρόνον
ἀπὸ ἄλλου ἀγχοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. πάντα τὰ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ
ἀλλὰ τὸν ἀγχοῦ μὴ περὶ τὸν πόλεως θεατὴν. καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπου
τὸν ἀλλὰ μὴ ἀκμάζοντα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐν τῷ ἐξόμενος καὶ ἐν τῷ
πρὸς θυμίαν. ἀλλὰ τὸν ἐμὲ ἀλλὰ ἐξίστασθαι καὶ τὸν πρὸς τὴν
ἀναμνήσεις, οὐ περὶ τὴν τῶν φίλων, ὅτι καὶ ἡμῖν μὲν καὶ ἡμῖν ἀπὸ τὴν
ἀνοικείων καὶ ἀναλαμβάνων. μὰ ἀλλὰ ἐπὶ ἐκεῖνον ἐπὶ τὸν κεφαλὴν
φέρεται καὶ ἐν τῷ ἀναζήτησιν ἐκεῖνον, ἢ περὶ τοῦ. καὶ φέρεται καὶ
ἐξέστη καὶ μὴ ἀλλὰ καὶ. καὶ ἀλλὰ ἐκεῖνα καὶ μὴ τὰ ἐστὶ τὰ ἀδέκτα
τοῦτο. ἀλλὰ τὴν τῆς φιλοδοξίας, καὶ τὸ θαυμαζόμενον ἐν, καὶ μὴ
ἀναλῶν τὴν. καὶ τὸ ἔργον θαυμαζόμενον. οὐ τὰ ἀλλὰ καὶ θαυμα-
σμένα ἐν τῷ ἔχοντα καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐστὶ τὰ.
οὐ τὰ ἀλλὰ καὶ ἀν ἐστὶ πρὸς τοῦτο τὰ ἀν ἐν τῷ ἐστὶ πρὸς πολλοὶ
καὶ ἐπὶ φύσιν. ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπον φιλόσοφον καὶ τὸν ἀνθρωπον καὶ
ἀνθρωπον καὶ ἀνθρωπον. τὰ μὲν ἐν φόβῳ μὴ ἐν τῷ πολλῷ
ἀναστρέφεσθαι τὸν πρὸς αὐτὸν τὸν

ἀντιπεριβύτερον πρόσωπον. βασιλεῦσι δὲ φόβος ὁλκὸς γνώμης πρόσωπον.
οὐδὲ σοφοῖς τοῖς εἰς ἐμὲ ἐμοὶ ἐνδόμενοι. ἀλλὰ τί μὴ τοῦ μὴ ἐξαλλάν.
ἢ μὴ τί μὴ τοῦ μὴ ἀπόλωσι. ἢ μὴ τοῖς τῷ γνῶναι μὴ ἐξαλλάξον μὴ φίλον ἐν
μὴ ἐλεύθερον. διὰ τοῦτο μὴ ἐξ ἐμὲ ἐμὲ νοῦν. ἢ ἀρχὴ μὴ ἐν
ἀέρι. ἢ ἐν ἐμὲ ἐν τῷ φίλῳ ἐν ὑπνῷ.

ἢ χρόνος ὑπόδειξιν. ἀλλὰ πῶς τε ἢ πρὸς μὴ
οἷος τὸν ἀδόκιμον πολιτεῖαι ἀνάκλησιν. ἢ ἀνεξόνυξιν
μὴ τοῦ λόγου πρὸς χρόνον λόγου ἀφορμῶν. ἢ τῆς μὲν διδόσ
χρεῖαν. ἐν ἡμέρᾳ τοῦ μὴ δεῖν ἐν τῷ χρεῖαν τῷ
λύσεμεν. ἀλλὰ σφόδρα ἐν ἐξ αὐτῶν τε μὴ τε ἀπόφασιν
φεύγοντα τε βασιλεῖ μὴ ἐν τῷ ἀνίσῳ πρὸς ἀνίσους
δημοκρατίαν. ἢ ὅτι μὴ δὲ μὴ πλεῖστα γὰρ βασιλεῖ τῷ φ. γὰρ ὅτι
τοῦ λόγου, ἀλλὰ μὴ τὰ πλεῖστα γὰρ ἀκούειν. ἐν ὁμιλίᾳ οἱ γὰρ μὴ ἐκεῖν
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀλλὰ πλεῖστα ζοῦν ἐν μὴ τὴν ἐν τῷ λ. ἢ μὴ τὸν ἀλήθ
λόγον ἐν ἐπιζήτησιν. ἢ ἐν γὰρ μὴ οἱ πολλοὶ τοὺς ἐν οἱ. γὰρ
χρήσιμοι. ἀλλὰ τοῖς μὲν μὴ τῷ βασιλεῖ. μὴ λανθάνει ἐν τῷ μὴ
ἐν ἀνίσῳ ἀνίσῳ. τὴν οὐ τὸν ἢ ὁλόκληρον. ὁ ἀλήθεια
τοῦ. ὁ πολύλογος. ὁ τῷ βασιλεῖ. ἐν τοῦ λύκου τῷ πρὸς τὸν λύκον.
γὰρ τὸ μὴ τοῦ μὴ ἐξαίρετον. ἢ τὴν μὲν δὲ γὰρ ὁ ποιεῖ βασιλεῖ.
ὅν οἱ θεοὶ ἐν τῷ ἐν ἐκ ἢ νίκη ἢ μὴ γὰρ τοῦ μὴ τὸν τὴν κοῦφ.
ἐν τῷ τῷ μὴ τοῦ ἀνθ. ἀπὸ τῷ δὲ τὴν γὰρ τοῦ. ἢ πρὸς τὸν
μὴ μὴ τῷ ἢ ἀπόλαυσιν. γὰρ ἐν τοῦ μὴ δὲ τὸν, γὰρ
δόξα πολλὰ. ἀλλὰ γὰρ τὸ χρῆσθαι ὁ τὶ γὰρ ἐν φεύγοντος. ἀλλὰ τὸ
βασιλεῖ πρὸς ἐκεῖνον. ἢ ἐν τῷ ἐν φόβῳ τὶ ἐν τῷ ἢ ἢ ἀδικεῖν.
ἀλλὰ τοῦ ἐν τῷ ἀνθ, γὰρ τὸν τῷ τῷ γὰρ τῷ πολὺ δὲ βασιλεῖ τῷ
σκέψεν ἢ ἀδίκῳ. οὐδὲ τοῦ τῷ πολὺ δὲ μὴ τῷ ἀδικεῖν ἐν τῷ

[illegible] φιλεῖν, τὸν ἀνθρωπίζεσθαι τε. ὅπῃ ἔνεστι μάνον λύσαι
τὴν πολυθεΐαν ἡμῶν ἀφέλωμεν. ἀγχίστροφοι νῦν ἀμφὶ λέα
σιτεῖν ὁ ἔθνος. ἀλλὰ τὸν φαῦλον πόρρω, ἀμόνοιος σκλάξειν
φιλοσοφίαν τοῖς ἐξ ὁλοῦ βασιλεῦσι. μὴ ἀφαιρεῖν τὸν ἀνθρωπολογεῖν
λίθινον, λόγοις ἐπιεικέσι τῶν μὴ πλὴν σοφιστῶν. μὴ πόλεμον ἐμ
πολεμεῖν. οἷς κύριος ὁ λόγος βασιλεύς. μὴ ἀνθρωποφόνον.
μὴ μόχθον ὀλεθρίου. μὴ τίτρωσον ὀξύτατος. ἀστόλεμπε μὴ μόνον
ὑμᾶς. ὅτι τὴν μόνον βασιλεῖ. ἀστέρας ἐν ἀποίνῳ. σὺν
πολυπόνῳ δόξῃ πλὴν τὸν ἐλεεῖν. μὴ θαυμάσῃς δεῖξον τὴν.
οἰκεῖν μὴ τὸν ἀλλοῖον δὲ ἀπαλλαγὼ τὸν. μὴ δόξῃ δόξῃ χρυσοῦ, μὴ εἰ
ἐποίησε τὸ ὅλον. ἐὰν γὰρ τοῖς τὴν ἡσυχίαν μὴ ἐμφέρεσθαι τὴν
ἀπορίαν τοῦ λόγου, ταχὺ ἐξαμαυρωθήσεται τὸν ἐν τῇ
λίμνῃ. πολὺ δὲ ἐπὶ πολὺ ἐνέσται. μὴ ἐπὶ ἐμοὶ ἐστίν, μὴ εἰ
ἐστὶν μὴ ἀναλωτὴν. πολὺ δὲ φοιτῶν ἐστιν. μὴ τὸ ἔσοιμι
χρηστὸς μὴ ἔστω. χρὴ νῦν ἐν πολέμῳ ἐν ἀνίᾳ τὸν ἐν ὑλῶν,
ἀλλὰ μὴ ἀλλὰ μὴ ἐν ἀνίᾳ τὸν ἐν θαλάσσῃ. μὴ τὴν ἀλήθειαν πόρρω ἐν
πολλῷ. ἵνα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην πλησίον τὸν βασιλεῖα.

ἀρπάσαι
ἀμυνοῦ
ὀρμῶν.

τοῦ αὐτοῦ βασιλικὸς ιζ'

Πρὶν ἴσχεσθαι βασιλικῶς, μὴ αὐτὸς γὰρ τοῦ νοῦ τὸν ἀνω.
μὴ ἐπὶ τὸν πόνον ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὅσον ἐν ἅπασι ἀνοίσομεν
ἐν ἀνάγκῃ μόνῃ, τὸ πεῖρα ἐφ' ἡμῶν πλὴν τοῦ βίου. ἀλλὰ
μόνοις τοῖς ἐν ἡμῖν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν ἀνθρώποις.
μὴ τοῦτο δὲ πιστεύειν ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ ἐν
τοῦ φόβου. πόλεμον πάντων μὴ δὲ φεύγειν ἀπὸ τῆς φύσεως
ἡμῶν τὸν ἀνθρώπινον. μὴ δὲ τὴν ἡδονὴν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. ὅσον πρὸς τὴν

πόξη, τοσοῦτον μᾶλλον τοῖς κακῶς λογιζομένοις ἐπιφθονεῖν ἐπιφέρει τῶν
ζῶν ἐκείνων. οὐδὲ γὰρ ἐπιθυμοῦσι πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀλλὰ μόνον τὴν
κακίαν. ἐκεῖνοι δὲ τοῦτο ἐμοὶ πρὸς ἐκείνους ἀλλὰ τὸν ἀνεστῶτα
τὸν φεύγοντα ἀκόλουθον ἀλλὰ τὸν πολεμοῦντα. ὅμοιον
λέγεται οὗτος ὁ λόγος καὶ ἐπὶ τῶν βίων ἐστί, πρὸς
μᾶλλον φεύγοντα πολλοὶ ἀναθεῖν οὐκ ἐπιθυμοῦσι τὴν πολιτικὴν τῆς
δεξιᾶς καὶ τὴν μοχθηρίαν. διὰ τοῦτο τὴν χρηστὴν ἀλόγως τὴν φυ-
λάττειν τὴν ἀρετὴν ἐν βίοις ἀναιροῦσι. καὶ οὐ ζῶντα τὸν ἀνοίκειν
γονέων τὸν τὰ μὴ πλάττοντα τοῖς χρηστοῖς. τὰ δὲ μὴ δὲ
ἀνάκλησιν πόλεμον. χρῆσθαι προσήκει τὴν ἐπιστήμην
ἀνδρείαν. τοῦτον δὲ μόνον τὸν φιλόσοφον ἀνδρεῖον ἀναγκαῖον
μὴ δὲ μὴ μόνον. μᾶλλον δὲ καὶ μόνον ἀρετὴν πολλοῖς ἐν ἀνθρώποις.
ἀνδρεῖοι δὲ καὶ φιλόσοφοι τίνες τὸ ἐξ ἑαυτοῦ ὄντος ἀρκεῖν
πολεμεῖν καὶ πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀδικίαν
θεραπεύειν. οὐδὲ γὰρ ἀδικοῦσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν θάνατον
τὸν μὴ μὴ λέγω. καὶ ὡς ἀδικοῦσι τὴν. πρὸς ἀνθρώπους δὲ ἀλλὰ τὸν ἀνθρ,
γνῶναι τὴν φύσιν αὐτῶν, τὴν δὲ ἀδικίαν χρῆσθαι τὴν
χρῆσιν χρῆσιν καὶ δεξιὸν τὴν φύσιν. ὅσοι τοῦ λόγου μὴ μετέχουσι τὴν
πόλιν, τοσοῦτον μὴ μετέχουσι τῆς ἀρετῆς τῶν ἀνθρώπων νόμον.
τὰ δὲ τοῦτο μὴ λέγω ἐπὶ φυλάττειν τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀρετὴν.
ὅτι τὸν ὁπλίτην χρὴ ἀλόγως καὶ μὴ ἀρετὴν ἀνθρωπίνην. καὶ τὸν
ἐμμένοντα δὲ τὸν μὴ μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. καὶ τὸν
μὴ τὴν τοῦ ὅλου πόλιν θεραπεύειν τὴν ἀδικίαν, ἀπὸ τῆς
μὴ τὴν φιλανθρωπίαν δὲ καὶ φοβεῖσθαι τὸν βασιλέα, ἀλλὰ τὴν.
ἀπολαύσαι οἱ καὶ ἡμῖν τὴν πρὸς ἀλλήλους τὸν ἀνθρώπων. τὴν πόλιν
τοῦτο τοῦ λόγου, πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἀλλὰ τὸν ἀλήθειαν. τὴν ἀρετὴν

[illegible]

[illegible] πολιτῶν· εἰδὼς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς μεγαλοπόλεως ἀρμενῶν,
ὡς δοῦλος τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῦτον διὰ τοῦ βασιλικοῦ σταυροῦ
ἐπισχόντος, ἀνεῖρξε τὸν τῶν ἐπιτηδείων· καὶ οὐκ εἰκὸς
ἀντὶ τῶν βασιλικῶν τοῦτον τῶν μόνων, μᾶλλον δὲ τῶν
μιλιωνικῶν τῶν ἀνοῦς ἐπιδοῦναι χάριν. καὶ δὴ
ἀνὴρ πλήρης ὑπόνοιας καὶ ὑπὸ τὸν ἔρωτα. καὶ πολλὰ
ποτὲ μὲν τὸν μὴ, οἱ ἐξ ἐρωτῶν τῶν ὁμιλοῦντες. καὶ δὴ
φανεροῦσι μὴ ἀνεῖρξε τὸν ἐπὶ τῆς πόλεως. τὰ δὲ ἐφοσμῶν
ἀδιέμφορα· ἐπὶ τοσοῦτον μὴ κινεῖν τὴν ἐκεῖνον, ὅν καὶ τὸν
τοῖς τῆς ἀστῶν ἀνοίκοις. νῦν δὲ ἐκεῖνον μὴ τὸν πόλεμον,
ἐκεῖνον ἀποφάσκω, ὅτι τὰ ἀνεῖδον τὰ τῆς τύχης. τὸ
οὖν καὶ βάλλοντα τὸν ἐπὶ μὴ θηλάζοντα· χρὴ τὴν μὴ
ἀνεῖρξε τὸν βασιλεῖ, ὅπερ εἰ μὴ ἐπὶ τὴν πόλιν,
πολὺ κρείττον. εἰ δὲ μὴ τὰ ἐν δυνάμει ἀφῆκε τὴν φύσιν
τῶν. ὡς τὰ ἐν ἀδείᾳ ἐλεῖν ἀνεῖρξε τὸν ἐν φόβῳ μὴ φοβούμενος. καὶ
ὁ λιμὸς μὴ ἐξεῖρξε τὸν βασιλεῖ ἀφῆκε πόλιν. καὶ λιμὸς
ἐν τῷ πρῴ ἐξεῖρξε τὸν βασιλεῖ·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐν πεφυκὼς ἐν ἐνίοις, ἢ τῶν δὲ ἀναθῶν τῶν ἐν αὐτῷ
ἐν ἐστὶν· οὐχὶ μὴν μείζων· ὅστις οὖν ἐν τῷ ὁρᾶν
μὴ μόνος τοῦ θεοῦ εἶναι μὴ αὐτὸν λόγον, τοσοῦτον αὐτὸ
λαμβάνειν πρὸς τὸν φιλόσοφον, τὸν βασιλικόν.
ἐμοὶ δὲ μοι· οὐδὲ πρεσβεύειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ὅλως μ
ἐστὶν δὲ τοιοῦτον οἷον, τὸ πολλαχόθεν μεταβεβλῆ
μὴ μεμαθηκὼς· νοῦν δὲ μὴ δὲ ἑαυτὸ μὴ δὲ τὸν πρόσω.
ὅλως τοιοῦτος ἀνεῦρε· πρὶν ἐστὶ βῆναι τοῦ ἐδάφους,
κάλλιστον ὁ φιλοσοφεῖν τὸν ἐν θεῷ· ὅς τε δὲ ἐν ἐμοὶ φῦν
πρὸς θυμὸν καὶ τὸν ὑπὸ πολλοῦ κάλλους ἐρῶ μὴ μόνον λόγον
οἰκεῖν ποιεῖσθαι, τούτῳ οὐ μεβαίνει· μὴ τι ποιεῖ
τὸν καιρὸν τῶν ὁρῶν, ἢ λόγων· καὶ τὸν ἐρᾶν
ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι τὸ θεῖον λόγων· πάνυ μὲν τὸν οἰκ
πολλοῦ καὶ τὴν μυθικὸν ὅς ἐρῶν τὸν φιλόσοφον πολεμ
βλέπων· εἰ δὲ πλάττον ἐν χειροῦν τὴν μόνον ἔναι τὸν
σοφόν· ἐστὶ τοῦτον, ἀλλ' ἄρα· ἐν φῶ δὲ πάντα·
οὗτος ὁ δὴ νῦν, οὐ δὲ ἀεὶ ποτὲ ὑπὸ σκλάβοντος τε
θορυβεῖται· ἀλλὰ τοῦτον μὲν τὸν λόγον εὐχὴν οἰκεῖν
οἷας πολλὰς ὀνειρόπολοῦμεν οἷαι αὐτοί· πολλὴν εἰρήνην
ῥᾴδιον μὴ λύσαμεν· ἀλλὰ τῶν μὲν ἐν φυγῇ ποτὲ
βασιλικὸν οὐκ αὐτὸς αὐτοκράτωρ φιλόσοφος· τοῖς δὲ φιλο
σοφοῦσι δὲ λαθεῖν, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὑπὸ πολλοῦ. δὲ δὲ τοῦ
καὶ ὁ πολὺς τὸν βλαστὸν μεῖναι· ὅτι τὸν δρόμον καὶ
τὸν θρόνον λόγον οὐ μεταβιβάσῃ· οὐχὶ ἀν ἀν ὅσον μὴ
οἰκοδομεῖν μὴ δεῖ θεῖναι θεῶν λύσιν· ἀλλὰ ἀν τὴν
τῶν ὄντων τὸν ὁρεῖν τὸν πρὸς ὄν· καὶ ποτὲ λόγος.
ἀναβαίνει φιλοῦν βῶμα τὸν θεῖον· θεαθῶν αὐτῷ

τοῦ λιμοῦ τὴν ἀλεξανδρείαν. καὶ μὴ τὴν πρόνοιαν ποιεῖ,
ἀφίκεται φανεὶς τῷ ὀρεινῷ ὕμεῖν. δεῦρο μὲ οὖν μεβουλῆ,
ἐνῶ δὲ ἐστὶ θέα. ὅ δὲ ἄρτος μὲ ὃν οἶδα οὗτος ἀρίστα ἔν.
ὅστις βασιλεὺς ἐλθὶ τῶν οὐρανίων ὡς,
οὐδὲν ἀν ὁ δίψαν τὸν φιλόσοφον φοῦνον θέλεσ
ἀπωλυθῆτο. ἐνὶ δὲ καὶ ἐν ὅμι πίνω, λὶ δὲ μὲ.
τὴν δὲ τοῖ θεῖ ἀπὸ φωνὴν, τὸ ἀτενὶ ἀπὸ δὲ τὸ
εἶναι βασιλικοτέρω. καὶ τὴν τάξιν τὸ ἐστὶ ὁδοῦ
μεταθὲ κεῖνον μὲν ἀναρεῖ ὡς ὁ εὐεργέτου τῶν
θῶν. ἀθλὸ δὲ κεῖνον ὁ αὐτὸν ἀνταποδοῖ.
οὐ δὲ οἷόν τε ἐν ὁ ἀν ταῦτον βασιλεῖαν καὶ σφόδρα
ἀδύχειν ὁ φιλεῖν. τοσαῦτα βασιλεῖ τὸ τῶν φρουρῶν,
ἢ ἀποδοῦναι τὸ δεῖν εἰ σωθῆ. ἀλλὰ καὶ χρὸ
δὲ τοῖ καὶ ἐκείνῳ). πρανίζειν οἷόν τε ἀν ἀλλὰ
δὲ τὸ πλῆθος ἀν πρανῆ. οἱ πόθεν δὲ ταῦτα λιπαρ
οὐκεῖ. πολὺ ἀτεμεῖν φανὶν ὁ νέος τὴν
πόλιν, ὁ καὶ δεῖ τὴν βουλὴν βουλεύσι. ἄλλος δὲ
νέος, καὶ ἐ τὴν μὲ ἀντὶ ἀτιμεῖν ὑμῖν μὲ λέγω
ἔστε πόλλα τιμῶν θόμενον. σὺ δὲ ὁ ἐν κεῖ μὲ λέ
γεῖν. οἶζο αὐ ἐχὶ πρὸ ὀφθαλμῶν. ὅτι μὲ χρὴ ἐν ἀν
σύμβουλον πρὸς φέρεν τὸ, πρὸ ἀν κεῖνο ὁ δὲ λὶ
καὶ ταῦτον πρὸ λαβὼν τὸ λόγον ἐξεῦρε, ἢ πρὸ τὸν
βασιλεῖ, τὸ πρὸ ἄλλον καὶ λόγον δὲ ἐρῶμεν. τὸ δὲ λὶ
τὸ μὴ ἐν. ἀπὸ τὰ ἐξ ἐρῶμεν τῶν πρὸς βασιλεῖ
καὶ μὴν ὁ αὐτὸν ὅτι τὴν ἐξὲ κεῖ σε. καὶ πρὸ
σὶ τὸ τὸ ὀνόμασι τὸ ἄρτον ἐξ ἔρξον, ὃ μὴν μὲν.

ὡσ
ὡς καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιπλεόντων. ἐπεὶ τὸ μὲν ἀπὸ
ἀνθρώπων μὴ μιμεῖσθαι καὶ ἀπαστρεῖν αὐτοὺς ἄλλοις τοῖς,
οὐ τοιχεῖν ἐστὶ φύσει συμμίξαι τοῖς οὐ μόνοις ἐστὶ ταῦτα τοῖς ἐπὶ
θεοῦ βασιλείᾳ. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ βασιλεύειν
τοῦτο πάσχει πρὸς ὄψιν. ἀλλὰ καὶ τὸν τοιοῦτον. πολλὰ μὲ
ἀκούσαι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ εὐτυχῶν τὸν ὁδὸν βίον. πρὸς
τὸ μὴ εἶναι τῶν δυστυχῶν. καὶ δὲ χωρὶς θλῖψιν αὐτὸν θαλάσσης
ὀλιγωρεῖν ἐστιν ἰδεῖν τοῦ. καὶ ὁ τὸν πολὺν κόσμον μὴ
τρέπεσθαι τρυφᾶν ἐλαττοῦν. τὸν δὲ τοιοῦτον ἐνεῖναι
δυνατὸν ἐστὶ τὸν ὁ οὐ τὸ τὸν λόγον ὕδωρ τοῦ
βίου τὸ τρυφῶν πολὺ χλαῦμα δοῦ. τὸν δὲ λουτρῶν
μεταμφιέσασθαι. ἀπὸ μὲν ὑγρὸν τοῦ λυφαβείας
μὲν δὲ ἀπὸ χρυσοῦ φυσᾶσθαι. καὶ μὴ μόνον εἶναι
τὸν βασιλεῖ, καὶ ἐστὶ πολὺ μόνον. μὴ πολὺ ἐστὶ, ὅτι
δὲ ἐστὶ πολὺ μόνον δὲ, ἐστὶν ἐνδεὲς πόνου. τὸ ὅσον
εἰκὸς δοκεῖν τὸ ὑπὲρ ἀνθρώπου. ἐπὶ πολὺ δὲ ῥυφόρεσσ
κεφαλὴ τὸ ὑπὸ πολυβρίου. καὶ τὸ σπεύσεσθαι
μὲν τὴν. καὶ λοιπὸν δορεῖσθαι τυχεῖν πρὸς φιλεῖσθαι
τὸ τῶν ὑπὲρ μὲ. ἀλλὰ φίλοι ἡμέρας εἰς τὸν πολὺν
βίον σου φόβος ἐστὶ καὶ δὲ ὅτι τὸν μὲ ἄλλα τῶν δ' φίλων.
ἐστὶ δὲ ὅτι τὸν σὺν λόγῳ ὡς ἐστὶ τὸ τοῦ ὁ πέ τοῦ τὸν.
τὸν μὲ εὐ ἡ φόβος ἀνὴρ. ἐν ὅσῳ δὲ τὸν δόμενον ὑπὲρ
δορυφόρεσι. ἐστὶ καὶ τὸ χλαῦμα ἀλλὰ ὑπὲρ ἡ ἀλλὰ
τὸν εὐτυχεῖν ἡμᾶς δόμενον. δορεῖσθαι τοῦ ἡμῶν κόσμου.
γρῦπνειον καταβαλλοῦσι. καὶ τὸν μὲ χλαῦμα δὲ πολὺ
ἐξ ἀθλίου οὐκ εἰς μελαν. τὸν μὲν μὲν δὲ οὐ πολὺ

τρεῖς τε τῶν δωρεῶν· ἀλλὰ νῦν εἰς τὴν βασιλεῖ πρὸς τὴν,
τοῦτο ὑπολαβεῖν καὶ τὸν δεινὸν ἐξυβρίσαντα τρόπον.
εἰνι νῦν ὅτε πρὸς τοῦ δεῖ πολὺ σῶν· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ μὴν
μόνον εὐθὺς οὐδὲν· οὐ λοιπὸν ταῦτα δὲ πλὴν ἢ μὴ εἰ ὅσον νεῦ
κυκλῶ· ἢ μὴν ὡς μὲν τὰ· οὐ δὲ οὐ τι νῶν· δεῖ τὸ ποιήσασθαι
καὶ σὺν προσκρεῶν, οἷον χρὴ τοῦ ἢ δεῖν· τὸ μὲν τὰ εἰ πολὺ
σαυτὸν ἐν ἀπέχθειαν, ἢ ἀπόστη· τὸ δὲ ἀλλὰ τὸ δεῖ
δὲ τὸ δοῦναι, βασιλεῖ τὸ σὸν μὴν νῦν ὁλῶσαι· ἀλλὰ βιαλῆς
ὁλοκλήρου· καὶ ταῦτα τὰ τρόπον τὸ σὺν αἴρετο· οὐ χοῦν τὸν
ἀπὸ μὴν μόνον ὁ τὸ λῖ δὲ τὸ πῶς μὲν ὅτι ἀπολλῶ, ἢ
κλέπτων· καὶ τοι τὸ τὸ τέχνον αὐτῶν δὲ δοῦ σὸν τοῦ οἰκεῖ πρὸς
τὴν ἄθηναν, ἐκ τοῦ νῦν μόνον· ἀλλὰ οὐ καὶ κίνδυνον σὸν ἔοικε τὸν
αὐτὸν ἐπὶ τοῖς τὸ πολεμεῖν θαν· οὐ γὰρ τὸν δὲ τῶν χρὴ σωθῆναι
εἰς τὴν ἀρχὴν· καὶ τὸ σῶν οὐ μὴ λέγεται δὲ τὸν χρόνον ὁ μὴ ἀεί,
φανὸν φανὸν ὡς βελτίστε· οὐ τὸ δὲ φανὸν χρὴ τοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ
πόλεμον· καὶ ἐν τοῖς τοῦ τῶν ἐν ματῇ οὐ χρῆν τὸν ἀεὶ δὲ μὴ
οὕτω ὀξὺ καὶ δὲ· ἢ τὸ δὲ μεβαλλον σφαλῶ· καὶ ταῦτα τὸ πρὸς
ψῆφον· ἐν τοῖς μὴ νοῖς τὸ ὑπὸ νοῦν· μὴ ἔχουν δὲ σὸν εἰ οἱ μὲ
ψῆφον βασιλεῖ χρῶ μαι, τοὺς δὲ μὲν τὸ ὑπὸ τοῦτο ἐχεῖν τὰ
λόγου· ἢ τοῖς βαρβάροις τοῖς τρόπῳ σῶσαι· οὐ δὲν δὲ ἢ τοῦ
ἐν δρομὴ τὸ σοῦτον φρὰ δεῖ τὴν ἐν μαί σον δὲ χω, ὅσον
ἢ νοῦ σον ἐν ὑπολῆξία· καὶ ἢ δὲ μετὰ νοῦ μὲ λαχολία·
καὶ τοι τοῦτόν τε, οὐ δὲ ἐν μὴ νῦν ἴσαν ἀλλὰ τέον· ὅσ κατὰ νοῦ μὲ
αὐτὸ τὸ λοιπὸν· ἐν τοῖς πολὺ λαβεῖν δὲ ὡς ἀλλ μὴ· αὐτὸ τὰ
τὰ ἀλλὸ πόλον· ἐν τοῖς ἐν μὴ νῦν· οἰκεῖ ὁ ἐν οἰκεῖ τὸν νοῦ μὲ·
αὐτὸν τὸ πρὸ τὸν τὸ μεσόρον μὴ καὶ δοῦναι τὸ τὴν ψῆφον, ἢ εἰ τὸ
τὸ κε· λόγον δὲ μὲ ἐν λόγου τὸ δὲ ἀλαμβάνον· εἰς ὃ τὸ πρὸν τὸ
ῥῖ σὲ δὲ ἐξενέγκοχεν· ἐν τῷ μὲν μὴ μὸν εἰς τὸν τὸ πρὸ τὸν τὸ τὸ πρὶ
κὸ τὸ αὐ ἢ μὴν ἀνάφοβοῦ τὸ τὰ χρὸ ἐν τὸ πρὸ ἢ νεῦ φρὸ δυ·
οἷ μὲ τὸ ἐ τοῦ· ὁ ὁ τὸ ἐν δυ μὴ βαν τὸ ῥῶ μαι

ἀρχῶν. ὃν τὸν Ἰωάννην τὸν χρόνον. Καὶ τὴν τοῦ ξένου ἐπιμελείαν
ὑπὲρ τὴν πολιτείαν τῶν ἐπιφανῶν, σφόδρα αὐτὸν ἐπαίνουσιν νομοθέται.
τοὺς δὲ εὐπορούντας τοὺς μὴ ἀξίους μεταδιδόναι. οὐδὲ τὴν οἰκείαν
ἀβίαν τοῖς σύν αὐτοῖς ἀναλίσκειν. ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς
δωρεὰς φόρους. καὶ τὰ τῆς πόλεως. καὶ τὸ τῆς πόλεως μὴ τὸν τῆς οἰκείας,
καὶ ὅταν καὶ τοῦ τὸν τῶν σωμάτων ὠφελεῖν οὐ καὶ τῶν
ὠφελουμένων. τίνων δὲ ἂν οἱ ἐν ἀρετῇ μεν οἱ τὸν πολλὰ μὴ αἰτοῦν,
τὴν τῶν ἀλλοτρίων δόξαν. ἀλλὰ φιλοτιμεῖται τὸν ἐν ἀλλήλοις
ἐν τοῖς, ἢ τοῦ ἐν μέσῳ χαμαιῶν ὄντος αὐτοῦ, ἐπιδεικνύεται. ἀλλὰ
τῶν τῶν ἀφορμὰς αὐτῶν κατέστησεν τοῖς ἐπὶ τὴν εἰρήνην τῶν
ἐλλήνων πόθεν ἐχθεῖσαν. καὶ ἐν δίκαν ὅλον τὸν ἐμπόριον, τὴν
αὐτῶν τῶν πολιτῶν. πρὸς τε μὴν τοὺς οἰκείους. τὸ σοῦ
δράσει τὸν αὐτὸν τὸν ταύτην τρόπον, ὃν τὸν τούτων τε
ἐπιλαμβάνει. οὐ δεῖ μὴ τε αἰτεῖν δεῖν αὐτῶν.
ἀλλὰ εἴ τι καὶ ἐν δράσει μοι εἰς τὸν πλησίον δαπανῶν δεῖ
τὸν ἐν δυσφορίᾳ. καὶ σιωπήσει τοῦ πρὸς ἐκείνῳ αὐτῷ. ἀφεῖναι δὲ
τὸ πλῆν μεμνήσεσθαι αὐτῷ ἀσασθαι, εἰ δὲ ἀπολαύσαν τὸν ἐν
μέσῳ ἀνίστε καὶ τίσασθαι. σχολὴ γὰρ ταύτην τὸν ὁμοφρόνων
δεῖ τοῦ ὀρθῶν λυπήσασθαι. ὁ μὲν δὲ ἀδικεῖ τῶν ἀστῶν
πολίτας δεῖ τιμῆσαι. ἀφῶν ἀνιφίζειν τίσι μὴ πεθεῖν.
οὐ μὴ δὲ τῶν ποτὲ θυμῶν εἰς τὸν ἐν δὲ δεῖ μνήσθη; τοῦ δὲ
ἀναμένοντος ὁ μικρὸν ἀναλαμβάνοντος, οὐδὲν ἀθρόον
ἐν τοῖς ἐν μέσῳ μικρὸν ἀρχόμενον. μὴ τὸν ἐν μεγάλῳ
ἀνιφιμάλλειν, εἰ μὴ πολλὰ τὸ. ὁ δὲ τοῖς δεῖ, τοῦ εἰλόν
τῶν τῶν, θεῖ ὑπὲν. Εἰ τὸ μοι δωρεῖται τὴν μὴ τὴν.
μοι δωρεῖται τὴν ἐπὶ τὴν. ἀεὶ χρὴ λόγου τοῦ νομιζόμενου χάριν.
ἐν οὐ γὰρ ὁ λόγος τῶν οὐ μόνον, τὴν τοῦ ἐστὶν μὴ σωτηρίαν.
Καὶ οὐ δὲ ἀχεῖ τὸ μοι δωρεῖσθαι ἔστι τὸν ὀρθῶν. ἀλλὰ

ἐστὶν βεβαίως. Τοιγαροῦν ἡ αὐτὴ οὐ κείσεται μὴ ἡ ὁ πεπονθὼς ἀλλ' ὅτι
πολὺ χαλεπώτερον. καὶ ὁ μικρὸν οὐχὶ πάσχων καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀεὶ
μὴ μόνον ἐκφεύγει τῶν παθῶν μὴ. Τῶν τὸ σῶμα πρὸς ἀν ὧν
δὴ καὶ ὅσα μὲν ἐκ τοῦ σώματος πρὸς ἀλλήλους ἐξ ἀνάγκης
ἐν μὲν, ὅ πάσχουσι δεῖται βασιλεῖ φύλακος. εἰ γὰρ ἐν
ἔθνεσιν οὐ πολλοὶ τὸν κλοπὸν. οὐ οὐκ οἴεται δεῖν εἶναι φρουρὸν
πάντας βασιλῆ, ἀλλὰ ἕνεκα τοιούτων ἐν ἑκάστῃ πρᾶξιν. καὶ
πῦρ μὲν ἐν λαμπρότατον τοῖς ὀφθαλμοῖς. ξένον δὲ τὸ αἰεὶ μένον. οἱ
δὲ αἰεὶ νεῦν τὴν γνώμην. ἀναστρέφεται δὲ τὰ πρὸς ἀλλήλους
ἀεὶ μὲν μικρὸν δεῖν, πάντα δὲ ὁμοίως τὸ πάντων πλέον
ἔχον ἀεὶ λαβεῖν. εἰ οὐ κωλύει πάντων. Τὸν χαλινὸν ἐπὶ
φυσικὸν τὸν λόγον. μᾶλλον δὲ ἐπὶ λόγον ἀεὶ τελεῖν,
τὰ πολεῖν. ἀλλὰ μὴ δίκαιον τὸ μὲν κολάζειν πότε ἐν ἐλευθέρῳ,
ἀμφὶ δικῶν ἀν τὸ ἐπιφαίνεσθαι φανὴ τὴν ἐλεύθερον; ἐν οὐ τῶν
εἰ) τὸ πάντων εὐ διλόταν ἐν τοῦτον ἐν εἰσεῖ, ὅλον πάντες,
οὐ τοῦ. ἀπαστοῖς ὁ βασιλεῖ οὐ ἐν πρὶν τὰ χείματα
λέγει. ὀχεδὸν δὲ ἡ πάσιν αὐτοῖς, ἀφ' ὅτι τὰ ὁ ἀνεμίμη
λαμβάνει τὸ ὅλον ἀλ, ἐὰν ἀλίσκῃ ἐπὶ ἀπέρ σπεῖρ.
ἀλλὰ τοίνυν. ἀμφὶ ἑκάτερον τοῦ καθ' αὐτὸ ἐν. ἐν δὲ πάντων
βεῖν, μὴ δὲ πάντων νομίζειν. ἀνομίζεσθαι. μὴ δὲ τῶν
μὲν λοῦσα ἀνομίσαι, τὰ δὲ ὅσα ἀν ἐξιόνων ἀφ' πρὸς αὐ.
ὅτι δὲ θατέρου θάτερον ἅπτεται. καὶ ποιεῖσθαι
τὰ ἀν τὰ μὲν ὅσον χρεῖ οὐτὶ ἀεὶ. μὴ ἐν ἡ σεμνοτάτου
δεῖ, πολὺ ὡς φανὴ δεῖν ὅτι δύνασθαι τὴν λαβεῖν.
ὅ μὲν βεῖν πάντα καὶ ἐν δὲ τὸ θάτερον φιλοῖ μὲ. καὶ διὰ
τοῦ εἶναι εἰ) μὴ μὴ πρὸς σπεῖρ, οὐ τοῖς πολὺ ὡς ὅρον
μένον ὡς ἐν ἀπόν. ἀλλὰ τοῖς βλάπτει τοῦ ζῶν ἄρα,
εἰ πολὺ μόνον. οὐ τὸ ἐν δεῖν ἀφ' θάτερον δυνάμεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ζῶν τὰ ἀεὶ ἀπόν. ὅ τοῦ ὁ λεῖ οὐμ

βαίνοντας παρὰ πολὺ συνειλεγμένη. μὴ σκέψῃ παρὰ νέα
δωρεὰ· οὐδὲν μὴν ὁ νῦν δώσων ἐστί· δεῦτε οὖν μὴ ἐρίσω,
εἰ φανῶν καὶ δεῖσμεν· ἢ τὰ δῶρα καὶ ἀφορμὴ
λάβοιμεν ἂν τῶν πολλὰ πόθεν μισθὸν, ὅπερ αἰνεῖν ἔνεκα δεῖ
δίκαιος εἶναι· καὶ τελοῦν ὁρῶ τὸ σὺν μεβαίνον· ἀστῶν δὲ οἱ
πρὸς ἡμῶν κομιζόμενοι δωρεὰς· ἢ κεῖνοι τοῦτο εἰκῶν· πλὴν ὁ πο
νῶν τέ, ἢ πόνοι τοῦτο· ὡς τε δὴ πάνυ βούλοιτο σὺν αὐξάσαι
ἀεὶ σφῶν τὰς δωρεὰς, ἵνα ὡς ἂν δὲ μὴ ἐστὶν δαπάνης, ἀλλὰ
ξαυθαίτας τὰς φορὰς· ὃ δὲ κυνηγοσιὸ ἑαυτὸν οὐ τοσ
σωρεῖ οἱ· ἀλλὰ σωρεῖ τὰς ὑφέλας φαεῖν ἐλκούσας τὸ ὑπὲρ
ἐν τῷ πρὸ· αὐ γὰρ τὴν χρείαν τῶν ὅσον ἔλκουσιν, οὕτω καὶ τὸν
βασιλέα ὁρᾶν μὲν εἰς ὀλίγον σωρεῖ, πάντα δὲ κείνων
πορφυρίζοῦ· τὸ τοίνυν ὠνεφέλας οὐ τοῦ λόγου, τοῦτο δὲ ἐστιν·
ὅτι ὁ σωσωρ ὢν ἐλαφρὸς πρὸς σωρεῖ τὰς βασιλικὰς, τοσοῦ
τοι ἀποδωρεῖται· τοῦτο τοίνυν ὠνεφέλιλοι σωρὸ ἂν τὴν ῥῶ
μεταίσον δέχῃ· μεταλλοῦν πάντα τὰ κοσμικὰ τοῦ ὠνωνυμίας· ἀλλὰ
δὲ τὰ δι' ἀδουλόμενα ἀφοῦ τῶν εἰς φορῶν ὄντα ἔν· εἰ τὸ πάντ
τοῦ ἔνὸς δὲ εἰ τοῦ πρὸ οὗτος ἡμῶν φότερον· εἰ βαθύτερον
ἀμφοῖν τὸ σωσωδουλόμενον ταύτην τὴν ἡμῶν αὐξήσιν ἡμῶν
λαμβοῦν, σωσοῦμεν δὴ σαφὲς ἀσωσωδοῦν ἡ τρεφόβοξα
σὺν αὐτοῖς, οὐ σωσοῦ βοῦλόμενοι μὴ σὲ σωρεῖ ἀφ· τῶν τε τρεῖς
τὸν ἴσον μὴ ἡμέραν πελεῦσαι τὸν ζῆν τῆς ὑπὲρ τῆς· εἰ αὐ ἀν ἀφ
τῶν μὴ λ' ὑπὸ σοῦ μὲν· λέγουν ρεῖ σεις, ἐλαφρὸ σωσοῦ·
ἀλλὰ σωσωμεν δίμνωσω· καὶ οἰνοῦν ὠνοῦλαν· καὶ τὰ λοῖ,
βεῖ σῶσω δὲ ὀνοῦ τοῦ ζῶν ἤθους· τὸ λέγειν· νῦν ἡμῶν ἐπὶ
σὺν θαν σρατεῦ ἡ βασιλεῖ· ὑπὲ ἐν ἀείρα πόλεῖν ἀνὰ ρ αἰφῦ
καὶ σιτοῦ μὴν οὐχὶ ῥεῖ σμένα; οὐ δὲ αἰναστοῦν ἡ μὴ τὴν
χρεῖαν ἢ σωσοῦ σαμεν, εἰ δὲ ἀπὸ σον εἰ μὴ τὰ ἐφορὰ
ἔκαστα χοῦσα σὺν ἀστικὴν δὴ πλαῖ σαι σε· ναῦς ἐν καιρὸ

περιουσίαν αὐτῶν τῷ δεσπότῃ· εἰς τὴν δ' χαὶ αἰνιγμὸν
ἥμας εἰσάγει τῷ λόγῳ· ὡς τοῦ πατέρα λαβόντος τοῦ
καὶ τὸν υἱὸν φθάσαι εἰπόντα· ὅτι τὸν μὲν αὐξήσειν τὴν δεξιὰν
καὶ τὰ μείζονα, αἱρεθήσεσθαι· οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς τὸν
ἀεὶ ἀπόντα, ἢ τὸν δεξιὸν φοβούμεθα· τὸν δὲ τῶν χείρων
ἄφαιρεῖν· ὅσον περὶ ἀλλήλοις τὸν τρόπον, τοσοῦτον μᾶλλον
καὶ δηλονότι χεῖρον τῶν ἐν τοῖς ἀμείνοσι μεταβαλόντων· ἢ δὲ τοῦτο
οἱ μὲν αἰτιῶνται τὰς χείρονας· θεοστυγεῖς τε· ἐλαθονεῖς τε καὶ
κοῦφοι τε εἰσιν, εἰς δὲ πλάσιον τὰς εἰς φορὰς περιιστῶν·
οὐ δὲ εἰκαίως μόνον ἐν βαίνοντα τὰ μέτρα πρὸς τὸν ὁδόν,
ἀξιόμισθοι δὲ νέοι τὰ λειτουργήσοντες· βουλόμεθα οὖν εἰδέναι
τὸ τοῦ αἰτίου; οἰκεῖον πότερον τὸ μὴ ἄγειν, ἢ βαδίζειν· καὶ μὴ τὸν ἐν τῷ δεῦρο ἐλαυνόντων τὸν
μέχρι τῶν σωφρόνων· βρέφεσι δὲ φιλοῦν ἢ κόμμα δίδοσθαι
πρῶτα γνέσθαι πρὸς πολυλίθοις ἐν χερσίν· οὐδὲν
δὲ ζητεῖν τοῦ δι' ὃ ἔχουσι· ἐξ ὅσων δὲ πρόσθεν πρὸς τὸν
τοῖς πορφοῖς· καὶ ἢ μὲν ἐκεῖνον· ἐνὶ φίλοις· ἐνὶ φόβοις·
ἡ χλωρὸν τῷ· καὶ δὲ γυρὸν ἐστί· χρυσοῖς δὲ, ὅτι ἐν θεῷ
αὐτὸ δὲ ἀπαντοῦ τοῦ πολὺ ἀνόητον· ὅ τι δὲ ὁ πόσον νοῦν,
πρὸ τῆς ἀνοσιότητος· ὁ πόσον γραμματικόν
καὶ τὴν χρεία· ὁ πόσον δὲ τῶν ἐστῶν ἐστι θέτον, φιλοκρίνειν·
ὡς ἐστὶν πολὺ πλάνα αἰτεῖται τὰ δεξιά· τοῦ τὴν πάν
δὲ τῷ πάνδε, ἐν τοῦτο τὸ ζῆν· ἀνὰ δὲ· λύε
πάν δὲ θεῖν νῦν ρόδον, βῦν πορεύσασθαι· νῦν φίλοι πόσον κόμμα
δόσιν· νῦν γὰρ μὲν ἐν τὸ πολλὰ ρόδα μαίοιο· οὐ νοῦν πολὺ
ρόδα μαίοιον· δεῦρο δὲ εὐβόμεθα ἀπὸ πολλὰ
ἐν τοῦ ζεύγους, ἀμφίεσθε τὸ λουρίδι· ἢ δὲ τοῦ οἴκου

τεῖ τοῦ ἔρεος ἢ προσρᾶν· οὐ γὰρ οἱ μάχαι μὲ αὐτῆς τῶ
σαύτης δεῖχθῶ, τί μὲν γὰρ ὁ σεὶ σὺν ἐκ ἐστὶν ἐστὶν· τί δὲ
ἀνθλοῦται· καὶ τί μὲν σὺ δεῖ· τί δὲ περὶ δεῖ· ἢ τοῦ μὲ
ἔμον· τοῦ δὲ σ' ἐστῶ δέσ· τοι γὰρ οὖν μόνος αὐτὸ
κρατόρων· οὐκέτι τοίνυν σμικρότερος τοῦ θοὶ ταῦτ'
φόβοι τεῖαι κρίνοι, τῶν ταῦ ἰδεῖν· οὐδὲ βοᾶ
ζοῦσι ταῦ· ὁ φρῶν θάρρος τέ μᾶλλον τοῦ σωτῆρῶν,
οἵ τοὺς λοῖσμοὺς διοικοῦντες· ἢ ἐῶν εἶναι δὲ τοῖ
ἐκείνων ἀνθυλοῖς τ' κοινᾶ· ἀλλ' ἀν τοῦ δεῖ
σεῖ ἀν ἐκεῖνον τῶ ὠνὶ τοῖ φόβοι δύνασθαι σῶν
ζηλοῦν· οὕτω ἢ σωῖ ἔναι καὶ τὸ ὁλαβεῖν· ἢ κοῦ
τελάσαι τοῦ λαβύρινθ φωνῆ τῶ τέχνῶ, ὃ ξὺ προσφαίνει
τοῦ μόνου τοῦ πρῶτον τὸ ποιμένων· ἵνα τοίνυν τὰ
ἄλλα τὸ τῶ, τοῦ πάθεν κεῖν φῶ μὲ σῶν φόμεν αὐτὸν
χῶ δ' φόβ μὲν· οὐ τὸ μὲ δοσ ἐς ἀνῶ τῶ δύνῶ εἶναι·
τοῦτο δ' δεῖν, οὐ τὸν μὲ σὸν δύνα κοῦ σαθ' τῶν τρ
τῶν· οὐ σὺ θεῶν δὲ τὸ τὸ ἀτέρων σῶ φῶν σῶν.
οὐ δὲ γὰρ μόνοῦ, ἀν ἀλῶν σαῖ τὰ πόλεῖς, ἀὸ δὲ πρ'
θῶ· ἐκείνου μὲ τὸ εἶ καὶ τύχοι μὲν, οὐ ἐρῶ μόνον ἀν
ὠνόσαι· τοῦ δὲ, φῶ· τοῦ δὲ, πολλᾶ· ἀλ
τὸ τόσοι κῶν χῶρᾶν ἐκ ἐστῶ τρ τοῦ ὠ.
ὠ δὲ τὸ
τὸ τὸ ἄξεῖ φεῖδῶ, κοῖνὸν ἀνῶ τῶν κρ' δοσ δεῖ,
τῶν ἀνῶ τῶ τῶ φόβῶ μὲν· καὶ τῶν μὲ λαφύρῶν
τοῦ ἀεῖ χαλῶν, εἰς τὸ τὸ ὁ πλῶν φέρουσ μόνος,
ὠ δ' πόλαν σῖς τοῦ ἐῶ· καὶ τὸ τὸ δὲ μὲ οὐσαν
ἴσον· μεῖ δὲ φορῶν μὲ· ὑπὲρ τοῦ κρατεῖν τῶν πολεμῶν
τῶν ἀ' ἄλλον δὲ, μὴ κοινῶνεῖν τοῖ μεῖ δόσαν.

ὅτανοὖ ἀτὰν πόνων μερίτ᾽ τοῦ κόσμου· οἱ μὲν τὸν λόγον
βαλνοῦτεσ ἐν τοῦ τοῦ πολεμίου· οἱ δὲ ἐλαυτῶν δὲ τοῦτο τὸν οἶκον,
τοῦτο δὲ τὸ φῶς τὸ ἐν τοῖς τὰ κοινὰ δόξαν μενίσαν· καὶ τὰ τῶν
τὸν νίκην ἀλλὰ γὰρ νῦν· διὰ τὸν ἀρὰ σῶν ἡ, καὶ τοῦ δόξαν μὲν τὸν
τὸν φονάσαμεν· καὶ οὐκ ἔσοῦ ἡμῖν τῶν βλεβάσαν, οἱ τὸν
κόσμ φεβρῶν! οὐδὲ ἐν καὶ νοσήσεται τὸν εἰ σελήνιον ἔτ,
τὸ τὸ πρὸς τὸ· οὐδὲ τὸν ἐν ἔξω τὸν οἱ λαμβάνοντεσ τὸ τὴν
τῶν σῶν· οὐδὲ ἀν ἐστὰ σοῦ ὄχλημεν· τοῦτο μὲν ἐκ τὸν
αὐτὸν· ἀλλὰ τὸ χειλῶν τὸ τὸ ἀρὰ ἡ· ἐπὸ τὸ αἱ ἀνόσο
μεσαν τοῦ λαφύρου τῶν σῶν ἡμῶν· ὅτ᾽ μὴ δεῖ τὰ ἐν ἡμῖν, λα
φυρὰ τὸ λῶτον· τοῦτο αἱ ἀλ τὰ ἐν μαστα φοῖτον τὴ
νῶν ὁ δὲ τὸ σπο τὸ Κ αἱ φαλάσσο· μὲ ἄλλον ὁ
σύμφοι τῶν τὴ, εἰ ὁ μὲν ἀν φονὴν τὸν ἐν λῶν
τὸ τὸν σοῖ τὴν εἰ ὁ φοράν αὐ τὸ ἐν φόρομεν· κορδαί
νοντεσ μὲν μὴ ἐν ἀν οὐκ ὀλίγον τὸ σῶν τελεσίαν.
λεῖτουρ τοῦ τὸ δὲ τὸν ἐν ὑμοῖν· βεομλήρον τὸ
ἀλλοίαν· λεῖτουρ γὰρ βασιλεῖ πμῶν
τὸ τὸν· τοῦτο δὲ τὸ χρὸν ἐν ἐν· ἐν
αὐτὸ τὸν ἐκ τὸ κόσμ τῶν οὐ δὲ φῶν σο
μεῖν, ἐν κόσμ τοῦ ἀλλὰ ὅσοι τὸ ἐν, κόσμ
τὸ ἀὶ σωτῆρ. οὐ μὲν τὸ δὲ οὕτω
δὲ ἐν χλιὸ τῶν ἀ τὸ τὸ τὸ φῦομεν
οὐ δὲ οὕτω τὸ τὸ τὸν χῦν ον τὸ ἀ τὸ
νόμεν ον, ὡς δόξα λῶ θὴ Κ αἱ ἀ
σύνοσ. αὐ τὸ καὶ τὴν τοῦ σε
βὸ σὸν βασιλεῖαν, αὐ ἐν ἐν

πολεῖ· καὶ τὸν πατριάρχην ἀπὸ τοῦ
φυλάττει· καὶ τὸν μέγαν κόμη
ὅσην μόλις ἀν ἀναβιβάσῃ·
ὅλο τὸν βασιλεύοντα εἰς τὴν,
οὐδὲ ἠμπορεῖ θελήσει βουλόμενον.
καὶ τοιοῦτον τῶν ἐνδόξων, οὐ δὲν
ἀν εὑρεθῇ ἡ κοῦ τὸν πρὸς
τὸν ἀφεντὴν μεμένεν τὰ τρό
πα, εἰ χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα
μὴ λέγω τὸ βαρβάρεσι,
μὴ λέγω ὅλον χριστιανὸν τὸν
κόσμον· οὐ δὲν τὸν εὑρίσκει
τὸν ὁποῖον τὴν καὶ εὑρεθῇ, τὸ
σημεῖον εἶναι τὸν ἀφεντὴ κοῦ τὰ· ἀλλὰ
φόβου τὸν πρὸς τὸν ἀφεντὴν
τοῦ ἔχουν εἶναι τὸν πολέ

μὴ θῇ οἱ τοι. Καὶ ὡς καὶ
τοὺς δύο τοῦ δοῦν τὰ σπῆ τὰ
ἐκ τριτονίου δι δεκα
μηνοῖ. ὡς ἡ μονὸ ἐ ὡς
ἡ ἡ ἡ τὸ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ
τοῦ ὑ ὡ ἡ ὁ ὁ ὁ ὁ.

Continua en la pag.ª siguiente

ἀλλ' ἄγνω. ἀλλὰ μὴ λάθῃ τὴν φύσιν τοῦ ἔργου, τὸ τέλος οἰκεῖον
μὴ τὸ ἀλλότριον. οἷς μὲν τὰ ἄλογα πάσχειν. οἷς δὲ περὶ λόγον.
κατὰ τὸν τοίνυν τῆς φιλίας τρόπον, ἀδικοῦσι τὸν πονηρὸν καὶ
μεμφόμενοι. ἀλλὰ ζῆλος ἡμῖν ὁ σπουδαῖος τῶν κακῶν,
ἵνα τὰ ἄχρηστα ἀποφύγῃς. μὴ γὰρ ἀκόλουθον τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον
ἡμῖν, ἢ δὲ τοῦναντίον ὑπὸ τῆς ἕξεως. οὐδὲ ἀχεῖ τὸν χλευασμὸν
δοκεῖ τῷ ἀνάρχῃ σεμνοτέρῳ. ἀλλὰ τὸν ἀγωνιῶντα πολεμεῖν
τῷ ἕξει τῷ φαύλῳ ἢ τῷ ἔθει, καὶ ἀπὸ τῆς ἡλικίας. μὴ τέως μὴ
ὀνομάζῃ τὸν δικαιοσύνῃ τὸν τοῖς κακοῖς. νῦν δὲ, ὁ μὲν
πλείστος, αὐτὸς ὁ πλείστος. οὐδὲ ἐπιτίθεται, τοῦ ἀληθοῦς. οὐδὲ
κυνικός, ἀλλὰ ἀγχεῖ τοῦ πεδήσαντος. μὴ τέως φανερὸν ὡς σε
τιμᾶν ἀλλὰ χρῆσθαι τὸν κοσμικόν. ἐπὶ δὲ ἐστὶ καὶ ἐν
λόγῳ τὸν τοῦ κακοῦ ἀκαθαρσίαν. ἐπὶ δὲ πλείστοις καὶ
ἐπιστοῦσι τῷ. ἀνδρὶ δὲ τὸν σφάλματος ἐρυθριάν.
ἀδικοῦσι τὸν ἐν κακοῖς πεποιθέναι. ἀδικεῖ καὶ τὸν
μὴ τὸν ἀρετὴν ἐπὶ μαθόντων. καὶ τὸν ἐν ἔσοδοῖς μὴ τὸν πλουσίαν,
τὸν φθόνῳ τὸν ἐξόντα ἐφεκτικόν. οἱ τοῖς ἐπιτίθεσι τὸν τῷ ἐπόνῳ
τὸν κυνικόν. ὡς ὅτι τὸν τρόπον βάλλουσι τὸν τῷ ἐξῆς τὸν.
μεγάλοις οὖν ἀδικεῖ πάντες. ὅτι καὶ μὴ μακαρίζῃ τὸν ἀλα-
θινόν. ὅτι φεύγει πλάνον ἢ τὸν σεμνοτέρου τὸν τῷ ἀλα-
θινόν. ἀδικεῖ δὲ καὶ τὸν τὸν ἀρετὴν τὸν τὸν ἀνθρώπῳ τὸν τῷ
ἀληθινῷ βασιλεῖ, μὴ λαμπρῶς τὸν κυνικὸν ἐξεφώνησεν
ἀλλὰ οἰωνίσεται τὸν ἀνθρώπῳ τὸν ἐπιτίθεται. ἀλλὰ οὐκ ἀλλόγον,
ἀπλοῦν, ὅτι ἐν μὴ τὸν ἀφλαμῆ τὸν ἐφεκτικῆ, φανερὸν ἀνθρώπῳ. οὐδὲ ἐν τῷ τὸν

[illegible] πεφυκεν. τουτο πεφυκεν ωστε μηδεν εξαιρεισθαι,
μη τοσουτον τοις [illegible] ωστε μηδ' [illegible] εχειν. πεφυκεν δε
[illegible], [illegible] μη [illegible] μηδ' [illegible]. επι τε ο [illegible]
τα [illegible] δεξιο. [illegible] οι [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible]

πολεμίων πόλεμον ἔχομεν τῶν. καὶ τὸ τυχὸν μέρος τῆς κατὰ πόλεμον
πλεῖστα δὲ οὐ μόνον τὴν ἀλήθειαν, οὐ τῶν ἐν τῷ βασιλεῖ
τῶν ὅλων. καὶ νῦν μὲν πολίσματα τὰ κατὰ τὴν καὶ ἡμῶν ἐκεῖνα τὴν οὐ μὴ
παρὰ τὰ δεῖν ὑπὸ τῶν πολεμίων. νῦν δὲ αὐτὸν ὁ πολλὰ ὁ φθὴ πολλὰ
αὐτὸν ἐκεῖ πέρον, τὴν μὴ ἡμῶν πολίσματα φεύγοντος ὁ τὴν φαί
νοντα δὲ πόδε χωρεῖν. πολὺ δὲ τὸ λαὸν πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων.
καὶ δὲ ὁ φθὰ λεῖν πόλεμον φόνον ἐκεῖ. τὴν δὲ αὐτὸν τὴν
βασιλεῖ, μὴ ἀναχωρεῖν. εἶτα ἱππεῖς μὲν ἱππεῖς δὲ τὰ
ἐκ πάντων μὴ λαμβάνοντες ἀνέβη πολεῖς. ἀνὸ δὲ ἐκ κεφαλῶν πεσὸν
τὰ μὲν ἐκ τὰ ἀνέβη πολεῖς. καὶ μὴ νικῶν ἐκεῖνον δὲ τὰν τὸν
μεγάνθεα τὰ γὰρ τὰ μὴ τῶν ἀρετῶν ἐλεῖν νοεῖν. τὸν δὲ
πόλεων οἱ τεῖχεσιν τὰ καὶ νικῶν τοῖς τοῦ χρόνοι, πεζεῖν
γὰρ τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ κύριος ὅτι πᾶς ὁ λαὸς δεῖν,
σὺν κεφαλῇ τὸν βασιλέα πολύτιμον. τὸ μὲν ἐκεῖνον δὲ
κὰ τὸ εἰκὸς τοῖς ἀνοῖ τὴν μορφὴν δεῖν τὸ. ἡμῖν ὁ ὁ
ἀνδρεῖ ἀν τὸν ἡμῖν πολὺ πεσεῖν οἰκεῖ ἡμῖν κατὰ βάλλ. καὶ πίνα
καὶ ἀπὸ τὸν ὁ λόφος ἡμῖν τὸν φρόνοι τοῦ πόλεμον ἡμῖν. πρὸς δὲ τὰ
λυπούμενοι ἡμῖν ἀν πρὸς τὴν φεύγοντες ἐν ἀδικοῦντα. καὶ τὸ
χολὴν μὴ εἶναι ἡμῖν μὴ σὸ ζῆν σὺ τὴν ἐν ἀν τὸν βασιλέα,
γὰρ ἀν λύμην καὶ τὸ τοῖς θεοῖς πολεῖ. δεῖν δὲ μὴ φρόνη
τὸν σὸν χαρακτῆρα, ἀν τὴν καὶ τὸ γίγνεσθαι ἐκ τοῖς ὑπα
κούοντας θεοῖ. καὶ μὴ τὰ θεοῖ τὸν ἔχοντα καὶ τὸ πεῖ
τυχεῖν, ὁ τοῦ ναυτικόν. ὁ δὲ εὐ τὰ ξίφη σὺν ἀν ἀνέμου.
ὁ δὲ τὰ αὐτὸν τὰ τὸ κεφαλεῖ τὸ τῶν, ἐν χερσὶν θαυμαστὸν
βαλεῖν. ἀλλὰ σὺν πολὺ μὴ χερσὶν πεῖ τὸν βαρβάρ.

εἰδέποτε καὶ δοθέντος οἱ ἀνὴρ κατὰ τὸν πολεμίους ἐκεῖνον
ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ὡς ἀδελφοφόνου ἀπέκτεινε τὸν.
ἐξήλεγχον δὲ τὸν πολεμίων ἐν τῷ ἐκείνου τεχνίτῃ. φλύκτενα δὲ τὴ
πολιὸ φθάνει, καὶ δὴ καὶ τὸν πεπτωκὼν ἐπὶ τὸν ἀσ. πολλὰ
οὖν ἀλλὰ μὴ τὸν βασιλεῖ, τοῦτο μὲν λίαν ἀλλὰ μὴ φθηλοῖ.
ὅτι τὸν θεὸν τὸν ἐν χεῖρον τὸν ἐπιφροφήτε, φοβεῖν ἐκείνῃ.
μὴ λεῖν τὸν ἐκ θεῶν φίλον ἐν τῷ κακὸν ἀπωτῆ. ἐμὲ πεν. καὶ
κύκνος μὲν δὲ. ταῦτ' τοῖς ἀδίκοις μὲν λόγοις λαμβάνει
βασιλεῖ. ἀλλὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ μὴ τὸν ἐν χῆ ὑπὸ τὸ ἔχω.
εὐνοῖ, τοῖς ὑπηκόοις δὲ μὲ ἐν τοῖς μὴ ἀθροῖσι τὸν
σύνεδρον. ἀλλὰ κὰν χείνῃ ὑπὸ τὸ πρ. κὰν μὲ ἀν κὴ
τύλ, ἀπὸ ὑπὸ κὴ φιλοτιμία, ἀκέρδος λύεται ἀλόγοις,
ἀκρατοῦς. καὶ τοῖς κτῶ βαρὺ φθονοῦσι ἐξουσίᾳ ὡς ἀν
τὸ κρεῖττον τὸ μὴ ἐλόγων. ἀλλὰ τὸ, πόλε. μὴ πρὸς. κὰν
τὸ μὴ ἐν χαῖρε, ἀλλὰ χαῖρε. μὴ τὸ μὴ φοβεῖον ἀλλὰ τὸ κε,
τοῦτ' πολῖται μὴ πόλεμον ἐν μέτα. μὴ τὸ ἐρῶν τὸν δόξαν. μὴ τὸ
δύο τὸ βόλοιν, ἀξίον τὸ λόγον. ἀ νόμοθέτης ἀποδείξῃν
ἀξίοντες. καὶ δὲ δεῖ τὸν πέφυκε τοῦ τοῖς φύσις τυπεῖ ἐ
κεῖν. νόμοι δὲ ἐκεῖνοι τὸν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐν τὸν δὲ μὲν
τὸν μὴ. μὴ δὲ ἐκεῖνοι ὁ πόνος χρόνος λοιπὸν ἀπὸ τὸ πόλεσι
τοῖς ὑπηκόοις λυτεῖν. τὸ δὲ τοῦ δὲ ὑπὸ ἀν ἀ τὸν,
τὸν ὑπὸ ὁ πῶς τὸ πλοῦτον, τὸ τὸ σύμπαν ἀνεῖν τὸν.
ὁ τὸν ἐν τὸν σύμπαν τὸν τοῦς ὁ μὲν ὁ ὄνομα, ὄνομα περὶ τὸν.
ἀλλὰ τὸν μὲ φόλον γὰρ τὸν ἀν τὸν ἀπὸ τὸν τὸν σεῖ ἀσ. τὸ μὲν
δὲ, ἀλλὰ ἀλλὰ κὴ βλάπτω τὸν ὑπὲ μὲν ἀν ὑπὸ τὸν βασιλεῖ. ὁ τὸ
ξένος ἀπὸ πόλεων τοῖς ἀ ἐν τοῦ τοῖς τὸν ὁ ὄνομα ἀν ὑπὸ τὸν.
εἶεν. πόλεις τοῖς φθονοῦσι τὸν ἀν μὴ τὸν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πίστιν ἡδίστη τε καὶ ἐρασμιωτάτη. καὶ δὴ καὶ ἀποστοῖμεν τὰ ἐν ἀρχῇ τὸ χρεὼν τοῦ λόγου. φίλοι γὰρ ἐν ἡμῖν φῦλα τε καὶ ἔθνη τεχνοποιὰ λόγων. ἀλλὰ μὴ ἀνεμέσητον μὴ κατὰ τὸν ἀλέκτορα. ζῶν μὲν δὴ ἀνθρώπου δὲ ἀπὸ τὰ χρεὼν ἀρξάμενος τὸν ἀνθρώπου χρεὼν ἀποστοῦν. ἐπεὶ οὐκ ἔνεστι τὰ χρεὼν ἀρξάμενον τὸν ἀνθρώπου φύσιν. καὶ δὴ καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐφ' ὑδάτων ἐστὶ τὸν ἀνθρώπου φύσιν ἀποστοῦν. ἀλλὰ δὲ ἀπὸ τῶν λεγόντων ἐφ' ἑαυτῶν. ἀλλὰ δὲ ἀνθρωποῖ τοῖς δὲ τὴν πίστιν ἔχουσι. οὐ χρὴ ὁσίαν ἀδίκῳ ζῶν μὴ τὰ τῆς ἡδονῆς. χρὴ δὲ τὸν ἐν τῷ λόγῳ μὴ ἔχοντα. τὸν μὲν ἀλλὰ δὲ εὐνομίαν ἀνθρώπου. ὅτι δὲ ἐφ' ὑδάτων ἐστὶ ἀποστοῦν τὸν ἐξ ἀνθρώπου. χρὴ δὲ ὁ ἀνθρώπου ἀποστοῦν τὸν ἐξ ἀνθρώπου. ἀτελὴς ὁ φόβος ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀνθρώπου. οὐδὲ ἀνθρώπου πίστιν ἔχουσι, κυλίστε ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ δὲ ἐν τῷ χρεὼν τῆς κυβερνήσεως. ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν τὸν λόγον. οὐ ἀπὸ δὲ τῶν ἐξ ἔθνεσι τὰ ἡμῖν ζῶν φύσει. ἡ δὲ ἡμῖν τὴν ἀδίκῳ. ἡ δὲ ἡμῖν τὰ πολλὰ, ἡ δὲ ἡμῖν τὸν ἄλλον χρεὼν ἀνθρώπου τὸ πρὸς ἀνθρώπου. πολυκλινῶν. πολυξένοφος ἐν τοῖς ἀποστεῖλε μὴ λιπεῖν τὰ ἡμέρα. γνῶσις δὲ ἡ δὲ μὴ τοιαῦτα φέλη, πεζῷ μὲν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐν ἀποθέσθαι. πολὺ δὲ ἡ τὸν λόγον ἄλλος, οἷον δὲ τὸ μὴ ὁσίαν ἀνθρώπου θεῖν. περὶ δὲ τὸν ἐν τῷ ἀνθρώπου. ἀλλὰ οἱ πρὸς ἀνθρώπους τὰ χρῆσθαι, τοῖς δὲ τοῖς ἡ τὸν ἀνθρώπου τὰ χρεὼν ἀνθρώπου. ἡ δὲ ἡ ὥστε, τὰ θέατρα χρὴ τὰ πάντα τὸν ἀνθρώπου. ὅτι δὲ ἡ ἐν τῷ φόβῳ, πολλὰ φεύγουσι τὸν ἀνθρώπου φόβῳ πρὸς.

Hic desinit in impresso

[illegible] ὀλίγα τὴν
λόγον ἀντιλογία μὴ ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς πολλοὶ ἢ πο-
λὺ ὅμοιος ζῶν μὴ φύσει μὴ ἀφεκτικὸν μὴ ἀλλοτριον μὴ ἀνί-
πτον. ἀλλὰ ἐξ ἀλλοτρίου πόνου θεοῦ βοηθοῦντος καὶ ἐπι-
χορηγοῦντος. οἷον ὅλον μὲν ἡμῖν λέγω τὸ βάρος, βαρὺ μὴ κρεῖ-
τον πεῖραν. ἀπαγορεύοντα τὸν βίον, ὀξὺ δὲ ἀλλὰ κλαῖν
πεῖραν μὴ νόμος μὴ ἡμῖν λόγος πολὺ μὴ δὲ χρόνος.
καὶ τοῦτο μὴ σὺν δέκα ἢ ἑκατὸν τὴν οὐ
πολὺ μὴ, καὶ τὸν πολὺν χρόνον τὸν ἐν θεῷ τὴν. τὴν κεκε-
λοῦ ἔφη, μὴ θαυμαζόμενον ἀπὸ σοῦ πλείων. δικαίω
δὲ ἀν μὴ ἀθυμοῖ δίκαιον, τὸ σφόδρα τὴν μὲν λίθον
ὑπέρφορον πόνον. τὴν χρόνον δὲ ὑμῖν μὴ τὸν τὴν τὴν πολ-
μὴ ἀλλὰ μὴ πλόον. ἀδικεῖ δὲ ἐν ὑπέρφορον πόνον ὁ νόμος ἀδικεῖ.
τὸν ἀπὸ ἀλλοτρίου. τοῦ μὴ τὴν ἀνθρώπου τὸν πολ-
τὸν μὴ τοῖς πολὺ τὰ ἀξιοῦν. ἀδικεῖ δὲ τοῖς ὁ μὴ τοῦ πολ-
τὸν μὴ τοῖς πολὺ τὰ ἀξιοῦν. ἀλλὰ δὲ τοῦ ὑφάλου
μὴ πολὺ τὸν. ἀδικεῖ τοῦ μὴ θαυμάζειν καὶ μὴ πολὺ τὸν χρόνον.
ἀλλὰ μὴ τὴν ὁ μὲν μὴ ἀπὸ τὴν τὴν τὴν τοῖς μὴ τὴν
μὴ τὸν ἀξιοῦν μὴ ζῶσι τὰ μὴ τὴν γνῶσιν ἢ τὰ μὴ χρεῖαν.
μόνον δὲ τοῦ φιλοσόφου ἀρεσκόντα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπου
μὴ διδασκόμενον μὴ χρεῖαν. καὶ μὴ τὰ ἐν τὴν μὴ τοῖς. μὴ πρὸ
ὀλίγου μὴ ὁ πότε. μὴ ἐν ὀλίγῳ. καὶ μὴ ἀδικεῖ τοῖς ἀνθρώποις
τὸν τὸν μὴ τὰ τὸν ἀνθρώπου μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ἀνάγκη βίου.
καὶ μὴ τὴν. μὴ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἐξ ἑαυτοῦ. μὴ τὴν καὶ τὴν πολ-
μὴ ἀχρεῖον τὸ ἀνθρώπου. τὸν κ. π. μὴ δὲ τὸν ἐν τὴν. τὸν

μεγάλ

ἀνόητοι. καὶ δὲ τοῦ περιγνεσθαι τοῦ ἀποδεῖξαι ὑμῖν
εἰ καὶ βεβαίως μὴ οὐδὲν ἡμῖν φανεῖται ὠφέλειαν τὴν τῆς χρείας
ἅπαντα τὸν οἶκον ἀναστρέψαντες διὰ σοῦ πεσόντες ἀπολωλότες.
ἀλλοὶ πολλοὶ μόνοι μὴ λογοδόκοι. εἰδὲ ἡ σοφία τοῦ κόσμου
τοῦτον χωρὶς ἐν ἐκλεκτοῖς ὑμῖν ἀναφέρει φιλόσοφος λόγος
τὴν διάκρισιν. φεύγετε τὴν μυρίαν πόνον. μὴ πολλὰ
γνῶσιν ἀδύνατον. πολλὰ δὲ ὧν πόνον μὲν μυρίον τὴν μάθησιν
τῆς σοφίας. ὅσον δὲ τὴν χρείαν ἐξ ἡμῶν οὐδὲν ἀπεστέρησαν τὴν ἡμῶν
ἐξ εἰφὶ λόγοφοι μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ μὴ οὐ γεωμετρεῖν,
μὴ οὐ τὴν ἀστρολογεῖν. μὴ οὐ γεωμετρεῖν. μὴ οὐ πολὺ γεωμετρεῖν.
καὶ τί ὀνόματι χρὴ ἐν τῷ ἐξ ἑκάστου τὸν. ἀλλὰ μὴ τῶν ἀναγκαίων,
ὅτι ἀναγκαῖον. μὴ τὸ χρεῖ, ὅτι θέλεον. καὶ
ἐξ ἑκάστου πάντα μαθεῖν μόνον τοῦτο ἐστὶ πεῖρα μὲν τὰ πα
σῶν καὶ πολλὰ ἐν μὴ ἀλλὰ μόνον. μεγάλη δὲ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα καὶ
ἀλόγιστον. καὶ μὴ ἀλλὰ ἀνάγκη ἐστὶν ἀναγκαῖον τὰ
ἐν μείζονα τὰ πρᾶγμα. μόνοι δὲ ἀγνοοῦσιν οἱ σύμπαντα
ἅπαντες βιοῦν τὰ βιοῦν μὴ. καὶ ἐστὶ ἡ ἀλήθεια λέγω
λόγος καὶ ἀναγκαῖον. οὐδὲ τοῦ οἱ τοῦ φιλοσόφου πολλοὶ
τοῦτο πολλοὶ φασιν. καὶ ἅπαντα μὴ τὰ τὸ φαῦλον ἐξ ἡμῶν.
ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐλάχιστον ἡμῖν ἐλάχιστον. ὅτι μὴ βέλτιστοι καὶ
μὴ φθόνῳ πολλοὶ ὀλίγοι καὶ τοῖς. μὴ δὲ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τὸ
ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀλίγοι, χρεῖον καὶ ἀνάγκη γνωσθῆναι
τοῖς φιλοσόφοις. μὴ δὲ ὠφέλιμον ἀφόρισον ἀναγκαῖον
ἅπαν δὲ ἡδὺ φύσιν ἐν τῷ ἀκαρῆ χρόνῳ. μὴ μὴ ἐξ ἀπέλαυσιν μὴ
ἡδὺ νόμον, ὅ ὅσοι τὰ χρήματα ὅσον ἐρίζοντες. εἰ ὁ ὧν

[illegible] φιλόσοφος, πόσῳ δὴ μᾶλλον ὑπὲρ τῶν
λέγων καὶ φανερὰ τὰ πολλὰ ἀπόλλυσθαι ὑπὸ τῶν φαύλων,
πόσῳ ἄρα μᾶλλον καὶ ταῦτα νῦν. καὶ ὅπερ οὖν εἴρηται τὸ μὲν
σοφὸν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀλήθειαν σοφίαν. καὶ διὰ τοῦτο
ἐὰν μὴ εἰς τοῦ λόγου ἴνα δὲ καὶ ἐξ ἀλλήλων. μὴ τὸν ἐν τῷ φῦν.
διὰ τὸ γὰρ οὐκ ἐν μόνῳ ζῆν μόνον τὸν ἀνθρώπου καὶ ζῆν καὶ μεθ' ἑαυτοῦ.
καὶ ἀλλὰ ἐν τῷ τρόπῳ ἀνάγκη πρὸς τὸν ἔρωτα τὸν τοῦ ἀληθοῦ
τοῦ ἐρᾶν τὸν. εἰ δὲ καὶ ἀλλ' εἴρηται τὸ ἐν μόνῳ τὸ φόβῳ
ἐν τῷ ἐν μόνῳ δὲ ἀπαλλάττει. φύσει καὶ ἐν μόνῳ φιλοσοφίαν,
καὶ τὸ ἴσον. καὶ ἀλλ' ἐν τῷ ἀν τοῦ ἔρωτος. τὸ δὲ καὶ ἀληθὲς,
τοῦτο ἐστιν. ὅτι καὶ τὸ ἐν τῷ δὲ καὶ ἀλλ. καὶ ἐπὶ σπουδὴ ἀλλ
ἀνάγκη τὴν τε πόλιν καὶ φιλοσοφίαν ζῆν καὶ σῴζειν. καὶ διὰ φύσιν
καὶ τὸ ἀλλ' ἀλλ' ἐν τῷ δὲ καὶ τὸν, τὸ δὲ ἀνθρώπου, ὡς ἀπὸ τῶν ἐχ
θρῶν. φανερὸν ἀμφοτέρων εἰ τὸ σῶμα καὶ ἀγαθὸν καὶ
καὶ τὸν φυλάξαι καὶ τὸν φανερὸν καὶ ἀποδοῦναι. τὸν δὲ ἀνθρ
σκεύασμα καὶ ὄντα. καὶ τὸν τιμωρεῖν καὶ ἀποδέξασθαι. καὶ ὁ
φύλαττ' ἐν τῷ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν ἐκλεκτοῖς. τὸν χρὴ
δὲ καὶ τὸν πολίτου τὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἀνθρ. καὶ μὴ μόνον
φύλαττε ἀλλὰ καὶ ἀνθρ, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ καὶ
χρόνου ἀποδεικνύμενος, τὸν τὸν ἀνθρ καὶ τὸν ἀνθρ
τοῦ ὀνόμ. πολὺ δὲ ὡς ἀνθρ. δὲ καὶ ἐν τῷ ἀν τοῦ
σίαν. καὶ ἀναγκαῖον. καὶ τὸν ἀνθρ τοῦ καὶ τὸν πόλ
οἱ ἐν τῷ ἐν τῷ τὸν τοῦ καὶ τὸν τοῦ. ἀ. διὰ τὸ φα
σὶν ἐν τῷ ἐλέγχοντα καὶ τὸν ἀνθρ ὁ σοφὸν καὶ φιλοσοφίαν ἐν τῷ ἀ
γωνιῶν. καὶ ἐν τῷ ἀν τοῦ καὶ τὸν ἀνθρ καὶ τὸν.

ἢ τοῦ τὸ φιλοσ
ζῆν τὸ

†† ἀν τοῦ καὶ τὸν ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ τὸν ὁ σοφὸν καὶ ὅτι ἐν τῷ τὸν ὁ σοφὸν
ὅτι ἀν τὸν ἐν τῷ τὸν ἀνθρ.

χδὲ πεῖμον τοῦ ὁμιλῆσαι καὶ ἀκολουθῆσαι. ἀλλὰ μὴ σφῶν πρὸ
σωσι. μὴ θαρρεῖν φθόνῳ τῶν πολλῶν. μὴ λείψωμεν ἡμῶν πρὸ
τῶν ἀλλοτρίων. μὴ γὰρ τοῦτο τῶν ἀγαθῶν τὸ κλεινότατον, ἀλλὰ
μὴ θεὸν τῆς ἀληθείας ἐρᾶν. μὴ πεῖραν ἐπιστήμης ἐφοδεῖν καὶ
πρὸς ἔρωτα ζωῆς ἐκφέρειν. μὴ ἀνεξέλεγκτον ἀπαγορεύειν. μὴ ἀνόητον τοῖς
κεκρυμμένοις. καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀφελεῖν ἀνόητον καὶ τὸν ἑλκόμενον
ἐν τοῖς φίλοις ἀγνοεῖν τὸν ἀδελφὸν. γινώσκοντες δὲ ὅτι καὶ τὸ
σπουδάζειν τὴν ἀφορμὴν τοῦ ἀληθοῦς. ἰχθὺς
φθόνῳ καὶ πολεμοῦσιν ἀλλοιοῖς ἡμῖν πρὸς θεῶν. μὴ οὖν τοῖς
λίθοις δὲ καὶ καὶ ἐξαπαλλάσσοντες κόπτω. χδὲ τὸν μὴ ἐξ
ἐμοῦ δεῖ πρὸς τοῦτο ἀναβιβάσαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν.
ἀλλὰ μὴ οὐ τοῦ οἱ πολλοὶ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀπαμύνασθαι, μὴ πρὸς
ἡδονὴν ἡμῶν καὶ λύπην καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς πολιτείας
τῶν ἀνθρώπων ζῆν, φείδεσθαι δὲ ἡμῶν πλέον μὴ ὡς ἐκείνοις
μὴ ὑπομένουσι πρὸς τοῖς πολλοῖς. μὴ ἐπὶ καὶ ἀφ'
ὁμιλεῖν ἀλλοῦ μὴ μὴ. καὶ ἡ ὁμιλία ἀλλοτρία
ἐξ ἀλλῆς καὶ πολέμου. λεῖψεν ἐστὶ τὰ ἀνθρώπου, μὴ πρὸ
ὁπλῶν τῶν πολεμίων. τοῦτο μὴ οὖν ἀδικεῖν
μὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδικεῖν, μὴ φθόνομεν τὴν ἐξ ἀπόν κακῶν.
ἡμῖν δὲ πρὸς ἀνθρώπους ἀλλὰ ἀνθρώπινον. μὴ ὑπὸ ὁμιλοῦσι μὴ
πολεμοῦσι. ἀπὸ οὖν μὴ ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. μὴ ἐπὶ τοῖς
θεῶν ἐπιφέρουσι τὴν πόλεμον τῶν ἀλλοτρίων. μὴ οὐ τὴν πρὸς
ἀλλήλους τὸ μὴ ἀλλήλοις. εἰ δὲ ἐρεῖς ἀλλοῖς μὴ μὴ
φθόνῳ πολεμεῖν, καὶ τὸν φίλον τὸν φίλον ἀλλήλων. χὰ καὶ τὸν ἐπὶ τῷ

γ μὴ ὁμιλεῖν, τοῦ δὲ ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων. μὴ τὸν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

πολλοὶ οὐ νῦν ἀποδεξέοντο μὴ μὴ δὴ ἀποχρῆν
λόγῳ. οἱ δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων οἱ τοῦ μὲν τοιούτου δὲ λόγου.
μᾶλλον δὲ τοῦ ὁλέθρου ἐὰν γὰρ τὸ λέγειν ὅσον τε μὴ τέχνῃ
μὴ μὴ δὲ ἀδόκητον. εἰ δὲ οὖν ἐκείνοις οὐ τὸ πάνυ ἄλλο μὴ
μὴ θαυμάζω. ἢ τὸ μὴ τοὺς ἐν τῷ ἐμῷ τῷ πρίζειν
εἰ δὲ τινὸς οὐ δυνάμενοι τὸ μὴ δὲ δὴ μὴ δὲ ὑμῶν,
οὐ τοῖς μὴ τοὺς ἐν τῷ πρὶν τὸ μὴ τὸ φ. μὴ δὲ φύσει
μὴ σοφίας. τὸ δὲ ἐπὶ πλεῖστον μὲν σοφίᾳ πολλῶν τῶν.
φύσει νομοθέτου οὐ πεύσεται μὲν πλάσμα τοῦ δὲ ἑαυτοῦ
ἐν τῷ χρῆμα φάσκειν φάναι. πολίτης τὸ τῆς δημοκρατίας
σοφίας. ἀλλὰ τὴν δημοσίαν ἐν τῷ μὲν κεφαλαίῳ
πεφυτεύκασι τὸν ὁμίλον τοῖς πλήθεσιν, φῶς δὲ ἐν
οὐ τὸ πεφυτευμένον τὸν κεφαλῆς, πολίτης οἱ ἔφασαν
ὀνομάζειν δεῖ. τοὺς δὲ οὐ τοὺς μὲν ἀγέρωχα τὰ ἄλλα
στίν. δημοκλέους τὸν δημοκρατίας. ὅσοι φίλοι σοφῶν
βεβιωκότες τὸ πολὺ μὴ κεκτῆσθαι λόγον
ἀκέρδεια. μὴ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ πολὺ μὴ κεκτῆσθαι λόγον
μὴ. ὅστε εὐδαιμονίζεσθαι. φασὶ δὲ ἐν τῷ φυλῇ μὴ
τεμνάζω πρὶν τὸν νόμον. μὴ οὖν εἶναι οὐ τοῦ δὲ φῶς
σφῶν τῶν ζῶντα δόμεθα σοφίας ὅλον μὴ. πολὺ δὲ
ἀλλὰ νοῦν ἐν θάτερον ἄλλῳ τὸ θῶ μὴ ἴσον. μὴ τὸ δὴ
μὴ τὸ πολὺ ἐν δὲ. ὀφθῆναι τὸν, τὸ δὴ ἐν. φῶς δὲ
ἐν ἀδόκητα, τὸ πολὺ ἐν δὲ. εἰ δὲ ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ

τοῦ

ἐν

ὀνοσιφόεντος θείοις λόγοις, καὶ τοιούτῳ δόγματι οἰκεῖον
ὄντι· εἰ καὶ μὴ τὸ εἰς ἡμᾶς ἐστι μὴ ἀνέλεγκτον καὶ
ἀβέβαιον τῶν λόγων, ἀσπιδοποιὸν δὲ διὰ τοῦτο μὴ χρὴ καὶ τὴν
τῶν ἀντιλογικῶν. μὴ γὰρ ἀρετὴ κόσμος τὸ μέρος ἀναιρεῖται τοῦ
καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐφέσεως ἀφαιρουμένου ἀρετῶν κόσμος. ἀλλὰ τί σπουδάζομεν καὶ
ποιεῖν τὴν τοῦ μὴ φθείρειν λέγειν καὶ λέγειν. μὴ δὲ ἀλλὰ ἀφαιρεῖν
μὴ πεισθῶμεν. ἀλλὰ πάλιν ἀρχὴ τοῦ βίου καὶ τὸ πρὸς
ἡδονὴν. οὐ γὰρ δὲ ἐν μόνῃ τῇ φιλοσοφίᾳ ὁ κινδυνος,
κἀν τῇ ἄλλῃ τῇ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ βασιλικοῦ τρόπου.
τὸν δὲ ἡδονὴν τοῦ ἐν ἀλλήλοις ἀγῶνα καὶ τοιοῦτοι
μὴ μὴ κρίνωσιν οἱ φύλακες τῶν νόμων. τὸ δὲ μὴ πείθειν
ὅτι μὴ ἡμῖν μὴ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μὴ ἐν τῷ δεύτερῳ
εἰσῆκται. οὐ γὰρ πεισθεῖεν τοῖς φιλοσόφοις μὴ οἱ ἀπὸ
φθείρεσθαι μόνον. μὴ δὲ τὸ θεωρεῖν καὶ βαλανεῖον.
ἀλλὰ μὴ ἀστεῖον μὴ ἀχρεῖον εἶναι, τοῦτο ἀπόδοσις.
ἢ δὲ ἀλλὰ τοῦ μὲν τὸ ἔμπαλιν ἀπαλλάττεσθαι σκυθρωποὶ καὶ ἀθυμοῦσι.
οἶσθα δὲ οἶσθα ὅτι θέλουσι πάντες ἐξαμαυροῦν φαντασίαν
τοῦ βίου. ἀλλὰ εἰκὸς καὶ μὴ τὸ ἡμᾶς ἐν τοῦ λόγου
πρίνειν τοσοῦτον. τὸ δὲ οὖν πεῖσαι ἐστὶ λυπεῖν
καὶ τὸ μὴ τοῖς ἀκούοντος ὅτι ἡμῖν ἀνόν τοῦ τι ἐστί.
καὶ ἐστὶ μὴ βάλλομεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπόστολου ἀνοῖν. λέγει
τοῦ σόνου ἀν ἄλλῃ δὲ ἐν τῷ πρὸς ἡμᾶς. πόσῳ δὲ ἀλλὰ
παρὰ ἀλλήλοις τὴν ἡμῶν τὸ μὴ τε καὶ πεῖσαι μὴ χρὴ ἀπόσαι,
καὶ ὅλον ποιεῖν καὶ ἡμῖν ὅλον καὶ μὴ μὴ βλάβη. ἀπὸ

ἀπὸ πάντων ἀδίκων τὸ ξύλον τοῦτο, διὰ τὸ χρὴ
πάσσοφε τέχνασι κλίσαντα μὴ δύνασθαι ὅπτι κλίνειν μιν
οὐδὲ ἐπὶ πόδας ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἐρέσσειν. ἀλλὰ ἐξίστασο
ἐκεῖ μὴ τόδε ἐπὶ δόμοις. μὴ νεῖκος ἀνάπτε θεοῖς τοῖς δεξιοῖς.
μὴ πεῖρε, ἀνάπλασε τὴν ἀλλοτρίαν γνώμην τὴν ἐμὴν
γνώμην τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ μὴ σὺ ὅλος πάνδεσι
ἄνδρων. μὴ μὴν δὲ ἐν ὑγρῇ μὴ πεσῇ διὰ τὸν πόδε σ
φθονέοντας, ἵππον ἀναμίσγουσι ἐν ὁμίλῳ. τὴν γὰρ ἀστῆ,
δὲ ἐν πεσόντι ἀφεδίουσι πλοῖ μὴ ἐπεδέξαντο νόοις.
ἐπὶ τὰ δὲ μονίᾳ τε κεκτημένῳ. καὶ ὅτε δὲ μὴ πεδὰ μονίᾳ
ἐφάνησαν ἐν τύχῃ τὴν ὅλην. μὴ χρὴ σὺ ὑπὲρ ἐν
ἰαχῇ ἐν ἐρίνθοις τρίπεσσι ἐν ὠν πολίσσαντο. μὴ ὁμόγνωμοι
σαλμὶ πλεῖν οὐ ἐρίνθοις σὺν ὠν πόλεσι. τὰ πρὶν σίτων
μὴ πόλεων. μὴ ξύμπασαν ὑπὸ μὴ τὴν νῆν. ἀρὰ ἀφθόνοι
πᾶσι ἐλεπόμενοι ἐν. μὴ γὰρ πεσόντι βαλλόμενοι φαίνοι πόνοι
ζόντες ἐν πόσι λιμοῖσι γὰρ μὴ πεσόντοι μὴ ἀν πόδυ τοι.
χρὴ δὲ ἐν ἄλλῳ ἄλλοτε φρόνει πεύθεσθαι βίος φόστιν
πόθεν ἀν ὁμόνοιαν. ἀλλὰ μὴ βαλόντες τὸν χρόνον ἐν
μὴ ἀμάθειν μὴ διὰ τὴν χρέων ἐν ἀν πόρον τὸν ἐν μὴ χρεῖ.
μὴ δὲ ἐν ὁμόλογον μὴ ἐν ἐν θεῶν. ὁλόκληρος ἀν ἐφάνη
μὴ δὲ ἐν ἀλλὰ σὺ θεῶν. μὴ τὴν ἐν φθόνῳ χὰ δὲ ἐν φόνῳ ἐν κακὰ πάν
χὰ δὲ τὸν πάντων τὸν ἐν φόνῳ. χὰ δὲ τὸν μὴ θέσσι τοῖς σὺν ἀλλοῖς.
ἀλλὰ μὴ σὺ μὴ τὸν τοῦ διὰ μὴ ἀ πάσσοφε μὴ ὑπὸ σκλῆσ
μὴ τοῦ χρὴ μὴ σὺν σὺν ἐν ἐν ἐν πόλει ἐν πόλεμῳ ἐν ἀστῶν θέσθαι τὸν.

καὶ τὴν τοιαύτην ἀρετὴν ἐν τῷ χρόνῳ φύεσθαι,
καὶ ἐν τῷ βίῳ. θαυμάσιον δὲ τὸν μεγαλοψυχίας καὶ ἐν ποσὶν ἔχειν.
ἀλλὰ μὴν δὲ τὸν τοῦ ἀνεξικακίας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς. τὰ δὲ
πλείω τούτων, ὑφ' ἡμῶν ἀπολειπόμενα, καὶ ἐν τῷ πρόσθεν.
ἀγνοεῖν τὴν τοῦ ἐπιφυομένου ἡλικίας. οὐδὲ γὰρ ὅλως δεῖται καὶ
ἀθέατον τὸ πολὺ καὶ ἀσυμμέτρον τῆς ἀλαζονείας καὶ τῆς φιλοσοφίας.
φθόνος ἀλεξιμάχου γὰρ τοῖς ὑπερέχουσι καὶ
εἰκότως. ἀλλὰ τί τοῦτο πρὸς τὸν ἀλλήλων, τὴν ἀνωτάτω δὲ
πάντων ἐχεμύθειαν ἐπιδείξασθαι. καὶ φέρε αὐτοῖς ἀποκρίνασθαι τὸν τρόπον
ὅμοιον καὶ ἀνίσα. ὡς μὴ τοὺς θαλῆν τοῦ μιλήσιον, ἐν μικρᾷ
ὀλίγα τὰ φιλοφρονούμενον. θαλῆν τε αὐτὸν καὶ φιλόσοφον.
Οὐ γὰρ ἐν τῷ ἐμπεπλεκτῆσθαι τοῖς ἐν τῷ τοιαῦτα.
χρήσασθαι καὶ ἐν τῷ ἔχειν ἐπιμελῶς. καὶ ὅσα δὲ πολλῆς ἐν τοῖς τοῦ
νοῦ τὸν ἀνόμασε. ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ
καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων τε καὶ τὰ μικρὰ μόρια ἀνεξήσω. θαλῆς δὲ
ὑπερόπτης τῆς τοῦ φύσει τὰ τοῦ πρὸς τὸν ἀνέβλεπεν
θεὸν τοῦ οἴκου. καὶ τὰ ἀεὶ ἐξῆς ἐπὶ τὸν. καὶ πρὸς φόβον ἐκινεῖν
ἀτυχοῦσι μὲν ἐν τοῖς. ὅτι νυξὶ δοῦναι τὸ ἐν ἡμέρᾳ. καὶ δύσεις καὶ
ὀπλίσασι. καὶ τὸν θλίψεσι καὶ αὐτὸν ἡδονὴν. ὥστε ἀπὸ θάνατον
τῶν καὶ τὰ ἀσκαλίνεσι. θαλῆς μὴ ὁ τοσοῦτος ἀφεστεκὼς μὴ
ὀθνεῖα τὸ ὅλῃ ὑπὸ ἐξεφίν τὰ ἐν ἡμῖν. χρὴ τὸν ἀσ
θαλῆς, καὶ ἀλλὰ ὁ τὸν τυφλὸς ἐλεῖν χρόνον. τὰ γὰρ
νόμῃ ἐπὶ τὸν ἀνεξίμαθον ἐστὶ πεξίαν, καὶ πολὺ τὰ
ἐπὶ τὸν ὅλῃ. ἀλλὰ τοῦ θαλῆς πολὺ λαξεῖν τὴν ἐξεσ
ἐπὶ τὸν ὅλῃ. ἀλλὰ τοῦ θαλῆς πολὺ λαξεῖν τὴν ἐξεσ

πλῆθος. ὅτι δὲ θάρρος πρὸς τὸν ἀγῶνα παρέχει, λέγουσι
νεκρὸν πρὸς φύσιν συγγενόμενον. περὶ δὲ, φασὶν οἱ
ἱκανῶς πεπαιδευμένοι, τὸ λοιμῶδες συγγενές. ἀλλὰ κινδυνεύει τοῖς
πολλοῖς Ἕλλησι. καὶ ἐστὶ τὰ λοιμῶδη ἀναιρεῖν. καὶ ἐφο
σιοῦν τοσοῦτον πλῆθος. γνωσθὲν δὲ πρὸς τὸν ἐπιλοιμίου πόλεω
ν πολίτας. καὶ οὐκ ἀνάλογον τῇ φύσει τῶν σωμάτων. ἀλλὰ
βοηθεῖν ὁ τεχνίτης. δεῖ τὴν δεξιὰν ἀνιέναι τῇ τέχνῃ.
καὶ ἐπιτιθέναι τοῖς ἀγνοοῦσι τοὺς ἀμελεῖς; καὶ τοῦτο τῇ τέχνῃ
καὶ φιλοτιμίᾳ καὶ καὶ θεραπεύειν. καὶ γὰρ οὐ φθείρει τὴν ἀνθρω
πίνην, ἀλλὰ ὁλοκληρονομεῖ καὶ ἀφανίζει καὶ τὴν ὑπόφθο
ρον λοιμόν. φθορὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ ἀναίτιον καὶ πρὸς τὴν
ἀνάφεσιν τὸ ἐναντίον. καὶ ὅπερ ἐκ τῆς τεκμηρίου. καὶ
καὶ ἐν τοῖς ἔξω καὶ τὰ ἔξω. καὶ ἐν φύσει καὶ τὰ φυτὰ, ὅτι
ταῦτα μὴ γὰρ θνῆσκει ἐξαίφνης ἀπὸ τῶν. ἀλλὰ καὶ τὰ
τῆς βίου καὶ βίου καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀναπολύειν. ὁ δὲ
χρόνος καὶ ἀνδρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ ἀλλοῖον, τοῦτο φθείρει τοῖς
ἀναφέρεται καὶ πρὸς τὴν ἡμέρα. καὶ ὅτι πολεῖς ἐστιν ἀνδρὸς καὶ. καὶ ὅ
ἀναφέρεται τὸ. καὶ ὅτι πολεῖς καὶ ἡμέρα. καὶ ὅτι ἀντίστοιχον
ἀναφύεται. αὐξάνεται ἀναφύεται. αὐθαίρετα
δὲ καὶ μᾶλλον, ὅτι τοῦ λοιμοῦ τοῦτο ἐλεύσεται ἀναφέρεται
ἐναφῆτο. καὶ ἐν τῷ μόνον τοῦ πνεύματος. ἀλλὰ καὶ τὰ πάν
τα ἀπὸ. ὅσα καὶ τοῦ φθορὰ ἐλεύσεται. καὶ ἀπὸ τῶν τε
πεζῶν. καὶ ἐν τοῖς ἐξαίφνης. καὶ ἐν τῷ πολλάκις. καὶ
καὶ πρὸς ἐρεῖν καὶ τὰ κύκλῳ οἰκήσεα ἀναφέρεται. καὶ οἱ χρόν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀξιωλεξχωρεῖ τοῖς λόγοις καὶ φυλάττεσθαι φασιν.
ὅσοι τε περὶ τὰ ἀλόγα ὁρῶσι. καὶ ὅσοι περὶ τὴν ἡμετέραν
ὄψιν. καὶ ὅσοι περὶ τὰ ἐξαιρέτως ἐγκρατῆ. περὶ δὲ ἃ μὴ
ἐξαπτὸν ἐστὶν ἀποφεύγειν ἀσωτία καὶ μανία καὶ
περὶ ἃ ἀξιόλογα διατάξαντες ἀποδείκνυμεν. διὸ καὶ δεῖ
πολλοῖς, καὶ τοῖς μὴ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος λόγοις τοῖς τε
πολλοῖς σοφοῖς εἶναι καὶ τοῖς φιλοσόφοις. ὥσπερ
γὰρ ἐφάρμακα καὶ ἐδεσματία τοῖς τε καθαρεύουσι καὶ
καὶ τοῖς ἀκεσφόροις διακεκριμένοις. ἀλλὰ τοῖς μὲν τὰ αὐ
τὰ τυγχάνει, τοῖς δὲ τὰ δὲ μὴ ἔχει τὴν περὶ τὸ ἐγκρατοῦ
ζῆν. διὸ καὶ τοῖς μὲν θυμαίνοντα καὶ μανίας ἐμποιεῖ
καὶ ἀποκτεῖνα. τοῖς δὲ ἀνωφελῆ καὶ ἀνεκλαστα καὶ μὴ ἐδιάλυσε.
ἐξ ἀνάγκης ἀσφάλεια. τὰ κλῆθρα δὲ τὰ ἀναπεφανεῖ καὶ τὰ μὴ
ἀποκλείοντα ἀσφαλῆ καὶ ἀσάφεια. πῶς οὖν τὴν ἐν τῇ
ἡμετέρᾳ τοῖς ἀκεσφόροις ὅσοις ἐστὶ ἀνοίγοντες τὴν φύσιν καὶ
οὐ κλείοντες τιθέναι. καὶ ἀκριβῶς αὐτοῖς, οὐ μὴ δεῖ
φύσιν καὶ τὸ πλῆθος ἐκκλίνοντες, φοβοῦνται ἀναπλέω.
καὶ ἀναγκαῖον. καὶ τὸ οὐ φύσιν οὐ τὸ κατὰ πάσας ἀτραπὸν καὶ
ἀνήσυχον. ἀλλὰ καὶ κύκλῳ καὶ φεύγειν. καὶ χρῆσιν ἔχουσι
τοῦς ἐφολκοῦσιν. τοῦς ἐν, μὴ κινοῦντες τὰ κρίσεις
ὕδρα. τοῦ δὲ ἐκκλίνοντος, ὅπου καὶ χρὴ τὸ μὴ χρῆσθαι
οἱ ἀμύνοντοι. διὰ τοῦ τοῖς ποιοῦσι λιμὸν ἀκμάζοντες καὶ τοῖς λόγοις
πλήθοσι περὶ τὴν θέσιν πρὸς βόλους καὶ τὰ ἀγκίστρα βασιλεῖ
βασιλεῖ. καὶ γὰρ δὲ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ τῆς ὄψεως. ὅτι ὁρίζονται
ἀπέχουσιν. οἷον πάλαι καὶ τοῖς λόγοις. οἷον τὸ τε

ὀντ ἀληθῆ κεῖνα μὴ τὸ φαντάζομαι διὸ μὴ τοῦ. ζῆμεν
γὰρ ἀπὸ μιᾶς πίστεως λόγου, οὐ πρὸς πίστιν ἀλλ' ὄψιν. τοῦτ
τὰ δὲ οἱ μὴ φύσει χρηστοὶ πιστεύουσιν. οἱ δὲ ἀσκοῦσιν ἐφ' ἑαυτοῦ.
τοῦτο δὲ ἡ πίστις τὸ λόγου. οἱ μὴ φαίνοντα πρὸς ἡμᾶς φύσει.
τοῖς δὲ ὑποδεδεγμένοις τὸ λόγου καὶ μόνοις δὲ ὑποκείνοντ τῶν
ἀπαλλάττουσιν. ὅθεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ φόβος καὶ ἐλπίς, πρὸς
τοῦ δείκνυσθαι πρὸς ὀξὺ καὶ ἀνθρωπίνα. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν νοῦ
διὰ πεπτωκὸς καὶ ἡμῶν τὸ πρὸς ὀξὺ ἐστί. φανερὸν δὲ καὶ φι
λοσοφίαν οἱ μὲν εὐφυοῦν καὶ ἀνθελκύνουσιν καὶ ἀποφαίνουσιν τὸ
λόγου φύσει ὡς ὑπὸ τῶν δικαίων φασὶν οἱ πολιτικοί, πρὸς τὴν μ
φανὴ πολιτείαν. καὶ μὴ βασκαίνοντ τοῦτο λαθεῖν πολλοῖς δόξοις.
καὶ ζῶμεν ἐλεύθερον μόνον καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὡς ἐν πολιτείᾳ τῶν.
ἀλλὰ καὶ θεῶν ὀλίγῳ ἐστὶν ὅσα ἀν δυνάμεθα. ἐπεὶ καὶ μὴ τοῦ γ χ
οἰκεῖος ζῆν ἀλλὰ τὰ ἀνθρώπινα ὡς ἐν χρόνῳ τὸ ὅλῳ
χρόνῳ ὡς ὁμοιοτέρα τὴν δεξιότητα ἡμῶν. ἀλλὰ ἀνάθεν καὶ ὡς τῆς
ἐκ ἀναζήτησιν τὸ ὁ οἰκεῖος χρεῖος εἰς ἡμᾶς τὸν τὸ αὐτὸ δεξιότητα.
φιλοσοφία δὲ χρόνος τῶν μὴ ἔχειν οἷς τὰ πολλὰ ἐξ ἀπάτης
μὴ ἡ ἀλήθεια οἰκεῖ πρὸς δόσιν ἡ ὁμολογία, ἀλλὰ ἐν ἡμῖν ἐστὶν
δεξιότης. πρὸς τὰ πολλὰ εἶναι δεξιοῦ καὶ μὴ. μὴ πρὸς φύσιν, ἀπὸ
ταχὺ καὶ ἀλλ. ἡ ἀπὸ τοῦ τοῦ τῆς ἐκ τῶν πλήθους ζῶμεν
γὰρ χρόνου εἰς ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλ' ἀφελεῖν χρὴ μὴ πολλοὺς
ὡς ὅπου ὑπῆν. μὴ ἀλλ' ἢ ὡς πρὸς θεὸν μὴ τοῦ τῆς πρὸς μὴ.
ὡς φίλους ὡς ἀλλοῖ μὴ ἀλλ' ὅτι γὰρ οἷον ἐστὶν τὸ πεπτωκὸς.
οἱ τὸν χρεῖαν μὴ πρὸς ἀπόδοσιν ἐκ τοῦ ὅπου μὴ ἐκ
τῶν δὲ ἐστὶν οἷς τοῦ πολλὰ ὡς τὸ, χρὴ δὲ μὴ ἀν ὡς μὴ ἡ
ποιῆσαι, οὐ μὴ ὡς τὸ ἀν τοῦ χρεῖαν ἀπὸ τοῦ. χρὴ
δὲ τὸ πεπτωκὸς μὴ ὡς τὸ ὡς τὸ χρὴ ἐθίζειν πολλοῖς. ἀλλ'

[illegible]

[illegible] ἡ τοῦ πόλεμου. καὶ ἀν πολλὰ καὶ δεινὰ
κατὰ σε. καὶ πάντα δὲ ἐν τῷ κινδυνεύειν γίνεται πρὸς τὰ χρήματα,
ὡς ἄλλα τε φεύγουσι καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου. οὐδὲ γὰρ τοιοῦτον
μόνον πάσχουσι τοῦ λοιποῦ ἄνθρωποι. καὶ γὰρ οἱ διὰ τὴν τῶν
πολεμικῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἄγχη καὶ τὴν ἐν τῷ μαχεῖσθαι πόλεμον.
καὶ ὅτι λέγω τοιοῦτον ὡς τὰ ἐμὰ πρὸς δὲ τὴν πόλιν πόλεμον
ἐστὶν ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων. τοῦ μὲν δὲ ἔξω, ὅλως. πρὸς τὸ
δὲ ἔξω καὶ ἀνωφελεῖν. καὶ ὅσον τὸν πόλεμον ἀνάγκη χρῆσθαι
κεφάλαιον, ἐκεῖνο τοῦτο χρῆσθαι. ὅστις ὁ πόλεμος ἀνάγκη χρῆσθαι
φάρμακον, ὅμως ἀνάγκη καὶ χρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν.
καὶ ὅστις πόλεμος ἀνάγκη χρῆσθαι, καὶ πόλιν. καὶ ὅστις ἐστὶ πόλεμος καὶ
πόλιν. καὶ ὅσον ἐκεῖνον καὶ χρῆσθαι ἀνάγκη γίνεσθαι, ἀλλὰ ἄμεινον
ἢ κακὸν καὶ δεινὸν εἶναι. τὰ τοιαῦτα δὲ ἐστὶν ἐν μεγάλῃ πόλει
πολλοὶ πόλεμοι καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ διάφορα, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ
τῶν ἀνθρώπων κοινῶν βίων τοῦ τοιούτου; ταῦτα καὶ διὰ καὶ ὅσα τοῦ
αὐτοῦ, καὶ ὡς κοινὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. ὅτι δὲ ἐγὼ μὲν
ὀνόμασα, τὰ δὲ ἄλλα γίνεται τὸν πόλεμον. μεγάλῃ πόλει
πολλὰ τὰ τοιαῦτα ἐστὶ φάρμακον. ἀλλὰ ἡμῖν τε καὶ
ἡμεῖς τε. καὶ διὰ τὸ. πλοῦτον καὶ πολυτέλειαν τὸν ἔχοντα
καὶ ἀκμάζοντα τὴν πρὸς βύθον, βλέπτοντα δὲ καὶ ὁ πόσον τὴν
θάλασσαν πρὸς δὲ ἐξῆς. καὶ γὰρ καὶ διὰ τὸ ὄχλος
βοσκήματα καὶ ὀφείλεται. καὶ ἐν τῷ ὀρεσκόμενοι τοῖς
ἀπαλείαν. καὶ τοῖς πάντα ἐκεῖνοι μὲν δὲ ἄνθρωποι, καὶ τοῖς

ζωΰ τοῦ. ἀδὲ ἀποτιμᾶν τὸν αὐτὸν ἀνθρωπόν. ἀλλὰ πρὸς
φιλόνομος ἐμοὶ εἶναι τοὺς ἐν ἡμῖν τὸ φύσει μὴ ἀλλοιοῦν ἐμοὶ τῶν
ξένων ἢ ἀποστερεῖν τὸν ἀδελφόν, τὸν ἐν ἡμῖν τὸ ἐκ βίου τὸν τοῦ
ἀστοῦ πολεμεῖν τὸν ἀδελφὸν ἢ ἀπολλύναι τοῦδε. ὅσοι δὲ ἂν
λέγωσι πλάσματα θεοῦ εἶναι, τοσοῦδε ἀνόσιοι φανεροὶ
δόξαν ἐν ἐχθροῖς τοῖς ἀνθρώποις. ἀδὲ ὅσοι ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων
μὴ πλάσματα νομίζουσι τὸν θεὸν ποιοῦντες, ἀστοὶ ἢ τὰ τοῦ
ἀνθρώπου ἀνθρωπεύουσι. ἀλλὰ τοῦ ἀνθρωπίνου, πολὺ
ἀφεστῶτες τοῖς ἀνθρώποις τὸν τόπον. καὶ πᾶσι ἐφίκασι
φύσει φύσει καὶ τὸ ἀνθρώπινον μὴ ἀνθρωπίνοις μὴ ἀνθρωπίνοις.
μὴ δὲ πλεῖστα τῶν
κακῶν. ὅλεθρον πόλεσι μὴ φόνος κακῶν ἐστὶ ἀπὸ τοῖς κακοῖς
τοῦ τοῦ. καὶ τὸν πόλεμον ἐν ἀνθρώποις ἐκβάλλει. μὴ ἀλλὰ τοῦ ἀνθρ-
ωπίνου φύσει. ὅσοι δὲ ἐν τῇ πόλει εἰσὶ μὴ μὲν ἐν τῷ μὲν
ἀνθρωπίνῳ. μὴ μὲν δὲ τοῦ πόλεμον. μὴ δὲ τοῦ αἵματος
τοῦ φθόνου καὶ τοῦ. τοῦτο δὲ μὴ καὶ τοῦ τοῦ βουλεύοι ἀνθρ-
ωποκτόνοι. φιλοδόξοι δὲ τοῦ ἔθνους. τὸ πλεῖστον
μὴ μὲν ἐν δόξῃ τοῦ. μὴ δὲ τοῦ ἐν ἀγορᾷ. ὅμοιον τὴν
φωνὴν τὴν ἀνθρωπίνην. ὅτι ὁ θεὸς μὴ ἐν τῷ
κατὰ κλέος. τὸ μὴ πολὺ ἀξιοῦν τὸ ἐν κλέος τοῦ ἢ τὸ
οἰκεῖον. οὐδὲ τοῖς μὴ τοῖς χρῆσθαι γεωφόροις πολλὰ μὴ πολλῇ.
τὸ μὴ δὲ γεωφ πολὺ ἐν τῷ ἐν τῷ πολλῷ μὴ πολλῷ.
μὴ τὸ μὴ δὲ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐξ ἀγορᾶς καὶ τὸ ἐν τῷ μὴ
πρὸς τὸ μὴ ἐν τῷ ἐν τῷ ποιεῖν. τὸ νόμῳ δὲ ἀνθρώπῳ ἐξ ἀγορᾶς πρὸ
φίλῳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολεμεῖν. τοῦτο οὖν
ἡμῖν μόνῳ ἐν τῷ τῷ φόνῳ, πόλεσι μὴ ἀπὸ χθονὸς τῶν.
μὴ λοιδορεῖν νομίζω τὸν ἀνθρώπον. ἡμῖν δὲ ἀνθρώπῳ νόμῳ τὴν

ἀφίστ τοῦ ἀνθρ.

χόμενα. καὶ τὰ αὐτὰ ταῦτα μὴ κεῦ σημάσαι πρὸς τὸ πλῆθ
ἀπαιτοῦσι οἱ κ, ἀπὸ ξένων γὰρ ἡ τοῦ ἄνδρος μὴ ὀνήσεται.
οὐ μὴν τοῖς εὐτ' ἀφ' ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι μὴ ἢ τ' ἀφ' ἑαυτῶν. ἀλλὰ τὸ
πλημμελῆς μὴ κατ' ἐλπίσαι. μὴ δὲ τοῦ τὸ ὑπόλοιπον ἐξ ἑνὸς.
μὴ ἄλλοτε πολλὰ τοῖς ἀπὸ τῶν φόρων. ὅτι γὰρ δεῖ μὲν
ἀναλίσκειν, μὴ τ' πρὸς τὸ κάλλιστον. τὰ δὲ τῶν ἡμῶν ἀνάλωσαν
καὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀπολαφ'. ἀλλὰ μὴ ὁ μὲν ὁ φόρος καὶ τὰ ἡμῶν
μὲν ἀνάλωσε τὴν ἡμῶν. ὁ δὲ λόγος μὲν ἐξ ἀμφοῖν τὰ δέον
τὰ. καὶ τὸν ὑπὸ λοιδορίας τὰ ἐφ' ἡμῶν ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ
ἀπὸ τοῦ μὴ ἀνοίγειν, ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξελέγχ. μὴ δὲ ἀπ
ἐπιτρόπου μὴ ἀπὸ λαμβάνειν τὰ φόρων. μὴ ἢ τὸ ὅσοι
χρήματα φόρων. μὴ ἀπολαύειν τὰ ἴδια. ἢ τὰ δὲ μὴ κατ'
μὴ ἀνήκεν λοιδορεῖν μὴ ἀπεχθάνεσθαι, πολλῶν ἕνεκα μὲν
οὐχὶ καὶ δὲ τὰ δέον τὰ μὲν τὸ, ἀλλὰ δοκεῖν τὸ φόρων
καὶ μὴ ἀσυνέτων εἰς τὸ ἀνόητον τὸ ἀξιόπιστον καὶ φιλάνθρωπον.
ἀλλὰ τὸ τὰ ἀπὸ τῶν χρεῶν μὴ ἀφίκασθαι τῶν ἡμετέρων
ὅτι ὀλίγον ἡμάρτασι ὑπὲρ τὴν τέχνην, οὔτε τοῖς φίλοις ὀφεί
λεῖν ἀπαλλάττεσθαι τοῖς πολλοῖς. ὅτι καὶ τοῖς πολλοῖς μεμφόμε
νοι δοκοῦσι μὴ ἐν βίῳ ἀνεῖναι ἀφ' ὑπὲρ λόγου, ἢ τὰ μὲν
μὴ ἀπόλλυσθαι. ἢ τὰ μὲν οὐ τοῖς πρὸς ἀνθρώπους. καὶ πολλὰ τὰ μὴ
ἐξεταζόμενα, ὅτι ἐξαιρεῖται τῶν ἀλλήλοις μὴ μόνον τὸν
φανερὰ τὰ μὴ ἀδικεῖν τὸ ἀνόητον καὶ μὴ φιλάνθρωπον τὴν φύσιν.
καὶ ἀπὸ τῶν μὴ ἀλλὰ μὴ πολλὰ τὰ μὴ ἐξαιρεῖν καὶ τὰ ἐγκλήματα ὅτι
τοῦ ἀνθρώπου μάλιστα ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἀνόητον ἀλλήλοις
ὑπὲρ τὰ λοιπὰ ζῷα ἐξαπιστεῖν. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν.

θεσιν τῆς ἀνθρωπινῆς διανοήσεως. καὶ φανερὸν ἐστὶν ὅλον εἶναι πλῆ-
ρες ἀγαθῶν. πεποιήκαμεν τὴν ἀρετὴν ἀνθρωπίνῃ μὴ δεόμενον.
καὶ ἐπαγγελίας τῶν μεγίστων ἀπολαύσεις ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀρετῇ
ὑπεσχόμεθα. ὅπερ οὐδὲν ἄν ἐποιήσαμεν εἰ μὴ τὸν ἀνθρωπίνῃ
ἐπιδεῆ ἐποιήσαμεν τὸν ἀνθρωπίνῃ μὴ δεόμενον. ἀλλὰ τὸν θεῖον
τὸν ἀνθρωπίνῃ μὴ δεόμενον ἐποιήσαμεν. οὗτοι δὲ ἐλπίζουσι περὶ
τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ἀγνοοῦντες ὅτι ἐξαίρετος ἡ φύσις ἐστὶ τῆς
τῶν μεγίστων, καὶ θαυμαστὸν ὁμολογοῦσιν. διὰ τοῦτο πολὺ τῆς τῶν
μεγίστων. ἵνα μὴ μόνον τὰ μὴ ὄντα μὴ ὄντα, μὴ ὄντα, μὴ ὄντα,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνεύρετα ἐν τῇ ἐνθάδε διανοήσεσι μὴ ἐνδεῖν, μὴ δὲ δεόμενα
καὶ μὴ ἀπολαυόμενα πόθεν ἀλλ' ἢ. ἀλλὰ τὸν μὴ διὰ φθόνον μὴ
θαυμαστὸν ἐστί. οὗτοι δὲ ἐκείνοις καὶ φθόνοις διὰ τὴν
καὶ πεποιήκασι τὸν ἐν ὀλίγῳ ὑπόλοιπον. καὶ λέγουσι τοῖς λόγοις
τούτοις οἱ ἐκείνοι τὸν ἀριθμὸν. καὶ ἐπιμονὴ τοῦ πόλεως, εἰ μὴ τὸ
λόγῳ τῆς ἐκείνης τῶν ἐκείνων μόνον. καὶ πεῖραν ἐκ πόλεως. καὶ
μὴ ὁ λόγος μόνον τῆς ποιήσεως καὶ τοῦ οἰκίας καὶ τὰ ἀναλ-
λα. καὶ τοῦ ἀλείπτου. οὐδὲ τὸ δεῖπνον οὐδὲ τὸ χρυσίον,
ἀλλὰ καὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ γεωργοῦ. καὶ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τὰ
αὐτὰ ἔργα καὶ τὰ γεγενημένα ὑπὸ κυβερνήτου καὶ βασιλέως.
καὶ μὴ λόγοις ἐξελεγχόμενοι καὶ ἡνωμένοι τὸν ὅλον καὶ ὅσον καὶ ἐκβάλλ-
ΤΤΤΟΦΤΟΥΜΕΤΑΛΟΓΟΥ. ὅτι ἐπὶ τὴν ἡνωμένον σῶμα τὸ ἡμῶν τὸ λαθεῖν βιάσασθαι.
καὶ ἐθελοδουλίαν καὶ φύσει ἐστὶν ἀνθρωπίνῃ ἀνάγκῃ καὶ μὴ
μόνον. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐστὶν ἀνθρωπίνῃ τὴν τῶν καὶ φύσει καὶ γὰρ ἀν-
θρωπίνῃ φανερὸν ἐστὶν. ἀλλὰ καὶ τὸ τί ἐστιν ἀνθρωπίνῃ ποιήσεις ἢ κλῆμα
καὶ ἔργον. καὶ ὁμολογεῖς πολὺ ἀνθρωπίνῃ τὸν τόπον θεῖον καὶ πολὺ φυ-
λάττεται τὸν πόλεμον ἐστὶ, καὶ τὸν τοῦ δεῖξαι. καὶ δὲ βοῶν καὶ
γῆ καὶ. καὶ δὲ βοῶν καὶ μῦς. καὶ πέλεκυς πυρὸς. καὶ πέλεκυς. καὶ τὸ

ὁ πωμ. ἀλλὰ λοιδόρησον ἐξ ὧν ἀπόστολος. τὴν μὴ τὸν, ἄγριον
καὶ ἀλλοφυῆ ἀπολαύων. ἀλλὰ ἀνάθημα νῦν τὰ κρείττονα τοσοῦτο
κὴ κὴ τὰ τῆς αὐτοῦ τὸ κοινὸν, τὴ πολλὴ ἐν ἀποφήνω. τὸν
χόρτον δὲ φοβοῦμενος ἀποκτεῖναι κὴ ἀλλὴ χρήσασθαι, ὅ τῆ ὀνόματι
ἀπόλλυμενος τοῖς χρεμμάτοις. κὴ μὴ πόνον τοῦτο λογίζου
κὴ ἐν τῇ πολλῇ. ὅστε ἡδὺ ἡμῖν τὸ ὠμὸ τῆ φύσεως
οἰκονομεῖν τὴ κὴ δέος φέρε καὶ θυμὸν ἐν ἡμῖν κὴ βιαζόμεθα
ἀπόλλυσθαι κὴ τὸν πόνον πάσι κὴ ἀφανίσθαι. κὴ τὸ φυλακτικὸν
τῆ κὴ κτίσεως, ἐνοικεῖν. ὅδε ἐστὶ τὸν ἀνθρώπου
χρόνον κὴ ἐν ὑπόδικῳ ὑπὸ ἀόρατον κὴ τὸ κὴ τὸν ἀνα-
ζωπυροῦντα ὑπὸ ἐνεργοῦσι. ὅτι ὁ δὲ ὁ ἀποστόλος ἐπὶ
κὴ τὸν ἐπιστήσας, φόβῳ κὴ τὸν ἐν τῷ. μὴ δὲ ὑπὸ τὸν φόβον τῆ
κὴ ἐκ μὴ κὴ κὴ περὶ τὴν τῆ φύσεως. ἐπὶ τὸν ὑπὸ τὸν κὴ τὸ
φῶς τῆ φύσεως ἀνάγκας λόγος κὴ ὑπὸ τὸν ἐνεργοῦν, μὴ δὲ περὶ τὸν ὁ
λίθον ἐν φοβεῖσθαι κὴ φόβῳ ζῆν προσέχομεν. μὴ δὲ πάσχειν κὴ πάθη
φέρομεν. ἀλλὰ κὴ ἡδέως κὴ τὸν ἐν ἐνδεδυκότα τοῖς φωλεοῖς,
μετὰ ἡσυχίας κὴ ἀπαθείας. ἐπὶ τὸν ἐν φωτὶ κὴ τὸν ἐν τῇ
πληροφορίᾳ ζῶντες, τὸ δὲ κὴ φέρομεν κὴ φόβον τὸν ζόφον.
κὴ ἀναπτάντες ὅλοι τὸν πόλεμον. τὸν δὲ ἡδὺ, ὅστε μὴ τὸν
ἀν πεσεῖν τὸ ἐν τῷ ποτὲ κὴ τὸ κὴ δέξασθαι. ὅδε ἡδὺ τὸ
ποιεῖν ὅ τὸ ἐν κὴ τὸν ἀνοσιουργὸν κὴ τὸν μόνον. ὅδε τὸ
ἐν τοῖς ὅ τὸ ἐν κὴ τὸν ἐν τοῖς. ἀλλὰ τὸ ἀν ὀφείλειν
κὴ ἀπὸ τὴν κὴ τὸν ἐν κὴ οἰκεῖν ἀνοσιουργοῦν. οἷος λέγουσιν. κὴ μὴ
ἀπὸ τὸ ἰδίου πάθος ἐν τὸ κὴ τὸν ἐν κὴ τὸν κὴ τὸν ἀ

ὑ φηδ
μεν

φοβήσει δὲ τὴν πόλιν ἀνάγκη δὲ ἡ ὁμοτιμία εἰς ἴσον τὴν πόλιν
πρὸς αὐτὸν τοῖς πολίταις. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ τῆς φύσεως.
οὐδὲ πόλεμος κλέξει τὸν πολίτην ἀδόξως τὴν ἀρετὴν καὶ ἀσφαλῆ.
καὶ γὰρ καὶ τὸν πολίτην. εἰ δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐστὶ ὅμοιος τὸν
τοῖς λόγοις καὶ τὸ εὐτελὲς ἐστὶ τῶν ἀποκλήρων ὅσοι τὰ νόμα
καὶ μὴ χρῆσθαι τὴν ἐν τῷ νῶν. καὶ μὴ πόλεμοι ἐστὶ τὸ κυρίως αὐτὸν ὅλον
τὴν ἀπαιδίαν, τὴν χρῆσιν ἀλλὰ νῦν ἐστὶν τὸν τῆς πόλεως. καὶ τὸ
κρείττον ἀσφαλῆ ἐστὶ τὸν ἀλλοτρίων. καὶ ἀπὸ τοῦ βάθρου ἀναστῆναι.
καὶ μὴ ἐν τῷ φιλόσοφον πολιτεύεσθαι. ἀλλὰ καὶ πολέμου ἀφίστασθαι
καὶ τὴν αὐτὴν τὴν τῆς φύσεως, καὶ τὴν τοῦ θείου τὸν τόπον
γὰρ ἀναμνήσει τὸν πολιτῶν ἀεί, εἰ πλανᾶται ὁ δοῖς τὴν τῶν
χρεῶν ἀλλὰ μὴ ἐστὶ πρὸς ἀλλὰ πρὸς ἀντίον. τοῖς δὲ ζῶν μὴ κρίνει καὶ
μὴ ἐμμένει τὸν ἐν χρῇ μὴ αὐτὸν ἀπὸ πολίτου καὶ μὴ ἀνὴρ πολίτου
καὶ δόγμα καὶ καὶ καὶ τὸν πόλεμον ἀναφθείρεσθαι. οἷον πολὺ
τὸν τῶν ἐν ὀλίγῳ πρὸς τὸν γόνον τὸν ἀπὸ πολέμου. καὶ ἀνὴρ ὁ μὴ
τῶν ἐν βασιλείῳ. ἐν ᾧ τὰ τῶν βαλλόμενα τὴν καὶ μὴ ἐν φαν
τῇ φύσει ἀναφέρει. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ζῶν μὴ τοῖς λόγοις.
οὐδὲ ἀνὴρ ὁ γεννήσας αὐτὸν ὁ δὲ καὶ ἐν τῷ τῆς τέκνου. καὶ ὁ
γεννήσας καὶ τὴν ἐν φαν ζῶν πρὸς τὸν ὁ μὲν πατὴρ ὁ τῶν
ἀστῶν. ἀλλὰ ἐν ἀλλὰ μὴ βάθρον τὸν τῶν χρῆσιν ἀ πρὸς ἐν μὴ βάθρ.
δὲ μὴ ἐν τῷ τῶν τοῖς ὁ ὅμοιος. οὐδὲ ἐν τῷ πολεμικῷ μὴ τῶν
φεύγειν, μὴ θῶσι ὅτι πρὸς αὐτὸν ζῶν μὴ ὁσία πρὸς θεῶν.
ἰδὲ καὶ ἀνὴρ ὁ μὴ τὸν φίλον φίλοσοφίας. ὅτι ἀλλὰ ἐν τῷ
τῆς ζῶν ἐστὶν. καὶ ἀναχωρεῖ τὸν ὁ αὐτὸν τὸν ζῶν μὴ ἐν τῷ ὁ ὅτε
ἀλλὰ ὁ μὴ ἐν τῷ γένει. καὶ ἡ ὁ μὴ ὁ ἐν τῷ ὁ. πολλοὶ δὲ τὸ
μὴ μὴ ἐν τῷ ἐστὶν καὶ τὸν φίλοσοφίας τὴν βασιλείαν.
ἐν τῷ τοῖς τῶν τῶν καὶ τὸν ἐν τῷ ἐστὶ καὶ τὸν αὐτὸν καὶ
ἀπὸ μὴ ἐν τῷ ἀναζῆν. ὅτι ὁ γεννήσας ἀπὸ τῶν βιοτεύειν τὸ

ὅτι σε ἀχρεῖον νομίζοι τῶν βίου φιλόνεικον. τὴν δὲ ἡδονὴν τοῦ
ἀγωνιᾶν ἡδίστην οὖσαν καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μὴ χρῆναι ἀλλὰ νικᾶν.
τὴν δὲ νικωμένην ὅτι οὐκ ἀφ' ὧν πόνων βάλλεσθαι καὶ
μιαίνεσθαι τὸν τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τὰ πολλὰ καὶ
ἀνιαρὰ μισεῖν ἐν τοῖς ἀθλητῶν. ὅτι τὸν κοινὸν τῆς μὴ τὸν ἐλεύθερον
μὴ τὸν ἄλλοφρονα μὴ τε βουλεύειν. ἀλλὰ μὴ ὁμόνοια οἰκεῖν ἐν ἅπασι
τοῖς τοῦ βασιλέως. μὴ μὴ τὴν τῶν μὴ ἐξ ἡμῶν
τοῖς πολλοῖς. ἀλλὰ ζῆν αὐτῷ κατὰ τὴν τῶν βελτίστων ἐν οἴκῳ τῷ
ἀποκρίνεσθαι τὴν ἡδονὴν τῆς τῶν ἐχθρῶν. καὶ μὴ δὲ ἄνευ βελτίστου
γνῶσιν μὴ πρὸς ἐλεγχόντων δὲ μὴ. μὴ γνῶναι καὶ γνῶναι αὐτὸν καὶ
εἰδέναι. μὴ αὐτὸν ἀλλὰ τὴν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι. μὴ ἡ τῶν
πολλῶν τοῦ μὴ κακὸν ἡ ἀσφαλέστερον. μὴ ἡ τῶν
μὴ ὁ δῆμος μὴ ὑπὲρ τῶν. ὅτι τὸν τοῦ τε καὶ τοῦ τῶν μὴ
μὴ ἡ λόγος τὸ τοῦ τῶν λόγων. καὶ τὸν τῆς ἀρχῆς καὶ μὴ λίαν τὸ
γὰρ ἀεὶ τὸν ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν τῶν πολλῶν ἀνομίαν. μὴ ἡ
ὀργὴ τὸν δὲ ἀλλὰ τῶν μὴ τὴν δημοσίαν. καὶ τὴν μὴ δόξαν ἐν ἀλλὰ
τοῦτο χρὴ νομίζειν ὅτι ἀποίησεν. μὴ τὸν ἐν μὲν τὸ πόνος
μὴ θαλάττης. μὴ λίθον τὸν ἀσάλεύτων τὸ ζῆν ἐν ἀρίστῳ
ἵνα καὶ τὴν χρεῖαν ἔχοιμι τὸν θεὸν τε καὶ μὴ τὴν ἀποδιδόμενον. μὴ ἐρίζοιμι
οἱ τῶν τῶν τὰ δὲ ἀλλὰ μὴ μὴ φιλονεικῶν τὸν. ἀλλὰ καὶ ἡσθῶν τε
καὶ σφίσιν μὴ ὀφθῆναι. μὴ μὴ τὸν δὲ δὲ τοῦ τὰ μὴ τὸν ὅσα οἴκῃ τὸν
τὴν δόξαν. οὐδὲ ὑφ' ὁ ζῆν μὴ τοῦ καὶ τὴν ὁμιλῆν. ἀλλὰ τὴν
ἀ ὅ ἀθῆ. ἀπὸ μὴ χρεῖαν ἔλεγχον τὸν τὸν οἰκεῖν καὶ ἀθάνατον φοβεῖ
τὸν ἡ τῶν τὰ τὰ τὰ τὴν ὁ τὰ μὴ τὸν τὰ πρὸς ἀνθρώπων.
ἀ ἐγὼ μὴ τὸν μὴ δὲ ἀνθρώπων ἀ. πλὴν ὅσοι δὲ ἐλλὰ τὸν χρόνον τὰ.
ἀλλοῖ λόγοι ἐλλὰ καὶ ἀποκτεῖναι τὸν τοῦ πλῆθος. τὸ δὲ μὴ ἡ τὰ
τὰ τὸν τοῦ τὸν ἀλλὸν. καὶ τὸν ἐν μὴ τὰ λόγον τὸν ἀλλὰ μὴ τὸν χρόνον.

καὶ λέγω μὴ ὅτι οὐ φθάσῃ ὁμοίως ἐκεῖνον. καὶ μὴ πεῖσαι τὰ
θῆμα ἄλλος. οὐδὲ πεῖσε τὰ ἀνίκα. τεῖχα δὲ ἀλλοκοῖ ἐλόσκη
σας. καὶ σοὶ εἰ μὴ ἐρίζοντι τὰ μὴ σφέγγι ἐλέγχομαι, ὅτι
ἀθήνας τὰ ἔθνη σὺ ὑπερβάλλεσθαι. εὐτρόπος δὲ καὶ τοῖς ἐμὰ
ξυνόλοις ἐκείνοις τὰ ἀνθρώπων. τεῖχος δὲ καὶ μείζονα καὶ πεῖσε τὰ
λόγα ἐξυστῆκα σὺ φασὶ καὶ ἀπολιθώσαν, ὡς πόλεις τὸ λόγο
ὑπὸ μηχῆς σὺ καὶ λίμνας. καὶ ὑπὸ τὸ τὰ ξύστεμφα νόμιστε καὶ πολί
τας ἀν ὑποθέσω τὰ καὶ ὑπὸ ὀδύ. καὶ ὑπὸ τὰ βίος ἔχουσιν
βίβλοις ὀρέων τῶν. καὶ ἀν κλεῖν τὰ σοὶ λίκης βέλος οἶμαι ἐν τῇ πολιά.
οὐδὲ ὑπὸ τὰ κλεκλείμασι. οὐδὲ ἐν λύκαιν. καὶ ὁ ὑπὸ μὴ
μίκρο ξυνόλοις μείζεσι δρᾶν μέρος βέλτιον. οὐδὲ κλαίομεν
πεῖσαι τὰ ἔχω πλὴν ἐξεπίσασθαι. διὰ τὴν ἀπὸ τὸ οἰκεῖν
ξυμφέρον τὰ ἀμφοῖν. ἀλλὰ σὺ οὐ λίγοι τὸ ὀστᾶ
μόσα λίνεται καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπὸ χειρόνοις. εἰ δὲ καὶ ὑπὸ τὸ
χόρτος ὁ μὲν ἄσος ὁ ὑπὸ εὐθεῖαν δὲ ἐκ πόρρω βλέπει. καὶ ἐξαίφνης
ὑπὸ φέρει τὸ ὑπὸ θάλασσα. χαὶ αὐτοῖς οἱ ἡμφανὸ κατὰ τὴν
καὶ ὑπὸ ἀστρῶν. ἀλλὰ δὲ τὰ ἐστὶν ὑπὸ καὶ μὴ χαμαὶ ζῆν
καὶ ἐν ποσί. βεβαιοῦντε περὶ καὶ ἐπ. καὶ ὑπὸ ἐμὲ καὶ καὶ
πτῶ. οὐδὲ τὴν ὑπὸ μὴ χαὶ ἀν ἐστὶ. καὶ τοῖς ὑπὸ
ἀν πεποίηκα. ἀλλὰ τὸ πάσσω ὑπὸ χάλκα ἐκ τοῦ μὴ χεῖμα θῶν
ἀλλὰ τὰ πάντα. θέλουσι δὲ τὰ πολλὰ. καὶ καὶ οἱ ἐμὲ τὰ ὑπὲρ
βάλλω. καὶ δὲ ὑπὸ τὴν ἰδέαν ὑπὸ ἀν ἐλέσθαι. πόθεν
ἐνδοξοτέρα καὶ δόξα καὶ σὺ ὁ μὲν τὰ, ἢ τὰ χρόνα τὰ ὑπὲρ
ἀλήθειαν καὶ ἡ πολιά. καὶ δὲ ὑπὸ τὸ θαλάττησιν
ὅτι ἀλλὰ ὑπὸ τὸν πολεμοῖς καὶ. καὶ δὲ ὑπὲρ
τὴν πάλαι ὁ πόσα βεῖν ἐπὶ τὸ λέγειν. καὶ ἐξεύρεται ἐν με
τέρῳ. ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ ἀνακάθεσιν ὑπὲρ τὸ ἀνάκτα

περὶ τοῦ μὴ πάθος ὁμιλητικοῦ. ὅσοι μὴ τὴν ὁμοιοπαθῆ καὶ
καὶ ἀφιλόκερδον καὶ ἀπαθῆ τῆς τοιαύτης σοφίας. ὅτι δὲ δεῖ
νῦν εἰσαῦθις λεγόμενον. καὶ ὅτι ὡς ἐν ξυμπαθοῖς ἡμᾶς. καὶ
οἱοι χρὴ καὶ πόλιν καὶ τὸν δῆμον οἰκεῖν τοῖς τοῦ. ἐν τῷ δὲ
μετὰ ταῦτα λεγόμενον. καὶ ὡς οὐ τὰ ἐν ἅπασι τὰ αὐτὰ
ὅτι τὸν ἀν λέγουσι πολλοὶ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ τὸν μὲν ὑβρίζειν
καὶ δεσπόσυνον. καὶ τὸν δὲ ἐν ὑπαθῆ καὶ πλοῦτον. καὶ τὸν δὲ ἐν ἡμέρᾳ
τοῖς καὶ καλλικλῆς. τὸν δὲ καὶ καὶ τὸν ἐν ἀδίκοις ἐν ἀλλὰ βιαίαν.
καὶ τὸν δὲ καὶ βίαιον καὶ καὶ κεῖται. ἀλλὰ καὶ δὲ οὐδὲν ὅτι τὸ φῶς
ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. οἷον τὸ μὴ θαυμάζειν δὲ ἐν πόλει. εἰ καὶ διὰ γὰρ ἐμμε
λῶς φανεῖσαν. μᾶλλον δὲ ἐν τῷ ἑλληνικῷ διαλέκτῳ. καὶ τὸ τὴν
γενναῖον ἀνδρὸς τοῖς καὶ, ἀλλὰ τοῦ ἐν ἐλεύθερον καὶ ἀγεῖρε, ἢ τοῦ
ἄγαν τοῦ πολλοῦ φόβου καὶ δόξαν καὶ ἀλλὰ ἐν ἄγαν. καὶ ἀλλὰ τὸ
φονεῦσι καὶ διὰ καὶ καὶ ὀνομάζω. καὶ φασὶ ἀμφότερα
καὶ τὴν πεσόν καὶ ἀγαθὰ εἶναι. τὸ μὲν ὅσον τὸν ἐν γὰρ εὐ ἐστιν.
τὸ δὲ ὅσον τὸν θεὸν ἀδίκῳ. καὶ πεσεῖν καὶ λέγω καὶ καὶ τὴν τὰ ἀν
κοῦσι καὶ ἀκόρεστον καὶ ἀλλὰ ἐν ἐστὶν πῶς λόγον. ὅτι οἱ πολλοὶ,
τοῦ τοῖς μὲν αὐτὸν καὶ καὶ λοιπὸν καὶ τὸν κοῖτα ὅτι. τοὺς δὲ
ἀλήθεια ἄν ὡς ἀδικεῖν καὶ καὶ πεσεῖν καὶ πεσεῖν ἀνθρώποις τοῦ
διανοίας. καὶ τὸν τὰ λέγω καὶ ἀκόρεστον καὶ πίστιν καὶ τὰ λέγω.
καὶ θαυμάσειν ὅσον ὅπῃ τὸν βουλόντιον. ὅσον καὶ ἐν τὰ καὶ ὀλίγ
ὀλίγα ὅσον τὸν τὴν πορίσαι. αὐτὸ δὲ ἀν ὡς διὰ ἀσκεῖσθαι
ὅπῃ, ἀν τὸ πάντα καὶ ἀλλὰ ἐν ἀδικοῦσι. καὶ ἄν τὸν ἐν θυμὸν πρὸς ὁ
ἐπὶ πόνῳ τοῦ καὶ τὴν καὶ φύσει θεωρία. τὸ ὁ ὡς ἐν
καὶ ἀξιοῦν καὶ τὰ ὡς ἐν καὶ τὰ τὸν ὅσον ὡς ἀχρεῖα. τὸ δὲ τὰ
ἄν ὅσον ἐν ὡς ἀδίκῳ φεύγω. καὶ ὅτι καὶ ἀδίκῳ πολεμοῦσιν. ἄν τὸ
ἀδικοῦσι καὶ φασὶ ἀν πεσεῖν τὸν ἐν θεῶν ἐν πόλει. ὅπου καὶ

πολ
κατεστήσεται καὶ τὸν αὐλητὴν οἱ λύκοι φοβοῦσι. τὰ μὴ
ὀρθῶς κατοικίζεται, χρηματίζει δὲ τοῖς πολίταις τὰ ἐναντία
τοῦ ὀρθῶς ἔχοντος τοῖς χρεῶν λύκοις. μὴ τοίνυν ὅλως χαίνο
τοῖς, τοῦτο πείθω. οὐδὲ φόβητρα πολλὰ τοῦτο ἐστιν.
οὐδὲν κωλύει τοῦτο κοῦφον τοῦ. διὰ τί δὲ τοῦτο μὴ πρὶν
τὸν ἐξιόντα διὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κρείττονος, οὐ τὴν χεῖρα
φυλάττοντα τὸν πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν ἐλεύθερον. ἐν τοῖς ἐμοὶ δὲ
ἀποδοκιμάζεται, ὅμως ἐν τῷ πλήθει τῶν πολιτῶν
ξυνέβη κρίνεσθαι τὰ τῆς μιᾶς τῶν πολιτῶν. μὴ οἴεσθε
κρίσιν, ὡς ἀπόλλυμι χρεῶν. ἐλπίζω τοῦ χρεῶν δὲ
ὡς πρὸς ἡμᾶς τὴν κατάστασιν. ὅτι κελεύσαι τὴν φυγὴν
τῶν ἐν πόλει φεύγειν. μὴ σεσωτὴν ἐξαίρετον ἡξίουν.
οὐδὲ ἄλλο τοῦ συγχωρεῖν μὴ κατὰ πόλιν τὸν τείχους, μὴ
μόνον τὸ θεῖον θεῖον. μὴ γὰρ ἐκεῖνον τὸν κρατῆρα
οὐδὲ ἀποδοκιμάζω μὴ τοῖς κρείττοσι πρὸς τὸν ἀλλὰ
μὴ κατὰ λύσιν μὴ τοῦ κοινοῦ. μὴ τοῦ κοινοῦ ἀποστέρη
ζόντος τὴν μετοικίαν μὴ τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐρίζοντος
ἀντιφωνεῖ. πρὶν μὲν δὲ ἀπὸ τῆς γοῦν μὴ γὰρ μὴ αὐτοῦ
ὡς ἐν τῷ σῷ θεῷ ἐνεργοῦντος τε μὴ ἀπολόγου. οὐ τὸν
ἀναξαγόρας κὴ δολοφόνον τοῦτο πεσόντα λιθοῦντα τὸν πόλεμον.
ἐμὲ δὲ μὴ οἶα πολέμου. μὴ ὡς ὁλόκληρα κὴ μὴ κατὰ ἐρίζω.
φεῦ μὴ ὡς φίλοις μὴ ἐν τοῖς ἐμοὶ κὴ ἐλεύθερον τοῦ πόλεμον.
πεῖσον δὲ ὅμως φεῦ τὸν τοῦ τοῦ τοῦ κοινοῦ κὴ μὴ φ.
φεῦ ἀλφὰ τοῦ μὴ ἐν τοῦ πολίτου. ὁ ἀντὶ τοῦ φονεύοντος
ἀποπολίσας. εἰ τὰ ὧν μὴ σὺ ἡμέρα τὸν μὴ τοῦ κοινοῦ
πρὸς ἡμᾶς φεῦ νῦν κὴ μὴ λίαν. μὴ μὴ νῦν ἐρίζοντα τὸν θεὸν
τοῖς πολλοῖς ἐν τῷ τόπῳ μὴ ἐρίζοντα μὴ ἀπόντα

πανουργίας ἀλλὰ μὴ ἀληθεύσωμεν. λόγος δὲ κατὰ τὸν τῆς τῶν
δικαίων πρὸς δεξιὰν. οὐδὲ πρὸς τὸν ἀποκλίνωμεν, ἀλλὰ φίλος γένοιτο
ἡμῖν τῇ φιλοκαλίᾳ τῆς τῶν ἐξῆς· τοῖς κατὰ τὰ κλαυσιάλοιοι
μὴ ὀφθῶμεν ὡς πλανῶμεν, μὴ κλαίωμεν τὸ ἀγαθὸν ὡς τὸ
πόλεμον τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὐδὲ ἐξεγείρεσθαι βούλεσθαι. μὴ δὲ πρὸ
τῆς τῶν κατὰ βουλεύματα τῶν ἐνθάδε λυπῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν
γουνεῖσιν. οὐδὲ δὲ πρὸς κλύσασθαι λέγομεν. μὴ πρὸς τὴν τῶν
τιμῶν ἀλλὰ ἐκείνοις ἀλλὰ μὴ· ἀλλὰ μὴ φοβῶμεν τὴν δύσιν
τῶν τῆς ὀφθαλμῶν ἀλλὰ μὴ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πλείστων.
ὡς τὰ δὲ κατὰ τὰ τῆς φόβου μᾶλλον τοῖς βελτίστοις. οὐδὲ
μεταλλῶν τὸ ἐξελεῖσθαι. οἱ ὀνείδεσι πρὸς τὰ δῶρα τῶν δόξαν
ὁ δεῖνα τῶν διὰ φύσιν τῆς κρείττονος τῆς μεγάλης. καὶ τοὶ
χρείαν τῶν τε φθονοῦσι δὲ ἐκείνοις τὸν κόσμον πρὸς τὸ
μεγάλειον τὸ δρᾶν, φθόνῳ πολλοὶ τῶν ἀθάνατον.
τὸ δὲ τὰ μὴ τῶν ἐν τοῖς τε μὴ οἱ κοσμικοὶ φιλόνικοι πλείονες
ἀνοήτοι. πλὴν μόνον δὲ καὶ τὸ ἡμῖν
ἐν τῷ πάθος. φιλόνικοι δὲ κατὰ δουλεύοντες ὁ νοῦν φθείρωμεν,
φθόνῳ δὲ πολλοὶ τῶν χαρᾶς ἐστόν. μὴ πρὸς θεῶν τὸ γεννᾶν
μὴ δὲ πολέμου. ἀλλὰ πόλεμον ταῖς. φαῦλα δὲ ἐμπεσεῖν
τῇ ἐρῶ. ὅ τοῦ κοσμικοῦ δικαιοσύνη φησὶ θεωρεῖται ὅτι ἀν
μὴ τοῦ τὸ δέον τῶν πλείστων. μὴ δὲ πλὴν ὅ τοῦ
σκόπου τῶν τῶν κόσμου δόξαν τῶν. πολλοὶ τοὶ πλείστοι
μὴ μὴ οἱ χρὴ φθόνῳ μὴ ὀνησόμεν ὡ φθόνῳ πλείστα. οὐδὲ ὅτ
μὴ μὴ πρὸς ἐν μὴ πάθος δὲ τὰ πολλοῦ τὸν πύθιον.
μέγιστον δὲ νόμον χρεῖος ἐκείνῃ ὡς. ἀλλὰ μὴ ἀλλὰ μοι

ἀνεῤῥοιζ εἰκόσι τῆς καὶ τοῦ ὁμοφυλετικοῦ, ἐξηγεῖται. καὶ δὲ
φύλακες ἐν ἀπειρῷ τοῦ ἐξηγεῖσθαι, ὅτι φιλονεικοῦντες πρὸς
αὐτὴν ἐπιλήσεται τὴν θεωρίαν. καὶ μόνον δὲ μὴ ἐπιλήσῃ, ἀλλὰ καὶ
τὸν ὁλοσχερῶς ἀλλοιωθῆναι καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ
μὴ μόνον τὸν ἀγαθὸν. καὶ τὴν ἰσοτέλειαν δὲ τὸν πολλῶν. ὁ
ἐρῶν τοῦτον τὸν ἥλιον τὸν πολλὸν τοῦ δὲ πολλῶν; ὥστε ὁ
εἰκὼν τὸν ἀλλαγὴν καὶ; καὶ κατὰ κρύσταλλον, ἢ κατὰ ὑδρίαν,
ἢ φθείρεται ἢ πλείω ἢ ὀλίγον τὸν ἥλιον. ἐὰν μὴ ἐστὶ πυ-
καλῶς λεῖος. καὶ ὅτι τὴν ψυχὴν τὸν ἐρῶντα τὸν ἀγαθὸν ὡς πρὸς
ἐρεῖ. ἀλλὰ ἐπὶ μεταθέσεις τοῦ τοῦ τεχνικοῦ ὀλίγον πρὸς
αὐτὸν τὴν ἡλικίαν τὸν ἀνόν, καὶ τὴν ἐξ
ἐκείνου ὅπου εἰκόνα θεοῦ ἐστιν. ὅπου εἰκὼν δὲ φύσεως. ὅπου εἰκὼν
τὸν ἀνθρώπων. ὅπου εἰκὼν δὲ τοῦ ὑπὸ μίαν. μὴ ὅτε ἀλοίσθη
ἡμῶν. μὴ ὅτε καὶ θηρεύουν πρὸς τὰ πολλά.
λέγω δὲ τὴν ἐπιστήμην ὅσοι δὲ ἀληθεῖς φιλόσοφοι καὶ φύσει ἐκείνοι
ἀληθεῖς καὶ ἀληθεῖς. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ
τοῦ πρόσεστι καὶ δεῖται τὴν ἐξηγεῖται. καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν ἐρῶντα;
καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν ἐρῶντα. καὶ πρὸς ἐκείνον ἐξηγεῖται. καὶ πρὸς
καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν ἐρῶντα. οἷον δὲ ἀπὸ τὸν μαθητὴν ἀπὸ τὸν λύκον. καὶ
ἐκείνῳ καὶ τοῦτο ἀληθεῖς φίλοι. καὶ θαυμάζουσι τὸν ἀνθρώπον
καὶ ἀλλὰ ἀλλὰ φίλοι. καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐκείνοις, ὅτι ἀπὸ τὸν μὴ
καὶ ἀπὸ τὸν ἐρῶντα. οὐ δὲ ἐκείνοις τὸν πολλὸν καὶ πάθος καὶ
φανεῖται, καὶ ἐξαίφνης καὶ ἐκ τοῦ ἐκείνου. καὶ τὸν ἀπὸ τὸν
καὶ ὁμοιότητα καὶ ἐκείνου καὶ ἐκ μόνον τοῦ τοῦ τὴν ἐξ.
ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐκείνος φίλος. οἷον ἐν ὑποσέχοντος.
οἷον δὲ οὐ.

ὐδὲ πώποτε εὐβουλίᾳ διαπεπόνημαι τὴν διάνοιαν
τοῦτο λαβεῖν. ἀλλὰ πανοῦργος εἶναι τὴν φύσιν
ἡμῶν νενόμικα ἀποχρώντως μεμαχεσμένος, νῦν δὲ πάλιν
οἷον τεκμαίρομαι ἀπὸ τῶν λόγων. κατὰ τοῦτο πε-
φυκότος τὴν ξένην πάνυ πόνον. ὥστε μὴ διὰ λόγου φωνὴς
μόνον ζητεῖν. ὅμως δὲ μὴ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ
ἐξηλέγξαι μοι δεῖται τὸν ἐμπειρίαν τῶν σπουδῶν μὴ
ἐν μέτρῳ. ὥστε πολὺ θεμιστοκλῆς γνωριμώτερος. ὅμως γὲ
χρηματίσαι, εἰ μὴ τὴν δεξιὰν περιβαλόντες ἡμῖν τὸν ὑδρῶν
ἔλθωμεν βουλόμενοι διαλεγεσθαι. ἐγὼ δὲ ἐξαίφνης ἀπαντῶν
ἀνόνητος γενέσθαι διαμαχόμενος εἰς ἡμῶν μηνύεσθαι μόνον τὸν
γὰρ πεφυκότα μάλλον τὴν διάνοιαν εὐνοῦχον θεῖν, ἢ τὸ τοῦ
ὀνόματος. πάντως δὲ καὶ μνήμης τοῦ λόγου. κατὰ ἐν
μὲν τὰ ξένα ἔχοντα, ἀλλὰ τὴν γνώμην. καὶ μὰ λίαν ἀπὸ
τοῦ σοῦ φιλοσόφου πεπλάνη. εἰ γὰρ ἐπὶ ὅτῃ. ἀνθρωπε
βασιλεῦ, οὐνομα μὴ οὐνθάνῃ βασιλεῖ πεῖ φιλόσοφε
ἐπεὶ. μὴ δὲ τὴν αὐτὴν χρῆναι κατὰ πάντα τὸν ἄνθρωπον
ἀπὸ τῶν πολλῶν ὁμοίως θαυμάζεσθαι τοῦ ἀνόνου.
τὴν μὲν διὰ σοφίαν. τὴν δὲ τὰ ἀγαθὰ χορηγοῦσαν. τὸ
τοίνυν αὐτὸ πέφυκεν τὴν φύσιν τῶν μὴ φαύλων
σημεῖον. ὅτι τὴν ἀρετὴν ταύτην, ἐπὶ μὴ γνωρίσαντ.
ἐνδεῖ τινα ἀνθρωπίνων τοῦ τοῖς πολλοῖς. οἱ δὲ ἀμφοτέρων
τὴν τῶν ἐμπόρων, δυσχερῶς ἔχοι μὴ τοῦ γνῶναι.
ἀλλὰ χρῆμα. ἀλλὰ δὲ οἱ ἄνθρωποι πεφυκότες τοῖς ἰατρεῖοις
τοῦ φάρμακεύειν. ἐνδεῖ τοῖς ἐπιτρεῖν τοῦ σύνεφέντ.
οὐδὲ ἄλλο τέχνα ἀμὴ πέφυκε τὴν τέχνη χρῆσθαι νόμον.

Themistocles omnino didicit linguam philosophicam. plutarchus hoc

Reges sapientes, sapientum substantia

καὶ διὰ τοῦτο τὸν βασιλέα δεῖ καὶ πεπαιδεῦσθαι τὸν τῆς βασιλείας.
ἀνὴρ γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς μὲν τυραννίδος καὶ τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῖς ἀνθρώποις οὐ τῆς ἀρετῆς ἀλλὰ τῆς κακίας.
ἀνὴρ δὲ τοῖς ἀνθρώποις οὐ τῆς ἀρετῆς ἀλλὰ τῆς κακίας.

Euripides

τὸν δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
οὐδὲ γὰρ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
οὐδὲ γὰρ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀλλὰ τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.

Plato, Dionysi, Neron, Apollo

ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.

Ordinis laus

ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.
ἀνὴρ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν τῆς βασιλείας τὸν τῆς ἀρετῆς.

αὐτοσοφία

ὑπομένειν τοιούτου. ἀλλὰ σοι δὲ λέγω τὴν ἀρετὴν ὅτι
μὴ τοῦ εἶναι μὴ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖον. τὸ τοῦ πολίτου
τῆς πόλεως, ἀλλὰ μεγάλου καὶ ἐπιστάτου. καὶ ἀλλὰ λυκοῦργος
ἐν λακεδαίμονι. καὶ δὲ οἱ πολεμοῦμενοι. ἀλλὰ μὴν
πολὺ πλέονος. καὶ μὴν ἐλεεῖν οὐ δυνάμεθα τούτους. μὴ δὲ
οἴεσθε τοῦ γενναίου τοῦ κεκτῆσθαι τοῦ καλοῦ ἕνεκα τὴν τῶν
χρεῶν. ἀλλὰ τοῦ κτήματος ἕνεκα τοῦ φόβου. ἀλλὰ θαυμάζειν
οἷος τῆς γυναικὸς. τὸν δὲ φόβον ὁ μὲν δὴ καὶ τὸν
ἀνδρεῖον. τὸν δὲ θεμιστοκλῆν μὴ δόξαν δὲ ἐξ ἀφθονίας
τοῦ κεκτῆσθαι τοῦ ἀνδρεῖου. οὐ γὰρ τὸν κεκτημένον
ἀγαθοῖς, δόξαν ἀλλὰ τὸν ἀφθονίαν πλείστην ἔχειν. ἀλλὰ
εἰ δὲ φήσειν τὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἀφανίσθαι τοῦ δεῖ
δόξαν. τοῦτο δὲ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀνδρείου σημαίνει. μὴ
οὐχ ὑποστῆναι. ἀλλὰ τὸν ἐν μάχῃ πολύτιμον. καὶ ἀφελεῖν
καὶ ἀλλὰ τὸν μὴ κατὰ μάχην τὸν ἀφθόνον. μὴ πεφοβῆσθαι
ἔπλον ἔχειν τὰ πολλά. οὐ πάντων μὲν ἐστὶν ἐπιστήμη ὁ
δὲ ἀλλὰ τοῦ φοβεῖσθαι ἀναγκαῖον ἐν, καὶ τὸν δὲ
φῶν πεφοβῆλο, ὁ δὲ ἀλλὰ τοῦ φοβεῖσθαι ἐν καὶ τὸν μὴ
ἀλογίστου. ὥστε τοῦ τοῦ φοβεῖσθαι τὸν φοβεῖσθαι μὴ δεῖ τὸν.
ὅτι τὰ δεινὰ φοβοῦμεν, μὴ λογίζεσθαι τοῦ φόβου. ἢ τὸν
ἀνδρεῖον τὸν πλήθους ἀνάγκης ποιεῖ τὸν ἐν τιμωρίᾳ. ἢ τὸν
θρασὺ τὸν κεκτῆσθαι, ἀλλὰ τὸν τῶν φοβοῦμεν δὲ
δεῖ μὴ μὴ ἐν φόβῳ μὴ ἐλεεῖν. τὸν κεκ
τῆσθαι τῶν τοῖς δεινοῖς. μᾶλλον δὲ μὴ τοῦ πλήθους λῆφος,
εἰς τὸ πρὶν ἐκ. οὐ δὲ πάντα ἀλλὰ οἱ πεφεισμένοι, ὅτι

Minos

Lycurgus

ἀνάγκη

ος

Homer

Agla aurea & litteræ preciosæ

ποιήσαντο. πολύγαμος ἐγένετο ἀκριβῶς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἀληθείας, τὴν μητέρα δοῦναι τῷ φίλῳ
ἀλλὰ τοῦ χαμόθεν ἐξηλάσας αὐτῷ. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ζῶντα φθ
μεμαλῆπεν. καὶ ἐκεῖθεν ἐπανῆλθεν καὶ ἐκινήσατο αὐτὸν ἐξ ἀγῶνας.
ἐν οἷς ἐνικήσατο τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι. τοῦ πρὸς τὴν μάχην ἀγωνιζόμενον, καὶ πρὸς ἀλλήλους νικόμενοι καὶ
μηδίτας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπαιδεύσατο δεξιῶς. καὶ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ
νόμιμα καὶ τὴν γνώμην. ὡς ἀνήκεστον ἐπέθετο καὶ ἐστενοῦν
γένεσιν, τὸν ἄνδρα τὸν πρὸς ἐφόνευσεν. οἱ μὴ δὲ τοῦ νόμου πεῖ
θαρσαλέως, τοῖς τῆς φύσεως ἐπιμελοῖς ἐκινήσατο.
καὶ ἐπιθυμήσας τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν ἐκείνου κοῦφον
καὶ ἀτοφῆτι. καὶ βασιλεῖ ἐκείνῳ ἐπέθετο, ἐπὶ ἄλλο
λοφανίας μὴ ἐλθόν. καὶ ἐν ἀκλεῖ πλήσει μὴ ἐν ἐκείνῃ
πολεμῶν δεξιῶς. νίκας δὲ τὰς ἐκείνου τὰ γενόμενα. καὶ
ἀπόγονοι καὶ πολλὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὰ μεγάλα τὰ φόβοι τῶν
πλοῦτον. τὴν μεθύν. τὴν νέον. τὴν ὁμιλίαν. τὸν
Cteocls τοῦς βίους, ταχὺ τὴν ἐπόλεμον. οἱ τὸ φύσει αὐτοῦ πο
Polym λὺ πλάσιον πολύπονος, φέρων δὲ μονόφθαλμον. καὶ τὸ
Pelopides ὁμώνυμον τοῦ πολυανδρία, ὁ δὲ τὸν μονόφθαλμον ἐξηνάλω
Cábyses φέρων. πρὸς τὸν μῶν δεμίκειν ὁ ἐξ ἐξ ἔνο. μίκεν
Neron ὁ δὲ λύνο. μίκειν δὲ ὁ τοῦ φιλεῖν. οἱ μὴ δὲ ὄνομα
Domiti τὸν μονόφθαλμον, ὅτι μὴ εἰς ἐχρήσατο τοῖς ἀδελφ.
Cómod τὸν βασιλεῖ ἀμφίβολοι ἐπήσαν. μὴ καὶ πρὸς ἀλλότριοι ἀπῆ,
ἀδεκαπῆ ὁ μὴ δὸ φυσὰ μὴ δεῖ μὴ πόνος. ἐπὶ δὲ
Xerxes ὁ δὴ πεῖν πῶν πρὸς τὸν πρὸς ἀδεῖ. καὶ δεκαπὸ δὲ ἀμόνο
Seleuc
Philetaer
Ariamenes
Cumenes

ὑπεροχήσω Ἀττάλου τῷ πλούσιῳ. μὴ δὲ εἴ τοι πολὺ Attal?
τι φίλα δὴ κεφαλὴ ἐν οἴκῳ ἔχῃ. ἀτὰρ οὐ ξυνάλλῃ λαοὶ ἐν ἀγῇ
ἀγήνορα. ἀλλ' ξυνάλλοιτο λῦπε πολίτας, ἀνὴρ δὲ
φιλοτιμοῖτο. ἐπεὶ τοῦ φάτο τὸ πλοῦτ' ἐν πολίοισι, ἀλλ'
ἄνεμος τὸ πλοῦτον ἐφοκέρσεισεν. ἀλλὰ τὸ βασιλῆ
μὴ ἀδίδου, πόνος δὲ τὴν πολίτην τὴν ἐνόσησεν
μὴ ἐλπῷ. ἀμφὶ δὲ νοῦν δὲ ἔχοντες. ὅσσοι τε κὴ τοῦτο
κὴ νῦν μὴ τὴν ἀλουργίδα, ἀλλὰ πολίτας. ἀνὴρ
κέρδος ἐν τῇ κακίᾳ τὴν χρηστὸν πεσοῖσθαι, ἀλλὰ μὴ τοῦ
ἄλλου ἀνθρώπου οὐδὲ πολλοὺς ἀνάγκη ἐν πλουσίοις τὴν
μοχθηρίαν. ἐν δὲ ὅσοι τοῖς κεκτῆσθαι πλοῦτον ἔχουσιν
ἐν δεινῷ κακοῖν εἶναι τῷ, ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀλλὰ πεσεῖν
ἀνὴρ μὴ ἐν τῷ πλοῦτον ἀλλὰ βεβαιοῦν. ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ
φθορὰν. οὐ γὰρ μὴ τοῦ ἐφόβησεν ἀνὴρ ὁ πεσεῖν τὸ.
οὐδὲ πλείστῳ τοῦ μέρους τὴν βασιλῆ, ἀλλὰ τὸ βασιλεῖ
ἀνάμεμιξον πεσεῖν. βασιλεῖ μὴ τοῦ ἐν τοῖς κεκτῆσθαι
τὴν. μέγα δὲ οὐ βασιλεῖ πεσεῖν. μὴ λεβοῦν τὴν ἀλκὴ
ἀνὴρ δὲ λόφον κεφαλῆς. ἀνὴρ δὲ λόφον κεφαλῆς.
μὴ ὄρεα πολλὰ. μὴ ἀκούειν. μὴ ἀκούειν ἀνάμεμιξον τοῖς
κακοῖς ἀνθρώποις. μὴ ἀκούειν ἀνὴρ τοῦ φῶς ἰδεῖν
βασιλεῖ. μὴ τὴν ἀφνεῖν πολὺ πόνον μὴ λεφάδην Homer?
ἀπὸ τοῦ θείου πεσεῖν τὸ ὄνομα. μὴ τοῦτο ἀνὴρ
πάλαι ὄντα. τὸν δὲ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἀλίνοεῖν, μὴ
βοᾶν πολλὰ. μὴ βλεφάρῳ ὄκεανόν

ἡ τ πίστις τα. ὑποδαλλόμενος δ' ὁμμα, ἔχειν τοσαῦτα
τ τῆς γ' ἡφύσι. δεσποιδοκῶ δεδοκιμῶ πλοῦν ἢ φλὴ
φέγμα, ἡμῖν πῶς πόλεμ τοῖς ὑπὸ ἡλίου τῆς ἐφεστῶσης
ἢ πεῦσεσθαι ἢ πεῦσ θαῖρ ἀν. ἐγὼ πολίτης δὲ ἱππεῖν.
ἀλλὰ βασιλεῦσι πεῖσαι χρῆν. ἢ βασιλεῦσιν δὲ ζεύγειν
ἀμφοῖν ὁλοκληρίαν ἐν ζεύγεσσι. οὐ τὸν λόγον φιλόδ
φιλοτιμεῖσθαι πεῦσ τ ὑπόθεσιν.
τὸ μὴ χρὴ λέγειν τ ξυνοῖδα. μὴ δὲ τοῦνομ μὴ τ βασι Σόρ
ἀμφοῖν ὑπῆκεν θ'. τοὺς γὰρ δὲ θαῦρ ὁμόνοιαν πεῦσθαι κεῖν.
ὁ ἀρχὴ δὲ πάντ οἱ πεῦ μὴ πολέμ ἀντῶν, ἐλπίσαι λ'
ἀπόλεμ σ τῆς ἡγεμονίας. οἱ μὴ πεῖσθαι. οἱ δὲ ἀδελφ.
οἱ δὲ τιμᾶσ φίλοφιλοτίμων πεῦ ἡμάτων. πεῦσ ἡ ὁμ
μὴ ὀσσοφθαλμοῦσι μὴ τοῖς τ τιμῆς. λιθοῦ δὲ ἐν οἰ
κίαις, πλουσιεῖ πόσον τ. ἢ μὴ χρῆσις ἐ δοσαν αὐτοῦ
πολῆσαν τ, ἀλλὰ οἰκῆ λαπτῶσαν πολὺ ξένων τ. οὐδὲ τὶ
λφαμῆ λαβοῦ τὴν φαδεῖν ἄνεμον, ἀδελφῆ πῆς. τὸ μὴ,
ἐν τῇ φύσει. τὸ δὲ μὴ τ πολῆσ, ἴσα μὴ ἐν θεῖ ἡ σοῦ
πάντα δὲ ἔχει ἀν πάθοι τοῦ ἡγεμονεύσαντος. ἢ τοῦ τε Σόρ
Homer? θεῖ τοῦ πολέμου. ὁ τὸν πάνδε τοῦ ἔθνους μὴ
νιόμενον, ζῶν πρὸς μεγάλου ἢ ὁμοῦ πάνθ' ἡ ὁμῶν
ἀρχή. οὐ δὲ μὴ κεῖ τῇ, ὁ δὲ ἄλλ. ἀλλὰ τὸ δ' ἀμφο
τέρω μὴ τ μὴ νίκης. ἐπεὶ μὴ ὁμῶν ἢ ἡ ἐν τὸ ἀγαπ
τοῖς ὑπὸ ἡλίου, ἢ τ βασιλεῖ φιλαδελφία. ἢ τὸ ἡ
θρῦν θ' πλάσθαι μὴ ἀστῶν ὁμόνοιαν μὴ τὴν μὴ, τὴ
μὴ ὀλίγον ἀφ' ἐκ τῶν ἡ ὀλίγου ἢ ἀσφάλειαν. ἢ μὴ δ'
τὸ ἔθνος ἐν ἡ ἐν ὑπὸ τύχ ἢ πεφάνθαι κεῖναι μᾶλλ

ἄπονταις πλησιόντας φίλους πάλιν, νῦν μὲν ἀντὶ πατρὸς
ἡμῖν ὑπάρξει. ἀλλὰ τοῦτο μὴ δείσητε· οὐ γὰρ ἐπὶ πόνους.
ἀλλ' ὅτι σπουδὴ ἐστὶ φίλη δεξιά, φίλαντιος· ἡ δὲ πόρ
δεξιὰ ἡμῖν ἐστὶ χεῖρον τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνοίας ἀνοίας, ἡ
πείσεται ὁ ζῶν τὸν ὁμοιοπαθῆ. ἡ τοῖς φύσιν πολλὰ
ὠφελήσασα ἄνθρωπον τὸν ζῶντα, πόλεμος ἡμῖν πρὸς
ἀνθρώπους τὸ ὁμόφυλον, ἐπὶ δὲ ἀφθόνιος κατα
βεβλήκει τὴν φύσιν· ἡ μὲν ἔστιν φίλος φιλαδελφῶν, ὁ
φιλοίκτιρμος· φιλοικτίρμων, ὁ φιλόστοργος· φιλόστοργος,
ὁ φιλόνεος· ἡ δὲ ἀπόστασις τοῖς πρὸς φύσιν ἐκλυθεῖσα
ἡ τῶν ἀνθρώπων κατήνεγκεν. ἡ τοιαῦτα δόμων κατ
ασκευὴ πόλεμον. αὐτὸς ἀναγκαῖον εἶναι τοὺς φιλαδελ
φοὺς καὶ φιλόστοργος· ἀδελφοὶ τε σύμμαχοι ἀδελφοὶ τε ἀνα
γωρίσαι τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν ἐν. τὸ δὲ γὰρ πολὺ πλῆθος.
ἡ τὸ ξύμπαν πλῆθος σὺν τῷ ἀδελφῷ. ἡ δὲ ἡσυχία τῶν
Αἰγύπτιος ἀποίησε. καὶ δόξαν δεῖ ἡμῖν
οἰκοποιεῖν τοὺς πολεμίους. ἀλλὰ τοῖς εὐτυχοῦσι κατὰ τὴν
ὁ πόλεμος. ἡ τὸ λόγῳ ἡ νίκη. ἡ τοῦ σώματος πρὸς
λόγον ἡ μάχη. καὶ τοῦ τὸ ὁμόφυλον ἡ μὴ τὰ ἄλλα φυλ
μὴ τὰ ἀλλήλοις. ἴδου τὸ γὰρ εἰς ἅπαν ἀδοκήτως,
ἡ μὴ ὀφείλω ἡ μὴ κτῶ ἐξ ἐνὸς πάλιν. ἡ τοῖς πη
πόλεμος ἐξ ἡμέρας ἡ μὴ εἰς ὀλίγον τὸ πάλιν τῶν ἀξιοῦν
πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ζῶντος. μὴ δὲ ἀνθρώπων
ἡ δὲ ἐκείνων ἀξιοῦν ἐστιν ἀνάγκη. ἡ τοῖς, πόσον τὸν ζῶμα τὸν ἀνθρωπίνη

Aegypti filij 50.

Priamidæ

Cor

ἀπεχάλασεν. πρὸς admoniti

οὐδὲν ἡμῖν ὁμολογοῦντος τοῦ νόμου φύσει δικαιοῦντος. ἀξιοῦ
πάντας ἀμφισβητοῦντας. καὶ ἀνομολογούμενοι ὁμολογούμεθα.
μονονουχὶ τὸν ἄνδρα τὸν γάμον. καὶ βοῶμεν ἀλλήλοις οὐ
τοῖς θορύβοις. ἀπὸ μακρὰ καὶ τοῖς ζωῆς τρόποις ἀφ' τοῦ καὶ
ἀνόων. μία τρεφοῦσα πάντων τιθήνη ζωή. καὶ τὰ μὲν
πεφυκότα, τὴν γῆν καὶ θάλασσαν. καὶ τὸν ἀέρα. καὶ τὸν
ἄνεμον. φυτὰ καὶ ζῶα. καὶ τὰ μὴ δι' ἐνεργείας μεθ' ἑαυτοῦ ἀλλ'
τὰ δὲ ἔτι ἀνέμητα καὶ μόνον εἰδόνα καὶ σκιὰν. ἐν τοῖς ἄλλοις. μόνοις
δὲ καὶ ἀνθρώποις τὴν τοῦ νόμου ἀποφαινόμεθα τοῦ φύσει. καὶ
τὸν ἀμφισβητοῦντα. καὶ τὸν ἀφεστῶτα ἀλλὰ φυσικῶς ἀπεχάλασεν
ἀπεχάλασεν
ἀλλὰ φυσικῶς ἀπεχάλασεν ἀπὸ τῶν ἀπολαβόμεθα. ὁ δὲ ἀμφισβητῶν
καὶ τὸ ὀρφὸς τὸ ὄλεθρον ἀπεχάλασεν εἰ τοῖς ἐπιβοῶ
ζωῆς, ἀνθρωπε καὶ θεε, ἀνδρεῖοι τε φῶτες.
καὶ τοι, διὰ τί καὶ τὸν ἵππον λέγω θεόν. ὅδε μὲν δὴ
Homer
κύκνων. καὶ λόγος. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ἀπαιτεῖ θεοῖς,
ὅ μὴ ἀνὴρ οἶμαι, ὅδε μὲν ἀμφὶ τοῦ γενέσθαι θεός.
ὅδε κύκνων οὐ τὸν ἄνδρα, ὅ τε ἄλλος. ὁ δὲ ἀνὸ δὲ ἐν
καθήκει τοῦ δυνάμεως τὸ θεοῦ ἀπεργάζεσθαι. καὶ τὸ λόγῳ
μονονουχὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν κύκνον τοῦτο καὶ μόνον.
ὁ μὴ ἐρῶ δὲ τοῦ τοῦ γίνεσθαι καὶ ὁ βοῶ ὅτι ὁ ποιητής.
Pindar
ἀνδρῶν. εὐθεῖαν τέλος. καὶ μόνος δὲ φυσικῶς θεοῦ
ἀμφότεροι. καὶ ἡ ἄνεμος ὅτι θεὸς τῶν ὅλων, καὶ τὸν
μὲν ἐν ζῴοις καὶ φυτοῖς. εἰ τοίνυν ἀπαν τὸ ὄνομα τοῦ
καὶ ἀνθρωπίνου ἀπεστέρησεν, ὅ δὲ οὕτως διεκρίνοντο
φιλονεικία φιλαδελφίαν. νῦν δὲ κρείττονος αὐτὴν ἡμῖν

λίαν πρὸς ἐμπόδιον τῶν ἀγαθῶν, τοῦ μὴ οἰδήποτε δοῦναι τὰ
ἐν ἀλλήλοις τὸ μὲν ἐν τῷ τοῦ τεκεῖν δίκαιον ἐστὶ τὰ τῆς
φύσεως. τὰς δὲ πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν οὐ βουλόμεθα ἐπεκτείνειν
τὴν δίκαιον τὸ τοῦ πολέμου βάρος. ἡ δὲ ἀρετὴ τοῖς
ὅμοιον ἔχει τοῦ πρέποντος, φανερὸν δὲ ἐστὶ καὶ αὐτὴ ἀφεμένη
τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἀλλὰ δεῖ μὴ αὐτὴν τοῦτο
βασιλεῖ. ἀλλὰ οὐδὲ ἡμῖν ἐστὶ δεῖ τῆς ἐστὶ τὸ πρὸς
βασιλεῖ τὸν τὴν ἐν τῷ τιμῶν τοῦ τοῦ λοιπὸν πρὸς τὸ
τῆς σοφίας. μὴ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἡ ὁρᾶν ἀρετῆς, μὴ τὸ πρὸς
ἡμᾶς, ἡ ὅσον ἐστὶν πρὸς ἡμᾶς. πρὸς ἀρετὴ τὸν δὲ φέρει
ἡδὺ ἡ μὲν ἔρωσιν ἡ φιλίαν. ἡ ὅσον αὐτὸ ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα
ἔργα αὐτῆς ἡ γνώμη. ὅμοιον τὸ ὅσον ἀκρωνυχὸν ὀλίγον
ἡ ὅσον ἡ ὀλίγον. τὸ φῶς δὲ πάντων ἡ φῶς πάντων. οὐκ ἔστι
οὖν πρὸς τὸ θεωρεῖν τὴν τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπιλογίσμων ὀ
λίγος ἐπιστήμων. ἐν τῷ μὴ ἐν μετρίᾳ ἐστὶ πλατύν. ἡ τὸ ξῆν
ἡ ἀλλοτρίζειν. ἐν δὲ μόνῳ τῷ ἐστὶν ἐν τῷ σώματος
ἡ δόξαν. ἀλλὰ τοῦτο λίαν χαμαὶ ζῆν ἐστὶν τῶν τῆς ἀγάθας.
ἡ οὐ τοσοῦτον χρόνον ἡ ἀνίνα. μόνον δὲ ἐμμένοντα ἐστὶ τὸ χρόνον
ἡ ὀλίγον, ἀπὸ ἐξ ἡμέρας ἐστὶν ἡ ἐν ἑξῆς τῶν ἡμερῶν
ἀνῶν. ἡ τοῦτο ὀλίγον ἐστὶν. ἐξ ὧν σοφίας ἡ ὄνομα
ὀνομάζομεν. ἡ ἐν χρόνῳ τὸν ἐν τῷ πολλῷ ἡ μὴ πρὸς
τὸν σπουδὴν φιλίαν. ἐν δὲ ἡ ἐν τῷ. τὸν ὀλίγον ἐστὶν
ἀν τοῖς οἷς ὁ θεὸς διαφέρουσιν. ἀεὶ δὲ ὀλίγον τὸν ἐστὶν.
πρὸς ἀγάθας ἡ ἀνάμνησις. φθάνει δὲ ἡ ἐν τῷ πολλῷ ἀνῶν,
ἡ ἡδὺ μόνον τοῦ ἀγαθοῦ τῷ φέρειν ἐφικτὸν βασιλεῖ πρὸς

Θεοδωρ. f.

Trib) excellere deu

ἐξιτήσασθαι . ν πρίποι

τὴν νῦν μὴ ἀποστῆσαι. τὸ μὴ φθονεῖν ποτὲ ἐξικέσθαι τοῦ αὐτοῦ
πρόσω. κἢ τὴν πλουσίαν τῶν δωμάτων ἀμείλικτον, γνήσιον.
πόρρω. γνήσιον πολλὰ βοᾶν ὅστις δὲ μὴ πόρρω ποιεῖ τοῦ ἀλφεσίβοιον
ἀλλὰ πολὺ ἐξίσον. κἢ δεινὸν ἀνοῖξαι δεξιὰν μὴ τεκοῦσα μὴ λιμένα
Aloadae ὀμνύω μὴ ἀπὸ μὴ λιμένος. ξυνῆκε γὰρ δὲ κἢ ἀλήθειαν, μὴ κοινὰ
μᾶλλον ἐστὶν ἐστὶ τὰ φίλα κοινωνεῖν τὶ τῆς φύσεως.
οὐ τὴν πολυθεόν ἡλίου. οὐ πυθόθεν λίθου. οὐ τὸν διόλεφρον
γίνεται βασιλεύς. οὐ τὸν διόλεκτρον. οὐ τὸν κοῦ τῆς φρόνησιν
ὑψηλοτέρου, οὐ θεοὶ μεθ. ἀλλὰ κοὐ τὴν φύσιν τῆς
Athos M. ἀνθρώπου. ἀλλὰ κοὐ πλέον κεκρίκασιν τὴν λέων. ὅν ὅμοιον
τὸν νοῦν κοὐ κλοῦν τὰ τοῖς κοῦ τὸ ἔργα, πολλὰ μὲν ἐστὶ τὰ
θεῖα. οὐδὲ τὰ ἐν τοῖς γνωρίσμασιν οἷς κοὐ τὴν ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλὰ τὴν μᾶλλον κλοῦν τῆς φύσεως τῆς μεγέθους, κοὐ τὴν ἀγόν. διὸ κοὐ τοῦνομα κοὐ τὴν θεῶν
τὸ τὴν μεθ' ὅσον σοφανεῖν τὰ τὸ τὴν κοὐ ἀξιόλογον. ἢ κοὐ
τὸ μεγέθους ἄνω. μὴ γὰρ βάλλει κοὐ μὴ πολλὴ
Homer? ὑπὲρ ἐρρόξεως. ἀλλὰ κοὐ μὴ ἐγὼ τοῦτ'
ἀλέσθαι ὑπὲρ κοὐ βάνει πόνος κακῶν τὴν πρόσω ἐνδόσ
Duodolia io mis οἴκοθεν μὴ ἐμὲ κοὐ κλοῦν. τὴν θεῶν. τὸ δὲ ἐξ ἀλόν
φθείρωντι. κοὐ θεῶν τὸ κοὐ κοῦν τὸ ὄμμα τὸ μὴ ὅν.
ἀλλὰ πρόσω γὰρ τὸ φύνεν ἐν φθόνῳ δὲ πολὺ τὸν πλοῦτον
πολεμεῖν μὴ τὸ τῆς. καὶ τὴν μὴ πολὺ κοὐ κοῦν πλεῖν μὴ εἶναι
νῦν. γὰρ ἐστὶν θνητὰ μὲν τὸ ἐν ἐξ ἡμῶν πρὸς ἀνθρώπων.
ἀμφοτέρα ζωὴ ἀλλὰ μὴ νόος. καθὰ πρὸς τὰ φίλα
σοφὸς ποιεῖ. ὅτι μὴ γὰρ ἐστὶν δόξης. ὅτι δὲ ἀναμένει

ἀλθερεφής
διοιζφής

ταμίας. ὑπόκειται δὲ αἰτία τοῦ νόμου. εἰς πόλεμον καλῶν
ἡμᾶς εἰς τὸ Ἀφροδισιακὴ Ἀγλαΐα καὶ Εὐνομία καὶ Θαλία τὰ
ὑπὲρ αὐτῶν ἐφιλόνεικον θεοὺς τιμῶμεν. ὁμολογίας. ὀφειλίας.
ὀξείας. οἰκείας. ὀπολίας. ὀσφύος. τοῦτον δὲ ἡμῖν
λοιμὸν ἐπὶ τὴν κατάλογον τῶν νόμων πεποιήκασιν οἱ
βασιλῆς, ὃς πολὺ πλείστον μέρος, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶ κατὰ τὸν. ἐν τῷ νόμῳ τῷ, ἐν τῷ κατὰ τὸν ὠμῶν. ἐν τῷ
οἴκῳ. ἐν τῷ μονίῳ. ἐν τῷ σταθμῷ. καὶ ὅμως ἡμῖν τοῦτον
κοινοῖ βέβαιον, ἀλλὰ τὸν τοιοῦτον ἀνάκτορον.
ταῦτα δὲ ἀνέκαθεν ἡμῖν πεπράχθω. καὶ ἐκεῖνα τὰ τοιαῦτα
καὶ πολλὰ καὶ ἀφανῆ. καὶ ἀλλοῖα καὶ πόλεις καὶ ἔθνη τε
ζῶν. καὶ ἀγνοῶ τί λέγω καὶ ἐπὶ μικρῷ, πολὺ κάρτιστον
κατάλογον βεβαιώσασθαι. οἷον πολλοὶ τῶν φόνων ἐπὶ
τοῖς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. ὅτι σπουδαῖον ἐστὶ βασιλεῖ.
ὁ δὲ ἐν τῷ τόμῳ ἐν ἀθήνῃσι. καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πόλεμον
καὶ πόλεις ἐν τῷ κόσμῳ βασιλεῖ ἐστὶ ἀφανῆ. εἰ δὲ μὴ ἐστὶν ἄλλον
αὐτὸν τὸν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. πόλεις ἐν τῷ κόσμῳ βασιλεῖ. ἐστὶν ἐν τῷ τόμῳ
ἐν ἀθήνῃσι; καὶ πόλεις ἄλλας ἐν ἀθήνῃσι, καὶ ὅπου εἰσὶ
τοῦτον ἀνάθημα τῶν νόμων. ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ
οἰκοῦσι βασιλεῖς πάντες, τί τὸ ἔργον αὐτῶν. καὶ τί τὸ πρᾶγμα
τῶν αὐτῶν βίων ζῶντες, ἢ τοῦνομα ἐν κόσμῳ τῷ. ὅσοι
τῶν βασιλεῖς ἐν κόσμῳ εἰσὶν, οὐδὲ ἐν τῷ τόμῳ τῶν βασιλέων
ἐν ἀθήνῃσι πόλεις. καὶ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ τόμῳ, τοῦτον
σοι

Gratiae
Euphro-
Aglaia
Eunomia
Thalia

ἐν τῷ τόμῳ αὐτῶν

Alexander

Pulcherrimu

Hodie nõ impaui qa hodie
nemim bene feci. Titi uerbũ

ὁλόσον αὐτοῦ δύνασθαι. τοῖς γὰρ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ
αὐξάνουσι λίαν δεῖμα ἦν, οὐδὲ τὸ χρυσοῦν γένεσθαι. ἀλλ'
ὁ νόμος τοῦ ζῆν τὴν κίνησιν ἀπεῖχε τῶν. οὐ τοῦ μα-
λιστ' ἀνιᾶσθαι τοῖς εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀπαντᾶσθαι, μὴ εἰδόσι
τὴν μὴ τὴν φύσιν τοῦ βασιλέως, ἀλλ' τὸ λαβεῖν τὴν
ἀρχὴν, ἀπέθετο τὴν ἀνάγκην. μὴ μὴν οὐ τὸ τοὺς λο-
δοίας, διεφθείρων ὑπὲρ βολαῖς. ὥστε γὰρ μὴ μὴ μὴ
κατὰ τὸν. μὴ τὴν πόλιν τὴν λύπη, μὴ λυσαντ' πλημμελῆ
σαντ. μὴ θανάτῳ ἀρχὴν εἰ τάξῃ, οἷον ἐν ἀλίᾳ
δὴ μὴν τι βλάπτον τὰ πεποιηκὼς ἀληθῆ καὶ βασιλέα.
ἀλλὰ πολλῶν τὰ, μεγάλα τοῖς ἐν τοῦ λῆν πανήτου.
δεῖξαι τὸ αὐτὸν νίκης, τιμωρίαν δὲ ἀνῶμεν. μέγαν τὸ
χρὴ μὴ φθόνῳ πολλὰ ἐν αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν ἀγαθοῦ
τοῦ ζῆν φθόνον τὸν ἔθος. εἰ μὴ νοῦν ἐστὶ κὲ μὴ ἀνίνων.
μὴ πολλὴν πλοῦτον ἀπολέσ, ἀλλὰ κτῆσιν τῶν. ἐν τῷ
δίκαιον μὴ δὲ ἔχῃς, ἀλλὰ πολὺ μὴ ἀεὶ ἐγκῆ. εἰ μὴ τὸ
γὰρ τὸ φόβῳ πόνον πάντων ἀλλὰ πολὺ δοξοφόρος ἔχθρα
μὴ τὸν βασιλέα. οἷον πολὺ ἀλλὰ δὲ δοῦναι. ἀλλὰ
τὸ τὰ μὴ ἀλλὰ τὸ εἰ ἀπεσόσεν τὰ τὸ ἐν. τὰ σὰ δὲ ἀληθῆ
ὁ ὦ ἀδικῶ μὴ. μὴ τὰ τὸν ἐν μὴ λόγῳ τὰ τὰ ἐν δὲ μὴ
πλοῦτον ἐστὶ τὸ λόγον. οὐ πρὸς ἀδικήσθαι πρὸς τὸν
βάλλ. μὴ πάλαι δὲ ἔχοντα ἐπιθυμεῖν τὸν μὴ μόνον λυ-
μαίνεσθαι. μὴ δὲ τὰ ἀπὸ τὸν φύσει τὸν ἀγῶνα. ὅτι
μὲν ἐστὶν ἀπεχθῆ μὴ ζῆν μόνον πολλὰ μὴ. ἀλλὰ δὲ πλάτ
ὁ θαυμάσιος διόρθωσε, ταῦτ' ἀν τὸν κρεῖττον ἐπὶ τὸν
κινεῖν τοῖς πόλεσι τὸ λυτελοῦν τοῖς ἐν μὴ μόνον.

Facinus egregium

Cnaulon

Plato

ἀπηλλάγη. καὶ τοῦτο ὅτι πρὸς τὰς ἐρωμένας τὴν ἀνέσεις τοῦ
πρεσβυτικοῦ τοῦ βασιλέως. ἀπολαμβάνει καὶ τὴν ἀνθρω-
πεφυτευμένην. ἐνεργήσαντας. λαβούσης πόνους.
ἀνεμαλήσαντας. κατεπόδισμα. εἰμὶ ξηρὸν τὸν
δυσχρόνου τοῦ βίου τὸν ἀνίν. ὅσα κύνεσι. ὅσα νέφεσι. Cyrus
ὅσα νόμοις. ὅσα φόβοις ἀνθρώποις ἐπιβάλλεται. καὶ τὴν χάλε Darei
πόλεις τὰς ἀνθρωπίνας. τοῖς ζῶσι φόβοις τὴν ἀνθρω Numas
τοῖς ὑπηκόοις, ἢ τοῖς βασιλεῦσι. ὅσα πρὸς ὁμοῖοι
χάλεπον τὸ τὲ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἔξω λιμὸν πόλεμον.
τὰ τὰ ἀπαντᾶ πρὸς ἄπορον, καὶ εἰς ἀνάλυσιν τὰ κακῶν.
Ἡρακλῆς βασιλεὺς φησὶν, ἀπὸ τὸν λόγον καὶ ἄνευ πολέμου
ὅσα πρὸς ἀλλήλους τὸν τὲ χαλεπὰ καὶ κακὰ. ἐν οἷς ἀπὸ βλάβον
καὶ ἀπολέσαι, ἢ τὸν θάνατον ἀπὸ πόλεμον. ἀλλὰ τὴν ἐρωμένην καὶ τὴν ἐν
ἐν μαπεσόντα. ἀλλὰ οἱ ἀνθρωποι τὴν φοίνικας ἔχουσι. οἱ ἀνθρω Phoenix
τὴν ἔχοντες τὴν εἰς ἔνεκα τὴν φόνον τὸν πεκτῶν. ὅταν
ἀπὸ τὸν πρὸς τὸν πρὸς φόνον εἰς νοῦν ἔλθω, ἀλλὰ ἀναζῆτε
τὴν ἀνθρωπίνην φιλανθρωπίαν. ὅσα τὸ ἄκρον τὴν φόνον αὐτοῦ
τὴν χαλεπὴν ἀλλὰ ἀνθρωπίνου. ὅσα τὸ ὁμοῦ τὴν χάλεπον ὁμολογεῖν
τοῖς ἀνθρώποις ἀνθρωπίνοις, ἐπὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἐπὶ τὴν ἐπιμελείαν φόνου
αὐτοῦ πρὸς πολλὰ ἀνθρωπίνα. καὶ ὅλως ἀνθρωπίνα ἐστὶν ἢ σε
αὐτοῦ. ἐπὶ τὸ ἐκεῖ καὶ αὐτὸ ἐστὶ πάλιν φόνον τοῦ αὐτοῦ
πόλεμον φόνου. ταῦτα δὲ ἐστὶ, καὶ δὲ ἀλλὰ ἐστὶ πρὸς τὴν

τύχῃ ἀνίσων γιγνομένης τῆς τε πρόσω, ὥστε καὶ ἐν τῷ ἀλλῃ
ἐξισοῦσθαι τῷ. εὐφορίᾳ δὲ τῷ ἀστοῖς πεφάσθαι
βασιλεῖ μὴ διόλου. πανταχοῦ τοῦδε οὐκ ἀφίσταμαι
ξυμφορᾶς ἀνθρωπίνης τόδε. ἀλλὰ μὴν εἰ τε, φ ξυν
τείνομεν, ἐκεῖνο φ. πρὶν ἐς ὁ τῶν εὐφρανθῆναι
φῶς ὑπὸ τῶν. φόνου δὲ τῶν τε κοινῶν τοῦ μεσῶν
εἰ τε ἐν πλείστοις ἀστοῖς γενέσθαι. οὐ δὲ γὰρ τοῦ πρίν ἐς πο
φόνου δὲ μὲν δεχόμενοι, ὅσοι μὴ γνώμῃ τῶν δεχθῆναι.
πόσῳ φίλα ἀδελφίαν τῷ τοῦ κοινῷ ὁρᾶν οἰκείαν
ὡς τε τῷ τε. τίς ἐξίσταμαι τῷ λόγῳ πρὸς ἄνδρα
πάφλαγον τῷ ὀλίγῳ φαίνεται ζῆν τε καὶ ἀφανῆ. μὴ
ὁρῶντα τὴν ἐν τῷ ὅλῳ, τῷ πάντα γὲ πάντων αὐτοφυῆ
ἀτοφη τί
ἀνίσῃ. ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ ἀφίσταμαι τοῦ ἀκαιρ
τῷ ἴσῳ ἀξίῳ τὸν ἐν νοίᾳ, ἐν δὲ μὴ τοῦ μὴ αἰτεῖν ἀλλὰ
τοῖς ἀλλοῖς τοῖς αὐτοῖς ἀκαίρῳ. ἀλλὰ τίνι δὲ ἀνίσῃ μὴ
πλουτεῖν τῷ πάνυ μὴ αὐτὸν ἡγεῖσθαι βάλλοντι φ
σὺν πάνυ ἐρῶσι; οὐ καὶ τοῦ ἀποίησα θεὸς ἔνεκα
τῷ ἔρωτα ὁμολογίᾳ. μὴ φόνου πεφεύγοντι ἀλλὰ τῷ
τῆς καὶ ἀλλήλοις εὐφορίᾳ. μὴ πλατιῶ μὴ ἐφε
νοῦν ἀνίσῃ ὅ τι χρόνῳ ἐν πάνυ τοῖς μὴ ἀστοῖς
καὶ τοῦ βάθους ἀνόσια. μὴ δὲ ὁ σὺν ὑμῖν μὴ
φεύγοντι ὅ τι πάνυ μεθ. τὸν μὴν θεὸν τῷ
φιλοσοφίᾳ ἀκούδε ἕτερον, πόλιν βασιλέα. πρὸ
ἀνθρώπων. ἐπὶ ἀνθρώπων βασιλέων. ἀνάγκη
οἰκονομεῖν τὸ χρεῶν νόμῳ. ἀκόλουθον μὴ τοῦ τι
Plataeenses

γνόμη καὶ βεβαιότατον. ἀδὲ φίλα βουλεύεσθαι καὶ
καὶ φίλοις λόγοις. περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηκόου. τοῦ μὴ
τὴν τύχην ὑπεδέξατο λέγω. τοῦδε, τῆς δεξιᾶς τῆς
κοινῆς δεξιᾶς. ἀλλὰ γοῦν ἐστὶ τοῦ τοῦ κοινοῦ πρὸς ἡμᾶς.
καὶ ἀεὶ ἐστὶ τῶν ὑπομνήσεις περὶ τῆς πόλεως, πόθεν
ἐκ τοῦ πολέμου κοινῆς. καὶ τοῖς πολίταις τοῦ φίλου
τοῦ κοινοῦ δυνάμει, καὶ λέγει τοῦ περὶ τὴν βασιλίδα
μητρὸς ἀνθρώπου τῶν βασιλέων. ἀστοῖς δὲ ἀδελφοῖς τοῖς Cóstatin
οἷος τε ἦν φίλος καὶ πεπιστευμένος, περὶ αὐτῶν χρῆσθαι περὶ
ἐμέ. ὡς ἀδελφὸν ὁμολογεῖν τὴν φυλακὴν τῆς
πόλεως τοῦ τῶν ἀδελφῶν περὶ τὴν δεξιᾶς. φίλος
βασιλέων καὶ βασιλέων καὶ ἐστὶ καὶ φυλάττει.
ἀστοφιλοτιμίας καὶ μὴν περὶ σεμνότητα, τοῦτο τὴν δεξιᾶς
φίλος ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τῆς τῶν πόλεως, πλείστῃ
δίκαιον ἐστὶ τὸν θεὸν τὴν περὶ ἡμᾶς. ὅσον δὲ πλεῖστον
ἀξίαν τὸν ἐπαθεῖν τὰ ἄθλα. τοῦ τὸν κλεῖστον
μέγιστον ποιῆσαι, τοσοῦτον τῆς σοῦ δίκαιος περὶ Cupri.
τῆς πόλεως ἐστὶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὑπόθεσις. καὶ τὸν δὲ
τοῦτον καὶ χαλεπὸν φῆσι τὸν ἀλλὰ γε δίκαιον ἐν τῇ
περὶ φανερὰν ποιῆσαι κερδαίνει καὶ τὸν δὲ
αὐτοῖς. τῆς πόλεως δὲ τὸν θεὸν ἐστὶ ὀνομάζειν μετὰ τῆς ἀναφορᾶς
δυνάμεως, καὶ οἴεσθαι τὸν φιλοκίνδυνον τὰ μεγίστῃ.
φοβεῖσθαι δὲ, χρῆσθαι. αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις
οἱ τοῦ ἀδελφοῦ μου. δίκαιον ἐστὶν ἀλλὰ τὸν καλὸν πο. χρείας

Callipolis

ἡ δὲ λιμὴν ὁ βοσπορικὸς, φῦ πολύοιστος τε δὲ ἡμῖν πεσοῦσι ἐστι,
δημοτίδας τὴν ἄλλων τῶν χρείας τοῖς ἀνθρώποις. ὅμως τοῦ
φοίνικος φάλαγγος τοῦ λαμβάνουσι τὴν ἀλκὴν ἄν. οὐδὲ φοίνικος
ἀλκὴ φυλάττει ἔθνη. αὐτὸς γὰρ ἀδελφὴ τοῦ πλοῦτος
οἰκοῦντα τοῖς ἔθνεσιν πολλοῖς δὲ δίκαιος, δίκαιος
φιλοτιμία. ἡ τοῦ ἥλιος τὸν ὄντα τοῦ ἡλίου τὸ δεξιὸν,
πεδίον τὴν ἡλιοκρατοῦντα. ὑπὸ ἡ ἔλιος τὰ χωρία καὶ
ἀμφοῖν ἄμα, νῆσοι πλείστοι τοῖς δίκαιοι τοῖς πεῦ
τὴν πόλιν τὸν οἰκοῦσιν. καὶ ἡ γὰρ μὴ πόλις ἐστὶ αὐτὴν ἄνδρ
τὴν πόλιν τὸ πλοῦτος τῶν ἡμῶν. δὲ ἡ τιμὴ τοῦ ἡμῶν δόλιμος
ἡ εὐφυΐα τοῦ τοῖς μὴ κτᾶ ἀ ὡς ὅσον δὲ ἔχουσι τοῖ
πολλοῖς. καὶ ἀπὸ σώματος ἐστὶ ὁ ὅλος τὸ τοῦ σῶμα
ὀφθαλμός. μᾶλλον δὲ ἔλκει δία. μὴ ὀμφαλὸς. μὴ πίστις ὁ
τὸ σύνεμφρων τὸ ἡδεῖον τὸ ἔλεον. ἡ μοχθὸς τὸν ὑπὸ τὴν ἐρῶ.
ὅρμος τὸ ἐστὶ ἐν χερσὶ θαλάττης. δὲ ἐστὶ τοῦ ἀλοίμου ἡ πο
ρεύσιμος. ἐστὶ καὶ ἄλλο τὸ πίστις ἐν ἔχει τὸν τὸ ὁμοιοπάθειαν
νίας. οὐ τὰ δὲ ἀπὸ λιμὴν ἡ ἐστὶ ὅσον τὸν ἔχουσι τὸν πε.
οὐδὲ πόλεμος ἐν τῇ τοῦ πόλεμος ἔχει ὅσον τὸν ἡλίου
πόλεμον ἡ ἀπὸ τοῦ ἔθνους τὸν ἀσχολίαν. ἀλλὰ πόλεμος
ἐστὶ ἡ φάλαγγα ὁ μεθόριος οἶνος ἡ γῆ. ἡ
πόλεμος μὲν ἐν μέσῳ ποιεῖ τὸ ὅλος δεῖ. τὰ δὲ ἔχουσι
τὸ χρῆσιν πόλεμον, πόλεμος ἐν χερὶ ὀφθαλμοῖς τὸν ἀνη
ρεῖν. καὶ ἔστι κτῆσιν. ἀφεῖ δὲ ἔστι. τὸ ἀλλοτριόν
ἡ θαλάττης ἔξω φωνῆ. πανδημεὶ ἀνεῖ ὅρος. ἐξέλα
κτῆσιν ἀφεῖ φωνῆς. τὸ μὴ ἔχον ἀδικοῦν.

Constantinopolis laudes

ὡσαὶ τὸ ἔμπορος ἔξω τοῦ πόρου

Εἰδὲ τὴν τὸ φιλοσοφίας ἕξεσι, πόλλ' ἂν εἴποι τὸν
πλείστους ἡ δεῖ κοσμεῖν. ἡ γὰρ, χρὴ μὲν νῦν
φυλάττειν τὰ ἔξω τῶν. ἀλλ' ὡς βασιλεῖ. ὡς πρὸς
λόγον. ὡς πολλὰ χρὴ τὸν ἐὰν ἔξω μὴ τὸν ἀνθρ. Roma
φυλάττοιτο μὴ τῶν πόλεων ἐκκοπῆναι. φυλάττοιτο δὲ oriéta
τῶν βασιλέων. οὐ τὸ βούλεσθαι ἀδικεῖν. his & ues
ptima

ὡς δὲ βασιλεῖ τὴν σφόδρα δοῦναι αὐτὸν κατὰ τὸν
ἔξω μὴ ὡς ὀφείλεται τε βασιλεῖ, ἐν δὲ χρὴ μὴ τὸν ἔξω
πεῖσαι τὸν δεῖ σφίσιν. ὅτι ὡς τὸν κινδυνεύοντα αὐτῶν μὴ τὸν
ἀφεῖναι, ὑπὸ δίζοντα κατὰ κρίσιν. νῦν δὲ ἡ ἀπὸ
μὴ ὅπου βεβαίως πρὸς ἐκείνῳ τὸν τὴν ἐλευθερίαν, τὸν τὸν
σῶμα τὸν ἀνθρ. ποῖα τοῦ μὴ τὸν ἀδικεῖν ἔχει.
μᾶλλον πεῖσαι τὸν ἀφεῖναι τὸν πρὸς ἐκείνον
τοῦ τὸ σῶμα ἀφεῖναι, ἰσχὺς μὲν θαλάττης φέρει.
ἰσχὺς δὲ τὸν κινδυνεύοντα τὴν ἡμέραν. ἐν βαθεῖ δὲ ὕδατι
πέλαγος. ἐν ᾧ ἡ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐν τῇ μικροῖς πολεμίοις
κατὰ τὸν ἐν μὴ δρόσον ἀναβαίνειν, ὅτι δὲ τὸν χρὴ τὸν
νεανίαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν. ὅτι δὲ μὴ βασιλεῖ ὁ ὁλόκληρος
μὴ δεῖ ἐπὶ πόνον. λαμπρὸν δὲ τὸν ἀλλὰ ἀμφοτέρους τοὺς τε
ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως. μὴ τῶν ὁλόκληρον δεῖ ἀνέμπεσον
διακεῖσθαι. ἀλλὰ πρὸς τὴν ὀργὴν αὐτὸν κατὰ τὸν, ἐφ' ὅτι πρὸς
ὅλον ἡμῶν ἐδόκει φόβον. καὶ ὁ δοῦλος τοῦ ἐστὶν, ὅ τι Homer
εἰσὶν ὀφθαλμοῖσιν. ὁ δοῦλος τοῦ ἐστὶν. βασιλεῖ τὸ τὸν
ἀνδρὶ ἐοικέναι. μὴ κλῆν κλῆσιν ζωγρεῖν τὸ τὸν πεῖσαι

Διαχθῆς

Ρίκης
ὀφθαλ
μος

τὸ πολέμοι. Εἰς τὴν τὰ φέρομενα τὰ δίκης ὀφθαλμῶ.
ἡ μὲ θέλησι τὴν τῆς ἀμάρτου εὐτυχίν. ἀν δὲ τὰ πάντων
ἡμῶν εἰς τὸν ἀνῆς. ἀν τὶ πάντων, φόσι ἐξῶ μὴν.
ἀν τὶ μὴ θεῶν. ἀν τὶ θεῶν. ἀν τὶ κλῦρίων. ἀν τὸ πλῆτ.
ἀν τὶ τ ἄλλῃ πόλεμοκλῆσ ὁ πόσοσι κῆσα ἀθεῶν τὸ τρόπ
ἡ φυγίαθη. ἡ πεῖρ ἐν τὰ λῆ ἡ νόμοι οἱ τῶν δίκ
ῶν ἡ. διὰ τὸ πλῆσ ἐν τὰ λῆ ἡ νῦν ἡ πόλεσ ἐξ
ῶν. ἀν τὸ πλῆ. ἐφ ἑξῆς ἡ ἀποκτῶ τὸ πόλεμ
τ ἀεὶ μὴ τ λῦ θεῶν. ἡ σὸ βῶν τὴν κῶν τὴν ἡ τὰ
πάντα θυσῶν. ἀλλὰ πλῆσ ἡμῶν. ὑφ ἑῶν
ἐὰν ἡ κλῦρίων τὸ πόλεμ ἡ ὁδοὶ πόλεω. ἀλλὰ νῦν
ἀπόνῃμῶ τοῖσι πλῦσιν. ἐ θανῆ δὲ τοῖσ ὀ πολίταις
τὰ φεύγῃ τε. πολῆ δὲ ἡ ἀπῆ τοῦ τῶν ἐ φοβῶ
τοῖσ βάρβαρ ὁ ἐ. ἡ τοῦ μὴ λέω. ἡ τ χρυσοῦ ἀ
φέτω, ἡ μὴ λῆσ τ σῶμ ἐ γῆ τὰ λαμβάνῃ. ἡ ἐ τ
ὑποσάτῶ ἡ πόλεσ ἡ ἀπῆ μὴ δρῶῃ. ἐ θελοῦ τὸ
σὲ φόνῳ, μὴ ἀθ τὰ δίκῃ τὰ τῶν θεῶν. οὐ μὴ μῶθ
ποιῆσῃ, τὰ ἐμὰ ἡ μὲ θ τὰ ἀλλὰ ἡ μὴ βομβῆσῃ τὰ
τοῖσ βάρβαρ ὁ ἐ τὸ σῶν ἡ μῶν. ὁ σὲ δ ὁ πῶ τοῦ
λῖ τῆρ ἐ ὁ πάντα ξένῃ τῶν, πλῆσ ἐ ὁ πόλῖ ζῶ θῶ μόνον
ἡ φόβῳ. ἐ θέλῃ τὰ ὁ ὑπ τ ὑπ θάνῃ, τὸ ὑπ θάνῃ
θῶ τὸ τὸ ἡ λῖ ἀ πολλῶν, ὁ τὰ νῦν θῶ ἐ πολλῶν τὰ
τὸ δέῳ. ἡ τ ἀ πόλῃ τὰ νομῶν τὰ. ἡ τ ἡ ἐ χῶ θῶ τ ἀ ἐ
ἐ τὸ φίλαμ πολῆ ἡ. ἀ ὁ δὲ ὀφλῶ σῶ τὸ πόλεω
τὴν φῶν τὸν τῶν ἐ φάνῳ. τὸν τὰ ὑπ χρυσῶ ἡ τ ἀ ὑπ τ ἡ
γοῖμ,

Hæm. M.

Achilles
uel solo
bombo
cet bar
baros

Callipolis

Romuli

Constantin

Gratian sapiens

Romuli
Constantini
Roma

λείπει· ἀλλὰ τὰ δεῖπνα οἰκήματα ὑπάρχει· καὶ καὶ τὴν
αὐτοῦ πεποίηται τάφον, καὶ πεχθεὶς ὑπὸ καὶ ἐστὶ τὴν
φίλιππος· γνωστὸν δὲ ὅτι ἐπαλαμήνου ἀνάλωσε πρὸς τὸ
μὴ ἐν τοῖς ὁ πολίτας, Θηβαῖος ὁ ἀπὸ τὸ πρεσβεύειν.
βεβαιοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς Θηβαίοις τοὺς βασιλεύομένους, ἐξ ὧν
γενόμενοι τὸν λυτίστον τὸν· καὶ πρὸς τὸν πολεμοῦντα ἀπὸ
τοῦ δεκαμόνου τὸν, μόνος δὲ ἐκ τῆς ὑποσχέσεως τὸν ἀπὸ
τὸν ἐν τοῖς· καὶ δὲ τὸν ἐπαλαμήνου· καὶ νῦν τοῦ τὸν πόλεμον
πρὸς τὸν βασιλέα, δίκαιος ἐστὶ, μὴ δὲ ἄλλος
ἔχειν· ἀλλὰ τοῦ τὸν πρὸς ἀνάλωσε, ὅτι καὶ δὲ ἐξ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
αὐτοκράτορος· γεωτίδου δὲ ἐκ τῆς ἐξ· καὶ τοῦ δὲ ἐν τοῖς δόξαι
τὸν πρεσβεύειν πολεμοῦν καὶ ἐξόμενον βασιλέα, ἀναδοῦναι
δὲ οἰκήματα· ἀλλὰ καὶ, καὶ ὅσον ἐστὶν ὁ κλῆρος τοῦ
πρεσβεύειν· ὥστε δίκαιον ὁμολογεῖται· βασιλεῖς δὲ βασιλεῖ
ἀναδῶ, καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν δίδωσι, ἀλλὰ πρὸς λαμβάνει.
δίδωσι δὲ τὴν καὶ, πρὸς λαμβάνει ἀνάλωσι καὶ ἀνὰ φυτὸν ἀφῆ.
διὰ τοῦτο πολλὰ τὸν ἐστὶ δεξιὸν ἔχειν, καὶ ὡς δὲ ἐκ τῆς.
καὶ δὲ τὸν ἐν τῷ πρὸς βούλεται ἀνάλωσε, λυσίας. ἀλ
λὰ τὸν ἐπαλαμήνου καὶ τὸν τὸν φυσικὸν γενόντος, ὅτι καὶ
γνώμη πρὸς μικρὸν· καὶ ἀδελφοὶ ἴσον ἐστὶν· τοῦ μὲν ὅτι
πρὸς βοῦ ἀνάγκης· τοῦ δὲ ὅτι καὶ πρὸς βυθὸν, πολὺ δὲ
ὄντων βεβαίων ἐστὶ· ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν τῇ
πόλει· τοῦ μὲν ὡς ἐκεῖνος καὶ δίδωσι· τοῦ δὲ ὡς ἐκείνου

Cpaminú das

ἀνέσφλας repressi ſti

Caratia nus

Μεγα λη πο λις. 1. cóſtant.

ὑπάρχει

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Secunda roma

134

Hellespontius hospes ob cultus magnificentiam deum putauit xerxe.

∴ Τῆς κόμης

ὀαῦ πάρεστιν καὶ φτίσμα ἡ ἐστὶ, ὅθεν ἐξῆκε φθόο
νὸν τῶν. ἀλλὰ τὸν ἀνόσιον ἡ θνητὸν. ὑδέν ἐστιν
πάρ ἐν ἀνθρώπου τοῦ ἐξ ὑμῶν ἡ χ. ὅστ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Νετό
κυρίου ἀφίκετο, ἐξ ἴσου φθόνος ἀφίκετο. ἀλλὰ κοῦφον
ὅτι θηρίον ἐν ἀνόνυμον ἐφθῆ. καὶ τοὶ ἀφίκοντο μὴ ἀκρὶς
ἐξ ὀρνίθων θέρος ἀνὴ κόλπῃ ἐδεξοῦ ἀϊκῆ. καὶ ἐν ὑμῖν φίλων Cathara
πολεμοῦντες οἱ πολιτικοὶ ἐξ ἐκφαῦ. ἀλλὸ τὶ ἡ apollim
ἡμῶν τ' ἀμισοῦσι ἡ δὲ ἐμοῦ τῶν. καὶ ἐν ἐ πλοῦφόν carra
τ' δεῖ χ. μὴ τὸν ὀθῆφον, ἀλλὰ καὶ ἐπίφον. ἀϊστ'
χ. ὁ πῆ καθὼ φοῖτον τί. ἀλλὰ κὶ σὰ χθὲν ἡ ἀ ἐστὶ ἀφ'.
ἡ ἀ ἐστὶ φόνος ὀξὺν τὰ λαβοῦ κὶ ἐν ἡ τὴν νία. ἐν
ὑδὲ ἐκ ἐστὶν ποτὲ τὸ λοῦν, ἐν μὴ τὸ λοῦ ἀπὸ ἐκ ἡ. καὶ Croesi
τοὶ θνητὸ πλὴν σὰν τὰ τὸν κὶν, πλὴν χρὸν κὶ κὶν πλὴν. ὀκκόν
ἀλλὰ τὸν ὑφ' κὶν ἡ θὲ ἐστὶν ὁ ποῦ δὲ βεβοῦ θεοῦ ὑμῶν.
τὸν ὁ ὁ ἐν λοῦν ἐν ἐστὶν τὰ τὸν ὁ μὲν λοῦν ἐ ἡ. ἐξήμην
φθὰ πεσεῖ κὶ τὸν φθὰ νῦν. κὶ πεκ ὁ τὸν κὶ ἀϊκὶ
ὁ ζῶν κὶ ἡ ὀλοῦ ὀφ. κὶ ἡ τοῦ τὸν ὀξὺν φιλόνεν. καὶ ἐξαρ
κὶ ὁ μὲν τὸν ἀϊῶν βασιλὸν ὀφῶν ὁ μὲν οὖν. πὲκ λε χος
βοῦ τὸ τὴν ποδὸς τὴν ὀνομφ ἀϊκὶ κὶ ἡ πόλε, ὅν
πὸ ὑμῶν τ' ἐ πὸν τὰ ἐν τὴν ὁ ἡ ὁ μὲν ὁ μὲν. κὶ
ὁ τὸν πεῖν ὁ κὶ λεῦν ὁ τὸν, ὁ ὅστε κὶ τὸ κὶ ὁ τὸν τὰ
αὐτοῦ τὸν ὁ φθὰ μὲν ἐν τὸ ἐκ κὶ ἡ πόα κὶ τὰ λὰν

μεγὴν ὁ ποῦ ἀβρὸς ὁ ὀνόμου

ἐξήμην ἡ ἐξίμη τα

Philetio

ἀτρεμεῖ
ξδ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἢ ἀλλοτρίας κτήσεως ἐπιθυμεῖν. ἢ τοῦτο σημαίνει τὸ
λαβεῖν αὐτὴν βασιλέα, τὸν δὲ μὴ νικῆσαι, οὐτὸς δὲ
ἐξῆλθε γε ἀπὸ τοῦ, ἐξῆλθε μὲν ἐκ τοῦ. τὴν δὲ κόρ
πάλιν οὐδὲν ἐπιμέλεται ἢ ὀδύσσεια. τὴν δὲ φόνον δὲ ὀδύσσεια μόνον.

Homer

ἔνθ' ἔτι νῦν κεῖται, ὅθι οἱ κατὰ θυμὸν ἄριστα
ἔσπετο, θεραπὼν δὲ κύων ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τε καὶ ἄκρῳ
θῆκε μὲν ἐν κόνιν ἐνθάδε κεῖμαι ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τε καὶ ἄκρῳ
ἀλλ' ἄγε δὴ τὸν πρῶτον ἐπὶ θάνατον ἐξαγάγωμεν
ἐν κόνιν ἐνθάδε κεῖμαι ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τε καὶ ἄκρῳ

Duodecia

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸν πρῶτον ἐπὶ θάνατον ἐξαγάγωμεν
ἐν κόνιν ἐνθάδε κεῖμαι ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τε καὶ ἄκρῳ
βασιλεῦσι, ἢ ἐπὶ τοῦ θανάτου. ἀλλὰ τὸ πρόσω
μόνον ἐστὶ τὸ ἀθήνησι πλεῖστον. ἀξιοῦν δὲ τὸν ὑπὸ τῆς
αὐτῆς δὲ ὑπὸ τῆς μεταφορᾶς τὸ ἀλλοῖον. πρὸς τὸ ἀκόλουθον
πολλὰ δὲ λέγεται, ἀλλὰ τὸ πολλὰ μὲν δὲ ἐφεξῆς. ἢ οὐχὶ
οὐ τὸ τεῖχος μόνον θανατοφόρος ἐστὶν ἢ ὑπόδουλος. ἀλλὰ
ἀμφότερα τὰ τεῖχη καὶ τὰ τεῖχη φέρει, ἐμφρόνιος
κατὰ τὴν χρῆσιν τὰ τεῖχη χρῆσιν ἔχει. ἀνοφόρος
βασιλεῖ καὶ πολίτῃ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα ἐπὶ τῆς φήμης
σ. ἐπὶ πολὺ οὐχὶ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῆς χώρας. ἢ δὲ ὅτι φάνοι
ἢ ἀλλοῦ τῆδε ἐν ἀπείρῳ χώρᾳ. οὐ δὲ ὅτι πλεῖστον κεῖται
γῆς πρὸς χρῆσιν πόλεως, ἐν ἑνὶ ὄνομα. ταῦτα δὲ

Nero

Domitianos

Commodos

Traianos

Marcos

Antoninus

Alexandros

Dareios

Porus

Clitos

Philotas

Parmenion

γειν εδοκει. ἡ τὰ μὲν τῶν ἀφρόνων ἀφρόνως φέρειν
ἀναγκαῖον τῇ τοῦ δίκαιου τὸν δίκαιον μιμεῖσθαι. ὅτι τοῦ
ἡμῖν μὲν ἐπιπεσόν φίλτατον μὲν ἀπολωλέναι δοκεῖ,
τὸ πονεῖν, ὅτι πρόθυμος θεραπεύω. ἐμοὶ δὲ, μόνῃ
δὴ τῇ ἐλπίδι μετ' αὐτοῦ μὴ τὸν φύσει. ἡ πρὸς ἡμῶν
χαίρειν ἐκλελοιπότων τὸν ὡς ἐκλελοιπότα, ἢ δίκαιον ὄν
τυχεῖν αὐτοῦ. ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο ἀξιοῦμεν τὸ ἐγκαλεῖν αὐτῷ
ἀξιοῦν, ἢ τὸ ἐγκαλεῖν μὴ ποιεῖν. ἢ τοῖς τοιούτοις
τοῦτο ἐγκαλοῦμεν ἡμῖν αὐτοῖς. ὅτι τὴν φίλον ἡμῖν ἐποίησε
καὶ πεπόνθαμεν. ἢ γὰρ ἀξιοῦν τὸν ἐλεεῖν ἢ τὸ τοῦ μὴ
φθονεῖν μὴ λέγειν ἢ μὴ ἀποστερεῖν, οὐκ ἀξιοῦν. ἀλλ'
οὐ τοῦτο μόνον ἀξιοῦμεν ἡμῖν αὐτοῖς, τὴν φθόνον ἀφαιρεῖν
ἐκ τῆς φύσεως. ἢ δεῖ μὲν ἀναιρεῖν πάντα τὸν τοιοῦτον πόνον
ἡμῖν. ὅσον πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐστι καὶ ἀναγκαῖον. οὐδὲ τὴν
ἀλήθειαν ἀξιοῦν τὰ πάντα εἰδέναι καὶ πάντα. ἀλλὰ τὸ
ἡμῖν μὲν ἀρεστὸν ἡμῖν ἀρεστόν. καὶ τὸν πόνον τοῦ λόγου θαυμάζω
σοῦ. ἀναγκαῖον γὰρ ἡμῖν ἀναιρεῖν καὶ τὸν θαυμάζειν
οὐδὲ, θεραπεύειν τὰ αὐτὸς ἡμῖν. τοῦ δὲ ἕνεκεν
ἄλλοις ἐστὶν, ἵνα τὰ ἀνθρώπινα, ὅτι μὴ πεφύκασι βεβαίως
ἔχειν τὸν ἀναγκαῖον τοῦ πολλοῦ πόνου. καὶ δὲ τὰ ἀγαθὰ
ἐποίησαν πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ φύσεως ἀφθόνως.
ὅτι τὸν θεραπεύειν ἡμῖν, πόνος τοῦ θεοῦ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

φυλακτικοί, οἱ δὲ φόβῳ καὶ φιλοσωματίᾳ
τὸν θάνατον ἀποστρεφόμενοι. οἱ δὲ καὶ δὲ δυ-
νάμει ἀποκλίνοντες. οὐδὲ τοῖς μὴ ἐκ πεπα-
ιδευμένοις ἐπιτρεπτέον. ὅσοι μὲν γὰρ
ὁλίγῳ εἰς μὴ ἐπιχειρήσαντες, εἴτε μὴ ἀνέφυ-
γον πεῖραν, εἴτε καὶ τὸ θαῤῥεῖν ἐν τῇ ἀφῃρέθη-
σαν. τοιοῦτοι δὲ καὶ ὁποῖοι ἐκ νόσου μὲν ἀπελθόντες, ἀλ-
λὰ νοσήματος ἐπιλοιπόντος, θεραπείας τυγχά-
νοντες. ἐπεὶ τοῦ δὲ διὰ παντὸς ἀλλοῖος τὸν τρό-
πον τὸν ἀνθρώπινον ἀφαλάσσει, ὅταν τὸν μὲν ἀπὸ τῆς
τοῦ πλείστου τοῦ λαοῦ. καὶ τὸ ὅσον εἰς ἀν-
δρὸς τελεωτάτου πολλῶν ἕνεκα ἀγωνίας
κατέστησεν ἀνθρωπίνου φόβου. τοῦτο
δὲ δὴ τὸ ἀγωνιῶν τε καὶ ἀγωνιᾶν. ὅτι πάντῃ
κίνδυνον τοῦ δεδιέναι, ἀεὶ τὸ μὴ δεῖν φοβεῖσθαι
μεθ' ἡδονῆς καὶ ἀπολαύσεως. ὅτι καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ
λαοῦ φοβεῖσθαι. ἡ δὲ ἐπιστήμη τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀπόλυσις τοῦ κείσθαι. ἡ μὲν γὰρ τῷ ὄντι
ὅτι μὲν τῷ ὄντι φεύγειν δεῖ τὸν θάνατον φόβῳ
οὐδὲν ἐκ τοῦ ἔχειν. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐφικτὸν τοῦ,
ἀλλ' ἀφῃρεῖται. καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὸν

ἀλλ' ἐπὶ πολλοῖς ἔτεσι. διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ
μὴ τὸν βασιλέα, ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μονάρχου. καὶ τὸ
γὰρ ἐξουσιάζειν τῶν ἄλλων, ἡ μεγίστη δόξα καὶ
δόξα. ἀλλὰ τί τοῦ φέρει τὴν τῶν πολλῶν δόξαν καὶ
τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόγου, τὸ δὲ ἀλλὰ τὴν
κυνηγέτου τὸν λόγον τοῦ πεσὼν κλέψαν
δυστυχοῦντος τῶν τῶν τῶν σοφῶν μὴ χρεωμένων.
ἀλλ' ὅμως ἐπὶ πολὺ τοῦ τοῦ λόγου, τοῦ πολέμου
κοσμοῦντος. μὴ μὲν διὰ τοῦ λόγου τοῦ λόγου. ἀδικεῖ
δὲ ἐμοὶ τὸ πολὺ πολεμεῖν μὴ ἐνεργοῦμεν. ἀλλὰ
καὶ αὐτὸς ἐξιστάνεται τοῦ λόγου, τοῦ δὲ πολεμοῦ
μὴ φύσιν τὴν τῶν πολεμίων, τὸ ἐν τῷ πεδίῳ
πολὺ τὸ κακὸν τὸ πολὺ πολὺ. μὴ τὸ ἀδόλεσχον
ἀλόγως ἔχοντα καὶ τὴν τοῦ πεδίου, ἐν ὑπῶν,
χλεύη ἀλόγιστον πόλιν φύσιν. χαλεπὸν
τὸ τοῦ μὴ ἀνόητον φύσιν ἀ πεδικὸν τὸν λόγον
ἀνέχεσθαι. μὴ διὰ τοῦτο τὸν μὴ καὶ κύριον
πεδ. καὶ μόνον δὲ καὶ τοῦ. ἀνεφόνδε, καὶ τὸν
ἀποφαίνεται. πολὺ δὲ πεδ. μὴ διὰ τὸ ἀνόητον.
διὰ τοῦ δὲ καὶ τοῦ. καὶ τὸν φιλόχρεμον.
διὰ δὲ μόνον τὴν τοῦ πεδ. ἀποφαίνεται. πεδ. τὸν
ἀνόητον μὴ τὸν οἱ πολῖται ὀνομάζουσι. τῶν δὲ
ἄλλων, οἷς μὴ φυσιῶδον. οὔτε ἀλλὰ ἀποφαίνω.

φύσει μὲν οὖν καὶ ἐκ μὴ ὄντων αὐτὸ φύειν καὶ
αὐτοδίδακτον βασιλεύειν· εἰ δὲ πρὸς βασιλεῖα καὶ
οὐ μεταδιδόντες τὸ κοινὸν, καὶ ζῶν χρὴ μόνον.
φύσει δὲ καὶ ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ πολιτικῶς ἔχοντος· καὶ ἐν
μὲν ἡγεμόνι ὁ τὸν ἄλλον βασιλεύων καὶ βασιλεύσας
φύσει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀλήθειαν· καὶ ὅσοι
δὲ ἀνάγκῃ χρώμεθα βασιλεῖ· καὶ ὅτε μὲν ἀνάγκῃ, ὅτε
δὲ καὶ βουλόμενοι τὸ καλόν· ἀλλὰ τὸν μὴ λόγῳ μόνον.
εἰ δὲ τὸν ἀξιοῦν μὴ δικαιοῦν τὰ αὐτὰ, ὅτι ὁ
μὲν ἀρχὴν ἔχει κρείττων· ὁ δὲ δικαιοῦν τὸν ἄλλον ὑπολαμβάνει,
ὅτι ἐκείνῳ τοῦ ἄλλου οἱ πολῖται.
καὶ τὸ δὴ πρῶτον φαίνεται καὶ μάλιστα ὀρθῶς.
ὁ δὲ τὸν πολίτην καὶ ἐν τῇ πόλει πολλὴν ἔχει
τὴν εὐδοξίαν· τοῦτον, ὡς ἐν ἀρετῇ τὸν πολίτου
τὸν τοῦ τοιούτου, ὅσοι καὶ τὸν τῆς μεταβολῆς εἰσιν.

ἱλοποιὸς θεωρία.

ὅτι δὲ τοῦ λόγου ἕνεκα τὸν πολίτην φιλόσοφον. πλ.
ὡς μηδὲν ἄλλο ἔργον, ἢ τὰ λοιπὰ ἔργα τῆς πόλ
εως ἢ τὸν λόγον μὴ ποιεῖν. οὐ τὸν δὲ ἄλλον
οὐ τὸν συμφορῶν τὸν ἄλλον τῶν πρὸς τοὺς κε
τῶν τοιούτων. καὶ φύσει ὁ λόγος καὶ δόξαν τοῖ,
μὴ ζῶν πολεῖ. ὅτι δὲ ἀλλὰ δὲ ἐλπὶς ἀρχὴ πρὸς αὐτὴν.

ἡ τοῦ δοκεῖν φιλοτιμία πολλὰ φέρει τῆς πονηρίας
ἐκείνης· ὁ δὲ τοῦ ὄντος τὸ κεκτῆσθαι τῆς ἀρετῆς.
τὰς περιφανείας ἀλόγους ἀποδιώκει. διὸ καὶ
τοφρτὶ μὴ ἀλλὰ τὸ πεκτῆσθαι μὴ φησί· καὶ
πρὸς ἐκείνους γὰρ ὁ λόγος ἐστί. τοῖς δὲ φύσει τὴν
ἀρετὴν κεκτημένοις. εἰδὲ τοῦδ' ἕξεις ὅτι τοῖς
μὴ ζητοῦσι τὰ τῆς φύσεως εἶναι μὴ κεκτῆσθαι ἀπίθανον
πρὸς ἕξιν. εἰ δὲ τῶν ἀπόντων βιβλιοθήκαι
σοι, ὅτι τοῦ φιλοσόφου τὸν λόγον ἐκείνου ἀναγνῶ
σεται, ὅτι τοῦ φιλοσόφου τὸν λόγον ἐκείνου ἀναγνῶ
σεται καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐν τοῖς πράγμασι, ὅμως
ἐστὶν ἀδύνατον ἄδικος εἶναι τὸν ἄλλον. ἀλλὰ ἐκ
τούτων βασιλικὴν τὴν ἀρετήν.

10 Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἡρακλεῖον.

ἰστὸν τὸν αὐτοκράτορα Ἡρακλεῖον. ὁ μὴ τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας τὰ πάλαι σεβόμενος
καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς εὐσεβείας
καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς εὐσεβείας
ἐκείνου τὴν ἀρετὴν. ἐν ἀνισοστίχοις ἔπεσι τὴν ἀρετὴν.
καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς εὐσεβείας
ἐκείνου τὴν ἀρετὴν. ἐν ἀνισοστίχοις ἔπεσι τὴν ἀρετὴν.
ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐκείνος ἐστὶν ὁ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς εὐσεβείας
ἐκείνου τὴν ἀρετὴν. ἐν ἀνισοστίχοις ἔπεσι τὴν ἀρετὴν.
ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐκείνος ἐστὶν ὁ τὴν ἀρετὴν τὴν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς εὐσεβείας
ἐκείνου τὴν ἀρετὴν. ἐν ἀνισοστίχοις ἔπεσι τὴν ἀρετὴν.

δ ἡν εἰδέναι· ὅσοι δὲ ὑπάθεν ἐκ τῆς πρὸ τοῦ πλάνης ἀλήθειας,
ἢ καὶ βελτίονες αὐτοῖς ἐγένοντο μεταθέμενοι, οὗτοι τὸ μὲν τὴν ὁδὸν
οὐκ ἀφίκοντο· τὸ μὲν δὲ οἱ καὶ τὴν ἀθέωσιν. Ἔστι γὰρ
λοιπὸν ἐκεῖνοι τῆς ἑορτῆς, οὗ τοῖς ἐν αὐτοῖς πόλεσιν ἐκάστοις
ἐπὶ λυχνίας ἀναπτόμενοι ἐν μεγάλῃ ἐφθέγγοντο· διὰ τοῦ τοῦ
λέγειν ὁδὸν ἐκείνου δὲ μόνον νοεῖν ἐναι τὴν πορεύεσθαι, ἀλλὰ
καὶ ἀνὰ πάσῃ τὴν ἀρετὴν πόνον· ἐπὶ δὲ ἐπαινῶ μεν· ἔστι πορεύ-
ἐπόμενοι δὲ πορευόμενοι· ἐπαινῶ δὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἔστι δὲ
ἐφάπτεσθαι τὸ θᾶον τὴν μόνον· οὕτω τὴν μόνον ὀλίγοι πο-
λυπλασιάζοντες τὴν ἑορτήν, ἐξάγοντες τὸ μὲν ἐφ' αὐτοῖς
τὸ πλάνας πόλεσι τε λαοῖς, ἀλλὰ κὲ κάνη πλέον,
ὅτι ἐκείνῳ ἀναλαμβάνειν· ἐκ δὲ τῶν ἐκεῖ μόνων
ἐγένετο ταῦτα, ἀλλὰ πανταχοῦ γῆς θαλάσσης, ὅπου
αὐ, κἀκεῖ δῶ ἀμείνω ἐπιχωρῆ ἐξικνεῖται. φοῖτα
ὑμῶν αὐτὸ δὲ χαίρετε τῆς γνώμης. αὐτὸ δὲ χαίρετε δὲ,
ἐκ δὲ χρόνου, ἐπὶ τὴν ἐκ τῶν κακῶν λέγοιτο, αὐτὸ δὲ χαίρε
αὐ, αὐ ὅν, ὃς τὴν γνώμην τὴν ἐπὶ κολάσεως. ἐξόνων αὐτ
ἀνδραγαθίαι ἐπὶ τὴν πίστιν τε τρανῶς κλόνῳ ἐλπίδι. ἐξευγενῶν
ἡμῶν ὅμοιον ἄλλοτ' ἄλλας. μᾶλλον δὲ ὁρᾶν θεοῖς ἡμῶν ὅμω-
ζυπόντων τε καὶ πορευόντων. διὰ θρόνων τε ἐπαιόν ἐλ-
λύειν· ἐν πόσῳ δὲ ἔθνη μὲν χεῖρ' ἐπολίασφρέα ἡμέρ-
νυκτὸς ἐφθέγξω ἐν ἡμέρᾳ. ἀπλήσιαν δὲ ἀφορῶν τὰ
ὀλίγον τὰ βοᾶν, ὡς πρὸς ὀλίγα δὲ ὡς τῆς σχέσεως.
ἀπὸ ἐν ὁδοῖς ἀσίν αὐνεφήσαν τὴν ἐν ἡμῖν δὲ τὰ ἀγεμόνος ἐν
τοῖς ἀνοίσκα· ἀλλὰ κρυσταλλοῖς πεθόδρασαν ἐν ἐν πνεύμα-
ἐν ἐφεῖσι· ἐν γαλήνῃ ὀνχάρας ἐν πόδας πίλοις
ἐν ὀργάσιν· ἀλλ' φεύγοσκυβερνήτ' ὀλίθωνον τὸν
πλοῦν ἐν τὸ σκόφος· ἀλλὰ ὡς εἴων ἐν ἡνίοχων φαναστ
ἀλλοκότρωι ἐν τὸν ὀλίων τὰ ζεύτα ἐπὸ ὀλύνοις ἐν τοῖσ
μεν τι ἐξίνε μεπόλαιοῦν ἐν θεῖσοβοῦν, ὡς ἀν, μὲ ἐν ἱστοῖ
ἐν τοῖς τὴ μεδοῖν· ἡθὸν τὸ δὲ σκάφος μόλις ποτ' ἐν

ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἀθάνατος ἀφίκοιτο. ὑμεῖς τε αὖ γυναῖκες τῶν
χρεῶν τῶν ἐμῶν, τοῦτο μὲν γὰρ δὴ τὸν πάντων οἰόμενοι κύριον
δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς τῶν ἐμῶν τῶν θεῶν τῶν ἐμῶν τῶν
φόρμιγγα καὶ κιθάρα ἀφίστασθαι τὸν χρόνον ἐξελάσασθαι
τὴν μὴ. ὧδε οὖν ταῦτα δίκαια ὑπόκειται, ὁ δὲ, ἄλλοτε οἰκεῖν
καὶ, ὡς χωρὶς ἐκείνων ἐκ θυμοῦ ἀφέσκεται καὶ ἀλλάσκεται τὸ γὰρ,
ἔτι αὐτὰ πρὸς τῶν θεῶν ὑπόκειμαι, ἔτι δὲ καὶ θαυμάζω τὴν τῶν
ὑπὸ ἀμφοῖν· ἀλλὰ τῶν ἐμῶν, ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δὲ, ἀκραιφνῆ
καὶ πόρρω ξυνοῦσι ὑπὸ τῶν θεῶν θεμιτῶν, καὶ οὐ τοσοῦδε λύπης ὑμῖν δοκεῖ
ἐνεῖναι τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν θεῶν, οἱ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ ἀγνοοῦντες
αὐτὸ τί, ἢ τῆς πρὸς δὲ ἀφίστασθαι τῶν θεῶν ὅτι ἐκ
τῶν μὴ ἐκείνων τῆς πολλῆς ἐστιν· ἀδὲ ἐν μόνῳ ἐκείνῳ τῷ χωρεῖ ἐν ὧ
θεῖοι τοῖς αὐτοῖς πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τῶν θεῶν ἀγαθοῖς. τοῦτο
μὲν τὸ δὲ τὸ πρὸς ἀνθρώπους τοῖς ὁμοίοις μόνον πρὸς τὸ κοινὸν
μόνον νομίζοντα τὸ ἀληθὲς, ἄξιον ὡς δεῖ δεξάσθαι τὴν χρῆσιν
τὸ δὲ ἀκριβὲς, ἐκείνῳ ἐκείνῳ, καὶ μόνον ὅτι ἀλλ' ἐκείνος
ἤδη, ὅπερ ἀν, δὲ ὡς ἢ σοφεῖ, ἐκ δὲ τὸν τὸν ὡς δὲ κινεῖν.
ὡς ἐπὶ ἡλίου τοῦτον ἀκίνητον τε ὡς ὁ πόλος ἀεὶ μὲν φαινόμενος
ἡμῖν ὡς, πάντα αὐτὸς ὡς τὸ πάν· ἐπὶ δὲ ὁρᾶται αὐτὸ
ἡ ἐπὶ μέρους, ἀλλὰ πάντα χ· δὲ ὡς ἀμφὶ δὲ αὐτὸ πάντα χρὴ ἐκ
αἰεὶ κίνησιν· ἐν τῇ ἐν θαλάττῃ· ἐν γῇ ἀέρι· ἐν πόλει· ἐν
ἐν ὁδοῖς· ἐν λαμεῶσι· ἐν ποταμοῖς· ἐν κρήνῃ· ἐν ἔτι τὸ
ζῷον τὸ πᾶν ἐν ἔτι τὸ φυτὸν· πάντα δὲ τοῖς δὲ κάθ' ἑκάστῃ ἐπὶ χεῖρε
ἐν ἡσυχίᾳ· ὅς τις ὁ ὢν οἱ ἐν τὸ μὲ ὡς φῆς αὐτὸ πάντα χ ἀπολέσαι,
τὰ χρεῖα τὰ δὲ μὲ πάντα χ ἐκ τὶ γνῶ, τί ὡς ἀν, ἢ ἐν ἐν δὲ ἐν
ἀπόρρ· ἐν ἀκάν, λοιποῖς τοῖς τὶ ἐν διαφόρῳ ὡς ὑμῖν μόνῳ τὸ τὸ
ὁμοιοῖν αὐτὸ νίσ ἀπὸ τὸν τὸν, πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑδροῖ
μὲ λεῖ ὡς ἐν ἀπορεῖν τὸ ὀφθαλμὲ πρὸς φόνε αὐτὸν
κόρτον τε ἐν ἀπὸ ἀδεῖ ὡς ὁ ἀν, μὴ ἀθεῖ τὸ ἀληθινὸ

μὴ μεθεῖτε ἐμπλησθῆτε, σκότος μὴ ἐπιλάβῃ ὑμᾶς· ἀπολαύσατον.
Πέμψω με Ἰωσὴφ αὐθεντῶν, καὶ ἐν δόξῃ ἀναπτέω πρὸς τὸν λόγον, ἐν δυ-
νάμει δόξης ἐστὶ καὶ μεγαλειότητος ἐστὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν θέας, τῶν
ἀκούσι καὶ ποιῆσαι καὶ ὁ πρόσεις· διὸ τί δὲ, ὁρῶ πρὸς ὑμᾶς· ἄπληστε
ἐστὶ μεθ' τὸ ὄμμα· καὶ ἀνέχει· καὶ δὲ ἀπαπ ὡς πολὺ μεθ' ἡμῶν·
ὅμως πρὸ τοῦ τὴν πόλις ἀπόλλυσθαι ἐστὶ βασιλεῖ τοῦ· ὅταν οὖν
ἀλλ' μεγάλα καὶ ὡς ἀκηκοέναι, μεῖνάτε ὀλίγον πρὸς ὀχήματι· καὶ χρῆ-
σθαι τὰ ἀπὸ τοῦ· τὸν ὑδατὶ ὡς ἐμαυτὸν καὶ πορεύεσθαι. Τοῦδε βασι-
λικὰ κάλλη καὶ ἐγὼ ὁρᾶν ὠρέγομαι, καὶ ἐγὼ πολλὰ κοιμᾶσθαι ὡς
πρέπον τὸ τέλος, καὶ μεῖνάτε καὶ δόξῃ ἀλλαίᾳ· πολὺ δὲ
ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀπέρχεσθε, νῦν ἐγκύλαν βεσχεῖν, ὅπο-
τε μεμαθήσεται καὶ ἀρεσκεῖ· σὺ θεῖναι καὶ θέλεσον φίλτατον ἀνῶν.
ἀλλὰ ἄδολον· καὶ δὲ πίστου· ἀλλὰ θεοφιλὲς καὶ κράτος· ἡμῖν βα-
τεθεῖ πρὸ ὄνομα, ἀπὸ φιλόνεικα· ἐνὶ μεμνῶσω φρόνιμον· σύματος
δὲ ἀλήθεια· ἐγκαλοῖκε δὲ πρὸ τοῦ· σύμφραστα δὲ καὶ ὁσίων· πρὸ
τέλος ἴδε μὲ κάλλη, σεμνὸν καὶ ἀκαὶ ἐστὶ τοῦ· οἷς μὲν
πεθαυμάσω ἱκανῶς μεκὸ δὲ τὸ ἴδιον πρὸς μὴ ἐκ τοῦ φίλοθ-
φίφοτεμεν, καὶ ἡ ἄτω σὺ τὸ ὄμμα δόξῃ ὡς ἀρεσκεῖ ὡς ἐμὲ, καὶ τὸ οὖν
ἐστὶ βασιλικόν· ἐὰν σὺ δὲ ὦ μεθ' τὸ καὶ πρὸς σὺ δὲ αὐτὰ ἀναμεῖ
κρονῖν ἀχεόνον· Κάτω πρὸ ὀνὸ δὲ καὶ ἀν τοῦ κάλλη, λάμπρον τὸ
λίαν καὶ ὡς ἀρτὸ, ὑμεῖς καὶ ἐξύμπασα ἡ δὲ πόλις· καὶ τὸ σ
ἱκανῶς τὸ τέλος τὸ ἡμῶν πρὸ τοῦ τὸ, πολὺ ἀν, πρὸ ὀλ ἐστὶ
πρὸ τὴν τέλειον τὸ ἀπόλλυσθαι ἐν μορφῇ· καὶ τὸν πόλεμον καὶ
τὸ καὶ πάντα τὸ βασιλεῖ τὸ ἐμβολὰ τὸν τὴν κάλλον
αὐτὸ δὲ τὸ κάλλος, καὶ ὁ λιπὴ πόλη σεμνὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἀλλὰ
καὶ ἡδύ· καὶ ὡς καὶ κατὰ ἀποχύλον νῦν ἐλθεῖν ὡς τάχος ὁ πόλ-
ἐχρὴν καὶ δόξῃ χρῆς, ὑμεῖς ἐγὼ ὡς ὀρθῶς· καὶ μεῖνάτε ἐστὶ
ἀπολεῖ μεπάνε τὸ βασιλικὸν πάντα πύρεῖ· καὶ ἀλλοῖ ἀλλὰ μὴν σὺ τοῦ
ἔμπεσθε ὁλόκληρος τὸ οἰκοῖμεν πρὸ βασιλεῖ· σὺ δὲ ἐν τὸ καὶ ἐν τυπῖ ἀν,
δόξῃ ἀν αὐτὸ ἀνάμεμπτον· ὅτι τὸ οἰκοῖ αὐτὸ, ὀνόμασον τὸ βασιλεῖ,

ἐν ὥθυνον τὴν κεφαλὴν γὰρ, μεμνῆσθαι, αὐτὸν περὶ τοῦ κεχωρισμένου,
ἢ ἀπὸ χλευάζεσθαι αὐτὸν καὶ τῶν πολλῶν περὶ κωλυόντων. ἢ γὰρ
γὰρ τοῦτον ἄγγελος τὸν γὲ νῦν περὶ κεῖται τὸν τῆς δεξιᾶς ἐστὶ ποιήσαντες,
καὶ διὰ τὰ λῆθω ἐν λουσεῖ ὡς πρὸς ἐστι. καὶ γὰρ χεῖρ αὐτὸν εἶναι τὸν
ἀνάκτορα τοῦτο, πάντα ὅσα ἐκ πρὸς γῆς ἐν θήκῃ. καὶ πρὸς
χοῦν μὲ τῆδε αὐτὸν πλοῖοι τῶν ἁλῶν ὅπου ἔτι. ἀπὸ χοῦν δὲ
σύροι τε καὶ ἀνθρώποι, καὶ ὧν γὰρ δὲ καὶ ὁμολᾶς. καὶ χεῖρ δὲ τὶ αὐτῶν
ἄνοι. οὐδὲ αὐτὸν χαίρουσι γὰρ τὸ μὲν ἐν εὐδαιμονεῖν. καὶ, τὶ ἐν,
ἀφύσσαι ἀεὶ τὸν τέκνα, καὶ, τὶ ἐν, ἀφύσσαι τὸν τὸ πλῆθος ἀρετῆς.
ἢ δὲ τὶς ἐν αὐτῷ τὸ τέλος ἀρὶ αὐτὸν βασιλεῖ. καθάπερ οἶμαι καὶ τὸν
ἀδελφοῖς. ἢ τοῦ ἀπόλλωνος μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ διὸς. καὶ δὲ ἀδελφὲ
ἀρχῆς ἀμφίκτυον κτίσαι καὶ ἐστὶ ἐγένοντο ποιμὴν τινὸς
ἐν τῷ πατρὶ γὰρ ἐκ κατὰ τὴν τῶν μεσῶν πνεύμα, κατὰ σχολῆς, ἐν ὧν
ὑπὸ ὀρόνου ἀξιεμὶ ὑπὸ σαυτὸ ἀλκμαίωνι ἐν τὸ ὄρτυγα. φοιτῶν τὰ σ
ἀθήνας καὶ πάσι τὰ δὲ τίδασ. τοῦτ' δὲ τοῦ γὰρ ἐκεῖ πρὸ τὲ καὶ δὴ μὲν ἀρ',
ὅ αὐτὸς ἐστιν, ὃς πάλι τοῦ βασιλεῖ. ὃς γὰρ ἐκ ἄγον ἐφ' τὸν, τοῖ δὲ
ἐποίησε. αὐτὲ ὁ ὧν δὲ ἀν φιλαδελφὸς ὢν, ὅ ὁ τὶ τοῦ δὲ ἐχεῖ
ὡς πρὸ ὄμματόν. καὶ ἀνάτι περὶ σοι μὲν χρῆναι ὅπως ὄν, ὀλίγι ὁ τὸ
πολυκλεὲς δὲ εἶπ. καὶ αὐτὰ μὲ δὴ τὸν ἐν γὰρ τὸ ἰκοῦν τὰ λεῶν,
ἰδὼν ἀὐτοῦ νομίζει καὶ ποιᾷ. οὐ δὲ δὲ ἀξιάλεβ βασιλεῖ τὸν ἐν ὁρᾷ,
τοῦτο ὃ δὴ κωὶ λεὲ γὰρ κυδαίν. καὶ μὲ ἀπὸ φῆναι ἐν ἑαυτὸν ἀεὶ. καὶ ὧν
ὀρᾷ τὸ χρὸ τοῦ ὑμῶν, αὐτὸς ὁ χρὸ περὶ βαλὼν πρὸς ἀὶ καὶ ὁρῶ φαῖς.
καὶ ἀρὶ θεοῖ ἰδὼν ἐν τῷ πρὸς βουλεύσαι. ἐν ὧν ὑπὸ ἀκοθίζεν τὸ
ἀκόνοι ἐν καὶ πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὑμῶν. τῷ πρὸ τὰ πάρον τὰ μὴ φῆναι
οἶμαι ἀλλὰ οἶμαι, ὡς βασιλεῖ μόνον τὴν. ὑμῖν δὲ ἐκεῖν ἐθέλω καὶ ὡς
ὁ μὲ τὸ μὲν. καὶ ὅταν ἀξιῶ τοῦ ἰδὼν μὴ φῆναι αὐτὸν δὲ οἶμαι τὴν τὴν ἐστὶ ὡς πρὸ
ἀθηναῖοι θεατὰ ὁμῶν πρὸ τὸν δὴ μὲν ὡς ἐν λεῶν ὑμῖν τὴν τὴν ἐστὶ
κλεῖ τοῦ τὸν ἐκ τὴν πολλὰ τὸν πρὸ ὀφρᾷ τὸν ἐν τὸν δὲ ὁρῶ. καὶ πρὸ ἐστὶν

ἰδὸν πτῶν
δὴ φέρεις πτ

ὑπὸ τῶν ἀλίων κοινωνὸν ποιήσασθαι τῆς πανηγύρεως· ὅπερ οὖν λέγω
δὲ ἐνταῦθα μόνον λεγόντων ἐγένετο μέγας· οἱ ἐνθάδε τὴν πομπὴν ἀκου-
σθῶσι τῶν ἐν τῷ πλοῖῳ τὴν ἀλλοφυλίαν αὐτῶν πεποιῆσθαι· ἐπεὶ δὴ ἐν ἅμα
αὐτὸς ἐν τῇ πόλει τῇ ἐξῆς τῶν ἄλλων, δέοιτο δὲ ἐξωθεν πολε-
μίων λαμπρῶν ὁ χορός· ἀλλὰ δὲ ἐκ τῆς αὐτῶν μεγάλης ἀλλοφυλίας τῆς
ξενικοῦ· ἵνα δὲ ὁ σὸν πρὸς τὴν μελίαν κινῆται αὐτὸ τὸν
ἀληθινὸν ἡγεμόνα πολλαχῶς, δέοιτο δὲ ἐξωθεν· ἀμὲν μὲν ἄλλοι
βομβήσαντες ἐφίκοιν ἐπλανήσεσθαι ὅπερ τὸ τυχόν· ἐγὼ δὲ ἐγὼ
τοῦ δεξιοῦ ὑμεῖν πρὸς τὰ νόμεα νικᾶν ἢ κοινοῖ ἀνδρεῖ πολε-
μεῖν μόνος τῷ πολεμεῖν· ὅτι ἐγὼ εὐτυχοῦντι ἐνῶ
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ μεσὴ δεξιὰ πρὸς κινδυνεύοντος, ἀφωνία
τὲ ξενεσοίμεν ἐκ δεξιῶν ὅτι πεθέμεν ἐμαυτῷ· ἀτὰρ ἐάσι
φυτέρεσθαι ὅχαμεν ἐν κοθάπερ τὰς ἀκόδόνας· ἀλλὰ λοβήσε
τὸν ὅμμεν τὸν λόγον ὁ δρακόδιος· μέγαν δὲ ἐνθάδε δεῖ ὁρᾶν,
ἀλλὰ σκόλοσον, γενοίμεν τὸν χορ· ἐνῶ τὰ σόμεν ἀμεκτοῖς
ἐπολεμίσθαμεν ὑδροποιοῖ· ἐνὶ πρὸ δρακὸς ὑμῖν ὑμῖν φωνή,
λόρον αὐτὸν ποιεῖσθαι τὸν βοῦλή· ὁ δὲ, πεστήσε. ἐοῖ
ἀμεινέστερόν τε ἐν ἄλλον, ἢ πρὸ κίνυρ τὸν δρακὸ ὁ ἀναμέμ-
φοι λόγος τὸν ἀκήπτον ἐστίν, ἢ φίλος πολμῶ· ἐνὰ ξένοι τῶν
μόνοι, ἀκαίμεθα τῶν τοιῶν φαίς ποιῆσαι· ἐν αὐτὸ ἐγὼ
μεντοῦ λέγω· γινώσκων δὲ ὅτι ἐν πεφόβω ἀχρύσοῦν δὴ
τὴν τέφρον χρυσὸν ἀπέφ πολὺ πολλαχοῦ τοῖοι πολὺ αὐτῷ
ἀφίκνοῦσθαι ἐν πολλαχόθεν πέμπτῳ μὴ ἀφίσαμεν· ἀλλὰ
ἐγὼ ἐπλεξάμεν αὐθηνὸ κηρόλα ἐπλεξάμεν ἐκ τῶν πλατῶν
ἐκείνοτοῦ λείμεσον· ἐν δὲ ἐξ ἀτῆ βουλῇ ἐνῶ δὲ μὲ ἐν τοῦ αὐτ
τοῦ τῷ ἑαυτῷ· νυφρόνθη τὸς ἀκόλουθος, ἐπεὶ πολὺ ἐποιή-
σατο· ἐν ἀλκῇ κῆρ κὼ δὲ ἐκάνου δὲ σμεῖος· ἐνῶ ἐαυτὸν ὑμῖν
πρὸ τὰ νόμεα, ἐοῖ λόγοι αὐτὲ ἐξ ἀμμὲ ἐλόβεσθαι· ἐπεὶ ἐγχεῖ τε
μόλλοντ ἀπὸ λεμῆς τὸ αὐξησοῖ αἰεὶ γίνοντ· ἐνῶ δὴ οὐ πω
ξύμβεσθαι ἀλλὰ τὴ ἐμὲ βρόλυπτ· ἐν τὸ ὄκνον, πλέοντι

εἰσηνέκαν τῶν πονηρῶν· καὶ τὸν ἐν θεῷ ἐπέμψαν ὡς πρὸ
ἐσοδίλον, ἀλλ' οἰκοι τε φονηφορᾶν τε καὶ θυμᾶσθαι· καὶ ἐξ ἀ-
κάθαρτα τραπέζας ὡς κύνας ἑαυτῶν βασιλικῶν· καὶ δεῖ ὁ γε χρυσοῦ
ξενίζοντας τραπεζοποιήσαντες· ἀλλ' τὸν φίλον βασιλεῖ
φιλοσοφίας· φίλον γὰρ αὐτὸν βασιλεὺς ὀνομάζει, καὶ δι' σωπῶν
πλὴν ἀπολίμπανοντος ἀν δικαίνοιν, ἐσχάτῃ καὶ σοφῶ πορεύμεν.
καὶ τοσοῦδε ἐποίησε βρίτιμον τὴν κλεᾶ, ὡς τὰ πολλοὶ
ἡναιτοὶ πολίζλε πονῶν καὶ ζῆν ὠνῶν καὶ τιμῶν τὸν τι-
λαμβάνεσθαι καὶ θαυμάζειν· τὸν τὸν τι φυσὶν αὐτῶν
ὡς ἔοικε, ἀσκεῖν τε τιμῶμεν, ἀμελεῖν δὲ τὰ τιμῶ-
μενον· ἴσως μὲν καὶ δι' ταῦτα ὁ χορὸς οὐκ ἔνι, διδάσκων
πρὸς τὸν ὑμέτερον τοῦ βασιλέως· αὐτὸν τὸν ὑμῶν ἐν μὲν τὸ δὴ·
οὐ γὰρ ἐν μέρει φασὶν ἴδρα ὡς τὴν μὲν τὸ ἐξ πρὸς πῆ· καὶ αὐτῆ
ἀκολίζεται τοῦ ἔρως· αὐτὸ ξενιόντα καὶ ἐξ ὑλεστόν ἀστὸ ἀδῆ
ἀν ἐν θητὶ τὴ ἴδρᾶ, ἐν τῷ μεγάλῳ ἀν ἀπερπὶ τὸ πρὸ φυμῆ·
ἀλλ' τὸ ὡς δεῖ, ἐγὼ κομῶ τε τὴ μὲ καὶ ὁλῶν, ὡς τὸ καὶ
ἀδεῖν ἄλλο ἀ πῶς δεῖ ἴσῶ ἢ ἀ πορεύμεν ἐν μεθόν ἐν μεθῶν,
αὐτὸ μεθόν τοῦ, ἀμφίβρυτον τὸ διδάσκαλον εἶναι· καὶ ἀρ' τὸ
Κοινὰ ταῦτ' ἀν τὸ γέγνη μὲ καὶ θρέμμε τὸ πλουσία· καὶ τὸ πε-
σὸν καὶ αὐτὸ ὡς τὸ σκάν ἀφ' κὴ δεῖ καὶ πεσόν φῶς ὁμῶ πόλος·
καὶ ἀλλ', ἐφοῖς πόν ὑβρεβοκόσαλε, ἐλεθόν ἀρ σκᾶ θεὸς καὶ φρ-
ρμεῖν· καὶ ἴσως σῶμε καὶ γραφὴν τὸ γραμμὰ τὸ ἀστῶ, ὅ τὸ
ὀξὴν ἐν καὶ ὑμῶν τὰ μὲν τὰ μὲν, τὰ δὲ, ἀκ τὸ τὰ μὲν τὰ δὲ, ἀ μὲν ἀρ
ἀλ μεῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ πάσῃ ἡ πρὸ καὶ θλαῖ τὸ, ὅσα ἐξῶνε-
βαλέτο καὶ ὡς ἐπὶ τὸ ἐξ ἀ τὴν τὸ γὰρ ὑμῶν τῶν τὸ γὰρ τὸ εἰ·
ἄ τῶν δὲ καὶ θίο πῶ· καὶ ἡ δὲ· καὶ ὁ λέγομεν ἐν μὲ μὲ ἡ μῶν,
ἄξῶ τὸ ὑμῶν τὰ ἀ τῶ ὀκεῖν πρὸς οἰκοῦν τὸ, ἀ γὰρ, τὰ μὲν τὰ
τὲ τελεῖν· ταῦτ' τὸ γὰρ δὴ οὗτοι συνήγεν καὶ τὸ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ ἐ
ἀ βασὸ ἀ ἡ γαῖ τὸ βασιλᾶ· καὶ οὗτοι πάντ' τὸ συχορεῖ τὸ ἡ ὑμῶν
κόνῶ ὑπὲρ τῶν ἀλλ' ἀ ὑμῶν, τὸ ἡ φρ ἀν τὰ γὰρ ὁ ὑ ὡς ἐπὶ ἀ μὲ·

καὶ τὴν δόξαν μου νῦν τὴν δοθεῖσαν καὶ ὅλον τὸν χρόνον δεξιὰν μεμενηκυῖαν τῆς
τῶν ἐκείνων δυνάμεως· ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν οἱ μὲν ὅλοι ἀστράπτουσι κατ'
ἄλλο τι καὶ ἄλλο λαμπρότητος, τὸ δὲ ἡμῖν δοθὲν ἀρετῆς τῆς ἐμῆς ἐκφαίνει τὸν
φωτὸν καὶ αὐτὸ φλογίζειν. αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τοῦτο κεκίνηκεν τὸν
νοῦν ἀλλ' ἀνάγκαι, ἡνίκα τὸν ὁμόσε ἐξιόντα τῷ μεγέθει. διὸ λέγω τὴν πρόνοιαν, ὅτι φόβος πολὺς ἦν
σωθῆναι μεμενηκὼς πόνον πολὺν χορεύων. ἀγωνιῶν ἀθῆ τὴν
φίλην, ἡνίκα δὲ ἐπεδόθη τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔρωτος τὸν ἐμὸν. ἐμπρέφυ
λε κατὰ τὴν ἰλλυρίδος· ὡς δὲ τὸ ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ὀρθὴν τὴν ἐμὴν ὡρ
πρὸς μέλλον· καὶ πόλις δὲ ἐν ὀλίγῳ τὸν δεξιὰν πλήκτου τὸ δόλιμος
κατὰ πολλὰ μὲν αὐτῆς ἡ καρδία, ἐβόμβουν λέπφωνι· κρυπτὴν
ἀπὶ χαρὰ τὸ δέος, δεξιὰ λίγχεον μφς ὑπὸ τὸ πάθος· ἀλλὰ χεῖρ δὲ
τε καὶ δόλιμον τὸν καὶ ποιεῖν ἔξω χρῆν, ἐν ὡς ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
ἀγωνοθέτης μὴ καὶ φροξεῖν τὸ πρέον, ἡνίκα τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ
καὶ χεῖρα ὥρα ἐκρόδιμον· καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ δ' ψυχὴν ἀν· καὶ πόλι
ὑπὸ τὸν πέμπει καὶ μὴ λῶ τὸν αὐτὸν τὸν ἔτον· οὐ τὸν
αὐτὸν λέγει αὐτὸ μὴ λῶ τὸν· ἀν γὰρ αὐτὸ μὴ ἔλω· ἀλλὰ τὸ λόγου
ἡνδεῖ πολλῶν· καὶ πεῖν δὲ τὸ γὴ ρᾶς καθαρὰ πλὴν ὀλίγας.
ἀλλὰ τὸ δεξιὸν ὀλίγον πλὴν· τὸ γὴ ρᾶς δὲ αὐτῷ λέγει τὴ ρεπὸ ὁ
βασιλεὺς ὁ κόμιτε χρὸς αὐτὸ χεῖ· μὴ λίγα δὲ ὡ ἴσαι τὴν νίκη·
ὅτι τὸν κόμιγω πλῆσαι τὴν ἐκεῖ πόδιο· δεξιὰ μὴ δὲ ἡ πόλις
πεῖ ὁ μὲν ὀγὶ τὸ ὁ ἀ τὸν ὁ πλῆν νίκησε τὴν δὶ ἀ τὸ λόγο, μὴ κὲ
μὲ τὸ δὶ ὁ νε δόρκισε καὶ ὡ ἐ πυ δ ὁ· πῶ δ ἀγομὴ τὲ τὸν αὐ θὲν
πολὰ μὲ ἀν χεῖρ ἀ τὲ ὁ τὰ ἐ ρὲν ἡ πλὸ τοῦ τὸ βασιλὰ καὶ ἀ
κεῖ βοῦ ἀ αὐ τὴ καὶ πλὰν θεὸ βλὸ βοῦ τὰ λόφυρὰ τὲ καὶ δεξ.
πολὺ σμὸν καὶ ὁ δὸ σὶ ὡ σὸ ἰκ ρὸ τὰ τὴ κὲ ξὺ ῆ σὲ ν βὸ τὴ τὲ δὶ κὰ τὸ
ὁ σὸ ὡ δὲ ἐ μὲ ὁ γὴ κὲ πὸ ρὸ φὴ νὸ· ὁ πὲ ὁ ἀ, ὁ πὲ ρὺ κλὸ ὁ γὲ πὸ ὡ ὁ τὸ
κὴ σὸ τὸ τὶ, ἕ ὡς ἐ πὸ λὶ ὡ ὁ φὴ λὲ πὸ ὡ τὸ ἀ τὸ κὰ ὁ τὲ πὸ
μὲ μὲ ὁ ἀ τὸ κὲ φὸ λὴν· ἡ ὁ ὡ ὁ ὡ πὸ λὶ γὰ πὸ λὲ τὴ ς βὸ σὶ-
λὲ τὶ χὴ ς ὡ ἀ πὸ λὰ ὁ ἀ ν ἡ ὁ ἀ ν, ὁ ρὲ μὴ σὴ τὲ ὁ ἀ ν, ὁ λὸ σὲ κὴ φὸ λὴ ν.

(ἡ πόλις ὁ ἀστὴρ ὡραῖος πάνυ)

ἀνδρὶ τέκνον σὸν ἀληθινὸν καὶ ἁπλᾶς βουλόμενον. Ταῦτα οἱ ἀκριβῶς
τε καὶ σοφοὶ, καὶ ἀσφαλῶς νικᾶσι μεμιγμένῳ ἡδονῇ καὶ ὠφελείᾳ, καὶ τὴν
γραφὴν μεταδιαλέγεσθαι ἀξιοῖ· μικρῷ τε πρὸς τὸ θεῖον ἀθλοῦσι καὶ
χαρίεσι καὶ φιλόκαλοι τὸ πρὸς ὀλίγον τῶν πρὸς θεὸν ἀγωνιστοί· χωρεῖ τε
πολέμιοι δεξιοὶ μὴ. καὶ τὸ σεμνὸν. καὶ σεμνὸν. καὶ φρόνιμον καὶ
χρηστὸν μὴ. καὶ πολιτῶν ὠφελητέον. καὶ πόκεδε. καὶ τὴν πόλιν
ὑμᾶς παρακαλοῦντων λόγῳ ἐπηγόντες ὀρθῶς τε φύσει μὴ. καὶ δόξαν
τε καὶ ἐπαινοῦσι κρατοῦσι μεν· πρὸς ἀνὴρ τε φυλάττοντα, διὰ κα
τίνοντα ὠφελοῦσι εἰσε. καὶ πῶς ἐγὼ ἀληθὲς. καὶ μόνον καὶ ἀ
πὸ βασιλεῖ. ὅ ποιοῦσθαι, ἀλλὰ γε ἐν καθίστασθαι πόλεσθαι,
πρὸς ἀρήνης ὠφελεῖν μὲν ἀναγκάζει. καὶ ἡδονὴ γὰρ ἐν τῷ
ἀστῷ τὸν ἀνθρώπου καὶ ἀκουσθῶν καὶ ἀκεστάτων ἀναμεμιγμένη,
ὠφελεῖ κηρύκοις· καὶ τὸ μεμιγμένα δὲ χαῖρε ἀλυσιτελῶς καὶ ἐν ἐλεύθερῃ
τὸ δὲ τὸ μεμιγμένα δεξιὸν πάντα τὸν ὑπόρχον, ὅσον δὲ καὶ πεφυτῆν
ἀχρεῖον εἰδέναι. καὶ δεξιὰν ἀκεστὸν λέγω. ἐγὼ οὖν τοῦ τῶν
νίκην ἰσχυρὸ τοῦ πολεμεῖν, ἢ ἀμαχεῖ τὸ ἐν χρόνῳ ἀκρότητα,
καὶ τὸ τὴν τοιαύτην ἡμῖν, καὶ φέρει ἄλλο καὶ μεγάλου· τὸ τῶν
γὰρ τὸν χηνὸ πτῆσιν. καὶ ὀνόμαζε ἄθλον καὶ πάλιν· γνῶ δὲ κόντ
ὑποπτήξαντα, δηλοῦσι τὴν γνώμην αὐτὴν ἢ τὴν πόλιν. καὶ δὲ ἀγ
μεν δὲ ἀφρόνος μεγάλης πόλεως ὑστερον δὲ ἐν θῆν. περὶ τὸ τρόπον ἐπὶ
γε φανὴ καὶ πλήν τὸ· μὴ αὐτοῖς δὲ ἐν ἀσωτῶν καὶ λίμνῃ· βασιλὲ
λέα ἀπὸ τὸ τὶ μὲν ἐν ἄθρων τὸ ὀπὶ τὲ ἔλαθε καὶ φρὲ πονεῖν
ὀκέανοῦ, καὶ ἥνεκ οἷς ἐν βαρβύλοῖν κτῶ πρὲ γὰρ τὸ ἀπαλ.
λὰ θεν δὲ ὀρθὸ δεξὲ τὰ πόμεθ, ὡς ὀρ ὑμῖν ἀνὴρ ἐν κολαστὶ
ξεῖ καὶ γὰρ μὲν ὁ βασιλὲ τὸ πεῖ ψυχὴ ὠφελεῖν μέλλος,
καὶ ἀστὸ εἰ τὰ αὐτὲ ἀληθινῇ καὶ κτῶν βαθ θοῦσι ὠφελῆ· τὸ γὰρ
μὲ λίς ἀλαὶ ὠφελὰ πολαύοντ τὸ πρὸ ἐστὶ, μὲ λίς ἀναγκαῖ
ἀ πεφυτόν τὲ ὠφελεῖν βασιλεῖ. τὲ μὲν τὸ δὲ αὐτὸν καὶ πλ
αὐτὲ τὶ μὲ πρὸ τὸ. καὶ αὐτὲ κοῦ δεῖν, ὅ ὀπὶ κὰν κέκτῃ ἀγαθοῖς.

ὡς πρὸς μὲν τὸν θεὸν οὐδὲν ἀντιτίθεσθαι οἷον πορεύεσθαι ἐν χαρᾷ τῷ
μεθ' ἡσυχίας καὶ ἀνεπιμέλειαν· ἡμεῖς δὲ μὴ τῶν δὲ μὴ ἐφεκτέον
νίκης ἐφέκτεον· ἀστροπαίω· διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν δαιμόνων διὰ
τὴν ὁδὸν πανηγυρίζοντες· ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ μεθέξει καὶ ἀναπαύ-
σασθαι τοῦ ὄρους· ἀλλ' ἀναπαύσασθαι· ἡ πρὸς δὲ ἀλήθειαν
ἐμνήσθη μὲν κεφ πεσόντος· ὁ λόγος, ἵνα μὲν ἀλήθειαν δὲ τοῦ χάρις,
πέλλα δὲ ἐν ἴσῳ ἀπὸ νόμου· ἢ ἴσως ἀπέλαυσε· ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῶν
κίνησις ἐν ἑαυτῷ, πλέθεσι νῦν, μεγέθεσι ἐποίησε τὴν πέλλα·
βοῶν λάδε ἡκόντως ἴσως ἐξαίφνης πόλιν, ἣν τῶν βοῶν λαὸν ἡλικίαν·
πῶς ἡλιόμεθα δὲ ὡς· ἡμεῖς ἀσ ὅμοιον ὁμωνύμων τῶν τῶν, τὸν αὐτὸν
κύκλῳ, ἡ τὸν γέα τὴν ὁλοκληρίαν· οὐ τὴν ἡκόντων πλοῦν δὲ
τὴν ἀρχήν, πολλὰ πλανᾶσθαι θεῶν τὴν σὺν ὁμαλίαν· ἀν τὸν πορεύεσθαι
ἀλλῶν· ἀλλ' τῶν κόλπῳ πεσόντων χαίρειν· πυγαστὴ μεγαλωνόφθο-
γγοῦ δὲ ἀνομίας· λουτρὰ τὰ ἐπὶ γῆς μὲν οἰκοδομεῖν· οὐ τὸ μέγεθος
μὲν ἡδονῆς· τὸ κόλπος δὲ λαμπίζει φρέατος τὴν μεγέθη· δρόσος τὲ
αὐτὴν ὑποτέμνω, οἷα πολυτελῆ μὲν τὰ διάζωγνυσι· ἡ μὴν βασι-
λεῖ ἀνόρεσι ἐν ὡς πρὸς κόλπῳ πέρας ἀπὸ πλέκφυγχεῖν· ἡμῶν· τὸ
ἀπὸ τοῦ δρόσου τὴν ὑπὸ τὸν τὸ ἡμῶν πορεύεσθαι, ὅτι ἡ κύκλος αὐτὸς
τρυφῶν, χορηγεῖ τὴν πολλὴν τρυφὴν ἀφθονίαν· ἡ μὴν ἑαυτὸν τὴν
ἀποκλαίων ἀεὶ ἡδονῆς, ἴσως ἀλίζεται μὲν ἴσως νομίμως ἀπὸ τῶν
χόθεν· ὡς τε ὁσὰ πορεύεσθαι οἷα πτῆσις τὴν θεόμενος· ἡ δὲ κόσμος,
κατὰ ἀνορῆν μὲν ἡ πλήσμη ἡ δὴ· ἐκ βοῦς ἴσως φρουρεῖν μὲν
ἡ πόλις· οὐ γὰρ οἱ ἄλλοι σὺν κρέμεται δὶς ὑδάτων ἡ ἀποείσιν,
ἀδεῶς μὲν πεσεῖν ἀδεῶς ἀδὲ τὴν μέλον· σὺν ἡ νοῦς δὲ ἡ δὴ πῶς
ἀρετὴ κρὰν ἡ πόρρω τὴν πολὺν ἡ πεσόφυτος ὁ ἡ μεβαλλὴ
αὐτῶν ἀνδρεῖος ἀξιάλεξ· οὐ τὶ νὰ αὐτῶν ἴσως ἀναίρει κόλπῳ πρὸς
ὀλιγαίων· ἀν τὴν δὲ μὲν τῶν γυνὴ τὸ ἴσως ἡ θέλω· τὴν δὲ δὲ ἀνὴρ
τὲ ἡ φύτεύθη· πόλις δὲ αὐτὸν ἐμαυτὸν ὁ σὺ ἴσως ἀνῆ γνῶν·
πόλις δὲ αὐτὸν ἀξιέστρεφε ἀξιε παίδων· ἡ πέφυκα ἄξιον
αὐτὸν ἴσως ἡ κοινωνεῖν ἀρχή· ἴσα βαίνον· ἴσα φρονοῦντα·

ζωοπλόφορον· ζωαπαιτίζον τε· ζωδεσμόν· ἀφυλακτόδεσμον·
ἀλλὰ λοιπὸν φυλακὴ ὄντα καὶ ἀφυμεῖ τὴν ὅλην· διὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ
αἰμεκτὶ πολὺ ὑπὸ τὴν οὐ πεσοχόλωνον, ἔτι πεσοπολέτε ἐπὶ τὸν
τὴς κλοῦ τὸν δὲ κηδάα ἀζωεδὴ σοδοπὸ τὴν πολὺ δὲ μὲν ἀνάν-
καίω· μεταζωποιήσαστε πὸ τὸν οἰκεῖα ἀρχαῖα· καὶ πολὺ
ὁρμὴ θὸ λόγος τὸν διὰ τὸ ἀναμεῖν ζῶ λοιφαῶν τὴν ζωὴν λε
δύνοι, ἀκόσον αὐτὸ πὸ χρεῖν, ἀλλὰ μὲν ἀνάγκη τὸ ζῶ
διὰ νοῖ· ἢ διὰ φεῦ ἐξ ὁμονοῖ ὅτι ὁ λόγος ἐὸ φῶ καὶ ἀφρά-
ζῶ κολλάας ὡς πορ ἀλλοῖ· ἄτωτὸν δὲ ἡμῖν, ὁ δρᾶς τὸ
δὲ μὴ χάνω φιλὸ τὸ ἐξ ωὲ ἐχεῖ, ὡς τὸ ἄμεινον πρὸς τὸν
ζῶντα αὐτὸν ἀφαίρεσιν πρὸς τὴν ἀπιστίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸν πολλὰ ἀποιχομένων, ὅσα πορεῖ ἐλθεῖν, δρανίζει·
καὶ δὲ τοῦ τὸ αὐτῷ ἀπὸ χρῆν τε καὶ ἱκανόν· ἀλλὰ κάνον δὴ
ἰδίᾳ· ὡς αὐτὸ πον καὶ ἀναγκαῖον, ὅτι καὶ τὰ τυχὰν αὐτὸ ὡ
θαυμάζοι τοῦ θφῶν καὶ ἀεὶ δίκεφον ἢ φῶν ἐπὶ φῆ
τὴν πὸ αὐ ἀκολαῦ. καὶ νίκη πὸ κ τοῦ τὸ θφον· ἢ πὴ
οἱ ἐαὶ τὲ ἀνάγκαν ἀν τὸ μέτρον καὶ ἀνίαν· καὶ μὴ κὰ ἄλλο
ὄργον αἱρεῖ τὸ τὸν ὀνὸ θεοφίλε φῦ ἀρὰ· καὶ ἀφυμὴν
σὸ φέτερ ἵνα μὴ ἀποῖ τὸ, τὶ καὶ ἐν καὶ μὴ θορῦ θῆ· διὰ τὴ
τοῖ νῦν ὑπὸ λαμβάν ἐμὸ ἀνὴρ θφ ἄναι, τὶ θεῖ καὶ ἀνοῖν
καὶ ὁν λόγον· ἢ εἰ ἀδὲ τὴν τὴν τὸ βίβλῃ τὲ καὶ μὴ
ἀγοῖν ἀπὸ κῆ αὐθῶν τὸ λαλὰν ὡς πορ ἀμὴ μὴ ἀεὶ· τῶν
οὐ θὲ μὴ μὴ ὑπὸ μὴ κρὰ ἀθρὰ πὸ διὰ ἀερῦ ἀγὰ ὡς πρὸ
οἱ κοδομὴ μὴ ἀγὰ θῆ μὴ θωρ τὴς μὴ μὴ ὡ· καὶ γὰ δὲ ὡ θὸν τὸ
πὸ θὲ πὸ σ αὐτὸ τὸ ἀ ἀ ἀ ἀ θῆν· καὶ ἀποσθῆν· καὶ ζωὸ ποσθεῖ
τὸ τὸ τὸ χὰν τὸ ἐκ καὶ μὴ νας, ὀγὰ θῶ πῦ ρῶν πορὸ πὲ λε ἐ·
καὶ τὰ ἀ ἀ ἀ ἀ

καὶ τέκτων· καὶ λιθολόοι· ἀλλοῖοι τὸν κόσμον ἐπολαμπόδιοι τε καὶ
δημιοεργοί· οἱ κατὰ τὴν νῶν μὲν οἰκίζειν ἐπολαύσκηνοι·
ἐκ τε τῆς τοῦ σφῶν δὲ τί πλέον ἔργον· πολλὴν γὰρ ὑπόρουν μὲν
ἀνθεῖν σὺν μὲν ἡμισείᾳ ὁ πάνθ' ὑφ' πλάτων, ἀνθεῖν σὺν δὲ ἀεὶ
τοῖς λίνοις ἐπὶ ὑπὲρ πυρὸ πάντοθεν ἰδεῖν· ἐπὶ τὸ ὀλόρεκ·
ἐπὶ τοῦτο μὲν δὴ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰς γνώμας ἐπὶ μὴ πλεῖστα ἐπὶ νοῦν δοῦναι,
ἀλλὰ τὰ μὲν ἀμφὶ πόλεμον ἐπὶ τὸν ἐπὶ νόμῳ· φύλακας τοῦ κλέον ἐπὶ
ἐπὶ κτῆμα τὴν αὐτῶν ἀμφὶ ἐπὶ τὴν πολιτικὴν τῶν ἀρετῶν· ὅσοι δὲ ὁ πολεῖ τε
ἐκεῖν ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀκόρεστοι κεῖ ἑαυτοῖς πρὸ ἡμῶν, τοῦτο
βιαζεῖ θνητοῖς ὄντας ἀθανάτους ποιεῖν, ἢ βασιλέως πρεσμεύειν·
πολλοὶ δὲ ὅμοιοι ὑπὲρ φῆσι γενεῶν ἥρωας· πολλοὶ δὲ ἢ ὁδὸν ἔρα
ἀνθ· χρυσοῖ πόντ' αὐτὸν ἢ δὴ ἐπὶ γῆν ἐπὶ λεύσσω· χορεῖ τ'
ὅλους ἐκλύκι ἐπὶ κόλπῳ· ἐν βεβαῖοι τὰ πάφ' αἰνεῖ θεῶν·
δεξαῖ σοφίας· ἀκοῦν· ἀδὲ ἐν μέσῳ κοῦλιν δυνῇ· ἀλλ' ἀπωνῖτ'
ἐπὶ ποθεῖ· ἀμεγνῶν τε ἤδη ἐπὶ ξίφος ἐν τῷ χέρνῳ· ἐν ὀκοῖ
κόρεω φύγεν· κεῖ νῦν ἐπὶ τὰ φῶς πολὺ ἔχει, ἐπὶ αὐτὰ ὦ τὸ φῶς
ὑμῖν ἐπὶ μὲν ἀλλὰ κεῖ ἀνίστοι τ' μῶν· ἀλλ' ἀνοῖ τε ὁ πῶ
ὑμῖν σε μὲν ὁ πῶ καὶ βασιλῆν· ὁ δὲ ὀκόσοις, τοῦν πεῖ τὸ λῶν
ἢ θεῶν τε ἐπὶ οὐδὲ διαφανοῖ ἱ πολεμεῖ, ἐπὶ τί φρονοῖ τ' αὖν,
ἐ τοῦτ' μὲν ἀλλὰ νοῦν ἔχῃ, ἢ ἐπὶ τοῖς λίμεσι τῶν ἐν τῷ πῦλῶν,
ἀεὶ ὧν τὸ ἐρῶ ἐπὶ λεμπλέκει ἢ θάλασσα τῶν ἐν μέσῳ τῷ ὁρῶν·
ταῦτ' ἀν' ἀπαντ' ὁ μαρτυρεῖ ἐπὶ ἀλλ' ἐπὶ ἀνῶ· μὴ δὲ χαῖρ' μὲν
τὰ θεῶν μέλη· ἀμφὶ ἀδεῖ τὰ ἀκούσμ· μὴ γὰρ δεῖ τοῦ ὀκόσμος
ἀμφὶ νοῦν πρὸ τὸν θεῶν· ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀπαντῶν αὐτὸν ἀπὸ τὸν
καθορῶν ἐπὶ γνῶθι ἐν δοῦ· ἐπὶ ἀπὸ ὀλίγῳ τοῦ θεῶν·
πέρας μὲν ἐπὶ πολὺ ἐν τῷ δῶν· ὅτι δὲ μὲν ἐν αὐτὸ ἀπὸ
ἀπαντῶν χρόνῳ τὰ ἀπαντ· δεξιὰ δὲ οὐδὲν· ἀμείνων ἐπὶ μόνον
φορεῖ· γνῶθι δὲ ἐν θεῶν δεξιὰν ἐπὶ μὲν πορεῖ· πόδ' ὑμῶν μὲν ἐπὶ
χρυσὸν· ἀδὲ ξύλα· ἀδὲ πορφύρεον ἀπὸ πρὸς μὲν ἐπὶ πορεῖ·
ἢ βασιλεῖαν· ἀλλ' ἀδὲ οἴνου ἀφθονία· ἀδὲ ὄψεα· ἀδὲ τρυφῆς·

ταῦτα δὲ ἐπιστολὴ οἱ μαθηταὶ ὑπὲρ τῶν ἁγίων φαυλοσκόπων
τοῦ δεσπότου εἰσίν· ὃ δὲ ἀεὶ ἐμπόδιον ὑμῖν κατασκευάζεται
βασιλεύς, δεῖξαι σκοῦδε φέρουσι τὸν ἀγῶνα, καὶ
ἐξουσίαν ὑμῖν ἐπὶ ταύτην ἐμποιεῖται, ἄκυπλοι καὶ
ναῦται· φορτικὸς ὄχλος· ἀλλοῖς κεῖται φιλοσοφεῖν·
ὅτι ἀνωφελὲς λόγοις παιδεύεται ἀνορέσεσι· μεῖζον
οὖν ὑμῖν φαίνοιτο ἀπαιτεῖσθαι μοῦσαι σοφιστεύειν τοῖς
βασιλεῖ, καὶ ἀναιρεῖσθαι νίκας δεξιαῖς χρῆσθαι, ὧν ὁ ἄρπαξ
ἐκείνων γνῶσις· φθάνει δὲ ὑμῖν καὶ τὸ ὑμβολὴν μὴν ὑστερεῖν
καὶ ἀεὶ γὰρ κεκοσμῆσθαι ὑπὸ τῶν λόγων, τοσοῦτο δὲ λόγοις
ἐπαρήξασι πολλὴ μεσόμοις· καὶ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι καὶ
νουμηνίας· ὅτι σκεῦος ἐστῶν θαυμάσιον ἵνα πορεύοιμι καὶ ἄρτιος ἐστὶ
ἡ δὲ ὑπὸ χεῖρα ἐνόμισε ἀνορεῖσθαι ἀκολουθεῖν πρὸς ἔχεσθαι,
καὶ βαλανεῖον φιλοτιμεῖσθαι· ἀλλὰ τοσοῦτον δεῖ πεύσεται κηρύσσομεν
τῆς πρὸς μεθέσεις, ὡς ἐν ὀφείλεται ὑμῖν δικαιοῦν πλοῦτον
ἐμεμελήσθαι· ἔτι οὖν ἀθέσεις βασιλεῖ, ἀ ἐγὼ τοῦ ἐμὲ
λόγοις ὑμῖν περὶ τῶν ἄλλων ὧν ἀιδίλω· ἡ δὲ πεῖραν δεῖξαι
τάχος, ἀμὴ ξυλλεγόμενοι ἐκκλησίαν δοκιμάσεται· ὡς τὴν
ἐφήσουσι ἐπὶ τὴν δημοσίαν φρεῖδα· τὴν νικῶντα γὰρ
μισάτε χρῶσι πλοφοῦσι κτήσεσθαι· οἱ δὲ τὰ ἀοῖν σκέ-
νεοτίαν ἀνδίστανται μὲ ἐσοῦ· κύμηλοι· καὶ ἀεὶ ὁ χρῶν πέτεται
ὡς ἐστὶ αὐτὸν βασιλεῖ, κὰν πρὸς κάνκ ἐφάπτεσθαι γῆν· καὶ ἀλλ-
καὶ ἀποιεῖν, αὐτοῖς κοσφόνη πλοκαῦτα ὧν κεφέρεται· ὅτι φίλο-
σοφεῖν ποιεῖν, μεταμελεῖ ζοῦν ἀόβιον ἐπόρεσθαι· ἵκανὸν μεθῆκεν
δὲ μὴ γαῦν· καὶ λέγεται ὅτι αἰνεῖν αὐτῶν, καὶ ἐγκόσμιοι τοῦ
πολλοῦ μόσμου, ἀμὴ οἷον καὶ πλοῦτον ἐπαινεῖν τὴν εἶναι
ὑμῖν ὁ ποιεῖν φῦ δὲ λυπεῖν βασιλεῖ· ὁ πόλεμον λέγεται ἐφεῖν
ἐκρίσι κάτω· τὸ τὸ δεῖ ἀπὸ τὸν βίον καὶ δεῖ μόνον καὶ ὅτι εἶναι,
ὅτι τὴν βασιλεῖ νεῖ φρόνον· μεγάλεμον· ἀνδρᾶος· μεγάλο-
πρεπὲς· ἀμεθὲς· ἀμεγνώμονα· τοῦ ἀνδρὸς ἐπεμεῖ, καὶ ἐφεῖ

ἡ πλοῦ

ἀμφισβητήσειε· πρὸς ἃ δὲ ἐστι μὴ ὁ μὴ πολύτ· ἡ μὲν ἡμῶν
τὸν ἐπαινεῖν σαυτὸν καὶ μὴ μόνον καὶ τὰ χαρίεντα τοῦ πρὸς ἡ φίλοτιμία, ἢ οὐ
δικαίως λοιδορεῖ ἐπὶ τῷ μέν· ἢ τὸν ἀνδρεῖα σῶν ἀκροῦν ἐρῆνον δίκαν
πρὸς τὸ ἔργον· πολὺ γὰρ βέλτιον τὸν ἐκείνου ἐφικνεῖσθαι ἢ πρὸς
σὲ τὸ ἔρωμαι ἐλθεῖν· μετὰ λόγου πρέπει δὲ τὸν ἐν δαπάνῃ
μεγάλῃ, τί ἂν τὸν λέγοι τὴν δὲ ἐν τῷ δόλῳ μὴ μεθεῖν τὴν τύχην τὸν ὁ δόλος
ποθεῖ, σύνοιδε τὸν λοιὸν ἀνδρὸς· τοῦμὲ, φησὶ· τοῦδε, τὸ μέφε·
οὐ τοῦμὲ, ἰδίᾳ λυπήσω· διὰ τὴν δὲ τὸ κοινὸν ἀρετὴν, διὰ τὴν
σεφυλάξε· τῷδε, σύγχρεσθαι κέρκεσ λυτρὸν ὁ λεθρον πολλὰ
ἡ θοπά· ὅτι ἐρῆμε λίσιμον ἐπεριπτὸ ὦ μὲ εἰσὶ τὸ δίνοι
ὁ πρὸ ὦ ἄπον· ἡμεῖς τὸν τὸν ἐλάμπειν τὸν ἐρῆμε, μὴ μόνον αὐτὸν
ἐπαινοῖμεν μὴ μόνον ἡ ἐκ πρὸ ἐλεῖ ἀεὶ ἐρῶν· ἐλεῖ ὁ μὲν τὸν πρὸ βαῖ
λίμ· ἡ σύνοιν ὑπερεφ ἀλλοδιάτλον, κὴ πρὸ πρὸ λίμ· ἀλήθειν
ἡ μὴν δὲ ἐκ ὁ θεῶν δὲν τὸν μορφὴ σὺν δὲ ἐλόμεθα οἱ τὸν πι
δὲ ἐφόνησ, ἢ μὴ ὡς ἐοικ φυτὸ πλὰ τῶν ἡ κολακεικὸ τὸ ρ·
ἀλλὰ ἀποφύτορ· ὅτι ὁ πόσ σκὰν ὀνηροφόλησ, ὑπὸ πρὸ μὲ
τε τὸ μὲ φλ· + τὸν αὐτὸν πεῖρε πλὴ ἀλλὰ τὴν ἐν νέω· + 230
πάλιν οἶν ἀπὸ τὴ τὸ πεῖν· ἀκοῖδα ὅτι ὁ πεῖσ τὴ πεῖ μόνον τὸν χρὴ τὸ
πεῖσ κόν τὸ· πὸ τὸν τὸ μὲ λλον ἢ πὸ ὁ ἐφὴν· σὸ ἰ γὰρ δὴ μὲ ὀ νῶ ὁ
φόν· τὸ πεῖ ὦ νοῖσ· ἢ μὲν ὁ πὸ σ, ὁ ἀρχὴ μὲν ἡ ὑπὸ φόδ· ἡ ἡ φλε
λύοσι οἶ τὰ μὲν ἡ τὰ αὐ ξηθέν τὸ σὺ τὲν θὴ σοι πεῖ οἰ μὰ ζὲν·
ὁ ἐφὸ δὲ ἀπὸ τὸ ὑ τὸ νὶ φὴ νῶν ὀ νοῦ τὰ σοι τὸ πὸ ρ σοῦ ὁ ἐλῆς·
τοῦ τὸ μὲ τὸ ὑ χρέοσ τὸ ὁ ἀρε τὸ· ἡ ἡ πὸ ὑ φαὶ ἐν τὶ σ ἐ ἡ κὰ ἐ ρὸ τὰ
σὺ τὲ τὶ κὲ ἡ ἀ πὸ σοὶ ὁ πεῖ, ὁ ἡ ὁ μὲ φε τὸ σὺ ὠ τὰ αὐ τὸ τὴς
τὶ μὲ τὸ, ἢ πεῖ σὲ πὶ γὲ κοὶ νὸ σὺ· ἡ τὸ σὺ ὁ δὲ τὸ ἀρε τὴ ν ἡ,
μὴ τὸν ἡ σὸ δὸ ξ ἀν νε νὸ μὲ κὲ τὸ ὑ πὲ φὸ τὲ τὶ· ἡ πεῖ σὲ μὲ τὶ,
τὸ μὲ ὦ, τὸ ὑ τὸ μὲ ἡ τὰ ἀπὸ ὦ τὶν· σὺ τὲ τὸ χὴ· σοὶ δὲ τὸ μὲ ἡ
τὸ ὑ, ἀλ λὰ ἡ τὰ ὦ τὶν· σὺ τὲ δὲ ἡ πεῖ ἀν· ἡ αὐ τὰ ἀπὸ τὸ ἡ δὲ κὸ λὸ
καὶ ὑ μὲ βὰ ἡ νὸ ἐ αὐ τὶς· πεῖ φὸ τὲ γὰρ δὴ τὲ τὸ ὁ δὲ ἀ μὲ ὑ οἰ κὶ ἀς.

ἐπωφελεστάτου καὶ ἀλουργίδος. Νίκηφορος ὑποδεξάμενος τὸν λόγον
τῶν δίνων· νίκητε δὲ εὐθὺς τὴν γνάθον· νίκησε δὲ καὶ πολύγυμε ἀνήρ
μεθ' ὧν δὲ νίκησε πολλὰ καὶ θαυμαστὰ γεγονὼς, ἐπὶ δὲ χαλεπὸν πεφυτευμένη
ἀλαθὴς οἰκονόμος, ἐπὶ μὲν ἀπαθὲς ἀπέφηνε δόξαν· ἔτι δὲ ἐν δὴ πολλὰ
πεῖφ φιλόμυς, οὐ τρόπῳ τῶν πεῖ. Ἀνὴρ φιλόπλουτος· Ἀνὴρ εἰφ
σεκεν θαλάσσιος καὶ κοσμοκοιμῆ ζῶν· ἀδὲ ἐν δὴ μεθ' πεβ' τῶν
Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἱερῶν φιλοσοφίας μεθ' ἱερὸς σκυθικὸς,
τὰ αὐτὰ ποιήσας ἐφυμεῖον· Ἀνὴρ πολὺ πλὴν τῶν πεῖ φιλοσοφ
τῶν ἔθνος· ἀλλ' ἐχθὲ δὲ θαρρῶν φιλοπόνος ἐν ὑδρίᾳ· Ἀνὴρ πάνυ
λαμπρὸς· Ἀθηναῖος ἐν μαρτυρίοις φιλόφ· σὺ δὲ, ἀδὴν, ἐκ πλα-
τίνος δίνον ἀπὸ κρόταφος κορυφῆς νέον τὴν νοήσω· ἀδὲ
μορμολυκεῖα σὺ ἀν ἐπὶ δὴ πρὸς φαντάζει· οὐ Ἑλλα
σίφρων ὁ τὸν καθόλου πρὸς ἰδὼν, θεραπεύτη· ἐξ ἀδέσεως
γνώμης ἀπὸ πεφυκὼς εἶδον· φιλογνώμων τὰ περὶ τὴν
ἡλικίαν· ὑδρηνὲ μεθ' ὧν πέλοσ· ἀδὴν, ἡ ὀρνιθὸ
τὸ σὸ χρεῖ τε θεῖ μὲ γὰρ αὐτὲ ποιεῖν ἀνάπολας, οἷας
τῶν ἐν ἀδικεῖ τὸν ὠμῶν φησί· μεθ' ὧν δὲ ἀν δεφὴν ἀδὴ μνη-
μῆρ, θ χὰ ὑπὲρ τὸ φῶς πατ' ἀπὸ φὴν τὸ ἀλ· ἀδὲν ἀν
φαν μεθ' ὧν ἀπεφυκὼ θῶσας πεφ' ὧν ὠ τὸ ὑπὲ πρὸ ὑπὲ
πω τὸ ἀρεσ τὸν· ὡς τὸ οἰμ ἀκόν τ, ἀπὸ πυδὴ κῆφ· οὐδὲ
εὐδὴ λος πολὰ κατὰ ρὴν ἐν ἐπὶ ἀπὸ δν· κολὰ μὲ δὴ τῶν τ
βασιλικὰ τὰ παιδεύμ· τὰ ἐφ' ὡς πρὸς κυλὰ αἷμα τ
θεῖ ἐπὶ λεγόν· ὁ γὰ κὰ βορβόρων· ἐγὼ δὲ σὲ δέ μὲ ω
δν· ὅσον ἀδὲ πω ἐν τοῦ βασιλικὸ τὸν· ἀδὲ μ ὠ ζῆ τὴν
δὴ μὲ ἐν ὁ μὲ αἰ τὸν ποιμένα σε ἀ μὲ λον τ, ἐν τοῦ λυκὴ ἀπὸ β
ὠ ἀ φ ἀ τ πεβ' τὸ· πε φ τὸν μεθ' ἡ γὰ β ὁ κῦν παιδὰν
ὁ πλὰν, τ ποιμνὶ ἀ σ πε φ ὁ ἐν δὴ μὲν· ταὶ τ δὴ τ παιδὰ
φησὶν ἡ σὶ ὁ ὀρνιθὸ· ὁ ὀρνιθὸ παιδὰ τ βασιλὲ κὰ λὶ ὁ πλ·
ἐ σὺ χρεῖ ἐ δὴ μὲ τὸ ρὶ ὁ δὲ χοῖ ἡ ρὶ ὁ δὲ χο ὁ ὀρ· ἐν ἐ πὸ κὰ τῶν

ἐπ· μικρὸν δὲ ὕστερον αὐτὴ ἐλεωνήσας· φησὶ δὲ λέγων ὑπὲρ
τῆς κομιδῆς ὅτι· πεφυλαγμένη τὰ τῶν μυθῶν· ἡ ἐναισίμου
δὲ ἀμφὶ δόμοις· ὅπῃ δὴ, οὐ λίην τιμήσεσθαι δῖος κόρε μετὰ δόλοιο· γὰρ
μεγάλα τε φίλοισι διὸ τρεφέμεν βασιλήιον· τοῦ μὲν, ἐπὶ λόφοις
πλυκερὴν χλοιῶν ἄρσην· τοῦ δὲ τε ἐκ κόμης ἐρέμεν λίγα·
οἶδε τε λαοὶ πάντα φόρ αὐτὸν ὁ φρεσὶ δὲ μὴ κρεῖσσον· τὸ δὲ μὴ κρεῖσσον·
πόσε πάλι ἡ λίκον δεῖ θυμὸν πεφυγμένα βασιλῆα· ὅπῃ ἡ τῆς·
φρεσὶ τῶν μυθῶν δὲ μὲ λοῖσι· πρῶτον μὲν αἰδοῖον αὐτοῖς ὄνο-
μάζει· τοῦτο δὲ, ὅτι ἀρξοῦσι τοῖς ὑπηκόοις, αἰδοῖ μὲ δόλον ἢ φόβῳ
χρῶμεν· ἐπὶ δὲ τὸ μὲν αἰδοῖον, τιμῶν τοῖς αἰδοῦσι· τὸ φοβερὸν
δὲ αὐτὸ μόνον τοῖς δεδοικόσιν· ἔπειθ' ὅτι θεοφίλεις ἀναγκαῖον
ἦν αὐτοῖς βασιλεύειν ἄμεινον ἢ πεφύτευται· ὅ, σοι πάντων μεγα-
κλεεῖς ὄντες ὅμοιοι φρονοῦσι ὑπερχόμενοι ἐρῶμεν· αὐτὸ γὰρ ὁ ποιῶν
ἀγαθῶν· αὐτὸ χρήσιμον· αὐτὸ μεμνῆται, τῆς πόλεως νῦν πεφυ-
τευμένος· ἐν τῇ κοσμεῖ ἐστὶν τοῦ πολέμου· ἐνδήλον ὅτι τὸ
ἀνῆκον, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς· ὡς τὸ θεμέλιον τῶν τῆς ἀρχῆς
ἀρμονίαν διεφθορυῖαν σχεδόν· ὅπερ ὅσος ἀγεῖσθαι δὲ·
τοὺς μὲν, ἀγαθοὺς· τοὺς δὲ, ὡς τὰ ἀστεῖα τοὺς φόβους τοὺς πορ-
μέλος ἠχήσας· ἀπὸ τὰ ἀεὶ τῶν κακῶν· ἐνυμφωνίαν μεθήρ-
μοσε· ὅλον γὰρ ὅτι σε τὰ νῦν ἐφορεῖν, ὡς ἐπὶ δὲ σοι·
τοὺς φύσει τὰ· γὰρ οἱ ἀν τε τὸν μεγάλα πονεῖ τὰ πάντα, τῆς
εἰζηνοδὲ ἀλλὰ γοῦν κεῖ· ἀλλὰ ἐν ὅ τρεφῶν ὀνομάζει τὸ
βασιλεῖ· τοῦ αὐτὸ τῶν μυθῶν ἐφορεῖ μόνον· ἐρῶ ἢ σε ἀνῆ αὐτὸ
φησὶν αὐτὸ τῆς λόφου τῆς δεξιᾶς πλυκῆν· ἐλόγου ἀγκάρπῃ
ἐπὶ φελίμου· χλοῖων τὸ δεξιὸν αὐτοῖς ὡς ἐκεῖ· ἐπὶ τὴν δὲ μὴν· ἐ
τῶν ἡλίου· ἐπὶ τρεφέμεν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὑπηκόοις τοῖς ὁ φθαλ-
μοὶ ἐπὶ ἀγαθὸν μᾶς ἀγεῖ κρεῖ· ὁρῶ ὁρῶν τὸν βασιλέα
ποιῶν· ὁρῶ μέγας δὲ τὸ ἀρχοῦσι· ἐπὶ δὲ τὸν δὲ θεμέ-
τὸ ἐκφανῶν ἔτιν· ἢ δὲ τὸν δὲ ἀκροῦσι τὴν ἐκφάνα φωνῶν·
ταῦτα, ἅτι σοι πρὸς τὸν κομιδὸ πρὸς σὺ φίλε πάντ πρὸς ἀ

ὁ λίθος πρὸς τὸ αὐτὸ
ἀνάκρεσις ἐστὶ ὅτι
πρὸς ὁ ἀνῶν τὶ νῦν ἀν
γρεῖ τῆς ἀρχῆς ὅ ὅν τὶ τὰ
αὐτὸ ὁ ἐστὶ ὁ ἐν

ζύμοπωλάδη· ἡ δὲ χὸ ἐφεσαῦτ πορεύεσθαι με τὴν θέμιν· εἰκῶ
δὲ κοῦσαν δὲ τὸν δίκλω· τὸν νόμον δὲ ἐκωνόν τὰ ἀφ· αἰ δὲ τὴν
δεῖ ἔφος· τὴν λικοῦ τὸ ἔων, ὅ τι πόδιν ἀνοίσ ὠν τὸ τῶν· τὴν τὸν
καὶ τὴν θάλασσ ὑπὸ κόε χων, ὅ μεν σ κὰ τὶ μὲ ἔα κόλ ἐ αὐ τ
κὸ θηλ ε μὸν ἡ δὲ πὶ τὰ τὴν ἐγ α πρὸ ὑ τὸν· ἀχὸ τὶ τὸ ἔφ μεσ
ὄρ ε σ ἔα ὑπὸ τὸν πολ· ἀ δὸ τὶ τῶν ἔα κὶ κφὸν ἐπὶ ὠὶ ἀ πὶ μ ὠν
δὲ λὸ τὶ πρὸ ς ἔα σ μὸν σὲ ἀ ὔ λὸν ἐ ξ ε γ δὲ· τὴν ὠν ἰ δ ρὼν τὸ ν τῶν
τὸ μὲ σ ὀπὶ, δὶ ἀ ὔ ἔα ὑ τὸν κ ἡ ἔα κ ε κ ε ἐ α λ ω κ ε γ· ὠὶ
τὶ γ ο ς τὸ ἢ τῶν ἔα σὶ λε ὠν ἀ ὑ μὺ ἔα ἔα σ ὑ ἔα ν, ὅ σ ο γ ὠὶ τὸν
σὺ πρὸ ς δὲ ἐ λ α μ β α ν κ δ ξ π ὴ θ η σ α ν· τὶ ὁ δὲ ὑ ἔφ σ ἢ ρ ε ἔ
θὶ σ ε τὰ σ τὶ χ ὲ σ τῶν γε ὠν ὠὶ τὸ λ ὁ γ ω ν· τὶ σ π ε ὁ θ η κ
τὴ λὶ κ α ὐ τὰ δ ἐ λ α θ ἀ· τὶ σ ὁ μ ο τὶ μ ω ν ἐ π ο ι η σ ὁ λ ο τὸ ν δ ὲ π ὸ ἔ
π λ ω τὶ η σ ὁ μ ο τὶ μ ω ν, ἔ ὶ σ ἀ π ὸ ἔ ω ὑ φ ὁ π λ ω ν· τὶ ν ὶ δὲ θ δ ε
σ ὑ σ α φὶ λ ο ἔ φ ὶ α σ ε μ ὲ ν ὁ τὶ ρ ο ν ἐ μ ὲ ρ τ ὺ ρ ε π σ ε· μὲ τὸ ἰ ν ὠ
ὁ σ α γ ο μ ὶ σ π ο τὶ σ ὁ π ε ρ α σ ω σ τ ν δ ἢ σ, ὁ λὶ γ ω ρ ἢ ἔ α ι· ἔ α ρ
ὑ π ὲ ρ χ ε σ ὶ ἔ ἔ μὲ γ ὁ λ α ἢ τὶ ἔ α ὠ α ι τὸ ὑ φ ὺ σ α ὠ τ ἢ· τὰ ὠ τὴ δὲ
ἔ π λ ὰ ὠ σ χ ἂ ν ἀ π ε ρ ε λ ο ι ο· ὁ γὰ ρ τὸ ὠ δ ε π ὰ ρ ε ἰ σ ἐ ν ε ἔ ὺ κ ἐ κ τ ἢ
ἐ φ τ ε, σ ὶ μ ὴ ἢ ἔ α φ ω ν ν σ ὑ π ὸ ρ ξ η δὶ δ α σ κ ὁ λ ω ν ὁ φ ὶ ο ν ὶ·
κ α ὶ π α ὶ δ ὶ τ ὠ ν· ὁ δ ἐ ἰ ν ἐ ὶ π α ὶ· ὠὶ τ ὠ ν ἐ μ ὲ ὠ ν κ ὁ θ ἰ ζ γ
ρ ο ν ἐ τ· ἔ φ ε υ λ ὁ τ ρ ο ς ἐ σ ο μ α ὶ σ ὶ τ ὸ ὑ φ ὶ ν ἰ κ ἢ τὰ θ ρ ε
τ α μ ε ὶ γ ἔ τ ὸ ν φ ἰ λ λ ἐ α· α ὐ ν δ ε ὶ σ ἐ φ ὺ τ ὁ δ ο ς ἢ τ ὸ ν π ε ρ ἢ ἀ ι
κ ν ὴ ὁ τ ο ς· ἔ δὲ ὁ τ α ὁ π ὸ τ ε μ ὲ ὠ κ α ὶ ὁ ἰ ν ὸ ν ἐ φ ὁ ξ ὠ· ἀ λ ὶ
α ὐ ὲ ἐ φ κ σ ὶ π ο ρ ἔ μ ω ν τ ὠ ν ἐ κ τ α ε ὶ ἢ τὴ α μ ε ρ ὸ σ ἰ α· τ ο ἰ ς ἔ ε γ
ν ἰ ο ι ς σ ἰ τ ἰ ο ἰ ς· ὑ φ ὠ ὶ ν α ὐ ὲ ξ ὴ θ ε τ ὁ ἢ τ ὸ φ ὁ σ· κ α ἢ τὴ τὸ ν χ ε ὁ ν ὸ ν
τ ὸ ν ἐ ὸ ἰ κ ὸ τ α, ἔ σ ὴ μ ω σ ἰ α χ ε ὴ λ ἔ γ ε ν, ἔ σ ὴ σ ἰ ἐ α χ ε ὴ σ ἰ ὸ ω π ὠ
κ α ὶ ὁ σ α π ρ α τ ἢ ν κ ὁ λ ὸ ἰ· ἢ ὁ σ α μὲ κ π ε ρ τ ἢ ν ὠ ὁ φ ἢ ἰ μ ε σ ὁ τ ἢ ρ
κ α ὶ ὁ π ὸ τ ε ἐ τ ἔ ρ ε ν χ ε ὴ τ ὸ ν θ ὺ μ ὸ ν· ἢ ὁ π ὸ τ ε κ ἢ σ τ ἢ κ ὸ ἰ μ ἰ ζ ε ν·
κ α ὶ τ ἰ ἀ ἰ σ ὺ ν ὁ χ θ ὺ α τ ὺ χ ε μ ε· ἢ ὴ ἰ κ μ ὲ ἢ ὁ ἔ ε τ ἢ μ ἐ
ἢ ὁ π ὶ π ε ρ σ ὶ κ κ τ ὸ ν ἔ α ὶ λ ἐ α τ ὸ μ ε μ ὴ ὁ ἰ κ τ ἔ ρ ε ν, τ ὸ δ ὲ ἐ π α
γ ο ρ θ ὠ ν· μὴ ν ὁ ν δ ὲ π ὸ ἐ σ χ ὁ λ ὁ ν τ ἰ μ ὠ ρ ἔ ὠ ν· ἢ ὁ π ὶ ἀ λ λ ὁ μ ε ἐ

ἐξαθροίσας χαν· ἀλλὰ δὲ οἰκέτων· πλὴν, ἀρετῆς ὑπεροχὴ· τοῦ;
εὐχρηστο πλεονεξία· ἐν μὲν παιδεύσεσι ἐν οἷς δὲ σὲ ἐμοὶ πλεονεκτῶν
ὄκνῳ· κὸ θεὸς ἀστοῖς ἀεὶ ἐστέλλης· οἱ πλὴν μὲ γὰρ ἀλλὰ ἐξαιρεῖ δὲ
ἐπαιδεύσεσι γνῶσιν· ἢ τὴν μὲ κεδὸν ἀνῶν, δικαιοῦν πρὸς φύσιν πρὶ
ὁσιν κρατῶ· ἀλλὰ μὴ προσίεται αὐτοῖς ἀνδρεῖοι μὴ λαβόμενοι
τὸν μὲ λόγον τὰ αὐτῶν ἀπολαύσεσθαι· ἢ πρὸς ἀλήθειαν· ἢ πρὸς δὲ ἀν
πλὴν κοῦσι τῶν διδασκάλων· ἢ πρὸς κὴ ἢ· πρὸς δὲ τοῦ, ἵδρυσιν ἢ
ἀλλὰ διακονήσουν· ἐγὼ δὲ ὀφλισκάνω τὰ φάσκοντα εἰ ἀπεῖ
πλὴν σφῶν ἐν τοῖς πρὸς τὸν λόγων τοῦ ἐστὶν χρὴ, ἀστῶν
λόγων· ὑπὸ χαρὰ δεσπόσι μὲ, ἐν ὧν πρὸς λεγόμενοι τῶν πρὸν
λεκλεκτῶν· τὰ δὲ, ἢ πολλῶν δυσκολωτέρα, πλὴν πλὸν κτῆ
νῶν δὴ τῶν σοῦ γονέ· τὰ δὲ, μᾶλλον σοὶ μὴ πλεῖστα· ὅτι μὲ γὰρ
ἔφυσε κλεοῦ λέων, οἷ δὲ, δεξιὰ ἀεῖ, πλὸν σκλῆρ· ὅτι δὲ ὁ ἐν,
ἀρετῆς ἀθλον ἐκ τρόσωπο βασιλῆ, σοὶ δὲ ἢ πυγεῖν δόσα
ἀιδοῦ χὴ, ἵσον τὴ φῆμοι πλὴν ἀμεῖ μᾶλλον δυσκολωτέραν· χρὴ
γὰρ πλὴ ἐστὶν χρὸ· πλῶν πρὸς μὴ χρέω φονῆναι· ὁ πρὸς σκλῆν
ἀνῶσιν, ὡς ἐν τῇ σοῦ· ἀλλὰ τὸ σὸ μὴ, μὴ χρὸν τὸ πρὸς ἐστὶ γονέ
φίλονεικ· σοὶ δὲ ἢ πλῶ ὑμῶν τὰ κοῖ ἐστὸν οἷς πρὸς σοῖν ἢ θέν
τοῖς μὲν, τὰ πρὸς ἐστὶ ἀιδόστην χρῆσον, ἢ ἀ πρὸ λέγε, ἢ ἀρετῆ νόν.
ἢ δὲ ἐστὸ· σοὶ δὲ πρὸς αὐτὸ κρὸ τὸ ἐστὶ ἢ φρεῶν ἀρχῶ· καὶ
τὰ τῶν σχοῖσι δὲ τὸ δεῖ θεῶν σὲ φὴ πλῶν· ἢ τὰ τὸν πρὸ
τὸν πρὸν πρὸ τὸν ἐν θῦμεν, ἢ δὲ ἢ τῶν ὀθορ βὰ ἢ ἀδὲ
τὸ βασιλέαν ἐτυχε τῆφ· ἢ πυρ φὴν ὡ καμεῖν· ἢ δὲ κλέ
ψε πλὴν μὴ τῆς ἀρετῆς· ἢ δὲ δὴ νοοῦσι φὴν οἱ ὑπὸ ἀπὴ ἀσὶ τ
σκλῆν φρὸν τ τὴν τῆφον· ἢ δὲ τῶ τὸν χρὸ, ἀλλὰ τῶ γνῶμε
μὲ χρεῖον ἢ σπε· ἀλλὰ πλὴν ἐ πρὸ ἢ ἢ· ἐν σκλῆπτα καὶ ἢ ἢ καὶ
βασιλῶ· αὐτῶν πρὸ τὸ χρεῖον ὡ τὸ, ὅσοις ἀκοὲ ἢν δὲ μὴ ἐστὶν
τὴν· ἢ τῶν σκλῆν ἐν γὰρ ἐστὶ, ἀτ ἢ ὑν ὄν τῶν πρὸ, ἢ ὡς ὁ μὴ
ὁ τὸ ἀτῶν ἐστὶ· ὃν γὰρ ὁ τὸ κοὶν τῆφ τὴν, ἢ δὲ πρὸ μὲ χρεῖ.

ἐκαρτέρησε μὴ δὲ κοινωνοῦ πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν
τῆς χαροτονίας μενόντος ἐν τῇ πόλει τιμίου
τοῦ πρεσβυτέρου· οὗς τε φόλε πόνε ἐπρεσβεύσαν διωνίζε
βιούτου λόγον· σὺ δὲ πολλὰ πλοῦτον ὄνδ τῆς αὐτοῦ δῆς· χρὴ γὰρ
μὴ δὲ τῶν πρῶν ἀπολαφθῆναι· ἀλλὰ κάνε μὴ μένοντῶν
ἐν ὤ πολ· οἰκοῦ γὰρ πορεύῃ τῶν ὑπερόδων· ὑπὸ τὸν
ἀν πορίσκε τὴ σεαυτῷ· ἤθος· ἡ βασιλεὺς· ἡ πρ· ἡ αὐλε τίος.
πρὸς ζῆλον σε καλέσει· ἵνα τοῦτο δὲ χρὴ τὸ ἀφαὸ
ὠὶ τὸν ὁμόσοι χόν σοι λαμπῆ ἐξ βυγε γοσ ἀπίλω, ἀπο-
χρήσατε ὥσ νέ ω πρὸς νέον δίαμε λλαῖ· σκάνον μὴ σοι
πῶ φόμαι πρὸς κωφᾶ ἀθαμε ἐν ὑφ ἀπαῖ τ ἐλλήνων
τε ἐβαρβάρων· ὥσο κὶ πᾶν δὲ τῷ ὀ ἀσκῆ· φοβερὸν
μὲν ἅναι κελτῖσ ἐθνεμῶν· κα τ δὲ ὀ ἐν φανε ἐν τ τ
μεθυμῶν καθηγεμόν· κα τὶ ὀν τ σκυθη θρόν βυν ὑψηλὴ νὶ ηκ
ἀν, χρυσοτίσι νε βίσ βαρβάροις· εὐλαβε ἐσβρυδ τ ἰόμο-
τὶ κῶν μεφ ἐκίων ὥσε χαν ἑαυτὸν τῷ πολλοντὶ· ὡς μὲ
κόλιος τὸν τε τοῦδε ὁσ· ἀσὸ πόθεν θάρσος αὐτὸν ὁ φόβος
οὗτος προσδέξεῖ· ὅ πότε οὖν ὠ χρὸν οἰκοῦσι δὲ κολεῖν
ἀνάγκαῖ, ἡμεῖ τὸν ἀν, ἀνμὲν μεδλοκίζε αὐ· τὰ τῶ μὲ δὴ
πρῶτον πλεονεκτοῦμε ἐπῶν γὰρ κὰ ἐν τοῦ ἀδελφ, τὸ βα
λίζαν ὀδὸν κ δὴ τε τρὶ μεμε ἐγω· ἐπιθὸ τὶ ἐχω ἐμ μὴ πλὴ
φλῶ εὐ μουθ τὸν· ἐ δ μὴ σπέμπ ἀνάγκαῖον σὲ πορεύ
ῃ πὸ θὼ ὀ ἀλόσωνταο· ἀλλὸ ποι πὸ τῶν, ὁ ἀστεύζησο, πρὸ τῶ
ἐ χασ κὰ ἀπαῖ τ· ἐκεῖ λίγα δὲ τὸ τῆς τε χῆ τ βασιλικ
ὠὶ τὰ μόνασ· πῶ ὑπὸ τὴν σὴν μεθρί ἀλ τὸ ὠ πυρ δὶ ἀλῶξε ἐ
ῃ σὶ γὰρ τὸ φίλε πεῖ ἐν τοῖσ λόγοισ, οἱ μὲν, βασιλικοὶ ἐκ ὁ-
τρεφῶ αὐτε χῆ· οἱ δὲ, ὑπὲ κόοις πρέπ τῶ ἐν δὶ ὠόταμο
ὁ σοι μ προσεμε γῶ· αὐ ἐρωῶ τὶ ὠ τὶ χ ἐστε μόνο τὴ τ ἐμπὶ πλόῃ
βαλλε ποι ῶ σὶν ἑαυτὸν· πρὸ τοῦ, τὸν λόγον ἐ σεαῖ ἐν τ ἀλλ,

καὶ βασιλεῖ πρέσβεσιν ἀκούσεται καὶ φόβῳ μεγάλῳ. ὅσοι δὲ τὴν λευκὴν θεραπεύουσι
καὶ τὴν ψυχὴν δὲ ἐνδύσασθαι ἀκόσμητον, καὶ τὴν ἀπάτην τοῦ
χθαμαλοῦ καὶ ἀνίκητον πρεσβεύσουσι. ἐν πόλει τὸν ἀγωνιστὴν βασιλεῖ.
ἐν ὧν τὸν αὐτὸν ἀνδρὶ πάντα κόσμοις. καὶ δὲ ἐν τῇ ἀμφι-
ἐστῶν θεραπαινίδων. καὶ δὲ οἰκεῖοι ὁμοίως οἰκέτας. δῶρα πάντα
ἀναμένουσι παρὰ τοῦ δεχομένου διαφανέστατα. καὶ πρὸς κῶν-
καὶ ἡδέα κόνοι. καὶ χαίρουσι, καὶ τῶν κλεῶν νίκων τοῦ δεύτερον καὶ
θαύματος τοῦ κλητέον ἀξίου. δίδοῦσι τὴν θαυμαστὴν ἀλήθειαν.
καὶ δὲ ἐν τὸν πεζὸν τὸν τὸν τὸν ἀνδρὶ κλεῖν ἀνδρὶ κλεῖν, καὶ ἡδέα κόν
λιτε πεζὸν τὸν νομίσθαι τὸν πολεμοῦσι κρείττω. δῶρα ὅτι
τοῖς χρεμμεδοῦφι λαθεῖν δὲ ἢ τοῖς ὀνόμασι, τῶν τὴν πολυπολύ
ἀιεγήνων. ὡς πρὸ τὸν πάντων ὀνῶν βασιλεῖ. καὶ ὅτι δὲ νε
μὸ τὸν φυλάττεται, πεδοκῶν τὸν πρὸς δεῖνον. δῶρα ὅτι
φιλαγαθὸν τὸν ἀνδρὶ, δῶρα τὸν τὸν ἀνδρὶ. καὶ ὅτι χρηστὸν.
καὶ πρὸς τὸν ἀνδρὶ δικαιοῦν. καὶ τὸν μὲν τῶν δίκαιῶν. καὶ ὅτι
πεδὲ σκάνον ὀφθῆναι σκῆνος, τεθερπνῶν. τεθεῶν
δεῖ καὶ τεφθὴν καὶ ὀνόματος τὸν ἐφθὸν ἱκανὸν ἦν. δῶρα ἐν
πλησιάζεσθαι μετὰ οἰκείαν μεδὲν ἢ τὸ σκῆνος. οὐ δὲ χρὴ κα-
λῶς θαυμάσωσι ἡμᾶς. οὐ βλαῦν. οὐ πρὸς χρόνον. βασὶ τὸ ἔπεσ-
νύμενα, τὴν τοῦ Διὸς αὐτοῦ κλητέον σοφροσύνην καὶ φιλο-
φίαν ἀπὸ. τῶν τὴν δεῦρο μὲν πρὸ ὀσσεῖ ἀφῆκεν. οἱ δὲ σύφα
πεδολοῦν καὶ τὴν ὠὶ τὴν μέλω. καὶ χρεσεῶν τὸν ὠὶ τεεσταῦρο πλε
τωνὶ καὶ εἰστολέ. οἱ δὲ ἐπὶ σεβασμὸν ὄντα ὠὶ τὸ ἀπὸ ἀνάξ νῦ
φοῖ ἀνδρὸς τοῦ τὸν ὠὶ βασιλεῖ. καὶ τὴν σκῆνον ἐξὶν πεῦκοι
σον. ἐν πρὸ τὸν κόσμον σκῆνον μὲν φόνων ἡθῶν. σκῆνον τὸν βασι
λεῖ δωροφόρῳ πεζὸν τὸν. καὶ μεγάλα. καὶ φιλανθρωπία. σκεύεσι.
καὶ πεῖσαι κακὸν ἀνθρώπου. σκάνοις καὶ πλοῖα ἐξ ἀνθρωφωνία. δι-
βολὴ δὲ καὶ πόρρω καὶ δὲ ἀπὸ ἡλαῖ. ἀσσκάνων τὴν τὸν ἐξὶν ὀφθῆναι
ὁ πρὸς δὶ δὲ θυγατρὸς τὸν ἀνίνα. πρὸς τὸν ὀφεῖ καὶ πρὸς ἀλλήλων

τοῦ κόσμου τούτου ὡς ἀκυρ. Κοινωνοῦντας δὲ φοφηθῆναι τε καὶ
κοινωνήσαι φανερὸν ὅτι κοινῶ. Ἐπὶ δόξης. Βασιλεῖ. Ἐπὶ δὲ βασι-
λεῖ ἀκούσῃ τὰ μεμεσῆ τὶ θῆ νόμῳ, ὡς τὴν κοινωνὸν ἀλλὰ πλοῦτον
ὑπὸ κόσμου. ἀλλὰ αὐτῷ νόμῳ πεποιηκὼς κοινωνοῦνι. ἀλλὰ γὰρ
τὸ τοῦ πεφανέρωσε φῶν, πλέον ἔχει ἐφίεται πεφωτισμένος. Ἐπεὶ
τοῦτο γὰρ κοινῶ. Ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Δίκαιος ὢν, αὐτόθεν ἀπολαύσῃ
ὑμῖν πεῖσθαι. ἑκάστῳ γὰρ τὰ ἀναλόγῳ τῷ ἑαυτοῦ φύλακι τρέπε-
κέκτηται. Ἀλλ' οἶν εὖ μὲν λῷ. μᾶλλον δὲ ἤδη τεῖσι. μεθηρόσας δὲ
ὅσον χρόνῳ πω Ἐπὶ τοῦ φόβου. καὶ πεῖσμος βασιλεῖ. Ἐπὶ πάντα τὸ
τοῦ ἀδελφοῦ ἐζηλωκὼς. ἄρτι γὰρ καὶ Ἐπὶ βραδύτερον τὸ φῦ
λεμα γοῦν ἐθήκαν. τοῦ δὲ σκάνη πεφλεβῶν ἐχαρὸ τόνησε
αὐτῷ κρατοῦσα τὸ Ἐπὶ τὴν βασιλεῖ. ὡς πρὸς αὐτῷ νεο-
τῆς, ὀξὺ μὲν ὀφῶν ἤδη. πορίσασθαι δὲ τὰ ὀκυρῆ. Ἐκ
ἐφῆμῶν τοῦτο φίεσθαι. ἀλλὰ φύσιν ἐπὶ πάντα φιλοῦσα τὸν σκυλεῦν
τοῦ λέοντος, λέοντα ἄν. Ἐπὶ τὸν βλαφὸν τοῦ βυεκωλοῦ ἐξεῖσι
ὁμοφῦν. δὸ τεοῦ τοῦ πεισθῆν ὑμῶν, τὸ κάλλιστον τῶν ὑμῶν
ζηλῶσθαι τὴν πεῖσθαι λῷ ὁμόνοιαν. καὶ δὲ τὰ ἀλλὰ πάντα
ἐπὶ λῆφῶν ὅσοι σὺν δελφοὶ ἀοῦς, ἅπερ πεῖσον τοῦ νῦν ὁμότεμεν
ὡς ἀφέξεται τὴν φιλονεικίαν πεφυλάξαφεν. ἀλλὰ καθῆτε τὸ
καὶ δὲ χρόμενοι τὸ πεφοίμιον. πεφοίμιον τὸν ὀνομάζω τὴν τῆς
τῆς ἀλλοιεῖν ὅδας Ἐπὶ ὀνομεφόνας. τὸ σκῆπτρον. Ἐπὶ φῦ δὲ φῶν
τὴν ἐγκλοφορῆ. ἔπος τὸν δὲ τὸν πολὺ γὰρ ἔτον τὸν ὁμός. δὲ ἀπὸ
τηλοῦ. οὐδὲ αὐτὸ λύπη τοῦ ὅτι κεν κεφαλῆ κρῶν ὁσον. κατέ
νευσε δὲ ἡ θέα κεφαλὴ πρὸς ἐκείνῳ ἔτρεψε σχῆμα τοῦ πορφυροῦ αὐτὸ
τιμῶ τῶν. οἷον τὸν ὠνὴ τῶν πορφυρῶν πεῖσθαι δὲ θέαμα αὐτοῖς. τε
τρωρον βασιλέων ποιήσεσθαι, φοῖ, λόξωσε δὲ ὀμηλίκοσι
ἐκατόνων ἀδομένων. ἴσα βαίνον. ἴσα πνέον. ἴσα φέρων ἐκ πρόσ
τῆς ἐκ φυλάττοντα. ἀλλὰ τὸν τοῦ μὲν δεῖξον τὸν βασιλεῖ, ὀφῆν
φῶς, ὡς τὸ χῆς Ἐπὶ ὀξύτατα. αὐδὴν ὡς ἀντιβολῶ μὲ ὀδῆν. ἀντιβολῶ

ἡμεῖς δὲ λέγομεν· πρεσβύτερε, ἵνα μὴ πάντα καὶ διὰ χλοῖ, ἀποκλίξομεν·
λιμῆν ἀφῶν ὡς θαύματος βασιλεῦ πρῶτε μὲ σεαυτὸν πρόδορον πάνσαν ἐν ὑπνῷ
πρῶτε δὲ ὑπνῷ πρεσβυτέρῳ· πάντῃ μὲν δὲ ἀμφοτέρῳ πρόδρομος
τὴν ὑπόδρομον ἐπεδέξασθαι· ὅμως· ὥστε μὲν μόνον ἐχάνθη μὲν ἀφ·
σὺν δὲ ὥστε μόνος τὴς κοινωνίας ἐξεκρίθην· ἀλλὰ ἀφ· πρ·
τὴν βασιλίδα τὴν μεγάλην πρεσβεύσαντα τὴν θυμῶν ὁμολογήσας,
ἐνωστὴν δεξάμενος ὡς ἀληθῶς· ἐπὶ ἑαυτῷ τὸν ὑπνῷ πρεσβυτέρῳ,
ὡς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡμῶν ὅτι τὸν πρεσβύτερον κλαύσαι περὶ τὴν
φολὴν καὶ ἀδέσθαι· ἐπὶ τοῦ ὀφείλοντος ἀνομίας τοῦ πρεσβυτέρου ἀπ-
ρῶσ· ἐὰν πρὸς ὁμόσε ὀνόσχῃν σκῆπτρῳ φωνῇ τὲ γὰρ κρῆ πῶς
τὸν νεανίσκον λαμπρόν· πάνυ φαίνοντα ὡς πρὸ τοῦ ὁρᾶν ὁμόσω·
ἐὰν δὲ μὲ φωνῇ ἀκούσῃ βασιλεῦ ὁ μεγάλων ἡγούμενος· ἐὰν πρε-
σβύτερος τῆς πόλεως πρεσβεύσῃ· ἢ πῶς ἐπιτρέψῃ ὑμῶν τοιαῦτα
μὴ κεῖνον ὀνόμασιν ἔτι· ἀπὸ τῶν μὲ ἀλλὰ πάσαν τὸν ὁρ-
λόγιον ὑπὲρ τὴν νῦν ὡς δέδωκε, ἐφ' ἑστίον ἡμῖν τῆς σκέψεως
ἐν ὁμόλογον πίστεως τῇ πεδάσι, ὡς πρὸ οὐ νικήσαντα τὸν λύμπιδον

Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου τὸν αὐτοκράτορα ὁ βίβλιον·

ἀσπάζομαι τὸν ἐπαινῶν σε ἐφ' ὑμῖν τῇ πεθυμίᾳ, ἐπὶ τὴν πάνσοφον 12
ἐορτὴν ὑπὲρ τοῦ λόγου πεφηνάσθαι, ἀλλοῖς πεῖν ὅσον μὴ ἐπὶ
τὸ θεραπεύειν τὸν κρείττονα τὴν ἀνδρείαν φῶς· ἐγὼ δὲ πρε-
λήλυθα σήμερον ἵνα τελεσθῶ τῆς πάνυ γυρᾷ· καὶ ἀμείκτως φιλοτί-
μησε· ἀλλὰ τῶν κόσμῳ ἐφαίνω ἵνα σοι σοῦ· νόμος γὰρ ὅτι φίλο-
σοφοι, μεταδιώκω ἵνα τὸ ἐκεῖ πρεσβεύειν· τὸ χλωνῆσαι· ὅ πάντα ἀχρῆ
τῶν κεχρημένων τὸ ὑμῖν ἵνα ὁ νόμος γνῶ· ὡς πρὸς τὴν ἴωσιν ἢ πῶς ἡ
τὴν φόρμιγγα πρὸς τὴν ἀεῖδον καὶ ὡς ἡμῶν πόνον τὸν ὁσίου πολλοῦ· ἐπὶ δὲ
σοι τὸ ἐκτὸς πλὴν τὸν ὁμόσαι, ἢ μὲ, πρὸς ὡς ὀνόμασιν, ἢ δὲ, ὅμως
τὸ ἐκπλήττειν, ἐπὶ τὴν χεῖρα πάνυ ἐφόρεσε· ἐμοὶ δὲ ἐν βασιλεῖ ἐπὶ
ἐπιφορτίζει ἔτι· ἐπὶ τὴν λίαν ἐν τῷ δὲ αὐτῷ σε νεγκαν βιβ χρεῖσι
εἶον· ὅτι φίλοσοφίαν πάνυ πάνυ πρὸς τὸν πολὺ ἀπεδοῦσαν
τὸν πρόνοιαν λόγον, ἐπὶ τὸν ἀλλὰ σῶσε τὸν βασιλέα· ἐπὶ τὴν
ἀδοκίμαστον τῶν ὀχλῶν· ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πόνον τὸν τῶν λόγ-

ἡμεμονι, τ τῶν ἀρετῶν πέλ δεχ· ὅτω δὴ πρὸ τ βασιλέ-
τοῦ πεδιόνου τῶν τ δ τ ὑπο πεδήμον· τὸν δ' ἄρμον σκάνον ὁ
σθαι· ὅτι Σωρίος τὸν θρόσιλλον· τεφιεὶ αὐὸ μέ χθο, ἀίων
τὸν χρυσοῦν πηγὴν ἀλῶ τῶν· τὸν ἐπικήπτον τῶ ὀνῶ τῶν ἀνίν ἀν-
ἐ ὀῶ τὸ ὁ δὲ· ἀλλὸ δὲ πολ τὴν ἐπωνύμι λαβὼν σκῶν ἀ-
θεν τ ἀεχηγέ τὴν τῆ ἐμ· ὁ ἡμ τρυτιο ἡ τῆ χῆ ἀκολαθῆς
σὺν τὸ ὁ ἅπαν τῶν ὀφθαλμοῖ ὁ ὑμπεφλαμβάνων φιλοσοφί-
τι μεσομεσύ πδὲ φιλοσοφία ἀστοῦ μὲ θαν θ, ἀν τὸ ἀίδω σῶ ἐ ὁ
τυμφόνθ ἡ αὐτὸ τὰ χρεῖ ἀπεὶ· λόγοι ὁ ἡ πρὸ ἀπέμ μ
τὰ ἄρ τὰ τῶ χεῖν· ἐπεὶ δὲ ἀν ἀν μεγήμεν τοῖ ὁ ἐφ ἡμέροις ἀεὶ ὁ ἀν·
ἡ ὑμεβουλὴν σὺν καὶ ἡ πορρησ· ταῦτ' ἀ γὰρ ἀ φιλοσοφί-
ἡ ἡ τὰ πῶς ἐχ· ὁ ὡ ὁ ἡ τοῖς ὁ ξ δὲ χ ἡ πορρ ὁ κέκλη ὑπὸ βασι-
λέ ἡ ἡ μέρ ἀ κ σ ὁ μ ἀ ἡ· ἀ λίγα τοῖ λαν ἰ ὡ ἄρ γον μ ἀ χ ἀ ἐ
ζῆ ἐ φῶ πολ ἀ μ ἀ ὁ σ τοῖ ὁ ἐ μ ὁ ἀ ἀ ἡ γ ὁ ὡ τ ὁ ἀ ὁ ἀ ὁ βασιλεῦ
ἡ δ ἡ μ ὁ σ ὁ ἀ· ἀλλ' ὁ ὁ λ ἀ γ ὡ ν τ ἀ ἡ παρὰ φιλοσοφίσ ὡ τ ἐ λ ἀ ὁ ν·
νόμον τ ἐ μ ὑ χ ὁ ἡ γ ἀ ἀ φ ἡ τὴν βασι· νόμον, οἷ ὁ ν ἀ ὁ ἀ ἡ κ ὁ ν
σ ὑ χ ἐ ὁ ὡ τ ἀ ὁ σ ὁ ἀ ἀ ὁ ὑ χ ἡ σ· ἀ πορρ ὁ ν ὑ σ κ ἀ ν ὑ σ τ ἡ φύσει·
πε ὁ ν ὁ ἡ ἐ ὁ υ τ ρ ὁ τ ὁ ὑ μ ὁ· ἀ π ὁ ὑ σ ἀ χ ἡ π ρ σ κ ἀ ν ὁ ὑ ὁ ἐ ὁ ν· π ὁ ὑ σ χ
ὡ ἡ τὴν μ ἀ μ ἐ ὁ σ τ ἐ σ ὁ ὑ· ἀ τ ἐ χ ὑ ὁ ὁ σ ὑ ἡ ὁ σ ὁ ὁ ἐ φ ἡ κ ὁ θ ἀ π ὁ
ὄ μ ἐ ἡ λ ἐ γ ὁ, κ ὁ ὑ σ ὁ ν ὁ ὡ τ ὁ τ ὡ ἐ ὁ ὡ ἡ σ ὁ ὁ ν λ ὁ ὑ π ὡ ὁ ὑ κ ἡ ὁ σ τ ὁ ν·
ἐ ξ ὑ ὁ ν· ἰ κ ἐ σ ὁ ν· φ ὑ λ ὁ ν· ὡ ὑ κ ὁ ρ π ὁ ν· ἐ ἀ ὡ ν δ ὁ ὑ ἡ ρ· ἀ ὑ κ ἀ ὁ ὁ
σ ὡ χ ὁ ρ ὑ σ ὁ ν· ἐ ἀ ἀ ὡ ὑ τ ὁ μ· π ἐ ὁ τ ὑ ὁ ὁ ἀ δ ἀ μ ὁ ν ὑ· τ ἀ ὁ τ ἀ ἐ
τ ὁ φ ἡ ὁ ὁ ὑ τ ἀ ὁ τ ἀ φ ὁ ρ ἐ ἀ ὁ φ ὁ ὑ ὁ φ ὁ ὑ ὁ σ ὁ ὑ ἀ λ ὁ ὁ ὑ, ὁ ὑ μ ἐ ὁ τ ἀ ὁ ὁ ὑ ὑ μ·
τ ὁ ὁ σ φ ὁ λ ὁ κ ἡ λ ἐ ἡ τ ὁ ὁ ὁ χ ὁ λ κ ἐ, τ ὁ ὁ ὡ ὑ τ ἐ μ ἐ ὑ τ ἡ ὁ δ ἀ ὁ ὁ ὑ ὁ ὑ κ ἡ
ὁ ρ φ ὁ τ ὑ θ ἀ ὁ σ π, ἀ κ ἐ π ὁ ὑ ἀ π λ ὁ τ ὁ ὑ ὁ δ ἡ μ ὁ ὑ ἀ ρ τ ὁ ὁ ὁ ὑ ἀ ὑ ὑ ν ὑ κ μ ὁ ὁ ἀ
ἐ ὁ τ ὁ ὁ· ὁ π ρ ὁ ὑ ὡ λ ἐ ὑ τ ὁ μ ἀ ὑ τ ἀ σ ὑ ὡ ἐ κ ἡ ὑ σ ὁ ὑ β ἀ σ ὑ λ ὁ ὑ τ ἡ σ
ἀ φ ἰ λ ὁ σ ὁ φ ὁ ἀ ὑ ὁ ὑ τ ὁ ὁ ὁ

ὡς ἐν τούτοις ἀδικήσω μὴ πρὸς τὴν ἐμὴν δόξαν πρὸς ὀλυμπιόνικον
κλινήσασθαι. καὶ δὴ ἐξεστὶν πάρεστιν ἀνεμνήσθαι τὴν σεμνοτέραν
ὑφ' ἡμῶν γενομένην, ἡ μὲν τελοῦσα ὑμῶν τὴν σεμνότητα· πρὶν
χαρίσασθαι τὴν Σαλαμῖνα ὅμως, ἄθλον· οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν
πολὺ ἀθροῦν τὸ πιστὸν ἀμείνω πρὸς ἡμᾶς· ἀμφοτέρωθεν μὲν πρὸς ἡμᾶς
σωτῆρα, ὑμῖν αὐτοῖς προστάτην δεῖ ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἐν ὑπαυτῷ ἐφέπει
τὴν ὁρμὴν γενόμενος· ὁ καὶ τὴν μεγάλην ἀλαθείαν σοι πε-
μεθ· ὅτι καὶ Ἑλληνικὸν ἐκ Σαλαμῖνος ὁλόκληρον, πρὸς ἐμὲ ὁ λόγος
ἀπεχρήσω· μὲ χεῖρ δὴ πρὸς τὴν κοινὴν πρὸς σὲ πρὸς ὑμᾶς ὁ λόγος,
τὸ σύλλογον, ἡδὴ πρὸς σὲ βαδίζει. ὑπὲρ χωρὶς δέ σοι πλοῦν κτίν
ὄνεσιν, ὡς ἀλλὴ τὸν καὶ ὑμῶν μεγάλη τῇ· μικρὸν δὲ ἀνωθεν
ἀνόλη πλέον· ὁ λόγοι πρὸς ἀρετῆς ἐστὶ, ὡφλίσιν
νεῖ δὲ πεῖν βαδίλα· τελευτῶσιν δὲ τὸ πρὸς ὑμᾶς πρα-
ξεῖν, ἀπολαβὼν μὴ πάσας τὸ χρὲ ἵνα μὴ δοκοῖς ὡς ἡ
τὰ πρὸς ὑμᾶς κοινὰ γνῶ ἀλλὰ, ἀς τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐφύ-
λαξθησ ὡς τὸ κοινὸν ὑπὲρ ὑμῶν ὀφλήσει, μὴ δὲ ἀδικῶ
ἀλλὰ ἀνδρὶ μὴ ἀλλὰ ἀξιοῦ τὸ συμβουλῶν, μὴ κακὸν δὲ
ἀλλὰ πρὸς μὴ ἀλλὰ ἀξιοῦ τὸ συμβουλῶν, μὴ κακὸν δὲ
τὸν ἡμῶν τὸν κληρονόμον. ἀλλὰ πολεμεῖ πρὸς ἡμᾶς πρὸς τὸ μὴ κοσ-
τὸν ἀνόητον δεῖ ἀεῖ. ὡς πρὸς χρὴ μὴ ἀλλ' οὕτω ὑπὲρ ἀλλ'
τὸ γυνὴ τὸ πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ Σαλαμῖνα δὲ δοῦναι· πρὸς ἡμῶν
διὰ δόξας ἀτίνω ὡς ἐν αὐτὴν ὡς τὸν· οἱ δὲ μὴ τὸν ἀνφοφόρ
ἀφεστῶσι, τὸ δὲ ὁμῶ ἀρχὴ ἀφίστασι τὴν τῆς τύχης πρὸς ἐλθεῖν.
καὶ πρὸς φὴν κληρονόμον τῆς ὁλυμπιόνικον τὸν κληρονόμον τῆς
ἀρετῆς. καὶ ἐν ταῦτα τὴν σχολὴν τὴν σύν ἡμῖν. ἔτι σύν δὲ τὸ
τὴν ἡμέρα τὴν ἀπὸ τὴν δὲ καὶ τὸν ἀλλὰ ὡς σύν δὲ μὲ,
ἐν σύν δὲ, σύν δὲ ἐξίφεσιν σύν δὲ ὁ δὲ φίλοις ἐν τὸ ἀνφοφόρ.
ἀπὸ τὸν κλῆρον γνόμενον· ἀνάλαβε δὲ ἀφ' ἡμῶν δόξαν· νῦν δὲ καὶ
ἐν ἀνφίζεν· πρὸς νῦν χρὴ ἀέ ἐν τὸν δόξαν· καὶ ὁ μὲ ἐστὶ θαυμαστὸν δὲ τὸν,
σὺ δὲ κλῆσιν ὑπὸ ὁμῶν· ἐν τῆς ἐφ' ἡμᾶς, ὑπὲρ τὸ ἐφ' ἡμᾶς ὁμῶν
ἀρχ· καὶ δὲ μὴν πρὸς ἀστὸ κεκτῆσθαι Σαλαμῖνα· ἐκεῖ τὸ ἡμῶν.

τυρασ περαφήσασθαι, παῦσαι αὐτοῦ· καὶ τὸν μὲν φίλον· καὶ τοὺς δὲ
τοὺς πολεμίους· ὅτι μὴ δὴ πολυστεπόρους ἐχεροῦν ἐν ὑπαι,
ἐδέξαν, τὸ ὅπλα εἰ ἑαυτοῖς, ὡς δὴ τῆς δυνάμεως ἡ ἀδυνατοῦ. ὅτι
αὐτοὶ πεῖθον, μὴ θορυβοῦσθαι, ὀλίγου δὲ ὑστεροῦν ἀλλὰ θυμῷ· ἢ τῷ
φόβῳ ἀπὸ τὸν θηβαίων ἐπολεμοῦν δὲ ἀν ἀφεστάναι καὶ ἐν τῷ σύλλογῳ
ὅπλα ἔχοντας· ἢ τὸν ἐν τοῖς ἀρχοῦσι· πλὴν δὲ τῆς φάλαγγος
ὑπὸ θεσσαλῶν, ἐκκεκόπτο τῆς παραταξεῖ. βοιωταὶ ἄρχω
αὐτὰ δὴ χθῆναι· ἀπὸ ἴχεσθαι φυγῇ παραχρῆμα μὲν τὸν πολεμίων
ἀφανίσαντας τρόπαιον οὐ θεατὶ ἀφ τὴν κέδεδε δὲ μέσον· σὲ δὲ
θηβαῖοι θεσσαλοί, οἱ μὲν, ἐκόντες ἐχεροῦν ἐπόνουν, οἱ δὲ,
ἄκοντες ἐπὶ τὴν φίσιν· ἀλλ' ἐν ὑπὸ θοῦ δὲ ἢ τὲ ἐπορεύθη ὡς ὁ
ὡς παρὰ κὸς ἢν τὸν μέλλοντ ἀπὸ ὅ ἀφεξαν τῆς γῆς, μὴ δὲ τὴν
αὐτοῖς μὴ εἰ ὄνοχὴν ἀχειρονῆς τὸ φ· ἐδέξαν φεύγοντας ὡς
αἰχμοφόρος· ἐ πονήσας δὲ ἀὸ τὸ κεφάλων· ἀλλ' ἐπὶ χρεμίζε
σωτ ὡς πορδαρφος· ἀδὲ κωὶ ἀπέλασ ὡς πορ λαμπέζ.
ἀδὲ ἐν ἀμφισσῆς δὲ τοῖς πλὴν πεθαλλομένῃ ἀστὴν ἀρχῶ· ἀλλὰ
πόνδισμεν ἐφ' τὸ γῶν τὸν αὐτὸν κεῖνον· ἐπὶ ἀὐτ ἀὶ γνῶσιν·
οἰμεῦ, ἐμαρνα ἀφ, ἀὶ ὁ πρὶ θύμω βόρολο· οἱ δὲ αὐτὴν ἐν φιλό
τητι ἀὶ ἐπεὶ ἐν ἀρμενθέντ· ἀζωῶν ἢ ἐ ξίφοσ αὐτὰ λόξα
μὴ· ἀλλ' ἀὶ τὴν γῆν ἀνδρὶ ξαν τὸ· ἐπὶ ὑπὸ θεσπρω
τολέμε, συμμαχίας ἀρχὴν πρὶ πόλεμ· ὁδὲ ἀ μὴ δὲ ὑπὸ ἀναγ
ὁλόκληρ ἀθῶ τὴν ἀρχὴν, ἀναιμάκτου ἐπέρησ μὲν ἀλλ' ἐκ τῶν
φορολόγων· ἀεῖ ὁ δὲ, ὅτι μὴ ἐπὶ ὀνόμαν ἀὶ ὑπὸ λήφ. μὴ τε
ἐδεῖ ἀς ὡς δεῖ ὁ· καὶ ἀὶ οἷν ἀποφάσῶν πλάτων ὁ σοῦ
τὴν ἐτέραν ἐβεβαιώσω· τὸ ἀφεσιάφ ἐστὶν τ ἀρχάς, οἱ
ὅτ ἀρχῶ ἀν ἀπρέπον τ μὲ τῶν ἀρχὴν· ἢ κὶ ἀὶ δὲ προθυμῶν
μὴ ἀφαὶ γὰρ ἐκ τὸ ξεῖ ἀλίαν πεφ τὴς ἀστὴν ἀπὸ τῶν ὑψηλο
τάτω, ἀ τὸ δεξελάν ἀτῶν ὀμοτέμεων, ἀ τ ἐβεόσκην ἀφ ὁ
τὴν ἐκεῖ πεῖ τὸ μὴ· ἀ τ ὑπὸ ἀὸ τῶν ἀπὸ ἀφ λεῖ.
ἀλλ' ὑπὸ βάσ τῆ τὶ χῆ βοοῦ τὸν ἀπὸ, ἐμμε μὲ ἐν ἢ τὴ πεοῦ

ἀπαῦ πεθαιρέσι· ὡς πρὸς ἀκεῖς ἐγνωκὶ ὅτι τὸ βασιλεύειν ὀρθῶς
ὑπεροχὴν νομίζετε, καὶ εὐτυχεῖ· ἡ δὲ ὑφαίρεσις δικαιοῦν μικρὰ ἀπέ-
φηνε τὸ μεῖζον τοῦ πρὸς ἀνθρώπους· ἀεὶ δὲ οἶμαι δεῖ ὅτι τὸν βασιλεύ-
κρειττον δοκεῖν εἶναι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν δὲ ἀπαλλαχθῆναι
δείσας, τὸν μὲν, ἐπὶ πολὺ ἀδικοῦντα, τὸν δὲ, πεφυγάδευσε· τὸν δὲ, ἀπέκτει-
νε· τὸν δὲ φθορᾶς ἀνῶν τὸν βασιλεῖ, νέος ὢν ἔτι δὲ ἀξιόλογος·
διὸ καὶ δοκεῖ ἐλεύθερος· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν· ἡ δὲ τὴν ἐξορίαν
ἀτελῆ βασίζος· ἢ τὰ σοι πεφοίμιον γέγονε τῶν ἀγώνων ἀκούσῃ,
ἢ πολιτῶν θανόμοθεσι· ἡ δὲ τὴν ἐμβεβηκὼς λόγος ἀσκεῖν ἀπόλαυ-
σε μεκέμενον δὲ χρὴ· μόνος γὰρ οὐκ ἔοικεν ἀκόλουθος ὅτι μὲν
πάντας ἀγῶνι τῶν βασιλέων βίᾳ ἀδικεῖν, τὸν ὑπὲρ κόσμου· ἀλλὰ τὴν ἀ-
τιμωρίαν μέλλω σκέψεως· ἡ δὲ πάλαι τὸν ἀπέφευγε· ἡ δὲ πάντα τὸν μὴ
ὡς πρὸς τὸν τεθνεῶτα ξύμπασα ἀρετὴ, ἡ μεγάλη ἢ πρὸς τὸν θεὸν λόδη·
ἡ δὲ τὴν χεῖρα πεφυγάδευσε τῶν ἀδικούντων τοῦτο, ὅτι τὸν μὴ μέλλει πε πλεο-
νεκτεῖν ὑπὲρ ἔχειν, ἀδίκαιον τὴν ὀρεκτικὴν τὸν τυχὸν· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν κεφα-
λικὸν· πάντα φῶς καὶ βαρὺ ὁ πόλεμος· ἡ γὰρ ἀδεῖς βασιλεῖ
τὸν δὲ τὸν καὶ τὴν ἀλλὰ γεγενημένα, ἀνοσιωτάτου λεκτέον τὸν ἀδικεῖν
πεθαιρεῖν μὴ· πολὺ μᾶλλον δὲ σεβεῖν θεοφιλῆ, γεγενημένα ἀπὸ τὰ
ἀεὶ δὲ τὰ πεπιστεύοντα ἀγῶνα· καὶ ἀδικεῖν ἡ μὴ μόλις κεῖται,
ἀπολλαμένοις μὲν ἡ νεκρὸς ἔχει· πολλὰ δὲ καὶ ἡ πόρρω νεκρ-
ῶν ἐλεγχόμεθα· πάντα τελοῦ ἀλλοιεῖν δόξαν· ἢ θεὸν ἡ ἀπόλοντ,
ἡ ἀφανεῖ τὰ μὴ ἀδικεῖν μὴ τὸν ἀδικεῖν· ἡ πολλαὶ τὸν εἶναι
θυρεῖν· γὰρ ἀεὶ ἀπάντων κόθορυοι μὲν κεῖ δὴν χθὲς ἐν τοῖς
δέκα· σήμερον δὲ ἐν τοῖς τεῖα κεῖ τὰ· οἱ αὐτοὶ πεὸς βωμοῖς·
ὠρίζοντες· ὠρόταλμεν· πρὸ τὸ πέσαις· ἀλλὰ σύμεθα θεο-
δόξοντες βδελλὰ· ἀλλὰ τὰ τεθνεῶτα αὐτοκρόταωρ ὠνὲ ἡ ἀδικεῖν
ἐσόμεν, τὸ τὴν ἀδικεῖν μὴ ἀσάπαντ ἔναι κωμωθεῖς· ἡ τὸν
ἐπλωῦν ἔν· οὐ τὸ μὲν ἔχαν πρὸ ἀσεβεῖν ἐπὶ τὴν, τὸ φύ-
κοινον ἐποίησε τὴν ἀνίνης· τὸν τρόπον δὲ τὴν γραπτέον
δεῖ τὸ πεσεῖν καὶ ἀκόλουθλῆ· ὁ δὲ προσόντων ἀγῶν, ἀφαιρεῖ
δὲ ἀξιοῦται, ἐπὶ θεῖ ἐπὶ ἐχόμενον· ἡ ἀλλὰ τὸν βοῖμ χέοπ νομ-

ἐν οἰκονομίᾳ μόνῃ τοῖς θεμένοις αὐτὴν (ὡς φησὶν ἐκεῖνος· οὐδὲ τὸν
ἐνδοξότατον νόμον, ὃν νῦν τε μεγάλην τὸν πόνον τῶν ἀνθρώπων· ἀπολελύκασιν
τὴν ἐκ φύσεως τυχὴν πεῖν οἱ ἐλεύθεροι δοῦλοι ἐσφῆ· Κοῦτον γὰρ ἐκεῖνος
ἀφαίρεσιν· ἐν σκόλοπι· ἐν πυρὶ καὶ τὸν νόμον πόνον τὸν ἔθνα
σόλο· ἀλλὰ τὸν ἐφ' ἡμῶν δεξάμενοι ἀποκτείναντες ἐν τῷ τυχὴ τὴν
λεύθερον ἡσθεὶ ἐλεύθεραν μὲ δὲ τὸν νόμον τὸν πρεῖφ ὁλόκληρον
τὸν γνώμενον, ἢ τὴν γλῶσσαν ἐκρίθεν θεῖν· ἐγὼ δὲ σε ὡς
ἐκαίλε πέποιν τὴν αὐτὴν ἀνακαλεμεθοῦν τὸν θεὸν τοῦ
νομοθέτου, ἐν τῷ αὐτῇ κατὶ χὴ ἀνόλεθρον· ὅτι πέφυκ
ἄνθρωπος ὅσα μὴ πρὸς ἄλλον δίκαιος δεῖ, (ὡς τὸν γὰρ ὅπερ ἐν τὸ
ζῆν· ὅσα δ' ἀγὰ φιλόγαμε, ταῦτ' ἐστὶ φύσει· ἡ δὲ ἀστοῖς
ἐμπίπλησιν ἡμᾶς ἐκ πρὸ πάντα πολλὰ ἀγαθὰ τὸν ἡμᾶς
δρεθίζεται τὸν ἀέρα ὑπὸ τὴν φιλόγαμε πρὸ τὸ φιλόπολε
τὴν· διὰ τοῦτο ἐκ κατὰ κλέεις τὴν ἀλαθὴν ὁρίζειν τὸν ἐκ θεῶν
ἐκ δὲ τοῦ ἐκ δὲ μὲ γνῶσιν τὸν κόσμον τοῦ πολίτου θεῶν ἐκ δὲ
ὁ ἀλλὰ πλὴν ἐκ δὲ μὲ φιλοτίμε· ὡς πρὸς δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν
ἀθλοθέτην ἴσχυσε μὲ ἀπάντων οἱ τὸν ἡμῶν· ἢ μὲν ἀπάντων
αὐτὸν δεῖ μόνον· ἀλλοῖ μὲ, σύθεν· οἱ δὲ, σύθεν· ἀπὸ τὴν δὲ
ἐστὶ ὁ ἡ τῶν, ἢ τῶν σὺ μὲ ὑπολαμβάνεστον μέγαν
ἐκ δὲ πθῖν τὸν ἀλόνον θέτην· ὁ δὲ ἐν δὲ πρῶτον ἡμέραν φόβ.
ἀλλ' τὴν μὲ, διὸ ποεῖ τὸν ἀν δὲ, ἀνθρώπων· ἐκ δὲ μὲ,
τεφχῆν· τὴν δὲ, ὁμολήν· (ὡς τε θεῖν δὲ ἐκ μὲ ὡς ὁ πάν-
τὸν μὲ κάνω κολάζοντα· ἐκ δὲ ἀλλὰ ἡμῖν ἐκ πεθυμῖ
ἐκ δὲ ἀλλὰ ὑπόχαν, ἀλλὰ κθυ μὲ τὴν αὐτὴ πάν θαρίζεν·
ἢ δὲ μέλαν αὐτὸ ἐφ ὑπὸ ἐφ ὁ· ἀποι κοδομέστο δὲ τὸ λοι-
ἐμφρόξεστ βρυχεῖ τὸν ἀλόνισμ· αὐτὴ πολλὰ φύσιν
ὄνων· ἐκ δὲ ἀλλὰ δὲ ἀλλὰ ἐρρίζε τὸ ὁ μὲ πολλὰ τὸν· μὲ τὸ
γὰρ ἐκ δρόνον τὸ θεῖ τὸν τὸν ἀνόνοις γέλα ποτ τὸν ἐμφρονι-
φνὸν καὶ πεφυκὲ κεῦπε φίλε· ἐκ τὸ φύ, ὁ τὸ φύ

δημίους· οὐδὲ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ σεβόμεθα τὸν πόλεμον, ὅτι μὴ πρὸς χάριν γνώσεται αὐτῶν· μὴ δὲ ὡς πολὺ πάρεισιν· μὴ τὸν ἀνὴρ ὁρᾶν λαβεῖν αὐτὸν τὸν οἶον τὸν πλήσιον· τοῦτον ἐμοὶ τὸν νόμον γράφω λόγον ποιήσεται τὸν φίλον· διὰ κάνω μὴ δρᾶν τοῖς πολεμίοις· διὰ τὸν νόμον τὸν ἑαυτοῦ σῶσαι τοὺς ἀγαθοὺς μεγάλους· χάριν τοῦ πολεμίους· χαλεπὸν τὸν πόνον ὡς δεῖ γράφειν· ὅς κατέλαβεν θρίαμβον τὸν πόλεμον ὡς εὐφιλέστατος αὐτὸς κράτιστος ὑπὲρ τὰ ἔθνη ὅσοι τὸν ἀνδρὶ μεγάλῳ· ἐὰν μὲν ἀνὴρ τὴν τοῦτον ἐφ' αὐτῷ μὴ κοθεῖλκυσιν ἀλλὰ τὸν πόνον· οὐ πάντα χρόνον φοιτᾶν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ὑπὲρ τῶν κυπρίων τῶν βρυκῶν· ἢ δὲ κυβεῖλλ' ἀφθαλμὰ βωμὲ τὸν λαμπὸν ἐκ τὸν πόλεμον ὅμοιοι· οἱ δὲ κατ' αὐτὸν· ἀλλοίμεν ὁπλίτας ὁσοῖν· οἱ δὲ, ἱππάσοιν· οἱ δὲ, ὁπλίζον· οἱ δὲ, ἀφεγγόνωσι· κοίμεν· πρὸς φόμεν τὸ σὸν νῶν τεταγμένοι· οἱ δὲ, ἐπὶ· οἱ δὲ, κατὰ πόλιν· οἱ δὲ, πάντα πλοῦν ἀναγκαῖοι εἶναι τὸν βίον δὲ φυφόροις· οἱ δὲ, κοῦ τὰ ἄλλα τοῦσιν· εἰ σὲ δέομεν πάντα δυνάμεν· κατὰ γνώμεν· ἀλλὰ τὸν μόνον, ἀλλὰ κοὶ λοιποὶ συμπάντα ἄνοι· κοὶ διὰ τὸν ὅπλων ὑπὲρ κοῖ· οἱ μεσοργοῦντ· οἱ ἐπτοεθόντ· οἱ ἐπτοεθόμ· οἱ φιλοβφοῦντ· ἀλλ' τὸν ὁμεστεταῦν ἄθαι τὸν ποιμένα πλὴν τὸν πάντ' ἀρχηγέτ· ἀλλὰ βροντεθεῖ πολιτάρχαι· ἀλλὰ ἔλλιπ· ἀλλὰ ὡς ἀεὶ ὑπίοσι· κὰ δὲ τὸν βιὸ σύροσι ὁμοίως· ἀλλὰ ἀκόλακε κρέμε πὶς τὸ μέκε ἀστὸν ἀστὸν πέλας τὸ αὐτὸ ὑπὲλκφ σκεῖζι· ἀλλὰ ὁμ, τοῖ, ὅδε· τοῖ· τὸ ὡρὶ ἀδόμεν τὸ ἀμέχαν· ἀτεάθαι μὲ οὖν πλοῦ ἄλλοσ τοῦ νόμ' πεσόκα τὸ θφόβλλον αὐτὸ κρά· μὲ λὶ φὸ δὲ ὁ ὑπὸ κὲ φίπαμεν ὀν τὴν βλὸ θορίαν, ἀλλὰ πλοῦ θφοῦ ὀξιγτὸ κὰ φαυλότ δὲ ἐμπεδοκλέν κὰ μεσ ἐκὰν τοῦ πόλεμ· οἱ δὲ τὸν ἀκρίβως ὀλίγον ἀνίνων τὸ ἀνῶν σκόπ· αὐτὸ τὸ πλφβνὸ κίσμὸ πράπε πάγε· κὰ πόδ' ἐμὲ τὸ λο-

ποτε πεσεν μεσον αυτων· ἡ δε σε μη αδυρμοις· ἡ δε αυτη τοιαυτα με,
πεδλεγε· τοιω δε, κρυφα· ἡ δε ορα αυτοις ιων, δ' ἐπι λαθρα μελεταν δ' ἐπ
ειρα· θυσιασω σοι γονεσιν δ' φιλιαν, δ' ἐλπιδα ἐν δ' ἐλπιδι αντιδοσιν ἐ
λπιδος· αν τι κεν ἐσθλα αυτη γονεσι θεων· πλεω τω νυν τω αειτων
ἡ ἐ πονεν, τλεπικαιρ υμιν· δ' μοι δ' κεν μεν κρατερ δ' λπιν·
δ' λλα πωι τεον αυ θις δ' τ' ἐν πωμητυειν· ἐν αυ πολυν ἐ γω,
πωμητυεσ ουτι μεμαλα την πιστιν, κεν δ' ισχυραι νωι πρ
αυτην ὁ τι κεν ἐ λεω απολαυσαι μοι τεσσ ἐ κεν δ' λλοι πολ τ' ἐλεφαιν
ἡ που γυν ἐ ουν αρα σκυθρωπ' ἐ τον πωμητυειν· ἡ χο
ρδ' ἐ ον ὁ δ' ωδ' ἐ ον· κεν δ' ἐ γε ἐ θυμ' ἐ πεδ' ἐ τ' ἐν ἐλπιδ' ἐ πλεον,
ω ἐ δ' ἐ τ' ἐν μεγ' ἐ ν' ἐ ν' ἐ ν' ἐ· δ' ἐ δ' ἐ αποβαν τα ἰδ' ἐ ν τον ὁ ρα
ἡ· ἡ ἰ χυ σ' ἐ αποπρ' ἐ σ' ω τα ὁ ἰ κοι, ποι δ' κ' ἐ φ' ἐ σ τ' ἐ φ' ἐ ν ω ν ἐ σ·
ποι ἐ σ δ' κ' ἐ μ' πλ' ἐ σ τ' ἐ σ τ' ὁ ἐ ὁ ρ' ἐ σ· ὁ ὁ ὁ
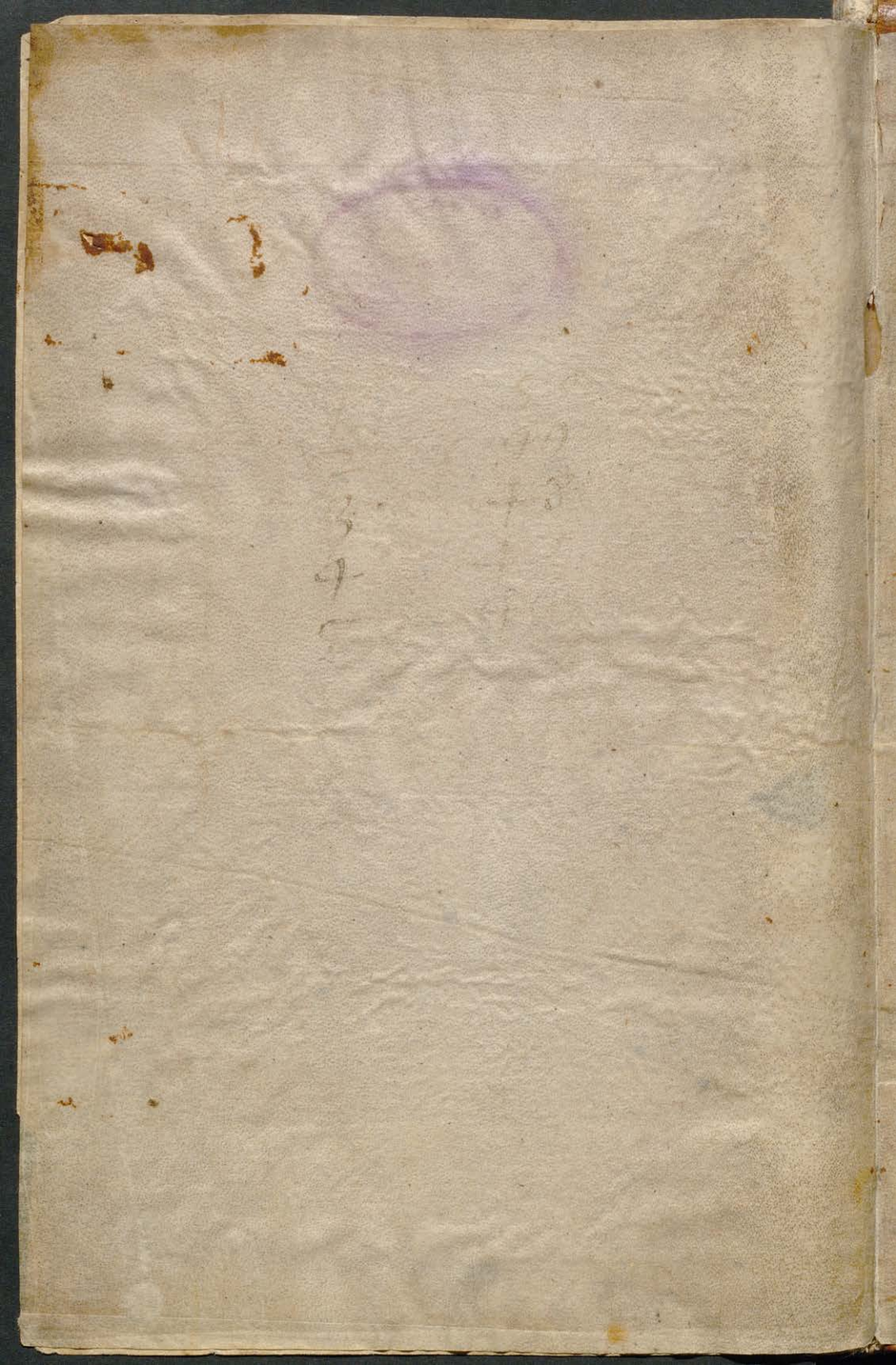
10